

AA0005383997

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

ORATORES

ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

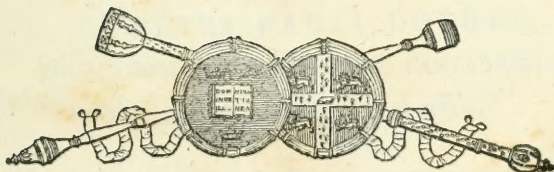
OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS UNDECIMUS

DEMOSTHENES

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

DEMOSTHENIS
QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

VARIETATE LECTIONIS

SCHOLIIS TUM ULPIANEIS TUM ANONYMIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII OBSOPCEI TAYLORI MARKLANDI JURINI MOUNTENEII STOCKII HARLESII

F.A. WOLFII SPÄLDINGII AUGERI RÜDIGERI WUNDERLICHII BREMI

ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

ACCEDUNT ANIMADVERSIONES

REISKII DOUNÆI WEISKII AMERSFOORDTII

ET NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTÆ

THOMÆ STANLEII VEL POTIUS JACOBI DUPORTI

NECNON ADVERSARIA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

NUPER PROFESSORIS REGII

TOMUS SEPTIMUS

P. P. DOBREE ADVERSARIA ET INDICES AD DEMOSTHENEM

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

PA
3479
AI
1828
v. II

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO UNDECIMO.

	Pag.
Petri Pauli Dobree ad Demosthenem Adversaria	1
<hr/>	
Index Græcitatæ Demosthenæ	3
Index Historicus in Demosthenem	294
Index Geographicus in Demosthenem	327
Index Primorum Orationis	336
Index Tribuum et Curiarum Atticarum	337
Calendarium Atticum	339
Index Festorum Atticis dierum	340
Indices Archontum Eponymorum	341
Index Rerum Memorabilium	343
Tabella indicans Consensum Paginarum Demosthenis nostri cum Paginis aliarum Editionum Oratoris nobiliorum	349

PETRI PAULI DOBREE

A D V E R S A R I A .

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS

PETRI PAULI DOBREE

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

PROFESSORIS REGII

A D V E R S A R I A

IN DEMOSTHENEM.

[Ad pag. et vers. edit. Roisk.]

N B. Hunc libellum in Adversariis ad Ep. ad Phil. continentem].
 vōco Demosthenica prima [Olynth. I. — Libanii Ep. ad Montium in fine mutila.

Olynthiaca prima.

[1] Argum. φησὶ δὲ δύσμαχον εἶναι. Vide p. 10, 8. 15, 10. etc. nisi forte pertineant ad Phil. I. p. 41, 9. Certe ultima, δ. δ. — καὶ περὶ πολιτικῆς δυνάμεως, referendā ad Phil. I. p. 45, 9—47, 24.

p. 9, 7. Recte confert Ulpianus, quamvis male exponat, p. 15, 3. λέγουσι δὲ—. Vis proœmii hæc: 'De pecuniis alii egere; at res agitur omni pecunia gravior.' Exord. est Pro. 3. Is forsan hoc ordine Olynthiacas legebat, 3. 1. 2. Ordine vulgato, ut videtur, Lucianus Jove tragædo, init. Confer or. π. συντ. p. 169, 2. Androt. p. 607, 5. Ol. I. seems to be a speech in opposition to Eubulus's plan of finance, compare Ol. II. p. 26, 21. etc. (ἐσκερμένης, p. 9, 6.) and p. 15, 3. He proposes no measure himself, but merely hints what plan should be followed. The drift of the speech is to urge the necessity of decisive measures.

9, 10. αἴξεσιν hinc Epist. I. p. 1464, 4.

9, 11. Plato Protag. t. I. p. 246, 18. ed. Bekker. (361. H. St.) *Mihī videtur ἡ ἔξοδος τῶν λόγων ὡς περὶ ἄνθρωπος κατηγορεῖν — καὶ εἰ φανῶν λάβοι εἰπεῖν ἂν ὅτι etc.* (εἰ φθογγὴν λάβοι, Agam. et ibi Blond. εἰ λάβοιεν αἰσθησιν, F. L. p. 362, 1.) *Æschines Ctes. p. 72, 9. οὐ προὔλεγον, οὐ προὔστημαίρον οἱ θεοὶ φυλάξασθαι, μόνον [γε] οὐκ ἀνθρώπων φωνὰς προσκτιησάμενοι;*

10, 1. πρότερον. Vide Olynth. II. p. 19,

25. Ceterum legati hic ad Olynthios; Ol. II. ad Thessalos, etc.

10, 5. Speciosa lectio, ἀξίόπιστα.

10, 6. Q. ἡμετέραν ἀνατρέψῃ τε καὶ—.

10, 8. De ἐπεικίως Schol. Plat. p. 159.

Plato Protag. p. 359. A. 9.

10, 10. Ad 51, 14.

10, 21. ἀπιστον etc. Utilur eadē sententia de Phil. et Olynthiis agens, Aristocr. 656, 19.

11, 11. Lege, παρῆσαν.

11, 27. Si recte distinguit Bekkerus, omittendum erit ὁ τῶν Ὀλυνθίων, ut primo voluerat Valckenarius.

11, 28. Ad 18, 1. imprimis *Æschin.* locus, p. 87, 13. etc.

12, 2. Hinc Pro. 15. p. 1428, 11.

12, 4. Hinc Pro. 41. p. 1449, 25. etc.

12, 5. Lege cum marg. πάλιν. Nil minus, πάλιν pro πάλαι Wesseling. ex MSS. in Diodoro XVI. tom. II. p. 128, 8.

12, 9. Q. ὡς περὶ καὶ περὶ — καὶ περὶ τ. π. ὡς περ.

12, 22. Totum locum in usus suos convertit Auctor Phil. IV. p. 133, 9. etc.

13, 10. πρὸς ἅπαντας om. multi MSS. vide ad Phil. IV. p. 131, 12.

13, 22. Delendum suspicor ἂν, ut sit constr. δέδοικα μὴ φανῶμεν. sensus, *I fear we shall turn out.* ut Hippol. 520. ed. Monk, δέδοιχ' ἕπας μοι μὴ λίαν φανῆς (vel

φασι) σοφῆ. Delude καὶ κινδυνεύομεν περὶ
σ. ἢ α. τῆ χάρις suspecta habeo. Vide an
sint e scholio nata. Omnino vide Megalopol.
p. 206, 26 — 28.

13, 22. ἐπὶ πολλῶν p. 103, 1. Respicit,
ut videtur Livius III, 68. p. 322, 19.
Gron. qui omnia, a verbis *At enim communis*
res usque ad orationis finem e Demosthene
adumbravit. Vide Olynth. III.
p. 34. Phil. I. fin. Phil. III. p. 127.

13, 26. Hinc Pro. 21. p. 1432, 22.
Vide et 40. p. 1449, 2. Hinc fortasse et
auctor Aristog. II. p. 806, 10.

14, 1. αἰτίους (ἰστάτους. Procem. 15.
p. 1428, 22. 38. p. 1447, 3.

14, 3—5. Hinc profecit Procem. 23.
p. 1434, 1.

14, 26. κατασκευασθῆναι [καὶ ταῦτ' εἶναι
στρατιωτικὰ] καὶ μίαν — Hinc delenda, ut
manifestum scholion ad sequentia.

15, 10. Lege ex MS. τὰ παρόντ' ἔχει.

15, 16. Q. transponenda, φύσει αἰεὶ καὶ
πάντων, ut Cherson. in fin. αἰεὶ καὶ πανταχοῦ.
Diphil. Athen. VI. 225. A. ἐπιβουλήν ἐστὶ
τῆ φύσει καὶ πανταχοῦ.

15, 16. Thess. perfidi. p. 657, 25.

15, 19. Confer p. 21, 15.

16, 3. Leptin. p. 472, 2. quem locum
suspicio observatum esse Sallustio Jng.

85=87. Wass. "non isdem artibus im-
perium — petere — et gerere, — etc."

16, 5. Heliodor. Æth. II. p. 75, 19.
τὴν ἀσχολίαν τὴν ἐκείνου, σχολὴν ἑαυτῆς ἐποι-
εῖτο. Dem. Steph. I. p. 1123. τὰς τῶν
ἄλλων συμφόρας καὶ χρείας εὐτυχήματα ται-
τοῦ νομιζῶν. Livius IV, 58. "tantum ab-
fuit ut ex incommo alieno sua occasio
peteretur."

16, 8. Omnes fere MSS. om. ὡς. Mid.
581, 21. ἐνδυμεῖσθε, εἰ —, τίνος — ἀν οἴσθε.
Timocr. 743, 24. ἐνδυμθέντες τί ποτ' ἀν
ἐπάθετε. Macartat. 1075. ἐνδυμεῖσθε — τί
ποτ' οἴσθε.

[2] 16, 20. Sensus opinor, δέδοικα μὴ
λίαν μὲν πικρὸν, ἀληθές δ' ἤ. Vide Phil. III.
p. 110, 10. Possis, εἰ μὴ — ἦν, ut unus
vel duo mss. Vide Procem. 36. p. 1445,
25. Plato Euthyd. p. 283. E. (417. Bkr.)
εἰ μὴ ἀργικότερον ἦν εἰπεῖν, εἶπον ἄν —.
Livius VII, 40. p. 662. prop. fin. "atque
in hos — mitior, quam in vos, horreo di-
cere, hostes."

16, 24. Vide an hinc Cicero Milon.
16. fin. p. 860. Græv. "Quum ille non
dubitaret aperire quid cogitavit, vos pote-
stis dubitare quid fecerit?"

17, 4. Conf. Symmor. fin.

Olynthiaca II.

[7] p. 18, 1. Cum exordio cf. exord.
pro Rhod. p. 191, 5, etc.

18, 2. De deorum εὐνία et fortuna
Athen. supra pp. 11—12. mox p. 24, 17.
F. Leg. 423, 9. 436, 21. Procem. 36.
p. 1445, 20. 21. p. 1449, 25. Æschin.
Ctesiph. p. 61, 37. 72, 10. 87, 13, etc.
Aristopl. Nub. 537. Eupolis apud sch.
et Berglerum. Olynth. I. p. 11, 28. [Cicero
Milon. 30. p. 924. ed. Græv. "fortuna
P. R. etc."] δαιμονίας τινός εὐνίας ἐνδειγμα,
F. L. p. 423, 13. Fortune mos gerendus,
et que bene eveniunt exsequenda, Le-
ptin. 490, 22.

18, 10. ταῦτ' ἦν σκοπεῖν αὐτοῦς. Vel
delendum αὐτοῦς, ut Phil. I. p. 40, 8. 54,
24. vel leg. ἡμᾶς cum Aldina Taylori.
Vide R. P. ad Hec. 1167. ed. ult.

18, 21. Suspicio e margine irrepisse
ἐπὶ ταύτων, adscripta infra pro var. l. ad
19, 5. ταύτων εἶχλ ἦν — ubi quidem ita
rescribi malim. Sed restant ista, ἡμᾶς
εἶχλ καλῶς, et mox, ἡμῖν δ' εἶχλ καλῶς
πεπράχθαι, que valde mihi displicent.

19, 11. λυθρία (ἰλίγγειν. Vide An-
drot. p. 600.

19, 12. Hinc Epist. 3. p. 1476, 11.

19, 17. διεξιλόουσιν transitive accipie-
bat Auctor Orat. ad Ep. p. 153, 8.

20, 20. τῆ [τὰ] χρεία.

20, 27. [καὶ μικρὸν πταισμά] τὸ τυχεῖν
Auctor πρ. ἱπ. p. 154, 12. — Reisk. Ind.

ἀναχωντ.

21, 4. Jo. Chrysost. in Ioannem Homil.

29 (28) init. Οὐδὲν τῆς ἀληθείας φανερότα-
ρον οὐδὲ ἰσχυρότερον γένοιτ' ἂν, ὥσπερ φέδους
οὐδὲν ἀσθενέστερον κἂν μυρσίος παραπετά-
σμασι συσκιάζηται. εὐφωρατὸν τε γὰρ καὶ
οὕτω γίγνεται, καὶ καταρρεῖ ῥαδίως. Ibid.
(tom. VIII. p. 167. A. ed. Montfauc.)
τὰ μὲν οὖν ἀνδρώπινα ἅπαντα εὐφωρατα καὶ
σαθρὰ καὶ καταρρεῖ ταχέως καὶ ἀπόλλυται.
(Indicavit mihi J. A. Jeremie.)

21, 15. Vide 15, 19.

23, 14. παρεῖσθαι et παρεωρᾶσθαι con-
fusa Aristocr. 655, 16.

23, 15. γελοιαστὰς Valck. Oratt. p. .
ληστὰς quodammodo defendit Theopom-
pus Athenæi IV. p. 167, C.

24, 7. τῶν πόλεων καὶ τῶν τυράννων. Q.
τυραννίδων. et sic legisse videtur Auctor
or. πρ. ἱπ. p. 156, 2. [in marg.] Male.

24, 14. Livius IX, 17. prop. init. "for-
tuna per omnia humana, maxime in res
bellicas, potens."

24, 17. Athen. τύχη. Ad orat. hujus
init.

24, 22. αὐτὸν ἀργ. Conf. Rhod. p. 198, 7.

24, 29. Hinc vel ex Cherson. p. 99,
13. profecit Auctor Procem. 1. p. 1419, 3.

25, 3. ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων, ma-
nifesto nata ex Phil. I. p. 40, fin. Mihi

videtur hic leg. ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ibi, ὁ τ. δικαίων.

25, 18. νυνὶ ποιούντων [ὁ χ. ἄ. διεληλυθέν]. Vide Proæm. 35. p. 1445, 8.

26, 1. προφάσεις. Phil. I. p. 47, 2.

26, 6. Vide 46, 27. Locus insignis Æschin. F. L. p. 37, 10—34.

Olynthiaca III.

[13] 28, 1. Init. Recte capit imitator, Procem. p. 1419, 21. male 1424, 15. nisi consulto detorsit.

28, 5. Hinc Pro. 52. p. 1458, 15. etc. 28, 7. δέον pro δέιν. Ita Phil. I. p. 44, 19. πλευστέον, scil. εἶναι. (Auctor. Phil. IV. p. 136, 18. si locus sanus.)

28, 9. Lege, βουλεύσεσθε. 29, 17. Hinc Pro. 1. p. 1419, 10. Æschines Ctes. p. 71, 34. πότερα τάληθές εἶπω ἢ τὸ ἥδιστον ἀκούσαι; τάληθές ἐξώ, τὸ γὰρ αἰεὶ πρὸς ἠδονὴν λεγόμενον οὕτως τὴν πόλιν διατέθεικεν.

29, 20. etc. Hinc et ex Phil. I. p. 50, 1. Auctor Procem. 21. p. 1432, 5.

30, 8. Hinc Pro. 30. p. 1439, 28. Ib. 41. p. 1449, 9. Converse Epist. 2. p. 1471, 1. τὰ γὰρ μὴ γενόμενα οὐκ ἔστι ποιῆσαι γεγενῆσθαι. Leptin. p. 476, 16. τὰ ἔργα τὰ πραχθέντ' ἐστὶν ἐπειδήπερ ἄσφαξ ἐπραχθη. Soph. Aj. 377—8. Simonides apud Schol. ibid.

30, 29. ἐπικλιῖναι. An resp. Auctor Procem. 41. p. 1450, 3?

31, 6. περιστήσεται [τὰ φρ.—προώμεθα] σχεδ. Suspicio esse e scholio.

31, 18. ἀδυμοτέρους. mss. ῥαθ. Æsch. Ctes. 79, 12. 88, 41. Totum hunc locum adumbrasse videtur Lävius IV. 35. p. 387, 12. ed. Gron.

32, 7. τοὺς νόμους [τούτους] dele. (Vide ad F. L. p. 399, 23. 428, 15. sq.) τούτου recte del. margo supra p. 29, 27. Leptin. p. 461, 5. τοῦ νόμου (τούτου) male margo. Mid. p. 586, 15. δι' οὗτου παραβάς τις τοὺς νόμους οὐ δάσει δίκην.

32, 12. Sallust. Jugurth. 88. ed. Haverc. contulit Victorius V. L. VI. 15. Confert Wassius p. 290. ed. Hav. Thucydidem I. 44. II. 49. 'Demosthenes, quem noster lubens sequitur.' Idem p. 325. (131. Haverc.)

32, ult. Collatis v. II. lege, εἰ πολεμήσειαν ἐκείνῳ—

33, 18. ἀφρίσαντα ἐνὶ λόγῳ Brodæus ad Eur. Herc. F. 1391.

33, 26. Hesiod. Opp. 364—5. (Pindar. Pyth. 3. 35.)

33, 29. διόπερ ῥᾶστων. An potest accipi pro ὅσῳπερ, in us much as; for the same reason as? Certe argumentum est, NAM facillimum est etc. Non ERGO. Cæterum confer Procem. p. 1424, 27.

33, 29. ὁ γὰρ etc. sumsit Dionys. Hal. t. 6. p. 898, 6.

34, 7. Malim cum mss. (τῶν) τοῦ πολέμου.

[14] 34, 11. ἀπεχ. sublegit auctor Phil. IV. p. 133, 10.

34, 19. ἤθει Reisk. ut mox p. 35, 20. Vide ejus indicem.

35, 4. ἐφίλου. Arist. Eq. . . . Ps. Dem. Pro. 53. p. 1459, 23.

35, 18. Dionys. ad Amm. p. 192, 23. Huds. μηδὲ τοῖς γεννησομένοις ὑπερβολὴν κατὰ λιπᾶν. Isoerat.

35, 17. ἱερῶν—ἀναθημ. Alcib. 2. Plato Bkr. 2. p. 298, 17.

35, 27. περιουσίαν. Aristocr. p. 689, 20.

36, 3. [καὶ] Λακεδαιμονίων.

36, 19. καὶ λήρους. Æsch. Ctes. p. 68, 10.

37, 5. Comparant Aristoph. Vesp. 670. etc. Adde Æsch. Ctes. p. 89, 31.

37, 10. Plato Gorg. p. 435. E. II. St. =193. Routh. ἐλεύθερον καὶ μέγα καὶ ἱκανὸν μηδέποτε φθέρησασθαι. Malim νεανικὸν cum Heindorfio p. 130. Vide mox p. 486. init. (194. 1.) Repub. IV. 425. C. (264. Massey) τέλειον καὶ νεανικόν. Q. tamen an defendi possit ἱκανὸν ex Gorg. 480. A. (109. Heind.) 484. A. (125, 4.) ἱκανὸς Rep. I. 344. C. 7. 362. C.

37, 25. παρὰ τῶν ἱατρῶν σιτίσις. Hæc fere verba occurrunt Procem. p. 1459—60. Huc alludit Athen. VI. p. 270. B. vide Gataker. A. M. P. IX. p. 499. E. Kuster. ad Snid. II. p. 118. Locus Dionis est LVIII. p. 692. E. ed. 1606. 377, 5. Reim. Philemon Stobæi LVII. 219. Grot. (373, 50. Gesn.) ubi λαγχάνων ἄγει τι, lege, λαγχάναν τ' αἰεὶ τι (ἄγει, αἰεὶ). De ι et γ permutatis Hemst. ad Lucian. T. I. p. 287. vel Brunck. ad Acharn. 1177. εἰε τι Olynth. I. p. 13, 9. 12. Philip. I. p. 43, 1. p. 753, 14. Æsch. F. leg. p. 32, 15. Olympiodor. 1175, 4. Philipp. Ep. p. 164, 6. συκοφαντούντας εἰε τι λαμβάνειν Felicianus. [Male sollicitat Casaub. Athenæum IV. 141. D. 5. ubi mox E. 6. nil mutant mss.] Posidippus Stob. Grot. p. 419. et Schæfer. ad I. in Brunckii Gnom. p. 279. Seidler. Dochn. p. 382. 417.

[15] 37, ult. ἀλλ' ἔστι ταῦτα ἴ τῶν ἐκαστου ῥ. ὁ. ἐσαυξάνοντα. Adde τὰ, ut Megalop. p. 208, 14. τοῦτο τὸ λυμανόμενον πάνθ' εὐρήσομεν. Adde F. Leg. p. 347, 4.

39, 26. τάξεως. (In Ph. III. fin. γέρας.) Rhod. p. 200.

Philippica Prima.

p. 40, 1. Exordium. Proem. 1. p. 1418. Adumbratur ib. 13. p. 1427. ubi recte capit tāν εἰσθεύσας.

[23] 40, 6. περὶ ἄν πολλὰκι; εἰρήκασιν ἔσται πρότερον etc. ω 49, 20. παύσεσθ' αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν βουλευόμενοι. 43, 7. περιόντες αὐτῶν πυνθάνεσθαι etc. ω 54, 3. οἱ μὲν περιώτεροι etc. 45, 20. δύναμιν — ἢ συνεχθεὶς πολ. (44, 8. τῆ νου βουθεία) ω 49, 1. μὴ βουθείας; — δύναμει συνεχεῖ. 44, 24. στρατείας εἰς Πύλας καὶ Χερσῶν. ω 51, ult. ἐὰν ἐν Χερσῶν. — ἐὰν ἐν Πύλ. 45, 12. ἐπιστολιμαίους δ. ἀλλὰ τῶν πόλεως ἔστω ω 43, 20. φησισμασι καὶ ἐπιστ. et 52, 24. τριήρεις κενὰς etc. et 53, 8. φησισμα κενῶν. 45, 16. τούτων πείσεις; et 47, 1. ὁ στρατηγὸς ἀπολυθεῖ ω 53, 15. ἠτῆται μὲν ὁ στρατηγ. 46, 26. τοὺς φίλους κηῖ — οἱ δ' ἔχθροὶ ω 53, 10. οἱ μὲν ἔχθροὶ καταγελῶσι etc. et 53, 27. . . . ω 49, 16. 51, 22. στρατιώτας τριήρεις ἰσπίτας. 47, 5. ἄσπερ ἐπίπτας ω 43, 21. μάρτυρας τῶν στρατηγ. (vid. 49, 19.)

40, 9. εἰ γὰρ ἐκ τ. π. χρόνου] τὰ δ.

40, 11. etc. Exscribit Pro. 30. p. 1440, 8.

40, 20. [τοῖς εἰδέσιν] αὐτοῖς ἀναμ.

40, ult. τῶν [Ἑλληνικῶν] δικαίων. Omitunt plurimi Phil. II. p. 74, 12. περὶ τῶν δικαίων, καὶ e conjectura edidit Wolf. τῶν Ἑλλ. δικ. Q.

41, 2. Hinc Pro. 43. p. 1451, 5.

[21] 41, 4. Lege, εἴεν ἂν ἡμεῖς βούλοισθε.

42, 9. [πράττειν] qu. de loco p. 283, 25.

42, 13. q. καὶ τὰ ὕ. a. κομιεῦσθε, vel καὶ τὰ κ. π. ἀναλήψασθε, delenda?

43, 7. εἶναι ortum suspicor ex ultimis rebus dicitur ἀσχεῖον.

43, 7. αὐτῶν πυνθάνεσθαι. Reisk. ex uno ms. αὐτῶν, illic, δικτικῶς, sed Felio. et ms. apud Auger. αὐτῶν, i. e. ἀλλήλων. de quo Fisch. ad Weller. II. p. 241. Priscian. XVIII. p. 1172. ubi citat Demosth. de Corona p. 231, 12. ubi al. ἀλλήλους; In hoc ipso loco Phil. I. ἀλλήλων Longinus §. 18. Vide Porsonum ad Herodot. III. 49. et omnino confer Schol. ad Thucyd. III. 81. p. 216, 6. In Thucyd. VIII. 63. p. 541, 10. lege, ἐφ' ἑαυτοῖς ἴνα etc. αὐτοῖς leg. Olynth. III. p. 35, 26. NB. σφῶν αὐτῶν pro ἀλλήλων, Andocid. p. 24, 39.

43, 8. κατὰ τὴν ἀγορᾶν. Recte quidem per se, ut Dem. p. 532, 9. (411, 16.) 548, 15. Aesch. Ctes. p. 84, 27. Non requiritur; vide de Cor. p. 280, 21. F. L. 416, 24. Mid. 525, 23. 578, 15. [582, 12. περιόντα potius a περιεῖναι.] An ex Orat. π. ἱπ. p. 157, 1.

43, 11. τί δ' ὕ. δ. hinc, ut videtur, Hesych. t. 2. p. 1395.

43, 15. [εἰδὲ γὰρ — ἀμίλιαν].

43, 16. ὑπάρξει om. ms. Par. 2934. et τι habebat a prima manu. Lege igitur, τούτο εἰ τι πάθοι, καὶ τὰ τῆς τύχης ἡμῶν (ἢπερ — ἐπιμελούμεθα) καὶ τούτ' ἐξεργάσαστο — were he to die; were fortune to give us even that advantage. F. L. p. 442, 8. καὶ γὰρ αὐ τούτο. De Cor. p. 268, 15. καίτοι καὶ τούτο. Mid. 568, 13. καὶ γὰρ αὐ τούτο e mss. [Ibid. p. 585, 23. forsam ita legendum.] Dionysodor. p. 1294, 21. καὶ γὰρ τούτο. Leochar. p. 1097, 4. ἔσπι' κἀκεῖνο. Aristog. II. p. 805, 17. καὶ γὰρ αὐ ταῦθ' (malim τούθ'). Hinc defendi posse videtur, ἀλλ' ἕτερον, apud Lysiam p. 137, 13. — καίτοι καὶ τούτο; εἰ [τι πάθοι καὶ] τὰ τῆς τύχης — Sed nunc verum puto, καίτοι καὶ τούτο εἰ τὰ τῆς τύχης ἡμῶν, ἢπερ — ἐπιμελούμεθα, καὶ τούτο ἐξεργ. (vel εἰ ἐξεργ.) ut Cherson. p. 95, 24. καὶ περὶ ἄν — καὶ περὶ τούτων — etiamsi hoc — etiamsi, inquam, hoc — Fals. Leg. p. 382, 28. οὐ μὲν ἀλλ' ὅτι —, καὶ τούτ' ὄμαι δείξω. Aeschines Ctes. p. 58, 20. ὡς τόνυν — καὶ τούθ' ἡμᾶς διδάξω. Dem. Leptin. p. 460, 9. et 461, 17. Mid. 566, 21. 570, 2. Androt. 596, 16. (599, 21. pro v. l.) 613, 14. (sive 753, 13.) 659, 20. 665, 19. 775, 20.

43, 18. De sententia ad Ol. II. inīt.

43, ult. ὡς ἂν μοι ε. καὶ τ. δοκῆ. Lege cum mss. δοκεῖ, et forsam εσ' ἂν —.

44, 1. Locum paullum immutavit Actor Pro. 21. p. 1432, 25.

44, 3. προλαμβ. Thucyd. III. 38. Aristoph. Lysist. 1239. Heindorf. ad Gorgiam p. 28.

44, 8. Sensus: jam facta nequeunt infecta reddi; de futuris cavendum. An delenda τῆ νου βουθεία? ut scilicet dicatur γνωμικῶς. (Sed defende vulg. ex Olynth. III. p. 30, 8. ubi si ad γνώμης formam redigere voluisset, dixisset ἦδη, non τότε.) Quod si probetur, distinguendum erit, ἡγείσθω (οὐ γὰρ — λέγουσιν) οὐ γὰρ ἂν — Certe peccat vulgata distinctio, quum opponantur ἦδη γενημένα et τοῦ λοιποῦ —.

44, 9. τίς [ἢ] ποιεῖσθεῖσα δ. Om. h Ald. etc. ut de Classibus, p. 178, 19.

45, 3. Malim, οἱ πάντ' ἐξαγγελοῦντες, vel πάντ' ἂν ἐξαγγέλλοντες, sed illud melius.

45, 12. Reisk. Ind. ἐπιστολιμαίος.

45, 14. Lege, ut fere mss. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔσται, ut mox p. 47, 19. ἢ ἢν τῆς π. ἢ δύναμεις, ut recte Reisk. et Bekker. ἢ, non ἢ — but such a force as shall really be that of the state — potius at the disposal of the state. Isoer. de Pace §. 155. τῆς πόλεως ὄντας. looking up to the state. Arist. Eq. 856. μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθαι. — Nescio an legendum, ἀλλ' ἢ τις, κἂν ἡμῖς,

ut e p. 47, 19. nata sint τῆς πόλεως ἔσται vel ἔστω. Sed logebat Auctor orat. π. συντάξ. p. 167. 20. Jam olim ἀλλ' ἢ H. Wollius.

45, 15. Mid. p. 585, 25. ἂν τε χιλίους ἂν θ' ἐπόσως ἂν ἡ πόλις καθίστη. Vide etiam an κὰν ὄντιον sit glossa pro κὰν τὸν δεῖνα. vel tandem, quum κὰν τινῶν del ms. an leg. δεῖνα, ὄντιν' ἂν χειρ. Ceterum, si καὶ accipi potest quomodo in τοῦτο ποίησον, καὶ σωθήσῃ, et similibus, forsan vertenda lectio vulgata, *have an army which shall really be yours, and it will obey this, that, or t'other general.*

45, 20. μὴ ποιήσῃτε τοῦθ' ὃ π. ὁ. ἔπλα-
ψεν — παύετε. Thucyd. II. 60. p. 135,
24. χρῆ — ἀμύνειν — καὶ μὴ δ' ἴδν — δρᾶτε
— ἀφίσθε καὶ — ἔχετε. περὶ συντάξ. p.
167, 23. lege cum Reiskio et mss. μὴ
ταῦθ' ἄπερ νυνὶ συμβαίη τούτῳ σ. κήσετε, καὶ
πείθεσθαι. Ibid. p. 176, 21. recte vulgatur
ἔπερ οἱ π. πεπνῆσσι π. ἡμᾶς οὐκ ἔνεστ' αὐ-
τοῖς — τοῦτο καὶ ἡμῖν περιστάσκει. quod
misere fœdavit Reiskius. Eadem fere
constructio, Mid. p. 536, 23. et Androt.
init. Vide me ad Aristoph. p. 152.

45, 25. τὰ μικρὰ ποιήσαντες καὶ] ὑπορί-
σαντες. Var. lect. esse videtur.

46, 11. Malim, τοῖς συστρατευσαμένους.
Vide p. 46, 21.

46, 27. Vide 26, 6.

47, 14. Reisk. Ind. ἱεροπ.

47, 15. πλίνους, i. e. ἀδριάντας ex
πλάττετες. Ita δούλων latet in δουλείειν,
Fœd. Alex. p. 212, 21. Eadem ellipsis
Xenoph. de Repub. Laced. III, 6. bis.
Comparat Lucianum t. II. p. 347. Me-
nek. ad Menand. p. 275.

48, 9. Lege, προσποριεῖται τὰ λ. quo-
modo tres mss. et alius a post. manu.

48, 15. Non sine specie suspicatur Aug-
gerius, corruptum esse Dionysium. (Vide
an epitome sit illud opusc. Dionysii.)
Ista certe περὶ τῆς φυλακῆς τῶν νησιωτῶν
καὶ τῶν ἐν Ἑλλάσπέντῳ πόλεων orationi de
Haloneso (vide pp. 80. 86.) multo melius
conveniunt, quam huic epilogo. Sed fa-
cile potuit Dionysius, dum πίνακας anti-
quos exscribebat, casu ordinem mutare.

48, 19. ἀρέσκη. Symmor. p. 132, 1.
Proœm. p. 1439, 17. 1443, 9. 1446, 4.

49, 6. ὤραν, i. e. καθ' ὤραν, ut Eurip.
Bacch. 723. Barn. abide quæ ascripsi.
Andoc. p. 18, 4. Æschyl. Eumen. 109.
ἀραία Phil. III, p. 123, 16. ἰορτήν Mid.
518, 17. ἡμέρας ib. 21. ἡμέραν 524, 16.
Sed quid ῥάδιον — ῥάδιος? Hoc per se bo-
num, ut p. 53, 17. at their ease. [Sed ibi
potius junge cum ψευδομ. et verte, ready
to lie as fast as it may be wanted. Vide
Æsch. Ctes. p. 54, 7. Confer Aristocr.
683, 15. ψευδομένων ἐτοίμως.]

49, 9. εἰσεσθε Hieron. Wolf.

49, 10. Hunc locum et infra Chers. p.

94, 3. 93, 1. forsan et π. συντάξ. p. 167;
24. sublegit Auctor Proœm. 21. p. 1432,
13.

50, 16. Malim, οὐδ' ἀνεξέταστον (οὐδὲν)
οὐδ' —.

50, 22. χάρις οἰκείν de civibus. Macart.
1056, 3. Everg. et Mnes. 1149, 23. de
libertis. Everg. et Mn. 1161, 15. quo-
cum loco omnino confer 1156, 1.

50, 26. E Thucyd. I. 142. Confer Liv.
XXXI. 48. p. 65, 14. (Æsch. Ctes. p.
77, 8. respicere videtur Thucyd. locum.)

50, 27. Vide p. 42, 8. Proœm. p. 1428,
4. et p. 42, 23, 43, 16.

51, 7. Hinc Pro. 1. p. 1419, 14.

51, 13. ὅτι δέ [τοῖς θεσθῶς — πραγμά-
ταν καὶ] τὸν αὐτὸν — et mox 52, 4. οὐδὲ
πρὸ — π. οὐδὲν, intrusa suspicor.

51, 14. Plato Theætet. p. 162. B. C.
H. St. 389. Heindorf. οὐχ ἡμέεις τῶν λόγων
ὑπνεύεται, ἀλλ' οἱ λόγοι οἱ ἡμέτεροι ὥσπερ
οἰκείται. Hinc Livius IX. 18. prop. fin.
“Trahunt consilia cuncta, non sequuntur.”
Ubi præterea Olynth. I. p. 10, 10.
respicere, notat Gronovius.

51, 24. οὐδένος δ' ἀπολείπεσθε delet J.
Kaye, recte ut opinor. Nunc puto, si
servanda sunt, sensum esse, *you are never
in time I allow; but you are busy enough
notwithstanding.* Vel, si mavis, *you are no
where to do any good, yet you do take care
to be every where.* Sed lectio incerta est.
An adjuvante optimo codice S. legendum,
οὐδὲν δ' ἀπολείπετε, nil intentatum relin-
quitis, nil reliqui facitis?

51, 26. Recte expl. ἔχεται Reisk. in
indice. Diversum est illud Luciani D.
Mort. 27. p. 438. τὸ τραῦμα ἐν ταῖν χειρῶν
εἶχε. quod recte capit Wielandus. Poeta
anonymus apud Plutarch. de Garrul. t. 2.
p. 513. E. ὅπου τις ἀλγεῖ, κείσθ (ita Scaliger
in Strömät.) καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει.

52, 4. πρὸ τῶν πραγμάτων luc tracta
videntur e de Pace init. Confer Phil. II.
p. 67, 8. 24. Totum hoc, οὐδὲ πρὸ — πρ.
οὐδὲν, sine damno abesse poterat.

52, 11. [κατέστραπται καὶ] περιέληφε.
An ex p. 42, 29. Sed vide 41, 28.

52, 21. στήσεται. [Vid. ad Phil. IV.
p. 141. 3.] Hinc or. Ph. IV. p. 134, 3.
Vide Proœm. 41. p. 1450, 3. et hic ad
136, 5.

52, 24. Ex uno ms. edidit Reiskius,
τρήνεις πολιτικῆς δυνάμεως κενῶς, glossema
manifestum. Recte vulg. ut Olynth. III.
p. 30, 1. ubi ms. Bav. apud Reisk. κενῶς
κενῶς πολιτικῆς βοηθείας.

52, 25. Reisk. Ind. ἐμβαίν.

54, 1. κακούργου μὲν γὰρ — πολεμίου
delenda puto. Neque placet θάνατος, toties
inculcatum.

54, 9. πεπραγμένων — πεπραγμένους. Al-
terutrum mendii suspectum. Utrum pri-
oris loco leg. πραγμάτων (giddy with the

grandeur of the scene around him) — an delenda, τὴν τ' ἐρημίαν — ἐπιρραμένον? Sed hinc τὰν ἰσπανιστάμ. ἐρημίας, ut videtur, or. π. συσταξ. p. 171, 23. F. L. p. 437, 18. περιγμάταν — τὰν πεπεραγμέναν.

54, 15. ἀνοσιώτατοι γὰρ εἰσιν οἱ λογοποιῶντες, dele cum Lamb.

54, 24. Vel προσέχητε — νῦν, vel τὰ π. π. ἐθέλωθε. delenda puto.

55, 1. Hinc Proöm. 21. p. 1434, 8.

De Pace.

Argum. Ineptit auctor; imo, si recte refert Seagerus ad F. L. p. 375. rem falso narrat.

[29] 57, 2. δυσκελ. et mox v. 17. respicit Auctor Proöm. 1. p. 1419, 2.

57, 3. περὶ αὐτῶν εἶ λέγειν. Cital Budæus Comm. I. G. p. 715. ed. Steph. τί προ εἶ (vide de Cor. p. 303, 10.). Verum puto ἴτι. Non male tamen Reisk. μηδὲν εἶτ' εἶπαι. εἶ ante λέγειν male om. Symmor. inil.

57, 10. Detorsit Auctor Pro. 42. p. 1450, 16.

57, 19. Aristog. I. p. 774, 1.

59, 11. Vide 73, 1.

59, 28. εὐτυχίαν. Mid. 538, 21. σωφροῦς μάλλον δ' εὐτυχᾶς.

63, 10. τοῦτ' οἶμαι δεῖξιν — ἐκεῖνα βούλημαι λεγίσασθαι. Id est *mox ostendam* — INTERIM *hæc eos qui etc. monitis relim.* ut π. συμμορ. p. 180, 6. τοῖς δὲ θρασυνομίαις etc. ἐκεῖνο λέγει, ἔτι etc. ἐκεῖνο, de hoc quod proxime dicturus est, orator super p. 62. 22. Olynth. II. p. 25, 1.

Philippica Secunda.

[31] 67, 10. λογιζέμαι, τίνα δ' φ. Cozibam, τί; ἄν — sed pro τίναν malim ἄν, ut sensus suspendatur post φ. περιγμάταν. Scilicet ad ἑς sæpissime suprascribitur τί; pro glossa, ad significandum ἑς valere id quod ἔστι; in recentiore Grammatico. V. ad Aphob. III. p. 849.

67, 20. Malim cum aliquibus mss. apud Auger. ἰφ' εἶ πεισθέντες — πρῶτισθε. Recte edebatur, Symmor. p. 187, 25. δι' εἶ — ἀναλίσσονται. Vid. F. L. p. 354, ult. Leptin. p. 487, 21. δι' ἄν — ἀναγκάσει, contra Marklandum defendit F. A. Wolf. Mid. p. 550, 17. ἐν εἶς — θίσσεται — ἐν εἶς — αὐτὴν εὐδαιμονεῖ (mss.) 559, 5. ὅτι μὴ λυπήσεως (mss.) 586, 14. δι' ἔτεω — εὐθέσται. Aristocr. p. 683, 25. δι' εἶ — ἐξέσταται. Naus, et X. p. 989, 12. δι' ἔτεω δικάσεται. Phœnipp. p. 1045, 27.

68, 20. ἴσται γὰρ μ. — εἰσται. Vide an sint e scholio. Confer. Symmor. inil.

69, 3. οὐδ' ἀνημποῖ etc. Videtur Philippus quasi pepigisse cum Atheniensibus, ut pro istis quæ memorantur p. 73, 6. ipse in re nautica ab illis adjuvaretur.

69, 21. συμκόλλειν natum videtur e συμβάλλειν, quod est de Cor. p. 299, 11. 304, 9. Similiter in μέλλειν ludit Eurip. Cresphonie 8. ubi vide an leg. αἶ

Phil. I. p. 54, 16. F. Leg. p. 362, 20. 369, 16. 387, 5. 432, 5. 449, 1. Leptin. p. 457, ult. 458, 27. 487, 17. 493, 26.

502, 14. 506, 4. Aristoph. Ran. 7. Wolf. ad Leptin. p. 282. Midian. p. 557, 8. α' δ' ἴσται μέγιστα — ταῦτ' ἔρω. μάλλον δ' ἐκεῖνο ποιῶν ἀναγκάσμαι — Vide c. Spud. p. 1033. Dionysod. p. 1290. (F. L. p. 368, pen. τοῦθ' ἔρω καὶ πρὸς ἐκεῖνο βλέπειν.) Quod si vere interpretor, necessario colligitur, quod quidem per se satis liquet, nonnisi orationis initium hic nos habere. Pollux X. c. 36. §. 161. σάγματα μὲν οὖν ὑπεζυγίαν κατὰ τοὺς πολλοὺς ἐν τῷ πέμπτῳ (al. τῇ πέμπτῃ) φιλιππικῶν ἐστὶν εὐρεῖν. Sed nil certi. — Mirum ni recte se habeat vulgatum δεῖξιν. E superiore δὲ ποιεῖν hoc natum puto. Initium tantum orationis exstat. Orationis integritas non defendenda ex simili defectu, Phil. I. p. 48, 14. et Phil. II. p. 72, 21.

63, 20. εὐζαντίους κατὰγειν τὰ πλοῖα. Q. an hue facit Steph. I. p. 1121, 2.

χρῆνος δεῖξιν παρῆν. Nos, *who had time at your disposal.* ἔως contra metrum ni fallor Valck.

70, 2. Collatis v. ll. lego, ἐκ πάντων δ' εἶαν τις ἑρεθῶς Σεωρῆ, πάντα — Vel δ' ἄν, i. e. εἶαν.

Seωροῖη natum est ex duabus lect. Σεωροῖ.

70, 18. Suspicio, Σερ. Θηβαίους. Natum videtur τινᾶς e p. 72, 11.

71, 16. πᾶσιν ἴσται εἶδέναι. Imo, ni fallor, ἴδειν. Vide ad Aristoph. Plut. 48. et Addenda, Cherson. p. 91, 13. [Symmor. p. 189, 18. expendē.]

72, 13. Non necessarium Lambini εἶ ante ἡμεῖς. Vide Phil. III. p. 125, 3. Chers. p. 97, 12. Melius ille potuisset, ἀλλ' ἡμεῖς — εἰ τοῦ μηδὲν, scil. ἔνεκα. Sed magis propendeo in lectionem, ὥστε μ. — ποιεῖν, vel ποιῆσαι. Vix ferri potest ἐκ τοῦ. Ἄν, ἔνεκα τῶ; — Verum videtur, ἀλλ' ἡμεῖς — περιστασιχίζεσθε, τοῦ μηδὲν — Εἰ glossa ἐκ, e superioribus ἄς, ut recte H. Wolfius. Utrum ex ἄς, an ex alia glossa natum ὥστε, non secerno. Vide F. Leg. p. 351. In Xenoph. Mem. I. 2. 17. Malim, ἔρω δεικνύντας θ' αὐτοὺς τοῖς μ. ἥπερ ποιοῦσιν — vel potius, ἔρω δεικν. τοῖς μ. αὐτοῖς, ἥπερ ποιοῦσιν.

[55] 72, 5. πολέμου ζητοῦντες; ἀπαλ-

λαγῆναι, δεσπότην εὐρήσατε. Vvividius ἀπαλαγῆν, ut substantivum substantivo opponatur. Contra Callimach. Ep. XLIV. de quo me vide ad or. de Symmor. p. 188, 19.
72, 21. ταῦτ' ἤδη λέξω. Deesse videtur

titulus, ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Vide Hieron. Wolf. Compara ΠΟΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ in Phil. I. Docuit Olivetus in versione Gallica Philipp. I. et II. Paris. 1727. p. 72.
73, 1. Confer 59, 11.

De Haloneso.

[40] Or. qu. an contracta ex deperdita Demosthenis, quomodo Iays. Theom. 2da.
78, 5. ἀποδοῦναι, δεδωκέναι. Ita ludit in ἐπιδιδ. et ἀποδ. Æschines Ctes. p. 56, 26.
79, 11. πανταχῶς vel — χέσει. An, πάντως?
79, 14. Reisk. Ind. συμβ.
79, 20. [καὶ φόρους ἡμῖν ἐφεξε] An ex Or. πρ. ἐπιστ. p. 156, 18. Nam etsi statuamus istum compilatorem vicina hinc petivisse, facile potuit clausula vicissim illinc interpolari.
80, 12. Lectio ms. Υ. orta e schol. edito in ed. Paris.
80, 27. Hinc Auctor or. πρ. ἐπιστ. p. 157, 7. Vide an e de Coron. p. 241, 9. compositus locus: quod si ita est, sophisticam tenemus.
82, 6. Malim μεταβαλεῖν αὐτοῦ.
82, 25. Etsi in hoc scriptore non magnopere de elegantia laborandum, suspi-

cor ista, τῶ δὲ Φιλοκράτους — τ. ἔγραφα, delenda esse, et ὀρροῖ παρὰ μὲν, et ἐκείνους δὲ p. 83, 4.

85, 1. ὡς μ. ὑ. εὐεργετήσαν e p. 85, 15. nata puto. Vide or. πρ. ἐπιστ. p. 153, 7.

86, 2. πότερος πρότερος μὲν ἐστίν. πότερον Ald. 1. Vocem omittunt Ald. 2. et Felic. Simili errore peccatum est Aristoph. Nub. 937. ubi recte Ravennas, πότερος λέξει πρότερον;

87, 1. ἀλλὰ καὶ πρὸς Καρδιανούς, οἱ οἰκοῦ-
εῖσω
σιν ἐξω ἀγορᾶς, ἐπιστέλλει — ὡς δεῖ ὑμᾶς διαδικάζεσθαι [πρὸς Καρδιανούς] τοὺς οἰκοῦντας ἐν τῇ ὑμετέρᾳ. Hæc certissime interpolata. wr. K. om. Lambinus.

λαβεῖν et ἀπολαβεῖν. Euerg. et Mnesib. p. 1162, 14.

88, 1. Reprehendit Longinus XXXVIII. monente Toupio (ibi f. supplendum καταρῖλασται.)

De Chersoneso.

[46] 90, 1. Exordium hoc respicere videtur Auctor Proæm. 31. certe in fine. Item scriptor Ep. 1. p. 1463, 6. et 1466, 20.
90, 4. Lege, ἕκαστος ἡγούτο.
90, 9. Male Bekker. ἀφελόντας.
91, 8. ἔστι δὲ, εἰ μὲν] Q. ἔστω δὲ — Vide p. 92, 12.
91, 16. Recte τὸν ante πόλεμον om. pr. ms. O.
91, 26. Q. ὡς ἀν ἀπέχεται, i. e. ἔαν, ut p. 101, 28.
91, ult. Simile, ἦπερ μ. γ. σωτηρία, Eur. Med. init. Alexis Ath. X. p. 459. A. πρότερος μοι γέγονεν προσβάλλεις αὐτόν etc. is this a puzzle. Ibid. XV. p. 665. penult. male vertitur. Andocides p. 31, 30. Lysias, p. 92, 21. 93, 16. ταῦτην γὰρ τέχνην ἔχει, deleto τὴν. Eurip. Cycl. 337. Ζεὺς οὗτος. Vide mea ad Lysiam, p. 107. ταῦτη ἐρίζονται Reisk. ex marg. Sed vide Phil. III. p. 113, 1. et me ad Aristocrat. p. 676, 9. Quære an hic delendum τὴν ante εἰρήνην.
92, 19. τὰ [παρελθόντα] παρὰ μὲν. Ex emend. hoc natum pro παρὸντα, quod ipsum ex de Pace init. vel aliunde (e. g. infra p. 95, 5. Phil. III. p. 123, 3.) intrusum puto. Vide Olynth. III. p. 29, 18. Retinendum fuisse puto ἀπόλωνεν, ut Phil. I. p. 53, 15. Sin mavis ἀπολώλεκεν subaudi ἢ πόλιν.
93, 1. Ad 49, 10.

93, 9. μετὰ πλείστης ἰσυχίας. Q. ex p. 92, ult. interpolatum.

93, 20. Malim, φθάση λαβὼν αὐτόν.

94, 5. Vide ad Phil. I. p. 49, 10.

94, 26. Lege, εὐθραεῖν. Vide Æschyl. Eumen. 893. ed. Pors. et Burnei censuram. Photius ms. εὐθραεῖν. ἐν τῷ ἔ λεκτέον, οὐχὶ εὐθραεῖν.

94, 29. Reisk. Ind. εὐχεσθαι.

95, 10. Vereor ne delenda omnia ista, ἀλλὰ βασκαίνωμεν — τὰ τοιαῦτα, utpote ex apodosi primum ascripta pro scholio, deinde in textum intrusa. Pro ἔπανοῦμεν, quod e proximo natum videtur, an ἔωμεν, ut mox? Qu. βαβαινοῦμεν, ἀγαπῶμεν.

95, 26. ὅ τι τούτων δύναται [ποιεῖν]. Q. an delendum, quid hoc sibi velit, ut infra p. 103, 27. Sublegit auctor Aristot. I. p. 774, 5.

95, 29. etc. Insignis locus Aristocr. 639, 19. etc.

96, 1. Reisk. Ind. πάσχη.

96, 1. Pro τιμῶμαι Hermog. apud R. citat ἔτοιμός εἰμι, forsitan ex Phil. I. p. 48, 12.

96, 23. λέγω apud Tiberium Rhetorem (p. 46. Boiss.) ortam e p. 96, 3.

97, 3. q. τοσαύταις [ἐτέραις] ἡμᾶς.

97, 24. Livius XXXV. 49. init.

98, 5. Ineptus ad δικαστ. transtulit auctor π. συντ. p. 171; 9.

98, 11. νῦν δὲ δημαγωγούντες — ἤδη κιν-

δοσίην. E Phil. III. p. 111, 15. intrusa puto.

98, 15. φέρε γὰρ referendum ad ἐν δὲ — ἀετόμικτος etc. p. 97, 26.

99, 9. ἐπιτ. hinc auctor Phil. IV. p. 153, 28.

99, 13. Ad 24, 29.

99, 18. *Lego, πάσασθαι π. τ. κ. ἀλλήλων. Καὶ κακίως μὲν* —

99, 28. τὴν γε δὲ ortum e Phil. II. p. 70, 4. Miror Schaeferi iudicium.

100, 1. Malim, ἕως δημοκρατεῖσθε. Qu. enim an ἕως ἄν = while. Solert until. ἕως ἄν, while. Phil. III. p. 114, 3. nisi ibi del. ἄν.

[47] 100, 10. *Lego, τὴν παρ' ὑμῶν ἔλαθ' ex Phil. IV. p. 135, 10. vide mss.*

100, 20. Recte ms. S. ἀμύνεται.

101, 1. σιρῆς per unum ζ̄. Eratosthenes Brunck. Analcoct. I. p. 478. Anaxandrides Athenæi IV. 131. C. ubi malim transponere, Κέγχρησιν τε σιρῶν, Βόλβαν τε χύτραν Δαδ. Vide Aristoph. Eccl. 1083. Valck. Diatr.

101, 12—21. Certe usque ad στρατηγῶν lin. 18. ex Phil. IV. p. 137, 7. forsam et reliqua. ubi vide de hoc loco.

101, 15. δημοσίους. Androt. 615, 12. confer 22.

101, 25. Malim, ἂν ταῦτα μὴ ἐδέλητε ποιῆν. forsam ex p. 103, 9.

101, 27. Seneca Epist. 82 init. "Desii jam de te esse sollicitus. Quem, inquis, deorum sponsorem accepisti?"

102, 12. Reisk. Ind. ἀναδέσθαι.

102, 13. Confer Phil. I. p. 43, 5. Olynth. I. p. 17, 6. Valde suspicor omnia, ἔπαν ἢ Δία — λέγειν ἄξιον, primo e loco Phil. I. et aliunde compacta ab auctore Philippicæ Quartæ p. 138, 15. atque inde huc translata.

102, 15. πάλαι παρελήλυθε. Imo nil minus quam *præiit*; suspicor auctorem sublegisse aliquam locutionem, ubi erat *καίρις*, non *ἀνάγκη*. Vide de Coron. 60. Recte auctor Proœm. 1. opp. ἀνάγκη. et πάλαι ἐβλήθησθε.

102, 16. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπεύχεσθαι θέπου μὴ γίνεσθαι δέ. Cum Sopatro omittit δέ, ut *lego* ἀπεύχεσθε. Vide Phil. II. p. 71, 18. Phil. III. p. 119, 26. εἰχόμενοι μὴ γίνεσθαι. Ierpl. p. 489, 16. ἀπεύχαιτ' ἄν — γίνεσθαι. Aristot. I. p. 779, 20. ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γίνεσθαι δέ. Timocr. p. 718, 16. ἂν ἀπεύχαιοσθε — μὴ γίνεσθαι. Ceterum confer Phil. III. p. 128, 7. Androt. 610, 3. (752, 12). Plato Hipp. Maj. t. 5. p. 432. ed. Bekk. — μιν ἐφικίσθαι πειράσεται. Πῶς λέγεις; δεσπότης τίς σου ἢ ἀνθρώπος; ἐστίν. Vide de Cor. p. 296, 17.

102, 21. ἄξιον. Vide de Corona, p. 203, 25.

102, 25. τὸ [τὴν] εἶρην ἄγειν ὡς ἀγαθόν.

Dele cum Ald. Tayl. *Necessarius articulus* infra p. 103, 3. hic nocet.

103, 2. ἐπὶ π. Vide 13, 22.

103, 19. ἀδικούντα ortum e Phil. III. p. 112, 12. Imo collato Phil. IV. p. 146,

21. dele στρατ. retine ἀδικ. Quis unquam dixit *φανερῶς στρατεύειν*? Vide ad De Corona 177. NB. ordinem rerum ad De Corona 21. Æschin. p. 63, 10. Μοχ τοῦτον indidem receperim. — *Vel* ο. φ. ἀδικούντα μ. vel ο. φ. στρατεύοντα, π. κ. μ. legi posse puto, vel etiam, ἀδικ. στρατ. πῶλ. κ.

104, 8. Conf. p. 113, 12.

104, 8. Recte om. Bekkerus ἔρει, ut Phil. IV. p. 147, 20.

101, 27. πρὶν ἂν τοῖς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσῃτε [ἐχθρῶς ὑπερβαίνοντας ἐκείνῃ] Vide infra, p. 59.

[48] 105, 12. ὧν μὲν ἀπεστέρησθε. Sensus videtur, *qua belli jure olim ceperit prætereo*: et suspectum ἀπεστ. præsertim quum ex insequente oriri potuerit. *Expectaretum, ἂ μὲν ἀφῆρησθε* (ut mox lin. 21.), aut simile. Sed simpliciter, ὧν μὲν ἀπεστέρησθε τίως, σιωπῶ — delectis deinde πῶσων ἀπεστ. ut sensus sit, non *defraudati estis*, sed simpliciter *amisistis*, ut Olynth. III. p. 36, 9. Vide mox p. 106, 2.

106, 27. δίδωσι suspicor esse schol. ad δημοῦσι. Sed vide an del. κατηγορεῖ ut schol. ad κέρει. *accusatus, bona damnatorum. proscribit, pecuniam publicam plebi largitur.* Atque hoc verum. Nisi sit *proscriptorum bona.* Primo δημοῦσι, *he confiscates, deinde δίδωσι* (nisi leg. διαδίδωσι), *he squanders it in idle largesses.* Forsā respicit Auctor or. π. συνταξ. p. 166, 5.

106, 21. Cum toto hoc loco compara Mid. p. 575, 24. etc. F. Leg. p. 405, 20. (Aristocrat. p. 622, 12.)

107, 2. etc. Hinc et de Coron. pp. 292—3. (vide et 291, 19.) Proœm. 25. p. 1436, 1.

107, ult. Reisk. Ind. ἐκείνος.

108, 5. Hinc Pro. 33. p. 1443, 1.

108, 14. Locus plane gemellus Mid. p. 552, 20.

108, 17. Malim, Πειραιᾶ καὶ καθ. Sic in Aristoph. Vesp. 430. οἱ δὲ τὰ ῥοδάλμῶν κίλινθον κενεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους, Brunk. ex em. Florentis pro οἱ δὲ (Hic ad Phil. IV. p. 146, 2. ad De Coron. p. 245, 21.) — Emendationem non improbo; minus aliquanto necessarium puto ob locum Mid. p. 552, 20. *οὐκ ἀπακτενεῖτε; οὐ — βαδιεῖσθε; — οὐχὶ συλλήψεσθε;* Nempe video non ad idem referendas esse tres questiones, 1. *non implebitis?* 2. *non ibitis?* 3. *non deductis?* sed esse duas, unam simplicem, *non implebitis?* alteram bipertitam, *non JAM, 1. ibitis, 2. deductis?*

109, 12. Hinc Pro. 41. p. 1449, 14.

Philippica Tertia.

[53] 110, 1. Init. sublegit auctor Pro. 6. p. 1422, 9.

110, 5. Reisk. Ind. ἀδικεῖν.

110, 9. ὑπερημέα — [καὶ προεμμένα] dele cum ms. orta ex v. l. προσημμένα pro ὑπηγ. ut ex lectione Aldinae Taylori ὑπειγμ. liquet. Pantænet. 970, 8. τὸ πρῶτον εἰς τούτο πρόηκτο.

111, 24. καὶ παρὰ δόξου — κενήσθε. Nil affirmo, sed qu. an ex variis Dem. locis corrassa.

112, 7. οὐδὲν ἄν ἄλλο εἶδει.

112, 8. ἢ ὅπως (ὡς) ἀσφαλ. R. e conj.

Vide Symmor. p. 181, 23.

112, 25. sqq. Confer Liv. XLII. 13. p. 772. prop. fin. "Videham quam etc."

113, 12. Vide 104, 8.

113, 27. [ἐν αὐτοῖς] Vide p. 124, 1.

116, 19. Vide p. 118, 11. 140, 19.

Hermogenem p. 252. Æschin. Ctes. p. 83, 29. 89, 40.

117, 20. Hinc profecit Auctor Phil. IV. p. 133.

117, 23. [μηδένα] μηδ' εἰ π. FOR ONE to you.

118, 8. χαρεῖν. Mid. 579, 3. ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χαρεῖ. Cicero Milon. c. 32. ubi vid. Abram.

118, 11. Hinc διορ. Hermog. p. 252. Vide ad 116, 19.

118, 26. ἐπ' οὐσίᾳ π. γεγονῶς [γνήσιος] (e superioribus) — ἄξιον μέμφεως.

119, 26. εὐχόμενοι (adde me ex ms.) καὶ εἰ αὐτοὺς ἕκαστοι γ. Per se rectissimum, ut infra p. 130, 7. Sed ob sequentia legendum puto, εἰ αὐτὸν ἕκαστος. Vide supra p. 118, 18. Phil. I. p. 42, 11. et 54, 7. collato Brunck. ad Arist. Plut. 785. Sing. et plur. conf. Rhod. p. 198, 7.

120, 4. Vulgo dist. σ. ὁ. οὐχ ἡμῶν; pessime, vide de Coron. p. 254. 257. 326. Vide Phil. IV. p. 133, 20.

120, 5. [ἰὼ τᾶλλα — Καρδίαν].

120, 12. τί οὖν αἴτιον τουτανῶν; p. 127, 6. τί οὖν ποτ' αἴτιον — τὸ pro ποτ' mss. malim, τί οὖν ποτὲ ταῖτιον. Chers. p. 103, 17. et F. L. p. 405, 27. τί ποτ' οὖν ἐστὶ τὸ αἴτιον. Aristocrat. p. 65, 7. ult. Zenothem. p. 384, 26. F. L. 412, 1. τὸ τουταν αἴτιον. Androt. 614, 5. sed mox lin. 12. τουτ' αἴτιον. Aristoph. Ran. 1385. ed. Br. Æsch. c. Ctes. p. 65, 3. Phil. II. p. 66, 6. αἴτιον δὲ τουταν. Thucyd. VIII. 563. τῶν Ἀθ. — αἴτιον γειέσθαι, q. ταῖτιον.

120, 13. Vide Reisk. Ind. πρῶτον.

120, 20. καὶ ἄνω [καὶ] κάτω. Cum copula potius est, up and down, backwards and forwards; sine copula, upside down, topsy turvy, at sixes and sevens. si vera est Bakeri sententia ad Clemed. p. 381. (Bergler. ad Arist. Eq. 862. ibidem ci-

tatus hunc locum optime vertit, ina summis miscuit apud Græcos.) Dem. loca apud Ruhnk. ibid. sunt F. L. p. 424, 27. de Cor. p. 263, 19. Aristocr. 600, 14—17. qui locus imprimis notandus, mixta scil. notione inconstantia et perfidia; ut qui 1. δῆυρο κάκεισε se verterit, et 2. qui συγχεῖν πῦσαν πίστιν solitus esset.

121, 24. Malim, καὶ γὰρ (ἂν) ἄνω —.

122, 2. [οὐκ Ἀθηναῖζε.] ταῦτ' ἐστὶ τ. dele, ex sequentibus procul dubio ortas. De Arthmio F. L. p. 428, 1. Æsch. Ctes. p. 90. Dinarch. p. 108.

122, 7. ἢ γὰρ Ζελεῖά ἐστὶ τῆς Ἀσίας. Q. an scholion.

122, 13. Lego, μεδέξεν ἔμελλεν; ἀλλ' οὐ ἐν τοῖς φονικοῖς γέγραπται νόμοις ὑπὲρ ἂν ἂν μὴ διδῶ φόνου δικάσασθαι ἀλλ' εὐαγὲς ἢ τὸ ἀποκτεῖναι, ΚΑΙ ΑΤΙΜΟΣ (q. ἄτιμος, i. e. ὁ ἄτ.), φησὶ, ΤΕΟΝΑΤΩ. sed ubi recensentur ii de quorum cæde legislator non sinit quæri, sed quos impune occidere licet. Scilicet, οὐ omisso, scriptum est ad marg. ΑΛΛΟΥ, quod aliquis, negativam putans esse, supplevit ex sequentibus. Similis res accidit Athen. VI. 248. Pausan. V. 424, 8. τουτο δὴ λέγει ἀλλ' οὐ τουτο λέγει omitt. Harpocrat. v. ἄτιμος. Cætera dedere mss. Possit etiam, ἀλλ' οὐ τουτο λέγει ἀλλ' ἐν τ. φ. γ. νόμοις ΥΠΕΡ etc. ut hæc postrema sint (Aristocrat. 639, 10. Pro Phorm. 952, 15. ubi me vide) titulus legis, ut apud Æsch. Tim. p. 4, 8. ΝΟΜΟΙ φησὶ ΠΕΡΙ ΕΥΚΟΣΜΙΑΣ, ὑπὲρ. Mid. p. 529, 4. (ὁ νομοθέτης) ἔδωκεν ὑπὲρ τουτου γραφίν. Aristocr. 635, 3. Naus. et X. 989, 27. δοῦναι δίκην. Aristocrat. 642, 13. δοῦναι δικάζεσθαι [γράφεσθαι, Timocr. 705, 25.] Pro Phorm. p. 962, 28.

122, 17. καθαρόν. Vide Leptin. p. 505, 18.

122, 28. Cicero Milon. 6. "Nihil enim necesse est omnium me flagitio proferre."

123, 4. ὀργεῖσθε; * * * (Vide p. 129, 1.) Cætera hujus lineæ delenda cum mss.

124, 9. Reisk. Ind. ἐκτραχ. "Cum astra speculamini, sic foveam incidatis." ἐκτ. Arist. Plut. 70.

124, 12. ἀγών (πόλεμος. Symmor. p. 180, 14.

124, 19. Lege, τῇ διανοίᾳ καὶ τοῖς — Felic. διανοία τῶν τοῦ παρ' —.

124, 22. [ὑψηροῦντας ἐκείνω] dele ex p. 125, 9. proculdubio ortas, et supple ἔχθρῶς, quod ex scholio irrepsit in locum similem Cherson. p. 104, 27. Ibi delenda sunt etiam ὑψηρ. ἐκ. quæ ex hoc loco jam interpolato fluxere, et quæ non legebat auctor Phil. IV. p. 148, 10. qui tamen habet ἐχθρῶς.

124, 27. Hinc, ut videtur, Procem. 31. p. 1440, 27.

125, 2. *Λαδορ*. Vide Proem. 53. p. 1458, 27. *ὄχι δεινὸν κ. ἐν δ.* Eadem fere Mid. 537, 34.

125, 3. Confer Proem. 42. p. 1450, 10.

125, 7. ἦσαν — τὰ φ. φροῦντες καὶ πᾶσι' ἔπηξ. etc. Recte Bekker. φροῦντες natum e sequente, vide et p. 115, 16.

126, 3. τί δέ [τὰ] πολλὰ λέγειν;

126, 18. Sallust. Catil. 51, 29. ed. Cort. "Ea populus latari et merito dicere fieri." Sed is locus potius est e Xenoph. Hellen. 2. 13. 12. ut monet Victorius.

127, 2. Si sanus est locus, videtur cum Seagero capiendus: *qui se* (tyrannos, ab Euphrato accusatos) *seriarunt, et qui Euphratum quovis malo dignum putarunt.* Sed valde ambiguum σωζ. quod collato loco p. 126, 1. et mox 127, 13. accipias eo sensu quod dicitur, ἡ πόλις σωθήσεται etc. etc. Deinde exspectares *ἀσαντας*. *Αν, τοὺς τότε τοὺς σώζοντας, illos qui bonos civis Euphraticumque ibant perditum?*

127, 10. seqq. Hinc Pro. 1. p. 1419, 7—13.

127, 17. Valde suspicor et hic et lin. 27. decurtanda esse cum codice S. — οἱ μὲν ἐφ' οἷς ἤδη χαρίζονται, ταῦτ' ἔλεγον, οἱ δ' ἔ. ὧ. ἔ. σωθήσονται. πολλά — Certe hæc, καὶ προέσθαι — τῆς, surcillis ejicienda. Vide an orta sint Cherson. p. 102, 5.

[60] 128, 14. Proxime ad Seageri mentem malim, ὥστε μὴδ' ἂν ὀτιῶν ἦ, μὴδὲν δεινὸν πείσεται. Nunc malim, ὥστε (μὴδὲν) μὴδ' ἂν ὀτιῶν ἦ, δεινὸν πείσεται. F. L. p. 445, 6. μὴδ' ἂν ὀτιῶν ἦ. De Cor. p. 284, 6. οἱδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. Leptin. p. 497, 27. et Wolf. p. 356 Pantæn. p. 971, 6. Leptin. p. 458, 21. 26. μὴδὲν μὴδὲν, μὴδ' ἂν ἄξιες ἦ, διδόναι, et prorsus simile, 488, 28. (506, 9. μὴδὲ τὸ λοιπὸν ἐξείναι δοῦναι, μὴδ' ἂν — γίνονται;) Mid. p. 534, 9. μὴδένα τολμήσαι πάποτε μὴδ' ἂν ἄψασθαι.

130, 5. ἰμέρις δ' ἀποδράσασθαι recte ms. vide me ad F. L. p. 447, 5.

130, 9. γέρας. In Ol. III. fin. τάξις.

130, 14. εἰ γὰρ ἦσαν — ἀλλ' οὐκ εἰσίν. Si servanda sunt, ponenda sunt post τοὺς ποιήσοντας.

Philippica Quarta.

[72] 131, 8. Cherson. p. 109, 11.

131, 11—12. πρὸς ἀπαντας ἄ. φ. (ἀσι) χρεῖται lege ex mss. et Midiane initio.

131, 15—132, 10. Efficta ex Phil. 2da. ab init. usque ad p. 66, 20. et Olynth. II. p. 21, 20.

132, 17. τῆς ἐκείνου προαιρέσεως. Mira locutio pro ἐκείνης τῆς π.

132, 24. Lege τῶ τοῖς βουλομένους χ. cum Lambino.

133, 9. Totus locus usque ad 134, 5. ex Ol. I. p. 12, 22—13, 25. et Phil. III. p. 117, 20. etc. conflatus. Confer etiam F. Leg. p. 412, 12. lin. 10. ἀπεχθ. ex Ol. III. p. 34, 11. lin. 23. ἐπετειχ. ex Chers. p. 99, 2. εὐ στίσεται p. 134, 3. ex Phil. I. p. 52, 21. Denique σύμμ. ὄντα ἰμῶν l. 20, ut suspicor, ex Phil. III. p. 120, 4.

133, 29. Elis. F. Leg. p. 424, 22.

134, 6—17. Cherson. p. 99, 10—27.

134, 17—27. Phil. II. p. 70, 4—14.

134, 27. ad 136, 1. Cherson. p. 99, 29. ad 101, 3.

136, 2. etc. Vide Cherson. p. 103, 18. etc. unde infra p. 146, 20.

136, 5. ἄπορρολήσετε. *civem in quem impune veniatis.* vide mox lin. 14. E Cherson. p. 97, 27. etc. sublecta suspicor. Omnino conf. Proem. 21. p. 1432, 21. et 35. p. 1445, 7. etc.

136, 19. Cherson. p. 104, 1. unde infra p. 147, 11.

136, 19—27. Adumbrata ex Cherson. p. 94, 18—95, 2.

136, 23. τρέψις etc. ex Phil. I. p. 49, 16. et alibi ibid.

136, 24. γέλας, ex Phil. I. p. 47, 6.

136, 29. ἀλλ. αἰτιᾶσθε, ex Olynth. II. p. 25, 16.

137, 4—7. Efficta ex Phil. I. p. 51, 14—52, 5.

137, 7—19. Ex Cherson. p. 101, 12—21. nisi ibi delenda, εὐ γὰρ ἔστι βοηθείαις — τοῦ στρατηγού, lin. 12—13. ut primum huc convecta sint ex Phil. I. p. 49, 1. et 15. p. 47, 2—6. (πρὸς φ. etiam Olynth. II. p. 26, 2.) deinde illuc intrusa.

137, 19. etc. An ex F. L. p. 434, 3?

137, 23—138, 24. Chers. p. 101, 22—102, 22.

138, 29. ἐθέλειν ἀκούειν. Expectarem, ἀνέχεσθαι, aut simile; quale ἰπομένειν.

139, 3. Vide Cherson. p. 92, 24. etc.

139, 14. E De Pace init.

139, 20. ταῦτομάτου. Vide Olynth. I. p. 11, 27. et seqq.

139, 21. Q. de historia.

140, 4. φοβερώτερός ἐσθ' ὁ φ. Lege, ἔσται.

140, 11. ὁ δὲ βάρβαρος recte legit et interpretatur Reisk. Eur. Hipp. 966. ed. Monk. Rhod. p. 199. Menander Athen. XI. p. 502. E. Demetr. Rhct. §. 223. Alexis Athen. XI. p. 463. E. 2. Plato Repub. V. 452. D. 6. (330, 15. Massey.) Phædon. p. 88. 56. Wytth. Gorg. p. 546. A. (32, 7. Heind.) sed ib. v. l. Adde de δὴ Plato Gorg. ed. Heind. 141, 6. 143, 2, 153, 4. 183. 5. 214, 1—4. 235, 3.

140, 18. εὐδενὸς τῶν π. Eadem fere verba alicubi apud Lysiam, ni fallor.

140, 19. ληστού. Vide ad Phil. III. p. 116, 19. An hinc Sallustius Catil. 52, 16.

Cort. = p. 173. Wass. "Sin in tanto

omnium metu solas non timet, eo magis refert mihi atque vobis timere."

140, 22. etc. An adumbr. ex Olynth. p. 26, 3, 27, 1. etc.?

141, 3. "Proœm. p. 1450, 3." Schæfer.

141, 16. οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου, ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων· οἱ γὰρ ἄποροι πάντες — Sic lege. 1. omisi τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων, 2. vulg. εὐποροί.

142, 6. Ineptiæ meræ; sed recte Augerius σύμπαντας, quasi τὸ πλῆθος, τοὺς πολλούς. Omnino vide Ps. Dem. Ep. 3^{iam} fin.

142, 26. κρύβδην ἴψρον iudiciorum esse puto, non concionis; per χειροτονίαν, quantum nunc memini; res illic agebantur (vide Leptin. p. 458, 11.) Aristoph. ἀποχειροτονῆθ' αἰρεῖν σκέλη. Quantum per orationis turbidæ obscuritatem licet, hunc sensum extrico: quum videant suam gratia florere, pæne securum; quippe qui iudicium suffragiis absolvatur, etsi clamore condemnatur. Alludit ad παραίωμαν γραφάς.

143, 23. ἕτερος, εἰδαίμων, etc. Cherson.

p. 106, 13.

143, 27. Λακεδ. etc. Olynth. III. p. 36, 4.

144, 6. μηδ' ὅ τι χρὴ — Phil. II. p. 66, 5.

144, 10. ἀργότ. Phil. II. p. 66, 16.

144, 11. ὠίων. Cherson. p. 106, 15.

145, 8. Reisk. Ind. προστάσ.

145, 25. πέπεραται. Ex Phil. III. p. 120, 27. seqq.

145, 27. μετειλ. etc. Cherson. p. 102, 29.

145, 29—150, 5. Omnia, paucis hic ibi mutatis, e Cherson: p. 102, 23—106, 20.

146, 2. οὐ δέῃ ληεῖν (an ex οὐδὲν δέῃ λέγειν, Cherson; 5? potius e Phil. III. 12. φενακίζεῖν) οὐδὲ (al. καὶ eodem sensu) γράφειν πόλεμον. Sed quis unquam bellum aut dixit aut putavit esse λῆρον? An scripsit ἀλλὰ? Vide p. 136, 3. Sed tum quid fiet istis, τὸ τὴν εἰς. ἄγειν etc. e Cherson. p. 102, 25. etc. Mox lege cum mss. ὡς οἶόν τε ἀλ. — οὐ δέῃ ληεῖν est; missas fac ambagem et aperte dic quid velis. Nos, speak out. Æ-chin. Ctes. p. 74, 7.

Resp. ad Epistolam.

Hunc titulum non agnoscit Dionysius. An fictus ex p. 157, 3. qui locus e Phil. I. p. 51, 2.

152, 4. ἐπειδὴ γὰρ, i. e. opinor ἐξ οὗ. quomodo ἐπεὶ tragici. Porson. ad Med. 138. Seidler. ad Iph. Taur. 247. (258.) Demosth. Symmor. p. 188, 10. nisi ibi leg. ἐπεὶ δὲ —

153, 6. οἷς πρότερον etc. Ex Olynth. II. p. 19, 17.

153, 7. μεγ. εὐεργ. Vide Halonn. p. 85, 1. et 15.

153, 27. ὡς κέκμηται μὲν etc. Unde?

154, 5—156, 29. Ex Olynth. II. p. 20, 19—28. et 21, 27—25, 1.

154, 17. ὡς οἰεταί τις. Olynth. I. p. 15, 8.

156, 18. φέρους. Halonn. 12. (hic p. 31.)

157, 1. κατὰ τὴν ἀγ. etc. Phil. I. 13.

157, 3. ἐπιστ. Phil. I. p. 51, 2.

157, 7. οἰκαδὲ etc. Halonn. p. 80, 26.

157, 12. οὔτε ξενος. Cherson. 21. etc.

157, 13. οὐκοῦν θαυμαστόν. Olynth. II. 23.

158, 5. ἐκ M. ὄρμ. Halonn. p. 78, 14. De Coron. p. 247.

Philippi Epistola.

[80] 160, 6. εἰς τοῦτο [παρανομίας] ἀφίχθε [καὶ] δυσμενείας. Dele ex p. 159, 12. ortum.

160, 14. ὡστε — διαλέγεσθαι. Q. — θε.

161, 6. πόλεμον αἰρεῖσθαι. Suspectum Reiskio in indice. Lego, ἀρσθαι. Vide Symmor. p. 178, ult. ἀναρεῖσθαι probum, ut Symmor. p. 180, 23.

163, 9. ἔτι πάλιν αὐτῷ προστάττετε. πολεμεῖν pro πάλιν Felic.

164, 3. Isocrat. Philipp. §. 82. contulit Coraes.

164, 7. ἡ συκοφαντούντας ἀντιλαμβάνειν] ἀεὶ τί λ. Felic. Me vide Ol. III. Alias non malum esset, ἂν τι λ. Mox περιποιεῖσθαι Felic.

165, 16. In fine transp. malim, ἐμαῶς — δικαίου, et δ. π. τ. κ. ἡμαῶς. Nisi delenda potius ὕ. ἀ. μ. τ. δικαίου, ut scholion.

Περὶ Συντάξεως.

p. 166, 5. διδοῦσι. Cherson. p. 106, 27.

166, 14. 15. Confer Androt. p. 607, 5. 608, 24. Infra 169, 2.

166, 16. Respicit Olynth. III. p. 14, 27.

167, 11. τὸν δέινα. Olynth. III. p. 38, 21,

167, 16. Olynth. III. p. 38, 4. seqq.

167, 20. τῆς πόλεως οἶκ. Infra 168, 7. Phil. I. p. 45, 14.

167, 21. ἡμᾶς τε. Ex Ol. I. p. 14, 27. μίαν σ. ε. τὴν αὐτήν. unde et infra 168, 21. Vide Rhod. p. 197, 20. [Lysias p. 180, 5. ex optima em. Reisk.]

- 167, 23. Vide Ol. II. p. 26, 17. et ad 49, 10.
 168, 1. ἀφελ. Olynth. II. p. 26, 14.
 168, 3. πολίτας. Phil. I. p. 45—46.
 168, 16. Μυτιλή. Vide Rhod. p. 196, 3.
 168, 18. μείζω χρῆ. Confer Rhod. p. 195, 11. etc.
 168, 21. Cf. supra ad 167, 21.
 169, 2. Supra ad 166, 14. An hoc ex Ol. I. init.
 169, 9. μισθοφ. Olynth.
 169, 13. seqq. Vide Phil. IV. p. 139, 1. et 137, 1.
 170, 17. Vide an totum hunc locum inde a p. 170, 4. conformarit ad exemplum F. L. p. 434, 6. et seqq.
 170, 19. Saltem I. οἱ πολλοὶ —.
 171, 9. Ex Cherson. p. 98, 5.
 171, 11. ἔχειν αὐτῶ. Q. ἔΧΕΙΝΕΜΑΤῶ. I.
 171, 15. Recte R. ταῦτα λέγει, τὰς προφάσεις ἐγὼ —.
 171, 23. Ex Phil. I. p. 54, 10.
 171, 24. κληρονομ. Respicit Olynth.

- III. p. 37, 1. Imo ex Aristoc. p. 690, 14, 171, 29. etc. Ex Ol. II. fin.
 172, 7—11. Ex Aristocr. p. 690, 11—16. Hinc autem Proœm. 55, p. 1461, 7—9.
 172, 13. Olynth. III. p. 35, 1.
 172, 14—173, 22. Aristocr. p. 686, 5. et seqq.
 173, 16. Distingue, ἀνθρώπους, οἰκοτεῖ-
 ῶν οἰκίτριβας, a deputy mop-squeezer to a sixpenny whore's maid.
 173, 23. usque ad 175, 20. p. 34, 27—37, 14.
 174, 1. "Quædam ex Isocr. de Pace."
 H. Wolf. qu. de hoc.
 174, 7. E Rhod. fin.
 174, 20. Aristocrat. p. 689, 9—690, 17.
 174, 24. Androt. p. 617, 19.
 175, 12. οὐδ' ὅρα ex Fals. Leg. p. 429, 18.
 176, 1. An ex Eurip.
 176, 15. τάζειν. Olynth. III. fin. 176, 22. Xenoph.

Περὶ Συμμοριῶν.

Orationis π. συμμ. consilium fuisse putat F. A. Wolf. præf. ad Leptin. p. CX. ut per speciem exponendi quæ essent agenda, populum a gravi bello suscipiendo deterret. Comparare poterat Wolfius Nician Thucyd. VI. 19. et Horatium ad Pisones (si modo recte statuit Wielandus).

Exord. est Proœm. 7.

178, 6. Vide an leg. αὐτοὶ μὲν τὸ δοκεῖν εἶ λέγειν φέρονται. Vulg. nata a v. II. δοκεῖν et δέξαν. Deinde ἐκφ. est *pro se ferunt*, ostentant, etc. quum oportet *reportant*, *assequuntur*. Confer Proœm. 9. p. 1425, 1. et 32. p. 1441, 12.

[7] 178, 15. [οἱ μέλλοντες] λέγειν. Dele cum MSS. parte. Scilicet cum omisum esset ὅτις post φανείμεν, supra scriptum fuit, οἰμενῶντες, scil. indicans v. lectionem, φανείμεν [vel φανείμεν] ὄντες. οἱ λέγοντες conjicit R. ut mox p. 185, 5. — ἡμεῖς οἱ λέγοντες δ. φ. ὅ. in Proœm. Suspicio ἡμεῖς δεῖναι sine mediis.

178, 20. πᾶς ὁ π. φέρος λένυται. Malim, λένυτ' ἀν (vel λέλγτ'. q. de orthogr.) optativ. perfect.

178, 23. Exspectares, νομίζω μὲν, ut Cherson. init. sed consulto omisisse videtur.

179, 2. σφίσιν αὐτοῦ προίερο. Alterum e lin. 16. natum.

179, 19. Malim, εἰς δὴ τὴν ταραχὴν — et forsitan, προκαθίναί (τινας) τὴν σφ.

179, 20. [τὴν πλὴν ἡμῶν] Suspecta. I adieci (you) *not to precipitate (the Greeks)*. παραιῶ absolute, ut Megalop. fin.

179, 27. ὅτε δ' εὐτὼ ταῦτ' ἔχει. MS.

vid. Olynth. I. init. Leptin. p. 522—3.

179, ult. Lege, ἐν πολέμῳ γ. οἶκ ἴσῳ, R. ex MSS. recte.

180, 5. Ob mss. legendum puto ἐπὶ ταύτῃ προαιρουμένη. Vulgata orta est ex *προαιρείσθαι*.

180, 6. Hinc Pro. 50. p. 1457, 2. Vide et 32. p. 1441, 19.

180, 15. ἀγῶνα. Phil. III. p. 124, 16.

180, 21. Lege, κινδυνεύουσιν. Vulg. ut-
cunque def. *are threatened*.

180, 29. κεφάλαια [τῆς δυνάμεως] Dele. Ex superiore. *Summa*, non *copiarum*, sed *rerum gerendarum*. κεφ. Olynth. III. p. 34, 28. Symmor. 189, 21.

181, 2. τοῖς [ῥῆσι] συμμάχ. ex vicinis orta.

181, 3. ὁμολογῶντας ἐχθρούς. v. l. — *οὐμένους*, et — *μένους*. sed vid. Timocl. Athen. VII. 500. B: V. ad Aphob. III. p. 828, 14. 857, 7. Lept. 469, 2.

[8] 181, 11. Distingue, *προορᾶν*, ὃ πρὸς τοῦ Διὸς, οἷσθε τοῦτο; et post ὀμαι supple *προορᾶν*. Jam vide quam ineptiat R.

181, 15. Malim, ἂ νῦν οἰόμεθα ἡμεῖς, *πράττετε*, cum MSS. — *ται* inepte R.

181, 21. Lege et distingue, *παρσκευάσθαι* (ms.) τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐπισχεῖν, *δομένους σώζειν* (omisi καὶ) εἶ εἰδέναι. Constructio est, εἶ εἰδέναι πάντας ἤζοντ. δ. σ.

181, ult. Recte schol. ὀμαι δὲ — Idem mox αὐτὴν pro αὐτοῦ. Q. αὐτοῦς, ἀν' ἀρέσῃ, ut Phil. I. p. 48, 19.

182, 2. γνάμας [ἰμάς].

182, 23. ἀνταναπληροῦντας. Recte opinor Amersfort. p. 757. *ut cui mēri tribuuntur ditissimi, eidem tribuantur pauperrimi;*

quo pacto totius μέρους census ad justam summam redigatur. Græce exprimas, τοῖς εὐπορωτάτοις ἀεὶ προσνέμοντας τοὺς ἀπορωτάτους. Sed valde dubito an hicensus e vulgata oriatur: quæ potius hoc sonat, unum divitem in μέρει A, pensandum esse multis pauperioribus in μέρει B. quo nil ineptius. Vide an leg. ^{συγ} ἐπικληροῦντας τοῖς εὐπορωτάτοις.

182, 27. Malim, ἀποδείξαντας, κατὰ ἰε ναῦς, ut mox καθ' ἕ τάλαντα, ut alterum ex seq. fluxerit. Sed videtur leg. κατὰ τὰς ἰε, ut c. Aphob. I. p. 815, 11. 837, 1. vid. Leptin. p. 467, 6.

183, 2. Malim, ἐκάστην τὴν πεντήκοντα.

183, 7. etc. Vide Reisk. Ind. πεντήκοντα.

183, 9. Malim cum mss. ἐξηκοντατаланτείας ἐκάστη τῶν μεγάλων εἰκοσι — Aphob. II. p. 838, 25. πεντεκαίδεκατаланτους conjunctim mss. — Vel τῶν μεγάλων, vel τῶν εἰκοσι videtur esse scholion.

[9] 183, 18. Scil. 60 talenta et 12 cives cuique navī. συντελής etc. De Coron. Deinde legendum suspicor, ἐὰν δὲ διακοσίαν, τριάκοντα μὲν ἢ τάλαντα, ἕξ δὲ σώματα. ἐὰν δὲ τριακισίαν, εἰκοσι μὲν ἢ τ. τέτταρα δὲ σώματα. Ut scilicet cætera sint e margine, quod certe factum est paulo infra p. 184, 6.

183, 22. ἐν χροστῆν ἐκ. — τῶν ms.

184, 6. Deleto manifesto scholio ad ἐπικληροῦσαι τὰς φυλάς, lege, τῶν δὲ ταξιάρχων ἕκαστον ὃν ἂν ἡ φυλή — Q. tamen an τὸν — χον. Taxiarchum habebant singulæ tribus. Æsch. F. L. p. 50, 42. Mox lin. 11. malim, ἐν ἐκάστη μέρους.

184, 15. τριήρεις πύσαι [καὶ τριάκοντα — τριήρεις ἔχον] ἐὰν — Dele.

184, 21. Possis, παραδόξον μὲν οἶδα μέλων λέγειν. sed verum puto, χρημάτων πόρου,

παραδόξον μὲν οἶδα ὄν, ὃ μέλλω λ. sine reliquis. Certe ἤδη del. Ol. I. p. 14, 18. Phil. I. p. 43, 14, 15, 20. Hyperides Apsinis (Ruhnken. ad Rutil. Lup. p. 10.) ταχθεῖς δ' ἐπὶ τῇ διοικήσει των χρημάτων, εὐρε πόρου. Eur. Phæn. 998. Suppl. 787. ed. Gais.

[10] 184, 25. Reisk. Ind. πόρος.

184, ult. Distingue, τίς οὖν ἐστ' οὗτος ὃ ἦν μὲν οὐκ ἂν, ὑπάρξαν δὲ τότε; et v. Hermog. p. 416. ed. Crispin.

185, 7. Reisk. partim e conj. ἴσοι τὸ πλ. χροσμοῦδοι, scil. φοβοῦεν. recte.

185, 15. προεισενεργεῖν R. ex uno ms.

185, 22. Lege, πρὸς (τὰς) διακοσίας etc.

185, 17. ἀθροῖα [καὶ] πολλὰ — De ἀθροῖα Leptin. p. 496, 25. 499, 5.

186, 19. Rectiss. Schæf. Sed susp. τίμημα. An, ἡμῖν δὲ τὴν χώραν ὑπάρχεν ἀφορμὴν ἀκούσεται?

187, 2. etc. Isocr. (Paneg.?)

[11] 187, 10. Malim, ξένοις κρατῆσαι τῶν Ἑλλ. Deinde κρατήσαντες ἂν R. ex conj. non male. Lege, κρατήσαντες. Confer. Rhod. p. 197, 20.

187, 18. [οὐδ'] ἀγαθὸν —

187, 25. δι' οὐ ἀναλύονται, recte vulg. ut

188, 8. ὅτι ἕως μὲν ἐκείνον. Inepte R. τείως.

188, 19. Inepte ἀδικημ' ἂν infercit R. manifesto v. l. pro ἀδικεῖν ἂν. Callimach. Epigr. XLIV. εἰ τοῦτ' ἐστ' ἀδικημ', ἀδικῶ. Lege, ἀδικεῖν.

188, 22. ζητεῖν. Suspect.

188, 27. Æschin. F. L. p. 38, 9. πολεμεῖν προσηροῦτο οὐ δυνάμενοι.

189, 7. Confer colloq. Biantis et Cræsi, Herodot. I. 27.

189, 9. Malim, ἦπερ. (R. P.)

189, 15. ἔσον νῦν ὑπεραίευσαν. Vid. Reisk. Ind.

189, 28. Olynth. I. fin.

Pro Rhodiis.

Exordium est Pro. 27. p. 1437.

[19] 191, 5. Lege, ὀφείλειν τοῦ τοῦς διὰ — Quam τοῦ τοῦς in τοῦτοις coaluisset, ὀρῶντας supplevit librarius. Admisso autem ὀρῶντας, ut fecit Reisk. necessario legendum esset ἔχοντας. Confer Olynth. II. init. Proæm. 24. p. 1435, 2.

192, 3. παρελθῶν π. ἐγὼ — De Symmor. p. 181.

192, 4. οἶμαι δὲ καὶ μόνος ἢ δ. Malim, ἢ —

192, 19. φθάσας ἢ παρακρουσάμενός. Vide (Thueyd.?)

193, 18. Non placet πρᾶπτοντος μὲν — πρᾶπτοντος δὲ — præsertim præcedentibus πρᾶξει et πραγμάτων.

193, 25. διημαρτηκότος οἷς ἐπεχείρησεν.

Nota syntaxin 193, 10. ὑπὲρ ὧν ἔλατ.

194, 10. εἶχον] An . . . ope Atheniensis cujusdam (Charetis puta) urbem tuebantur? Certe patet Libanium et Scholiasten more suo ineptire. οἱ ἔχοντες, cum optimatibus et Mausolo, plebem jamdudum expulerant: nuper ejectis optimatibus plebem reducere volebant: interim arcem retinebant barbari. Contra hos Atheniensium opem implorabant. (vovi p. 196, 2. non probat optimates adhuc rerum potiri.)

194, 10. οἱ [νῦν] ὄντες ἐν αὐτῇ] ῥῥῶδοι. Q. an del. vel leg. ἐνταυθι? P. nam de exsulis loqui videtur.

194, 13. ὅπως καταλύσασι omnes. Qu.

194, 18. οὔτε γὰρ προξενῶ R. e MS.

195, 1—3. Hinc Pro. 24. p. 1435, 15.

- 195, 4. πολλῶν — πολλοῖς. Proœm. 9. p. 1424, 23. τοῖς πολλοῖς Aug. 1.
- 195, 5. τὸν λοιπὸν τοῦ χρένου Aug. 1. Vide Wolf. ad Lept. p. 223. In Or. c. Theocr. p. 1326, 16. τὸν πλείστον τοῦ χρένου ms. Pro Phorm. p. 947, 4. τῆς προσόδου τὴν ἡμίσειαν. Alexis Athen. II. p. 47. C. D. Thucyd. I. 30. p. 24, 35. ubi schol. αἰεὶ Θεουκῶ. τὸν πλείστον ἀρσενικῶς. sed VIII. 17. τὸ πλείστον τοῦ πλοῦ.
- [20] 195, 10. δίκαιαι ἀν εἶναι R. e conj. ut F. L. p. 342, 26. Leptin. p. 248, 14.
- 195, 16. ἴδιον. Vide Wolf. De Pace p. 60, 25. Symmor. p. 179, 17.
- 195, 21. Nota infinitivus coacervatos. et (ubi?)
- 195, ult. [τοῖς] μετ' ἰσχυρίας ζῆν ἡρημέναις.
- 196, 16. Vestigia imitatoris in Proœm. 22. p. 1433, 16.
- 196, 18. Λεγε, ὅσπερ ἂν τοὺς ἄλλους ἐξῆσάσταις. Illud cum ms. hoc cum Lambino.
- 196, 19. ὁ μὴ γένοιτο [τοιούτῳ τι] συμφαίν. Vide De Cur. p. 331, 15. ἂ μήποτ' ἄφελαι, συνέβη.
- 196, 20. Lege ex mss. καὶ γὰρ οὐδ' εἰ δίκαια — πεπονθέναι, ἐπίτηδ. Similis fere corruptela in Aristoph. Ran. 1076. indicata a R. P. Hec. p. 48. col. 2. ed. ult.
- 196, 23. φαίνεσθαι βολομένου recto ms.
- 196, 26. Non obstante Schaefero, malim συνεβούληθσαν. De Argivis Wolf. ad Leptin. (Isocr. de illorum misero statu.)
- 196, 29. Epist. 3. p. 1477, 12. τοῖς ἀτυχήσασιν αἰεὶ — sed iste simul respexisse videtur Æsch. Ctes. p. 72, 39.
- 197, 3. γῆς καὶ θαλάττης ἀρχοντας. MSS. κρατούντας. v. Phil. III. p. 123, 9. F. Leg. p. 425, 21. Mox lin. 10. τὴν Α. ἀρχῆν. Leptin. p. 478, 6.
- 197, 5. ἄς φασιν. Notabile exemplum. Contrario sensu Megalopol. p. 203, 26.
- 197, 20. ἀλλ' ἄμα εὐ. αὐ. τὴν τε πόλιν διὰ Λακ. illud ex ms. hoc ex Felice. Symm. p. 187, 10. et de ἄμα ad π. συντ. p. 167, 21.
- 198, 2. εἰσι δέ τινες [οἱ] παρ' ἡμῖν om. 2. mss.
- 198, 5. Malim, αὐτοὺς — ποιούντας ex παρτ.
- 198, 9. Dist. δίκαιον, ὄντα πολίτην, τ. scil. ἡμέτερον. sed addi hoc malim, ut F. L. p. 374, 26. (sed ibi v. II.) Vel ἡμῶν, ut Megalopol. init.
- [21] 198, 14. Lego, μηδὲ Σηλυμβρῖαν πάλιν (edd. mss. πόλιν. Vide F. L. p. 383, 24. 431, 13.) ἡμετ^η ἐμετέραν ποτὲ σύμμαχον οὔσαν, ὡς αὐτοὺς (ut ed. Par. Felice-like themselves, the Byzantines, Æsch. F. Leg. p. 44, 4.), συντελεῖ (ὑποτελεῖ Weimar.) ποιῆν καὶ Βυζαντίαν (-τίους Felice. etc. -τιον MS.) ὀρέσθαι — αὐτονόμους [τὰς πόλεις] (om. etiam Felice.) εἶν. γέγραπται οὐδὲ Μαύσωλον ζῶντα (sic Felice. De ζῶν, Eubulid. p. 1306, 1. Leptin. p. 481, 12. Phorm. p. 960, 7. ζῶν αὐτὸν R. e. MS. recte). — Expl. and make their territory (part of) Byz. Xenophon, Argos is Corinth. Æschines, Bactria, Thebes.
- 198, 21. ἄλλας πόλεις ἐτέρας. Sic ἄλλος δεύτερος Eur. Troad. 614. δεύτερον ἔτερον Dem. Aristocr. p. 643, 20. Demosth. c. Spud. p. 1031, 23. recte R. ἄττα (sic non ἄττα advers.) R. P. qui in adversariis manus. citat Platon. Cratyl. p. 92, 5. b. Fischer. (I. 438. D. 5. H. St.)
- 199, 12. R. e conj. καὶ μετὰ ταῦθ' (ἄς) ἔστερον. debebat, καὶ ἄς μετὰ τ. ὕ.
- 199, 19. ἐγνακίαι — [ποιεῖν] ὑπαρχεῖν. Vide Hieron. Wolf. Conf. p. 191, 1. 200, 26.
- 199, 19. τὰ δίκαια [καὶ] ποιεῖν.
- 199, 26. Plato, sive alius, Alcib. 2. Bekker. 2. p. 279. II. St. 142. ὑπὸ συνοφ. πολιορκ.
- 199, 27. Malim, καὶ προσέθ' ἕτερος (ut Megalopol. p. 207, 21.) v. R. Vid. tamen Ol. I. p. 17, 6.
- 199, 28. De Coron. p. 306, 10. F. L. p. 399, 17.
- [22] 200, 16. Nunc malim, τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν (q. an luc pertineat Æsch. Ctes. p. 68, 6.) καὶ φίλον ἡμῖν μὴ ὁμοιωκίτας, νομιζέτε δυσνοστάτους. μὴ ex conjectura addidi, cætera MSS. nisi μὴ ponere mavis ante τὸν αὐτὸν. Aristides. l. 2. p. 382. Cant. 1. p. 561, 16. Jebb. τῶν συμμάχων ὥσπερ πιστόταται καὶ ἀναγκαιόταται, οἵτινες ἂν τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομιζῶσιν (apud Abresch. Thuc. p. 51.) Ceterum similis fere antithesis Aristocrat. p. 668, 17. δῶσους citatur ex Thucyd. II. 60. p. 135, 34. adde Platon. Repub. V. 450. D. H. St. Xenophon. 2. 1. 2. Sophocel. Antig. 212. Plat. Theæt. p. 151. C. Deinde ad ἡρημένους supple φίλους, ut paulo ante p. 194, 11. Phil. II. p. 68, ult. F. Leg. p. 383, 1. Megalopol. p. 219, 18. Vid. Androt. p. 607, 9.
- 200, 23. εὐρεῖν — εὐρεῖν. Pro hoc an εἰπῶν?

Pro Megalopolitanis.

- [29] Exord. est Proœm. 8. p. 1423.
- 202, 9. Malim, τῶν ἐνθίνδε συμβουλ.
- 203, 7. Paulo melius videtur ἀναίρησσαι. Vide p. 201, 10. 208, 25. 210, 5.
- 203, 8. πάλιν ἰσχυροῦς [γενέσθαι, vel γενέσθαι.] Delendum videtur ut e superiori repetitum.
- 203, 17. Notabilis sive lectio sive error.

apud Schol. οὕτως ἔχουν δάσσομεν.

203, 21. προσδεῖσθαι δ' ἔτι Reisk. e Wolf. conj. δέ τι τὸ τὰ δ. Felic.

203, 25. δ' ἡμῖν οἱ μὲν ὑπάρχ. Omittit οἱ μὲν Aug. 1. ἡμῖν Paris. ε. hoc, ut opinor verum.

ἰκινυνέουσατε

204, 15. Malim, ὑπὲρ ἧς καὶ παρατάξασθε. quam ob ipsam etc. Nempe erat, ὑπὲρ ἧς

καὶ παρῆτ. Xenoph. Memorab. I. 2. 16. Lege, ὄνπερ ἔνεκα (καὶ) Σακεάτην ἀρεχθότην. ut ibid. §. 47. ὄνπερ ἔνεκεν καὶ Σ. προσῆλθον. Vide Aristoph. Nub. 1499. Equit. 180. ed. Br. Æschyl. Eumen. 71. Vide ad Pantæn. p. 974, 21. ad Steph. I. p. 1104, ult.

204, 26. [ὑν] ἐὰν π. Ex superiore lin. 21. ὦν κτισ. Frustra Schæf.

[30] 205, 23. Lege, οὐδὲν ἂν ἀντειπεῖν εἶμαι.

205, 20. εἰ [σ. π. Ἄ. καὶ] ταῦτα π.

205, 25. καὶ σφύγγον Θεβαίους. Quam eos in Cadmea recuperanda adjuverunt. Vid. F. L. p. 364.

206, 4. Recte corrigitur, δεινῶν ἔργων ἀνδράπων, ut de Coron. p. 316, 10. Herodot. I. 4. Leptin.

206, 15. Q. (καὶ) μὴ τιν ὁμοίαν. Appendix Francf. ἀποδιδάσιν, quomodo legendum esset, (εἰ) περὶ ὧν ἔφασαν.

206, 16. τινος Λακ. [Ἀρκάδων]. Imo de Messeniis agitur. Vulg. e superiore lin. 7.

206, 28. An, περὶ πολλοῦ? (μικροῦ Παλον. p. 87, 5.) Intelligit, περὶ τῆς Ἀττικῆς.

207, 13. Lege, ἐγὼ δ' οἶδ'—ταῦτα φήσιν, ex mss. vel ὑμῶν ἂν—.

208, 9. Legendum puto, vel cum mss.

πολὺ γε βῆαν, vel πάγυ γε ΠΑΙΔΙΟΝ. Sed illud animosius.

208, 11. μέλξει. τοῦ γε (sic) Felic. V. Olynth. I. p. 11, 4.

208, 12. ἀδίκους præfert Schæferus, forsitan recte: Sed vide an hoc dicat: ἐὰν δέ τις, τὰ δίκαια ἀξιών, αὐτὸς ὅτιον ἀδικῆ, φανερώς ἐναντιοῦται ὁ ἀξιοῦμενος, κὰν ποδὺ μείζον ἀδικήσῃ.

208, 18. Lege, τῷ Θεβαίους (τῷ τοῦς Felic.)—καὶ συμπράττωμεν αὐτοῖ (Felic.) ταῦτα γὰρ καὶ (om. καὶ Felic.) καλὰ—. NB. ταῦτα γὰρ—ἐξανεστῶσας sunt διὰ μέσου.

[31] 208, 23. Lege, Θεσιπῶν καὶ Πλαταιῶν, ut supra p. 203, 4. correxit Reisk. e MSS.

209, 6. Primo quid μὲν? Natum ex φασιν ἑαυτοῖς. Olim correxi, φασιν οὐ στίλλας ἀλλὰ—deleto scholio. εἶναι agnoscit scholiastes. p. 114. § 44. Paris. Corruptelam vidit Schæf. sed male emendat.

209, 19. ἀδύλω. Ex formula, ut videtur, Herodot. I. 69. Aristoph. Lysistr. 169.

209, 21. κατοικισθῶσι (μόνον) inepte R. quamvis ita MSS. τὴν σπουδὴν, tunc real object. Cherson. p. 90, 10.

209, 26. Q. τοῦτους τοὺς αὐτοῦς—. Vide me ad Æsch. Ctes. p. 85, 38.

210, 9. Lege, τὸ δὲ συμβησόμενον, τὸν τοῦ κ. λ. Omisi καὶ, pro quo inepte R. κατὰ.

210, 19. Lege, προϊῆσθαι τοὺς Ἄ.

210, 22. Lege, ἐγὼ μὲν οἶν, ὃ ἄ. Deinde legendum, ἀλλὰ νομιζὼν συμφέρον, et forsitan, εἴρηκα (ἢ εἰρήκα) ut supra p. 208, 2. Herodot. II. 49. ποιέωσι τὰ ποιέωσι. Aristoph. Ach. 559. Plato Apolog. p. 88.

ed. Fisch. ποιόειν ἢ ποιόειν. quod servandum videtur. Idem Plato Gorg. p. 506.

A. 3. H. St. 245, 3. Routh. οὐδὲ—εἰδὼς λέγω ἢ λέγω. Protag. p. 323. c. 7. Rep. I. 342. fin. 352. c. 7. Euthyphr. 10. c.

Possis etiam, servato ἢ νομιζῶ, legere, (οὐδὲν) οὔτε φιλῶν—sed præstat alterum.

Vide Proæm. p. 1421, 13. 1422, 26.

210, 25. ἄλλον ἀπλῶς MSS.

De Fædere Alexandreo.

Melius sine ΣΥΝΘΗΚΩΝ. Vide Cherson. p. 102, 24.

212, 12. ὡς περὶ μεγ. pro rei magnitudine. Male, opinor, Schæfer.

212, 16. Non satisfacit Schæf. Mihi non liquet, utrum ἀναγκάζοι sit vitiosa lectio pro ἀγανακτῆσατε, an ἐβιάζετο e p. 213, 3. fluxerit. Vide an ἀγανακτῆσατε; εἴ τις ἀναγκάζοι, εἶμαι, εἴ ἦσαν—Πεισιστρατίδαι, κατὰγειν αὐτοῖς δευρί. Ἀρπάσαντας ἂν ἡμᾶς εἶμαι τὰ ὅπλα—.

De Corona. Jul. 10. 1812.

Hunc libellum in Adversariis cito, Demosthenica secunda.

Quæ ut fragmenta hujus or. citat Taylorus ap. Reisk. IX. 179. sunt ex An-

215, 15. etc. Intricatum locum hodie non muto, modo αὐτοῦς v. 17. aspere scribas. Usitata constructio esset αὐτοῖ, sed non deesse puto exempla accusativi. Nisi forte aut illos latet, se, quum pacem servandam suadent, de rerum statu loqui, in quo nulla fiat injuria; aut, neminem putant pro injuria habiturum, quod tyrannides etc.

220, 5. διεβεβαιωσάμην, ὡς ἂν π.

drot. n. 106. ed. Benenat. Fals. Leg. 434. Περὶ συντάξ. 9. De Coron. 361. (ut Taylorus, seu potius de Cherson. 66. sed locus est c. Androt. 95. vel Timocr. 264.

notante Oudendorp.) c. Timoth. 666. n. 38. Androt. 98. vel Nær. p. 743. n. 183.

[1] Argum. 224, 15. *Λεγε, στρατηγικῶς Κικαδὸς ἐς μέσσω ἐλάσσω*, ex Hom. II. Δ. 299. ubi Quincil. V. 12. 14. citat Clark. adde Xenoph. Memorab. III. 1. 8. Cyropæd. VII. 5. 5.

Init. τῶς θεοῖς recte mss. ut p. 274, 25.

226, 20. ἐκ περιουσίας. Steph. I. 1122, 3. — ἐξ εὐπορίας mox lin. 10. Plato Theætet. p. 154. D. 9. Thucyd. VII. 13. init. (Ibid. VIII. 46. fin. ἐκ τοῦ περιέντος, sed τοῦ del. MSS.)

226, 20. ἂ φύσει edidit. R. e conj. sua, et ponit comma post ἀχθεσθαι.

227, 14. Malim, ὁ θεῖς, ut Aristoph. Nub. 1423. Dem. c. Aristocr. p. 628, 14. 632, 5. 649, 10. Androt. 602, 18. Timocr. 716, 25. τιθεῖς Androt. p. 596, 21. 601, 6. Aristocr. 629, 5. 9. 23. c. Theocrin. 1325, 2. Plato Cratyl. p. 407. B. ὁ τὰ ὀνόματα ποιεῖν.

[2] 229, 6. τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα etc. Similis locus p. 319.

229, 20. παρ' αὐτὰ τὰδικ. i. e. παρ' αὐτὰ τὰ πρῶτα p. 230, 4. 320, 26. (vel πλῆσιν ὄντων τῶν ἀδικ. ut Phorm. p. 960, 23.) ut Leptin. p. 499, 16. ubi recte Taylor ad hunc de Cor. locum reprehendit F. Wolfius. Midian. p. 583, 12. 523, 7. Vide c. Zenoth. p. 384, 3. Pantæn. p. 966, 19.

229, 25. Hoc video ista, καὶ μὴν εἴ τι τῶν ἄλλων—ἄσπαι χρῆσθαι, esse variam lectionem superiorum lin. 16. ἐφ' οἷς ἀδικησάντα με—τάδικήματα χρῆσθαι. Deinde lin. 13. malim ἀφαιρέσθαι εἶδει, construens, εἰκ εἶδει ἀφαιρέσθαι cum ἀλλὰ χρῆσθαι I. 16.

[3] 230, 16. Q. ἐτέρω δ' ὄτω. De ὄτω Phil. IV. p. 136. 5. et ult. Confert Fisch. ad Weller. III. 340. Herodotum V. 87. p. 416, 79. Simile p. 295, 3.

231, 13. ἐν οἷς. p. 259, 19. 304, 23. 310, 19. 21. 313, 7. 321, 9.

231, 22. ἀργισίαν. p. 271, 15. 24. 293, ult. 245, 25. Olynth. II. p. 20, 7. F. L. p. 372, ult. 373, 17. 399, 18.

232, 18. Æsch. c. Ctes. p. 61, ult. — 64, 8.

232, 19. ἔτι καὶ κεκαλυκῶς. ἔτι om. mss. qu. an potius del. καί.

232, 22. [ἐτραγῶδεις καὶ] διεξήεις. om. ms. ex p. 229, 19. repetitum. Ibi genuina puto ob p. 229, 25. de quo loco me vide supra. Deinde mox ἐδιδάξας [ἢ διεξήεις] valde suspicor esse v. l. pro καὶ διεξήεις.

234, 12. ὄντος; διέσυρε. Æsch. Ctes. p. 65, 22.

234, 21. διαβάλλει. Æsch. p. 62, 20. 64, 24.

[4] 236, 11. ἔως ἂν—ποιήσαιτο. Omit-

tit ἂν Aug. 2.

237, 7. βούλησθ' v. l. Vide me ad F. Leg. p. 448, 10.

237, 11. [αὐτῶν] ἐχθρὸν recte mss. om. ex lin. superiore ortum.

237, 17. Interpungo, μετὰ ταῦτ' εὐθύς, οὐκ εἰς μακράν; τοῖς—. μετὰ ταῦτ' εὐθύς Philemon Stob. p. 395. ed. Grot. Sospiter Athen. IX. p. 378. B. Infra p. 278, 3. μετὰ ταῦτ' ἐξαίφης, F. Leg. p. 349, 16.

241, 1. τῶν δὲ ἰδιωτῶν [καὶ πολλῶν] om. ms. Per se optimum τῶν δὲ πολλῶν, ut F. Leg. p. 426, 4.

241, 10. φίλων καὶ ξένων. Diodor. Sic. XVI. p. 539, 15. H. St. () ξένους καὶ φίλους ὀνομάζων. Fals. Leg. p. 424, 10.

241, 18. [πρόθεν] πολλοῦ γε Taylorus. Mox p. 242, 26. 274, 22. Sed v. Ruhnken. ad Longin.

242, 2. De Perilao Megarensi F. Leg. p. 436, 1.

242, 18. καίτοι φίλιαν γε recte margo.

[5] 242, 19. ὁ τὴν Ἄ. ξενίαν. Æsch. p. 63, 11.

244, 3. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ tres primæ edd. ἐν om. 2. mss. nie vide ad Æsch. Ctes. p. 58, 28.

245, 13. πλεονέκτημα. Naus. et X. p. 990, 13. Polycl. p. 1218, 28. πλεονεκτεῖν, Dionysod. p. 1297, 1.

245, 22. τοῖς δὲ διδοῦς. p. 309, 10. τῶ διδόναι καὶ διαφθεῖραι, sic MSS.

245, 24. Malim, ἐν τοιαύτῃ δὴ καταστάσει.

246, 23. τὸ ἀξίωμα [τὴν ηγεμονίαν]—.

247, 5. Pro Rhodiis p. 196, ult. διέξαν ἔχοντας τοῦ σώζειν τοὺς ἀτυχήσαντας ἀεί. (Me ad Plut. 1027.) Æsch. c. Ctes. p. 72, 38. Sophocl. CEd. Col. 258—262. et Callimach. apud Schol. Pro Megalop. p. 205, 25. (Aristocr. p. 672.) Eurip. Heracl. 177. 330. Isocrat. Panegy. p. 51. C. ad Philipp. p. 410. D. [Sed vide vera fatentem Alcibiadem Thucydidis VI. 18. prop. init. τὴν τε ἀρχὴν οὕτως ἐκτυσάμεθα etc. quæ fere exprimas verbis Ciceronis apud Nonium (De Republ. p. 253.) "Noster vero populus sociis defendendis terrarum jam omnium potitus est." Andocid. p. 27, 5. Isocr. Plataic. 1. 45. Plato Menex. p. 397, 1. t. 5. Bekker.—244. fin. H. St. Thucyd. 2. 40. prop. fin.

247, 8. [οἱ τὰ] recte margo.

248, 12. De Cherson. p. 98, 26.

252, ult. λέγων ὡς σιωπῶ μὲν etc. Æsch. Ctes. p. 35, 8.

253, 12. [ἠγόμενος] ἀρχοντας. transponit minus ms. sed dele.

[6] 254, 5. ἂ νῦν οὕτως ἔφη. p. 86, 14. 40. 88, 34. 89, 9.

255, 7. ἀφειδῶς delendum puto, ut schol. ad ἀπλῶς, de quo vide p. 238, 12. Deinde recte margo διδοῦς.

256, 10. πασῶν τῶν λειτουργιῶν Aug. 2. et sic legebat Porsonus, teste J. Creed.

256, 15. θεωρίας—τὰ Ἑλλάδι—τῶς στεφάνως οἷς ἐσπεφάνωται, Valckenarius Diatrib. p. 278. et θεωρίας Porsonus, teste eodem J. Creed.

256, 18. τάν τε Ἀθ. pro πάντες egregie Porsonus ad Prom. 362. ed. Blomfield.

256, 26. πάντων μεγίστων ἀγαθῶν παρ-αίτιος γέγονε, Stockius ed. Dubl. 1769. Debebat π. τῶν μεγίστων, ut p. 275, 16. Sed malim, ὅτι τῶν μεγίστων, sino πάντων, de quo me vide ad F. Leg. p. 343, 19. παρ-αίτιος autem, sive Stockii sit sive Reiskii, probat R. P. in adversariis; et mox ἐψήφισαντο ἐν τῷ κ.—ἐν τῷ ab anto absorpta.

[7] 257, 22. κατὰ τῶν Εὐβοέων. Æsch. p. 65. Infra p. 306.

257, 23. Βυζαντίων. Infra p. 306.

258, 9. Κλεωνάς. Q. de histor. Deinde τὰς ἄλλους νόσους recte se habet. Vide me ad Herodot. I. 193. Herodotea prima p. 30. Jacobs. ad Athen. p. 22. Andocid. p. 17, 17, ἀδελφῶν, ἔτι δὲ ἄ. ξένους. Antiph. p. 135, 4. τῶν μὲν ἄ. λόγων. Aristoph. Pac. 759. Thucyd. VII. 5. p. 449, 98. quem hinc expedit V. 18. p. 330, 71. Elm-sleium Ed. T. 7. ad Med. p. 132. ubi confer. Ran. 1195. Lysias p. 176, 8. τὸ ἄλλο πλῆθος.

253, 20. Homer. Iliad. M. 522. ad quem locum Clarkius sua sublegisse videtur Berglero in Alciphron. I. 25. p. 100. quem citat Porsonus

260, 1. [τὰ συμφέροντα].

260, 19. γραφαὶς τὸν ἀγῶνα τοῦτον [παρ-αίτιον] sitan delendam. Sed utut hoc sit, verte, a trial like the present.

260, 21. καίτοι πῶς ἂν, vel δίδοναι ἂν, Marklandus. Male. δίδοναι est offerre, ut ἐδίδονα, p. 261, 6. Me vide ad F. Leg. p. 410.

261, 16. Lege, τῶν τριτηρχιῶν. Q. an cum mss.—ἀρχων.

262, 1. ἀπὸ τῆς οὐσίας, in proportion to. C. Mid. p. 563, 15.

[8] 266, 23. Recte Scrimgeri schedæ, τοῖς ἐν π. τ. φυλαῶν θεωροῖς, alterum ex linea superiore natum, plane ut Βοσπορίων supra p. 256, 11. ubi Βοσπόρων ed. Felic.

268, 4. οὐκ ἀδικήματος οὐδενός.—. addit Paris ᾱ cum aliis quibusdam, λαβεῖν τιμω-ρίαν, male, ex p. 319, 12.

268, 9. λέγεις ἂ δεῖ etc. Æsch. p. 77, 39.

268, 26. ἔλαττον ἔχων. Lept. p. 479, 15. 485, 16. Mid. 575, 14. (Eur. Suppl. 743. ed. Gaisf. nil ad rem.) c. Spud. 1035, 28. 1036, 7. c. Steph. I. p. 1124, ult. Plato Rep. I. 343. D. 3. 7.

269, 10. ἐπειδὴ τοῖνον. vid. Rhod. p. 199, 19.

269, 16. λόγους τῖνας διασύρσει. Æsch.

p. 77, 25.

269, 17. αὐτὸς εἰρηκῶς etc. Æsch. Ctes. ad fin.

269, 26. Lege, τίς μετουσία; ἢ τῶν τοιούτων τίς δ. cum Hieron. Wolfii editione. Cum Morelio consentiunt Aldinæ, et ut videtur MSS. Solus Felicianus omittit ἢ καλῶν. Nempe hoc erat schol. ad τοιούτων. ἢ μὴ erat aliud schol. indicans τὴν διάγνω-σιν esse inter τὰ καλὰ et τὰ μὴ καλὰ. For- san malit quis omnia una opera delere, et legere, τίς μετουσία, τίς δ. Cæterum τῶν ante τοιούτων omittunt omnes præter Wolf. et Tayl. Vide p. 317, 15. 20. 318, 2.

270, 10. σικλείω marginis est κλειω.

[9] 270, 23. ἀντὶ Τρόμης ἐποίησεν Ἀτρέμητον. Hemsterhus. ad Lucian. Timon. XXII. p. 134.

272, 14. ἐν μὲν τοῖνον τοῦτο [τοιούτο] πο-λίτευμα. Om. τοιούτο 2. mss. Vide F. Leg. p. 442. Aristoph. Eq. εἰς οὐρασί πώλης.

276, 15. Lege, collatis v. ll. οὐδὲν ἂν ἠγεῖτο προσέφημι. me vide ad F. Leg. p. 342.

277, 1. προβληθείς. Herodot. I. 98. p. 50, 38—40.

[10] 277, 12. [οὐδ'] ἂ ὦν οὗτος.

278, 10. τότε γ' ἐξείφης. 2. mss. τὸτ' ἐξ. Lege, ὦν δὲ τό γ' ἐξ. Vulgata conflata

est ex τότε et τότε, τότε. Sic, τὸ μὲν γὰρ ἐξαρχῆς, F. Leg. 371, 14. (sic tres primæ) Zenoth. p. 885, 8. ter (semel e MSS.) Leochar. 1083, 4. 1085, 28. 1087, 15. 1088, 12. 1099, 27. Olympiodor. 1176, 17. τὰ ἐξαρχῆς, Nicostr. p. 1247, 5. τὸ γε παραυτίκα, Aristoph. Vesp. 829. τὸ παρ-εραχρήμα τὸ αἰτίκα, Priscian. 13. p. 1210, 16.

280, 14. Duæ fuisse videtur lectiones:

τοῖς δὲ μὴ συναντήσασιν παιδημει, τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῶν μὴ χρωμένοι, χρηστό-μεθα ἐπιζ. (χρωμένοις pro κειμένοις Felic.)

282, 15. Et hic puto fuisse duas lecti-

par' οὐδὲν ἦγ. τὰς ἡμ. συνθήκας καὶ ὅρκους. ones: παραβαίων τὰς κοινὰς πίστεις.

par' οὐδὲν — Q. igitur an. leg. καὶ τὴν εἰρήνην, παραβαίων ὅρκους,

— πίστεις, λίσιν ἐπιβάλλεται.

283, 5. Recte interpretatur R. non mit- tent copias adversus Philippum Athenienses, dum tolerabiles sint, quas ille velit, condi- tiones. Qui sensus requirere videtur ἐπ' οὐδενί —.

[11] 283, 14. σπουδὴν ἐποιεῖσθε conjicit Wolfius.

285, 2. ἄνω καθῆστο mss. ut Eur. Phœn. 1481.

285, 11. [ἐν γὰρ ὁ κήρυξ — δικαίον ἐστιν ἠγεῖσθαι] Mirum ni hæc sunt delenda. Similis interpolatio, c. Midian. p. 525, 9. τοῦτο δ' ἐστὶ τὰ τῆς πόλεως ὄνομα, ex su- perioribus male repetita.

285, 22. παρακλειδοδικαίς. Aristocr. p. 683, 6. Timocrat. 703, 9. c. Phorm. 909, 18. e marg. 915, 19. F. L. 423, 25. Olympiodor. 1178, 13. Dionysodor. 1284, 8. Athen. I. p. 6. F. 9. III. 102. C. VII. 291. B. 5. οικουμένη. Dinarch. Dem. p. 91, 38. Lycurg. p. 149, 30. [Dem. c. Neer. p. 1382, 14. γῆς περιόδου.] Athenæus III. 116. F.

286, 7. Quatuor lectiones, τῆς πολιτείας | τῆς πάσης π. | τῆς ἄλλης πολ. | τῆς πάσης ἄλλης πολ. Vide ad F. L. p. 362. infra p. 27. Sed ut ut hæc sint, subaudi ἐμῆς. Vide p. 302, 10. 304, 7.

287, 8. μεταθίσειαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ Θ. Q. del. καὶ φοβεῖσθαι, et leg. πάντα, scil. τὸν φόβον.

[12] 287, 23. χρέσασθαι — δέσθαι — ἐπαγγέλλεσθαι, Dionys. Hal. 44. et 56. ed. Sylburg. idem bis πράγματι παρανοῶ τούτῳ — hoc proculdubio recte. Lego, πῶς χρήσεσθε (q. χρήσησθε) τῷ πράγματι παρανοῶ; τούτῳ πάντῳ μοι — vultis doceam? optime Wolfius. Subjunctivus est, ut εἶπω Phil. III. p. 123, 4. Reiskius χρέσασθαι ex Dionys. et mss. quod etiam bonum est; sed debebat etiam δέσθαι et ἐπαγγέλλεσθαι. De Cherson. p. 99, 18. leg. καὶ παύσασθαι περὶ τ. contra edd. et mss. sc. χρῆ ex lin. 9. subaudiendum.

289, 5. νομιζόμενα [εἶναι] δίκαια. Dele εἶνα repetitum. Deest Lindenbrog.

[13] 289, 18. [καὶ] ἕως μὲν. Dele καὶ. Μοχ ἰδίας, scil. Ἀθηναίων, ut recte interpretabatur Reisk. apud Harlesium, quamvis postea sententiam mutavit. Infra p. 290, 1. τὴν ἰδίαν πατριδα. (mox 289, 20. τὸ εἰς αὐτὴν πλημ. citabat R.)

289, ult. δῶτι. Timocr. . Dinarch. Dem. p. 90, 18. 93, 9—11. ter. Psephism. Plutarch. II. 852. D. Dinarch. Aristocr. p. 105, 29. Dem. c. Theocrin. p. 1333, ult. Βαστ. II. p. 1008, 7. 1020, 25. Spud. 1035, 6. Everg. 1152, 1. Polyel. 1209, 17. 1214, 12. 1224, 11. Callic. 1276, 20. 1281, 15. Plato Theæt. 158. A. 9. 205. C. 6. Crito Athenæi IV. 173. C. 4. Thucyd. alibi et II. 61. p. 135, 50. III. 59. p. 205, 60. III. 62. init. 68. init. 81. fin. 113. prop. fin. Athen. IV. p. 175. A. 9. XIII. 610. E. Plutarch. I. II. p. 110. E. (Meinek. Q. M. p. 29. qui errat.) Anaxandrides Stob. p. 277. Gr.

290, 15. Lego, εἶδος ἔτι ἑαυτοῖς μὲν διαμφοσβεταῖν. πρὶς ἀλλήλους enim est schol. ad ἑαυτοῖς. Mox deleo εἶναι post ἀνάξιν lin. 19.

292, 12. παρὰ πᾶσιν ἀφέτται. Sic omnes, certe tres primæ edd. Malim tamen ἀφέτται.

292, 28. σκηπτῆς [ἢ χειμᾶν] Delenda conjicit R.

[14] 293, 10. τί χρεῖν recte Marklandus. 293, 12. ἐκείνος πάσας ἀφῆκε φωνάς. ad

quod consequendum omnia tentavit ille, i. e. Philippus. Aristoph. Equit. 519. Vide p. 301, 10. 302, 11.

293, 16. Collato VV. DD. lego, ἀρ' οἷσθ' ὅτι νῦν μὲν ἐνῆν σπῆναι (qu. de συσπῆναι), τότε δὲ οὐκ ἄξιον δ' εἰπεῖν ὧν γε — καὶ τὸ πρὸβ. Recte enim statuit Taylorus omnia ad Æschinæm dici, ut liquet ex seqq. ἔστι δὲ ταῦτα — πρὸς ὑμᾶς, i. e. ceterum, *Judices, quæ huic modo dixi, ob vos dixi.*

294, 9. [ποιήσετε] τῇ πόλει. Recte om. Aug. 1. Vide ad F. Leg. p. 446. Confer tamen Or. in Theocr. p. 1330. Sic διωκκῶτα — δῆκῶσαιεν Aphob. I. p. 828, 22.

294, 14. Ἐλλήνων ἀτυχ. Versus Hexameter. De versibus fortuitis vide Boiss. ad Aristæm. p. 233. Taylor. ad p. 275. Notas ad Eur. Suppl. p. 183. ed. Gaisf. Vide infra p. 319, 8. Diog. Laert. II. 28. οὔτος μέντοι πεινῶν οὕτως, οὐ πάποτ' ἔτλη κολακεῦσαι. ubi Menagius cum superioribus conjungit, male, ut credo. Demosth. Laecrit. p. 930, 15. τοιαῦτα τούτων ἔστι τὰ κακοεργήματα. Confer Lysistr. 399. Isocrat. Antidos. §. 7. τὸν βίον Ὀν ζῶ, καὶ τὴν παιδείαν περὶ ἢν διατρέξω. Philipp. 171. Καὶ γὰρ ἐκείνων μᾶλλον ἀγανταί τὴν νίκη τὴν ἐν Θερμοπύλαις [ἢ τὰς] Ἄλλας νίκας καὶ τὸ τροπαῖον. Demosth. c. Conon. p. 1262, 2. Μηδοτιοῦν ἔσται τοῖς μετρίοις ὄφελος. Midian. p. 585, 20. Καὶ τίνι χρεῖ με λογισμῶ περιεῖναι ταῦτα παθόντα. præcedit, οὐ βεβαίωσαντες ἐμοὶ βαδιεῖσθε.

[15] 294, 18. καὶ πάλιν οὐ πολιτεῖη. Per hyphen construe. Bene de hac figura post alios egit Monkus ad Hippol. 196. locum Bacch. 455. recte defendens, ut fecerat R. P. not. mss. ad Aristoph. Eccl. 115.

295, 3. οὐδένα κίνδυνον ὄντιν' οὐχ ὑπέμειναν, Reisk. ex 2. mss. citans in indice locum c. Aristocrat. p. 657, 25. Vulgatam citat H. Steph. Thes. I. 1159. F. Adde Eubul. p. 1309, 11. λελοιδόρηκε οὐδὲν ὅ, τι οὐ. ms. Megalopol. 208, 26. οὐδεὶς ἔστις οὐ. Soph. Aj. 725. οὐ τις ἔσθ' ὅς οὐ. F. L. 417, 11. Androt. 609, 5. c. Theocrin. 1323, 28. οὐδὲν ὅ, τι οὐ πεποιθήκασι. Plato Theæt. p. 170. A. Steph. 376, 8. Heindorf. ὄντιν' οὐ pro — οἶν recte Steph. Vide ibid. p. 178, B. = 408, 1. οὐδὲν ὅ, τι οὐ, Euthyd. p. 294. D. 4. E. 4. (61, 14. 62, 3. Routh.) Protag. p. 317. c. 2. 323. c. 1. Phædon. p. 97, 8. Wyt. Xenoph. Cyrop. I. 4. 25. et Schneider. Simile fere §. 26. Exempla dent Budæus p. 935. Herm. ad Viger. p. 709. οὐκ ἔστιν ὅστις, Eur. Hec. 858. Alcest. 851. Hipp. 861. Heracl. 977. Ion. 1530. (Ereth. I. 50.)

297, 25. ἔλεγε, scil. p. 137. seq.

300, 9. τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ [τὰ] παρὰ πᾶσι. Vide p. 310, 16.

301, 15. ἂ νῦν οὔτος δίσυρε, Æsch. p. 67, 43.

302, 2. Malim, παραλιπών τις ἂ δέοι πράξειεν. hoc ex conjectura. "in eo esse acquiescendum, ut nullo labore, nullo periculo detrectato, ita demum id subirem, quicquid erat eventurum."

303, 7. Qu. an πολλῶν del. post ψηφισμάτων. ut πολλῶν sit v. l. pro παλαιῶν.

303, 11. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, τῶν ἔ. Recte ms. om. ἐγγύς οὐσης. v. Taylor. Mox recte credo om. ms. πάντες.

303, 20. καὶ φησί. Æsch. p. 62, 5.

303, 22. Recte eddidit R. ἂν καθαραὶ ex mss.

304, 5. λογισμός. Reisk. Ind. et Pautæn. p. 981, ult.

[16] 305, 13. Malim, εἰ δικαίῳ χηρσομαι τῷ λόγῳ, ut Leptin. p. 457, 10. Mid. 523, 27. Or. de Symmoriis 180, 1. recte margoῖσθ. Infra p. 311, 16. ὑπερφάνῳι κέχρηται τῷ λόγῳ. Vide Aristocr. p. 628,

6. δικαιοῖσι Cherson. 92, 13.

306, 5. ἀλλ' ἀπῶλως αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμῶν, κύριος πάντων. Quere an hæc interpolata sint ex Olynth. I. p. 10, 11. primo scil. adscripta ad superiora, τῶν ἐς τὸν πόλεμον etc. Confer Androt. p. 615.

306, 7. τὸ δημηγορεῖν πρῶτον. Me vide ad F. Leg. p. 458.

306, 11. δι' ἣν ἕκαστον τύχοι πρόφασιν. Malim, ἦντιν' sc. τιν' absorptum est ab ἦν. Sic τις Valek. Diatr. p. 150. A. Porson. Hec. p. 73. ed. S. Mid. 528, 1. Vide me ad F. L. p. 352. Vide Phil. III. 124, 27. 306, 16. Æsch. p. 73, 40—74, 12.

306, 18. Lege, ὅσων ἠδυνήθην ἐγὼ πλείστῃν. 307, 28. ὡσπερνεὶ τις ἰατρός. Æsch. Ctes. p. 86, 2. etc.

308, 20. Scite Æschines F. Leg. p. 51, 10. τὸν τῶν λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσθ.

309, 6. ἀνδρώπων εὐρη recte mss. ob Daviesii regulam.

309, 15. Me vide ad F. Leg. p. 343.

309, 20. ἂ δ' οἱ πάντες, articulum delet ms. et pr. m. alius, recte; nisi mavis ἄπαντες.

[17] 310, 5. πάντα [ταῦτα] ἐπαγόντων. Dele. Vid. ad F. Leg. p. 343. Sic πάντα ποιούσιν F. Leg. p. 408, 12. vid. Timocr. 729, 11.

310, 8. καθ' ἑκάστην σχεδὸν τὴν ἡμέραν, 4. mss. σχεδὸν τι optime Reisk. Vide Porsoni Adversaria p. 110. ad Athen. IX. p. 376. F. Alcæus Comicus Prisciani XVII. p. 1173, 5. Putsch. (deest locus ed. Ald.) Ὅτι σχεδὸν τι μῖνας ἐγγύς τρεῖς ὅλους Τηρῶ τὸν Ἐιδυμιᾶνα. sic collatio Scaligerana Oxon. - - - (Ed. Putsch. ὁ τηρέχελον μ.) σχεδὸν τι in Steph. II. init. c. Lacrit. p. 936, 18. Pantæn. 969; 7. Leochar. 1085, 21. 1090, 3. Plato Theat. p. 143. A. H. St. Everg. et Mnes. p. 1140, 24. Olympiodor. 1171, 2. 14.

310, 16. τῶν ὁμομοιότων καὶ τὰ εὔ. recte margo.

310, 19. Lego cum ms. τὰς γραφὰς ἀπέφευγον.

310, 27. ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὴν — Æsch. p. 81, 37.

311, 9. ἀφ' ὧν περὶ τῆς τύχης διελέχθη. Æsch. p. 76, 6.

311, 11. Qu. an duplex fuerit lectio, τὴ βέλτιστα πράττειν νομίζων ἦν γὰρ ὁ ἀρίστην ἔχειν οἰόμενος οὐκ οἶδεν. [18] 311, 14. Q. an leg. εἰ μινεῖ ἡ αὐτῇ

311, 14. μέχει καὶ τῆς ἐσπέρας R. ex mss. servandum puto καὶ πρῶτον F. L. p. 406, 6.

311, 20. τὴν τῆς πώλεως τύχην. Solon apud Dem. F. L. p. 421, 25. quem ridet Aristoph. Equit. 1171—3. ut recte Hemsterh. ad Lucian. Timon. Dem. F. Leg. p. 436, 20. (conf. Æschin. p. 72, 10.) Olynth. II. p. 25, 2. Æschines p. 86, ult. Aristoph. Nub. 587. et Eupolis apud Schol. (quocum omnino confer Phil. I. p. 43, 10. seqq.) Phil. I. p. 52, 25. seqq. Leptin. 490, 22. Wolf. ad Leptin. p. 219.

313, 15. συνεσκευασθ. you helped her to cabbage. F. Leg. p. 419, 19. καρπουμένη τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας (vel οὐσίας). 313, 18. Lege, καί, ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμού, κελεύων — cum mss.

314, 8. ἂ τῶν ἄλλων κατηγορεῖς αὐτὸς ποιήσας. Q. Timarchum? Vide F. Leg. p. 403, 19. παῖδα ὄντα etc. ex mox lin. 27. οὗτος ἄλλο ἐκρινε etc.

314, 7. τοῖς ἀρχιδίοις. F. Leg. p. 419, 25. 403, 20.

[19] 314, 14. πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων τραύματα. Dele τραύματα, et verte, plus inde lucri faciens, quam ex certaminibus, seu potius pro vita et capite veris pugnis. Ineptissime interpretatur Reiskius, ad ejus mentem si scripsisset Demosthenes, dedisset, ἢ ἐκ τῶν ἀγώνων ἡμεῖς, οὗς —. Ne quis autem hoc arripiat, faciam, monendo 1. ἡμεῖς et ἡμῖν ad eisdem plane spectare, 2. dicturum fuisse ὑπὲρ τῆς πατρίδος, non περὶ τῆς ψυχῆς. Deinde 1. ἡμῖν πρὸς τοὺς δεατὰς (τοὺς cum 3 primis edd.) De re confer p. 449, 20. Paulo supra unus ms. ὁπωρῶνης ἐκείνης, et sic edidit Reisk. Quod habent Ald. B. teste Reisk. et Felic. ὁ παρωῶνης, ducere videretur ad ὁπωρῶνης, nisi recte ὁπω. haberet Ald. A. Denique Σιμόλῳ recte Reisk. Alterum natum ex καὶ sequente.

[19 b] 315, 3. Malim, ὅσα μὴδ' αἰσχροῦν

315, 9. ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. χορευταὶ in contemptu Mid. p. 577, 5.

315, 21. παρανάλῳδι δὴ μοι.

315, 23. ἦκου λιπῶν κ. καὶ σκ. πύλας, plane omisso κερῶν, etiam citat Libanius Declam. XVI. p. 458. B. ed. Paris.

316, 6. ὑπερίηφ' ἐγὼ [νομίζω] τὸν μὲν —

Interpungo cum Marklando; sed delendum νομίζω.

[20] 316, 24. καὶ ἕνα ἄνδρα, ms. unus. quod oriri quidem potuit ex α, i. e. μόνον paulo ante. Sed potius ex ἄνδρα male retractum. Menander Ammonii p. 23. [δευτέρων] κάδων recte Bentleius. κ ex ω uatum. Herodot. II. 175. p. 189, 89. καὶ

ante εἴκοσι om. mss. pars (ξ, v. l. pro κ) Phil. III. p. 129, 15. malim ἕνα ἄνδρα. vide tamen pro Rhod. p. 197, 11. Legem apud Demosth. Aristocr. p. 649, 5. vel Timocr. 719, 5. Eur. Androm. 911. κακὴν γ' ἐλεξας, ἐν' ἄνδρα διπλ' ἔχειν λέχη. ἕνα om. membr. sed recte Musgr. post Grot. Stob. διπλ' ἐν' ἄνδρ', ut 178. Hel. 579. Vide me ad Soph. Œd. C. 563. ad Pantæn. p. 978.

[21] 316, 25. δικαιοτέρον [καὶ ἀληθέστερον] om. Aug. 2. ex p. 311, 18. ubi, vice versa, δικαιοτέρον mss. quidam ex hoc loco.

317, 18. Interpunge, τούτων. Οὔτε ἀδικῶν — ἑαυτὸν δοῦς, οὐ κατὰ ζωσσε μεθ' ἀπάντων. Postrema corrigebam — ζωσσε ἐφ' ἀπ. in every thing. Sed puto sana esse, et vertenda, failed in common with the rest.

317, 24. ἀρχάφοις νομίμοις. ἀρχάφοις νόμοις, Xen. Memor. IV. 4, 19. Vid. Soph. Antig. 454. Dem. c. Aristocrat. p. 643, 17. ubi confer p. 639, 23. 643, 22. Steph. I. 1117, 24.

319, 8. (καὶ) πᾶσαν ἔχει κακίαν recte Reisk. ex Aug. 1. quomodo vitatur Pentameter.

320, 1. ῥήτορες ἢ μὸς, tres primæ. ἢ εἰ Reisk. ex mss. duobus, ut Leptin. p. 470, 5. Onet. II. p. 877, 14.

320, 1. Malim, σὺ ταῖνον οὗτος εὐρεθείς, εἶτα φθ. partim cum mss. Vide tamen F. Leg. p. 442, 6. οὔτος pro τοιοῦτος Mid. 576, 2. c. Phorm. 914, 19.

[22] 320, 23. πᾶλλὰ καὶ καλὰ — ὧν οὐκ ἠμῆμασσε. Veretur Reiskius, ne quid desit. Ergo ista delenda censeo. σημείων δὲ — enim ad præcedentia clare spectat. Subintellige, τοῦ μὴ ἐμὲ τῶν κακῶν αἴτιον εἶναι. Hæc autem omnia a p. 312. versantur in refellenda Æschinibus insectatione Demosthenis τύχης.

321, 19. ἐλθόντα τιμᾶσθαι ἢ μὸδὲ — recte Reisk. ex mss. Idem τότε et lin. 13. et 24. delet. Qu.

321, 25. ὡς παρ' οἰκιστάτῳ. Supra p. 309, 2. ὡς εἰς ἐλάχιστον. Mid. 585, 3. et Phil. III. 124, 9. ὡς ἐκ πλείστου. Aristocr. 654, 11. ὡς διὰ βραχυτάτου. Plato Theæt. p. 170. A. Steph. (376, 3. Hein-dorp.) ὡς διὰ βραχυτάτου. Idem Gorg. p. 449. C. 1. D. 7. (101, 8, 102, 5. Routh).

Thucyd. III. 46. init. ὅτι ἐν βραχυτάτῳ. ibid. fin. ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον. II. 34. fin. ὡς ἐπὶ πλείστον τοῦ ὁμίλου. I. 63. p. 42, 85. ὡς ἐς ἐλάχιστον χαρίων.

322, 10. δέματος verit Collinsias poeta nostras,

322, 19. Distinctionem tolle, et lege, ὡς τὸ "Μηδεν — κατοξθούν" οὐ τῷ — ista verba non tribuere.

[23] 323, 10. ὃ σὺ νυνὶ πεποικῶς εἶ φανερός. Quid fecisse.

323, 14. τοσαῦτα quod multi om. mss. est v. l. pro τούτο.

323, 24. φιλιππισμῶν. Æsch.

325, 13. ἀσπεραεὶ ἐν τρυτάτῳ. De Pace p. 60, 7.

325, 26. καὶ πολλοὺς ἴσπυους deleo ut v. l. pro καὶ πόλεις καὶ τόπους, et πολλοὺς uncinis inlusit R. Sed ἴππικὸν infra p. 329, 5. F. L. p. 442, 25. Dinarch. c. Demosth. p. 102, 24. πόλεων καὶ τόπων Olynth. II. p. 18, 15.

325, 26. τούτοις εἰτείχισα. Æsch. Ctes. p. 65, 33. Demades p. 178, 38. τὴν Ἀττικὴν εἰτείχισα, τοὺς ὄρους τῆς χώρας περιβαλὼν οὐ λίθοις, ἀλλὰ τῆ τῆς ἀπέλευς ἀσφαλείᾳ.

[24] 326, 15. [καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα] Scholion hoc est ad ἐκπέμποντα.

326, 18. Εὐβοίαν mendosum esse vidit Marklandus, variam lectionem pro Ἀβυδὸν Reiskius. De σιτοπομπείᾳ agitur, non de συμμαχίᾳ.

326, 27. Coniicit Reiskius, δαίμονος τινος (φθόνος vel δυσμένειᾳ) ἢ τύχης τινος ἰσχύς. Hoc video, ἰσχύς ex τύχης natum. Elegans sane conjectura φθόνος. Eur. Electr. 907. (902.) optime Tyrwhittus, μὴ μέ τις φθόνος βάλῃ, ut Æsch. Agam. 956. Vulgatam defendit R. P. not. mss. ad Arist. Thesm. 902. ex Aristoph. et sequentibus, apud Eurip.

327, 19. Θεοί, μεγίστοις ἀναμφισβήτητος ὑπὲρ χ' ἂν εἶναι. hoc cum Markl. illud cum mss.

327, 20. ὡς ἐτέρως. Phil. II. p. 68, 9. supra p. 298, 22. 254, 7. Caterum de euphemismo Lennep. ad Phalar. p. 112. Valck. Diatr. p. 112. Sic ἄλλος Aphob. II. p. 841, 19. 842, 15.

[26] 328, 1. Malim, ἔστι γὰρ, ἔστι (τις) ἰσυχία — τις ab ἴσ absorptum. Me vide ad F. leg. p. 352.

328, 27. Lege, οὐκ ἐν ἐπὶ γ' οἷς καὶ ἡ πατρίς —.

331, 1. ὁ Φιλάμμων. Æsch. p. 81, 2.

331, 25. καὶ τὴν τοῦ τὰ πρωτεῖα τῆ π. διαφυλάττειν προαίρεσιν, Reisk. apud Hærlles. ἔχων p. 323, 6.

De Corona.

Pag. et versus Reisk. prout notantur in Bekkeri ed. Oxon.

225, ult. ἔσθην εὐνοίαν. Ipsum ni fallor

decreti verbum. vide p. 243, 18. (253, 20.) 263, 10. 286, 3. 294, 17. 317, 28. 318, 12. 319, 16. 321, 6—323, 13. 326,

7. 329, 8. 330, 15. 331, 10. etc. (p. 310, 19. forsan opponi potest : expende.) hinc Epist. 2. p. 1472, 16. Ita p. 323, 4. ἀρετῆς ex psephismate. κηρύττεται τις ἐν τῷ θεάτρῳ ὅτι στεφαναῖται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας καὶ εὐνοίας — ἡ εὐνοία καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα — Aesch. p. 89. 2. et 14. τοῖς θεοῖς, p. 274, 25. τοῖς θεοῖς legat compiler Epist. 1. p. 1462, fin.

226, 5. πῶς ἀκ. Respicit Aeschinem p. 82, 43. etc.

226, 6. μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον etc. vide sch. ad p. 244, 9. qu. apud Aeschinem.

- ἡ ἀρχή.
1. τὰ μὲν ὧν κατ. — τὰ τοιαῦτα. (dele μὲν ante ἐσθήριαν*.)
 2. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι ἔδει — τυχεῖν.
 3. ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικῶν ἐφαινόμην —
 4. καίτοι πρὸς ἅπ. — ἀδικίας τοῦτό γε.

*nisi potius excidit clausula respondens istis, οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς etc. Potuit esse hujusmodi : πολίτου δ' ἀγαθοῦ ἡ ἀνδρὸς δικαίου ἀναξία ἐστίν. Certe excidit clausula in loco p. 246. gemella isti, v. 16. ἀλλὰ καὶ τούτων πολλοὶ — sed vide hic ad l. Cæterum pro ἐπήριαν qu, an leg. πικρίαν. Cæterum hæc repetit, p. 269, 1. 319, 1. qui locus diligenter expendendus

229, 9. Male Bekker. αὔτη. Debebat certe distinguere, αὔτη' ἐχθροῦ — προαιρεσις αὔτη' p. 168, 19. 292, 20. Vide an omiserit scholiastæ liber ista, ἐχθροῦ — τοιαῦτα.

229, 24. δύναιται. Citat Sopater apud Reisk. ubi forsan ad ἐπιεικ. referebat οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ etc. sed sive ad ἐπιεικ. sive ad ἀπραγμ. hæc spectant, liquet δύναιται cum cepisse pro τέτληκεν — (nostrates, is capable).

230, 21. καθ' ἑν ἕκαστον. At minime hoc facit.

231, 21. λαβεῖν. Vide 239, 17.

231, 22. Reisk. Ind. ἀνοία.

232, 2. Reisk. Ind. διαροδόκημα.

232, 18. Reisk. Ind. εἰρηνη. Ibid. γ. συνέδριον.

232, 21. Inepte, παράταξιν Taylor. vide infra p. 292, 11. (πράξαι p. 281, 20.) Fere est nostrum negotiation.

233, 10. Reisk. Ind. μεταπεμπ.

233, 11. Reisk. Ind. ἀλλά.

233, 18. Reisk. Ind. προαιρεῖσθαι.

234, 8. Reisk. Ind. παροράν.

234, 9. γράφω [ωλεῖν — ἀπολαμβάνειν] ex 233. 23. Retinere posses τοὺς ὄ. τ. τ. ἀπολ. sed illud verius.

246, 1. πότερον — γινώμενα l. 8. lin. 18. καὶ γὰρ — ἔμοι πεισθέντες

246, 27. ἀλλ' ἐκέϊσε — δόξης ζῆν 247, 16.

248, 2. ἀλλὰ τί ἐχρῆν —

226, 8. ἀρεῶσθαι pejor lectio : nimis anapestica.

226, 10. ἀμφοτέρους e 227, 24.

226, 19. δὲ recte, ut potius existimo, om. S. Vide p. 293, 19.

227, 14. Junge, ἀπλ. δικαίως, ut 244, 8. et 25.

228—230. Nexus: Opus est ut prius amoveam etc. 228, 6. Primum . . de privatis 228, 14. Deinde de publicis, 229, 6. scil. τοῖς ἕξω τῆς γραφῆς.

229, 6. Egregiam operam hic præstitit Taylorus, quo duce ita fere constituo :

ἡ δημῶδης.

1. τῶν μὲν τῶν κατηγοριῶν —.

2. τὸ δ' ἐν ἐπηρείας — Ἀθηναῖοι.

3, 4. καὶ μὴν εἰ τι — ἀφελείσθαι φαίνεται.

234, 13. Μουργίσκην Aeschines p. 65, 23. ubi vide Palmer.

235, 20. Reisk. Ind. ζητεῖν.

235, 28. παρόντων ἡμῶν. nobis Atheniensibus per nostros legatos. Errat Taylor. In seqq. primam personam cum ms. S. retineo. Emendarunt scribæ, ut cum psephismate quadrarent. In ultimo loco p. 236, 18. delere malim pronomina, et legere, ἀπαγγελλόντων, κἀκείνους —.

236, 9. τούτους [τοῖς].

236, 17. Reisk. Ind. ἀκούειν.

239, 25. Reisk. Ind. ὄδυρ.

240, 3. Reisk. Ind. ἐπάνειμι.

240, 7. Deleverim τῶν.

240, 9. ad 275, 11.

241, 4. [πλήν] οἷκ. An πλήν ex lin. 8. ?

241, 6. ὅταν εὐλόωνται. qu.

241, 12. [τῷ προδότη] συμβούλω, et mox p. 242, 1. valde suspicor del. προδοτῶν cum ms. S. Certiss. omittendum, ut Bekkerus facit, p. 315, 26. Subdubito de F. L. p. 374, 26. Vide v. ll. p. 424, 1.

243, 25. ψευδεῖς γραφάς. Γραφῆ pro a document, ut videtur p. 723, 5. sed qu. an leg. γνώμας. Vide Aeschin. p. 54, 10. Qu. de loco Aesch. p. 60, 39.

245, 21. An, τοῖς δὲ διδοῦς καὶ πάντα τρόπον διαφθεῖραι? Vide p. 309, 10. et p. 324, 7. 241, 1. Vide ad Cherson. p. 108, 17.

246, 1. et 27. Dele, Αἰσχίην. Vide p. 248, 2. quod quidem distinguendo fere eludit Bekkerus, quasi sensus sit, ἦδη γὰρ σε τοῦτ' ἔρωτῶ. Deinde dispesco, duce Tayloro :

246, 8. ἀλλὰ νῦν — ἀππλάχασιν.

247, 16. καὶ μὴν — ὁμολογῶ.

248, 2.

246, 26. ἐνδοξάτατα. Hoc scilicet probatione egebat. Vide p. 313, 4. Sensus debet esse optima, vel necessaria.

248, 2. Reisk. Ind. ἐξωτῶν.

248, 25. Frustra Markl. ἰδόντων, Tayl. ὀράντων. Si tanti est, vide Ciceron. Sext. 26. p. 81, 5. Grav. F. L. p. 361, 15. εἴσης τῆς Ἀδ. πόλεως.

251, 19. πρέπον. Vide Coray. ad Isoer.

253, 11. Valde suspicor leg. Ἐπὶ Ἠγήμωνος ἀρχόντος (pseudonymo sc.), ut Καιράδην sit ex emend. doctioris scribat.

254, 10. τοὺς χρόνους. An, π. ὦ. τρίτους? Ut Arist. Plut. . vel πάντως, deletis τ.

256, 2. et 26. Malim, ἄμμε ἐκ τῶν μερίστων, et ὅτι τῶν μερίστων ἂ. παραίτιες γ. qu. an hoc R. P. Vide p. 275, 16.

257, 16. περιέμενοι [τοῖς] ἀδικ. Vide infra ad 240, 7. et 236, 9.

258, 9. Κλεισῆς, suspectum. An, Κέω?

258, 18. Citat Hermog. apud Reisk. voce ὀξυῶς.

258, 20. Respexit, ut videtur, Clemens apud Reisk. Ind. θάνατος. — Reisk. Ind. v. οἰκίσκος.

258, 22. Cum hoc loco comparant Ciceron. pro Sext. c. 68. p. 206. Grav. melius quam cum Leptin. p. 506, 15.

258, 25. etc. Respicit Minucianus Aldi p. 731, 29. apud Reisk. v. μνησικακίαν. Vide mox p. 259, 7. et 27.

262, 10. Reisk. Ind. v. πένης.

266, 12. Hermogenes. p. 364. apud Reisk. Ind. γράφειν, et συκοφαντεῖν.

266, 23. τῶν φυλῶν θεωρικῶς. Mirum ni leg. χερροῖς. θεωρῶς hinc, ut videtur, Auctor Vit. Dem. Plutarch. t. 2. p. 846. A.

267, 6. Reisk. Ind. παράνομος.

267, 8. Adumbravit Auctor Aristog. I. p. 794, 22.

268, 16. etc. accusare) (conviciari Livius XLII. 41. p. 802, 11.

269, 9. Androt. 808, 19. quasi non esset Euctemonis inimicus, sed vester.

269, 16. λόγους τίνας — Interrogative Bekkerus, forsitan recte, ob proximum τίς. Ita F. L. p. 361, 6. τί πιστεύσαντες τί ἐπάθον. — Vide Blomfield. ad Æschyl.

. Sophocles Electr. 751. οἷ' ἔργα δῆσας, ὅσα λαγχάνει κακά.

269, 19. Reisk. Ind. περίτε.

270, 4. λυπεῖν Plutarch. apud Reisk. Ind. voce λυπεῖν. forsitan ex p. 313, 7.

270, 27. Reisk. Ind. κίαιμος.

271, 3. Reisk. Ind. ἀμφισβ.

271, 25. περιτίθεισθε, H. Wolf.

272, 12. Vide an legebat scholiastes, τούτου μέλλοντας ἀπύλασεν ἢ βουλή καὶ λέγειν προσέταξεν ἐτίθει.

272, 19. Hinc Epist. 2. p. 1469, 19.

272, 24. Reisk. Ind. ἀνοστ. ubi leg. Hermog. pro Ηατρος.

273, 20. etc. Vide ad Phil. III. 65, etc.

273, 27. πολεμῆς φανερώς — φανερῶς ἤδη —. An priore loco φ. del.? Certe ista, εἰκέτ' — πόλεμος, plane supervacanea. De φανερώς ad Cherson. 57.

273, 29. Reisk. Ind. δεινός.

275, 11. Reisk. Ind. ἀπαγγέλλειν, Reisk. v. παλαίπωρος, potius quam ex 240, 9.

275, 29. Reisk. Ind. ἀπαλλ.

276, 10. An leg. τοῖς ἑπλοῖς? An del. τῶν πολέμων?

280, 28. Cicero Phil. II. c. 22=55. "Ut igitur in seminibus etc." Vide Reisk. Ind. in σπ.

282—3. Suspicio hæc duo decreta, et omnia fere in hac oratione citata, spuria esse: certe alterutrum spuria ἐκδόσει orationis tribuendum. Si genuinum illud p. 288, 26. an inde profecit horum auctor.

283, 14. Lege, προκαλέσασθαι, scil. εἰς φιλίαν.

284, 1. An in ms. S. latet ἐπωοῖτε, vel σωαῖτε?

284, 17. οὐδ' ἂν εἰ — συμπινευπίντων. Qu. — σάντων?

284, 19. Reisk. Ind. Σόρυβος?

288, 17. Reisk. Ind. Βάτ.

288, 22. Vide Meinek. ad Menandr. p. 279.

288, 25. An ὄμ. ἐπραττον? Vide Phil. I. p. 42, 9.

289, 25. Reisk. Ind. δουλοῦν.

291, 14. Reisk. Ind. ἐπιτιμῶν.

291, 16. Hinc Proem. 35. p. 1444, 22.

291, 19. Mox ad 292—3.

292—3. (Totus locus) Ad Cherson. p. 107, 2.

292, 16. Reisk. Ind. ἐκβαίνειν.

292, 24. εἰλόμην. Expectarem προειλόμην, ut 326, 12. ἰδαῖν 308, 26. Si retines εἰλόμην, in ἅπαντα latebit τὰ βέλτιστα aut simile. qu. an et ἔσον γ'—.

293, 5. [ἢ καὶ σ. ὄλας] Deleta malim. Sed confer F. L. p. 347, 5. τὰ—λυμνάμειν — καὶ διαφθεῖρανθ' ὄλας.

293, 7. [ὥσπερ] οὐδ'—vide lin. 1. sed videtur excidisse clausula: φήσειεν ἂν, [οὔτε τῶν αἰέμων ἐκράτου] οὐδ' ἔστε. Confer p. 307, 28. et seqq.

293, 25. Reisk. Ind. ἔξαρχ. Hunc locum respicit Hermog. p. 192. ed. Crisp. et infra p. 300, 21. Eosdem locos, ut videtur, scholiastes Aristotelis (Reisk. Ind. v. παρῆναι) et forsitan p. 317.

294, 23. Expressit Cicero in Pisonem c. 14. p. 657. "forsitan hoc quod dicturus sum etc."

298, 4. ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοποῦντας. Qu.

298, 6. An hinc Horatius Ep. 2. 2. 110. "Cum tabulis animum censoris sumet honesti."

300, 21. seqq. Ad 293, 25.

304, 4. *ψήφους*. An hæc cogitabat Auctor Epist. 3. p. 1477, 28?

304, 26. Dele *πρὸς ὑμᾶς* cum ms. S.

306, 2. Suspicio, *βουλευόμενος*, οὐδὲ γράφας φ. *παραϊόμαν*, οὐδ' ὑπ' οὐδενί. ἐγὼ δ'—Cætera intrusa puto, forsam partim ex Olynth. I. p. 10, 10. et III. p. 36, 26.

307, 1. Disting. *margo* S. *λέγεις*;—*πράττειν*;

308, 14. Recte ont. ms. S. *πρώην*. nam hoc admonuisset ultimi casus, quum Thebas cepit Alex.

308, 25. [*δ*] *ρήτωρ*. Sed vide 291, 16.

309, 1. Malim, ἂ *πολιτικὰ* *ωφέσσειν* ἅπασιν καὶ—vel sine ἅπασιν. Sensum vidit Reiskius. Nos, *inherent defects*.

310, 5. Dele ταῦτ'.

311, 10. Totum hunc locum de fortuna contrectavit auctor Epist. IV. Æschinis loca sunt p. 69, 36. 76, 8. 71, 2. 61, 38.

313, 2. Malim, ὑπ' ἄ. *πολλῶν π.* sine Ἑλλήνων.

313, 18. [*καὶ*] *κελεύων*. Recte ms. S.

314, 7. Reisk. Ind. *ἀρχιδ*.

314, 8. *κατηγορεῖς*. An impudicitiae accusat, ad Timarchum scil. respiciens? Vide F. Leg. p. 403, 19—27. Cæterum nil hic transponendum; vide F. L. loc. cit.

314, 25. *λαγὼ βίον*. Respicit Io. Chrysost. in Eutrop. p. 354. ed. Auger.

315, 11. Reisk. Ind. *ἐχθρός*.

315, 21. Ad 793, 16.

317, 5. Ad 293, 25.

317, 10. Delenda suspicio, ἀλλὰ—*βέλτιον*. certe καὶ τῷ μ. ε. ε. βέλτιον.

317, 23. *νομίμοις*. qu. an deest aliquid, quod opponatur sequentibus. *not merely in human institutions and laws but etc.* Confer p. 264, 21. An ἐν τοῖς ἐκασταχοῦ *νομίμοις*—vel potius *νομιζομένοις*, vel *νομισμένοις*.

317, 25. An hæc sententia alibi occurrat in hac oratione?

318, 9. Vide an forte hinc colorem duxerit Cicero Milon. 5. p. 808. Græw.

“Quæ quidem si potentia etc.”

318, 27. ἐστὶ [*τι*] τῷ δήμῳ. Recte opinor Bekkerus. Vide mss. ad Aristoph. Eq. vel Vesp. Supple τὸ *πρᾶγμα*, vel ὁ *ἀγὼν*, ut Cherson. p. 98, 8—11.

319, 9. *πᾶσαν* ἔχει *κακίαν*. om. ms. S. An lacunam expleverunt? Certe non huc trahendus infinitivus indignantis.

319. Confer totum locum cum p. 268. (*φθόνου δίκην* 268, 4.)

319, 18. *έρμεϊ*. Eadem metaphora, idque pulcherrime, utitur Æschines Ctes. p. 84, 4. ubi recte Reisk. post Taylorum.

319, 22. *εἰθύς*—*πρῆσθεντῆς ἱστορείου*—Omnino confer F. L.

320, 23. Quis nexu? Excidisse puto quedam.

320, ult. Vide an leg. *καὶ παρελθόντος Πυθοκ.* sine σου καὶ—Satis liquet tum temporis non aperte rem gessisse Æschinem. Intrusa ob pluralium *κατηγορούντων*. Nil opus, vide p. 332, 1.

321, 3. *ἐτ' ἀμεινον*. Expectarem potius *ἐτι μᾶλλον*, ut Wolf. et Markl.

322, 6. Dele καὶ sive ante ἀγν. sive ante *μισρόν*.

322, 19. *μηδὲν ἀμαρτεῖν* Θεῶν. Epist. 4. p. 1487, 25. An ductum ex Simonide Platonis, Protag. p. 544. II. St. Θεὸς ἂν μῖνος τοῦτ' ἔχοι. τὸ γήρας? Imo p. 341. et 344. II. St.—204. et 215. Bekker.

324, 23. Magister v. *πίνει* e Dem. π. *παρὰ πρ.* citat, *περὶ αὐτῆς τὴν Ἑλλάδα*. An hinc, ut legatur *τὴν ἑλευθερίαν*? Certe huc referendus Photius (unde Suidas) v. *προπίνει* cum Kustero et Porsono.

324, 24. Puto verba *πρ. μ. φ. v. δὲ Ἄ.* delenda, vel potius hic servanda, mox tollenda, 325, 7.

324, 25. Reisk. Ind. *εὐδαιμονία*.

325, 6. Reisk. Ind. *ἀρχεῖν*.

325, 8. Hinc Epist. 2. p. 1468, 18.—Reisk. Ind. *καιρός*.

325, 13. [*ὦ, ἂν εἰ ἐν τρυτάνῃ*] Ex or. de Pace huc intrusa.

325, 25. Mirus ordo, ὅπλα ναῦς etc. istis alius generis interjectis. (hic de Demeg. p. 39.) Locum valde interpolatum esse suspicor. An ita purganda? *πλήθους ἐγὼ. ἀλλ'—εὐρήσεις πόλεις—ναῦς καὶ ἵππους*. Vel, *εὐρήσεις ὅπλα καὶ ναῦς καὶ ἵππους*, sine cæteris, quæ ex p. 326. . . . adumbrari poterunt. (οὐδ' ἐπὶ τ.—*φρονῶ* est schol. ad *πόρρω* etc. omittit Plutarch. apud Taylor. sed ὅπλα agnoscit.) Mirus æque ordo, *πάτρια, ἀνεκτά, ἔμφυτα* p. 295, 25. An del. *ἔμφυτα*? De *πόλεις* vide ad Leshonact. III. 13.

326, 24. Nisi variae lect. sunt *παρεθέντα* et *προσθέντα*, vide an leg. *παραθέντα*. et confer Phil. III. p. 121, 2.

326, 27. Valde blanditur Reiskii suspicio excidisse *φθῆος* aut simile verbum, puta *δυσμένεια* vel *ἀγνωμοσύνη*. Neque multum placet *ἰσχύς* (Markl. ad Æschin. p. 691. ed. Reisk.), quod (nisi forte natum sit ex *τύχης*) forsam e grammatici conjectura fluxit, ad lacunam explendam. An, ei δὲ *δαιμόνων τινὸς ἢ τύχης φθῆος*—*Θεῶν τινὸς* p. 278, 11. *δαίμων, τύχη* p. 297, 20. Æsch. Ctes. p. 69, 38.

328, 9. ἄλλο. Ita nempe p. 309, 1.

328, 22. *χρόνους—χρόνος*. hic ad 254, 10.

330, 1. An, *προσλαβόντα παρ' ὑμῶν*? ut nempe jungantur *ὑπ. παρ' ὑ.* Alia ratio loci p. 303, 5.

330, 10. [*καὶ ζώντων*.] Satis hoc ex cæteris intelligitur.

Demosthenes	Æschines
244, 19.	55, 26. 58, 17.
263, 19. etc.	56, 15.
266. Psephisma.	60, 32. 87, 28. et 33. 89, 3. et 14. 66, 42. 68, 12. et 31. 75, 36. 62, 8. φῆφοι. 63, 11. ὁ τὴν ξ. 65, 34. χαλκοῖς τείχ. 69, 36. 76, 8. Dem. τύχη.
305, 2.	77, 28. 77, 39. ὁ δημοτικός. 81, 4. Philammon.
ἀντιδ. σύμβουλοι	82, 42. 83, 5. ἐπειδὴν δῶ.
σιωπῶ λαβῶν	85, 8. 85, 18. διαλείπων. 86, 3. medicus.
325, 4. quare ἀξιοῖ.	87, 27.

De Legatione male gesta.

Hunc libellum in Adversariis cito Demosthenicā III.

[1] 341, 9. Recte ed. Felic. ἐνδουμουμέ-
τους. Æsch. F. L. p. 52, 21. δέομαι σώσαι με
— ἔσοι ἀναμνησθέντας ms. pro — τες, ut in
orationis initio p. 28. δέομαι ὑμῶν — ἐθε-
λῆσαι — ὑπολογιζομένους.

342, 11. Pro ἐμπεποιήκει, (quod sine
suspensione citat T. H. Misc. Obs. IV.
291. sive Xenoph. Eph. 196.) Lambinus
et mss. — ἤκη, Marklandus — οἰκνέ. In-
fra p. 372, 1. δέδοικα μὴ κελήθαμεν. (Ari-
stoph. Nub. 493. δέει probabat R. P.)

342, 12. Totum locum sic lego, ὡς δέ
μοι δοκεῖτ' ἂν — εἰ σκέψεσθε — καὶ λογί-
σεσθε. δέ ex conj. alia ex mss. δοκεῖτε ms.
in gemello loco, c. Aristocr. p. 627, 25.
ubi praterea malim σκέψεσθε. δοκεῖ ex ms.
Reisk. in Æsch. Ctes. p. 54, 4. Dem.
Onet. II. p. 877, 24. δοκεῖ ms. Bavar. in
text. recte. Vide Porson. ad Xenophont.
p. 156, 8. δοκεῖτε Felic. Symmor. p. 178,
13. δοκεῖ ms. in Timocr. p. 721, 17. 763,
1. Alia ratio loci de Rhod. p. 192, 5.

[2] 343, 22. ἂν δὲ μὴ δεῖξω ταῦτα ἢ μὴ
πάντα. Tres ultimæ voces (vide me ad
Phil. III. p. 122.) in alienum locum mi-
grarunt, primo scil. adscripta ad μὴ δεῖξω,
ut indicarent aliam lectionem, eamque
veram, μὴ πάντα δεῖξω ταῦτα (contra
πάντα facere videtur locus infra p. 397,
17. ubi vide). De ἢ, signo var. lect. vide
Ruhnck. ad Rut. Lup. p. 7. Porson. ad
Odys. B. 232. Schol. Arist. Plut. 631.
τῶν ἐμῶν σοι μαστιγῶν. ἢ τρέπων. Phot.
v. Μεσαύχνης. Hesych. v. Οὐδιτανού.
Schow. præf. ad collationem Hesychii,
p. VIII. Reisk. not. ad Dem. p. 309, 13.
τῶ γε μὴ διαφθαρέναι χεῖμασιν ἢ μὴ, κερά-
τικα Φιλίππου. ubi ἢ μὴ recte om. tres
primæ edd. et mss. pars: prius μὴ om.
alii. C. Aristog. II. p. 801, 15. ἀπισφαλῆ

ἢ διαμαρτῆ. Posteriora scholion esse
putat Reiskius. Infra p. 406, 15. εἰληφῶς
ἢ μετεληφῶς. Duas voces om. ms. Bav.
Dionysod. 1291, 1. ἢ ὁ πείσας v. l. esse
videtur. Athen. I. p. 30. B. ἢ πρόδρομον.
Ibid. I. 21. antep. ἢ Τελεστής delenda
conj. Schw. Jam πάντα sæpissime qui-
dem male additur, sed non raro male
omittitur. Male igitur additur in locis
a R. P. et Blomfieldio in Prometh. 362.
notatis. (Soph. Œd. T. 110. πᾶν τὸ ζητ.
etiam Plutarch. περὶ τύχης, II. p. 98. A.)
Aristoph. Vesp. 540. σκωπτόμενοι δ' ἐν
ταῖς ἐδοῖς θαλλ. R. P. Conf. Suid. v. ἰανῶν
cum Antig. 322. Dem. c. Timocr. p. 766,
1. recte delet πάντα; margo Æsch. Ctes.
p. 55, 40. ἀρχᾶς [ἀσπίσας] ἐνὶ π. om.
Mead. Quare. Dem. de Coron. p. 303,
14. pro Megalop. p. 205, 26. τὸ αὐτὸ
(πᾶσιν) ἀεὶ. Male omittitur. Porsoni
Adv. p. 110. 115. Dem. de Cor. p. 245,
25. 287, 1. c. Phorm. 918, 25. πάντες
om. Pollux IX. 45. In Epicharmeο
πάντα om. schol. Hermog. p. 377. apud
Ruhnck. ad Xenophi. Memorab. II. 1.
20. qui recte servat cum Stob. Trinc. et
Gesn. p. 198. (Priscian. p. 1333.) Eurip.
Iph. Aul. 1175. vid. R. P. apud Gaisford.
ταῦτα [πάντα] Luc. XII. 51. Xenoph.
Anab. VI. p. 221, 5. H. St. De Coron.
p. 329, 8. πάντων pro τούτων 4 mss. utrum-
que dedit Reisk. Q. Olynth. II. p. 24, 1.
ubi magna lectionis varietas, malim cum
mss. ταῦτ' ἐξ. πάντα, vel π. ἐ. τ. In Phil.
I. p. 49, 15. Cherson. 98, 22. non liquet.
F. leg. 380, 15. πάντα τὰ ἄλλα tres primæ,
τὰ ἄλλα om. mss. alii ταῦτα habent. Vide
me ad de Coron. p. 310, 14. ad Onetor.
II. fin. Menander Athenæi IV. p. 146. F.
5. vide an leg. πάντα τὰ ἄλλα κατέπιον. τὸ

λοῦπόν ἄπαν Epitomator apud Sch. Pythermus Athen. XIV. p. 625. C. In Eupolide Harpocratonis v. ἀπόκρισις, lege, ὡς ἡμῖν ἐγὼ | πρὸς πάντ' ἀποκρινοῦμαι τὰ κατηγορούμενα. (Imo recte statuit Eimslei. adAch.) Aristoph. Av. 1065—9. lege, παμφάγοις et πᾶνθ' ὅσαπερ | ἔστιν, vel ex contextu. In πᾶς enim luditur. Leptin. p. 495, 9. omittitur in ms. πᾶνθ' ante ὅσα.

[4] 344, 12. Nunc verum puto, καὶ, ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ', ἕκων δεδημηγορηκέναι, διεξίον — ut scil. ἀπαγγέλλων - - - δεδημηγορηκέναι parenthesi includantur. καὶ ante διεξίον omisi. Contra Reiskius ante πείσας deletum volebat, si ejus notam intelligo. Ejus contextus, forsitan errore operarum, ante ἀπαγγέλλων uncis includit. Hoc certe falsum ex p. 438, 12. 439, 17. liquet. Membra autem periodi sunt, 1. ὁ αἰσθόμενος — 2. καὶ, ἔχων — δευτερογωνιστήν, προσίων — καὶ πείσας — 3. καὶ, ἀπαγγέλλων — δεδημηγορηκέναι, διεξίον —. Similis constructio Timocr. p. 741, 2. ubi me vide p. 186.

[5] 347, 10. Vide Æschin. p. 43, 1. usque ad lin. 34. et omnino p. 44, 14—21.

347, 26. Εὐβοέων. Cleochares Chalcidensis, Æschin. p. 44, 2.

348. p. 352. Philipp. II. p. 73. Æschin. p. 44, 1—21. 49, 37.

349, 12. q. καὶ μάλισθ', ὅπερ εἶπον τοῦτου — conjicit nescio quis in Append. Frft. Supra p. 345, 6.

349, 12. Collatis Marklando et Reisk. lego, δευτέρου δὲ, τίνας, καὶ οὐδὲν ἐλάττωτος; — τούτου ἵνα —. q. καὶ οὐδὲν γ' —.

350, 5. Simplicissimum est, εἶπερ cum Jurino delere, ut natum ex ἤπερ, varia lectione pro ὥσπερ. Citat Budæus p. 935. κύβην, οὗτος εἶπερ ὥσπερ οὗτος. τούτους — τούτους infra p. 362, 8. τοῦτο — τοῦτο 368, 29. τοῦσδε — τοῦσδε c. Aphob. III. p. 854, 21.

[6] 351, 12. Malim, ἂν ἀναμνησθῆτε, ut p. 444, 7. ἂν εἴρω. Æsch. Ctes. p. 89, 12. Infra p. 370, 10. Sic et Aristocr. 624, 10.

351, 18. Nunc malim, συνειδῆτι, δεινὸν εἰ ποιητῶν κ. δ. ἔ. δόξει κ. τῶ σ. (δεινὸν post συνειδῆται p. 408, 2. om. 2 mss.) Arist. Thesm. σύνοιδ' ἐμαυτῆ πολλὰ (δειν'). Intelligi facile potest, ut Androt. p. 602, 7. δεινὸν εἰ de Pac. 59, 2. Aristocr. 633, 20. 638, 7. 667, 13. Eubulid. 1306, ult. ubi me vide. De loco in Phil. Epistolæ initio, mox vide p. 7. — Duæ lectiones, ut puto, fuerunt, δεινὸν εἰ et εἰ δεινῶν, quæ coaluerunt in δεινὸν εἰστέι δεινῶν. Sed totam corruptelam explicare nequeo. De vera lectione sententiam non muto, nisi quod delenda suspicor καὶ δεινῶν.

351, 25. δέον ἡμᾶς ἄ ἀκούσαι, i. e. πρώτου, ut infra p. 399, 13. De πρώτος male omiss. v. me ad 444, 4. infra, Porsoni

Adversaria p. 112. ad Athen. IX. 385. C. Pseudo-Phalaris CXLII. (XXV.) init. Lège, οὐ γῖν ἄ ἀλλὰ πολλάκις, ut Eur. Med. 294. v. Valck. ad Schol. Phæn. 1366. me ad Arob. III. p. 849.

352, 8. πρῶστέρους — τινὰς recte mss. duo. Phil. II. p. 73, 5. δύσκολός εἰμί τις. Dem. de Cor. 328, 8. me vide, F. lèg. 378, 8. Mid. 537, 17. 541, 17. 547, 4. 574, 15. Æschyl. Prom. 721. ed. Blomf. Aristoph. Thesm. 618. ex ms. Bav. (vide R. P. Hec. p. 73. ed. ult.) Æsch. c. Timarch. p. 24, 2. οὐδ' ἀτυχής τις εἰμί ἐγὼ Ol. III. p. 34, 13. Reisk. ex mss. 2. quibus accedit Dorvill. Conon. p. 1261, 22. παρούσης μὲν τινὰς R. e ms.

352, 11. De hac epistola infra p. 396. collato Æschine p. 44, 30—45, 14.

354, 11. ἐπαγγείλασθαι, recte Harpocrat. et Schol. ἀντὶ τοῦ αἰτῆσαι. infra p. 402, 17. 22.

[7] 355, 20. ἔφη post ὑπολαβὼν addunt, post ἀφίστασο. omittunt edd. tres primæ. Si adjungerent msti, totum locum sic legerem, ἀφίσταμαι. Ἄλλ' ὅπως, ὑπολ. ἔ. Ἄ. οὐτοσί, μὴ γῖν ἀποστὰς (vel ἀφεστῶς) τότε προσποιήσει. ut modo 550, 20. οὐ, τότε σιγήσας, γῖν ἀφίσταμαι. Sic Reisk. ex mss. Sed 365, 18. μὴ οὖν — μὴ δότω. προσποιῶμαι, mihi vindico. Æsch. Ctes. p. 77, 34.

357, 26. κατὰ πάντας τρόπους. τοὺς τε. omnes; tres certe primæ edd. Infra 411, 7. κατὰ πολλοὺς καὶ δεινοὺς τρόπους, sine artic. mss.

358, 12. Malim, ἔτι καὶ τοῖς ἑκγό-

ΝΟΙΟΝ ΤΗΝ ΑἴΤΗΝ (ἔΓΙΝΑΙ) ἐψηφ. Vocem, quæ facile a proximis absorberi potuit ex p. 356, 7. addidi. Adde Phil. II. p. 73, 14. Vide infra 430, 20. Contra Æsch. Ctes. p. 68, 6. εἶναι delet Taylor. nescio an recte.

359, 4. et 365, 1. τοὺς χρόνους ἡμῖν λογιῶμαι. Vid. Æsch. F. L. p. 45, 18.

[8] 359, 15. Malim, ἡ δ' ἐκ. ἡ μετὰ ταῦτα, vel ἡ δὲ μ. τ. ἔκ.

362, 20. Vel cum marg. delend. ἄλλο, vel leg. ἄλλω, ut ms. Bav. pro v. l. — ἄλλος om. ms. 371, 13. ἄλλων ante Ἑλλήνων om. tres primæ edd. 382, 9. (Megalop. 187, 1. τὴν [ἄλλην] Ἑλλάδα, om. Aug. 1. F. Leg. 368, 9. τοῖς ἄλλοις [Ἑλλήνων] om. tres primæ edd. Lysias c. Eratosth. p. 128, 25. Ἑλλήνων fors. del. cum Marklando.) Deletum malim ἄλλο, depravatam ex ἄλλω vel ἄλλων scripto supra ἀπάντων, non pro v. l. ut Reiskius putat, sed pro glossa. Paulo ante 360, 27. ἄλλο τῶν παρίσταν (vel πάντων) οὐδέος. 427, 13. πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. πάντων om. multi, ἄλλων Bav. De Coron. 292, ult. πάντων τῶν ἄλ-

λαγ' Ἑλλάνων. MS. om. πτ, alius ei subdit
καί. Ibid. 310, 14. τοὺς ἄλλους [ἀπαντας]
'Αθηναίους. Ibid. 281, 9. τοῖς ἄλλοις ἀπάσιν.
duo mss. addunt Ἑλλᾶσιν, alter habet loco
ἀπάσιν. Ibid. 286, 7. iv. lectiones, sc. τῆς
πάσης | τῆς πάσης ἄλλης | τῆς | ἄλλης τῆς
voce omnino om. Xenoph. Mem. I.
2. 64. μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνδράπων. ms.
πάντων. In Thucydide III. 59. fin. suspic-
tum habeo ἄλλων ante Ἑλλάνων. Vide col-
lationem mss. Cantab. ad Nub. 412. In
Eurip. Androm. 1164. M. suspicor leg-
ταῖς Ἑλλᾶσι θεοῖς. — τοῖσιν ἄλλοισιν κτ. [ἄλ-
λοισι male pro Ἑλλᾶσι Diog. L. 2, 27. in
Nub. 413. Br.] Confer ἄλλων ἱατρῶς, Eur.
fr. CCXI. Ciceronem ad Divers. IV. 5.
p. 195. apud Valck. Diatr. p. 194. Anti-
phon. p. 135, 4. τῶν μὲν [ἄλλων] λόγων.

[9] 363, 24. Recte Lambinus, τοῦτον
ἀφίστε αὐτοί; alterum ex sequenti na-
tum. Deinde, ἐν δ' ἂν αὐτοὶ λάβητε, ut col-
latio ms. Veneti Tayloriana.

363, 38. seqq. Æschines p. 44.

366, 25. Lege ex collatione Lessing. et
Lambino, ἄλλα τοῦ δουλεύειν. (Speciose
etiam Lambinus, περὶ τοῦ συγκατηγορεῖν.)

De ἄν, i. e. τῶν, et ἄν Reisk. nott. p. 754.
τοῦδ' pro εὐθ' R. P. ad Orest. 224. resti-
tuit Euripidi Antiop. Stob. XXXVI.
217, 18. Gesn. Leptin. 469, 10. L. cum
3 primis edd. εὐ τὸ τῆς δ. vulg. natum ex
u

το. Mox recte citat Taylor. Phil. I. 55,
8. Priscianum XVIII. p. 1176, 34. (230,
10. Ald.) quamquam alio spectare Pri-
scianum putabat, ni fallor, Porsonus. [Pri-
scian. Ald. καὶ περ ἂν ἐν εὐθείᾳ τέθνηκα ἀπο-
δαίει τὸν φ. Putsch. καὶ περιῆν ἐν βασιῶς τε-
θῆναι τῷ δέῳ τὸν φ.]

367, 14. [μυθεῖ εἰς τὴν Ἀττικὴν] quare
ad del.

367, 20. Collato Reiskio, lege et inter-
punge, μεγάλας, συμμαχᾶν ἀνδρῶν χάραν
πολλῶν —.

[10] 368, 25. Recte Marklandus αὐτῆ,
καὶ τοῖς ἐγκρίνοις, vel potius εἰς αὐτὴν, ut
ἔγγράφει — εἰς τὸ ψήφισμα p. 356, 15. καὶ
τοῖς ἐγκ. 356, 9. 358, 12. 25. 440, 25.
Phil. II. 75, 14. Ceterum supple τοῖς
ζαῖνοι, ut Ph. Ep. p. 161, 12.

369, 3. Infra p. 449. Æschines a p.
37, 37. ad 38, 39. 49, 40-1. 51, 8. ad
52, 12.

370, 19. αὐτὸν ἀφίεται, ἀφίετε alii, quod
defendere quis possit, ut aor. 2. vide
Brunck. ad Æd. Tyr. 1405. sed delen-
dum αὐτὸν ex mss. quod e linea se-
quenti forsitan natum.

370, 27. φησὶ τις ex conj. Reiskius, et
mox τοῦτον τὸν εἰρήνην. Illud recte.

371, 16. [τὴν ἀρχὴν] τὴν σπράτην. Omit-

tunt quatuor minimum mss. et Harpocrat.
v. Κτησιφῶν. De τὰ πρῶτα φέρειν Bentl. ad
Menand. p. 91=107.

[11] 372, 2. ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι vix
dubito quin interpolata sint ex Olynth. I.
13, 20. Si retineantur, interpungendum
cum ed. Paris. εἰ ποὶ πολλῶ Cherson. 103,
1. — Per se non male habent verba. Ex-
empla comparationum simili breviloquen-
tia facturum. De Coron. 328, 10. ὥσπερ
πνεῦμα. Ibid. 325, 13. ὥσπεραναί ἐν τευτᾶν.
Ibid. ὥσπερ νέφος. Æd. Tyr. 925. Ran.
1434. Vesp. 700. (Male Bentlei. Phalar.
ὡς τις ἀλέκτωρ damnat.)

371, 21. καὶ θεοῖς ἐχθρῶς [καί] γραμμα-
τεῦς. καὶ habent omnes, tres certe primæ
edd.

372, 7. χάριν αὐτῆς ἔχεται, recte MSS.
Hermann. ad Viger. p. 708. nil ad rem.
Phil. III. 111, 10. αὐτῆς μεταδεδώκα
Reisk. ex MSS. In Æsch. Ctes. 71, 39.
dubito. οἷς—αὐτοῖς ineptissime legit Reisk.
in or. π. συντάξ. p. 176, 21.

373, 21. Recte margo τοῖς λοιποῖς.
Contra 424, 11. οἱ δὲ πολλοὶ optime con-
jicit Taylorus. Voces confusæ Mid. 551,
11. Mid. ad fin. παράδειγμα ποιήσαντες
τοῦτον τοῖς ἄλλοις.

377, 7. κηδεστής. Phrynonis. Vide Tay-
lor. Porro ex Scholiastæ collatione cum
Tzetze Chiliad. VI. 37. liquet, hæc de
Demade male intellexisse Rhetorem anti-
quam, quem sequuntur tum Tzetzes tum
Suidas et Schol. Hermogenis apud Rubn-
kenium Hist. Or. p. 73—4. Recte, ut
videtur, corrigitor ἐκείνος. Recte margo
ἐκείνοις in Epitaphio p. 1395, 4. Contra
ἐκεῖ pro ἐκείνο mss. in Arist. Av. 759.

[12] 377, 11. Mid. p. 580, 20. οὐδ'
ἀφίενται ἀφίενται.

378, 5. Lege, ὅ τι εἶπης. Vide Dawes.
P.

378, 7. Malim αἶρει διώκων, ab αἰρομαι.
Nisi quis velit repetitis literis, ἀναίρει, ut
supra 366, 17. ἔχθραν ἀνελεσθαι. Pessime:
Arist. Vesp. εἶλον διώκων.

378, 8. πάνδεινος εἰ τις. Plane assentior
Marklando post hæc verba deesse ali-
quid; forsân enthymema de Philocrate,
quod refert Æschines p. 29, 1—7.

379, 12. In proxime antecedentibus q.
an leg. καὶ ὑποψίας μεγάλης (infr. p. 49.
Matthiæ §. 372.). In Eur. Androm. 521.
lego, ἀνείας μεγάλης. Vide mo ad locum.
Thucyd. III. 45. fin. Plato, sive alius,
Ale. 2. tom. 2. p. 292, 8. Bkr. πολλῆς φυ-
λακῆς. Infra 415, 8. Athenæi VII. p. 321.
C. et 325. F. Epicharmus: ἀδεία δὲ κώλι-
γου πυρός. Eur. Phœn. 726. ed. Valck.
quem vide. Dem. c. Aphob. I. p. 824, 12.

[13] 380, 1. etc. Æschines p. 49, 42.
seqq.

382, 16. etc. Infra 424-5. 437. 450.

383, 6. Optime κύμα Felicianus (πνεῦ-

μα Aldine), ut patet ex istis p. 442, 17. τῶν—κλύδανα—τὰ καθεστηκότα πράγματα ἰζουμέναν.

383, 24. Verum puto, Ἄμφίπολιν ἡμετ. δ. κατ. (V. me ad Rhod. p. 193.) ut πόλιν, vel πάλιν ex præcedente natum sit. τότε, sc. cum in Persia esset Timagoras. Eo nomine peccat Marklandi transpositio, quod ἑαυτοῦ ante δούλων necessario postulat inseri. Cæterum ex Xenoph. Hellen. VII. 1. 36. colligere videor, in isto fœdere Amphipolim tutandam in se suscepisse Regem. Vide an huc spectet Demosthenes infra p. 420, pen. Vide or. de Halones. p. 84.

384, 14. προῦσινεν recte MSS. Similit̄ confusio p. 380, 28.

385, 22. Q. οἷς συνείπτε, ut p. 387, ult. Sed vid. 434, 27.

385, 25. Infra 397, 6. τῇ τῶν συμμάχων εἰρήνῃ. Æsch. F. L. p. 35, 38.

[14] 386, 11. τῇ μὲν ἐκπεμφθῆσα πόλει, sine τῇ, tres primæ edd. recte ut mox 386, 28. 387, 1.

387, 20. γέρονε MSS: ut 385, 1. 369, 20. 370, 1. Malim, ἐγγέρονε. c. Aphob. II. p. 836, 12. Bæot. II. 1024, 22. Herodotus aliquoties, Arist. Eq. 347. Pac. 345. ex Rav. et R. P. Æschin. c. Ctes. 61, 43. Supra 421, 8. ἵνα δ' ἐγγίγνται. Pantæn. 966, 9. ἐγγ. Av. Ran. 702.

388, 6. Herodot. I. 168. αἰχμητοὶ ἀπέναντες ἐπὶ τῆς Θεσπικίας.

389, 13. προικατακεχρησθῆναι. Budæus p. 386. ed. Steph. Lambinus, ὡσπερ νῦν λέγω, τοῖς ῥ. αὐτοῖς. Καί μοι—. Malim, ὡσπερ νῦν λέγω αὐτοῖς ῥήμασιν, ἀν. οὔ. p. 345, 9. τοῖς ῥ. τοῖς αὐτοῖς. Halones. 81, 25. αὐτοῖς τοῖς λόγοις—ὑπερπίσται.

390, 3. Ἰερὸν ὄρος captum VI. φθίνοντος Elaphelob. Legati profecti post III. ἰσταμένου Munych. proximi mensis. Æschin. p. 40, 10—14.

390, 10. Æschines p. 40, 6. εἰρηκε — ὅτι τῆς πρεσβείας ἀν' ἡγεμῶν ἐγὼ —.

390, 21. Malim, καὶ τᾶλλ' —.

392, 19. ἐπίσταν χρόνον, sine τῶν, tres primæ. Ἰorsan ἐνεπίσταν. Phil. III. 129, 14. Aristoc. 651, 26. pro Phorm. 944, 10. Procem. 1432, 25. Hæcindex Reiskii. χρόνον ποιεῖν ex Archimede citat Hooger. ad Viger. p. 59. a. χρόνον διατριβὴν ἐμποισίην, Thucyd. III. 38. init. ἐποισπαντο ex lectione ed. Paris. efficit Taylorus.

[15] 395, 24. Recte interpretatur Reiskius παρὰ ταῦτα. θεάσασθε, spectate atque compare cum his. De παρὰ Budæus p. 246—9.

396, 21. Legatorum dissidia fatetur Æschines p. 41, 1—5.

397, 12. Si faverent MSS. λεγερων, οὐκ ὄν, ἢ ὑπεσχόμεν ἐν ἄ. πάντ' ἀπεδ.

398, 23. Malim, ἀλλ' ἐύσαντες συγγ.

398, 25. Lambinus, μηδ' ἀνάσχησε λέ-

γοντες ὄς. — Signum variae lect. ante ἀνάσχ. habet ed. Paris. tacente margine. Sed facile intelligitur vox, ut Naus. et X. p. 990, 22.

399, 3. Lege, καὶ συμφέροντας.

399, 26. οἱ παράττοντες etc. Sic Phil. IV. 140, 11. ὁ δὲ βάρβαρος recte mss. Recte intellexit Wolfius, quamvis ineleganter verterit. Infra 442, 12. ὁ γεγραμματοεικής.

400, 1. τὸ ψυχρὸν — κόρον — Ita sunt intelligenda διὰ μέσου, et vertenda: ut frigido et ad nauseam inculcato verbo utar. Deinde legendum, φηνακίων, vel — κίων.

[16] 402—3. Schol. ad 402, 23. dicit, Demosthene hæc narrante, discessisse iudices, suadente Eubulo. Vide Æschin. p. 28, 20. 48, 39.

403, 3. διακρουσάμενης, ea moras trahente. Sed merus error esse videtur.

403, 24. παρατρεφόμενον. Voce utitur Athenæus V. p. 211. F. ubi nostrum locum citat Casaubonus p. 369, 61. Adde Menandrum Thrasyleonte Athen. VI. p. 248. B. Timocl. VI. 243. C. 2.

404, 22. Lego, καὶ τὴν δικαίαν ἥτις ἐστὶν ἀπολογία, omisso cum ms. φεῖξεται, quod natum est fortasse ex 369, 4. Vulgatam explicat Taylor. Ind. Att. ad Lysian v. ANTIPTOSIS.

405, 1. Malim, ὅς τότε τάναντία.

[17] 405, 9. καὶ ἰοῦ ἰοῦ. Sic, ut videtur, omnes c. Aristog. I. p. 784, 19. βοῶν καὶ κεκραγῶς ἰοῦ ἰοῦ. ubi Felicianus et pars certe MSS. καὶ interponunt. Aristoph. Plut. 276. 473. Nub. 543. Julian. Ep. I. p. 373. C. Malim tamen καὶ τί οὔ; scil. ποιήσιν. Pro Phorm. 960, 28. malim, τίνας οὔ; οὐχί — Pantæn. 970, 20. Everg. et Mnes. 1152, 12. Quanquam lenius est simpliciter delere καί.

405, 21. etc. Æschines F. L. p. 47, 24.

406, 15. Vide supra ad 343, 24.

409, 10. οὐδὲν γὰρ ὑμᾶς ἤδικε malim ob νῦν. Per se optimum est ἀδικεῖ, ut Æsch. F. L. p. 29, 6-7. Supra 399, 1.

410, 2. σκωπεῖτε — εἰ ἐφ' οἷς — ἐφοδούμην ἐγὼ, — τί τούτους προσίκετε παιδεῖν. (vide ad 432—3.) Videtur Reiskius conijicere, ἐφ' οἷς μωδοτικῶν ἡδίκων. Quod si fecit, inepte fecit. Deleto enim εἰ, omnia plana fiunt. Phil. Epist. 159, 23. (omnino conf. Lept. 498, 10.) εἰ ἐφ' οἷς etc. αὐτοῦς φαίνεσθαι ποιοῦντας. εἰ om. Ald. B. servat Ald. A. Felic. MSS. pars, εἰ — αὐτοῖς φαίνεσθαι ποιοῦντες. Sed Aldum sequor. Vide Ol. II. p. 24, 22. αὐτὸν ἀγροῦντα (sic lege). Pro Rhodiis 198, 7. Contra εἰ ex mss. addend. Æsch. F. L. p. 39, ult. Passim autem particulas male addunt vel demant librarii. R. P. ad Hec. 625. ed. ult. Eodem modo suspenditur τί infra in orationis fine. (Olynth. I. 16, 8. ὡς recte om. mss.) Leptin. 483, 20. ubi videndum

de πᾶς, quamvis solæcismum vocet F. A. Wolf. Mid. 578, 22.

[18] 410, 8. τοῦ διδόντος ferri potest, vertendo qui dare volebat (ἰδίδου 393, 14.), figura notissima, de qua Valckenær. ad Phœn. 1406. Supra p. 393, 19. διδὸς vertendum videtur offerens, pollicitus. De Coron. 260, 21. πῶς ἂν — διδοίαι Marklandus, quem miror non hic coniecisse, τοῦ δόντος ἂν —.

412, 10. Malim, ἂν δ' ἄρ' ἅπαντα.

414, 2. κέκρικε. * * * * φέρε δὲ — Mirum ni aliquid excederit.

[19] 414, 8. τὸν νόμον ἔθος ποιῶν. In hoc consentiunt tres primæ. Msti alii τὸ νόμιμον ἔθος, alii τὸ κοινὸν ἔθος, alii τὸ κοινὸν νόμιμον ἔθος. Ἔνομος de Coron. 267, 6. 310, 20. de Halon. 83, 3. 5. 6. Æschin. c. Ctes. p. 81, 37. et alibi. Vide Burneium ad Miltoni Poemata Græca p. 598. ed. Warton. Ἐνόμος Aristocrat. 644, 19. 649, 18. 652, 17. νόμιμος Phil. III. 123, 22. Legendum credo τὸ τοῦ νομίμου ἔθους. Apatur. 898, 15. τὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

416, 21. Distingue, ἔτι " Ἀπολογήσεται — ὑφελόμενος." Μὴ σύ γε. Ista vero desumpta sunt ex Timarchea p. 24, 36—25, 7. Paulo ante ἔλεγες τοῖνυν Reisk. e conj. non male.

417, 7. Lege, ἔσῳ γὰρ ἂν —. αὐ̄ tres primæ.

[20] 418, 14. Emendat Valckenær. Diatrib. p. 182, B. τὸ τούτους τυράντους καὶ τὰ σκ. Ergo malim, τὸ τυράντους καὶ σκ. tribus articulis deletis.

419, 4. vel Soph. Antig. 186. Forsan videri possit Demosthenes legisse ἄσσαν pro ἀσπίδος, quippe infra 419, 14. interpretans, ἰμοῦ (i. e. ἐγγύς) στείχουσαν. ἄσσαν Aristoph. Eq. 1303. Ipse Soph. (Ced. Col.?)

419, 14. Sanissima omnia. Distingue " τὴν" δὲ " ἄτην ἰσῶν στείχουσαν" ἰμοῦ, τὴν — στρατείαν, οὐ — et cum NOXAM, expeditionem Phocensem dico, jam prope ACCIDENTEM VIDERET —. De ἰμοῦ pro ἐγγύς, Schol. Homer. Il. E. 867. Harpocrat. et Valer. Suidas, Schol. Plat. p. 10. ἰμοῦ, fere, circiter, supra 390, 1. 413, 3. (Vid. Tayl. ad Aristog. I. p. 785, 23.) mox 420, 14. c. Aphob. I. p. 820, 22. ἰμοῦ τι ibid. 817, 1. Plato Theag. p. 129. D. II. St. Pro Phorm. 956, 1.

[21] 419, 20. Male omittit MS. unus περσῶν. Eurip. Heracl. 575. Lysias p. 150, 24. (mo p. 130.) Aristoph. Av. 1132. τίνες ἀνομόμασαν αὐτὸ τηλικουτονί; τοσούτος Phil. III. 116, 10. Aristoph. Eq. 412. τηλικούτοι Lysias Ἀπολ. Δωρεθ. p. 163, 26.

421, 4. Longam narrationem de oratione sua ad Philippum de reddenda Amphipoli habet Æschines pp. 31—32. quem vide p. 34, 24. et 42. collato Demosth.

p. 421. Æsch. 33, 40—42.

423, 18. Malim, ὑπακούσαντά τινα αὐτοῦ κατηγορεῖν. hominem, qui aliis obsecutus Æschinem accusaturus erat.

424, 4. Phil. III. p. 121, 7.

424, 16. Q. βούλοιντ' ἂν αὐτὸς ἕκαστος τοιοῦτος εἶναι. duo MSS.

[22] 424, 23. τοσαύτης παρανομίας καὶ μανίας ἐνέπλησθε, tres primæ. Aug. 1. 2. μανίας καὶ παρανομίας, et sic proculdubio (vel παρανομίας, quod merus est error scribæ) MSS. Parisenses. μωρίας ἢ παρανομίας Phil. III. 124, 24. Cæterum similis confusio lectionum diversarum in contextu ed. Paris. supra 435, 25. τὰ τοιαῦτα τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα.

[23] 426, 4. οἱ δὲ πολλοὶ [καὶ] καθ' ὧν —.

426, 8. ἐπειδὴ ταυθ' — Hæc sanissima. ἐπειδὴ repetitur post longam parenthesisin ex 426, 17.

426, 15. [οἱ προδιδόντες] καὶ φ. recte delet Markl. Deinde emendabam, καὶ φ. οὐδ' εἶχεν, ὑπακούων τοῖς περ. ὁ τι πρῶτον λ. collatis v. ll. could not even tell which traitor's offer to accept first, or what place to take first. Sed nunc credo vel οὐκέτ' — προδιδοῦσιν, vel οὐδ' εἶχ. — λάβῃ, plane delenda. Putat Taylorus ad or. de Coron. prop. init. duplicem hujus orationis ἐκδοσιν fuisse.

426, 27. ἐψηφίσασθε — φαίνοσθε. Recto hæc. R. P. ad Phœn. 91.

[24] 427, 9. διαφθείρει, μισεῖν ὁμοίως. Vel cum Taylora δὴ pro δέ. Vide an potius, νομίζετε· εἰ γε [vel εἴνε] ὁ μὲν —.

427, 26. τῶν προγόνων [ποίησει]. Dele, et subaudi ex præcedentibus πρᾶξι.

428, 17. τὰ χρέματα [ταῦτα] Olynth. III. 32, 6. τοὺς νόμους [τούτους] μὴ δ. ubi me vide et ad p. 399, 23. Recte τούτοις cum mss. om. B. 413, 17. Vid. Leptin. 460, 11. 461, 5. Confer. Athen. IV. 146. E. cum VIII. 364. E. F. Leg. 388, 18. ἐκείνου lege. vocem omiserant, ut patet e Lindenb. deinde interpolatum est τούτου. Contra de Coron. 311, 27. recte Reisk. τούτων αὐτῶν. ὅδε infersit Brunckius Vesp. 396. αἶμα pro τῆνδε Iph. T. 558. ed. Gaisf. legit V. D. Vide v. ll. ad Aristoph. Plut. 879. 980. (Ced. C. 1148. recte Heath.

432, 1. Duæ lectiones, ποία χορηγία, et τίς χορὸς vel χορηγός.

435, 1. κατηρῶ, καὶ κατὰ τῶν παίδων — sic lege, omisso Φιλίππου vel — πρῶ, sub. σαυτῶ, ut de Coron. 320, 8. Deinde verte, et per liberorum tuorum capita jurabas. κατ' εὐχὴν ποιῆσθε Av. Eq. 657. C. Aphob. III. p. 852, 14. κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀ. optime Reisk. et sic tres primæ edd. Ibid. 19. (854, 16. ubi similis variatio) 860, 3. 861, 5. 8. Omnino me vide ad Conon.

INDICES
OPERUM DEMOSTHENIS.

INDEX

GRÆCITATIS DEMOSTHENEÆ.

* * Notandum, Indices hos accommodari paginis et paginarum versibus Editionis Reiskianæ. Illas ad marginem Nostræ inferiorem apponi curavimus: hos Nostrâ, paulo arctius disposita, tantum non exacte refert.

A.

ΑΒΔΗΡΙΤΗΣ, symbolum civitatis vilis et contemptæ, minutæ atque infirmæ. 218, 10.

ἀβέβαιός ἐστὶν ὁ δῆμος. 1341, ult.
ἀβελτερίαν ἀποδέσθαι. 140, 10. **ἀβελτερία** et **εὐθδεια**, ut diversa copulantur. ὑπ' ἀβελτερίας, ἢ δι' εὐθδειαν. 572, 27. nisi hæc postrema vocabula scholium sunt. διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμὴν, (ἵνα μὴ τὴν τούτου λέγω). 373, 13.

ἀβέλτερος] **ἀβελτερώτατος**. 114, 4. **μηδὲν ἡμεῖς ἀβέλτερον πάθητε**. 449, 25. **ἂ τοὺς ἰδία περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε**. 1450, 20.

ἀβίωτος] **ἀβίωτων ᾤετο ἔσσεσθαι ἑαυτοῦ τὸν βίον**. 557, ult. 744, 19. **τῶν ἀριστείων σπερθεῖς ὁ Αἴας ἀβίωτων ἑαυτῷ ἠήσατο τὸν βίον**. 1599, 2.

ἀβουλεῖν] οὐθ' ἡμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν με ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι. vosmet ipsos quoque suspicabar non nolle, (h. e. velle) me a contumelia intactum manere. 1471, 19.

ἀγαθὸς ἰπαστροφός ἐστί. 1046, 9. **οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο**. est genus affirmatio-nis, vel dejectionis. 1442, 23. ὁ δῆμος κύριος αὐτὸς ἦν ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν. 36, 27. **τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ἡμῶν αὐτῶν ἔχετε**. 167, 10. **τί δ' ἡμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων γένοιτο**. 169, 20. **τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἠγοῦμαι** — τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν. 311, 20. **ἀγαθὴ τύχη συμβεβιωκῶς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ**. 315, 18. **δυσὶν ἀγαθοῖν ὄντων πᾶσιν ἀνδράποισι** — τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλευσασθαι, οὐχ ἅμα ἢ κτῆσις **παρὰ γίνεται**. 658, 2.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ob quæ aliis molestus, invisus, exosus est, ob ea in sinu gaudet, in interioribus animi recessibus lætatur, exultat, sese effert. 1489, 7.

ἀγαμος ἂν τελευτᾷ τὸν βίον. 1086, 15.
ἀγὰν præponitur interdum vocabulis ita,

ut cum illis arcte copulandum, et duo istæc pro uno habenda et proferenda sint. ut in illo **τούτους τῆς ἄγαν** — **κολακείας ἐπισχῆσете**. 1128, 16. tanquam ἄγαν sit præpositio, ut sunt illa Latino-rum **præ** et **væ** (**vægrandis**) εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν **σχῆσете**. 428, 22.

ἀγανακτεῖν] de injuria sibi oblata in foro ad judicem queri. **παρ' αὐτὰ τὰ δίκηματα μᾶλλον ἢ χρόνον ἐγγεγεννημένον ἀγανακτεῖν**. 966, ult. **ἀγανακτεῖν τι** pro ἐπὶ τινι. **χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα ἐννοχῶς, οὐχ ἥττον τοῦτ' ἀγανακτῆσαίμ' ἂν**. 1261, 25.

ἀγαπᾶν] a) **amare, amplecti, magni facere**. **τούτους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτῶν ἔχει**. 23, 23. **οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα**. 263, 7. **ἀγαπᾶν τὴν πλεονεξίαν**. 662, 5. **ὑπὸ τῶν θεῶν ἠγαπημένον φαίνεσθαι**. 1404, 4. **ἡ μὲν οὖν προαιρέσις οὕτω καλὴ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἠγαπημένη**. 1409, 7. b) in aliqua re, quamvis mala et aspernabili, vel detestabili etiam, tamen acquiescere, et sibi, ut in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamvis miserabili, fortuna liceat uti, neque deteriori loco sis. **ἀγαπᾶν τοὺς πεπρωγμένους**. acquiescere præsentibus, cum gaudio et delectatione, ut conditioni, neque merite, neque speratæ antea. 13. 11. **ἀγαπᾶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι Θεωρικῶν ἡμῖν**. 37, 5. **Ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπᾶσι παρὰ τοῦ Μακεδό-νος λαμβάνοντες**. 78, 9. **ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα τὰς ὁδοὺς**. satis habet, quod vias reparat. 175, 3. **ἡμεῖς ἀγαπᾶτε, ἂν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες**. 175, 19. **ἐγὼ δὲ παραίσομαι ἂν ἡμῖν** — ἡ ἐλάττω φρονεῖν, καὶ τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες. satis habere, et congratulari vobis, quod rerum vestrarum satagere liceat. 176, 8. **ὃν εἰ τις εἶα ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει**. 582, 3. **οὐκ ἀγαπᾷ Βωιωτὸς τουτοισί**. Bæotus his contentus non est. 1002, 5. **ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατήρ γέγονε**. **danke Gott dafür, dass** — [thank God for it, that.&c.] ὅς γὰρ ὡς ἀγα-

πάντων τῶν ἡμῶν, καὶ προσφερόμενον χάριν αὐτῶν. 650, 23. ubi alii οικ, alii μη praepositum, ambo male.

ἀγαπητός] cupide amplectendus, et tenaciter retinendus, ut si magnam et insperatam prosperitatem adeptus sis, cuius deo gratias ingentes debeas. ἀγαπητὸν ἔν παρὰ τοῦ δήμου ἀρχῆς καὶ τιμῆς καὶ ἀγαθοῦ τιμῆς μεταλαμβάνειν. 36, pen. 175, 14. ἀγαπητὸν, εἰ, πάντων καλῶς ἰχύντων ἡμῖν, κρατοῦμεν τῶν ἐχθρῶν. 730, 17. οἱς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχεισι κακῶς αὐτοῖς. 1234, 6. ἔστι δὲ ἀνδραποιν ὄντα ἀγαπητὸν τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν. 1436, 6. ὁ ἀγαπητὸς erat cognomen Nicerati, filii Niciae. 567, 24.

ἀγαπητῶς] vix, ægre, in magui beneficii parte. ἀγαπητῶς ἐπιγραμμάματος ἐτύχχων. 491, 3. εἶτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς. 409, 8. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστῶν ἀγαπητῶς παρατηρέμενον.

ἀγασθαι] delectatione et admiratione alicujus rei, splendide, et præclarè duci. τίς γὰρ οὐκ ἂν εὐκότως ἀγασταίτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείων τῆς ἀρετῆς. 296, 4. 1895, 10. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας με τιμῆσαι δημοσίᾳ. 1472, 7.

ἀγγεῖον] arca, cista lignea. ἐρίων ἀγγεῖον ἔν ἡ δύο. 934, 25.

ἀγγέλλειν] ἐσπέξα γὰρ ἦν, ἧκ δ' ἀγγέλλων. 284, 21.

ἀγειν] agere, ducere, bajulare, apportare, movere, impellere, trahere, gubernare, tenere, educare, erudire, æquivalere certo modulo ponderis, aut valoris publici, etc. ἀδειαν] τοῦ μὴ πάσχειν αὐτοὶ πᾶσαν ἀδειαν ἦμετε. securi cratis. 387, 17. αἰτίαι] τοῖς ἐπ' ἐκείνων ἄγουσι τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου. 548, 18. conf. ἐπάγειν. αἰτίαι] πεισθεὶς εἰρήνην ἀγειν. 388, 11. δέδοικα μὴ λάθωμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῶν ἄροντες. 372, 2. ἰσυχίαν] ἀδικον καὶ ἵπουλον ἰσυχίαν ἀγειν. 327, ult. Θεωρίαν ἀγειν, princeps sacræ legationis esse. 552, 6. θιάσον] ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦς καλοῦς θιάσους ἀγῶν διὰ τῶν ἰδῶν. 313, 23. πόλεμον] κινῶν ἐφ' ἡμᾶς πόλεμον ἀγάγῃσι. 62, 3. πράγματα] οἱ μὲν ἐφ' ἡμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ φιλιππων. trahebant. 125, 20. σχολὴν] ἡμῶν οἴκει μενύταν, σχολὴν ἀγόντων. 98, pen. φάλαγγα] οὐκί τῷ φάλαγγας ὀπλιτῶν ἀγειν. 123, 26. χεῖματα] πρὸς δημοσίαις καὶ χιλίας κερήλους, ἀς φασὶ τῷ βασιλεῖ τὰ χεῖματα ἀγειν. bajulare, apportare, subvehere. 185, 23. χρυσὸν] εἶτε χρυσὸν τῶν Μήδων εἶτε Πελοπόννησον ἦγαγε. 122, 2. cum eis] εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἀγειν. 330, 14. εἰς δουλείαν. 213, 27. εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν ἀγειν τοὺς διαζήοντας. 793, 4. εἰς μέσον ἀγειν, ἐλέγχεις, δεικνύεις. 959, 2. εἰς ἰμύνηαν τὴν πῶλιν ἀγοντες. 617, 27. εἰς τοὺς συκιφάντας. 264, 6. εἰς τοὺς

φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος τοῦ πατρός ἦγον, εἰς τάλλα ἱερά. 1315, 15. cum ἐπὶ] ἐπειδὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, crimen cavendis, πανταχῇ στέφαν, οὐχ οἷός τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμέ. in me conferre, contorquere. 552, 14. ἦγαγεν ἐφ' αὐτὸν ταδιμήματα. 704, 21. cum ὑπὸ] ἀγαγε αὐτοὺς ὑπὸ τοὺς νόμους, revocate eos ad leges, cogite legum edicto parere et obnoxios esse. 741, 18. ἦγαγον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον, adduxi, pertraxi ad forum vestrum, vobis de iis judicandi pœnasque sumendi facultatem dedi. 1388, 13. φέρειν καὶ ἀγειν] depradari, depopulari, auferre, quæ ferri, abigere, quæ abigi possunt. ἀντὶ τοῦ τοὺς ληστὰς ἡμᾶς φέρειν καὶ ἀγειν ἐκ τῆς Εὐβοίας. 304, 14. adducere, afferre, ut merces navi plaustrave. ἀχθέντα (scil. πρὸς αὐτὸν) κατ' ἐμπορίαν. 1199, 18. medicum. 1260, 6. ancillam ex alicujus œdibus et potestate per vim abducere. 1358, 18. ire, ambulare, vadere. ἦγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας. 608, 14. gubernare. ἀγοντες τὴν πῶλιν ἐν ὁμοιοῖα. 617, 27. μὴδ' ὑφ' ἐνὸς τῶν σοῦ φρονούτων χεῖρῶν ἄγου, patere te agi, duci, gubernari, μὴδ' ἠτῶν, ἀλλ' ἐκείνους ἀγε ἐπὶ τὰ σοὶ δοκούνη. 1491, 2. tenere, servare, tueri. ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα. 120, 17. educare, erudire, assuefacere. φαύλως ἡμένοι. 170, 18. movere, impellere. τοῖς ἔξωθεν λόγοις, rebus a re presente alienis, ἡγμένους. 228, 11. de rebus libra examinatis, vel de numis, pondere, vel valore certo, cuidam ponderis monetæve modulo æquivalentibus. χρυσίδες τέτταρες, ἄγουσα ἐκάστη μῶν. 617, 20. acinaces Mardonii, ὅς ἦγε τριακοσίους δαρεικούς. 741, 7. ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι. quantum ponderabant, h. e. pro valore earum, si pondus pecunia currente compensaretur. 1193, 21.

ἀγείρειν] commendicare, mendicando cogere. ἀφ' ὧν ἀγείρει καὶ προσωριτῆ. 93, 17.

ἀγενής] ἀγενὲς ἡμῶν οὐδὲν καταγινώσκω. haud arbitrator a vobis proficisci posse dedecus ullum animi degeneris. 563, ult. κῦνα ἀγενῆ καὶ φαῦλον ἐπὶ ποιμίαια οὐδεὶς ἐπιστήσσει φυλάττειν. 807, 3.

ἀγενῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν. 152, 10. languide, segniter, cunctanter.

τὰ ἀγημένα Dorice pro νενομισμένα. 1072, 27. statuta, usu recepta, sancita.

ἀγήρων εὐκλείαν καταλιπεῖν. gloriam consecnescere nesciam pone se relinquere. 1399, 15. ἀγήρους τιμὰς ἠτσαμένους ἐπιδεῖν. 1400, 18.

ἀγκύρα] ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσταλεῖν τὴν νύκτα μετεώρους. ad ancoram stare in salo. 1213, 24. μὴδ' ἐπὶ δουρὶ ἀγκύραιν ὀρμεῖν αὐτοὺς εἴατε. 1295, ult. proverbium est, geminam ad ancoram stare, de iis usurpatam, qui ita sibi

prospexerunt, gemino nitentes præsidio, ut, utramvis in partem res cadat, salvi sint, freti altero præsidio, ubi alterum fefellerit.

ἀγκύλῳ] cubitus. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἤξουν ἀντὶ πατερέγων τὰς πλευράς. 1259, 21.

ἀγνεύειν] castus, purus ab incestu et pollutione esse. οὐχὶ προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγευκέαι τῶν τοιούτων ἐπιτηδεύματων. 618, 9. 758, 20. ἀγνεύει καὶ εἰμὶ καθαρὰ καὶ ἀγνή ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρῶν ἐυόντων, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς συνουσίας. 1371, 22.

ἀγνοῦν] a) nescire, ἀγνοῦντα διδάσκω. 390, 8. ἑαυτοῦς] semet ipsos præ arrogantia et fastu ignorare, haud meminisse, qui olim fuerint, ubi e mediocribus fortunis ad ampliores transissent. insolenscere, superbire ex insolentia melioris fortunæ, vel oblitus pristinarum sordium. ἐκ τοῦ δεσμοωτηρίου προΐοντας τινὰς ἀγνοεῖν ἑαυτοῦς. 151, 7. μᾶλλον γὰρ ἂν ἡγησαίμην ἓνα ὄντα ἑμαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ κρείσσις, ἢ ἡμᾶς πάντας. 1451, 21. πᾶν ἂν ἀγνοήσεις. plane tardus et stipes sis. 958, 2. τὴν πόλιν, mores civitatis haud tenere. 413, 11. τὴν ἐκάστου καιρὸν οὐ παρεδόντα, οὐδὲ ἀγνοηθέντα, οὐδὲ προδοθέντα. 326, 24. b) errare, labi, peccare, delinquere, inscitia rerum, festinatione, temeritate. πῶγμα ἔσθαθε τοιούτων, οἷον οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἠγνόησεν ἂν τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχῶν ἀνδρῶπος. 671, 10. διορθοῦσθαι ἀγνοῦμένα. 1463, 18. τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ περὶ ὧν ἂν ἀγνοῖτε ἐπιτιμήσονται. 1470, 3. ἔσα τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετούντες τινες ἐποιοῦν. 1473, pen.

ἀγνοία] inscitia, ignoratio, imprudentia, temeritas, furor. ἐν τοιαύτῃ ἐτι — ἀγνοία τοῦ συνισταμένου καὶ φημένου κακοῦ (ubi ἐπιγνοία pro uno vocabulo haberi potest) cum tanta adhuc esset ignoratio mali. 245, 24. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προέειπε τῶν κοινῶν. 271, 24. τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ἀπεύθυνος εἰ τοῖς πολλοῖς. 293, pen. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἀγνοίαν τῶν πεπραγμένων. 986, 16. τοσαύτη τις ἀγνοία παρ' ἡμῖν ἐστὶ. 1261, 27. ἀγνοίας μεμιγμένης κακία. 1394, 11. ἐπιτιμῶν ἡμῖν πειρομένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ. ob errorem, vel delictum, furoremve in me admissum. 1472, 4. ἀναίρει τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν. 1476, 19.

ἀγνός] v. ἀγνεύειν.

ἀγνομονεῖν. 249, ult.

ἀγνομῶνος ἔχειν. 25, 18.

ἀγνομῶσύνῃ] tarditas, cæcitas mentis, Dummheit [dulness, blockishness], et scævitas morum, Grobheit, Ungeschliffenheit [coarseness, clownishness, impoliteness]. 179, 20. 311, 7. σὺ δ' εἰς τοῦδ'

ἠέεις ἀγνομῶσύνῃς. 958, 23. 1395, 1. 1469, 9.

ἀγνώμων] tardus, fatuus, inconsultus, scævus, importunus. οὐδένα οὐδ' οὐτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄποπον ὀρέω. 143, 26. ἴν' εἰδῆς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιαιφόν. 322, 6. ἀγνώμονας καὶ πικροῦς ἡμᾶς κατεσκευάσε. 1261, 23. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης. 1468, 15. πάντων ἀγνομῶσεσάτων ἐστίν. 1477, 25. μηδ' εἰς ἂ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἔτοιμοι ἦτε. 1479, 24.

ἀγνώσ] ignotus. οὐτε ἀγνώστες ὑμῖν, οὐτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον γινωσκόμενοι. 851, 27. ἀγνώστες ἦσαν ὅποιοι τινες εἰσίν. haud constabat, quinam eorum animi, qui mores essent futuri. 990, 20. 1140, 7. εἰ τινα ξένον ἀγνώστα πλοῦσιον λάβοι ἐραστήν. 1359, 4. μηδ' ἔστω τῶν ἀγνώτων εἶναι κρείττων, ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῖν πολιτευόμενον γινώσκουσαι. 1481, 1.

ἀγνοσία] cæcitas mentis salutaria consilia aut non cerentis, aut asperantis. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνοσίας ὑπομνήματα ἔχουσιν. 1412, 8.

ἀγορὰ] forum; quo vocabulo comprehenduntur et locus, quo res venales veniunt, et tempus præsertim per stata intervalla recurrentis solennis negotiationis, et judicia, quæ in foro agitantur, et denique negotiatio, seuerum, mercium, numorum commutationes. ἀγορὰς καρπούσθαι vectigalia e foris et nundinis percipere. 15, 20. νῦν δὲ ἅπαντα ὡσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπεπραται. 121, 5. τὸ τῶν δυνάων πλήθος ὀρέωντες καὶ τὴν εὐστηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορᾶν. 144, 12. σκιναι αἱ κατὰ τὴν ἀγορᾶν. die Krambuden [the shops, stalls], tabernæ institorum in foro. 284, 24. κατὰ τὴν ἀγορᾶν περιέρχομαι. 332, 8. ἀγορὰ καὶ ἐφορεία (vel etiam sine copula, ἀγορὰ ἐφορεία) locus in limite duarum terrarum, ubi finitimi statis temporum vicibus inter se coibant, mercesque permutabant. 632, 26. οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες εἰσιόντες εἰς τὴν ἀγορᾶν ἀδικούσιν. 719, 24. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔξεστι ξένω ἐν τῇ ἀγορᾷ. 1308, 9. b) judicia, tribunalia, actiones causarum forensium. περίτριμμα ἀγορᾶς. 269, 19. ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ. 1091, 17. c) negotiatio, emtio et venditio. πλιθῶνος στρατηγῶς εἰς τὴν ἀγορᾶν πλάττειν. auf den Kauf [for sale]. 47, 14. παρὰ τὰ ψήφισματα τὰ περὶ τῆς ἀγορᾶς. præter id, quod jus et fas est in emendo vendendoque, adversus jura mercimoniorum. 1308, 1.

ἀγοράζειν] emerere. πόνομα ἡγοράζει καὶ ἰχθῦς σπειρίων. 412, 23. ἐξὸν αὐτῇ βελτίω (scil. παιδῶ) πρίσθαι τῆς ἰσῆς τιμᾶς, τοῦτον ἡγοράσει. 563, 7. etiam in medio usurpatur. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράσονται. sibi emerent, quibus ipsi uterentur, fruenter. 1223, 20. ἂ αὐτῇ τῇ ἀνδρῶσῳ ἡσ-

ράσθη. emta fuissent. 1360, 8.
 ἀγορανόμος] œdilis, judex et arbiter pacis et boni ordinis in foro, moderator pretii annonarii et qui provideret, ut alimenta neque deessent, et tolerabili venirent. 735, 10.
 ἀγοράστμα] merx emta. εἰθέσθαι τὰγοράστματα τῶν ἐμῶν χρημάτων. importare, imponere navi merces emtas numis a me creditis. 909, 27. 916, 26.
 ἀγορεύειν] verba facere, simpliciter ad quemcunque, deinde imprimis pro concione ad plebem. ἄν τις ἀγορεύῃ τινὰ κακίαν τὰ ψευδῆ. si quis alium probris, iisque ementitis, proscederit. 655, pen. τίς ἀγορεύειν βούλεται. hæc erat formula, qua præco concionatures citabat atque ad dicendum invitabat. 285, 6. ὡς ἀγορεύει ἐν τῷ ἄξονι, ut legislator in Axone edicit. 629, 21.
 Ἄγραυλος] filia Cecropis, cujus in fano ephēbi recens in albo scripti, et a patria armati, jurabant, se pro ea dimittentes mortem, si necesse sit, oppetitueros. τὴν ἐν τῷ τῆς Ἄγραύλου τῶν ἐφύβων ἔρκην ἀναγινώσκων. 438, 28.
 ἀγραφίου γραφή quæ fuerit, ipse orator p. 1338, 19. his verbis exponit. erat actio in eos, οἵτινες ἄν, ἐγγραφεύτες (scil. in tabulas ærariorum) καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξαλειφθῶσι.
 ἀγραφός] ἡ φύσις αὐτῆ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνδρακπίνοις ἤδειε διώρικεν. 317, 23. ἀγραφα νόμιμα. 643, 18.
 ἄγριος] τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐν ταῦθα δηλοῦ. 1122, 23.
 ἀγρίότης] τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγρίότητας αἰ τῶν νομοθετῶν διάνοιαί ἐξορίζουσιν. 808, 15.
 ἀγρία κλισία. 530, pen. 1072, 21. εὐρυχόρους κατ' ἀγρία. 531, 4.
 ἀγριεὺς Ἀπόλλων. 531, 9. 1072, 20.
 ἀγχίν] collum obtorquere, fauces elidere, nodo brachii, aut compressu pugni, gulum alteri coarctare. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχετ ἀγχριμένῃ. 1157, 5. ἀγχοντες καὶ τύπτοντες τὴν γαστῆρ. 1157, 8. translate, de conscientia scelerum. ἀγχέει, σιωπῶν ποιεῖ. quod posterior est explicatio prioris. 406, 5.
 ἀγχιστεία] cognatio, consanguinitas, et jus inde existens successionis in bona cognatorum defunctorum. ἀμολογεῖτο γὰρ παρὰ πῶτον τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν. 1051, 11. μέχρις ἂν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι. 1058, 13. νόθῳ δὲ, μὴδὲ νόθῳ, μὴ ἀγχιστείαν εἶναι, μήτε ἱερῶν, μήτε ὀσίων. neque jus eadem sacra, eademque jura civilia cum illis communia habendi et usurpandi. 1067, 13.
 ἀγάγιμος] est is, quem jus et fas est, e vestigio, ubi reperitur, a quocunque, qui velit, actore in judicium, ad undecim viros, in servitutem, quoquo velit, ob-

torto collo agi, rapi. 624, 12. 1249, 27. de contentione inter Salmasium et Heraldum super hoc vocabulo oborta v. Taylori præfat. ad orat. in Aristocratem. b) τὰ ἀγάγιμα sunt merces, quæ plaustris navibusve huc illuc agitantur, vectantur. οὐδὲν ἄλλο ἀγάγιμον ἐν τῷ πλοῖῳ εἶναι. vectabile. 929, 17. 1290, 11. et 92.
 ἀγών] est certamen, aut discrimen, quodcunque, capitis, fortunarum, gymnium, scenicum, forense, bellicum, labor et contentio quæcunque. τῶν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ κατ' ἐκάστην ἡμέραν ἀγῶνων καὶ κακῶν μεστόν. 150, 9. τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνδράποποις εἰς ἀγῶν ἐστὶν ὁ πρὸς τοὺς προδόλους ἐχθροῦς. 199, 24. τῶν ἀγῶνων, οὗς ἡμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε. 314, 15. ἀγῶνος ἄξια οὐκ ἂν ἡμῖν φανεῖν. digna forte minus videantur, ob quæ jure certetur. 519, 22. ἀγῶνες (gymnici) οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα κοινοὶ πᾶσιν εἰσὶ. 633, 6. προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι (gymnicis, sed præcipue scenicis) δίδωσι. 256, 7. δοκοῦσὶ μοι ἅπαντες οἱ παρ' ἡμῖν ἀγῶνες (forenses) οὐχ ἥττον τῶν καιρῶν, ἢ τῶν στρατημάτων, εἶναι. judicia vestra de rebus in foris vestris agitatis non veritas rerum ipsarum, argumentorumque evidentia magis, quam temporum, quibus causæ quæque agitantur, rationes gubernare videntur. 342, 7. εἰς Ἄρειον πάγον ἐμοὶ ἀγῶνα κατεσκευάσαν. accusarunt me apud senatum Areopagiticum, de falso crimine et a se confecto. 1025, 10. εἰς ἂν οἱ ἀγῶνες γέγοναν. donec causæ controversæ disceptatæ fuissent. 1173, 10. τοὺς ἀγῶνας κρίνετε πρὸς τὰς ἀποδείξεις. causæ dijudicatis pro argumentis. h. e. ut litigantium quisque, aut certiora, aut infirmiora pro causa sua argumenta afferat, ita vos aut secundum, aut adversus eum datis sententiam. 1467, 14. εἰς δ' ἀγῶνα (Martis aleam, prælium decretorium) ἐκέϊνος ἄμεινον ἡμῶν ἦσκηται. 124, 15. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐν τοῦ πολέμου ῥάδιον. bellum ipsum esse molestum, h. e. contributiones pecuniarias, absentias domo, stationes castrenses, itinera, aliasque quas infinitas numero molestias, bellum, præsertim diuturnum, secum afferat: ipsam autem pugnam, quæ sortem belli decernit, alterutram in partem victoriam inclinans, esse citam et executam facilem. 180, 14. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 180, 18. ἡνίκα γὰρ ὁ ἀγῶν ἔλη τῷ πολέμου. 1596, 23. τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἔτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι. contendere intercedere, quominus ista fierent. 295, 13. ἐν τῷ μεγίστῳ ἀγῶνι περὶ τοῦ σώματος καθέσθηκα.

in summum deveni discrimen capitis, seu libertatis, ne amissa ingenuitate pro mancipio venirem. 1188, 4. προσδῶκα ἐμὲ ἐτοίμως ἐν ἀγωνίᾳ γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας, persuasum tibi habe, me scrutinio tuo libenter interfuturum esse, quo spectem, quem exitum id sit sortitum. 1417, 10.

ἀγωνία] trepidatio, formido de futuro eventu. οὕτω δ' ἦν Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ. 236, 19. b) contentio. ἀπασαν ὄντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτείνει. nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum. 1398, 20. c) idem quod ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προεῖλου. quam præclarum et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, ut elaborares. 1408, 6.

ἀγωνίζεσθαι] in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu civili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua ejusque victoria potiunda: itaque usurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reove causam agente, nec non de re in quæstionem atque disceptationem veniente. Μόλων (histrion) ἠγωνίζετο. 418, 5. ἂ μὲν (scil. δράματα σκηνικὰ) πολλὰ κίς ἠγωνίσω. 420, 4. οὐκ ἐστὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπίστασθαι. opera danda est, ut quo tempore partes urbis nostræ recitandæ et agendæ veniunt, non tum demum eas memoriæ infigere atque exercitationis usum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed ut memoriter eas teneamus, atque voce et actione representare prompte et cum artificio sciamus. 1414, 12. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζόμενων ἕκαστος, οὕτω χρῆσθαι. 226, 12. ἀναγκάζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ἧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτου καὶ ἀπολογεῖσθαι. 407, 27. ἀγωνιέται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 516, 19. ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος. lex nunc in controversiam adducta, de qua certatur, sitne probanda, an repudianda. 709, 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμως. 653, 25. ἀτίμητον ἀγωνίσσηται δέκα μῶν δίκην. 545, 17. ὅτε ἠγωνίζετο τὴν προτέραν ἔνδειξιν. 806, 14. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν (scil. δίκην) ἀγωνίσανται. 741, 20. πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν — ἀγωνιζόμεθα. certandum nobis est non adversus verum aliquod crimen nobis aduersatum, sed adversus invidiam ab illis falsis, subditis civibus creatam. 1299, 21. ὥστε νυνὶ περὶ τούτων ἡμῶν (id est πρὸς ἡμᾶς) ἀγωνίζεσθαι. 1073, 11. εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ἡμῶν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον. 129, 5. αἶδ' ὡς περὶ σωφρονισμῶν καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγω-

νιζομένην τὴν πατρίδα. 247, 5. τῶν ἀγῶνων, ὡς ἡμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίσασθε. 314, 16. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται περὶ τοῦς ἀντιταχθέντας. 155, 8.

ἀγωνιστῆς] qui exercenda quadam arte studiose contendit habitum ejus adipisci. ἀκρον ἀγωνιστῆν, perfectum te fieri et consummatum artificem, γενέσθαι (geometriae puta, similiumve artium) τῆς σῆς ἀξίας ταπεινότερον. 1414, 20. τοῦς ποιητὰς, τοῦς χοροῦς, τοῦς ἀγωνιστὰς. 331, 1. ἀγωνιστῆς; προήρημαι μᾶλλον εἶναι τῶν πόνων, ἢ διδάσκαλος τῶν ἀθλων. 1415, 27. ἀγωνοθετεῖν] ludos gymnicos, aut per se, aut per legatos, instituire, curare, apparare, præsidere in iis, palmas et proponere et distribuere. τοῦς δούλους ἀγωνοθετήσοντας σέμεμπε. 119, 13.

ἀγωνοθέτης] qui in certaminibus victoribus palmas dispensaret, ut in Liberalibus poetis et histrionibus: curabat item, ut a populo coronandorum nomina per præconem significarentur. τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλὴν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην. 253, ult. 266, 1. et 267, 1.

ἀδελφ, ἀδελφ] quod metu vacat. οὐ γὰρ ἔργω τοῦτ' ἀδελφ ὑπολαμβάνω τῇ πόλει. 207, 22.

ἀδεια] securitas, ab insultibus alienis, immunitas, impunitas, inviolabilitas, seu majestas, qua quis sacrosanctus est. τῷ τῆς τέχνης προσχρήματι ἀδειας τυχεύοντα. 58, 16. nam histriones Bacchi ministri habebantur, eoque sacrosancti, ut tuto et sine noxa liceret in Macedoniam et retro commigrare, flagrante Philippum inter et Athen. bello. καὶ εἴ τι ἄλλο βούλεσθε ποιεῖν, ἡμῶν ἐξουσίαν καὶ ἀδειαν παρασκευάσασθε. 171, 7. τοῦς ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχημασι, ἂν ἐφρόνουν λαβόντες ἀδειαν, id est, ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ἀδελφ φαγεῖν. 321, 10. ἢ ἀπὸ τῶν Θηβαίων ἀδεια ὑπῆρχεν ἡμῶν. securi eramus a Theb. injuriis. 367, 12. οἷς ἂν ἡ πόλις τινα ἀδειαν, ἢ στεφανοφορίαν, ἢ τιμὴν τινα διδῶ. 525, 2. τὴν ἀδειαν, (jus et spem atque fiduciam in publico libere commeandi sine metu accipiendæ contumeliæ) ἢν οἱ νόμοι κοινὴν ἡμῶν οὐσίαν παρέχουσι. 582, 8. εἰ οὕτω τοῦς νόμους θήσει, — μετ' ἀδειας (id est ἐπ' ἀδειᾷ) τοῦς πονηροὺς ἔσεσθαι. 601, 13. τὴν μὲν πᾶν ἐκάστῳ ἡμῶν δαδαικέναι ἀδειαν τοῦ μὴ τι παθεῖν ἀδελφ. 709, 27. τοῖς τὰ κοινὰ ἀδικούσι δίδωσιν ἀδειαν (scil. τοῦ τούτου ποιεῖν). 732, 12. ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδειας παρὰ τούτων τυχεῖν. quo fas erit ire, quo confugere, ut tuti ab horum contumeliis simus. 1342, 22.

ἀδειν] κατακλίνεσθαι καὶ τι καὶ ἀδειν ἐκέλευον. 402, 21. ἦδε γὰρ τοῦς ἀλεικτυρίας μιμούμενος τοῦς νενικηκότας. 1259, 20. οἱ τῶν ἀδομένων ποιηταί. poetæ lyrici. 1391, 17.

ἀδελφὰ] ἢς τῆ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομισαίτε. 1024, 20. ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος ὕμῳς ἐγνημεν οὐχ ἰμοπατρίαν. 1304, ult.

ἀδελφίς] ἰμοματι καὶ ἀδελφίς τῆς προσαγορευθῆ, τῷ δὲ ἔργῳ ἐχθρὸς ἐχρ. τούτους. 1008, 2. πλὴν, ἐστὶ, ἢ δέ, ἐστὶν αὐτῷ ἀδελφίς—ἰμοπάτριος καὶ ἰμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς διδύμος. 793, 21.

ἀδετος] liber a vinculis. ὅπως, ἂν ἂν ὕμεις καταργῶτε, ἀδετος περιέσσω. 753, 1.

ἀδέξω καρποῦσθαι. 16, 18.

ἀέθλος] τί μὲλλον ἀέθλον ἅπασιν ἀνδράποισ. 196, 23. ἐτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεξέων καὶ τοῦ μὲλλοντος ἀέθλου. 378, 24. ἀέθλος χάρις. gratia, de qua certo non constat conferenti, num ille, cui confertur, ejus sit memor futurus et pater relaturus. 416, 4. νόμος ἔθεσθε ἐπ' ἀέθλους μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀέθλους δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις. citat Schol. Herm. p. 88.

ἀδρημπεῖν] animo dejecto, et quid agat, quidve loquatur, incertus et anxius esse. ἀδρημπεύσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὔτε θελοῦσης (scil. ἀδειν) οὔτε ἐπισταμένης. 402, 24.

ἀδης] ἴνα ἐν ἀδου τοῖς ἀσεβέσι τιθῆ τούτων τὴν νόμον. 732, pen. μέθ' ἂν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ἀδου, μετὰ τούτων περιέρχεται. 786, 12. v. etiam tit. αἰδης. ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς. inimicus, cum quo reditus in gratiam desperetur, aut negatus sit. 100, 13. 135, 12. 702, 11. εἶγε μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπάρχει. si vos sine remissione irascimini, atque venie et reconciliandæ gratiæ spem prorsus amputatis. 1472, 23.

ἀδιάφορος] ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφόρου sincera τῆς ψυχῆς. 325, 14.

ἀδίδακτος] qui magister et disciplina defuit, haud eruditus. ἀδίδακτος ἂν εἰσῆλθεν ὁ χρεός. 520, 13.

ἀδὴρητὴν τινα τῆς πόλεως ἐκλυσιν καὶ μαλακίαν. quam facile non sit verbis exprimer. 219, pen.

ἀδικεῖν] οὐκ ἐτι ταῦθ' ὁ λέγων ἀδικεῖ. 33, 15. (οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους. Ἐλληνας ἀδικεῖ. citat Schol. Herm. p. 385. c. Philippicis.) ἀνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι. redimere securitatem ab injuriis. 96, 8. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται (veil. ἠδικῶσθαι) τί τῷ ἀδικοῦντι προσήκει (scil. ποιεῖν). 147, 16. τοὺς ἀδικοῦντάς τινας χρῆ αὐτῶν τοῖς κινῶσι πεποιθότων ἐχθρὸς ἠγέσθαι. 196, 10. ἴνα ἡ ἐκόντες ἀδικοῦμενοι ἀνέχρησθε. 212, 6. ἀδικεῖ τις ἐκὼν, ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία. 317, 15. τί Δημοσθένης ἀδικεῖ, id est, τί ἐγὼ ἀδικῶ. 327, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπερὸν ποτε μιλθοντάς ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκῆσαι. 358, 23. οὐ τῶν, μὴ Λεῖκων ἀδικηθῆ, δεῖ μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ

εἴ τις ἄλλος etc. 469, 11. πολλὰ συμβέβηκεν ἦδη τισὶν ἠδικῶσθαι μείζω τῶν εἰς χρήματα ἀδικημάτων. 983, 14. οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὡς, εἴ τι γένοιτο, δ' μὴ συμβαίη, τοὺς ἄλλους ἀξιώσειν πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν. 1433, 16. ἐπ' οὐδενὶ (id est ἐν οὐδενὶ) τῶν πεπραγμένων εὐρήσετε ἐμὲ ἠδικηκῶτα. 1473, 9.

ἀδικημα] οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκείνον ἀδικῆμ' ἂν ἔδικα. etiamsi a nobis ad eum injuria quæpiam profisciscatur, ego ne quidem in numero rerum injustarum habuero. 188, 19. παρ' αὐτὰ τὰδικήματα, recentibus, flagrantibus delictis. 229, 19. παρ' ἐμοὶ τὰδικήματ' ἂν εἰδείμεν ὄν. 305, 10. κοινὸν ἔμοιγε ἀσεβήμα (οὐκ ἀδικημα μόνον) τούτῳ πεπρήχθαι δοκεῖ. 548, 11. (τοὺς νόμους ἔθεσθε περὶ τῶν ἀδικημάτων. citat Schol. Hermog. p. 88.) ἀδικήματα τῶν νόμων, id est, περὶ τοὺς νόμους, vel κατὰ τῶν νόμων. delicta, commissa in leges. 586, 10. ἀδικημα εἰς χρήματα. læsio in bonis accepta, diminutio fortunarum per injuriam oblata. 983, 15. ἔπειδ' ἂν δὲ κριθεῖς τις ἐξελεγχθῆ, τῆμαυτὰ ἀδικήματα γίνετα. appellationes scelerum, facinorum, in fraudem legum commissorum, quibus appellationibus utimur ad illa scelera designandum. 628, ult.

ἀδικία] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στήσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. 159, 22. τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός. 264, 2. ἐπ' ἀδικία τῆς πόλεως τιθέασιν νόμους, id est, ἐπὶ τῷ ἀδικεῖσθαι τὴν πόλιν. in fraudem reip., ut resp. ex eo detrimentum accipiat. 745, 2.

ἀδιοικητον εἰδέν ἦν. 709, 5.

ἀδιόρθωτος] ἄτακτα, ἀέριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα. 50, 18.

ἀδίκιμος] subleustus, parum sincerus, haud idoneus. ἔστι δὲ πάντ' αὐτῷ ταῦτ' ἀδίκιμα. 781, 3.

ἀδολεσχεῖν] garrire τινάλλως. 73, 21. 1206, 16. οὐκ εἰσὶ λόγῳ πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτῃν ἀδολεσχεῖν. 1462, 11.

ἀδόλως] ποιουμένων ἡμῶν συμμάχους. 209, 18. οὐδὲ ταῦτα ἀπλῶς, οὐδὲ ἀδόλως φανῆσται γεγραμμένα. 725, 25.

ἀδοξία] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριφώμεθα. 12, 19. νῦν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθέσταται. 151, 8. τὰς ἀδοξίας τὰς ἐκ τῆς πένιας κατ' ἐμοῦ ἡγούσαι. dedecora paupertatis de me predicant. 1315, 4.

ἀδοξος] ἐξ ἀνομήμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγονῆσαι. 106, 7. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρία, περιπέως δὲ μᾶλλον τῶν ἀδοξων ζώντας. 155, 5. χρεῖον ἀδοξον καὶ μικρόν. sic vocatur Pella. 247, 17. ἀδοξος ἀσφάλεια. 295, 16.

Ἀδράστεια] eadem quæ Nemesi, et dea Rhamnusia, Romanorum Fortuna ultrix. Ἀδράστειαν μὲν ἀνδραποτος ἂν ἔγωγε προσκυνῶ. deprecans invidiam dieti, ne For-

tuna ultrix jactantiam meam castiget. 781, 8.

ἀδυναμία] defectus virium, penuria, cui negatum est pecunias imperatas derepente præstare. χρόνον δεῖ δοθῆναι τῆ τῶν πολλῶν ἀδυναμία. 399, 20.

ἀδύνατος] excusatio legitima, cur quis munis demandatis fungi minus poterit. εἴαν μὴ τι ἀδύνατον ἐπιδεικνύῃ περὶ ἑαυτὸν ἦν. 238, 12. περὶ δὲ τῶν ἀδύνατων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅλων στρατηγός. quæ autem excusationes legitime sint atque probabiles, et rursus quæ minus, arbitrator prætor castrensium. 238, 12. πολλὰ δὲ τὰ ἀδύνατα συνέβη. multæ occurrebant allegationes et excusationes facultatis deficientes. 262, 23. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμῶς πένθητα καὶ ἀδύνατους ἔχων ἀναλίσκεν ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν. homines invalidos, infirmos, robore et efficacia carentes, quippe qui dignitate, fortunis, amicis destituti simus. 1089, 9.

ἀδυνάτως] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (scil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φορμίαν, αὐτοὶ πάντες ὄρεστε. infacundiam, defectum facultatis animi sensa tolerabiliter declarandi. 944, 1. ubi explicatio vocabulo explicando, contra morem, præmittitur.

ἀδωροδοκίτης. 310, 22.

ἀεικέλιος] turpis, fœdus adspectu et auditu. πραδίντες, δεσμοῖσι τ' ἀεικελίωσι δεθέντες. 422, 21.

ἀειλογία] sponso, cum quis se paratum ait, volenti cuique de re, quæ jam dudum in judicio agitata atque disceptata fuisset, quandocumque et quotiescumque postuletur, rationem actæ a se vitæ, aut honorum gestorum reddere. τὴν ἀειλογίαν ὀρῶ προτεινομένους. 341, 15. περὶ ἂν ἂν τις ζῶν αἰτίαν σχῆ περὶ τοῦ γένους, δικαίον τοὺς παῖδας (scil. περὶ τούτων) τὴν ἀειλογίαν παρεῖχειν. 1306, 26. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους, ὅταν τι δικαίον πιστεύσωσιν αὐτοῖς πεπεραχθῆαι. 1456, 17.

ἀειφυγία] θανάτου καὶ ἀειφυγία, exsilio perpetuo, καὶ δεμῶσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιούσι. 528, 7.

ἀήδης] molestus, rixosus, sævus, atrox, importunus. ἀπὸς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδέν. 411, 11. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀήδης. stellet er sich baerbössig an [he behaved in a most atrocious manner]. 1147, 12.

ἀήδία] malevolentia, simultas, animus adversus aliquem exacerbatus, ut eo gravetur, ut eum moleste et ægre ferat. τίνα ἑαυτῷ πρὸς αὐτὸν ἀήδιαν ἐνεσρακώς. 401, 18. μηθεμίαν περαιτέρω ἀήδιαν εἶναι. 1169, 17. b) importunitas, scævitas, orationis et morum, qua quis audientibus, aut inter quos versatur, molestus et intolerabilis fit. ἀπαρκναίει ἀήδῃα καὶ

ἀναισθησία καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. 564, 12.

ἀηδῶς] v. sub ναυτιᾶν. ἀηδῶς τινὲ ἔχων. succensere alicui, malevolo et infesto animo esse. 500, 15. λῆγους, οὐς οὐκ ἂν ἀηδῶς ἦκούετε. haud ægre, laud illibenter. 1442, 25.

ἀήδης] insuetus. ἀήδεις τοῦ κατακοῦσιν τινος εἰσί. 15, pen.

ἀήττητος ἢ πόλις τὸ κατ' ἐμέ. 309, 16.

ἀθάνατος] μὴ γὰρ, ὡς θεῶν, νομίζεται ἐκείνων τὰ παρόντα πεσπηγμένα παράγματα ἀθάνατα. tam firmas et stabiles ipsi esse fixasque res secundas, quibus nunc floret, ut nulla fortuna rursus eas evertere possit. 42, 15. μέγαν εὐθῆως τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἐνεκεν ἀσφαλείας. qui immortalis adeo sit futurus, si mortem aliud nihil afferat, quam vis et cædes aliunde oblata. nam a vestris injuriis ejusmodi oratorem securam esse, et per vos certe ipsi licere vel immortalis esse. tam illum penes vos gratiosum esse. 142, 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον κατὰ τῆς πόλεως συνδέσθαι αἰσχρύνει. ita pacisci, ut ea pax æternum sit futurum reip. dedecus. 358, 16. θυσῶν καὶ ἀγῶνων ἡξιαμένους ἀθανάτων. 1400, 19.

Ἄθηνᾶ] Minervæ ærarium, et quæstor, in cujus tutela id erat, sæpius commemoratur. v. lit. ἢ θεός. εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἄθηνᾶς ἐλθὼν. ibi jurandi ergo. 949, 12. nam ibi fiebant partium litigantium compositiones sub arbitris, et iater se postulata remittebant, quibus satisfactum esset.

Ἄθιναζε et Ἄθηνιδεν. 882, 6.

Ἄθιναῖος] ἐβούλετο γὰρ Ἄθιναῖος εἶναι. hoc nempe proderat ipsi contentio sua, ut civitate Attica donaretur. Wollte er doch mit aller Gewalt ein Bürger zu Athen seyn. Nun hat er es. Nun sieht er, was das auf sich hat [He ardently desired to be a citizen of Athens. Now he has obtained it. Now he sees what it signifies]. 1215, 11. τὸ Ἄθιναῖον γενέσθαι, civitate Athen. donari, οὕτω καλῶν καὶ σεμνῶν ἠγήσαντο εἶναι. 1375, 3.

ἄθλημα] τῶν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ ζέουσι καὶ δούλους μετέχοντας. 1408, 11.

ἄθλιπτης τῶν καλῶν ἔργων. qui bonarum in artium exercitatione strenue desudat. 799, 16. dictio hæc a multis imitatione est expressa. v. Philostrate. p. 685, 28. ἀθλιος] miser. ἀθλιος καὶ ταλαίπωρος. de Aristarcho Moschi. 548, 12. b) sceleratus, improbus. οὐδεὶς οὕτως ἀθλιος, οὐδ' ὧμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην. 142, 18. οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἀθλιος οὔτε ἀφρων ἦν. 395, 16.

ἄθλιος καὶ κακῶς πολεμεῖν. 276, 2.

ἀθλοθέτης] genus aliquod honoris, seu magistratus. ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθε-

- σπῆ λειτουργίῳ, οἷον ἀρχῶν, βασιλεῦς, ἀ-
 εὐλογῆται. magistratus hic ordinabat ad
 ludos pertinentia, civesque designabat,
 qui choros edcrent, etc. 997, 5.
- ἀθλα] ludi gymnici, a tota Græcia cele-
 brari soliti. ἀθλον ἀπεχόμενον. 631,
 ult. ἀθλον ἱππικῶν καὶ γυμνικῶν θεωρία.
 1393, 2. ἀθλα] præmia certaminum.
 ταῦτά ἐστιν ἅπαντα τὰ χαρῖα ἀθλα τοῦ
 πολέμου. 41, 24.
- ἀθροίζω] πᾶσι, ὅσα βούλεται τις, ἐν ὀλίγῳ
 ἀθροίσαντα. 33, 18.
- ἀθροῦς et πολλὸς differunt. ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν
 ἀθροῖα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ, si quis illinc
 crebro hauriat (hoc est πολλὰ, pro
 σπολλάκις) et, quoties, toties multum
 simul hauriat (hoc est ἀθροῖα). 186, 16.
 ἀθροῖα παμπληθεῖς ἀνδρωσσοί. 496, 24.
 ὧν ἀθροῖον δίκην τήμερον λαμβάνει ἀξίον.
 quæ omnia, multa cum sint numero, si-
 mul unis pœnis vindicari par est. 614, 25.
- ἀθυμεῖν] οἷα ἀθυμῶντιον τοῖς (id est ἐν, vel
 ἐπὶ τοῖς) παροῦσι πράγμασι. 40, 11.
- ἀθυμία] πολλὴν αὐτῷ παρέχει. 15, 14.
- ἀθῶος] τοῖς ἀτακτοῦντας ἀθῶος καθιστᾶ-
 σιν. 31, 16. ἀθῶος τῆς φιλιππου πρότερον
 καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας. 316, 17.
 ἀθῶον ἔασαι, impunem transmittere. 423,
 pen. ἀθῶον ἀφίειναι, transmittere sine ac-
 cusatione. 549, pen. ταύτης μὲν (τῆς
 δικῆς) ἀθῶος ἀφίεται. ab hoc quidem
 judicio liber et absolutus discedit. 646,
 13. ἀθῶος τοῖς κινδύνοις παύσουςιν αὐ-
 τῶς. innoxia discrimina. 1437, 9.
- Αἰαντῖται. 1399, 2.
- Αἰγεῖται. 1397, 23.
- αἰγίαι] caprillus. αἰγία δέρματα, δύο δε-
 σμας, ἡ τρεῖς. 934, 26.
- αἰδέσθαι] revereri, pudore et reverentia
 alicujus duci. Sed in foro Attico est,
 aut, homicidæ ignoscere, veniam cædis
 ei facere, cum eo in gratiam redire,
 humanitate, seu qua alia causa motum,
 eumque pati domum ab exsilio redire;
 aut, placere perempti cognatos, ad igno-
 scendum eos permovere. ἐάν ἐλόν τις
 (scil. ἄλλον τινὰ) ἐκουσίου φόνου, μετὰ
 ταῦτα αἰδέσεται, commiseratione ejus
 ductus ignoscat, καὶ ἀφ' ἧ, ab eoque in
 jure persequendo desistat. 983, 19.
 ἐάν μὲν αἰδέσασθαι δεῖ—πάντας, scil.
 αἰδέσθαι, omnes ignoscere, (h. e. lex
 edicit, ut consanguinei omnes in con-
 donandum et ignoscendum homicidæ
 consentiant) ἢ τὸν καλόντα κρατεῖν, aut
 si quis obstat, vel unus, ut intercedentis
 pertinacia potior sit, redituque in pa-
 triam excludat cædis reum. 1069, 2. ἕως
 ἂν αἰδέσεται τινα τῶν ἐν γένει τοῦ πεπον-
 θότος. ad commiserationem pernoverit,
 ut patiatu exsulem in patriam redire.
 644, 1. μήπω τῶν ἐκβαλόντων ἠδεσμέναν.
 645, ult.
- αἰεσις] indulgentia, conniventia, commi-
 seratio. αἰδέσεται καὶ φιλαθροπίας πολ-
 λῆς ἤξωσαν. 528, 8.
- αἰδῆς, idem qui αἰδῆς. ἀλλ' αἰδῆν κοινὸν ἔθεντο
 βράβην. 322, 11.
- αἰδῖος] μήτ' αἰδῖους τοῖς ἀτυχήσασιν τὰς συμ-
 φαρὰς καθιστάναι. 1480, 20.
- αἰκίας δίκη, actio erat in eum, qui in con-
 flictu manuum primus intulisset ver-
 bera, et νόμος αἰκίας, caput illud juris
 Attici, quo capite his de actionibus con-
 stituebatur. 525, 14. causas has judi-
 cabant XL. viri. 976, 11. αἰκίας judi-
 cium est, ὁπότερος ἤρχε χειρῶν ἀδικῶν.
 1141, 7. 1151, 14. αἰκίας δίκην ταυτηνὴν
 ἔλαχον αὐτῷ. 1256, 5. erat hæc minor
 actio, quam γραφὴ ὕβρεως: nam hæc
 erat publica, illa privata. αἰκίαν τινὴν
 ἐγκαλεῖν. 976, 6. αἰκία proprie est, cum
 homo redditur αἰκῆς fœdus ad aspectu,
 cum oris et vultus notis plagis ita com-
 miscentur, ut homo fiat ignorabilis.
- αἰκίζεσθαι τὰ χωρία. evastare, αἰκίῃ red-
 dere, turpia aspectu, deformia, et sibi
 dissimilia. 1075, 11.
- αἰκισμός] deturpatio corporis, quæ fit pla-
 gis. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς
 δούλου ἀνάγκη. 102, 20.
- αἶμα] θᾶπτον ἂν τὸ αἶματος, ἢ λόγου, με-
 ταδοῦναι τινι. 421, 10. ἐφ' αἵματι φεύ-
 γειν. causam capitis dicere ob crimen
 cædis commissæ. 548, ult.
- αἵμασι] maceria villæ circumducta. περι-
 κκοδόμησε τὴν αἵμασιαν ταύτην. 1274,
 pen. ἐξαγαλὼν ἔξω τὴν αἵμασιάν. eo
 quod maceriam ulterius, quam olim,
 vel primitus erat, in viam publicam
 produxit, ut partem hujus carpat. 1278,
 3. προαγαλόντες τὴν αἶμ. 1279, 13. et
 19. καταβαλεῖ τὸ ὕδωρ τὴν αἶμ. ἀπερο-
 δοκῆτως. 1280, 9.
- αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τοῦτό γε. 184, ult.
 γεγονε τὰ πράγματα τῇ σφίλει ὥσπερ αἰ-
 νίγμα. perplexa, ut expedire se nequi-
 ret. 446, 13.
- αἰρεῖν] σφίλεμον ἀδοξον καὶ δαπανηρὸν ἀρα-
 σθαι. 58, 6. 178, ult. οὐκ ἐστιν ὅπως
 ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθε-
 ρίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι. 297,
 11. τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἀρασθαι.
 1395, 13. αἰρεῖ τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ, ora-
 tione rem exaggero, καὶ φοβερὸν ποιῶ.
 537, 13. ἀρασθαι ἔχθραν. suscipere si-
 multatem cum aliquo. 558, 9. πορεύε-
 ται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορο-
 πῖος, ἠρκῶς τὸ κέντρον. 786, 4.
- αἰρεῖν] proprie de venatore feram conse-
 ctante et capiente, hinc translate de
 accusatore reum peragente et conde-
 mnante. μὴ ἐλεῖν τὴν γραφὴν. 226, 17. in
 medio significat, aut velle simpliciter,
 aut malle, aut designare. a) decernere,
 secum constituere, sibi proponere,
 velle. οὐκ ἐστ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς, καὶ
 ζητούντες ἀρχὴν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν

ἡρημένους; εἴνοι γίνονται ἄν. 195, ult. ἀλλ' ὡς οὐχ ἅπαντα, ὅσα κατ' ἀνθρώπων λογισμὸν ἐνῆν, εἰλόμην. 292, 23. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἔλοιτο κριόμενος, ἔχων ὃ, τι ἀπολογησεται. 407, 19. nisi ibi μάλλον ἢ ἀπολογησεται subaudiatur. b) nalle, præhabere aliud alii, deligere, optare. ἀντὶ πολλῶν ἂν ἡμᾶς χρημάτων εἰσδοῦναι νομίζω. 9, 1. et 1420, 21. τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην εἰλόμην (subaudi μάλλον) ἢ — 24, 17. ἔλοιτ' ἂν τις οὐχ ἦπτον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου. 156, 13. τάξιν τῆς πολιτείας αἰρεῖσθαι. 200, 4. πομπεῖν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἰλοῦ. 268, 25. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἀδοξοῦ μάλλον ἢ τὸν ὕπερ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημένης. 295, 17. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην. 332, 5. οἶδ' ἀχρηστοτέρους ἡμᾶς Θεαίων νομισας, ἐκείνους εἰλετο ἀνδ' ἡμῶν. 383, 1. c) designare honori alicui gerendo. αἰρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον. 249, 20. σιτάνην αἰερούμενος (ὁ δῆμος) ἐμέ ἐχειροτόνησεν. 310, 2. αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. delecti ad curandas funeris necessitates. 321, 24. παρὰ τῶν φυλετῶν τινὲς ἡρημένοι σύνδιμοι. 689, 6. αἰρεῖσθαι pro προαιρεῖσθαι. τῶν τὴν δόξαν τοῦ σοφιστεύειν ἐλομένων. qui sibi delegerunt. 1415, pen. Num αἰρεῖσθαι πόλεμον pro ἀναἰρεῖσθαι usurpavit Dem. 161, 6.

αἰρεῖσθαι] optio, delectus, id quoque, quod quis pro optimo deligit, et sequitur, animi sententia et propositum, voluntas, voluntatis propositio. ἦν μὲν ἀπ' ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς αἰρεῖσιν (pro προαιρέσειν) εἶχετε. 283, 13. τὴν αἴρεσιν τῶν ἑδελυσάντων καλῶς ἀποδήσκειν. 1400, 25. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἰρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. studiosior sectas quasi, h. e. vias diversas, aliis alia sequentibus, testari de nostrum ejuisque ingenio. 1417, 6. ὥστ' ἐξ ἀπάντων βραδία τὴν τοῦ συμφέροντος ἡμῶν αἴρεσιν γενέσθαι. 9, 9. 16, 14. εἴ τις αἴρεσίν μοι δοίη. 24, 15. οἶδ' αἴρεσιν ἡμῶν διδάσκει τοῦ πράττειν, ἢ ἡσυχίαν ἄγειν. 42, 25. οὐ βουλόμενοι ἐφ' ἡμῶν ποιήσασθαι τὴν εὐαυτῶν αἴρεσιν. vestri arbitrii facere nolentes suam partium optionem. 283, 17. αἴρεσιν ἡμῶν δοῦναι τοῖς ἀκουσομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί δεύτερον, ἢ τί τελευτάειν βουλομένοις ἡμῶν ἐστὶν ἀκούσασθαι. 626, 17. λαβῶν αἴρεσιν. 947, 20. αἰρετώτερος. 1488, 6.

αἶσα] sors, fatum, placitum, jussum. κατὰ μὲν Διὸς οὐποτ' ὀλεῖται Αἴσαν. 421, 25. αἰσθάνεσθαι] ἀμφότερα οὐν οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ἡμῶν, καὶ ἡμᾶς αἰσθανόμενους. 134, 26. οὐκ αἰσθάνονται πάντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. 157, 8. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρῶτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ἡσθῆσθαι. senserunt, intellexerunt, neminem prius a sese venditum fuisse,

quam semetipsos. 241, 10. ὅστε μηδ' αἰσθανομένοις τοῖς Θεαίοις πλεόνειναι μηδέν. ut Thebani impire non possent, ne si sentirent quidem. 354, 21. οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φιλίππων ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησιν. 344, 4.

αἰσθησις] ἡ κατ' ἡμέραν βραστηρία καὶ βραδυμία, ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις εἰοῖς, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσιν, οὐκ ἐφ' ἐκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἰσθησιν ποιεῖ, non statim in unaquaque minuta re sensum damni a negligentia creati præbet, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. 133, 12. τοὺς πρῶτον ἡμῶν εἰ λάβοιεν αἰσθησιν. 362, 1. οὕτως ἀκριβῆ τὴν παρ' ἐκείνου αἰσθησιν πρὸς ἐκείνην ὑπάρχειν. ministris Philippi tam acrem, tam subtilem inesse, inditum a domino sensum, qui amicus ejus sit, qui inimicus, qui amicitia ejus dignus, indignusve. 411, 19. τὰς μὲν περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις τὴν αἰσθησιν ὁλοῦν. sensum commune docere, quid alia quacunq; de re nobis judicandum sit. 1417, 5.

αἰσχροκερδεια. 611, 15.

αἰσχροκερδής] turpis lucri avidus. ἀπληστος καὶ αἰσχροκερδής ἐστὶν ὁ τρέφων αὐτοῦ. 1204, 24.

αἰσχρορῆμοσύνη] feditas, spurcities orationis. αἰσχρορῆμοσύνη καὶ τῷ διηγέσθαι τοιαῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. 1489, 8.

αἰσχροῦ] ὡς ἐστὶ τῶν αἰσchrῶν, μάλλον δὲ τῶν αἰσχίστων. 18, 13. αἰσchrῶν ἀσμάτων ποιηταί. 23, 21. αἰσchrῶν ὑστέρων ποτ' εἰσῶν, συμβάντος τινός, τίς γὰρ ἂν ἀθήη ταῦτα γενέσθαι. 128, 15. αἰσchrῶν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν. 176, 13. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσchrῶν ἦν τὸ φεύδεσθαι καὶ ἐπιροκεῖν, ὥσπερ ἐκείνω καλόν. 189, 4. σύνσεις, ἢ τὰ καλὰ καὶ αἰσchrὰ διαγινώσκεται. 269, 24. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσchrῶσι τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 24.

αἰσchrῶς] εἰ ἄρα δεῖ παύσασθαι ἐτέροις αἰσchrῶς ἀκολουθοῦντας. 220, 10. οἱ ὅρκοι ἐγίνοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσchrῶς καὶ ἀναξίως ἡμῶν. 390, ult.

αἰσchrύνεσθαι] δοκεῖ μοι θεῶν τις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσchrύνόμενος τὴν φιλοπαραμοσύνην ταύτην Φιλίππῳ ἐμβαλεῖν. 52, 9. οὐκ αἰσchrύνονται Φιλίππῳ ζῶντες. 157, 7. τὰ δίκαια, εἴη καὶ μὴ βούλωνται, (scil. πράττειν) μέχρι τοῦ γε αἰσchrύνονται μὴ πράττειν. 208, 11. οὔτε τὸν ἥλιον ἡσchrύνοντο οἱ ταῦτα ποιούντες. non pudebat eos solem intueri, vel, in publicum prodire. 426, 19. οὐδὲ τὴν γῆν (scil. ἡσchrύνοντο) πατρίδα οὔσαν, ἐφ' ἧς ἔστασαν. Ibid. 20. οὔτε τὴν μετὰ ταῦτα γεννησομένην αἰσchrύνει ἐπὶ τοιοῦτοις ἔργοις. Ibid. 21. αἰσchrύνεται ὁμοῦς ἡμᾶς, λέγειν τι φλαῦρον περὶ αὐτῆς. nihilominus ea vestri ducor reverentia, ut in illam (vel de illa) dicere turpius,

aut iniquius aliquid haud audeam. 1022, 23. τούτοις οὐκ αἰσχύονται ἐναντίον ἡμῶν φέγειν. 1022, 25. σημεία ταῦτα τοῦ μὴδὲ τούτων τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αἰσχύνοσθαι. 1264, 8. ὦ λίαν ὀλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ἡμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνοσθε. 1483, 25. οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνοσθαι. 1486, 12.

αἰσχύνω] modo est dedecus, turpitude, modo fuga dedecoris, reverentia, verecundia. ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνω οὐδεμιᾶς ἐλάτταν ζημίας τοῖς γε σώφροσι. 17, 6. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθεροῖς μεγίστην ἀνάγκη εἶναι τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνω. 43, 6. et 102, 17. αἰσχύνω ὀφλισκάνειν. 18, pen. et προσοφλισκάνειν. 93, 3. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσεως ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης. 30, 24. αἰσχύνω συμβᾶσα τῇ πόλει. 254, 2. ἐν αἰσχύνῃ ποιῆσαι τὴν πόλιν. 272, 18. ἀθάνατον συνδέσθαι κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνω. 353, 18. ἐπ' αἰσχύνῃ τὸν υἱὸν ἐπέμψε Φιλίππου. stupri ergo, dishonestandum. 413, 26. πῶς οὐκ ἂν εἰκότως αἰσχύνων ἔξετε. qui fiat, ut male ne audiat, ut infamia ne laboretis. 481, 27. αἰσχύνω λέγειν. pudet dicere. 689, 24. τοιαῦτα ποιοῦντες, ἂ πολλὴν αἰσχύνων ἔχει καὶ λέγειν. 1262, 11. αἰσχύνων οὐ παριστάσιν. verecundiam, reverentiam non incutiunt. 1396, 22. αἰσχύνω τῶν μετὰ ταῦτα οἰειδῶν. 1397, 7.

αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα. gogaro veniam navigia amplificandi. 219, 11. μὴ μετᾶσχον ἂν ἡμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε. 255, 15. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι. 283, 20. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαβρῆθην οὐκ ἐάντος μὴ ποιησαμένη τῇ βουλῇ τὰς τριμῆρας τὴν δουρεῖαν αἰτεῖν. 595, 20. ὅπου δὲ αἰτεῖν οὐκ ἔβ', πῶς οὐ σφῖδρα γε δοῦναι καλύει; 596, 25. αἰτεῖν δίκας πρῶτον κελεύει ὁ νόμος. 692, 18. b) mutuo petere, et accipere. παῖδρα διάκονον ὑδρῶν χαλκῶν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν ἡτημένην. 1155, 6. στραώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας ἀργυρεῶς δύο αἰτήσασθαι. 1191, 1.

αἰτία] αἰτίας οὐκ οὕτως πλασάμενος. 152, 6. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας. 230, 5. ἀπάσαις ἅμα αἰτίαις καὶ βλασφημίαις τούτου κερημένους. 237, 1. αἰτίαν ἐπάγειν τῷ ψευδοῦ. 275, 4. et 21. εἰς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γενησμένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖν ἄπαντες. 323, pen. ἐκδέχασθαι. culpam, vel crimen in se suscipere. 352, 25. πάμπολυ λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστὶ. 600, 4. vbi docetur, qui ista duo inter se differant. αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἔχειν. commisississe aliquid, ob quod speciosa criminatione postulari possit ad dandum supplicium. 998, 8. αἰτία interdum est quicquid aliqua de re utramvis in partem prædicatur. τὴν ἰτέρα αἰτίαν ἔχον ἕκαστον δοκιμάζεται. res, de qua controversia agitari possit,

utrius partis sit, melioris, an sequioris, scrutinio subicitur: καὶ μὲν τὴν ἀδικον (scil. αἰτίαν ἔχον) φαῖν, ὡσηρὸν κριθεται, et ejusmodi quidem si sit ea res, ut affirmari possit, iniquum esse facinus, malis et turpibus in rebus habetur, ἂν δὲ τὴν δικαίαν, (scil. αἰτίαν ἔχον φαῖν) χρηστὸν καὶ καλὸν, sin autem constet, affirmari licere, eam jure factam esse, tum vero salutaris et præclara esse existimatur. 645, 7. τῷ ἐπενεγκόντι τὴν αἰτίαν. qui aliquem criminis insimulavit. 692, 13. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις (scil. ὄντας) ὀργῇ. 1470, 25. 1471, 7. τῆς ἀνελέγκτου (vel potius ἀνεξ-ελέγκτου) γῶν ἐπενεχθεῖσης αἰτίας. 1471, 11. αἰτιῶν ὁμοίων τετυχηκότες. 1467, 17. αἰτιάσθαι] αἰτιάται με οὐδὲν Φίλιππος ὑπὲρ τοῦ πολέμου. 250, 23. αἰτιάσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων. 292, 4. ἂν τὴν πενίαν αἰτιάσαι' ἂν τις. quarum culpam facile in paupertatem conferas. 314, 20. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῶντο ἐμεῖ. 548, 20. αἰτιάσασθαι ταῦτα οὐκ ἔστι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν. 1404, 25. αἰτιασαίμεν ἂν οὐδένα τοῦ κακῶς τὰ πράγματα ἔχειν. 1441, 1.

αἰτίος] a quo res profecta est, qui in culpa est. οὐ τοὺς αἰτιῶν, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων ἐπιόντας ἐν ὀργῇ ποιῆσθε. 14, 1. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίνεται. 195, 3. ἐμεῖ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. 298, 23. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὖρη. 376, 26. αὐτοὺς τοὺς αἰτίους καταλειφθῆναι. 1465, 15. αἰτιώτερος] τοῦ δημοκρατου-μένην καὶ ἐλευθεραν εἶναι, ὡς ἄλλο τι τῶν νόμων αἰτιώτερον ἐστὶ, οὐδ' ἂν ἔνα εἰπεῖν οἶμαι. 701, 11. αἰτιώτεροι ἡμῶν οὐδένας εἰσι. 1234, 8. αἰτιώτατος] αἰτιώτατος ἐγένετο τοῦ μὴ πάντα αὐτοὺς λιμῶ ἀποδανεῖν. 469, 25. αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη. 521, 1. τοῦ μὴ λαβεῖν Ἀμφιπολιν πάντων οὗτος αἰτιώτατός ἐστι. 670, 17. αἰτιώτατος μετὰ τοὺς θεοὺς ὄντος τῆς καθ' ὅδου τῷ δήμῳ. 742, 26. 1230, 17.

αἰχμάλωτος] λύσεις αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχον. 107, 14. ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδριάντα χερσὺν ἀνέστησεν (Alexander aliquis, rex Macedoniae) εἰς Δελφούς. 164, 21. αἰχμάλωτα [subaudi σώματα]. 384, 12. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δῦρο ἦγαγε. 480, 10. αἰχμάλωτον ὄσαν τρυφᾶν. 402, pen. αἰωρεῖν] τοὺς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν. sublimes gerens. 313, 26.

Ἀκαδημία. 736, 6.

ἀκαθαρσία] impuritas, spurcities animi, scelerositas, facinorositas. τοῦτο γὰρ, τοῦτ' οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. 553, 12.

ἀκάθαρτος] καὶ τοιαῦτα συνειδὸς ἑαυτοῦ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὔτοςί. 403, 14. ἀκάθαρτος καὶ μιαιρός. 980, 20.

ἀκαιρία] cum quis aut imparatus, aut districtus est, ut vacare rei presenti, aut sufficere omnibus nequeat. τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ἰμέτερον νομίσαντας, quod illi tempus est rebus gerendis minus idoneum, vobis id habere oportunitissimum. 16, 4. εἰν δ' ἀκαιρίαν ἠγασάμενοι παρίσθητε. existimantes nunc illis nil opus esse. 169, 15.

ἀκαιρον μῆκος ἡμῖν ἐπιγένοιτο τῷ λόγῳ. 1409, 20. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαιροῦ ῥαθυμίας. 241, 7.

ἀκακία] ingenii simplicitas, vitæ innocentia. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτοῦ. 1372, 23. ἀκακία τοῦ τρόπου. 1373, 6.

ἀκακος εἶναι προσποιούμενος. simlans se simplicem et antiqui moris hominem. 1153, 10. εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἠγήσατο καὶ ἀπεράγμονας. 1164, 13.

ἀκάκως] pro more hominum simplicium, innocentium, nullam fraudem designantium, sed bona fide agentium. ὁ δὲ ῥαδίως μοι καὶ ἀκάκως ἀποκρίνεται. 1154, 18. ἀκάκως καὶ ταχύ μοι ἀμολόγησεν. 1162, 2.

Ἀκαμαντῖται. 1398, 9.

ἀκαρῆ] ἀποκρίνεται μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῆ, ne hilum quidem, μοι δαείσοι. 1293, pen.

ἀκαριαῖος πλοῦς. trajectus brevissimus, citissime conficiendus. 1292, 2.

ἀκαταλλάκτως πολεμῖν. sublata spe omni gratiæ reconciliandæ. 153, 17.

ἀκατάστατον, nunquam consistens, neque conquesiens, ὡς περ ἐν θαλάττῃ πνεύμα. 383, 7.

ἀκέραιος] salvus, illæsus, intemeratus. φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκείας ἀκέραιου. 17, 13. ἀκέραιον ἐκείνῃν φυλάττοντες (scil. τὴν πατρῶαν οὐσίαν). 1087, 24.

ἀκέρυκτος πόλεμος. 314, 2.

ἀκινάκης Μαρδονίου. 741, 6.

ἀκινδυνός] ἀσφαλῆς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκινδυνός ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος. 150, 9. οὐδ' ἀκίνδυνα εἶρα. 258, 16. ἀκινδύνου σοι τοῦ ἀγῶνος γενητημένου. 501, 8.

ἀκινδύνως καὶ ἀναίσχυντως πρὸς τῷ διαίτητῃ μαρτυροῦσιν, ὅ, τι ἀν βούληται. 913, 7.

ἀκινδύνως ὄραν ἔχοντα τὰ οἴκοι. 14, 14.

ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν (id est θεωρούμενα μένει ἀκίνητα). 1406, 3.

accusativus pendens, seu absolutus. τοὺς δὲ τοιοῦτους συκοφάντας, ποῖ χερὶ πορευθέντας ἀδείας ἀπ' αὐτῶν τυχεῖς; pro ποῖ δὲ χερὶ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν ἀπὸ τῶν τοιοῦτων συκοφαντῶν. 1342, 21.

ἀκμῆ] ταῦτα πρότερον μὲν ἦν ποιεῖν, νῦν δ' ἐπ' αὐτὴν ἦκει τὴν ἀκμὴν ὥστ' οὐκέτ' ἐγγραφεῖ (scil. τοῦτο ποιεῖν). in nervum erupit res, venit in extremum discrimen. 52, 7.

ἀκοῆ] fama. ἀκοῆ ἴσπε. 597, 12. ἀκοὴν μαρτυρεῖν] testari in judicio de re, quam testis non ipse viderit coram se gestam, sed ab aliis fando accepit. ἀκοὴν τε-

τελευτηκῶτων μαρτυρεῖν ἔων ὁ νόμος, καλῶς μαρτυρεῖν, ἐπὶ ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ παραχθέντα. quæ lex permittit testi, vt ex persona defuncti testetur de re, quam se aiat olim ex ipso audisse, cum diceret adhuc superstes, eadem lex velat, adhuc superste in vivis patre, filium de ejus rebus gestis testari. 1097, 3. ἀκοὴν οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι ζῶντος μαρτυρεῖν, ἀλλὰ (μόνον) τεθνεώτος. 1130, 26. 1131, 11. ἀκοὴν ζῶντος μαρτύρηκε, τὰ φευδῆ τε, καὶ παρὰ τὸν νόμον. 1131, 8. ἀκοὴν (testimonium non ex sua, sed aliena fide) μηδεμίαν προσάγειν πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀγόνα. 1300, 14. οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι ἀκοὴν μαρτυρεῖν οὐδ' ἐπὶ τοῖς πάνυ φαύλοις ἐγκλήμασι. 1300, 16. προσήκε δῆπουθεν εἰδότας, certo gnaros et cognant habentes eam ex sua cujusque conscientia, αὐτὴν πολλοὺς, ἢ περ ἴσσι, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοὴν, non referre rumores de ea vulgares. 1309, 3.

ἀκολασία] ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθνη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν (nisi potius ἀκολαστίαν est). 1362, 12.

ἀκολουθεῖν] pone incedere, sequi, item comitari, prosequi, item se accommodare, inservire. ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ, milites sequitur imperator, h. e. est in eorum potestate. οὐκ ἀκολουθεῖν δεῖ τοῖς περάγμασι τοῖς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησόμενους, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων. 51, 14. εἰ ἄρα δεῖ ἐτέροις αἰσχρῶς ἀκολουθοῦντας. 220, 11. ἀκολουθεῖν (mecum ire) πρὸς τοῖς ἀποστολέας καὶ τὴν βουλὴν. 1150, 11. ἀκολουθεῖν οὐκ ἠθελον εἰς τὴν βουλὴν. 1254, 18. ἀκ. ἐπὶ τὴν τράπεζαν. me comitari ad mensam umularii. 1154, 27. b) incedere in agmine exsequias euntium, comitari funus. ἀκ. ἐπὶ τὸ μνήμα. 308, 3. 1071, 22. τοὺς ἐξω τοῦ γένους πρὸς τὸν τάφον ἠκολοῦθηκός. 1392, vlt. ταῖς ὀξῆτσι καὶ καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκ. 730, 18. τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς ὑπάρχουσι καιροῖς. 805, 25. μετὰ τίνος] ἀκ. μεθ' ἑαυτοῦ γράψας τοὺς ἔνδεκα. secum ire XI. γίρος. 608, 14. μετὰ Σατάδου τοῦ Κρητός. circumcursitans cum Sotade, quaquā is iret, cum comitans. 1382, 8.

ἀκόλουθος] substantive acceptum, est minister honestior, pedisequus, quorum gregem pone se trahere, superbum et vanum habebatur, eratque invidiæ. ἀκόλουθους τρεῖς ἢ τετραπας αὐτός (ipse solus cum sit) ἔχων, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ. 565, pen. τρεῖς παῖδας ἀκόλουθους περιάγει. 958, 15. τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον παραδοῦναι εἰς βάσανον. 1120, 3. b) adjective, conveniens, consentaneum, cum aliqua re copulatum eique accommodatum. et construitur alias cum genitivo, alias cum dativo. οἰκίας οὕτω

μετρίως καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκούσθους, populares, nihil habentes præcipuum, populi sortem excedens. 174, 27. τὰ μὲν ψήφισματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψήφίζεσθε, τὴν δὲ δάμιν δὲ οὐκ ἀκούουσαν, οἷς ψήφίζεσθε, ἔχετε. 176, 6. ἐξελθόντι δ' ἐκ παιδων τὰκόλουθα τοῦτοις πράττειν. 312, 25. νόμον αὐτῶ (alii legi vetustiori) ἀκούουσαν τεδείκναι. 745, 11. ἐφαίμετ' ἂν ἡ φυλὴ ἀκούουσα οὔσα τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος, constilisset cum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et alibi inscriptus esset, nomenque accepisset unum aliquod ex iis, quae illa in tribu solerent usurpari. 1001, 26. εἰ δοκεῖ ἡμῖν ἀκούουσαν εἶναι. 1134, 3. 1178, 17. πάντα τὰκόλουθα τῇ πείμνη. omnia, cum grege ovium connexa, eoque pertinentia. 1155, 4. οὔτε τῆς μεγαλοφυχίας, οὔτε τῆς ἄλλης ὑμετέρας πραιριζέσεως ἀκούουσαν. 1477, 1.

ἀκούουσας τοῖς νόμοις. 1100, 14.

ἀκονᾶν] acuere, h. e. irritare, exacerbare, efflere. οὐδ' ἐφ' ἑαυτὴν ἀκονᾶν τὴν πόλιν. 1469, 26. τί τοῦτον ἀκονᾶς, ὦ μάταίε. quid hunc instruis, erudis, armas ad scelera. 784, 10.

ἀκονίτι] nulla cum molestia, nullo certamine, sine pulvere et sudore. 200, 2.

ἀκονίτι προίεσθαι. 295, 7. ἀκ. πάντ' ὑφ' ἑαυτῶ ποιήσεται. 365, 17.

ἀκοσμεῖν. 1226, 12.

ἀκούειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὴν ἀφελεῖν οἶμαι, εἰ τὰ βέλτιστα ἡμᾶς ἀκούειν συνεοίξω. 169, 10. 170, 4. (ἡμᾶς ἀκούειν αὐτὸν πλησίον ὅτα Πολῶν, καὶ — citat Schol. Herodot. p. 97.) φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ἰπάρχει τῶν λυδορικῶν καὶ κακηνορικῶν ἰδέως ἀκούειν. 226, 21. ἀκούειν δικαίως ἀπολογουμένου. 227, 12. ἀκ. ἀσμένως. 237, 15. οὐδὲ φανὴν ἦκουον, εἰ τις ἄλλο τι βούλειτο λέγειν. 240, 12. ἀκούεις λίσχιν. 263, ult. τῶν δὲ τῆς σόλεως ἀγαθῶν πεφρικῶς ἀκούω, καὶ στένων, καὶ κύπτων εἰς γῆν. 332, 11. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν. 450, 10. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. 529, 11. τῷ μὲν ἀκούσαι, ad literam quidem, verbo tenus, specie tenus, cui opponitur τῷ δὲ ἔργῳ, reapse autem. 623, 26. οὔτως ἰρᾶντες τὰ τῶν ἡτυχηκῶν ἔργα, ὥστε ἰρᾶντας μὴ ἰρᾶν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν. 797, 3. ἂ δὲ μὴδ' ἀκούειν πᾶσιν οἷον τε, πῶς ποιῆσαι γε τῷ ἐπιτυχούσῳ εἰσεβέεις ἔστι. 1370, 3. εἰ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ ἰθέλειν ἀκούειν ἑλπίς ἔστι τὰ πράγματα γενέσθαι ἐελτίω, τοῦτο γὰρ πράττειν, id est, μὴ ἰθέλειν ἀκούειν πᾶς συμβουλάς. 1446, 25. δεινότατοι πάντων ἡμεῖς ἐστὶ ἀκούειν ὅ, τι ἂν τις καθ' ἡμῶν λέγη. 1453, 10. μὴ θέλουσιν ἀκούειν οὐκ ἔτι ὅπου μαθεῖν. 1454, 21. σκεπτόντας ἀκούειν. 1462, 8. ἀκούσαι μὴ πρὸς φιλικίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον.

1474, 6. b) appellari aliquo nomine, e. c. ignominioso. ἢν κόλακες, καὶ θεοὶ ἔχθροι, καὶ πάντα (scil. ἰνεῖδη, vel αἰσχρὰ) ἀκούουσι. prohibere non possunt, quominus audiant probra nulla non sibi ingesta. 241, 13. κακῶς φρονί ἀκηκούειναι. ignominiosa appellatione se læsum ait. 442, 13. οὐδένας τῶν ἄλλων ἀδρόστων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς (scil. vitia et dedecora) οὔτως ἀκούσαι (æquo animo) νοουθετουμένους, ὡς ἡμεῖς τὰ μὴ προσόντα (scil. ἡμῖν, ἀκούετε) κακῶς ἀκούοντες. 1453, 25.

ἀκούσιος] ἀκούσιον φόνον δικαστήριον τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ. 643, 20. 983, 15.

ἀκρασία] τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου. 23, 12.

ἀκριβῆς] ἐμπορικὰ δίκαια τότε οὐκ ἦσαν, ὥσπερ ἢν ἀκριβεῖς. tam assidua, diligentia, et singulas minutas res subtiliter atque solerter exsequentia iudicia. 79, 22. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἐν ἀκριβεστάτῃ γενέσθαι. 101, 15. ἀλλ' οὐ τίθειναι ταῦτα παρ' ἡμῖν εἰς ἀκριβὴ μνήμην, οὐδὲ, ἢν προσήκειν, ὀργήν. 273, 18. οὐκ ἤθελεν εἰς τοῦτο τὰκριβεῖς καταφεύγειν. noluit ad hanc descendere, vel se demittere inquisitionem, unde tota veritas in lucem erat proditura. 874, 8.

ἀκριβολογέσθαι] πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογέσθαι καὶ διεξέρχουμαι. 232, 5. τότ' ἔμου περι τούτων ἀκριβολογούμενου. 307, 9. μὴ σφόδρα ἀκριβολογήσασθε. nimis ad vivum non resecat. 398, 21. ἀκριβολογέσθαι ταῦτα οὐ πάνυ δεῖ. 669, 1.

ἀκριβῶς] diligenter, subtiliter, exquisite, certo, explorato. ἀκριβῶς σκοπεῖν. 15, 9. εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα. 155, 26. θαυμάση δὲ μηδὲς ἡμῶν, εἰ ἀκριβῶς ἴσμεν. si tamen probe cognita istæ atque perspecta habemus, ut nihil sit, quamvis minutum, quod nos effugiat. 1186, 6. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. qui victum misere et minutim comparcendo acquisivisset. 1362, 10. ἀκριβῶς διεξίναμι δυσχερὲς κέρω. 1476, 10. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἀρμοστῇ κατατιθεῖς ἀκριβῶς. cum pulvisculo, ut nihil quicquam numulorum intervertere suam in rem posset. 740, ult.

ἀκριτος] εἰς καὶ ταραχή. 231, 8. lis, rixa, contentio, κρίσει carens, h. e. diremptione, disceptatione, ubi nemo est, qui partes litigantes discernat, et in pacem componat.

ἀκρίτως] sine formula juris legitima, non dicta, non audita causa. ἀκρίτως ἐστὶν ὄραν τοὺς τυραννομένους ἀπολλυμένους. 212, 22. ἀκροᾶσθαι] ἐξ ἴσου κάθησθε ἀκροάμενοι. 151, 15. ἰμοῖος ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. 226, 8.

ἀκροατῆς] ἴσος καὶ κενὸς ἀμφοτέροις ἀκ. 227, 24. ἀκροατῆς ἐχρήσαντο καθ' ἡμῶν ἡμῖν. æquo fertis animo, et gaudetis adeo,

audientes vos ab his in concione liberime oburgari et probris proscindi. 1434, ult. ἴσους ἀκρατὰς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν γενέσθαι. 1454, 7.

ἀκρόδρυμα] arbores hortenses. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. 1251, 22.

ἀκρόπολις] arx Athenis, ubi thesaurus erat, et tabularium publicum. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. 35, 6. γράμματα, ἃ ἐκείνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν. 121, 22. ὅλης (vel, ut Minucianus refert, πάσης) οὐσης τῆς ἀκροπόλεως ἱερᾶς. 428, 13. μήτ' ἐκτίσται, μήτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνερχθῆναι, nec arariis inscriberetur, quorum nomina tabulis inscribentur in arce asservari solitis. 1327, 25. οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἶναι, ὅσοι μὴ ἐν ἀκρόπολει γεγραμμένοι εἰσι. scripti pro arariis. 1337, 21. b) arces aliorum oppidorum. βαρβάρους καὶ δούλους, οὗς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παραινῶνται. 194, 27. οὐ τόπων, οὐδ' ὄσπιτων, οὐδ' ἀκροπόλεον κύριοι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρῆσβεισιν ἐγγχειρίζει. 398, 27.

ἄκρος ἀγωνιστής. perfectus in arte. 1414, 18. τριταγωνιστής ἄκρος. 270, 11.

ἄκρωτήρια] artus, extremæ quæque e truncis prominentes partes. οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης περικόφαντες. caput, vel etiam aures, nares, labia, et alas, et manus pedesque Victoriæ aureæ in arce, in templo Minervæ, dedicatæ. 738, 14.

ἄκρωτηριάξασθαι] ἠκρωτηριασμένοι ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, qui suas quique patrias mutilarunt, et contaminarunt, ut si quis homini aures, labia, nares, et artus amputet. 324, 22.

ἄκυρος] invalidus, irritus auctoritate, vi et potentia cassus. ἐπιδείξειτε ἀκύρους ὄντας ἡμῶν. monstrate, eos in vos nihil valere, vos in eorum potestate non esse. 437, 26. ἄκυρα προστιμημάτων δικαστήρια. quibus jus et fas non est mulctas irrogare. 700, 16. 732, 10. ἄκυρος δωρεά. incertum, instabile donum. 467, 28. ἄκυρον ψήφισμα. 651, 27.

ἄκων] ἐξήμαρτέ τις ἄκων, συγγνώμῃ τούτω ἀντὶ τῆς τιμωρίας. 317, 17. 716, 7. οὐχ ἕκων, ἀλλ, ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἄκων. 1167, 16.

ἀλαβαστροθήκη] σὲ μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντα. 415, 4.

ἀλάσθαι] vagari, nescius quo eas, inter spem metumque. πολλῶν συμμαχῶν καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται, καὶ πτωχοὶ περιέρχονται. 440, 20.

ἀλάστωρ] ἀνθρώποι μιαιοὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες. 324, 21. βάρεβρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν. 438, pen.

ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας. 270, 4. σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς Θεβαίων ἀτυχήμασι, κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ. 239, 26. ἀλγεῖν τοῖς αἰσχυροῖς λόγοις καὶ θνείδισιν. 798, 5. αἰσχυροῦρημοσύνη καὶ τῷ διηγέσθαι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. 1489, 8.

ἀλγημα] πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνέχεις καὶ ἀλγήματα. 1260, 20.

ἀλειτούργητος] immunis, jure vacationis a muniis sumtuosis et onerosis fruens. ἀλειτούργητος πασῶν προστακτῶν λειτουργῶν. 256, 10.

ἀλεκτρυῶν] ἦδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος. 1259, 20.

ἀλεξιφάρμακός ἐστι τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις. 727, 24.

ἄλευσα] ἀλεύρα (βρεχθῆναι) ὡς ἡμιμέδιμνον. 1278, 23.

ἀλήθεια] πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 232, 4. τούτων τείνου ὡτως ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων. 232, 16. πολὺ τι σκότος, ὡς εἴοικεν, ἐστὶ παρ' ἡμῶν πρὸς τῆς ἀληθείας. 281, 2. τῆς ἀληθείας ἠτάταί μοι. 317, 10. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ. 366, 21. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστῆν. 873, 19. b) αἱ ἀλήθειαι in numero plur. Demosthenes usurpare amat, ut 875, 7. 1041, 9. 1081, 13. 1151, 6. 1154, 10. 1201, 8.

ἀληθῆς] τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων ἀληθεῖς καὶ δικαίας προσήκει εἶναι. 21, 7. τὴν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων ἀποκρύπτεισθαι. 279, 21. μετατιθέσθαι προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς. 303, 9. ἀποδόσθαι χρημάτων τάλανθ' ἑ. 349, 24. τάλανθες ἰσχυροὶ ἐσσι. 406, 1.

ἀληθινὸς φίλος. 113, 27. 1248, 22. 1249, 1. 1250, 7.

ἀληθῶς] τῶν ἀληθῶς παιδείας τετυχηκότων. 269, ult.

Ἄλια dorice idem, quod Ἡλιαία, seu ἐκκλησία, concio. 255, 21.

ἀλίμενον χωρίον. locus importuosus. 1213, 20.

ἀλιτήριος] furialis, pestilens, pestifer, qui quo venit, illuc secum exitium affert. κοινὸν ἀλιτήριον ἀπάντων τῶν ἀπολωλότων. 280, 26. 402, 27. 411, 26.

ἀλλὰ tam objectionem, quam responsionem ejus incipit. 739, 24. cum inseqq. usurpatur loco δὲ pone præmissum μὲν. ἀλλ' ἐπὶ pro ἐπὶ δέ. 597, 25. in argumentatione. ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε. citat Hermogenes p. 306. ex orat. pro Corona. ἀλλὰ μὴν, progo, deinceps. 15, 25. 734, 15. quin etiam. 1092, 9. ἀλλὰ νῦν γε, sic breviter et abrupte dictum, pro integro εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε δή. si non citius, at nunc certe, cum adhuc oportuum est. 37, 18. ἀλλὰ pro ἤ. μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν Ν. φονέα, ἀλλ' Ἀρίσταρχον, id est, ἡ Ἀρ. 554, 15. saltim, tumen. τὰ μὲν ἄλλα εἰώ, ἀλλὰ τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθούς λυκαῖνῃ. si nihil aliud, aut, ut reliqua non commemorem, corrumpis tu quidem senio suos adjutores, eo, quod--733, 26. redundare videtur ante ἡ et οὐδὲ, ut in illo ἀλλ' οὐδοτιόν. 771, 11. ὦν οὗτος πρὸς

ἑμῶς ἀπήγγειλαν, ἀλλ' οὐδὲ μικρόν. 352, 21. λῆμμα παρ' αὐτῶν ἐν δέκα ἔτεσιν ἑμῶν γνησίμενον ἀποφάθουσιν ἀλλ' οὐδὲ μικρόν. 821, 7. τῶν ἡμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι. 1455, 18. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ simpliciter. ἀλλ' ἢ τῆς πάλαιός ἐστι. 45, 13. idem quod ἢ simplex. ὁ δ' ἀναίθης ἐκ τίνος ἀνομάσθη τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ ὅταν—790, 26. οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν σκοπῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπαγγ. 912, 6. εἰς ἔτερι ἡμετέριον οὐδὲν, ἀλλ' ἢ εἰς Ἀθήνας. 1284, 16. ἀλλ' ἢ, pro ἄλλος ἢ, pro ἄλλο ἢ. οὐκ ἐπ' νόμον, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλον ἢ, nisi) τὸν αὐτὸν κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν. 719, 7. καὶ τί λοιπὸν ἐστὶν ἡμῶν, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλο, ἢ *praeterquam*) καταλελῶσαι. 731, 19. μὴ δύνασθαι βοηθεῖσαι, ἀλλ' ἢ (nisi, *praeterquam*) βραχέα. 1225, 3. αἰτιασαίμεν ἂν οὐδένα—ἀλλ' ἢ πάντας τούτους. 1441, 1. ἀλλὰ pro ἄλλως. καὶ μηδὲ ταῦτα, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλως ἢ *praeterquam*) περὶ λήγοντα τὸν ἑναυτὸν ἢ λαβεῖν. 731, 9. usurpatur initio orationis, neque colligi inde potest, aliquid deesse. 1401, 1. ἀλλάττειν] ἀλλαξάμενος πρὸς ἕτερα χωρία. 1280, ult. ἀλλοθι] οὐ γὰρ ἀλλοθί σου βεβίωκα, ἢ παρ' ἡμῶν. 228, 16. pro ἄλλοσε. εἴ τις Ἀθήνησιν οἰκῶν ἀλλοθί ποι σιτηγήσειεν, ἢ—918, 5. ἀλλοίος] abhorrens, incontentaneus. ἂν δ' ἄρα ἅπαντα λογιζομένοις (scil. ἡμῶν ὁ λόγος) ἀλλοιότερος φαίη. 1442, 11. ἄλλος] εἰ ἄλλοι, subaudi πολῖται. quod etiam interdum pro εἰ πάντες, vel εἰ ἔλοι potest accipi. ut ἄλλος interdum pro ἄσας. τῶν ἄλλων ἑνεκα. 608, 22. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τούτων, ὀφείλειν. 795, 22. τὰς συμφορὰς βεβαίας τούτοις μόνους τῶν ἄλλων. 1430, 7. ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλαν Ἑλλάδα, id est, τὴν ὅλην. 187, 1. ὑπὲρ γὰρ αὐτοῦ τούτου τὰς ἄλλας ἔλαβον τιμὰς, id est, τὰς πάσας. 569, 25. ἄλλο τι ἢ—(id est ἄλλο τι δέσει ποιεῖν, ἢ—) ἄλλο τι ἢ σιγῶντα δέσει κειρίδημον ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίζειν. aliudne quiddam supererit, quod agat, quam hoc, ut æquo ferat animo sibi a Charidemo insultari, neque id impedit. 638, 14. (simile illud Herodoti p. 55, 12. ed. Wessel. ἄλλο τι ἢ λείπεται μοι τῶν κινδύνων ὁ μέγιστος, pro, τί ἄλλο λείπεται ἔμοι, ἢ ὁ μέγιστος τ. κ.) ἄλλο sinistrum, secius quam velis, malum, dirum, nefandum. εἴ τι ἂν ἄλλο ψηφίσαισε ἡμεῖς, scil. quam nobis volupe sit. ἄλλο aut redundat, aut est pro ἐν. ἢ ἄλλο τι τῶν ἄλλων. 996, 24. nisi ibi τῶν ἄλλων accipere velis pro τῶν ἄλλων, vel τῶν πάντων, quomodo accipi posse videtur etiam in illo p. 794, 9. παρὰ τῆς τῶν ἄλλων (id est ἀπάντων) ἡμῶν φύσεως, riene ut Francicum nous autres.

ἀλλότερος] alienus, seu jure, seu animo, h. e. quod sit in alius jure et potestate,

aut quod tibi sit inimicum et infestum; item abhorrens et discrepans. a) alienus, peregrinus, in quem tibi nihil juris, neque potestatis sit. εὐθεός, τὰ οἰκεία αὐτοῦς προζοιμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι. 129, 25. ἐν χορηγίαις ἀλλοτρίοις. alius choregos agentibus. 403, 22. εἰς ἀλλότερα ἐμπεσὼν δόξει ὡς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι. 1004, pen. ἐπὶ τῷ τάλλοτρία λαμβάνειν ὀτιοῦν ἐποιοῦν. 1015, 20. ἀλλοτρίους παῖδας εἰσάγοντα εἰς τοὺς (ἑαυτοῦ) φεράτορας καὶ δημότας. 1349, 15. b) haud congruens cum alio, incontentaneum. οὐδὲν ἀλλότριον ποιοῦν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὔτε τοῦ τράπουου. 289, 14. ut hic cum genitivo, ita cum dativo in isto constructum cernitur: οὐκ ἀλλότριον ἡγεῖται οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ. 290, 19. εἴτ' οὐχ ὄρατε τὸν Φίλιππων ἀλλοτριωτάτας ταύτη (libertati puta) καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα. 72, 1. c) inimicus, infestus, animo abalienatus. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γεγραφῆς δικαίων ἀκούη μου. 228, 12. εἴ τι πρότερον γέγονεν ἀλλότριον ταῖς πόλεσι. 290, 12.

ἀλλοτριῶν] τῶν δὲ τριπράξων τοὺς ἡλλοτριωκότας ἑαυτοῦς ἀπὸ τῆς λειτουργίας, τούτους στεφανώσαι κελεύουσιν. qui trierarchatum suum aliis certa mercede elocassent, quod ipsi eo fungi nolissent. 1233, 11.

ἄλλως] temere, ut fert, fortuito, sine fraude mala. τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτάνωντων. 527, 27. b) mere, absolute, nihil aliud, quam id ipsum, quod dico. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. 348, 23. sed v. annotationem ad h. l. ubi aliter interpretor, et, ni fallor, rectius. ἡγούνητο τὴν συγγραφὴν εἶναι ἄλλως (id est ὅπως, ἀσφαλῶς, οὐδὲν ἄλλο ἢ) ὕθλον καὶ φλυαρίαν. 931, 11. c) secius, prave, perperam. τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα καὶ δοκιμασθέντα σὲν πολλῇ σπουδῇ πολλαῖς τῷ τοῦς ἐπιστάντας ἄλλως χεῖσθαι, διελυμάνθη. 1466, 5.

ἀλογίαν ex or. in Aristocrat. citat Harpocr. h. v. ἀντὶ τοῦ μὴ δένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογοῖσι πρᾶττειν.

ἀλόγιστος] τίς οὕτως ἀλόγιστος. 536, 7. ἀλόγιστως. 464, 4. 1288, 22. οὐχ οὕτως ἡμεῖς ἀλόγιστως ἔχετε. 1485, 14.

ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκίτου σωτηρίας τυγχάνειν. 672, 14. καὶ γὰρ ἄλογον ἂν εἴη. 481, 4.

ἄλ] εἰ ἄλες sunt convictus et contubernii communio. ποῦ δὲ ἄλες; ποῦ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; ubi autem manent jura convictus? quid his fit? 400, 16. πόττει οὖν τοὺς ἄλας καὶ τὰς σπονδὰς παρέβαινον. 401, 3. ἄλῶν κοινανὸς καὶ ὁμοκρόφιός γενόμενος. 553, 5.

ἄλυπος] μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα. 1390, 23.

- ἀλύσει μονοῦ σιδηρᾶ δεδεμένους. *arctissimis vinculis constrictus.* 778, 20.
- ἀλυσιτελὴς φίλος, ἐχθρὸς δὲ συμφέρον. 188, 13. τὸ προέσθαι καδ' ἐκάστην αἰεὶ τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελὴς. 13, 9. δύο πάντων ἐστὶν ἀλυσιτελέστατα τῆ πόλει. 1444, 14. ἀλυσιτελὴς τὸ προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου. *haud expedire reip. gerenda se tradere.* 1481, ult.
- ἀλυσιτελῶς ἔχειν ἑαυτοῖς. 1402, 12.
- ἄλφια] τὰ ἄλφια κατὰ ἡμέτερον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι. 918, 11. διεμετροῦντο τὰ ἄλφια ἐν τῷ ὄθει. 918, 8.
- Ἄλῳα] *festum agricolarum Cereri et Baccho peracta messe sacrum, pro frugibus comportatis in aream, ubi primitias ipsis consecrabant.* 1385, 2.
- ἄλῳαι] *criminiis convictus ejusque reus a iudicibus declaratus esse, tametsi corpus rei haud tenetur, sed fuga elapsum sit. τὸν πεφευγότα, accusatum, ἐπ' αἰτία φόρου, καὶ ἐαλωκότα, condemnatum tametsi absentem, ἐάνπερ ἄπαξ ἐκφύγη καὶ σωθῆ.* 632, 12. οὐδεὶς πάποτε ὁμολῶν ἀδικεῖν ἕλω. 408, 10. ὥσπερ, εἴ τις ἐκείνων ἕλω, σὺ τὰδ' οὐκ ἂν ἔγραψας. 653, 21.
- ἄλω] *area trititando frumento. ἦσαν γὰρ δύο ἄλω αὐτόθι, μικροῦ πλέθρου ἑκατέρω.* 1040, 23.
- ἄμα καὶ ἠβήσῃ ἐπὶ δίετες. *ubi primum, simulac, in pubertate exegerit biennium.* 1135, 4. δυοῖν ἀγαθῶν ὄντων τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ μὲν εὐτυχεῖν, — τὸ δὲ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἄμα ἢ κτήσις παραγίνεται. 658, 5.
- ἄμαξα] ῥητὰ καὶ ἄρῆτα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης. 268, 13.
- ἄμαξίαιους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ. 1277, 12.
- ἄμαρτάνειν] *deliberato consilio sciens et prudens peccare.* 297, 7. οὐκ ἐστὶν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ἀράμενοι. 297, 9. μηδὲν ἄμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν. 322, 16. et 19. οὐδεὶς οὐδ' ἂν ἄμαρτῶν ἄλλον εὐὶδα, ὅτι φήσειεν ἂν. *ne si lingua quidem ei a proposito aberret, ut alium pro alio, quem voluisset, nominet.* 405, 14. παρ' ὧν ἀπάντων καλῶν κἀγαθῶν ἔτυχον, τούτους ἄμην δεῖν ἔχειν καὶ ἄμαρτεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς ἐμέ. 1473, 3.
- ἄμαρτημα] πᾶσι πάντων τῶν ἄμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή. 1478, 7. οὐκ ὀλίγων ὄντων ἄμαρτημάτων οὐδ' ἐκ μικροῦ χρόνου συνειλεγμένων. 131, 4. ἂ συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις πρῶστεσι καὶ ἀναγκαῖα ἄμαρτηματα. 309, 1. ποιείσθαι εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἄμαρτηματα. *suscipere, sibi pati imputari aliorum peccata.* 352, 19.
- ἄμαρτυροὺς ἀγῶν. 378, 6. ἄμαρτυρα. *nemine eorum acta.* 502, 20. ἄμαρτυροὺς πρᾶξις. 875, 4.
- ἄμαρτύρωσ. 869, 22.
- ἄμαυροῦν] ὕβριν ἄμαυροῦ. 423, 1.
- ἄμαχος] *invictus, indomitus, adversus quem arma tolli, bellum geri nequit.* 19, 16.
- ἄμειβειν] ἄμειβεσθαι τοῖς ὁμοίοις τοὺς ἀγῶνι τι ποιοῦντας ἑαυτοῦς. 458, ult.
- ἄμεινῶν] ἔφυγον κακῶν, εὔρον ἄμεινον. *formula ab initiandis pronuntianda.* 313, 19. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. 1072, 15.
- ἄμέλεια] τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἂν τις θεῖν δικαίως. 12, 4. τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν ἂν, ἢ δ' ἀμέλεια τῆς πόλεως. *reip. autem torpor et segnitie in illis criminibus puniendis.* 1382, 20. τὴν ἴσθην ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς παρασχέσθαι δεῖ, ὅσσην περ ἐκ τῶν ἀνωθεν χρόνων τῆς ἀμελείας. 1440, 6. τῆς ἡμετέρας βραθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκεν ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκεν. 112, 3.
- ἄμελεῖν] τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων. 120, 27. ἐφ' ἐκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἰσθησιν εὐθέως ποιεῖ. 133, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας. 133, 20. ἦς μὲν οἴκοθεν ἦκετ' ἔχοντες δόξας περὶ ἡμῶν ἀμελεῖσαι. 303, 20. φύσει ὑπάρχει τοῖς ἐθέλουσι ποιεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων. 41, 26.
- ἄμελής] *passive. τὰ τῆς πόλεως ἀμελεῖ, id est, ἀμελούμενα. cernentes remp. supine, per socordiam et contentum, tractari.* 1211, 7.
- ἄμεμπτος] οὐκ ἀμέμπτος μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε. 300, 17.
- ἄμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα. *excogitari nulla ratio poterat, qua impeditum hoc negotium expediretur. aut, insolentia hominis erat intolerabilis et jam coerceri non poterat amplius.* 658, 18. εἰ γὰρ ἀπάντων ἀμηχανώτατος ἦν ὅτι χερὶ λέγειν πορίσασθαι. 1392, 16.
- ἄμικτος] *non solum ille, qui ab aliorum consortio abhorret, sed etiam quocum alii conversari dedignant, aut quo familiariter uti salva honestate et religione nequeunt. ἄμικτος ἀνδραποτος.* 786, 10. μισρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον. 788, 10.
- ἄμιλλα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. 490, 1.
- ἄμις] *vas, quo commingitur. τὰς ἀμίδας κατεσκευάσθαι καὶ προσεοῦσαν.* 1257, 17. ἄμισθι ταῦτα ποιῶμεν. *gratuito.* 731, 19. ἄμισθον τὸ στρατεύμα καταλελύσθαι. *exercitus dissolveretur, quod stipendia dari nequirent.* 1188, 6.
- ἄμισθωτον ἐποίησαν τὸν οἶνον εἰ διαχειρίζοντες. *substantiam non elocabant pro certa, pacta annua mercede.* 865, 20.
- ἄμιμιγα (id est ἀναμιξέ) πάντων. *omnino omnes, nullo sexus, aut ætatum, discrimine.* 531, 5.
- ἄμμορσία] *immortalitas.* 86, 23. illa condi-

- tio, quæ *μάρις*, necessitate fatali occi-
 dendī, pereundi, caret, pro *ἀμορῖα*.
ἀμνημονεῖν] οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους, οὐδὲ
 τὰς ὑποσχέσεις. 69, 3. μῖνον δὲ τοῦτο
 οὐχ ὄν τε ἡμῖν ἐστὶν ἀμνημονεῖσαι. 81,
 8. 1399, 6. ingratus, immemor esse.
 320, 24.
ἀμοιρος] ἄτακτος λόγος μάταιος πράξειν ἀμεί-
 ρος γενέμενος. 158, 16. ἀμοιρον μνηδὸς
 τῶν ἐνδόξων γενέσθαι. 1413, 4.
ἀμύδιος] ἀμύδιος γράμμασιν Ἀπτικοῖς δι-
 λοῦσι τὰ γεγραμμένα. 1370, pen.
ἀμύθητος] ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε. 49,
 pen. ἀμύθητα κακὰ καὶ πράγματα μοι
 παρέχον. 520, 20.
ἀμύνεσθαι] alias defendere, a se profligare,
 alias ulcisci, pœnas injuriarum repe-
 tere. ἀμύνεσθαι τὸν πρότερον πολεμοῦντα
 ἡμῖν. 91, 25. ἡμίνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ
 οἰκ ἀντηπάσθη. 123, 10. εἰ μὲν ὄν ἔτε-
 ρός τις ἦν τρίπος τῆς δυνάμεως, ὃ τοὺς
 βαρβάρους ὄν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δὲ
 τις, ὃ τοῦ· Ἑλλάδας. 180, 25. τοῦς ὑβρί-
 ζοντας ἅπαντας καὶ τοὺς ἀσελγείς οὐκ αὐ-
 τὸν ἀμύνεσθαι μετὰ τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ἐφ'
 ἡμᾶς δεῖ ἄγειν. 539, 11. βούλομαι ἡμᾶς
 πρότερον ἠφθίνας ἀμυνόμενος τοὺς ἄρχεῦς,
 ἡ κείνοντας τοὺς πολίτας. 1432, 19.
ἀμυχή] ἀμυχᾶς, vibices, sugillationes.
ἀμυχᾶς ἐν τῷ τραχύλῳ εἶχεν ἀγχομήνη.
 1157, 5.
Ἀμφικτυονία] collegium Amphictyonum,
 vel jas et dignitas in illo collegio scden-
 di. ἐτι κωλύμεν αὐτὸν τῆς Ἀμφικτυονίας
 κοινωπείν. 62, 1. εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν εἰσ-
 δεδουκᾶς. 153, 14.
Ἀμφικτυονικός] Ἀμφικτυονικός δικασ ἐπαγίν-
 ταν μοι. 331, ult. Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν
 ἀπεσχημένον. 632, 1. ἀπέλειπε τῶν Ἀμ-
 φικτυονικῶν ἱερῶν. 632, 27.
Ἀμφικτυὼν] τοὺς συνελλυθότας νῦν τούτους
 καὶ φάσκοντας Ἀμφικτυονίας εἶναι. 60, 21.
ἀμφίς] μὴ στυγερὰν ἀμφίς ἔχωσιν ἔριν.
 322, 13.
ἀμφισβητεῖν] contendere, rixari, tricari,
 super re, quam cum alter snam aiat
 esse, tu tibi arrogas; repugnare. ἡμῶν
 τῶν εἰθισμένων ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν οὐδὲν
 ἡμῖν προσκόντων. 165, 14. τοῦ σίτου τοῦ
 ἡμετέρου ἀμφισβητήσας ἡμῖν. 884, 26.
 τῆς ἀρχῆς ἡμφισθέτη, ἐφ' ἦν ἡμεῖς ἐμὲ
 ἐπιχειροῦσάσθα. 1000, 3. καὶ τῶν ἡμε-
 τέραν ἀμφισβητοῦσι. 1254, pen. τῶν
 μὲν ἡ μήτηρ ἀμφισβητεῖ, τῶν δὲ ἡ ἀδελ-
 φή. 1255, 8. b) tricari, arguari, ca-
 villari. ἀμφισβητεῖς πρὸς ἐν ὄμμα ἐν τῇ
 συγγραφῇ. 917, 1. c) aut aiendo, aut
 infiliando, aliquid contendere, contra-
 dicere. οὐτ' ἡμφισβήθησε μὴ ἔχειν. asse-
 ravit se non habere. 818, 10. ἀμφισ-
 βητῆ, ὡς πάντα πεποιήκει τὰ συγκείμενα.
 908, 6. εἰ ἄρα ἡμφισβήτει μὴ τάληθῆ
 λέγειν ἐμῆ. 347, 7. εἶνα μὴδὲ καταλει-
 φθεῖται ἡμφισβήθηκε. 820, 26. ἡμφισ-

βήθησεν οὐτος μὴ εἶναι ἡμᾶς διαιτητάς.
 899, 11.

ἀμφισβητήσιμον ἡμῶν τὴν χώραν κατεσκευ-
 ακεν. 87, 13. ἀμφισβητήσιμου οὐκέτ' ὄν-
 τος τοῦ πράγματος. 702, 21.

ἀμφισβητήσις οὐκίτι καταλείπεται τὸ μὴ
 (subandi δεῖν) ταῦτα ποιεῖν, ἃ πωνεῖα τις
 αὐτὸς ἐκρινεν εἶναι πρῶτερον. 498, 11. ἀνε-
 κριθῆσαν πρὸς τῆς ἀρχῆς ἅπασαι αἱ ἀμφισ-
 βητήσις. partes omnes inter se litigantes.
 1173, 19. περὶ μὲν ὧν ἐστὶ τις ἀμφισβη-
 τήσις, ὡς ἄρα—citat Hermog. p. 342.
 ex or. pro Corona.

ἀμφιτιθέναί] Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδικοῖς ἀμφιτι-
 θεσι σέδας. 422, ult.

ἀμφορεύς] ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἀρχοντὶ ἀμφορέα
 ἐκάστω ἐγγχεῖαι τῶν ἀμφισβητούντων. 1052,
 20.

ἀμφορίσκοι δύο. 617, 19.

ἀμφοτερόπλους] ἐδάεισα φορμίωυ τούτω εἰ-
 κοσι μῶας ἀμφοτερόπλου ἐἰς τὸν Πόντον. ea
 lege, ut pro illis viginti minis quas hic
 emisset merces, ubi in Ponto vendidisset,
 c venditarum mercium pretio mer-
 ces ibi alias, e. c. frumentum emeret,
 quas huc Athenas referret, iisque hic
 venditis mihi æs a me creditum cum
 fœnore constituto renumeraret. 908, 20.
 et alibi sæpissime. ideo sic dicitur hoc
 æs, quod in mercibus ad ambos por-
 tus pervehendum esset, tam illum, quo
 destinaretur, e. c. Pontum, tam unde
 exisset, e. c. Athenas, neque prius sol-
 vendi necessitas erat, quam eum in por-
 tum, unde exisset, navis redisset. 1294,
 19.

ἀμφῶ] ἀμφῶν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι. 226, 8.

ἀναβαίνειν εἰς τὴν ἀρεπὸν πολιν. 799, ult. ὡς γὰρ
 ἐγένετο τὰ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν
 Ἄρειον πᾶρον οἱ ἀνέτα ἀρχοντες. 1372, 7.
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ire, coire in concionem,
 ut contra illinc domum redire καταβαί-
 νειν dicebatur. 772, 8. 775, 24. 1422,
 11. 1427, 20. vid. Aristoph. Equ. v.
 149. et quæ de formulis ἀνάγειν δυσίαν,
 et ἑορτὴν, ad Polybium annotavi. p. 133.
 ἐπὶ τὸ βῆμα. 247, 4. τὸ τίνοος φρήμμα
 λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει. 297,
 27. τούτων ἀναβαίνοντων (scil. ἐπὶ τὸ
 βῆμα) λόγους βραχεῖς ποιῆσαι. 1461, 25.
 ἐπὶ τὴν ναῦν. 567, 13. 1221, 23.

ἀναβάλλειν] ἀναβάλλεσθαι, differre, proro-
 gare, extrahere in longum. εἰ τις ἡμῶν
 εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται ποιεῖν τὰ δεόντα.
 31, 1. ἅπαντ' ἀναβαλλόμενος, ὅσα ἂν ἦ
 δυσχερῆ, πάντων ὑστερεῖεν τῶν ἔργων. 51,
 11. τὸν σπόμενον. 152, 2. ἀναβάλλονται
 παρὰ πάσαις ταῖς ἀρχαῖς οἱ ἀρχοντες τὰς
 κρείσεις. 1042, ult. ἐδέεμην αὐτοῦ ἀναβάλ-
 λεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, ἕως ἂν τὴν ναῦν
 ἀποστείλω. 1154, 16. et 21. 1302, 15.
 b) impedire, remorari aliquid, spe
 falsa objecta, quominus celeriter agenda
 agat. τοιοῦτους λόγους, ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι

μὲν ἡμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ πρᾶτ-
τειν, ὅτι ἂν βούληται. 102, 27. 114, 9.
c) εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀκαβεβλημένον.
tametsi vestis ei esset in humerum
dextrum rejecta. 420, 10.

ἀναβιβάζειν] ἀναβιβᾶται Attice, pro ἀναβι-
βάσεται. in suggestum attollet, adscen-
dere jubebit. 440, 18.

ἀναβολή] dilatio. ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιοῦ-
μένους. 235, 11. πρὸ φασίζετο καὶ ἀναβο-
λὰς ἐποιεῖτο. 1173, 2.

ἀνάγειν] ἀναγαγόντες εἰς τὸ πέλαγος ἐν πλοίῳ.
cum in altum navigio pervexissent. 677,
4. ἀνάγεσθαι. e portu in altum evehi. 262,
20. 910, 2. et 7. ἀνάγεσθαι κελεύει ὁ στρα-
τηγὸς τὴν ναῦν. 1154, 14. πλείω ἢ μύρια τά-
λαντα εἰς τὴν ἀρέπην ἐνήγαγον. arx enim
in monte sita erat. 35, 6. b) referre,
reportare illuc, unde sumseras. ἀνάγειν
τὴν οὐσίαν ὅθεν εἰληφας. h. e. demon-
strare, unde et qui facultates illas ade-
ptus sit. 1126, 3. c) revocare, retor-
quere. ἀνάγετε αὐτὸν ἐπὶ τὴν συγγραφὴν.
revocate eum ad tabulas pacti. 1292,
11. d) pro συναγεῖν. ἵνα ὡς εἰς ἐλάχιστον
τὴν βλασφημίαν ἀναγάγωι. contraham.
783, 20.

ἀναγνώσκω] εἰ τις τὰ ψήφισματα ὑμῶν ἀνα-
γνώσῃ, καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ'
ἂν εἰς πιστεύσειε τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι
κακῆϊνα. 175, 21. τῇ μητρὶ τελοῦση τὰς
βίβλους ἀνεγνώσκεις. 313, 14. 403, 18.

ἀναγκάζειν] ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρῆστον
εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δεῖ αὐτόν. 390, 15.

ἀναγκάος] τὸ τῶν ἀναγκαιῶν ἀποστρεῖν τινας,
κοιτὴ κακίους· ἐστὶ ποιεῖν πολλὰς τοῖς πρᾶ-
γμασι. 142, 11. οἰκίης καὶ ἀναγκάος τῇ
γραφεῖ λόγος. 245, 4. συνήλικα ταῖς πό-
λεσιν ἀπάσαις σφίσι καὶ ἀναγκάια
ἀμαρτήματα. 309, 1. τὴν ἀναγκαιὴν ἀτέ-
λειαν ἔχοντες. immunes ideo cum sint
necessario, quia, quod dunt, nil suppetit.
462, 25. αἱ ἀναγκάια χρεῖαι τοὺς τί-
πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναίρουσιν. 668,
ult. τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἴχομεν.
1088, 16. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν
Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας
ἀναγκάια. 1118, 8. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους
οὔτ' ἀναγκαιοτέρους· μᾶλλον τούτων ἐχθροῦς
εὔροι τις ἂν. 1448, 26. τῆς ἀναγκάος μὲν,
ἀγνώμονος δὲ τύχης. 1468, 14.

ἀνάγκη] εἰς ἀνάγκην ἔρχεσθαι τοῦ ποιεῖν πολλὰ
καὶ χαλεπὰ. 13, 24. ἐπειδὴν ἀνάγκη τις
ἦ. 43, 3. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις
μεριστὴν ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμά-
των αἰσχύνην εἶναι. 43, 5. ἀνάγκη ἐλευ-
θέρον ἀνδρώπαν. 102, 14. et 17. τὴν δὲ
τῶν δούλων ἀπέυχεσθαι δεῖ μὴ γενέσθαι.
102, 16. et 19. scite Arabicus poeta,
Ibn Doreid, eandem sententiam sic
more suo expressit

الموم المكن مقيد راع
والغيد لاينى وبلاالغط

ἀνάγκη μεγάλη ἐστίν. necessario conse-
quitur. 338, 10. ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ pro ἀνα-
γκαιὸς ἐστὶ. 1052, 19. 1056, 16. et 19.
1065, 19.

ἀνάγκωσις pro ἀνάγκησις, seu scrutinio praesentium, quas ambæ partes pro se
quæque allegant, ante ipsam litis con-
testationem. 1253, 25.

ἀναγορεύειν (τὸν στέφανον) ἐν τῷ θεάτρῳ.
243, 15.

ἀναγόρευσις] τῆς δ' ἀναγορεύσεως τοῦ στεφά-
νου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλὴν.
253, pen.

ἀναγράφειν] saxo, vel monumento alii pu-
blico inscribere, insculperè. ἐχθρὸν αὐτῶν
ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμάχων. 122, 10.
νόμους. 701, 14. εἰς λεύκωμα. 707, 12.
ἀναγραφῆναι τοὺς δοκιμασθέντας (νόμους)
ἐν στήλῃ λιθίνῃ. 1381, 10.

ἀναγωγή] discessus e portu, evectio navis
in altum. περὶ τὴν ἀναγωγὴν ἂν. in pro-
cinctu cum esset in altum evehendi.
900, 19. 1150, 5. 1186, 12. ἡ ἀναγω-
γὴ διὰ ταχέον ἐγγιγνέτό μοι. 1247, 27.

ἀναδασμὸς γῆς, distributio fundorum inter
colonos, presertim ea, quæ legibus ad-
versis fil, ut quorum de jure sunt, et
usucapione fuerunt adhuc, iis nunc erep-
ti novis dominis præter jus et fas tran-
dantur. ἐπιμελεῖσθαι, ὥσως μὴ γίνονται
— μηδὲ ἀναδασμοῦ γῆς. 215, 24. 746, 24.

ἀναδεῖν] ἀναδησάμενους τὰ πλοῖα ἔλκειν εἰς
τὴν Μαρώνηαν. suis e navibus religatas
naves alias pertrahere. 1213, 3.

ἀναδενδράς] ambulatio arboribus septa, are-
ola arboribus aut floribus consita. τὰς
ἀναδενδράδας ἐξέκοψε. 1251, 23.

ἀναδέχεσθαι] recipere, h. e. spondere, condice-
re, conditionis alicujus molestiam suis
manibus sibi imponere, aut imponi pati.
τὸν Φωκικὸν πόλεμον ὑπέε αὐτῶν ἀναδέξασθαι
σπολεμήσειν. 20, 4. ἀνεδέξαμην ἐκτίσειν.
899, 21. ἀνεδέξατο τὸν παῖδα οὐχ ἐκῶν.
recipiebat puerum, h. e. rursus in do-
mum et familiam suam admittebat. 1365,
1. b) in se suscipere, aliena peccata
sibi pati imputari. πάντα ἀναδέχόμενος
καὶ εἰς εαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἀμαρ-
τήματα. 352, 18. ἀναδέχονται ἐφ' εαυτοὺς
τὰ τῆς σῆς ἀναιοχρητίας καὶ σπονθίας ἔργα.
613, 5. 704, 17. 753, 5. εἰς μὲν οὐδεὶς
ὅλον τὸ πρᾶγμα ἀνεδέξατο. 1106, 24. ἐὰν
μὲν ὁ ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχεται (sich da-
zu bekennet [own it], ista se aiat utique
scripsisse, atque vera esse) ἐκείνους ὑπό-
δικος ἢ τῶν ψευδομαρτυριῶν· ἐὰν δὲ μὴ ἀνα-
δέχεται, εἰ μαρτυρησαντες τὴν ἐκμαρτυρι-
αν. 1131, 2.

ἀνάδικον καθίστησι τὴν ψῆφον, rescindit, ir-
ritam facit sententiam jam pronuntia-
tam, et restaurabilem, repellit cog-
nitioni obnoxiam facit. 760, 3. οὐκ
ἄμην δίκαιον εἶναι ταῦτα πάλιν ἀνάδικον
γενέσθαι. 1020, 16. 1021, 4. ἀνάδικον

ἐσπίσει ταύτην τὴν δίκην, περὶ ἧς νῦν δι-
κάζομαι. 1018, 26.

ἀναδέσθαι tergiversari, cunctari, subter-
fugere. ἐὰν δὲ τι ποιεῖν, ἀναδύμενοι.
109, 12. οὐκ οὐκ προσεῖτε πρὸς ταῦτα ἢ
διάνοια, ἀλλ' ἀνεδέετο. 406, 20. 1466, 18.
τί οὖν ἀναδύμεθα, ἢ τί μέλλομεν· cital
Sopater. 102, 11.

ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας (scil. τὸν φόνον)
ἀργύριον λαβάν ἀπὸ πλάστη. 1331, 1.

ἀνάστημα] τῶν ἐν τοῖς (templis puta)
ἀναθημάτων. 35, 17.

ἀναίθεια τοῦ τρόπου. 1123, 11. πλείστως
ἀναίθειας καὶ ἀνιστορίας μεστός. 405, 13.

ἀναίθεια ἐὶ ἀναίσχυντία, vt cognata, at
diversa tamen, copulantur. 777, 3.

ἀναίδης] θρασύς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναίδης.
106, 23. ὅπως τὸν μιᾶρον καὶ ἀναίδῃ
φλάζωμαι Φίλοκράτην. 345, 1. ὁ σχετλι-
ος καὶ ἀναίδης οὗτος. 346, 1. τὴν ἀναίδῃ
αὐτοῦ γνώμην ἐπέπλησεν. 543, 24. ἐὰν
ἀναίδῃ καλέσωσι τὸν ἄπαζε εἰρηκότα, σφᾶς
αὐτοὺς πάντα τὸν βίον καλοῦς κῆρα τοῦς νο-
μίξουσιν. 1233, 27. εἰς χρήματα ἀναί-
δης. cupidus emolumentorum. 616, pen.
impudentis descriptio. 790, 25.

ἀναίδως. 321, 1.

ἀναίνεσθαι] Φορμίλινα κηδεστὴν ἀναίνῃ. 954, 7.

ἀναίνόμενος τὴν τῶν σοφιστεῖν ἐλομένων
δέξαι. 1415, pen.

ἀναίρειν] de medio tollere, evertere, pes-
sum dare, refutare. πόλις ἀπάσας οὕτως
ἀμῶς ἀνήρηκεν, ὥστε μηδεὶα, μηδ' εἰ πῶ-
σποτ' ἀκλήθησαν, εἶναι ῥάδιον προσελθίνα
εἰπεῖν. 117, 22. εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου
τὰς βλασφημίας. 141, 1. τὰ τῶν προ-
γόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναίρειν. 246, 4.
τοσοῦτοις νομίμοις ἀναίρειν μένοισι. 647, 11.
φῆμισμα ποιεῖ κέρην τοῦς νόμους ἀναίρειν.
692, ult. ἀνήρηται τὸ τῆς Ἑλλάδος ἀξίωμα.
1396, 13. b) humo jacentem attollere
sepeliendi ergo. ἐπαγγελίτω ὁ δῆμαρ-
χος τοῖς προσήκουσιν ἀναίρειν (scil. τὸν
νεκρὸν) καὶ θάπτειν. 1069, 12. c) ἀναίρει
deus oraculum reddens, respondens
consulentibus. quoniam afflatus numi-
nis e specu subterfugere attollebantur.
436, 26. ἐν αἷς ἀνηρημένοι εὐρήσατε τῇ
πύλει. mandatum, præceptum auctoritate
numinis. 530, 26. θεοῖς, εἰ πολλὰς καὶ
καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν μαν-
τείαις ἀνηρήκασι. 1466, ult. In medio d) re-
cipere (h. e. promittere) peragendum, ca-
pessere, in se suscipere, velut onus ges-
tandum, übernehmen [to undertake, take
upon one's self voluntarily]. ἔχθραν πρὸς
τινα ἀναίρεισθαι. 71, 2. τὸν πόλεμον παραινῶ
μηδ' εἰς ἐνὶ τρέπτῳ προτίμῃς ἀναίρεισθαι.
180, 22. ἢ ἄλλο τι τῶν περὶ τὸν γεωργίαν
ἔργων ἀναίρειντο. 1253, 16. e) repetere
aliquid, e. c. codicillos, chartas quas
nostrates Documente [documents, deeds]
usurpant, tabulas pacti ab habente, et
secum auferre, eoque ita reddere,

zurücknehmen [to take back, retract].
τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπὸ πλάστου
τοῦ συμβολαίου. 916, 10. ἀναίρεισθαι
παρὰ τινος γραμματεῖον. 1107, 23. τὰς
συνθήκας. 1180, 6. ἀνείλετο τὴν γραφὴν.
actionem exceptam antiquabat, a ju-
dice repetebat, eoque prodebat eam se
nolle prosequi. 1332, 18. ἀνείλετο τὴν
δίκην τοῦ σίτου — καὶ τὴν γραφὴν παρὰ
τῶν θεσμοθετῶν. 1363, 15. f) ad se ra-
perere, sibi arrogare, ad se derivare.
ἅπαντα τότε ἤλασσε τὰ πρᾶγματα ἀναίρη-
σθαι. totam Græciæ amplitudinem at-
que potentiam ablatum. 15, 12. g) pec-
uniam mutuaticam ab aliquo sumere
in fœnus, Geld aufnehmen [to draw or
borrow money]. ἐπτακοσίας δραχμὰς πα-
ρὰ Ν. ναυτικὸν ἀνείλομεν. 1212, 3.

ἀναίρειν (ab arievi) τὰ γέγρα. craticulas vi-
mineas, tabernas institorum, ubi popel-
lus forensis scrutâ vendit, tollere, non
demoliendi, sed extruendi causa, die
Buden anfangen aufzubauen [to begin to
erect the booths]. 1375, 19.

ἀναίρεισι] eversio, strages. τῶν τευχῶν καὶ
τῶν πόλεων ἀναίρεισι. 385, 3. b) jus mor-
tuum, unde jacet, tollendi sepulture ergo.
οὐδ' ἀναίρεισιν ἔδωκεν, ἵνα ταφῇ. 86, 9.

ἀναίσθησις ἀποκαίει. 564, 12. μηδεὶα ἀναί-
σθησίαν ὑμῶν καταγῶναι. 1476, 18.

ἀναίσθητι. 302, 3.

ἀναίσθητος] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς
ἀναίσθητους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι.
1477, 23. οἱ ἀναίσθητοι Ἰσβαῖοι. 61, 1.
240, 10. σκαῖος οὕτω καὶ ἀναίσθητος εἶ.
267, 13.

ἀναίσχυντία ἐὶ ἀναίθεια, ut cognata, copu-
lantur. 777, 2. ἔστι δὲ γέλως ταῦτα,
μηδ' ἀλλοῦ δ' ἀναίσχυντία δεῖν. 364, 3.

ἀνακαλεῖν] ἐγὼ δὲ τοὺς προγόνους ὑμῶν καὶ
τὰς ἐκείνων ἀρετὰς ἀνακαλῶ. excito testes,
provoco ad eos. 799, 9. τῶν γραμμα-
τεῖων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀνεκείει. nomi-
natim citabat, calabat. 1301, 21.

ἀνάκειον] ergastulum, pistrinum. πονηρὸς
οὗτος ἄναθεν ἐκ τοῦ ἀνακειοῦ. 1125, 24.

ἀνακείσθαι] de statua in publico stante.
ἔφη γὰρ τὸν Σόλωνα ἀνακείσθαι τῆς τῶν
δημηγορούντων σωφροσύνης παραδείγμα.
420, 8. et 13.

ἀνακηρύσσειν στεφάνους. 256, 16.

ἀνακοινῶσθαι] conferre cum aliquo consilia.
ἀνεκοινῶσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ.
911, 6.

ἀνακομιδῇ] recuperatio amissorum. περὶ τῆς
τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς. 250, 13.

ἀνακομιζέειν] e portu in urbem trajicere
transportanda, vel transvehenda curare.
τὰ ξύλα εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐαυτοῦ ἀνακομι-
σαι. 1192, 4. τὰ ξύλα ἐκ τοῦ λιμένος ἀνακο-
μίσαι. 1194, 18. et 26. In medio b) recu-
perare. παρ' ὧν μέρος, εἰ καὶ μὴ πάντα,
ἀνακομιταίμεν. 1484, 20.

ἀνακράζειν] οὓς ἂν ἰδόντες ὑμεῖς ἀνακράγοιτε.

433, 20. ἄρ' ἐάν τις ὑμῶν ἀδικούμενος ἀνακράγη, προσδραμύνται οἱ νόμοι. 586, 3. ἀνακρίνει] dicitur prætor, aut etiam arbiter, cum partes litigantes privatim domi suæ scrutatur, interrogans de statu causæ, sintne satis ad eam tuendam instructi et armati, quibus argumentis et testibus fidant, quo sciat in antecessum, sitne causa in forum admittenda, an plano repellenda. ἀνακρίνω τὸν παῖδα τουτοῖ. examino hunc puerum. 1066, 9. ὥσπερ τοὺς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, οὕτως ἐγὼ ἑμαυτὸν ἐν ὑμῶν ἀνακρίνω. interroga- tos, examinabo, de genere meo. 1319, 21. ἀνακρίνετε τοὺς ἐνέα ἄρχοντας, εἰ τοὺς γνώεις εὖ ποιοῦσι. 1320, 18. Cum dativo : ὁ ἄρχων ἀνέκρινε (subaudi τὸ εὐ ἐγκλήμα- τος, vel τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως) πᾶσιν ἡμῶν τοῖς ἀμφισβητούσιν, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον. 1175, 28. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις. partes omnes litigantes. 1173, 19. εἰ ἀνακρίνοίμην κατὰ τὸν οἰκέλιον τῶν ἀδικούντων ἐμέ τὰς δικας, ἅς εἰλήγειν αὐτοῖς. 1251, 8. ἀνακρίμενός ἤδη ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ψευδοκλιπείας γραφὴν. 1252, 5. ἀνάκρισις] ejusmodi, ut dictum est, prævia exploratio, ad quam vocatus, qui comparere nollit, is eo testabatur se iitis actionem nolle prosequi. 1142, 10. Videntur ejusmodi examina aliquoties iterata esse. nam p. 1253, 25. appella- tur ἡ πρώτη ἀνάγνωσις : quod voc. idem significat ibi loci, atque ἀνάκρισις. κα- λούτων αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. 1324, 13. ἀνακτάσθαι] sibi devincire. ἀνακτῆσθαι σε προσδοκῶν ἐκ τοῦ τὴν σὴν φύσιν ἐπαινεῖν. fore, ut te mihi conciliem, adjungam. 1416, 19. ἀναλαμβάνειν] reprehendere, non sensu no- tandi, vituperandi, objurgandi, sed aut resumendi, denuo adsoiscendi, quod jam antea tecum habuisses, aut emen- dandi, et luendi, aut restaurandi, recu- perandi, aut recreandi, reficiendi; nec non redordiendi. a) denuo cura hospitioque amplectendi, id quod antea a te amandasses. ἐποίησα τὸν παῖδα καὶ ἀνέλαβεν ὡς ἐαυτὸν. resumit ad se. 1364, 23. b) emendare, expungere, compensare malefacta benefactis. ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνειν ταῦτα καὶ μεταγινώ- σκειν. 550, 14. c) recuperare, restaurare, in pristinum, h. e. meliorem, statum re- sistuere. τὰ κατεργασθημένα πάλιν ἀνα- λήψου. 42, 14. quasi recreare, reficere, ab exinanitione et animi deliquio ad bonam habitum reducere. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χεῖρω τὰ τῆς σφώλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψου. 157, 26. ἀναλαμβάνειν ἐαυ- τόν. 282, 2. 1049, 6. ὡς γὰρ ἀνέστη

τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀνέ- λαβεν ἑαυτόν. 1364, 25. ἀγνοσάντων δέ, ἢ παρακρουσθέντων οὐ ῥάδιον τὸν αὐτὸν (και- ρὸν) αὐδῆς ἀναλαβεῖν. 1463, 13.

ἀναλογισία] tarditas, stupor. τῆς ἀναλογισίας καὶ βαρύτερας τῆς τῶν Θεβαίων ἀπαλλαγῆ- ναι. 237, 13.

ἀναλίσκειν] absumere, consumere, prodigere, exhaustire, verthun, durchbringen [to spend, squander, waste]. ἀν δ' ἀνα- λώσας λάθη. 12, 11. ἀν τὰ παρόντα ἀναλώση πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσει πρὸς ἃ δεῖ. 33, 26. λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας. 253, 1. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πρᾶ- γμασιν ἀνηλακμένοις. 1225, 3. δόξαν κα- λῶν ἔργων, ἣν οἱ τοῖουτοί ποιοῦνται πάντ' ἀναλίσκοντες τρεῖσι τοῖς οὐχ οἰοῖ τ' εἶσιν ἀφα- νίσαι. eleganter dictum. gloriam præ- clare gestarum rerum, velut fundum, carpentes et minuentes modis omnibus tamen disperdere nequeunt. 689, 27.

b) impendere, insumere, erogare, drauf verwenden [to spend, bestow, consume, etc. on]. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπόρους. 174, 12. οὐκ ἐλάττω λόγον τάλλα διεξίειν ἀνάλακκε. 228, 8. το- σουτουσί λόγους ἀνηλακέναι. 319, 4. τὸν τοῦ πρᾶττειν καιρὸν εἰς τὸ παρασκευάζε- σθαι ἀναλίσκου. 50, 25. τοῖς προδότης (id est, εἰς τοὺς προδότης) ἀναλίσκω. 231, 11. οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζη- τῶν χρέματ' ἀναλίσκε. 241, 14. σώματα καὶ χρήματα ἀναλωκίαν ὑπὲρ φιλοτιμίας. 247, 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον. 286, 6. ἀνηλακότης τοὺς χεῖρους [scil. μάτην]. 343, 17. ζητοῖη πολλά ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω. 384, 1. πάντων τούτων κρείττω, δι' ὧν ἀναλίσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς ἃ λαμβά- νουσιν. 1331, 13. ἵνα μὴ μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τούτοις, ἔχωσιν ἀναλίσκειν. 1342, 15. Erechthum τὰς ἑαυτοῦ παῖδας εἰς προὔχοντάτατον δόντα ἀναλῶσαι, impendi- disse salutem patriæ. 1397, 19. τῶν ἀνη- λακῶτων πολλάκις τὰ ὄντα εἰς τὰς λει- τουργίας. 534, 7. c) dependere, nume- rare, auszahlen, bezahlen [to pay, dis- charge]. ἀναλίσκειν Ἰσοκράτει ἀργύριον. 937, 25.

ἀναλογίσασθε τοὺς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν. recorda- mini eos, qui vestra ætate fuerunt. 802, ult.

ἀναλογισμός] κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναλογισμὸν. secundum æquam rationem. 262, 5. idem est, atque paulo post κατὰ τὴν ἀναλογίαν. ἀναλίειν] purgare, diluere. ἐκ τοῦ μηδὲν, ὧν σπεσίοικει, ἀναλῶσαι δύνασθαι. 584, 16. corrigere, compensare malefactum præclaro facinore. καιρὸν, δι' οὗ τὰς προ- τέρας ἀναλίσκοντα ἀμαρτίας. 187, 24.

ἀνάλωμα] τὸ μὲν σφοδρῶς τῶν Ἑλλήνων περιέργων ἐπίσηπτε καὶ μάταιον εἶναι ἀνά- λωμα. 143, 17. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. per

minutas impensas, ubi parum quid erogarint. 260, 11. ἀξιοῦσα τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ἅπαντα τῇ οἰκίᾳ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. 1354, 14. οὐσία γὰρ οὐχ ἠπύρχε Στεφάνῃ, ὥστε δύνασθαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν. 1359, 8. εἰ δὴ μὴ κριν ἀνάλαμα ἡμῶν ἐνοχλεῖν αἰρούμαι. si, quo capitis consequeror, mea compellatione vobis incommodare mallem, quam munusculo magistratus vestros corrumpere, qui mihi, quæ velim, vel invitis vobis sint contributuri, vel vendituri potius. 1455, 21. ἀναλώματα reip. erant eis τὰς ἐκκλησίας, (quo videtur mercedes oratoribus constitutas designare) εἰς τὰς θυσίας, καὶ τὴν βουλὴν, καὶ τοὺς ἰππώσις, καὶ τὰλλα χρέματα. quo pertinent ædificia publica, classes navales et militares copiæ, terra marique. 731, 1.

ἀνάλωτος] διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτος. 1412, 23. ἀναμάρτητος] οὕτε τῶν ἀμαρτητῶν ἐστὶ πρὸς ἡμᾶς. neque nullo vos læsit crimine. 661, 25.

ἀναμαρτήτως εὐθούς. 1407, 22.

ἀναμένειν χρίσιν. 214, 8. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα. 392, 17. ἀναμένειν τὸ παθεῖν τὰ θειά. precautionem mali differre, donec malum ipsum ingruat. 411, 5. ἀναμείνατε οὖν τὴν ἐνάτην πρυτανείαν· εἴτα τότ' ἔξιμεν. 730, 9. τῶν ποτηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουχίας ἀναμένειν. 730, 13. ἀναμένη τὴν ἐκ τῶν νόμων δίκην. 1262, 25.

ἀνάμεστος πατρικῆς ἐχθρᾶς πρὸς τὸν δῆμον. 779, 25.

ἀναμιγρῶναι] ἀνemiχθημεν. in unum congressi sumus. 1259, 7.

ἀναμνήσκουσαι] μὴδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμίας φιλοτιμίας. 220, 12. ἀναγκάσιον ἡμᾶς ἀναμῆσαι, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα. 230, 25. εἰ μὴδεὶς ἡμᾶς ἀναμνήσκει τὴν ἐξ χρόνου. 1468, 3. ἀναμφισβητήτως. 218, 19.

ἀνανδρία] τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅπως ἀδικεῖν δύναιται παρασκευαζομένων, μίνους ἡμῶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι μηδεὶς ἔργου ἀντιλαμβανομένους, οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἠγοῦμαι. 199, 6.

ἀνανδρῆς] τὸ πάντων ἀνανδρῆτατον. 37, 7. τὸ μὲν γὰρ (dare aliquod supplicantium precibus) χριστῶν, τὸ δὲ (importunitati pro imperio flagitantium cedere) ἀνανδρῶν ἔργον ἐστίν. 717, 10. ἀνανδροὶ καὶ δοῦλοι. 734, 22. ὀνειδιζόντων μοι ἀνανδρῆτατον ἀνθρώπων εἶναι. 1349, 2.

ἀνανοῦσθαι τὴν εἰρήνην καὶ ἰσότηταν. 284, 1. τὴν πατρικὴν φιλίαν. 660, 17. ἐψηφίσασθε πάλιν τὸν αὐτὸν (νόμον) ἀνανοῦσθαι. 1308, 15.

ἀνάξ] μὰ τὸν Δία τὸν ἀνακτα καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. 937, 22.

ἀνάξιος] ἂν ἕκαστος ὡς ἀνάξιον τῆς ἡν ἔμοι περιεσθηκίας συμφορᾶς. quam parum

promeruerit hanc calamitatem. 1470, 11. φήσει δ' ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους εὐραμείνους τὴν ἀτέλειαν, ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας. 457, 7.

ἀναξίως] οἱ ἔρκοι ἐβίβοντο ἐν τῷ παιδοκείῳ αἰσχροῦς καὶ ἀναξίως ἡμῶν. 391, 1.

ἀναπαυεῖν λειτουργούστας. otium respirandi a sumtuosorum munera functione dare. 1046, 21. ἀνεπαύσατ' ἂν με τῶν ἀναλωμάτων. 1049, 2. ἀναπαύσαντες τῶν τεταλαιπωρηκότων ἕτερον. 1049, 6.

ἀναπειρᾶσθαι] navem recens structam in aquam demittere, atque agitare, periculi faciendi ergo, quo de ejus agilitate, et num satis densa atque firma sit, constet. 1229, 19. et 22.

ἀναπηδᾶν] de iis, qui repente et trepidantes consurgunt, aut deprecandi, aut intercedendi, h. e. obloquendi et impediendi ergo, aut præ cupiditate, et contentione occupandi. ἀναπηδῆσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ. 403, 5. ἀναπηδῶντες οἱ βουλεύεταί ἐδέοντο μὴ σφῶν αὐτῶν ἀφελείσθαι τὴν δωρεάν. 596, 9. ἀναπηδ. — ἐβίβον, ἠγανάκτου, ἐλοιδόουοντο. 703, pen. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀναπηδῆσαντες ἐψηφίζοντο. 1302, 26.

ἀναπίπτει] de rebus, quæ lente, torpide, segniter, per neglectum et contentum aguntur, in longum extrahuntur. ἡν δ' ἀναπεπτωκίτες ἦτε. remissi, supini. 411, 3. ἀνεπεπτωκέαι τὰ τῆς ἐξόδου. consilium expeditionis procrastinabatur, aut etiam irritum fiebat. 567, 12.

ἀναπιπλῶναι] αἰσχύνει ἀναπιπλῶσιν ὄλιν τὴν πόλιν καὶ ἀπιστίας. 466, 1. ἀναπιπλῶναι δόξης φαύλης. 764, 4.

ἀναπλεῖν. Athenis versus Hellespontum classe subveli. 93, 21. ἀναπλεῖν ἐντὸς Πυλῶν. 290, 3. b) retro revehi, jam peractam navigationem eandem rursus remetiri. 387, 15. et 20.

ἀναπληρῶν] explere, id quod numero deest adlere, satiare alicujus inopiam, indigentiam, libidinem. τοὺς διακοσίους καὶ χιλίους ἀναπληρῶσται φημὶ χρῆναι. 817, 12. ἕως ἀνεπληρῶσται τὴν προῖκα. 817, 26. ἂν ἂν ἐκλείπτε ἡμῶς, οὐχ εὐρίσσετε τοὺς ἀναπληρῶσοντας. 1466, 20. ὀρόμενον οὐκ ἀναπληροῖ, καὶ μεταστὰν μνημοεύεται. 1404, 19. οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὄργην ἀναπληρῶν. 1465, 21.

ἀναπνεῖν] ἡν ἂν στῆναι, συναρθεῖν, ἀναπνεῦσαι. 293, 17. τούτων δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δέ; ὃν εἰ τις ἐξ ἤν, ἀγαπᾶν ἔδει. 582, 2. ubi ἀναπνεῖν a ἤν hoc differt, quod illud significat, libere, quæ libet, proloqui.

ἀναριθμεῖσθαι] enumerare, recensere. 346, 20.

ἀναρπάξαι] funditus perdere, pessumdare, ut si arborem radicibus humo evellas. ἡμίνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνρηπᾶσθην. 123, 10. οὐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν ὁ ταῦτα

γράφας. 136, 10. 554, 1. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιέδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα. 1348, 1. b) pro συναρπάζειν, corripere, aut ὑφαρπάζειν surripere. οὐ φανερῶς οὕτως μικροῦ δεῖν τρία τάλαντα ἀνηρπάκασαι, furati sunt. 822, 27. ἀνάρπαστος γέγονε interceptus, interemptus et e medio sublatas est. 139, 25.

ἀνάρρησις] prædicatio, promulgatio delato alicui coram auro, qua proclamatio fiebat publice voce præconis. 244, 21.

ἀναρτῆν] ἀναρτωμένους ἑλπίσιν ἐξ ἑλπίδων, καὶ ὑποσχέσεων ἐξ ὑποσχέσεων. 346, 27. τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτοῦς, qui spes fortunasque suas ex inconstantia popularis aure suspenderunt. 1480, 5.

ἀνασείειν, intentare, incutere, ut baculum aliudve quid metuendum, εἰσαγγελλίαν. 784, 22.

ἀνασκευάζειν] ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης. mensa numularii everesa, h. e. negotiatione ejus convulsa et profligata. *hancurto facto.* 895, 5. ὀργίζεσθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπέζιτων, iis, qui rebus convasatis foro decesserunt, et solum verterunt. 1204, 26. διὰ τοῦτους τοὺς ἀνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι. 1205, 2.

ἀνασπῶν τὰς ὄφους. 442, 12. τοὺς ὄρους (palos in fundo oppignerato poni solitos, hypothecæ indices) ἀνέσπασε. revulsit, sustulit. 1188, 3.

ἀνάστασις] devastatio, cum oppidum sit ἀνάστατον desolatum, incolis jussis ἀνάστασαι sedibus suis exsurgere, alioque commigrare. ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμῆν. 10, 17. quem vocabuli usum Pollax III. 91. per vulgaticis, ἀναστάτωσης interpretatur. τὰς διαλλαγὰς—τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστασιν εἶναι. 18, 9. ἐπιστρατεῖειν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίαν. 255. pen. b) ἀνάστασις τῶν τειχῶν. exstructio mœnium, facinus egregium Cononis, qui urbis patriæ mœnia a Lacedæmonii dirpta restauravit. 478, 24.

ἀνατίεσθαι] intentare (velut fustem), comminari. ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατίεσθαι φοβερόν. 389, 1.

ἀνατιθέναι] dedicare, consecrare publice, usibus divinis humanis, aut memoriae, et spectaculo. οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ πόνον θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναδίωντων ἀρετάς. 174, 8. 201, 4. ὧν ἕνα οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀγετέδη. 615, 23. b) imputare, causam, vel culpam rei in aliquem conferre. τὴν αἰτίαν τῶν ἐν τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἄπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναδεῖναι βούλομαι. 146, pen. τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεῖς ἐμοί. 230, 23. οὐ τὴν τοῦ κατορθοῦν τῷ συμβούλῳ ἀνέδνηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. 322, 20. εἰς ἂν εἰκότως

καὶ δικαίως ἄπαντες τὴν τῶν γεννηθέντων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναδεῖναι. 323, ult. τὰλλα πάντα ὑμῖν ἀναδεῖναι πεπειράσθαι. 1453, 10. c) reprehendere, h. e. emendare, ut si calculum male positum retractando melius colloces. εἰ περὶ ὧν ἡμάτετε, νῦν ἀναδεῖσθαι βούλεισθε. 1456, 20.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος. 128, 24. ὄρους τῶν ἀγαθῶν καὶ κατόνας. 324, 27. τὴν τράπεζαν. 403, 7. οὐχ ὅπως ὄρθη σωλευεῖται (patria) προεῖδετο, ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε. 419, ult. ἀνατρέφειν οἷε τὰ κοινὰ δίκαια. 773, 22. πᾶσαν τὴν πόλιν. 779, 26. ἂ μὴ ἐπιτρέψητε ἀνατρέφαι τῷ μαρτῷ τούτῳ. 962, 8.

ἀναφαίνειν] ῥήτως ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀνεφάνη. 328, 10. ὅπως μὴ χρεός ὕστερον γενόμενον ἀναφανήσεται ἐπὶ τῷ χορείῳ. 1040, 19.

ἀναφέρειν] referre aliquo, ut in numerum ordinemve aliquid rerum, aut ut auctori, causam culpamve rei imputare. ἀναφέρειν ἐπὶ τι τὴν αἰτίαν. 140, 25. τῷ μὲν ἔστ' ἀνεγκυῖν ἐπ' ἐκείνους. referre causam ad illos, ut principes exempli, sumque factum illorum exemplo purgare. 302, pen. τὸ μὲν εἰς ἀλλήλους ἀναφέρετε. alteri alteris imputatis, vos mutuo accusatis. 838, 14. τὸ τῆς γνώμης ἀνεγκυκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. 493, 2. τοὺς νόμους ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν. valorem legum ex illa die ordiri. 714, 12. τὴν ἀπόδοσιν, numerationem, depensionem æris debiti, εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει. illum solum ait interfuisse, cum æs relueretur. 920, 26. τῶν εἰς μύθους ἀνηνγημένων, quæ ad tempora fabulosa referuntur, in fabulis numerantur. 1391, 14. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνεγκυκόντες, gesta in concione cum ad senatum retalisent. 250, 11. οὐδὲ γὰρ ταῦτην λαβόντες ἀναφέρουσι. ne hanc quidem (phialam) in censum inferant, h. e. commemorant in recensione reliquarum rerum. 1030, 13. 1031, 11. ἀνέφερον εἰς τὸν Ἀφάρειά λόγῳ, ὄφειλαν αὐτοὺς τὰ σκεῆθ' ἡ πόλει. quæ armamenta reip. debebat ipse, negabat ea ab Aphareo accepisse, ejusque socordiam prætendebat, sed falso. 1148, 16. b) pristinas ad vires redire, convalescere, velut a morbo, vertigine, crapula, aut, ut qui e profunda voragine eluctatus sit. ἐὰν δ' ἀνεγκυκσιν ἄρα οἱ Θεβαῖται καὶ σωθῶσι καὶ μὴ πείσωσι. 210, 15.

ἀναφορὰ] caussatio, perflugium, receptus, latebra culpa, quo excusare factum spes. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥαστόν, ἅμα δ', εἰ τι γένοιτο, ἀναφορᾶν. 301, 24. ἀναφορὰν ἐκείνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας, licere ipsis ad eos, penes quos illa bona sint, recurrere, ab iisque relictionem repetere. 704, 8.

ἀναχαιτίζειν] repellere, evertere, quod pronum decurrit, sursum in arduum redigere. ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀναχαιτίζει καὶ διέλυσε. 20, 27. proprie de comis ductum est, pilisve, qui a cauda animalis versus cervices retro aguntur mano, aut iracundia terrore arriquantur, assurgunt. v. Philostrat. p. 706, 14. 835, 7. 863, 29.

ἀταχαρῶν] ἀνακεχαρώτες τὴν ὁδὸν. cum rudibus congestis viam publicam exaggravassent. 1279, 20.

ἀναχαρῶν] domum se, unde venerat, se recipere, de hoste fugiente, et in patriam remigrante. τοὺς ἀναχαρῶντας ἐκ Πλαταιῶν τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἧττης. 173. 10.

ἀναχώρησις] receptus, per fugium. ἀναχώρησιν ἑαυτῶ καταλείπει. 354, 11.

ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον, soil. τούτω τῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν. formula inscriptionum earum, quæ solerent coronis aureis inscribi, quæ populo Athen. ab aliis populis honoris et benevolentiae ergo dono darentur. 616, 2. τὸν βασιλέα οἱ δῆμος ἐκ τῶν προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν ἤρείτο. 1370, 19.

ἀνδραποδισμῶς] ἰπὲρ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος πολεμεῖν. de patriæ libertate statuque tuendo, ne in servitute incidat. 10, 18. τὴν ἐναντίαν ποτὲ Ἐθναίους οὔτοι ψῆφον ἔδεντο περὶ ἡμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ. 361, 27.

ἀνδραποδιστής] ἀνδραποδιστῶν θάνατον αἰροῦνται μᾶλλον. 53, ult.

ἀνδράποδον a) mancipium. ὄθεν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαῖον οὐδὲν ἦν πρότερον πείρασθαι. 119, 9. εἰδείκυσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἤζοντα. 299, 13. βάρβαροι, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τοὺς Ἕλληνας. 530. 3. εἰ γὰρ ἀνδραποδῶν πόλις, ἀλλὰ μὴ τῶν ἐτίεον ἄρχην ἀξιοῦντων ἀμολογεῖτο εἶναι. 614, 14. b) homo ignobilis, contemptus, illiteratus, illiberalis. τοὺς Ἕλληνα μὲν ἀπὸ τῆς βαρβαρίας ποιήσαντας, γνώριμον δὲ ἀντ' ἀνδραποδίου. 1123, 23.

ἀνδρείος qui sit in rep. gerenda, qui minus. 107, init.

ἀνδρεία] δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρεία, περιδείας δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξαν ζῶντας. 155, 4. οὐκ ἐστὶ χαλεπὸν δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν. 180, 8. ἀνδρεία ἐπὶ τῶν κινδύων ἐπιδείκνυσθαι. 180, 10. ἀρχῆς ἀπάτης ἀρχὴ μὲν ἢ σύνεσις, πείρας δὲ ἢ ἀνδρεία. 1394, 5. differunt ἀνδρεία et εὐψυχία. v. hac in voce.

ἀνδρίας] ὑπέμνημα τῆς ἀδικίας στήσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. programma æneis in tabulis publico in loco propositum. 159, 22. ἀνδριάντα χερσοῦν, ἀπαρχὴν τῶν ἀγροκαλάτων Μιδάων ἀπέστησε εἰς Δελφούς. 164, 21. ὡς περὶ ἀνδριάντα ἐκιδεωκώς κατὰ

συγγραφῆν. qui signum faciendum locavit e pacto literis consignato. 263, 9. ἀνδρείας per ludibrium appellatur homo ficulneus, importunus, agrestis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέδρεφέσει. 270, 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) οὕτω πενήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι. 420, 12.

ἀνδροληψία in singulari, et ἀνδροληψίαι in plurali usurpatur. Atheniensis e. o. si quis ab aliis alieujus civitatis cive peremptus fuisset, atque hæc civitas homicidam depositanti reip. Athen. tradere recusaret, licebat peremti necessariis cives aliquot, ad summum tres, illius civitatis veluti pignoris loco capere, donec ipsis satisfaceret. Hæc captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (scil. interemti). 647, 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν. licere pro arrha et represalium loco capere ad tres, non plures. 647, 26. Etiam in neutro usurpatur τὸ ἀνδρολήφιον. 648, 10. τὸ ἀνδρολήφιον παρ' οἷς ἂν ὁ δράσας (scil. τὸν φόνον) ἦ, εἰ μὴ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι. 692, 22. ἀνδροληψίας (quæ sunt hominum correctiones) καὶ σύλας (quæ sunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας. 1232, 4.

ἀνδροφόνος erat solummodo is, qui, ubi ab accusatore homicidii reus fuisset peractus, a iudice homicida esset declaratus. 629. ubi multis de eo, quod circa homicidia jus esset, agitur.

ἀνεγκλητος] μόνον τὰ ἐμοὶ πεπωγαμένα ἀνεγκλητον, inculpabilem, πεποίηκε τὴν πόλιν. 1470, 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθε τῷ συμφέροντι. 212, 8. 220. 6. ἀνεγκλήτως τούτου τὸ δίκαιον ἡμῖν παραδεδόκασι. 218, 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπῆς ταύτης ἀνέδην γεγενημένης. 229, 3. ποιῶντα ἀνέδην δεινότατ' ἀνδρώων ποιεῖν. 1459, 9.

ἀνειπειν τὸν στέφανον. voce præconis proclamare delatam alicui coronam auream. 244, 2. τῷ μὲν στεφανομένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ἔπου ἂν ἀναρρηθῆ. 267, 15.

ἀνέκδοτος] de virgine non elocata nupti, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλούσας δι' ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γράσκειν περιεοῦ. 1124, 7. 1383, 24.

ἀνεκτός] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς ἀναισθητοὺς ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι. 1477, 24. ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὐτ' ἀνεκτὰ, οὐτ' ἐμφυτα. 295, 25.

ἀνελεγκτος] τῆς ἀνελεγκτου (nisi potius ἀνελεγκτου leg. est) νῦν ἔπανεχεθεῖσης αἰτίας. 1471, 11.

ἀνελεύθεροι οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι. 1357, 9.

ἀνέμνητον, haud hereditate crectam, in partes

- ἡαυδ distractam, τὴν οὐσίαν συγχωρήσας
 γίναι. 1083, 16.
- ἀνεξέλεγκτον αὐτὸν εἶναι δεῖ τὸν ἄλλων κατη-
 γρησόντα. 782, 3.
- ἀνεξέταστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀέριστον
 ἐν τούτοις ἡμέληται. 50, 16.
- ἀνέπαφος] παρῆξοσι τοῖς δανείσασιν τὴν ὑπο-
 θήκην ἀνέπαφον κρατεῖν. 926, 20. ἐκφαῖν
 καὶ ἀνέπαφα παράσχης τὰ ὑποκείμενα.
 1294, 8. et 13. et pen.
- ἀνεπίδικος] pro ἀνεπίδικαστος, virgo heres,
 aut hereditas, possessori non rite, se-
 cundum formulam juris a iudice adju-
 dicata. ἀνεπίδικον μὴ εἶναι ἔχειν μήτε κλη-
 ρον, μήτ' ἐπίκληρον. 1135, pen. 1136, 3.
- ἀνεπεικειαν τινα ἑμεῦ καταγνοίητε. iniqui-
 tatem. 845, 22.
- ἀνεπιτίμητον ἑμὲ εἶναι τῆς σῆς φιλίας. tua
 amicitia ergo me reprehensione vacare.
 1417, 12.
- ἀνεπίφθορος] οὕτω γάρ μοι περὶ ἑμαυτοῦ
 λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν. 331, 23.
- ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν
 ὑπάρξαντα. 1350, 3.
- ἄνευ] ὡς οὐ στήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλου
 τινὸς κακοῦ. 141, 4. ἄνευ τοῦ δικαίου πράτ-
 τειν τὸ συμφέρον. insuper habito aequo
 et iusto agatis id, quod e re vestra est.
 214, 5. ἐαδίξων ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψήφισμα-
 τος. 271, 13. ἄνευ ἡμῶν. nobis insciis,
 hac de re non interrogatis, venia nostra
 neque rogata, neque impetrata. 935, 22.
- ἄνευ αὐτοῦ. ipso inscio et invito. 1240, 4.
- b) ἄνευ non excludit, sed una quoque
 complectitur. ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνε-
 γκεῖν. præterquam, quod insignem glori-
 am attulit. 255, 9.
- ἀνέχειν] non solum ἀνέξομαι in futuro me-
 dii, sed etiam ἀνασχῆσομαι dici, ex oratione
 Timocraten confirmat Scholiastes Aristophanis
 ad Acharn. 296. ἀνέχε-
 σθαι] ἢ ἢ ἑκόντες ἀνέχουσι ἀδικούμενοι.
 212, 6. ἔθισμός τοῦ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοὺς
 τοιοῦτους; εἰσπλους. 219, 8. μηδὲ φωνὴν
 ἀνάσχεσθε. 228, 17. πέντε δραχμῶν ἀνέ-
 χουσι ὄφλοντα. 1481, 24. b) retinere,
 cohibere, arcere. ἐν ᾧ ἡ τύχη διαλείπει,
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει. 1449, ult. c)
 sursum in altum attollere, manus e. c.
 οὔσιας δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς ἀνίσχοντες. 531,
 12. 1072, 24. d) procul in mare pro-
 curare, de promontorio. ἀμρωτήριον ἀνέ-
 χουσι πρὸς Ἰμβρον ἀπωτάτω τῆς Θράκης.
 675, 26.
- ἀνεπίφθορος] ἐν τὸς ἀνεπίφθοτος. 1068, ult.
- ἀνήκει] pertinere. τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων.
 1389, 21. τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα. 1390, 17.
- ἀνήκεστος βραδυμία. 101, 5. ἀνήκεστος γ'
 οὐδὲν ἂν ἦν γεγονός. 372, 20. ἐὰν δὲ τι ἢ
 ναῦς πάθη ἀνήκεστον. si navis naufragio
 elisa fuerit. 927, 7. οἷσπερ ἐκάλυσαν μη-
 δὲ ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν. 1258, 5.
- ἀνήκετος] ignarus, imperitus historiarum,
 memoriarum omnium. 441, 15.
- ἀνήκοντα πράγματα ἔξομεν. inexplicabilia ne-
 gotia. 208, ult.
- ἀνῆς] vir fortis, strenuus, egregius. ἐξήλκων,
 ἐτίμων, ἄνδρας ἠγούοντο. 426, 6. εἰ ἕνα μόν-
 ον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἕνα Ἀρκαδία ταῦ-
 τὰ φρονούonta ἔσχον ἑμοί. 327, 4. ἀνῆς γί-
 γνεσθαι, ad virilem ætatem adultus de-
 clarari, præcedebat; sequebatur, εἰς τοὺς
 δημότας ἐγγράφεσθαι. 313, 13. collata
 cum p. 314, 3. ἀνδρῶν ἀγόν. in ludis.
- ἀνθεῖν] σφῆδρα ἤθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν. 21, 2.
- ἀνδρῶν πρὸς εὐπρέπειαν κάλλος. 1404, 21.
- ἀνδίστασθαι] ἂν τὸ παρ' ἡμῶν τῶν ἀκούοντων
 ἀντιστῆ. 450, 15. δικαίως καὶ καθαρῶς
 ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθιστήκει Φιλίππου.
 127, 5. κἄν ἐν τῷ καθ' αὐτοὺς βίω ταῖς
 προσηκούσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντι-
 στῆ. 1479, 16.
- ἀνθομολογεῖσθαι] ἀνθομολογησάμενος πρὸς
 τοῦτον. eum curassem, ut Apaturius so-
 lenniter conceptis verbis coram magi-
 stratu profiteretur, se navem suam mihi
 vendidisse. 894, 26.
- ἄθος] ἀπὸς ἄθεα φύματα. 423, 2.
- ἀνθρώπινος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νό-
 μοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διαέκειν.
 317, 23. τίς ἀνθρώπιν καὶ μετρία σκῆ-
 ψις. 527, 13. ἀνθρώπινος βίος. commoda,
 civilis, probabilis, honesto viro digna
 vita. 771, 13. κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν
 μάλιστ' ἂν κατορθοῖ. 1465, 26. ὄφειτο δεῖν,
 ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα
 πράττων φαίνεσθαι. utens secunda fortu-
 na sobrie, modeste, humaniter. 1477,
 15. τὰ γὰρ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς
 εὐχέσθαι δίδοναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖ-
 σθαι. nihil ab homine alienum existi-
 mare, nullos esse casus, quibus huma-
 na natura non pateat. 506, 15. πολλὰ
 γὰρ ἐστὶ τὰνθρώπινα. multa enim huma-
 nae vitæ accidunt mirabilia et inopinata.
 998, 20.
- ἀνθρώπινος] ὑποθέτες πρὸς τοῦτο ἀνθρώπινος
 τὰς ἐλπίδας. expectare in utramque
 partem ob suspensum aliquod, quod
 ex humano more cogitandi et loquen-
 di, cum in rebus humanis stabile nihil
 sit, facile contingere possit. 638, 24.
- ἀνθρώπινος λογίζεσθαι. 1122, 2. ἂν ἑμοί
 μὴ φιλοσέικως, ἀλλ' ἀνθρώπινως δῶτε σπον-
 δαδαι. 1485, 4. ἀνθρώπινως ἐπικουφί-
 ζειν τὰ ἀτυχήματα. 643, 11.
- ἀνθρώπινον] τοῦτο δὲ φύσει κινάδος τὰνθρώπινον
 ἐστὶ. 307, 23.
- ἀνθρώπος] τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἠησά-
 μενος δεινότατον εἶναι. 1246, 13.
- ἀνδρῶπιμυστον] ἀνδρῶπιμυστον οἱ ἀντίδι-
 κοι. adversarii nostram absentia excu-
 sationem iurejurando confirmatam, alio
 contrario iurejurando opponente debili-
 tatum ibant. 1174, 8. οὕτε τότε ἀνδρῶ-
 πιμυστον neque tum jurate verum negabat
 veram esse illam valetudinis excusatio-
 nem. 1336, 13.

ἀνδρῶσι τασθῆναι] τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς χρηγῆς ἀνδρῶσι τασθῆναι. ad imitationem, vel emulationem alterius, qui se choregum obtulerit, aut ad ægre ei faciendum, contra semet quoque offerre. 536, 21.

ἀνῆρ] ἀνῆρμαι μὲν οὖν καὶ αἰσχύνομαι οἷς μέλλω λέγειν πρὸς ἡμᾶς. 1182, 4.

ἀνάτας] ἀν τῶν ἄλλων ἀνάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοφαν. 798, 24.

ἀνάτας] εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως ἀνάτας. 332, 21.

ἀνδρῶσι] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἀσπείστος, ἀνδρῶσι, ἀμικτος ἀνθρώπων. 786, 10.

ἀνῆρμαι] (ab ἀνῆρμαι) ascendere. ἢ μὴ ἀνόνταν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον. 707, 5. τῆρήσας με ἀνόντα ἐκ Πειραιῶς ὄψε. 1252, 7. nam qui ex urbe in Piræum irent, hi descendere dicebantur, et rursus qui illinc in urbem redirent, ascendere.

ἀνῆρμαι] (ab ἀνῆρμαι). ἀνῆρμαι τι τῆς ὀργῆς, de iracundia remittere. 575, 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνῆρμαι. 1290, 22.

ἀνίσταίνην, vel ἀνίσταίην] jubere exurgere, vel officere, ut aut assurgat, aut stet aliquid. (ἐξήλεγξα τὸν Φίλιππον οὕτω φανεῖς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀνίσταμένους [surgentes ad discendum c congressu] ὀμολογῶν. citat Harpoc. p. 233. cf. in. ex. or. pro Corona.) hinc a) significatio devastandi, desolandi, cum incolæ oppidi e sedibus pristinis exsurgerent alioque migrare juberent. χόρην πολλὴν περιείδετε ἀνασταθεῖσαν. 367, 20. b) avocare a cæpto, instituto, vitæ genere quodam, et ad aliud convertere. ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. 270, 14. ἀνίστας ἀπὸ τοῦ καθαρῶ. 313, 18. c) donarium, statuum collocare in basi, templo, dedicare. ἀνδριάντα χερσῶν ἀνέστησεν εἰς Δελφούς. 164, 21. d) restaurare, rursus erigere collapsa, diruta mœnia. ἀνέστησε τὰ τείχη. 477, 23. ἀνίστασθαι] surgere a) ad dicendum, et, quod consequitur, verba facere. ἠγῶμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἀνσυγγνώμης τυχεῖν. 40, 8. ἀναστὰς ἐν τῷ ἔμφυλῳ ἐπατι εἰπάτω. 359, 5. (ἀπόκειναι μοι δεῖξο ἀναστὰς, citat Hermog. p. 179. et Schol. Hermog. p. 14, 11.) χαλεπὸν τὸ παρ' ἡμῶν ἰσθῆς ἡμῶν ἔρῳντα ἀνεστηκίην. ὥστε περὶ βῆδιν τὸ κατ' ἡμῶν. 1453, 23. b) de iudicibus ad calculum in urnam in tabula stantem injiciendum exsurgentibus e subselliis suis. ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθί μοι. 228, 18. c) e lecto a morbo. 1266, 3. ὡς γὰρ ἀνίστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας. 1364, 25.

ἀνίστος πρὸς ἡμᾶς ἴσχη καὶ πλεονετικῶς, animo erga vos fuit iniquo. 752, 17.

ἀνίστος] ἴσται δ' ἀνίστος. quotquot autem sunt flagitiose, libidinose. nam opponuntur ταῖς σωφρονύσαις. 1383, 12. οὐκ ἀνίστος ἑμαυτὴν ἐπιδείξην ἐλπίζον, εἰ σε τοιοῦτον ἔντα ἀγαπῶ. 1403, 6. ἀνιστότα-

τοὶ εἰσιν οἱ λογοποιούντες. 54, 14. ὅστις ἀνδρῶσι: ἀν ἀνθρώπων τῶν περιφέρει, παντελῶς ἀνόντων ἠγῶμαι καὶ ἀπαίδευτον. 311, 11.

ἄνοιαν ὀφλισκάνειν. stulti probum mereri et auferre. 16, 24. πολλὰν κακῶν ἢ ἀνοίαν πολλοὺς αἰτία γίνεται. 195, 3. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἶτε χῆρῶν ἀνοίαν, εἶτε κακίαν, εἶτε ἀμφοτέρω ταῦτ' εἰπεῖν. ex orat. pro Corona citat Alexander Numenii de figuris sententiæ p. 12, 22. ed. Normanni.

ἀνοίγειν] ἀνέφξαν τις τὸν ὀπισθοδόμενον. 170, 5. ἀνέφκται τὸ δεσμοκρήτειον. 764, 22. λέλυται πάντα, ἀνέφκται, ὁ θεὸς συγκέχεται. 777, 9. de rebus hiantibus, firma compage carentibus, fluxus et dissolutis. ἀνοίξας τὰ παρασκευασμένα τῶν οἰκημάτων. 1046; ult. ἀνοίγειν τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων. detrahare signa ostiis œcorum, vel horreorum. 1048, 13. ἐπειδὴν ἀνοίξῃ τὸ γραμμᾶτειον (scil. τὸ ληξιαρχικόν). 1091, 21.

ἀνοίγνυμαι] νόμον, ὃς οὐκ ἀνοίγνυσι μόνον τὰ δεσμοκρήτεια, ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ. 765, 1.

ἀνομιολογῶν] πάντας ἀνομιολογῶμαι τοῖς χερσῶν ταῖς ἀξιστα πράττων τῇ πόλει. 254, 10. μηδοτιοῦν ἀδικεῖν ἀνομιολογῶμαι. 315, 14. ἀνομιολογῶνται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἢ τοῦτων εὐγένεια. 1389, ult.

ἀνόητος] qui usum fructum ex aliqua re nullum percipit. ὥστ' ἀνόητον εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν. 442, 26. 275, 5. ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἄπρακτα, ἀχρηστα, ἀνόητα ὑπὸ τῶν παλοῦντων γίνεσθαι. 121, 16.

ἀνόσιος] ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου. 390, 9.

ἀνουθέτητος ἄν, εἰκότως, τραφεῖς ἐν ἔξουσία. 1477, 14.

ἀνοχῆ] τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι. 282, 21. 283, 5. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι. 283, 20.

ἀνταγρᾶζειν] numis e re vendita redactis aliud aliquid emere. ἐνὶ τοῖς ἐκείθεν ἀνταγορασθεῖσι. 930, 22. ἐπειδὴν ἀπόδανται ἐν τῷ Πέντω ἢ ἦρον, ἀνταγορᾶζειν πάλιν χρέματα καὶ ἀντιφορτίζεσθαι. 930, ult.

ἀνταγωνίζεσθαι] οὐ πᾶν ῥῥδιόν ἐσθαι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι. 1078, 12.

ἀνταγωνιστῆς] annulus, qui cum alio certat, contendit, ei se opponit, eum impedit. τοῦτον δὲ (scil. τοῦ ἀρχεῖν) ἀνταγωνιστὰς μένους ἰπικληφῶς ἡμᾶς. 70, 6. 134, 19.

ἀνταίγειν] repugnare. οὐ Λακεδαιμονίους μόνον ἀντήρατε (scil. τὰ ὄπλα). 25, 3. μέγες δυνάμεις, πρὸς ἦν οὐδ' ἀντήρατε (scil. τὰς χεῖρας, ἢ τοὺς ὀφθαλμούς) δυνάμειθα. 66, 24.

ἀνταλλάττεσθαι μηδεμίας χάριτος μηδ' ἀφελείας τὴν εἰς τοῦτ' Ἑλλήνας ἐνοίαν. 68, 6. ἀντιπάλους ἀντὶ Θεβαίων Λακεδαιμονίους. 203, 12. οὐκ ἀνταλλακτικὸν εἶναι μοι τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους. 410, 21. οὐκ ἀντηλαξάμενον ἀντὶ ταύτης οὐδὲν, recusavi voluntatem erga vos meam prode, ejusque loco aliud quicquam accipere, οὐ χάριν, οὐκ ἐλπίδα, οὐ πλοῦτον, οὐ δυναστείαν, οὐκ ἄλλο οὐδὲν. 1468, 19.

τὸ τῆς πόλεως συμφέρον τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδοῦης καὶ χάριτος ἀντάλλ. 273, 23.
ἀνταναιεῖν] alia aliis compensare. mit einander aufheben [to arrange by means of mutual compensation]. ἡ δὲ ἀνταναιεῖν ταῦτα. 304, 19.

ἀντανάπλησθον πρὸς τὸν εὐπωράτατον αἰεὶ τοὺς ἀπορωτάτους. in numerum, vel ordinem redigere alios aliis respondentes, ut uni diviti plures pauperes illius unius opibus æquiparabiles. 182, 22.

ἀνταποκτείνω. 633, ult.

ἀνταπολαμβάνειν] πάντες εἰσὶν ἄξιαι χάριν ἀνταπολαμβάμενοι καὶ περὶ πάσης χρεῖτης. 471, 2.

ἀντεγγράφειν] loco expuncti e tabulis ærarii alium inscribere. 792, 3.

ἀντεγκαλεῖν. 1012, 17.

ἀντεπιεῖν] τούτων οὐδεὶς πώποτε ἀκούων ταῦτα ἀντεπεῖν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα. 405, 25. τούτου μὲν χάριν, hierüber [on this account], οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀντεπιεῖν. citat Hermodenes p. 554, 11.

ἀντεπιάγειν] ἀντεπισκῆται δ' ἀντὶ τούτων. 121, 6.

ἀντεπιφέρειν νόμον. alius legis loco, quæ impugnat et reprobata sit, aliam subrogare. 486, 24.

ἀντεκκόπτειν] ἐόν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, (τινι πύτῃ) ἀντεκκόψῃ παρασχέιν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 14. et 21.

ἀντεμβιβάζειν. loco aliorum alios in naves conjicere. 50, 23.

ἀντεπιγράφειν. deletis prioribus inscriptionibus alias novas subjicere. 615, ult.

ἀντερωτᾶν] Maximus in libello περὶ τῶν ἀλύτων, p. 572. sic dat pro simplici p. 386, 23.

ἀντευποιεῖν] τοὺς εὐποιήσαντας ἡ πόλις ἀντευποιήκε. 476, 21. 494, 21.

ἀντέχειν] ἐὰν γὰρ ἀντέχει, sustineant impetum, τὰ τῶν Ὀλυθίων. 16, 16. εἰς μὲν ἄπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει. valet id quidem ad unum solummodo sceleris conatum, et quasi periculum, et ad breve tempus. 21, 2. ἀντέχεσθαι] mordicus retinere, tueri. ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας. 290, 9. καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ἂν δὲ τὸν εὐφρονοῦντα ἀντέχεσθαι. 1396, ult.

ἀντί] quasi. ἀντὶ τῶν ἀργυρωρήτων. tanquam mancipia ære redempta. 212, 20. ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἐλεσθαι. 9, 1. omittitur, ut in illis τῆς καδ' ἡμέραν βραθυμίας πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπέρχουσαν ἡμῖν εὐδαιμονίαν τούτοις προσέμοι. 172, 9. sic etiam μισθοῦ πρᾶττειν τι. 242, 23.

ἀντιβαίνειν] τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγήνοισι. 290, 26.

ἀντιβλέπειν] τοίοις προσώποις ἡ τῆς ὀφθαλμοῦς πρὸς ἕκαστον τούτων ἀντιβλέψασθε. 799, 24. v. sub ἧλιος.

ἀντιβολεῖν] δέσμοι ἡμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβόλῳ. 835, 2. ἀντιβολούντος τούτου καὶ λιπαροῦντος. 580, 26.

ἀντιγράφεσθαι] alteri, qui prius actionem in se intentasset, aliam opponere, litem in ipsum retorquere. ἀντεγράφατο Φαίνοπιπὸς με μὴ δικάσῃς τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν. 1044, 5. ἀντιγράψαι ταῦτα. 1115, 16. ἀντεγραψάμεθα τὰς ἀμφισβητήσεις. curavimus ab actuario publico prætensiones nostras mutuas alteram e regione alterius iisdem in tabulis scribi. ut si quis ἐν τῇ γραφῇ falsi dicti testimonii fuisset insimulatus, ἐν τῇ ἀντιγραφῇ affirmaret se vera fuisse testatum. 1175, 26. ἡμᾶς ἀντεγράφατο Ὀτρυνεὺς εἶναι. in actione super hereditate ab ipso in nos retorta affirmabat se Otrynensem esse. 1092, 10.

ἀντιγραφεῖς] tabularius, contrarotulator. ἂν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἐμελλεν εἶσεσθαι τῶν εἰσενεγκόντων. quæ contribuentium quisque in codicem ipse suis manibus esset inscripturus. 615, 14. 755, 21. et 24.

ἀντίγραφος (adjectivum). τούτων δ' ἀπάντων στήλας ἀντιγράφους ἐποίησασθ' ἡμεῖς τε καὶ αἱεῖνοι. monumenta dedicatis saxis insculpta ejusdem exempli inter se literis iisdem convenientia, ut alterum ex altero exscriptum videatur. 468, 9. εἶναι δ' ἂς αὐτοὶ μεμαρτυρήκασι διαθήκας, ἀντιγράφους ἕκαστον. consentientes verbis et apicibus omnibus cum exemplo primigenio, ex eoque exscriptas. 1104, 23. ἀντίγραφοι (substantivum). ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδεὶς πῶ ἐποίησατο. 1157, 18. ἀντίγραφα γεγραμμάτων λαμβάνειν. exemplum literarum exscribere. eine Abschrift von einer Urkunde nehmen [to take a copy of a writing, heed, &c.] 1034, 20. causidici, vel, ut hodie appellantur, advocati, exempla actorum in causa quaque, quem agitasset in foro, secum servabant. ἴδα, ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις. 784, 24.

ἀντιδιαστολή. 588, 15.

ἀντιδιδόναι] alicui conditionem τῆς ἀντιδόσεως, seu permutationis bonorum, offerre. 496, 21. ἀντιδιδόντες τριεραρχίαν. conditionem trierarchatus secum permutandi mihi offerentes. 539, pen. ὡς καὶ τῶν δικῶν τούτων τοῦ ἀντιδιδόντος γιγνομένων. 840, ult.

ἀντιδικεῖν] repugnare, obloqui. ἀντιδικήσονται ἕκαστος πρὸς ἅπαντα ταῦτα. 1030, pen. 1032, 4.

ἀντιδικος] μὴ τὸν ἀντιδικὸν σύμβουλον ποιήσασθαι. 226, 4. testes ab adversariis differant, et qui. 1025, 22. usq. οὐδὲ μὲν υἱὸς ἀντὶ δεσπότητος καλεῖσθαι, ἡμῶς δ' ἀντιδικος. 1127, 6. ὅς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδικῶν πράγμασι. qui causam adversariorum agebat. 1327, 24.

ἀντιδοσὶν ἐπ' ἡμῶς παρενεύσαν. in fraudem meam comparatur. 840, 27. τὰς ἀντιδόσεις ποιοῦσιν εἰ νόμοι καδ' ἕκαστον ἐτος. 1040, 4. τούτοις ἀντιδόσεις ποιοῦμεθα. ho-

- rum (trierarchorum) in gratiam institutum facultatum permutaciones. 50, 20. καταστὰς χορηγὸς ἐξ ἀντιδόσεως. 565, 3. v. or. totam adversus Phænippum, ubi multa de hoc more facultates inter se permutandi disputantur. p. 1038, sqq.
- ἀντικαταλλάττεσθαι] τῆς ἡδονῆς — τὰ συμφέροντα ἀντικαταλλάττόμενοι. 273, 23.
- ἀντικρείειν] ἀντέκρουσέ τι, καὶ γέγονεν οἶον οὐκ ἔδει. accidit aliquid adversi. 294, 20.
- ἀντικρεῖς] ψήφισμα ἀντικρεῖς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται, expressis, disertis verbis, hoc de vocabulo præcise. 381, 3. ἀντικρεῖς παρὰ τῷ Καλλιπῶν καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον. palam, aperte, aut directa, brevissima via, sine ambagibus. 1242, 22, et 25.
- ἀντιλαγχάνειν] si tu actionem, qua te alius persequatur, alia contraria actione interceptas atque eludas. τὴν δίκαιαν ἀντιλαχὼν οὐκ ἄμωσεν. adversus sententiam ab arbitro in se dictam cum instituisset actionem, ut in sententiam irritam atque illegitimam, ausus tamen non est id facere, quod in omni litis contestatione fieri solet, ut nempe jurejurando confirmaret, istam actionem optimo jure et certissima cum conscientia veri a se instituit. 542, 12. τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχέειν ἔξῃν αὐτῷ. licebat ipsi exceptionem sententiæ contra jus et fas dicte, eoque irritæ et pro nulla habendæ opponere. 543, 14. 1006, 6. τὴν ἐξήμην ἀντιλάχρ. infirmet hoc judicium exceptione contumaciæ, aut vadimonii deserti. 889, 23, ἀντιλαγχάνειν τούτων τὴν παραγραφὴν διδάσκει εἰ νόμοι. 976, 14.
- ἀντιλαμβάνεσθαι] existimare aliquid ad se pertinere, eoque id strenue agere. τῶν πραγμάτων ἡμῖν ἀντιληπτέον ἐρρωμένως. sedulo res vestras vobis agenda sunt. 15, 14. 200, pen. ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων. 15, 5. τῆς ἰλυθερίας. 214, 10. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου. nemine rem hanc agente, curante. 1450, 4.
- ἀντιλέγειν] διὰ τοὺς οἰομένους δεῖν ἀντιλέγειν τὰ δίκαια, οὐ πάντα ἀπόδωκε. 1254, 1. ἃ μὲν ἀχθομαι τοῖς λέγουσι, καὶ ἀντιλέγω καθ' ὅσον δύναμαι βοηθῆν ἡμῖν. 1476, 7. ἀντιλέγεσθαι ἔτι μικρόν τι πρὸς τὴν μητέρα περὶ χρυσιδίων. 818, 12.
- ἀντιλογία] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναφάμενος. 1018, 7.
- ἀντιμοιρία] τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. separate a massa hereditatis æquales aliis partibus inde jam auto avulsis. 946, pen.
- ἀντιοχεῖν] 1399, 6.
- ἀντίπαλος] ἀντιπάλαχ ὕβριν ἀπεσεκέδασαν. 322, 9.
- ἀντιπαρασκευάζεσθαι] ὅταν ἐκείνος παρασκευάζηται ἐφ' ἡμᾶς, ἀμελήσαντες τοῦ τούτου ποιεῖν καὶ ἀντιπαρασκευάζεσθαι ῥαθυμείηται. 139, 5.
- ἀντιπαρεξάγειν] hostilem exercitum si tuis copiis e regione oppositis quoquo eat comiteris et insequaris, et e conspectu non dimittas. 239, 6.
- ἀντιπαρέχειν πρᾶγματα. cum, qui tibi incommoedat, rursus vexare. 555, 12.
- ἀντιποιεῖσθαι] sibi arrogare, ad se trahere, contendere. τοῦ πρωτεύειν ἀντιλαμβάνονται ἅπαντες. 145, 8. ἂν μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μὴδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν. 192, 16.
- ἀντιπράττειν] τοὺς ἀντιπράττοντας περιεῖναι. 1420, 17. ἀντιπράττοντος τούτου. 886, 2.
- ἀντιπροκαλεῖσθαι] sponsioni ab alio delata aliam contrariam opponere. 979, 9.
- ἀντιπροσκαλεῖσθαι] si tu ei, a quo in iudicium vocatus fueris, ipse rursus inimicem diem dicas, aut si eandem actionem in te retorquet adversarius, quam tu in eum intorseris. 1153, 3.
- ἀντιῤῥοπος συμμαχία. societas belli adversa, clades acceptas compensare, amissaque reparare valens. 12, 6.
- ἀντιτάττειν] οὐδενὸς ὄντος ἀξίωχρεω περὶ τῶν πρωτείων ἡμῖν ἀντιτάξασθαι. 36, 6. μήτε ἀγενῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτόν. 152, 10. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας. 155, 8. εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐγνηόμεθα ἀντιπαττόμενοι. 180, 27. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττειται. 507, pen.
- ἀντιτιθέναι] alicujus argumentationibus occurrere, eas refutare argumenta validiora opponendo. 1033, 22.
- ἀντιτιμᾶσθαι] αὐτοῦ ἐκείνου ἀντιτιμωμένου. cum reus ipse hanc sibi pœnam potius staret, loco pœnæ a iudicibus dictæ. 743, 21.
- ἀντιφορτίζεσθαι] ἀπαξέουσι, revehent Athenas, τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ Πόντου ἀντιφορτισθέντα, in locum mercium in Pontum hinc importatarum ibique divenditarum, alias in Ponto coemptas, et in navem impositas et illinc exportatas. 926, 11. 931, 1. 933, 16.
- ἀντιχειροτονεῖν] rogationem aliquam suffragio suo improbare, ei obrogare. διαχειροτονίας γενομένων, οὐδὲς ἀντεχειροτονῶσεν. 1346, 26.
- ἀντιχορηγεῖν] si tu, sive ut par et collega, sive ut æmulus et adversarius, in tua tribu choregum agas, alio in sua item agente. 534, 25.
- ἀντιχορηγός. 533, 14.
- ἀντομνῖναι] ἀντομῶσαι ἐπεχείρησεν οὐδεις τῶν τότε ἀμφισβητούντων αὐτῇ ὡς γένει τις αὐτῶν ἐγγυτέρω εἴη τῆς γυναικός. jurare simpliciter, aut, muliere jurante se cognatione proximam esse, contra jurare, ipsos adhuc esse propiores. 1051, 10.
- ἀντανείεσθαι] contra liceri, præripere emto-

ri incertem emendam, seu plus offerendo, seu emtionem festinando. ο γάρ αντωνόμενος και ταχὺ τούδ παρ' ημῶν ἀπελαυομένους προσδεξόμενος. 307, 5.

ἀνύειν] ὡς οὐδὲν ἦνευ τούτοις. cum nihil hoc pacto eliceret. 548, 17.

ἀνυπέβλητον παντὶ λόγῳ τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν καταλελοίπασι. 1389, 7. τὴν φιλοτιμίαν τάνδρῶς ἀνυπέβλητον εἶναι. 23, 11.

ἀνυπονόητον κάλλος πρὸς τὰς αἰτίας. forma, cuius causæ sunt extra suspicionem. 1404, 22.

ἀνυπόστατον τὴν πόλιν ὁμολογοῦντες εἶναι. 218, 14. ἀνυπόστατά τὰ τοιαῦτα τοιμήματα. 1268, 27. ἀνυπόστατον τὴν τῶν ἰσπανῶν δύναμιν. 1410, 2.

ἄνω] κοπτόμενοι αἰ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε και κάτω. 22, 23. συμπαραθεῖτε ἄνω και κάτω. 52, 2. ἄνω και κάτω πεποίηκε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. summa imis vertit. 120, 19. 424, 27. 680, 16. τῶν λόγων, οὗς οὕτως ἄνω και κάτω διακυκῶν ἔλεγε. 263, 19. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω και κάτω. in subselliis. 285, 2. ἀλλὰ δῆτα πάντες οἱ λόγοι ἄνω ποταμῶν ἐρρύησαν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 433, 24. ἄνω και κάτω τούδ νόμους και πᾶνθ', ὅσα βούλεται, στρέφει. 543, ult. ἄνω και κάτω (scil. πολῖται). susque deque ferri, et per totam epistolam regnare. 680, 13. τὸ ἄνω κάτω γεγενῆσθαι τί ποτ' οἴσθε εἶναι. 792, 20. et 26. τῶν ἄνω τιμῶν ἀξίους ὑπειλήφαμεν. honoribus, qui diis superis habentur. 1400, 3. ἡ ἄνω Φρυγία. 671, 19.

ἄνωθεν ἀρχεσθαι. rem a primo principio repetere narrantem. 539, 22. ἄνωθεν διδάξω. rem a principio repetendo. 566, 21. ἄνωθεν ἐξετάζειν τὸ γένος. 1082, 7. et 13. ποιητὴς οὕτως ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου. a vetusto inde, a prima ætate. 1125, 23.

ἀνώμαλος. 774, 9.

ἀνώματος εἰρήνη. jurejurando non sancita. 404, pen. ἀνώματος ἀπηνέχθη. 542, 14.

ἀνόνομος] ἐξ ἀνόνομος και ἀδόξων ἔνδοξοι και γνώριμοι γεγόνασαι. 106, 6. τῇ πόλει δ' ὑπῆρχεν ἀνόνομα και φαῦλα τὰ τῶν προγόνων. 150, pen.

ἀξία] τὸ εὖ πράττειν παρ' ἀξίαν ἀφορμῆ τοῦ κακῶς φροεῖν τοῖς ἀνόητοις γίνεται. 16, 1. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν. 18, 22. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἰλήφε. 155, 13. ἐγγὺς τῆς ἡμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, μηδ' τῆς τοῦ λέγοντος. 171, 13. ἀφίεναι τὸ φρόνημα και τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν. 246, 1. ἐπιτιμῶν κατὰ τὴν τῆς ὀλιγαρχίας ἀξίαν. 249, pen. disputatio, de ratione dignitatem et merita cuiusque æstimandi, alia, qua civitas, alia, qua privatus quisque utitur. 474, seqq. τὴν τῶν θεῶν ἀξίαν ἐπ' ἀνθρώπου φύσεως ἔχειν. 1404, 20. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογίζόμενος, τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινεν. 1477, 21.

ἀξίεσθαι] εἰ τοῦτο μόνον ἦν τῶν σῶν ἀξίε-

σθαι. 1405, 24.

ἀξίοπιστος ἂν ἐικότως φαίνοιτο. merito videatur is, qui minis suis fidem factis ipsis adstruat, vel, qui non credatur facile minari, quin rebus ipsis minas approbet. 10, 4. τῶν εἰληφῶτων παρ' ἡμῶν ἀξιοπιστότερον δοκεῖν εἶναι. 413, 15.

ἀξιος] dignus, conveniens, honestus, æquiparabilis. magnificiendus. vilis pretii. οὐ γὰρ ἀξίον εἶναι. haud enim decere, vel expedire. 82, 9. ἀξίον λέγειν. honestum, aut fas dictu. 102, 21. τούδ μὲν οὐκ ἔστι πλεονέξωσ ἢ δυοῖν βρολοῖν ἀξίους εἶναι. 169, 3. τῶν βασιλέως ἀξία χρημάτων ἔστί. cum regis opibus æquiparanda. 169, 4. οὐτ' ἂν ἀξία τοῦ πολέμου τὰ χρήματα. nullo modo sufficiant hæ pecunie necessitatibus belli gerendi. 185, 25. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἀξία τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τούδ ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους. operam demus, non ut orationes nostræ majestati rerum a majoribus gestarum respondeant, sed ut facinora nostra. 189, 26. εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἐν τῇ πόλει δικὴν ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. 229, 12. μετὰ προσχρήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράττωμεν. 288, 1. ὡς οὐ καλὰ και τῆς πόλεως ἀξία πράγματα ἐνεστησάμεν. 292, 26. προήγαγον ἡμᾶς ἀξία τῶν προγόνων φροεῖν. 296, 24. τὴν ἀξία τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν. 327, 26. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει. 345, 24. λόγον εἶπον, οὐχ ὑπὲρ Θεβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἀξίον εἰρησθαι. 384, 17. ἀξίον αἰσχύνῃς τῆς γετισσομένης. quod tanti sit, ut ideo turpitudine inde exstitura facile suscipiatur. 463, 7. ἐλάττω κεκτημένοι τοῦ τριηραρχίας ἀξία ἔχειν. minus habentes in bonis, quam ut possint eas facultatas habere videri, quos qui possident tenentur trierarchias obire. 465, 22. ταῦθ' ὡς οὐκ ἀξία. non magni facienda, sed contemnenda. 300, ult. ταῦτα οὐκ ἔστιν ἀξία οὐχ ὅτι δυοῖν ταλάντων προσόδου, ἀλλ' οὐδὲ εἰσοσι μνῶν. istæc, non dicant duum talentum redditum, sed ne viginti quidem minarum valent. 956, 23. αἰτιώμενοι πολλῶ πλείονος ἀξία ἔχειν (scil. ἐργαλείν) ἂν ἐδεδώκεμεν χρημάτων. causantes, quæ ipsi his credidissent, eoque reposcenda habeant, multo pluris esse, quam id æris, quod nos credidissemus iisdem. 970, 4.

ἀξιοῦν τῆς προσκοῦσης ἀτιμίας. 283, 25. ἀξιοῦνται πάντες τῶν δικαίων πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν. prout cuique facultas est jus suum exsequendi, ita jus ei tribuitur æquum. 199, 8. θυγάτηρ δυοῖν ταλάντων ἀξιωθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς. 834, 14. τῶν αὐτῶν ἠξίωσας ἡμᾶς τε και τοῦτους. citat Hermog. p. 340. e Leptinea. ἄπαντας ἡ σόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν. 297, 17.

ἀξιοχρεῖς] εἰσὶν τῶ ἄλλαν ἕως ἀξιοχρεῖς περὶ τῶν σφραγῶν ἡμῶν ἀντιτάσσασθαι. 36, 5. ἐγγυητὴς ἀξιοχρεῖς. 101, 27. ἀξιοχρεῖς μάρτυρας παρέχασθαι. 1026, 19. οἱ δ' ἡμᾶς σφραγῖς· εἰ σφραγισμένοι ἀξιοχρεῖς εἰς δίκην διδοῖαι τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὶ, (quibus tuendis vos præsidentis) διαφθαρέντων. 1427, 1.

ἀξίωμα ἀπάντων — περιεῖλετο. 246, 23. ἀξίωμα τῆς πόλεως λαβάν. adeptus honorem, eoque persona publica indutus, ut temp. representaret. 277, 3. ἀποβλέπειν εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα. 298, 5. τὸ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς τὰς ἐταίρας ἤξει. 1384, 3.

ἀξίως] ἂν οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναίτο τῶ λόγῳ. 178, 5.

ἄξων] ὡς ἐν τῶ ἄξω ἀγορεύει. 629, 21.

ἀοίκητον τὸν Ἄ. σπαῖδα σπεοίκακας. domus, h. e. patrimonii, seu foci proprii exsortem. 1123, 2.

ἀόκως λέγων καὶ πράττων. 1475, 13.

ἀόριστος] οὐδὲν ἀνεξέταστο, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέλειται. 50, 16. ἀτακτα, ἀρίστα, ἀδίεθωτα ἅπαντα. 50, 18.

aoristus loco futuri. δείξαι pro δείξειν. 1241, 11.

ἀπαγγελία] renuntiatio legati de successu legationis suae, quid effecerit, minusve effecerit. 342, 20.

ἀπαγγέλλειν] renunciare, referre, recitare. ἀπήγγειλαν (ad populum) οἱ περὶ τῆς τῆς προσηγγελημένα (scil. αὐτοῖς). 285, 3. ἀπαγγέλλων τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους. 344, 11. ὁ τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγέλλας, Hermogenes citat p. 256. cf. n. n.

ἀπάγειν] abducere, ut victimam ab ara, ut furem, latronem, cadis reum, sacrilegum ad iudices, thesmothetas, XIV viros, aut in servitutem; item iudices, vel auditores a causa praesente ad aliēna. ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pro filio suo suo, seu adoptato pater pliatoribus inferebat. 1054, 6. οὐκ ἠθέλησας ἀπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐτ' ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. 1078, 21. ἀπάγειν δόπου προσέκει. ad supplicium rapere. 431, 7. ἀπάγειν ἀστέλειας (id est ἐσ' ἐγκλήματι ἀσ.). 601, 26. ὡς τοὺς δεσμοζέτας. 630, 16. ἀπάγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμοκώτηρον. 647, 2. ἀπάγειν κλέπτων ἐπ' αὐτοφάρῳ εἰληφώς. 1125, ult. ἀπαχθῆν ἠλακῶς τῆς τῶν γυνέων κακώσεως. 733, 9. ἀπάγειν τοῖς ἔνδεκα. pro πρὸς τοὺς ἔνδεκα. 736, 2. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ἰσοθέσεως. 416, 24. ἀπαγαγόντα τὸ πᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 12. οὐδέεις ἀπάγει σε ἀπὸ τούτων. nemo tibi his interdicit. 1005, 8.

ἀπαγορεύειν] interdicerē, vetare, cum μή. προσελθὼν κισχῆν; ὅστις τοῖς λογισταῖς — ἀπαγορεύει μὴ καλεῖν ἡμᾶς εἰς τὸ δικα-

στήριον. 406, 26. ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μὴδὲ τῶν ἄλλων πατίεας τεύτεωτας κακῶς εἶναι. 1022, 27. ἀπαγορευούσης τῆς γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι αὐτῶν. 1156, 13. ἀπαγορευοῦσιν οἱ νόμοι μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶ μὴ εἰσεῖναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 1374, 4. ἀπαγορευοῖς (prononiat cum interdicto) διαρρήδην ὁ νόμος, μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐνεία ἀρχόντων γενέσθαι. 1376, 15.

ἀπαγωγῆ] actio adversus furem aliumve facinorosum, quo flagrante in delicto deprehensus ad iudices rerum capitulium, aut carcerem rapitur. ἀπαγωγῆν πρὸς τοὺς ἔνδεκα εἶναι. 735, ult. ἀλόγτοι ὧν ἀπαγαγαί εἰσιν. eorum criminum convicto et condemnato, ob quae per leges licet ἀπάγειν. 736, 3. λαποδυτῶν ἀπαγωγῆ. 1256, 8. ἐάν τις σφωῖ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἐνδείξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγῆν, eos licere persequi et per ἐνδείξιν et per ἀπαγωγῆν. 1325, 9.

ἀπαθῆς] ἀπαθεῖς νόσον τὰ σώματα, καὶ λυπῶν ἄπειροι τὰς ψυχὰς. 1399, 19.

ἀσπαιδευτος] ἴσους ἀνθρώπος; ἂν ἀνδρῶπο τύχην προσφέρει, παντελῆς ἀνάγειν ἡγῶμαι καὶ ἀσπαιδευτον. 311, 11.

ἀπαῖδια] fors ejus, cui aut liberi nulli unquam fuerunt, aut, qui fuerant, decesserunt, orbitas. 1365, 2.

ἀπαίρειν] proficisci, in iter se dare, discedere. ποῖ ποτὲ ἢ τῆς πόλεως ἀπήρεκ δύναμις. 137, 21. οἱ δὲ πρέσβεις ἀπήρεσαν οἱ τοῦ Φιλίσπου. 387, ult. ὅτε ἐπὶ τὴν προτέραν πρεσβίαν ἀπήραμεν. 392, 14. ἀπήραν ἀπὸ τῆς γῆς (a Sicilia) δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλοῦν. 883, 20.

ἄπαις] ἀπαῖδος ἐκείνου τελευτήσαντος ἀρρένων παίδων. 1026, 3.

ἀπαιτεῖν] repetere, resciscere, deprecere. Παρασὰς αὐτὸν ἀπαιτεῖν εἰσὶν ἐψηφισμένοι. 15, 18. τὸ μέλλον, ἢ τὸ παρὲν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν (partes, provinciam) ἀπαιτεῖ. 292, 14. τῆς στρατηγίας, ἥμε τὰς εὐθῆνας ἀπαιτεῖ. 308, 23.

ἀπαίτησις] τῶν τοιούτων δικῶν πρότερον τὰς ἀπαίτησεις ποιοῦνται πάντες, ἢ δικάζονται. nemo non in ejusmodi causis, priusquam litem in foro exordiat, ad eum, de quo queritur, privatim adit, res repetit, et jus æquum sibi reddi flagitat. 901, 1.

ἀπαλείφειν] expungere, ut nomina aerario-rum et tabulis publicis, aut de formula testimonii nonnulla, quae infiteris. ἀπαλείφειν αὐτὸν τότε κελυβῆν εἶδει, ἢ νῦν οὐ φησὶ μεμαρτυρηκέναι. 1115, 5. τί ὄν οὐ τότε ἀπαληφείν. cur itaque non lunc statim jussisti expungi? 1128, 8. ἀπαλείφειν τὴν ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ἐγκλήματος, καθ' ὅτι ἂν ἐκτίση. Sic sollen ihm den Abtrag abschreiben [they shall give him credit for what he has paid on account]. 1338, 8. b) abraderē, dero-

dere, decerpere. ἀπαλείφειν ἀπὸ τῶν πα-
ρακαταδικῶν. de pignoribus apud se
depositis. 1243, 16.

ἀπαλλαγῆ] ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλα-
γὴν τῶν ἐπιτηρημένων φέροι διότι καὶ σωτη-
ρίαν ἀσφαλῆ. 332, pen. ὅσα μοι καὶ τούτῳ
ἐρέμετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς
καὶ ἀφέσεως γενομένης. 893, 13. ἀπαλλα-
γῆ τις αὐτῷ γένοιτο παρ' ἡμῖν κυρία. 944,
11. τοῦ πρὸς ἡμᾶς πολέμου πέρας, οὐδ'
ἀπαλλαγῆ Φιλίππου, citat Hermog. p.
245. ex or. pro Corona.

ἀπαλλάττειν] avertere, amoliri. placare,
satisfacere. discedere. liberare. κινδύων.
163, pen. ἀίσχυνν ὑπάρχουσαν. 420, 26.
ἐκ τοῦ θυροβεῖν οἱ ἀπαλλάττεσθε λόγων.
propterea, quod obmurmuratis et cum
fremitu rejecitis concionantem, non
ideo liberamini tædio concionum ad
vos habendam, vel, nihil eo minus
ad vos habentur conciones. 1462, 15.
amoliri aliquem a se, placare, ut taceat,
vel timorem incutere, ut sibi ne offi-
ciat, et quocunque alio dolo corrumpere,
et æquum et reotum ne teneat. 711,
25. 712, 1. ubi ἀπαλλάξας καὶ
διαφθείρας copulantur. placare satisfac-
iendo. ut cum debitor creditori satis-
facit atque debitum relinquit. μόλις
τοὺς τὰ ἑτερόπλοια δανείσαντας ἀπήλλαξε.
914, 4. 1189, 13. συλλάξας ἔρανον ἐπει-
δὴν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω. 1249, pen.
ἀφιέναι καὶ ἀπαλλάττειν dicitur de cre-
ditore, qui debitorem, de accusatore,
qui reum absolvit, sibi ab eo satisfactum
profitetur, crimina et postulationes re-
mittit, sibi in posterum eum negat ullo
modo fore obnoxium. α τῶιδε γέγενεν
ἀμφοτέρα. καὶ γὰρ ἀφίκε (remisit præ-
tensiones) καὶ ἀπήλλαξε (ab omni se-
cum nexu et communionē rerum absol-
vit). 952, 16. περὶ ὧν ἂν τις ἀφείς καὶ
ἀπαλλάξας διακρίηται, γενοῖται μοι ἀμ-
φοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτοῖ.
966, 3. b) ab aliquo negotio quacun-
que cum fortuna discedere. χεῖρον ἡμῶν
ἀπαλλάχεται. sie sind schlimmer davon
gekommen, als wir [they came off worse,
than we]. 246, 17. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ
βέλτιον ἀπηλλάχεται. 1488, 15. In pas-
sivo a) liberari, absolvi. πάντων τῶν μετὰ
ταῦτα ἂν ἢτε ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων.
11, 16. ἴν' εὐπορίαν τινα ἕκαστος αὐτῷ
κησάμενος ἀπαλλαγῆ τῆς ὑπαρχούσης
πενίας. 186, ult. τῆς ἀναληστίας καὶ βα-
ρίτητος τῆς τῶν Θεσβίων ἀπαλλαγῆναι.
237, 14. τὴν συγγραφήν ἀειλόμενος ἀπὴλ-
λαξο ἂν τοῦ συμβολαίου. 916, 10. ἀργύ-
ριον λαβὼν ἀπηλλάγη. mercede placatus
causæ persecutionem mittebat. 1331,
3. b) discedere. ἐὰν μὴ πρὸ δύνοντος ἡλίου
ἀπαλλάττωνται, πολεμίου κρῖνεν. 197,
7. ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων τὰ
τούτων πνεύματα. 1396, 12. c) placari,

ad litem remittendam adduci. ὡς ἀπὴλ-
λαγμαί. me cum illo in gratiam redisse,
litem ei remisisse, atque ab omni nexu
rerum mecum expeditum declarasse.
578, 14. ἀπαντῆς εἰσιν ἀπηλλαγμένοι.
omnes erunt insoutes declarati, et a cul-
pa liberi. 605, 16.

ἀπαλλοτριῶν] τίς ὁ κωλύσας τὸν Ἑλλησπον-
τον ἀπαλλοτριωθῆναι. a societate nostra
avelli in partesque hominum nobis ini-
micorum traduci. 255, 3.

ἀπαλοῶν] triturare, frumentum tritुरando
ab aristis liberare. ὅπου ὁ σίτος εἰν ὁ
ἀπηλομημένος. ausgedroschen [to press out].
1040, 22.

ἀπαναίσχυντεῖν] impudens fieri, impuden-
tiam induere. 850, 17.

ἀπαντᾶν] occurrere, sui copiam facere, in
conspectum et sensum venire, exsistere,
occurrere quocunque animo, sed imprimis
infesto, argumentis, excusationibus
alterius refutandis; convenire ad con-
dictum, devenire, descendere, receptum
habere ad argumenta, excusationes,
magistratus. ἡ καθ' ἡμέραν ἐραστῶν καὶ
ῥαθυμῶν — ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγ-
μάτων ἀπαντᾶ. Kommt einem in die
Hände [is at hand]. cernitur, quam
damnosam et perniciosam sit. 133, 15. ἀλ-
λὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοτριῶσι ἀγῶσιν ἀπαντᾶ.
alienis litibus, ad se nil pertinentibus,
sese ingerit, et in forum venit. 580, 20.
φοβούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι, μή
τις ὑπὸ πολυτεγουμένου ἐτέρωθι σου λελυ-
πημένος ἐνταῦθα ἀπαντήσῃεν αὐτῷ. hic ei
se objiceret, seu accusandi, seu con-
tra eum testandi, seu calculum infestum
ferendi ergo. 995, 17. οὐδαμῶ ἐπὶ
ταύτην (scil. τὴν ὁδὸν) ἀπνητικῶς ἔμοι.
nunquam ausus hac via mihi occurrere,
h. e. me aggredi, et apertas mecum si-
multates exercere. 230, 9. ἐπαῖθα ἀ-
πῆντηκας. 269, 8. ἀπαντᾶ (legislator
occurrit, h. e. opponit sese viamque
claudit) ἐφ' ἐκάστην ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων,
κωλύων καὶ οὐκ ἐὼν βαδίσει. 712, 3. ὅταν
τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆται, ἀπαντᾶτε ἐπὶ ταῦ-
τα. descendite, confugite ad has exce-
ptiones, obmovete ei hæc argumenta.
760. 24. ἀπαντήσεσθαί ταῖς ὁμοίαις φύ-
σεσι. 1395, 6. τισαύτην κωφότητα καὶ
τοσοῦτον σκότος παρ' ἡμῶν ἀπαντᾶν. 411,
26. πρὶς ἕκαστον ἀπαντᾶν, ὅταν οὗτος λέγη.
522, 22. ἀπαντᾶν ἐπὶ τὴν δαίταν. con-
venire ad condictum apud arbitrum.
544, 20. πρὸς τὸν διαιτητὴν ἀπῆντησε.
1011, 15. et simpliciter ἀπαντᾶν. ὡς δ'
οὐκ ἀπῆνταν οὕτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκουν. 1013,
6. ἐπὶ τὴν συκκιμένην ἡμέραν. 898, 6.
οὐδ' εἰς ἐτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπῆντησεν. 1042,
18. ἐπὶ μὲν τὸ ὁμοῖαι οὐκ ἀπῆν. co-
piam sui non fecit jurisjurandi dicendi
ergo. 896, 27. ἐπαγγείλας τῷ Φανίσιππῳ
ἐπὶ τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντᾶν. 1041,

6. ἐπὶ ταῦτα δὲ ἀπόντων. ad hunc autem locum deveniebant, hoc argumentum afferebant. 563, 23. ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς θεσμοτάτας. recurrere, receptum habere ad Th. 599, 27. ἄστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αἰσχύσεσθαι. ut vel ignoti quique, fortuito in via publica occurrentes, qui neque te vident, neque tu illos — 958, 16.
- ἀπαξ λέγουσιν οἱ νόμοι πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν τὰς δίκας εἶναι. 989, 13. εἰς μὲν ἀπαξ ἀντέχει. valet id quidem ad unicum modo sceleris conatum et effectum, non autem ad plures. 21, 1. τρεῖς, οὐχ ἀπαξ ἀπολαλεῖν δίκαιος. 374, 27.
- ἀπαραίτητος δίκη. 772, 25.
- ἀπαράσκευος. 745, 23. ἀπαράσκευος ὑπ' ἑμοῦ ληφθῆναι. 1017, 17. 1065, 21. ἀπαράσκευος ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἦδη ἀρκεῖσθαι. 1173, 21. ἀπαρσκευότερος. 1453, 2.
- ἀπαριρμεῖν] τὰ πραχθέντα ἀπειριρμηκίαι. 1392, 15.
- ἀπαρνεῖσθαι] οὐκ ἀπαρνεοῦμαι τοῦνομα. non recuso nomen hoc. 375, 27.
- ἀπαρτᾶν] disjungere. ἀπηρημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις. 43, 22. ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς. actionem a capitibus accusationis sejungere, in defensione a causa aliena exsequi. 244, 27.
- ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδριάντα χρυσῶν ἀνέστησεν εἰς Δελφούς. Alexander Macedonia rex. 164, 21.
- ἀπάτη] οὐ κολακεία καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστός. 151, 23. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτη καὶ βία κατέχεται τὰ πράγματα. 154, 10. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευασθῆναι τοῦ περὶ τοῦ φακίεα πολέμου. 365, 5. ἀπάτην ἐτέραν (deceptionem passivam, h. e. quod alii passi sint se decipi) μὴ κριωτέραν πεύσασθαι τῆς ἡμετέρας γνώμης. id non prescribere vobis, neque potestatem eripere ex animi vestri sententia sciscendi. 653, 13. τὴν ἀπάτην κριωτέραν οἰόμενοι εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασιάνου. 1456, 21.
- Ἀπατούρια] ἐγγράφει (scil. εἰς τοὺς φράτορας) τοῖς Ἀπατούριοις. 993, 28.
- ἀπειθεῖν καὶ βιάζεσθαι τοὺς νόμους. 532, ult. ἀπεικίξεν] καὶ οὐκ ἀπεικίσει δῆπου Μειδίαν Ἀλκιβιάδην βουλόμενος. 561, 8.
- ἀπειθῆ] πολλὰς δεήσεις, καὶ χάριτας, καὶ ἡ δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. 515, 17.
- ἀπειναί, domo abesse, τῆς ἡκίης ἕνεκα, καὶ οὐ δημοσίᾳ. 1174, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλάσῃ τις πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εἰσπεῖσθαι πρὸς ἃ δεῖ. 33, 26. φύσει ὑπάρχει τοῖς παρῶσι τὰ τῶν ἀπόντων. 41, 25.
- ἀπειπεῖν] vetare, interdicere, sequente μὴ cum infinitivo. ἀπειπεῖν τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν. 278, 24. 681, ult. ὅπως ἀπέειπε, μήτ' αὐτῶ, μήτ' ἄλλω μὴδεῖ, μήθ'
- ἰκετεύειν, μήτε λέγειν ὑπὲρ τῶν τοιούτων. 717, 4. ἀπέειπε μὴ ἀποφαίνεσθαι. 898, 24. ἀπειπόν καὶ καλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατίας. 1040, pen. ἀπειπόν τοῖτοιο τῆς ὕλης μὴ ἄπτεσθαι. 1041, 4. b) renuntiare alicui juri, e. e. hereditati. sich wovon lossagen [to renounce]. renuntiare juri, quo quis gaudet, aut tenetur, cognatam, cui sit proximus in sanguine, in matrimonium ducendi. 1133, 7. c) deficiere viribus, animove, non amplius posse. ἀπειρηκῶτων χρήμασι Φωκίον. 30, antep. τῷ ἀπειρηκῶτι τὰ ἑαυτοῦ χρήματ' εἰσφέρουσι, id est, ἐν τῷ τὰ ἑαυτοῦ εἰσφέρειν. 735, 1. ἕως ἂν ἀπειπῶσιν, deliquerint animis sub verberibus, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει. 1264, pen. ἀπειρηκῶσι πρὸς τὰ λοιπὰ χρυσόμεθα τοῖς ἀκραταῖς, εἰ περὶ τοῦτου μάτην τερθευσώμεθα. 1405, 26. ἀπορήθην δ' ὁ Δημοσθένης εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορευθέν. Julius Pollux. II. 128.
- ἀπειργεῖν] ἐκ τοῦ μὴδεῖ μὴδεῖν, μὴδ' ἂν ἀξίος ἦ, δίδουσι, πάντας ἀπειρίζετε τοῦ φιλοτιμείσθαι. 453, 26.
- ἀπειρία] imperitia rerum civilium atque forensium, infantia dicendi, infacundia. οὐ γὰρ δι' ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις ἔχειν, ὅτι εἴποις. 378, 4. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοίαν τὴν πεπραγμένων. 986, 16. φοβοῦμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐ δυνήσομαι περὶ τῶν πεπραγμένων δηλῶσαι. 1028, 15.
- ἀπειρίακος προσειδοχῆν εἶναι. 617, 7.
- ἀπειρος] οὐχ οὕτως ἀπειροὶ ἔσμεν τοῦ ζημιούσθαι. 907, 12. λυπῶν ἀπειροί. 1399, 19.
- ἀπελαύνειν] ἀλλὰ μὴν ὅτε τοῦτον ἀπέλασεν ἡ βουλή. 272, 11. ταχῶς τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεχόμενος. 307, 6. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. 1373, 11. οὐκ ἀπεληλαμένος τῶν ἄλλων τιμῶν. 1416, 5.
- ἀπελευθέρωσις] ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῶ. 215, 25.
- ἀπενεργεῖν. v. ἀποφέρειν.
- ἀπέραντος] ἵνα μὴ ἀπέραντοι τῶν ἀδικημάτων αἱ τιμωρίαι γένωνται. infinita, aeterna. 632, 20.
- ἀπεργάζεσθαι] ἡ ἐμὴ συνέχεια — τί ἀπεργάσατο. 391, 16.
- ἀπέρχεσθαι] abire, discedere, decedere, ut, seu absolutus, seu condemnatus, e iudicio, desistere. ζῆ ὁ θίβεις καὶ ἀπέρχεται. in vivis manet legis auctor, et salvus atque sospes abit. 744, 8. ὁ ποιήσας τις τοιοῦτον καὶ παθὼν ἀπέρχεται. non inulto hoc a vobis aufert, sed damno suo luit. 773, 21. ἀπῆλθεν ἐσωκνηκῶς. abiit e iudicio, discessit ex hac causa cum contumelia perjuri commissi. 1348, 22. κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα καὶ ἀπελθεῖν. decedere de causa, missam eam facere, ab ea desistere. 970, 2. ἀπεκληθῶς, reversus, εἰς τὴν πατρῶον οἶκον. 1090, 20. ἐπὶ τὸ ἀρεῖν-

εσαι ἀπῆλθεν. *er hat sich aufs Lügen gelegt [he had recourse to lying].* descendiit, aut perflugium habuit ad mendacium. 902, 5. τὸ ἀπελθεῖν, *me Athenis discessisse, solum vertisse, οὐκ ἂν εἰκότως ὄργην πρὸς ἐμὲ ποιήσειεν.* 1471, 15. ὁ μὲν ἦλθεν, *ad concionem, ὁ δὲ ἀπῆλθεν, e concione.* 383, 8. ἀπελθὼν ἕκαστος ἡμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 131, 10. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός εἰμι ἀπελθεῖν. 268, 26.

ἀπεσθίει τὴν ρίνα τὰνθρώπου. 783, 25.

ἀπεύχεσθαι] *votis averruncare, deprecari precibus ad deos factis malum, dirum aliquid avertere. cum et sine μὴ. ἐξηπατηκῶτα δὲ ἦδη — ἀπεύχουσθ' ἂν, ἂν σωφρονῆτε, ἰδεῖν.* 71, 18. ἀπεύχεσθαι τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι. 102, 16. τιμὰ, ἂς ἀπεύξαιτ' ἂν ὁ δῆμος ἐνταῦθα γενέσθαι. 489, 15. τί μάλιστα' ἂν ἀπεύξαιμεθα. 505, 7. 718, 16. ἐφ' ἃ δ' ἂν τις καὶ χρῆσταιτο τῷ τοιοῦτῳ θηρίῳ, ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ. 779, 19.

ἀπέχχειν] οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι ἢν ἀποσχῆσμεν. 184, pen. *πάμπληθες ἀπέσχεον.* 347, 8. ἐπειδὴν γὰρ τι δέξῃ καὶ ψηφισθῆ, ἴσον τοῦπραχθῆναι ἀπέχει, ὅσονπερ πρὶν δόξαι. 1437, 22.

ἀπεχθάνεσθαι, εἴ τίσι θεῖ, τοῖς ἀδικούσι τὴν δῆμον, οὐχὶ τοῖς ἀγαθῶν τι ποιούσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν. 503, 2. οὐ ῥᾶρον τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ ἀδικούσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ τοῖς ὀλίγοις καὶ τὰ μεγάλα. 614, 9. ἀπεχθάνεσθαι πᾶσι τοῖς φαύλοις ὑπὲρ ἡμῶν. 807, 24.

ἀπέχθειαι] τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἧς ἂν ἄπαντες ἀμείνον πράξαιμεν, τῶν τὴν τὰ βέλτιστα εἰπόντων ζημίαν γενέσθαι. 32, 2. δέδοικα, μὴ τῶ τὰ νῦν βέλτιστα εἰσώντι, ἢν τοῖς ἐξηπατηκῶσι προσήκει ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ἡμῶν, ταύτην ἀπεινεργιασθαι συμβῆ. 1428, 20. οὐτ' ἐμὸς πρὸς ἀπέχθειαν ἡκούσατε. 58, 26. προσήσαν δ' ἀπέχθειαι. 127, 19. τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. 176, 2. διὰ τὴν ὑποῦσαν ἀπέχθειαν. 237, 16. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἔλθῶν. 896, 4. χάσειν, οὐκ ἀπέχθειαν κομίσαντ' ἂν δίκαιος παρ' ἡμῶν. 1447, 7. πολλάκις ὄρω τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεργῶν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι. 1451, 16.

ἀπέχθεσθαι] οὐχ ἰν' ἀπέχθωμαι τίσιν ἡμῶν. 34, 11.

ἀπέχθῶς ἔχειν τίνι. 61, 25.

ἀπέναι] ὄχρετ' εὐδὴς ἀπίων. 246, 18. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆνιτε (*e concione*) βεβουλεμένοι. 306, 11. ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῆε. 331, 4. ἀπίοντος ἀμνός (*idem quod λόγοντος*). 238, 4.

ἀπιστεῖν] τοσοῦτω μᾶλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ (*scil. τῷ ἡμέτερῳ λόγῳ*). *quo vobis est*

lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei diffiditur. 21, 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς. 145, 10. τότε δὲ, τότε καὶ μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προσηλαμίζει. 241, 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐξώτησον αὐτούς. 242, pen. ἓνα καὶ τῶν ἀπιστοῦμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν κύριον ποιεῖν. *eorum, quibus diffiditur.* 851, 5.

ἀπιστία κοινὴ ἅπασιν φυλακῆριον. 71, 24. τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράντους ἀπιστίαν οὐκ ἔντισσασθαι. 121, 4. (*nisi potius ibi ἐκπρασθαι leg. est.*) ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὄργην ἔχει. 142, 27. ὑπαγεῖν εἰς ἔχθραν καὶ μίσος καὶ ἀπιστίαν. 291, 11.

ἀπιστος] *aut qui non fedit alteri, aut cui alter non fedit, modo activum, modo passivum. ὅλας ἀπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείας ἢ τυραννίς.* 10, 20. τὰ τῶν Θεοταλῶν ἀπιστία μὲν ἦν δῆπου φύσει καὶ αἰετῶν ἀνδράποισι, κομιδῆ δ' ὡσπερ ἦν ἐστὶ καὶ νῦν. 15, 16. καὶ μὰ Δεῖ οὐδὲν ἀπιστον ἴσως. *et profecto non videtur hoc fide carere.* 15, ult. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἀπιστος (*diffidens*) ἦν πρὸς Φίλιππον. 349, 15.

ἀπλαῖ] (*scil. βλαῦται*), *genus soccorum, aut calceorum, quibus usi videntur fuisse homines austeritatem in moribus Lacedaemiam et modestiam affectantes. ἀπλᾶς ὑποδίδονται.* 1267, 23.

ἀπληστία] δι' ἀπληστίας τῶν τρέπων διχόθεν καρποῦνται. 614, 7. 754, 12. τῆς σῆς ἀπληστίας καὶ τοῦ σοῦ τρόπου τίς ἂν δύναίτο ἐφικέσθαι. 958, 7.

ἀπληστος καὶ αἰσχροκερδῆς ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐστίν. 1204, 24.

ἀπλους ἢ θάλασσα ὑπὸ τῶν ληστῶν γίγνεται. *piratae reddunt mare inivium, haud patens navigationibus.* 307, 18.

ἀπλοῦς] *simplex, sincerus. ἀπολογία δικαία καὶ ἀπλή haec est, ἢ ὡς οὐ πίπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει.* 404, 22. οὐδὲν ἦν ἀπλοῦν οὐδ' ἡγιεῖ τούτων. 969, 27. τὸ ἀπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας. 1089, ult. ἀπλοῦν τι διελογίσαντο. *unum hoc spectatur, quod cernere univocum non est sollertiae.* 1091, 3. τί ἦν ἀπλοῦστερον, ἢ ταῦτα ἀγεῖν εἰς μέσον. 1106, 14.

ἀπλῶς ἔδωκα ἑμὶν ἑμαυτόν. *sine ulla tergiversatione, aut detractione periculi ejusquam.* 288, 12. ἡσυχία, ἢν ἡμεῖς ἀπλῶς ἀγετε. *sine dolo malo, pura mente.* 328, 3. πάντα ταῦτα ἡγιᾶς καὶ ἀπλῶς καὶ δίκαιως πωπολίτευμαι. 325, 17. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἀπλῶς, precise, rotundis, disertis verbis sine ulla exceptione, εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν. 343, 9. τοῖς ἀπλῶς, simpliciter, haud affectate, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι. 1122, 17. εἰ πονηρὸς ἐστίν Ἀρ. ἀπλῶς καὶ σιωκρὸς καὶ συκοφάντης. *sine versutia malus, accubus, calumniator, qui improbitatis eun-*

dem constanter servat modum. 784, 2. ἀπειρητὶ σιναίει τούτους (τούς λόγους puta). 393, 12. ἀπό] cum usurpatur ad indicandum a) aliquid ab aliqua re profectum esse, ex aliqua re existisse, aut illinc peti debere. ἀπὸ αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν. iudicium de rebus e natura rerum ipsa repetere. 25, ult. οὐκ ἀπὸ ἴσης (scil. αἰτίας, vel προφάσεως, vel ἀφορμῆς) ὄρω ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλήν ὄσαν, id est, ἀφορμακμένῃ. non idem nobis esse, atque aliis, consiliorum principium atque fundamentum. 179, 21. τῶν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν καὶ κακόνειον. ubi ἀπὸ videri possit redundare. 580, 1. ἀπὸ τῆς πόλεως λαμβάνειν, id est, ἀπὸ τῶν τῆς πόλ. χρημάτων. 1341, 27. πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γιγνόμενοι. ditescentes e furtis in aerarium publicum. 739, 21. ἀφ' ἑαυτοῦ. ultro, sponte sua. 141, 11. ἀπὸ τύχης. fortuito, impulsu affective fortunæ. 1193, 12. τρώπαιον ἀπ' αὐτῶν ἐστίκει. tropæum ab ipsis stabat, h. e. erigebatur ex armis constructum iis, quæ victores victis detraxissent. 444, 6. b) pro, æquipollentiam significat, vel valorem rei, quæ comparata fuit, aut comparari potuit pro alia quapiam re æquipollente. στέφανος χρυσοῦς ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα. 256, 24. ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τίμησιν ἀπὸ ταλάντων δέκα. pro facultatibus, rite æstimatis, ut cuique dena sunt talenta in bonis, ita singulas naves cum dignitate trierarchi tuebitur. 262, 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων στρατιώτης. pro eadem mercede miles. 38, 8. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοὶς γράφοντες, ὃ, τι ἂν βούλωνται. 687, 24. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀπειεῖν γενόμενος τοῖς πλουσίοις. pro minuto impendio. 260, 11. ἀπὸ ἐλάττωτος ἀναλώματος. 1319, 21. c) per, cum adminiculum, vel instrumentum rei efficiende designat. ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἡμῖν συμμάχων πολεμεῖ. per opes, quas sociis vestris eripit. 49, 22. ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ταύτης μικρὸς κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορήτων. 776, 17. d) cum, idem quod μετά. ἀλλ' ἀπὸ τῆς συνήθους εὐθυθείας εἰσεληλυθότες καθεδείσθε. 773, 7. e) procul, idem quod πρόω. ἔσται δὲ ταῦτα οὐκ ὀπὸ τοῦ πράγματος. non aliena a causa. 701, 23. f) in deductione summe minoris a maiore. τροφὴν ἀπὸ τῶν ἐβδημάκοντα καὶ ἐπὶ τὰ μὲν λογιστέον. alimentum nostrum, h. e. tes in victum nostrum datum deducendum, deminendum est ab illis 77. minis. 824, 24. ἀπὸ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ἀπαλείφειν. 1338, 10. ἀπὸ redundare videtur. ἢ ἀπὸ τούτων ἐτοιμάτης. illorum studium me promerendi, ab illis ad me proficiscens. 1268, 7.

ἀποβαίνειν] ἀπέβη πολλῇ δυνάμει εἰς τὴν χόραν καὶ ἐπόρθει. descendebat, invadebat. 1377, 6. b) evenire, exitum sortiri. τοῖς μηδεμίαν πω τοιαύτην φιλίαν καλῶς ἀποβάσαν ἰωρακόσι. 1402, 24. τίνος καλῶς μὲν ἀποβάσας πλεῖστα ἂν κατορθώμεν, διαφθαρέντος δὲ τὰ μέγιστα βλαπτόμεθα παρὰ τὸν βίον. 1412, 11. c) τοῦ ἀπεικταίνου μίσει τοῖς πολίταις, ἰξουσίαν ὄσαν. 1408, 12. videtur genus aliquod exercitationis esse pakestricæ, cum quis de curru concitato desilit armatus, et rursus in eum, cum rapidus fertur, insilit.

ἀποβάλλειν] ἴνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλλωμεν. 919, 5.

ἀποβλέπειν] intueri, respicere. construitur alias cum εἰς, alias cum πρὸς, ἀποβλέπειν εἰς τὰ πράγματα. 26, 17. εἰς τὰ πράγματα καὶ τοὺς λόγους. 28, 2. εἰς τὰ τῶν πραγμάτων ἀξιώματα. 298, 5. εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος. 350, 1. οὐκ ἀπέβλεψεν εἰς τὰς οὐσίας τούτων, οὐδ' εἰς τὰς ὑποσχέσεις. 515, 1. ἀποβλέπειν πρὸς τοὺς πηλοσίον. 120, 8. πρὸς ἀλλήλους ὡς αὐτοὶ μὲν ἕκαστος οὐ ποιήσαν, τὸν δὲ πηλοσίον πράξοντα. 182, 9. ἀποβλέποντες πρὸς τὸν βίον καὶ τὴν τρόπον πιστεύειν. 1269, 2. μὴ πρὸς τοὺς ἔμοις λόγους, μηδὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τούτου ῥηθισμένους. 1329, 18. b) suspicere, venerari, magni facere. ἀπέβλεπασον, ἐξήλυν, ἐτίμων, ἀνδρας ἠρόντο. 426, 6.

ἀπογίνεσθαι] δέκα μῖνας ἀπογενομένου τὰν θρώπου. ubi decem menses domo abfuit, aut procul a vestris finibus se continuit. 98, 23. b) mori, vivis excedere. τοὺς ἀπογενομένους ἐν τοῖς δήμοις ἐὰν μηδεὶς ἀναρῆται. 1069, 10. nisi leg. ibi sit τοὺς ἀποκτενομένους.

ἀπογνώσκειν] de aliquo desperare, bonam spem de aliquo conceptam abijcere. construitur cum genitivo et accusat. εἰ μὴ παντάπασιν ἑαυτὸν ἀπεγνώκατε. 52, 16. εἰ ἔτι ἂν ἀπεγνώσκω Θεβαίους. si nunc ex animo suo amandasset Thebanos, quod opem eorum desperaret. 69, pen. ὥστε πανταχῇ τὰ παρ' ἡμῶν ἀπογνωσθῆναι. 358, 13. οὐ γὰρ ἀπεγνωκῶς ἡμᾶς, οὐδὲ ἐτέρωσε βλέποντα, οὐδαμοῦ μετέστην. 1471, 15. b) firmiter discernere non faciendum, quod facere nolis. τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν. 193, 5. c) absolvere lite, culpa, pœna, insontem pronunciare, non reum modo, sed causam quoque, quatenus opponitur vocabulo καταγινώσκειν. θάμην τοῖς μὲν καταγινώσκειν αὐτοῦ — τοὺς δ' ἀπογνώσκειν. 539, 3. εἰ μὲν ἀπογνώσθετε — ἐὰν δὲ καταγινώτε, 604, 26. Construitur cum genitivo et accusat. ὁ διαιτητής ἀπέγνω μου (subaudi τὴν δίκην). pronuntiavit hanc causam ad me nil pertinere, h. e. me absolvit. 1020, 14. ἐὰν ἀπογνώτε τὴν γραφὴν ταύτην. si reos hujus causæ absolvalis.

(sed vid. articulum proximum d). 605, 16. οὐκ ἀπέγνω (subandi αὐτὸν) τῆς δίκης. reum a causa absolvere, secundum eum litem dare haud sustinuit. 913, 22. et 25. 920, 15. d) repudiare, rejicere causas, ut illegitimam, et improbam, aut a foro suo alienam. 913, 25. 920, 20. τὴν ἐνδείξιν ἀπογοινάσκειν. 1327, 8. ἀπογράφειν] et in medio pariter, ἀπογράφεσθαι, indicem aut conscribere, aut a se conscriptum actuario publico tradere in tabulas publicas, ærarii potissimum, referendum, eorum bonorum, quæ quis ab alio, seu suo privato, seu publico nomine petit, ut aut sibi, aut ærario debita, sive e mulcta a iudicibus ipsi irrogata, neque diluta, sive titulo peculatus. ἀφείς τὸ τὰ χάρις δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν. 609, pen. et 752, 7. ἀπεγράφατο ταῦτα πρὸς Θερριππίδην ἔχοντα ἐαυτὸν. illa se habere atque tenere declarabat testimonio, quo erga Therippidem, (qui id postulaverat, et quo is illud testimonium penes se servare) fatabatur ista bona penes se esse, idque testimonium curabat a scriba publico ad acta referri. 817, pen. et in activo. αὐτὸς ἐαυτὸν ἔχειν τὴν προῖκα ἀπογράφας πρὸς τοὺς συνεπιτρόπους. 818, 19. τὴν προῖκα λαβεῖν ὁμολογήσαντα καὶ ἔχειν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἀπογράφαντα. 328, 15. videtur hoc discrimen interesse, ut in activo cum quis dicitur ἀπογράφαι, significetur ipse sua manu scripsisse, cum in medio, significetur, id cum fieri curasse per tabularium, ὁ δὲ καὶ προσοφείλοντά με ἀπέγραψα. in rationes gestæ a se tutelæ mei meorumque bonorum retulit nomen meum, ut sibi debentis. 332, 14. τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. cum scriba publicus indicem bonorum ejus confecisset (inventiret [made an inventory]) atque in tabulas retulisset, eoque facto illa bona confiscata, et ad sectionem proscripta fuissent. 1015, 9. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγούς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν. exhibui Strategis, aut eorum tabellario, ad tabulas referendum indicem hunc bonorum, quorum possessione Phænippus me per ludibriam exclusum it. 1043, pen. τοῦτο τὸ ὄχημα ἀπογέγραφέ μοι. in indice bonorum a se mihi traditorum etiam vehiculum, vel carrucham nominavit, quasi magnum et summi faciendum bonum sic mihi tradidisset. 1046, 14. οὐκ ἀπογράφει τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ. in indice bonorum a se mihi traditorum non commemoravit dotem matris, ut adhuc a se matri debitam, pro qua pars bonorum ei esset oppignerata. 1047, 11. οἷς οὗτος ἀπογέγραφε ἐαυτὸν ὀφείλοντα. 1048, 5. ἀπογράφεται τοῦτο τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῶ ἀρχοντὶ ὡς υἱὸν ὄν-

τα. in diamartyria, seu protestatione sua exceptoria, apud Archontem exhibita filium suum appellavit, seu annotari a scriba curavit filium suum pro filio Archiadis. 1093, 2. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράφατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, ut ejus, contra quem se proferretur in iure acturum. *er legte keine Denuntiation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthalten hätte* [he did not give in his denunciation or notice of action, as if against somebody who was withholding what was his due]. 1147, 19. 1148, 17. et 21. ὑπόδημα δὲ ἀπεγράφατο. mandabat numularius commentariensi, ut ad nomen debitoris et summam creditam adscriberet hanc annotationem, veluti quandam appendiculam. 1193, 3. τὰ τρία μέτρα, bonorum scil. publicatorum, ἃ ἐκ τῶν νόμων τῶ ἰδιώτῃ τῶ ἀπογράφαντι γίνονται, ἀφίημι. 1247, 2. τὰ τούτων εἰ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβητεῖν. 1255, 12. b) ἀπογράφεσθαι in passivo, expungi e tabulis, ut fit debito diluto. τὰ μὲν δύο ἐν ἀπογραφῇ πεκαίηται, τὸ δὲ ἐν οὐκ ἀπογέγραπται. duo quidem nomina diluit, unum autem ut e tabulis expungeretur, nondum operam dedit. 791, 25. c) proscribere ad hastam. ἐγγεγραμμένου δὲ τῶ δημοσίῳ, quoniam vero, ut ærarius, tabulis ærarii inscriptus erat, ἀπογραφῆσεσθαι: ἔμελλεν ἢ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρου δημοσία εἶναι, futurum erat, ut substantia Apollodori proscriberetur, fisco adjudicata, sectione distrahenda. 1347, 20. d) denunciare, nomen alicujus, ut rei, deferre apud magistratum, incusare. ἀπογραφέτω τὸν μὴ ποιῶντα τοῦτο ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἀρχοντα. 1068, 11. ἀπογραφῆ] index quicunque, præsertim a) tabularium publicanorum in portubus, ubi merces invectæ et evectæ, intrantes et exeuntes, cum nominibus importantium et exportantium, et quæ quisque vectigalia persolvisset, perscriptum erat. τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν ἴδοι τις. 467, 5. λάβε τὴν πεντηκιστολόγαν ἀπογραφὴν. indicem mercium, de quibus sive subeuntibus portum, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est. 909, 11. ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐν τῶ Βοσπίδῳ παρὰ τοῖς ἑλλιμεινισταῖς. 917, 10. λάβε μοι τὴν ἀπογραφὴν ταυτηνί. hunc indicem bonorum, vel spellectilis domestici, et mundi muliebris, quem uxor mea ex hereditate paterna, et quæ soror ejus, quæ uxor Spudiae est, item accepit. 1036, 24. ἀπογραφὴν ποιείσθαι. indicare magistratui, esse, qui bona teneat habeantque pro suis, quæ sint reip. eorumque indicem exhibere. istoque titulo in reos agere in jure.

1246, S. sæpius in illa oratione et hæc dictio et *v. ἀπογράφειν* isto sensu occurrit usurpatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγούς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν. exhibui Strategis laterculum bonorum, quorum usura et possessione legitima Phænippus me arceat. 1043, pen. φάσιν καὶ ἀπογραφὴν εἶναι τοῦ ἀργυρίου πρὸς τοὺς ἐπιμηλητὰς (scil. τοῦ ἐμπορίου). licere sic præter fas creditum, in foro curatorum mercatus Attici et φαίνειν, hoc est denunciare, indicare, et ἀπογράφειν in pit-tacio ea de re conscripto et curatoribus exhibito specificare, quantum sit illud æs, et quæ merces vetitæ (contrebande Waren [contraband goods]) eo emtæ. 911, 14. b) ἐν ἀπογραφῇ πεσοίπται. diluit, persolvit nomen contractum. 791, 24.

ἀποδεικνύειν] deputare, assignare, attribuerē. item edicere; declarare. εἰαυτὴν ἀποδεικνύειν σύμμαχον. sese ferro, profiteri, offerre, ingerere socium. 191, 17. τοὺς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς. professis et declaratis hostibus. 328, 20. ἐὰν τοῦτ' ἀποδείξητε τὸ πλῆθος. 182, 14. et 26. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν. assignarunt, deputarunt. 707, pen. ὃ βασιλεὺς ἐχθρὸς ἀπέδεικτο. cui rex inimicus extitit, factus erat, sese gesserat, vel professus erat. 687, 11. referre in rationibus, e. o. gestæ tutelæ. δύο ἐστὶ τὰ πρῶτα ἐπιμεληθεῖς (scil. τοῦ ἐργαστηρίου) οὐδοτιοῦν ἀποδεικνυσίν. tametsi per primum biennium officinæ huius curator præfuit, nihil tamen quæstus ex ea redacti in rationibus retulit. 819, 16. ἀποδείξαντας ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἐκείνου. tota ejus substantia indicata et particulatim recensita. 1255, 10. τοῦ μὲν (φθίνου) puta νόσηματος ὄντος, τῶν δὲ (τῶν χαρίτων) puta τοῖς θεοῖς ἀποδεδιγημένων. eum Gratia diis sint consecrata, h. e. cum lege et ritu sancitum sit, ut deorum beneficia gratis habendis et agendis remuneretur. 1481, 12.

ἀποδείξειν] δικαίως εἰμι ποιῆσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit personæ meæ, aut jure meo hoc mihi sumo, ut demonstrari. 245, 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραί. 326, 4. ἐν ἡ γνώμῃ ἀποδείξιν, declarationem, ὃ ποιηρίας προστίθετε τοῖς λέγουσι. 772, 8. κρινετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις. 1467, 14.

ἀποδεικνύειν] susceperit, qui contributiones tributarias a conferente quoque suscipit in fisco inferendas. *Einnnehmer*. *Acciseinnehmer*, *Steuereinnehmer* [a collector, exciseman, taxgatherer]. 750, 24. 762, 2.

ἀποδέχασθαι] probare, admittere cum assensu, gaudio, congratulatione, amplecti, in eo acquiescere. constituit cum accusativo, interdum quoque cum geniti-

vo, sed sic, ut accusativus tectus subaudiatur. ὡς γὰρ ἡμεῖς ἀποδέξασθε, καὶ πρὸς ἕαστον ἔχητ' εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρεσίν. 318, 11. πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ ἀποδέξησθε, citat Hermogenes p. 319. ex orat. de F. L.) ἀπέδέξασθε ὡς οἷόν τε μάλιστα. laudastis, grata et accepta habuistis, quantum potest maximo studio. 519, 8. εἰ γὰρ τοῦτου ταῦτ' ἀποδέξασθε. 599, 10. μὴ οὖν ἀποδέχεσθε τοῦτου φενακίζοντος ἡμᾶς. 1292, 9. δικαίως ἂν οὐδοτιοῦν ἀποδέχοισθε τοῦτου, ὡς ἡμέτεροι λέγοντες. 1181, pen. πῶς ἀποδέξασθαι τι προσήκει τοῦτων λεγόντων; 832, 15. ἀποδεχομένους ἡμᾶς θῶσι τὰς τοῦτων προφάσεις. 1335, 10. παιδείαν ἀπέδεχου. 1490, 11. b) recuperare, recipere. ἡ νῦν οἰεταί με τυχόντα τῶν δικαίων παρ' ἡμῶν ἀποδέξασθαι, quæ mater mea nunc sperat futurum, ut domi me recipiat, e judicio sic reversum, ut plenum jus meum a vobis adeptus sim. 842, 13.

ἀποδημεῖν] ἀπεδήμησεν ἐκεῖσε. profectus est illuc. 988, 14. δημοσία ἀποδημοῦντος ἐμοῦ, τριηραρχόντος ἡμῖν. me domo absente per functionem muneris publici, quippe qui trierarchus in classe vestra essem. 1102, 10. ἀποδημοῦντος τοῦτου παρὰ βασιλεῖ. illo in peregrino solo in castris regis Persarum agente. 1192, 21. ἐφ' ἑτέρα ἀποδημῶν ἐμπορία. non domi, sed peregre agens, negotiationis nescio cujus ergo. 1236, 23.

ἀποδιδάσκειν] dicitur arbiter aliquem sententia sua absolvens, et opponitur τῷ καταδικαίῳ. construitur cum genitivo et dativo. πείθει αὐτὸν τὴν δίκην, ἢν καταδικηθήκει, ἀποδιδιτημένην ἀποφέρειν, (nisi potius ibi ἀποφαίνειν leg. est.) declarare, sententiam, quæ in Midiam pronuntiata esset, secundum eam fuisse pronuntiatam. 542, 7. 545, 26. ἀποδιδιτήσωμεν αὐτῷ τὴν δίκην. arbitrium secundum se daremus. 544, 24. ἀπεδήτησέ μου ὁ διαιτητὴς περὶ ὧν οὗτοι ἐδικάζοντό μοι. absolvit me arbiter ab iis criminibus, quorum hi me insimulabant. 1013, 14. ὁ διαιτητὴς οὐ καταδικαίτα, ἀλλ' ἀπὸ πᾶν ὄψετο ἀποδιδιτήσας τοῦτου τὴν δίκην ἐσπερας ἢδ' οὐσης. 1190, 8. τὰ ἀποδιδιτηθέντα μου λύσας. recessis iis, quæ pro me pronuntiata fuerant. 1021, 12.

ἀποδιδόναι] ei, cujus esset, et unde suscipies, restituere. οὐδὲν μοι ποιεῖ τῶν δικαίων, οὐδ' ἀποδίδωσι τὸ δάνειον. non reddidit æs mutuum a me sibi creditum. 911, 10. b) tribuere, largiri simpliciter etiam id, quod minus debeas, ut accipiens id pro sorte sua sibi conveniente habeat, teneat. ἂν καὶ ὁπωσοῦν μετρίαν ἢ φύσις ὄψιν ἀποδῷ. 1383, 27. c) exhibere, attribuerē, persolvere debitum, prestare id, quod et cui dandum, præstandum erat. μὴ τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν ἀποδιδόν-

τες. 206, 15. εὐνοίαν ἴσθι ἀποδιδόναι. 226, 10. πρὸ τοῦ τοῦς ἔρκους ἀποδοῦναι. priusquam jusjurandum dixisset, quod dicendum sibi esset necessario. 234, 5. τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ. 267, 6. τοῦς ἔρκους ἀποδοῖν αὐτοῖς. deferret jurandi conditionem. 443, 15. τῶν κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τῇ γούν ἐορτῇ ἀπεδώκατε εἶναι. ut qui antea possedissent ea rursus tenerent per dies festos saltim, ipsis attribuisitis, adjudicatis. 518, 17. τὴν ὑπὲρ ἡμῶν τιμωρίαν δικαίως ἡμῖν φυλάξας καὶ νῦν ἀποδεδωκὸς ἡμῖν. reservavi vobis et nunc vobis hujus juris exercentis, h. e. pœnæ exsequendæ, copiam feci, ut par erat, quippe quod jus vestrum esset atque vobis deberetur. 527, 9. πᾶρὰ τοῦ (a quonam?) προσήκει μοι τὴν τιμωρίαν ἀποδοθῆναι, ὧν πάσι ποῖθα. injuriam mihi oblaturam pœnæ dependi. 539, 7. τὰς ἐπιστολάς οὐκ ἀποδίδωσιν οὗτος, ἄς ἔλαβε παρ' ἐμοῦ. 909, 19. ἀποδίδοναι τὴν τιμὴν. rei pretium persolvere. 1030, 23. ἡ τύχη πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογούμενα ἀπέδωκεν. effecit, ut, quæ repugnare viderentur, inter se amice conspirent, quo id, quod oportet, existeret. 1405, 20. d) assignare, deputare, delegare, mandare, adjudicare. εἰ τοῖς μὲν — ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. 27, 1. ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀποδεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι. 167, 6. et 8. τοὺς ἐχθρὰς ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μοίρα κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. permisit, aut, jus debitum reddidit. 638, 6. εἰ μὴ ἐπέσιδῃτε καὶ πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς. 1330, 21. In medio, vendere. οὐχ ὡς ἀποδωσόμενον τὰ ἡμέτερα, ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοῖς ἄλλοις. 344, 24. ἀποδίδουσαι χρημάτων τάλανθῃ. 349, 24. ἡμῖν δ' ἂ καὶ δικαίως ἂν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἂν δ' ὧν ἀπέδοντο οὗτοι λογιζέσθε. 369, ult. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀπεδίδοντο τὴν αὐτῶν ἑλευθερίαν. 689, 1. εἰσαγγελίαν ἀποδίδουσαι. mercede se pali corrumpti ad tacendum, et supprimendum denunciationem, quam quis alteri minatus esset. 784, 16. collato versu 13. οὐκ ἀποδίδουσαι τὰ πατρία ἂν ἐκομιζέοντο χρημάτων. 986, 20. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἴσπων καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων. 1046, 11. ἀποδίδουσαι τὸ πρᾶγμα ἀργύριον λαβόντα. 1323, 25. ἀποδόμενος τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήμματος. 1332, 16. ἀποδίδουσαι τὴν δεκάτην. redemptoribus, publicanis decimam (vectigal) pro certa pacta mercede vendere. verpachten [to lease]. 475, 5.

ἀποδιδράσκειν] μὴ — ἀπὸ τούτων ἀποδράναι. refugere. 91, 3. ἡμεῖς δ' ἀποδράσεσθε τὰ πρᾶγματα. 130, 5. οὐκ ἀπέδρα ταύτην τὴν στρατείαν. 567, pen. ἀποδιδράσκειν τὴν ἀλήθειαν. inquisitionem in veritatem rei devitare. 1024, 13. ἀποδιδράσκουσιν

αὐτὸν οἰκέται τρεῖς. 1248, 4. ἵνα δὲ μὴ ἀποδράσιν, αὐτοὺς δῆσαι. 1478, 17.

ἀποδοκιμάζειν] τοῖς ἀποδοκιμασμένοις ἀρχειν λαχοῦσιν. 779, 4. qui, quamvis sorte ducti ad magistratum gerendum destinati fuissent, tamen scrutiniis severitatem haud sustinentes, reprobatu fuissent. τὴν ἀρχὴν, ἣν ἔλαχεν, ἀποδοκιμάσατε. magistratui gerendo, ad quem sors eum delegaverat, inhabilem declarastis. 790, 18. Ζηλοῦν μὲν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τοὺς [scil. ἔχοντας πλείστους καὶ βεβαιοτάτους] ἐραστάς. 1402, 20.

ἀπόδρασις στρατείας. 568, 8.

ἀποδύεσθαι] τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα ἀποδύεσθαι πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ ῥᾶν γενήσομαι. 1118, pen. ἀποδύρομενοι δι' ὧν μάλιστα ἑλπίζουσιν ἐξαπατήσιν ἡμᾶς. 1255, 17. ἀποδύρομένης ἐκείνης τὰ συμβάντα. 1278, 16. ἀποδύεσθαι καὶ τὰ νόμιμα ποιήσαντες ἄπιτε. 1400, pen.

ἀπόδετος] τὴν ἀπόθετον τοῖς εὐεργέταις δωρεάν. solis reservatum, ut proprium et peculiare donum. 1376, pen.

ἀποθνήσκειν] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ οὐδὲν μᾶλλον ἡμεῖς γε κινήσεσθε. 99, 5. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν. 308, 4. καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησε, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δικαίως ἔστι; 314, pen.

ἀποθρασύνεσθαι τοῖς βουλομένοις τοσαύτην ἀτολίαν ἢ σὴ σφαιροσύνῃ παρεσκευάκεν. fidentius audere, sumere, arrogare sibi vetita et negata. 1407, 14.

ἀποικοδομεῖν] ἀποικοδομουμένην τὴν χαράδραν. canalem oppositum munimentis vel aggeribus oclusum. 1273, 6. et 8. ἀμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ. 1277, 12.

ἀποινα ἀνὸμαζον οἱ παλαιοὶ τὰ χρέματα. 630, pen.

ἀποινα τινά. ab aliquo, quem vinctum teneas, per vim extorquere pretium redemptionis. 629, 22. 630, 27. ubi exponitur per χρέματα πρᾶττεσθαι.

ἀποκαδιστάνειν τὴν πάτριον πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς τάφους. 256, 3.

ἀποκαίειν] οἱ ἱατροὶ ὅταν καρκίνον — ἰδωσιν, ἀπέκασαν. 798, 24.

ἀποκαλεῖν] per contemptum ludibrii et probri ergo appellitare. λογογράφους καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους. 417, ult. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν. 438, pen. οὗς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοῦς ἀποκαλεῖ. 582, 11.

ἀποκεῖσθαι] καίτοι ὅτω τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνεδοκιμείν ἀπέκειτο. reservata erant, aut is sibi reservaverat. 294, 14. ὅτω ποτὲ τῶν ἀπάντων ἀπέκειται, οὐ πρῶδην ὄν. cum parum constet, quis is sit, quem sors ea maneat, ut venia opus habeat. 633, 26. ἐνδον ἀποκεῖμενος σίτος. sub claustris jaceus asservatum, in hor-

- reo cellave, aut solario sēpositum. 1040, 26. ἀποκίεσθαι τούτους προσήκει τὰς τοιαύτας καταφυγάς. superesse, patere semper, quoties iis indigeant. 1263, 20.
- ἀποκρητύειν τὰ μικρὰ καὶ κομιδῇ φαῦλα. venale proclamare sub voce præconis. 687, 23. b) per præconem alicujus e. c. nominis, aut juris, usurpationem vetare, eaque interdicerē. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κληῖρας· οὐ μόνον θέσθαι τούτομα (liberis) ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλείφαι, ἐὰν βούλονται, καὶ ἀποκρητύει. 1006, 22.
- ἀποκλείειν (scil. τὴν πρόσδοον πρὸς ὑμᾶς) aditum ad vos ocludere, concionandi copiam negare, vel etiam ejusmodi oratoriam τὸ στόμα os ocludere, καὶ πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν. 450, 10. ἀπέκλεισε τὸν ἀνδροφόνον τῶν Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν. 632, pen. ἀποκλείει εἰσαγωγῆς εἰς τὸ δικαστήριον. 1098, 6. ἀπεκλείσθη τῷ λόγῳ τυχεῖν. 1107, 3. ἀποκλείων ἡμᾶς τῷ ζητῆσά τι τῶν καταλειφθέντων. 1110, 15. ἀπεκεκλήσμεν τῶν σιτίων. comedere non poteram faucibus præclusis. 1260, 23. ἀποκλείων ἔδον, domi suæ obseratum tenens mœchum, καὶ ἀργύριον περαττόμενος. 1359, 6. b) ἀντίδομα μὲν, ἀπέκλεισα δὲ—descendi quidem ad delatam conditionem permutandaram inter nos facultatum, sed hac exceptione, ut mihi liceret actionem de bonis meis fraudulentè interversis persequi. 341, 5.
- ἀποκληρεύσθαι] subsortitione, seu iterata sortitione ad judicandum designari, deputari. ὅτι ἐλάχετε, εἴτ' ἀποκληρεύσθε. 778, 4.
- ἀποκλίνει ἐπὶ τὸ ῥαθυμῶν. 13, 3. ἀποκλίνει ὑμᾶς πρὸς τὸν Κερσοβλέπτην. voluntate et studio ferri, propendere. 655, 16. ἐπὶ τούτους ἀποκλίνει. 889, 17. b) ἀποκλιθῆναι κεράμιον ἐλαίου. in latus dejectum, eversum esse guttum olei a torrente. 1278, 24.
- ἀποκοιναίει ἀπὲρ καὶ ἀναισθησία, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. odio et stoliditate coronam enecat, aut aufugere cogit. 564, 12.
- ἀποκνεῖν] ἀνάγκη οὖσαν ὁρῶν ἕως ἀποκνῶ. tamē reformido, cunctor. 57, ult. οὐκ ἀπέκνησαν, οὐδ' ἐφοβήθησαν εἰνὸς ὑμῶν ἔχοντες φανῆαι. 197, 3. idem quod simplex ἀκνεῖν et κατοκνεῖν.
- ἀποκοιτεῖν] scenbare, h. e. per noctem a statione sua, præsidio, abesse. 238, 10.
- ἀποκοιμίσθαι] ἀπεκοιμίσθην, domum referbar, ἰπὸ τῶν παρατυχόντων γυμνός. 1259, 23.
- ἀποκοπᾶι χρεῶν. res novæ, tabulæ novæ, veterum debitorum cassationes. 215, 25. ἀποκοπᾶς χρεῶν τῶν ἰδίων οὐ ψήφισμαι. 746, 24.
- ἀποκρίπτειν] εἰ ἰατρὸι ὕταν καρδίαν ἀποκρίπτειν, ἀπέκοψαν, ἢ ἀπέκοψαν, 798, 24.
- ἀπόκρημα πάντα τούτω ὄρω. omnia abrupta, præcipitia, in via, ardua huic video, h. e. quæcumque ad partem præsidiorum, argumentorum, excusationum, quibus alii suis in causis utantur, se vertat, undique septam video, et interceptum. 793, 6.
- ἀποκρίνεσθαι] τοῖν ἀντιδικῶν ἐπάναγκες ἀλλήλων ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον. 1131, 27. ἀποκρίνεται ἡμῖν ἡ βουλή ψήφισματι. 1149, 9.
- ἀποκρύπτειν] ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. non dissimulabo. 73, 17. 168, pen. φράσω καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. 762, 19. ἀναιδῶς καὶ οὐδ' ἀποκρυφόμενος πεποίηκε. 723, 23. τὰ ὄντα, facultates, ἀποκρύπτεσθαι. 1121, 16. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδόεσθαι καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν μὴ λειτουργίης. 1045, 26. τοῖς ἐξελεγχόμενοις, ὧν μὲν εἰσιν, ἀποκρυπτομένοις, id est, ὅτι τούτους τοὺς γονέας ἀποκρύπτεται, ὧν ὄντως εἰσιν. 1314, 22.
- ἀπολαμβάνειν] recuperare; acceptum ferre; repetere, exigere; interciperē. a) recuperare, quod tuum sit, et tu antehac habueris. ἂν τε λάβητε, accipiat pro dono, ἂν τ' ἀπολάβητε, recuperetis vestra. 78, 3. οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἶον, ἀπολαμβάνειν δὲ συνεβούλευον. 162, 17. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως ἂν τάχιστ' ἀπολάβοιμεν τὰ χρήματα. 932, 23. ἀποστάντα τῆς προικῆς καὶ οὐκ ἀπολαβόντα. 1366, 11. b) acceptum ferre, ut debitum, sive debitor eas ipsas res a reposcente accepit, sive alio quopiam pacto debuit. τὴν καταδίκην. mulctam, quæ condemnatum irrogata fuit. 1155, 2. τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν. 1193, 21. τοὺς τόκους. 968, 10. c) suscipere, ab aliquo repetere, exigere, ut jusjurandum. διδόναι et ἀποδίδοναι dicitur, qui præstat, ἀπολαμβάνειν, cui præstat, qui exigit. τοὺς ὄρκους. 59, 11. 234, 10. 678, 7. d) interciperē, excludere. νόσω καὶ χειμῶνι καὶ πολέμοις ἀποληφθέντος, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐπιανελεῖν οἰκαδε. 98, 24.
- ἀπολαβεῖν τῶν ἐναντιωσόμενων ἐρημίας. abuti sum in rem eorum absentia, qui si adessent, repugnaturi sint. 171, 23. τῶν δικαίων. juræ sua tueri, exercere, fructus eorum percipere. 218, 5. τῆς σιωπῆς. abuti silentio concionis malis suis consternatæ atque dejectæ ad declamandum et afflictis insultandum. 579, 23. ἐξουσίας. 681, 2. τῆς ἡμετέρας ἐνηθείας. 717, 2. cum accusativo. ἀπέκασα ταῦτα ἐγὼ τῆς πρὸς τούτον κοιναίας. quasi dixisset, ταῦτα ἔλαβον ἀπὸ τῆς π. τ. κ. 1174, ult.
- ἀπολείπειν] deserere, ut uxor maritum. ἀπολειποῦσαν τὴν γυναῖκα. 865, 6. et ut nautæ navem. ἀδυμήσαντες εἰ πολλοὶ τοῦ πληρώματος ὄχοντο τὴν ναῦ ἀπολείποντες. 1211, 2. b) reliquum sibi fa-

cerc. τί τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἀπολείπει ; quam omittit extremam contumeliam ? προσεύρου, καὶ ἀστυλείας καὶ ὕβρεως οὐδοτιούν. ἀπέλειπον. 1257, 19. c) creare, consicere. πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα (pone se relinquens) λόγους. 1491. epistola VI. 5. In passivo ἀπολείπεσθαι a) vinci. οὐδενὸς ἀπολείπεσθε. a nemine vincimini sapientia, sagacitate, solertia, recta consilia inveniendi et eventus rerum futuros prospiciendi. 51, 24. b) non assequi, consequi sensu quocunq̄, ut oculis, ante mente. ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων. rerum veritatem haud valere perspicere. 813, pen. ἀπολείπεσθαι ἐδόκουν οἱ πόρρω καθήμενοι. videbantur procul sedentes iudices non posse oculis consequi in tabula exarata. 1055, 19. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσετε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ἡμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι. 1083, 3. ἂν δ' ἀπολειφθῆ (sin autem hoc minus consequatur) καὶ μὴ δύνηται διδῆξαι. 1421, 25. c) carere. τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν, carentibus, vacuis virtute et morum honestate atque liberalitate, φερσοποιούμενοι δέ. 270, 2. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ἀπολείπεσθαι. 312, 27. d) abesse. ἐπιστολῆ, ἣν αὐτὸς γέγραφεν ἀπολειφθεῖς ἡμῶν. nobis insciis, in consilium non adhibitis, absentibus, procul a nobis, clam nos. 352, 12. νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπαιόντων ἡμῶν ἀπελείφθη παρὰ φιλιππῶν. quoties nos a Philippo discederemus, sive interdiu, sive noctu cum eo congressi essemus, Æschines cum eo solus remanebat totum illum reliquum diem noctemve. 396, 14. τοὺς ἀπολειπομένους (scil. τῶν νεῶν) ναύτας. 1231, 10. e) omittere. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. oportunitatem e manibus omittere, pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari. 918, 19.

ἀπόλειψις] desertio, ut uxoris a marito discedentis. 868, 1. item tabulæ publicæ a magistratu hac de re conscriptæ. ἢ ἀπόλειψις ἐγράφη. 868, 2. τὴν ἀπόλειψιν οὗτοι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπεγράφεοντο. denuntiabant apud magistratum, mulierem illam a marito discessisse, eamque rem curabant in tabulis publicis consignari, et postulabant cautionem de dote mulieri a marito reddenda. 868, 17. ἀπόλειψις πλείστη γίνεται. plurimi milites deserunt ordines suos. 1209, 26. ἀπόλειψις ἔμοι ἐγένετο πλείστη τῶν ἄλλων τριηράρχων. reliquorum omnium trierarchorum a nullo tam crebri discebant nautæ, quam a me. 1211, 14. πόσῃν δέ μοι μετὰ ταῦτα γενέσθαι ἀπόλειψιν πάλι. 1214, 2.

ἀποληρεῖν] nugari, blaterare. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ἂν ἀπελήγει τι καὶ δῆμαρτε. 398, 20.

ἀπολις] ἀπολιν μὴ με ποιήσετε. 1320, 22. ἀπολλύειν vel ἀπολλύναι] perdere, corrumpere, pessumdare. οἶδε τριακοσίας τριήρεσιν, ἂν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς, τοὺς περὶ αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας καὶς. 186, 7. τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας τῶν συμμάχων ἀπόλεσε. 371, 10. οὐ μόνον εἰ μὴ χρήματα ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν. 459, 25. h) prodigere, disperdere, dilapidare. οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες. 107, 9. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων (scil. χρήματα) κλέπτοντες καὶ ἀπολλύντες. gula et ventre mergentes. 613, 20. c) amittere, jacturam facere. ἀπολλύειν νομίζοντες, ὅτι ἂν εἰς τὸ κοινὸν δαπανώσιν. 1046, 23. In passivo ἀπόλλυσθαι perire. κερδαίνειν τὸν χρόνον τούτον, ἢ ἄλλος ἀπόλλυται. 118, 17. οὗς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασι. 174, 16. ἀκρίτως ἐστὶν ὄρεῖν τοὺς τυραννεύμενους ἀπολλυμένους. 212, 22. οὐ τήνης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπόλετο τῇ πόλει. 262, 19. προδότης τρεῖς, οὐχ ἅπαξ, ἀπολωλένας δίκαιος. 374, 27.

Ἀπόλλων προστατήης. 531, 8. ἀγυεῖς. 531, 9. ἀποτερέσσαι. 531, 26. τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύδιον, ὡς πατρός ἐστι τῇ πόλει. 274, 27. ἦγον εἰς τοὺς φράτορας; εἰς Ἀπόλλωνος πατρῷου ἦγον, εἰς τὰλλα ἱερά. 1315, 16. Geneta appellabantur, quibus Apollinis Patroi et Jovis Hercii sacra essent communia. 1319, 26.

ἀπολογεῖσθαι] ἀκοῦειν δικαίως ἀπολογουμένου. 227, 13. ἀπολογεῖσθαι τὸ ἱερολογούμενον. excusare, purgare id, quod in controversiam non venit, cujus insimulatus reus non fuit. 370, 21. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἔλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅτι ἀπολογησεται. 407, 19. ἀναγκάζετε αὐτὸν ὑπερ ἂν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι. 407, pen. ἀπολογήσασθαι οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ἂν κατεψεύδοντο. 1052, 25.

ἀπολογία] τῇ τάξει καὶ [id est κατ'] τῇ ἀπολογία, ὡς βεβούληται. τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἔασαι χεῖρσθαι. 226, 11. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὕειδος κατασκευασθῆναι τῇ πόλει. 365, 25. ἀπολογία δικαία καὶ ἀσπῆ hac est, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς συμφέρει τῇ πόλει. 404, 22. περὶ ἂν ἔμοι δικάζεται, τὰς αὐτὰς ἀπολογίας εὐρήσετε. eadem argumenta, quibus criminationes ejus evertam. 979, 23. ἀπολογίαν ποιήσετε, ὅτι — sui purgandi causa hoc afferet. 1201, 25.

ἀπολογίζεσθαι] recensere, enumerare. ἀπολογίζετο τὰ κεφάλαια ἐκ τῶν αὐτῶ πεπραγμένων. 347, 15. Etiam p. 734, 5. malunt ἀπολογίσασθαι pro ἀπολογία. Est hoc verbum, pro agere, referre, de legatis in decreto Cretensium apud Chishull Ant. Asiat. p. 109.

ἀπολύειν] absolvere, abluere, detergere.

οὐκ ἀπολύει τοῦτο τὴν αἰσχύνην. 471, 10. ἀπολύει τῆς αἰτίας. 1191, 7. ἀπολύειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. in iudicio capitibus absolvere principes rerum gerendarum. 1439, 26. ἀπολυθῆσθαι τῆς ἐγγύτης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 895, 15. et 26. In medio, se purgare, defendere, culpam a se deflectere. ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ταῦτ' ἀπελύσασθε. 99, 3. τὰς τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν αἰτίας μετὰ δόξης καλῆς ἐγγυάπολύσασθαι. 191, 11. et 1438, 1. ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα. 226, 26. πρὸς τοὺς νεωτέρους τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι, se purgare ad juniores actis iis, super quibus contenditur. 242, 15. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν, ἀγωνιζόμενος παρ' ἡμῖν, ἀπελυτάμην, ἀλλ' ἄστε τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλαβῆν τούτους τῶν ψήφων. 593, ult. 899, 24.

ἀπολυτρῆν] e custodia dimittere pro dato redemptionis pretio. ἀπελύτρωσε ταλάντων ἐνία. 159, 15.

ἀπομάττειν τῷ πηλῷ καὶ τοῖς κίτρυρος. argilla et furfuribus detergere corpori sordes. 313, 17.

ἀπόμισθος] miles, cui aut stipendium non solvitur, cum deberetur, aut qui exactoratus est, imperator caret stipendia præbente. ἀθλιὸν ἀπομισθὸν ξέγων ἤττηται ὁ στρατηγός. 53, 16. ἀπόμισθος γίγνεται παρὰ Τιμοθέου. a Timotheo absolvitur a militia mercenaria. 671, 1.

ἀπομισθού] mercede oblata, sponsa ad aliquam operam præstandam conducere. ἀπομισθώσατό ὁ δῆμαρχος ἀνελεῖν. vicomagister mercede conducito aliquem, qui jacentem humo tollat. 1069, 20.

ἀπομημηνοῦσιν] ἀρχῆν, præfationem orationis, ἤξατο, ἵν' οἴμαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, ὡς περ' οὗτος εἶπεν, ἐν ἡμῖν ἀπομημηνοῦσιν. 345, 10. ὅσως πατηκᾶς εἰσεργεσίας ἀπεμημηνοῦσατε. 1479, 9.

ἀπομνήναι, jurejurando infititari, ὡς οὐκ εἶρηκε ταῦτα. 553, 25. ἂν ἀπομνήσης, jurejurando confirmaveris vera esse, τὰν νῆα τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς, per caput filiae. 860, 2.

ἀποπέμψαι] τῇ τύχῃ δὲ, ἵν' ὁ δαίμων ἐκάστοις ἀπένευμε, ταύτη κέρχεται. 297, 20. εἰ δ' ἄρα εἶδει γενέσθαι, καὶ τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπίεμε. 1447, 27.

ἀποποιεῖ] πᾶς τούτων ἀνδρωπι κακίους, ἢ μάλλον ἀπονενοῦμαι γένειν' ἂν. 363, 7. οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἐστίν, οὐδ' ἀπονενομένος ἀνδρωπῶς. 1063, 7.

ἀπόνεια] τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας οὐ λογισμὸς ἡγέται, οὐδ' αἰδᾶς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνεια· μάλλον δὲ ὄλον ἐστίν ἀπόνεια ἢ τούτω πολιτεία. 779, pen.

ἀσπίσειρα ἐγένετο, εἰ περιφόμεθα. 219, 3.

ἀποπέμπειν] mittere cui mittendum quid est, id quod ei debetur. ἀποπέμπειν (subaudi μείζας ἐξείου καὶ ὄρα μετὰ τῶν

πευσομένων) περὶ τῆς τύχης ἀγαθῆς. 1072, 19. de iudicibus partes disceptantes e foro suo dimittentibus inter se reconciliatis. ἀκούσαντας ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ αὐτοὺς δοκιμαστὰς τοῦ πράγματος γενομένους, μάλιστα μὲν διαλλάξαντας ἀποπέμψαι. 1167, pen. εἰς τὰ Παναθηναία, φήσας Philippus, ἀποπέμψειν, remissurum captivos. 594, 3. de marito uxorem a consortio secum ablegante, repudiante. ἐὰν ἀποπέμψῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα. 1362, 25. ἀποπέμψω τὴν ἀνδρωπὸν ἐκ τῆς οἰκίας. 1372, pen. ἀπεπεμψάμεθα (si bene habet, neque potius ἐπεμεμψ. leg. est) αὐτοὺς τὸ πρῶτον. initio quidem eos contempsimus, non existimantes, eorum quicquam ad nos pertinere. 1257, 20.

ἀπόπεμψις] repudiatio, relegatio, ut uxoris e domo atque convicti mariti. τὴν ἀπόπεμψιν τῆς ἀνδρωπῶ. 1365, 12.

ἀποπεφασμένως] disertis, planis, expressis verbis, vel, aperte, palam, in publico, ut alii malunt reddere. 1367, 27.

ἀποπτηδᾶν] resilire, id est, celeriter aufugere, e conspectu se proripere. κἂν ἀναγκασθῇ που συντυχεῖν, ἀπεπτήθησεν εὐθὺς. 411, 14.

ἀποπλεῖν] proficisci in nave, abire. ἀποπλεῖν ἐστίν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ὅποι τις ἂν ἐθέλῃ. 932, 17. referri, repetere domum in nave, vel cum classe. 568, 14.

ἀπόπληκτος] vecors, demens. οὐχ οὕτως εἰμὶ ἄφρων, οὐδ' ἀπόπληκτος. 561, 10. μὴ γὰρ οἴσθ' ἐγὼ οὕτως ἀπόπληκτος καὶ παντελῶς μαινόμενος. 912, 10.

ἀποπνήγειν] ἐφ' οἷς ἔργων ἀποπνήγομαι. 403, 17. διαμαρτῶν τοῦ λέμβου διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνήγη. 383, pen.

ἀπορεῖν] ἀπορῶ, τί ποτ' ἐστὶ καινότερον, nescio, neque possum commisceri, quid tandem possitis agere, aut instituere novum, nondum ausum, si aperte bellum mecum geratis, qui istæc in pace audeatis. 160, 2. ἀπορούμενος ὑποδέξασθαι αὐτούς, non habens, qui eos exciperet. 1190, 27. ἐνδεεῖς ἦσαν ἀπάντων καὶ ἠπορούντο τῆς σωτηρίας. 1380, 4. εἰ δ' ἀσορεῖς με κακῶς ποιῆσαι, si vero rationem non invenis me vexandi. 581, 20. οὐκ ἀπορῶ μὲν εἰπεῖν πολλά, non desunt quidem, quæ dicam, multa. 657, 13. καίτοι καὶ τοῦτο οὐκ ἂν ἀπορῶσαιμὶ δεῖξαι. 759, 16. πολλὰ τόνων ἀπορηθεῖς περὶ τούτων, καὶ καθ' ἕναστον ἐξελεγχόμενος. 830, 2. ἀλλ' εἴωρα σε ὡς ἠπορῶ. 1203, 16.

ἀπορία] defectus, inopia, seu numorum, seu consilii. ἀπορία δικαίων λόγων. 407, 18. εἰς ὅσην ἀποροίαν κατέστη. 1185, 2. ἀπορία πολλῆ χρημάτων συνέβαιεν αὐτῷ. 1191, 8. In plurali crebro usurpat Demosthenes. πλοῦτον ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀποροῶν. 386, 15. 1123, 25. 1311, 27.

ἄπορος] εἰ ἄπορος pauperes, egeni. πλὴν εἰ

μη τῆ παρὰ τῆς τύχης γερονία βοθειά τοῖς ἀπέρους φθονοῦμεν. 141, 22. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς ἀπέρους τῶν Ἑλλήνων. 174, 15. ἀναπαρηχθῆναι πρὸς τοὺς εὐπορωτάτους. αἰεὶ τοὺς ἀπορωτάτους. 182, 23. τοὺς ἀπέρους τῶν πολιτῶν ἐπιτείβουσι. 260, ult. ἐκ τῶν ἀπέρων εἰς τοὺς εὐπέρους μετήνεγκαι τὰς τριηραρχίας. 262, 24. b) τὰ ἄπορα (scil. ὀφλήματα). nomina lenta, quæ redigere sit arduam. 1209, 7.

ἀπορράθυμειν] præ segnitie et mollitie et levitate animi defugere aliquid. 108, 21. ἀπορρεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων. 615, 9. 755, 14.

ἀπορρηθεῖν] v. supra sub ἀπεισθεῖν. ἀπορρησις] interdictum, prohibitio. παρὰ τὴν ἀπορρησιν. contra expressam obnuntiationem. 902, 25.

ἀπορρητος] ἀπορρητα sunt aut ea, quæ dici, verbis enunciari nefas, impium sit, infanda, aut arcana, secreta, quæ aut nemo sciat, aut pauci, et quæ propalari haud expedit. ἕνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρητῶν. tam eorum, quæ in vulgus exire nil impedit, quam quæ celanda sunt. 10, 10. τὸ θρυλλοῦμενον ἀπορρητον. arcanum illud omnium ore jactatum. (v. scripta in indice historico, sub v. Charidemus, imperator Athen.) 19, 27. ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπορρητα λέγομεν ἀλλήλους. infanda, fæda dicta et audita. 268, 22. πλύνοντες αὐτοὺς τὰ ἀπορρητα. convicia vulgariter turpissima quæque. 1355, 5. τὰς ἀπορρητους αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ γονάς. 563, 1. τὰ ἀπορρητα ἴδεν. 579, 3. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησι μικρὸς κερξίαν εἶναι τῶν ἀπορρητῶν. 776, 17. τὰ ἀπορρητα τούτων ἐπιτιμῆσεως ἄξια εὐρήματα. 1467, 15. ἐλέγχει τὰ ἀπορρητα τῆς πολιτείας. arcana status, latus nudum reip. aperit. 805, pen.

ἀπορρίπτειν] οὐκ ἀπερριμμένοι. abjecti, contemti. 242, 3. ὅταν ἡ πενήτριά μὲν τιμᾶται, τὰ χρυστὰ δ' ἀπορρίπτηται. 792, 25. ἀποσαλεύειν] ad ancoram stare. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρου. 1213, 24.

ἀποσκεδανύειν] ἀντιπάλαν ὕφειν ἀπεσκεδανύειν. 322, 9.

ἀποσπᾶν] τὰ θυρομάτα ἀποσπᾶσαι. 815, 18.

ἀποστάσιον] ἀποστασίον ὄφλειν, scil. δίκην, causa cadere deserti patroni. ἀποστασίον ὄφλονσαν ἀπέδοσθε. vendidistis. 790, 2. Liberti pristinis heris honorem debitum si minus exhibuissent, licebat actionem ἀποστασίον in eos instituere, et victi venibant; vincentes autem pleenam adipiscebantur libertatem. 940, 15. in causis ἀποστασίον et ἀπερστασίον judicabat Polemarchus, ibid.

ἀποσπασίς τῶν κτημάτων. cum quis ipse alteri de bonis suis cedit. 386, 12.

ἀποστατεῖν] ἄρ' οὐ πολὺ τῆς γνώμης τοῦ Σό-

λωνος ἀποστατεῖς. 488, 25.

ἀποστέλλειν] ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. expedituro, in mare demisero. 1154, 17. et 19. ὅταν ἀποστέλλωνται ἐκ τοῦ ἔμπορίου. e portu solverint. 915, 11. γνώμην ἀποστέλλειν. remittere ad aliquem cum legatis ejus responsum ad ipsius interrogata. 81, 17. τοὺς ἀποστέλους ἕπαντας ἀπέστειλα. 252, 7. θεαρίας ἐς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι παιηγύρεσι ἀποστέλλειν. 256, 14.

ἀποστερεῖν] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστερεῖν τινας, κοινῆ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοὺς ἀράγμασι. 142, 12. οὐδενὸς τῶν ἔργων τῶν τότε ἀπεστέρησαν ἑαυτοῦς. 172, 21. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν. 207, 9. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ἡμῶν εὐνοίας. 227, 7. τῆς εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερεῖσαι γλίχεται. 297, 4. ἐάν τις ἐμὸν παρ' ἐκόντος λάθῃ τάλαντον, ἢ δύο, ἢ δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποστερήσῃ. defraudet, reddere recuset. 528, 16. ἀποστερεῖ με τὸ δοθέν. defraudatum me it. 1185, 10.

ἀποστερήσει] ἐπ' ἀποστερήσει τῶν μὲν ὅσιον τῆς διπλασίας, τῶν δὲ ἱερῶν τῆς δεκαπλασίας. 735, 5.

ἀποστολεῖς] collegium magistratu Athenis appellabatur οἱ ἀποστολεῖς, quibus mandatum erat, ut classes navales dicto tempore et numero modoque, quo imperatum fuisset, instructæ e portu solverent. οὐδεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστολεῶν ἐδέδην. 262, 18. προσικαλεσάμενοι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀποστολεῖς. 1146, ult.

ἀπόστολος] classis maritima. τὸν ἀπόστολον ἀφίκατε. classem emissis, aut e mittendam dissolvistis, dimisistis. 30, 5. εἰς ἃ [Dionysia et Pauthenæa] τοσαῦτα χρήματ' ἀναλίσκετε, ὅσα οὐδ' εἰς ἕνα τῶν ἀποστόλων. 50, 8. τοὺς ἀποστόλους πάντας ἡμῖν ὕστερὲξ ζεῖν τῶν καιρῶν. 50, 10. τῶν ἀποστόλων γιγνομένων κατὰ τὴν νόμον τὸν ἐμὸν. 262, 15. διακαλύοντι τὸν ἀπόστολον. 1152, 1. τὸν ἀπόστολον διὰ τάχους ποιεῖσθαι. 1208, 7.

ἀποστράτηγον ἐποιήσατε. ab imperio militari eum revocastis. 669, 7.

ἀποστρέφειν] ὄν ὅπως ποτε οὐκ εὐδῆς ἰδόντες ἀποστρέφητε. aversati sitis. 281, 1. ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν. detorque. 406, 4. ἀποστρεφομένης τῷ χεῖρι. 1157, 3. εὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν, dehortatus est, ἢ διεκάλυπεν, ἀλλ' αὐτὸς ἠγεμῶν γενένηται. 1263, 25. εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποστρέψαν [al. τρέψαν] οἱ θεοί. 1491, 10. ἀποστρεφῆ] κατέπηχε πάντα οὐκ ἔχοντα ἀποστρεφῆν. carentia perflugio, receptaculo. 42, 22. ἐνούσης οἰδεμῖας ἐτι ἀποστρεφῆς. 702, 26.

ἀποσφάλλεσθαι] de gubernatore, qui luctuosa cespitatione lapsus, aut vento violento excussus de statione præceps in mare ruit. 801, 14.

ἀποσχοιζεῖν] exterminare, excludere in-

ἠερισποτο septio. ἀπεσχιονισμένοις πᾶσι τοῖς δικαίοις. 778, 16.
 ἀποσάξιν] ἀπεσάθη ἐν τῷ λέμβῳ. e mari in continentem servabatur in vivis. 910, 11.
 ἀποτάττειν] deputare, ablegare aliquo, ut milites in praesidia excubandi gratia. ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρευρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι. 238, 8.
 ἀποτέμειν] ἀποτεμονομένους τὴν ὀργάδα. 175, 25.
 ἀποτίειν] τῷ δὲ χεῖνῳ ἤλθ' ἀποτισομένη. 120, 12.
 ἀποτιθέναι] ῥαθυμίαν ἀποδέσθαι. 101, 6. ἀβιλτερίαν. 140, 9. ἀποτιθέναι. asservere. in Verwahrung haben oder nehmen [to have or take care of]. 1193, 10.
 ἀποτιμᾶν] εἶν δὲ πλειόναν ἢ οὐσία ἀποτετιμημένην (gerichtlich taxirt [judicially taxed], seu potius, verhypothecirt [mortgaged]) ἢ χρημάτων. 262, 4. τὴν προῖκα, ἢ φροσὶ τὸ χωρίον ἀποτετιμᾶσθαι. pro cujus valore et assecuratione curavit sibi villam oppignerari et in possessionem temporariam dari, ut æquivalens aliquod. für die Mitgabe hat er sich lassen das Landguth zuschreiben, als ein Stück, das inen am Werthe gleich ist, damit er der Wiedererstattung der Mitgabe gewiss seyn, und sich an etwas halten könnte [for the dowry he has made them assign to him the estate, as an equivalent in value to the former, that he might be sure of the restitution of the dowry, and hold something as security]. 865, 4.
 ἀποτιμᾶν dicitur is, qui alicui rem pro pecunia parata æquivalentem tradit, et tantisper possidere jubet, donec de pecunia satisfactum sit. ἀποτιμᾶσθαι autem, qui talem hypothecam accipit. 871, 19. et 26. τὸν νόμον, ὃς οὐκ ἔα διαρρήδην εἰς ἄ τι ἀπέτιμησεν εἶναι δίκας. 1030, 4. et ull. ἀποτιμᾶμαι τὴν οἰκίαν πρὸς τὰς δέκα μνᾶς. ich lasse mir eine gerichtliche Hypothec auf das Haus geben, für die 10 Minas, die ich an ihm zu fodern hatte [I compel him to mortgage the house to me for the 10 Minas, which he owes me]. 1029, 19.
 ἀποτιμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομιζόντων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρέηματα. jus esse pupillis in bona tutorum, eaque illis tacito oppignerata esse, quo securitatem de bonis suis habeant, et satisfactionem pro tutela male gesta repetere possint. 866, 2. ἀποτιμημα καθεστῆκε τῷ παιδί. war ihm als baar Geld angeschlagen, und statt der Bezahlung verpfändet worden [had been rated to him as ready money, and pledged instead of payment]. 1187, 20.
 ἀποτιμησις] εἰς ἀποτίμησιν λαβὼν χωρίον ἀμφισθεντούμενον. 378, ult.
 ἀποτίειν] ἀπέτινα τὴν λειτουργίαν. pecuniam pendere necessariam illi functioni

vel illi muneri edendo. 841, 7. ἀποτίειν τοῖς πολεμίοις. dependere hostibus pro redimenda vexa. 926, 18. ἀποτίουσιν οὐδὲν ἐκ τῶν ἰδίων. 1024, ult. ὅ, τι χρεὶ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. solennis formula in æstimatione litis. quæ pœna corpore toleranda, aut quæ multa æraria luenda. 523, 2.
 ἀποτρέμωσ] præcise, prærupte, absolute, sine ulla exceptione, definitione, sine discrimine. τῶν πραγμάτων οὔτε καλῶν, οὔτ' αἰσχρῶν, ἀποτρέμωσ ὄντων. 1402, 16.
 ἀποτρέψειν] dehortari, absterre, prohibere. 217, 22. pœnarum severitate. 526, 9. ἀποτρέψειν παρὸν ἐξαμαρτάνει μέλλοντα. 606, 8. οὐκ ἀποτρέφομαι (scil. τοῦ λέγειν). haud dubitabo dicere; absterri me non patiar, quominus dicam. 700, 11. ἦν οὐκ ἔστιν ἀποτρέψαι τοῦ τάλουδὲς εἰπεῖν. 1397, 2. ἵνα δείξαις ἂ τότε ἡμάρτετε, νῦν ἀποτρέψω ταῦτα παθεῖν. 1431, 19. κἂν ἡμῆς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀποτρέφομαι λέγειν. 1434, 12.
 ἀποτρίβειν] τὴν ἐπὶ τοῖς σπεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριφάμεθα. 12, 19.
 ἀποτριβὴ τῶν σκευῶν. cum usus diuturnitate armamentorum aliquid detritum quassatumve fuerit. 1215, 22.
 ἀποτρέσσωσ] Ἀπόλλωνι ἀποτρέσσωσ. 531, 26.
 ἀποτυγχάνειν] μάλλον ἀχθεσθαι τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν. 155, 20. ἀποτυγχάνειν τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσιν ἀνθρώποις κοινὸν ἔστιν. 295, 3. γνώμη διαμαρτῶν ἀποτυχεῖν. 716, 3. ἀπέτυχε τούτου. 1053, 20. ἀν μὴ τύχη ὧν εἶδετο τοῦ πατρὸς οὐκ ὀρμισθήσεσθαι ὥσπερ ἂν ἄλλος τις ἀποτυχῶν. cupita et sperata haud consecutus. 1192, 8. ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τῆς σφίρας. 1379, 14.
 ἀποτυμπαρίζειν] fustigatione necare. τοὺς πεπρακότας αὐτοὺς ἐκείνω μισεῖν τε καὶ ἀποτυμπαρίσαι. 126, 17. παραχρήμα ὡς δεῦρο ἐπανήλθον ἀποτετυμπαρισμένους. 383, 16.
 ἀπουσία] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν. desertionem nostram sociorum, quos in malis destituimus. 10, 5.
 ἀποφαίνειν τινὰ ἐχθρὸν. hostem declarare. 160, 27. Φωκεῖς ἐκσωσόνδους ἀπέφηναν. 395, 26. ὅμοσας ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀπασαν τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν. 1042, 2. ἀποφανῶ pro simplicī φανῶ, denuntiabo, reorum ad vos nomina deferam. 1455, 27. πλέον ἢ δέκα καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνεν ἀπὸ τῶν πολεμίων. in ærarium intulit, aut a rationalibus in tabularium ærarii inscribi curavit. 480, 11. 481, 10. ἐνδεκα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέφηνε. in indice acceptorum retulit. er hat mir sie in Rechnung gebracht, als etwas, das er für mich eingestrichen, und mir zu berechnen hütte, angesetzt [he has placed them to my account, as something received for me, and for which he had to

give me credit]. 819, 13. *λήμμα οὐδὲν ἔμοι γεγεννημένον ἀποφαίνουσι*. *questum nullum in rationibus gestæ tutelæ commemorant, aut etiam representant, et oculis subjiciunt*. 821, 6. *cum quo convenit ut æquipollens ἀποδεικνύειν*. *contrarium est ἀφανίζειν*. οὐδὲ γὰρ τοῦτον ἀποφαίνουσιν. *ne hoc quidem (ferrum puta, aut ebur) exhibent*. 823, 3. *ἀποφαίνειν τὰς διαθήκας*. *proferre, in medio proponere*. *καταλειφθῆναι μὲν ὁμολογῶσιν, αὐτὰς δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν*. 826, 13. *χρεὸς οὐδὲν ὠφέλειτο ἐπὶ τῇ ἐσχρατῆϊ νῦν ἀποφαίνει πολλά*. *multa commemorat nomina contracti æris alieni, in laterculo suarum facultatum*. 1041, 20. *πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσιόντας τοῦτον ἀσφαινοὺν τὸν πρῶτον πατάξαντα*. *hunc aiebam primum mihi verbera infixisse*. 1265, 25. *In medio, animi sui sententiam declarare, pronuntiare*. *προδέναι (copiam facere) περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφῆνασθαι*. 169, 12. *ὁ σύμβουλος πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται*. 291, 18. *ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφανομένου*. *tanquam locum vel sententiam commuem in medium projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret*. 390, 7. *ἀποφανῆσθαι ἔφη τὴν διαίταν εἰς ἄν. se, tametsi solus esset, pro arbitrio sententiam esse dicturum*. 898, 22. et 24. *ἀπεφῆνατο κατ' αὐτοῦ ἐρήμην τὴν διαίταν*. 899, 9. *ἤδη τῆς διαίτης ἀποφανομένης, νικτὸς*. *sententia jam pronuntiata*. 1265, 20. *ἀπόφανσις] οὐ μόνον ἀμφισβητηθεὶς, ἀλλὰ καὶ ἀπορῆδὲν αὐτῷ, τὴν ἀπόφανσιν ἐποιεῖτο*. *pronuntiabat sententiam pro arbitrio*. 899, 14. *ἀπόφανσιν δοῦναι μοι τῆς αὐτοῦ οὐσίας*. *enumerationem, indicem substantiæ suæ*. 1039, 2. et 6. *εἰς τὸ στρατηγίον ἔδωκα τὴν ἀπόφανσιν (scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας)*. 1043, 12. *ἀσφάρισς ἦν τῆς δίκης*. *dies erat peremptoria, qua sententia decretoria pronuntiaretur*. 1153, 4. *ἀποφῆξιν] reum aliquem agere, nomen ejus deferre ad prætorem, diem ei dicere*. *ἀπῆνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν*. 243, 11. *ἀπνέχθη*. *exhibebatur ejus nomen judici, ut ærario debentis*. 542, 14. 622, 23. 817, 13. *γραφὴν κακώσεως κατ' αὐτοῦ ἀποφῆξιν πρὸς τὸν ἄρχοντα*. 1332, 12. *magistratui exhibere gestæ a se tutelæ, aut imperii magistratusve rationem literis consignatam*. 824, 6. 1187, 25. *litteras ab aliquo sibi commissas ei, cui inscriptæ sunt, reddere*. *einen Brief bestellen, abgeben [to deliver, present, a letter]*. 909, 14. *restituere mutuo sumtum ei, cujus est, referre illum, unde sumpsisses, vel abstulisses*. *παῖδα διάκονον ὑδρίαν ἀποφέροντα*

χαλκῶν ἀλλοτρίαν ἠτημένην. 1155, 6. *τὰ μὲν στέφματα καὶ τὰ ἱμάτια πάλιν ἀπῆνεγκεν ὁ Αἰσχρίων, τὰς δὲ φιάλας τὰς δύο οὐκ ἀπῆνεγκεν*. 1191, 15. *in ratione, vel tabulis edere, commemorare, in Rechnung angeben [to state in account]*. *ἀπενεγκεῖν ἐν τῷ λόγῳ χιλίας δραχμῶν*. 1189, 8. *ἀποφῆξιν ναύτας, est, aut indicem modo nantarum exhibere, aut ipsa corpora sistere, representare*. 1208, 6. *nominare*. *ἀποφέρειν τὸν διαιτητὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα*. *apud prætorem edere nomen arbitri, cui causam discendam commisisisses*. 1244, 14.

ἀποφεύγειν] effugere discrimen condemnationis, aut mortis, sive a morbo, sive a iudicium sententia. absolvi. *φησίματα τὰ τότε μὲν ἀποσπεφυγότα*. 302, 17. *ὡσπερ ἂν εἰ τις ἰατρὸς ἀσθενούσιν μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον, ἐπειδὴν δὲ τελευτήσῃεν αὐτῶν τις* — 308, 1. *ὡς ἦσθεο τὴν νόσον οὐκ ἀποφεύζομενος*. 840, 8. *ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας (id est κατὰ τὰς δίκας, aut ἐν ταῖς δίκαις) ὡς ἐνεκάλουεν ἔμοι, vel ἀπελύθη ἐν ταῖς δίκαις ταῖς παρ' αὐτῶν ἔμοι ἐγκεκλημέναις*. 1014, 8. *eadem ratio constructionis est in illo altero loco: ὡς ἐγὼ δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρὸντα*. 1021, 2. *οὐ γὰρ, ἂν ἕτερον δείξῃ δεινότερα ἐργασμένον, ἀποφεύγειν αὐτῷ προσήκει*. 1117, 18. *εἰ τι γε γραφῆν (in jus vocatum) ἀπέφυγε*. 652, 22.

ἀποφθίσσαι, vel ἀποφθίνεσθαι] οἱ ἀποφθίμενοι. *vita defuncti*. 1072, 26.

ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ προκοικοδομεῖν εἰώθαμεν. 1276, 10.

ἀποφυγγάνειν] absolvi in iudicio. 644, 25.

ἀποχειροτονεῖν] latis suffragiis aliquem ab honore, vel imperio remove. *ἀποχειροτονήσατε τὸν στρατηγόν*. 676, 10. et 19. *ἀποχειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς συνθήκας*. *repudiastis, reprobastis*. 678, 1. *ἐὰν δὲ τινες τῶν νόμων τῶν κειμένων ἀποχειροτονήσῃσι*. *abrogentur*. 706, 17. *οὐ μόνον αὐτὰς ἀποχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ὑπάσαν ἐποίησεν (scil. ἀποχειροτονήθη)*. 1330, 17. *εἰ ὁ δῆμος, ἀκούσας τὰ πεπραγμένα, ἀποχειροτόνησε Μειδιου, si plebs Midiam absolvisset*. 583, 7. *ἀποχειροτονήσατε (negastis voce publica suffragii vestri) τὰ χρέηματα μὴ φίλια εἶναι*. *pronuntiavistis vos illas merces, ut ab hostibus, rite et jure captas esse*. *ihr habt das Schiff für gute Preise erklæret [yc have declared the vessel a lawful prize]*. 703, 24. *ἀποχειροτονήθη ὑφ' ὑμῶν στρατηγός*. *auctoritate vestra ab imperio militari revocabatur*. 1187, 3. 1210, 7.

ἀποχρηναί] satis esse. *καὶ οὐκέτι ταῦτ' ἀποχρη*. 688, 14.

ἀποχρησθαι] abuti. *τοῖς δ' ὀνόμασιν αὐτῶν*

[legum puta] ἀποχρῶμενοι. 215, 8.
 ἀποχωρεῖν] aliquo receptum habere, ut in latebram se abdere, prætextum aliquem, pro excusatione sui, obtendere. εἰς τὰς λειτουργίας ἀποχωρήσεται. 793, 14. 972, 26. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκίται, καὶ ἄλλος ἄλλοτε ἀπεχάρησε. 1155, 12. ἡμεῖς δὲ τοῦτ' ἔσασθε τὸ αἷμα ἀποχωρήσαν. jam vero saluti mihi fuit cruor abscedens, vel dejectus. 1260, pen.
 ἀποφθίζεσθαι] latis suffragiis aliquem, aut aliquid, seu comprobare, seu reprobare. a) probare, iudicio absolvere, insententiam declarare. εὐσεβῶς ἔχει ὑμῶν μηδενὶ τούτου ἀποφθίσεσθαι. nemo vestrum salva religione potest hunc absolvere. 107, 8. ἀποφθίσεσθαι ὑμᾶς γενόμενοι (scil. τὸν ἀγῶνα). vos ream hoc certamine absolvisse. 1383, 18. b) reprobare, condemnare, excludere. εἰ δὲ μὴ ἰδέχεσθε ὑμῖς, ἀλλ' ἀπεφθίξεσθε, repudiastis oblatam conditionem, οὐ τὰ γε ἐκείνου αἷτια, non ille profecto in culpa est. 140, 16. τὸν ἀποφθίσειντα Ἄντιφῶντα. suffragiis omnium reprobatum. 271, 6. decreto communi aliquod vetare. τὴν μὲν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν ὑπ' ἐμοῦ σφίσι, ὑμᾶς ἀπεφθίσεισαν, μὴ σιμπεῖν. 396, 2. numero civium expellere, civem subreptitium albo expungere, tribu curiave exterminare. 1302, 14. τῶν ἀποφθίσεσθαι ἐμοῦ. qui me caelo suo, communiione sua, expulerunt. 1316, 3. ἀδελφῶν ὁμομητρῶν καὶ ὁμοπατρῶν, τῶν μὲν ἀπεφθίσεσθαι, τῶν δὲ οὐ. alios repudiarunt, alios minus. 1316, 24. ἀποφθίζονται. τοῦ παιδός. decernunt puerum a tribu sua arcedum. 1365, 14.
 ἀπραγμοσύνη] studium pacis, et otii a molestis negotiis vacui. 560, 22. 1329, 13.
 ἀπράγμων] homo otii amans, rerum suarum satagens, a fremitu fori abhorrens. τὴν τῶν ἰδιωτῶν εἶον ἀσφαλῆ καὶ ἀπράγμονα καὶ ἀκύνδον. 150, 8. 541, 18. 960, 25. ἀπράγμων γὰρ τις ἴσως ἐστὶν ἀνδρῶπιος καὶ ἀφιλότιμος. 1018, 1. ἡγρόμενος ἐγὼ ἀπράγμοτος καὶ μετρίου εἶναι πολέτου, μὴ εἰδὸς ἐπὶ κεφαλῆν εἰς τὸ δικαστήριον καθέξαι. 1042, 11. εἰ δὲ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀνάκους ἠγάσαστο καὶ ἀπράγμοτος. 1161, 13. ἀπράγμοτος καὶ μετρίσι φανόμεθ' ἂν. 1264, 17. φίλους μὲν νομίζοντες τοὺς διδόντας [id est τοὺς φιλοδίκους καὶ πολυπράγμονας, quorum in perpetuis litibus causidice uberem provinciam habent], ἐχθροὺς δὲ τοὺς ἀπράγμονας καὶ πολυσύλους. 1342, 26.
 ἀπρακτος] irritus, infructuosus, inefficax, womit nichts anzufangen, und auszurichten ist [in what is nothing to begin, and to do with]. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἀπρακτα, κήνητα ὑπὸ τῶν ποικιλοτάτων γίγνεται. 121, 15. εἰ τίνοις τι τούτων ἀπρακτὸν ἴσθι τούτοις, id est, ὑπὸ τούτων

οὐ πῶρακται. si quid horam ab his patratum non est. 430, 13. διὰ τοῦτον ἅπαντα τῇ πόλει γίνετα ἄπρακτα. per hunc si stare, nihil eorum omnium fieret, quæ fieri reip. expedit. 1224, 16. εἰ ἀγανακτοῦντας (factis irascendo) ἦν ἀπρακτὸν τι τούτων ποιῆσαι. liceret, quæ jam evenere, eorum quicquam inflectum reddere. 1449, 7.
 ἀπρατίαν τῶν ἔργων εἶναι. rerum arte operaque opificum effectuarum parum, aut nihil divendi posse. 820, 2. ἀπρασίαν πολλὴν καταλαβὼν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε. 909, 23. 914, 3.
 ἀπρατος] ægre, parum vendibilis. ἀπρατον γὰρ εἶναι τὸν βῶπον. er könne den Quark, den Bettel nicht absetzen [he could not dispose of the trumpery]. 910, 1.
 ἀπροβούλευτος] de quo S. C. nullum factum est. περὶ τοῦ ἀπροβουλεύτου. de eo, quod ista de re S. C. fieri necesse nil fuerit. 594, 23.
 ἀπρσοικος] ἀπρσοικον τὴν ἐμὴν μητέρα φάσκων συνοικῆσαι. 1014, 23.
 ἀπρσοδίκητος] ἀλόγου καὶ ἀπρσοδοκίτου σωτηρίας τυγχάνει. 672, 14. ἀπρσοδίκητον ζημίαν μὴ δοῦσασθαι ἐνεργεῖν. 796, 11.
 ἀπρσοπίπτος] improvidus, inconsideratus. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μαρτάροντας ἀπρσοπίπτους ὀνομάζομεν. 1232, 19.
 ἀπρσοκλήτος γνώσις. pronuntiatio sententiæ judicialis contra eum, qui ne citatus quidem fuisset ad audiendam suam accusationem, dicendamque pro se causam. 544, 3. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρσοκλήτον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπωβελίαν ἐξακρίσιος καὶ δέκα δραχμῶν. defert me ad ærarii tribunal, in ejusque tabulas nomen meum, ut debentis, inscribi curat, propterea quod ego causa cecidissem, ubi actum fuisset de rebus postulatis coram sistendis, mulctatusque fuisset 610 drachmis, tametsi actor mihi diem non dixisset, in jus me non vocasset. 1251, 3. ἀπρσοκλήτῳ μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος. 1251, 12.
 ἀπρσοστάσιον] ἀπρσοστασίον δίκην. cum de peregrino certatur, qui, Athenis cum degat, cive Atheniense nullo utatur patrono. 940, 15.
 ἀπρσοφάσιτος] promptus ad inserviendum, audendumve, eoque nulla molestiæ pericululæ utens excusatione ad subterfugiendum aliquod aut caritatis officium, aut strenui fortisque animi munus. ἀτήτητον καὶ ἀπρσοφάσιτον θυμὸν. 1396, 2.
 ἀπρσοφασίστος] ἦδη στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς Πλαταιίας, indicta, h. e. nulla edita causa belli, feciali nullo misso, qui res repperet, bellumque denunciaret. 1379, 17.
 ἀπρσοθεῖν] εὐβόλιος ἦπτερο. tentabat. 252, 4. πρᾶγματος. 275, 2. τῶν ἀρίστον βουλευμάτων. 418, 25. πάντα μᾶλλον, ἢ ἄφα-

σθαι τῇ χειρὶ. 572, 20. λέγει τῆς γῆς οὐχ ἀπτόμενος. 646, 10. οὐκ ἐθελήσας ἀπατῆσαι τοῦ ἱερίου. 1078, 21.

ἀπατῆν δὲ τὸν ἀδόλημον ἐκείσε. illic amoliri, detrudere. 17, 8. a comitatu suo familiariaque abigere. 23, 8. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπάσασθαι. 408, 22.

ἀπατάτω] quam remotissime. 675, pen. ἀπατέρω γένει ὄντες, remotiores consanguinitatis gradu. 1066, 26.

ἀρά] diræ, quibus in concione Athenis a præcone inimici populi Ath. et in his ii devotebantur, qui P. A. vanis promissionibus deceperant. 363, 12. ταῖς ἀραῖς ἐνοχος. 404, 4. ὑμεῖς τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιτοκίαν [id est τὴν παρὰ τῆς ἐπιτοκίας ἀρὰν] οἴμαδε ἀπενέγκοσθε. 409, 21. ἀραί εἰσιν, ὅπως μηδὲς ἄλλος κύριος γένηται. diræ sunt in eos dicendæ publice, quæ summam rerum invadere conantur, quæ diræ obstant, quominus præter populum alius quisquam sibi summam rerum potestatem arroget. 489, 23. solebant diræ testamentis subscribi, si quis ibi scripta et mandata violaret. ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς γραφεῖσαις ὑπὸ τοῦ πατρὸς. 960, 13. ἀρὰς δεῖνάς καὶ χαλεπὰς ἐπαρῶσθαι. 1268, 24.

ἀργαλέος] παύει δ' ἀργαλέος ἔριδος χόλον. 423, 5.

ἀργεῖν] οὐκ ἐνὶ αὐτὸν ἀργούντα, οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν. μή τι γε δὴ τοῖς θεοῖς. 24, 21. ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν. 38, 19. ἀργῆσαι φησι τὸ ἐργαστήριον. cessasse ab opere faciendo. 819, 16.

ἀργία] ἐστὶ περὶ τῆς ἀργίας νόμος. 1508, 19. contra desides, negotiationem, opificium, quæstum honestum nullum exercentes. διὰ μὲν ἀργίας καὶ βραδυμίας καὶ τὰ ἐπιτοκίᾳ δυσχειροτά ἐστι. 1412, 21.

ἀργός] τὰ τ' ἐνεργα αὐτῶν [facultatum puta] καὶ τὰ ἀργά. et quæ fœnus referebant, et quæ nullam, sed inertia atque mortua jacebant. 815, 15.

ἀργυρεῖον, scil. ἔργον, et ἀργυρεῖα, scil. ἔργα, officinæ metallicæ, metalli fodinæ. ἔργων ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμεῖν. 100, 27. ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρεῖα. 568, 17.

ἀργυρεός, vel ἀργυρούς] ἐκπώματα χρυσῶ καὶ ἀργυρῶ προῦσιεν αὐτοῖς. 384, 13.

ἀργύριον] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὥσπερ εἰς τρυτάνην, ἀργύριον προσενέγκης, οὐχ ὅπως φέρον καὶ καθελευσε τὸν λογισμὸν ἐφ' αὐτό. 60, 7. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. ut a se collectum ad redimendum caput et jus in foro standi. 329, 13. εἰ δ' ὅτι οὐδ' ἂν ἀργύριον ποιήσαιτες, qui pro pecunia nihil non audeant patrare. 366, 18. subaudi ἀντί, vel χάριν. item: πονηρός ἐστὶν ἀργυρίου (subaudi ἀντί, vel ἐπὶ μισθῶ) συνεχώς. 377, 23. προσλαβὼν γ' ἂν ἀργύριον πᾶν πολὺ. 395, 8. ἀργύρια (in

plurali) αἰτῶν. minutas summulas pecuniarum, aut quia ad multos respicit, a quorum unoquoque ille sycophanta æra exprimebat. 782, 24. ἀργυρεῖν δίκας ἐμοὶ εἴληχε δύο ἢ τρεῖς. causas argentarias vel pecuniarias adversus me instituit agere, h. e. quibus ageretur de pecuniis a me auferendis et extorquendis. 1002, 6. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης [id est τὸ ἐν τῇ καταδίκῃ ἐμοὶ ἐπιβεβλημένον] ἐκομίσαστο. ut a me aufererat id, quo a iudicibus multatus fueram. 1162, 18. περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου. 166, 1. et tota illa de repartitione oratione designatur illud æs, quod omnes inter cives æqualiter distribuebatur, pauperesque atque locupletes, e redivitis reip. quæsitum, id quod fuisse δυῶν βιβλοῶν patet e p. 169, 1.

ἀργυρεῖται] gleba argento fœta. Silberertz [silber-ore]. 974, 28, et ult.

ἀργυρόπους δίφρος. 741, 6.

ἀργυροκόπος] ἀπὸ τῶν ἀργυροκόπων δουλείων. 212, 20.

ἀργῶς ἔχετε ὥστε κωλύειν. 66, 16. οὐ κακῶς, εἰδ' ἀργῶς ταῦτα λογίζομενοι. segniter, ut homines faciant commodorum suorum incurii. 100, 11. et 135, 10. πάντων ἀργότατα διακᾶσθαι. 144, 10.

ἀρεὴν ὀλεθροῦ. 385, 2. ἀρεὴν ὀλον ἀφανίζουσιν. 821, 25. 824, 4.

Ἄρειος πάγος] Areopagi laudes et brevis euaratio fortunarum ejus. 641, 17. sqq. cædes deliberatas judicabat. 505, 10. incendia voluntaria et mortes pharmacis comparatas. 627, 22. quomodo causæ capitales coram hoc tribunali fuerint actæ. 642, 13. leges, secundum quas in Areopago judicabatur, Dracone et Solone erant antiquiores, et ab herobibus diisque latæ. 643, 9. ubi etiam de antiquitate, sanctimonia et majestate hujus judicii prædicatur. judicabat de vulneribus opera data inflictis. 1018, 12. 1265, pen. in porticu regia dicta sedens, sedebat intra funem circumductum. 776, 20. ex hoc judicio cum infamia expulsus, quod hortatus aliquem fuisset, ut alterum fortiter verberaret. 1264, 22. Areopagitæ judicabant de sacris, de rege reginaque sacrorum; sed multæ pro arbitrio ipsis haud licebat. 1372, 8.

ἀρέσκειν οὐκ ἠπίστατο τοῖς τοῦ Φεάστορος τρόποις. sie konnte sich in seine Lebensart nicht finden, die stund ihr nicht an [she could not accommodate herself to his manner of living, she did not like it]. 1362, 11. ἀρέσκειν τοῖς τῶν ἀλλων τρόποις ἐν τι τῶν ἀδυνάτων. 1406, ult. οὐδέποτε ἔργων ἕνεκα τοῦ παραχρησῆμα ἀρέσαι λέγειν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἂν μὴ καὶ μετὰ ταῦτα συνόσειν ἠγούμαι. 1438, 6. πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβουλευόντα καὶ τὰ

- κονὰ πρᾶττοντα ἀδύνατον. 1481, 3.
 ἀρετῇ] ὡ γῆ καὶ ἤλιε καὶ ἀρετῇ. 269, 22. σοὶ δὲ ἀρετῆς, ὃ κάβαρμα, ἢ τοῖς σοῖς τίς μετουσία; 269, 25. μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ ληματοῦς (subaudi ὑπέρ). 392, 10. ἀντί σοίας ἀρετῆς; ἀξίῳ τιμᾶσθαι. 325, 4. οὐδὲ γὰρ Λακιδαιμονίους διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ποτε ἐσώσατε. 364, 23. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. 385, 11. ἀρετῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἢ σύνεσις, πέρης δὲ ἀνδρεία. 1394, 4. Arete, dea, numen persona quasi humana indutum. τοιοῦτος εἶ, εἰς ἃν τισὶ Ἄρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο. ut si quis filius deae Arete, seu Virtuti, e deo Amore susceptus, nasceretur. 1407, 24.
 ἀρεθμεν] ἀριθμῶσι τοῦτο ἐν χάριτος μέρεσι, οὗ ὀφείλει δίκην δοῦναι. 568, 5. ἡριθμοσε Φορμίαν τὸ ἀργύριον. erzählte das Geld aus [he counted the money out]. 1192, ult. ἡριθμήθησαν αἱ ψῆφοι. 1303, 1.
 ἀριθμὸν ἡμερῶν προσημειῶν ἀγνεύει. 618, 9. numerus minor interdum, non ante majorem, sed post ponitur, non ascenditur, sed descenditur in numerando. τέταρτοι γὰρ ἢ τρισὶ μινὸν ὕστερον. 987, 16.
 ἀριστᾶν] prandere. ἡ γυνὴ μου ἔτυχε μετὰ τῶν παιδῶν ἀριστᾶσα ἐν τῇ αὐλῇ. 1155, 26. 1156, 8. ἔπινον, ἐπειδὴν ἀριστήσῃσι τάχιστα, ὄλην τὴν ἡμέραν. 1257, 9.
 ἀριστεῖον] ἦν (Minervam aneam) ἀριστεῖον ἢ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου ἀνέθηκεν. 428, 15. testimonium et præmium virtutis publicum, monumentumque mansurum, aliquem in bello, aut certamine quodam, optime se gessisse et alios superasse. 428, 15. ἀριστεῖον τῇ Ἄθηνᾳ (id est symbolice dictum pro τῇ τῆν Ἀθναίων πολιτείᾳ) οἱ σύμμαχοι. 311, 2. τοῦτον τὸν στέφανον ἀνέθηκαν. 616, 3. ἀριστεῖον ἀνέθηκαν τῷ Ἀπόλλωνι ἀπὸ τῶν βαρβάρων. 1378, 5. τῶν ἀριστεῖων στερηθεὶς Αἴας ἀβίωτον ἑαυτὸν ἠγάτατο τὸν βίον. 1399, 2. οἱ δαίμων ἄλλω τᾶριστεῖα ἐδίδου. 1399, 4.
 ἀριστερὰ] sinistra manus. ὅσια δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς ἀνίσχοντες. 531, 12. 1072, 24. τῆς ἑωριστερᾶ [scil. πλευρᾶς] εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέουσι μέχρι Βουρσθενούς. 926, 2.
 ἀριστεύς] ἀριστεῖς ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος. 1392, 4.
 ἀριστίνδην αἰεῖσθαι. 1069, 8.
 ἀριστοποιεῖσθαι] ἀριστοποιούμενος, prandentes, φυλάξας τοὺς στρατιώτας. 675, 17.
 ἀριστοῦ] πρᾶττειν τὰ ἀριστα τῇ πόλει consilia capere et exsequi reip. saluberrima, agere, gerere, honestissima, præclarissima. 254, 11. 310, 19. ὦν, ὡς ἀριστᾶται ὄνταν, αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο μάρτυρας. 300, pen. οἱ ἀριστῶν οἰόμενος ἔχειν τύχην, οὐκ ὄβην, εἰ τοιαύτη μινεῖ καὶ μέχρι τῆς ἰσπερίας. 311, 12. ὑποκριτῆς ἀριστος. 329, 26.
 ἀρκούντως. 813, 18.
 Ἀρκτούρος] post ortum astri Arcturi e Ponto enavigantes multo majus æs fenestre dabant, quam ante, in ratione, ut 300. ad 225. ob discrimina maris, quod tum sævire et tempestatibus crebrioribus exerceri incipit. ἐὰν δὲ μετ' Ἀρκτούρον ἐκπλεύσῃσιν ἐκ τοῦ Πόντου ἐφ' Ἱερὸν. 926, 4. ἕως ὃ ἐκπλοῦν τῶν πλοίων τῶν μετὰ Ἀρκτούρον [scil. ἐκπλεῖν εἰωθότων] ἐκ τοῦ Πόντου ἐγένετο. 1212, 24.
 ἀρμόζειν] ἐμπέπτακα εἰς λόγους, οὐς αὐτίκα μάλα ἴσως ἀρμόσει λέγειν. 240, 2. οὐχ ἀρμόττει μοι, θυγατέρα ἐπίγαμον ἔχοντι, οἰκεῖν μετὰ τοιούτων. 1025, 4. ἀρμόττον μάλιστα πρὸς τὴν σὴν φύσιν. 1408, 20.
 ἀρμωστής] τὰ κύκλω τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων ἀρμωσταῖς. 258, 6. δεκάτας ἐκεῖ τῶ ἀρμωστῇ κατατιθεῖς. 740, ult. prædæ ex uxorum liberorumque vestrorum venditione collectæ decimas Harmostæ dependens, h. e. prætori a Lacedæmonieis ibi constituto.
 ἀρνεῖσθαι] post se trahit infatigationem, vel μέ. ἀνθρώπους μισθωτοὺς, ὧν οὐδ' ἀρνηθεῖν ἐνοιῖ ὡς οὐκ εἰσι τοιοῦτοι. 124, ult. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνεῶνται, τί τῶ ἀδικούντι προσήκει; 147, 17. ἀρνούμενος πάντα τὸν ἐμπροσθεν χρόνον ταῦτιν τὴν χρεῖαν. cum antea semper defugisses atque recusasses hanc functionem, legationis puta ad Phil. obeundæ. 319, 24. ὡς οὐκ ἐκέλευς ἐγεώργει τὴν γῆν, οὐκ ἠδύνατο ἀρνεῖσθαι. 371, 15. ἀρνήται τὴν διαθήκην. neget testamentum unquam scriptum atque relictum esse. 955, 10.
 ἀρνησις] οὐδ' ἀρνησις αὐτοῖς ἐστὶ, τὸ μὴ ταῦθ' ὑπὲρ Φιλίππου πρᾶττειν. 392, 12.
 ἀροτρεὺς βοῦς. 531, 19.
 ἀρουραῖος Οἰνόμαος. 307, 25. Hesy chius exponit sic: Ἀρουραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χάραν πειροστώων ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον.
 ἀρπαγῇ] κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλο. 422, 9.
 ἀρπάξεν τὰ ὄπλα. 34, 8. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτωσι Φίλιππος ἀρπάξων οὐ λυπεῖ; καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἀρπάξων. 103, 16. 146, 19. πλὴν τοῦ ἔχειν ἀρπάσαντες τὰ μὴ προσήκοντα. 1078, 5. παῖε με πύξ καὶ ἀρπάξτε μέσον καὶ ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας. 1252, 8.
 ἀρρῆν] ὁμολογεῖται κρατεῖν τῶν κληρονομιῶν τοὺς ἀρρῆνας, καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρῆνων. 1084, 7.
 ἀρρῆτος] βοᾶς ῥητὰ καὶ ἀρρῆτα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης. 268, 13. ἔθηκε τὰ ἀρρῆτα ἱερά ὑπὲρ τῆς πόλεως. 1369, 25. τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρῆτους θυσίας. 1370, 15. ἀρρῶστέιν] ὅταν δ' ἀρρῶσθήσῃ, πάντα κινεῖται. 155, ult. ἀρρῶστέιν προφασίζεσθαι. 379, 15. ἐξόμνουσθαι ἀρρῶστέιν. jurato excusare valetudinem. 379, 17.

ἀρρώστημα] ἐὰν δ' ἀρρώστημά τι συμβῆ.
 24, 5. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρώστηματα
 τοῖς τῶν ἰατρῶν εὐρημασι καταπαύεται.
 808, 14.
 ἀρρώστια] ἢ γὰρ ἂν ἡμέρα τῆς λιᾶν ἀρρώστιας
 ἀπαλλαγῆτε. 1459, 26.
 ἀρετῶν] τὴν παρῆρσιαν ἐκ τῆς ἀθλητικῆς ἡγεμέ-
 νην. 1397, 1. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ ταυθ'
 οὕτως ἔχειν ἐκείδεν ἡρτηται. 1449, 18.
 ἀρετιος] εὐκοσμία καὶ ἀρτία πάντ' ἀποφαίνει.
 422, pen. ἐστὶ δ' ὑπ' αὐτῆς [scil. τῆς εὐ-
 νομίας] πάντα κατ' ἀνθρώπους ἀρτία καὶ
 αἰνυτά. 423, 6.
 ἀρτος] ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον τοὺς ἀρτους
 κατ' ὀβολούς. 918, 10.
 ἀρχαῖος] vetustus, μὴ περιεῶν πόλεις ἀρχαί-
 ας ἐξανεστώσας. 208, 21. τῶν ἐξ ἀρχαιο-
 τάτου καὶ πλείστου ὑμῖν ὑπαρχουσῶν.
 220, 13. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διο-
 νύσου καὶ ἀγιοτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις. 1371,
 4. b) obsoletus, dudum oblivione obli-
 teratus. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ σα-
 λασιά. 597, 18. c) sors, vulgo das Capital
 [the Capital], cui foenus, usura, die
 Zinsen [the Interest], opponuntur. tam
 τὸ ἀρχαῖον, quam τὰ ἀρχαῖα, hoc signifi-
 catu usurpantur. ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων
 ἀπίστισαν. sorte decedunt, seu credi-
 toribus permittunt caput fortunarum
 suarum, super quo pecunias mutuo sum-
 serant. sie machen banquerout [they be-
 come bankrupt]. 13, 21. ἐάν τις συντι-
 θῆ τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα
 ἐτών. 819, 2. τὰ ἀρχαῖα μάλιστα ἀποδεθα-
 κώς. 914, 28. οὐ μόνον τὰρχαῖα καὶ τοὺς
 τόκους ἀπεδίδου. Capital und Zinsen [Ca-
 pital and Interest]. 914, ult. οἶσται δεῖν
 καὶ τὰρχαῖα ἀπιστεῖσθαι, er meint, er
 müsse meinen Vater, nicht nur um die
 Zinsen, sondern selbst auch um das Capital
 bringen [he thinks it necessary to de-
 prive my father not only of the Interest,
 but of the Capital too]. 1200, 19. ἀπο-
 δῶναι οὔτε τὸν τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον.
 1253, 9. 1292, 8.
 Ἀρχαιεργασίαι] comitia legendorum magistra-
 tuum. 677, 16. et alibi.
 ἀρχαίως] οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ
 πολιτικῶς. 123, 20.
 ἀρχεῖν] imperare, dominari, principatum
 gerere in bello rebusque gerendis. πέντε
 καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρ-
 ξαν Athenienses ἐκόντων. 35, 5. 174, 3.
 ἀρχεῖν γὰρ εἰώθατε. 104, 20. μήτε ἀρχεῖν
 βία βούλεσθαι μηδένος, μήτε δουλεύειν ἄλ-
 λω. 132, 13. πόλις, ἣν ὑπελίθην ὅς ἂν
 τῶν Ἑλλήνων ἀρχεῖν ἀεὶ ἐούλεται, μόνην ἂν
 ἐναντιωθῆναι. 144, 17. οὐκ ἐσθ' ὅπως ὀλί-
 γοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἀρχεῖν τοῖς μετ'
 ἰσχυρίας ζῆν ἡγεμένους εὖνοι γίνονται' ἂν.
 195, pen. b) magistratum, honorem ge-
 nere. οὐδὲ δύο ἀρχὰς ἀρξάι τὸν αὐτὸν ἐν τῷ
 αὐτῷ ἔνιαυτῷ. 747, 6. c) ordiri, incipere,
 initium facere, exemplum præire. ἀρχεῖν

μηδένος μήτε λόγου, μήτε ἔργου ἀδίκου.
 189, 24. (τῶν πολιτευομένων — διαφθα-
 ρέντων, ἀπὸ σοῦ πρώτου ἀρξαμένων, citat
 Marcell. ad Hermog. p. 175.) βραδύς οὐ-
 τως ἀρχεῖ τοῦ κακῶς λέγειν. 269, 15. ἀρ-
 κτεῖν τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκάζειν ἀπὸ σοῦ
 πρώτου. 595, 11. κυρίου εἶναι τοὺς νόμους
 ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἕκαστος ἐτέθη, πλὴν εἴ-
 τω προσγγραπται χρόνος, ἔντινα (id est
 καθ' ὃν, vel ἐν ᾧ, vel ἀφ' οὗ) δεῖ ἀρχεῖν.
 unde oportet illum legem sui valoris
 exordium capessere. 713, 25. ἀλλ' ὅρῳ
 ἅπαντας ἀνθρώπους, ἀφ' ἡμῶν ἀρξαμένους.
 et vos omnium primos, exempli auctores.
 116, 15. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερεῖς
 εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 19. quæ
 ab oratore postulatur, sunt hæc: ἰδεῖν
 τὰ πρῶτα ἀρχόμενα, καὶ προαιδέσθαι
 καὶ προειπεῖν τῶς ἄλλοις. 308, 26. εὐθὺς
 ἀπ' ἀρχῆς ἀρξαμένοι ἐκακοτέχνοιν. 932, 7.
 παντὸς ἀρχομένου σπουδαίου λόγου καὶ ἐρ-
 γου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρώτων
 ἀρχεσθαι προσήκειν. 1462, pen. ἂν τις
 τύπητι τινὰ ἀρχῶν χειρῶν ἀδικαίαν. 635, 27.
 d) ἀρχῶν] οὐδ' ἂν τις τῶν ἐνθάδε ἀρχόντων
 τυγχάνῃ ὢν. 264, 1. e) ἀρχόμενοι, qui
 sub imperio, in potestate alicujus sunt.
 μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φιλίππῳ τε χαιρεῖν
 καὶ τοῖς ἀρχομένοις. 154, 24.
 ἀρχεῖον] tribunal, dicasterium, forum. τὰ
 παρ' οὐδέσιν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημό-
 τερα ἂν τις ἴδοι — ἢ τὰ παρ' ἡμῖν. 145, 15.
 ἀρχῆ] principium. τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποδέσεις
 τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι.
 21, 7. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθεσθαι.
 29, 4. ταῦτην ἀπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν
 εἰρήσομεν, τὸ μὴ εἶλεν τὰ δικαία πράτ-
 τεῖν. 208, 15. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων
 ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξήλθον. 288, 10. ἀρ-
 χῆν [præfationem orationis] ἤρξατο, ἦν
 οἰομαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἵσπερ οὗτος εἴ-
 πειν, ἐν ἡμῖν ἀπομνημονεύσειν. 345, 8. τὴν
 ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φανακισμοῦ.
 primi auctores fuisse ferebantur impo-
 sitoræ, ejusque culpa ipsi, ut principi-
 bus, impulabatur. 371, 15. ἐξ ἀρχῆς εἴ-
 πειν. ita rem ordine enarrare, ut res a
 principio inde repetatur. (idem quod in
 continente dicit ἄνωθεν ἀρχεσθαι.) 539,
 19. ἢ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα, pro ἢ τῆς ἔχθρας
 ἀρχῆ. prima similitudinis semina vel ex-
 ordia. 1257, 7. b) imperium, potestas,
 majestas, tyrannis. ἀρχὴν εὐρίσκειν. de
 magna et ex insperato oblata potentia.
 69, 1. 577, 22. interdum seu temporis
 spatium significat, quo tribus quæque
 prythanatu fungitur, seu Archontem,
 Archontesve, aut Prytanes: et universe
 honorem, magistratumve cum imperio
 conjunctum. ἀρχὴν κληροῦν, οἷον βουλῆς, ἢ
 θεσμοδέτου. 997, 15. ἢ ἀρχῆ (prytanes
 tribus insequentis) παραλαβούσα παρὰ
 τῆς προτέρας ἀρχῆς. a prytanibus superi-
 oris tribus magistrata jam defunctæ.

1145, 26. 1146, 8. ἀπίστωμα πρὸς τὴν ἀρχήν. 1244, 14. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἤρξε δικιμασθεῖς. 1306, 14. εἰσίναι τὴν ἀρχήν. munus capessere. 1369, 19. πρίασθαι. 1369, 20. priore loco est ἀρχή honos regis sacrorum, posteriore honos assessoris, penes quem nonnihil quoque potestatis erat. ἀρχὴ ἀνδρα δέκινυσι. 1455, 15.

ἀρχηγέτης ἦρας, οὗ ἐπώνυμοι ἔστε. 1072, 25. ἀρχηγός Ἑλλήνων. 1378, 6. 1398, 18. et 21. et 27.

ἀρχιδίων] magistratulus infimi ordinis. 314, 7. ἀρχιδικός] citat e Dem. Julius Pollux VIII. 83. Sed sine dubio ibi ἀρχιδίος leg. est, et significatur locus Dem. p. 314, 7.

ἀρχιθεωρεῖν] Archithetori munere fungi. 552, 4.

ἀρχιτέκτων] designator, inspector, moderator operum publicorum. θεῖαν μὴ κατανεῖμαι τὴν ἀρχιτέκτονα μελεῦσαι. 234, 23. b) sensu figurato, ut apud Latinos quoque architectus, pro auctore, constructore, effectore consilii, vel machinationis. 1018, 6. ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς. 1286, 10.

ἀρχων] τῷ ἀρχοντι, Eponymo puta, προστέτακται ἐπιμελεῖσθαι ἐπικλήραν καὶ ὄσφραν καὶ τῶν τοικέων. 940, 10. ἀπαγορεύει ὁ νόμος διαρρήδων μὴ ἐξίνααι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι. 1376, 17. Archontes novem immunes erant trierarchatum. 465, 18. eorum erat curare, ut dies festi recte celebrarentur. 517, 11. Archon fibicinis choris per sortem distribuēbat. 519, 1. per ludos gestabat coronam auream. 520, 16. Archontem coronatum, h. e. in functione, si quis pulsasset, conviciisve incessisset, is infamia notabatur. 524, 27. τὸ τῶν ἀρχόντων οἴκημα. senaculum, ubi Archontes ad de-liberandum conveniunt. 542, 2. Archontum erat, arbitria iudicum pedaneorum subscriptione sua confirmare. 542, 8. Archontibus erant sui assessores. 572, 10. apud Archontem denuntiarī debebat, si qua uxor maritum deseruisset. 371, 2. Archon eponymus cognoscebat in causis filiarum virginum, quas patres heredes reliquissent. 980, 1. 1068, 8. item de possessione legitima injustave hereditatum. 1052, 20. 1054, 17. 1080, ult. 1135, 25. quid sibi vult obscurus ille locus Etymologi v. Ἄρχων, p. 151. — ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἵναυτός ἐμείρετο. ἦν δὲ εἰς τῶν ἐννέα. ἦσαν γὰρ δεσποδέται ἐξ βασιλείας τε καὶ πολέμαρχος, καὶ ἀρχων. οὗτοι δὲ ἰδίως εἶχον (num οὗτοι δὲ ἰδίως δικας δικάζειν, vel ἴδια δικαστήρια εἶχον) ὡς περ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λάκρην ἀπολογία γράφει. quid scribit? et ubi? ea oratio non est apologia, sed accusatio. ad curam Archontis spectabat orbi, et or-

bis, atque viduae, domusque desolata. 1076; 14. apud Archontas fiebant ἀντιγραφαί, seu contestationes litis de falso dictis testimoniis. 1128, 9. et ἀνακρίσεις, seu scrutinia partium litigantium ante litis contestationem. 1324, 13. Cum archontes sic nude nominantur, non semper novem Archontes designantur, sed univēse fungentes honoribus et imperiis quibuscunque, quaestura, praetura, strategatu, praesidentes sive in senatu sive in dicasterio quocunque: fœdus utique sit error, ubicunque locorum ἀρχων aliquis appelletur, ibi statim cogitatio ad Eponymum deferri.

ἀσεβείας causa agebantur in foro regis sacrorum. 940, 13. ἀσεβείας γεγράφμενος τὴν ἀδελφὴν τοῦ Λακεδαιμονίου. 1301, 15. ἀσεβεῖν] οὐδὲν ἦττον ἡσεβήκασιν οἱ βεβουλεύότες τῶν ταῖς χερσὶ πράξαντων. 347, 24. ἀσεβούσαν εἰς τοὺς θεοὺς περιφανῶς καὶ εἰς τὴν πόλιν ὑβρίζουσαν. 1349, 6. τὸ ἀπέθημα ἤδη ὑμέτερον γίνεταί. culpa impietatis ab illa ad vos transit. 1382, 25. κοινόν (ad omnes pertinens) ἀσεβήμα, οὐκ ἀδικήμα μόνον. 548, 11. ἀσεβῆς]. ἴνα ἐν αἴδου τοῖς ἀσεβῆσι τιδῆ τοῦτον τὸν νόμον. 732, pen. μεθ' ἃν οἱ Ὠρωγάφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν αἴδου. 786, 12. cur Phocenses ἀσεβεῖς appellantur v. Schol. ad 364, 6.

ἀσελγαίνειν] περὶ ἃν εἰς ἡμᾶς ἡσέλγανον. 1257, 25. ἀσέλγεια καὶ πλεονεξία, ἣ πρὸς ἅπαντας χρεῖται φίλιππος. 131, 11. ἀσελγείν] ἡσελγημένα. facinora per petulantiam commissa. 521, 2. ἀσελγῆς] πολλὴ τῶν θαυμαστοποιῶν ἀσελγεστέρος. 23, 19. ἀσελγῶς τινὶ χρεῖσθαι. 120, 10. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακείσθαι. 216, 22. ἀσελγῶς ζῆς οὕτως, ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντᾶντας αἰσχύνεσθαι. 958, 15. ἀσελγῶς καὶ πολυτελῶς διάγοντα τὸν βίον. 1355, 3. ἀσελγῶς καὶ προπετῶς ἐχρήτο αὐτῆ. 1355, pen. ἀσελγῶς προῦσσηλακίζετο ὑπὸ τοῦ Φεννίωτος. 1356, 24.

ἀσθενεῖν] aegrotare. 13, 2. ὡς περ ἂν εἰ τις ἰατρός ἀσθενέοσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγει, μηδὲ δεικνύει, δι' ἃν ἀποφεύχονται τὴν νόσον — 307, pen. ὡς περ ἀσθενέοντα τὴν δῆμον διάγουσι. 1460, 1. ἀσθενής ἂν τοκαταρχάς. 12, 25. αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἀσθενής ἐστὶ. 151, 19. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα. 186, 13. τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινῆ τὴν μετουσίαν καὶ ἰσὴν ἐποίησαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 16. ἄλληδὲς ἰσχυρὸν ἐστὶ καὶ τοῖναντίον ἀσθενὲς τῇ συνειδέναι πεπρακίσειν ἑαυτοῖς τὰ σφραγίσματα. 406, 2. ἀσθενέστερον εὐεῖν τὸ δίκαιον. 612, 2. τὴν ἀσθενὴν παρὰ τοῦ πλουσίου, εἰς ἀδικεῖται, δύνασθαι λαβεῖν. 1122, 8. πάντα τὰ καὶ σαφ' ἰμὴν ἰσχυρότερος ἀσθε-

νέστερα τοῦ νόμου γεγενημένα, 599, 19. ἀσθενέστερος ἢν τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης σπόνον ἐνεγκεῖν. 637, 17. εἰς ἀφέλειαν ἀσθενέας. quod parum prodest. 1471, 4.

ἄσιτος] ἄσιτους, impastos, jejunos, vacuos, καὶ ἀγχύπνους. 1213, 24. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν. 1223, 9.

ἀσκεῖν] ἐχθρὸν τοσοῦτον ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἠσκήκαμεν. adversus nos ipsi armavimus, instruximus, aluimus, artibus veluti palæstricis et campestribus erudivimus. 36, 12. εἰς ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἐκεῖνος ἠσκήται. 124, 16. ἀσκοῦντες τῶν ἐνδοῦν τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους. 799, 13.

ἀσκησις] exercitatio palæstrica. 1408, 4.

ἄσμα] ἄσμάτων αἰσχυρῶν πωπιταί. 23, 21. ἄσμενος δὲδεκται ταῦτα. liberiter in se suscepit. 885, 13. τὸ μὲν πρῶτον, ὡς κατέπαυσα, ἄσμενον φάσκοντα ἐωρακεῖναι με. 970, 25. ἄσμενον ἀφήσειν με τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν. 1161, 26. ἄσμενος ἦκουσε. 1161, ult.

ἀσμένως ἀκούειν. 237, 15. μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει. 295, 21.

ἀσπείστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἀνδρωπος, immitis, implacabilis, cum quo negatum est amicitias contrahere. 786, 10.

ἀσπιδωσπηγεῖον, vel ἀσπιδοπήγιον] officina fabricandis scutis. 945, 15. et alibi.

ἀσπονδος πόλεμος. implacabile bellum, in quo locus induciis nullus est. 314, 16.

ἀσπορος] οὔτε γὰρ σῖτος ἐνῆν ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσπόρη διὰ τὸν πόλεμον γεγονυῖα. 379, 4.

ἀσταθμῆτος] ὁ μὲν δῆμος ἐστὶν ὄχλος, ἀσταθμῆτότατον πρῶγμα τῶν πάντων. incertissimum, de cujus voluntate atque studiis omnium minime certa capi possit conjectura. 383, 5.

ἀστέιος] ἂν ἐν ἡ δύο ἀστεῖα εἴπωσι. 689, 6. τὰ τῶν λόγων ἀστεῖα τοῦ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κεκάλυκτον αὐτοῦς. 1441, 22. πολλὰ ἀστεῖα ἂν εἴπωσι. 1461, ult.

ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῆει. 331, 3.

ἀστός] εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἀστός ἦν. 1307, 24. ἀστὴν ταύτην καὶ πολῖτιν οὖσαν μαρτυρεῖ. 1312, 9. ergone ἀστός et πολίτης inter se differunt. Videntur ἀστοὶ esse Athenis nati et educati, et domicilia habentes: πολῖται; autem poterant esse, quæ Athenas nunquam vidissent, neque pedem illuc intulissent. εἰσῆγαγεν ἐμὲ ἀστὸν ἐξ ἀστῆς ἑργυπητῆς αὐτῆς γεγενημένου εἰδᾶς. 1315, 20.

ἀστράβη] mulus cliticarius, ut Mæris Atticista interpretatur. ἐπ' ἀστράβης ὀχρούμενος. 558, 16.

ἀστρατεία] cum quis a castris abest, expeditioni militari jussus cum reliquis civibus interesse omisit. ἀστρατείας ἐάλω. 533, 10. ἀστρατείας δίκην φεύγειν. 999, 6. ἀστρατείας γραφεῖς. 1353, 25.

ἄστρον] ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἀστρα κάτω

γένηται. 792, 21.

ἄστου] εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστου δεχθῆσαι τὴν στρατιάν. in domos suas ejusque privatas et intra mœnia oppidi sui copias nostras recipere. 300, 1. οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἀστεος. 326, 1. τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν. 379, pen.

ἀστουεῖται. 632, 26. 1381, 23.

ἀστουικός] urbanus, qui moribus, studiis urbis, vita et commoratione in urbe delectatur, camque rusticationi præfert. δυσχεραίνοντος ὅλων τοῖς τόποις, καὶ μᾶλλον ἀστουοῦ. 1274, 24.

ἀστυνομεῖν] honore ædilis, aut curatoris viarum, vel vicomagistri, fungi. 1461, 11.

ἀστυνόμος] differebat ab ἀγορανόμος eratique de magistratibus inferioribus. 735, 10.

ἀσυγνώμων] immanis, qui ignoscere recusat. οὐδεὶς τῶν ἀσυγνώμωνων δίκαιός ἐστι συγνώμης τυχεῖν. 547, 8.

ἀσύμφορος] δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορότατον ἱμῶν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσαγῶν. 341, 20. ἀσύμφορον ἵγούμαι τῇ πόλει τὸν λόγον λέγεσθαι. 491, 6. οὕτω σφόδρα ἐναντίον ὃν τὸ ψήφισμα τοῖς νόμοις, μᾶλλον ἀσύμφορον ἐστίν, ἢ παράνομον 654, 9. 729, 2. 804, 22. ἐξ ἀρχῆς μηδὲν ἀσύμφορον πράττειν, 1456, 1.

ἀσύνδετος] qui nou patitur se ad pacta conventa, seu ineunda, seu servanda, adduci. ἀσυνδετότατον. 383, 6.

ἀσύντακτος] cui partes suæ demandatæ nou sunt, qui certam in classem non est relatus, neque jussus certa pensa præstare et conferre in publicum corpore fortunisque suis. 170, 19.

ἀσφάλεια] οὐ μὴν οἰομαί γε δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦντα ὑποστέλλασθαι. 14, 4. μέγαν εὐθῆως τὸν λέγοντα, ἀθάνατο δὲ ἔνεκεν ἀσφαλείας. qui nunquam sit moriturus, si nihil aliud mortem inferat, quam vis externa et cædes violenta, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores propter gratiam, qua florent. 142, 26. θανατοσθῆν εὐδαιμονίαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχει. 143, 21. ὁ μὲν ἐπιδουμῆ δόξης, οἱ δ' ἀσφαλείας. 154, 26. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἠρημένης. 295, 16. οὐδὲ προνοίας χάριαν εὐδαιμονίας τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι. 301, ult. προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτήν. 319, 19. λεπτήν καὶ ἀδηλον ἔχει τῶ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν. 1472, 14.

ἀσφαλῆς] τῶν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν παράσχητε ἀσφαλῆ. 31, 19. ἀσφαλῆς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν κινδυνῶν βίος. 150, 8. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλῆς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον. 150, 21. ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν

ἐπιτηρημένων φόβαν δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, ult. οὐ πᾶνυ καλόν, οὐδ' ἀσφαλῆς ἦν ἐκείσε πωλαιᾶσθαι. 395, 5. ἀσφαλῆς et βέβαιος copulatur. τὸ γὰρ ἀσφαλῆς αὐτῆς (paciis puta) καὶ τὸ βέβαιον εὐτοὶ περιῖθαι. 372, 2. ἀσφαλῆ καὶ βέβαια ἡμῖν ἦν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἰσθᾶ. 1460, 16. οὐκ ἀσφαλῆς μοι νομίζω σὺν τοῖς τοιοῦτοις ζῆν ἐν ταῦτῳ. 1025, 7.

ἀσφαλῆς] ἀσφαλιστάτα τοῖς καιροῖς χρῆσθαι. 220, 6. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχουν. 143, 1. διὰ τῶν ἐτέρων κινδύων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς σχίσιν. 241, 5, οἳ γὰρ ἔστιν ἐν λόγῳ ἡ πολιτεία, πῶς, ἂν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ᾧσιν, ἀσφαλῶς ἐστὶ πωλιτεύσθαι. 399, 6.

ἀσφάλλιν ἐπὶ τῷ δίδόναι δικην. ægre ferre quod ad pecnas dandum adigaris. 555, 26.

ἀσχημονεῖν] ἄλλα ἀσχημονεῖν, ἂ δούλων, οὐκ ἐλευθέρων ἐστὶν ἔργα. 609, 17. καὶ ἀσχημονήση τὰ δεινύτατα. 1596, 26.

ἀσχολία] κατασκευάζειν ἐκεῖ τινὰ ἀσχολίαν ἑαυτοῦ. 94, 16. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἀγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν τὴν αὐτοῦ παροῦσαν. 1033, 11. ἀσχολιας τῆς ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι, negotium, occupatio creata a necessitate rerum suarum satagendi. 1081, 25.

ἀσχολος] Ὀνηβαῖον ἀσχόλον ὄντων. 36, 4. ἀσχόλος εἶχε περὶ τὴν ἀναγωγὴν ἄν. 900, 19. ἄσματος] ὡς δῖτα ποιητὴν καὶ ἄσματον ἐπωδεῖξεν. 1124, 24. est is, qui nescit σώζειν pacta lueri, conservare parsimonia et sobria administratione, sed prodigit.

ἀσώτως καὶ πωλυτελῶς ζῆν. 1025, 19.

ἀτακτινῶν] cum exeuendum in castra esset, domi manere, militiæ suæ munia defugere, pati se in acie et castris desiderari. 31, 16.

ἀτακτος] ἀτακτον καὶ ἀνόμαλόν ἐστιν ἡ φύσις. 774, 8.

ἀτάκτως λαμβάνειν. 38, 11.

ἀταξία] τὴν ἀταξίαν ἀνελόν. 38, 14.

ἀτέλεια] οὐκ ἐψήφισαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον. 173, 7. quarum rerum nulla esset Athenis immunitas, see p. 464, ult. sqq. enumerantur: τῶν πρὸς ἀρχῶν οὐδεὶς ἐστὶν ἀτελής, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. etc. ἀτέλεια τοῦ μετωκίου. 691, 3. ἀτελείας ἀγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νηὶ λειτουργῶν. 1217, 23. ἐξ ἀτελείας ἔξεν καλὴν ἐταίραν. eine schöne Gesellschafterin, die ihm nichts kostete [a handsome mistress, who cost him nothing]. 1358, 11. οὐσης αὐτῷ ἀτελείας ἐκ τῶν νόμων. 1353, 23. quo e loco colligi posse videtur, functionem aliquam publicam jus ἀστρατείας dedisse, ut illis manibus fungentes a militia legitime abessent.

ἀτέλειτος] χάριαν ἀτέλεισταιν ἔχουσιν αὐτοῖς τετελεισμένοι. 1461, 15.

ἀτελής] liber a necessitate pecunias contribuendi, aut molestas functiones obeundi. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. 260, 10. ἀτελῆ τῶν ἄλλων λειτουργῶν. 565, 4. ἀτελῆ στρατείας ἑαυτὴν ποιῆσαι οὐ δυνάμενος. 568, 10. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἑναυτοῦ πρόσδοτον. rineuer Profit [clear profit], lucrum, quod superest deductis omnibus in rem factis sumtibus. 816, 8. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν. zollfrey [duty-free], cujus nullum vectigal solvitur. 917, 26. ὅσα οἱ νόμοι ἀτελῆ πεποιήκασι. a contributionibus exemerunt. 1044, 17. ἐὰν δὲ μὴ προσκαλέσθαι, ἀτελής ἐσται ἡ ἐπιδικασία τοῦ κλήρου. adjudicatio erit irrita, cassa. 1055, 1.

ἄτη] τὴν ἄτην ὄραν στείχουσαν τοῖς ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας. 419, 3. et 13. ἀδαίνει δ' ἄτης ἄνδρα φύμενα. 423, 2.

ἀτιμάζειν] contentui habere. 1016, 20. et 25. 1017, 11.

ἀτίμητος δίκη, actio est ea, cujus pœnam, vel mulctam, causa cadenti non arbiter, aut iudex pro sensu suo irrogat, aut æstimat, sed lex jam dudum definitivè atque præscripsit, quid reus condemnatus luero in ære pativè corpore debeat. ἵνα μὴ ἀτίμητον δέκα μνῶν δίκην ἀγωνίσθαι. 543, 17. ἀτίμητον ὄφειλεν αὐτῷ τὴν δίκην. 978, 10. ἀτιμήτους φεύγειν δίκας. 1276, 19. causarum hoc genus erat durius atque acerbius, utpote in quo æquitati et indulgentiæ iudicium locus nullus esset, sed severitas legum modum mulctarum definitium dominaretur.

ἀτιμία] ἦν ἂν οὐτωςί τις φήσειεν ἀτιμίαν εἶναι. 122, 12. ἀξιοῦν τῆς προσκοκῆσης ἀτιμίας. 283, 25. φοβερωτέρως ἠήσεται τοῦ θανάτου τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἂς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρον ἀνάγκη. 296, 21. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντα. 835, 11. ἀτιμίαν patris, h. e. imminutionem capitis, per quam jus in foro standi amitteretur, a patre defuncto filius, quasi hereditate traditam, suscipiebat, gerebatque, donec, quæ pater ærario debuisset, lucret. 603, ult. Superstite tamen adhuc patro filius erat ἐπίτιμος, eoque licebat ipsi, loco et nomine patris, causas in foro agere. 1322, 10.

ἄτιμος ἐστω καὶ πολέμιος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. 121, pen. ubietiam exponitur, quid ἄτιμος ibi loci significet. ἡμεῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγῆος ταχθεῖσαν τάξιν ἄτιμον οἶσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδένος τῶν κοινῶν μετέχειν. 200, 11. ἄτιμός τινος, exorsor alicujus honoris. ἀτίμου τοῦ συμβουλεύειν ἡμῖν ποιῆσθαι. 200, 15.

ἀτιμοῦν] privare jure in foro standi. ἐφ' ἧ γὰρ (γραφή) ἐκείνος ἑαυτὴν ἠτίμησσε οὐκ

ἐπεξηλθάν. 548, 8. ergo qui actiones majestatis susceptas haud persequeretur, is infamius fiebat. τὸν εἰπώντα τι μὴ κατὰ τοὺς νόμους, ἐὰν ἄλλῳ, τὸ τρίτον μέρος τοῦ σώματος ἠτιμάσθαι. 1231, 22. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμάσατε αὐτόν. 743, 22. ὁ μὲν ἄθλιος ἀνδραγωγός [Straton, ni fallor] ἠτιμάσθαι καὶ ὕβρισται. citat Hermog. p. 347, 5. e Midiana, ni fallor.

ἄτοκος] res, cujus nulla dependitur usura, quo gratuito alicui conceditur usurpanda. ἐναυτὸν ἀτόκῳ χρῆσθαι τῷ ἀργυρίῳ. 1250, 13.

ἄτομία] verecundia. τοῖς ἀποδραστέουσθαι βουλομένοις τοσαύτην ἀτομίαν ἢ σὺ φροσύνη παρεσκεύασεν. 1407, 14.

ἄτομος καὶ μαλακός. 106, 22. τίνα δὲ ἀτομον οὔτοι καὶ δεῖλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι. 405, 17. ἀτομώτατος πάντων. 405, ult.

ἄτοπος] τῶν ἀτοπωτάτων μὲντ' ἂν εἴη. 16, 23. οὐδένα οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἀτοπον ὄρω. 141, 26. ὡς ἔστιν ἀτοπος, περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν (subaudi τίνα) αὐτὸν οὐ δίκαια ποιούντα. 198, 7. ἄτοπος μεγάλη ταραχή. pro ἀτόπως. 215, 12. Sic etiam p. 439, pen. in Aldina est ἀτόπως τινὰς δυσχερεῖς ἀνδρώπους. ubi nunc legitur καὶ δυσχερεῖς.

ἀτρέμας] lente, suspenso et tacito gradu. ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ, ὁ ἀτρέμας. 982, 17.

ἄττα] pro τίνα, vel ἄτινα. ὁποῖα ἄττα ἂν ὑμᾶς περιστῆ τὰ πράγματα. 17, 15. λοιδορεῖσθαι δὲ ἄλλα ἄττα, nescio quæ, οὐδὲς ἐκάλουε καὶ βλασφημεῖν. 406, 21. ἄττα διελέχθης. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἄτινα. Etymolog. M. p. 167, 43.

ἄττειν] subsilire, persultare. ἄττων δεῦρο κἀκεῖσε. 786, 5.

ἄττης] vel Attis. ὕς ἄττης, exclamatio fanaticorum in sacris Cybeles. 313, 27.

Ἄττικίζειν] cum Atheniensibus facere, partes eorum tueri. οἱ δ' ἠττικίζον. 1331, 10.

Ἄττικιστὶ λέγειν τῇ φωνῇ. 1424, 2. conf. v. Ἄττικῶς.

Ἄττικὸς] καλῶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἄττικὴν. 274, 26. ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἄττικῶς δηλούσα τὰ γεγραμμένα. 1370, pen.

Ἄττικῶς] εἰ τις αὐτὰν ἀφέλοι τὸ γινώσκουσθαι καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἄττικῶς. 202, 11. conf. p. 1424, 2.

ἀτυχεῖν] δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχοῦντων αἰεὶ φαίσεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτεστα. 196, 22. ἀτυχεῖν de populis libertate multatis. 196, 26. et ult. item de privatis, infamia notatis, aut ἐπιτιμία sua denudatis. 533, 29. ἐν οἷς ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι, θεασὺς ὄψαι. 314, 26.

ἀτύχημα] τέλειον τάτιχημα τῷ βασιλεῖ ποιήσαντι. 173, 11. καίτοι ὅτ' αὐτὰ τῶν

Ἀθηναίων ἀτύχηματα ἐνεδοκίμειν ἀπέκειτο. 294, 13. τοὺς ἐπὶ τῶν κοινῶν ἀτυχημάτων, ἂν ἐφρόνουν, λαβόντας ἀδειαν (τοῦ ταῦτα ἐκφαίνειν sc.). 321, 10. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτύχημασι. 643, 10. ἀτύχημα οὐδὲν ἔλαττον ἀτυχήσαντες. 885, 6. οὐχ οὕτως ὄνειδος, ὡς ἀτύχημα ἂν φαίη. 1434, 19.

ἀτυχής] οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὐτ' ἀτυχής τίς εἰμι. 34, 13. οἱ τότε μὲν Ἐαρεῖς, τῶν δ' ἀτυχεῖς Ὁθηαῖοι. 231, 16. πῶς γὰρ οὐκ ἀτυχής, ᾧ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ τὸ πρὸς Ἀριστογείτονα ἐξετάζειν ἑμαυτὸν συμβαίνει. 1485, 16. οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὐτ' ἀτυχής ἐγὼ, ὥστε ἀπεχθάνεσθαι εὐλεσθαι μὴδὲν ὑμᾶς ὠφελᾶν. 34, 13.

ἀτυχία] ἀτυχίας κοινῆς μετασχὼν τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις. 1039, 18. ὁ νομοθέτης ὡσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [ut si in paupertatem deciderint] καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν [cognatorum puta] τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε ποιῆσθαι — 1100, 7. ἀτυχία peculiariter appellatur capitis imminutio, qua jus in foro standi et sacra participandi perit. 533, 11.

αὐαίνει δ' ἄτης ἄνδρα φυόμενα. 423, 2.

αὐδαῖν] de oraculis, prædicere, vel imperare, mandare. 531, 2.

αὐδάδης. 1405, 16.

αὐδαίρετος] αὐδαίρετον ἑαυτοῖς ἐπάγονται δουλείαν. 424, 9.

αὐδημερὸν] adhuc eodem ipso die, quo quid fieri oportebat, aut quid aliud evenit. αὐδημερὸν ἦσθετο. 543, 11. 1069, 21.

αὐλειος Δύρα. 422, 23.

αὐλῆ] ἡ γυνὴ μου ἔτυχε μετὰ τῶν παιδῶν ἀριστώσα ἐν τῇ αὐλῇ. 1155, 27. 1156, 8. ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσίνι. 1385, 2.

αὐλητής] αὐληταῖς κεχορηγηκα. 565, 6.

αὐλητρίς. 525, pen.

αὐξάνειν] πύξασαμεν ἡμεῖς Φίλιππον. auximus ipsi nos eum opibus, potentia. 11, 24. αὐξάνεσθαι μέγας, hoc est, εἰς μέγεθος. 19, 18. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἐώραν αὐτὸν πύξαιμενον. 19, 23. ἄλλα τὸ κοινὸν αὐξάνειν ἕκαστος αἴτο δειν. 35, 24. ὅσω τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτω τὰ τούτων πύξεται. 36, 23. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ καταρχᾶς ὁ Φίλιππος πύξεται. 116, 9. ἐν μέσῃ τῇ Ἑλλάδι αἰξανόμενου Ἰησοῦ τῶν Ἑλλήνων. 140, 18. οἷς ἡ πατρίς πύξανετο. 328, 27. προσόνται τὰ ἐαυτῶν ἐπιμύρονο ἔμποροι. ἐκ δὲ τούτων αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον. 1297, 15. ὅσαι χρεῖαι δι' ἔρωτος χωρὶς αἰσχύνης πύξηθησαν. perfectæ sint. 1402, ult. 1406, 6.

αὐτάρεκτος] εἰ γὰρ αὐτάρεκτα τὰ ψήφισματα ἦν ὑμᾶς ἀναγκάζειν, ἂ προσήκει, πράττειν. 32, 11. αἱ μὲν ἄλλα δύναμεις ἐπισεικῶς εἰσὶν αὐτάρεκτοι. ipsum sibi ad perfectionem et ad finem suam consequendum

sufficiunt alieni non egentes auxilii. 450, 14. ὅσα ἄλλα τὰς ὀνήσεις αὐτάρκεις ἔχει τοῖς κειτημένοις. quæ laudes iis, quibus insunt, vel solæ sufficiunt ad utilitates inde percipiendum, etiamsi aliorum desit, seu assensus et prædicatio, seu voluntas, aliis licet invitis et præconium denegantibus. 1393, 10. αὐτάρκη κατασχῆν πρᾶγματα. 1464, 14. - αὐτεπάγγελτος. 247, 24.

αὐτίκα δὴ μάλα. mox, in continenti, aut, ne longe abeam, sed exemplo utar statim succurre. 773, 25.

αὐτῶθεν (illinc) ἄρχεται αὐτὰς πῆδας. 614, 22. cum adhuc hic, Athenis, in urbe esset. 1215, pen. τὸ αὐτῶθεν τάλαντον. talentum assignatum in unam aliquam domum ipsa in urbe sitam, aut in rus aliquid in ipso agro suburbano situm, atque illinc repetendum: opponitur enim aliis numis, assignatis in fundos extra agrum Atticum sitos. 1110, 7.

αὐτοκράτωρ ἐπιτορκίας. eujus in arbitrio est, ut, si velit, impune pejeret. 215, 2. οὐ γὰρ αὐτοκράτορες εἰσιν Ἀθηναίων τινα, ὡς ἂν βούλωνται, κολάσαι. 1372, 14.

αὐτολήκυθος] qui ipse sibi suus minister est, siveque lecythi bajulus. 1261, 17. 1262, 6.

αὐτόματος] γέγονεν αὐτόματον. 11, 1. τὰ μέλλουσα αὐτόματα ὀρμένοι σχῆσειν καλῶς. 11, 23. αὐτόματος ἦκε ὁ καιρός. 11, 27. ὁ τοῖς γενεῦσι μόνον νομίζων γενεῦσθαι, τὸν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον Δάναον περιμένει. 296, 18. πολλῶν τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κητεῖ. 1420, 14. ἡ τύχη καλῶς ποιούσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὖχαιοθε, παρῆσθησιν. 1445, 20. πάντα αὐτόματα ἔσται. 1449, 21.

αὐτόνομος] τούτους ἅπαντας ἠγεῖσθαι χρὴ ἦεν ἂν αὐτοῖομους καὶ ἐλευθέρους, ἢ δούλους, εἶναι. 15, 26. πάντες ἂν ὄντες ἐλευθέρου καὶ αὐτόνομοι. 327, 8.

αὐτόπτης] οὐ γὰρ οἶόν τε αὐτόπτας ὑμᾶς ἐνὶ γυν καταστῆσαι. 600, 11.

αὐτὸς] αὐτὸ illud ipsum, quod aio. αὐτὸ (scil. τὸ πρᾶγμα, vel ἔργον) σημαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην. 360, 5. αὐτὸς sine articulo idem valet atque cum articulo copulatum. αὐτὸς μοι (pro ὁ αὐτὸς μοι) ἐστὶ λόγος οὗτος. 471, 15. οὐ γὰρ αὐτὸς (pro ὁ αὐτὸς) οὕτως καιρὸς, οὕτως τρίτος. 1430, 12. ταῦτὸ τοῦτο adverbialiter, pari modo, subaudi σωφίας. just so. richtig. eben das wollte ich haben. die Sache verhält sich vollkommen so, und nicht anders. es trifft auf ein Haar ein [just so. exactly. I wanted just so. thus is the matter, not otherwise. it coincides to a hair]. 526, pen. Conf. p. 171. 10. αὐτὸς ἔχων ἀκολουθῶν τρεῖς ἢ τέτταρας, σεβῆθι διὰ τῆς ἀγορᾶς. tametsi unus tantummodo homo esset, cui servi singuli

sufficerent, tamen, quoties per forum cum fastu et tumultu ruit, ternos quaternosve pone se trahit pelissequos. αὐτὸς pro τις. 95, 25. αὐτὸς pro solus. τὴν ἄρασαν αὐτὴν στρατεύεσθαι. solummodo per restalem. 123, 16. ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖοτάτα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ. solummodo ea, quæ imprimis necessaria commemoratu sunt, nulloque pacto prætermittenda. 269, 13. item 284, 20. αὐτοὶ in orationibus judicialibus designat iudices. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτὸς καὶ ἀναγίνωσκε σὺ, pro λάβε τὸ ψήφισμα καὶ ἀναγίνωσκε τοῦτο τοῦτοῖς, τοῖς δικασταῖς δηλονότι τοῖς νῦν ἐνθάδε καθίζουσι. passim locorum. ἐπαῖνεκεν αὐτὴ ὡς με. ultro, sponte sua redit ad me. 1156, 3. οὐδ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφοισβήτησιν αὐτὴν ἐκόντα. 1178, 20. ταῦτα πάλιν εἰς ταῦτὸ [subaudi ἐν ὃ πρότερον ἦν] καταστήσει. in statum pristinum primigenium restituit. 1044, 27.

αὐτοσχιδιάζειν] οὐ γὰρ αὐτοσχιδιάζειν, temerarium periculum, ex imparato, facere rei, quam nunquam neque didiceris, neque exercueris, ἀλλ' ἐπίστασθαι, sed rerum naturam et disciplina usquo longæ exercitationis tenere, δεῖ περὶ τῶν μεγίστων. 1414, 11.

αὐτοτραγικοπίθνηκος] mera, pura simia tragica, ein leidhafter tragischer Affe [a downright tragic ape]. 307, 25.

αὐτοῦ] hic loci, Athenis, in Urbe. ἔσοι δ' αὐτοῦ ἐπιδημιεῖτε. 1207, 6.

αὐτόφορος] ὃν εἰλήφατε ἐπ' αὐτοφόρῳ τοιαῦτα πεποιθήκατα, τούτων ἀφέιναι. 382, 5.

αὐτόχειρ τοῦ φόνου. qui manibus ipse suis caedem patravit. 321, 17. αὐτόχειρ ταύτης τῆς ἀσελγείας ὀφθῆναι γενόμενος. ipse per semet, non per alium subornatum, petulantiam suam coram populo, in publico, exserere. 534, 4. αὐτόχειρά μου τούτους τοῖς ἔργοις αὐτὸν γενεῖσθαι νομίζω. arbitrator eum mei homicidam esse factum, seu suis me manibus peremisse. 549, 5. τὸν αὐτόχειρα, homicidam, ἔχοντες ζητεῖτε. 552, 18.

αὐτοχειρία λαβὼν αὐτὸς. ipse suis manibus raptam. 787, 26.

αὐτόχθον] μόνου γὰρ ὑμεῖς αὐτόχθονες ἔστε κακῆνοι. Arcades puta. 424, ult. 1370, 14. ἦς αὐτόχθοις ἰμολογοῦνται εἶναι. 1390, 3.

αὐχὴν] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες (ob metrum, pro θέμενοι, sinentes sibi imponi) δουλοσύνης. 322, 12.

ἀφαιρεῖν] adimere, detrahere, eripere. a) in activo. προφάσεις ἀφελεῖν. 26, 2. εἰ μὴ Θεσπιαί, καὶ Πλαταιαί, καὶ τὸ τοῦς Θεσπιαῖους αὐτίκα δὴ μάλα δίκην δώσωιν, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν. nisi commenta de Thespiis, et Plataeis, et Thebis innox pœnas daturis, veritatem nobis eripuisset. 354, 16. εἴ τις αὐτῶν ἀφείλοι τὸ γνώσκεσθαι,

καὶ τὸ τῆ φωνῆ λέγειν Ἀττικῶς. 202, 10. τὸ σημεῖον ἀφελεῖν ὁμολογεῖ. 1041, 14. ὡςπερ ἂν ἄλλου τινὸς ἕνεκα τὰ σημεῖα ἀφαιρούντας (scil. τοὺς ἀνθρώπων), quasi si homines ullius alius rei gratia signa de foribus detraherent, ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοίξαι. 1041, 16. ἀφελὼν σκοπεῖν, id est, ἀφεῖς, vel ἀμελήσας. seposita tantisper et ex animo amandata meditatione. 627, 2. ἀφείλεν οὐδέν. nihil exceptit, nil cavil. 645, 1. τὸ μὲν γράφειν, τὸ δὲ ἀφαιρεῖν. in scribendo omittere. 848, 5. τοῖς ὑφαιρουμένοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἱεροσυλοῦσι τὰ τῆς θεοῦ, τὴν δεσμὸν ἀφείλε. id est ἀφῆκε. detraxit carcerem, h. e. remisit impositam a lege pœnam carceris. 738, 27. b) in passivo. ὁ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτὸν ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν. 217, pen. τῆς φυλῆς ἀδικῶς τὸν τρίποδα ἀφαιρέσεισθε. 516, 4. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν — ἱρῶν με ἀφαιρούμενον τῆς πόλεως. 232, 23. c) in medio. τοῦτον τὸν λόγον ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος οὐ χαλεπὸν ἔστιν αὐτοῦ ἀφελῆσθαι. difficile non est ei orationem hanc eripere, atque confessionem extorquere, haud æquam eam esse. constructio hæc est; οὐ χαλεπὸν ἔστιν ἀφελῆσθαι αὐτοῦ τοῦτον τὸν λόγον, οὐ λέγοντας, vel οὐ φάσκοντας αὐτὸν δίκαιον εἶναι. 77, 13. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. 229, 13. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητῶν ἀφελῆσθαι φαίνεται. 230, 10. ταῦτ' ἀφαιρήσεται τις ἡμῶν. hæc vobis quisquam eripiet, h. e. vincet negando vera ea esse, quæ vos contenditis. 447, 16. οὐ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τοὺς χρυσοὺς ἀφειλόμην (subaudi τὴν ἀφείλειαν, aut τὰ δόθέντα, ut alibi plenius legitur). 468, 27. 469, 4. ἀφαιρεῖσθαι αὐλητρίδα. ubicinam alicui ereptum ire, qui eam a lenone abducere studeret. 525, pen. τὴν δωρεάν. 596, 10. μή με ἀφαιροῦ τὴν τιμωρίαν. facultatem mihi ne eripe pœnas repetendi. 581, 10. ὦν οὐδὲ ὁ χρόνος ἀφελῆσθαι τὴν μνήμην δύναίτο. 597, 17. deprecanti aliquid ad pœnam, denegare, tradere nolle, aut jam abducenti vī eripere. 651, 8. et ibidem sepius. ἀφελόμενος εἰς ἑλευθερίαν τὴν Κ. θερᾶσαιαν. 1327, 22. τὴν νόμον, ὃς κελύει τὸ ἡμισυ τοῦ τιμῆματος (multæ, qualis æstimata fuisset, vel pretii, quod mancipium venale valet) ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δίκαιος εἶς ἑλευθερίαν ἀφελῆσθαι. 1328, 8. 1358, 18. 1360, 4. ἀφῆρεσαι δὲ τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔξῃ. spoliasti soerum tuam ipsis necessariis alimentis. 1123, 1.

ἀφαρματάνειν] κἂν μὴ τύχητε, ἀφαρμαρτεῖν. 181, 21.

ἀφανής] ἀφανῆ τὰ τῆς πόλεως κακὰ τοῖς πολλοῖς ἔστί. 24, 8. χάρις ἀφανῆς. gratia, cujus auctorem is, cui collata fuit,

ignorat. 416, 4. φαίνεσθε ἐκείνη μὲν (scil. τῇ πόλει) τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάσῃν ἀφανῆ. 837, 27. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias illas ecco sœnore, sub nomine mensæ Phormionis, exercere posset. 1121, 17. τοῖς ἀφανῆ (obscuram nascendi sortem) καὶ ταπεινῇ ἔχουσι τὴν φύσιν. 1411, ult. τὰ φανερὰ ἀξίωμα τῆς βουλῆς. 1485, 6. Conf. φανερός. ἀφανῆς οὐσία, sunt facultates omnes, quæ non sunt in fundis, sed in rebus mobilibus, ut e. c. pecunia parata, sive ea in arca asservata jacet, sive penes sœneratorem quæstum facit, item veste, supellectile pretiosa, mancipiis, equis, pecore, instrumento rustico, mercibus venalibus etc.

ἀφανίζεω] ταῦτα, ἃ ζῆλον πολλὸν καὶ φιλοτιμίαν εἶχεν ἡμῶν, ἠφάνισται. 616, 10. τὸν ζῆλον τῆς πόλεως ἠφανίκασι. 757, 1. ἀφανίζεω τὰ κοινὰ δίκαια ἐπιχειρῶν. 791, 16. κλινοποιούς. 820, ult. eorum mentionem, quæ utique faciendæ in ratione gestæ tutelæ fuerat, prorsus nullam facere, sed articulum hunc alto silentio præterire. ἀφανίζουσιν ἄρδην ὅλον τὸ ἐργαστήριον. 821, pen. ἀφανίζόντων τούτων τὴν οὐσίαν ἐν τῶν διαθηκῶν. suppressidit testamenti tabulis hereditatem meam mihi incertam atque controversam reddentibus his, atque ignorablem, ægreque noscibilem. 827, 12. τοὺς ἀνθρώπους ἠφάνισεν. quæ mancipia in ratione commemorare debuerat, et coram exhibere corpora, ea tacuit, et e conspectu submovit, effecit, ut nulla usquam appareant. 839, 15. ταῦτα, ἃ ἐμοὶ φιλοτιμίαν ἔφερε. 1319, 8. ἱερὰν ἐσθῆτα. corrumpere, destruere, dilacerare. 562, 16. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον, οὐχ οἷε τ' εἶσιν ἀφανίζεω. omnibus modis prodigalitate carpentes, tamen haud valent absumere. 639, pen.

ἀφειδῶς ὁρμᾶν πρὸς τὸν πόλεμον. 152, ult. ἀφειδῶς ἐαυτὸν εἰς τὰ πράγματα δίδοναι. 255, 6.

ἀφελῆς] ὡς ἀφελὴς καὶ παρῆρσις μεστὸς οὐ παύεται. 1489, 9.

ἀφεςις τῶν πλοίων. 251, 3. ὅσα μοι καὶ τούτω ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. Quittung und Verzicht [quittance and resignation]. 893, 13. τίς οὕτως ἀφρον, ὥστε ἀφεςιν μὲν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας, ὑπὲρ ὧν ἐποιεῖτο τὴν ἀφεςιν, σεσημασμένας ἔασαι καθ' ἑαυτοῦ κείσθαι. 1114, 8.

ἀφημερεύειν] diem extra stationem assignatam agere. 238, 9.

ἀφθονία] τῇ μὲν τῶν ὀνίων ἀφθονία λαμπροί. 106, 14. ἀφθονία τοσαύτην πεσοίκε κατηγοριῶν. tot mala perpetravit, ut tanta

esset ipsius accusandi copta. 547, 25.
 ἀφθονος] ὡς Ἀθήνην ἀφθόνην ὄνταν τῶν
 ναυπηγησάμεν ἕλαιον. 219, 17. ἐν πᾶσι
 τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐατο-
 τέροις. 255, 11. ἐν ἀφθόνοις τραφεῖς, ἐπὶ
 τούτῳ σεμνύνεται. 312, 17. ἀφθονον οὐκ
 ὄντα τὸν σίτον ἀνεῖσθαι. 1208, 2. λόγους
 ἀφθόνοις — ἐνετύχχανον. 1442, 24. Conf.
 p. 1424, 20. ἀφθόνην δ' ὄνταν, ἀπορωῶ,
 τί περὶ τὸν ὀδύραμαι τῶν παρόντων κακῶν.
 1470, 12.
 ἀφθόνας] κἄν τούτοις (scil. τοῖς λόγοις)
 ἀφθόνας (nisi potius ἀφθόνοις leg. sit)
 ἐντύχων. et ubi in uberem rerum di-
 cundarum copiam inciderint. 1424, 20.
 τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνας χρεῖται.
 quibus in rebus quisque cum maxime
 versatur, de iis amat et cogitare, et
 disputare. *wes das Herz voll ist, des geht
 der Mund über [of what the heart is
 full, that overflows the mouth].* 1473, 19.
 Ἀφίδιας. 1348, 7.
 ἀφίειναι] ὁ παρὰν καιρὸς μονοουχί λέγει φω-
 νὴν ἀφίεις. 9, 12. παραπεπτακότα καιρὸν
 ἀφίειναι. prætermittere. 11, 8. τοὺς ἐν
 τοῖς δικαστηρίοις κεκρμμένους ἀφίειντες.
 quæ est magna violentia et injuria le-
 gibus patriis oblata. 215, 4. ἀφίειναι τὸ
 φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἄξιαν. 246, 1.
 πάντα τὰλλα ἀφίει καὶ παριδῶν. 277, 4.
 τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν αἰεὶ ἀφίεται.
 absolvitur, quæsitio et reprehensio ei
 remittitur, nemo curat præteritū tem-
 poris acta ad-examen notamve revo-
 care. 292, 12. ἵπιερ οὐ πάσας ἀφίει φω-
 νίας. nihil sibi reliquit indictum. 293,
 12. εἰας τέτ' ἠφίει φωνίας ὁ Φίλιππος.
 301, 10. ὅς γὰρ ἂν ἡμᾶς λάθῃ, τούτων
 ἀφίειτε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25. ἀ-
 φίειναι. liberum ab accusatione remittere,
 absolvere. 372, ult. οὐδ' ἀφίειντων ἀφίει-
 σι. etiamsi vos ipsam a crimine maje-
 stalis absolvatis, (Æschinene puta) non
 ideo tamen magis omittit Philippum
 velit, ejusque ejarare amicitiam. 377,
 11. τὰς δίκας ἠφίεισαν τοῖς ἐπιτρόποις.
 remiserant. 540, 11. ὦν προσήκει σοὶ τὴν
 ἔργον οὐκ εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχεύοντα
 ἀφίειναι, emittere, tanquam virus excer-
 nere, εὐδὲ εἰς τὰς ἰμοτύχους σοὶ πόρνας,
 ἀλλ' εἰς τὸν οὕτω σε θρέψαντα πατέρα.
 611, 3. ἀφειμένους τῆς βουλῆς. senatu a
 consensibus ordinariis feriauto. 708,
 13. τούτους μὲν ἀφίειν. remisit ipsis
 arbitrii partes, h. e. noluit eorum sen-
 tentiæ causæ sue decisionem permit-
 tere, sed misso eos fecit. 861, pen.
 ἀφίειν καὶ ἀππλάξαμεν ἀλλήλους τῶν
 συναλλαγμάτων. 896, 11. ἀφίειναι et ἀπ-
 ἀλλάττειν diversa sunt. ἂ τῶδε γέγον-
 ἑν ἀμφότερα καὶ γὰρ ἀφίει, καὶ ἀππλά-
 ξαι. 952, 16. περὶ ὧν ἂν τις ἀφίει καὶ
 ἀππλάξας δικάζεται, γεγονότων μοι ἀμ-
 φότεραν τούτων περὶ Πανταίετον τουτοῖ.

966, 2. ἀπάντων τούτων ὄρος καὶ λέσις
 τοῖς παδοῦσι τέτακται τὸ πεισθέντας
 ἀφίειναι (planius utique dixisset καὶ λύ-
 σις τοῖς πεποικίσι, scil. τὸν φόνον, τέ-
 τακται, τὸ πεισθῆναι τοὺς πεποιθότας
 ἀφίειναι αὐτοῖς τὸ ἐγκλημα). 983, 18.
 αἰδέσθαι καὶ ἀφῆ. absolvat, liberum et
 insontem declarat homicidam, eique
 ignoscat. 983, 20. ἂν ὁ παδῶν (scil. τὸν
 φόνον) αὐτὸς ἀφῆ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆ-
 σαι δέραςαντα, οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν
 ἔξῃσιν ἐπεξίειναι. 983, 21. ἀφειμένη ἔλευ-
 θέρα (id est eis ἔλευθερίαν) ὑπὸ τοῦ πα-
 τρός. 1155, ult. 1156, 1. τηροῦντες τὴν
 οἰκαδε σωτηρίαν, ὅποτε αὐτοὺς ὁ στρατη-
 γὸς ἀφήσει. 1211, 17. πόσα με οἴσθε
 δάκρυα ἀφίειναι. 1225, 19. ἂ ἐκ τῶν νόμων
 τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράφαντι γίγνεται, τῇ
 πόλει ἀφίημι. fisco remitto atque condo-
 no. 1247, 3. ἀφίειναι αὐτῇ ἔφασαν χιλίας
 δραχμὰς εἰς ἔλευθερίαν. 1354, 25. ἀφί-
 σθαι καὶ εἰς ἀνάγκη πάντας τοὺς λοιπούς.
 1395, 21. ἀφειθέντες τοῦ θεοῦ. 1464,
 22. ἀφειθῆναι πᾶν τὸ ὄφλημα. 1480, 11.
 ἀφικνεῖσθαι] πρὸς ἀσάσαις αἰεὶ ταῖς ἀφικνου-
 μέναις μαντεῖαις προσαναίρουσιν ἡμῖν. præ-
 ter oracula identidem ad vos illinc
 (Delphis, Dodonave) redeuntia, dii
 hæc quoque monita, mantissæ instar,
 nunquam non addunt. 532, 6. domum
 redire, ut si e longinqua et diuturna
 peregrinatione. ἀφικνουμένων ἀπὸ τοῦ
 στρατεύματος. 1188, 11. ἀφικνεῖται κατ'
 ἰδίαν ἐμπορίαν ἀποδημῶν. redit e peregrin-
 atione negotiationis private gratia
 suscepta. 1193, 8. τῶν ἀφικμένων. qui
 illinc (Lacedæmone puta et Argis) le-
 gati huc venerunt. 1423, 27.
 ἀφίλος οὕτως οὐκ ἦν, ὥσπερ — tam amicis
 denudatus. 1246, 11.
 ἀφίξις] τὴν τότε ἀφίξιν εἰς τοὺς πολεμίους
 ἐποιήσατο. abitum, discessum, profectio-
 nem. 58, pen. ἀφίξις οἰκαδε. domum re-
 ditus. 1463, 6. 1484, 7.
 ἀφίστασθαι et ἀποστῆναι] πῶς οὐχ ἡμεῖς
 ἀπάντων τῶν ἐν τῇ ἡπειρῷ ἀφιστήκατε.
 concessistis, destitistis. ihr seyd davon
 abgestanden, ihr habt euch dessen begeben
 [you have resigned, desisted from
 it]. 78, 21. ἀφίστατε τούτων αὐτῶν.
 99, 4. 198, 22. καὶ τῷ πᾶν πόρῳ νῦν
 ἀφιστῶναι δοκοῦντι προσέρχεται. 118, 21.
 οὐδὲ τοῦτο τῶν ἐκείνων συμφερόντων ἀφέ-
 στικε. 129, 11. 146, 14. οὐδὲ νῦν ἀπο-
 στήσεται ὁ Ἀθηναῖον δῆμιος τῶν Ὀθηβαίους
 συμφερόντων. 291, 1. 327, 23. ταῖς
 γνώμαις ἀφιστήκατε τῶν πραγμάτων.
 131, 7. οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει
 τούτων ἦν. 294, ult. conf. 295, 5. ἀπο-
 στῆς, ὅταν αὐτῷ δέξῃ, τῆς πολιτείας.
 328, 5. ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων.
 350, 20. ἐγὼ δ' ἀφίσταμαι. exsors hu-
 jus causæ volo haberi, ich sage mich
 davon los, und mag nichts damit zu

schaffen haben [I renounce and do not wish to have any thing to do with it]. 355, 20. μὴ νῦν ἀφίστασο — ἀλλ' ὅσως μὴ τότε προσπαύσῃ. 355, 21. ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας. 380, 21. ἀφεστηκέναι ἀπάντων τῶν κτημάτων. 385, 16. ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τὴν ἐαυτῆς ἀπέστη. sich des ihrigen begeben hat [has resigned its own]. 386, ult. τῶν τοιούτων ἐδῶν ἀφεστᾶσι. 489, 14. οὐδ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἀποστατέον. 499, 10. ἀποστῆναι τοῦ κακῆν τὴν ποιῆν. 504, 7. ἀφίσταται τοῦ βοηθεῖν ἑαυτῷ. 560, 20. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου. concedimus de frumento, juri, quod nobis in illud est, renunciamus. 887, 11. ἀφίσταται τῶν ἐκείνου. renunciat hereditati bonorum ejus. 924, 22. τῶν τοῦ ἀδελφοῦ. 939, 6. ἀφίσταμαι μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις. 1044, 21. ἀφιστάμενος ἄλλου τιδὸς τῶν δικαίων. nolens cedere ullo alio de genere eorum, quæ fieri par est. 1167, 12. ἀφεστηκέναι τῶν ἀναλωμάτων. impendia reformidasse, defugisse. 1230, 7. ἀποστῶ τοῦτοις τῶν χωρίων ἀποδόμενος. 1280, pen. ἀφίσταται τῆς προκίος. entsagt, thut Verzicht darauf [resigns, foregoes]. 1363, 14. τὸ ἀγῶνος. 1386, 15. λόγον ἔχειν οἴομαι παντάπασιν ἀφεστηκῶτα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκωμένων. distantem, discrepantem. 1446, 1. οὐκ ἀπέστην τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐννοίας. 1468, 18. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσταμαι. 1485, 2. b) ἀποστήσασθαι, curare, ut alter, a quo rem, e. c. aes, emeris, rem illam venditam tibi statera appendat, quo tu verum ejus pondus, eoque valorem, cognoscas. τὸν ὑποδεξάμενον καὶ ἀποστήσάμενον τὸν χαλκὸν τῶν οἰκετῶν τῶν ἡμετέρων. illum servorum nostrorum, qui aes sibi traditum susceperit, atque a tradente pondus æris sibi libra approbari curaverit. der es sich hätte zuwügen lassen [who had had it reweighed]. 1199, 24. ἀφορᾶν] τὴν πατρίδα ἐνθῆνδε καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀφορᾶ. versus Athenas hinc quotidie prospicio. 1472, 15. ἀφῆρτος] ἀφορητότερον οὐδὲν ἔστιν ὕβρεως. 529, 9. ἀφορίζειν] excipere, eximere, excludere a regula universali. 719, 17. ἀφορίσας, pro ἀφωρισμένους, singulariter, peculiariter, exclusis reliquis. 778, 27. b) ὄροις ὑποβάλλειν, vel περιστοιχιζέειν, palis, indicibus oppignerationis, sepire, h. e. oppignurare, verhypothecieren [to mortgage], ὅσος τούτου ἡ οὐσία ἦν ἀφωρισμένη, mit Pfählen besteckt, verpfundet [planted with poles, pledged]. 1202, 21. ἀφορμῆ] τὸ εὐ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμῆ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνόητοις γίνεται. 16, 1. τοσοῦτ' ὀλιγόνας ἀφορμὰς αὐτοῦ

(quam ille) πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχουσαν. 156, 20. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἔχων καὶ τοῦτομα ἀφορμῆν. 171, 22. ἀφορμῆ ἀσθενεστέρα. 186, 13. ἀφορμῆ, fundus, caput pecuniarum, das Capital [the Capital], quod impenditur saniori quaerendo, aut negotiationi exercendæ. 186, 16. τὴν ἀφορμῆν (opes, nervum rerum gerendarum) ἤπερ ἰσχυρὸν καὶ φοβερὸν ποιεῖ τὸν κατάπτυστον τούτον. 559, 22. εἰ ἦν αὐτῷ ἴδια τις ἀφορμῆ πρὸς τῆν τραπεζῆν. hätte er ein ihm eigenes Capital bey oder in der Bank stehen gehabt [if he had had any Capital of his own in the Bank]. 947, 22. πίστις (der Credit—credit) ἀφορμῆ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμῶν τῆς κοινῆς φιλίας ἀφορμῆν ἀμφοτέροις εἰσίοισιν. conferre materiam, unde amicitia mutua alatur atque confirmetur. 1403, 9. ἀφοσιοῦσθαι] ἀφοσιωσάμενος ὑπὲρ σαυτοῦ καὶ τῆς οἰκίας, ὡς ῥᾶστα τὴν συμφωνίαν φέρειν. ubi ritibus atque ceremoniis statis et legitimis satisfeceris, atque religione to liberaveris. 1160, ult. ἀφραδία] imprudentia, temeritas, stultitia. αὐτοὶ δὲ φθεῖρην πόλιν ἀφραδίασιν ἀστοὶ βούλονται. 421, ult. ἄφρων] οὐ γὰρ ἔγνωε οὕτως ἀδλιος, οὔτε ἄφρων ἦν. 395, 17. ἄφικτος] κἂν τι γένηται πταίσμα, ἄφικτον ἔσται. pænam et exitium effugi non posse. 1479, 3. ἀφύλακτος ληφθῆ. 45, 5. securus, qui sibi non satis cavet. 671, 7. τοῖς φυλαττομένοις οὐδὲν οὔτω δεῖνόν, ὥστε ἀφύλακτον εἶναι. 1451, 5. ἄφωνος] σοῦ δ' ἀφόνου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθυμμένου. 292, 6. σφάττεται] τι τῶν ἡμῶν δοκούντων συμφέρειν, ἄφωνος Αἰσχίνης. 294, 19. ἀχαριστία] εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμόν ἄγειν. 330, 14. ἀχάριστος] τούτον δ' οὐ μόνον ἀχάριστον, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων εἶναι. 1185, 5. ἀχθεσθαι μᾶλλον τῶν στρατηγῶν τοῖς ἀξίον ἐπαῖνον τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχούσιν. 155, 19. natura solent homines ἀχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτοῦς. 226, 22. εἰ ἀχθεσθέντες τι μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας ἀπαλλαγίσονται. 1478, 9. ἀχρεῖος] ἀχρεῖον τὴν ἐπιείκειαν καθίστησι. 504, 13. ἀχρηστος] ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἀχρησता, ἀπρακτα, ἀνόητα ὑπὸ τῶν σωλούτων γίνονται. 121, 15. οὐδ' ἀχρηστοτέρους νομίτας Θηβαίων, ἐκείνους εἰλετο ἀνδ' ἡμῶν. 382, ult. ἀχρηστῶς πρὸς τὸν λοιπὸν βίον ἔχουσαν. 1414, 5. ἀψευδεῖν] lex jubebat κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. in mercimoniis commutandis, fraude mala et mendaciis abstinere, et bona

side uti. 459, 19. ἄς τῶ μετέχοντι μὴ εἰχὶ ἀφευδῆναι καὶ πρὸς ἀπαντας ἀγαθὰ εἶναι, οὐχ ὅσον ἡγούμεμαι. 1490, 16.
 ἀφευδῆς πρὸς ἀπαντας. 507, 14. τὸ τῆς πόλεως ἦθος — ἀφευδῆς καὶ χρυστόν. 461, 1.
 ἀφερπύ. 797, 13.
 ἀψυχος] τῶν ἀψύχων καὶ οὐδὲν μετεχόντων τοῦ φρεῖν, οὐδὲν ἐστὶν ὄσιον, ταιαύτην ἔχον αἰτίαν, ἔξῃ ἀκριτον. 645, 19.

B.

Βαδίζεῖν] τί τὸ κωλύον ἐστὶν ἐκείνου βαδίζεῖν, ὅποι βούλεται. 12, 23. δεῦρο βαδίζεῖν. 16, 20. ὅτε δεῦρ ἦδη τὸ στράτευμα ἄγων ἐβάδιζεν ὁ Φίλιππος. 390, ult. ἂν δ' ἐφ' ἂ καὶ πεποικίκα, καὶ πεπολίτευμαι, βαδίζω. 226, pen. βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἂ πέπρακται μοι. 244, 26. βαδίζειν ἐπ' οἰκίας ἀνευ φηφίσματος. id quod lege erat vetitum. 271, 13. πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad demonstranda animi tui vitia. 314, 21. οὐτ' ἐπειγέσθαι βαδίζουσιν (itinere terrestri procedentibus) οὐτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπρεῖ. 392, 26. οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας νόκτω. 534, ult. βαδίζεῖν τὴν αὐτὴν (Μειδίαν) ὁδόν. 542, 26. βαδίζειν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. de magistratibus in domos privatorum euntibus ad inquirendum in criminis indicia eaque noscitantum. 554, 16. τὸ πρᾶγμα ἦδη περαιτέρω βαδίζει. ulterius, quam par est et expedit. 688, 14. ἐφ' ἐκάστην ἀπαντᾶ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων, καὶ οὐκ εἰς βαδίζεῖν (subaudi ὁδῶ) τοῖς ἐπιβουλεύοντα ἡμῖν. non sinens via sua procedere vobis insidiantes, h. e. exitiosa sua consilia prospere, sine impedimentis, exsequi. ἰδῶ βαδίζειν ἔξῃ δεῖ. 772, 18. ἐβάδιζε παρ' ἀνδρὸς ὡς ἀνδρα. 873, 15. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φέγγεται, quae in signis habebantur scævinitas, rusticitatis, superbix. 981, 25. ὁ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας. 982, 17. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμωνος εἶναι καὶ μετρίου πολίτου, μὴ εὐδῶς ἐπὶ κεφαλῆν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζεῖν. 1042, 12. βαδίζειν τοὺς ἀνδρας πρὸςθεον. in exsequiis funerum. 1071, 4. ἴσα βαίων ἡμῖν, ὑποπεπτωκὸς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν. 1120, 22. τὴς ἀπλῶς, ὡς πεφίκασι, βαδίζουσι καὶ φαιροῖς. 1122, 16. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἰσχυρωπακῶς. 1122, 11. 1124, 26. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κληπτικὴν τῆς ψευδοκλιτείας. ingrediebatur actionem adversus subscriptorem, ex titulo falsae et ementite citationis. 1251, 18. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον. der Preiss fiel, gieng herunter, schlug ab [the prices fell, went down, declined]. 1285, 22. ἐβάδιζον πρὸς αὐτὴν, ὡς ἠσθάνει. 1364, 10.

βάδισμα] incessus, modus incedendi. 982, 18.
 βάθρον] τὰ βάθρα, subsellia scholastica, σπογγίζων, spongia detergens. 313, 12. βαίνεῖν] ἴσα βαίων Πυθοκλεῖ. 442, 15. ἴσα βαίων ἡμῖν, ὑποπεπτωκὸς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν. 1120, 21.
 βακτηρία] baculus, qui delegatis ad iudicandum pro indicio auctoritatis datur. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ [tessera aenea] τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως παραλαμβάνειν. 298, 6. ταχέως βαδίζει, καὶ μέγα φέγγεται, καὶ βακτηρίαν φορεῖ. 981, 25.
 βαλανεῖον] λούσθαι ἐν βαλανεῖῳ. 1217, 24. μόλις ποτὲ εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες. 1259, 27.
 βάλλειν] ὁ γὰρ, οἷς ἂν ἐγὼ ληφθεῖναι, ταῦτα πρᾶγτων καὶ καταστειναζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἄν μήπω Βάλλῃ, μηδὲ τοξέῃ. 115, 12. χαράκωμα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει. 254, 27.
 βάραθρον] χεῖμαζέιν ἐν τῷ βαράθρῳ. 101, 1. et 135, pen. τούτω οὐδὲν ὁδῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον, ἀλλὰ πάντα ἀπόκημενα, φάραγγας, βάραθρα. 793, 6.
 βάρβαρος] ὥσπερ δ' οἱ ἑσθέραιοι πικτεῦουσι. 51, 24. οὐθ' ἢ Ἑλλὰς, οὐθ' ἢ βάρβαρος τὴν πλοιοεξίαν χωρεῖ τὰνθρῶσπον. 118, 7. οὐ μόνον οὐχ' Ἑλλῆνος ἔντος — ἀλλ' οὐδὲ βάρβαρος ἐντεῦθεν, ἔθεν καλὴν εἰπεῖν. 119, 7. τὴν πρὸς τοὺς ἑσθέραιους καὶ τοὺς τυράνους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρᾶσθαι. 121, 5. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρᾶσπος, ὃ τοὺς βάρβαρους οἶον τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δὲ τις, ὃ τοὺς Ἑλλῆνας. 180, 25. βάρβαρος, 187, 4. est rex Persarum. ἡμεῖς δὲ ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναικῶν, (Artemisiam) φοβηθίσεσθε. 197, 11. εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ Ἑλλήνων ἑσθέραιους κατοικίσει. 289, 13. ἔλκει ἐν τῆς φύσεως βάρβαρον, truculentiam, immanitatem, καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ. 563, 13. ἡμεῖς δ' αὐτὸν, ἔτι σολεικίσει τῇ φωνῇ, βάρβαρον ἴσως ὑπεκλήφατε καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι. 1110, ult. βάρβαρός ἐστι τῶ μισεῖν οὐς αὐτῶ προσῆκε τιμῶν. 1111, 1.
 βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρων ἀπῆεν. 1103, 17.
 βαρῆς] homo protervia, insolentia, impertinente, arrogantia gravis. εἰ τότε μὲν βαρῆς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θεβαῖοι. 231, 15. ἡμους πόλεμος καὶ βαρῆς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θεβαίων κερκόμισται. 307, 17.
 βαρυστόνος] τοῖς βαρυστόνοις ἐκείνους ἐπικαλουμένους ὑποκριταῖς. 314, 11.
 βαρύτης] τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος, impertunitate, τῶν Θεβαίων ἀπαλλαγῆναι. 237, 14.
 βασανιστῆς] servus ubi esset ex auctoritate iudicum, consensusque partium litigantium, torqueudus, constituebatur βασανιστῆς, tortor, qui torturae interesset, caveretque, ne adversarius ser-

vata ultra præscriptum modum vexaret, testaretur de enuntialis a servo, pretiumque servi æstimaret, si per tormenta sic cum lædi eveniret, ut domino fieret inutilis. 978, 11.

Εάσανοι] erant tam privatis in causis, quam in publicis, sed in his torture intererant undecimviri. 1254, 5. τὴν ἀπάτην κυριωτέρην οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. 1456, 21. Si rei servus ad actoris postulationem torquendus esset, fiebat hoc secundum pactum inter actorem atque reum, quo convenerat, καθ' ὅ, τι ἔσται ἡ εάσανος, de modis tormentorum applicandorum. 1120, 6.

ἡ βασιλεία] Athenis antiquitas erat τῶν αἰ ἐπὶ πρὸ χρόνων. 1370, 13.

Βασίλειος στοά. porticus, in qua rex sacrorum forum haberet. Sed et Areopagitæ ibi considerabant. 776, 20.

Βασιλεὺς ἄπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίας. 72, 2. proprie et per eminentiam sic appellabatur rex Persarum. τῶν βασιλέως ἀξία χρημάτων ἐστὶ. 169, 4. παρὰ βασιλῆως οἰκαδὲ ἀφικνεῖσθαι. e castris regis Persarum, ubi stipendia meruisset, domum redire. 1185, 20. βασιλεὺς, rex sacrorum judicabat de ludis et in causis impietatis. 940, 12. ὁ βασιλεὺς ἀπάτας τὰς δυσίας ἔθυσεν. 1370, 14.

Βασίλισσα] τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους (θυσίας ἔθυσεν) ἡ γυνὴ αὐτοῦ (regis sacrorum puta) εἰκότως, Βασίλισσα οὔσα. 1370, 16.

Βάσιμος] τούτου οὐδένα ὄρω τῶν τόπων τούτων βάσιμον ὄντα. 793, 5.

Βασκαίνειν] οὐχ, ἢν πειρᾶται Διομήδης τῆ πόλει κατασκευάζειν δύναμι, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαφθεῖρειν πειρᾶσθαι. 94, 19. βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν, πῶθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν. 95, 10. ὁ δὲ [Sycophanta puta] σιγήσας ὄντως, ποῖος τις ἂν εἴη. 267, 8. σκολον συμβῆ, τοῦτο βασκαίνει. hümisch vorzüglich, verunglimpfen, [maliciously to exprobrate, upbraid]. 291, 21. cum dativo constructum reperitur p. 464, 10.

Βασκανία] εἰ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφάνητο. 348, 23. πολυλόθεν μὲν οὐν ἂν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν. 311, 8.

Βάσκανος] βάσκανον καὶ πικρὸν καὶ κακίηδες οὐδὲν ἐστὶ τὸ ἔμοῦ πολιτεύμα. 262, ult. ὁ δὲ παμπόνηρος ἀνθρώπος καὶ θεοὺς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖος τις ἂν εἴη. 267, 8. εἰδὼν ὁ βάσκανος οὔτος καὶ κευραγῶς. 271, 10. ποιηρὸν ὁ συκοφάντης καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίτιον. 307, 22. βάσκανον πρᾶγμα καὶ ταῦτό ποιούντες σοί. 330, 23. τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! 582, 1.

Βάταλος] ita deridiculi et opprobrii ergo

Æschines Demostheum appellabat. 288, 17. Βάταλος λέγεται ὁ μυζῶας (sic num ὁ μυζῶδης, id est, κορυζῶδης, κορούρης μεστός. pituitosus. ein rotziger Junge [a snotty lad]). Schol. ad Hermogen. περὶ ἰδεῶν. p. 408, 33.

Ἐδελυρεύεσθαι] improbum, detestabilem et conspuendum se gerere. 214, 24.

Ἐδελυρία καὶ ἀγαθία καὶ πονηρὰ προαίρεσις ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. 1478, 27.

Ἐδελυρὸς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναίδης. 106, 23. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσιν ἂν εἶναι βδελυρώτατον. 405, 12. et 27.

Βέβαιος] ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 5. καὶ ταύτη πιστὴν ὑπὲρ ἡμῶν βεβαιωτάτην ἐπίδεντες. 165, 2. πῶς ἂν ἐτέρα γένοιτο βεβαιωτέρα κτήσις — 165, 7. τοὺς μηδετέροις πιστῶς κεχρημένους, οὐδ' ἂν ἡμῶν ἡγοῦμαι βεβαίους γενέσθαι συμμάχους. 194, 16. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδσαν. 372, 2. εἰ δὲ μὴ, τό γε πιστοῖς καὶ βεβαίοις εἶναι δοκεῖ διαμένει. 464, 26. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαίρεσις ζωσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔτε ὄσιον. 662, 18. τὰ βέβαια ποιείσθαι. tabulas de ære mutuo sumto, quibus de reddendo cavetur, sibi conscribi curare. Sich eine Schuld verschreibung, einen Wechsel aufstellen lassen [to have an acknowledgment of a debt written out, to have a bond drawn]. 886, 26. τὸ βέβαιον προῖμεθα. certum dimittimus pro incerto, pecuniam creditam pro sponcione reddendi. 1283, 8. ἡ γὰρ πεισθίσασθε, ἦν τι δοκῶμεν συμφέρον λέγειν, ἢ βεβαίωτερον, περὶ ὧν ἐγνώκατε, ἔσθε δεπτωσιμένοι. 1451, ult. τὰς συμφορὰς βεβαίους τούτοις μόνους τῶν ἄλλων μένειν. 1480, 7.

Βεβαίου] verbis factisque qua fieri potest maxima ceremoniarum solennitate atque religione confirmare et pronulgare. 79, 5. βεβαιῶσθαι. operam dare, ut sibi quam sanctissime atque sollemnissime aliquid publice declaretur atque confirmetur. 79, 12. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας βεβαίου. non verba caritates atque necessitudines verificare, h. e. firmis documentis approbare. 237, 11. ratum, validum et efficax reddere. οὔτε γὰρ τὴν ὀργὴν, οὔτε τὴν ἔχθραν — τὸν καλὸν ἀγαθὸν πόλιν διὰ τοὺς δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῶ βεβαίου. 318, 22. οὐδὲ τοῦ βεβαῖωσαι τὸ ζῆν (id est, τὴν ζῶν) ἐαυτῶ ὄντα κύριον. 383, 20. βεβαίωτε τοὺς νόμους ἡμῶν. leges exercendo, certam et indubiam vobis redditus potestatem eas exercendi, et auctoritatem earum asseritis. 524, 13. βεβαίουσαν ἡμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τὴν ἀδικούντων ἐπιδείας. 539, 12. πανταχοῦ τὴν σφάραξιν βεβαίουσαν εὐφρόσμεν τὸ πρᾶγμα. causam definire moralitatem (ut vulgo usurpant) actionis, h. e. gubernare atque

- circumscribere judicium a nobis de faciliore ferendum, sitne legitimum, an legibus contrarium. 636, 3. quid est p. 887, 15. βεβαιῶντος ἡμῶν (scil. τὴν πρᾶσιν, vel τὴν ἀγῆν, vel potius utrumque). Mnesicle nobis venditionem asserverante, h. e. affirmante certam et ratam eam esse futuram, ejusque rei se prædem interponente, evictionem præstante. die Gewähr für die Giltigkeit des Kaufes leistete [warranted the validity or legality of the purchase]. 969, ult.
- Βεβαιῶς**] σπλίς δημοκρατουμένη βεβαιῶς, (vere, bona fide, reapse) οὐκ οἶδα, εἴ τις ἐστὶ λοιπὴ τῶν πασῶν. 132, 20. μένει τὰ συσταθέντα βεβαιῶς. 154, 9.
- Βεβουλευμένως**] premeditate. 527, 21.
- Βέλτιστος**] τίνες δὲ τοῦ βέλτιστου, scil. μέρους. 125, 9. οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὀφελεῖν οἶμαι, εἴ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ἡμᾶς συνεδίξω. 169, pen. item 170, 3. δεῖ τοὺς ἰτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχοῦντων ἀεὶ φαιμισθα βεβουλευμένως τὰ βέλτιστα. 196, 23. μᾶλλον ἢ παρ' αὐτῶν βέλτιστα νομίζω τῇ πόλει, προέσθαι τισὶν ἡμᾶς ἐξαπατησῆσαι. 202, 19. διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ. 243, 21.
- Βελτίων**] μάλιστα μὲν καὶ τούτους βελτίων τινὰ νῦν καὶ φρένας ἐνδείητε. 332, 19.
- βελτίων**, vir bonus, probus, honestus, frugi, pro positivo ἀγαθός, ut χειρῶν κερε est pro κακός, scelerato. δι' οὐ μὴτ' αὐτὸς δόξεις εἶναι βελτίων, μήτε εἰ πεισθέντις σοι. 501, 6. τῷ δὲ μὴ καθιστάντι (prædes puta) μήτε βελτίους, μήτε χειρέους. neque probabiles, neque sequioris generis. 728, 19.
- βῆμα**] τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμφητε. spes ab oratoribus e suggestu concionantibus vobis objectas, magnificas illas quidem, at vanas et mendaces, de copiis sociorumque et pecuniarum, quæ nullæ sunt, eruntque nullæ. 53, 8. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἀξία τῶν προγόνων ἔσται, σκοπόμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους. 189, 27. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην. 247, 4. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα εἶδει. 297, pen. σκοπάντες, τῶν παραβῶντων παρὰ τὸ βῆμα, καὶ γραφομένων μισθοῦ. 1359, 16. in judiciis bini erant suggestus, in quos dicturi ascendeabant, alter unde actor agebat, alter unde reus. σικαπῆ ἐκαθήμεν ἐπὶ τοῦ ἐτέρου βήματος. 1176, 3. judices extra τὸ βῆμα sedentes, actorem defensorumque cum testibus e suggestu dicentes audiebant, tum, perorato, ubi tempus venisset suffragia ferendi, ad suggestum accedebant. ἀχρη τοῦ βήματος ἐνταυθα παρελθόντα ἕκαστον ἡμῶν τὴν ἴσιν καὶ δικαίαν ψήφον ἰπέειπεν τῆς πατριδος εἶσθαι κατ' ἀνδρῶς — 441, 2.
- εἰς κατίχην τὰ πράγματα.** 20, 19. μήτε ἀρχεῖν βία βούλεσθαι μινδένος, μήτε δουλεύειν ἄλλω. 132, 13. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλής καὶ πλεονεξίας ἀπάτη καὶ βία κατέχρηται τὰ πράγματα. 154, 10. προάγειν ἐπὶ πολὺ τῇ τε βίᾳ καὶ ὁμότητι. 289, 9.
- βιάζεσθαι τὰς πόλεις.** 84, 24. ἴσως τοίνυν βιάσονται, magna vocis et laterum contentione urgebunt hoc atque vincere conabuntur, μεγαλόφωνοι ὄντες. 415, 15. ἂν τ' ἐγὼ φῶ, ἂν τε μὴ φῶ, φησὶν εἶναι, καὶ βιάζεται. 580, 15. ὅπως μὴ βιασθῆτε ἀμαρτάνειν. 508, 6. ἔλκει τὸ τῆς φύσεως βέεβαρον καὶ βιάζεται. magna cum violentia et impetu erumpere cogit. 563, 14. βιάζεσθαι μὴ βουλομένους ἀκούειν. 1461, 22. τοῖς βιαζομένοις ἐξείναι λέγειν. licere cum populo agere, qui facultate concionandi cum ipsi sese mulctaverint, ob dedecora vite foro exclusi, tamen inivitis legibus sese ingerant, et reip. obtrudant ad causas agendum et consilia dandum. 779, 2. δύο ἐπὶ βιάζεται λέγειν ὄστος, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἀλλ' ὅμως λέγει. 781, 15.
- βιαῖος**] βιαίῳ θανάτῳ ἀποθαεῖν. 647, 23.
- βιαίων** [subaudi ἔργων, vel ἐγχειρημάτων ἔγκλημα] ἔγκλημα. 976, 7. τὰ περὶ τῶν βιαίων [scil. ἐγκλήματα] ἐστὶ πρὸς τοὺς τετταράκοντα. 976, 10. βιαίων in or. in Midiam legi, ait Harpoer. h. v.
- βιβλίδιον**] ἐν βιβλίδιῳ μικρῷ βάνυ. 1283, 5.
- βιβλίον**] τίθενται πρὸς τινὰ τῶν συμπλέοντων βιβλίον συγγραφήν. deponunt apud aliquem vectorum eadem nave utentium tabulas pacti, vel contractus inter se initi. 886, 25. γέγραπται τοῦτον τὸν τρόπον, ὅν τις ἂν εἰς βιβλίον κατὰθοιτο. epistolæ committat. 1401, 19. τὸ βιβλίον (epistola scripta) οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τοὺς δορυβῶντας. 1463, 19.
- βίβλος**] τῇ μητρὶ τελοῦση [sacris arcana iniant] τὰς βίβλους [quibus arcana carmina perscripta haberentur] ἀνεγνώσκεις. 313, 14. 403, 18.
- βίος**] ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσι. 133, 13. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχουν. nihil habere, quod spiritui fortunisque tuis metuas. 143, 1. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστόν. 150, 8. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον, vitæ p̄r alimenta tuenda prævidiis, speciebus annonariis, ἀφθονοτέροις καὶ εὐνοτοτέροις. 255, 11. ὢν χωρὶς ὁ βίος συνίστασθαι οὐ δύναται, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶ, Sopater ad Hermogenem p. 19. πέραις ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐστὶν ὁ θάνατος. 258, 20. τοσοῦτον δεῖα λέγειν ὡς οὐκ εἰμι ὑπεύθυνος, ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ. 263, 26. ὁ κατ' ἡμέραν βίος. usus vitæ communis, vita quotidiana. 298, 3. ἀντὶ παντὸς τιμησαμένη ἂν τοῦ βίου. dicere posse, majoris faciam, quam vivere, im-

mortalitatem mereri nolim, si liceat hæc oratione exsequi. 299, 19. οὐ κατήσχυαν οὐδὲν τῶν προὔσπρημένων τῶ μετὰ ταῦτα βίω. 314, 10. λαγῶ βίον ἐξῆς, δεδιώς καὶ τρέμων, καὶ αἰεὶ σπληνησσοῦσαι προσδοκῶν. 314, 24. βίος, seculum, homines una locisque temporibusque iisdem viventes. εὐεργεσίας ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένης. 330, 13. τὸν βεβιωμένον αὐτῶ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρῶ τῆ φωνῆ. 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας. 403, 24. ἅπας ὁ τῶν ἀνδρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις δίκαιεται. 774, 6. πᾶν τὸ τεταγμένον, omnem bonum ordinem disciplinæque sobrietatem, ἐκ τοῦ βίου ἐξελάσας ἕκαστος, e rebus humanis sustulerit. 777, 22. οὐδ' ἂν ἔχοι δεῖξαι, πρὸς ὅτῳ τῶν βίων ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν καλῶν. quo in genere vitæ probabili, aut etiam præclaro, versetur ætatemque degat. 785, 27. βίους (fortunas) ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων ἐγχειρίζομεν. 869, 25. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος. finis rerum omnium ab homine superstitute gestarum. 1306, 25. ἐν τῷ καθ' ἑαυτοῦς βίῳ. ætate sua. 1479, 15.

βιοτῆ] vocab. poeticum. μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ. 322, 17.

βιοῦν vel βιῶναι] ἐξετάσωμεν τοῖνον παρ-ἀλλήλα τὰ σοι καί μοι βεβιωμένα. 315, 5. τὸν βεβιωμένον αὐτῶ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρῶ τῆ φωνῆ. 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ὁ γε βεβιωμένος σοι τοιοῦτος ἂν φαίνεται. 403, 24. γραμματεῖόν, ἐν ᾧ τὰ τούτου βεβιωμένα ἐνεστί. 600, 17. εἰργοντες τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἳ σοι βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας. 617, ult. πεπαιδευσοῦσαι σωφρονῶς καὶ βεβιωκῶναι φιλοτιμῶς αὐτοῖς συμβέβηκεν. 1389, 24.

βιωτὸς] vitalis. βιωτὸν οὐκ ἂν ἦν μοι τοῦτο ποιήσαντι. durare in vivis haud queam. vita mihi futura sit haud tolerabilis. 554, 5.

βλάβη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστός. 151, 22. τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἀμαρτημάτων ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἀμαρτη-τι, βραχίειαν τὴν βλάβην ἠνεγκνῆν ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφραλῆ, κοινῶν τινῶν ἀνέμων τοῖς συμπλοῦσι κατεσκευάσεν. 801, 14. βλάβης [subaudi δίκην] λαχεῖν τινί. actione damni juncti aliquem persequi. 522, pen. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὖνοις, ἐξ ὧν κακείνοις καὶ σφίσι αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη. 664, 20. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἀμαρτημάτων τῶν ὑμετέρας βλάβης ἐπαγορεύονται. 1232, 13. οἱ περὶ τῆς βλάβης νόμοι sanciant, ut damnum a volente illatum duplo luatur, ab invito, simple. 527, ult.

βλάβος ἐκτίνει ἀπλοῦν εἰ διπλοῦν. 528, 2.

βλάβπειν] οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε. 323, 20.

ὅσα δὲ βλάβπει, τοῦτο ποιῶν, πρῶτον μὲν ἐμεῖ, εἶτα καὶ ὑμᾶς — 996, 4. est ergo illa actio βλάβης. ἀποπον, ἀπάντων τὰ ψευδῆ μαρτυρησάντων, τις μάλιστα ἔβλαψεν, ἀποφαίνειν. 1117, 15.

βλαστάνειν] τὴν βοθάνην βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν. 1251, 27.

βλασφημεῖν περὶ τίνος. 252, pen. λοιδορεῖσθαι δὲ οὐδεὶς ἐκόλυεν αὐτὸν καὶ βλασφημεῖν. 406, 22. οὐδὲν φροντίζουσι περὶ τινεῶν βλασφημοῦντες. 1022, 17. ὅσα εἰς ἡμᾶς βλασφημήσαν. que probra et quas calumnias in nos projecerint. 1229, 5.

βλασφημία] εἰ ἀνέλκειμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας, ἃς ἐπὶ τῷ θεορικῷ ποιοῦνται τινες. 141, 2. παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτοῦς. 164, 10. τὰς — βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι. 191, 10. ἀπάσαις αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τοῦτο κερχήμενοι. 237, 1. βλασφημίας κατὰ τίνος ποιῆσθαι. 257, 22. ὑπὸ τῆς τουτοῦ τοῦ χαλεποῦ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιοῦτος λόγους ἐμπόσωνται ἀναγκάζομαι. 312, 19. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασιν, καὶ μάλιστα γέ σοι. 317, 1. τὴν βλασφημίαν ἀντὶ τῆς χρείας τῆ πόλεως καταλείψου. 992, 11. βλασφημίαν ἔχει τινά. 1259, 17.

βλέμμα] πολλὰ ποιήσειεν ὁ τύπτων, ἂν ὁ παθὼν ἕνια οὐδ' ἀπαγγεῖλαι δύναίτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῆ φωνῆ. 537, 27.

βλέπειν] προβάλλεσθαι δὲ, ἢ βλέπειν ἑναντίον, οὐτ' οἶδεν, οὐτ' ἐθέλει. 51, pen. μηδ' εἰς τὴν εὐθείαν τοῦ τότε σπολέμου βλέποντες ἐκτραχηλίσθηται. 124, 7. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα τολμᾶν. 320, 3. ἔξω βλέπειν. ad amicitias extraneas respicere. 332, 15. βλέπειν εἰς ὑμᾶς τολμήσει. 403, 14. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ δορυβούντα τόπον τῆς ἐκκλησίας. 577, 9. βλέποντες ἡμεῖς εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ πιστευόντες οἷς οὗτοι μαρτυρήσωσι. 1139, 13. οὐ γὰρ ἀπεργονῶς ἡμᾶς, οὐδ' ἐτέρως βλέπων, οὐδαμοῦ μετέστην. 1471, 15.

βοῶν] καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι. 172, 4. βοῶν καὶ διαμαρτυρεῖσθαι. 232, 27. ὡς σιωπῶ μὲν λαβῶν, βοῶν δὲ ἀναλάσας, ἀλλ' οὐ σύ γε, ἀλλὰ βοῶς μὲν ἔχων, παύση δ' οὐδέποτε. 253, 1. βοῶν ῥητὰ καὶ ἄρητα ἠγομάζων ὥσπερ ἐξ ἀμάξης. 268, 12. βοῶν et κράζειν copulatur. βοῶν ὁ ἑσπικανός αἴτος καὶ κερκαρῶν. 271, 10. et sic etiam p. 294, pen. διαμαρτυρομένου τῷ εὐθὺς ἐμοῦ καὶ βοῶντος. 275, 18. ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθῷ βοῶν οἷα σπεπόμενοι. 366, 20. ἢ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοῶ. 366, 22. ταῦτ' οὐχὶ βοῶ καὶ λέγει, ὅτι χρέματα εἴληφεν Αἰσχίνης. 377, 22. βοῶν καὶ κερκαρῶν, ἰού, ἰού. 784, 13.

Βονδερειῶν] hoc mense mysteria agebantur. 29, pen.

- βοήθεια] ἡφιέσθαι βοήθειαν, decernere auxilium mittendum. 9, 16. πολεμεῖν βοήθειαις, bellum sic gerere, ut singulis quibusque locis ab hoste oppugnatis identidem succurratur, eoque periculo profligato, rursus a bello desistatur; tum, hoste novum impetum alibi faciente, rursus illuc mittantur copiae hostem depulsuræ, nulla militia continuata, sed otii et armorum vicibus alternantibus. 49, 1. οὐ γὰρ ἔστι βοήθειαις χρημένους, non assiduò milite, sed copiis solummodo auxiliariis, prout identidem necessitas quæque repentina exigat, mittendis bellum gerentes, οὐδέποτε οὐδὲν τῶν δεόντων πράξει. 101, 12. 137, 7. κοινοῖαν βοήθειας καὶ φιλίας ποιῆσθαι. 118, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοήθειας. 133, 20. παρὰ τῆς τύχης γεγενηῖα βοήθεια τοῖς ἀπόροις φανοῦμεν. 141, 22. ἡμῖν μὲν εἰρήνη, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγέλιτο. 231, 19. περιεσπῆκει τοῖς βοήθειας δεῖσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν. 301, 8. τίς πολιτικὴ καὶ κοινὴ παρὰ σοῦ βοήθεια χρημάτων, subsidium pecuniarium, τοῖς εὐπίροις, ἢ τοῖς ἀπείροις. 329, 7. βεβαιούτων ἡμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδιούργων βοήθειας. 539, 13. τὸ βελίον οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τοὺς θεορβούντας. 1463, 19. ἔτυχεν, ἐκπλευσάν τριηρῶν, καὶ βοήθεια διὰ τάχους ἀποσταλλομένη. 1145, 3. τὴν συγγραφήν, ἐν ἣ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὴν βοήθειαν ἔχραμεν. die Urkunde unseres Vergleiches, durch die wir hoffen zu unserm Rechte zu gelangen [the document of our agreement, through which we hope to obtain our rights]. 1287, 27.
- βοηθεῖν] τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν, τὴν δὲ περισκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας κλυδένεωσε. 193, 5. τοὺς βοηθούντας ἐαυτοῖς τούτους νομιζομένους συμμάχους. 209, 8. καὶ γὰρ νῦν οὐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. nunc enim non decrevit, amicis succurrendo, Philippo adversari, dummodo conditiones quodammodo sint tolerabiles. 283, 6. περιεσπῆκει τοῖς βοήθειας δεῖσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς βοηθεῖν ἑτέροις. 301, 9. βοηθοῦσι κάτω. decurrunt deorsum ad optulandum. 883, 25.
- βοηθός] βοηθός ἐαυτῷ ζητεῖν, ἔξιν νῦν ἑτέροις βοηθεῖν. 31, 3. τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ἰπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθούς. 153, 3. τὸν τῷ γένη βοηθός; λαλαίν. leges puta, pænantis comminantes, si qui parentum seium inops contentui habeant, eique opo pecuniaria et alimentis succurrere nil curent. 733, 26.
- βοήσις est vitiosa lectio, fortassis pro sinceriore βοίσκας. 531, 19.
- βοῖδων] ἐὰν ἡμῖν βοῖδια, boves macras et annis confectas, πέμφωσιν ὅσους. 37, 6. Βουταρχεῖν] honore Bucotarchi fungī. 1378, 22.
- βόρβορος] ὑποσκείσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον. 1259, 12.
- βοσκήματα] τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα. 299, 13. χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα ἐκόμισε. 568, 16.
- Βοσπόριχος] forum Byzantii. 256, 12.
- βότερις] σῦμα καὶ βότερις καὶ ἐλάας συλλέγων. 314, 12.
- βούλεσθαι] βούλομαι τὸδ' εἰπεῖν, citat Hermogen. p. 245, 22. sæpe post participium hujus verbi, omissus est infinitivus et præmissa a legente quoque tacite subaudiendus: ut p. 159, 7. τοὺς βουλομένους, scil. ὑποδεχθῆναι. οὐ γὰρ ἡμεῖς, ἂν οὗτοι βούλωται, στοχάζεσθε, ἀλλ' ὅσοι, ἂν ἂν ἡμᾶς ἐπιθυμῆναι εἴωται. 176, 27. τὰ μὲν ὦν ἄλλα ὑπερον, ἐὰν ἡμῖν βουλομένοις ἦ, [scil. ἀκούειν, vel ἐὰν ἡμεῖς βούλωσθε τοῦτο γίνεσθαι, vel ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν] λέξω. 202, 21. ἀπεδιδότο τοῖς βουλομένοις, scil. με τοῦτο ποιεῖν, αὐτ' ἀνείσθαι. vendebat volenti cuique (scil. emere). 823, 22. νηπιὸν πάσχειν ὑπὸ τοῦ βουλομένου, [scil. τιμωρεῖσθαι, vel κακῶς ποιεῖν, vel κολάζειν] ὅ, τι ἂν πάσχη, πλὴν θανάτου. 1374, 7. ubi ὁ βουλούμενος idem est atque ὁ τυχάν, quicunque tandem. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλωται, [scil. πράττειν] μέχρι γέ του αἰσχύονται μὴ πράττειν. 203, 11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται καὶ προήρηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, ὅπως εἴσται χρησασθαι. 226, 11. ἂν βουλομένοις ἀκούειν ἢ τούτοις, id est, ἂν οὗτοι βούλωται ἀκούειν. 229, 4. ὑπεύθυνος ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ [scil. αὐτὸν εἰς τὰς εὐθύνας ἄγειν]. 291, 20. οὐχ ὅσα ἐβούλωμεθα, ἀλλ' ὅσα δόξα τὰ πράγματα, εἶδει δέχεσθαι. 307, 4. πῶς δ' εἰς τὸ μητρεῶν βαδειεῖσθε, ἂν τι βούλωσθε, scil. παρὰ τῶν νόμων μανθάνειν. 799, 25. τὸ μὲν εὐβούλεσθαι πάρεστι, τίς δὲ τύχης συλλαμβανοῦσης καὶ τοῦργον γένοιτ' ἂν. 1490, pen.
- βουλεύειν, βουλεύεσθαι] in activo, auctor alicui esse alicujus consilii. τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ. 347, 22. οὐδὲν ἦττον ἠσθεήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶν πράξαντων. 347, 24. b) in medio. ἑθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι, citat Hermog. p. 245, 12. ex or. pro Corona. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀνδρωποὶ πρὸ τῶν πραγμάτων εἰδόμενοι χεῖροσθαι τῷ βουλευσθαι, ἡμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα. 57, 11. 139, 15. οἰκ' ὀλιγῶρες ἡμᾶς εἰρήσει βουλευομένους. 189, 10. δεῖ τοὺς εὐτυχούντας περὶ τῶν ἀτυχοῦντων εἰ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα. 196, 23. ἐνδοξότατα ἡμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες. 246, 26. ἐνδοχομένους βουλευεσθαι. 283, 5. οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλεύομενος. 306, 2. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆετε βεβουλευμένοι. 306, 12. τῶν ἀν-

Θράπων οἱ πλείστοι κτῶνται τὰ γὰρ δὲ τῶ καλῶς βουλευέσθαι, καὶ μηδένος καταφρονεῖν. 472, 3. ἐμαυτὸν σωφρόνως, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἶμαι βεβουλευέσθαι. 538, 21. τὸν τοῦ βουλευέσθαι κακὸν τι χρόνον ἀφείλετο. 639, 11. δοῦν' ὄντιον ἀγαθοῖν πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλευέσθαι, οἷχ' ἅμα ἢ κτῆσι παραγίνεται. 658, 5. μετὰ τοῦ βουλευέσθαι [id est βουλευόμενος] ταῦτ' ἀδικεῖ, καὶ οὐ γνώμη διαμαρτῶν. 734, 21. παραχρημα, οὐδὲ βουλευόμενος. confestum, protinus, sine ulla deliberatione, aut hesitatione. 970, 5. βουλευόμενον ἐστὶν ἀκούσαντας ἂ γνώσκῃ τις σκοπεῖν. 1425, 21. ἀρχὴ τοῦ σκοπεῖν ὁρθῶς μὴ βεβουλευέσθαι, πρὶν ἐξ ἧν δεῖ βουλευέσθαι ἀκούσαι. 1430, 11. ἄς ἂν τις χρήσαιτο δυνάμει, οὕτως ἡμεῖς χεῖρθε τῶ βουλευέσθαι, ὄξωας δὲ δὲ βουλευέσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δίδξαντα μετὰ σπουδῆς. 1432, 11. τί δήποτε οἱ κακῶς πράττοντες περὶ τῶν πραγμάτων ἀμεινον βουλεύονται, τῶν εὐπραττόντων. 1450, 25. δις περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν ἡμῖν βουλευέσθαι. 1473, 6. βουλεύσις] præmeditata cædes, aut insidiae saltim structæ. ex illa dictione fori Attici, βουλεύειν τινὲ φόνον, necem alicui machinari, γραφὴν βουλεύσεως δῖακνει, actione cædis præmeditata aliquem persequi 778, 19. cum actor reum ait ἐκ βουλεύσεως φονεῖσαι, id est, ἐπιβουλεύσαντα. ἂν ἔλη τὸν Ἀρίστωνα τῆς βουλεύσεως. si coarguerit Aristonem, quod is, qui bene nosset ærarium se non esse, tamen sciens et volens, wider besser Wissen und Gewissen [in spite of better knowledge and conscience] ad ærarium se, ut debitorem, detulisset. 792, 2. Eodem significato hæc dictio accipienda quoque est p. 778, 19. Harpocr. ait βουλεύσεως δίκην apud Dem. esse, cum quis queritur, se ab aliquo præter jus et fas in ærarios inscriptum esse, in or. 1. in Aristogit, h. e. p. 778, 19. βουλευτήριον] ἐπιστολῆ, ἢ νῦν ἐστὶν ἐν τῶ βουλευτήριον. 85, 4. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν. 145, 16. ἐὰν μὲν ἢ βουλή στεφανοῖ, ἐν τῶ βουλευτήριον ἀνειπεῖν τὸν στεφανον. 244, 2. τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον. 284, ult. βουλευτῆς] τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιῆσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5. βουλευτικοὶ νόμοι. de senatu præcipientes. 706, 13. βουλή] πεποιήκεν ἡμῖν οὐκ ἔτι περὶ τῶν δικαίων εἶναι τὴν βουλὴν. 74, 13. σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημι τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι. 123, 2. οὐκ ἀπίσως ὅσῳ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις οὖσαν τὴν βουλὴν. 179, 22. οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλὴν. 292, 13. b) Sena-

tus quingentorum, et adhuc restrictus, quinquaginta virorum in prytania quaque præsentiam. Plerumque sic nude ἢ βουλή appellatur, interdum vero cum adjuncta definitione, vel superenarratione οἱ πεντακόσιοι, multis in locis. ὅπως ἢ βουλή συναχθῶσι, pro συναχθῆ, aut ibi βουλή accipitur pro οἱ βουλευταί. 249, 20. ἡφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακόσιων. 397, 16.

βούλημα] παρὰ τὴν ὀργὴν ἡμῶν τὰ βουλήματα λαβάν. prout vos identidem videat, aut acerbiores, aut remissiores, ita aut scæviora, aut leniora suadens. 805, 21. ὅπερ ἦν τούτοις βούλημα. id quod illi studebant. 1109, 15.

βούλησις] μέγα ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις λόγοις ἢ παρ' ἐκάστου βούλησις. 33, pen. ὅπου πατὴρ ἐστὶ, καὶ υἱεῖς ἄνδρες, τυχὸν δὲ καὶ τούτων παῖδες, ἀνάγκη ἐν ταῦτα πολλὰς καὶ μὴδὲν ὁμίας εἶναι βουλήσεις. 796, 21. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλῆσεως τοῦ διαμαρτυροῦντος. 1097, 22. κατὰ γὰρ τὴν τοῦ διαμαρτυροῦντος. 1098, 8. τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ὑπολαμβάνειν. 777, 23. βούς ἔτρεψε πολλὰς, τιμὴν οὐδενὶ δοῦς. 426, 2. βωόνης] erat genus magistratus, cui demandata erat cura boves coemendi in ludis mactandas publice. 570, 7.

βραβεύειν] τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. dispensare. 36, 7. πού τὸ δημοκρατεῖσθαι φανεῖται, τοῦτον τὸν τρόπον ἡμῶν ταῦτα βραβεύοντων. vobis ad hunc modum jus æquum administrantibus. 1231, 19.

βραβευτῆς] πότερον αὐτοὺς εἶναι βραβευτὰς, ἢ πεῖσαι τινὰς ἑτέρους [scil. εἶναι, vel γενέσθαι βραβευτὰς]. arbitros, disceptatores litis. 163, 16.

βράβησις] poetice idem, quod βραβευτῆς, ἀλλ' Ἀἰθῆν κοινὸν ἔθεντο βράβην. constituerunt ipsi sibi Orcum communem præmiatorem, qui cuique locum tempusque et ordinem mortis gloriosæ attribueret. 322, 11.

βραδύς] ἡσυχίον ἢ καλοκαργία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδύ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. 777, 5. ὁ Σόλων τοῖς ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε τὰς τιμωρίας. 801, 21.

βραδύτης] τὰς ἐκασταχοῦ βραδυτήτας, ὄκνος — εἰς ἐλάχιστον συστεῖλαι. 308, pen.

βραυρανίδην. 1264, 20.

βραχίον] ὑψαίμοι βραχιόνες. 1157, 2.

βραχυλογίας exempla. v. indicem grammaticum.

βραχύνει] τίς οὕτω δυστυχῆς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχείως προέσθαι βουλήσεται. 187, 8. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρῶν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίνεσθαι. 343, 2. ἐν βραχεῖσι διεξελθεῖν πειράσομαι. 594, 8. ἐκ βραχείας οὐσίας λειτουργῶν. 841, 1. βρέχειν] κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηρανομένους ἰδεῖν μὴδὲ τρεῖς μεδύμνους. 1278, 21. τὰ γὰρ βρεχθέντα ταῦτα ἦν. 1279, 2.

Βρόμιος] Bacchus. ἰσθάναι ἀραίων Βρομίν χάρην. 531, 5.

βροσιπῆ] ὕδαρ [scilicet πολλὰ καὶ σφοδρὸν] καὶ βροσιπῆς, καὶ αἴεμον μέγαν γενέσθαι. 1213, 27.

βροχῶς] ἐν βρόχῳ, in der Schlinge [in the uero], τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ. 744, 6. ἐπισπασθέντος βροχῶς. 744, 9.

βρυτιάδης] tribulis e tribu Βρυτιάς. 1365, 8.

βρωτός] vescibilis, accommodatus pastui humano. μὴ πωρῆς, μὴ λύχριου, μὴ ποποῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα τούτων κοιναίνειν. 789, 3.

βύρσα] προσαλέαθεν ἐπὶ τὸ κατάστροφμα χιλίας βύρσας. 910, 10.

βωλιὰ] doricæ pro βουλιᾷ. ἐκ τᾶς βωλιᾶς λαβὴν ῥήτραν. 255, 21. πέθοδον ποτὶ τὴν βωλιὰν καὶ τὸν δᾶμον. 256, 8.

βωμὸς Διὸς ὀρίου. 86, 15. χάριτος βωμὸν ἰδρύονται καὶ δήμου Ἀθηνῶν. 256, 25, καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξε. iudices ubi sanctissima religione ad jus æquum dicendum adstringendi essent, calculos, quos in cistulas, alteram absolventem, alteram condemnantem, essent conjecturi, de ara, in qua ex ta fumarent, ausserant. quæ erat summa religio. 271, ult. κισσοῦ βωμοῖσι. 531, 6. βωμοὶ δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς κάλλιστοι μὲν καὶ ἀγιώτατοι οἱ ἐν ἑκάστου ψυχῇ καὶ φύσει. 780, 23. ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸ ἱερεῖον. 1054, 7. ubi ara Jovis Phratris designatur, ut e verso 10. constat. οὐκ ἐδεήσας ἄπτεσθαι τοῦ ἱερίου, οὐδ' ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ. 1078, 22. 1265, 6.

Γ.

γαῖ] doricæ pro γῆ. ἔγκτασιν γαῖς διδόναί καὶ οἰκίαν. 256, 7.

γαῖα] poetice pro γῆ. γαῖα δὲ πατὴρ ἔχει κίλποις τῶν πλείστα καμώντων σώματα. 322, 14.

γαλειάγρα citat ex oratt. in Aristog. Julius Poll. X. 155.

γαμειν] γάμῳ, legitimis ceremoniis, rite, γεγαμικῶς, cum domum duxisset futuram matremfamilias, τὴν ἑμὴν μητέρα, ἑτέραν ἔλχε γυλαίκα, pellicem. 1002, 12. συνέθεμαι, δευθέντος τοῦ πατρὸς, ἰκακακαικέτη γῆμαι. 1009, 13. ἐπεσύσμων αὐτὸν ὅτι οὐκ εἶν γεγαμικῶς. 1150, 23.

Γαμηλιά] scil. θυρία, epulum, quo novus quisque maritus Athenis curiales suos nomine novæ suæ nuptæ excipiebat, quod epulum si curiales haud aspernantur, erat id testimonium novam nuptam curia receptam, ejusque conditionem et jura conditioni et juribus reliquarum matronarum istius curiæ exæquata esse. τῶν φρατόρων, εἰς τὴν Γαμηλιάν εἰσίνηκον ὑπὲρ τῆς μητρὸς [subaudi τῆς ἑμῆς] ὁ πατήρ, [scil. ὁ ἑμῆς].

1312, 12. 1320, 13.

γάμος] ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεσοθημερνοῖς γάμοις χρωμένῃ. 270, 10. significat, in matrem Æschinīs meretricem fuisse, protitisse in fornice ad horam nonam, h. e. post meridiem. γάμῳ γαμειν. rite, legitime, in propolati, non surlim, per nefas, in matrimonium ducere. 1002, 12.

γὰρ] utique, cum adversario id concedimus, quod ille arguit. δικας ἰδίας δίδωσιν ὁ νόμος ἑμοὶ καὶ γραφὴν ὑβρεως' δίδωσι γάρ. dat utique, sine omni dubio. 523, 18. eleganter redundat initio orationis ob-jurgatoria. τοιοῦτοι γὰρ ἐστὲ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ ἐξέρχοσθε. 579, 25. τοιοῦτος γὰρ εἶ, Μειδία· ὑβριστὴς γὰρ εἶ— 580, 7. initio ponitur orationis ejus, qua quis causam, aut suam, aut alterius, excusatio defensionve it. οὐδὲ τούτῳ γ' ἀνείποι τις. νῆ Δί, ἀμυνόμενος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν ἐποίει τι κακόν. οὐκ ἔστι τούτο. 675, 23. ubi respondet Latino atqui, ponitur initio tractationis, h. e. cum orator a præfatione transitum faciens in ipsum argumentum propositum declarandum ingreditur. respondet Latinis igitur, aut nempe, scilicet, nimirum. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες. 701, 23. οὐ γὰρ per modum sannæ sæpe interjicitur, ut nostrum nicht wahr [is'nt it true]? tu infitari audebis? ὁμοῖον γε. οὐ γάρ; 616, 16. κατὰ γε, οὐ γάρ; ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα. 673, 19. εὖνους γε. οὐ γάρ; 674, 14. et alibi sæ-pissime.

γαστήρ] τῆ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίοις τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 24.

γαυριᾶν] εἰ ταύτη γαυριᾶς, ἐφ' ἣ στένειν σε προσῆκεν. 308, 6.

γαιτιᾶν. 1272, 19. 1278, 14.

γείτων] ὄρεθ' τῆς τοῦ γείτονος [scil. οἰκίας] οὐδὲν σεμιωτέραν. 175, 2. οὐκ ἦν χαλεπώτερον οὐδὲν, ἢ γείτονος πονηροῦ καὶ σπλεονέκτου τυχεῖν. 1272, 2.

γελᾶν] ἀρμάτων, ἀν εἰς τοὺς συνόντας ποιούσιν ἐνεκα τοῦ γελασθῆναι. 23, 22. γελᾶσαι καὶ θορυβῆσαι καὶ ποτ' ἐλπῖται μετέδωκαν ὑμῖν. 1459, 23.

γελῶτα δάκρυα. 577, 11.

γέλως] res risu et contemtu digna. ἐπει νῦν γε γέλως ἔσθ' ὡς χράμεθα τοῖς πράγμασι. 47, 6. 136, 23. γέλως, ἀν ὁμολογῆ [scil. εἰληφέναι]. 121, 8. τὸ πῶργμα εἰς γέλως, καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες. 151, 19. πλείων ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενός. magis est ridiculum, quam si nihil dent. 185, 18. χλευασμός, ἢ γέλως, συμβᾶς τῆ πόλει. 254, 3. ἐστὶ δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεσῆ. 364, 3. νῦν δὲ γέλως, ὅση ἀδεια. 428, 21. ἐκεῖνα μὲν ἐστὶ φοβερά, καὶ προνομίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα, ἐφ' οἷς δὲ σὺ ἐκεῖνους ἐνεργεις, γέλως. 435, 15. κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν αὐτοῦ τουτοῦ. 447, 27. γέλως ἀν εἰν δῆπουθεν. tantundem sit, ac si infanti, aut fatuo

illudas; aut ludum puerilem blinde Κηθ [blindman's buff] dictum. 602, 5. εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 13. οὐκ ἂν ἐλαβεν ἡμῶν οὐδένα γέλωτα, εἰ παρὰν ἐτόλχανεν, ἡλικία εἰλημένη ἐγώ. 1263, 9.

γυμίζειν, navem alienam, γυμίζεσθαι, suam onerare mercibus exportandis. 466, 28. γυμίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων. 569, 4. γεγεμισμένης ἤδη τῆς νεῶς μᾶλλον τοῦ δέοντος. 910, 8. γυμίσας ναῦν μεγάλην σίτου. 917, ult.

γενεὰ ἢ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον. seculum hoc hominum nunc ætatem agens. 1390, 25. γεννητῆς, uno aut geminato γ] γεννηταί erant, quibus eadem sacra Apollinis Patroi et Jovis Hercii communia essent. 1319, 27. poterant pen. e multis diversis demis esse. 1365, pen.

γενναίος; ταύτης [τῆς μελέτης] τοὺς καρποὺς ἔδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι. 328, 18. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ σωφροῦ προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. 331, 24. φυτὰ ἀκροβόρων γενναίων ἐμβέβλημένα. 1251, 22.

γενναίος; φέρειν δ', ὅτι ἂν ὁ θεὸς διδῶ, γενναίος. 258, 24. γενναίος καὶ εἰτόμιος ταῖς ψυχαῖς τοῦτο χειροτονεῖτε. 1466, 25.

γένος] εὐχεσθε αὐτὸν ἐξῴλω ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν. 363, 23. γένος οὐκ ἔστι φίλιον καὶ πολεμίων. 638, 3. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας. 642, 15. videntur γένος et οἰκία differre hactenus, ut γένος sint in descendente stirpe necessarii, liberi, nepotes, οἰκία in ascendente, ut pater, avus, et collaterales, ut fratres, sorores, consobrini. γένος item et παῖδες differunt. hi videntur liberi ex te nati esse, illi nepotes et his etiam remotiores, aut, si mavis, cognati collaterales. 642, 25. γένος item est sors nascendi, ut si quis civis Atheniensis natus sit. ἡμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἐν πληθῶσι χρημάτων ἀντὶ τοῦ γένους καλὸν ἔστιν. 953, 24. ἂ δὲ οὐδ' ἡμῖν τοῖς γένει πολίταις ἔστιν, οὐδ' ἐκείνῳ [utpote factitio] δεῖν οἰομαι παρὰ τοὺς νόμους γενέσθαι. 628, 8. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, [scil. τῶν πατέρων, ὧν νομιζονται εἶναι]. 1022, 15. ubi γένει idem valet, atque γόνῳ. item in illis. οὔτε γένει τοῦ τετελευτηκότος υἱὸς ἂν. 1081, 6. ab ipso procreatus. 1083, 7. γένος paraphrasticè usurpatur. τὸ τῶν διαμαρτυριῶν γένος, pro αἰ διαμαρτυρίας. 1098, 6. τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν τοῖς ἐγγύστατα γένους προσέταττε. 1100, 8. τὴν παρ' ἡμῶν εὐνοίαν δεῖ μὴ τινι ὥσπερ [εἰρωσύνην] ἐκ γένους, velut honorem aliquem generi adhescentem, omnibusque ex illa gente oriundis ipso nativitatē jure competentem, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα λέγουσιν ὑπάρχειν. 1427, 15.

Γεραῖαι, aut Γεραραί, vel Γεραῖραι] (nam de

vero exarandi modo disputatur) mulieres sacerdotio Bacchi consecratae, quae in officio Basilissae, seu reginae sacerorum, erant. ἐξάρκωσε τὰς Γεραῖας τὰς ὑπηρετούσας τοῖς ἱεροῖς. 1369, ult. 1371, 17. 1372, 1. ὄρκος τῶν Γεραῖρῶν. 1371, 22.

γεραίρειν] τὰ Θεόγνια καὶ Ἰοβάκχεια γεραίρω τῷ Διούσω κατὰ τὰ πάτρια. 1371, 24.

γέρας τοῦτο οἱ πρόγονοι ἡμῖν ἐκτίσαντο. 130, 8.

Γερούσια] senatus apud Spartanos. ἐπειδὴν τις εἰς τὴν καλουμένην Γερούσιαν ἐγκριθεῖη. 489, 19.

γέρρον] τὰ γέρρα ἐνεπίμπεσαν. crates vimineas, quibus contactæ septæque erant tabernæ institorum in foro Atheniensi scruta venalia habentium. 284, 24. τὰ γέρρα ἀναίρειν. incipere tabernas construere. die Buden anfangen aufzubauen [to begin to erect the booths]. 1375, 19.

γεύειν, γεύεσθαι] τοὺς γευομένους κύνας τῶν προβάτων φασι δεῖν κατακόπτειν. 782, 15. ἄρτι μὴς πίκτην γεύεται. 1215, 11.

γεωμετρία] erat in artibus liberalibus, quibus juvenutis Græca soleret imbui. τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπειράς ἔχειν αἰσχροῖν. 1414, 16.

γεωργεῖν] rei rusticae operam dare. τοὺς γεωργούντας ἡμῶν πλεον ἂν οἰομαι ζημιώθησθεσθαι. 17, 2. γῆν συνανημένοι γεωργήσουσιν, ὅσῃν οὐδ' ὄναρ ἤλπισται πώποτε. 175, 11. κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων. 239, pen. εἶτα γεωργῶν ἐκ τούτων καὶ σεμίως γέγονας. arator, id est, dominus ingentium fundorum. 442, 6. γεωργούντες, seduli in exercenda re rustica, καὶ φειδόμενοι. 613, 16. 753, 21. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται. hæc agit, hæc exercet, veluti colonus rus, et mercator mare, et opifex artem, quam didicit, ut inde victitet. 794, 22.

γεωργία] γεωργίας συμπληθεῖς. 386, 5. ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη. tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica. 872, 11.

γῆ] οὔτε τὴν γῆν [ῥοχύνοντο] πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἔστασαν. 426, 20. εἰὰν ἡ γῆ μὲν ἂν, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γένονται. 792, 21. ὄρω μῆτε καρπῶν γῆ φέροι, μῆτε ἀποθανόντα δέξαιτο. 794, 25. ἐπὶ γῆ καὶ συνοικίας δεδαικώς. der seine Capitalien. auf liegende Gründe und auf Häuser in der Stadt ausgethan hat [had invested his capital in landed property and houses in the city]. 946, 6. ἡ γῆ, rus, villa, οὐχ ὅπως καρπὸν τινα ἤνεργεν. 1225, 11.

γηθείν] lætari. γεγηθῶς καὶ λαργυγίζων. 323, 1. οἰκ ἐπὶ τοῖς ἐτέρων εὐτυχήμασι φαιδρός ἐγώ καὶ γεγηθῶς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέερχομαι. 332, 8.

γῆρας] τοὺς τῷ γῆρα βοηθοὺς λυμαινῆ, 733, 26. διωμόστατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφῆδα τὰ γῆρα ἰκανά. 1204, 23. γῆρας καὶ φυγή

[id est φυλὴν ἐν γῆρα] ἐπιχειρεῖα τῶν ὑπὲρ ἡμῶν πεποιημένων ἔχων. 1484, 3.
 γράσκειν] τὰς ἡμετέρας θυγατέρας, μελλούσας δὲ ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γράσκειν (vel γράσειν potius) περιῶν. 1124, 8.
 γηροτροφεῖν] γηροτροφῆσονται [προ γηροτροφηθήσονται] περιῶλεωτοι. 1399, 17. γηροτροφεῖ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα οὗτα. 763, 15.
 γηροτρόφος] ἔρημον εἶναι τῶν οικειοτάτων γηροτρόφον. 1400, 16.
 γίνεσθαι] esse, vel fieri. nasci. contingere, competere. effici. consequi. θαυμάζω, εἰ τῷ ποτε ἀνθρώπων γένοιεν, contigerit, datum fuerit, ἢ γίνεσθαι, ἂν τὰ παρόντα ἀναλάβη πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορεῖται πρὸς ἃ δεῖ, 33, 25. ἡμῶν αὐτῶν γενομένων. vestri factos, libertati vestræ restitutos, ad sanitatem mentis revocatos. 26, antep. εἰ εὐλευσθε ἡμῶν αὐτῶν γίνεσθαι. si vultis vestræ spontis esse, h. c. res vestras pro arbitrio vestro agere, non alienæ fidei periculo committere. 42, 10. αἰσχρὸν, ὅσπερ ἂν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινός, τίς γὰρ ἂν ἀθήνη ταῦτα γενέσθαι; 128, 16. δὸν παρὰ τοῦτο γίνεσθαι. quod oportebat fieri, nisi hoc obstaret. 140, 26. γερόναι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι. 145, 10. τί γένοιτο νεώτερον, ἢ Μακεδῶν ἀντὶ καταφρονῶν Ἀθηναίων. 157, 1. ἐν πολέμῳ οὐκ ἴστω γενησόμεθα. 179, ult. περιρῖδειν et περιορᾶν γιγνόμενα. insuper habere et æquo animo pati aliquid fieri. 246, 8. et 14. οὐδ' εἰ γένοιεν οἶδα. simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse. 248, 6. ἅμα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτορας γέγονε. 270, 22. οὐδ' ἂν εἰ τι γένοιτο. nullo pacto. ne si accideret quidem, quodcumque tandem futurum esset. utcumque sors caderet. Schlechterdings, durchaus, in alle Wege, es komme damit auch wie es wolle [absolutely, by all means, come of it what will]. 284, 17. 497, 27. 971, 9. εἰ ἔκει ἐγγίγοντο ἐν πανδοκίῳ, αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ἡμῶν. 390, pen. ἀφ' οὗ γενοῦσιν ἀίθερα, καὶ κρίσις γίνονται, οὐδεὶς πρόποτε ἡμολογῶν ἀδικεῖν ἕλω. 408, 9. τὰ μὴ γένομενα οὐκ ἔστι παῖσαι (scil. λόγῳ) γενησθαι. 1471, 2. b) nasci. ἡγεῖτο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν, οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γενησθαι, se natum, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. 296, 16. γενησθαι καλῶς καὶ πεπαιδευθαι σωφρονίως καὶ βεβαιότητι ἀποτίμιμος αὐτοῖς συμβέβηκεν. 1389, 23. c) contingere, competere, pro sua legitima, rata parte. zukommen, gebühren [to be due, be one's share]. ἀντι τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων. loco emolumentorum sibi convenientium, aut partorum, oblatorumve. 67, 27. inde τὸ γιγνόμενον competens, existens, consequens, id quod e certis præmissis colligitur, e numeris in summam collectis existit, in quemque pro rata sua portione vo-

nit. ἐκ δὲ τοῦ ἑμοῦ τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἔδει τίθεται. dependi oportebat id, quod pro modo facultatum e jusque in eum veniret. 261, 1. τὸ γιγνόμενον τίμημα, multa cuique crimini competens, major identidem minorve, prout crimen aut majus, aut minus est. ἀντὶ τοῦ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ γράφας ΤΟ ΑΓΓΥΡΙΟΝ, ἀντὶ δὲ τοῦ ΤΙΓΝΟΜΕΝΟΝ, Ὁ ΩΦΛΕ. 726, 26. ut si quis ærarium sacrum depeculatus sit, multam deceptam deprecatur, sin autem ærarium publicum, solummodo duplam. quod hic τὸ γιγνόμενον appellat, id p. 729, 8. appellat τὰ προσήκοντα, die Gebühr [the dues]. τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ τὴν συγγραφὴν. was einem an Gelde nach dem schriftlichen Verträge zukommt, wird, und werden muss [what money shall be due to some one according to the written agreement, and what must be paid]. 926, 21. ut paulo post, v. 25. ipse exponit, ὃ δεῖ γενέσθαι τοῖς δανείσασι κατὰ τὴν συγγραφὴν. οὐ δικαίαν, οὐδὲ γιγνομένην χάριν ἐξωσσοῦσι κομιζέσθαι. e promeritis eorum existentem, consequentem, ipsis debitam. 992, 3. τῶν γιγνομένων δι' ἐκείνα [scil. τὰναλώματα] τιμῶν ἀξιῶν ἑαυτοῖς μετέπειν. ex illis impendiis existentium eaque consequentium. 1230, 7. γίνεσθαι, confici e numeris collectis in summam, existere. τῶν ἑκατὸν καὶ εἰκοσι στατήρων γίνονται τρισχίλια τριακόσια ἐξήκοντα. 120 stateres efficiunt drachmas Atticas 3360. seu æquivalent illis. 914, 14. τὰ πρᾶγματα et τὰ γιγνόμενα inter se copulantur: ut 98, 14. et 111, 17. quod aut est ἐν διὰ δυνόν, pro ἐν τῷ γίνεσθαι τὰ πράγματα, in gestu rerum, aut τὰ γιγνόμενα sunt eventa forluta, τὰ πράγματα autem, τὰ ἀπὸ προαιρέσεως, quæ studio et opera hominum fiunt, aut τὰ γιγνόμενα sunt sequelæ τῶν πραγμάτων et effectus eorum. πρὸς τινι γίνεσθαι, animum ad aliquid attendere, studium in id conferre, totus in aliqua re elaboranda esse. πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν περὶ ἧν νῦν λέγω, γένησθε. 287, 4. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων. nempe in hoc versabatur salus Græciæ, momentum rerum Græcarum in hoc erat positum; per hoc stabat, ut res Græcorum sic essent, seciusve, sive hoc esset fieret, sive minus. 305, 3. γεροῦτων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς. quorundam infortuniis usorum. 533, 4. χρήματα ἐγγίγοντο. es kam Geld ein [money came in]. ἀμπλα redibant vectigalia. 141, 13. τῶν κρηθῶν, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἔσχατιᾶς γιγνομένων. reliquorumque vectigalium ex illo rure redeuntium. 1046, 16. περὶ τὴν γενομένην συμφορὰν [μάτην ἐν σπουδῇ] γενόμενος ἀνθρώπος. 788, 26.

γνώσκεις] decernere, statuere, apud animum suum pro rato et certo habere. ὡς αἰεὶ τι μείζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνώσκεις ἔσται. 13, 13. εἰ τις αὐτῶν ἀφελὸς τὸ γινώσκουσαι, hoc, quod noti cuique sint, a quoque statim noscitur, καὶ τὸ τῆ φωνῆ λέγειν Ἀττικῶς. 202, 10. 1424, 2. ἡ λόγῳ τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γινωσκομένους. 268, 12. τὰ δίκαια γινῶναι καὶ τὰ προσήκοντα, τεqua set congruas sententias pronunciare (de judicibus). 416, 3, et alibi. τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδῶς, οὐδὲ γινώσκων. quo tempore ne natum quidem hunc Midiam noram, h. e. ne nomen quidem ejus fando inaudiveram, aut, etiamsi audivissem, tamen non noscibam. so kannte ich ihn doch von person nicht [I did not know him personally]. 539, 25. γινωσκόμενοι ἐπὶ τὰ χεῖρω. partem in pejorem cogniti. 851, pen. τὴν οὕτω παρανόμως γνωσθεῖσαν διαίταν ἐργα κυρίαν εἶναι. decisam, disceptatam. 903, 11. γινῶναι δὲ ἰδόντα ἕτερον, alterius, quem fortuito tibi oblatum videris, observare, notare vitia, καὶ ἐπιπληῆσαι βῆδιον. 983, 2. ἡ γνωσθεῖσα διαλλαγή ὑπὸ τῶν διαιτητῶν. conditiones reconciliationis, quas arbitri litigantibus tulerunt, æquas censentes. 1360, 23. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι, *das dafür bekannt werden* [becoming known], famam adipisci, nobilitari, ποιούντά τι τῶν ἡμῖν συμφερόντων, studio faciendi aliquid e re vestra. 1481, 8. οὐχ οἷός τ' ἦν ἐμμένειν, οἷς ἐκεῖνοι γνοῖεν. 1032, 9. ἂν μὲν ἀ χρῆ περὶ ἡμῶν γινώσκῃ Κερσοβλέωτης. ita se erga vos gerat, eo sit animo, iis moribus, quibus par est ut esse. 658, 23. opponitur enim ei: ἂν δ' ἀλόγως ἀδικεῖν ἐπιχειρῆ. ἐγνωσμένους pro ἐγνωκότας. 303, 27.

Γλαυκοθέα] τὴν μητέρα σεμνῶς πᾶν Γλαυκοθέαν ἀνόμασεν. 270, 24.

γλίσχρος] ἂ μὲν οικοδομεῖτε καὶ κοιᾶτε, ὡς μικρὰ καὶ γλίσχρα, αἰσχρὴν λέγειν. 689, 24.

γλίσχρος καὶ μόλις ἀπειληφότι. 977, 25.

γλίχουσαι] ταῦτ' ἦν, ὃν μάλιστα ἐγλίχουσαι. 62, 25. πρᾶξαντες, ἂ πάντες μὲν αἰεὶ γλίχουσαι λέγειν, ἀξίως δ' εἶπειν οὐδεὶς δεδύνηται. 68, 18. τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστρεψῆσαι γλίχεται. 297, 4. τοῖς πρὸς ἡμᾶς ζῶσι, καὶ τῆς παρ' ἡμῶν τιμῆς γλιχόμενοις, καὶ μὴ προοδεωκόσι ταύτην. 411, 24.

γλῶττα] ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν. 406, 4. ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει. 418, 26.

γνάθος] τὰς γνάθους φυσῶν. 442, 16.

γνήσιος] ἀλλ' οὐν ἀπὸ γνησίων γε ὄντων τῆς Ἑλλάδος ἠδικούντο. 118, 24. ὡσπερ ἂν εἰ τις υἱὸς γνήσιος ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονῶς διαφύκει τι μὴ καλῶς. 118, 26. γνήσιος παῖς proprie est ὁ γόνῳ γεγονῶς, natus et pro-

creatus ab aliquo, qui opponitur τῷ ποιητῷ, factitio, adoptato. 1095, 5. differt a κυρίως γνησίῳ, ab eo qui pro γνησίῳ adscitus et declaratus fuit ab aliquo, penes quem ejus rei κύρος, potestas, fuisset. ibid. ἀδύνατόν ἐστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπεῖν, ἂν μὴ γόνῳ γεγονῶς ἦ γένει. 1099, 19. γνήσιοι, ingenui liberi quibusnam a patre, et quam a matre, et quibusnam a sponsoribus viro desponsa nascantur, exponitur. p. 1134. γνήσιοι γόνῳ τῆς πατρίδος πολῖται, sunt, cives indigenæ, aborigines, quatenus opponuntur τοῖς ἐπῆλυσι et adscriptis civitati. 1390, 9. ὡς υἱὸν ὄντα γνήσιον τοῦ τελευτηκίωτος πολλὰ ἔτι ἦδη. quasi genuinus sit filius ejus, qui quibus ante annis decessisset, quam hic nasceretur. 1093, 2.

γνησίως] vere, bona fide, reapse. τοὺς γνησίως μετέχοντας τῆς πόλεως. 1353, pen. τίς ἐστίν, ὅστις εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν ἐδαλίσει γνησίως ἡμῖν δοῦναι. 1482, 14.

γνώμη] alias est id, quod cuique videtur, placet, cui studet, quod sentit et appetit, quo animus fert; alias forma cogitandi, ratio consiliorum, mens; alias exspectatio. ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκδῆ. secius, quam velis. 14, 3. τοῦτο περῶτον αὐτὸν παρὰ τὴν γνώμην γεγονῶς. 15, 14. ὅτι ταῖς γνώμαις ἡμεῖς ἀφροσύνηκατε τῶν πραγμάτων. 131, 7. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ἁμῶς τὴν γνώμην. 142, 19. προσεῖναι, facultatem dare, περὶ τοῦτον τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφῆναι. 169, 12. ὑποκείσθαι τοῦτο τῇ γνώμῃ. propositam esse atque inflixum menti, at ratum et certum scitum. 179, 6. οὕτω διακείσθαι τὰς γνώμας ἡμᾶς. 182, 3. οὐχ ἀπὸ τῆς ἑμαυτοῦ γνώμης μόνον, ταῦτα συμφέρον ὑπολαμβάνων. 281, 16. ταῖς ἐτέραν ἐπακολουθεῖν γνώμαις. 284, 8. μὴ γνώμην πάντων φιλιππισιάντων. 287, 1. ὁ μὲν γὰρ [ὁ σύμβουλος puta] πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται. 291, 18. τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. 309, 27. ψῆφον ἢ γνώμην εἶσθαι, per synesin pro ψῆφον εἶσθαι, ἢ γνώμην ἀποφῆναι. 362, 1. τὸ μὲν περῶτον ὧς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφανομένη. 390, 6. τὸ τῆς γνώμης ἀνεγένκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. locum hunc de γνώμῃ, hoc est, de analogia et equitate æstimationis, referte ad universam legem. 493, 1. ἐπειδὴ τὴν ἀναίδῃ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν. 543, 24. γνώμη τῇ δικαιοσάτῃ δικάσειν ὁμομόκασιν. 652, 25. ἢ δὲ τῆς γνώμης δόξα [id est δόξασις] ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσῃ, παρῆσταται. visum illud mentis, quod sententiam pronuntiandam concipit quasi et format in mente, existit ex iis, quæ auribus accipiuntur. 652, 26. γνώμη διαμαρτῶν ἀποτυχεῖν. 716, 3. γνώμην ἄλλην εὐθέως ἔλαβε. *er hat sich gleich anders besonnen* [he has immediately changed his opinion]. 889, 10.

- περὶ ἐν μὴ ὀσιόμοι, [περὶ τοῦτων] γνώμη: τῆ δικαιοσύνη ὁμαρμάνε δικάσειν. nach euerem besten Wissen und Gewissen, nach eurer Erkenntnis, mit möglichster Beobachtung der Billigkeit und des Rechtes [to the best of your judgment and conscience, according to your cognizance, with all possible regard to equity and right]. 1006, 27. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ἱμετέρας γνώμης διαμαρτόντα. qui vestro suffragio exciderit, caruerit. 1048, 22. τῆς γνώμης τῆς τῶν τοῦτο παθόντων τὸ ὄνειδος εὐρήσομαι. 1434, 23.
- γνωρίζειν] noscitate. γνωρίζας τοὺς ἀποψηφισαμένους. 800, 6. usu, familiaritate cognitum habere. 924, ult. ὁπόθεν διποθεῖνε γνωρίζομενοι. quacunque tandem ratione cum eo conciliati. 925, 5. προσηγορίας ἔχοντες, αἷς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ γένει γνωρίζονται. 1390, 27. ὡςπερ ἴχθυη γνωρίζουσα τὴν ἠ τῶν οἰκείων καὶ φίλων μήμηρ. 1393, 27.
- γνώριμος] ἐξ ἀνανύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγῶσσι. 106, 7. οἱ γνωριμώτατοι ἐν ταῖς πόλεσι καὶ προστάται ἐπὶ κοινῶν ἀξιοῦμενοι. 424, 7. γνωριμὸν σε ποιήσας τας ἀντ' ἀνδραπέδου. 1123, 23. διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς ἐν ἐκάστη τῶν Ἑλληνίδων πόλεων γνωρίζους. 1468, ult. γνώριμα καὶ πιστὰ αὐτῷ ἀκούειν. 189, 18. ἔσται δὲ βραχύς καὶ γνώριμος ἡμῖν ὁ λόγος. noscibilis, h. e. probabilis, quem ut primum audieritis, ita statim arripietis, et recodatione in eum devenietis, atque probabit, tanquam dudum vobis notum et probatum, ut hominem usu multo nobis cognitum, quam primum aspiciamus, rursus noscitamus. 34, ult.
- γνωρίζω] perspicue, plane, dilucide ad intelligendum. ἀπλῶς καὶ πᾶσιν ὁμοίως γνωρίζω (noscitabiliter) γεγράφθαι. 722, 15. γνωρίζω εἶχέ μοι καὶ πάσαι. familiariter me usus est. 1247, 14.
- γνώσις] sententia a iudice pronuntiata, edictum. 79, 1. 544, 2. 711, 14. 725, 14. 778, 17. 802, 8. 899, 17. 949, 16. κατὰ γνώσιν διαικτοῦ ἱμέτερος πολιτικῆς γεγενήμενος. 1020, pen. ἀπόφασις ἐπὶ διαικτοῦ, ἦν καὶ γνώσιν καλεῖ Δημοσθένης. Julius Pollax II. 129.
- γῆς] δεινὴν καὶ γόντα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζω. 318, 1. ἀπιστος, γῆς, ποιηρῆς. 374, 20. γῆς οὕτω θαυμάσιος. 854, 4.
- γοπτεία] τοσαῦται τέχνη καὶ γοπτεία — εἰσὶν ἐφ' ἡμᾶς κατισσομενασμένοι. 1458, 18. γοπτεῖν] γοπτεῖντὰ καὶ φεναισθῆντὰ τῆ περὶ τᾶλλα φιλαθηρῶσι. 373, ult.
- γῆμος] τὸν γῆμον εἰκέλον ἔχειν τῆς νεῆς. 883, 11. τὸν γῆμον ἐκέτισε ἐξελόμενος. oneribus navis expromtis. 1283, 21. οὐχ ἅπαντα τὸν γῆμον μετενέθεντο. 1290, 18.
- γυῖος] τοὺς γουῖοσι τὸν ὀρισμένον ἔρανον φέρειν. 142, 1. ὡςπερ ἐνὶς ἡμῶν ἐκάστου εἰς τις ἐστὶ γυῖος, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινούς δεῖ γυῖος τοὺς πάντας ἡγεῖσθαι. 142, 5. 154, pen. 187, 7. οὐ τοὺς γουῖοσι μόνον νομίζω γενεῖσθαι. 296, 17. στέργειν τοὺς γυῖοις. 790, 7. ἔχθρος μὲν ἐστὶ τοὺς γουῖοις, φίλος δὲ Πausanias τῷ πόργω. 1489, 3. Thesmotheta scrutinium tolerantans, inter alia, etiam hoc interrogabantur, εἰ τοὺς γυῖοις εὖ ποιούσι. 1320, 18.
- γυῖον] τὰς ἀπορήτους αὐτοῦ ὡςπερ ἐν τραγωδία γυῖος. 563, 2.
- γυῖος] γῶνα υἱὸς opponitur τῷ ποιητῷ, adscito, adoptato. passim locorum. τοῦτους δὲ γυῖοις γῶνω, vi nativitalis, εἶναι τῆς πόλεως πολίτας. 1390, 9.
- γῶνον] ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γῶνα τὰ ἱατροκλεῖ. 403, 6. πολλὰ ἐμοῦ δευθέντος καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος πρὸς τῶν γυῖοιων. 1343, ult.
- γυῖοιων] τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γυῖοιων προσγορευόμενος. 313, ult.
- γῶμαμα] γῶμαματα δημόσια. chartarium publicum. 243, 25. ἐδιδασκες γῶμαματα, literas pueriles, ἐγὼ δ' ἐφοῖταν. 315, 7. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ἱμετέροις γῶμασιν, ἐν τῷ μητρώῳ, 381, 1. παρὰ τὰ γῶμαματα ἐπέσβευσαν. præter, contra literas, quibus perscripta erant mandata legis ad legationem ebant mandata proficiscentibus injuncta. Instructionen. Verhaltungsbefehle [instructions, orders]. 430, 15. γῶμαματα γὰρ γεγραμμένα (subaudi μόνον) ἐστὶ. Sie, die Gesetze, sind ein todter Buchstabe [they, the laws, are a dead letter]. 586, 5. ὃν τρόπον ἔχει τὰ γῶμαματα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. quæ sit ratio tabularum, quas numularii conscribunt. was es mit den Handlungsbüchern der Banquiers für eine Bewandnis habe [what the books of the Bankers signify]. 1202, 3. ἀμυδροῖς γῶμασιν Ἄττικοῖς ἠλοῦσα τὰ γεγραμμένα. 1370, pen. γῶμαματα idem, quod nos usurpamus, eine Acte, ein Document, eine Urkunde [a document, deed, record]. 1034, 16. οὐδὲ μικρὸν προσέχον τοῖς γῶμασιν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ συγγραφῇ. articulis, punctis, capitibus contractus in tabulis consignatis. 931, 10. codicilli, quibus perscriptæ sunt rationes facultatum ab aliquo relictarum, nominumque ab ipso contractorum, et pecuniarum, quas ipse aliis creditit. 950, 9. et ibi sæpe. v. Etymolog. h. v. p. 240, pen. in Excerptis meis p. 172.
- γεμαματεῖον, schedium, ἐν ᾧ τὰ τούτω βεβιωμένα ἐνεσσι. 600, 17. literæ cambiales, aut simile quid. 788, 18. Obligation, Schuldverschreibung [a writing of obligation, bond]. 956, 2. expensorum et acceptorum codex, quo fenerator consignat quæstus sui rationes quotidianas. 1111, 22. ὁ νόμος ἐν γεμα-

ματείω κελείει μαρτυρίην, (nostró more loquendi, auf' einem Stempelbogen [on a stamp]), ἵνα μήτ' ἀφελείν ἐξῆ, μήτε προσθεῖναι τοῖς γεγραμμένοις μηδέν. 1115, 3. τοὺς μαρτυρησαντας τὰ γενόμενα ἐν γραμματείῳ κατὰ τὸν νόμον. 1141, 22. κύριος ὢν τῶν γραμματείων, ἐξ ἂν τοὺς δημότας ἀνεκάλει. codicum, quibus perscripta erant demotiarum nomina. 1301, 20. γραμματεῖον ληξιαρχικόν. codex, in quo perscripta sunt nomina eorum, qui ad pubertatem proveci in scrutinio publico probati, digni sunt habiti, qui rem suam privatam publicamque gerant. 1306, 22.

γραμματεῦσιν] scribam agere. ἔγραμμάτευσεν, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζο. 315, 9. γραμματεῶν Ἀντιμάχῳ διετέλει. 1186, 23.

γραμματεὺς ὀλιθρος. 269, 19. γραμματεὺς erat concivium, usurpatum pro homine vilissima stirpe, quæstus sordidi, versuto, impuro, scelerato, audaci. 371, 21. ὑφ' ἐνὸς γραμματέως τυραννηθῆσθαι. 506, 21. γραμματεὺς κατὰ τὴν πρυτανείαν. 720, 22. nam tribus quæque suo peculiari scriba utebatur. γραμματεὺς τῶν τοῦ ἐμπορίου ἐπιμελητῶν. 1324, 9. γραμματεὺς τῆς βουλῆς. 238, 14. ἐπέταξεν ἐκθεῖναι, novam legem rogandam, πρόσθεν τῶν ἐπανύμων καὶ τῶ γραμματεῖ παραδοῦναι. 485, 18. qui eam in concione recitaret, quo domum reversus quisque per otium de ea meditaretur. Priusquam auctor auctorem causam dicere ordiretur, recitabat scriba τὴν γραφὴν, seu libellum ab accusatore exhibitum, quo designata erant accusationis summa capita. item leges, ad quas orator provocaret, id quod ex omnibus pæne paginis constat. nec non testimonia testium. scriba prytaniæ decreta prytanium ad Thesmothetas referrebat. 720, 22.

γραμματιδίῳ] ein Wechsel, den einer von sich austellet [a bill, which somebody draws, a promissory note]. ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένῳ. 1283, 4.

γραμματιστής] ludimagister, pueros literas docens. Per contemptum, et probri ergo. 431, 24.

γραμματοκύφην] homo ita libris affixus, ut curvus ab incumbendo fiat. 297, 22.

γραῦς] ὡς δὲ οὔτος [maritus mulierculæ] ἀπέθανε, καὶ αὐτὴ γραῦς ἦν. 1156, 2.

γράφειν] εἰς στήλην χαλκὴν γράφαντες. 121, 22. ὡς οὐ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν πόλεμον. neque auctor fieri decreti, quo bellum suaderetur. 146, 2. οὐ μόνον τῷ γράφαι [τοὺς νόμους ὁ Σόλων] αἴτιο δεῖν κυρίου εἶναι. 227, 15. τὰ γραφέντα. auctoritates literis consignatæ. 254, 15. γραφεῖς εἰς τὸν ἀγῶνα τούτου. 260, 18. καὶ λέγων καὶ γράφῳ ἐξηπαύρομαι τὰ δόντα ὑπὲρ ἡμῶν. 286, 4. οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ

ἔγραφα δὲ οὐδὲ, ἔγραφα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δὲ. 288, 8. γράφειν sic nude pro γε. νόμους et ψηφίσματα. πάλαι γὰρ μισθοῦ καὶ γράφον, καὶ νόμους εἰσφέρειν ἄπται. 722, 2. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅτι ἂν βούλωνται. Memoriule, Suppliken, Vorschläge, etc. aufsetzen [to write down memorandums, memorials, petitions, proposals, &c.]. 687, 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην. 358, 17. γράφεσθαι in medio, accusare, reum facere. τὴν γὰρ αὐτὴν τοῦτο ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων, incusatorum, τάξι. 244, 9. ἂ τούτου τοῦ νόμου γεγραμμεθα. quæ hujus legis capita notavimus, reprehendimus, ut vitiosa et reip. noxia. 486, 1. et 14. ἐγράφατο τὴν Χαβρίου δωρεάν. accusavit ut haud legitimum, et haud merito datam. 501, pen. γεγραφεῖναι μέντοι τὸν λόγον μοι Μειδιαν. 576, 21. τὸ γεγραμμένον, est, summa æris, quod aliquis ab accusatore arguitur depeculatus esse; ob quod actio in eum suscepta fuit, et in libello accusatorio nominatim ea summa fuit indicata. τοῖς ὀφείλουσι τὸ γεγραμμένον, æs debitum, cujus postulatur, ἐκτίνει, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προσούσας ζημίας καταβάλλει, et insuper mulctas a legibus constitutas. 727, 3. ἐμὲ δὲ, εἴσωρ ἐνόμιζεν ἐξελέγχειν αὐτὸν, οὐκ ἂν ἐγράφατο. es ist nicht zu denken, dass er unterlassen haben würde mich zu belangen [it is not likely, that he would have forborne to bring an action against me]. 229, 25. ὡσπερ, εἰ τις ἐκείνων ἐάλω, σὺ τὰδε οὐκ ἔγραψας, οὕτως ἂν σὺ νῦν ἄλλως, ἄλλος οὐ γράψῃ. 653, 20. μεθ' ἂν οἱ ζωγράφοι γράφουσι, pingunt, τοὺς ἀσεβεῖς ἐν ἄδου. 786, 15. γράφεσθαι dicitur dominus tabernæ trapeziticæ, jubens a puero commentariensi in rationarium ea, quæ vult et necesse est, referri. auf- oder anschreiben lassen [to put down, note in writing]. 1186, 7. 24. et 26. ὅσοι μὲν ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσὶ. scripti sunt pro ærariis. 1337, 25. ἂ τις εἰπὴν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράφειν, literis mandare, φυλάξαιτ' ἂν. 1489, 13. γράφεσθαι παρανόμων ἐστὶ dicitur percerebri usus. γράφεσθαι γραφὴν et δικάζειν γραφὴν ut diversa, sed ejusdem generis, copulantur. οὐδεμίαν πάποτ' ἐγράφατό με, οὐδ' ἐδίκαζε δίκην. 311, 5. quæ videtur hactenus differre, ut γράφεσθαι sit denunciare, deferre reum ad judicem, δικάζειν autem actionem persequi. πρόσσodon γράφεσθαι πρὸς τὴν βουλὴν. libello supplice exhibito veniam rogare cum senatu de rogatione aliqua ad populum ferenda prius, quam hoc fiat, agendi, ejusque arbitrio rem permittendi. 715. 25. εἰς οὐκ ἐγράφατο τοῦ προβουλεύματος, τούτοις, ἂ δικάζει, συκοφαντῶν φανήσεται, Hermogenes p. 364,

23. ex or. pro corona. ἄν οὐδὲν γέγραφαί. quorum nihil inculpasti. 267, 3. συγγραφὴν διαρρήδην γραφάμενος, ἐφ' ᾧ τε καταπαλεῖν τὴν ταύτην εἰς τὸ ἡμέτερον ἑμασθῆριον. cum postulasset operamque dedisset, ut in tabulis contractus hæc clausula disertis verbis exprimeretur, studendum esse, ut navigium in portum vestrum revertatur. 1289, 6. αὐτοὺς μὲν τῶν τοῦ διπλάσιον καθ' ἑαυτῶν τὴν ζημίαν γράψασθαι, ἂν τι παραβαίνοισι τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ. hos ipsos operam dedisse, (aut passos esse) ut in tabulis contractus de muleta geminata luenda, si quid contractui repugnans fieret, caveretur. 1296, 6. γράφεται ὁ φράστωρ Στέφανον πούτωι δίκην πρὸς τοὺς δεσμοθέτας. diem Phrastor Stephano dicit in foro Thesmothetarum. 1362, ult.

γραφεῖς] pictor. Ἀγάδαρχην τὸν γραφεῖα. 562, 12.

γραφῆ] actio in aliquem forensis, accusatio in causa quadam publica. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίαν ἀκοὴν μου. 228, 12. ἀπίνεγκε πρὸς τὸν ἀρχοντα παρανόμων γραφῆν. 243, 12. γραφαί, monumenta literis consignata. γραφαί ψευδεῖς. tabulae corruptae, subjectae. 243, 25. ἀπαρτῶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς, orationem a capitibus accusationis sejungere, in defensione ad aliena a causa delabi atque evagari. 244, 27. οἰκείος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος. 245, 4. εἰσέρχεται γραφῆν. de reo accusato, et in iudicium vocato. 261, 8. τὸ τοῦ κεφάλου καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν. 310, pen. γραφὰς τούτων εἶναι πρὸς τοὺς δεσμοθέτας. adversus hos agi licere in foro Thesmothetarum ex titulo læsæ majestatis et perduellionis. 1137, 6. ἡ ἐν τῇ ποικίλῃ στοῦ γραφῆ. pictura. 1377, 9. μὴ ἔλειν τὴν γραφῆν. causa cadere. 226, 17. formula τῆς γραφῆς, qua Æschines Ctesiphontem in iudicium vocabat de decreta Demostheni corona. 245, 12. συστάντων, εἰς ἣν ἐπιμελὴς κακῶς ἐμέ ποιεῖν, καὶ γραφὰς, εἰδούσας, εἰσυγγελλίας, πάντα ἐπαγγύοντο μοι. 310, 4. ut εἰσαγγελλία sunt actiones contra prava et noxia instituta, ita γραφαί sensu strictiore sunt actiones contra suasiones, sive ore, sive scripto factas, formulæ juris in foro Attico usurpatis adversantes, vulgo παρανόμων. id quod e p. 310, 16. cum 19. collato videtur colligi posse. γραφῆν ἱερῶν χρημάτων τινὰ διακίβην. de sacrilegio, bonis fanorum interversis accusare. 435, 8. καὶ δίκας ἰδίας διδωσί μοι ὁ νόμος καὶ γραφῆν ὕβρεως. licet mihi, e formula juris Attici, Midiam non magis privatis actionibus ex aliis atque aliis titulis persequi, quam actione contumeliæ. 523, 18. erat ergo actio de contumelia oblata, actio publica. γραφὴν λιμοπαξίου

κατ' ἐμοῦ κατασκευάζει. 547, 27. κατασκευάσας ἀσβεστίας γραφῆν, οὐκ ἐπ' ἐμέ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεῖον μου. 593, 15. 702, 6. in accusationibus publicis exerceri erat turpe et invidiosum, honestoque indecorum habebatur. μετρίως τὸν ἄλλος χρόνον βεβιωκῶς νῦν ἐν ἀγῶσι καὶ γραφαῖς δημοσίου ἐξετάζομαι. 701, 21. οἱ νόμοι καὶ περὶ τῶν τοιούτων πεποιήκασι γραφῆν. leges permittunt etiam hujusmodi facinora actionibus forensibus persequi. 1136, ult. γραφῆν ψευδοκλητείας ἀνακρίνεσθαι. 1252, 6. τραύματος πάλιν εἰσι γραφαί. 1262, 26. ἠδελον ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος τούτου καὶ μὴ εἰσιέναι τὴν γραφῆν ταύτην. 1386, 16. γραφῆν ξενίας φεύγειν καὶ μικροῦ πιωγράσκεσθαι. 1481, 18. γραφῆ interdum usurpatur quoque de accusatione criminis privati, ut p. 529, 23. ὅσοι δ' ἂν γράφονται γραφὰς ἰδίας. et universe scriptum quodcumque senatui, aut dicasterio alicui exhibitum, docendi, aut suadendi, aut rogandi ergo. λάβε δ' αὐτοῖς τὴν γραφῆν ταύτην καὶ μέχρι τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἀνάγνωδι τὸν νόμον. 723, 5. ubi γραφῆ et νόμος idem sunt, lex a Timocrate lala quidem, verum Demosthene repugnante, non perlata.

γηγορεῖν] διὰ ταῦτ' ἐγγήγορες, ἐφέστηκεν. 70, 16.

γυμνάζειν] γυμνασθέντες ἔδαυμάσθησαν. 1414, 8.

γυμνασιαρχεῖν] erat genus τῶν λειτουργιών, seu functionum onerosarum et sumptuosarum, quas pro reo obire divitiibus necesse erat. 463, 14.

γυμνασιαρχοί, si in jus vocarentur, stabant in foro regis sacrorum. 940, 13.

γυμνάσιον] τῶν σκευῶν τι ὑφέλοιτο τῶν ἐκ τῶν γυμνασίων. 736, 8.

γυμνικός ἀγών. 265, pen.

γυμνός] μικροῦ γυμνῶν ἐν τῷ χιτῶνίσκῳ γενέσθαι. 583, 21. ἀπεκομίσθη γυμνός. 1259, 24.

γυναῖον] γυναῖον πᾶγμα ἐποίησεν. 787, 25.

γυνή] ἡμεῖς δ' ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἀνδρῶν καὶ ταῦτα γυναικῶν φοβηθήσομεν. 197, 12. Κυρσίονα καταλιθώσαντες, οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναικῶν αὐτοῦ. 296, 11. ἐπὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν καὶ τὰ τιμωτάτα. 300, 1. τὰ παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλειοστή φυλακῇ, παιδῶν καὶ γυναικῶν, ἐφ' ἡμῶν ποιήσαντες. 300, 9. γυναικῶν πειθόμενος vetatur testamentum condere. 1133, 11. παραφρονῶν, ὡς οὐδεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικῶν πειθόμενος πόρῃ. 1183, 12. γυνὴ ὅσου ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παρούσῃ κάμνοντι ἀνδρῶν. 1364, 13. τὴν γυναικῶν τὴν Διονύσιον δεσπομένην καὶ ποιήσαντες τὰ ἱερά. 1371, 2. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς κατ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι. 1386, 21. mulieres

quænam sint eæ, quibus lex dederit
jus et fas defuncti agnati exsequias ire.
1071, 12.

Δ.

δαίειν τὴν χώραν. agrum oppido subjectum
ferro et igni depopulari. 255, ult.

τὸ δαιμόνιον] πολλάκις γὰρ ἔμοιγε ἐπελήλυθε
καὶ τοῦτο φοβεῖσθαι, μὴ τι δαιμόνιον τὰ
πράγματα ἐλαύνῃ. malignum aliquod,
asperum et nobis infestum numen. 124,
26. ἢ ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον φίλον μὲν
ἀλυσιτελῆ, συμφέροντα δ' ἔχθρὸν ἐμφανίζει,
τοῦτον ἡμεῖς φοβώμεθα. 188, 13. numen
tutelare, a deo cuique homini nato ad-
ditum pro monitore vigile, atque cen-
sore morum et institutorum. οἱ θεοὶ δὲ
εἰσονται καὶ τὸ δαιμόνιον [conscientia
cujusque sua] τὸν μὴ τὰ δίκαια ψυφι-
σάμενον. 415, ult.

δαιμόνιος] δαιμόνια τινὶ καὶ θεῖα παντά-
σασιν ἔοικεν εὐεργεσία. 18, 9.

δαίμων] τὸ πέρασ, ὡς ἂν ὁ δαίμων βουλῆθῃ,
τῶν πάντων γίνεσθαι. 292, 18. τῇ τύχῃ,
ἢ ὁ δαίμων ἐκάστοις ἀπένεμε, ταύτη κέ-
χρηται. 297, 20. κατὰ τύχην τινὰ καὶ
δαίμονα. zu recht gutem Glücke [through
sheer good luck]. 1173, pen. δαίμων ὁ
πάντων κύριος ὡς ἐβούλετο, ἐνεμε τὸ τέλος.
1395, 20.

δαῖς] epulæ, convivium. δαιτὶς ἐν ἰσυχίᾳ.
422, 5.

δάμνει καὶ τοῦτο. 543, 8. οἷος, οὗς αἰτιᾶται
λύκος εἶναι, μὴ δάμνειν. 782, 9. οὐδένα
πάποθ' ἡμῶν ἴσως ἔχῃς ἔδακεν, οὐδὲ φα-
λάγγιον, μηδὲ δάκεται. 798, ult. μήποτε
ἐκάστον ἡμῶν δῆξεται σεριμένετε. 799, 5.
δακρύειν] μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινόμενον
τὴν ἐκείνων τύχην. 321, 18.

δάκρυον] δάκρυσι κλαίων. 872, ult. ἔρημα τὰ
τῆς πατρῶδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ
πένθους πλήρη. 1399, 12.

δακτύλιος] φέρε τὸν δακτύλιον. cedo annu-
lum. 978, 26.

δακτυλοδεικτεῖτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ τὸν πονηρότα-
τον ἀπάντων δεικνύειν. 790, 21.

δάμαρ] ἐπὶ δάμαρτι ἀποκτείνῃ. in stupro
uxoris. 637, 3. ἢ ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίως
δάμαρτα εἶναι. dponderit, ut sub æquis
et legitimis conditionibus materfamilias
ei sit. 1134, 16.

δανείζειν] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ
τοῖς μεγάλους τόκοις. 15, 19. δέδοικα, μὴ
κλήθαιμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῶ ἄγοντες
ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι. 372, 1. λέγονται οἱ
πρῆκτονα χρήματα δανείσασθαι παρὰ
τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοῖς ἐν Πειραιεῖ.
460, 12. δεδανειμένοι ἐπὶ τῷ σίτω. 885,
17. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀνδραπόδοις τῷ Μοι-
ριάθῃ πεντακοσίας δραχμὰς ἐδάνεισε. 822,
10. δανείσαντι εἰς τὰ ἡμέτερα. merces
ære nostro, quod nos ei credideramus,
cmtas supposuit pro pignore, quo ab

aliis æs mutuam acciperet. auf unser
Guth hat er Geld geborget [he has bor-
rowed money on our property]. 822, 14.
Chrysiippus Phormionī in fœnus nauti-
cum credebat 2000 drachmas in navi-
gationem e portu Attico Byzantium, et
illinc retrorsum, quæ erat navigatio
ferme semestris, quo nave salva in
portum Atticum reducta, solveret in
fœnus 600 drachmas. erat ergo propor-
tio fœnoris ad caput usuræ expositum,
ut 1½ ad 4. 914, 5. δανείζειν χρήματα,
civi Atheniensi non licebat, præterquam
in portum Atticum. 941, 5. οἱ δεδανει-
κότες solebant usuras sub exitum anni
poscere. 1225, 14. δανείζειν ἐπὶ ὀκτὼ
ὀβολοῖς τὴν μὴν τῷ μηνὸς ἐκάστου. 1250,
21. mercium pro ære in fœnus nauti-
cum credito comparandarum, in naves
imponendarum et negotiatione exercen-
dorum valor debebat esse duplus æris
crediti : ut 4000 dr. ad 2000 drachmas.
908, 20. et 26. δανείζειν ἐτερόπλοα. 909,
25. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ
τῶν δανειζομένων ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων
εἰσὶ. 922, 11. μισοσύϊ, φησιν, οἱ Ἀθηναῖοι
τοὺς δανειζοντας. 981. 24. εὐπορίας δὲ
μικρῶν ἐδάνεισα ταῦτα, (scil. τὰ μικρά).
982, 9.

δάειον] fœnus, die zinsen [the interest].
πρὸς τὴν αὐτῷ ἀπαντῶν τὸ δάνειον. 911, 3.
æs in fœnus datum. das Geld, das man
einem auf Zinsen vorgestreck hat [the
money which one has got advanced at in-
terest]. καρπούμενος τὰ ἡμέτερα καὶ ἔχων
τό τε δάνειον καὶ τὴν ἐργασίαν. lucrum
inde quesitum. 1283, pen.

δαπανᾶν] ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ πό-
λεμον δαδανᾶσθε. insumsistis. 17, 3.
νομίζειν χρῆ χαλεπὰ, οὐκ ὅσα ἂν εἰς σωτη-
ρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἂ πεισώμεθα, ἂν
ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν. h. e. pecunias
insumere tuendæ nostræ salutis ergo.
146, 11. meretrix, concubina amantem
πολλὰ δαπανᾶν ἀναγκάζουσα. 1023, 14.

δαπάνη] εἰ δὲ τῶ ταῦτα δοκεῖ καὶ δαπάνης
μεγάλης καὶ πόνου καὶ πραγματείας εἶναι.
101, 22. τὴν δαπάνην ἐξήκοντα τάλαντα
συντελῆ. 183, 12. et 14. εἰκοσι μὲν ἢ τάλ-
αντα τὰ τὴν δαπάνην διαλύοντα. Können
den nothwendigen Aufwand bestreiten
[would be requisite to meet the necessary
expenditure]. 188, 16. οἱ πρῶτοντες ἂν
ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πτόνον, ἢ παιδιὰν πλείω
τῆς μετρείας, οὕτως ὀρώσων, ὥστε μὴ δοκεῖν
ἑωρακέναι. 796, 26. μέτρος κατὰ πάσας
τὰς εἰς ἑμαυτὸν δαπάνας εἶναι. 1124, ult.
εἰς χρημάτων δαπάνην. 1393, 2.

δαπανηρὸς] πόλεμον ἀδοξὸν καὶ δαπανηρὸν
ἀρασθαι. 58, 6. οὕτω δαπανηρὸς ἦν, ὥστε,
γάμῳ γεγαρηκὸς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἐτέρας
εἶχε γυναῖκα, καὶ δύο οἰκίας ἔκει. 1002, 11.
δαρεικός] numus aureus Persicus, a Dario
sic dictus. τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου, ὅς

- ἦς τριακοσίους δαρεικοῦς. 741, 7.
 διατμολογῆν] die Schatzung einsammeln, bey-
 treiben [to gather, collect taxes, contribu-
 tions]. τάργυριον, ὁ παρὰ τῶν ἄλλων ἐρα-
 στῶν ἑδατμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθε-
 ρίαν συλλέγουσα. 1355, 8.
 δῖ] eleganter redundat in oratione sto-
 machantis, rem mirantis una atque in-
 dignantis, τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον!
 über den Lüuberer! über den Racker!
 [the more than wicard! the more than
 villain!] 582, 1. ἀποδοῦναι δὲ τῷ Κερσο-
 βλάπῃ Φίλιππον τοὺς ἔρκους. μὴ μετέχειν
 δὲ τῶν ἐν Ἀμφικτύοσιν. ἐξορθάσασθαι δὲ
 τὴν εἰρήνην. cavete, date operam, (etiam
 atque etiam vobis injungimus), ut ista
 fiat. 398, 10. redundat item ob
 præmissum δὲ, cum post aliquam inter-
 jectam intercapedinem oratio cœpta,
 sedit abrupta, restauratur. ἐγὼ δ' οὐδὲ συμ-
 περσεβευκίνας φημί σοι. 400, 11. ubi
 δὲ, severitatem grammaticam si sectaris,
 redundat ob δὲ jam versu 9. præmissum.
 post ἔπειτα et εἶτα solet δὲ omitti, tam-
 etsi μὲν præcesserit. ut: ἐγὼ δὲ πρῶτον
 μὲν αὐτὸ τοῦτο — ἔπειτα κἀκείνο [pro
 ἔπειτα δὲ κἀκείνο] ἐτι βούλομαι φράσαι.
 598, 25. πρῶτον μὲν πολίτης γέγονεν ἄν-
 θρωπος, εἶτα πάλιν χρυσὸς στεφανοῖς
 ἐστεφάνωται. 668, 2. πρῶτον μὲν τῆς βου-
 λῆς κατεργασίας, εἶτα τοῦ δήμου — 702,
 23. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτ' ἔρω, — εἶτα τῶν
 ἄλλων ἐξῆς ὅ, τι ἂν βουλομένοις ὑμῶν ἀκού-
 ειη. 706, 2. 1041, 22.
 δεδίττεσθαι] terrere minis. 434, 24. οὐκ
 ἴνα τινάλλωσ ὑμᾶς δεδίττωμαι. 1451, 7.
 δέησις] τῶν παρακλήτων αὐτὰς δέησεις καὶ
 σπουδαί. 341, 10. πολλὰς δέησεις καὶ
 χάριτας, καὶ ἡ Δία καὶ Ἀπειλὰς ὑπομείνας.
 515, 17.
 δείγμα] δείγματα μεγάλα τῆς ἐκείνου γνώ-
 μης. 23, 25. δείγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ.
 323, 2. τοῦτο τὸ δείγμα ἐξεννοχότος
 περὶ ἑαυτοῦ. 344, 19. μὴ τοῖνον καθ' ὑμῶν
 αὐτῶν τοιούτων ἐξενέγκητε δείγμα. tale
 morum vestrorum animorumque exem-
 plum, ut de vobis universis statui pos-
 sit, cujates siliis. 573, 26. πῶς οὐ μεγά-
 λης ἐχθρὰς δείγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε.
 679, 10. ἂν ὡσπερὶ δείγματος ἐνεκεν,
 ἄξιον ἔστιν ἐν ἡ δύο ἀκούσαι. 641, 20. b)
 δείγμα, locus Athenis in portu, ubi mer-
 catores inter se et cum creditoribus de-
 bitoribusque, aliisque quibuscumque,
 quibus conventis opus ipsis esset, con-
 venire atque agere, merces per mare
 advectas spectatum exponere, vendere
 atque emere, contractus inter se inire,
 brevis ut sim, negotia quæcumque ne-
 gotiatoribus occurrant, agere solent.
 Bursa, ut nos appellitamus. οὔτοι δὲ πε-
 μιπάτων ἐν τῷ δείγματι τῷ ἡμετέρῳ.
 932, 20. προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δείγματι.
 1214, 18.
 δεῖδειν, δεδιέναι] οἱ δὲ τοὺς κόλακας μᾶλλον
 καὶ τοὺς διαβάλλοντας, ἢ τὰς μάχας, δε-
 διάσω. 155, 7. λαγῶ βίον ἐξῆς, δεδιῶς καὶ
 τρέμων καὶ ἀεὶ πωληθήσεσθαι προσδοκῶν.
 314, 24. εἰ γὰρ οὗτος (Conon) ἐκείνου
 (patrem suum) ἐτίμα καὶ ἐδεδίει, κἂν τού-
 τους (filios suos) αὐτὸν (se, Cononem)
 ἤξιου (scil. τιμᾶν καὶ δεδιέναι). 1264, 9.
 δεικνύειν, δεικνύναι] ἀνευ τοῦ δεικνύναι τὰ πε-
 πραγμένα. 19, 10. πολλὴν μετὰστασιν
 καὶ μεγάλῃν δεικτέον. 21, 24. δεικνύναι τὰ
 χρήματα. reconditas opes in conspe-
 ctum producere. 185, 9. τούτων τοιούτων
 ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δει-
 κνυμένον. 232, 16. καὶ τοὺς νόμους δεικτέον
 εἶναι μοι δοκεῖ. 244, 23. ὡσπερ ἐγὼ ταῦ-
 τα δεικνύω τὰ ψήφισματα. 250, 19. νῦν
 δειξάτω ἐν τῷ ἔμῳ ὕδατι. 274, 9. ἐπειδὴ
 δ' οὐ τότε, (scil. ἐδείξας) ἀλλὰ νῦν δεῖξον.
 292, 8. ut Latinorum ostendere, de spe
 rerum prosperarum proposita. ἐδεικνυ-
 σαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐσοκλήματα καὶ
 ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἤζοντα. 299,
 11. δεικνύναι ἐγκώμια κατὰ τινος. palam
 de aliquo prædicare res gloriosas. 300,
 3. πίστιν σαφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες
 ἐδείξαν. testati sunt, vos ipsis videri
 temperantes et castos esse. 300, 11.
 οὐκ ἀπέμπτους μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ θαυ-
 μαστοὺς ἐδείξατε. 300, 18. παρ' ἐμοὶ τὰ
 δίκημ' ἂν ἐδεικνυεν ὄν. 305, 11. εἰ τις ἰα-
 τρὸς τοῖς ἀσθενούσιν μὴ λέγῃ, μηδὲ δεικνύῃ,
 δὲ ἂν ἀποφεύξωνται τὴν νόσον. 307, ult.
 aqua et vera defensio atque simplex
 hæc est: δεῖξαι, ἢ ὡς οὐ σέπρακται τὰ
 κατηγορημένα, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέροι
 τῇ πόλει. 404, 23. δεικνύω μὴ τὸν αὐτὸν
 νόμον. allegans, profrens. 711, 11.
 727, 20. 1336, 7. εἰ τι καθ' ἡμῶν ἔχων
 ἀδίκημα δεικνύται. 781, 24. δεῖξον ἀηλω-
 κῶς, id est, ὅτι ἀνήλωκα. 1045, pen. δεῖ-
 ξον χαλοῦν ἔνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀηλω-
 κῶς, id est, ὅτι ἀνήλωκας. 1045, 24. ἐδει-
 ξαν τοῖς ἰατροῖς. 1259, pen. δεῖξαι σοὶ τὸν
 λόγον καὶ ἀναγνώσομαι. 1401, 2. μὴ τὴν
 ἐξωθεν φιλίαν λυσitelότερον κήσασθαι
 δεικνυτε, ἢ τῷ δήμῳ παρακατατίθεσθαι
 ἑαυτὸν. nolite committere, ut constet
 inter omnes magis expedire amicitias
 cum exteris contrahere, quam — 1480,
 ult.
 δειλῶ] vespera. δειλῆς ὁ φῶς ἠεζάμεθα τοῦ
 διαψήφισσθαι. 1301, pen.
 δειλία] timiditas exprobari solebat Dem-
 ostheni. 405, 17, et ult. ἐφοβῶ περὶ
 σαυτοῦ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἠγῆσω σω-
 τηρίαν. 409, 27. δειλίας καὶ ἀνανδρίας
 ἔνεκα. 566, 18.
 δειλός] τίνα δὲ οὔτοι ἀτολμον καὶ δειλὸν πρὸς
 τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι. 405, 18.
 δειν] vincire. μονοῦικ ὁπίσω τῷ χεῖρε δή-
 σαντες. 356, 4. εἶπερ, καταλαβὼν αὐτὸν,
 πρὸς ἕργον δίσταμι, ἢ πατάξαι, ὡς δοῦλον
 ὄντα. 1251, ult. carceri mandare. ἦγεν

εις τὸ δεσμωτήριον καὶ ἔδει. 745, 18. οὐδὲ δῆτω Ἄθηναια οὐδένα. 745, 12. b) deesse, deficere. item debere, oportere. δεῖ δὲ χερμάτων. *wir müssen schlechterdings Geld haben* [we must by all means have money]. 15, 2. πολλοῦ γε καὶ δεῖ, adverbialiter pro μηδαμῶς. πολλοῦ γε καὶ δεῖ διώρισεν. multum abest, ut definiat, h. e. prorsus non definiit. 631, 5. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν. plane indignum, qui adipiscatur, qui multum abest ab eo, ut dignus sit, qui adipiscatur. 623, 11. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, subaudi, ἀλλὰ τοῦ παντός. non multum deest, sed totum, h. e. prorsus negatum est, vel, alia omnia. 100, 10. 116, pen. 795, 24. ἐπειδὴ βδελυγὸς καὶ ὕβριστὴς ὄντο δεῖν εἶναι. quandoquidem existimavit se haud dedecere, aut persona sua dignum, ut esset impurus. 561, 8. ὁνειδέσιν οἷου δεῖν περιβάλλειν. tibi convenire, aut licere, datum esse. 613, 2. οἱ παρ' ἡμῶν ῥήτορες μικροῦ δεοῦσιν ὅσοι μῆνες νομοθετεῖν. parum abest, quin oratores vel caussidici vestri singulis paene mensibus novas leges ferant. 744, 25. δεῖσθαι] egere, velle, cupere. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδένοσ οὔτω δεομένους ὄρω, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 180, 19. σάξεν δεομένους (scil. σωθῆναι). 181, 23. τοὺς Ἕλληνας ὄρω δεομένους τίνος ἐκουσίου, ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ. 189, 16. οὐτ' εἰσῆγγοτο αὐτῷ (scil. ταῦτα) ὧν ἰδέτο. 276, 6. περιεστήκει τοῖς βοηθείας δοκῶσιν, αὐτοὺς ἐτέροις βοηθεῖν. 301, 8. ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις. 316, 1. ἂν μὲν οἱ ἄλλοι δεόνται, οὐδένοσ ἐν χρεῖα ἂν τυγχάνει. 401, 20. οὐ γὰρ ἂν ἄλλων δεηθεῖν, ἢ ἡμῶν. 1484, 26.

δεῖνα] ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσαγγέλλει. 167, 24. δεινοπαθεῖν. 1023, pen.

δεινός] μὴ πανούργος ἂν καὶ δεινὸς ἀνθρώπου πρᾶγμασι χρῆσθαι. 10, 2. δειναὶ αἱ εὐσπράξια συγκρέψαι καὶ συσκιᾶσαι. 23, 27. et 155, 24. δεινοὶ καὶ ἰδιώται inter se opponuntur. 50, 6. καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικούντας μεμνησθαι. 73, 11. οὐχὶ τοῦτό πω δεινόν, καίπερ ἐν δεινόν. 125, 2. ἐνοχλῆσαι τοῖς ἄρχην βουλομένοις, καὶ πάντας ἀνθρώπουσ ἐλευθερίας ἐξελέσθαι δεινοί. 135, 8. πῶσ οὐ δεινόν, ἐφ' οἷσ παύοντες οὕτως ἐμισήσατε τοὺς δρᾶσαντας, νῦν αὐτοὺσ φαίνεσθαι [ταῦτά] ποιοῦντας. 159, 23. πλὴν οὐκ ἐφ' ἐαυτοῦσ ἐκαστων οἰόμενα τὸ δεινόν ἤξει. 241, 4. (δεινόν μὲν, ὃ γῆ καὶ θεοί, πᾶσ γὰρ οὐ; κατὰ τῆσ πατρίδοσ. Hermog. p. 352, 17. ex op. pro corona.) δοκοῦσί μοι Λακεδαιμόνιοι μάλα δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν. 206, 3. δίδομαι αὐτοῦσ τοῖσ δεινοῖσ. 258, 18. τὴν τῆσ εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖσ δεινοῖσ οὐκ ἔλιπον. 286, 3. τὰ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἦδη παρῖν. 292, 15. ἐν αὐτοῖσ τοῖσ δεινοῖσ καὶ φοβεροῖσ ἐμβεβηκῶσ.

509, 24. pari modo p. 505, 19. quoque hæc duo δεινὸσ et φοβεροῖσ copulantur. τὴν μὲν τῆσ πόλεωσ τύχην ἀγαθὴν ἠγούμαι, τὴν μείνοσ τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν. 311, 23. δεινὸν καὶ γόντα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. 318, 1. δεινότατον τῶν πάντων ἔδοσ καὶ ἀσυμφορότατον ἡμῖν εἰσ τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 19. τῷ μηδὲν αὐτῷ συνεῖδοσι (scil. φαῖλον, vel tale quid) δεινόν [scil. ἐστίν], εἰ σιγῶν ποιηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινοῦσιν τῷ σιωπῆσαι. 351, 18. θάρμα δεινὸν καὶ ἔλεεινόν. 361, 19. ἐστι δὲ ταῦτα γέλωσ, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ. 364, 3. πᾶσ οὐ δεινόν καὶ σχέτλιον τὰσ τῶν ἡμετέρων συμμάχων συμφοράσ προσόδοσ τοῖσ ἡμετέροισ πρέσβεισ γενησῶσιν. 386, 8. ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε. 398, 6. ἢ παροιμία τοῦ καθάρματοσ δεινὴ. 403, 9. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευόμενα [scil. ἐπὶ δεινότητι] ἀνθρώπων δεινοτάτου γενησμέμου Φιλίππου. callidissimo, vaferrimo. 1468, 26. ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ δεινόν ἐστι. 471, 11. ἢ καλοκαγαθία ἡσύχιον καὶ ἀνεπὸν καὶ βραδὺ καὶ δεινὸν ἔλαττωθῆναι. facillime et sæpissime patitur injuriam sibi fieri, minus tribui, quam conveniret. 777, 5. δεινὰ ποιοῦντοσ ἀνθρώπου. homine, ut de magna accepta injuria quiritate atque vociferante. 788, 20. ἐὰν ὑπερ τῶν δικαίων ἐν ἡμῖν τις εἴπῃ, δεινὰ πάσχουσι, καὶ θρασὺν φασὶν εἶναι. iis de rebus si qui vos doceat, de quibus vos doceri par est, statim vociferantur, lamentantur, et simulant atroci contumelia aut calumitate ictos, eumque impudentem appellat. 1233, 25. idem quod δεινοπαθεῖν. δεινὸσ οὐ κακοήτωσ. callidus absque malignitate. 1407, 23. οὐδὲ καθ' ἡμῶν δεινὸσ ἂν. 1469, 15. δεινότατον τῶν ἐν ἀνθρώποισ ἅπαντων ἠγούμοσ εἶναι, ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτοῖσ, ἔτερον δὲ ὑπερ ἔμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοῦνομα παρέχειν. 1246, 13.

δεινότησ] subtilitas ingenii, solertia, celeritas salutaria consilia reperiendi, verum videndi, facundia in dicendo, alacritas et agilitas in gerendo. τί γὰρ ἢ σὴ δεινότησ εἰσ ὄνησιν ἦκει τῇ πατρίδι. 307, 26. δειπνεῖν] ἐξαναστάντεσ μεταξὺ δειπνούντεσ, media de cæna surgentes. 284, 23. δειπνον] ἐπιησέ με καὶ ἐπὶ δειπνον εἰσ τὸ πρυτανεῖον ἐκάλε. 1210, 22. ἀπὸ δειπνου ποδὲν ἀπιόντασ. 1260, 3. ἐπὶ τὰ δειπνα, ἔχων αὐτὴν, πανταχοῖ ἐπορεύετο. 1355, ult. ἐπὶ δειπνον ἦσαν ὡσ ἐκάτερον αὐτῶν. 1361, 14.

δεκαδαρχία] (nisi ea potius τετραρχία est) apud Thessalos a Philippo instituta. 71, 12. collata p. 117, 26.

δεκάκιμ] οὐδ' ἂν δεκάκιμ ἀποθᾶν, οὐδὲν μᾶλλον ἡμῶσ γε κινήσασθε. 99, 5.

δεκαπλάσιοσ] ἐὰν δὲ μὴ λάθῃ, τὴν δεκαπλασίαν [scil. τιμὴν καταδικάζειν]. ad de-

- cuplum condemnare. 733, 5.
- δεκατέειν] decimas legere, exigere ab aliquo. δεκατεύοντες· εαυτούς. 617, 22. 758, 4.
- δεκάτη] κυρίου· ἡμᾶς· ἐποίησαν τοῦ Ἑλλησπόντου, ὡστε [scil. ἡμᾶς] τὴν δεκάτην ἀποδοῦσθαι. dass ihr den zehnten Pfennig, der durchgehenden, aus und einfahrenden Schiffe zu Byzanz verpachten konntet [that you were enabled to let the toll of one tenth upon all vessels sailing to and from Byzantium]. 475, 5. Spoliorum bello aliasve juste partorum decimas Mineræ, quinquagesimas reliquis diis consecrabant. 738, 5. δεκάτας ἐκεῖ τῶ ἀρμωστῇ κατατιθεῖς, scil. μούρας, vel μερίδας. 740, ult. b) δεκάτη [scil. ἡμέρα μετὰ τὴν τοῦ παιδὸς γένεσιν] quo die pater puerum tollere, pro suo agnoscere, ex se nato, eique nomen imponere solebat. τὴν δεκάτην ὁ πατὴρ ἔμοι ποιῶν τοῦτομα τοῦτο ἔδειτο. 1000, 18. 1001, 4. et 8. et 22. δεκάτην τὸν πατέρα φησὶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐστίασαι. 1016, ult.
- δεκατηλόγος. 679, 26.
- Δεκελεικὸς πόλεμος. 258, 13. 597, 26. 1304, 7.
- δελεάζειν] τῇ καθ' ἡμέραν ῥαστώνῃ καὶ σχολῇ δελεάζομένων. 241, 2.
- Δελφίνιστ] τὸ ἐπὶ Δελφίνῳ δικαστήριον. in causis cædis a rebus inanimatis datæ. 644, 20. 1011, 17. unde colligitur, eo in foro etiam actas fuisse causas mulierum affirmantium se ex illis et illis perperisse, viris infantiibus.
- δενδροκοπεῖν. 256, 1.
- δεξιὰ] τὴν δεξιὰν προτεινῶν καὶ εὐαγγελιζόμενος. 332, 9. ὅσας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες. 531, 12. 1072, 24. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν, scil. τῇ αὐτοῦ δεξιᾷ τὴν ἑαυτοῦ. 553, 14.
- δέων] εἰς δέον λέγειν. oportuna dicere. 44, 7. εἰς οὐδὲν δέον (zu nichts rechts [improperly]) ἀναλίσκειν. insumere, quo non oportebat. 36, 9. εἰς δέον δὲ νῦν γέγονεν αὐτῷ, es kommt ihm itzt recht wohl zu passe [it has turned out very well for him], τὸ λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν. 469, 15.
- δέος καὶ φόβος. 555, 14. 654, 24. ὡς ἐστὶ μάλιστα τοῦτο δέος. hæc summa est formido, hoc imprimis est metendum. 10, 2.
- δέριμα] δέρματα αἰγία. 934, 26. ἤξιον αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδύσαι. congruionem ex ejus pelle, per nervum. 1200, 26. paulo post 1201, 2. dicit: ἐκ τοῦ σώματος τὸν ἔλεγχον ἤξιον γινέσθαι.
- δεσμῶ] fasciculus. αἰγία δέρματα, δύο δεσμῶς ἢ τρεῖς. 934, 26.
- δεσμῶς] custodia. δεσμῶν καταγινώσκειν. 747, 18. et 20. ὑπὸ δεσμῶ καταληφθεῖς. 1133, 13.
- δεσμοτήριον] ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου προεόντα· τινὰς ἑαυτοῦς ἀγνοεῖν. 151, 6. de hominibus stultum in modum superbientibus, et pristina miseria oblitis, postquam a sterquilinio ad gradum aliquem dignitatis adscendissent. δεσμοτήριον ἐκάστῳ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθίστη. 609, 10. ἐρωτῶν, εἰ μάτην τὸ δεσμοτήριον ἀικοδομήθη. 614, 21. ἀνέγκται τὸ δεσμοτήριον. 764, 22. τοῖς ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου, scil. ἀφειμένοις, αὐτὸ ἀποδράσι. 779, 3.
- δεσμοῦ] οἱ δεσμοῦται φεύγουσι. 764, 22.
- δεσπότης] ὁ δῆμος δεσπότης τῶν πολιτευμένων ἔν. 36, 26. 690, 10. δεσποτῆς καὶ κύριος ἀπάντων. 175, 13. τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μηδὲνα ἔχειν δεσπότην — ἀνατετραφότες. 324, 26. δεσπότη διακοινοῦντες. 362, ult.
- δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακείσθαι. 216, 21. δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρῆγαγον. 305, 5.
- δεῦρο] ἔπλεε δεῦρο πάλιν. huc versum, non Athenas quidem ad ipsas, in tractum tamen Athenis aliquanto propiorem, quam esset ille, unde veniret. 670, 15. δεῦρο Δημόσθενες. 1298, 4. de deuterologia· v. Marcellinum ad Hermogenem, in Excerptis meis p. 102, 103.
- δευτεραγωνιστῆς] actor partium in scena secundarum. 344, 7.
- δεύτερος] καὶ μόνος, ἢ δεύτερος εἰπεῖν. 192, 4. δεύτερος κηρύγματος ἦδη μοι τούτου γιγνομένου. 253, 7. οἱ δεύτεροι τῶν συμμοριῶν. 260, 22. ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γενοῦς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος —. 328, 25. δεύτερους γὰρ ἡμᾶς φήσει φιλεῖν μετὰ τοὺς οἰκείους. 1331, 16. τὸ δεῦτερον ἐκ τῶν λοιπῶν. ex iis, quæ adhuc supersunt facta possibilis, primarium, quia vero id factum non est, quod ante omnia fieri oportuerat, ordine rerum idem secundarium. 1456, 15.
- δέχσθαι εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ τὴν στρατιάν. intra domos civis cujusque privatas et intra oppidi sui mœnia recipere copias nostras. 300, 1. οὐκ ὅσα ἐβουλόμην, ἀλλ' ὅσα δοῖν τὰ πράγματα, εἶδε δέχσθαι. 307, 5. δέχσθαι et λαμβάνειν copulantur. ὡς δ' οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον, οἱ Θηβαίων πρέσβεις. 384, 9. occurrere, argumentationem alicujus idonea responsione refutare et eludere. ἐκείνους αὐτὸν δέχσθε. 449, 1. simile ductum de venatore feram venabulo excipiente. δέχσθαι τὸν ὄρκον; sibi delatum puta. 1011, 13. τὴν πρόκλησιν. 1011, 16. τὴν βάσανον. 1120, 11. ἑμαυτῷ γ' εἰρήσθαι πρὸ παντός αὐτὸ δεξαίμην. malim hæc a me dicta esse, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere. 1442, 16. δέχσθε οὖν παρὰ τῶν θεῶν διδόντων τὰγαθά. 1460, 17.
- δῆ] καὶ δῆ. jam dudum. 476, 27. quapropter quoque. 616, 4. καὶ δῆ καλεῖ. fingam

tantisper a iudice vel archonte me citari. 996, 26.

δελονότι] quippe, utpote, vel, id quod consentaneum, neque mirandum est. 889, 16.

δήπου] ὁ ταῦτα ἕκαστα δήπου τάξας. quicumque tandem ille fuit, qui hæc omnia ordinavit. 616, 2.

δηλοῦν] καθαρῶς δηλοῦν. 159, 1. ὡς σαφῶς δηλοῦν καὶ διορίζεται, 239, 10. ἡ προαίρεσις αὐτῆ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῦν. 292, 20.

δημαρχεῖν] ducitare blanditiis. 98, 10.

δημαρχεῖν] magistratum demarchi, seu decurionis in demo vel municipio gerere. δημαρχοῦντος Ἀντιφίλου. 1306, 22.

δημαρχία] cum quis demi sui magister est. 1318, 18.

δημαρχος] ὁ δήμαρχος ἐπαγγελλέτω τοῖς προσήκουσιν ἀναίρειν καὶ θάπτειν. 1069, 11. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5. demarchus penes se tenebat, servabat codicem, in quo scripta erant demotarum nomina. 1317, 18.

δημεύειν] fisco adjudicare. τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογραφεῖν. 609, 27.

δήμευσις χρημάτων. proscription, publicatio. 215, 24.

δημηγορεῖν] αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν, οὐ μόνον μετέιχον ἐγὼ, ἐξ ἴσου προὔτιθετε ὑμεῖς τοῖς τε παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι καὶ ἐμοί. 306, 7. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει. 345, 23. δημηγορεῖν λόγον. in concione sententiam prodere. 657, 3. ἐκεῖνα δεδημηγορηκώς. in concione cum illa verbis prædicasset, oratione jactasset. 441, 6.

δημιουργός] δημιουργοὶ appellabantur summi in Peloponneso et apud Achaëos magistratus, ut Athenis Archontes. 280, 5. b) δημιουργός, faber, opifex. καλῶν γε ἔργων δημιουργός ὁ ῥήτωρ ὑμῖν γέγονεν. 789, 9. δημιουργός τέχνης τινός ἄλλης. 1123, 14. ἂ τέχνη σποδαίνεται τῶν ἔργων, τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς. 1406, 1.

δημοκρατεῖν] πῶς δημοκρατικῶς βεβαίως οὐκ οἶδα εἰ τίς ἐστὶ τῶν πασῶν λοιπῶν. 132, 20.

δημοκρατία] cūr præferenda sit oligarchia. 195, 16. sqq. 608, antep. συνώκισεν αὐτοὺς (homines in Attica tum degentes) Ἐπιδεὺς καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν. 1370, 16. αἱ δημοκρατίαι πολλὰ καὶ καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ἂν δεῖ ἀντίχρησθαι τὸν εὖ φρονούντα. 1396, pen.

ἄλλος] μεῖζον χεῖρ νομίζεν τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δήμους. 168, 20. οἱ πασιγόντες ἅπαντες τὸν δῆμον (id est τὴν δημοκρατίαν) καταλελύσθαι ἔλεγον. 170, 7. ubi etiam docet, quibus rebus cernatur ἡ τοῦ δήμου καταλύσις. 214, 17. κατάγειν τὸν δῆμον. democratiam re-

stituere. 198, 27. οὐ γὰρ ἀφαιρέσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. 229, 13. χάριτος βωμῶν ἰδρύνονται καὶ δήμου Ἀθηναίων. 256, 25. πᾶς ὁ δῆμος ἂν καθεστῶ. 285, 2. ὁ δῆμος ἐστὶν ἕχλος, ἀσταθμικότητου πύγμα τῶν ἀπάντων καὶ ἀσυνθετώτατον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον. 383, 5. τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψήφον. 1375, 18. οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἰρεῖσθαι. 1478, 15. περιόντες λέγουσιν, ὡς ἄρα ἀδεβαιοὺς ἐστὶν ὁ δῆμος, ὡς δύσχευτος, ὡς ἀχάριστος. 1341, ult. ὁ δῆμος κυριώτατος ἂν τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιεῖν, ὅ, τι ἂν βούληται. 1374, ult. πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον (ut æquipollentia conjuncta). 381, 25. b) particula populi minor, demus dicta, seu pagus, seu municipium malis reddere. Dorf, Marktflöcken [a village, a market-town]. τοῦ δήμου ἡμῖν πέντε καὶ τριάντα στάδια ἀπέχοντος τοῦ ἄστεος. 1302, 4. ὅσοι τῶν μεγάλων δήμων ἐστέ. 1316, 12. erant ergo minores quoque demi. κατὰ δήμους δικασταί. 735, 11. ἐκβάλλουσιν ἐμὲ ἐκ τοῦ δήμου ἐλαύνοντες. 1281, 21. δήμοις singulis sui proprii γραμματεῖς erant, et γραμματεῖα, h. e. codicilli, in quibus exarata erant nomina ejusque municipalis. 1301, 20.

Δημοσθένης, cum orator de se ipse loquitur, nomen suum usurpans, pro ego in prima persona. 449, 4. Conf. p. 416, 21. 400, 6. 294, 12. 412, 19. 523, 27. 525, 8. 366, 12.

δημόσιος] Καλλιαν ἐκείνον, τὸν δημόσιον, scil. δούλον. Büttel [Beadle]. aut scribam. Actuarium; vel Registratorem. 23, 20. ταμίας καὶ δημόσιος. 101, 14. et 137, 9. ubi alii καὶ omittunt. τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρως κατεσκευάσκει. 175, 8. γράμματα δημόσια. chartarium publicum. 243, 25. οὐ μὰ τοῖς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοῦς ἀνδρας. 297, 15. οἶκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δικας καὶ τὰς δημοσίας κρῖνειν. 298, 2. ὁ δημόσιος, scil. aut δούλος, aut γραμματεὺς; nam scribæ illi publici servi erant. ἐν τοῖς κεινοῖς τοῖς ὑπετέροις γράμμασιν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται. 381, 2. τὸν δημόσιον παρῆναι προσέγραψε. 615, 13. servi vel scribæ publici exactionibus intererant, ut ex eorum tormentis, si opus esset, constare posset, quantum tributorum a cive quoque redactum esset. οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται, οἶκαδ' ἐκάστω. 422, 22. δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἱερὸν. fanum aliquod sive toti populo Atheniensi commune, sive δῆμα, id est, τοῖς τῶν καθεκάστων δήμων δημόσιος; municipii ejusque municipalibus proprium. 1074, 20. δημοσίη (id est ἐπι δημοσίᾳ χρεῖα, vel χειροτονία καὶ τάξει) ἀποδο-

μαῦντος ἐμοῦ, me domo absente missu populi, in causa publica, ut legationis, aut militiæ ergo, in functione muneris publici, περιπαρχῶντος ἡμῶν, quippe qui vestra in classe partes trierarchi gererem. 1102, 10. δημοσιὰ προσήκει τεθνήσκει (subaudi φήσκει). voce populi condemnatum, rite, publico in loco. 1126, 6. τέθλαται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. sepultus est, (per cenotaphium puta) in Ceramic, in monumentis illis, quæ condita sunt memoria eorum, qui pro rep. dimicantes extra patriam occubuisse. 1310, 15.

δημοτελεῖν ἱερεῖον Διονύσου. sacrificium publice, h. e. nomine et loco totius populi, publicoque impendio, et ad avertendum a rep. mala impendenda, offerre. 531, 24. nam sic debebat edi, non quod per festinationem e Parisina superesse sivi δημοτελεῖ.

δημοτελής Διόνυσος. cui sacra fiunt a toto populo. 531, 24. sed v. proximum præcedentem articulum δημοτελεῖν. ἱερῶν δημοτελῶν, eis ὁ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξευρίαν ἔδωκεν οἱ νόμοι, καὶ θεασομένην καὶ ἰκετεύουσαν εἰσιέναι. quapropter etiam ejusmodi fana δημοτελεῖ appellabantur, quia totus populus in iis ἐτέλει τὰ ἱερά, sacra peragebat, vel tributa quasi sacrarum ceremoniarum persolvebat. 1374, 1. μόναις ταύταις ταῖς γυναιξίν ἀπαγορεύουσι οἱ νόμοι μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελεῖ ἱερά. 1374, 4.

δημοτελεῖσθαι] δημοτευόμενος εἰς τοὺς Ἐλευσίνους. adscriptus Eleusiniis, et inter eos versans, atque rem familiarem habens, compaganus, municipes eorum. 1092, 11. δημοτευόμενος μετ' ἐμοῦ καὶ κληρούμενος. fraens mecum juribus, et fungens munis demotæ, seu municipalis. 1314, 9. ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαίνομαι δημοτευόμενος. 1315, pen.

δημοτικός] ἐπειδὴ ὁ εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφην ὡσαύδηποτε. 314, 3. 1313, 19.

δημοτικός] civilis, popularis. περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν ὡς εἰσι δημοτικοί. 164, 10. Solon dictus δημοτικός. 227, 15. λίγεις ἂν δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ. 268, 8. ἢ λόγῳ τοῖς δημοτικοῖς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι γιγνασκομένους. 268, 11. ἂν μὲν τῶν μετρίων καὶ δημοτικῶν λάβητέ τινα ἀδικούντα. 573, pen. ἡμῶν, τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνδρώσων, vestrum, qui estis numero plurimi, civilesque, et tam fortunis, quam animis mediocres: nam opponantur τοῖς πλουσίοις καὶ ὑβρισταῖς, ab opulentia ad superbiam et insolentiam elatis. 581, 24. οὐ δημοτικώτερον τὰ τῶν πολλῶν ἀμαρτήματα ὄραν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων. 754, 16. δημοτικός καὶ φύσει χριστὸς ἀνὴρ ἦς. 1475, 7. ὅτι καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιούμενον πολλοὶ κατέλιπον ἡμᾶς. 1474, pen. αὐτοῖς

ἐπιστετέετε αὐτῷ καὶ δημοτικῶν αὐτὸν εἶναι ἠγείσθε. 1475, pen. πιπρῶς καὶ παραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς. 1477, 7. ἐν δὲ προαιρέσει χριστῆ, καὶ βίῳ σώφρονι καὶ δημοτικῷ, προσεῖσθαι ζῆν σφαλερῶν. 1479, 2. τὸν μέχει τῆς παρόδου δημοτικῶν. 1481, 14. b) δημοτικῶν ἱερῶν. proprium demotis alicujus demi. 1074, 20. δημοτικῶς] πάντα φιλανδρώτως καὶ δημοτικῶς φράζουσι πράττειν. 707, 23. καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων. 719, 8. δημοτικῶς νομοθετῆσαι. 1308, 14.

δῆρις] vocabulum poeticum: contentio, rixa, bellum. εἰς δῆριν ἔθεντο ὄπλα. 322, 8. διὰ cum genitivo a) in alicujus potestate. εἰ δὲ ἐκείνου τὰς πολιτείας ποιούμενοι. summam rerum ubique locorum atque civitatum ejus arbitrio permittentes, ipsique conciliantes, efficientes, ut in potestatem ejus deveniant. 132, 2. δι' αὐτῶν εἶχον τὴν πόλιν. 194, 9. δι' αὐτῶν εἶχον τὸ βουλευτήριον. 605, 10. τὸ ἀργύριον τοῦδ' ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' αὐτοῦ ἀνδραποκ. behielt es für sich [he kept it for himself]. 1171, 22. πάντα δι' αὐτῶν ποιούνται. omnia ipsi gerunt per se, omnia sibi arrogat, sui juris faciunt. 1234, 14. b) per. δι' ὧν ἐκ χριστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χεῖρον τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήφεται. 157, 24. ἂν ἡμεῖς δι' ἡμῶν αὐτῶν ἕκαστα πράττειτε. ipsi agatis, non aliis agenda mandetis. 171, 25. εἰ δι' ὀλιγαρχῶν ἅπαντα συστήσεται. si omnes regiminiis formæ ubique locorum per optimates constituentur et administrentur. 196, 5. τὰς διὰ τῶν ὀλίγων πολιτείας. 489, 27. δι' αὐτοῦ διέλυσε τὰ χρέματα ὁ Ἐρμῶνας. per semetipsum, non per procuratorem. 988, 4. ἐξ ὧν δι' ἐναυτοῦ ἰλαργούσι. per annum totum, a principio anni ad finem usque sine cessatione. Iahraus, Iahra ein [throughout the year]. 1041, 2. ο) in. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ἡμῶν αὐτῶν ἔχητε. 167, 11. τὰ νῦν διὰ τῶν ὀλίγων φοβερά (id est ἐν τοῖς λόγους). 185, 10. Cum accusativo, propter. ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χριστὸν δοκεῖν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν. propter semet, sponte sua. 390, 16. εἰ μὴ διὰ — (quod est idem, atque si integrale dictum esset, εἰ μὴ διὰ τὸν θεῖον, vel διὰ τὸ καὶ τὸ ἐκαλυῖθη, vel ἄλλως γέγονεν) nisi per hunc, vel illum stetit, nisi ille, vel illud intercessisset. εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους — εἰ μὴ δι' Ἠγήσιππον — εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ, [scil. συμβάν, vel ἐμποδῶν γενόμενον] ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς. 364, 10. 370, 3. εἰ μὴ διὰ τὸ βούλεσθαι τούτους σῶσαι. si abfuisset, (vel si in causa non fuisset) studium meum illos servandi malisque eripiendi. 395, 6. εἰ μὴ δι' ἡμᾶς. nisi vos obstitissetis. 680, 27. ἐξ οὗ κωρωθέντος ἂν, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς

καὶ ταύτην τὴν γραφὴν [scil. οὐκ ἐκυρώθη, vel ἐκωλύθη κυρωθῆναι]. qua lege per-
lata, quæ utique perlata fuisset, nisi
nos cum hac nostra actione interces-
sissemus. 680, 26. loco genitivi. ἐξ ὧν
λέγεις καὶ ὀμιλεῖς, μηδὲν ἐλάττω τὴν περὶ
σαυτοῦ εὐδοξίαν πεποιῆσθαι, ἢ διὰ πάντα
τὰ λοιπὰ, pro διὰ πάντων τῶν λοιπῶν.
1407, 20.

διαβάλλειν] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν
ἀπουσίαν. odiosam et suspectam verbis
faciens, traducens. 10, 5. ἅπαντας ὑφο-
ρᾶσθαι καὶ διαβεβλήσθαι περὶ αὐτῶν.
animo exulcerato adversus eum esse,
suspicionum pleno, malevolo, alienato.
153, 19. οἱ δὲ τοὺς κόλακας καὶ τοὺς δια-
βάλλοντας αὐτοὺς μάλλον, ἢ τὰς μάχας,
δεδιάσιν. 155, 7. τὰς παρὰ τῶν διαβαλ-
λόντων τὴν πόλιν ἡμῶν ελασφημίας ἔργω
μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι. 191, 9.
χρησιτεῖται μὲν οὐδετέρους, διαβεβλήσεται δὲ
πρὸς ἄμφοτέρους. 202, 17. in aliquid
offensionem incurrere, in invidiam
penes aliquem venire. 202, 17. ὁ ὦν
ὄστος πολλάκις διέβαλλε καὶ διεξίζετο.
263, 25. οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ἡμετέρων
καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε. 323, 20.
διαβεβλήσεται πρὸς ἄμφοτέρους. et viris
bey beyden verschütten, mit beyden ver-
derben [he will offend both, lose the fa-
vour of both]. 1424, 9. 1430, 25. τοῦ
δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ'
ἀνδρῶπων ἐγκατέτατο διαβληθέντος. exa-
cerbato falsi calumniis obtrectantium.
1483, 1. λόγοι διαβαλόντες τὴν ἐμὴν
ἡλικίαν. sermones juventutem meam
in invidiam contentumque adducturi.
1340, 11. ἐπισυμπούοντας τῆς νεῦς, διαβε-
βληκέναι αὐτὸν ἐν τῷ ἔμπορίῳ. infamasse,
ac si navis ejus non sit, aut solvendo
xri alieno minus par sit. 894, 12. δια-
βάλλεσθαι τῷ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ.
criminationibus accusatoris obui, om-
nia exaggerantis, invidiose demonstan-
tis, atque judicum animos occupantis
atque a reo abducentis.

διαβάται Δημοσθένες. Julius Pollux, II.
200.

διαβεβαιῶσθαι. 220, 4.

διαβιβάζειν] διαβιβᾶτε pro διαβιβάσετε. 672,
12.

διαβολή] τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ
τοῦ πρότερος λέγειν ὁ δίκων ἰσχύει, οὐκ ἐν
τῷ φεύγοντι παρελθῆν. 227, 18. διαβολὴ
καὶρῶ μὲν ἰσχυρὰν ἐργάζεται τοῖς ἀκούουσιν
τὴν ὑπόληψιν. χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενε-
στέρᾳ [f. ἀσθενεστᾶτη] γίνεται. Stobæus
e Demosth. refert. p. 238, 36.

διαγέλλειν] in omnes partes didere
nuncios. 163, 8. tradere fama, prodere ad
posterios. ὅποιαν ἂν τὰ πραχθέντα δόξαν
ἔχη, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάν-
των διήγγειλαν. 1433, 14.

διάγειν] intransitive, ubi aut ἐαυτῶν, aut

τὸν χρόνον, aut τὸν βίον subauditur. τὸ δ'
ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα ἐτέρους εἶσαι
λαβεῖν, Σαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν οἴεσθε.
143, 18. διάγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χερσὶ τῆ
δόξῃ. 794, 19. διήγαγεν, perseveravit,
continuavit, extraxit, perduravit, ἔνδεκα
ἔτη κακουργῶν. 1021, 11. ἐν τοιαύτῃ τοῦ
βίουσχέσει διάγει. 1122, 15. b) transi-
tive, extrahere diuturnis moris, vana
spe lactare et ducitare, eludere. auf-
halten, aufstehen [to procrastinate, spin
out]. ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ
τὸν βίον [scil. ἀναγκαίως, aut ἐπιτιμηθείς]
ἀφθονωτέροις καὶ εὐαντοτέροις διήγαγε τῆς νῦν
εἰρήνης. de die in diem quasi produxit, id
est vitam nobis prorogavit. simile du-
ctum de custode, vel comite, medios per
hostes aliquem salvum traducere. 255,
11. μῆνας ἑπτὰ διήγαγεν ἡμᾶς πολεμῶν.
ubi ἡμᾶς refero, non ad πολέμῳν, sed
ad διήγαγεν produxit, extraxit nos, h.
e. ludificatus est vana spe belli pro-
spere debellandi. veluti si vitulum aut
oviculam protensa fronde pertrahas,
quo velis. 675, 11. δραχμῆ καὶ χοῦ καὶ
τέτταρασιν θρόλοις, ὥσπερ ἀσθενούντα, τὸν
δῆμον διάγουσιν. satis parce tenuiterque
et ægre, modico victu ab uno tempore ad
aliud spes eorum extrahunt. 1459, ult.

διαγίνεσθαι] ἔτη ὀκτώ τῆ κρήσει ἐκείνη διαγε-
γόντα. intercessisse. 541, 10. δέκα ἐτῶν
διαγενομένων. decennio interjecto. 833,
14. διαγέγονεν ἡμᾶς κολακῶων καὶ φενα-
κίζων. perseveravit, aut eliam, si navis,
e discrimine evasit. toto illo tempore
vos præstigiis elusit. 680, 19.

διαγνώσκειν] sapientia, aut prudentia, ἢ
τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγνώσκειται.
269, 24. b) dicuntur judices διαγνώσκειν
causam sententia pronuntiata dirimen-
tes. τοῖς ὑπὸ τούτου διαγνώσθεϊσι. 545,
8. τὴν δὲ Ἡλιαίαν διαγνώσκειν. 629, 25.
ὑφ' ἡμῶν ἰσως διαγνώσκειται, Hermog.
p. 411, 15. e Leptinea. Locus est p.
457, 12. verum ibi est in vulgata γι-
γνώσκειται.

διαγνώσις] οὕτω τὴν διάγνωσιν ποιῆσεται
περὶ πάντων. 127, 24. καλῶν, ἢ μὴ ποιού-
των, τίς διάγνωσις. 269, 27.

διάγραμμα] descriptio, distributio literis
consignata, laterculus, Plan, Liste,
Register. 183, 20. ἀπήτουν αὐτὸν τὸ διά-
γραμμα τῶν σκευῶν. ubi videtur esse
apocha, die Quittung über die Schiff-
geräthschaft, dass man sie wieder abge-
geben habe, ganz, oder zum Theile, und
was davon wieder erstattet worden, oder
rückständig geblieben [an acquittance
for the rigging and fitting out of the
ships, including payments already made,
and arrears due]. 1150, 4. τὸ διάγραμμα
τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων. 1152, 12.

διαγράφειν] cancellare, lituris inductis ex-
pungere. διαγράφεσθαι, causam jam oo-

- ceptam reprehendere, zurück nehmen [to withdraw, strike off], e rotula chartarum judicialium tollendam carare. 501, 20. διέρραφεν ὁ ἀρχὸν τὴν τούτου ἀμφισβήτησιν. 1174, 13. διεγράφη ἡ σὴ ἀμφισβήτησις. 1178, 21. διαγραφῆναι εἶπασε τὴν φάσιν. 1324, 12.
- διαγωνίζεσθαι] οὐδὲ περὶ ἑνὸς ἀνὰ αὐτῷ διαγωνίζεσθε. repugnatis. 78, 23. καὶ συμπλαχέντας διαγωνίζεσθαι. 124, 11. 1453, 4.
- διαδέχεσθαι τὴν ναῦν, id est, τὴν τῆς νεῶς τριηραρχίαν. 1218, 23. 1224, 13. et alibi saepenumero in ista oratione. διάδεξαι καὶ σὺ, καὶ μετὰ λαβεῖν μισθὸν χρέον τῆς τοῦ λειτουργῶντος τάξεως. 1045, 10.
- διαδοῦναι] distribuere, didere. τὸ χερσίν ἂν διαδῶ, ζητήσει. 186, 15. διαδοῦναι ἀργύριον εἰς τροφὴν τοῖς ναύταις. 1187, 24. 1188, 20. 1223, 25.
- διαδικάζεσθαι] committere causam suam iudicio disceptandam. περὶ τῶν νόσων ὀρμώμενον διαδικάζεσθαι. 78, 14. διαδικάσασθαι ἐν τοῖς φίλοις τὰ πρὸς ἐμέ. 864, 8.
- διαδικασία] lis, contentio. 103, ult. usurpatur de nullo non genere actionis forensis, sive unus alterum, sive ambo sese mutuo persequantur, cum aliis quibuscuque de causis, tum præcipue ob pecuniis, aut merces, fundos, hereditates, aliave iis æquipollentia per nefas detenta, denegata, intercepta. διαδικασίαν ποιεῖν ἂν ἀμφισβητήται τι. 704, 9. διαδικασίας τυγχάνειν. admitti ad jus talis actionis suscipiendæ, facultatem ejus impetrare. 841, 5. προσεκαλέσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἀρχόντα εἰς διαδικασίαν περὶ τοῦ κλήρου. 1052, 12. 1054, 16. διαδικασία κλήρου. 1082, 16. διαδικασίαι περὶ τῶν σκευῶν, de armamentis navalibus, ab eo, qui, a rep. cum accepisset successoris tradenda, recusaret tradere. 1147, 2. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράφατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, contra quem se profiteretur in jure acturum, ut detinentem per nefas res sibi tradendas. 1147, 19. 1148, 17. et 24. er legte wider niemanden eine Denunciation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthielte [he did not lodge a complaint against any one, but such as withheld what was justly due to him], potest quoque talis fuisse actio, ut e. c. cum reum me agit ob injuriam a me acceptam. ego queror non potuisse me damnum cavere, quia alius me pari modo lussisset. Actor jam urgebat. Da tu mihi nunc pænas. quo facto licebit tibi ab eo, qui te læserit, jus reposecere, et si is quoque ab alio adhuc anteriore læsus fuerit, poterit is quoque operam dare, ut is sibi satisfaciat. hoc significabit λέξ in hac compositione.
- διάδοσις] eine Spende [a dole]. ἦκε, Παγαθναίων ὄντων, τῇ διαδόσει, [id est κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διαδόσεως τοῦ Θεωρικῆ] πρὸς τὸ Θεωρικὸν [id est ἐπὶ τὸ αἰτεῖν αὐτό]. 1091, 24.
- διαδοχῆ] ἐν διαδοχῇ, ἀλλήλοις στρατεύεσθαι. 46, 1. permutatio vicium, cum milites alii recentes succedunt in locum aliorum statione decessorum. die Ablösung [the act of relieving from duty]. 567, 18. διαδοχὴ νεῶς, id est, trierarchatus in ista nave gerendi. 1206, 10.
- διάδοχος] τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν διαδόχων [scil. τῶν τριηραρχῶν], 1224, 12. nisi potius διαδοχῶν ibi leg. est, a διαδοχῇ.
- διαδύναι] furtim subterfugere, elabi. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς, 271, 18. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι, tergiversari, studere elabi, καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσης. 1045, 26. entschleichen, entwischen wollen [to steal away, to attempt to escape].
- διάδυσις] subterfugium, latebra, commenticia, frigida excusatio. τῶν παρ' ἡμῖν πονηρῶν διαδόσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν. 730, 12. μὴ πρὸς τὰς βουλῆσεις, [scil. τῶν ἀδικούντων] μηδὲ πρὸς τὰς διαδόσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι. 744, 5.
- διαζευγνύναι] disjungere, separare. διεζευγμένοι συνθείας πολλῆς καὶ φιλανθρωπίας. 1399, 11.
- διαθερμαίνεσθαι] incallescere, a vino puta, et tumultu confabulationum atque vociferationum. 402, 23.
- διαθήκη] διαθήκας δὲ Μενεῦδης ἦνον κατεσκευακότες. 1051, 12. διαθήκης exemplum habetur p. 1110, 4. τὴν διαθήκην, ἣν ἂν γνησίαν ἔντων παιδῶν ὁ πατήρ διαθήται, ἂν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἠβῆσαι, κυρίαν εἶναι. 1136, 12. ἀντίγραφο διαθήκῶν οὐδεὶς πώποτε ἐποίησατο. 1157, 18.
- διαίρειν] diducere. οὐ τοῖνον ἀντίπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, οὐδ' ἐφθέγγατο ἐναντίον οὐδέεν. 375, 14. 405, 26. 536, 18.
- διαίρειν] discernere, dividere, distinguere. εἰς δύο ταῦτα διήρητο τὰ τῶν Ἑλλήνων, Λακεδαιμονίους καὶ ἑμάς, 144, 27. 637, 13. διείλοντο τὰ δικημάτα, inter se partiti sunt flagitia. 1113, 10. οὐδ' οὕτω ταῦθ' ὁ γόμος διείλε. 1115, 13. διείλον ἐγὼ δύο μερίδας. 1170, 25. καλῶς καὶ δικαίως διεαιρήσεσθαι. inter se esse partituros. 1169, 27. 1171, 23. διαίρουμαι, sic distinguo. 1415, pen. ἀνάγκη χωρὶς ἕκαστον διελεῖν. necesse mihi erit reorum unumquemque seorsim sumere, actione forensi persequendum. 817, 10. σκέψασθε, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως ἕκαστον διείλεν ὁ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς διελών. cuique causæ, crimini, accusationi, defensionis modum suum præscribere, distincto docere, præcipere, quid in re quaque agendum sit. 637, 13.
- δίαιτα] ὄφρα τὴν δίαιταν. ab arbitro con-

demnatus est. 862, 2. οὐκ ἐπιεικέες ἐστί
ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι. 1020, 21.
διαίταν ἀποφαίνεσθαι. cum arbitri au-
ctoritate litem decernere pronuntianda
sententia. 898, 29. διαίταν ἐπιτρέπειν
τινί. 1360, 7. et alibi sæpissime.
διαιτῶν] arbitrum agere, arbitrium dicere.
ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν οἶν. καὶ τὴν Ἑρ.
[φυλὴν] διαιτῶντες. 1142, 26. ergo tribui
cuique sui erant proprii et certi arbitri,
et loca ad res agendum iis assignata.
διαιτητῆς] φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν
τῶν διαιτητῶν. 542, 15. ergo arbitri non
erant nisi annui. νόμος διαιτητῶν, id est,
περὶ τῶν δ. 545, 3. διαιτητῆς κληρωτός.
862, 1. erant enim plerique arbitri consensu
litigantium delecti, quos Latini
compromissionarios appellitant, Græci
αἰρετούς, et solebant terni legi, tam res
repetente, quam eo, unde peteretur,
quoque suum sibi legente, quos ad binos
arbitros tertius accedebat ambobus
communis futurus. 897, 2. 1360, 7.
sq. arbitri ab ambabus partibus de-
lecti iudicio stari jubebat lex, vetans
ab eo decisam causam ad aliud tribunal
deferri. 545, 7. licebat tamen hos de-
lectos repudiare, si ante sententiæ dic-
tionem significassent, se adversus alterum
litigantium litem daturus esse.
861. fin. πρὸς διαιτητὴν κλοπῆς δικάζεσθαι.
litem cum aliquo apud arbitrum ingredi
de furto, seu peculatu. 601, 23.
διακαλύπτειν] εἰ δὲ παταίσει τις, τότε ἀκριβῶς
πάντα ταῦτα διακαλυφθήσεται. 155, 26.
num διακακαλ. aut διαποκαλ.
διακείσθαι] οὕτω κακῶς διεκείμηνθα καὶ διω-
ρρηγίμμεθα. 118, 11. ἰκνηρῶς διακείσθαι.
133, 24. ἀργότατα. 144, 10. τὰς γνώμας
οὕτω. 182, 2. δεσποτικῶς καὶ ἀσεργῶς.
216, 22. πρῶτος καὶ μετῴστος. 318, 24.
κακῶς καὶ ἐλεεινῶς. 366, 23.
διακελεύεσθαι] ἡμῖν, ἐμμένειν τοῖς ὅμοιοις.
213, 5. 215, 1. διακελεύόμενοι τὸ δίκαιον
οὐ δίκαιῶς διαφυλάττειν. 218, 15. αἶς ἐγὼ
διακελεύομαι πείθεσθαι. 220, 3.
διακινδυνεύειν] οὕτω τὴν οὕτω διακινδυνευθή-
σεσθαι μέλλουσαν. 866, 27. περὶ τῶν
ὄλων διεκινδύνουσαν. 1477, 17.
διακίχθαι] διακίχθαι τάλαντον. cre-
dito datum, sed non uni, verum pluri-
bus diversis (ea enim vis inest in διά).
817, 2.
διακλέπτειν] ὅσα δ' αὐτῆς διακλέπεται.
817, 7. διακλέπτοτα τοῖς αὐτοῦ λόγους
τὴν ἀλήθειαν. 846, 10.
διακληροῦν] διακληρωσάμενοι πρὸς σφῶς αὐ-
τους. inter semet sortiti. 1380, 4.
διακομίζειν] τοὺς φυγάδας. 80, 13.
διακοινῶν] δεσπότη. 362. ult. τὰς πράξεις, ὡς
ἐν καιρῷ τε ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει
δικηνοήθησαν. 1206, 18. τῶν καλῶς δεδι-
νημένων νῦν κελεύειν ἡμῶς χάριν αὐτοῦ
ἔχειν. 1230, 10. μὴ μόνον τὸν δικηνοήσαντα

πρὸς χάριν. 1470, 1.
διακονία] τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστῳ
τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετείναι
φῆμι. 296, pen. διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις
ἐντιμωτέρα γέγονεν. 328, ult.
διάκονος] διάκονον, ἢ τις ἐχθρῶ ἐνεχυράζειν.
ancillam. 762, 4. παῖδα διάκονον, ὕδριαν
χαλκὴν ἀποφέροντα. 1155, 6. οἱ διάκονοι
τοῦ Χαθρείου τράπεζαν παραδέμενοι. 1356,
10. οἰκίτην διάκονον τρέφειν. 1359, 11.
διακόπτειν] facundia διακόπτεται ea, quæ
est irrita, effectu caret. 450, 15. διέ-
κοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. 883, 22.
χεῖλος διακίψαι. 1259, 13. τὸ χεῖλος δια-
κοπεῖς, ὥστε καὶ βαφῆσαι. 1270, 2.
διακρίνειν] πότερον κάλλιον, ὅπλοισι, ἢ λόγοις
διακρίνεσθαι. discernere, lites componi,
aut lites suas dirimere mutuas. 163, 15.
et 18. ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς
ἡμεῖς ὅπως ποτὲ ἔχῃ διακρίνεῖσθε. 890, 1.
διακρίναι πάντα τὰ δίκαια. 1301, 3.
διακρούειν] τὴν παρόντα χροῖον διακρούεσθαι.
351, 15. amoliri, proterare, excusati-
onibus; artibus callidis eludere, extra-
here, procrastinare. 394, 2. 423, 25.
vim afferentes a se manibus objectis
repellere et amoliri. 403, 2. διακρούεσθαι
τὸν παρόντα τρέπον τοῦ δοῦναι δίκην.
523, 14. διακρούσθαι τὸ δοῦναι δίκην ἄν
ἐμὲ ὕβριον. 556, 25. a se profligare,
effugere discrimen. 575, 6. 579, 13.
τὰς ἄλλας τῶν νόμων φυλακὰς πολλαχῆ
ἐστὶ διακρούεσθαι. 711, 18. διακρούσθαι
τῆς τιμαρίας. objecto errore a pœna
sumenda retineri. 741, 23. ὡς δ' ἠσθῆμην
αὐτὸν διακρούμενόν με. me ductitantem et
vanis excusationibus morari atque elu-
dere conantem. 911, 8. de debitore
creditorum, cum ad res creditas repe-
tendum venit, commentis excusationum
atque promissionum ludificante, a se
amoliente, delusum remittente domum,
atque de die in diem extrahente. ἂ τοὺς
κυρίου διεκρούσατο μὴ κατατιθέναι. quæ
quominus ara dependeret, ipsos eorum
dominos (creditores) per tam longin-
quum tempus ludificatus est. 988, 7.
ἔπει οὐκέτι ἐνῆν αὐτῷ διακρούεσθαι. rem
cavillationibus extrahere. 1006, 4.
1266, 11.
διάκρουσις] ἐπὶ διακρούσει. in longum et ir-
ritum extrahendi atque ludificandi ergo.
1265, 13. 1266, 6.
διακρούωτειν] in vetustis editionibus p.
1033, 9. legitur καὶ διακρυφάμενους, pro
καὶ ἰδία, κρυφ.
διακυκῶν] durch einander mühlen [to tell
in a confused manner]. τῶν λόγων, οὗς
οὗτος ἀνω- καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε.
263, 19.
διακοιδανίζειν] explorare, tentare. ἡμᾶς δι-
εκοιδανίσειν ἅπαντας τινὰ τρίπον. 393, 17.
διακωλύειν] διακωλύει με τὰς μισθώσεως κο-
μίζεσθαι. 1029, 20. 1036, 5. διακωλύοντι

- τὸν ἀπίστολον. retinenti, inhibenti clas-
sis navalis expeditionem. 1152, 1. εὐχ
εὐταῖ· ἀπιστησέν, ἢ δικαίωσεν, ἀλλ
ἡγεμῶν, καὶ πρῶτος, καὶ πάντων βδελυρῶ-
τατος γέγνηται. 1263, 25.
- διαλαμβάνειν**] διαλήφμαι, disputabo, περὶ
πάν καθ' ἑμάς. 165, 16. στήλαις διαλα-
βεῖν τοὺς ἔρους. palis terminalibus limites
distinguere. 278, 23. pro διαχειρίζειν,
δικαίειν. διαλαβόντες καὶ τὰλλα εὐτως
αἰσχυρῶς πάντα. 833, 4. ἐν τῷ νεαρίῳ διε-
λάμβανεν κατ' ὀβολοὺς τοὺς ἄρτους. 918,
9. nemo plus identidem accipiebat,
quam singulos panes, eosque solum-
modo obolare.
- διαλεγεῖν, διαλέγεσθαι**] βουλέμενος ἡμῶν δια-
λεχθῆναι. quam nobiscum habere causam,
eam civiliter et amice transigere
atque in gratiam redire. 19, 25. δια-
λέγεσθαι τι πρὸς εαυτὸν. ad animum sibi
aliquid revocare. 418, 17. διαλεγεῖν τοὺς
ἐναντίους· σφίσι αὐτοῖς νόμους. deligere,
excerpere et secernere alias leges ab
aliis inter se repugnantes. 484, pen. οἱ
νόμοι τούτω οὐδὲν διαλέγονται. leges cum
isto commune nihil habent. ad eum haud
pertinent, non illi præcipiunt. 1070, 4.
διαλεξόμεθα ἡμῶν αὐτοῖς. inter nos ipsi
componemus rem atque transigemus.
1169, 5. et 10. ὅτι βούλοιο ἐμοὶ διαλε-
χθῆναι ἐμὸν τι πρᾶγμα, id est, περὶ πρᾶ-
γματος ἐμοὶ προσέκιντος. 1221, 11. δια-
λεχθεὶς τι πρὸς εαυτὸν, ὡς ἂν μεθύων,
ὥστε μὴ μαθεῖν ὅ, τι λέγει. 1258, 26.
- διαλείπειν**] οὐδ' ἔστιν ἐξαιρετος ἄρα τις, ἢν
διαλείπει. intermittat. 124, 4. ἐναυτὸν
διαλιπῶν ἕκαστος λειτουργεῖ. 459, 13.
διαλιπῶν ἡμέρας τινάς. dies aliquot cum
interquievissem, præterire visissem.
1149, 18. διαλιπῶν ἔτη τρία. 1239, 24.
διαλείποντας μικρὸν. paulo post. 1335, 6.
ἐν ᾧ τείνου ἡ τύχη διαλείπει, interstitium
quasi quoddam facit in nos sciendi,
καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει, cohibet. 1449,
ult.
- διάλεκτος**] vox, pronunciandi modus. 982,
18.
- διαλλαγή**] διαλλαγαὶ ἄπιστοι. 18, 8. τὰς
διαλλαγὰς, καθ' ἃς διήλλαξαν. leges, se-
cundum, vel in quas eos inter se recon-
ciliarunt. 1361, 4. διαλλαγαὶ formula
compositionis inter partes litigantes.
1369, 5.
- διαλλακτικῶς**] τοὺς Ἕλληνας ἔργα δεσμένους ἐκου-
σίου ἢ καὶ ἀκουσίῳ διαλλακτοῦ. 189, 16.
διαλλακτὴν οὐδένα φείγων. 1167, 15. δι-
αλλακταί. 1369, 2. et 6.
- διαλλάττειν**] differre. παρὰ τοὺς χρωμένους
τὸ πλεῖστον διαλλαττόντων. rebus inter
se quam plurimum distantibus, prout
animi sint alii atque alii iis, qui rebus
iisdem utantur. 1402, 17. μηδὲ πρὸς
τελευτήσαντας διαλλαγήσονται. ne de-
functis quidem placabuntur. 1478, 10.
- διαλογίζεσθαι**] διαλογισάμενος ταῦτα, ἄπερ
εὐτος. 777, 13. ὀρθῶς ἕκαστα. 872, 7.
διαλογισάμενος. computo cum eo facto.
962, 25. πρὸς τὸν πατέρα. nachdem er
mit meinem Vater abgerechnet, seine
Rechnungen mit ihm abgeschlossen hatte
[after he had balanced, and closed his ac-
counts with my father]. 1236, 17.
- διαλογισμός**] computatio, cum duo, quibus
res sunt communes inter se, ad com-
putandum consistit, quid quisque alteri
debeat. γενημένον διαλογισμοῦ. nach
geschעהner Zusammenrechnung un-
serer beyder seitigen Anfordrungen [after
having computed together our respective
demands]. 951, 20.
- διαλοδορεῖν**] διαλοδορηθεὶς pro διαλοδορητά-
μενος. 542, 11.
- διαλύειν**] in activo, destruere, labefactare,
convellere, corrumpere. simile ductum
do nodis, restibus, structuris, quæ dis-
solvuntur. πάντα ἀνεχάριστε καὶ διέλυσε.
20, 27. ἢν περιῶται Δ. κατασκευάζειν
τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ
διαλύειν. 94, 19. πταῖσμα τὸ τυχὸν
ἅπαντα ταχέως διέσειε καὶ διέλυσε.
154, 12. τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίν-
δυνον διαλύειν. 287, 6. διαλύσω πάσας
αὐτοῦ τὰς ἀπολογίας. confutabo, difflabo.
831, 22. b) expungere nomen, æs de-
bitum dependere, bezahlen [to dis-
charge]. et tam æs solvendum διαλύειν
dicitur, quam hominem, cui solvendum
est, seu creditorem, h. c. eum placare
diluendo nomine, διαλύειν χρεῖματα (id
est χρεῖα). 460, 19. πάντα αὐτῷ διελέλυτο
πρὸς τὴν πόλιν. omnia, quæ ei apud æra-
rium fuerant nomina contracta, ex-
puncta sunt. 836, 14. περιάμενοι παρὰ
τούτου τὰς τιμὰς διέλυσαν. den Werth
dafür, den Preis behalt haben [to have
paid the value or price of]. 846, pen.
διαλύσας πάντα. nachdem er alles berich-
tigt hatte [after he had settled all]. cum
satisfecisset omnibus, omnia dependen-
da dependisset, ordinanda ordinasset.
945, 4. ἐπειδὴ διαλύειν εἰδῆσεν οἷς ὀφείλον,
ἀπάντων ἐξέστησαν τῶν ὄντων. bonis ce-
debant. 959, pen. διαλύειν τιμὴν οἰκέτου.
1030, 12. τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων.
1195, 8. hinc c) notio placandi, satis-
faciendi. τοὺς τὰ ἐτερόπλοα δαιεσαντας
μόλις διαλύσαντα. 919, 10. τὸν ναύκληρον.
1192, 24. d) reconciliare inimicos in-
ter se. διαλύειν εαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἡξίου.
rogabat (Midias Aristarchum), ut se
(Midiam) mecum (Demosthene) rursus
reconciliaret. 554, ult. 1032, 6. In
medio; amicabili transactione causam
componere, decidere. διαλυσάμεθα πει-
σθέντες τὸν πόλεμον. 44, 10. 521, 14.
ὥσως μὴ διαλύσῃ. ne cum eo transigas,
ne decidās, ne reconciliare. 583, 23.
πρὸς τοὺς πράξαντας [scil. τὸ ἀδικημα] δια-

λασιμένους, τῶν οἷα εἰδὼν καταγορεῖν οὐκ ἴσον ἐστίν. iniquum est, vos, qui cum iis, a quibus læsi eratis, decidissetis, nunc eos incusare, qui totius causæ prorsus nihil tenent. 991, 20. διαλύονται πρὸς τοῦτον ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. cum adversario meo in gratiam redierunt hac lege, ut in causa mea dicendo testimonio ei ne obsessent. 1323, 1. b) dependere, diluere debitum. μὴ διαλυτάμενος γὰρ γίνεται χρήστης ἀδελος. 867, 13. διαλύσθαι πρὸς τινα. ei satisfacere. 869, ult.

διαλυταίνεσθαι] τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα — πολλάκι; τῷ τοῖς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι διελυμάνθη. 1406, 5.

διάλυσις] reconciliatio gratiæ. ἤξιον δὲ καὶ πρὸς ἔμε [Demosthenem] αὐτῷ [sibi, Midiae puta,] δι' ἐκείνου [per Aristarchum] γίνεσθαι τὰς διαλύσεις. 553, 20.

διαμαρτάνειν] οὐ γὰρ ἐστίν ἴσον ἔμοι νῦν τῆς πρὸς ἔμων εἰνοῖας διαμαρτάνειν. 226, 17. τῆς εἰρήνης ἂν διμαρτήκει. 235, ult. ἐλπίδων. 255, 13. 1470, 17. δυοῖν χρησίμοι οὐ διαμαρτήσεσθαι τὴν πόλιν ἠγούμην. 388, 14. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ἂν ἀπελήρησέ τι καὶ διμαρτε. 398, 21. δεδοικέναι δὲ, μὴ διαμάττη. ne capita et rogata minus impetraret. 401, 22. οὐκ ἂν τσοῦτον διμαρτανε τοῦ πράγματος [id est τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν]. 576, pen. ἀλλὰ γνώμη διαμαρτῶν ἀποτυχεῖν. 716, 3. 734, 22. διμαρτηκότας ἡμᾶς τῶν πατρώων. 841, 16. διαμαρτῶν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀσπενγι. 863, pen. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ἡμετέρας γνώμης διαμαρτόντα. 1048, 21. διμαρτηκέναι μοι δοκοῦσι παντὸς τοῦ πράγματος. 1228, 10. εἰ διαμαρτάντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐπιτηδευμάτων. 1412, 6. δεῖν ἂν εἶναι, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτούσι τὸ χερίστον ἀνάγκη πράττειν εἶναι. 1456, 14.

διαμαρτυρεῖν] aliquem a petitione e. c. hæreditatis interponenda protestatione exclusum ire. proprium nihil est aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι protestari, antestari, protestando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαύνω. agis adversus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis esse petendæ jus hæreditatis, quos constat inter omnes defuncto, de cujus hæreditate contenditur, sanguine proximos esse; hæreditatisque possessione nos expellens, te solum ferens legitimum hæredem. 1088, ult. οὐτοσί τόνιν διαμαρτύρηκε τοῖς οὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vobis imponit, quo usus est in formula διαμαρτυρίας a se exhibitæ, affirmans eos esse legitimos hæredes, qui nulli sunt. 1095, 1.

διαμαρτύρεσθαι] protestari, contestando intercedere, aut et aliorum fidem im-

plorare, obtestari. περιῦλεγον καὶ διαμαρτύρομην. predicebam, denuntiabam, et deorum vestramque fidem testabar, me ista denuntiavisse ante, atque vos de imminente periculo admonnisse. 73, 2. 240, 26. βαῖν καὶ διαμαρτύρεσθαι. 232, pen. 275, 17. διαμαρτυραμένου ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι. cum interdixisset coram testibus, ne (arbitr) pronuntiare; 899, 6. διαμαρτύρομην, ὅπως μὴ μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισταὶ φανήσονται. præsentis antestabar, me nihil hic cernere palorum oppugnationem factam indicantium, eosque id commemorasse jubebam, quo postmodum citati testarentur mihi protestationem interponenti, si forte usa veniat, ut creditores existant subito submissi atque subornati, precibusve inducti, qui se simulent in hos fundos pecunias credito elocasse. 1047, 23. 1091, 26. b) docere, admonere, disertis verbis et clara voce in antecessum, ne quis errorem postmodum excuset. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελεύων—919, 21.

διαμαρτυρία] est actio ejusmodi, de qua modo dictum est, cum quis hæreditatis petiorem exclusum it interponenda protestatione, se aliumve quempiam jure hæreditatis adeundæ præstare. διαμαρτυρίαν φευδῆ πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος. 1080, pen. αἰ διαμαρτυρίας τῶν ἀγῶνων ἀδικώτατοι καὶ πλείστης ὀργῆς ἄξιοι τοῖς ἀγωνιζομένοις. 1097, 19.

διαμάχεσθαι πρὸς τι. 217, 2.

διαμένειν] ὥπως τὴν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ. 332, 17. τὸ δευτευχὲν τῆ οὐσία οὐ πολλοῖς διαμένειν εἰθισται. 1040, 5. de copiis conscriptis, quæ manent, neque rursus discedant. διαμένειν δυνήσεται, τέως ἂν περιγενομένα τῶν ἐχθρῶν. 1432, ult. διαμέω λέγων, πρὸ διατελῶ λ. 107, 21.

διαμετρεῖν] πρὸς διαμετρημένον τὴν ἡμέραν. die forensi, multis causis ea die disceptandis ita occupata, ut necesse fuerit causæ cujusque oratores spatio, eoque artissimo, circumscribere. 378, 7. 1252, 12. In medio, sich gemessen lassen [to have measured out to them], cum plures demensa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διαμετροῦντο τὰ ἀλφίτα ἐν τῷ Ὀδεῖον. 918, 8. πάντες ἴσθη ἐν τῷ Πομπείῳ διαμετροῦμενοι. 918, 26.

διαμφισβητεῖν] idem quod simplex. 897, 25. 1097, 23.

διανέμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα. inter se partiti, diribere, 853, 7. 928, 16. διανεμάμενοι κωφὴ πέντε δραχμῶν ἕκαστος. 1317, 6.

διανοεῖσθαι] τὰ δὲ κεράρια τὰ τρισχίλια οὐδ' ἐρέλλησαν, οὐδὲ διενόησαν ἐνδέσθαι. non modo sperandam non erat, ut illæ serix vini in navem unquam imponeren-

- tur, id quod ipsorum errori et oblivioni, aut fortunæ cuidam, potuisset tribui, sed ne voluerant quidem unquam eas imponere, in mentem ipsis ne venerat quidem, ut id facerent. 929, 8. διανοῦ, ὡς πίστευαν ἐκείνων. proficiscere illum cum proposito et spe illum precibus fle-tendi. ita te para — 1215, 4.
- διάνοια] ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 19. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. 298, 1. οἴκου προσήει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδέετο. mens il-linc refugiebat. 406, 19. οὐ τὸ συμβῶν ἐσκέφατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διά-νοιαν. 637, 15. τὸ τῆς διανοίας ἄγχιον καὶ πικρὸν εὐταυῦθα δηλοῖ. 1122, 22. τὴν διά-νοιαν ἀπάντων εὐρίσκομεν ἡμεμενούσαν. 1412, 6. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλευέσθαι τεταγμένης. 1413, 17. ἀγα-πητὴν ἐστίν, ἀνδρωπων ὄντα τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν. 1436, 6. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, ταῦτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. darüber kützelt er sich in seiner Seele, und brüestet sich [he is in-wardly flattered by it, and is proud of it]. 1489, 7.
- διάπειρα] διάπειραν ποιοῦμενοι τῶν τρόπων ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν. 1098, 2. διάπειραν ἡμῶν λαμβάνειν βουλόμενος. 1288, ult.
- διαπειράσθαι τῶν δικαστῶν ὃ, τι γινώσκονται. 1180, 4.
- διαπέχεσθαι] de militibus dilabentibus, de exercitu dissoluto, militibus furtim discedentibus aliis alio. διαπελθόντων τῶν στρατιωτῶν. 1188, 23. 1199, 7.
- διαπιδᾶν] ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς κατα-γνώσεως οἱ διεπίδησαν! 726, 5.
- διαπιστεῖν] fidem denegare, haud credere. 870, 26.
- διαπιστεύειν] certa fide, summa fiducia credere. 80, 16. διεπιστεύετο. certa fides ei habebatur. 145, 3.
- διασπλάττεσθαι] simulare. 575, 8.
- διαπράττεσθαι] perficere, præsertim tur-pibus, clandestinis et malitiosis ma-chinationibus. τὴν τοῦ διαπράττεσθαι ταῦ-τα, ἃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἠρημένος. 22, 19. ἐκπονεῖ ἡμῶν εἶναι αὐτὰ αἱ σό-λεις αἱ ταῦτα διαπεπραγμένα. 216, 15. Ἐρυθράτου πρᾶγμα, οὐ πώδεως ἔργον, οὐδὲ χρυστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε. 233, 9. διαπράττεται ἐπαίνους αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς γράφεται. 682, 10. ἐὰν διαπράξωνται οὗτοι ἂ βούλονται. 1079, 11. κήσας δὲ καὶ διαπραξάμενος ἕπαντα, ὅσα ἠβουλήθη-μεν. 1176, 5. διαπραξάμενος ἐκπλεύσαι, ὡς βασιλεῖ στρατηγήσαν τὸν ἐπ' Αἰγυπτου πόλεμον. 1191, 20. πῶς οὐκ ἀναποτάτα-τον διαπραξάισθε ἔργον. 1229, 12. 1230, 14. ἔπος ὡς ὀφθαίτατα ἡ διαφήμισις ἡ περὶ ἡμοῦ γένετο, καὶ διεπράξατο τοῦτο. 1301, 26. διαπραξάμενος οὐδὲν καινόν,
- ἀλλ' ἔπερ ἕτεροι τῶν ἡμεῶν τοῦτο. 1336, 9. πολλὰ καὶ λαμπρὰ διεπράξαντο. 1391, 1. ταῦτ' αὐτὸς μετὰ πλείονος ἰσυχίας δια-πράττεται. 1459, 9.
- διαπρεσσωῶς] ὡς οἷν τε κάλλιστα καὶ διαπρε-πέστατα τῶν τριμάρχων. 1208, 19.
- διαπτύειν] οὐ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους. despuens, h. e. contemnens. 313, 8.
- διαρκής] ὠφέλειαν ἔχων διαρκῆ. perennem et necessitatibus omnibus parem. 37, pen. ὁ στρατηγὸς αὐτοῦ οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τρε-φὴν διαρκῆ ἐδίδου. 1214, 7.
- διαρπάζειν τινεὶ τὰ χρήματα εὐλοῦνται. 102, 26. διαρπαθησόμεθα ὑπὸ τοῦ πολέμου. 299, 15. ἕτερα, ἃ τῶν κοινῶν διερπάκει-σαν. 1318, 21.
- διαρρῆν] pecuniam fœnori elocat sive χα-εῖσασθαι βουλόμενος, gratificandi studio amicis id se rogantibus, sive μὴ λα-θεῖν (scil. βουλόμενος) διαρρῆν αὐτὸν τὸ ἀργύριον, cavens, ne quotidianis faciendis impendiis sensim et sine sensu carperet facultates, quo pacto numi inter manus haud sentienti diffunderent. 982, 10.
- διαρρήγυσθαι] τῶν διαρρήγνυμένων, εἰ ταῦτα γενήσεται, fremetium præ indignatione et pæne crepantium. 169, 19. οὐδ' ἂν διαρρήγης ψευδόμενος. 232, 12. κἂν διαρρα-γῶσι τινεὶ τούτων. 254, 18. οὐκ ἐπισηκῶ, οὐδ' εἰ Κόναν διαρραγείν. non pejero, ne-quoque me pejerare, etiamsi Conon id me facere tanta contentione vocis et la-termin aiat, ut pæne rumpatur. 1270, 7.
- διαρρήδην. 118, 1. ἀντικρυς οὐτοσί καὶ διαρρή-δην ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τοῖτοις ἡμαζ-τημένων. 352, 13. διαρρήδην ἐφη ἦκειν πε-πεικῶς Φίλιππον. 364, 15. διαρρήδην ἀκού-σαντα ὑποσχομένον Φίλιππου. 373, 27. διαρρήδην ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιεῖν. 1075, 10.
- διασειεῖν] ἅπαντα διείσεις καὶ διέλυσε. 154, 12.
- διασκευάζεσθαι] πρὶν διασκευατάμενοι πρὸς τὰ τεῖχη προσήσαν εἰ πολέμοιοι. succincti, armati, instructi. 126, 26. διασκευασά-μενος τὴν οὐσίαν. cum dissipasset, prod-egisset, dilapidasset substantiam. 845, 13.
- διασπᾶν τὰς πολιτείας. 54, 5. μονοῦ διε-σπᾶσθην ὑπὸ τῶν —. 58, 7. διασπᾶν στρατιῶτας. 94, pen. τοῖς war' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπᾶσασθαι παραβαλεῖτε. 136, 15. μονοῦχ' ἀλύσει σιδηρᾷ δεδεμέ-νος, ὑποδὴν παρὰ ταῦτα καὶ διασπᾶς. 778, 20. πρὸς ἅπαντας ἀεὶ προαιεῖται λοιδω-ρεῖσθαι καὶ μέμφεσθαι καὶ διασπᾶσθαι, ringi, vel rumpi vociferando, τὰ λεγόμενα, ut solet in proverbio dici. 806, 2. διασπυοῦδᾶξιν] καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασι τοῖς νόμοις διασπυοῦσασθαι ὅπως μὴ γένηται. ecquid unum ut ne fieret, legibus in omnibus spectavit legislator, cavique maxima sollicitudine, circumspectione

aliquae summa egit contentione. 505, 8. τίνος οὐν ποτὲ ἔνεκα ταῦτα οὕτω διασπούδαται. tam sedulo quaesitum et laboratum est. 646, 15. διασπούδασται μὴ λαβεῖν ἡμᾶς. nervorum omni contentione satagit, ut vos ne capiatis. 681, 21.

διαστρέφειν] τῶν λυμαινέσθαι ταῦτα καὶ διαστρέφειν βουλομένων ἐξ ἴσου καθήσθε ἀκροώμενοι. 151, 14. διαστρέφοντες τὰ ληθῆ. 1453, 13.

διασύρειν] traducere, verbis elevare. διέσυρε τὰ παρὲντα, καὶ τοὺς παρονοῦς ἐπήνεσε. 169, 22. τὰ χωρία ταῦτα, ἃ νῦν οὗτος διέσυρε. 234, 12. τὸν δὲ τοιχοματῶν τοῦτον, ἐν σὺ μὲν διέσυρες —. 325, 19. οἱ τὴν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ οὐχ αὐτοὺς διασύροντες. 332, 14. εἰ δὲ τις ἡμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστὶ μεστός εὐθείας. 1482, 27.

διασῶζειν] τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας ἀπάλεσε τῶν συμμάχων. 371, 10. διασῶζεσθαι τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ. 1053, 26. 1076, 10. διασῶθη πρὸς τοὺς οἰκείους πολλασπῶ χροῖω. redibat tandem salvus ad necessarios, multis magnisque discriminibus et molestiis superatis per tractus terrarum plurimum disditos. 1304, 9. διασῶζονται δεῖρο. salvi huc perveniunt. 1380, 9. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διασῶζετο. 1396, 6. διασῶθῃναι [durchzukommen, to escape or pass through, evadendi] προσδοκίαν ἔχει πλείω. 1478, pen. τὴν δικαίαν εὐνοίαν διασῶζειν. 1479, 22.

διάταξις τῶν φυλάκων (vel φυλακῶν). 509, pen.

διατείνεσθαι] contendere. τί οὐν ταῦτ' ἐπῆραμαι καὶ διατεινάμενον οὕτως ἰσφοδρῶς. 275, 6.

διατελεῖν] ὅσων εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελεῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ἡμῖν, ὑπάρξει μοι εἰς τοῦτοί τὸν ἀγῶνα. 225, ult. 227, ult. 243, 19. διότι διατελεῖ πρῶττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα πρὸ δήμου. 243, 21. 255, 23. ὅπως τοῦτο μὴ γείνηται, παρμητρῶν διέτελου. 218, 16.

διατηρεῖν, cavere, praecavere, μή τι πάθωσι. 115, 26. ἢν ἕκαστος παρέλαβε τάξιν. tueri, conservare. 238, 9. τῆς οὐσίας τὴν οἰκειότητα διετήρεις, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν κρινσάμενων. 1088, 23.

διατίθεσθαι] in activo: adducere aliquem, aut aliquid ad conditionem quandam, efficere, ut aliquo modo sit affectum, tractare, gerere, administrare, gubernare, ad arbitratum suum constituere. οὕτω γὰρ αὐτοὺς διέδικας τὸ μέρος σὺ. 367, 5. τοὺς ἅπαντας ἀπίστως πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαδῶμεν. omnes erga nos reculamur suspicacem. omnibus injiciamus nostri diffidentiam. 463, 18. δῶρα καλοῦντες οὗτοι, καθὼν τῷ ἔργῳ φέσει καλῶς διέδικαν. corruperunt. 369, 13. οἱ ταῦτ'

ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαδέτετε, qui primitus haec jura constituerat. 643, 8. In medio: a) vendere, extundere, distringere. οὐθ' ὅσα ἂν πορίσασθαι οὕτως, ὅπως ἂν δίκαιαί, ταῦτ' ἔχοντες διαδέσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμποσίων. 22, 27. διατίθεσθαι τὰ φορτία. 910, 3. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διαδέμενοι. 1048, 25. b) testamentum condere, testamento praecipere. διέδετο ἔξους ἐπιστῆσαι. er praevidete in seinem letzten Willen [he ordered it in his last will]. 1029, 27. ὅστις ἂν μὴ διαδέμενος ἀποθῶν. wer ab intestato stirbt [who died intestate]. leges de iis latae. 1067, 1. διαθεσάμεν τὰ αὐτοῦ εἶναι. licere de fortunis suis disponere, h. e. testamento cavere et praecipere. 1133, 9.

διατραχεῖν] ambitiosa oratione, verbis ampullatis rem parvam exaggerare. ἡλίκην νῦν διετραχέεις καὶ διεξήεις. 232, 22.

διατρέπεσθαι] pudore confundi, verecundia percelli, reverentia cujusdam ab instituto absterreri. 798, 20.

διατριβεῖν] agere, commorari, rerum suarum satagere. οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἀμεινοῖ διατριβεῖν. 22, 25. συμβαίνει μοι, καίπερ ἐκποδῶν διατριβόντι. tametsi absim domo, extra conspectum vestrum verser. 1474. epistola tertia, 7. agitare, terere tempus, aut mentem, h. e. acuire, exercere, continere in studio et exercitatione alicujus rei. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατριβεῖ. 785, ult. χροῖος διετριβὸς συγχός. consumebatur. 1013, 7. διατριβῆ] mora, impedimentum. διατριβαὶ πολλαὶ καὶ ἀναγκαῖαι ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. 1073, 10. μόλις ἠκολούθει διατριβᾶς ἐμποσίων. 1158, 8. b) res, qua agendo animus agitur, aut oblectatur, vita occupatur, otium conteritur, item loca, ubi opera datur rebus iis, quibus dediti quique sunt, ut scholae magistrorum et philosophorum, congressus juvenum inter se ad potandum aleae et similibus ludendum. ἐν συνουσίᾳ τῷ καὶ διατριβῆ, Leitventreibe [pastime], οὕτως ἰδίᾳ, mere privato. 537, 18. μὴ τὰς ἐπιπολαίους ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾷ. 1418, 1. ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς. 1490, 12.

διαφέρειν] differre, quatenus hoc vocabulum, sive discrepare, dissimilis, diversus esse, sive praestare, excellere significat, item extrahere, renorari, unde notio obstandi, impediendi existit; nec non dissipare, discernere, in diversa spargere. a) discrepare, repugnare. λοιδορίαν κατηγόρησις τοῦτω διαφέρειν ἡγούμαι. 268, 16. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐσκόπεο, ἐν τῶν αὐτῶν ἄλλων διαφίρεσιν. 291, 17. οὐ γὰρ ἂν διεφίρεται ἀλ-

λήλων οὐδέν. So würde gar kein Unterscheid in der Welt mehr seyn [for thus there would not be any farther difference whatever]. 983, 2. b) præstare, excellere: μηδὲν τῶν ἄλλων ζῆτε διενεγκεῖν. 1116, 24. c) obstare, intercedere, vetare. τρεῖς δὲ μάλιστα φίλοι δύνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι. tria sola sullragia absolventia numero, quod essent plura, quam condemnantia, obstant, quo minus mortis supplicio daminaretur. 676, 12. d) pertinere, pertingere, porrigi, gelangen, wohin reichen [to pertain, to reach]. ὥστ' εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνου μνήμην διενεγκεῖν (pro dñkñv). 1415, 12. e) οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. nil ejus refert, nil interest, haud curat, perinde ei est, sic, an secus sit. σικπῶ θέρως καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει, id est, ὡς οὐδὲν παρ' αὐτῷ διαφέρει τὸ θέρως τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πολεμεῖν, nil interest penes eum, æstate, an hyeme bellum gerat. 124, 3. εἰπεῖν μὲν οὖν μοι ταῦτα — οὐδὲν διαφέρει. ubi moi non cum eipetei, sed cum remotiore διαφέρει cohæret. ich habe weder Vortheil, noch Schaden davon. es kann mir gleich viel seyn [it is neither advantageous nor disadvantageous to me. it is a matter of indifference]. 1239, 14. f) diducere, alia aliis locis collocare. ut si iudices calculos alii in absolutorium cistulam, alii in condemnatorium conjiciant. καὶ ταῦτα ἄνω τὴν πρώτῃν ψῆφον διενεχθῆναι. 795, 1. In medio: a) οὐ διαφέρομαι. nil curo, haud intercedo. mea nil refert. 112, ult. b) obloqui, refragari, repugnare, adversari, discordare, contendere, animo inimico et infesto esse. ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ αἰε πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις. 236, 5. εἰώθασιν ἄν αὐτοῖς διενεχθῶσιν ἀνῆρ καὶ ἡ γυνή, διὰ τοὺς παιδας διαλλάττεσθαι. 1001, 14. εἰ φύσει παῖδες ὄντες κἄν πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τοὺς γονέας, ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γε ἐπαινοῦσι. 1022, 13. εἰ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, ἡδέως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων θλασφημιούντες. 1022, 16. διαφερόμενον περὶ τίνος πλεονεκτηήματος. 1144, 26. οἴομαι δ' αὐτὸν σοὶ οὐδὲν διαίσσεται. nulla in re repugnaturum esse. 1215, 5. διαφέρονται δὲ, ὡς οὐ δεῖ τελεῖν αὐτοὺς τοὺς τόκους τοῖς ἐν τῇ συγγραφῇ. hoc pugnant, hoc urgent, in hoc a nobis dissident. 1296, 24.

διαφέρειν [al. ἐκφεύγειν] ἡμᾶς τὰ πράγματα. vestris e manibus elabi rerum gerendarum oportunitates. 57, 16. ὁ πᾶλαι μὲν εἶδε, διαφέρει δὲ οὐδὲ νῦν. 139, 17. τῶς γε οὐδένα βουλεμένου εἶναι τοιοῦτον [scil. qualis ego sum, vere et bona fide patria: studiosus] οὐ διαφεύζεται. 412, 12. διαφεύγουσιν αὐτοὺς εἰ οἰκῆται, ela-

buntur passim diffugientes, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχόρησε. 1155, 11.

διαφθείρειν] corrumpere, h. e. vitare, labo-
 alficere. δεῖ τὸν βουλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀγαθὴν, τὰ ὅτα πρῶτον ἡμῶν ἴσασθαι. διέφθαρται γὰρ. 170, 2. διέφθαρται [scil. τὰς φρένας] καὶ παραφρονεῖ. cernitus est. 1182, 3. διεφθαζόμενον τοὺς ὀφθαλμούς. 1269, 6. διεφθαζόμενον ὑπὸ νόσου νομίζω. a furore dementatum. 1280, 14. b) corrumpere largitionibus et gratia, h. e. a studio patriæ, aut veri et æqui in agendo et dicendo avertere, ut testem in testimonio perhibendo, judicem in jure dicendo. εἰ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ἀνεῖται, ἢ διαφθείρει. 122, 21. ἐπὶ χρεῖμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi, a vero et justo cernendo et sequendo abduci, spe ductum proposita largitionum et divitiarum adipiscendarum. 240, ult. τῷ διαφθεῖρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. 309, 9. τῷ γε μὴ διαφθεῖναι χρεῖμασι, κεκράτηκα φιλιππίου. 309, 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ἀνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεῖς, νενίκηκε τὸν ἀνούμενον. 309, 15. διεφθαζόμενος καὶ πεπρακὸς εαυτὸν ἐλάθθανε. 345, 4. διαφθείρειν τοὺς κριτάς. 516, 3. διδάσκαλον τοῦ χοροῦ διέφθειρε. oratione, donis datis, promissis, minis, aliisve malis artibus a me abalienavit. 520, 8. διαφθορὰ] cum de navigio agitur, naufragium. ἔθεν καὶ ἡ διαφθορὰ τῇ νηὶ συνέβη. 910, 13. et 15.

διαφρίνα] τὴν δύναμιν. copias dimittere. 677, 18. 679, 17.

διαφορὰ] discidium, discordia. οὕτω μείζων ἐστὶν οὗτος ὁ φόβος πᾶν πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνίοις διαφορῶν. 181, 13. variæ causæ simultatum, ut συμβόλαιον, κῆμοι, ἔρωσ, πῶτος — recensentur p. 1144, 24.

διαφορεῖν] differre, h. e. discernere, distrahere, quæqua spargere, vastare. διαφορομένης αὐτῷ τῆς χώρας. direpta a latronibus omnia differentibus. 442, 25. ἄν κοινή διασπεραρημένω. quæ cum illi tres intcr se diribuissest atque distraxissent. 822, 27. διαφορηθεῖς, carptus, dilaniatus, ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τοιοῦτων. 1120, 25. διαφορησῆαι ἐπεχείρησαν τάνδοξεν. 1319, 13.

διάφορος] inimicus, adversarius. διάφορος [subaudi πολλοῖς] ἐγενόμενον εἰσπράττων πολλοῦς. multorum in odium incurri, multos offendi, eo quod ab iis exigentem mercedes (den Pacht [the contract]). 1318, 19. b) τὰ διάφορα, das Interesse [the interest], lucrum damnumve ex aliqua re existens. ἴλιχα γ' ἐστὶ τὰ διάφορα, ἐνθάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν. quantum intersit, bellum hic loci, an ibi geratur. 16, 26. τηλικούτων ὄντων αὐτῶ τῶν διαφορῶν. 362, 24. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν.

compensatum sibi damnum iri, quod diuturnitate moræ et impedimentis negotiationi objectis fecisset. Vergütung der Zehrung, Versäumniß, und Processkosten [the remuneration for expenses, losses, and costs of suit]. 887, 9. δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία αὐτοῦ περὶ τὰ διάφορα. wobey es auf das plus und minus, auf das meum und tuum ankommt [wherefore it comes to the plus and minus, to the meum and tuum]. 1148, 14. 1149, 3. διαφόρως] eximie, excellenter. 761, 26.

διαφυλάττειν τὸ δικαίον οὐ δικαίως. 218, 15. τὴν εἰρήνην. 251, 23. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῆ πόλεως. 331, 25. τοὺς τὰ ἑαυτῶν προειμένους. 922, 18.

διαχειρίζειν] administrare. ὧν ἡ διαχειρίρινα, was ich unter Händen gehabt habe [which I had had in hands], ἡ πεπολίτευμαι. 263, 26. τὸν οἶκον, pupilli puta, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιτρόπων. 818, 8.

διαχειροτονεῖν] dicitur plebs, cum rogata suffragia ab Ἐπίστατα fert, parte plebis alia rogatum sciscensente, alia rogante, coque facta in diversa discessione. 594, 26. ἐπειδὴ ἐν τῷ διαχειροτονεῖν ἢ ἡ βουλὴ, πότερον τῷ δικαστηρίῳ παραδοίη, ἢ ταῖς πεντακοσίαις ζημιώσεται. deliberante senatu atque certante adhuc, utrum— an. 1152, 8. per manuum sublatarum arbitrium decernere. 1346, 17.

διαχειροτονία] deliberatio, decretum, utrum— an. ἠρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, jus et potestatem utramvis in partem sciendi, ὅτῳ δοκεῖ δωρεὰς ἀξίως ἡ βουλὴ βεβουλεῖναι, καὶ ὅτῳ μή. 596, 4. διαχειροτονίαν ἐξ' ἡμῶν ἰποίησαν, optionis vestræ fecerunt, aut jus in suffragia eundi vobis dederunt, πότερον εἰσοισσέος ἐστὶ καινὸς νόμος, ἢ δοκοῦσιν οἱ κείμενοι ἀρκεῖν. 707, 25. διαχειροτονίας γενομένης οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν. 1346, 25. διαχειροτονίαν δὲ ποιεῖν, in suffragia mittere plebem, τοὺς προέδρους περὶ τούτων τῶν νόμων, πρῶτον μὲν περὶ τοῦ κειμένου, εἰ δοκεῖ ἐπιτήδειος εἶναι τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἢ οὐ. ἔπειτα περὶ τοῦ τιθεμένου. ἰπότερον δ' ἂν χειροτονησῶσιν οἱ νομιζέται, τούτων κέρειον εἶναι. 710, 20.

διαχλευάζειν] διαχλευάσαντος δὲ με αὐτοῦ. 1221, 26.

διάχρησις] διάχρησον ἱμάτιν παῖσαι. vestem auro illusam, perpunctam. 522, 2.

διαφεύδειν] in activo, quod raro usurpatur: fallere, decipere, illudere, mendacem aliquem fuisse declarare, Lügen strafen [to give the lie]. ἐργολαβοῦσι καθ' ἡμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαφεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. operam suam mercede elocant ad cas res recipiendum et gerendum, quarum exitus, ut eorum spem fallat e ratiocinii probabilitate collectam, etiam atque etiam opto. 1482, 26. In medio. κἄρα διέφυσται.

spe excidit, frustra speravit et conatus est, deceptus inanibus votis. 15, 13. διεφύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ. 1476, 14. τῷ διεφύσθαι Χαριδήμου, καὶ νομίζειν αὐτὸν εὐεργέτην εἶναι. quia de Charidemo secus, atque reapse est, et oportebat, estimat, falsa ejus luditur opinione. Sich falsche Begriffe von ihm macht, ihn in dem rechten Lichte nicht betrachtet [he had formed an erroneous opinion of him, he had seen him in a false light]. pro patrono eum habet, qui hostis sit reip. 626, 23.

διαφηρίζεσθαι] dare, ferre suffragium suum alterutrām in partem, sive secundam, sive adversam. διαφηριόμυα περὶ αὐτοῦ, illa de re sola, περὶ οὗ ἡ διάξις ἢ, quam accusator in judicio vocavit, de qua controvertitur, quæ caput causæ est. 747, 11. διαφηρίζεσθαι [id est τὰς ἑαυτῶν φήφους διενεγκεῖν] ταύτη [id est ταύτην εἰς τὴν μερίδα], ἢ δικαίον ἐστὶ. eam in partem, a qua jus stat. 842, ult. δέλιος ὄφιας ἠρέμαστα τοῦ διαφηρίζεσθαι, in suffragia discedere. 1301, pen.

διαφήφισις] latio suffragiorum, quæ vitritum sit, unoquoque, quam in partem velit, discedente. 1301, 25. διαφήφισις ἐξ ἀνάγκης ἐγένοντο τοῖς δημόταις. 1306, 20. cum municipalium quisque de municipali alio quopiam ferendo suffragio decernit, utrum in municipio servandus sit, au eo expellendus.

διδαντὸς] τὰ διδαντὰ τέχνη [id est διδαχῆ ἐντέχνη καὶ μεθοδιῆ, vel etiam μελιτή καὶ ἐγχειρήσει σοφῆ], τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασία καὶ συνηθεία κατασχέειν δινηθῶμεν. 1413, 23.

διδασκαλεῖν] φοιτῆν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα. 312, 23. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλίῳ προσεδρεύον. 313, 11.

διδάσκαλος] τὸν τοῦ χοροῦ διδάσκαλον, chori in Liberalibus publice saltaturi, διέφθειρε. 520, 7. τοὺς διδασκάλους τοὺς μισθοὺς ἀπεστέρισε. 328, 5. διδάσκαλος κακῶν γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι. 1217, 27. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναῖξιν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκισεῖν διδάσκαλον. 1374, 14.

διδάσκειν cum vouθετεῖν copulatum est. 130, 2. ὡς ἐστὶν ἄττοπον [subaudi τινὰ] περὶ τῶν δικαίων ἡμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ δικαία ποιοῦντα. 198, 7. ἐδιδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφείτων. 315, 7. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγε ταῦτα παραχρήμα, οὐδ' ἐδιδασκες ἡμᾶς. 349, 3. ὡς ἀγνούοντας διδάσκοντος. 390, 8. διδάσκειν τραγικοῦς χροῦς. 533, 9.

διδόναι] diversa significat: dare, tradere, largiri gratuito, offerre, deferre, spondere daturum, edere, in medio proponere, secum offerre, fataliter immittere. juvat phrases ad ordinem alphabeticum adstringere. δίδοναι ergo αἰχμάλωτον est corpus bello captum et in servitium

redactum in libertatem emittere, alicujus in gratiam, cui donetur. ὡς τε τὸν φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. ut Philip-pus ad commiserationem atque indulgentiam inflexus ei largiretur. 402, 10. ἀπαλλαγὴν ἡμῖν τὴν ταχίστην ὅτε τῶν ἐπιτηρημένων κακῶν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, ult. οἷα ἐψηφίσαντο πολιτείας, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον. 173, 7. γνώμην διδόναι, nuctor fieri sententiæ, eam proponere. ἔδωκε γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. 704, 5. διαχειροτοσίαν διδόναι, in suffragia mittere. 596, 4. sic et ἐπιχειροτοσίαν. ἀπόφανσιν εἰς τὸ στρατήγιον. ein Verzei-chniss der Schuldner bey den Admirali-teleitsamte eingeben [to give in a list of debts to the Admiralty]. 1043, 11. γυναικῆ διδόναι competebat ei, cujus in manu et potestate mulier esset, e. c. patri, fratri, avo, is eam desponso marito in manu dabat, qua sine ceremonia liberi inde nati spurii erant. 954, 23. δικάζεσθαι φόνου, copiam actionis de cæde patrata dare. ὑπὲρ ᾧν ἂν μὴ διδῶ [scil. ὁ νομοθέτης] φόνου δικάσασθαι. 122, 15. lex aut legislator dicitur δίκην διδόναι, cum ei, cui competit, facultatem dat in jure adversus aliquem agendi. ἐὰν δ' ἔξω τούτων κτήνη τις αὐτὸν, τὴν αὐτὴν ὑπέρ αὐτοῦ δίκην δέδωκεν, [scil. τοῖς οἰκείοις τοῦ παθόντος] ἢ περ [scil. δέδωκεν] ἂν τὸν Ἀθηναίων τις κτήνη. 633, 11. δίκην, vel dixit, ἔδωκεν, penas dare, h. e. luere, perpetui, supplicio tolerando satisfacere læsis. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς, 271, 18. 1009, 3. δραχμὰς πενήκοντα αὐτοῖς ἔδιδου. offered, er both sie ihnen an [he tendered unto them]. 542, 9. ἀρείδως αὐτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι. 255, 7. διδόναι αὐτοὺς τοῖς δεινοῖς. 253, 18. οὐδεὶς πάσσοτε τούτων διὰ παντός. ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οὐδὲν τῆ πόλει. 301, 20. εἰς τὰ πᾶσι δοκούντα συμφέρον αὐτὸν δούς οὐ κατάρθωσε μετ' ἀπάντων. 317, 19. ὅστις αὐτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἡμῖν ἔδελήσει δοῦναι. 1482, 15. ἔδωκεν ἡμαυτὸν ἡμῖν ἀπλῶς. 288, 11. 294, 3. εἰσπράξαι] διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ἀφείλεντας τὰ σκευῆ εἰσπράξαι. nobis, tribulibus, aut collegiatis, attribuere portionem cuique suam ratam debentium reip. e tribu quoque, aut e collegio quoque, armamenta navalia, cum facultate illa armamenta a debentium quoque repetendi et per vim adeo exigendi. 1145, 20. ἐν τῷ δέματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. de servo, e quo tormenta confessionem veri extorquet. 1200, 26. τὸ πᾶρῆμα δόσει τὸν ἔλεγχον. das Werk wird seinen Meister loben [the work will shew the talent of the Master]. ipsum opus docebit, prout erit scitum, aut secus, quid de artificis facultate judicandum sit: licebit jam cuique de re ex ejus natura iudicium facere. 44, 15. ἐνδειξιν.

libellum accusatorium ex titulo ἐνδείξεως demonstrationis pratori exhibere, agere in aliquem ex illo titulo. 1322, 6. ἐπα-νόρῳσιν τῆς εἰρήνης. facultatem dare, si quid in formula pacis secius scriptum esset, quod displiceret, id ex animi sui sententia corrigendi. 81, 1. τὴν ἔρημον [scil. δίκην] δεδωκότα. litem dedisse contra Midiam, ut contumaciæ reum, qui die dicta in iudicio non comparuisset. 542, 4. κακῶν] ἑτέρω δ' ὅτω κακῶν δάσο-μεν ζητεῖν. 230, 17. κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι. 381, 13. κρίσιν διδόναι. copiam dare iudicii, permittere, vel sic comparare, ut iudicium habeatur. 692, 5. λόγον διδόναι. gemino modo usurpatum a Dem. repe-ritur, altero, cum iudex, aut concio alicui dicendi veniam atque secum agendi dat; altero, cum ipse pro se di-cens verba facit, prior significatio p. 26, 18. oblinet, posterior p. 555, 22. ubi διδόναι idem valet atque ὑπάρχειν. μαρτυρίας μεγάλας δεδωκάσι κατ' αὐτῶν. 1366, 22. μετουσίαν] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείας οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσιν ἔδωσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 15. ὄρκου ὄρκου, deferre conditionem dicendi iurjurandi, ad dictionem ejus admittere. τοὺς ὄρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι, scil. αὐτῷ. 235, 13. 860, 20. 1002, 2. διδόντων ὄρκον αὐτῶν, deferentibus ipsi iuramenta, οὐκ ἔδελήσαντα ὁμνῆσαι. 1366, 18. τὸ λαβεῖν οὐκ τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔνομον εἶναι. 267, 5. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. exceptionem de foro non com-petente iudici exhibere. mit einer Ab-lehnungsschrift einkommen [to put in a bill of exceptions, a justificatory plea founded on exceptions]. 912, 15. πείραν] τούτου πείραν ἡμῖν ἔργω δεδωκότος τοῦ χρέου. 209, pen. 262, 14. εἰ γε μηδ' εἰς πείραν ἔδωκε θεῶν τινὸς εὐνοία. 293, 20. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν. navat ipsi operam hanc, ut pro ipsis, meam in fraudem, ad causam eorum relevandam, meam pre-mendam, iurjurandum se dicturum reciperet. 1250, ult. σύλας διδόναι. volenti cuique facultatem dare navas, merces, bona quorundam, ubi ubi locorum terra-marisque repererit, prædandi, diripien-di; id quod in bellis fieri solet. ὥσπερ ἐσὺν αὐτῶν φασημέναις κατ' Ἀθη-ναίων. 931, 23. τιμῆν] ἔργον τὴν τιμὴν [pretium rei, quo emitur] οὐ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδωκότος. 383, 22. leges εἰ τε τοῖς ἀγαθὴν τὴν παιδίον τὰς πρεσβ-ιας, δίδόντες, assignantes, præscri-bentes, definientes, καὶ εἰ τῶς τὰναντία πράττει τὰς τιμωρίας. 504, 4. τιμωρίαν ἴδιαν τῷ διδόναι. lege sua alicui tribuere privilegium ultionis. 623, 9. ὑπερβολῶν] τοὺς δ' ἀπογόνους καὶ ταύτην τὴν ὑπερβ-

- λὴν τῆς τιμωρίας τῷ γ' ἐς τὸ σῶμα ὑβρι-
σμῶν δεδωκότας. vel ipsum illum ultio-
nis excessum ei condonasse, h. e. de-
clarasse, si non pro legitimo et proban-
do, saltim pro ignoscendo. 539, 4. ἰσπεύθονον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς
πισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βου-
λομένῳ. 291, 18. χρήματα] παρῆσθαι τὸν
καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοντες δοῦναι.
187, 23. χρόνον δεῖ δοθῆναι, concedi, in-
dulgeri, τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399, 19.
χώραν] οὐδὲ προνοίας χώραν οὐδεμίαν τῆς
ἰδίας ἀσφαλείας δίδωσι. ne cautioni quid-
dem salutis suae locum dare. 301, ult.
ψῆφον δίδουσι dicitur Epistata, cum pry-
tanas, aut praeses iudicii, cum asses-
sores suos, seu Juratos, in suffragia
mittit, testulas ipsis tradendo. πείσας
τὸν πρωτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον. 542,
13. Aliae dictiones miscellaneae. οὐδὲ
δίδουσι ἀν ἡμῶν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολι
δέξασθαι δυνάμεθ' ἂν. 43, 21. φασὶ δ'
εἰνὸία δίδουσι, καὶ τοῦτο τοῦνομα ἔχει τὰ
λήμματα ταῦτα. 96, 10. δότε δ', εἰ βού-
λεσθε, δότε αὐτῷ τοῦτο. concedite. rän-
met ihm das ein [grant him that, admit
that]. 274, 1.
- δίδυμος] ἀδελφὸς ἡμοπάτριος καὶ ἡμομήτριος,
καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος. 793,
25.
- διεγγυᾶν] διεγγυηθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου. cum
Stephanus pro ea fidejussisset. 1358,
pen.
- διεγγύσις. 724, 6.
- διειπεῖν] διεξημένον. expressis verbis cum
sit definitum atque denuntiatum. 219,
23. ἀλλ' ἄττα διεῖρηκεν, ἃ χρὴ ποιῆσαι.
imperavit. 644, 4. μηδὲνα εἶναι ἀτελεῖ τῆς
τριπραχίας διεῖρηκεν ὁ νόμος. 465, 20. ein
für allemahl verordnet, so dass es dabey
sein Bewenden haben muss [ordered once
for all, that the matter should rest here].
οὐ διεῖρηται, τί πρακτέον, ἢ μή. 666, 13.
- διευχελεῖν] σφῆδρα ἀκριβῶς δεικνύουσι πειράμε-
νος διανοχλᾶ πάλαι τοῦτ' αὐτὸ ἡμᾶς εἰδότες.
446, 24. compositum pro simplici ἐνο-
χλεῖν.
- διεξέρχασθαι] πάντα διεξελήλυθεν. omnium
suarum machinarum fecit periculum,
omnes tentavit artes suas. 19, 17. τοῦ
χάρην δὴ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι. 133,
9. πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἦδη. omnia
ista obsolescere, usu detrita sunt, vana,
cassa, incredibilia et inefficacia facta
sunt. 153, 7. πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας
ἀκριβοσκοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 232, 5.
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευ-
τῆς διεξήλθον. 238, 11. διεξελήλυθεί πά-
ντα τὰ ἐκ τῶν νόμων. praeterierant, facta
fuerant. 541, 22.
- διεξίεται] εἰκ ἐλάσσω λέγον ἐλάσσει τὰλλα
διεξίαν. 228, 8. ἤλιαν νῦν διεπραγμάδεω καὶ
διεξίει. 239, 23.
- διεξομῶσθαι] διεξομῶσθαι legebatur olim p
612, 11. ubi nunc legitur διομῶσθαι.
διέρχασθαι] persequi, percensere, enume-
rare. εἰ τις ἀναγοίη τὰ ψήφισματα ἡμῶν
καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἰς
πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κακείνα.
175, 22. b) exire, praetere, expirare,
de tempore. 25, 14. et 18. διελθόντος
τοῦ ἵναυτοῦ. evoluto anno. 29, antep.
χρένου διεληλυθῆτος βραχέος. 670, 21. ubi
etiam accipi potest pro interjecto. 1279,
5. c) intercedere, interim excurreo.
ἐὰν δὲ χρόνος διέλθῃ. 998, 25.
- διερωτᾶν] εἰ διερωτῶντες. iterum iterumque
interrogantes, et oratorem media in
oratione interpellantes. 34, 22.
- διετρεῖ] ἅμα καὶ ἠθήσῃ ἐπὶ διετρεῖ, κρατεῖν τῶν
χρημάτων. 1135, 4.
- διευκρινεῖσθαι. 818, 13.
- διευλαθεῖσθαι pro simplici. 577, 18. διευ-
λαβόμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις. 1406,
24.
- διευτυχεῖν τῇ εὐσῖα συνεχῶς οὐ πολλοῖς τῶν
πολιτῶν διαμένειν εἰθισται. 1040, 5. τοῖς
διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν. 1410, 7.
διῆναι] (ab ἴημι) transmittere, alicui trans-
mitum per agrum suum concedere. μήτε
Θηβαίων διῆντων. 276, 9. ἡ διῆντας αὐτοὺς
ἐφ' ἡμᾶς. 299, 10.
- διῶσάνην εἰς μέρη πολλὰ. diducere, distra-
here, discindere. 245, 22. ἡ Πελοπόννη-
σος διεστῆκει. 231, 5. διεστᾶναι. discor-
dare, dissidere. 26, 20. διεσπικῶνται εἰς
δύο μέρη τῶν ἐν ταῖς πόλεσι. 132, 12.
- διῶσχυρίζεσθαι] οὐ πᾶν διῶσχυρίζομαι. 447,
25.
- δικάζειν] de iudice sententiam pronuncii-
ante, causam discipante. ἀλλὰ καὶ τῷ
τοῖς δικάζοντα ἡμᾶς ἡμομοκίνα. 227, 16.
δικάσαι ταῦτα ἱκανῶ ἔφυγε. detrectavit
hoc ipse sibi jus dicere, h. e. hanc sibi
legem ferre, æquum hoc et se dignum
habere, factuque necessarium. 860, 9,
αὐτὸς αὐτῷ ἐδικάσει, ipse sibi hanc sen-
tentiam dixit, tanquam iudex sibi a se-
metipso datus, admonente conscientia,
ipse sibi conscius fuit, et pro certo ha-
buit, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ προσήκει τοῦ κλήρου,
nullam hæreditatis partem ad se perti-
nere. 1051, 24. ἐδικάσα ἐγὼ τοῦτω καὶ
οὗτος ἐμοί. inter nos in hæc capita con-
venit, ita decidimus inter nos atque
transeginus, sine interventu iudicii.
1169, 16. δικάσαντες ἡμεῖς ἡμῶν αὐτοῖς.
re privatim inter nos a nobismet amice
composita. 1176, 17. δικάζειν ψήφισμα.
scitum aliquod iudicio suo comprobare,
ratum facere. 652, 24. ἐξήλεγεξεν, ὡς ἀδί-
κως ἐδικάσθη τὰ κριθέντα. 642, 6. In
medio: jure experiri in foro, causam cor-
ram iudice agitare; construitur cum gen-
itivo, causam, vel crimen indicante,
vel titulum, ex quo certatur, cum dativo
personæ adversus quam, et cum accusa-
tivo. ut δίκην δικάζεσθαι, sich einen

Rechtshandel abthun, Recht über sich sprechen, sich Recht zuerkennen lassen [to bring one's cause to a decision, to plead one's cause, to obtain the adjudication of one's claim]. Καλλάρη τὴν αὐτὴν δικὰν δικάζονται. Callarum eodem ex titulo in jure prosequuntur. 1280, 23. λέγε αὐτὸ τὸ ἐγκλημα, ὃ [id est καθ' ὃ] δικάζομαι. 972, ult. παθῶν ὑπὸ Κόωνος ταῦτα, ἄν [id est χάριν ἄν, vel προφάσει ἄν] δικάζομαι. 1270, 1. usurpatur de nullo non genere causarum, publicarum perinde atque privatarum, verumtamen interdum sensu strictiore de privatis peculiariter, ut p. 523, 4. ubi τῷ προβάλλεσθαι, quæ est actio publica, opponitur τὸ δικάζεσθαι his verbis: εἰ μὴ προὐβαλλόμεν αὐτὸν, ἀλλ' ἐδικάζομεν, etc. ἢφ' οὗ τε σωρῶτε ἐπλήγην, καὶ μάλιστα ἐξέσθην, τούτῳ καὶ δικάζομαι, καὶ μισῶ καὶ ἐπεξέρομαι. 1267, 8. Juvat jam constructionis hujus verbi cum genitivo exempla aliquot secundum ordinem alphabeticum proponere. ἀργυρίου] ὀφείλων ἡμῖν Τιμόθεος τὸ ἀργύριον, οὐ δικάζομαι αὐτῷ. 1196, 27. ἐγγύης] ἐδεδίκαστο γὰρ ἂν μοι τῆς ἐγγύης. egisset in me de sponsione, 901, 11. θυγατέρων] οἱ παῖδες ἂν τούτου τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο. contenderent in jure de meis filiabus, ut jus habentes ipsi soli eas in matrimonium ducendi. 1124, 11. κλοπῆς] δικάζου κλοπῆς πρὸς δισαιτητήν. 601, 23. πληγῶν] ὁ Παριμένον ἐδικάζετο τούτῳ τῶν τε πληγῶν, ἃν ἔλαβεν ὑπὸ τούτου, — καὶ ὅτι τούτῳ ἐς Σικελίαν πλοῦ ὑπὸ τούτου κατεκώλυθη. 896, 17. διδάσιν οἱ νόμοι δικάζεσθαι τῶν εὐτῶ προχθέντων. 962, 27. φόνοι] ὑπὲρ ἄν ἂν μὴ διδῶ φόνο δικάσασθαι. 192, 15.

δικαίος] justus, æquus, legitimus. οὐ γὰρ χεῖρον τινὰ δικαίους αὐτοῦς οἶστο ἢ πύλις δεῖν εἶναι, εἴτα κλέπτας, ἀλλὰ αἰε δικαίους. 742, 6. οὐ φύσει, ἀλλὰ ἐπιβουλεύον, τοῦ πιστευθῆναι ἕνεκα, δικαίος γενόμεναι. 742, 10. λογισμῶς δικαίος] εἰ δ' εὐδαιμόνες δικαίως λογισμῶ. si quis recte verèque æstimet. 1399, 13. ἀπορία δικαίων λόγων, argumentorum, excusationum verarum et justarum. 407, 18. Dictio hæc δικαίος ἐστὶ cum infinitivo sæpe occurrit, significans meretur, dignus est, qui — ut: οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχον δικαίος ἐστὶν ἀπελθεῖν. haud convenit cum abire. 268, 26. προδότης τρίς, οὐχ ἕπαξ ἀπολωλέναι δικαίος. 374, 27. τούτου τὴν αἰτίαν εἰπὴς ἐστὶ δικαίος ἔχειν. 27, 3. 1455, 7. ἐλεῖν ἐστὶ δίκαιον, οὐ τοῦς ἀδικούντας, ἀλλὰ τοῦς παραλήγως ἀτυχεύοντας. 835, 6. οὐδεὶς τυγχάνει δικαίος ἢ ἴσον τὴν μάθησιν ἐνεῖναι. 547, 7. εἰδέναι δ' ἂν οἱ περὶ βῦττοι, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὶ δίκαιον. 1469, 18. τί οὕτως παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι. 314, ult. 1430, antepen.

δικαίος εἰ ἀγαθὸν τι αὐτὴν ποιῆσαι. personam tuam decet, ita de te meritas, ut beneficio quodam remunererere. 1368, 17. δικαίος εἰμι ποιῆσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit hoc personæ meæ, et jure meo hoc mihi sumo, ut doceam. 245, 7. οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἐσμὲν δίκαιοι. 1432, 22. σιωπῶν ἐστὶ δίκαιοι, μὴ, καὶ κατηγορεῖν καὶ ἔχειν. æquum est vos tacere, iniquum, vos, habentes atque tenentes res illud, tamen nos incusare. 991, 26. δωρεῶν δικαίος εἶναι τυχεράειν. 243, 6. Γεννίσιον, δικαία. ἀπολογία δικαία καὶ ἀπλή quæ sit. 404, 22. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολεμοῦ τηρεῖν, ὅπως δικαία γενήσεται. 179, 4. ἐστὶ γὰρ ἰσχυρία δικαία καὶ συλφεύουσα. 328, 2. νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὁρῆς καὶ δικαίος ὁδοῦ. 230, 4. τὴν ὁρῆν καὶ δικαίον ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμεν. 332, 4. τῶν σιγήσεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία. 373, 2. ἀπ' ὁρῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφόρου ψυχῆς. 325, 14. Neutrum, τὸ δίκαιον, æquum, justum, jus et fas. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ' ἐπὶ μικροῦ τις, ἂν τ' ἐπὶ μείζοντος παραβαίη, τὴν αὐτὴν δίκαιον ἔχει. 114, 24. οὐκ ἐστὶ δικαίον, ὅσα [τινὰ subaudi] πολιτῆν, τοὺς καθ' ἡμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοῦς ὑπὲρ ἡμῶν ἐσκέφθαι. 198, 8. ὅπου τὸ δίκαιον εἶν τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτοῦς. 1392, 11. περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον σπουδάξεται. 211, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. πάντες ἡγούνται ἂν ἀσθενέστερον τὸ περὶ τούτων δίκαιον εἶρεῖν τοῦ παρὰ τούτους εὐρημένον δικαίον. 642, 2. τούτῳ τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σωτῶ ἄριστος, hanc legem ipse tute tibimet sanxisti, has partes tibi injunxisti. 1291, 11. μηδεμίαν μὴτε χάριν, μὴτ' ἄνδρα ποιῆσθαι περὶ πλείους, ἢ τὸ δίκαιον. 341, 7. 212, 8. ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι. 220, 5. ἄξιον τούτους ἴστανεῖν τῶν ἀνδράπων, οἱ μηδεμίαν ὀφείλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου· χρεῖματα μὲν γὰρ ἐστὶ κτήσασθαι [f. addendum ῥάδιον], δόξαν δ' οὐ ῥάδιον χρημάτων πείσασθαι, pro sententia Demosthenis refert Stobæus p. 104, 1. quæ non videntur ipsa oratoris verba esse, sed sententia e locis ejus nescio quibus collecta et adumbrata. Priori quidem parti hujus sententiæ similis est locus, qui p. 1429, 5. Demosthenis nostri legitur. b) titulus juris, locus, caput, argumentum, aut purgandi sui, aut alterius arguendi. ὑπάρχει μοι καὶ τούτῳ τὸ δίκαιον. 164, 24. πάντων ἂν ἀχθόμενον, εἰ τούτῳ μόνον δόξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν τοῦ νόμου. si solum hunc legis locum vitiosum —. 477, 6. τούτῳ ταῦτ' ὁ δίκαιον ὑπάρχειν ἐκὸς παρὰ πάντων. idem jus, idem meritum, ob quod cum par sit ab aliis bene secusve accipi. 574, 15. οὐχὶ ἀρροσθήγαγε τὸ δι-

καιν τούτο. 615, 16. εἰ δ' ἄρ' ἠγάπησε ταῦτα, καὶ τούτο τὸ δίκαιον ἔχων, ὡς νῦν φήσει, οὐ παρεσκευάστο ὑπὲρ τιμηκόντου κινδύνου, hoc usus praxtuxi. 1266, 2. ἐν πρὸς ἑπαυτας ὑπάρχει μοι δίκαιον τὰς τούτων λόγους. 1272, 16. In plurali, τὰ δίκαια, sive æqua et justa, sive jura et tituli juris, quibus fretus quisque agit, excusationes. πρὸς ἕκαστον δὲ τούτων ἀκούσατε, ἢ λέγομεν δίκαια. 1289, 27. τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἕρισται τοῖς ἥττοσιν εἰ κρατούντες γίνονται. 199, 17. ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι. conditione ea, ut præstet omnia uxori cuique legitima præstanda, et fraatur juribus omnibus honesta matrifamilias competentibus. 1134, 16. τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσῃν ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενούσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 14. ubi τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις iam ad δικαίων potest referri, quam ad insequens τοῖς ἀσθενούσι et ἰσχυροῖς. τὰ τουτοῦ τοῦ ἀγῶνος δίκαιά ἐστιν ἰσχυρά. 770, 7. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλοις δικαίων παρ' ἡμῖν ἰσχυρίην πλέον. 990. 21. τοῖς μὲν τῆς ἐνδείξεως δικαίοις πᾶσιν ἐλάσκειν. jurius et punctis omnibus, quibus armatus tu possis aliquid actione ἐνδείξεως premere. 774, 25. τὰ τῶν προγόνων καλὰ, decora, καὶ δίκαια, jura, ἀναιρεῖν. 246, 4. ἐπὶ τὰ δίκαια εἰς Σικελίαν ἀναπλεῖν. in Siciliam renavigare juris æqui illine repetendi ergo. 887, 24. τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψει οἰεῖ. 778, 22. πῶς γὰρ οὐ δεῖνόν, τῶν αὐτῶν δικαίων ἤξικνεῖν, dignum censuisse, ut eædem rænx scriberentur legitimæ atque ex jure competentes, τοὺς ἐξεληλεγμένους ἀδικούντας τὴν πόλιν πρότερον, καὶ τοὺς μὴδ' εἰ κρίσεως ἄξιόν τι ἐργάζονται δήλους. 724, 13. ἀπολαύει τῶν δικαίων. jura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere. 218, 5. προσέρχη πρὸς ταῦτα, ἀφ' ἧν ἀπελαύνουσί σε οἱ νόμοι, ἀπέσχιονισμένοι [scil. ἀπ' αὐτοῦ] πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις. unde exclausus es per omnia universi juris civilis capita. 778, 17. nam τὰ δίκαια sunt cuique convenientia, sive fructuosa et optabilia, sive molesta et ingrata atque dampnosa, præstanda, fruenda, speranda, metuenda. τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραδεῖναι. 36, 7. εἰκόντες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις. 802, 15. οἱ δ' ἀντίδικοι, μεθ' ἑαυτοῦ δεῖξαν ἐκείνους ὄντα μεθ' ἑαυτοῦ τὰ τῶν νόμων δίκαια. 771, 3. μόνου τῶν τότε ρητόρων ἐξετάσαντος ἑμοῦ τὰ ὑπὲρ ἡμῶν δίκαια. 1469, 22. οὐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες ἐμμένειν τοῖς δικαίοις. 206, 1. μὴ πρόφασιν δᾶμεν βασιλεῖ τοῦ τὰ δίκαια ὑπὲρ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ζητεῖν. inquirere in jura Græcis reliquis debita, atque salva conservanda, tuenda, eaque tueri violatoresque eorum ulcisci. 188, 21.

τί οὐχ, ὡς περ οἱ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλάβαντες ἐν τῇ γῆ. cur non, adhuc in continente cum esset, a debitor tuo tibi præstari curas atque exegisti ea, quæ ille tibi ad securitatem crediti tui de jure præstare debebat; ut tibi de numis creditis bona fide reddendis cavere modis solitis atque debitis. 886, pen. ὑπὲρ αὐτοῦ ῥαδίως ἂν τὰ δίκαια ἐλάβαντες εἴθις, εἴ τι ἡδικοῖ. jus tuum repetisses. 951, 13. ὡς ἀποπὼν ἐστὶ περὶ τῶν δικαίων ἡμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ φοιῶντα τὰ δίκαια. 198, 7. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἑώρων αὐτὸν νυξήμενον. in exercitio æqui juris, honestis artibus. 19, 22. δεῦσκοπεῖν ἀεὶ καὶ πράττειν τὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δὲ ὡς ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα. 204, 19. ταύτην ἀπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὐρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν. 208, 16. τὰ δίκαια πάντες, ἂν καὶ μὴ βούλονται, μέχει τοῦ γε αἰσχύονται μὴ πράττειν. 208, 10. τὸν καιρὸν ἰσχυρίην καὶ ἀνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν. opportunitates temporum efficere valere, ut, quod e re vestra sit, id agatis, etiamsi æquo et justo repugnet. 214, 6. τῶν ὑμετέρων δικαίων προϊστάσθαι. 700, 22. τῶν ἄλλων ἀσάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρεσκευασμένων, μίνους ἡμᾶς τὰ δίκαια προτεῖσθαι. 199, 4. ἢ γὰρ ἂν δίκαια σὺ σαυτῷ κατὰ τοῦτου τάξης, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἤξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κησαμένων. 959, 10. εἰ δ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται. 91, ult. οὗτος δὲ τιμηκαῖα δίκαια φυγὰν, καὶ σαφεῖς οὕτω καὶ μεγάλους ἐλέγχους παραλιπῶν. 874, ult.

δικαιοσύνη] istud οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἠγοῦμαι. 199, 5.

δικαίως] ἔργῳ μαρτυρήσας, ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθεστηκίει Φιλίππῳ. 127, 4. δικαίως τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοιναεῖν. 142, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. δικαίως ἀκούειν ἀσολογομένου. 227, 13. ὁ τὸν ρήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν. 304, pen. δικαίως καὶ ἀδαροδοκίως. 310, 21. εἰκότως καὶ δικαίως. 323, pen. ἠγῶς καὶ δικαίως καὶ ἀπλῶς πεπολιτεύμαι. 325, 17. ὅπως δικαίως καὶ ἀδικως δόξη ταῦτα ὁ πατὴρ οὐμὸς διαθέσθαι. quocunque pacto, fas nefas sit, pensis non habens. 1108, 18. καλῶς καὶ δικαίως ἀκούσαντες ἡμεῖς ἅπαντα γινώτε. 1180, 25.

δικαστήριον] ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἡμῖν ἐστὶν ἡ σωτηρία. 170, 27. πρὸς ἅπαντα ἔρχονται τὰ δικαστήρια, οἱ μὲν δικασταὶ — οἱ δ' ἀντίδικοι. 770, pen. δεῖ ἐν μὲν τοῖς ὄσπλοις φοβεροῦς, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις φιλανδρώσους εἶναι. 171, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφίεντες. 215, 4. οικοδομῆσαι τοὺς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια. 263, 20. 785, 3. τὰ δικαστήρια κυριώτερα οὐ μόνον τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς,

καὶ τοῦ δήμου αὐτοῦ· κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ἡμῶν κρίσεις δικαιοτάται. 1316, 9. τὸ δικαστήριον sic nudo dictum est p. 790, 24. Helicam; id quod e versu penultimo ejusdem paginae constat. et nescio, an alibi quoque.

δικαστής] δικασταὶ τῶν εἰδυῶν. 53, 22. ἐπιπέσει ἡμῶν ἐν δικασταῖ· πόσων εἶσιν ἡμεῖς. 1009, 1. ἀρραβίαι, ἢ ἀρραβίαι, ἢ δικαστὴς κατὰ δήμου γενόμενος. 735, 10. δικαστὴν αὐτὸς αὐτῷ γενέσθαι. 664, 11. τοῦ πατρὸς μὴ θέλωτος ἐαυτοῦ δι' ἐαυτοῦ γενέσθαι δικαστοῦ. si pater ultro nollet æquo et justo concedere. in sich gehen, die Unbilligkeit seiner Sache einsehen, und sich von selbst bequemen [to enter into himself, to perceive the unreasonableness of his own conduct and make a voluntary concession]. 1240, 18. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεπιλοῦσθαι δέξετε. 771, 22. τοιοῦτοι γένεσθε αὐτῷ δικασταὶ τῶν λεγομένων, ὅς ὅστις ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος. 1343, 25. judex dictorum est ille, qui consentaneam utrinque, tam ad accusandum, quam ad purgandum allatis sententiam æquam pronuntiat. διαπειρῆσθαι τῶν δικαστῶν ἵτι γίνονται. 1180, 4.

δικῶν] a) Numen, quod æquo juri inter cives tuendo præest, injurias et scelerata ulciscens. οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα, ἢ συνῶστα σύνοιδοι τὰ γινόμενα etc. 422, 10. τὴν ἀπαράιτητον καὶ σεμνὴν δίκην, ἣν Ὀρφεὺς παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θεῶν φρεσὶ καθήμενν. 772, 25. b) jus, quod injuriam passus a reo repetit, judex tribuit, quod in foro dispensatur, satisfactio, luitio, pœnae. δίκαι commemorantur hæc: Ἀμφικτυονικαί, 531, ult. ἐλάβης, 522, pen. δημοσίαι, publicæ, quæ sunt, auctore Salmasio, eæ, ubi non soli læso, sed etiam alii cuicumque civi Atheniensi, cui jus esset in foro agendī, reum deferre licebat, etiamsi læsus ipse non esset. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. 298, 2. hoc in genere actionum ad actorem e luitio- nione damni nullum redibat emolumentum, sed muleta fisco cedebat. εἰ δ' ἐγὼ τὸ ἐπὶ τῶν ἰδίων δίκαι τινασξέμεν ἀφ' αὐτοῦ, τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἰλόμην τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μηδεὶ ἐστὶ λῆμμα λαβεῖν ἡμεῖς. 523, 22. ἐλάττω πάλῳ τῇ πόλει καταθῆς, ἢ ὅσα σοι δέδοται, καταγέλασθ. 568, 27. publicis in judiciis sic procedebatur. siebat a senatu præjudicium, tum reus judicio populi perimittebatur, qui ejus causa in suffragiabat, quo facto populus causam ad Helicam minimam, seu D. virorum, aut ad mediani, M. virorum, aut ad maximum, MD. virorum, rejiciebat, pro gravitate cause. 702, 22, seq. δίκαι

ἐλάβης et ὕβρεις qua differant. 522, pen. ἐμπορικαί, *Handelssachen, und Handelsgerichte* [mercantile affairs, and courts of judicature which took cognizance of mercantile concerns]. ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν, ὡς περ ἦν, ἀκριβεῖς. Macedonibus puta cum Atheniensibus, ante Philippum regem. 79, 22. δίκην ἐμπορικῶν καταδικαζόμενος τοῦ Μενίππου. 571, 21. ἐπιτροσπῆς δίκην τιμὴ λαγχάνειν. aliquem in foro accusare male gestie tutelæ. 853, 18. ἴδια. 298, 2. δίκας ἰδίας μοι προσέκειν αὐτῷ λαχεῖν. 522, 26. δίκαι ἴδια ἐν τῷ τότε καιρῷ οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ἀνεβάλλεσθε διὰ τὸν πόλεμον. 1102, 16. μεταλλικαί. 976, pen. πατράων, id est, ὑπὲρ τῶν πατρώων. ἦν καὶ τὰς δίκας ἐλαχον τῶν πατρώων τοῖς ἐπιτρόποις. 539, 23. δίκης ἀργύριον, est, aut illud æs, de quo ista in causa certatur, aut muleta reo dicta. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἐκομίσαστο. muletam a me auferrebat. 1162. 18. nam interdum δίκη idem significat, atque καταδίκη. vide in calce hujus articuli. κληρονομίος τῆς δίκης, hæres pœnae, ad quem jus devolutum est pœnas a violatore repetendi. 521, 18. δίκης παρὰ τινος τυγχάνειν. 560, ult. δίκην διδόναι] εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες ἂν μισθ' ἡμῶν δικαίως, ἐν τοῖς διδοῦσι γινόμεθ' ἂν. 1300, 9. pœnas sumant, repetunt, seu actor, seu judex; pœnas dat reus. τὸ δίκην δύναι διαδύς. 271, 18. εἰσάγειν] οὐδ' αἰσχύνῃ φθόνου δίκην εἰσάγων, scilicet. εἰς τὴν πόλιν, aut, εἰς τὴν ἀγοράν. 268, 3. εἰσέρχασθαι] οὐδὲ μίαν πάπυτον δίκην πρὸς ἡμᾶς εἰσήλθομεν, οὐτ' ἐγκαλοῦντες, οὐτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων. 907, 6. ἐκρίνειν] τὴν δίκην, id est, τὴν καταδίκην, muletam, ἐξέτισα. 1159, 3. et 17. ἐπάγειν] causam querelæ dare. 277. 11. causam forensam in aliquem immittere, velatī sævam bestiam; necessitate litigandi cum implicare. 331, ult. ἔχειν dicuntur, quibus satisfactum fuit quoquo modo. τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἱ γε πεισθέντες. 521, 15. λαγχάνειν. 539, 23. 853, 18. λαμβάνειν] ἢ πόλις δίκην αὐτῇ παρ' αὐτῆς λήψεται. ipsa sese puniet. 110, ult. οὐκ ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ' ἔργῳ. 229, 12. 518, 20. 1300, 8. ὀφλεῖν] debere pœnas, h. e. a judiciibus ad pœnas dandum condemnari. 1158, 19. ποιεῖσθαι δίκην, dicuntur judices ultionem exercentes. 1018, 16. συντελεῖν δίκην κατὰ τινος. 277, 14. τελείσθαι] perficere; ut dies et forum sibi actori adversus reum a giudice detur. πρὸς δὲ τὸς ἐξ ἐκείνων ἡμᾶς περὶ ὧν αὐτοῖς ἀφήκατε, ἐκιστά ἦν ἔπει δίκην τελείσαισθε ἡμεῖς. 990, 1. ἰπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων. 371, 19. 645, 27. μὴ προσήκειντος ἐγκλήματος φεύγειν δίκην. 985, 6. δίκη denique pro καταδίκη,

mulcta, usurpatur, ut 1159, 3. et 17. διωδύρεσθαι] διωδύρετο τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν. 1248, 19.

διοικεῖν] rem, præsertim familiarem, fiscum, administrare, dispensare, gerere, peragere, conficere, gubernare. In activo. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν, remp. h. e. impendia in res eas, quibus salus et securitas atque decus civitatis continetur, faciendâ, ἀπὸ τούτων, his e vectigalibus, δέοι διοικεῖν. 15, 22. τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πιστώσῃ, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶσῃ, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν. 35, 26. τὰ παρ' ἡμῖν διοικούντα [id est ἐπιτελεζόντα] Φιλίππου. 58, 18. τὰνταῦθα διοικήσειν ὡς ἂν αὐτὸς βούληται. 77, 27. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς γνήσιος διώκει τι μὴ καλῶς, μηδ' ὀρθῶς, 118, 27. πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα, ἃ Καλλισθένης διώκησε. 467, 17. ὅπως, ἂν τις ἐνδεὲς πρὸς τὰ Παγαθῆναια, διοικῆθῃ. si quid opus sit, comparetur. herbey geschäft, angeschafft werde [may be furnished, may be provided]. 708, 25. ἀλλὰ τὴν ἀδελφὴν καλῶς διώκηκεν. egregie collocavit. trefflich angebracht, wohl versorget [remarkably well settled, well provided for]. 763, 6. πᾶς ὁ τῶν ἀνδράπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 7. ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἔστι διὰ ψηφισμάτων καὶ νόμων. talia gerere, ut e. c. sunt tuitio et conservatio sociorum bello petitorum, punitio rebellium, bella terra marique gerenda etc. 729, 22. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν reip. præstanda præstare. den Aufwand an Steuern und Gaben bestreiten [to meet the expenditure by taxes and donations]. 832, 23. ἀπορῶ τάλλα ἰσόθεν διοικῶ. unde sumam, quo reliquis impendiis faciendis sufficiam. 834, 19. τοῦτον καθήμενον καὶ διοικούντα τὰ ἐπὶ τῇ τραπεζίῃ. er führte das Wechselnegotium [he carried on the trade of banker]. 1111, pen. οὕτω διοικήσειν καὶ ἑμοὶ καὶ ἑαυτῷ, negotium ita gesturum esse a re meaque snaque, ὅπως ἐκάτερος ἡμῶν ἔξει τὰ δίκαια. 1172, 24. ἢ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἰκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν, quem corpore questum factitabat, is tantum haud referebat, brachte so viel nicht ein [it did not produce enough], ὥστε διοικεῖν τὴν οἰκίαν, dass die Haushaltung davon hätte geführt werden können [to defray the household expenses]. 1357, 7. τὰ πρὸς ἡμᾶς διοικήσω. ich mich mit euch abfinde [I clear off matters with you, I satisfy you]. 1484, 3. In medio : ex animi sui sententia aliquid gerere, constituere, præsertim machinari callidis, clandestinis, malitiosis artibus, cupita consequi, colludere cum aliquo. μετὰ πλείστους ἡσυχίας πάνθ' ὅσα βούλεται Φίλιππος, διοικήσεται. 93, 8. διοικεῖσθαι τῶν ἰδία τι συμφερότων. 179, 24. ἵνα, ἐὰν δέξωνται

ταῦτα, καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, ἃ βουλόμεθα ἄμειν διοικημένοι. peregerimus, adepti simus. 287, ult. τίσι τὰ πλείστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διχόστατο. 309, 8. διοικεῖται πάντα ταῦτα βράδυσ. 1089, 8. διοικούμενον οὕτως ἀδίκους πλεονεξίας. tam iniqua emolumenta veteratoriis artibus habentem. 1092, 5. et 22. διοικηταρμένον πρὸς Κτησικλέα. colludens cum Ctesicle clandestino pacto inito. 1327, 23. προσήκει τοὺς ἀντιδίκους ἐπιεῖ τῶν ἰδίων ὅπως ἂν αὐτοὺς πείθωσι διοικεῖσθαι. prout ipsi volerint potuerintque alii alios persuasionibus perducere, ita inter se transigere atque componere. 1328, 4.

διοίκησις] administratio rei, tam privatæ, quam publicæ, h. e. fisci, et fiscus ipse ; nec non sumtus faciendî. die Haushaltung, die Casse, der Aufwand [household expenses, disbursement, expenditure]. bini erant Athenis Strategî, seu prætores, alter ὁ ἐπὶ τῶν ὄπλων, alter ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως ἀρario præfectus. 238, 14. ejus erat, μισθοδοτεῖν, copiis militaribus stipendia numerare. 265, 12. ὅπως ἂν τὰ ἱερὰ εὐπται καὶ ἡ διοίκησις γένηται ἰκανή. ærarium sufficit sumtibus faciendis, 708, 24. τὴν διοίκησιν ἀταίρει τὴν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὄσιαν. administrationem reddituum publicorum, tam sacris faciendis, quam tenendæ reip. consecratorum. 730, 24. χωρὶς τῆς ἐφ' ἡμέραν διοικήσεως, exclusa quotidianorum alimentorum præbitione. præter diaria. ohne was täglich in der Haushaltung drauf geht [except the daily disbursements for household expenses]. 1111, 10. τὰ περιόντα χεῖματα τῆς διοικήσεως. der Ueberschuss, der baare Cassenbestand, nach Abzuge der nöthigen Ausgaben [the overplus, the bare remaining ready money after the expenses had been paid]. 1346, 20. ἡ διοίκησις συγχῆ. sumtus in rem familiarem tuendam faciendi crebri spissique erant. es gieng viel drauf [there were considerable disbursements]. 1359, 9. ἐκείνος αὐτὸν ἐν τῷ περὶ τὴν διοίκησιν [scil. μέρει] τῆς πολιτείας τάξας. sese concessisset administrationi rei fiscalis. 1474, 13.

διοικίζεω] dispescere, diducere habitationes hominum, quæ olim continuæ et densæ fuissent, raras facere, spargere passim. τὴν Θηβαίων πόλιν διοικεῖν. civitatem, quæ nunc una sit, unis mœniis conclusa, plures per vicos esse disperendum. 59, 15. διωμισμένοι κατὰ κόμμας. 366, 27. διοικίζω τῷ λόγῳ. 445, 26.

διόμυσθαι] dejerare, (nam de iu compositionis interdum respondet Græco διὰ) h. e. cum obstatione deorum, jurato, seu affirmare aliquid, seu insitiari, cum exsecratione sui suorumque necessariorum. καταράμενος [scil. σεαυτῷ] καὶ διωμύμενος μηδὲν εἶναι σοὶ καὶ Φιλίππῳ πρῶγμα

- [scil. κοινόν]. 320, 7. ἃ γὰρ εἰθενοῦντων τῶν πραγμάτων ἡμεῖσδε διαμεύμενοι, ταῦτ' ἐν οἷς ἔσπαισεν ἡ πόλις, ἀμολογήσατε. 321, 8. διαμεύεται κατ' ἐξωλείας ἑαυτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας ὅ τινα αἰτιάμενοι ἐβράσθαι τι τοιοῦτον. 642, 14. διαμῆ' ἐπὶ Παλλάδιον. eam jarequos affirmabis, mulierem ab iis, quos facinoris insimulas, occisam esse. 1160, 25. διόμυσθαι τινα, rara dictio, pro, jurejurando aliquem oppuere ultionem deorum perjuriam vindicantium. ψεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ διαμύσασθαι αὐτοὺς τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἂν ἐτόλμισα. 1161, 16. ἀξίῳ αὐτὸν ἀναβάστα εἰπεῖν ἐναντίον ἡμῶν διομοσάμενον. 1190, 12. διαμύσαστο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφίδια τῷ γῆρα ἰκανά. 1204, 22. μαρτυροῦντων καὶ διομυμένων. 1305, 10. 1310, 26. 1312, 20.
- διομολογεῖσθαι πρὸς τινα. 840, 5. διομολογησάμενοι τοὺς τόκους εἰς ἑκάτερον τῶν ἐμπορίων. palam spondentes reddendum fœnus in utrovis horum emporiorum. 1284, 13.
- Διονύσια] τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων ἐπὶ τοῦ καθίκοντος χρόνου γίνεσθαι. 50, 5. Διονύσια νικησάντων αὐτῶν χρηροῦντων. 1045, 21. in hos ludos magnos apparatus sumtusque faciebant Athenienses. 50, 8. τὰ μεγάλα. 243, 16. quæ etiam nude τὰ Διονύσια usurpantur. 243, ult. Liberalia in Piræo, alia ἐν ἄστει, alia in Lenæo. 517, 27. in Liberalibus, et nescio an aliis quoque majoribus ludis nexi exsoluebantur vinculis. 614, 25.
- Διόνυσος] ἐξεδόθη τῷ Διονύσω γυνή. 1370, 1. 1371, 2. ἐν τῷ ἀρχαιότατῳ ἱερῷ τοῦ Διόνυσου καὶ ἀγνώτατῳ τῷ ἐν Λίμναις. 1371, 4. Bacellum in funere nominare, nefas erat. 1398, pen.
- διοσπεύειν τὴν ναῦν. 929, 20. videtur ejus munus fuisse, ut rerum omnium navigio necessarium sufficientes adessent copia, ut merces salvæ conservarentur, neque furtis minuerentur, neque imbribus aliisve modis corrumpenterentur, et remiges nautaque facerent officium, et satis pascerentur, propemodum similis ei, quem *Schiffskeller* [a Purser] usurpant nostrates.
- διορθώσθαι] διορθωσάμεν ὑπὲρ ἡμεῶν καὶ τοῦ ξένου. periculum mihi et peregrino imminens præcavi, et prudenti occupatione averti. 895, 23. διορθώσασθαι τὰ ἀγνοούμενα. corrigere peccata. 1463, 18.
- διορίζεσθαι] definire, reperitur etiam in activo, sed sæpius in medio. ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀρχαίοις νόμοις καὶ τοῖς ἀσθητικοῖς ἤθεσι διαρίκναι. 317, 24. καὶ οὕτω τις δράση, καθάρην διώρισεν εἶναι, legislator puta. 505, 19. ἐγὼ δὲ τοῦτο περὶ τῶν ἀπάντων λέγω καὶ διορίζομαι. 112, 18. ὡς σαφῶς θαλοῖ καὶ διορίζεται. 239, 10. ὃ νῦν οὗτος
- πολλάκις διέβαλλε καὶ διορίζετο. definitivè subtiliter distinguendo, aut etiam atque etiam diligenter inculcavit. 263, 25. ἔγωγε ὄρω πᾶσιν ἀνθρώποις διορισμένα καὶ τεταγμένα οὕτω πρὸς τὰ τοιαῦτα. 317, 15. βουλόμενος ἀγῶνι [certamine forensi, judicio] καὶ διασπλήνῳ μοι διορίζεται, confirmari, et ad omnes perspicuis, disertis verbis demonstrari, παρ' ἡμῶν, ὅτι τῶν ἀντία ἔμοι καὶ τοῦτοις πέπρακται. 410, pen. παραβὰς τὸ διορισμένον, præscriptam et assignatam, ἐκ τοῦ νόμου δικαστήριον. 629, 10. περὶ τῶν ἰδίων ἃ χρὴ ποιεῖν διορίζεμεθα. operam dedimus, ut præscriberentur nobis atque definirentur leges. 760, 13. διαρρήδην ἡμῶν διορισάμενον ἐν ταῖς συνθήκαις. cum disertis verbis cavissemus, excepissemus. 1286, 12. βούλομαι δὲ ἡμῶν τὸν νόμον πόρρωθεν προσηγήσασθαι, ὡς ἐτέθη καὶ πρὸς οὓς διορίσθη. et ad quos peculiariter atque exclusive restricta fuerit. 1376, 24. διορίσαστο τὸν νόμον εἰθέως ἐν τῷ ψήφισματι πρὸς αὐτοὺς. statim in ipsa jam rogatione illa sua legis auctor disertis verbis cavit, et cum ipsis depectus esset, ut illa vetusta lege se scirent vellent teneri, qua civitate donati quicunque aditu ad honores atque sacerdotia excluderentur. 1381, 17.
- διορύττειν] sensu proprio et primigenio. Χερῶνσον τοὺς αὐτοῦ τέλους διορῦξει. 73, 8. διορῦξας τὸ δεσποτήριον ἀπέδρα. 787, 13. ταίχους διορῦττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντᾶντας. 1268, 12. b) figurato, translato. οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διοραγῶμεθα. confossi, perforati sumus, h. e. corrupti, pessumdati. 118, 11. τῷ δὲ κακουργῆσαι καὶ διορῦξαι πράγματα οὐδενὸς λείπεται. 1111, 2.
- Διοσκουρείον. 390, 26.
- διπλάσιος] κοινῷ κινδύνῳ τοῖς Ἕλλησι περισπάντος, αὐτὴ διπλάσιον τῶν ἄλλων εἰς σωτηρίαν παρέσχετο. 306, pen. καταδικάζειν τὴν διπλάσιον, [scil. ἔκτισιν, aut τιμὴν, aut ποιήν, aut ζημίαν]. judices eum ad depensionem dupli condemnant. 733, 5. νόμοι, ἐν οἷς ἡ διπλάσια γέγραπται αὐτοῖς. 738, 24.
- διπλοῦς] διπλῶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς. 617, 23.
- δις] bis. τῇ πόλει ἡμῶν οἱ Ἕλληνες [sc. εἰσι] δις ἦδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σωσμένοι. 151, 2. δις συμπαταξάμενοι, scil. cum Thebanis. 300, 15. οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι δις πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν οὔτε δίκας, οὐτ' εὐθύνας εἶναι. 502, 2. οὐδ' εἰ δις τόσα γένοιτο, ὅσα νῦν ἐστὶ. 767, 7.
- διομύριος. 45, 12.
- δίστασις] dubitatio, controversia, discidium. οἷως ἄνευ δίστασεως ἐψηφίσαντο. 1318, 10.
- διτάλαντον δ' εἶχεσθε ἔρανον δωρεάν. 329, 16.
- διττός] διττὰς συνθήκαις εἰς τοὺς Ἕλλησι πρὸς

Βασιλεία. 199, 9.
 δίφρος ἀργυρόπους. 741, 6.
 διχῆ] δεῖ δὲ πολλὴν καὶ διχῆ τὴν βήθειαν εἶναι. 14, 17.
 διχόθεν] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται. 614, 7. 754, 13. διχόθεν μισθοφορεῖν. 739, 6.
 διχοστασία] discordia, scditio. διχοστασίης ἔργα παύει. 423, 4.
 διωθεῖσθαι] ταῦτα πάντα ἐκείνοι διεωδοῦντο. 384, 14. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην, amoliar, defendam, profligem, καὶ ἄλλος τις ἂν, φευδῆ λόγον, καὶ συκοφαντίαν, καὶ οὐκ ἀνήπαρσαι. 555, 18. διώσασθαι τὴν ἐπιβουλήν. 1342, 19.
 διώκειν] ἵνα μὴ ἀναγκάζονται τὰ συμβαίοντα διώκειν. 51, 20. αἰεὶ τὰ συμβαίοντα διώκετε, eventus consecutimini, h. e. ea agitis, quæ in præsens, ad breve tempus, expediant, incrustent ulcus, non sanent, neque funditus exstirpent, consilia sequimini subitanea, temporaria, speciosiora magis, quam salubriora, non certa, non dudum ante pravisa. 137, 4. ῥόλις γὰρ οὕτως ἐλπίς ἐκ πολλοῦ [scil. τοῦ διαστήματος] διώκοντας τὰ προεμένα εἰλεῖν δυνηθῆναι. 1440, 7. b) sensu forensi: accusare, rem agere, arguere aliquem, aut aliquid. εἰ μὲν οὖν περὶ ἄν ἐδίωκε, μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης. 228, 5. ὁ γὰρ διώκων τοῦ φηψίματος τὸ ΔΕΓΕΙΝ etc. nam qui vitii arguit atque notat hanc rogationis Ctesiphontæ formulam, vel locum hunc, quo dicor saluberrima quæque suadere et agere — 244, ult. φευδομαρτυριῶν διώκων. 848, 17. οὔτοι γὰρ γεγράψασιν εἰς ὃ νῦν ἐγκλημα διώκουσιν, id est, εἰς τοῦτο τὸ ἐγκλημα, δι' οὗ νῦν ἐμὲ διώκουσι. 988, 22. δίκην διώκειν, id est, διὰ δίκης τινα διώκειν. actione forensi aliquem persequi. 1270, 3. ἀνελομένου τὴν γραφὴν, ἣν ἐδίωκε Στέφανον. habes hic verbum hoc gemino cum accusativo constructum, altero personæ, altero rei. resumente, reprehendente Epæneto accusationem, qua Stephanum fuerat persecutus. 1368, 8.
 διαμοσία] idem quod ἔρκος simplex. interdum tamen juramentum utrinque præstandum indicat, vi præpositionis διὰ. τῷ δὲ φεύγοντι τὰ τῆς διαμοσίας ταῦτά. a reo autem præstanda sunt eadem circa juramentum mutuum. 643, 3.
 Διώνη] mater Veneris, ejusque oraculum. 437, 10. 531, 20. 1467, 2.
 διώξεις] ὁμαρμόκατε δικάσων περὶ ἂν ἡ διώξεις ᾗ· pronunciaturos solummodo de capitibus accusationis: ταύτην δ' ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι, illa autem accusationis capita necesse est edi in libello exhibitio judici ad impetrandam accusandi veniam. 1116, 27. οἱ δὲ νόμοι κελεύουσι τοῦτων [id est ὑπὲρ τοῦτων, vel χάριν τ.] διώξιν εἶναι. leges edicunt, ut

hero cognatove horum, quos dixi, liceat super his, vel eorum gratia, læso-rem ipsorum in jure persequi. 1160, 24.
 διαρρυχῆ] οὗ ἔμελλε διαρρυχῆ τοῦ Χερρόνησου ἐσεσθαι. 86, 17.
 δόγμα] δόγματα κοινά. pacta conventa, in quæ utrinque consensus fuit. δόγμα Ἀμφικτυόνων, quo cultura agri circa Cirrham consecrati Amphissensibus interdicitur. 278, 17. aliud, quo Philippo Macedoni bellum hoc sacrum committitur, idemque dux et imperator fœderis Græcorum declaratur. 278, 26. τὰ τουτωνὶ δόγματα καὶ νόμοιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα. 804, 16. lex appellatur δόγμα ἀνδρῶπων φρονιμῶν. 774, 19.
 δοκεῖν] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὄντινά μοι δοκοῦμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτά. 9, 14. δεδογμένους ἀνδροφόους, id est, περὶ ἄν ἐδοξεν, ὅτι εἰσὶν ἀνδροφόνοι. 629, 17. οὐδὲ τὰ νῦν δοκοῦντα ἐδοξεν ἂν ὑμῶν, εἰ μὴ τοὺς λόγους ἠκούσατε. 1442, 4.
 δοκιμάζειν] πόλιν — οὐκ ἐκ τῶν ἀνίαν εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζειν δεῖ. 144, 19. τῶν πρότερον, ἢ ἐγὼ [scil. ἐδοκιμάσα], ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων. 281, 25. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε. ut, cautorem vel præconem si quem deligere velitis, vocem ejus ante omnia spectatis atque tentatis. 449, 26. Senatores forte ducti, antequam honorem capessero, examen subire tenebantur vitæ antegestas, sortis nascendi, facultatum etc. βουλεύειν μου λαχόντος, δοκιμαζομένου κατηγορεῖ. 551, 1. λαχόντες βουλεύειν Ἀπολλοδώρος· δοκιμασθεὶς δὲ, καὶ ῥμόσας τὸν νόμιμον ὄρον etc. 1346, 3. λαχόντα Theogenem βασιλεύειν — συμπαραγενομένους αὐτῷ δοκιμαζομένους, καὶ συνευπορήσας ἀναλαμμάτων, ὅτε εἰσῆει εἰς τὴν ἀρχὴν. 1569, 18. examen ejusmodi subibant item liberi Atheniensium, cum puberes facti, suæ spontis esse, rem ipsi suam familiarem gerere inciperent, aut patrimonium adirent, et in album lexiarchicum inscriberentur. εἰσφέρων οὐκ ἀπ' οὐσίας ὑπαρχούσης — ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ἂν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε, καὶ ἂν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα κομίσασθαι. 565, 17. ἔως ἂν ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθῆην. 814, 20. nec non civitate donandi. δοκιμασθῆναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 1381, 6. ἐπειτα τοὺς δοκιμασθέντας, probatos in scrutinio, ἀναγραφῆνας ἐν στήλῃ λιθίνῃ. 1581, 10. δοκιμάσαι, ὅτι παρακτεῖν ἐστὶ νέον ὄντα, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς, καὶ γνώμης φρονίμου σημεῖόν ἐστι. 1408, 7. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ἅπαντα ὀρθῶς, ἐστὶ μηδὲν οἰεσθαι πρότερον γινώσκειν, πρὶν μαθεῖν. 1422, 2. ὡσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετε ὅποιόν τι σποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ῥήθητε. 1442, 7. δοκιμασία· προτέρα. 1318, 13. scrutinium prius est, sub Antiphilo, cum Alimussii quærenter, num quis, municipales

suum qui se ferret, civis esset, nec no.
 δοκιμασία; ἐν ἀγῶνι γίνεσθαι. 1417, 10.
 δοκιμαστής;] modo est probator, explora-
 tor, scrutator, modo approbator, suffra-
 gator, laudator. οὐ μόνον συγγραφέας, ἀλλὰ
 καὶ δοκιμαστὰς τῶν τούτω πεπραγμένων.
 556, 17. δοκιμαστὰς αὐτοῦ τοῦ πράγμα-
 τος γενομένους. 1167, 20.
 δολοφρονεῖν] ἐπειδὴ δὲ δολοφρονεῖς ἐκεῖνος ἐτε-
 λεύησε. 401, 26.
 Δόλοψ.] Dolopes nominantur pro nota uni-
 versa hominum abjectorum, contemnend-
 orum. 246, 2.
 δόξα] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαστοί.
 23, 2. δόξαν καταλείπειν κρείττω τῶν
 φθονοῦντων. 35, 11. σοὶ μὲν πασιφῶα
 καὶ πατρία δόξα. 150, 26. ὁ μὲν ἐπι-
 θυμῆϊ δόξης, εἰ δὲ ἀσφαλείας. 154, 25.
 δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρεία, περιδεῖς δὲ
 μάλλον τῶν ἀδόξαν ζώντας. 155, 5. περι-
 ποιῆσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν, ὡς
 εἶσι δημοτικῆι. 164, 9. τὴν τῆς σώλειας
 δόξαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τούνομα. 171, 22.
 δόξαν ἐκφέρεσθαι τοῦ δοκίμου εὐ λέγειν. 178,
 7. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν.
 180, 8. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν
 πόλιν βλασφημίας ἔργου μετὰ δόξης καλῆς
 ἀπολύσασθαι. 191, 10. αἰεὶ περὶ πρωτείαν
 καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πα-
 τριδα. 247, 5. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς
 καὶ δόξης ζῆν. 247, 15. ἴμῶν τὰ κάλλιστα,
 ἔσταισι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες,
 παρὰ τῶν εὐ πεπονητόων ἐγίγνοντο. 252,
 10. ἀνευ τοῦ καλῆν δόξαν ἐνεργεῖν. præter-
 quam quod insignem gloriam attulit.
 255, 10. εὐ φοβηθέντες τὴν τότε βηβαίον
 ῥώμην καὶ δόξαν ὑπέρχουσαν. 259, 1. τῆ
 πόλει ἢ πλείον, ἢ ἔλαττον ἀνάγκη τῶν γε
 δημοσίᾳ πεπραγμένων μειοῦμαι τῆς δόξης.
 269, 8. ἦς μὲν οὐκ ἔστιν ἔχοντες δόξης
 περὶ ἡμῶν ἀμελεῖσθαι. 303, 20. μεταδέ-
 σθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξίῶν ἡμῶν. 304, 3.
 κτίσιν εὐνοίας, ἢ δόξης. 328, ult. τοῦτο δὲ
 καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης.
 385, 11. οὐ μόνον, εἰ μὴ χρεμάτ' ἀπόλ-
 λυτε, σκεπτόεν, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστίν.
 459, 26. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀμελῶν,
 τὰ τοῦ πλείουτο πεποιήται μικρά. 617, 8.
 περὶ κτίσιν χρεμμάτων οὐδεὶς ἄποτος ἐσπού-
 δασεν ὁ δῆμος, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς
 ἐν ἄλλο. 617, 11. ἢ τῆς γνάμης δόξα ἀφ'
 ὧν ἀνάκουσασσι παρίσταται. opinatio sen-
 tentiæ, h. e. visum illud, unde manet
 sententia iudicum, enascitur penes eos
 ex iis, quæ audiunt. 652, 26. δόξαν
 ἔργων καλῶν, ἢ ὅ τι οὐδοὶ πολλῆται πάντα
 πρῶτον ἀναλίσκοντες, οὐχ οὐδὲ τε εἰσὶν ἀφα-
 νισαί. 689, 26. εἰδ' οὗτοι κληρονομοῦσι
 τῆς ἡμετέρας δόξης καὶ τῶν ἡμετέρων ἀγα-
 θῶν. 690, 14. δόξαν οὐ χρηστὴν κατὰ τῆς
 πόλεως ποιήσετε. 765, 15. τοῖς ἡμελικῶσι
 δόξης ἀδεια γένοιτο ποιῆν ὅ, τι βούλωνται.
 1232, 17. τῆ δόξῃ καταμαντεύμενοι.
 opinatione suspicantes. 1400, 4. Sen-

tentiam Demosth. huc pertinentem a
 Stobæo servatam. v. sub δίκαιος. τῆς
 ὑπὲρ τῶν πράξεων δόξης οὐδαὶς τυλικούτης
 ἐστίν, ὅστις ἔσται κύριος. opinationis et
 famæ vulgaris de rerum gestarum va-
 lore nemo est penes quem sit arbitrium.
 1433, 11. φαυλὴν δόξαν, existimationem,
 ἢ πόλις λαμβάνει. 1475, 23. δόξαν περὶ
 τελευτήσαντος ἔχειν τὴν ἐναντίαν, ἢν περὶ
 ζῶντος εἶχεν ἐκείνου. 1479, 5.
 δόρῳ ἐσπεργεῖν ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ, in exsequis
 hastam præferre. 1160, 14.
 δορυάλωτος;] πόλις δορυάλωτος ποιεῖν. 289, 7.
 δορυφορεῖν] δορυφοροῦμαι τοῖς τοῦ τυράνου
 στρατοπέδοις. 214, pen. 218, 23. δορυ-
 φοροῦντες τὴν ἐκάστου τούτων σωτηρίαν.
 661, 8. ἐδορυφορεῖ τοὺς ἡμετέρους ἐχθροὺς
 μισθὸν λαβόν. 683, 3.
 δουλεία] τῆς ἰδίας ῥαθυμίας εἰνεκα τοὺς ἄλ-
 λους "Ελλήνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέ-
 σθαι. 138, 6. ἀπάγειν εἰς δουλείαν. 196, 3.
 213, 27. αἰθίρειτον αὐτοῖς ἐπάγονται δου-
 λειαν. 424, 9.
 δουλεύειν ἡμεῖς οὐτ' ἐδεησάμεθα, οὐτ', ἂν ἐθε-
 λήσῃτε, ἐπίσταςθε. 104, 18. ἴνα μὴ μόνον
 κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύωσι.
 117, pen. οὐ γὰρ ἀνευ λόγου, οὔτε τὸς
 οὗτως ἐτοιμῶς εἶχον ἀπὸς ἐλευθερίας ἅπαν-
 τες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν. 120, 14.
 εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ
 ἄλλοι, ἡμῶν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνι-
 στέον. 129, 4. μήτε ἀρχὴν εἰς βούλευσαι
 μηδεὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλω. 132, 14.
 εἰς Φρυγίαν ἔλθων δουλεύσει. 187, 3. ἀντὶ
 τῶν ἀργυρωθέντων δουλεύει. 212, 20. φοβε-
 ρωτέρως ἡγέσεται καὶ ὕβρει καὶ τὰς ἀτι-
 μίας, ὡς ἐν δουλεύουσῃ τῇ πόλει φέρεται ἀνάγκη,
 τοῦ θανάτου. 296, 22. ἐκεῖνος ὁ δουλεύων
 ἔσται τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦσιν.
 emolumentis e pace efflorescentibus ipse
 serviet, h. e. tanti ea faciet, et tam
 pertinaciter amplectetur, ut, quo iis
 potitur, nullas sit, quamvis das, con-
 ditiones recusatur. 389, 7. ἂ πάντα
 θνητὰ ἐστὶν, καὶ τῆ διανοίᾳ δουλεύειν οὐκ
 εἴωθε. id est, non manere penes eum,
 qui iis uti frui semper ad vitæ finem us-
 que cupiat, sed sæpe eum invitum, nec
 opinantem deserunt. 1412, 27. E vul-
 gala, a qua non abest, hæc existat sen-
 tentia: quibus nullus inest veras, cer-
 tus, constans ex ipsa natura eujusque
 rei efflorescens valor, sed tanti penes
 quemque fiunt, quanti cuique videntur
 esse, alii pluris, alii minoris.
 δουλικῶς] πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πρά-
 γματα τοὺς ἐλευθέρους ἢ πένια βιάζεται
 ποιεῖν. 1515, 2.
 δούλος] ἀπέυχεσθαι δεῖ τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην
 μὴ γενέσθαι. 102, 16. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώ-
 ματος αἰκισμὸς δούλων ἀνάγκη. 102, 19. καὶ
 τοῖς ζήνοις καὶ τοῖς δούλοις αὐτῆς μετεδώ-
 κατε [τῆς παρρησίας puta], 111, 10. τοὺς
 δούλους ἀγνωστῶς πένια πέμπει. 119, 13.

δούλοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροποιεῖσθαι χάριτος περιέχονται. Servi gratiæ in comitiis, h. e. qui metu amittenti auræ popularis, verentes, ne in comitiis legendorum magistratum suffragio populi excidant, si ei repugnare audeant, nulla non in re studiis ejus inserviunt, ipsi ex animi sui sententia dicere, atque agere reformidantes. 171, 17. ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῶν. 215, 25. δούλη de oppido in potestate redacto. δούλην κατέστησεν Ἀμφίπολιν, πόλιν ἡμετέραν. 383, 24. δούλος ἦν τῶν ῥημάτων τούτων. serviebat his verbis, h. e. facere non poterat, quin injurias, indignitates, probra queque aurius æquis admitteret, oreque sicco devoraret, metu, ne oggannienti ipsi adversarius has criminaciones objectaret, easque graviter urgendo discrimen capitis conflaret. Sein Gewissen schlug ihn, er durfte sich nicht verantworten, noch sich rüppeln, sondern verschlucken und verbeissen, aus Furcht, der Widersacher möchte sonst das Maul noch weiter aufthun [he was conscience stricken, and durst not move, or make a reply, but listened tamely to, and swallowed, what had been said, through fear least his opponent should utter things still stronger]. 406, 18. ἀκούετε τοῦ νόμου τῆς φιλανδραπίας, ὅς οὐδὲ τοὺς δούλους ἀξιοῖ ὑβρίζεσθαι. 529, ult. δούλου et ελευθέρου differentia. 610, 2, seqq. 752, 12. φανήσεται γὰρ (prætensum patris mei testamentum) οὐ πατὴρ ὑπὲρ υἱῶν γράφοντας εἰκνῖα διαθήκη, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λευμασμένους, ὅσως μὴ δώσει δίκην σκοποῦντος. 1109, 27. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ τὴν δούλην εἰσεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι. 1374, 2. πάντων ἀκούοντων ἡμῶν ἐν τῷ δήμῳ δούλων ἔφη, καὶ ἐκ δούλων εἶναι. 612, 2. locus insignis de pretiis servorum artem aliquam callentium 816, 5. seqq. ubi ait mancipiorum enses fabricantium unum quodque caput quinis senisve minis, minimum ternis venisse, item, quantum domino quæstum annum retulerint. Mercedem operæ, quam servi, conductori præstabant, non ipsi servi, sed eorum domini auferrebant. Contra heri pro maleficiis servorum plectebantur. 1253, 1, seqq.

δουλοσύνη] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι δέντες δουλοσύνης. 322, 13. 422, 14.

δουλοῦν] δουλοῦσθαι τὰς πόλεις, c Demosthene citat Thomas M. v. δουλοῦμαι. Forte obversabatur ei καταδουλοῦται. p. 249, 2. δράκων] τὴν σύγγειν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνδραπόμῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι 1398, 24.

δράμα] fabula scenica. τοῦτο δὲ τὸ δράμα οὐδεπώποτε ἠπεκρίνατο. Phœnicem Euripidis puta. 418, 3.

δραῖ] πῶς οὐ δεῖνον, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως

ἐμισήσατε τὸν δρᾶσαντα, ὦν αὐτοῦς φαίνεσθαι [τὰ αὐτὰ] ποιούντας. 159, 24. ut ὁ σαδῶν [scil. τὸν φόνου] est peremptus, ita ὁ δεδρακὼς est homicida. 632, ult. ἀναζητήσας τοὺς δρᾶσαντας [scil. τὸν φόνου], ἀργύριον λαβὼν ἀπὸ πλάγῃ. 1831, 2. οὐδ' αὐταῖς ταῖς δρώσασιν τὰ ἱερὰ ὄντι τε ἐστὶ λέγειν πρὸς ἄλλον οὐδένα. 1372, 2.

δραπετεύειν. 1046, 24. ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἦκετε ἄν. defugientem functiones manerum adigeretis ad ea capesendum. 1049, 3.

δραπέτης] Ἀφίδναζε ἀφικόμενος, ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ, ζητῶν. 1348, 8.

δραχμῆ] ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμᾶς; quibus mulctabatur actor, qui ne quintam quidem suffragiorum partem tulisset. 261, 20. δραχμᾶς χιλίας παρ' ἡμῶν ἐφόδιον λαβὼν, ὅσα [scil. χρήματα, nisi mavis ὅσας legi] παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως [scil. οἱ πρέσβεις ἔλαβον]. 390, 23. δούην ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα. mercede binarum ternarumve drachmarum. 403, 21. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφισθῆται, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε. 689, 8. πιστεύειν ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ἃς δέδωκε τῷ διδασκάλῳ. Isocrati puta. 938, 17. τιθέντος δὲ μου δραχμῶν τοῦ λειτομαρτυρίου. deponente me drachmam eam, quæ deponenda est ab eo, qui actionem deserti testimonii in aliquem orditur. 1190, 6. ναύτας, ἃν ἑκαστος ἔχει [mercedem menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμᾶς. 1231, 11. νῦν δὲ δραχμῆ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενούντα, τὸν δῆμον διάγουσιν. 1459, ult.

δρᾶσαι] τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν δρέψεται. nostram ab Olyntho absentiam carpat. h. e. ea perfruatur, fructus ejus percipiat, ditionem nostram minuens et societarium haud paucos a nobis abalienans, intereadum hic domi desidemus, absentes a locis, ubi res geritur. 10, 6. δρομικὸς] τὰ δρομικὰ [scil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένου. 1408, 15. δρόμος] Ἰσππου δρόμον ἡμέρας [id est, ὅσον Ἰσππος διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] περὶ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν βασίλειά. 428, ult. τῶν δρόμων φιλοποτία. 1408, 21.

δύναμις] facultas, potestas, potentia, vis, copie rei cujusque, præsertim militares et pecuniariæ ad remp. domi forisq. gerendum; nec non facundia, eloquentia. οὐκ ἔστιν ἀδικούντα καὶ ἐπιπορούντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κεντῆσθαι. 20, ult. ὁ ἔχων δύναμιν ἀεὶ συνεστηκυῖαν περὶ αὐτὸν, καὶ προσειδὼς ἂ βούλεται πᾶξαι, ἐξαίφης ἐφ' οὓς αὐτῷ δόξη, πάροστιν. 92, 23. οὐχ ἦν πειράται Διομήδης τῇ πόλει πατασκεύασαι δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν. 94, 19. συνέχεν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. 108, ult. τό εἰσεβεί καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ' ἐπὶ μικροῦ, ἂν τ' ἐπὶ μεγάλου παρὰ βίαιην, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. tantundem

- valet. 114, 25. ποῖ ποτὴ τῆς πόλεως ἀπῆκε δύναμις καὶ αὐτοῦ φανίσεται. 137, 21. τὸ φρεῖσθαι τῶν ἄλλων, τὸ δὲ συμμάχους πολλοὺς καὶ δύναμι μεγάλην ἔχειν, ἐκεῖνον ἀπεριγέσθαι. 144, 2. ὅτι δὲ μὴ χρεὶ ὀφθαδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν. 152, 9. πρὸς τοὺς οἰκίους πολέμουσιν οἰκίαι χρεῖσθαι δυνάμει συμφέρει. 168, 7. δύναμις ἐξητασμένη καὶ παρεσκευασμένη. 180, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ὡς τοὺς ἐσθέρους οἷον τε ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ὡς τοὺς Ἕλληνας. 180, 24. τὰ κεφάλαια [summi fines] εἶναι δεῖ τῆς δυνάμεως, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνεσθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν. 180, ult. φιλοπόνησ ὑπὲρ δυνάμιν. 292, 25. τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως [ejus, quod oratores efficere valent, animos audientium commovendo et fleclendo] τὸ πλεῖστον μέρους τοῦ ἀκούοντος κυρίου ὄντας. 318, 9. τὴν τοῦ κατορθοῦν δύναμιν οὐ τῷ συμβούλῳ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε. 329, 21. ποιηρία δυνάμεως δέξαν ἐξημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστίν. quae improbitas et malignitas animi opinionem famamque nacta sit potentiae in dicendo, et quae faciundum consequi solet, potentiae in rep. gubernanda, ea noxia est civitati. 450, 11. οὐ γὰρ ὥστο δεῖν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον ἐπὶ τῆ τῶν λεγόντων δύναμει τὸ πρᾶγμα καταστήσαι. 596, 21. contra adūtas est infandus, ut in illo: τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν, καὶ ὡς ἀδυνάτως ἔχει φορμίαν. 944, 1. ἀπεριγέσθαι τῆς τῶν ἐπαινοῦντων δυνάμεως τῆ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῆ. 1403, 15.
- δύνασθαι] τοῦτ' αὐτοῖς δύναται, vult, designat, efficere contendit, effectum it, vel etiam efficit, τὸ λέγειν. 103, 27. τί δὲ τοῦτ' ἠδύνατο; quid hoc volebat? quo tendebat? 233, 26. ἑπειδὴν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ. 373, 4. δύναμενος [subaudi μέγα] τῷ τε πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν. 1187, 8. pari modo duntaxat sic nude usurpatum est p. 484, 25. pro, per præpollentem suam potentiam. δύνασθαι μὲν, καὶ πολιτεύῃ. potens es in rep. quam geris. 581, 8. 742, 23. 1187, 8.
- δυναστεία] παρέρχεσθαι εἰς τὴν δυναστείαν. 117, 4. ἀθῶος τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας. 316, 18. ἐργασία καὶ δυναστεία. 772, 1. ἠσθῆσθε τὴν δυναστείαν, ἣν τινες τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἑαυτοῖς κατασκευάζουσιν. 1467, 12.
- δυνατός] γνάμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. sententiam, quam fieri et excogitari potest, acquissimam. 704, 6. ὑπὲρ ἄν ἐκατῶνται μὲχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι. 193, 10.
- δύνειν] εἶναι μὴ πρὸ ἡλίου δύοντος ἀπαλλάτταται, πολεμῶσι κρίνειν. 197, 7.
- δύσις] ὑπὸ αὐτὰς γὰρ τὰς τῶν Πλειάδων δύσις εἰ χρεόν οὗτοι ἦσαν. 1213, pen.
- ἐσκατάπαυστος] δυσκατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἡ ποιηρία εἶναι. 785, 6.
- δύσκληια] ἐν σκότει καὶ δυσκλεία πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζῆλος τῶν Ἕλληνων γέγονε. 1396, 18.
- δυσκολαιεν. 970, 27.
- δυσκολία] ἐρῶ τὰ πρᾶγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα. 57, 2. δυσκολιῶν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαλλαττόμενοι. 997, 26. 1428, 14.
- δύσκολος καὶ δύστροπος. 73, 4. εἴ τι δύσκολον, inimicum, acerbum, πέπρακται ὀθβαίους πρὸς ἡμᾶς. 286, 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγήσας, ἡνίκα ἔδει λέγειν, εἴ τι δύσκολον συμβῆ, τούτο βασκαίνει. 291, 21.
- δυσκόλος ὑπολαμβάνειν. 1316, ult. δυσκόλος καὶ ὑπόπτως πρὸς Φίλιππον ἔχειν. 381, pen. δυσκόλος ὀφθασθαι διακείμενον. 1402, 10. τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλος ἔχοντας. 1475, 20.
- δύσκριτος] προϊστάμενα γὰρ πάντα εἰς ἓνα καιρὸν δύσκριτοι καθίστησι μοι τὴν αἴρεσιν αὐτῶν. 1393, 20.
- δύσμαχος] difficilis superatu, domitu, tractatu, confectu. ὁ δυσμαχότατόν ἐστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων. 10, 8.
- δυσμεναίνειν] λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι καθῆτο. 300, 25.
- δυσμείνεια] τὴν δυσμείνεια ἐνδεικνυμέθα αὐτοῖς. 61, 27. ἦκειν πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμείνεια. 154, 15. οὐδὲ δυσμενείας, οὐδὲ πλεονεξίας ἀδίκου — προϊστάμενος. 1469, 13.
- δυσμενῆς χροῖς (pro χροῖον). infestus patriae. 419, 5.
- δυσνομία] παρέχει πόλει πλεῖστα κακά. 422, 27.
- δυσπολέμητος pro δυσκαταπολέμητος. 41, 8. et 156, 9.
- δύστηνος] λογάρια δύστηνα μελετήσας. 421, 20.
- δύστροπος] ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδαρ πίνων, εἰκότως δύσκολός τις εἰμι καὶ δύστροπος ἀνθρωπος. 73, 4.
- δυστυχῆς] τίς οὗτω δυστυχῆς, ὅστις ἑαυτὸν, γονίας, παῖδας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέως προέσθαι βουλήσεται. 187, 6.
- δυστυχία] solebat Demostheni exprobari, h. e. sors nascendi fatalis, ut, quicquid ageret, id in pestem patriae verteret. 1486. epistola 4, 2.
- δυσχεῖρωτος] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολις δυσχεῖρωτά ἐστι. 1412, 22.
- δυσχεραίνειν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες. 240, 14. τὸ πρᾶγμα δυσχεραίνειν. 542, 9. δυσχεραίνειν ἢ προσιεσθαι σπονδίας. 770, 8. δυσχεραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις καὶ μᾶλλον ἀστυκεῖ. 1274, 23. τοὺς ἐραστὰς ὀμιλίαν δυσχεραίνοντας. 1402, 7. οἳ ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. 1489, 7.
- δυσχερεία] τῆς αὐτῆς δυσχερείας ὑπαρχούσης. 213, 22.
- δυσχερῆς] τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἀπαντες τοῖς ὑπὲρ

ἰμῶν τὰ ἐλλειπτα λέγειν διορμένοις ἀναθεΐ-
ναι βούλομαι. 146, 26. οὐ βούλομαι δὲ
δυσχερῆς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226,
18. εἰ τίς δυσχερῆς αὐτοῖς ἐσπίπρακτο πρὸς
ἡμᾶς, ὑπομιμήσκαον. 257, 23. οὕτω δ'
ἀτόπους τινας ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερῆς
ἀνδράπους εἶναι. 439, pen. δυσχερῆς ἀν-
άγκη φαίνεται [τοῖς λόγουσιν]. 491,
17. οὐκ εἶδεν ἕκαστος τὰ δυσχερῆστα
λογίζεσθαι, ἀλλ' ἂ κατὸς θάσας διαπράζε-
ται. 658, 19. δυσχερῆς καὶ χαλεπὸς πᾶς
ὁ λειπόμενος βίος γένειτ' ἄν. 1396, 16.
δυσχερηστος] *difficilis, sævus, intractabilis.*
1542, 1.
δυσωπεῖν] οὐκ ὀρθῶς, ἀλλὰ δυσωπούμαι.
127, 25.
δωδεκάδραχμον τὸν οἶνον πωλῶν. *mensuras
vel sextarios vini denis binis drachmis
vendens.* 1045, 4.
δωρεᾶ] οἱ τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς οἰκαδε λαμ-
βάνειν νομίζοντες. 157, 6. τὰς πολιτικὰς
δωρεὰς οὕτως ἐκείνοι τε καλῶς ἔνεμον, καὶ
ἡμεῖς οὐκ ὀρθῶς. 173, 1. *sunt, quæ civi-
bus a civibus dantur, domi fruenda, ut
statuæ æneæ, immunitates, jus epulandi
in Prytæneo, quibus versu 3. opponun-
tur aī τῶν ξένων δωρεαί, honores et præ-
mia peregrinis tributa. τούτων τῶν προ-
βουλευμένων καὶ πολλῶν μειζόνων ἐπι-
δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν.* 243, 6.
δωρεᾶ χάριτος καὶ ἐπαίνου δίκαια ἐστὶ τυγ-
χάνειν. 264, 17. μείζων ἂν δοθεῖν δωρεὰ
συμπασῶν, ἢν τοῖς ἄλλοις δεδιόκατε. 323,
15. *dona tyrannorum et oligarchicorum
cum donis liberarum civitatum compa-
rantur.* 461, 18, sqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν,
ἢν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δωρεῶν οἱ Μιτυληναῖοι,
εὐθὺς αὐτὸς ἐκομίσαστο. 1019, 22. οὐχ ὅτι
δωρεὰς [Sporteln, casual emolumentis] καὶ
προσόδους [Gefülle, perquisitis] ἐκ τούτων
ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν. 1475, 1. *munus
magistratu annuo imperio decedenti
dari solitum erat corona aurea, si ma-
gistratus visus fuisset rem bene præ-
clareque gessisse.* 594, 25, et sqq. ἵνα
σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις. *ut
memoria tributi beneficii etiam ad po-
steros prodatur atque propagetur.*
1381, 12.
δωρεῶν] *adverbialiter, gratis, gratuito.* ἔδω-
κα δωρεῶν τὰ λύτρα. 394, 20. διτάλαντον
εἶχεσ ἔρανον δωρεῶν. 329, 16. δωρεῶν αὐτῷ
δίδωμι καὶ ἀφίσταμαι. 1044, 21.
δωροδοκεῖν ἐπὶ τοῖς πράγμασι. *quo summas
rerum is, cujus in potestate sunt, largi-
tori prodat atque vendat, ut sunt
arma, socii, loca munita, castra, classes,
etc.* 109, 5. *χαλεπάτατον ἦν τὸ δωροδο-
κοῦντα ἐξελεγχθῆναι.* 120, 24. τῶν ἐν τῷ
πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων
καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι. 240, pen.
οὗτος ἡμῶν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκῆτε,
περιποεῖ. 242, 6. τὸ δωροδοκεῖν πρότερον
τοῦ τὰ τριαῦτα ποιεῖν ἐστὶ. *acceptatio*

*largitionum prægreditur illa facinora,
quæ dixi, quæ sunt istius corruptelæ
effecta et quasi proles quædam.* 427; 5.
ἢν ἂν δωροδοκοῦντα ἴδῃτε, τούτων καὶ προδό-
την εἶναι νομίζετε. 427, 7.

δωροδοκῆμα] κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδο-
κῆμα δὲ τούτων. 236, 3. τὰ τούτων ἀδι-
κήματα καὶ δωροδοκῆματα. (Herzog. p.
417, 10.) *sed num δωροδοκεῖν τι dicitur
et Græcum est, pro δωροδοκεῖν ἀντί τινος,
pro largitionibus aliquid prodere, ven-
dere.* p. 446, 20.

δωροδοκία] ἐπὶ δωροδοκία χρήματα διδούς, ἢ
δεχόμενος. *corrumpendi juris ergo in
foro dicendi.* 1137, 3.

δωροδοκίαι] φαρὰν προδοτῶν καὶ δωροδοκῶν συν-
έση γενέσθαι, καὶ τοσαύτην. 245, 15.

δῶρον] οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν
ἠγάπησα. 263, 7. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἀπλῶς
εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν. 343, 9.
πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα.
343, 19. *Estne Demosthenis hæc dictio,
ab Aristide de Dict. Civili p. 230, 16.
citata: πάντα μὲν οὐτ' ἂν ἐργῶν δυνάμην
πρὸς ἡμᾶς εἴπειν, οὐτ' ἂν ἡμεῖς ἐβούλεσθε
ἀκούειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα.
λάβε μοι τὸν περὶ τῶν δῶρων νόμον.* 550; 1.
551, 22. πᾶς νόμος ἐστὶν εἴρημα καὶ δῶ-
ρον θεῶν. 774, 18. δῶροις, ἢ δι' ἄλλης ἡσ-
τινοσοῦν ὀμιλίας ἐξαερέσται. 1396, 25.

δωροτελεῖν] *præstando munere voto, ut
hostia e. c. aut donario, necessitate
voti se exsolvere. sein Gelübde bezah-
len [to perform his vow].* 1072, 25.

E.

ἐὰν pro ἂν simpliciter. ἢν ἐὰν ὁ δῆμος βούληται.
436, 8. 733, 4. 1152, 14. ἐὰν μὴ pro
ἐἰ μὴ, *præterquam quod, excepto quod,
nisi.* τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων λύσαι μη-
δένα, ἐὰν μὴ [subaudi λύση, aut τούτο
γένηται] ἐν νομοθέταις. 710, 18. μηδὲ—
[scil. νομοθετεῖν] *περὶ ἀφέσεως τοῦ ὀφλή-
ματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [scil. νομοθετῆ]*
ψηφισαμένον Ἀθηναίων τὴν ἀδειαν πρῶτον.
715, 2. μὴ τιθεῖναι νόμον, ἐὰν μὴ [scil.
τιθῆ τις] τὴν αὐτὴν ἐπὶ παῖσι τοῖς σωλίταις.
759, 6. *ubi aut ista, quæ dixi, tacite
supplenda sunt, aut ἐὰν videri poterit
plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ, sin autem
minus, h. e. quod si autem id, quod
dixi, minus fiat, aut ejus fiat contra-
rium.* 720, 26.

ἐἶν] ταῦτα ἐαθῆντα καὶ παροφθῆντα. 133,
18. ἐὰν δ' ἐἶμην, [scil. τὸ ζῆτεῖν] ἔσται.
184, pen. νόμον καταβαλόντα ἔἴην ἐν ἰσω-
μοσίᾳ. 260, 24. τοὺς πρὸς ἑμαυτὸν ἀγῶνας
ἔασαντα. 319, 7. τὰλλα πάντα, ὅσα τοι-
αῦτα, ἔασω. *silentio transmittam.* 519,
18. ἐὰν. *in vivis sinere manere cædis
reum, ab eoque talionem nullam repo-
scere.* 634, 5. 646, 16. ἔασω τό γ' ἔπελ-

- ὄν ἐμοὶ εἰπεῖν. omnium dicero. 206, 27. λύσασι μὲν τοῖνον τὸν νόμον — ἔωσι δὲ — id est, μὴ λύσασιν, ἀλλὰ ἔωσι κυροῦσθαι καὶ ἐπικρατεῖν, vel ἔωσι κατὰ χάραν. non moventibus, non abolentibus. 638, pen. ἔῃν ἄσπερ εἶχε κατὰ χάραν. 632, 21. ἔῃν τῷα, in sensu forensi, aliquem pacatum in otio relinquere, nulla actione eum vexare. οὐδ' εἰας ἂν ἐμί. 933, 7. τοῦτον δὲ ὄστος τὸν ἐχθρὸν εἴασε. 1336, 11.
- ἔαρινός] vernus. ἔαρινή Πυλαία. 278, pen.
- ἔγγαιος [alii, et nescio an melius ἔγγειος]. συμβόλαιον ἔγγαιον, aes mutuo datum super fundis pignori opposita, ein Darlehen auf ein Grundstücke [a loan given on landed security]. ἄλλου δὲ συμβολαίου οὐκ ὄστος ἐμοὶ πρὸς τοῦτον οὔτε ναυτικοῦ, οὔτ' ἔγγαιου. 893, 15.
- ἔγγειος] πλὴν τῶν ἔγγείων. præter nata in solo, vique infixa herentia, immobilia. 872, 12. ἔγγείων τόκον δαισιόμανος. aes mutuum cum credito sumsisset, sub sponsione dandi fœnoris ejus, quod dari solet de numis in fundos creditis. auf Grundstücken, nicht auf Bodmerey [on real landed property, not on bottomry]. 914, 10. ἔφεκτοι ἦσαν οἱ ἔγγειοί τόκοι. ibid. ἐκ τῶν τοῦτων ἀπάνταν, καὶ τῶν ἔγγείων καὶ τῶν ναυτικῶν. ex universis bonis, quæ his sunt, tam in terra continente sita, quam navibus credita per mare euntibus. 926, pen. ἔγγειος οὐσία. 945, 25.
- ἔγγίσεσθαι] intercedere, de tempore. πάντων ἀνθρώπων εἰσθόταν παρ' αὐτὰ τὰ δαιδικήματα, recentibus adhuc criminibus, μᾶλλον, ἢ χροῖαν ἐγγενημέναν, annis multis interjectis post, ἀνακτεῖν. 966, ult. 1148, 1. b) inesse in aliquo, vel in eo nasci, ex eo efflorescere. τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τεραφέντι τσαυτὴν μεγαλοφυχίαν προσήκειν ἐγγίσεσθαι. 247, 18.
- ἔγγιστος] τοῖς ἔγγίνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην ἀροσιψήφισσθε. 73, 13. 356, 8. τοῖς ἀντιβαίνουσιν τετραμένους τοῖς Ἰπρακλέους ἔγγίνοις. 290, 27.
- ἔγγράφειν] inscribere nomen alicujus in tabulas publicas quocunque nomine, ut si pater filium caret in album municipium (demotarium) aut curialium (phratorum) inscribi, aut si Strategus aliquem in συμμαριαν, vel classem quandam, aut combinam referat, aut actor ærarium aliquem factum in tabulas fisci. τὸν υἱὸν ἔπεμφε Phrynon Φιλίππου, πρὶν εἰς ἀνδρας ἔγγράφαι, id est, adhuc impuberem. 412, 25. μόνος δέκα τῶν συραρχόντων ὄντας, κοινῇ τὸν λόγον μετ' Ἀνδρστῆανος ἐτίμησαν ἔγγράφαι, scil. in tabulas ærarii. 762, 14. ἔγγεγραμμένον ἴσθι τοῦτον ἐν ἀρεσπόλει, scil. in ærariis, sen fisco debentibus. 771, 6. οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἔγγράφονται πάντες οἱ ἡλικιόκωντες. 791, 10. et 19. καὶ προσφείλοντας
- ἡμᾶς ἐνέγραφε. præterea quoque nos sibi debentes retulit in tabulis tutelæ a se gesta. 825, 20. ἔγγραφῶνα [subaudi ὀφείλων] τὸ διπλοῦν τῷ δημοσίῳ. 973, 6. τί μᾶλλον ἔσται ὄστος ἔγγεγραμμένος, ἢ ἐγώ. 998, 22. τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες τῶν ἐμῶν ἔσονται ἔγγεγραμμένοι. 998, 26. κυσίαν [τὴν Ἰανν] ποσιόμανος ἔγγεγράφη. cum quibus Bœotum inter ærarios scribi curaverit. 999, 1. in schedula exactoribus tradenda scribere nomina debentium fisco. ὅτου δ' ἂν καταγισσῶν, ἔγγραφόντων οἱ ἀρχοντες [scil. τὰ ὀνόματα] τοῖς πράκτορσιν. 1074, ult. ἔγγράφας χρίσθην ἡμῖν καταλιπεῖν. 1198, 13. ἔγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρίσκλητος. 1251, 2. λέγε τὸν νόμον τὸν ἄσπ' ἐκείνης κελύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, debere, ἀδ' ἦς ἂν ὄφλη, qua multa ei dicta fuerit a iudicibus, ἐάν τε ἔγγεγραμμένος ἦ, ἐάν τε μή. 1328, 12. ἀπαλείφει τοὺς ἔγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθόσιν ἂν ἐκτίσθ. 1338, 8. διπλοῦν ἐμειλλεν ἔσσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἔγγραφῆσσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάντατάλαντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. 1347, 17. ἔγγεγραμμένον δὲ τῷ δημοσίῳ, ἀπογραφῆσσεσθαι ἐμειλλεν ἢ ὑπέρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρου δημοσία εἶναι. 1347, 19. ἔγγράφει [sc. εἰς τοὺς φράτορας] τοῖς Ἀπατουρίοις. 995, 27. ἐνεγράφη εἰς τοὺς δημότας. 1313, 19. ποῦ; πρὸς ἄλλους δημότας ἔλθων καὶ μὴ δυνθεις ἐκείνου πείσαι, δεῦρο ἐμαυτὸν ἐνέγραφα. 1315, 24. οὐκ ἐνέγραφοι αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτοὺς. 1365, 16. τίνα δὲ τρόπων οἱ στρατηγοὶ ἔγγράψουσιν, ἐάν εἰς συμμαριαν ἔγγράψουσιν. 997, 1.
- ἔγγραφῆ] cum magistratus reos a se factos in tabulas ærarii, ut ærarios factos, inserunt. ἔγγραφῆ θεσμοθετῶν, ἐτέρα στρατιώτων. 778, 18. αὐτὸν [Bvergum] αἴτιον αὐτῷ [sibi, Pantaneto] γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημοσίον ἔγγραφῆς. 968, 9. πρὶν τὰς εἰς τὰς δημότας ἔγγραφὰς γενέσθαι. 996, 1.
- ἔγγυᾶν] in manus dare rem sponsum, ut si pater sponso filium despondeat, atque tradat. ἐγγυᾶσθαι autem in medio dicitur is, qui rem sponsum suscipit, aut eam sibi tradi rogat, curat, patitur. sed et præterea significat prædem agere, fidem præstare, sich wofür verbürgen, gutschagen, die Gewähr leisten [to give his own security for, to guarantee, to engage to make good]. ἐν ἂν ἐγγυῖση ἐπὶ δικαίους δάμαρτα εἶναι ἢ πατῆρ, ἢ ἀδελφοὺς ὀμπάτωρ, ἢ σάππος ὁ πρὸς πατῆρ, ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας νομισίους. 1134, 16. ἐγγυᾶντα τὰς ἐτέρον θυγατέρας ὡς ἑαυτοῦ οὐσας. 1349, 15. 1363, 1. 1369, 22. τίς ἀγορεύειν βούλεται; οὐ, τίς αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων; οὐδὲ, τίς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσσεσθαι; 292, 5. ταῦθ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ὀφῶτο ποῖων,

ἢν ὡς ἐλιυθερός ἐγγυήσατο. 609, 19. μάρτυρας ὑμῖν παρασχόμεμαι, ὡς οὐκ ἠγγυσαμένον ἐγὼ τὸν Παρμένοντα. 899, 25. μάρτυρά μοι φησὶ καὶ τὸν νόμον εἶναι τοῦ μὴ ἐγγυήσασθαι καὶ αὐτὸν τοῦτον ἰδεδίκαστο γὰρ ἂν μοι τῆς ἐγγυῆς. 901, 10. ἐγγυῆται ὁ πατήρ μου τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. 1311, 20. τοὺς ἐγγυημένους παρόντας τῷ πατρὶ. 1312, 11. ἐξηπάτηθη, δι' ἠγγυατὸ ὡς Στεφάνου θυγατέρα λαμβάναν, καὶ ἰδ' Νεαίρας. 1362, 17.

ἐγγύς, πρό ἐγγυήσις] sponsio. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὰς ἐγγυὰς ἐπετελεῖν εἶναι. 901, 8. ἀπολυθῆσομαι τῆς ἐγγυῆς τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 895, 15. περιεῖδον τοῦτον ἐν ἐγγυῇ καταλειπόμενον. 901, 18. διὰ τί οὐκ εὐθὺς ἐπράττετο τὴν ἐγγυήν. cur non rededit ut debitum, pro quo reddendo ego caveram? 900, 8. εὐθὺς τότε εἰσέωραττεν ἂν με τὴν ἐγγυήν. 900, 17. ἀπαιτῆσαι τὴν ἐγγυήν. 900, 26. σέψασθε τοὺς νόμους, παρ' ἂν κελεύεται τὰς ἐγγυὰς ποιῆσθαι. a quibusnam leges velint quemquam sibi sponsam suam vendendam curare. 1134, 13. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως, μὴ ἀποδιδῶ τὴν ἐγγυήν. 1255, 2. ἐγγυητῆς] sponsor, pres. καὶ τίς ἐγγυητῆς ἐστὶ τοῦτο. 94, 6. εἰ μὲν γὰρ ἐστὶ τις ἐγγυητῆς ἡμῖν θεῶν, οὐ γὰρ ἀνδρώπων γε οὐδεὶς ἂν γένοιτο ἀξιώχρεως τηλικούτου πράγματος. 101, 26. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τῶν ὀφλημάτων. 712, 22. in formula juris iurandi a senatoribus recens lectis dicendi erat hæc quoque clausula: οὐ δίσω 'Αθηναίον μηδένα, ὃς ἂν καθίστη ἐγγυητὰς τρεῖς τὸ αὐτὸ τέλος τελούντας. 745, 12. διηγησάμενον τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὸ πρᾶγμα. 895, 18.

ἐγγυθῆν ἰδεῖν βούλεται τὰ δεινὰ, ἐξὸν ἀκούειν ἄλλοθι γινόμενα. 31, 2.

ἐγγύς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, οὐ τῆς τοῦ λέγοντος. 171, 14. οὐκ ἐνὶ τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. non modo non parem meritis dignaque, sed ne accidentem quidem propemodum ad gravitatem criminis. 229, 12. οὐκ ἐπίοιον τοῦτο, οὐδ' ἐγγύς. multum ab eo aberant. 258, 14. ἐγγύς τῶν ἔργων, ἐπὶ μεμνημένων ὑμῶν. 303, 12. οὗτοι παρεσκευάσσαν τοὺς περιχώρους ἐχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω. 305, 21. ἐστὶ μὲν ἐγγυτάτω μανίας. 404, 9. οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγγυτέον οὐδ' ἐγγύς. 977, 26. πῶς ὑμᾶς οἶον τ' εἰδέναι τοὺς μηδαμῶς μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγύς, scil. ὄντας, qui hæc a causa longissime abestis, 1113, 8. οὐδὲν ὦν ὑμᾶς ὄρω ἐγγυτέρω ὄντας τοῦ τί ἀρακτὸν εὐρησθαι. 1422, 10. οὐ μόνον αὐτῶ δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς λέγειν, ἀλλ' οὐδ' ἐγγύς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γινώσκουσιν. 1427, 8.

ἐγγίρειν] τοῦς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν [Æschines] ὡς ἔχαιρον, εἰ προσέχει τοῖς πράγμασιν ἦδη καὶ ἐγγίρεται ἢ σόλις. e

sopore torporis et secordia excitata rebus invigilat suis, attentis suis commodis et oportunitatibus rei bene gerendæ. 439, 1.

ἐγκάθετος] ὡς ἀθρόπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος. subornatis, immissis. 1483, 1. ἐγκαθιστάνει στρατιώτας. 114, 19. τύραννον. 214, 20.

ἐγκαλεῖν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ συμβῆ κατατυχεῖν, ἐκείνοι μὲν εαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἂν τι νῦν ἐξαμάρτωσιν. 288, 3. ἵνα μὴδ' ἐγκαλέσαι, μὴδὲ μέμψασθαι μὴδὲν ὕστερον ἔχηται. 352, ult. τί ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τί μεμψόμενοι. 468, 21. ὅτε τὰς οδοῦκοῦντάς ἐνεκάλεσε, me in jus vocabas ab 80 minas, quas tibi deberi prætendebas. 377, 21. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλωμεν, οὐτ' ἐγκαλοῦντες, οὐτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων. 907, 6. τρισχιλίας ἐγκαλέσας ἀργυρίου δραχμῶν. Pretension auf 3000 Dr. machend [setting up a claim to 3000 drachms]. eas querens sibi per nefas denegari. 949, 1. ἐγκαλέσαντες οὔτοι ὄλην τὴν ἐπιτροπὴν. 987, 2. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας, ὡς μοι ἐνεκάλουν. 1014, 8.

ἐγκαλύπτεσθαι] τῆς Ἀριστογείτονος κρείσεως ἀναμνησθέντες ἐγκαλύψασθε. pudeat vos. 1485, 8.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἔως ἐγκατελήφθησαν. donec amicis destituti in discrimine deciperentur, h. e. ab exitio occuparentur intercepti, veluti pisciculi reti. 127, 15. οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν ὄλων προσεδίξεν εἰρήνην ἀγεῖν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν. ob ea, quæ interea, dum pax conducta iurejurando sancitur, intercipiuntur. 388, 12.

ἐγκαταλείπειν] εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοι τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδωῶς ἐπ' ἐκείνον ἦδη πορευέσεται. 140, 5. διὰ μάκαριαν ἢ ῥαθυμίαν ἐγκαταλείπειν τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος. 158, 10. ἐγκαταλιπὼν τοῦτον Ἀεώστρατον ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπανῆλθεν αὐτός. 1087, 6. ἐγκαταλείψασαι τοὺς υἱεῖς. reliquerunt filios, h. e. siverunt in demis quosque suis tranquillos manere, quorum patres illinc expulissent. 1316, 25. 1317, 23. ἐγκαταλειπασί μοι: deseruerunt me, defuerunt mihi in dicendo testimonio, quod dicturus reciperant. 1322, ult. μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλείπειν. 1483, 13.

ἐγκέφαλος] εἰπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέραις καταπεσπυημένον φορεῖτε. 294, 23.

ἐγκέφαλος] εἰπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέραις καταπεσπυημένον φορεῖτε. 294, 23.

ἐγκλημα] crime, criminatio, querela, offensio. τὰ δὲ μίσθ' καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὄλην ἐρχεται τὴν πόλιν. 168, 2. ἐγκλήματα

- καὶ πάλαι· τρεῖς τῶν Ἀμφισσῶν ἰταράχῃσθε. 277, 22. ὁ πολλὰς μὲν φυγὰν, μηδέποτε δ' ἔβλεγχθῆς ἀδικῶν ἐν ἐγκλήματι γίνονται ἂν διὰ ταῦτα δικαίως. 311, 2. b) libellus accusatorius, ab actore judici exhibitus, capita accusationis tenens. ὡς φησι τὸ ἐγκλημα τῆς δίκης, ἢν ἔλαχεν αὐτῷ. 787, 9. 788, 1. 882, 11. λάβε μοι τὸ ἐγκλημα, ὃ ἔλαχεν αὐτῷ πέρυσσι. 912, 1. γεγράφασιν εἰς ὃ τῶν ἐγκλημα διώκουσιν. posuerunt in libello accusatorio, secundum quem nuue, ut actores, in me, ut reum agunt. 988, 92.
- ἐγκρατής] ἐγκρατεῖς ὄντας (deos) ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν κυρίως εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις. 1487, 27.
- ἐγκρίειν εἰς τὴν Γερουσίαν. 489, 19.
- ἐγκτάσθαι] οἱ ἐγκεκτημένοι, subandi οἰκίας καὶ χωρῖα ἐν τῇ ἔξῳ τῆς Ἀττικῆς, Angessene [property in land, immovable property], peculiatii, quibus fundi sunt, bona immobilia, sed extra Atticam, in solo peregrino, 1208, 27.
- ἐγκτήμα] fundus, peculium, quod quis in solo peregrino extra Atticam habet. ἰαυτῶν φασὶ τὴν χώραν οὖσαν οἰκεῖν, καὶ οὐχ ἡμετέραν· καὶ τὰ μὲν ἡμέτερα εἶναι ἐγκτήματα φασίν, ὡς ἐν ἄλλοις, τὰ δὲ αὐτῶν κτήματα, ὡς ἐν οἰκίᾳ. 87, 7.
- ἐγκτεσιν γῆς δίδουσι καὶ οἰκίῳν. ut si Byzantini Atheniensibus jus dent in ditione sua fundos domosque emendi, atque possidendi, pare jure, atque cives Byzantii nati. 256, 7.
- ἐγκύκλιος] ἐγκύκλιος λειτουργία. quæ in orbem eunt, ab uno ad alium devolvuntur, neminem prætereunt; ut sunt gymnasiarchorum, choregorum et epulonum functiones. 463, 13. 496, 16. ὃ γὰρ εἰδὲ τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ἐγκυκλίων δικαίων μετυσίαν δίδουσι οἱ νόμοι. ne vulgarium quidem istorum atque trivialium, nulli civi negatorum. 792, 16.
- ἐγκωμιάζειν] ἐνεκωμιάσαν αὐτοὺς. 1229, 4.
- ἐγκώμιον] ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ἡμῶν ἐγκώμιον. 68, 3. τρεῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσι ἀνθρώποις ἔδειξαι ἐγκώμια Θεβαῶτι καθ' ἡμῶν τὰ κάλλιστα. 300, 3. οὐς μὲν δὲ τῶν ἐχθρῶν μὲνδεις ἂν τούτων τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε. 441, 23.
- ἐγγεῖν] οὐ γὰρ ἐγγὺ κείνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγγεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἔμοι. 407, 16. ἐξ ἀνάγκης ἢν τῷ ἀρχοντὶ Ἄμφωρῆα ἐκαστῶ ἐγγεῖαι τῶν ἀμφισσητούντων. 1052, 21.
- ἐγγχεῖν τοῖ. adori aliquem, insidiari. 179, 15. ἐὰν τὰ μεταξὺ τις ἐγγχεῖρῃ λέγων. 202, 15. ἐγγχεῖν δεῖ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς. 258, 22.
- ἐγγχεῖρμα] machinatio, cœptum subdolum et clandestinum. οὐ μικρὰ ἀναδείας τὰ ἐγγχεῖρμα ἀπὸ τῆς οἰκίας. 17.
- ἐγγχεῖδιον] ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, coram iudicibus, ἀνευ ἐγγχεῖδιου, sine ica, χρῆσθαι ὅτι ἂν βουλευθῆ, ὡς μισθῷ ἔντι. 1367, 17.
- ἐγγχειρίζειν] λόγος — τὰ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐγγχειρίζω. 151, 25. τὰ ἡμέτερά αὐτῶν ἐγγχειρίζετε. 373, 7. οὐδεὶς ταῦτα πρέσβειν ἐγγχειρίζει. 398, pen. οἷς ἡμεῖς τὰ μέγιστα ἐγγχειρίζετε στρατηγούς. 785, 12. ὅτ' ἔμελλε τελευτᾶν, ἅπαντα ταῦτα ἐνεγγχειρίσειν Ἀφίβρω. 814, 13. οὐ πάγεργον, ἀλλ' ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων βίους ἐγγχειρίζομεν. 369, 26. ἐγγχειρίζουσιν ἐτέροις τὰ ἐαυτοῦ. 1283, 1. εἰ δὲ φήσετε πολλὰς πολλοῖς ἐνεγγχειρικένας δουλείας, ὡς λελυμάνδαι τοὺς ἐπιστάτας. 1439, 24.
- ἐγγχωρεῖν] εἶναι τὸ ὕδωρ ἐγγχωρῆ. aqua si capiat, h. e. si per aquam ad dicendum mili infusæ mensuram satis otii fuerit, vel, si spatium ad dicendum mihi datum siverit. 1094, 3. ἐνεχάξει τούτο πράττειν πᾶσι μάλλον. 1277, 22.
- ἐγὼ] μοι pro παρ' ἐμοῦ. ἤξιον αὐτὸν τὴν ναῦν μοι παραλαμβάνειν. 1217, 10. οὐκ ἠθέλησέ μοι διαδέξασθαι τὴν ναῦν. 1216, 3. 1218, 23. 1223, 22. μή μοι [scil. λέγε] μυρίου, μηδὲ δισμυρίου ξένους. 45, 12.
- ἐδαφος] ἐχθρός ἐστιν ὅλη τῇ πόλει καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει. 99, 19. 134, 14. τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδάφων εἰς μέγιστον κίνδυνον κατακεκλημένους. 803, pen. διέκοπτε τοῦ πλείου τὸ ἐδαφος. 883, 22.
- ἐθαῖ] τῶν ἐδάφων καὶ συνεστηκότων ἰστίσεων ἀπαλλαγῆσεσθε. conspiratis et inter se colludentibus, qui inter se consueverunt, diuturnitate familiaris usus mutui. 605, 3.
- ἐθέλειν] δουλεύειν ἡμεῖς οὐτ' ἐθελήσετε, οὐτ' ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε. 104, 19. ἀθρημοσύνης τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὐτ' ἐθελούσης, [scil. εἶδειν] οὐτ' ἐπισταμένης. 402, 25.
- ἐθελέχθωρος] μὴ ἔχε πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἐθελέχθωρος. animo erga nos ne sis tam ad gerendas inimicitias obstinato et pertinaci. 1005, 15.
- ἐθελοντῆς] τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντᾶς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ. 207, 24.
- ἐθίζειν] τοὺς περὶ τῆς ἄλλοις ἐπιτάττωντας εἶθισεν ἡμῶν ἀνοίειν. 477, 21.
- ἐθισμῆς] assuefactio. ἐθισμῆς τοῦ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοὺς τοιοῦτους εἰσπλους. 219, 7.
- ἐθνος] ἴνα μὴ μῖνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐθνη δουλεύωσι. 117, pen.
- ἐθνος] genus hominum nota quadam ab aliis facile dignoscendum. εἰ τις ἡμᾶς ἔροιτο, τί ποιηθέντα νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει ἔθνων. 668, 11.
- ἐθός] τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι. 34, 19. ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἐθός ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ὀρώσι τινας. 142, 23. abi mos significatur pecuniam publicam omnes inter cives promiscue dividendi ad sedes in thea-

iris redimendum. δεινότατον ἔθος καὶ ἀσυμφωρότατον ἰμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 19. τὴν νόμον ἔθος ποιήσας, aut potius inverse τὸ ἔθος νόμον. consuetudine, vel usu populari a me ad vim legis translato, h. e. quod existimarem, quod ab omnibus vulgo fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque si lex scripta sit. 414, 8. τοῖς δ' ἔδεισι, quia rei jam insuevit, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, quia rei cupiditate tenetur, ταυτ' ἐπιχειρῶν πρᾶττειν. 638, 13. ἔδεισι τοῖς αὐτοῖς χρῆσασθαι, οἷσπερ τότε. 1163, 11. ἔθεισι τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμῶν τε καὶ χρῆσθαι τοὺς δημηγοροῦντας. 1440, 16.

εἰ μὴ διὰ — nisi obstetisset hoc vel hoc, nisi stetisset per — εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίου etc. v. διὰ. εἰ δὲ μὴ — sin autem. alias vero si istud, quod modo dixi, secus habeat. 529, 20.

εἰδέναι] οὐδ', εἰ γέγονεν οἶδα· simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse. 248, 6. περὶ ὧν μὴ ἔχη μάρτυρας παρασχέσθαι περὶ τούτων ἡμᾶς φησὶ εἰδέναι. 1024, 5. ὅ, τι ἂν μὴ ἕκαστος ἡμῶν εἰδῆ, μηδὲ τὴν πλησίον νομιζέτω εἰδέναι. 1024, 9.

εἶεν] satis de hoc loco. hæc hæctenus. recte. 46, 5. 342, ult. 463, 22. 479, 16. 597, 17. et 24.

εἰκάσειν] ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ τις σκοπῶν εἰκάσει. suspicetur. 207, 12. τῷ γὰρ εἰκάσει σέ τις θητῶ, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον. 1404, 18. εἰκασμένον πρὸς τὴν τῶν θεῶν δύναμιν. 1408, 24.

εἰκῶν] τὰ μὲν εἰκῶν, ἥνι' ἂν τύχη. 10, 3. οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. 272, 20. τὸν δαίμονα, ὃ φύντας ἀνθρώπου; εἰκειν ἀνάγκη. 1400, 23.

εἰκός] εὐλογία et εἰκίτα, ut cognata, copulantur. 1106, 1.

εἰκόστος] navigium viginti remis agile. 926, 8.

εἰκῶν] secundum Harmodium et Aristogitonem, Cononi primo statuum æneam posuerunt Athenienses. 478, 4. ἕκκαιδεκάπηχυς. 256, 11.

εἰμαρμένη] ὃ τοῖς γονεῦσι μόνον νομιζῶν γεγενησθαι, τὴν τῆς εἰμαρμένης [scil. μοίρας] καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιεμένην. 296, 18. τὴν εἰμαρμένην ἔσχε θνητός ἄν. 1394, 26.

εἰμάρτα] τούτοις μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι. 1435, 14. εἰ μετὰ τῶν Θηβαίων ἀγαναξιζομένοις ἡμῶν οὔτως εἰμάρτο πράξαι, τί χρὴν προσδοκᾶν, εἰ μηδὲ τούτους ἐσχόμεν συμμάχους. 293, 9.

εἶναι] ὡς ἐστὶ μάστιγα τοῦτο δέος. 10, 2. ὑπόθεσιν παριστάντες ἡμῖν οὐχὶ τὴν οὖσαν. 28, 9. οὐμνοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. imo vero nemini alii copiam dicendi faciebatur; neminem alium sinebat eo aperire. 274, 16. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐν δυσταῖς ἦμεν

τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς στασῶσαι νομιζέιν. 301, 6. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαεχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. nisi ejusmodi esset opinio vestris animis jam antiquitus infixa. 304, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπετέρῳ ποτε μέλλοῦσας ἐσεσθαι πάντας ἰδικηκίνας. 358, 22. σκεψάμεθα δὴ, τί τοῦτ' ἔσται τῆ πόλεως. quod emolumentum inde sit ad temp. rediturum. 463, 5. ὧν ὑπομνήματα ἦσαν ὄντες [id est ἐτι ὄντες] οἱ στέφανοι. adhuc superstites. 616, 21. τὴν μὴ οὔσαν [scil. γνώσιν, vel δίκην] ἀντιλαχέιν. exceptione agere sententia dictæ ejusmodi, quæ irrita sit, et pro nulla haberi debeat ideo, quod sit illegitima. 543, 14. 1006, 6. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενός εἰσι, non clementiæ student ad ignoscendum facili, neque ulli alii rei, πλὴν τοῦ πλείονος, quam compendio faciendo et rei familiari augendæ. 982, 3. εἴη ἐπὶ τῷ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. bene ipsis cedat ostentum. prospera ab eo proveniant. 1072, 15. ὅτε ἦν ὁ πατὴρ ἐπὶ τοῦ τραπέζιτειναι. 1111, 27. ἡμῶν αὐτῶν ὄντες. cum soli vos et vestra spontis estis, nemine vos interpellante, neque impediante. 1456, 9. τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὔσιν [id est φανεῖσιν, vel ἔγνωσμένοις] ἐπιεικέσι παρακατατίθεσθαι. 806, ult. τί οὖν ἐστὶ τοῦτο. quid hoc igitur rei est? unde venit? 973, 22. οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνον ἐστὶ, scil. πρᾶγμα, vel δίκη. 1108, 2. οἴομαι γὰρ τί μοι καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τουτοῦ, scil. προῖργου. spero hoc quoque argumentum utile mihi futurum adversus — 1241, 23. εὐχέσθαι μὲν ὡς ἐγνωμοεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. cives, qualescunque sunt, perferre, etiamsi non nolis meliores eos esse. 1486, 2.

εἰπεῖν et εἶπεν] τί ἐροῦμεν; ἢ τί φήσομεν; 99, 8. obscura differentia istorum verborum εἰπεῖν et φάσαι. quæ si qua est, ut necesse est esse, videtur hoc cerni, quod εἰπεῖν sit suadere, auctor fieri alicujus rei faciendæ, φάσαι allinere de re facta. φυλακὴν εἰπεῖν, δι' ἧς σωθήσεται, custodiæ auctor fieri constituendæ, quæ fiscum tueatur et conservet. 103, 10. προσέχουσιν ὑπαίτες, οὐχ οἷς εἰπομεν τίπε, ἢ νῦν ἂν εἰπομεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν. 132, 8. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερῆς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 18. ὦ τί ἂν εἰπῶν σέ τις ὀρθῶς προσείποι. 232, 20. οὐδεὶς εἰπόντος οὐδὲν, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραφα δὲ—288, 7. καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν ἐστὶν εἰπεῖν μοι. mihi quoque licet deus illud, de quo Cephalus gloriatus est, de me prædicare. 311, 4. λόγον εἶπεν, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἄξιον εἰρησθαι. 584, 16. δύο καὶ τρεῖς ῥή-

ματα, ἃ κἄν ἔχθεις ἐαυτημένους ἀνδρωπος εἰπεῖν δύνησθαι. 406, 11. τοῦτων οὐδὲν εἶπε πρὸς ἐαυτὸν. horum nihil ipse sibi subjecit, ad animum suum revocavit Æschines. 419, 9. εἰπὼν τὴν ἀρρωστίαν τοῦ σώματος. valetudinem causatus, ea excusatione usus. 750, 10. ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ. a legibus præfinito. 1224, 14. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ εἴρητο. finem dicendi cum fecisset. 1239, 8. καὶ σὺν θεοῖς εἰρησθαι [scil. τοῦτο θέλω]. 1463, 22. τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπάτω. hoc ipse sibi præcipiat. 1466, 16. ἃ τις εἰπεῖν ὀκνήσῃ, ταῦτα καὶ γράφαι φυλάξαι. ἄν. 1489, 13.

εἴργειν] arcere, impedire, excludere. εἴργει σὺν, εἴργει αὐτὸν τῶν ὡπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων. 372, 11. εἴργοντας τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἳ σοὶ θεβίωται, ἐπιτιθεύοντας. 617, ult. εἴργεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας. 666, 4. b) vincere, in custodia tenere. τὸν ἀδικούμενον εἴργατε δίκαι μὴν. 159, 4. εἴργειν Ἀγάθαρχον τὸν γραφεά. 562, 12. γραφεται γραφὴν Στέφανον, εἴργεσθαι ἀδικίας ὑπ' αὐτοῦ. 1367, 10. ἐάν τις ἀδικίας εἴργη ὡς μοιχόν. 1367, 11.

εἴρη] τὴν μὲν εἰρήνην πῶλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὴν δὲ πῶλεμον εἰρήνην. 164, 4. οὖς ἐν τῷ πολέμῳ συμμαχούς ἐκτησάμεθα, οὔτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολωλέκασιν. 174, 16. ἐξουσία τῆς εἰρήνης. 240, 22. ἀναγεῖσθαι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην. 283, ult. τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν, ἵππερ Φιλίσσῳ, καὶ τοῖς ἔγχθεις. 356, 7. κἄν μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμου ποιῆσθ, τοῦτον μισῶντες, ἂν δ' ἐξ εἰρήνης πῶλεμόν τις λάρῃ, τοῦτω μαχόμενῷ. 1445, 9. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς ἀρετῶτερ, citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. εἰρήνης κοινῆς μετέχων. citat Schol. ad Aristotelis rhetoric. p. 45. n. 35.

εἴρητῃ] carcer. ἔλυσαν εἴρητῆς τοὺς ταύτην τὸν δίκον ὑπέχοντας. 764, 11. τοῦνευδος τῆς εἴρητῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. 1471, 16.

εἰρωνεία] simulatio ejus, quod non est, et dissimulatio ejus, quod est. πᾶσαν ἀφείξ; εἰρωνείαν. omisa omni cavillatione, falsa quidem et sanne plena, frigida tamen et absurda tergiversatione partium suarum, ob quæstiones nescio quos fuitiles prætextus, cum contentione in alium eas transferendi. 42, 7. εἰ μὴδὲνα καιρὸν εἰσεθε ἔξειν, ὅστις; εἰσω ταύτης τῆς εἰρωνείας ἀφίξεται. nullum esse tempus venturum, quod vanitatem nostræ simulationis aperiat. 1423, 4. εἰρωνείαν appellat, cum quis magna et præclara minatus, ubi agendi tempus venit, nil ægit, ingenitumque de se commotam spem destituit.

εἰρωνεύεσθαι] simulare alium, quam sis; multa et magna promittere, quæ neque possis, neque velis re præstare; aut etiam simulare ignorantiam, quasi periculum imminens et ob oculos positum haud cer-

nas, tametsi bene cernas, affectesque te nescire, id ad te quoque pertinere, quod bene scias, dummodo ei occurrere ne cogaris, sed alii muneris tui partes agant. entweder gross thun, oder, sich dumm stellen [jeither to make great boasts, or to affect absolute ignorance]. τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοίας κακία μεμιγμένης, ὅτ' ἐπὴν ταῦτα καλοῦεν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν οὐ προορώσῃς, τὰ δὲ εἰρωνευομένης. 1394, 13.

εἶς] εἰ δ' οἶός ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἑμαυτοῦ τάξιν εἶς ἐν ἐκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δὲ εἰ ἓνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἓνα ἄνδρα Ἀρκαδία ταῦτα φρονούντα ἔσχον ἔμοι. 327, 3, εἶς ἐν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν. 358, 14. οὐδὲ καδ' ἐν. 552, 13. nullo pacto. 778, 24. τὸν ὑπὲρ τληκαύτης πόλεως καὶ τοσούτων πραγμάτων ῥηθυσόμενον λόγον παντὶς ἐνὶ τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζω φαίνεσθαι δᾶ. nullo non oratore, quicumque illc orator est tempore quoque verba faciens, tanquam uno singulari et privato homine, amplior atque excelsior debet videri. 171, 12. ἐν γὰρ μηδέν ἐστιν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ἂν ἀπολωλέναι φανήσεται. ne unicum quidem est in facinoribus ejus omnibus, unde non constet, eum mortis meruisse supplicium. 518, 26. (simile est illud Herodoti ἀνδράπου ὄμα ἐν οὐδὲν αὐταρχέις ἐστι. p. 17. 31. ed. Wesseling.) ἐνὶ γέ τω τρίπῳ. 1342, 19. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἐν, quodcumque tandem, quantumvis ingens, χρημάτων πληθὺς ἀντὶ τοῦ γένους καλόν ἐστιν ἐλέσθαι. 953, 24.

εἶς] modo æquivalet præpositioni κατὰ, ratione, respectu, modo διὰ propter, ob, significans causam et efficientem et finalem, modo πρὸς, ad, modo ἐν, in, usurpatur, quoque in æstimatione spatii, temporis et valoris: ferme, prope, modum, circiter. videamus jam exempla. a) pro κατὰ, quoad, ratione, respectu. εἶς τὸν ἑαυτῶν ἔων ἀσφαλῶς ἔχειν. 143, 1. εἶς χρεῖματα ἀναίδης. in rebus, unde compendium speretur, impudens. 116, pen. εἶς χρημάτων δαπάνων, ἢ τινὰ ἄλλων θεωρίαν. 1393, 1. b) ob, propter, γραφεῖς εἶς τοῦτον τὸν ἀγῶνα. 260, 18. οὐκ αἰσχρὴν τὸν αὐτὸν εἶς τε μαλακίαν σκώπτων. 508, 18. σὺ τὸν εἶς ταῦτα ἔλεον προδεδωκας. 795, 12. οὐκ ἦν τῷ πατρὶ τοῦτο τὸ συμβόλαιον εἶς τὰνδράποδα ἡλιθίως συμβεβλημένον. non stulte pater pecuniam super his mancipiis elocavit. er hat das Geld auf diese Sklaven nicht unbesonnen ausgeliehen [he has not placed his money imprudently, in lending it on those slaves]. 822, 3. τῷ δ' εἶς τὰ ἡμέτερα δανίσαντι. der auf das Unsrige Geld aufgenommen hat [who has gained by lend-

ing out our money at interest]. oppositis pignori bonis, non suis, sed nostris. 822, 14. οὐδὲ ταῦθ' ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐτιμίσασθε. non mei causa census hunc quo, vel ad fiscum, h. e. ad quæstores, quo in ararium inferretur, edidistis. 838, 4. εἰς πίστιν δέδωκας. pecuniam ad fidem credidisti, h. e. sive quia fidebas homine, ut probro et honesto, sive, quo fidei ejus mandares, ut tibi tui loco servaret atque custodiret. 886, 25. ὦν ἐνεκάλουν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. incusabant ob male gestam tutelam. 985, 18. c) pro πρὸς. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἀμαρτήματα. 352, 18. πάντων μάλιστα εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι. ad rem præsentem facere. 961, 8. et 13. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν. 1301, 11. d) pro ἐν. ὁ ἄσμος εἰς ἱερὸν καθιζόμενος. 586, 22. δίκην λαμβάνειν εἰς χρήματα. in numis aliquem punire. 610, 7. εἰς τὰ σώματα, in corporibus ipsis, ἐπιτίσαστο τὰς τιμωρίας. 610, 8. οὐδ' εἰς τὴν βουλὴν, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον περὶ τούτων εἰπὼν οὐδέν. neque in senatu, neque in concione. 715, 20. quamquam εἰς ibi pro πρὸς quoque potest accipi, neque ad senatum, neque ad populum. e) in astimatione, ferme, propemodum, circiter, ut Latinorum *ad*. τότε μοι μελλουσῶν εἰσέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὥσπερ τετάρτην. 539, 26. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομῆκοντα μῖνας παραδεδόκασι. 815, 5. ἄξια σύμπαντα ταῦτα εἰς μείρας δραχμῶν. 816, 24. εἰς τὴν βουλὴν ἐλθόν. conveni senatum. 1151, 21. interdum εἰς exaratum, sed vitiose, reperitur pro *ās ad*. ut olim erat p. 1362, 9. ubi dedi ejus loco *ās*. εἰσαγγέλλειν et εἰσαγγέλλειν] τὴν ἀδικίαν εἰσαγγέλλειν. ad senatum populumve denunciare, deferre. 97, 1. γραφὰς, εἰθύναι, εἰσαγγελίας ἐπαρόντων μοι. 310, 4. εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μίσχου, ὅτι εἶπὼν Νικόμαχον ἀπεικονίως. 554, 10. ἐκέλευεν εἰσαγγέλλειν με, me queri ad senatum, καὶ τοὺς πρυτάνεις αὐτῶν περὶ γὰρ τὴν κρίσιν. 1151, pen. μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπόλεσεν, ἢ ναῦς δέκα μῖνας, περὶ προδοσίας ἂν εἰσαγγέλλεν οἷτοι. 481, 5. γενομένης τῶ Θεοφίμω τῆς κρίσεως ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν, ἢ ἐγὼ εἰσήγγειλα. 1152, 5. εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια σφραττιζόντά με ἐάρα, εἰσαγγέλλοντα. 229, 20. ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν. 374, 3. ὁπόσοι Ἀθνησίων κατ' εἰσαγγελίαν ἐκ τῆς βουλῆς ἢ νῦν εἰσὶν ἐκ δεσμοτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν κατατεθῶσι. 720, 19. ἴμμεν ἔπαυον, ἐάν τις τὴν δῆμον ἰπποχρίματος ἐξαπατήσῃ, εἰσαγγελίαν εἶναι περὶ αὐτοῦ. 1204, 18. εἰσαγγελητικὸς νόμος. lex de actionibus εἰσαγγελίας nomine venientibus. 720, 23. εἰσάγειν] causam reunie in judicium, aut

ad populum, a quo judicetur. παρὼν ὅτε μ' εἰσήγον οἱ λογισταί, scil. εἰς τὸν δῆμον, aut εἰς τοὺς δικαστὰς, vel εἰς τοὺς εὐθυντὰς. 266, 8. ἐρῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ἡμῖν, οὐδ' εἰσήγαγε τὸν Πολύζηλον. 527, 1. εἰ γραφάμενον τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες [scil. αὐτὸν, aut τὴν περὶ αὐτοῦ δίκην] εἰς ἡμᾶς, (alloquitur judices e populo delectos, seu Heliam) λῦσαι διηθηθήμεν. 703, 6. ὑπισχνόμενος κρνεῖν, effecturum, ut causa ad judicium forense pertraheretur, εἰσάξουσιν, ut Heliam committeretur discipulanda, παραδόντες, ut condemnatus undecimviris tradar. 781, 2. οἱτοὶ γὰρ εἰσήγον τότε εἰς τὸ δικαστήριον τὰς διαδικασίας τὰς περὶ τῶν σκευῶν. 1147, 1. ὁ ἀρχὸν ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητούσι, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον. 1175, pen. b) εἰς τὴν οἰκίαν. οὐ μόνον αὐτοὶ ἀσελγῶς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἑαυτοῖς ἑτέρους πολλοὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγουσι. 1025, 7. c) puerum apud phratoras introducere, h. e. ejus corpus coram sistere in collegio curialium, nomen ejus ad eos edere, idque in album inscribi curare. εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἠναγκάσθη. 1011, 24. 1313, 19. 1315, 20. εἰσάξουσιν τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς τοὺς φράτορας [subaudi τοὺς ἑαυτοῦ] ὡς αὐτοῦ ἴνας. 1357, ult. d) δίκην φθόνου εἰσάγων [scil. εἰς τὴν πόλιν, vel εἰς τὴν πολιτείαν] οἶμ ἀισχύνη. 268, 4. e) ἔθος, δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ἡμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 20. 608, 26. f) ἰατρῶν. θεραπεύειν τὴν ἀνδρωπον, ἢν συνέκοφαν, καὶ ἰατροὺς εἰσάγειν. 1159, 21. g) νόσημα. τὸ νόσημα τοῦτο — τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε. 425, 8. h) ὄνομα. Βιωτῶν ἂν εἴποις τοῦτο γὰρ εἰσήχθης. sub hoc enim nomine in phratoras a patre es introductus, idque tibi tum nomen in albo phratorum est scriptum. 1003, 20. i) πόλεμον. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, ἀισχύνη, πόλεμον Ἀμφικτυονίον. 275, 19. k) σῖτον, vel φορτίαν. οὗτ' εἰσήγετο, ὅσα εἶδὼ αὐτῶ. 276, 6. εἰσάγοντες (scil. εἰς τὸ ἔμποριον) πλείους ἢ μιστοῦς μεδιμνοὺς πυθῶν. 918, 23. οὐδοσιῶν γὰρ εἰσήγαγον εἰς τὸν λιμένα τὸν ἡμέτερον οἷτοι. 931, 18. l) φορῶν εἰσαγωγήματα εἰς αὐτὰ [scil. τὰ πόλισμα]. 238, ult. εἰσαγωγῆς] qui causam in judicium introducit, h. e. auctor ei fit, ut eam disceptet, mandat ei quaestionem, id quod est Archontis, aut Thesmothetæ, aut eujusunque magistratus. περὶ ὧν οὐκ εἰσὶν εἰσαγωγῆς. 976, 14. et 17. εἰσαγωγήμος] causa, quæ est ejusmodi, ut liceat eam judicio cognoscendam committi. παραγεγραμμένους μὴ εἰσαγωγήμους εἶναι τὴν δίκην. 882, 2. 959, 12. ἂ [scil. χρήματα] μὴ κωμωπικῆς ἕκαστος οὐδὲν ἱσπαττε, ταῦτ' εἰσαγωγήματα [id est, τὴν

περὶ τούτων κρίσιν εισαγόμενον] τούτω ψήφισαίσε. quas ille merces operam dedit, ut prorsus huc ne deferrentur, super iis cognitionem in foro vestro agitari a vestris iudicibus, decernatis. 888, 19. ἐλπίω καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος δεῖξιν εισαγόμενον τὴν δίκην οὖσαν. 908, 9. [εἰσαφικνούσθαι] εἰσαφικνούμενον πολλὸν χρόνον εἰς τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον. 907, 4. εἰσβάλλειν] εἶν δὲ μὴ εἰσβάλλωσιν. obscurum est, quid sibi velit. 927, 2. εἰσβιάζεσθαι] κατὰ τῶν αὐτῶς εἰσβιαζομένων ἀκοντας ποιεῖσθαι. 1004, 18. εἰσδέχεσθαι μὴδὲν τοιοῦτον. 219, 23. εἰσδέχεσθαι εἰς τὴν οἰκίαν παρ' αὐτὸν. 1010, 20. 1011, 22. εἰσδεχόμενοι τὸ ἐκ τῆς οδοῦ ἔδαρ εἰς τὸ ἐμὸν χωρίον. 1276, 11. εἰσθναί] clam, furtim irrepere, insinuare. εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν εἰσδεδικώς. 153, 14. εἰσέρχεσθαι] ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλή, scilicet εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 285, 3. ἔσοις δὲ τούτων μηδενὸς μήτε ἐπιθυμία, μήτε ζῆλος εἰσέρχεται. 662, 4. εἰς δὲ Πελοποννήσον εἰσελθὼν τὸ νόσημα τὰς ἐν Ἠλίδι σφαγὰς πεποιήκε. 424, 22. et 27. 425, 6. Cum accusativo: γραφὴν. τὸ ψήφισμα, κατ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφὴν. 261, 8. δίκην. οὐδεμίαν πάποτε δίκην πρὸς ἡμᾶς εἰσέλθωμεν, οὐτ' ἐγκαλοῦμεν, οὐτ' ἐγκαλοῦνται, οὐτ' ἐγκαλοῦμενοι ὑφ' ἑτέρων. 907, 6. οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύωμ εἰσελθῆθε ταύτην τὴν δίκην. 938, 2. ἦν ὑπὲρ τούτων ἀναγκηστήρας καὶ συνωρισθεῖς καταρχεροτοίαν ὀδημὸν ἐκούσασα, ταύτην εἰσέρχεται. ingredi or actionem causæ ejus, cujus præ-judicium jam dudum populus anivensus adversus Midiam dedit. 516, 8. Cum eis: εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 285, 3. εἰς ἱερὸν τοιαύτη οὖσα εἰσῆλθεν οἱ οὐδεὶς ἄλλος Ἀθηναίων. τοιαύτη ἔσται, εἰσέρχεται, ἀλλ' ἢ τοῦ βασιλέως γυνή. 1369, 27. εἰς οἰκίαν. ἔς ἐστὶ μοι γείτων, εἰς μὲν τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν. οὐ γὰρ ἠγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρήτος γε τοῦ κυρίου. 1157, 16. εἰς τὸ στάδιον. — ἀλλ' ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν [subaudi ἀνταγωνιστῶν] ἀριστὰ ἰμάχετο. 331, 4. Juvat jam usum hujus verbi forensem aliquot exemplis docere. Dicuntur et actor, et reus, et crimen, et judices εἰσέρχεσθαι, tum nude, quam eum adjunctis quibusdam vocabulis locum designantibus, ut εἰς τὸ δικαστήριον. Nude legitur εἰσέρχεσθαι p. 425, 26. in istis: διακρούμενος ἅπαντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον εἰσελθὼν, εἰς τοιοῦτον ὑποκρίται καιρὸν — item in illis: εἰ τις ἢ τετελεύτηκε τῶν γραφάμενων, πρὶν εἰσελθεῖν, ἢ πεισθεῖς — 501, 19. cum addito εἰς τὸ δικαστήριον. εἰσελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἔβουλεύσασθε μὲν θανάτῳ ζημιῶσαι. 571, 25. 572, 23. εἰς ἡμᾶς. 260, 19. πρὸς ἡμᾶς. 907, 6. actor dicitur εἰσέρχεσθαι. 501, 19. ἡμᾶς καὶ: ἀποδείξαις ἀποστρέψαι εἰσεληλυθῶσιν, καὶ ἀγαπῶντες, ἂν τις ἡμᾶς εἴ τῶν ἡμῶν τυγχάνειν. 1081, 13, et ult.

reus. 260, 19. δὲ δὲ λόγον, οὐκ ἔτ' ἐβούλετο αἰθῆς περὶ ταύτης [sc. τῆς πρεσβείας] εἰσέναι, ἧς νῦν εἰσέρχεται, ἢ πάντα τὰ δικάματα ἔνῃν ἐκ δὲ δις ἔμα εἰσελθεῖν, ἀνάγκη περὶ σπαστο καὶ τούτω σάβην εἰσέναι. 407, 2. 571, 25. 1284, 1. 1338, ult. causa, in controversiam data, dicitur εἰσέρχεσθαι. γράφονται τὸ ψήφισμα. εἰσῆλθεν εἰς ἡμᾶς. 704, 11. judices denique dicuntur εἰσέρχεσθαι. τὸν καλὸν καγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῶ βεβαίῳν. — 318, 21. ἢ ἡμεῖς, ἐφ' οἷς εἰσεληλυθῆτε ὁμομοκότες, δικαίως ψήφισαίσε. 582, 21. δικαστὰ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι. 771, 23. ἀπὸ τῆς συνόδους ἐπιθείας εἰσεληλυθότες καθεδέσθε. 773, 8. εἰδ' ἡμεῖς αὐτοὶ κατὰ τοὺς νόμους εἰσεληλυθότες. 778, 6. Etiam cum ἐπὶ constructur hoc verbum. εἰσελθόντες ἐπὶ τὴν γυναικῆ μου καὶ τὰ παῖδια, cum animo infesto, ἐξεφορήσαντο. 1155, 17. εἰσηγεῖσθαι] proponere consilium, auctor ejus fieri. 276, 23. εἰσέναι] subaudi plerumque εἰς τὸ δικαστήριον, ingredi in forum sive ad reddendum gesti muneri, e. c. legationis, rationem, sive ad causam dicendam pro se, aut adversus alium. οὐκ ἐβούλετο αἰθῆς περὶ ταύτης εἰσέναι. 407, 2. de actore. ὡς γὰρ τὰς δίκας ταύτας ἔμελλον εἰσέναι κατ' αὐτῶν. 840, 26. 1008, 5. in orat. adv. Baetium pro dote materna, de reo. 1009, 17. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν αἰτίας ἐγγὺ περισπέντακα ἀδικίαι, τῷ πρῶτος εἰσέναι. 1470, 26. de litigante quoque, sive actor, sive reus est. ἀλλ' οὗτος μὲν βρόδιος φέρει, πολλὰκις εἰς ἡμᾶς εἰδισμένος εἰσέναι. 1028, 14. homo dicitur εἰσέναι cum actionem forensem cepisset, et dicit ipsa quoque, cum agitari incipit. μελλουσῶν εἰσέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὡσπερὶ τετάτην. 539, 26. 912, 27. πρὸς τὴν εἰσέναι, agere cum aliquo in foro, jure, sive ut accusator, sive ut defensor. ὅταν πρὸς ἐκένου εἰσέναι, τότε ἐρῶ. 1103, 25. 1114, 3. 1267, 6. εἰσέναι ἀρχὴν, honorem capessere. ὅτε Σόλων εἰσῆεν τὴν ἀρχὴν. 1133, 8. ὅτε εἰσῆεν εἰς τὴν ἀρχὴν. 1369, 19. de prytanibus ad deliberandum coeuntibus, et consessus aspiciantibus. 1269, 11. de iudicibus ad judicandum convenientibus et actiones causarum aperientibus. 1144, 3. ὅτ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῆεν. cum ad partes reip. gerendas accederem. 305, 8. εἰς τοὺς ὄργους. in forum aviarium. 417, 21. εἰσῆεν (pro ἐπήεν) μοι φθονεῖν. in mentem veniebat invadere. 683, 18. τὸ τοὺς τυράνους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσέναι, id est ἐπιθέμενος δαί, vel ὡσπερ ἐνομοθετοῦσθαι. actione scenica representare. 418, 14. εἰσιτήρια] sacra, quæ senatus faciebat

consensum quemcumque auspicans. 400, 54. εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῖσαι. 552, 2.

εἰσκαλεῖν μάρτυρας. 837, 11.

εἰσκομιζέειν] τῶν πέρραθεν καὶ μάλιστα εἰσκομιζομένων. 219, 18.

εἰσπέμπειν] de iudicibus, qui a thesmothetis in tribunalia diversi diversa ad causas cognoscendum mittuntur. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεσέμφθησαν. quarum tuendarum et exercendarum causa — 776, 25. παιδάριον ἀστὸν εἰσωπιψάντες [scil. εἰς τὸν κῆπον]. 1251, 26.

εἰσπῆδῶν] εἰσπῆδίστας πρὸς με νύκτωρ. 522, 5. εἰσπῆδησαν εἰς τὴν οἰκίαν. 539, 27. ἐπειδὴ πρῶτον συνεσκότασεν, εὐθὺς ὡς ἡμᾶς εἰσπῆδησαν. 1257, ult. ἐπειδὴ ἡ πόλις τοῖς ἀσελγῶς εἰσεπεπληκῶσιν ὀργιζομένην παρωξύνετο. iis, qui pedibus illotis quasi in civitatem irrupissent, civesque se tulissent, tametsi civitate nunquam essent donati. 1314, 10.

εἰσπίπτει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ὁδόν. 1274, 18.

εἰσπλεῖν] τὸ τολμαῖαι εἰσπλεῦσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ. 218, ult. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν, εὐδὺς ἐνδὸν εἶναι ἐμπεληκῶσιν. 219, 13.

εἰσποιεῖν] ingerere. σκεψάμεθα δὴ τίνας ἡμῖν εἰσποιεῖ χορηγούς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας. 462, 20. sed precipue de liberis usurpatur in alienam domum elocatis, vel adoptatis. εἰσπεινοικῶσι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν εὐβουλίδου. 1054, 20. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκῶτι, τῷ αὐτῷ εἰσποιεῖν ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἐπ' ἀποστερήσει τὸν ἡμετέρων. 1088, 4. φησὶ μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν, [id est, εἰς οὗ τὸ ὄνομα καὶ τὸν οἶκον] εἰσποιεῖσθαι. 1088, pen. κριθῆναι πρότερον τὴν κληρονομίαν παρ' ἡμῖν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομα τίνα τὸ τοῦ Ἀρχιάδου εἰσποιεῖσθαι. 1091, 15.

εἰσποιεῖν] τοῖς εἰσποιεῖσθαι τῶν παίδων ὁμοίους εἶναι. 1390, 8.

εἰσπράττειν] construi tur cum accusativo gemino, personæ et rei. διὰ τὰς εἰσπράξεις γέγονεν. ἄς ὑπὲρ ἡμῶν ὀλίγους εἰσπράξειας φήσει. 606, 12. τῆς πολιτείας αὐτῷ ἡμῶν παρ' ἡμῖν οὐσίας, οὐχ οὐσίας τ' ἔσοιτο εἰσπράττειν, ὅσα —. 946, 6. πῶς οὐχὶ καὶ νῦν προσήκει ἡμᾶς τούτων εἰσπράξαι μοι τὰ ἀγαθάματα. 1227, 9. κατὰ τῶν οὐδὲς ὑπερημέρους εἰσπραττότων. 518, 9. οὐδεὶς πώποτε οὕτω πικρῶς οὐδὲ ὑπερημέρου εἰσπραξε. 1123, 4. οὐτ' ἂν αὐτοῖς ἀσποροῦντα τούτων ἔχειν ὁπόθεν εἰσπράξαιεν. 1191, 13. τὰ ὀφειλόμενα εἰσπράξας, καὶ τοὺς φίλους ἐρανίσας. 1484, 2. ἵνα εἰσπραχθῇ τὰ σκευῆ ταῖς ναυσὶ καὶ σῶα γένηται τῇ πόλει. 1145, 9.

εἰσφέρειν] plerumque usurpatur de contributione pecuniaria, tam nude, quam cum adjectis quibusdam. τὸ πρότερον εἰσφέρειτε κατὰ συμμορίας. 26, 22. ἐμὲ δ' οἴεσθε ἡμῖν, id est, ad fiscum vestrum

locupletandum, aut, ut gula vestra expleatur, εἰσείτειν, ἡμεῖς δὲ γεμείσθαι. 579, pen. οὐδ' εἰ φανερώς ἐμελλεν οὐδεὶς εἰσείσειν [scil. χρέηματα εἰς τὸ δημόσιον]. 606, 26. τῷ πώποτε εἰσπνεύσας. 1122, 25. εἰσπνεύσειν αὐτῷ με ἐκέλευεν εἰς τὰ λύτρα. 1248, 24. nude item εἰσφέρειν dicitur, ubi dīkῆν subauditur, de magistratibus quæstionem alicujus causæ judicio committentibus. εἰσφέρειν δὲ [scil. τὴν τοῦ φόνου κρίσιν] τοῖς ἀρχόντας ἂν ἕκαστοι δικασταὶ εἰσι, τῷ βουλομένῳ. 629, 23. h) cum casu addito: πάντα εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δὲ, πολλὰ, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα. 15, 1. ἄπιστοι προσήκει τῷ τοιούτῳ ταῦτ' εἰσφέρειν, ἕαν πού καίρις ἢ χρεῖα παραστή. 547, 14. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσείσοιμι. 1249, 5. τὴν ἡμετέραν μητέρα πεινήκοντα μνῆς εἰς τὸν οἶκον εἰσπνεύσασθαι. 814, 11. οὐ γὰρ οἴεσθε δεῖν χρέηματα εἰσφέρειν. 579, 26. τῷ ἀπειρηκῶτι τὰ ἑαυτοῦ χρέηματα εἰσφέρειν [id est, ἐν τῷ εἰσφέρειν]. 735, 2. τὸν φρατόρων, οἷς τὴν γαμηλίαν [scil. θυσίαν] εἰσπνεύσασθαι ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατήρ. 1312, 13. νόμον εἰσφέρειν, scil. aut εἰς τὴν ἐκκλησίαν, aut εἰς τὸ μητρόρειον, aut εἰς τοὺς ἄλλους νόμους. 692, 26. 705, 26. confertur hæc dictio cum ista altera, quæ p. 716, 5. legitur: παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους. οὐδὲν [subandi φορτίον] εἰς τὴν ναῦν εἰσφέρειν. mercium nihil in navem importabant. 883, 16. κομισάμενον ἄπρη ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσπνεύσασθαι. 1029, 8. ὅσον εἰς τὴν πόλιν [h. e. εἰς τὸ δημόσιον] εἰσπνεύσασθαι. 825, 4.

εἰσφορά] contributio ærario dependenda. τῶν εἰσφορῶν ἐστὶν ἄς οὐ κατέθηκεν, ἐμὸν δὲ λογιζέται. 828, 6. πᾶσαν ἀδειαν ἐσεσθαι τοῖς μὴ τιθέναι τὰς εἰσφοράς. 606, 16. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς. 617, 24.

εἰσφέρειν] καὶ τούτους εἰσφύρσεσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνους παραδώσειν τὴν πόλιν. admissuros esse suam in urbem. 93, 18. εἰσφέρου τὸ στράτευμα. copias in urbem immitterent, facultatem immigrandi dabant. 473, 6.

εἶσω] οὐ λέγειν εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ — ἀλλὰ προσβύειν. 421, 16. οἱ εἶσω Πυλῶν Ἕλληνας. 327, 6. ἐξαγαθὸν ἔξω τὴν αἰμασίαν, ἵνα τὰ δένδρα τῆς ὄδοῦ ποιήσειεν εἶσω [scil. τῆς αἰμασίας]. 1278, 4. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἕξειν, ὅστις εἶσω τῆς εἰργασίας ταύτης ἀφίξεται. quod vanitatem nostræ simulationis aperiat. 1428, 1. citra jactationem nostram cadat, velut sagitta intra metam decidens, eam non attingens.

εἶτα] et nihilominus tamen, eo non obstante. εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε. 16, 11. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες παραχρησῆμα ταῦτα. 349, 2. εἶθ' ἡμεῖς σκοπεῖτε, εἰ χρεῖ —. 468, 1. initio responsum ad præmissas obje-

cliones ponitur. 1243, 10.

ἐκ] plurā significat: ex, inde a, post, secundum, ob vel propter, per, in, prore. Id quod patebit ex exemplis ordine pene magis fortuito, quam moleste observato proponendis. ὁ ἔστι χεῖριστον αὐτῶν ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων, a principio inde tempore, τούτο πρὸς τὰ μέλλουσα διελθούσα ἐπαίρει. 40, 13. ἐξ ἀρχῆς, a principio inde. δι' ὧν δὲ τότε τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐκτισάμεθα, καὶ νῦν σώζομεν. 593, 10. εἰ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαδίντες. 613, 8. δικαίως οὕτω διορισθέντα ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς νομοθετησάντων. 644, 12. quamquam in hac dictione ἐξ accipi potest pro ἐν, et statim post versu 21. ait εἰ περὶ τούτων ἐν ἀρχῇ τὰ δίκαια ἐρίσαντες, pari modo ἐξ ἰδίου πράγματος haberi potest perinde ac si dictum sit ἐν ἰδίῳ πράγματι privata in causa. 572, 2. item λόγους, οὓς ἂν τις δεόμενος ἐκ ποιηρῶν πραγμάτων εἴποι ἄν. 1368, 18. quamquam ἐκ ibi quoque per propter reddi potest. ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσι. 11, 5. γεωργεῖς ἐκ τούτων, per vel propter, vel et post hac tanta tua scelera late aras, καὶ σεμνὸς γέγονας. 442, 7. τῶν πολιτῶν μηδὲν ἐκ τριηραρχίας ἐπαύξειν ἀτελεῖ. propterea quod, vel postquam triarchatu functus fuerit. 463, 4. ἐξ ἔβρωτος, quia petulantur se sessit, et civium capitibus insultavit, καὶ τοῦ μηδὲν, ὧν πεποιθέν, ἀναλύσαι δύνασθαι, κρήνεται. 584, 15. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται. secundum vel juxta hac jura judicant, vel metiuntur. 91, ult. ἐκ τῆς λέξεως, secundum tenorem libelli accusatorii, καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς εἰσήχθη. 727, 6. μηδέποτε ἐκ λόγου, secundum ratiocinationem, vel verosimilitudinem, ταῦτα σκοπεῖσθε, ὧν ἔργα πείρων εἰλήφατε. 783, 2. ψηφίσεσθε ἐκ τῶν λεγόμενων καὶ μαρτυρουμένων. 1130, 5. ἐξ ὧν σὺ λέγεις. prout tu ais, si necesse est ea sequi, quæ tu affirmasti. 1160, 23. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐσκοποῦμεν κοινῇ, εἴ πως ἀναβολὴ τις γένοιτο ἐν τῷ παρίντι. 1173, 24. ubi ἐκ τῶν ὑπαρχόντων potest aut cum ἐσκοποῦμεν copulari, aut cum γένοιτο. secundum ea, quæ temporum, ut tum erant, ratio dabat et ferebat. nach den damaligen Umständen [according to the circumstances at that time]. item 1175, 9. πλουτεῖν ἐκ τινος, pro ἀπὸ ἀναβολῆς, καὶ ἐξ ἑμῶν πεπλουτηκίας, οὐκ ἂν εἴην οὕτως ἐγὼ εἰληφα γὰρ οὐδοτιῶν ἐξ ἑμῶν. 576, 1. ἐκέλευσα τὸν παῖδα καλεῖσαι, εἴ τινος ἴδει τῶν πολιτῶν παρίοντας, ἐκ τῆς ἰδοῦ. ut e via publica intro vocaret, si quos civium videret pretercuntes. 1150, 9. ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου, pro ἐν τῷ λοιποῦ χρόνῳ. in posterum. von nun an, hinfort [henceforth]. 1360, 22. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. quoniam, quod agatis, aliud

vobis nihil reliquum est factum, sed hoc unum superest. 1163, 1. ἐκ τῆς βουλλῆς. ex auctoritate, jussu senatus. 720, 19. ἐκ γένους ἱερουσύνη, ἡ τελετῇ [scil. παρὰδοξομένη]. 1380, 27. ἐξ ἐλαχίστου, pro ἀντὶ ἐλαχίστου. minima mercede. 1230, 5. ἀνελὼν τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον, id est, τὸν ὑπὸ τῶν νόμων τεταγμένον. 709, 2. κυριώτερον νομίμας τὸν ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἢ τὸν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον χρόνον. 709, 14. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. a puero inde. 1252, pen. παιδίσκας ἐκ μικρῶν παίδων ἐκτήσατο. ut famulæ sibi essent, are suo Nicareta illas emerat, cum adhuc infantes puellæ essent. 1351, 3. ἐκ (id est, ἀντὶ) πόσου (scil. ἀργυρίου) ἡ καταλλαγή. quanti permutetur argentum, quantum sit intertrimentum, das Agio, oder das Aufgeld, dass man beyrn Umsetzen des Geldes geben muss [the premium, or sum given to a banker, as the rate of exchange]. 1216, 18.

Ἐκαταῖα] sacra, quæ Hecate fiebant in triviviis. τὰ Ἐκαταῖα κατεσθίειν. 1269, 9. ἐκβαίνειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἕκαστον τῶν προὔπαρξάντων κρήνεται. 12. 16. ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῆ. 14, 3. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἂν προειπάτε αὐτοῦς. 252, 16. ἐπανελθεῖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην. ad istuc delapsus, evagatus sum. 298, 12. εἰ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσα οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς. 349, 17. σκόπει, μὴ τὰ ἐκείντα διὰ τὴν τύχην, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα εἰλόμεθα; citat Schol. Herm. p. 64.

ἐκβάλλειν] domo, patria, potestate, honore, fama, statu et conditione dejicere, evertere. ἐκβῆ τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλείων. 13, 1. Δίωνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτὸν, [Dionysium puta, Siciliæ tyrannum] ἐκβαλεῖν [subaudi τῆς δυναστείας, vel τυραννίδος] τὸν τριήρεις πολλὰς, καὶ ξένους, καὶ πόλεις κεντημένον. 506, 24. ἐλευθερώσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς Πεισιπράτου παῖδας ἐκβαλεῖν [scil. αὐτῆς]. 561, 19. ἐξέβαλες τὸν αὐτοῦ θεῖον Νικίαν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας. 1129, ult. τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐκράτσαον οὕτως, ὥστ' ἐξῶ φάσιδος ἐκβαλεῖν. ut ultra Phasidem rejicerent. 1391, 3. maritus uxorem domo. ἐκβάλλει τὴν ἀνθρωπον, ὡς ἐναυτὸν συνουήσας αὐτῇ. 1362, 22. senatorem senatu. ἐξέβαλον αὐτὸν [scil. ἐκ τοῦ συνεδρίου, vel ἐξ αὐτῆς] ἡ βουλή ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου. 1264, 22. judicem foro. ἐκβάλλει [Midias] καὶ ἀτιμοῦ τὸν διαιτητῆν. 542, 21. histriionem scenâ. ὅτε — ἠγωνίζετο, ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσπύριττε ἐκ τῶν θεάτρων. 449, 19. πᾶν ἐκβολῆς, ἢν ἂν οἱ σύμωλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλλονται. e navi in mare. 926, 17. ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ἠνπερ καὶ τῇ προτερεῖα ἐξέβαλε κακῶς ἐσθή-

κῆαν. 1158, 15. quod paulo post ait καταβάλλειν.
 ἐκβολῇ] jactura mercium e navi in mare. 926, 16.
 ἐκγίνεσθαι] datum esse, possibile fieri. ἀλλ' οὐδ' ἀπολογήσασθαι μοι ἐξέγενετο. 1052, 26. ἐκγένοιτό μοι, liceret, copia daretur, ἀπολογήσασθαι ἐν ἅπασι τοῖς δημόταις. 1302, 19.
 ἐκγράφειν] ἐκγραψαμένους ἡμᾶς κοινῇ τὰς συνθήκας. cum curassemus ambo nos ab actuario exscribi exempla duo tabularum pacti, ita ut unusquisque nostrum sibi suam haberet proprium. 1180, 22. ἐκγράφεσθαι ὅσα οὗτος ἄφειλε. sich daraus abschreiben [to copy there-out]. 1197, 6.
 ἐκδεῖα] reliquæ æris alieni nondum depeusi. Reste [the balance]. τὴν γενοῦσαν ἐκδειαν οὐκ ἀποδώσειν ἡμῖν οἴεται. 890, 14.
 ἐκδέχεσθαι τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων. insidari fortunis eorum et e re nata eos carpere. 61, 24. ἐκδέχεσθαι τὴν αἰτίαν. crimen in se suscipere. 352, 25. cum agendi partes alter alteri tradit, dicitur tradens παραδίδοναι, excipiens ἐκδέχεσθαι. 371, 18.
 ἐκδηλος] πάντ' ἐπωήσεν ἐκδηλα. 24, 10.
 ἐκδιδόναι] elocare, tradere, prodere. ut sculptori marmorario statuam faciendam elocare certa pacta mercede. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς. 268, 9. aurifabro coronam auream. ἐκδόντος μοι Δημοσθένους στέφανον χρυσοῦν. cum Demosthenes me conduxisset, ut ei coronam facerem. 734, ult. tradere alicui, quod ei venderis, ut sibi ipsterum habeat, alioque, quo velit, abducatur, seu servum nequam. de Amphipoli Philippo ab Æschine prodita. Ἀμφίπολι ἐξέδωκε καὶ ἀπέδωτο. 420, ult. χάρας ἐκδεδωκώς. 423, 15. οὐδένα γὰρ τῶν ἀδικούντων ἡμεῖς οὐδενὶ τῶν κατηγορῶν ἐκδίδοτε. 524, 4. et 12. mulierem, ut sororem, filiamve viro in matrimonium collocare, despondere, tradere. πέπρακε γὰρ αὐτὴν καὶ οὐκ ἐκδέδωκε. 763, 8. ἀπορῶ ταύτην θ' ὅπως ἐκδῶ, καὶ πᾶλλα ὅσινεν δικιωῶ. 834, 18. συνοικῶσαν ταύτην, ἀλλ' οὐ χρεῖουσαν, ἐξέδοσαν. 867, 7. τὴν μὲν [scil. ἑταίραν] λέλυται, aliam meretricem a lenone, e lupanari redimis, τὴν δ' ἐκδέδωκας ἑτέραν, aliam alicui nuptum elocas cum addita dote de tuo. 953, 13. ἐφ' οἷς ἐξέδοτο, Polyæuctus filiam. 1036, 8. ἐξέδοθη τῷ Διονύσιω γυνί. 1369, ult. servos ad tormenta tradere. φῆσαι με, τὸν εἰδῶτα οὐκ ἐθέλοντα ἐκδοῦναι, τοὺς οὐκ εἰδῶτας ἐκδιδόναι. 855, 24. ἐθέλειν ἐκδοῦναι περὶ τῶν πωλητῶν σταίδας. 1265, 15. elocare pecuniam in fœnus. 941, 9. et 13. τετραράκοντα μνᾶς ἐκδοσιν ἐκδοῦς εἰς Θερσικην. 1241, 26.

ἐκδικεῖν] ulcisci, punire. τοὺς δ' οὐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐκδικούμενον. opperiri tempus idoneum pœnarum-repetendarum. 801, 24.
 ἐκδικεῖν] ἐκδικακόμενος [scil. e navi] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. 883, 27.
 ἐκδοσις] est elocatio, seu pecuniæ in quæstum fœnebre, seu mulieris nuptui. a) ἐκδοσιν παρὰ Εὐθύω. pecuniam credito et pro fœnore elocatum, in taberna Xuthi quæstum facientem. 816, 26. 854, 26. 855, 6. τετραράκοντα μνᾶς ἐκδοσιν ἐκδοῦς εἰς Θερσικην. 1241, 26. βουλόμενος τὴν ἐκδοσιν κομίσασθαι. 1242, 2. b) συγγνώμην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τὰ ματου, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγατρὸς ἐκδοσιν. 1009, 12. τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων, καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν προσέταπτε. 1100, 7. εἰς ἐκδοσιν ἤξιον τὸν Ἑπαίνετον τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμμαλέσθαι. 1368, 11.
 ἐκδοτος] ἐκσπόνδους εἶναι γράφει, ἐὰν μὴ τὸν ἰκέτην ἐκδοτον δίδωσιν. in lege sua vobis auctor est factus, ut eos pro hostibus habeatis, si qui supplicium factum poscentibus ad supplicium dedere recusent. 648, 25. δίδωσιν ἐκδοτον, censet eum dedi oportere, τὸν ἀθῶον ἀφειμένον ἐν τοῖς νόμοις. 692, 16.
 ἐκδύειν] subterfugere, declinare. ἀναξίους τινὰς ἀνδρώπους ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας. 457, 8. πάντας ἐκδύειν, οὓς ἀν οἷός τε ἦν. spoliare vestibus. 763, 26. 1259, 11.
 ἐκείνος] ille celebratus, clarus. Καλλίστρατος ἐκείνος. 301, 18. ἐκείνο ad propius, τοῦτο ad remotius. ἐπ' ἐκείνο μὲν γὰρ [scil. τὸ ῥᾶστον] ἡ φύσις αὐτὴ βαδίζειται, ἐπὶ τοῦτο δὲ [τὸ βέλτιστον] putat] τῷ λόγῳ δεῖ προεργεσθαι. 107, ult. τοῦτο ad remotius relatum. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκείνο ποιῶσι. 1229, 2. ubi τοῦτο redit ad αὐτοὺς ἀξίους ἐπιδεικνύειν, ἐκείνο autem ad ἐμὲ κακῶς λέγειν. nisi si ad hunc modum interpungi malis, ἐπειδὴ δὲ τοῦτο, (παρέντες ἐκείνο) ποιῶσι. quod unicuique liberum esto.
 ἐκείνης] isto modo. 1105, 19. 1108, pen. 1335, 23.
 ἐκκαίδεκάπυρος εἰκὼν. 256, 11.
 ἐκθερίζειν] θέρω μισθοῦντο ἐκθερίσαι. messem ætatis demetere. 1253, 15.
 ἐκκαλεῖν] ἴσως ἀν ἐκκαλέσασθαι ἡμᾶς. provocet, irritet, ad indignationem atque vindictam vos concitet. 52, 15.
 ἐκκαρποῦσθαι] carpere aliquem. τῶν πολλῶν χρόνον ἐκκαρπωμένον ἡμᾶς. 700, 18.
 ἐκκεῖσθαι περὶ τῶν ἐπωνύμων. dicitur is, cuius nomen septuaginta pendit in tabula coram heroibus Eponymis suspensa. 548, 3. ἐξέκειτο πολλὸν χρόνον παρὰ τοῦ συνεδρίου ἢ φάσις. 1324, 10.
 ἐκκηρύττειν] voce præconis aliquem jubere, aut excedere sua ditione, aut

- abstinere. 447, 11.
 ἐκκλείειν] *excludere, arcere. ἐξέκλειεν τοῦ λόγου τυγχάνει τοὺς ἄλλους. 349, 5. πῶς αὖ ἐκκλείεται εἰς ἑσπέρην ἡμεῖς τῆς κατὰ γένος ἀρχιστείας. 1099, 7.*
 ἐκκλίπτειν] *suffragari, furtim eripere. ἐκκλίπτων [judicibus puta et pœnæ] τὸν ἡδικηκότα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τῶν τοῖς ἑδέκα. 726, 5. τὴν καιρὸν — ἐκκλίψας. 728, 9.*
 ἐκκλησία] *συνκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης. 238, 2. 249, 12. ἦκειν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἐκ τῶν ῥηθσομένων τὸ κρείττιστον εἶλεσθαι δέον. 1454, ult.*
 ἐκκλησιάζειν] *in concione esse, versari in deliberationibus de rep. τοῦτ' ἔμοι μὲν ἐπὶ τοῦ ἐλθεῖν γράφαι, τοῖς δ' ἐκκλησιάζασιν Ἀθηναίων εἶλεσθαι. 1463, 2.*
 ἐκκλησιαστικὸς πῖναξ. *album eorum, quibus jus et fas est concioni interesse. εἰς τὸν Ὀτρενῶν πίνακα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐγγράφειν αὐτὴν. 1091, 6. unde patet unicuique demo suum talem codicem fuisse proprium.*
 ἐκκλόπτειν. 1318, ult.
 ἐκκρίπτειν ληστὰς. 77, 22. εἶραρον τὸν Φίλιππον τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον. 247, 11. εἴαν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινί] ἀντεκόψαι παρασχεῖν τὴν αὐτοῦ. 744, 13. εἴαν τις εἴνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἀμφω ἀντεκόψαι παρασχεῖν. 744, 21.
 ἐκκρούειν] *machinis fraudum, præsertim forensium, præstigiis excusationum extrahere atque interpellare, tandemque eludere. ἀλλ' ἵνα μὴ, λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω, me ipse distringam atque distineam, quominus ad rem præsentem pervenire queam. 329, 19. ἐξέκρουόν με. interpellabant me loquentem, obstrepebant. sie brachten mich aus dem Concepte [they made me lose the thread of my discourse]. 348, 14. ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑπεραίαν. cum rejccisset, extraxisset per artes vafra. 385, 26. τοσαύτας τέχνας καὶ σκήψεις εἰδείσκων οὗτος ἐκκρούει. eludit me. 540, 26. οὐχ ἴν' ἐκκρούοιτες, χεῖνους ἐμπούμεν. 944, 9. ἐκκρούειν δίκην (ut διακρούεσθαι). 1021, 14. et 23. ἐκκρούοιμίς τις γραφῆς. dilata, extracta. 1102, 19. 1266, 11.*
 ἐκκλαλεῖν] *ausplunderen [to divulge]. τίς ὁ ἐκκλαλέας. 354, 23.*
 ἐκλίγειν] *redigere, ut vectigalia, exigere, per vim et nefas extorquere. τὰ πλοῖα συλλαβόν, ἀμύβητα χρήματα ἐξέλεξε. 49, ult. εἰκοσι δραχμὰς ἐξέλεξε παρ' ἐκέστου. 465, 7. περὶ τῶν ἀνομιμῶν τὰ τέλη, von den Zollpachtern [for the farmers of the tolls], καὶ τῶν ἐγγυωμένων [scil. τοὺς ἀνομιμῶν τὰ τέλη] von den Vorstand leistenden, oder Bürgen dieser Pachter [for the bondsmen], καὶ τῶν ἐκλεγόντων, und von den Eincassirern, Eicquirern, die die Gelder einmahnen, und erheben, in Empfang nehmen [and for the collectors and receivers, to stand security]. 713, 4. τὰ δὲ χρήματα ἅπαντα ἐξέλεξας ἐκ τῶν συμμάχων. 1199, 5. ἐκλίγειν ἐκ τοῦ νόμου ῥήματα. excerpere. 760, 4. In medio: sibi deligere, amplecti. εὐθείας τὸ κάλλιστον ἐξελέξω τῶν ἔργων. 314, 5. τὰ σεμνότερα τῶν ἀγωνισμάτων ἐξελέξω. 1408, 20. τοῦτω γέγονεν εἰκέτος, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τούτων ἐκλεξάμενος. 1121, 1.
 ἐκλείπειν] *οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλείπειν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες. 296, 6. ἐκλείπειν γραφάς. deserere, jam inchoatis missas facere. 784, 17. τὴν τοῦ ἡμικληρίου ἀμφισβήτησιν. 1174, 15.
 ἐκλογίζεσθαι] *εκλογιζόμενοι καὶ θεωροῦσιν, ὅτι — 555, 8. εκλογιζόμενοι περὶ τῶν παρόντων. reputantem præsentia. 1225, 19.*
 ἐκλύειν] *τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔην ἡμῶν καὶ φιλοεικίαν ἐκλύσας. 114, 7. πάσας ἐξελύσασθε τὰς τοῦ πολέμου παρασκευάς. 234, 2. παντάπασι γὰρ ἐκελύσθαι μοι δοκεῖτε. 411, 4.
 ἐκλυσις] *ἀδηγητόν τινα τῆς πόλεως ἐκλυσι καὶ μαλακίαν. 219, ult.*
 ἐκμανθάνειν] *ἀμύχανον παντὸς ἀνδρὸς ἐκμανθεῖν ψυχὴν καὶ φρένημα καὶ γνώμην. 418, 21.*
 ἐκμαρτυρεῖν] *scripto, non ore, absens ad absentes testari. 929, 24. εἴαν μὲν ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχεται. 1131, 2.
 ἐκμαρτυρίαν* *κελεύουσιν οἱ νόμοι εἶναι τῶν ἀδυνάτων, qui cum in urbe sint, tamen adesse iudicio ob valetudinem nequeant, καὶ τῶν ὑπερρίων, extra fines Atticæ agant, γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ. 1130, pen. εἴαν δὲ μὴ ἀναδέχεται, sin autem lidem præstare dictorum recusat is, cujus absentis nomine exhibitum fuerit aliquod testimonium, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν [scil. ὑπόδιοι ἔστωσαν τῶν ψευδομαρτυριῶν], tum illi, qui nomine absentis testati fuerint, actionem falsi dicti testimonii præstanto. 1131, 4.
 ἐκνευρίζειν] *ἡμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιρρημένοι χρήματα. 37, 3.
 ἐκνίπτειν] *αὐδέποτ' ἐκνίφῃ σὺ τὰ σαυτοῦ ἐκεῖ πεπραγμένα. 274, 23.
 ἐκούσιος] *εκούσις [scil. γνώμη]. sponte sua, ultro. 527, 26.
 ἐκπέμπειν* *στρατιώτας. 14, 8. 1173, ult. de marito uxorem e manu domoque sua emittente. 1364, 3.
 ἐκπεπληγμένους] *μηδὲν ἐκπεπληγμένους διακείσθαι. 1447, 17.
 ἐκπηδᾶν] *ἐξεπηδήκει ἡ μήτηρ. 1263, 11.
 ἐκπίνειν] *οὐ γὰρ ἐκπίτειν γε δήπου με Καλλικλῆς αὐτὸ [scil. τὸ ὕδωρ] προσαναγκάσει. 1276, 25.
 ἐκωστέρασκειν] *ἴνδ' ἅπαντα ὡσπερ ἐξ ἀγο-***********

- ρᾶς ἐκπέπραται. 121, 5. ἐκπέπραται τὰ συμφέροντα ἐφ' ἑκάστου τῶν καιρῶν. 145, 25.
- ἐκπίπτειν] *exsulatum alegari, aut cogi in exsilium ire.* 593, 9. ἐκπεσεῖν, *ejectus, expulsus esse; ὑπὸ τούτου βία ἐκ τῆς μισθώσεως.* 968, 6. de *histrione cum sibilis e scena ejecto. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσίριττον.* 315, 10. *aberrare a proposito, et oratione ad aliena deferri.* ἐκπεσῶν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις. 298, 10.
- ἐκπλεῖν] ἅπαντες ὅσοι πάποτε ἐκπεπλεύσασιν παρ' ἡμῶν στρατηγεῖ. 95, ult. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτό. 886, 3. σχεδόν τι πᾶντ' ἀπολωλέκως, ὅσα ἔχων ἐξέπλευσα. 969, 7. μέλλων ἐκπλεῖν τὸν ὕστερον ἐκπλοῦν Τιμόθεος. 1186, 11. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι ὡς βασιλεῖ στρατηγήσαν. 1191, 21. τὰς τοιαύτας τρεῖρας εὔροι τις ἂν οὐχ ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλὰ καθ' ἡμῶν ἐκπεπλευκῆς. 1252, 7.
- ἐκπλοῦν. 1186, 11. ἐκπλοῦν τῶν πλοίων ἐκ τοῦ Πόντου μετ' Ἀρκτοῦρον. 1212, 23.
- ἐκπλοῦν διατρίβοντι. *peregere agenti mihi, procul patria.* 1474, 7.
- ἐκπολεμῶν] ὡς Ὀλυμπίου ἐκπολεμῶσαι δεῖ Φιλίππου. 10, ult. ἐκπολεμῶσαι ἀόμεθα θεῖν τοὺς ἀνδρώσους ἐκ παντός τρέψου. 30, 19.
- ἐκπρεμνίζειν] ἐξεπρέμνιζον πλείον ἢ χίλια στελέχη. 1073, 27, et pen.
- ἐκπώμα] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς. 384, 13. ἐκπώματα δὲ, ἢ θυμιατήρια, ἂν μὲν ὑπερβάλλη πωλήσει. 617, 3. 1249, 11.
- ἐκσκευάζειν] ἡ γεωργία ἐξσκευάσθη. *totā res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica.* 872, 11.
- ἐκσωσθὸν εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ὀρμήσωσιν. 216, 6. 395, 25. 647, 16.
- ἐκστῆναι] v. infra ἐξίστασθαι.
- ἐκσυρίττειν] ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων. 449, 19.
- ἐκσάζειν] *periculo capitis eximere.* 437, 14. ἐκταῖος γὰρ ἦικον ἐτύγχανον, καὶ ἐκείνη τὴν ψυχὴν ἀφῆκε. *sexto die post reditum meum in Urbem illa (mater) exspiravit.* 1225, 3.
- ἐκτιθεῖναι τοὺς νόμους πρὸς τὸν ἐπωνύμων. 485, 17. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων. 1268, 20.
- ἐκτίλλειν τὴν ῥόδωνιαν βλαστάνουσαν. 1251, pen.
- ἐκτῶναι τὸ ὄφλημα. 998, 25. ἀγωνίαν ἄπασαν. *Sein mögliches thun, keinen Fleiss sparen [to do the utmost, to spare no pains].* 1398, 20. πέντε τάλαντα ὄφλοντα ῥῶν ἐκτίσαι, ἢ πέντε δραχμᾶς ἀνεχέσθαι πρότερον. 1481, 23.
- ἐκτισίς] εἰς τὴν ἐκτισίον τῆς προικῆς. 1025, 2. ὅσωντε χρόνον εἰς τὴν ἐκτισίον δεδώκατε. 1484, 10. οὐκ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ χρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμῶν ποιήσεται τὴν ἐκτισίον. 834, 27.
- ἐκτος] τὸ ἐκτος μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετόμων. 612, 3.
- ἐκτραχηλίζειν] ἐκτραχηλισθῆναι. *in caput præceps ferri et sic cervicēs rumpere.* 124, 8. *Juvat Etymolog. M. audire vim hujus verbi sic exponens. ἐκπεσεῖν τῶν ἴσπων, οἱ τὸν αὐχένα ἐπικἀμφαντες ἀποσειόνται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐκσφονδύλιθῆναι. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπεσόντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαίνωντων. μένεται Δημοσθένει ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.*
- ἐκτρέφειν] ἐκτρέπεται μετὰ τῶν ἀπαντῶν. *mihī occurrēs de via dēlectit, ut me devitet.* 411, 12.
- ἐκτρέφειν] τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἐξέθρεψέ σε. 270, 12. 419, 20. τὸν Κέρδωνα, ὃν ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. 1252, pen.
- ἐκφέρειν] *efferre, ut domo ad sepulturam vita defunctum. τὸν ἀποθανόντα τῆ ὕστεραία, ἢ ἂν προδῶνται.* 1071, 2. ἐξενέγκας ἔδωκα ζητεῖν τὰ γράμματα. *ich hohlte ihm das Rechnung oder Handlungsbuch, gab es ihm in die Hände, und liess ihm die Stelle selber suchen [I presented him with the account-book, that he himself might examine into the charges].* 1197, 5. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ. 323, 2. 573, 27. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ἡμᾶς ἐξέφερε; 679, 10. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξειρηνοχότος περὶ αὐτοῦ. 344, 19. ἐκφέρει τοὺς λογισμοὺς πρὸς αὐτοῦς. 1251, 2. ἐξειρηνοχῶς τηλικαύτας μαρτυρίας. 1125, 19. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε. 1482, 13. πόλεμον. 15, 10. 188, 5. ἐξήνεγκε προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον. 1346, 16. ἐξέφερον τὰ σκεῖν ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας. 1156, 13. 1157, 18. τὰς συνθήκας. *in medium proferre.* 897, ult. 898, 3. *In medio. τὴν ἀσέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. proditis.* 176, 3. δόξαν ἐκφέρεσθε, *auffertis, τοῦ δοκεῖν εὐ λέγειν.* 178, 7. 1423, 6. *Pas-sive. διὰ τῶν ἀνοήτων οὐδὲ τῶν ὀρθῶς βουλευθέντων οὐδὲν ἂν καλῶς ἐξενεχθῆναι. proferatur ore, vel potius re effectui detur.* 1403, 20.
- ἐκφύγειν τινὰ τὰ πράγματα, *dicantur, cum opportunitates bene et prospere gerendarum rerum ipsi e manibus elabuntur, aut cum eas ipso sibi patitur elabi.* 29, 12. 182, 7. 236, 22. 378, ult. 412, 10. [57, 16. al. διαφύγειν.] ἐκφύγει οὐδὲς αὐτοῦς χρόνος, οὐδὲ τρέπος τοῦ τὰ συμφέροντα ἑαυτοῖς παραίνειν. 1445, 4. πᾶντ' ἐπιβουλεύμενος τρόπῳ καὶ πάσχων κακῶς ἐκπέφυγα. *effugi periculum.* 556, 1. *dicitur item de reo absoluto.* 602, 2. *ἐάνπερ ἄπαξ ἐκφύγη. ubi semel ex Attica fugiens et persequentium manibus evaserit.* 632, 12.

ἐκφραζέ] exsequiæ funeris. ἰπεννηκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφραζῇ. 1160, 14.

ἐκφορεῖν, ἐκφορεῖσθαι] exportare, et exportandum, egerendum curare. τὰς κριθὰς ἐξέφρησε. 1039, 12. ἐκφορήσας πολλὰ τῶν ἐνδεθῆν. 1046, pen. ἐκσεφερικότα τὴν σῆτον καὶ τὸν σῆον ἐδοδεν. 1048, 14. ἐξεφερήσαντο ὅσα ἦν μοι ὑπόλοιπα ἐτι σκευῆ. curabant per servos suos exportari. 1155, 18. ἴα ὑπερήμερος αὐτῶ γενόμεν καὶ ἐκφορήσασαί μου ἄς πλείστα. 1162, 1.

ἐκφρων] demens. οὕτως ἐκφρονας καὶ παραπλήγας τὸ δαρδοκοκίον ποιεῖ. 426, 23.

ἐκφυλλοφρεῖν] Elymol. v. ἐκφυλλοφρεῖσαι, citat locum ex or. in Neirram, quem ibi non reperio. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφροσύνας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεσίρας.

ἐκφύσαι] οὐδ' εἰ μῆπω ἂν ἐκφύοι. 748, 15.

ἐκχωρεῖν] ex hereditate excedere, ei renunciare. 1029, 17.

ἐκῶν] εὐρήσει λαυτελοῦν τὸ ἐκῶντα ποιεῖν τὰ δέοντα. 101, 25. ἀδικεῖ τις ἐκῶν; ὄργη κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία. 317, 16. οὐχ ἐκῶν, ἀλλ' ὡς ὄβιν τε μάλιστα ἄκων. 1167, 16.

ἐλαία] σῦκα καὶ ἑστρυς καὶ ἐλάας συλλέγειν. 314, 13. ἐλαίαν ἕαν τις ἐξορύττη. 1074, 19. ubi habentur leges de exstirpatione olearum. φυτευτήρια ἐλαίων περιστοίχων κατέκλασεν. 1251, 23.

ἐλαισπάλης, 784, 18.

ἐλαττοῦν] ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται, μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι. 193, 10. πολλὰ ἐλαττοῦμαι κατὰ τοῦτο τὸν ἀγῶνα. 226, 13. εἰ γὰρ μηδὲν ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σὺ ἐλαττοῖ, τοῦ μηδεὶς ἡμῶν κληρονομῶνταν. 1089, 2. ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δεκεῖν φιλόδοκον εἶναι. 1287, 16.

ἐλάττων] ἅπαντ' ἐλάττω νομίζαντες εἶναι τοῦ δέοντος, καὶ τὰ μέγιστα ἐν τοῖς φηφισμασιν αἰροῦμεν, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 21. φοβοῦμαι, μὴ τὴν ἐργασμένην αὐτῶ κακὴν ὄψος ἐλάττων ὑποληφθῆ. 275, 10. ἐλάττων minor, non numero, sed magnitudine. δικας διώκων οὐκ ἐλάττωσ ταυτοσί. actiones instituens ad repetendum ab aliis summas æris alieni, haud minores hac summa, quam nunc ab hoc Phormione repetis. 960, 27. φηφισαμένον μὴ ἐλαττον (pro ἐλαττόν) ἢ ἐξακισχιλίον. 715, 3. 719, 6.

ἐλαύνειν] injuriis, accusationibus, vexationibus furiosus in modum exagitare. πολλῶν ἡμῶν ἐπεδύλουσε φοβεῖσθαι, μὴ τι δαίμονιν τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. 124, 26. ἐλαύνονται καὶ ὑβριζόμενοι καὶ τί κακὴν οὐχὶ πάσχοντες. 241, ult. ἔσθρα ἐλαύνονται τινα ἐκ πραιρέσεως ἐφ' ἄσπασι. 535, 27. 551, 6. 558, 22. ὡς δούλον ἐλαυνόμενα. 1481, 17. Sensu proprio navem remis exagitare, ubi aut ναῦν, aut κώπας

subauditur. οἱ δ' ἔμοι ναῦται πιστεύοντες αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν. 1211, 19. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν. 1223, 9. πέρα ὄρου ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ, ἢ ἄγῃ. 634, 15. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς. 960, 14. ἐλαῦ pro ἐλαύνῃ, aut ἐλάσῃ. 557, ult.

ἐλάχιςτος] οὐδὲ κατὰ τοὺς ἐλάχιςτον αὐτοῖς ἐμέλησεν. 1078, 8.

ἐλεγείον] ἐλεγεία ποιήσας ἦδε. 420, 25. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεία ἐπιγράψαι τὰς σόλους τὰς κοινωνοῦσας τοῦ ἔργου. 1378, 15.

ἐλέγχειν] denudare ulcera, li. e. planum ipsis factis facere, rem, cujus magna sit habeaturque vis, auctoritas, terror et robur, inefficacem, vanam, futilem et contemendam esse. ἐλέγχει τὰ ἀπόρητα τῆς πολιτείας. 805, pen.

ἐλέγχος] πάμπλου αἰτία τε καὶ λοιδορία κενχωρισμένος ἐστὶν ἐλέγχου. 600, 4. οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς ἐλέγχος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων ἐστίν. 1457, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγῶν. 303, 14. ὡς ἐθέλεις ἐν τῇ ἀνδρώπῳ τὸν ἐλέγχον γίνεσθαι. 1143, ult. εἶδε ταῦτα ὑπ' ἄλλου τιτὸς ἐλέγχουσαι μετὰ τὸ λυστελοῦντος τῇ πόλει ἐλέγχου. 1449, 22. modus mendacia et commenta redarguendi salutaris reip.; est enim alius quoque modus, cum malis docti rectius sapere discimus. ἐλέγχον διδόναι, scrutinium sustinere. προδουμότερον πράττητε, ὡς ἐλέγχον δεδωκότα. 1456, 11. τὸ πᾶγμα ἦδη τὸν ἐλέγχον δάσει. nun wird es sich weisen [naw it will be shewn]. 44, 15.

ἐλεεῖν τοὺς ἀσθενεῖς. 573, 11. ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικούντας, ἀλλὰ τοὺς παράλογως ἀτυχοῦντας. 835, 6. οὐχ εὐρήσετε τοὺς ἡμῶν αὐτοῖς ἐλεήσοντας. 432, 16.

ἐλεεινός] ὡς ἐλεεινότερον ποιών ἑαυτόν. oratione, queritando, lamentando. 574, 25.

ἐλεεινότης] conditio rerum miserabilis. τὰ ἐν τῇ σενίᾳ καὶ ἐλεεινότητι ἐπιτηδεύματα. 739, 23.

ἐλεεινώσ] οὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκεινται. 366, 23.

ἐλεος] οὐδέως ἐστὶ δίκαιος τυγχάνειν ἐλέου, τῶν μηδὲνα ἐλεούτων, εὐδὲ συγγνώμης, τῶν ἀσυγγνωμόνων. 547, 7. φθόνον ἐξ ὧν ζῆσ, καὶ ἐξ ὧν ἔξαπατῆς ἐλεου. 577, 26. θαυμάζω τὸν ἐλεου τοῦτον ἐπὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ μὴ ποιήσασθαι. hac misericordia erga plebem vestram eum haud esse usum. 734, ult. ἐλεος in plurali. τίνος δὲ συγγνώμης ἢ ποίων ἐλέων οἱ σεσυκοφαντημένοι παρ' αὐτοῦ ἐτυχευ. 794, 27.

ἐλευθερία] εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ἡμῖν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον. 129, 5. ἢ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδὲ τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. 1396, 6. ὅσοι ἐλευθεροὶ [e servitute liberi] γίνονται, οὐ τῆς ἐλευθερίας χάριν ἔχουσι τοῖς διεσώταις, ἀλλὰ

μισοῦσιν [scil. αὐτοὺς] ἀπάντων ἀνθρώπων μάλιστα. 739, 17. εἰς ἐλευθερίαν, id est, πρὸς τὸ κτᾶσθαι τὴν ἐλευθερίαν, ad redimendam libertatem, eam puta, quam ære mercatus adipiscitur is a domino, qui ante servilis conditionis fuerit. ἀφιέναι οὖν αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς πρὸς ἐλευθερίαν. 1354, 25. ἔσαν εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. quo possent tunc illo collatitio libertatem mercari. 1355, 9. εἰς ἐλευθερίαν ἀφελῆσθαι, vindicare in libertatem, ut τὴν Κηφισοδάου δερᾶσαιαν. 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἡμισυ τοῦ τιμήματος [muletæ, qua lis fuerit restimata] ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δίκαιος εἰς ἐλευθερίαν ἀφελῆσθαι. 1328, 8. 1358, 19. κατέδθηκα εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι. 1377, 23. ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἠγάτο τῆς ἐλευθερίας, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ οὐκ ἠναντιούτο τοῖς Λακεδαιμονίοις. 1377, 27.

ἐλευθερός] ἀφειμένη ἐλευθερία ὑπὸ τοῦ πατρὸς, [id est, εἰς τὴν ἐλευθερίαν]. 1155, ult. δούλου et ἐλευθεροῦ discrimen qua re cernatur. 610, 4, sqq. τοῖς μὲν δούλοις τὸ σῶμα πάντων τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δ' ἐλευθεροῖς ὕστατον προσήκει τοῦτο κολάζειν. 752, 13. b) de fundis, bonis, quæ libera sunt ab incumbenti-bus debitis, quibus uti libere pro arbitrio tuo possis. ἐλευθερά χρέματα. bona non oberata. 930, 4. et 12. ἐάν μοι τὴν ἐσχατιὰν ἐλευθέραν παραδῶ. 1044, 23.

ἐλευθεροῦ] μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἑλληνας. 1467, 2.

ἐλέφας] ebur. ἐλέφαντα τὸν εἰς τὴν τέχνην. 819, 24.

ἐλιυῖεν] interponere otium unius diei, quo sacra fiant. 531, 27.

ἔλκειν] ἔλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται καὶ φαιερὸν ποιεῖ. 563, 13. ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἀλόος εἰς τὸ δεσμωθῆριον ἔλκεσθαι. 609, 17. ἀσποστρεφομένης τῷ χεῖρι καὶ ἔλκομένης. vi obtorto collo raptata. 1157, 4. 1263, 10. ἀναδυσάμενους ἔλκειν τὰ πλοῖα. alienas naves ad suas religatas pertrahere. 1213, 3.

ἔλκος] ταῦτ' ἦδη πάση πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφικτον. 422, 13. ἔλκη ἐπωδιενύοντα ἐν ταῖς κήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν. 1248, 27. τῶν οἰδημάτων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἐλκῶν. 1260, 19.

ἐλκύειν] ὡς δι' ἡμᾶς ἐφ' ἑαυτὸν ἐχθροὺς εἰλκυε. 611, 10. ἐλκυσας τὰ πλοῖα εἰς Στρώμην. 1216, ult.

ἐλλεβορίζειν] helleboro fuliginis atras mentem occæcantes eluere, eoque menti sanitatem reddere. τί σαυτὸν οὐχ ἑλλεβορίζεις. cur veternum tibi non detrahis. 268, 3.

ἐλλεμμα] τὰ καθ' ἡμᾶς ἐλλέμματα. 26, 3. reliqua, pars debiti æris nondum depensa. Rest, Rückstand [the balance]. 606, ult.

ἐλλείπειν] deficere. τὸ γὰρ ἠδικημένον μέρος αἰεὶ ἐλλείπει. 27, 5. in Resten oder schuldig bleiben [to remain or continue due]. reliquator esse, adhuc debere partem æris contracti nondum depensam. οὐκ ἐλλείπει εὐχαριστῶν. 257, 2. 607, 3. ἐλλειπὸν οὐδὲν τῶν δεινोटάτων φαίνεται. nil sibi reliquum fecit, quod non patrasset. 607, 20. ἐλλειποῦτες τὰς εἰσφοράς. 753, 22. εἴ τις ἔνδεια γένοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἶη. 395, 22. ἐλλείπεται ὑμῖν μηδὲν κατ' ἐμέ. per me nihil vobis deesse. 1224, 24. ἐλλείπουσι κακῶν καὶ αἰσχροῶν οὐδὲν. 1267, 25.

Ἑλληνικός] Ἑλληνικαὶ πράξεις καὶ λόγοι Ἑλληνικοί. 244, pen. Ἑλληνικώτατος ἀνδρῶν. Græcorum studiosissimus, plus quam ulli alii homines sunt. 439, 26. ἐλλιμενιστῆς] publicanus, qui vectigalia mercium in portus ingredientium et inde egredientium suscipit, exigit. Zoll-einnehmer [custom-house officers]. 917, 10.

Ellipsis v. indicem Grammaticum.

ἐλπίζειν] αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξει. 42, 12. καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ, scil. λήψεται. 574, 1. ὁ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίζειν, ἢ μὴ ποιῆσαι, δυνήσεται. 655, 21. pro meture. διλαν ὅτι δεινὸν ἂν τι παθεῖν σαυτὸν ἠλπίζεις, εἰ πύθωντο οὗτοι τὰ σοὶ πεπραγμένα. 416, 12.

ἐλπῖς] ἦνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν. 21, 3. τὰς ἀπὸ τοῦ θήματος ἐλπίδας ἐκπέμφητε. 53, 8. καὶ τοῖς ἐκγόνις πρὸς τὰς ἐλπίδας εἶναι τὴν εἰρήνην ταύτην, id est, καὶ τοὺς ἐκγόνους δεῖν ἐλπίζειν αὐτὴν. haec eundem pacem posteris quoque sperandam, vel metuendam esse. 73, 13. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. per vosmet ipsos, et in vosismet. 167, 11. ὦν ἦδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη. 210, 6. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι. 246, 14. ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοισιν, id est, ἐπ' ἐλπίσι τοιοῦτον μελλοντῶν ἔσεσθαι, ὧν διαμάρτοισιν. 255, 13. πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι. a pollicitationibus eorum, et a spe ab ipsis proposita se pati duci. 284, 5. παρ' ὧν [a diis puta, suaque cujusque conscientia recte factorum] κρεῖττόν ἐστι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῶν καὶ τοῖς παισὶ περιποιήσασθαι τὰ δικαίω γόνια. 416, 2. ὑποθέτες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας. 638, 24. ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. 1468, 13. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένου ἐλπίδα. 258, 23. τοῦτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδαὶς ἔρχεται. 1407, 12.

ἐμβαίνειν] scil. εἰς τὰς ναῦς. an Bord gehen [to go on board]. 29, 26. οὐκ ἐμβασόμεθα; οὐκ ἐξίμεν; οὐκ εἰς τὴν ἐκείνων πλευσόμεθα; citat Hermogenes p. 253. εἰ

- αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβαθευόσας. 309, 24. οἱ παραμένοντες τῶν ναυτῶν οὐκ ἐθέλουσι πάλιν ἐμβαίνειν. 1209, 27. ἐμβαίνειν εἰς τὸν λέμβον. 884, 6. ἐμὲ οἷσθε τρηπαρχήσπειν, ἡμεῖς δ' οὐκ ἐμβήτεσθαι. 579, ult.
- ἐμβάλλειν] εἰς πρῶπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν. 32, 8. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλιάσπῳ. 52, 10. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλάντες. 151, 20. τοῦτ' εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι. in animum inducere, mente concipere. 247, 20. ἐμβάλλειν τινα εἰς ἔχθραν. aliquem in invidiam adducere, aliquos inimicitias inter se committere. 248, 8. ἐμβαλῶν τὴν δεξιάν. [scil. εἰς τὴν τοῦ ἐτέρου δεξιάν]. 553, 14. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ τιθεῖναι. 716, 5. εἰς τὴν ἀγοράν. 732, 21. 751, 25. ἔχρην αὐτὸ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἔχθρον ἐμβαλεῖν. 1106, 20. 1107, 15. ἐνθενεὶν ἐμὲ καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸ δεσμοπύριον. 1251, 10. φυτὰ ἀκροδεύων γενναίων ἐμβαβλημένα. inserta, implantata stipitibus diversi generis. *eingepflanzt*, *inoculirt* [ingrafted, inoculated]. 1251, 22. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν. 1261, 13. ἐπομβρίας γενεῆς συνέθετο ὕδωρ ἐμβαλεῖν [scil. εἰς τὰ χωρία]. 1274, 22. ἐμβαλὼν τὸ ὕδωρ δις καὶ τρίς τὰ χωρία ἐλυμήνατο. 1274, 24. τὸν χιλῖον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν. 1278, 5. 1279, 12. ἐνέβαλλον δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἑκαστος εἰς τὸν καδίσκον. 1302, pen. In Medio, ἐμβάλλεσθαι, inferre, ingerere in rotulum chartarum in foro iudicibus exhibendarum. 836, 5. ἐμβεβλημένος [scil. εἰς τὸν ἔχθρον] οἰδεμίαν μαρτυρίαν ὑπὲρ τούτων. 1014, 25. 1104, 6. ἐμβολομένου γὰρ ἑμοῦ τὸν ἔρκον εἰς τὸν ἔχθρον. 1203, 26. 1266, 17.
- ἐμβατεύειν] ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν. violentam possessionem navis capiebant. 894, 7. ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν οὐσίαν. 1085, 24. 1086, 18.
- ἐμβιβάζειν εἰς λόγους. 372, 13. εἰς τὴν ναῦν. 1223, 1.
- ἐμβλέπειν] in os intueri. οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν. 363, 4. εἰς τὰ ἡμέτερα προσώπα ἐμβλέσποντα τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν. 913, 4.
- ἐμβροντᾶν, ἐμβρονησθᾶν] attonitus, stupore et cœcitate mentis captus esse. 413, 10.
- ἐμβρόντητος] ἐμβρόντητε. stulte, furiose tu, qui es. 308, 4.
- ἐμμένειν τοῖς τύποις ἐλάχιστου χρόνου. 165, 1. ἐμμένειν τούτοις εἶναι ἐπάναγκες. 897, 7. τοῖς ὑφ' ἐτέρων ὀρισμένοις δικαίοις. 972, 18. ἐμμένειν ἀναγκασθεῖς τῇ διαίτῃ διὰ τὴν ἑαυτοῦ σφόδρην. 1011, 20. ταῖς ὁμολογίαις. 1022, 3. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλή. ut, is, qui literas exarare cœperit in proposito recta suadendi perseveret. 1463, 15.
- ἐμμετρος] τοὺς ἐμμέτρους καὶ τοὺς τῶν ἀδομένων ποιητάς. tam epicorum atque elegiacorum, quam lyricorum auctores poetæ carminum. 1391, 17.
- ἐμμηνοσ] ἐμμηνοὶ τοῖς ἐμπόροις εἰσὶν αἱ λήξεις τῶν δικῶν ἀπὸ τοῦ Βοηδρομιῶνος μέχρι τοῦ Μουνηχιῶνος. negotiatores intra mensem ab accepta injuriâ querelas ad tribunal negotiatoribus consecratum deferre debent, et intra eundem temporis ambitum causæ quoque discipiari et decidi, et hæc iudicia sedent per totum semestre hibernum. 900, 4. 966, 17.
- ἐμμισθος] ἡμεῖς ἐστὲ σώοι καὶ ἐμμισθοί. 242, 9.
- ἐμπαίδοτροφεῖν] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαίδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. e re familiari Archiadæ quæstum facientes, unde et ipsi laute vivant, et liberos educent. 1087, 22.
- ἐμπειρία] ἐμπειρίαν τινα τοῦ πολέμου κτᾶσθαι. 17, 12. εἰ δ' οὐν ἐστὶ καὶ παρ' ἡμοῖ τις ἐμπειρία τοιαύτη. 318, 13. ἐμπειρίαν ἑκατέρου τούτων φιλοσοφίας παραδιδούσης. 1413, 19. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων γιγνωμένην ἐμπειρίαν σφαιρῶν οὐσαν. 1414, 4. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωραμένα τοῦτ' ἐμπόουσι, [scil. τὸ νοῦν ἔχειν]. 1452, 17.
- ἐμπειρος] ἀπὸ οἷος ἐμπειρος πολέμου. 23, 7. πολλῶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθ' ἐμπειρότεροι. 286, 7.
- ἐμπειρός] παιδία ἐπισταμένη τρέφειν καὶ παιδεύειν ἐμπειρός. 1351, 8.
- ἐμπωπλάνα] τὴν ἀναίδῃ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν. 513, 24. ἀπέπλον καὶ ἐνεπλήσθησαν ταῦτα ποιούντες. 1265, 13.
- ἐμωππράναι] μονοῦ τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας. 843, 19.
- ἐμππίπτειν εἰς λοιδορίαν. 73, 18. ἐπειδὴν τῶν πρὸς Φίλιππων ἐμπέση. si qua rerum ad Philippum pertinentium mentio incidat. 146, 1. ἐμπέστωκα εἰς λόγους, οὗς αὐτίκα μάλᾳ ἀρμόσει λέγειν. 240, 1. 244, pen. 312, 20. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέση. 365, 15. νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. 424, 4. ἐμπέση τοιούτος τις ἡμῖν λογισμός. 557, 1. εἰς τὸ δεσπονηθῆναι. 788, 17. et 24. ἐπιπνοηρία καὶ τοῖς ἀσχίστοις ἐμπεπτακότες εἰς τὸ οἶκημα. 789, 15. ἐμπέσων εἰς ἀλόγημα δόξης, ὡς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρεῖσθαι. 1004, nil. ἐμπεσείται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἡμέτερον χωρίον. 1273, 8.
- ἐμππλεῖν] ὁ ἐμππλεῶν, est, agens in rebus (factor, commissarius), quem negotiatores, proficisci ipsi, et domo abesse non valentes, loco sui mittunt, in nave mercēs suas velente, ut eam eorum mercium pervehendarum et dividendarum, ærisque redigendi habeat. τοῦ παρ' ἡμῶν [scil. κωμωθέντος] ἐμππλεῶν-

τος. 884, 11.
 ἐμποδίζῃν] νόμοις τιθέναι τὴν πάλιν αὐτὴν ἐμποδίζοντας. *velut laqueis, aut pedicibus constringentes, et pessumdantes.* 730, 13.
 ἐμποδισμά τι ἦν τοῦτο Φιλίππου, καὶ δυσχερές. *obstaculum erat, et id quidem tractatu atque amolitu difficile.* 30, 17.
 ἐμποδὸν οὐδὲν ἐποίησατο τῷ τοιούτῳ λόγῳ. 548, 22.
 ἐμποιεῖν] χρόνους ἐμποιοῦτε τοῖς παράγμασι. 129, 14. 651, 26. 944, 9. 1432, 25. διατριβάς. 1158, 8. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἐωρακέναι ἐμποιοῦσι τὸ νοῦν ἔχειν. 1452, 18. ἐμποιοῦν τινὶ λήθην ἢ συνθήκην τῶν ἀδικημάτων. 342, 11.
 ἐμπορεία] οἱ δὲ ἐπέπλεον ταῖς ἐμποροεῖαις. *eadem nave, qua merces, vehebantur, et intererant exportationi et importationi mercium.* 1285, 9.
 ἐμπορευέσθαι] ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐμπορευέσθαι συκοφαντοῦντας. 893, 7.
 ἐμποροῖα] αἱ ἐμποροεῖαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσίν. 922, 9. ἐφ' ἑτέρα ἐμποροῖα ἀποδημῶν. 1256, 24.
 ἐμποροικός] ἐμπορικαὶ δίκαι, *lites inter mercatores, Athenis intra mensem sinebantur.* ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς αἱ κατὰ μῖνα ποιοῦσαι μηδὲν δεῖσθαι συμβῶλαν τοῖς τοσούτων ἀπέχοντας. 79, 22. ἐμποροικὸν νόμοι. *jus negotiatoribus constitutum.* 924, 10. ἐμπορικὰ χρέματα. *pecuniæ insumendæ mercibus coemendis, et ubi per mare alio pervectæ fuerint, dividendis.* 940, 20. ἐμπορικὴν δίκην καταδικάσασθαι. *efficisse, ut aliquis in causa mercatoria condemnaretur.* 571, 21.
 ἐμποροῖον] ἐμποροῖον κεκλεισμένον. *portubus clausis.* 22, pen. 422, 26. πρὸς τοῖς τῶν ἐμποροῖον στόμασι. 49, 9. ἐπιδανειέσθαι ἐκ τοῦ ἐμπορίου. 922, 4. ἐν ἐμπορίῳ καὶ χρέμασιν ἐργαζόμενος ἄνθρωπος. 957, 27. οἱ ἐπιμελητὰ τοῦ ἐμπορίου. *das Handelsgewichte [the commercial court of judicature]. arbitri bursæ, vel causarum mercatiliū judices.* 1324, 18.
 ἐμπορος] οἱ τῆς παρ' ἡμῖν πολιτείας ἔμποροι. 164, 3.
 Ἐμποῦσα] ἦν Ἐμποῦσαν πάντες ἴσασι καλοῦντες, διὰ τὸ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν. 270, 25.
 ἐμπροσθεν] τοὺς ὁρῶν τῷ πολέμῳ χρησιμομένους οὐ δεῖ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἐμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων. 51, 15. τὰς αἰτίας τὰς τῶν ἠδικηκότων ἐμπροσθεν εἶναι τοῦ δικαίου. *potiores esse jure.* 1297, 26.
 ἔμψωτος] *exulceratus, suppuratus.* 1260, 26.
 ἐμφανῆ] ἐμφανεῖς οὐδέπω καὶ τήμερον ἐνόηχε τὰς συνθήκας. 898, 4. ἐμφανῆ καταστήσαι τὰ χρέματα. 1239, 5. ἐξ ἐμφανῶν

καταστάσεως. 1251, 3. τὰ ἐνέχυρα καθίστησιν ἐς ἐμφανεῖς. 1283, 26. ἐμφανῆ καὶ ἀνέσφα παρὰσχης. 1294, 8. 15, et pen. ἐμφανίζῃν] ἦν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον ἀλυσιτελῆ μὲν φίλον, συμφέροντα δὲ ἔχθρον ἐμφανίζει. 183, 14. τὸ πιστόν. 600, 9. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τὰν ἠθῶν ἐνεφάνισε (*deus puta*). 1405, 11.
 ἐμφανῶς συνῆν ὅποτε βουληθεῖν πανταχῶ. 1356, 1.
 ἐμφράττειν τὸ στόμα. 406, 5.
 ἐμφρούρος] *insensus presidio militari.* πόλεις Ἐλληνίδας ἐμφρούρους ἐποίησεν. 289, 10. ἐμφυτός] ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα Ἀθηναίους πάτρια, οὐτ' ἀνεκτὰ, οὐτ' ἐμφυτα. 295, 25. τὴν ἐμφύτον τοῦ ζῆν ὑπερείδον ἐπιθυμίαν. 1389, 4.
 ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἰδεαῖρον ἄν. *spectassent ex iis subselliis, quæ mercede binorum obolorum conducuntur.* 234, 24.
 ἐν] *pro* διὰ, *propter.* ἐν οὐδενὶ τῶν παρ' ἐμοῦ εἰρήσετε γενοῦσαν τῇ πόλει. 308, 7. *pro* διὰ *cum genitivo, per.* τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐλεγχόμενοι. 1328, 24. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Δουκοῦρον ἐκρίνατε. 1475, ult. *pro* ἐκ. ὡς οὐ μεμαθηκότες καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημνοῖς, *pro* ἐκ τῶν—εἰρημένων. 1098, 18. *pro* ἐπί. ἥκιστα ἐν οἷς ἀκηκόατε ἀξίως ἐστὶ μισεῖσθαι. 615, 1. *pro* κατά. ἐν γε τοῖς παρ' ἡμῖν νόμοις ἐξέσται, *id est, κατὰ τοὺς π. ὑ. νόμοις.* 505, 20. *pro* παρὰ, *vel* ἐγγύς. τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν. 172, 22. ἡ μεγάλη πρὸς Λακεδαιμονίους μάχη ἐγένετο ἐν Κορίνθῳ. 472, 24. ἐν *cum genitivo.* τὸ χωρεῖον τὸ ἐν γειτόνων μοι τοῦτο. 1249, 19. *redundat ante v. κοσμεῖν.* λόγους ἐπιταφίους, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. 499, ult. τὰ ἐν αὐτοῖς. *res vestrae civiles.* 35, 26. ἐν ταῖς μεταλλικαῖς [*scil. δίκαις*] δικάσεται. 977, 16. ἐὰν μὴ ἐν νομοθέταις: *nisi consiliis, consentientibus et jubentibus Nomotheis.* 710, 18. ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. 283, 6. ἐν προκλήσει διαθήκας ἐμαρτυρεῖτε. 1113, 5. ἐν ἡμῖν. *coram vobis, in concione, in judicio vestro.* 764, 15. 813, 9. ἐμοὶ ἐν χιλίαις [*scil. δραχμαῖς*] ἐστὶν ὁ κίνδυνος. *periclitor, ne mille drachmis mulcter.* 701, 1.
 Enallage a) *Casum.* *Dativus pro Genitivo.* τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῶ, *pro* τῶν ξένων αὐτοῦ. 15, 24. *Nominativus absolutus pro Genitivo.* ἄ—ἐνια, *pro* ὧν ἐνια. 1259, 18. *Accusativus absolutus, vel consequentivus pro Genitivo.* ὡς ἅπαντα Φιλίππον ποίησεντα. 82, 11.
 b) *Numerorum.* *Singularis pro Plurali.* *ut* p. 1148, 8. 1249, 26. 1459, 20. *Pluralis pro Singulari.* ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι, *pro* συναχθῆ, *aut* οἱ βουλευταὶ συναχθῶσι. 249, 20. πάντος δὲ τοῦ στόλου πλείονταν ἐν τάξει. 569, 1. ὅ,τι γνώσι-

σαν περὶ ἰμοῦ τούτου [pro τούτῳ] ἤθελον ἰμμένειν. 1302, 21. εἴαν τις τὰ τῶν συκοφαντούτων ποιῇ, ἐνδείξει κατ' αὐτῶν [pro αὐτοῦ] εἶναι. 1325, 9. c) Generis. ταῦτ' ἔλεγον ἢ μιαρὰ καὶ ἀναϊδῆς αὐτῆ κεφαλῇ, ἐξέηλυθῶς, (pro ἐξέηλυθῶτα), quia oratio refertur ad rem significatam, scil. ὁ ἄνθρωπος. 552, 22. ἐγγράφης τὴν τιμὴν αὐτῶν ὀφείλων, ὁ [pro ὃ, vel ἔση] ἀπετίσθη τῶν ριαλῶν. 1203, 13. ἀ εὗτος κατ-αιτιᾶται περὶ αὐτῆς, ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομνυμένους. 1310, 1. d) Modi. Indicativi pro Infinitivo. ὡς οὐ δεῖ φορῶ-εῖσθαι — ἔσται γὰρ ἅπαντα καλῶς, pro ἔσσεσθαι. 237, 7. πολλοῦ γε καὶ δεῖ [pro δεῖν, vel δεῖον] διαρίσκειν. 631, 5. Infinitivi pro Indicativo. ἐφ' ᾧ ἔπιγεγράφθαι (pro ἐπιγγράφεται). 1107, 10. Optativi pro Infinitivo. δεῖσι, pro δεῖν. 15, 22. et vice versa. ἐπειδὴ φῆσαι πάντας τοὺς δικαστὰς, pro ἐπειδὴ φῆσαιεν πάντες οἱ δικασταί. 766, 1. e) Temporis presentis pro præterito, aut imperfecto. καθυφῆκε καὶ — ἀπαλλάττεται, pro ἀππλλάττετο. 1333, 4. et inverse. καὶ τότε καὶ νῦν ἤθε-λον, pro καὶ τότε ἤθελον, καὶ νῦν ἐθέλω. 855, 22. f) Constructionis. ὡς ὁ βασι-λεὺς ἐπιβουλεύει αὐτοῖς, αὐτοὺς δὲ περιορᾶν. 181, 10. ἐβάλλεσθαι] insultare, conculcare alicui ventrem, calcibus obterere. 1259, 12. ἐνάμιλλος] ἐνάμιλλα, consentanea, nil concedentia, τοῦτοις εὐρεθῆσεται καὶ τὰ λοι-πά. 786, 27. ἐναντίος νόμος [subaudi ἐτέρῳ τινί]. 710, 14. τὴν ἐναντίαν ποτὲ ψῆφον ἔθεντο οὔτοι Θε-ταῖος περὶ ἡμῶν ὑπερ ἀνδραποδισμοῦ προ-τεθεῖσαν. 361, 26. ἐναντίως ἀκούειν. animis infestis. 450, 10. ἐναποτιμᾶν] ἐναπετίμωσεν αὐτῷ ἅπαντα. Et [A] hut ihm [B] seinen Knecht überlas- sen, statt der Bezahlung der gesamten Schuldforderung, die B an A hatte, ihm den Knecht angerechnet statt bauren Gel- des [He [A] made over to [B] his slave as payment for all that was due, between B and A, reckoning his slave as ready money]. 1253, 9. ἐναποχεῖσθαι τῇ τινὸς ραθυμία. 213, 4. ἐναργῆς καὶ σαφῆς. 179, 7. ἀποδείξεις ἐναρ-γῆς καὶ φανεραί. 326, 4. ὡς ἐναργῆς καὶ σαφῆς παράδειγμα οἱ ταλαίτωροι γεγόνα-σιν Ὀλύμπιοι. 425, 11. ἐναργῆς τοῖς ὀρῶσιν ἢ ὕδασι φαίνεται. 538, 5. σαφῆς καὶ ἐναρ-γῆς παράδειγμα. 797, 24. ἐναργέστατόν ἴσθι τῆς σῆς ἀρετῆς σημεῖον. 1407, 9. παρὸν οὕτως ἐναργῆς ἰδεῖν. 1435, 8. ἐναργῶς ἐξελίχθησθαι. 552, 11. ἐνδεια] τοῦ δι' ἐνδειαν ἀνάγκη ποιεῖν τι αἰ-σχρὴν ἀππλλαγμένῳ. 38, 6. οὐ λόγων ἐν-δεῖα δοκεῖ μοι τὰ πράγματα φαύλως ἔχειν. 151, 11. τὸν μηδὲν αἰσχροῖν ποιοῦντα δι' ἐνδειαν. 312, 24. μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφη. 313, 10. ἢ, εἴ τις ἐνδεῖα γίγνοιτο,

ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἶη. ut si tantum, quantum necesse esset ad satisfaciendum creditoribus, e rebus venditis non rediret, defectus e venditione mancipiorum suppleretur. 895, 22. τὸνδε μὲν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἐνδείαις ὄραν. 957, 17. εἴ τι δε' ἐνδειαν εἶδε ποιοῦσας, ὧν οὐ χρῆ. 1118, 2. τῆς ἐσχάτης ἐνδείας αἴτιος. 1118, 23. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς δι' εὐπορίαν πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. 1121, ult. τὴν ἐνδειαν, ὧν ἂν ἐκλείπῃτε, οὐχ εὐρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας. 1466, 19.

ἐνδειγμα διαμονίας τινὸς εὐνοίας. 423, 13. ἐνδεικνύειν vel ἐνδεικνύειν] τὴν ἔχθραν καὶ τὸ βούλεσθαι κολοῦν ἐνδεδείχθαι. 93, 2. Verbum est forense, deferre, denunciare aliquem, in foro versantem, quo accedere nefas ei sit, propterea, quod aut hominem occiderit, aut, ut ærarius fisco debens, infamia notatus fuerit. majestatis reum, aut perduellionis agere. ἐνδείξεν ὡς προδότῃν. 126, 11. ἐνδεικνύειν τοὺς φεύγοντας. 636, 10. et 14. ἐνδεικνύεις ἐμὲ καὶ ἐμβάλλεις εἰς τὸ δεσμοκῆριον. 1251, 10. (ergo carcer sequebatur τὴν ἐνδείξιν) οἱ δεσμοδέται εἰσαγόντων τοὺς ἐνδειχθέντας εἰς τὸ δικαστήριον. 707, 4. In Medio: ostendere, edere, proferre. οὐδὲν ἂν ἐνδείξαιτο οὐδὲ ποιήσαιεν ἂν τοιοῦ-τον, ἢφ' οὐ πεισθέντες ἡμεῖς. 67, 19. ἐν-δεικνυσθαι εὐνοίαν τῇ πατρίδι. 87, 27. πάντα τρῶπον τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς. 61, pen. ἐνδεικνυσθαι τὴν ἰδίαν δύ-ναμιν καὶ βίαν κρείττω τῶν νόμων οὖσαν. 535, ult. τῷ σώματι (laboribus corpore tolerandis) τὴν εὐνοίαν, οὐ χρεῖμασιν, ἐνε-δείξατο. 561, 25. sese jactare, venditare, ostentare, studium suum alteri inser- viendi, ei velut oggerere et ambitiose venditare. ἢ' ἐνδείξῃται ἅσασι τοῖς Ἑλ-λησι. 78, 8. ἐνδεικνύμενος τοῖς πρέσβεις τοῖς σπαρὰ Φιλίππου παροῦσι. 375, 21. ἐνδεικνύμενοι [subaudi ἐκείνω] καὶ ὑπερνο-λακεῖντες. 391, 19. 579, 5. 725, 11.

ἐνδεῖν] μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ πόρου. 14, 23. ἐνδείξεις] denunciatio scripta, et persecutio in jure rei versantis in foro præter fas. ut proditoris patriæ, homicidæ, ærarii facti, nomine adhuc in tabulis publicis pendente. 504, 24. ἐνδείξιν δέδωκεν ὁ νό-μος. facultatem apud magistratus denunciandi, vel indicandi. 636, 25. 1322, 7. ταῦτα γεράμας εἰς τὴν ἐνδείξιν ἔδωκε μοι ὁ πατήρ. 1323, 7. ubi est formula hujus- modi actionis, literis consignata. εἴαν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἐνδείξιν αὐ-τῶν εἶναι καὶ ἀπαγαγῆν. illos licere perse- qui per actionem ἐνδείξιν dictam, et in carcerem abducere, vel actionem ἀσπα-γωγῆς contra eos capessere. 1325, 9. ὡς οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἰσιν, ὅσοι μὴ ἐν ἀνορτολίει γεγραμμένοι. 1337, 24. ἐνδείξιν κατ' αὐτοῦ εἶναι, καθάπερ εἴαν τις ὀφείλων

- τῷ δημοσίῳ ἠλιάζηται. 716, 15. Ejusmodi actio est illa in Theocrinem a p. 1321. in seqq.
- εἰ ἑνδεκά] Undecimviri rerum capitalium. οἱ ἑνδεκα τοὺς τοιχαυρούχους καὶ τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς ἄλλους κακούργους εἰσάγουσι. 940, 7. τοῖς ἑνδεκα γράφας ἀκολουθεῖν μεθ' ἑαυτοῦ. 608, 13. 720, 24, 726, 8. δρᾶντων αὐτὸν οἱ ἑνδεκα. 733, 12. intererant, si quis de crimine publico torqueretur. 1254, 2.
- ἑνδεκάριον] festos, lætos dies agitare. vel complotare. ἑνδεκάριοντας τοῖς αὐτοῖς τούτοις, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινοῦντας. 1335, 7.
- ἑνδέχεσθαι] οὐκ ἑνδέχεται. fieri non potest ut &c., rationi consentaneum non est ut &c. 859, 14. ὥστ' ἐνδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἔλθεῖν. 900, 18.
- ἑνδεχομένως] qua pote, qua licet, pro ratione temporum. ἑνδεχομένως βουλευέσθαι. 283, 5.
- ἑνδεῶς] οὗς ἐπιμαρρησάμην ἐνδείστερον, ἢ προσήκειν. 162, 3.
- ἑνδιετριβεῖν] commorari. ἐνδιετριβεν αὐτῷ. 893, ult. moras nectere, cessator esse in nomine diluendo. ἐνδιετριβε, καὶ οὐδὲν [scil. τῶν ὀμολογημένων] ἐποίησε. 1172, pen.
- ἑνδιδόναι] ἂν ἐνδῶ καιρός, patiatur, permittat. 45, 7. Κλειτάρχῳ ἐνέδωκεν αὐτόν. tradidit, permisit. 128, 6. ἐνδιδόναι προφάσεις. causas, pretexts præbere, suppeditare. 280, 19. οὐδὲ τὴν ὑποψίαν ἐνδιδοὺς τοῖς ἄλλοις. 1407, 3. μὴ συγχωρεῖν ἐνδόντα τῇ τῶν πλεονόντων γνώμῃ. 1444, 2.
- ἑνδον] domi, vel in arca numaria, vel in penetrali virginali, vel in horreo, apotheca. universe, quicquid clausum, obsecratum, custodia tenetur. unter Beschlus [in custody]. ἀργυρίου ἑνδον ὀδοῦκοντα μνάς. 816, 24. σίτος ἑνδον ἀποκείμενος. 1040, 26. καταστήσας τινὰς φυλάττειν ἑνδον, (fort. τὰ ἑνδον). 1040, 27. τῆς ἀδελφῆς ἐτι ἑνδον οὔσης τότε, καὶ παιδὸς οὔσης κόρης. adhuc in domo paterna versante, quippe quæ adhuc puella esset innubilis. 540, 4.
- ἑνδόξως] ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλευσασθε ἐμοὶ πεισιθένης. 246, 24.
- ἐνεγκεῖν χορηγόν. edere, nuncupare aliquem, ut choregatum capessat, veluti qui videatur ei gerendo idoneus. vorschlagen [to propose]. 496, 19. et 21. ἐνεγκεῖν ἡμίαν ἀπρεσδύκητον οὐ δύνασθαι. 796, 11. ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἀμάρτη τι, βραχίειαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν, [id est, προσήνεγκεν]. solet afferre. 801, 14. τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀμαρτήματα οὐκ εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δ' αὐτοὺς ἤνεγκε τὰς βλάβας. nocent, incommodant. 801, 18. v. φέρειν.
- ἑνέδρα] Λακεδαιμόνιοι ἀέθ. μενοι τὴν ἐνέδραν. 365, 12. ἦν δὲ ταῦτα ἐνέδρα μετὰ χλευασίας, 705, 2.
- ἐνεδρεύειν] εἰ μὴ τῷ χρένῳ τότε ἐνδρεύθημεν. 836, 12. ἐνεδρεύσασα τὸν πατέρα μου. 1011, 3.
- ἐνεῖναι] pro συνεῖναι, vel παρεῖναι, præsto esse. οὐ γὰρ δὴ τριήρεις γε πωλείους ἐρεῖ ἐκείνοις, ἢ ἡμῖν, ἐνούσας. 69, 1. si locus bene habet: οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων μετριώτατα χηρῖσμαι. quam fieri per rerum præsentium naturam et rationem potest prudentissime atque modestissime. 312, 20. οὐ νῦν, ἐνόντων [scil. ἐν τῷ γεγραμματοῦ γεγραμμένων, cum semel prostent in libello scripta] ἀναισχυντεῖν. 1115, 6.
- ἐνεκά γε τῶν ψηφισμάτων. si per aliud nihil, quam per decreta, staret. si summa rei versaretur in hoc, (neque aliud quidquam præterea requireretur, quam) ut essent decreta scripta. 32, 16. ἐνεκά γε τοῦ μηδὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐθέλειν ποιεῖν. 130, 14. μέγαν εὐδῶος τὸν λέγοντα καὶ ἀθάνατον ἐνεκ' ἀσφαλείας, possit immortalis esse, si nihil aliud mortem inferret, quam vis externa, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores, gratia populari vallati. 142, 26. εἰ πάνυ χερστός ἐστιν, ὡς ἐμοῦ γε ἐνεκα ἐστω. etiamsi vir honestissimus sit, (et esto, per me quidem licet) *er mag es auch meinetswegen immer hin seyn, ich will nichts darwider einzuwenden haben* [he may indeed be so, be it so, I say nothing to the contrary.]. 461, 12. ἐμοὶ μὲν ὁ τοιοῦτος ἐνεκ' ἀναίδειας πᾶν ἂν ἐτοιμῶς ἔργον ποιῆσαι. si nihil aliud obstat, neque intercedat, tanta est impudentia, ut per eam nihil non patrare ausurus sit. 721, 15. Ita Herodotus, 20, 54. wenn es lediglich auf den Wächter ankommt [if it depends merely on the guards]. ubi interpres male reddidit.
- ἐνεξασπατᾶν] τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ἱδὸν ἐνεξασπατῆσθαι καλὴν. 1411, 10.
- ἐνεπισκίπτεσθαι, δημοθεύεσθαι τῶν Ἀντιόχου, ἐν τῇ ἐκείνου οὐσίᾳ ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. libello magistratibus exhibendo testatum facere, sibi deberi æs quoddam in bonis Antiochi publicatis. 1197, pen. 1198, 5. et 15.
- ἐνεργάζεσθαι] ἐνεργάζομενοι καὶ ἐμπαιδοτροφοῦμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. exercendis Archiadæ fundis et pecuniis rem suam amplificantes. 1087, 22. ἐνεργάζονται δῖος τοῖς πολίταις. creant, injiciunt. 1396, 22. ἐνεργάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις μοχλοῦρας συνθησίας. 1402, 15.
- ἐνεργός] opponitur τῷ ἀργῷ, æs quod sænore exercetur, ei, quod iners in arca jacet. τὰ τ' ἐνεργὰ αὐτῶν καὶ ἕσα ἀργά. 815, 15. 816, 14. ὅπως ἐνεργοὶ ᾶσιν. quo habere unde possent quæstum facere, negotiationem exercere, habere quod agerent. damit sie was anfangen, entrepreniren könnten [in order that they may

- obtain the means of undertaking]. 925, 8. v. ἔργον. ἐργάζεσθαι. φιλεργία. τὸ δάκναι κομισάμενος ἐν ῥόδῳ, πάλιν ἐνεργὸν (scil. αὐτῷ) ποιῶν εἰς τὴν ἀγορᾶν. wieder aufs neue anlegen, damit wuchern [to lay it out again, lend it again at interest]. 1291, ult.
- ἐνεδοκιμασθῆναι] ἐνεδοκιμασθῆναι χρῆσιμον πρὸς ἀρετὴν. 1411, 11.
- ἐνεδοκιμαεῖν] ὅτῳ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνεδοκιμαεῖν ἀπέκλειτο. 294, 14.
- ἐνέχεσθαι] teneri culpa, vel legis edicto, pœne obnoxius esse. ἐν τῷδε τῷ δεσμῷ ἐνεχέσθω. 1069, 9. 632, 2. ἐὰν πένης δι' ἐπιεικῆ ἀμάρτυρι τι, τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμῶν ἐνέχεται. 1231, 16.
- ἐνεχυράζειν] arrham ab aliquo capere, exigere, sumere, auferre pignus. pfänden [to take a pledge]. 518, 1. διάκειον. ancillam pro arrha solutionis abigere secum. 762, 4. ἐνεχυράσαν ἕλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Θεοφάνου. 1163, 16.
- ἐνεχυρασίαν μου ποιήσασθαι. supellectilem meam domesticam e domo mea efferre, et pro arrha tantisper tenere, donec —. 1162, 11.
- ἐνέχυρον ἔχων τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας τὸ πρὸς χάριν ὑμῶν λέγειν. 106, pen. ἐνέχυρα (in plural.) pro ἐνέχυρον in singular. 1031, 8. ἐνέχυρα ἔφην λήψεσθαι. 1150, 15. ἵνα ἐνέχυρόν τι λάβοιμι τῶν σκευῶν. 1150, 20. τὰ μὲν αὐτῶν κείται ἐνέχυρα. oppignerata sunt. 1155, 23. ἐνέχυρα πολλὰ ἐμοῦ εἰ λάβοιεν. 1161, 25. τὰ ἐνέχυρα ἐμὲ ἀπολαβεῖν. 1161, 27. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρω (auf Pfand, on pledge), οὔτε μετὰ μαρτύρων ἴδωκεν. 1185, 12. οἰκίται ἦσαν αὐτῷ, εἰ τὰ ἐνέχυρα τῶν δανεισμάτων παρελάμβανον. 1200, 2.
- ἐνθένδε] illinc, his viis et artibus. ἐνθένδε μίγαν γενηθήμενοι. 19, 1.
- ἐθροπτα. 314, 1.
- ἐθρομείεσθαι] μίτ' ἐθρομείεται, μίττε λογίζεσθαι. 52, 17.
- ἐνιαύσιος] unius anni puer. εἰ γὰρ κατελείφθην ἐνιαύσιος. 833, 17.
- ἐνιαυτός] ἔξ ἑνὸς δι' ἐνιαυτοῦ (toto anno, Jahr aus, Jahr ein, throughout the year) ὕλαγωγῶσι. 1041, 2. οἱ δεδανεικότες ἦλθον ἐπὶ τοὺς τόκους, ἐπειδὴ ὁ ἐνιαυτός ἐξῆλθεν. 1225, 15. ergo non solum mense quoque finito, sed etiam anno circumacto fœnora dependebantur. ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἰκάσθαι ἀνίγεται τὸ ἱερὸν. 1371, 6.
- ἐπιστάσθαι] instituire. οὐδὲν τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐπιστάσασθε, οὐδὲ κατεσκευάσασθε ὁρθῶς. 137, 2. ὁ τούτων τὸν ἀγῶνα ἐπιστάσάμενος. 227, 3. ὁ τότε ἐπὶ σάγῃ πύλιμος. instans. 255, 9. 1466, 21. ἐπιστοικυῶν αὐτοῖς τῶν δικῶν. 896, pen. ἄς εὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἀξία πράγματα ἐπιστάσάμεν. 292, 26. ἐὰν δ' ἐστῆ τι. si quid obstat (de impedimento, in quæ torrens incurrit). 1274, 19.
- ἐπισχυρίζεσθαι] urgere aliquid argumentum graviter, eoque niti et fidere. οὐ μόνον τούτῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀσασιν ἐπισχυρίζομεθα. 1082, 26.
- ἐπναίτης] incola. ἐπναίταις χάρις. 86, 23. ἐπνοὺς γίνεσθαι. er gieng in sich [he reflected]. animum advertebat. 876, 13.
- ἐπνοίκιον] locar, merces incolatus in aliqua domo. διὰ τί σου οὐδέποτε μοι ἔλαχες δίκην ἐπνοίκιον τῆς οἰκίας. cur nunquam in me instituisti actionem non soluti locaris pro incolatu ejus domus, quam me ais incolere abs te conductam. 1179, 23.
- ἐπνοῶν. 401, 18.
- ἐπνορκος παρακαταθήκη. depositum alicujus fidei demandatum, cum jurejurando dicto, de sancte servando et fideliter reddendo commissio, ubi repositur. 773, 5.
- ἐπνος] vocabulum obsoletum, et pœne rituale, pro παλαιός. τὰς ἐπας ἀρχὰς ταῖς νέαις ἐκούσας ὑπεξίναί. 775, 25. ὅς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἐπας καὶ νέας ἐπὶ τὸ χῶμα τὴν ναῦν περιουρίση. ante diem postremum mensis. 1229, 7.
- ἐποφείλεσθαι] ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐποφειλόμενον αὐτῷ τούτῳ τὸ ἀργύριον. Sein Geld stünde auf dem Guthe, das Guth wäre ihm dafür verpfändet, er habe dran zu fodern [his money was secured upon the property, the property was mortgaged to him]. 1197, ult. ἐποφειλούμενον αὐτῷ [scil. τῷ χρωμένῳ] ἀργυρίου. als wenn eine Schuld drauf hafiete [as if a debt was attached to it]. 1249, 23.
- ἐποχλεῖν] ὁ δὲ πᾶσιν, ὡς ἔπος εἰπείν, ἐποχλεῖ. 226, 24. ὦν δὲ ὅτι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ἐποχλεῖ καὶ παρὸν λυπῆ, παροεῖτε. 398, 7. ἵνα μὴ πλείον ἐποχλεῖσθε περὶ τούτων. 239, 4. ἠνάχληστε τοὺς χροεῦτας ἀφεθῆναι τῆς χροεῖας. quomodo suis vexationibus efflicere studerit, ut saltatoris, tædio victi, saltandi munus omitterent, aut defugerent. 519, 15. οὐχὶ τῶν ἐποχλοῦντων ὑμᾶς. 622, 12.
- ἐποχος] ἐποχοὶ δεσμοῦ γεγόνασι. 1229, 11. ἐποχος ταῖς ἀραῖς. 404, 4. ζημίαις. 996, ult.
- ἐπταῦθα τῆς πολιτείας. hac in parte reip. 245, pen.
- ἐπτείνειν] ἐπτείναν ἡμῖν πληγᾶς. verbera nobis intendant, comminati sunt. 1258, 2.
- ἐπτελής] τρυφῶντας ὑπὸ μισθοῦ πολλοῦ καὶ ἐπτελοῦς. 1217, 26.
- ἐπτελομισθος] qui mercedem fert integram, nil decurtatam. ἐτίεους ναύτας ἐπτελομισθους προσέλαβον. 1212, 12.
- ἐπτελοῦς] ἐπτελοστάτα. abundantissime. 219, 20.
- ἐπτιθέσθαι] οὐτ' ἰσχνὴν ἐπτιθῆσιν, οὐτ' ἀποθνήσκων ἔα. 37, 26. 1460, 3. τούτοις βελτίω τινὰ νῦν καὶ φρήνας ἐπτείνετε. 332, 20. τὰ σῶματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπτι-

ἔθηκε, παρακαταθήκην ἰπονομάζων. 840, 11. ἐντιθεῖς ἐμὲ εἰς τὰ τούτων γόνατα. 840, 19. ἐντίθεσθαι εἰς πλοῖον χρήματα. *Waaren an Bord bringen lassen, das Schiff befrachten lassen [to have goods shipped, to have the ship freighted].* 885, 16. 968, 4. ἐνδεμείης εἰς τὸν κόλπον. *sibi sua manu ingerente in sinum, et ibi abscondente.* 1156, 26.

ἐντιμῶν] τούτω ἐν ταῖς τεσσαράκοντα μυαῖς ἐνετιμᾶτο τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων. *cui 40. minæ in dotem promissæ fuissent, 30. in numis præsentibus accepisset, decem reliquæ autem in vestem et mundum muliebrem essent imputatæ.* 1036, 12.

ἐντιμος] ἐπιεικῶς ἐντιμον κατέλιπον τὸν σῆτον. *in ziemlich hohen Preise [at a sufficiently high price].* 1285, 18.

ἐντός] οὐ μέντοι ἐντός ἂν εἰπεῖν. *ista dixisse, cum secum non esset, h. e. mente peregrinante velut extra corpus, et aliis in rebus, non in præsente, versante.* 913, 18. *nos quoque usurpamus nicht wohl derheime seyn [not to be sufficiently reserved], pro nugari, aliena garrire, delirare.* 917, 18. ἐντός ἀνεψιότητος. *citra consanguinitatem, qui a perempto propiores in consanguinitate sunt, quam consobrini.* 1068, ult. ἐντός τῶν μέτρων ἐπικατατέμνειν. *einheim in seine Schacht kommen, oder einbauen [to come into, or dig, in the shaft of another].* *perrumpere in alienum cuniculum in metallifodinis.* 977, 8.

ἐντελής] in aliqua re usu longo exercitatus. *ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντελής.* 418, 23.

ἐντυγχάνειν] οὐ μέλλοντες μετὰ ταύθ' ἡμῖν ἐντεύξεσθαι. 363, 1. αὐτὸς δ' ἴδιστα πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων οὐδοτιοῦν ἑπαύσατο Φιλίππῳ. *congruedis cum Philippo.* 396, 8. ἀφθόνας τούτοις ἐντύχουσι, *quid est?* 1424, 20.

ἐξαγγέλλειν] per nuntios, vel literas prodere, significare. εἰσι γὰρ, εἰσὶν οἱ πάντ' αὐτῷ ἐξαγγέλλοντες παρ' ἡμῶν, πλείους τοῦ δέοντος. 45, 3.

ἐξάγειν] οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας μηχανέων οὐδέν. 276, 5. ἐθένδε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἄνοκτας. *hinc (ex Urbe) coegi eos quamquam invitos proficisci, et velut expulsi, vel extraxi.* 389, 23. *de scena deducere saltatorem, vel magistrum chori.* 533, pen. 534, 3. ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οἰκίας τάνδραποδα. 845, 17. ἐξάγειν ἐκ γῆς. *aliquem e prædio, in quod velut suum immigrare vult, educere et vi eum a possessione arcere.* 865, 6. 887, 1. ἐξῆγον ἡμᾶς, *er hat uns hinaus gewiesen [he has ejected us from it], φάσκων αὐτῷ εἶναι, aliens illa bona sua esse.* 1090, 9. ἐξαγομένων τῶν παιδῶν ἐπιλαμβάνεται. *injicit manum pueris Athenis alio clam et furtim ablegandis.*

895, 10. 896, 19. ἀτελῆ τὸν σῆτον ἐξάγειν. 917, 26. ἀπειπῶν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἰσχυατιάς. 1040, pen. 1041, 17. ἐξάγειν τὸ ὕδωρ πάλιν εἰς τὴν ὀδόν. 1276, 13. et 17. ἐξαγαγὼν ἐξω τὴν αἱμασίαν. *eo, quod maceriam ulterius, quam olim fuerat, in viam publicam produxit.* 1278, 3. *hoc significato dixit Thucydides p. 61, 88. μείζων οὐ περίεθλος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως. ἐξάγεσθαι, ab impetu, seu mentis, seu orationis, sive suæ, sive alienæ, efferri, extra se rapi, ad inconsulte, suamque in fraudem, seu loquendum, seu agendum impelli.* καὶ γὰρ εἴ τι σιωπῶν ἐγγνώκειν, ὡν λέγειν ἐξάγομαι. 411, 9. ἂ τις ἄφρον, τὸν λογισμὸν φθάσας, ἐξαχθῆ πρᾶττειν. 527, 16. ἀνασχόμενον τότε καὶ μηδὲν ἀνήκεστον ἐξαχθέντα πρᾶξαι. 538, 22. 1458, 13.

ἐξάγιστος] τοὺς δὲ ποιηροτάτους καὶ ἐξαγίστους ὀνομαζόμενους. *exsecrabiles, picaulares.* 798, 6.

ἐξαγωγῆ] τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῆ πέπρακε. *ea conditione, ut ex urbe alio exportaretur, neque rursus illuc rediret.* 763, 13. 787, 8. ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου, *veniam frumentum e portu exportandi, καὶ ἀτέλειαν, et quidem cum remissione vectigalis statuti, ἔλαβεν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι, eo prætextu, quoniam præ se ferret, id frumentum a se Athenas pervectum iri.* 917, 27. ἐξαγωγῆς γενομένης. *cum nos de possessione hereditatis, quam adieramus, deducti essemus.* 1090, 23.

ἐξαιρεῖν] excipere, excerpere, item eripere. ἐξείλεν ἡμῶν τὰ χωρία. *eripuit.* 658, ult. ἐξείλες τὸ μέσον τούτων. *præteristi, transmissisti, excipisti.* 631, 24. τούτους ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. *separare a massa hereditatis partes æquales aliis partibus inde jam avulsis.* 946, pen. ἐξελόμεθα κοινῇ τὴν οἰκίαν εἰς ἐκτισιν τῆς προικῆς. *excipimus et seorsim posuimus domum, a reliqua heriscundæ hereditatis massa separatam.* 1025, 1. ἐπεσκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιρῶνται ποδὲν ἐκ τοῦ πλοίου. 932, 26. ἐπειδὴν ταχίστα ἐξαιρεθῆ τὰ χρήματα. *ut primum merces e navi exemitæ, exoneratæ essent.* 909, 17. ἐξελόμενοι ὄπου μὴ σῦλαι ὄσιν Ἀθηναῖος. *navibus exoneratis, mercibus in continente expositis.* 927, 4. ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῆτον. *frumentum e navibus expromere.* 1211, pen. τὸν γόμον ἐκείσε ἐξελόμενος. 1283, 21. 1286, 1. εἰς ἔλευθερίαν ἐξελέσθαι πάντας ἀνθρώπους δεινοί. *vindicare.* 135, 8. ἐξείλετο ἄμμε ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων. 256, 2. τὸ γνῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιστον οὐδὲν ἂν ἡμῶν ἐξελέσθαι, *eripere, δύναιτ' ἂν.* 711, ult.

ἐξαιρέτος] οὐδ' ἔστιν ἐξαιρέτος ἄρα τις, ἢ διαλείπει. 124, 4. ἐν ἅπασιν τοῖς δράμασι

- τοῖς τραγικοῖς ἐξαιρέτων ἔστιν ὡς γέρας τι τοῖς τριταγωνισταῖς. 418, 12. ἐξαιρέτων φύλαξ τέτακται. 505, 10. ἐξαιρέτων αὐτῶν γίγναται. 681, 7. τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς παῖδας ἐξαιρέτους ἵποιστάμεθα. *sequestravimus, a reliqua hereditatis massa exanimus et seorsim posuimus.* 1012, 21. 1026, 13. εἰ δὲ ἂ θεοῖς ἐξαιρεθ' ἱσάσθαι μῆτις, ταῦτων ἀξιώσετε τυγχάνειν. 1487, 24.
- ἐξαιτεῖν et ἐξαιτεῖσθαι] *deprecari, lossbitten* [to obtain the release of, beg off]. *precibus et gratia veniam, salutem alicujus impetrare. item deprecare ad supplicium, vel tormenta, reum, aut servum.* ἐξαιτήσοντας τινας τῶν φυγάδων. 197, 6. 259, ult. 348, 21. et 23. ἐξήτων αὐτὸν τὰς Σεραπαίνας. 981, 17. 1135, 12. 1151, 9. ἐφ' οἷς ἐξήτειτο. ob quæ a Macedonibus ad supplicium deprecabatur. 1475, 14. ἐξαιτῆσται τούτοις αὐτόν. per hos liberos, aut per hæc, istæc jactando ipse semet exorabit a vobis. 546, 21. 563, 27. 793, 19. 831, ult. 531, 16. 1187, 13.
- ἐξαιτήσις] τῆς ἐξαιτήσεως ἐπέσχον. *destiti* Ἄβσchrionem ad tormenta deprecere. 1200, pen. οὐδ' ἢ τῶν συγγενῶν, οὐδ' ἢ τῶν φίλων ἐξαιτήσις (*deprecatio*) ὠφέλιπον αὐτόν. 1385, 9.
- ἐξακισχίλιαι] ἕαν μὴ ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἀδειαν πρῶτον, μὴ ἔλαττον ἐξακισχίλιαν. 715 3.
- ἐξαλειφεῖν] ἐξαλειψαί ἱμῶν οὐ δυνήσεται τὸ γινῶσκειν τὰ δίκαια. 976, 23. ὁ νόμος τοὺς γινέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοῦνομα (*liberis*) ἐξαρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλειψαί, ἕαν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι. 1006, 21. ἐξήλειψαν ἐκ τοῦ ὄρκου τὸ ψηφισθαι γνῶμη τῇ δικαιοσύνη. 1318, 24. ἱμεῖς δ' ἔτι σκοπέισθε, εἰ χρὴ τούτου [scil. τὸν νόμον] ἐξαλειψαί. 468, 1. ἐξαλήλιπται τὸ ὄφλημα. 791, 12.
- ἐξαμαρτάνειν] *idem quod simplex ἀμαρτάνειν.* 259, 4. et 17.
- ἐξανάλισκειν] ἐξανήλονται οἱ τε ἴδιοι πάντες οἴκοι καὶ τὰ κοινὰ τῇ πόλει. 174, 13. ἐξανηλωμένα ἦσαν τὰ παρ' ἐμοῦ ὄντα. *fundulus exhaustam cernentes rem meam familiarem.* 1211, 6.
- ἐξανδραποδίζεσθαι] ἐξανδραποδίσθη τῆνος καταληφθεῖσα. 1207, 18. τὰ μὴ ὑπακούοντα κατὰ κράτος λαβόντες καὶ ἐξανδραποδισάμενοι. 239, 1.
- ἐξανίστασθαι] μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανιστάσας. 208, 21. ἐξανιστάντες μεταξὺ διεπυόντες. 284, 23. ἐξανιστάσας. *cum jussisset surgere.* 1259, 3.
- ἐξαπατᾶν] *idem quod simplex. ῥᾶστον* ἀπάντων ἔστιν ἑαυτὸν ἐξαπατᾶσαι. 33, ult. τίς ὃ τὴν πάλιν ἐξαπατᾶν; οὐχ, ὃ μὴ λέγων ἂ φρονεῖ; 319, 27. ἐξαπατήθην. ἤμαρτον. ὁμολογῶ. 374, 18. *est lex vobis: ἕαν τις, ὑποσχόμενός τι, τὸν δῆμον* ἐξαπατήσῃ, κρίνειν, καὶ ἀλλῶ, θανάτω ζημιῶν. 498, 5. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι. 690, 17. ἐξαπατᾶν et παρακρούεσθαι *copulantur.* 725, 26. ἐξαπατημένοι ὑπὸ πολλῶν τῶ λόγῳ. 1211, 9. φθόνον ἐξ ᾧν ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾶς ἔλεον. 577, 26.
- ἐξαπάτη] *pro* ἐξαπάτησις, *deceptio, illusio.* ἐξαπάτης ἕνεκα. 487, 10. τοὺς ἐπ' ἐξαπάτην ἦν ῥηθισομένους ὑπὸ τούτου λόγου. 1116, 2.
- ἐξαπαστέλλειν πλοῖα. 251, 5.
- ἐξάσπειν] ἐξάφμενος μονοῦ κῶδωνα. 797, 13.
- ἐξαργυρίζειν] ἦν ἐνθάδε ἐκέντητο φανερὰν οὐσίαν, ταύτην ἐξαργυρίσας. 59, 5.
- ἐξαρέσκειν] ἕαν τοὺς κυρίους ἢ δάροις, ἢ δι' ἄλλης ἥστνωσῶν ὁμιλίαις, ἐξαρέσθαι. 1396, 26. ἐξαρέσασθαι πάντας, *satisfacere, mores suos approbare omnibus, οὐκ ἔστι δυνατὸν τοῖς αἰσχροῖν τι πεποικῶσιν.* 1397, 3.
- ἐξαρηθμεῖν] *dicitur debitor æs alienum diluens, et in mensa numularii numis presentibus refundens. auszahlen, oder aufzählen inbarer Münze* [to pay down in ready money]. ἐν τῇ ἀγορᾷ ταῦτα τὰ χρέηματα ἐξηρηθμισε. 832, 4. 1283, 4.
- ἐξαρκεῖν] *prodesse, vel sufficere ad approbandam alicujus excusationem.* οὐδὲ γὰρ ἐξαρκέσει τοῖς ἀπολαύσει τῶν συμμάχων, οὐδὲ τοῖς πασινα αὐτῶν, οὐδὲ ταῖς γυναῖξιν. 373, 11. *datum, in potestate positum esse.* 497, 14. ἐξαρκεῖ τοῦδ' ἱμῶν. *prodestne hoc vobis.* 664, 10. *satius, consultum esse, expedire, vel licere, datum vel opportunum esse.* τότε περὶ αὐτῶν εἰπεῖν ἐξαρκέσει. 817, 11. ἐξαρκῶν. *sufficiens.* 823, 24. οὐκ ἐξήρκεσεν ἂν εἰς ἕκτον ἔτος. non sufficisset in sextum annum. 833, 21. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἀγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν παροῦσαν. 1033, 12. καὶ ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρκεσαν αὐτοῖς. non satis fuit illis istæc a me abstulisse. 1155, 8. ἐξήρκει αὐτοῖς ταῦτα ἀδικουμένοι περιορᾶν. *placuit illis has pati injurias inultis, iisque acquiescere et eas contempnere.* 1273, pen. ἐπὶ πρὸς γε τοῦτοῦ τὸν κατάπτυστον, βραχὺς μοι καὶ σαφὲς ἐξήρκει λόγος, *citat Schol. Herm. p. 128, 7.*
- ἐξαρενεῖσθαι] λίαν ἀναιδῶς μὴ λαβεῖν ἐξαρηθμενος. 818, 24. οὐκ ἐξαρενεῖται τὸ συμβόλαιον μὴ γενέσθαι. 907, 19.
- ἐξαρενος] τοιούτους θεῖς νόμους, οὓς πάλιν αὐτὸς ἐξαρενος ἦν μὴ τεθεῖσθαι. 570, 21. ἐξαρενος γίνεται [id est, ἀρενεῖται] τὰς συνθήκας, ἅς ὤμοσε. 677, 22. ἐξαρενος γίνεται περὶ τῶν ἄλλων τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς συνθήκαις. 679, 21.
- ἐξαρητᾶν] ἐξαρητᾶσαι στρατόπεδον. *sibi exercitum adjuangere, et pone se trahere, veluti filium ex se aptum, aut tanquam avis alas habet sibi appositas.* 123, pen.

ἕαρχος καὶ προηγεμών. choreæ ductor, præsulor. 313, 27.
 ἕαφαιρεῖν]. πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἕαφαιρέσθαι. vindicare. 100, 8.
 ἕεγγυῶν] ἕεγγυοθέντα. illum, pro quo fidejussor spondentur. 713, 1. ἕεγγυημένοι. datis pro se fidejussoribus dimissi. 394, 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἕεγγυῶν μηδένα. Bürgerschaft für niemanden leisten [to become security for nobody]. 724, 6.
 ἕεγγυήσις, citat Harpocr. ex orat. in Aristocratem, vel, ut Valesius correctum it, Timocratem. Sed in neutra legitur.
 ἕελλειν ἐκ τῆς ἐργασίας. ex opere (metallico) vi expellere. 976, ult. 977, 1.
 ἕεῖναι] τὸ δοῦναι ἡμᾶς εἕῖναι ἀφείλετο, citat Demetrius Phalereus p. 144. §. 227. ex or. Leptinea.
 ἕεῖπειν] ῥητὰ καὶ ἀρῆτα κακὰ εἕῖπειν. 540, 9.
 ἕεῖργειν δέει καὶ φόβον τὴν δίκην. 555, 14. ἐκ τοῦ θεάτρου. 572, 12. et 18.
 ἕελαύνειν τὸ ἁμολογούμενον γένος. 1089, 1.
 ἕελέγγειν] μὴ οὖν ἐξελέγγητε ὡς κακῶς ἔχει τὰ Ἑλληνικά. 188, 25. ἐξελέγχονται αἱ δυνάμεις ὑπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ὡς οὐδὲν οἶαί τε οὔσαι ποιεῖν. 50, ult. ταῦτα μὲν ἐξελέγχονται [scil. ψευδομένοι]. 92, 9. πάλαι πάντας ἦσαν ἐξεληλεγμένοι. jam dudum e multis constiterat documentis, fidi illis non posse, et opes eorum esse contemnendas et nullius momenti. 233, 3. ἵνα εἴη ἀκριβῶς ἐξελέγγξαι με. 1216, 19.
 ἕελευθερικούς νόμους, citat e Demosthene Julius Pollax III. 81.
 ἕεπίστασθαι ἀκριβῶς. 418, 10.
 ἕερεῶν] effundere (aquam). ἐξέρεα τὸ ὕδωρ. 963, 9. 993, 17.
 ἕερημοῦν] ἵνα μὴ ἐξερημοθῆ ὁ οἶκος. 1053, 15. πῶς οὖν ἂν μάλλον ἄνθρωποι ἐξερημώσωσιν οἶκον, ἢ εἰ —. 1076, 24. ubi docet, quibus rebus gens aliqua desoletur. οἶκος ἐξερημούμενος. eine ausgestorbene Familie [a family become extinct]. 1073, 14.
 ἕερχεσθαι] ἐξελθόντι δ' ἐν παίδων, τὰκόλουθα τούτοις πράττειν. 312, 24. τῶν ἀνδροφόνων τῶν ἐξεληλυθότων. qui ob cadem patratam e patria ulro emigrarunt. 634, 12. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι. 501, 10. ἐξεληλύθεσαν οἱ χρόνοι. præterierant. 655, 11. ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἦδη ἐξεληλύθεν ἐκ τῆς πόλεως. desiderant, extincta, obliterata, exstipata. 688, 20. ἐν τῷ ἐξελθόντι ἐνιαυτῷ. 900, 27. τοῦ ἐξελθόντος μηνός. mense proximo præterito. 978, 3. ἐξῆλθε μοι ὁ χρόνος τῆς τριηραρχίας. elapsum est. 1209, 18. 1210, 26. στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελεθῶν. in illa castra non egressus. 1553, 24.
 ἕετάζειν] τότ' ἀκριβῶς αὐτὰ ταῦτα πάντ' ἕετασθήσεται, id est, ἐξελεγχθήσεται.

23, ult. οὐ γὰρ ἐστὶ πικρῶς ἕετάζειν, τί ἀπέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ἡμῶν πρώτων ὑπάρξη τὰ δέοντα. 26, 4. πρὸς πλεονεξίαν καὶ τὸ πᾶνδ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμοὺς ἕετάζων. 67, 16. δύναμις ἕετασμένη (gemustert, levied) καὶ παρεσκευασμένη. 180, 3. ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων, ἃ κατεφύσω μου, ἕετάσω. 229, 3. καὶ λέγων καὶ γράφων ἕεταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ἡμῶν. gessi me. bin ich befunden worden, oder habe mich finden lassen, mich gewiesen [I have been always found, I have always appeared, I have proved myself]. 286, 4. ἐξὴν αὐτῷ μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων ἕετάζεσθαι. 376, 9. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς τοὺς ζῶντας ἕετάζομεν. 330, pen. οἶα σὺ τὰ πρᾶγματα πεποιήκας, τοιαῦτα ἕεταζόμενα φαίνεται. 378, 1. τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἰς ἕεταζέτο [id est, εἰσεκίετο]. 434, 23. οὐδ' ὅλας ἐν οὐδενὶ τούτων ἐχθρὸν ἕεταζόμενον. 535, 24. ἕετάζεσθαι πανταχοῦ ἐχθρὸν τὸν φιλότιμον. 566, 27. οὐδαμῶ τῶν συγχειρόντων τῷ δήμῳ ἕετασθη. 579, 20. ἕετασθῆς οὐδενὸς τούτων κατήγορος. 613, ult. ἕεταζομαι ἐν γραφαῖς δημοσίας καὶ ἀγῶσι. 701, 21. παρὴν καὶ ἕεταζέτο. 795, 8. τριῶν ἡδὴ καιρῶν κατεληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἕετάζετε. 918, 19. πρὸς τὸν ἀρχοντα—οὐδέπω καὶ τήμερον ἕετασται. ad magistratum nunquam accessit, in ejus foro se nunquam conspicuendum præbuit. 980, 5. ἕετάζεσθαι φιλοτιμούμενον καὶ προθυμούμενον εἰς ἃ δεῖ τῆ πόλει. 1121, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἴδοι τις ἂν τοὺς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἕεταζομένους. zur Rede gestellt, zur Rechenschaft gezogen [brought to account, called to give an account]. οὗτος δ' αὖ τοῖναντιον τὸν δεσπότην ὁ δούλος ἕετάζει, ὡς δῖτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων. 1124, 22. ἕετάζειν τὸν ἄλλου βίον τολμᾶς. 1125, 21. ἕεταζες τὸν ἡμέτερον πατέρα ὅστις ἦν. 1126, 13. ἐν ἅπασιν ὅσοις περὶ ἕακστος ἡμῶν ἕετασμένος φαίνεται. 1305, ult. ἕετασθη περὶ τούτων μηδεὶς λόγος. 1307, 1. ἕετασθεὶς οὐδαμῶ πᾶσσοτε ὡς ξένος. 1307, 20. ἐγὼ δὲ οὐ μόνον φανήσομαι αὐτὸς ἕετασμένος πρῶτος, me meimet copiam fecisse, mich zu erst eingestell, eingefunden habe [I appeared among the first], versatus inter primos, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακεκλικῶς. 1470, 8. 1469, 16. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἕετασσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ἡμῶν δίκαια. 1469, 22. τοιαῦτά ἐστιν ἐφ' οἷς ἕεταζόμην ὑπὲρ ἡμῶν. 1468, 11. 1476, 15. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἕετάζειν. compare, exigere. 1485, 17. τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου ἐνεκα ἕετασμένη. comparata, excogitata, zugepasset, angemessen, zugeschnitten [reudered perfectly conformable with, prepared in exact conformity with], (disci-

- plina Platonica). 1490, 15. et sic quæ p. 471, pen. πάντα ἐζητασμένα ἐπὶ τὸ βελτιῶν.
- ἐζήτασις] πᾶσαν ἐζήτασιν λάμβανε· οὐ παραιτούμαι. 308, 25. 499, 11.
- ἐζητάω] τῆς ἡμετέρας ἐχθρας δικαίον ἢν ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν τὸν ἐζητασµὸν ποιῆσθαι. æquum erat, nos nostrarum simultatum inter nos dimicationem facere, fortunamque odiorum nostrorum mutuorum, in nobismet ipsis, non in aliis periclitari. Exponit orator ipse in proximo πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι. 230, 15.
- ἐζηταστικόν, scil. ἀργύριον, idem est, ut videtur, atque μισθὸς τοῦ ἐζητάζεσθαι, id est, τοῦ παρῆναι καὶ ὀρᾶσθαι ἐν μίῳ στρεφόμενον, merces data civibus invalidis, qui emeritis stipendiis, arma ferre et munia castrensia obire non valentes amplius, in urbe manerent, sicut dicta, quoniam ἐζητάζοντο, præsto essent, copiam sui, quoties usus et necessitas esset, facerent magistratibus. merces presentia. 167, 17.
- ἐζηταστικῶς] τοὺς παρέργως ἐνταυτοῦ, ἀλλ' οὐκ ἐζηταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. non cum proposito diligenter et severe pensitandi consilia in concione agitata. 215, 10.
- ἐζηυρίσκω] comminisci; meditando indagare. προφάσεις ἀδικίους ἐζηυράν. 152, 7. τὰς εἰκοσι μνᾶς ἐκέλευον αὐτὴν ἐζηυροῦσαν αὐτοῖς ἀποδοῦναι. erschwingen, aufreiben, ausfindig machen [to raise, to furnish, to make up]. unde, unde extunder. 1354, 27.
- ἐζέχειν] de sole oriente, ultra oram cæli exsurgente. πρὶν ἀνῆλιον ἐζέχειν. 1071, 3.
- ἐζηγηῖσθαι τῷ κήρῳ τὸν νόμον. formulam legis ad populum recitandam præconi verbatim præire. 363, 18. docere de jure sacrorum. ἤροντό με, πότερον ἐζηγησονται μοι μύνοι, ἢ καὶ συμβουλεύουσι. 1160, 10. ἐζηγησόμεθά σοι τὰ νόμιμα. 1160, 13.
- ἐζηγητής] magister, qui alium docet, monet, instruit, consilia a se reperta subministrat, der Anstifter, Rüdelführer [the chief instigator, he who puts the whole machinery in play]. Λάκριτος ἦν ἀπάντων τούτων ὁ ἐζηγητής. er drehete die Bolzen, die andere verschossen mussten [he prepares the weapons which the others are to use]. 928, 20. interpretis caeremoniarum et juris sacri. ἐλθὼν ὡς τοὺς ἐζηγητάς, ἵνα εἰδείν, ὅτι με χρὴ ποιῆν περὶ τούτων. 1160, 4.
- ἐζήκειν] ad finem vergere, excurrere, vel jam præterisse. ὃ μῆπω ἢ πρόθεσμία ἐζήκει. tempus præstitutum nondum elapsum est. dem seine Frist noch nicht verstrichen ist [the term allowed to whom has not as yet expired]. 1055, 4. μελλούσης ἦδη μοι ἐζήκειν τῆς ἐπιερμερίας.
- 1154, 8. πρὶν ἐζήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς εἶδει τὰ λύτρα καταθεῖναι. 1250, 17. τὸν χρόνον ἐζήκοντα τῆς τριεταρχίας. 1211, 9. 1212, 26.
- ἐζηκονταταλαντία. 183, 8. et 11. classis contribuentium, quorum summam contributionis universe conficiunt sexaginta talenta.
- ἐζῆς πάντα. omnino omnia, nullo excepto. 722, pen.
- ἐζιέναι] ὁ μὴδὲ λαχεῖν τῶν ἐζιόντων εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ. qui, sorte jacta super delectu militari, vota faciebas, ut nomen tuum in iis ne prodiret, quibus necesse esset in castra exire. 558, 15. εἶτα τὸτ' ἐξίμεν. tum exibimus in castra. 730, 10. ἐξόδους λαμπράς ἐξιοῦσαν. in publicum. 1182, 27. μήτε τοὺς ἐζιέναι [in aciem, in castra] κελεύοντας διὰ τοῦτο νομίζω ἀνδρείους εἶναι. 1457, 1.
- ἐζιστάναι et ἐζιστασθαι] in activo, mente dejicere, exsternare. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐζιστησιν ἀνθρώπους ἐαυτῶν. das entstellet sie [that confounds them]. de statu mentis dejecit. 537, ult. ἐκστῆναι, decedere, discedere, deviare ab aliquo instituto vite, vel præcepto, vel decore. ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ἡμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον. 143, 13. ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. 230, 3. ἐζίσταμαι οὐδενί. nemini concedo, de via quasi decedo honoris causa, ut certamen, contentionem cum nemine defugio. 331, 8. ἐξεστῆκε τῶν ἐαυτοῦ δι' ἀπορίαν. bonis cesserat. 900, 20. 981, 3. ἀπόλετο ἐκεῖνος καὶ τῶν ὄντων ἐξέστη. er machte Banquerout [he became a bankrupt]. decoxit. 1120, 24. πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα. infitutum, oratione a se amolitur. ablehnen [to exculpate one's self, to disown]. 363, 28. ὑπὲρ δόξης οὐδένα πάποτε κίνδυνον ἐξέστησαν. defugerunt. 460, 2. 617, 15. ἐξέστηκα τὰ τοιαῦτα. devito, declino. 891, 3. σταμνοῦς ὀρθόκοντα ἐξστηκτός οἴνου. corrupti, acidi facti. 933, 25.
- ἐξόδος] expeditio militaris, exitus in castra. ναυμαχίας, ἐξόδους πείρας, στρατείας. 259, 20. 287, 22. processus matronæ in publicum in vestitu splendido, et comitatu ancillarum. λαμπράς ἐξόδους ἐξιοῦσαν. 1182, 27.
- ἐξοικεῖν] Athenis alio transferre habitaculum. ἐξοίκκε Μεγάραδε. 845, 19.
- ἐξόμνουσθαι] jurato aliquid recusare, detrectare, ejurare, excusata valetudine, vel alia quapiam sontica causa, cur imperata facere minus possis. 378, 18. ἐξόμνουσθαι ἀρρωστεῖν. jurato valetudinem excusare. 379, 17. ἐξόμνουσθαι ἀναγκάσω. cogam cum juratum infitari, aut factum id esse, aut se scire id factum. 596, 19. 1119, 10. et 24. 1190, 10. ταῦτας τὰς διαβολὰς ἐξομνουμένους, 1310, 2. ταῦτα οὐκ ἂν ἐξομνοῦσθε Εὐβου-

λίθης. non facile ausit Eubulides hæc jurato infitari. 1317, 7. ἀναγκάσω αὐτὸν μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτόν. 1354, 4.

ἐξορκίζειν] exterminare, ultra fines amandare. ἐξορκίαι δεῖ ὑμᾶς τοῦτο τὸ θῆριον. 798, 25. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορκίζουσι διάνοιαι. 808, 16.

ἐξορκιστος. 548, 27.

ἐξορκίζειν] jurejurando adigere. καθ' ἕνα ἕκαστον πρὸς τὸν βωμὸν ἀγοντες καὶ ἐξορκίζοντες. 1265, 6.

ἐξορκιστῶν] idem, scil. in præscriptam jurisjurandi formulam jebere jurare. 388, 16. 1119, 7. 1243, 26. (auf den Eyd treiben, to make one swear.) 1369, pen. 1371, 17. 1372, 1. b) jurisjurandi religione exsolvere, resecurare. 535, 23.

ἐξορκιστῶν] navem e portu eductum tenere stantem extra portum ad ancoram. ἐξορκιστῶν τὴν ναῦν ἐκ τοῦ λιμένος. 895, 8. et 11. 900, 12.

ἐξορκιστῶν τὰς ἐλαίας. 1073, 26.

ἐξορκιστῶν] præsulcare, præsulctorem agere. αὐτὰς πίδασι ἀχέτο ἐξορκιστῶν. 614, 23.

ἐξορκιστῶν] ἐξορκιστῶν δίκη, actio unde vi manuce. Si quis de prædio, domove, quam possessum ierit, ἐξίλλεται, expellitur. 528, 13. ἐξορκιστῶν λαχόν. 540, 24. ἐξορκιστῶν δίκην ὑπομένει φεύγειν. actionem adversus se institui agivo patitur, ut adversus eum, qui bona pecuniasque alteri debitas per nefas delineat, eique denegat, cui debeantur. 543, 27. ἐξορκιστῶν ἂν ἐφευγον νῦν, ἀλλ' οὐκ ἀργυρίου δίκην. ageret nunc mecum ex titulo detenti per nefas alieni, non æris debiti. 1240, 22.

ἐξουσίαν καταλείπειν. 213, 7. ἐξουσία τῆς εἰρήνης. cum per pacis veniam ea licet facere, quæ bello vetantur et impediuntur. 240, 22. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας. sed videte hominis confidentiam, audaciam, arrogantiam. 403, 26. ἐξουσίαν ταύτην σχήσετε. 428, 22. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὀρώντας ποιούμενος. in licentia se jactans. 1356, 2. ἐν τοιαύτῃ οἴμαι ἐξουσία τετραμμένη. 1362, 13. ἀνευθέτητος ἂν, εἰκότως, τραπεῖς ἐν ἐξουσίᾳ. 1477, 14.

ἐξω] foris, h. e. in campo, in castris, ut opponatur ei, quod domi, h. e. in urbe, vel pace est. ἐξω γενέσθαι. 16, pen. ἐξω τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἰσπίων ὄντων. cum sui (Thebanorum) peditesque equitesque (h. e. universæ copia) foris, sub dio, sub pellibus agerent. 299, pen. τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἐξω γενέσθαι. 49, 25. ἐξω βλέπειν. ad amicitias extraneas respectare. 332, 15. ἐξω αὐτῆς οὔσα ὑπὸ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ τραύματος ἢ γυνή. 403, 4. τοὺς δὲ χεῖρους μὲν

τούτων, ἐξω δὲ τοῦ ποιητοῦς ἄγαν κληθῆναι. qui nondum ad famam prorsus perditorum et profligatorum hominum grassati sunt. 798, 3. ἐξω πέντ' ἐτῶν. post quinquennium. 989, 27. κοινῇ πάντες οἱ σύσονται προσελθόντες, οὐκ ἐγὼ τῶν ἄλλων ἐξω (id est, χωρὶς). 1257, 23. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐξω τοῦ πραγματος οὔσι. 519, 21. ἐξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐπίσησαν τὴν ὥραν. extraxerunt negotium ultra mediam noctem. 1265, 3. ἐξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν. nefanda verba jactare a causa præsentis agenda. 1308, 22. ἐξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορῶν. 1347, 5. πῶς οὐκ ἐξω χρῆ τοῦ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς ἠγεῖσθαι. qui fiat, ut vobis ipsis minus videamini desipere. 1450, 15. τῶν πλεονεκτιμάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἐξω. ignara, ab iis aliena. welche davon nichts weiss [which were unknown to them]. 1490, 14. ἐξω με προσηλακισμοῦ γενέσθαι. 1471, 19.

ἐξωθεῖν] ἐξωσθήσονται τοῦ εἰπεῖν. excludar opportunitate dicendi. 720, 4.

ἐξωθεν] τοῖς ἐξωθεν λόγοις, rebus a præsentis alienis, ἠγμένους. 228, 11. ἐξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἐνδοθεν δὲ οἱ συμπεράττοντες. 437, 11. ἐξωθεν δὲ κύμα περιέσει. 780, ult. ἐξωθεν μετέειχον αὐτῷ τοῦ δανείματος. 1284, 22.

ἐξωλεία] ὀμνυκαὶ ἐξωλείας. jurabat ita, ut ipse semet extrema pesti devoveret. 553, 17. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας. 642, 14. κατ' ἐξωλείας ἐπιτοκρεῖ. tametsi mala omnia sibi fuisset imprecatus jurans, si sciens falleret, tamen falsum juramentum dixit. 1305, 12. ἐπαρσάμενον αὐτῷ ἐξωλείαν. 1204, 11. ἐπαρῶμαι ἐξωλείαν ἐαυτῷ καὶ τῇ οἰκίᾳ. 747, 13. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἐαυτοῦς ποιεῖν. 1315, 11.

ἐξωλής] ἐξωλείς καὶ προούλεις ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ ποιήσατε. 332, 21. εἰχεσθαι αὐτὸν ἐξωλή ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν. 363, 23. ἐξωλής ἀπολοῖμην καὶ προούλης. 395, 7. ἂν γένος ἐξωλέστερον οὐδέην. 1342, 7.

ἐξωμοσία] jusjurandum, quod quis negat se nosse rem, aut gestæ interfuisse. 1119, 26. voc. ἐξωμοσία Harpocr. h. v. citat ex orat. de falsa legat.

ἐορτῇ] λαμβάνετε αὐτὰ εἰς ἐορτάς. 14, ult. εἰς τὴν ἐορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ἀναλίσκειν. 1351, 27.

ἐπαγγελία ἐστὶν ἡμῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. jus denunciandi. 602, 11.

ἐπαγγέλλειν] denunciare, sive indicando rem factam, sive imperando faciendam. ἐπαγγέλλειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. referre ad Thesmothetas apud eos denunciare. 600, 22. ἐπαγγελίας Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντῶν. cum denunciasset, h. e. ut rem certo tempore locoque condicto faciendam imperassem. 1041, 4. 1069,

11. προσέλθωι τις ἂν καὶ δευθὴν καὶ ἐπαγγεῖλαιεν ἂν (postulet, flagitet) οὐδὲν ὀκνῶν. 1129, 19. ἐπαγγεῖλαιαντίς μου θεραπεύειν τὴν ἀνδραπον. 1159, 20. ἐπήγγειλα αὐτῷ ἦκειν ἔχοντα τὰς συθῆκας. 1181, 18. οὔτε ὕστερον ἐπήγγειλον. neque postmodum diem dixit, quo in foro adesset ad causam dicendam. 1336, 12. ἐπαγγεῖλαιαντες πανδημίει στρατεύειν. 1379, 23. annuntiare. ἐπαγγελθέντων ἡμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων. 1207, 12. In medio a) postulare. 354, 11. 401, 17. et 21. b) profiteri artem. sich wofür ausgeben [to profess]. καὶ γὰρ ταῦτα δεῖνός εἶναι ἐπαγγέλλεται. er will darinne stark seyn [that he will be, most powerful in, very clever in]. 938, 7. et 9. c) ultro polliceri, recipere quid faciendum, vel præstandum. ἡμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βόθθειαν ἐπηγγείλατο. 251, 19. 660, 16. ἐπηγγελμένους τοῖς ναύταις μεγάλους μισθοῦς, εἰ τὴν ναῦν διασωσάσιν. 384, 13. ἐπάγγελμα ἐὶ ὑπόσχεσις copulatur, ut in eodem genere diversa. 397, 3.
- ἐπάγειν] ἐπάγουσιν ἡμᾶς ἐπὶ ταῦτα. impellunt, stimulant. 37, 8. ἐπάγουσι τὸν Πέρσιν ἐπὶ τοῦς Ἕλληνας. 160, 15. αἰτίαν φευδῆ τινὶ ἐπάγειν. über einen bringen, cinem aufbürden [to charge one with, to impute to]. in aliquid conferre. 275, 4. et 22. ἐπάγειν δίκην. causam querelæ dare. 277, 12. γραφὰς, εἰθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων ἡμοί. 310, 5. ἐπάγειν τίμημα, ὅτι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. 523, 1. εἰ τοσοῦτον καὶ τιμωκόντων κακὴν ἐπάγειν τῷ ἀδίκῳ. imputat, insimulat, studet efficere, ut aliquis, qui sit insons, pro auctore facinoris habeatur. 548, 24. ἐπάγαγέ μοι φόνου αἰτίαν φευδῆ. 550, 22. 552, 2. causam extrinsecus superinducere, vexationis ergo, quo causam præsentem hoc faceret perplexiorem. 970, 16. ἀλλ' εἴσατε καθ' αὐτοῦ τὴν ψῆφον ἐπαχθῆναι. 1147, 21. τοὺς καθ' αὐτῶν ἐάσαντας τίμημα τοῦτον ἐπαχθῆναι. 1229, 13. παρανοῦνται ἐμοὶ μὴ μείζω πρᾶγματα, ἢ δυήσομαι φέρειν, ἐπάγεσθαι. mihi consciscere. mir auf den Hals laden [to lay the burden on my shoulders]. 1256, 11. ἐπάγονται ἑαυτοῖς ἀιθαίρετον δουλείαν. 424, 9.
- ἐπαγωγὸς] blandus, illex, lenocinans. ἐπαγωγὸς λόγους, οὓς ἂν τις δεόμενος ἐκ ποιηρῶν πραγμάτων εἴπῃεν ἂν. 1368, 18.
- ἐπαίνῳ] natura solent homines ἀχθεσθαι τοῖς ἐπαίνουσι ἑαυτοῦς. 226, 22. ἐπήνεσε τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. decreto publice scripto et proposito collaudavit eos. 414, 8. ἐπήνεσέ με καὶ ἐπὶ δέισσιν ὡς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. 1210, 21. ἀλλ' οὐν τελευτήσαντάς γ' ἐπαίνουσι. 1022, 14. πῶς οὐκ ἄποπον τούτους μὲν αὐτοῦς ποιητοτάτους τῶν πολιτῶν νομίζειν, καὶ δ' ἐπ' αὐτοῖς ἐπαυμαμένους χριστοῦς ἡγεῖσθαι. 1234, 13.
- ἐπαινήτης] τὸν ἐπαινήτην τούτων καὶ σιπεργόν. 752, 2.
- ἐπαινος] τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν. 26, 1. τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίων ἀποσπερῶσει. 441, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέτεστι τοῖς τευθεῶσιν. οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἐπαῖνοι τῶν οὕτω τετελευτηκότων ἴδιον κτῆμα. 441, pen.
- ἐπαίρειν] tollere, ut e. c. vocem. τινάλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν φωνήν. 449, 14. rem verbis extollere, magnificare. τί πέρα τοῦ καιροῦ τοῦς ἑτέρους ἐπαίρουσι. 208, 7. impellere præstigiis orationis ad audendum, fidendum, bene sperandum, ad vanitatem et temeritatem. τοὺς μὲν ἑαυτοῦ φίλους ἐπάρει (inflare) καὶ θρασεῖς ποιῆσαι. 286, 21. ἐμὲ οὐδὲν ἐπήρει, οὐδὲ προήγετο—προδοῦναι. 325, 10. ἐπήρει τὸ πρᾶγμα αὐτοῦς θρασύνεσθαι. 1448, 6. ἐπαίρεσθαι. spe allici ad audendum. 284, 14. κέρδεις δι' ἀπορίαν ἐπαγερομένους. 851, 14. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπηρμένος. 967, 3. ἐπαράς αὐτὴν οὕτως τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας. 1357, 26. ἐπήρθη τούτον γράφαι τὸν λόγον. 1403, 3. In medio. λόγους ἐπαίρεσθαι. jactare se in magnificentia vane orationis. 302, 13.
- ἐπαισοθάνεσθαι. 24, 5.
- ἐπαιτιάζεσθαι] ἐπαιτιασάμενός με φόνου. 552, 1.
- ἐπαίτιος] τὰ ἐπαίτια, ut in questionem adductæ. καταδικάζειν τὴν διπλοσίαν et τὴν δεκαπλοσίαν (scil. ζημίαν) πρὸς τοῖς ἐπαίτιοις. condemnare duplo et decuplo, præter simplicem valorem ejus rei, quam quis furto averlisse accusatur, e. c. valorem ovis, et tum præterea decuplum illius valoris. 733, 6.
- ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει. consecrari. 284, 6. γνώμαις. 284, 8. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν. obsequi, cedere. 805, 24. τοῖς καλῶς φρενοῦσιν οὐκ ἐπακολουθητέον τῇ τούτων ἀποστοίᾳ. 1402, 14.
- ἐπακούειν] auscultare. τῶν τοιοῦτων προκλήσεων πολλοὶ προίστανται ἐπακούοντες τῶν λεγομένων. 1142, ult.
- ἐπαλξίς] ἐσάλξεις, ἄς κοινῶμεν. 56, 16.
- ἐπαυμαίνειν τοῖς πρᾶγμασιν ἐκ τῶν παρόντων. 1439, ult.
- ἐπανάγειν πάλιν τὰ πράγματα εἰς ἔλευθερίαν. 196, 8. οὐδ' εἰς τὴν ἡρώικὴν ἐπαῖνκται τάξιν. 1391, 22.
- ἐπαναγκάζειν] idem, quod simplex. ἐπανάγκασται τὰ τοιαῦτα γράφειν. 974, 13. ἐπαναγκάζετω ὁ ἄρχων ἢ αὐτὸν ἔχειν, ἢ ἐκδιδοῖαι. 1068, 8. ἐπανάγκασεν ὁ δῆμος, ὃν ἂν ἀνδραπον ἴδοι σώφρονα καὶ χριστὸν, τούτον πράττειν τὰ κοινὰ καὶ ἀρχεῖν. 1460, 20.
- ἐπάναγκες] necessario. 706, 21.
- ἐπανάλισκων] præter, vel ultra tempus statutum, modum ex jure præfixitum,

- adhuc plus erogare sumtuam. 1219, 25. 1223, 13.
- ἐπαναμνησκειν] καίπερ ἀκριβῶς εἰδὸτα ἔκαστον ὑμῶν ἐπαναμνησῆαι βούλομαι. 74, 3. ἐπαναπλεῖν. 1292, 2.
- ἐπαναφέρειν] in Rechnung bringen [to bring to an account for]. 1031, 8. referre, imputare ut causæ rei. οὐδ' εἰς μίαν οὔτε δεινότητα, οὐτ' ἀλαζονεῖαν ἐπανοίσει. 59, 26. ταῦτα δὲ κύρια ἔσεσθαι, ἐπειδὴν αὐτὸν ἐπανερχθῆ. 78, ult. τὸν ἀριθμὸν τῶν χρημάτων εἰς τοὺς συνεπιτρόπους ἐπαναφέρει. causatur eos ista, aut accepisse, aut furatos esse, ipsis imputat. 329, 4.
- ἐπᾶνεμι δὴ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὡς τὰ τούτων ἀδικήματα — Hermog. 417, 10. ἀλλ' ἐκείσε ἐπᾶνεμι, ὅτι — 281, 26.
- ἐπανερχεσθαι] εἰς τὰ γράμματα ἐπανελθεῖν. ad tabularum inspectionem receptum habere, si quid incidat dubii. 837, 14. 904, 6. ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τοὺς Ἐλευσίνους, ὅθεν ἦν τοξαρχῆς. 1087, 8. ἐπανέλθη εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν ὁ παῖς. 1331, 23. ἐπανελθεῖν (enarrare) τοῦθ' ὑμῖν βούλομαι. 1351, 23.
- ἐπᾶνεχθην] ἐπὶ ταῖς παρ' ἡμῶν ἐπᾶνεχόντες ἐλπίζω. drauf harrende [confiding therein]. alti quasi et pasti spe nostri auxilii perdurantes in malis suis cum patientia. 357, 10.
- ἐπᾶνήκειν] redire. αὐτὴ (ultro, sponte sua) ἐπᾶνήκεν εἰς ἐμέ. 1156, 3.
- ἐπᾶνίαναι] remittere (a v. ἰέναι asperato) de pretio annonæ. ab immodico ad æquius pretium devenire. ἐπᾶνήκεν ὁ σίτος. der Fruchtpreis hat abgeschlagen [the price of corn has fallen]. 389, 9. δεῖ δὲ ταῦτα ἐπᾶνέντας. 26, 27. τὸν παρόντα φόβον. 287, 7. b) ἐπᾶνίαναι (ab ἰέναι eundo, cum leni) εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν. 1087, 23.
- ἐπαγορθεῖν] ταῦτ' ἐπαγορθεύσάμενοι. 12, 19. de ἐπαγορθεύσει: pæcis cum Philippo contractæ multa fit mentio p. 81. et 82. τοὺς ἰδίους πολέμους ἐπαγορθεύσασθαι. 179, 17. τὴν τῆς φύσεως κακίαν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς ἐπαγορθεύσασθαι. 570, 10. ὑμᾶς δεῖ τοὺς ἐπαγορθεύοντας φαίνεσθαι. compescere flagitia, corrigere. 922, 16. τὰ παρὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμαρτήματα ταῖς ἡμετέροις ἐλάβαις ἐπαγορθεύονται. 1232, 13. ἀπὸ τῶν ἰδίων τὰ τῆς πόλεως ἐπαγορθεύσειν. 1232, 10. ἐπαγορθεύμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα. 1295, 20. ἀμείους ἐστὲ τὰ τῶν ἄλλων δευὰ ἐπαγορθεῖν, ἢ τῶν ὑμῶν αὐτοῖς συμβαινόντων φροντίζω. 1429, 1. ἐπαγορθεύσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. 1447, 1.
- ἐπανόρθωμα τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων. 774, 19.
- ἐπανόρθωσις τῶν νόμων. 707, 7.
- ἐπάνω] οἱ τούτων ἐπάνω τὰς προσηγορίας
- ἔχοντες. 1390, 26.
- ἐπαράσθαι] τί οὖν ταῦτ' ἐσθραμαι καὶ διετεινᾶμεν οὕτως σφοδρῶς. 275, 5. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἑμαυτῷ. 747, 13. 1204, 11. ἐπαράσθαι ἀρὰς τινος δεινὰς καὶ χαλεπὰς. 1268, 25. ἐπαρῶμενος ἐξώλειαν αὐτοῦ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ, ἐπαρῶμενος ἂ οὐτ' ἐγένετο, οὐτ' εἶδεν, οὐτ' ἤκουσεν ἀνδρώπων οὐδενός. 1348, 15.
- ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις. 316, 1. ἔσα ἐδυνάμεν ἐκᾶστω ἐπαρκεῖσαι. administrare, præbere. 1214, 5.
- ἐπαρτᾶν] τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπληρημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, ult. τοσοῦτες ἐπῆρητητὴ φόβος. 666, 14.
- ἐπαρχος (lectio corrupta). 521, 27.
- ἐπαυξάνειν τὸν ῥαθυμίαν. 38, 1. οὐ δὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥάμην τοσοῦτον ἐπυύξεται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμίλειαν. 43, 15. σοῦ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἤθος ἐν ἅπασιν, ἂ ποιεῖς, μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει (exaggerat) τῷ σώματι. 1406, 6.
- ἐπαυτοφάρω ἐξελέγχειν. 378, 12.
- ἐπαχθῆς] ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι. 269, 21. ἐπαχθῆς qui sit. 580, 17. ad 22.
- ἐπειγείναι] ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔλαττον ἔχειν ἐπειχθέντες. in eo, quod ita festinassent. 394, 17. διὸ ταῦτα πρᾶξαι ἠπειχθησαν. 867, 4.
- ἐπειναί] ἐσπόντος τοῦ φόβου τούτου. hac formidine imminente. 517, 15. εἰ μηδεὶς ἐπὶν ἄγῶν, μηδὲ κίνδυνος. si nullum certamen maneret, expectandum, vel timendum foret. 517, 17. ἔδειξα καὶ διεμαρτυρόμεν, ὅτι ὅρος οὐδαὶς ἐπισσι τῆ ἔσχατῶ. 1040, 16. 1047, 23.
- ἐπεισανκτός] alunde importatus. σίτω πάντων ἀνδρώπων πλείστω χρώμεθ' ἐπεισανκτώ. 254, 21. 466, 22.
- ἐπεισερχεσθαι] ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χεῖρόν. noch obendrain [yet over and above that], etiam insuper in prædium meum irrupuerunt, (præterquam, quod gregem ovium aberant). 1155, 8.
- ἐπεισίναι] ex improvise supervenire conclusis alicubi, irrumpendo, quo non licebat. μὴ τοὺς ἰδιώτας ἐπεισίναι (id est, εἰσίναι ἐπ' αὐτούς). 776, 18.
- ἐπεισπηδᾶν] ex improvise cum vi alicuius in domum irrupere. 1156, 8.
- ἐπεμβαίνειν τῷ καιρῷ. oportunitate temporis adversi abuti ad insultandum afflicto. 579, 22. b) in navem inscendere, in locum aliorum, qui inde excessissent. τοῖς ὕστερον ἐπεμβᾶσιν ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων. 1214, 25.
- ἐπεξαρμαστάνειν] vetustis peccatis nova addere. οὐχ, ὅτι πολλάκις ἡμαρτηται πρότερον, διὰ τούτο ἐπεξαρμαστῆτιόν ἐστὶ. 595, 11.
- Επεξέγισις. τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακισσίους.

- 776, 16. quasi dicere voluisset, senatum, non illum Areopagiticum, sed hunc majorem, Dvros.
- ἰπεξηργάζεσθαι] prioribus facinoribus adhuc alia nova addere. ἐν δ' ἰπεξηργάσατο ταυτῶν — 274, 18.
- ἰπεξηρήσθαι] litem persequi. 501, 14. 1324, 24.
- ἰπεξηρέηναι.] ἰπεξηρέμεν τοῦ φόου τὸν Ἀριστορχόν. 519, 24. ὅσων ἐπέξει τῷ μιαιφῶ. memento hunc impurum in iure persequi. 583, 23. ἀνὸρ παθὼν (peremptus) αὐτῆς ἀφῆ τοῦ φόου, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα οὐδεὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἐξεστὶν ἐπεξηρέηναι. 983, 22. ἐπεξηρέηναι [scil. τῷ φόῳ] τοῦ φόου] μέγχεσθαι ἀεψιῶν κτελεῖν ὁ νόμος. 1161, 9. 1323, 19. τὸ τιμαρῆσθαι καὶ ἐπεξηρέηναι. 553, 3.
- ἰπέρεσθαι] interrogare, in suffragia mittere. ταῦτ' ἐπῆρετο ὁ ἐπιστάτης. 594, 26.
- ἰπέρησθαι] in mentem venire. ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐπίσθαι εἰπεῖν ἐπελθεῖν. 9, 9. 1420, ult. πολλὰκις ἔμοιγες καὶ τοῦτ' ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι. 124, 25. 173, 18. ἴσως δὲ τισὶ θαυμάζειν ἐπελήλυθε. 668, 4. ἀλλ' ἴασώτο γ' ἐπελθόν εἰπεῖν μοι. 206, 27. οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπελθεῖν Ἀθησῶται. inces-sisse. angewandelt habe [had seized upon, had befallen]. 738; 12. οἰόμενοι δὲν διαπραττεσθαι ἔτι ἀν ἐπέλθῃ τούτοις. 1050, pen. ἄν' ἕνεκ' ἐπέλθῃ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστίν. 1464, 4. b) invadee hostiliter, cum armis. 278, 22.
- ἰπερωτᾶν καδ' ἕαστον. 1030, 19. ἐπερωτᾶ [scil. τὸν θεόν] ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου. 1072, 12.
- ἰπέτειος] in annum durans, valens. ὁ νόμος κτελεῖται τὰ τῆς βουλῆς ψήφισματα ἐπέτειαι εἶναι. 651, 16.
- ἰπέυχεσθαι τοῖς θεοῖς. 274, pen.
- ἰπευοάζειν] wohlfeil geben [to sell cheap], viliis indicare, vili vendere. 687, 24.
- ἰπέχειν] inlibere, insistere. ἐπισχῶν, ἄν ἄρμακε. 179, 14. ἐπισχεῖν ὠετό τινας τοῦ ταυτῶν τι ποιεῖν. 505, 16. τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. cessationem fori indixistis, solviti per eos dies jurisdictionem suspendere. ihr stellet das Rechten ein [ye suspend judicial proceedings]. clauditis fora. 518, 20. ἐπισχεῖν ἐδειπτό μοι τὴν δίαιταν. 541, 24. ἐπίσχος est formula, qua oratores jubent scribam recitantes insistere. quam ad rem utebantur quoque voce πίπαστο. spississime locorum occurrit. v. p. 718, 14. τούτους τῆς ἄγαν κελαικίας ἐπισχέσσετε. 1128, 16. ἐπισχεῖν μοι δίκην χεῖν. 1154, 9. b) obtinere, dominari, amnere. τὴν τῶν πάντων ἀνδραγαθίαν, ἢ νῦν ἐπέχει [id est, υπερέχει, καὶ κτελεῖται καὶ ἐπιπέσει τοῦ κράτους ἔχει] χαλαστικῶς καὶ δεινῶς. 311, 22.
- ἐπηλυς] τὸς εἰς τὰς ἐπίλυδας ἐλθόντας πόλεις. 1390, 6.
- ἐπιπράξειν καὶ διαφθεῖρειν τὰ πράγματα. 97, 9. πλὴν εἰ τι τούτοις ἐπιπράξαι δέοι. 331, 13. ἐπιπράξαι τισὶν ἰδίᾳ, οἷς ἀπὸδῶς ἔχει. 500, 15. ἐπιπράξειν ἐμοῦ συνεχῶς. 519, 13.
- ἐπίπρεια ἐχθροῦ. 229, 8. ἐν ἐπιπρείας τάξει καὶ φθόνου. 229, 14. τῆς περὶ τὸν χρόνον ἀπάσης ἐπιπρείας. 522, pen. πρὸς ἐπίπρειαν δημιουργεῖν. 1426, 17.
- ἐπί] cum Genitivo constructum significat a) super, vel in. (nam saepe istiusmodi praepositionum significationes inter se sunt admodum connexae, ut vix discerni satis possint.) ἐπὶ πολλῶν ἂν τις ἰδεῖν δοκεῖ μοι τὴν τῶν θεῶν εἰκόνα φανεράν γενομένην. 18, 1. ubi aequipollet praepositioni ἐν. sequitur enim statim: οὐχ ἤκιστα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώμης γίνεσθαι. 42, 4. οὐχ οἷός τ' ἐστὶν ἔχων, ἂ κατῆστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων. iis acquiescere. 42, pen. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπὶ τῆς ἀληθείας οὔτω δεικνυμένης. 232, 15. ubi possit ἐπὶ etiam reddi per coram. coram veritate, b. e. coram tribunali veritatis. τὰ τοῦ καδ' ἡμέραν εἰς συμβόλαια ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοπεῖν. 293, 3. ubi possit etiam ex reddi. τῷ διαφθεῖρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων, scil. ὄντας. qui sunt in capite rerum gerendarum, iis praesunt. 309, 9. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεβέηαντο θεασθὶν ὄντα καὶ βδελυρίν. aliis in rebus, locis, temporibus. 515, 10. οὐκ ἐπὶ τούτου μόνου, ἀλλ' ἐπὶ πάντων. 526, 21. ἐφ' ἐκάστης μαντείας. 532, 3. ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πράγματος. 538, 4. ἐπάταξε χορηγοῦντα ἐπὶ κόρρης. 562, 9. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεδεῖν πρόφασιν λαβῶν. arrepto praetextu, se id fecisse in pompa et temulentia. 573, 1. ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπερηφανίας ὄντα. 578, 20. ἐπὶ καιροῦ τινος αὐτοῖς ἐπιθεμένου Κερσοβλέπτοου. 655, 17. ἐπὶ τῆς ἐκάστου φύσεως πάλαι τοῦτο τὸ πρᾶγμα κέρνεται. in vel coram. 770, 12. ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν ὄντες. 1419, 4. ἐπικαθάρμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης. 1189, 20. conf. p. 946. 14. ubi cum dativo constructum legitur. b) per. ταῦτα περὶ ἄσσομαι ἐπὶ κεφαλῶν εἰπεῖν. per sanima rerum momenta eundo, capitulatum. 1390, 23. c) propter. ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀργίζεσθαι. in omnes criminosos et omnia crimina pariter animadvertere. 574, 3. potest etiam ad super n. a. referri. d) de. κοινῶς ἐπὶ πάντων ἐπαίνους ποιῆσσομαι. 1392, 23. e) apud. τὴν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ μάχην. 300, 16. τὸ ἐργαστήριον τὸ ἐμὸν, τὸ ἐπὶ Θρασύλλου. 973, pen. verum Haecor. ibi citat ἐπὶ Θρασύλλου. f) coram. ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου. 1367, 17. g) a tale, memoria. ἐπ' ἐμοῦ γὰρ, οὐχὶ πάλαι, ταῦτα

γέγονε. mea ætate, me superstitute. 28, pen. τῶν ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων. 34, pen. ἐφ' ἡμῶν. ætate vestra, et res gerentibus vobis, aut, auctoritate vestra. 984, 3. h) cum. οὐτ' ἐπ' ἀληθείας (id est, μετ' ἀληθείας) μηδεμίᾳ εἰρημένῳ. 230, 19. ἐγὼ μὲν ἢν ἐπ' ὀνόματος τούτου. cum hoc nomine, h. e. in ejus possessione et usurpatione, gessi id et usurpavi. 1000. 21. i) sponte, vel spontis. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν, sponte vestra per vosmet ipsos, sine adventitio magistro, monitore, vel instigatore, οἳ τῆτε ταῦτα συνίεναι. 656, 7. ἐφ' ἑαυτοῦ. sponte sua, arbitratu suo. 688, 26. τὴν βουλὴν (senatum Areopagiticum) κατὰ πολλὴν ἰσχυρίαν ἐφ' ἑαυτῆς, suæ sponis, εἶναι, in secreto, procul a turba, res suas agere, nemine interpellante. 776, 21. ἵπου δ' αὐτὰ τὰ παράγματα ἐφ' αὐτῶν, per se, in natura sua, simpliciter, destituta ab omni facio adventitio, ἡμῶν ἐστὶν ἐμφανῆ ποιῆσαι. 1106, 14. k) pro, vel ex. νόμους ἐπὶ καιροῦ τεθέντας, leges pro modo et necessitudine temporis cujusque latas. gelegentlich, nach Anweisung, Veranlassung und Erforderniss der jedesmaligen Umstände [as occasion offered, according to the indication and exigency of existing circumstances]. 484, 20. Cum Dativo constructum significat a) super. ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι. rebus precesse. 21, 19. quamquam reddi quoque potest in: in actione rerum esse. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. commentariensis numularii, qui mensæ ejus præest. 946, 14. conf. p. 1189, 20. ubi cum genitivo constructum legitur. σπλευτεῖσθαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι. navigatorum eadem in nave, qua merces, ita ut iis invigilet. 928, 11. b) in. οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐόμμενοι διατρέβειν. 22, 25. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκικῶτα (subandi εἰλημμένον). 378, 12. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς. 533, 4. ἐπὶ ταῖς εὐθύνοις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. in judiciis peculatus, vel repetundarum. 605, 20. τοῖς ἐπὶ τῇ πλεονεκτητῆν προαιρέσει ζῶσιν. sectam cupiditatis sectantibus. 662, 17. ζημιούσθαι ἐπὶ τῇ ὄνῃ. 738, 25. ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ οἴονται τὰ αὐτὰ δίκαια εἶναι. 744, 27. ἐφ' οἷς οἱ νόμοι κελεύουσιν, id est, ἐν τοῦτοις, ἐν οἷς. 803, 14. c) penes, in arbitrio et potestate alicujus. οὐς ἐφ' ἡμῶν ἐστὶ κολάζειν. 90, 16. ἐφ' ἡμῶν ποιήσαντες. cum vestram in potestatem dedissent. 300, 10. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσται. 420, 1. ἐπὶ τῇ τῶν ῥητόρων δυνάμει καταστῆσαι τὸ παράγμα. 596, 21. ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται. 604, 27. ἐπὶ τούτῳ ἔγινετο, ὅποτε βούλοιο ἡμῶν ἀποδοῦναι. 1185, 13. μὴ ποιεῖν τὴν τῶν βουλομένων ἀναλίσκεν φιλοτιμίαν ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων πλεονεξίᾳ. 1234, 19. μήτε

τοὺς νόμους, μήθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ ταῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ἡμῶν. 1341, 15. d) adversus, in fraudem, damnum, molestiamve alicujus. ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει τινὰς τῶν Θηβαίων. Thebanorum nonnullos colit et promeretur, quo reip. nostræ nocent. 70, 16. ἐπὶ τοῖς πλίθεσιν ἴδια δυνάμεις κεκτημένους. 661, 17. ἐφ' ἡμῶν ὄντα. contra nos facientia, nobis noxia. 665, 15. ἐπὶ τοῖς ἀδικούσι τὴν πόλιν. 701, 14. τὰ ἐπὶ τῷ πλίθει νενομοθετημένα δεινά. 739, 6. τοὺς νόμους ὄντο, ὡς περ ἐπὶ τοῖς ἀδυνάτοις, οὕτω καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν. 742, 20. quamquam hoc ad locum de et in quoque referri potest. ἐφ' ἡμῶν αὐτοῖς ἔσσεθε τὸ ἔθος τοῦτο κατεσκευαίότες. 1236, 5. ὑπερῆγεν ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμῶν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. adversus se stantes. 1395, 23. e) ob, propter, sive causam, unde res profecta et effecta fuit, sive finem propositum significat. ἀδοξία ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. exsistens, efflorescens e facinoribus, ea consequens. 12, 19. potest hoc etiam ad locum post referri. εἴπερ ἐπ' ἀργυρίᾳ, pro mercede, τι λέγοιεν. 398, 19. τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν. ob præclara facinora, vel e gloriois factis, vel post ea venientem. 35, 11. τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι, quæ aut sperant, aut jam abstulerunt, πολλὰ καὶ μεγάλα ἡμᾶς ἀμαρτάνειν πεισιάντων. 58, 8. ἐπ' ἀνδρεία δόξαν ἔχειν. 155, 4. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι. 246, 14. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γε. non enim profecto benevolentia ergo. 317, 8. τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς παράγμασι. spe lucri, aut devincti largitionibus. 447, 23. ἐφ' αἵματι φεύγειν. ob reatum cædis contractum. 548, ult. φέρειν χαλεπῶς ἐπὶ —. 550, 8. ἐπ' οὐδενί. nulla de causa, vel nullam ad finem. 558, 9. ἐπὶ τῇ καταχειροτοσίᾳ μένων. eo quod invito sibi Athenis manendum fuisset, iudicii causa, cujus exitum præstolaretur. 571, ult. ἐπὶ χρήμασι. 610, 12. 752, 19. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσπέμφθησαν. quarum tuendum et exercendum gratia. 776, 24. παλλακὴν ἢν ἄν τις ἐπ' ἔλευθέρους πωσῶν ἔχη. potest varie reddi. tametsi alicui liberi sint. item, in damnum liberorum. ego vero sic arbitrator accipiendum. ob liberos ingenuos. quorum pater, viduus factus, pellicem sibi adsciscat, que curam liberorum gerat, eos alat, lavet, comat, vestiat, regat. 637, 5. ἐπὶ δίκαις λαμβάνειν χρήματα. jurisdictionis ergo, quo jus corrumpatur, et secundum largitores dicatur. 1137, 5. ἐπὶ ταῖς ἀποφύσεις κατηγοροῦσι. 1300, 12. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πράσιν φέρειν. 1339, 20. τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἔστέ, διαφθαρίσταν. *über welchen zu*

halten, ihr als seyð, ihr dazu bestellet seyð [for the maintenance of which ye are constituted]. 1427, 1. ἐπ' εὐείας. ob benevolentiam, ex animi propensione, aut, ad eam declarandam. 1481, 4. ἐφ' αἷς, quibus criminibus obnoxium, ἀφῆκατε ἄλλο τι ποιεῖται. ἐπὶ ταῖσιν Διμοσθεῖν ἐκβεβληκότες, ob eadem ipsa, vel, earum obtentu. 1483, 26. f) pro studio, vel spe adipiscendi, vel sine proposito, vel lege dicta et conditione stipulata, sub pacto, item pignore opposito. ἐπὶ πολλῶν, scil. τόκων. sub pacto magno fœnoris. unter Bedingung und Zusage einer starken Zinse [under the condition and promise of a high rate of interest]. 13, 22. 103, 2. ἐπὶ μεγάλοις τόκοις. 13, 20. ἐπὶ μικροῖς λήμμασι. 58, 8. ἕρκους παρὰ τινος λαμβάνειν ἐπὶ ταῖς συνθήκαις. quo jurejurando spondeatur, operam datum iri, ut pacti conditionibus serviatur. 235, 14. οὐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἑλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην. 238, 19. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi spe ductum, aut vinculis obstrictum largitionum. 240, ult. 398, 23. ἐπὶ σωτηρίᾳ πάντα πράττειν. salutis ergo, quo navis servetur. 293, 1. ἐπ' ἀργυρίῳ λέγειν. pro mercede, seu sperata, seu jam data. 398, 19. ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου δωρεαῖς ἕμιλλαν ποιεῖσθαι. ubi honores a plebe tribuendi quasi præmia sunt certantibus proposita. 490, 1. ἐφ' ἑαυτῶν χρήματα τῶν τοιούτων (id est, ἀπὸ τῶν τοιούτων) λαμβάνειν. pro semet, h. e. pro præstatione corporis sui, pro patientia plagarum aliarumve talium contumeliarum mercedem accipere, neque pœnas earum in jure repetere. 529, 2. ἐπ' ἔχθρᾳ ὑβρίζειν. sive inimicitia incitatum, sive, quo simultatem prodat atque satiet. 532, 14. μή τι γὰρ ἐφ' ᾧ ἑτέρους εἰσπράττειν, id est, ἐπὶ τῷ ἑτέρους εἰσπράττειν. 607, 10. ἐπ' ἑλευθερίᾳ περσεστᾶναι τῶν Ἑλλήνων. quo Græci libertate gaudeant. 661, 16. ἐπὶ τοῖς νόμοις. secundum leges, vel earum tuendarum ergo. 718, 8. ἐπ' ἀργυρίῳ πράττειν τι. 762, 20. ἐπὶ δραχμῇ (sub pacto, sponseione dandum in minas singulas drachmarum singularum menstruatim) δειδανειμένον ἀργυρίου τάλαντον. 816, 12. 819, 1. ἐπ' ἐνεία ὀβολοῖς ὀφείλειν τὴν προῖκα. 818, ult. δανείζειν τινὶ ἐπ' ἀνδραπόδοις, pro mancipiis oppigneratis. 822, 8. τὴν ἑμὴν μητέρα ἱγγυῶν ἐπὶ ταῖς ὀγδοήκοντα μναῖς. despondens ei matrem meam sub conditione 80 minarum, ut aut neutrum sine altero haberet, aut utrumque una. 840, 18. κίριος τῶν ἑμῶν γυνήμενος ἐπὶ ταῖς. sub conditione, ut iis pactis staret. 840, 21. ἐπὶ ταῖς ἑμοῖς δανείζων (id est, διὰ τοῦ δανείζειν) κερδάρια. magno

questu facto per fœnus et bonis meis fœnori elocatis. 855, 13. ἐφ' ἑσῶμισθοῦσι τοὺς οἴκους. 862, 19. ἐπὶ σίτῳ δανείζειν. æs mutuam alicui credere, quo frumenta coemat, quibus et venditis nomen contractum diluat. 885, 17. ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ. sub sponseione, vel præstatione alicujus pignoris. 908, 21. ἐπὶ τῇ ἔσχατιᾷ ὀφείλειν χρεῖα πολλά. 1041, 19. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχυρῶν, auf Pfand [on pledge] οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε. 1185, 12. ἐπὶ μισθῷ συνηγορεῖν. 1232, pen. ἐπ' οὐτῶν ὀβολοῖς δανείζειν τοῦ μινὸς τὴν μνᾶν. 1250, 20. ἐπὶ τῇ νηὶ δανείζεσθαι τρισηχίλιας. supernavi, ut ea creditor oppigneretur pro arrha æris reddendi. 1283, 18. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανείζονται. in hanc legem. auf diesen Vertrag [ou this stipulation]. 1284, 17. ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδοῦς. juris æqui pervertendi ergo, quo veritas et sanctimonia judiciorum violeatur. 1137, 3. ἐπὶ θυγατρὶ διδοῦναι προῖκα τριάκοντα μνᾶς. quo filiam elocet. 1362, 8. ἐπ' ἐνεία ὀβολοῖς τοκοφορεῖν. 1362, 26. g) sub obtentu, prætextu. ἐπὶ τῷ τῶν θεῶν ὀνόματι. auf den Nahmen, und auf Rechnung der Götter [in the name, and on the score of the gods]. 495, 7. ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως. quasi fiat ad reip. commodum, e rep. 917, pen. h) post, secundum. τὴν ἐπὶ κινί, scil. δύντι ὤραν. post occasum Caniculæ. 927, 3. 936, ult. i) apud, vel coram. τόπον τινα ἐν φρεαττοῦ καλούμενον ἐπὶ Σαλάττῃ. 646, 9. Cum Accusativo denique constructum ἐπὶ significat a) ad, ut, ad agendum gerendumve quid. μὴ προσάγειν (scil. πρὸς ἡμᾶς) τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἦκοντας, scil. ὅπως πρὸς ἡμᾶς προσάχθῳσι. 234, 22. ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεστήσατε Χαβρίαν, ad bellum hoc gerendum constituistis. 677, 17. ἐπὶ καλὴν ἢ χρηστὴν πρῆξιμα χρήσιμος. 779, 14. ἐπὶ κεφαλῆν, præcipitanter, festinato, sine mora, eūdus εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 11. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἶναι. in bonum cedere, proficere, salutare esse. 1072, 15. ἐφ' ᾧ εἰσποιήθη. quæ bona ut adipisceretur, ideo fuisse adoptatas. 1089, 6. εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα ἐγγραφῆναι. (ubi potest quoque apud reddi). 1091, 26. 1091, 14. ἐπὶ δίετες ἤβησθ. ad biennium, totum biennium. 1135, 4. ἀπογράφειν τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. præfinire terminum bidui, quo transacto veniendum sit ad iudicium. auf übermorgen vorladen, vorbescheiden, bestellen [to summon, cite, or appoint for the day after to-morrow]. 1151, ult. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόδοον. 1212, 1. τὴν ἐφ' ἡμετέραν τρεφῆν αὐτοῖς διαρεθὶ διδοῦναι. 1214, 6. ἐπὶ τοὺς τόκους ἦκον αἱ δειδανεικότες, ad exigendum usuras. 1225, 14.

b) *opud*, vel *super*. ἐγγήν ἢ ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 895, 15. ἀποδοθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. an die Banc wieder zurück bezahlt waren [were paid back again into the bank]. 896, 7. ἀποστρέψασθαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. die Summe, die in der Banc stund [the sum actually in bank]. 900, 14. προσάφειλε τὰ ἑνδεκα τάλαντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν. an die Banc schuldig, dass sie es an ihm zu fordern hatte, aut dass man das Geld an der Banc zu fordern hatte [indebted to the bank, for which the bank had a claim on him, aut which he had a claim on the bank for]. 945, 23. οἰεῖται Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. er ist auf die Banc schuldig, oder der Banc schuldig [he is indebted at the bank, or to the bank]. 1111, 12. c) *adversus*, in *damnum*. ἐτόμιμος ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν. 16, 10. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβόηθησε. 22, 8. ταῦτ' ἐφ' ἡμᾶς ἐστί. hæc in caput vestram struantur. 73, 27. ἀρπάζων Φίλιππος οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμᾶς ἀρπάζων. quo vos oppugnet, et copiis e raptu coactis vos subvertat. 146, 20. Θηβαῖοι τοῖτοις ἀεὶ συμμαχοῖς ἐπὶ Λακεδαιμονίους χρώνται. 209, ult. ἐπιτεχίσματα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν. 248, 13. πορνία δυνάμεως δόξαν εὐρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστί. 450, 11. ἔχει ὄργην ἐπὶ Μειδίαν. 537, 5. τότ' ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρῆ. 555, 23. ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμᾶ ἐλθεῖν. 900, 18.

ἐπιβάνειν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν. 278, 21. ἐπιβῆται τῆς χώρας. 1394, ult. Θετταλίας ἐπέβη. 12, pen.

ἐπιβάλλειν] *convenire*, *congruere*, *competere pro rata portione*. τῆς τῶν ἄλλων ἀνδράπων τύχης τὸ ἐπιβάλλων μέρος μετεἰλόφθαι νομίζω τὴν πόλιν. 312, 2. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς ἀτιμίας ἅπασι καὶ μαλιστὰ γε σοι. 317, 1. b) *irrogare mulctam*, sive *simpliciter*, sive *cum addito ζημίαν*, aut ἐπιβόλην. 572, 19. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος. 1076, 19. *In medio* : in *animum inducere*, *conari*. ἐπιβάλλεσθαι λύειν τοὺς ὄρκους. 282, 14. et 27.

ἐπιβάτης] ἐπιβάται sunt, aut *ministri nauticlerii*, die *Matrosen* [the common sailors], aut *vectores quicunque*, præter *milites classarios*. nam hi eo nomine non veniunt. 883, 13. et 23. 1286, 6. καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις. 1209, 11. verum *Harpocrat.* ait *milites classarios ἐπιβάτας appellari*.

ἐπιβουὴν et ἐπιβιδναί] ἐπιβουόντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλέον ἢ πένθ' ἡμέρας. 1033, 15. 1034, 3. 1273, 3.

ἐπιβολὴ] *mulcta arbitraria*. 572, 19.

ἐπιβουλεύειν] ἀμφοτέρα οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ἡμῖν, καὶ ἡμᾶς αἰσθανομένου. 134, 25. τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ τοὺς στε-

φάνους ἐπιβουλεύσει διαφθεῖραι. 520, 2. ἐπιβουλεύσει τοιαύτην λαβεῖν τῶν πεπραγμένων δίκην. *clandestinis et malitiosis consilii machinatus est talem adipisci ultionem*. 542, ult. ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἡμοῖς ἐπιβουλεύοντα. 865, 5. ἐπιβουλεύειν μηδὲν ἰγὺς ποιεῖν. 932, 7. ὡς ἐπιβουλεύον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἴσχυατα πρᾶξαι. 973, 19. οὗτος εἰς τε χρήματα καὶ τὸ παρ' ἡμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν ἐπιβουλεύθη. 593, 9. οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύων, τοῦ πιστεύεσθαι ἕνεκα δίκαιον γεγόναι. 742, 9. ἂ τοὺς ἀλλοὺς ἐπιβουλεύσει ποιῆται, παθῶν αὐτός. 884, 1. ἐπιβουλεύων ἀποδορᾶναι. 900, 13.

ἐπιβουλή] ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀσπᾶτή καὶ βία κατέχρηται τὰ πρᾶγματα. 154, 10.

ἐπιγαμίαν δίδουσι δῆμῳ τινί. *jus uxores ex se ducendi, ut illæ peregrinæ mulieres pari jure sint in urbe, quo ducantur, atque urbana ipsæ*. 256, 6. ποιήσασθαι. 291, 4.

ἐπίγαμος θυγάτηρ. *nubilis*. 1009, 14. 1025, 4.

ἐπιγιγνεσθαι] *supervenire*, *accidere*, *contingere*, ut v. c. *morbi solent*. ἐπιγενομένης δὲ ἀρρώστιας Πασίωνι. 946, 14. τὰς ἐπιγενομένας μισθάσεις ὡς οὐκ ἀπέληφε. die *fülligen Pachtzinsen* [the farmers' rents that had become due]. *status dependentas temporibus mercedes, sibi competentes et e bonis provenientes*. die ihm zu, oder anheim fallenden. [falling in to; devolving on him]. 947, 7. οἱ ἐπιγιγνώμενοι. *post nascentes, posterii*. 689, 16. 1371, 2.

ἐπιγνώμων, *ensor, æstimator, arbiter*, τῆς τιμῆς, *pretii*, τοῦ παιδός. 978, 11.

ἐπίγραμμα] ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑσμαιῖς τυγχάνειν. 491, 5. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελθὼν ὡς κατὰ τὴν ἠλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου. 615, pen. πρὸς περικοντα μῶν ἐπίγραμμα ὑπὲρ τοσοῦτων χρεμάτων εἰς τοσοῦτον ἀγῶνα καθέσταται. in *discrimen mulctæ tam enormis pendendæ devenimus ob læsionem, cuius rei agimur, quæ læsio, prout ipse libellus accusatoris eam æstimavit, pluris non est, quam dimidii talenti*. 985, 12. est igitur ἐπίγραμμα *taxatio*, vel *æstimatio damni a reo accusatori dati literis consignata*.

ἐπιγράφειν] *φυσθεῖς ὁ Πανσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς*. 1378, 1. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεία ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνοῦσας τοῦ ἔργου. 1378, 13. b) *litem æstimare*, *cum actor in libello accusatorio indicat ipse, quantam mulctam sibi debere reus videatur*. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ἐτίμησαν. sed etiam *mulctam ei irrogarunt eam, quam ego meo in libello accusatorio indicaveram*. 847, 7. *In medio* : *curare*, vel *pati*, *auctor esse*, ut a *commentariensi alicujus nomen in tabu-*

lis publicis, vel in libello accusatorio, scribatur, velut subscriptoris, aut testis. ἐπιγραφάμενος κλητήρα. 542, 20. ἐπιγράφω τοῦτον τῆ διαμαρτυρία. 1097, 6. et 13. κλητῆρα κατ' ἑμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται. 1251, 7. ἐμβάλλεται μαρτυρίαν ψευδῆ καὶ ἐπιγράφεται μάρτυρας. 1266, 17. ἐπιγραφάμενος ἐπὶ τὸ ἔγκλημα Βωιωτῶν. cum Bæotum scribi reum in forum citandum eurassem a scriba publico in libello meo accusatorio. 1013, 10. τῶν ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτριαῖς γνώμαις. qui sententiis alienis inscribi se velut auctores, aut suffragatores patiuntur. 1359, 17. b) angeben [to declare, to propose, to give in the name]. ἐπιγραφάμενος κύριον τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ. 1054, 16. οὐ γὰρ ἂν ξένον καὶ ξένον τοῦς ἑαυτοῦ γονείας ἐπιγραφάμενος. 1314, 26. c) pro simplici γράφειν. εἶναι ἐπιγεγραμμένον (angeschrieben, to set down in writing) εἶναι τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι τὸ ὑπὸ Λύκακος καταλειφθέν. cui ut redderetur illud æs, in tabulis esset scriptum et præceptum. 1238, 12. p. 1241, 17. est eadem de re simplex γεγραμμένον.

ἐπιδανειζέιν] ἐπιδανειζέται λάθρα ἡμῶν. nobis insciis, super mutuum æs a nobis creditum, adhuc aliud ab aliis quoque sumit. 908, 26. ἐπιδανεισάμενος ἐπὶ τοῖς ἑμοῖς χρήμασι. 914, 2. ἐπιδανεισμένον ἐκ τοῦ ἐμπορίου πολλὰ χρήματα. qui ingentes æris numerati, aut mercium æri æquiparabilium summas credito sumisset, corrogasset a vestris negotiatoribus. 922, 3. αὐτοῦ τοῦ ἐπιδανεισάντος. 930, 18.

ἐπιδεικνύειν] ἐπέδειξα τὴν ἄνθρωπον. feminam sic cubantem medico et testibus demonstravi. 1159, 27. ἐπιδεικνυτε, exemplo vestro proposito docetis, ταύταις ποιεῖν ὅ, τι βούλουται. 1383, 13.

ἐπιδεικτικὸς] de orationibus. τοὺς μὲν γὰρ πωιδανεύς, populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικούς εἶναι προσήκει, ostensionales, pompaticas. 1401, pen.

ἐπιδείξει] exhibitio speciminis, cum aliquis artem quampiam suam publice ostentat. Probe, Meisterstück [u specimen, u sample]. ἐπιδείξειν τινα φησασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι. 319, 9. ἐπιδείξειν τῆς ἑαυτοῦ ποιηρίας ποιούμενος. 785, 17.

ἐπιδέκατος] denus quisque numus, e. c. singularē drachmē de denis quibusque drachmis. τὸ ἐπιδέκατον τούτου (hujus mulctæ) τῆς θεοῦ εἶναι. 1074, 24.

ἐπιδέχεσθαι] τοῦτ' ἔδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν. 139, 1.

ἐπιδημεῖν] versari in urbe. ἐπέδημυεν εἰς (oh, vel per) μυστήρια. 1352, 19. ἐπιδημέσαντα Στέφανον εἰς τὰ Μέγαρα. 1367, 17. b) redire in urbem ex itinere. ἐπιδημήσας ἐκ τῆς ἀποδημίας. redux in patriam et peregrinatione factus. 1173, 5.

1175, 1.

ἐπιδημία] commemoratio in loco quodam. ἐπιδημία ξέρον οὐ πᾶν ἢ αὐτόθι. peregrini non admodum multi ibi commemorari solebant. 1357, 9.

ἐπιδιατίθεσθαι] ἐδέξατο τὸν ὄρκον, ἐπιδιαθέμενος ἀργύριον, ἔαν μὴ ὁμοῦ τὸν ἴρκον. cum hac de re cavisset certo deponendo. 896, 22.

ἐπιδιδόναι] ultro, gratuito dare, aut recipere daturum. τὰναλωμένα ἐπέδωκα. habe ich ihnen geschenkt, erlassen [I remitted, I gave as a donation]. 264, 15. ἐφ' οἷς ἐπιδέδωκε, τετίμηται. 264, 26. ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ. 266, 21. εἰς σωτηρίαν ἐπιδίδουσαν. quo tempore agebat de servanda patria, in salutem ejus. τρίτη ἐπέδωκε. 566, 12. et 13. ἃ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ἐστίν, ὧν οὐδὲν γέγραφαί. 267, 3. ex orat. pro corona. ἂν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπέδωκα, οὐδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναι φημί. 263, pen. ἐπέδωκαμεν ἡμῖν τάλαντον. 918, 21. et 27. de patre usurpator filiae dotem addente. ἐπιδόντος προῖκα τάλαντον. 1009, ult. b) conferre. ἐπιδιδόναι οὐδὲν πρὸς ἀνδρείαν. 1408, 16. c) increbrescere, gliscere, crescere, proficere. οὐδὲν ἠγροῦμαι πλέον ἢ τὰ τοῦ πολέμου κενηῖσθαι καὶ ἐπιδεδουκέναι. 123, 14.

ἐπιδικάζειν (in activo) dicitur magistratus petenti hæreditatem, aut aliud aliquod bonum, item virginem hæredem orbam, sententia sua adjudicans; petitor autem dicitur ἐπιδικάζεσθαι (in medio), cum adjudicari sibi curat, et impetrat. Construitur cum genitivo rei petitæ. ἐπιδίκασεν ὁ ἄρχων τοῖς ἀντιδικαῖς τοῖς ἡμετέροις τὸν κληρὸν τὸν Κώνωνος. 1174, 17. ἐπιδικάσατο τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου κατὰ τοὺς νόμους. 1051, 6. παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κληρὸν προσωκαλεῖσθαι. 1052, 14. τὴν ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἀρχοντι, καθότι ἐπιδικάσατο, οὗ ἂν ἔχη τὰ χρήματα. Archon debet inquirere, quo titulo is, qui hæreditatis postulatur, eam hereditatem in jure petierit atque impetrarit. 1055, 5. ἐπεδικασάμεν τῆς τούτου μητρὸς. 1075, 25.

ἐπιδικασία ἀτελής. adjudicatio (hæreditatis etc.) irrita, cassa. 1055, 1. ὑπὲρ οὗ τοῦ κληροῦ τὴν ἐπιδικασίαν ποιούμεθα. cujus hæreditatis utri sit adjudicanda, nunc in jure experimur. 1084, 16.

ἐπιδίκως] controversus, controversiæ obnoxius. ἐπιδίκως ὄντος τοῦ κλήρου. 1074, 1.

ἐπίδοσις] incrementum. ἀπάντων πολλὴν ἐπίδοσιν εἰληφότων. 123, 12. ἐπίδοσιν ἐπὶ πολλὴν ἐχούσης τῆς σῆς φύσεως. 1407, 27. ἐπίδοσιν μεγίστην τὸν βίον ἡμῶν λαβεῖν. 1413, 22. ἐκ τοῦ Πλάτωνι πλησιάζει τσο-αύτην ἔλαβεν ἐπίδοσιν. profecit. 1415, 14. b) largitio spontanea, contributio pecuniaria gratuita ad necessitates pa-

trix. 566, 23. οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπωδόντες. 285, 19.

ἐπιδρομή] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι τεῖχος ἔστι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν. 559, 25.

ἐπιείκεια] fama praeclara honestatis et probitatis. ἵνα τὴν ὑπέροχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλλωμεν. 919, 5.

ἐπιεικῆς] probus, honestus, fidas, frugi. μικρῆτι τὸν νοῦν αὐτῷ ὡς ἐπιεικῆ προσέχων. 606, 2. τί δὴ ταῦτ' εἶα, φάσκων ἐπιεικῆς εἶναι; 606, 3. ἐπιεικῆς δοκῶσιν εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια. circa meum et tuum. 915, ult. οὐδὲν εἰδὼς τὴν τούτων πονηρίαν, ἀλλ' οἰόμενος ἐπιεικῆς εἶναι ἀνδρώπου. 925, 10. ἐπιεικῆ δόξαν ἔχων. 1343, 2.

ἐπιεικῶς] saepenumero, crebro, plerumque. 10, 7. 450, 14. b) sic satis. ἐπιεικῶς ἐντιμον κατέλιπον τὸν οὔτων. hinc proficiscentibus ipsis, erat pretium frumenti sic satis ingens. in ziemlich hohen Preise [at a sufficiently high price]. 1285, 17. ἐπιεικῶς ἔσχε τὸ σῶμα. sic satis comode. 1364, 27.

ἐπιέναι] accedere, aggredi, adoriri, invadere. ὡς ἐπιῶν (id est, ἐξ ἐπιδρομῆς) ἅπαντα ἤλπιζε τὰ πράγματα τότε ἀναρῆσσαν. se eversurum et subacturum esse omnia a primo statim impetu, aggressu, cedentia statim, neque resistentia. 15, 12. b) de rebus futuris, imminere, instare, appropinquare. τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου. 423, 27. τῆς ἐπιούσης ἐκάστω τύχης μὴ οὔσης προδίδου. 633, 26. ὅσα περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοί. de rebus futuris. 1487, 5. c) in mentem venire. οὐτ' ἐπειγεσθαι καθίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπιήει. 392, 27. εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐπιήει αὐτῷ τὰ ταιαῦτα σκοπεῖν. 576, 27.

ἐπιζήμιος] τοῖς δὲ συμβουλοῖς ἡμῶν μὴ κειμένοις ἐπιζημίους. 280, 16. locus perobsecurus, renigmati simillimus.

ἐπιζητεῖν] idem quod simplex, vel ἀναζητεῖν. εἰ μὴ ἡ βουλῆ, senatus Areopagiticus, ἐπεζήτησε τὸν ἀνδρωπον καὶ συλλαβούσα. — 271, 16.

ἐπιθάνατος ἦν ἐμοῦ ἀποδημούντος. morti propinqua. 1225, 1.

ἐπιθυμῆν] πολλὰ πολλὰκίς μειζόνων ἐπιθυμούντες, τὰ παρόντα ἀπώλεσαν. 658, 8. ἐπιθυμῆσας τῶν χωρίων μου. 1272, 3.

ἐπιθυμητῆς] ἐπιθυμηταὶ τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμων. 661, ult.

ἐπιθυμία] τοῖς δ' ἔδειε καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν. 638, 13. οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id est, τέλος, vel παῦλαν] τῆς τοῦ πλεονεκτηῖν ἐπιθυμίας. 658, 7. τὸν εὐ φρονούντα δεῖ τὸν λογισμὸν κρείττω τῶν ἐπιθυμιῶν πειρᾶσθαι ποιεῖν. 1438, 11.

ἐπιμαθησάμενος] ἐπιμαθημενος ἐπὶ τῇ πραπίξῃ. der Factor, Buchhalter, der oberste Gehülfe des Banquiers [the agent, bookkeeper, head clrk of a banker]. 946, 15.

1189, 20. 1193, pen.

ἐπικαλεῖν] ulcus amburendo sistere. 798, 24. v. ἀποκαλεῖν.

ἐπικαιρός] μὴ προσλαβῶν τοὺς ἐπικαιροὺς τῶν τρόπων. opportuni. 234, 14.

ἐπικαλεῖν τῆς θείωσι. de defuncto queri. 1241, 5.

ἐπικαρπία] τὴν οὐσίαν πότερον ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν, e vectigalibus, redditibus annuis, ἢ τὰρχαῖα ἀναλισκῶν διώκῃκε. 829, 8. 834, 2.

ἐπικατατέμενον] [scil. fodinas metallicas] τῶν μέτρων ἐντός, cuniculos suos in alieno adigere. dem Nachbar in seine Schacht einhauen [to cut into his neighbour's shaft in the mines]. 977, 7.

ἐπικηρυκία] inducie, pax, tranquillitas ad certum tempus per setialem indicta. διὰ τὴν πρὸς Λαικεδαιμονίους ἡμῶν ἐπικηρυκίαν. 61, 23.

ἐπικηρυκῆσθαι] deprecisci, decidere cum aliquo. 888, pen.

ἐπικηρῆσσειν] praecis voce mercedem publice ei promittere, si quis aut vivum aliquem, aut caput ejus dedat promulgantibus. διὰ ταῦτ' αὐτῷ τοὺς Θεβαίους χρέματα ἐπικηρυκῆσαι. 347, 26.

ἐπικινδυνεῖν] ὅτι τὰ χρήματα ἢδὲ ἐπικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι. merces ab hoc temporis articulo inde jam nunc, periculo creditoris ire per mare. das Guth giengen nunmehr in See auf Risiko des Gläubigers [that the merchandise is from this moment forward sent to sea at the risk of the creditor]. 915, 13.

ἐπικινδυνος] anceps, periculi plenus. ἐπικινδύνους ἔχουσα προσόδου. vectigalia dubia. 948, 2. ἀκούει μὲν ἡδεῖαι, πρῶται δ' ἐπικινδύνοι. 1452, 22. τὴν ἡλικίαν, ἐν ἣ φυγῆς ἐπικινδύνου πειρᾶσθαι παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι. 1470, 14.

ἐπικλήρος] virgo patre orba, heres, contentioni obnoxia, quis ejus et corpore et bonis sit potiturus. 182, 15. ὅσα εἰς ἐπικλήρους [scil. ἡκεί] πρὸς τὸν ἀρχόντα. 976, 12. nam Archon Eponymus earum causas disceptabat. ἐπικλήρων καὶ ὄρφανῶν καὶ τοκεῖν τῶ ἀρχοντι προσέταξαν ἐπιμελεσθαι. 940, 10. ἐπικλήρου qui sit κύριος, tutor, jure praeditus eam elocandi. 1134, ult. sqq. jura quaedam earum 1135. circa finem. ἐπικλήρου εὐπόρου κληρονομήσας. 1311, 17.

ἐπικληροῦν] per sortem addicere, attribuere. ταῖς μεγάλας ἐπικληρώσας συμμορίαις μέρος ἐν χρηστὸν ἐκάσπη. 183, 21. εἶτ' ἐπικληρώσας τὰς φυλάς. 184, 6. et τοῖς χορῆς τοὺς αὐλητάς. 519, 1. ἐπικληρωμένων ἢδὲ τῶν δικαστηρίων. judicibus jam sortitis et curias, ubi essent sessuri, et causas, quas essent tractaturi. 978, 5. ἐπικλήρωσεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφειλοντας τὰ σκεῦη. iis, qui armamenta nautica a debentibus exacturi essent, senatus per

- sortem provinciam cuique suam assignavit, secundum tribus puta, aut vicos urbis, ubi quisque negotium suum ageret. 1145, 12.
- ἐπικλήσιν] vergere, propendere. delabi. πρὸς ταῦτα ἐπικλῖναι τὰ πράγματα, subaudi ἑαυτά. 30, ult.
- ἐπικοινωνοῦν ταί. communicare cum aliquo causam, vel consilia. 855, 6. ubi vitiose dant libri ἐπικοινωνήσαντες, pro ἐπικοινωνήσαντες.
- ἐπικουρίαν ἀπολογίας μεγάλην ἔσεσθαι σοι ἡρώ. 1199, 11.
- ἐπικουφίζε[ιν] allevare. ἐπεκουφίσαν τὰς συμφορὰς ἀνδραπέτας. 643, 11.
- ἐπικρίνειν] de iudice causam arbitrate. περὶ δε τῶν ἀδιόταν ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. 238, 13. συλλογίζομενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε. 1477, 22.
- ἐπικρύπτειν] εἰ μὲν οὖν δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τὰληθῆ. 216, 15. ἐπικρυφόμενον τὰ λοιπὰ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων ἔργων. 1415, 3.
- ἐπικρινεῖν τὰ περιγεγραμμένα συμφερούση τινὶ πράξει. 200, 26. οὐ γὰρ αὐτὸς (id est, ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος τοῦτ' ἐπικυρῶσαι. 1430, 13. ἐπειδὴν δ' ἐπικυρωθῆ, rala habita, probata fuerint, ταῦτα ἅπαντας ἐπανεῖν καὶ συμπαράττειν. 1444, ult.
- ἐπιλαγχάνειν] subsortiri, h. e. ejus in locum, qui, a priori sorte cum fuisset declaratus, probationem haud sustinuisset. οὔτε λαχὼν, οὔτ' ἐπιλαχών. 1331, 5.
- ἐπιλαμβάνειν] in activo: inhibere, compescere, sistere, de aqua, ne manare pergat. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. formula oratoribus usitata, qua imperabant præfecto clepsydrae, ut effluxum aquae impediret. 1103, ult. 1268, 11. 1305, 7. In medio: celeriter arripere, corripere, ut si rem effugere conantem injecta manu reprehendas, retorqucas, retineas. usurpator de malis, quæ homines derepente, securos, nil metuentes, occupant, obruunt, invitos et veluti constrictos retinent, neque mittunt, sed violententer agitant, torquentque. Hinc etiam notio potiundi. ἡμεῖς δὲ, ὅσος ἅπαντες ὄρατε, ἐρημίας ἐπιλημμένοι. 174, 10. ἀτελείας ἐπιλημμένοι. nacti immunitatem, veluti qui prædam, aut furtum celeriter et violentè arreptum auferunt. 461, 8. ἐπιλαμβανόμενον τῆ χειρὶ. 553, pen. ἂν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκιστολόγοι. quibus manus injiciebant. 558, 18. ἐπελαμβάνετο μυστηρίως ἐπιδημοῦντος. apprehendebat eum, per occasionem Mysteriorum Athenis versantem. quo tempore non licebat debitoribus manus injicere. ut apud nos tenente foro, quod appellat die Messe [the great fair]. 571, 23. ἐξαγομένην τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris (servis) clam, furtim Athenis alio ex-
- portandis. 895, 10. 896, 19. οὐκ εἴχομεν ὄτου ἂν ἐπιλασθόμεθα. wir hatten, oder sahen nichts, woran wir uns hütten halten können [we saw nothing, or there was nothing, which we could make a handle of]. 931, 16. ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς [scil. τῆς διανοίας] τὸ σκειδέναι. nam conscientia eorum menti linguæque frenum quasi imponebat. 406, 20.
- ἐπιλαυθάνεσθαι] ἐπιληλησμένος ἑαυτοῦ. 289, 16.
- ἐπιλείπειν] deficere, destituere, evanescere. ut fontes, putei, exhausti, vel aridi facti. αἱ κρήναι καὶ τὰ φρεῖατα πεφύκασιν ἐπιλείπειν, ἔαν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνη. man schöpft wohl einen Born aus [they had pretty well drained it]. 186, 16. οὐκ ἐτι χεῖμαθ' ἡμᾶς ἐπιλείπειν. 186, 22. de arboribus, silvis. ξύλων ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιλειοπίπτων, τῆ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις ἐντελέστατα καθίσταται. 219, 19. ἐπιλείψει με ἡ ἡμέρα λέγοντα τῶν προδοτῶν ὀνόματα. 324, 17. καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν. 1225, 13. ἐπιλείφουσιν ἡμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες. 1341, 18. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κεινὰ καρποῦσθαι βουλομένους. 1460, 24.
- ἐπίληπτος] obnoxius, non suæ spontis, neque corporis mentis compos, sed in potestate aliena, valetudinis, aut furoris. τοὺς ἐπιλήπτους φησὶν ἴασθαι, αὐτὸς ἂν ἐπίληπτος πάσης πονηρίας. quem nullum non genus sceleris corripit, veluti comitialis quidam morbus, et invitum atque reluctantem subigit et prosternit. 794, 3.
- ἐπιλογίζεσθαι] reputare secum. οὐκ ἐπιλογισάμενος. 1090, ult.
- ἐπίλοιπος] ὄντα τοῦ ἐπιλοιποῦ ἀργυρίου ὅσον ἐνδεῖ σοι. ut prædium illud pro illo ære, quod tibi adhuc ad summam corrotundandum deest, oppigneret. 1250, 12.
- ἐπιμαρτύρεσθαι] antestari. πολλοὺς παρέστανται, [scil. μάρτυρας] ἐπιμαρτυρόμενοι, ὅτι— id est, ἐπ' αὐτῶν μαρτυρόμενοι. coram illis testibus declarantes et testatum facientes. 915, 12. εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα καὶ ἐπεμαρτύρασθε, si testem adduxissetis et ἐπ' αὐτοῦ, coram illo teste, vel etiam ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου, in ipso facinore denunciavissetis vos protestando intercedere. 1273, 19. οὐδεὶς οὔτ' ἐπεμαρτύρατο, οὔτ' ἐνεκάλεσε. neque protestatus, neque questus est. 1273, 26.
- ἐπιμέλεια] τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας προστάτας ἐσομένου. 618, 8. ἐπιμέλεια de præteritis, πρόνοια de futuris. οὐδὲ περὶ τῶν παρεληλυθότων ἐπιμέλειαν ποιήσεσθε μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοιαν. 1226, 25. ἐπιμέλειαν σαυτοῦ ἔχειν. 1414, 10.

- ἐπιμελής] οἷς ἦν ἐπιμελεῖς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν. 310, 3. ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς εἶδέναι. 359, 21. μαινοῖμην γὰρ ἂν, εἴ τί μοι τούτων ἐπιμελὲς εἴη. 937, 25.
- ἐπιμελητής] ἐπιμεληταὶ erant, alii τῶν φυλάων, Viertelmeister [chiefs of wards]. 519, 3. alii τῶν συμφοριῶν, Gildemeister [heads of corporations]. 1145, 15. et 21. alii τῶν νεωγίων, Admiraltetsherren [heads of the admiralty]. 612, 21. 1145, 13. alii τοῦ ἐμπορίου, Deputirten zum Handelsgerichte [members of the commercial court of judicature]. 941, 15. 1324, 9. alii τῶν μυστηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in sacris Cereris, et necessaria ludis appararent. 570, 6. alii εἰς τὰ Διονύσια. 519, 17.
- ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος. 727, 27.
- ἐπιμιγνύμαι, ἐπιμιγνύσθαι] νόμον ἔθεντο τὴν γυναικίκα τοῦ βασιλέως ἀσπὴν εἶναι καὶ μὴ ἐπιμιγνύμεναι ἐτέρῳ ἀνδρὶ. 1370, 21.
- ἐπιμιξία] πλείους τὸτ' ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι, commercia, πρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν. 79, 18.
- ἐπιμένειν] pastura, pecus ad pastum agendo, carpere, devastare praedium. τῶν γειτόνων ἐπιμεμόντων καὶ διὰ τοῦ χωρίου καθίζοντων. 1274, 27.
- ἐπινεύειν] μὴ δῆτ', ὃ πάντες θεοί, μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπινεύσει. 332, 18. ἐπινεύειν τὰ ψευδῆ σιγῇ. 560, 7.
- ἐπιπίκνιαι] οὗτος εἰς τὰ ἐπιπίκνια τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ἂ Ὀρθαῖοι καὶ Φίλιππος ἔδυνον, εἰστίθαι ἐλάθον. 380, 22. ἐστίαν τὰ ἐπιπίκνια. 1356, 8. et 17. ἐπιπίκνια τῆς νίκης τοῦ ἄρματος. 1356, 17.
- ἐπίνοια] τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδα ἔχων. sperans fore, ut dii sapientia quaque et salutaria consilia in mentem injiciant. 1463, 4.
- ἐπιζενοῦν] διὰ τὸ ἐκείνῳ ἐπεξενοῶσθαι πολλοῖς. propter jus hospitii cum multis contractum, vel propter notitiam et familiaritates cum multis peregre contractas. 1224, 2.
- ἐπίζηνον] citat Etymologicum M. p. 362, 23. e Demosthene, quod in eo non legitur, pro mensula culinari, in qua carnes contruncantur. verum est apud Dem. ἐπιζήνον. quod auctor Etymologici cum ἐπέζηνον confundisse videtur.
- ἐπιτορκεῖν] οὐκ ἐστὶν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιτορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν σεβαίαν ἔχειν. 20, pen. εἰ μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχροῦ ἦν τὸ ψευδεσθαι καὶ ἐπιτορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλόν. 189, 5. εἰ μὴ περιφανῶς αὐτὸν ἦδειν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὄρκους ἐπιτορκηκότα καὶ σόδοσι καὶ ἰδιώταις. 1203, ult. οὐδὲ θεοὺς εἶδεισεν, οὗς ἐπιτορκησε. 1204, 20. βῶν ὁμνῦναι καὶ ἐπιτορκεῖν, ἢ ὀτιοῦν (scil. ποιεῖν). 1269, 13.
- ἐπιτορκία] ὡς καὶ τῆς ἐπιτορκίας αὐτοκράτορος ὄντος ἐκείνου. 215, 2. τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιτορκίαν οἰκαδὲ ἀπενέγκησθε. dedecus et conscientiam perjurii, et diras in perjurios a praecone dictas. 409, 11. τὴν ἐπιτορκίαν ἀπενεργάμενος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει. 642, 24. πρὸς τοσοῦτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιτορκίας προσκλήσθησθε. 409, 9.
- ἐπιτόρκειν] οἶκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ἕξιν καὶ ὑπερφάθειαν ἐπελάθειν Ἀνδροτίωνι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θεοῦ ἐπιτορμφθεῖσαν. 738, 14.
- ἐπιτίπτειν] διὰ τὸ ἐξάφινος πολλοὺς ἡμῶν ἐπιπεπτακέναι τοὺς ἀμφισβητούντας. 1173, 23.
- ἐπιπλεῖν] σῆτον, ὃν ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιπλέων ἐπρίατο, noster commissarius, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεῶς πλέων, ἐφ' ἧς ὁ σῆτος, eadem nave vectus, qua frumentum pervehatur. 835, 18. ἐπέσπλεε ταμίης Φιλιππῶ τῷ ναυκλήρῳ. 1188, 20. 1189, 2. ἐπέσπλεε ἐπὶ τῆς νεῶς. 1284, ult. 1285, 9. οἱ δ' ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις. 1285, 9.
- ἐπίπληξις] διευλαβοῦμένον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις. 1406, 25.
- ἐπιπλήσσειν] increpare. 200, 22. ἐπιπλήξαι βῆδιον. 983, 3. τοῖς ἀφανῆ καὶ ταπεινὴν τὴν φύσιν ἔχουσιν, οἳδ' ἐπειδὴν μὴ καλῶς τι πράξωσιν, ἐπιπλήττομεν. 1412, 1.
- ἐπιπολάζειν] eminere, dominari, veluti spuma summa in aqua natal. δέκα οὐχ ὅλοις ἔτεσιν, οἷς ἐπιπολάζει. 117, 16.
- ἐπιπολαῖος] μὴ τὰς ἐπιπολαίας ἠδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. vulgares, triviales. die über die Seele hinrauschen, vorbei streichen, nicht haften, keine Spur, noch Frucht zurück lassen [which pass rapidly through the mind, which glance over it without leaving a trace or acquirement behind]. 1418, 1.
- ἐπιπολόης] διὰ μὲν ἀργίας καὶ βραθυμίας καὶ τὰ σαντελῶς ἐπιπολόης δυσχεροῦτά ἐστίν. vel illa ipsa quoque, quæ superficialia in se sint, levemque atque tumultuariam operam poscant. 1412, 21.
- ἐπιπόλιος] incanus, qui incipit canescere. 1267, 21.
- ἐπιπρόωνναι] ἐπιπρόωσει τὴν πόλιν. 143, 6. ἐπισημαίνεσθαι] rerum ab aliquo in magistratu, vel imperio gestarum, pecuniarumve administratarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, assensusque suo velut obsignare. 310, 21.
- ἐπισιτίζεσθαι] οἱ τε στρατιῶται εἶχον οὐδὲν, ὅτου ἐπισιτίζαντο. were cibabant, unde de commentu necessario sibi prospicerent. 1223, 8.
- ἐπισιτισμός] commentus. ἐπισιτισμὸν ἔχοντες ἡμερῶν τετταράκοντα. 280, 11. coriæ frumentariæ, et facultates eas adipiscenti. 671, 18. σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ. una cum annonis, victualibus, illo censu comprehensis. 909, 4.
- ἐπισκίπτεσθαι] noscitate, aspectu explo-

- rare, visitare, oculis suis alienjus rei conditionem indagare. ἐπισκεψομένους ἔφη τοὺς στρατιώτας περιεμφένοι κατ' εὐνοίαν. 113, 24. 249, 26. ἐπισκεψόμενος τοὺς νόμους τοὺς Δράκοντες. 1161, 3.
- ἐπισκευάζειν] reparare, restaurare, reficere. τὰς ὁδοὺς. 36, 17. τὰ φρούρια. 379, 27. τὰ πομπύια. 615, 3. 755, 7. ἐπισκευάσθη navis rupta καὶ πλάγιμος ἐγένετο. 1294, 24. 1295, 18.
- ἐπισκευαστῆς πομπύια. 618, 4. 758, 14.
- ἐπισκευὴ πυχῶν. reparatio mœnium. 329, 4. καὶ ἄλλας ἐπισκευάς. alia instrumenta. 819, 25.
- ἐπισκίπτειν] in activo, præcipere, mandare, præsertim, cum moriens facit. 840, 15. ὅτι δόντος καὶ ἐπισκίψαντος τοῦ σοῦ πατρὸς ταῦτ' ἐπράχθη. 954, 15. In medio, queri aliquid, obtendere, prætexere, exceptione uti, in aliquam latebram calumniæ forensis se abdere, τούτων οὐδὲν ἐπισκίψασθε. 162, 8. præsertim exceptionem falsi dicti testimonii obmovere. οὐδ' ἔστι: [scil. μαρτυρία] τούτων [scil. τῶν μαρτυριῶν] τὴν ψευδομαρτυρίαν [scil. πρόφασιν] ἐπισκίψατο. 846, ult. τούτοις οὐκ ἐπισκίψατο, διλονότι τῆ ληθῆ μεμαρτυρηκίας εἰδώς. 854, 15. ὅταν οὖν ἐπισκίψωμαι αὐτῷ, πῶθεν τὴν ἀπίθειαν τοῦ τάλυθῃ μαρτυρεῖν ποιῆσεται. quid si autem actione falsi dicti testimonii eum persequar, qui fidem præstabit veritati sui testimonii. 904, 12. ἐπισκεψόμενος ταῖς μαρτυρίαις ὁ ἀδικηθεὶς. 1139, 7.
- ἐπισκίψεις] titulus protestandi contra factum illegitimum. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκίψεις τὴν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγνοῖζεσθαι. ut idem agendi jus sit tam in testimonium, quam in extestimonium, e titulo falsi, vel fraudis commissæ. 1130, ult. μάλιστα μου πιστεύσαντες τῇ ἐπισκίψει τῶν ψευδομαρτυριῶν. 1154, 22. b) mandatam, præceptum, delegatum, fidei commissum, καὶ οἰκείας ἦ, τούτων τὰς ἐπισκίψεις εἶναι. servi perempti hero incumbere, ut mandata morientis de ulciscenda sui cæde, et de penis a perentore sumendis suscipiat atque exsequatur. 1161, 11.
- ἐπισκοπεῖν] inspicere, speculari, lustrare, noscitate. ἐπισκοπούμεν, εἴ τι ἐξαιρούνηται πῶθεν ἐν πλείον. 932, 26. In medio de amicis ad ægrotum invisentibus, quo, quomodo se habeat, cognoscant. 1261, 3. τὰ πρόσφερα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοπούμεναι. 1364, 11.
- ἐπισκοπος] epithetum Minervæ, quasi ad urbem suam invisens, et in statum atque gubernans et tuens. 421, 27.
- ἐπισκοπεῖν] luminibus officere, obumbrare, obscurare. οὐκ μὲν ἐπισκοπεῖ τούτοις τὸ κατορθῶν. 23, 26. 155, 23. οἰκίαν ὀκκοπέεισε τοσαύτην, ἵνα πᾶσιν ἐπισκοπεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ. 565, 25.
- ἐπισπᾶν] ἐπισπασθέντος βρέχου. 744, 9. εἴτ' ἐπισπασθῶσιν ἑαστοι περαιτέρω τοῦ συμφέροντος ἑαυτοῖς. 62, 4.
- ἐπίστασθαι] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, ἀλλ' ἐπίστασθαι σε χρεὶ περὶ τῶν μεγίστων. 1414, 11.
- ἐπιστατεῖν ἄλλοις. 1412, pen.
- ἐπιστάτης πολλῶν ἔργων ἄν. 264, 26. princeps prytanum quoque die. 594, 26. 596, 4. 797, 15. οὐδὲ τῶν κοπερῶν ἐπιστάτης ἐλέσθαι. 785, 13.
- ἐπιστέλλειν] iuperare, mandare. παρὰ τὰ ἐπισταλμένα. 249, 26.
- ἐπιστήμη] οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν εὐ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφερομένη ἀλλήλων. non licet affirmare, literas eo nil conferre, ut ad recte sapiendum atque arbitrandum literatus illiterato præstet. 1413, 26. ἐπιστήμη λέγειν τὰ βέλτιστα ζητεῖτε παρὰ τοῦ παρίοντος. ut optima quæque vobis suadeat, eaque, quæ suadeat, certissime cognita et perspecta habeat, usu suo, fama, meditatione, viis aliis quibuscunque verum explorator. 108, 26. τὰ μὲν μικρὰ δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης ἡναγκαζόμεθα ἐπιτελεῖν. 1415, 16.
- ἐπιστολῇ] μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, πολέμητε φιλιπποῦ. 48, 19. τοιμῶν ἐπιστολὰς πέμπωσιν τοιαύτας. 157, 3. ἔστι μὲν οὖν ἔργον ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖνας συμβουλῆ, ut literarum scriptor in proposito recta suadendi perseveret. 1463, 15.
- ἐπιστολιμαῖος] μὴ μοι μυρίου, μηδὲ δισμυρίου ξένου, μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους δυνάμεις. nolite ad me commemorare, jacitare — illas, quas jacitare soletis, copias ingentes, non spirantes, non pedibus suis, non in armis, non in acie, non in campo stantes, sed examines, pictas solummodo et literis consignatas illis, quas ad imperatores vestros mittitis, quibus non ipsos milites, sed spem solummodo militum ad ipsos mittendorum mittitis. 45, 12. ipse Demosthenes paulo post hujus dictionis vim exponit in illis: ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολέμητε. literis scriptis solummodo, non armis, bellum geritis. 48, 19. Imitatus est hujus dictionis elegantiam Philostratus p. 185, 11. ubi ξυνοσίας ἐπιστολιμαίους dixit, congressus, colloquia per literas, et p. 285, 7. ἐπιστολιμαῖοι ἑμβουλίαι.
- ἐπιστομίζειν] ἐπιστομειῖν ἡμᾶς ἔφη τοὺς αὐτῷ ἀντιλέγοντας. 85, 4.
- ἐπιστρατεῖν ἐπὶ τὴν χώραν. 255, 26.
- ἐπιστρέφειν] οὐκ ἐπιστρέφει. pensi non faciebat. 665, 5. οὐδὲν ἐφροντίσατε, οὐδ' ἐπιστρέφητε ἐπ' οὐδὲν τούτων. in vos quasi convertebamini. ihr gienget in

euch [ye turned in upon yourselves]. 133, 24.
 ἐπιστροφή] animadversio, attentio mentis, cura. οὐδμίαν ἐσοῦνίτασθε ἐπιστροφήν. zu Herzen nehmen, ein Einsehen haben [to look narrowly into, take into serious consideration]. 158, 24. 439, 14.
 ἐπισυμμαχία] mutua, reciproca belli societas, ut ultra pars armis infestis impetatur, alteri necesse sit, illi parti succurrere. 160, 13.
 ἐπισύρειν] tumultuarie disputare, non diligenter, non subtiliter, sed rapido, ut auditores celeritate orationis pervertas, otio ipsis erepto, rem sedate meditandi. drüber hin rauschen, oder ruschelen [to hurry over in a noisy bustling manner]. 496, 23.
 ἐπισημῶδες] τὴν δύναμιν ἐπισημωτέραν κατασκευάει, ἥπερ ὑπέρχε φύσει. 22, 14.
 ἐπιτάγμα] πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ἕξως γίνεται. 399, 12. πολυτελής ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι. nimis multa et nimis pretiosa atque sumtuosa exigebat illa meretrix a suis amatoribus. 1354, 13.
 ἐπιτάττειν. 1288, 8. οὐκ ἐν, αὐτὸν ἀργούντα, τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μὴ τι γε τοῖς θεοῖς. 24, 22. τοῖς μὲν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. 27, 1.
 ἐπιτάφιος] ἐπιταφίους λόγους ποιῆσθε. 499, ult.
 ἐπιτείνειν]. ἐπέτειεν ἐτι μάλλον. Spannele er die Sayten noch höher [he screwed the chords to a higher pitch, he raised his pretensions still higher]. 1287, 3. ἐπέτεταντο αἱ τιμαί. pretia annonarum incendebantur, incalescebant. 1290, 17.
 ἐπιτεχνίζειν] castellum, vel aliud quid simile cervicibus alicujus imponere, quod eum coerceat, compescat, conterreat, in officio contineat. τυράννος κατέστησε, τὸν μὲν ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς ἐπιτεχνίσας, auf die Nase hinsetzen, wie eine Brille [to plant under the very nose, as a check and restraint]. 99, 2. τυρανίδα. 133, 22.
 ἐπιτεχνίσμα] castellum, munimentum, quo tu in agri tui finibus extracto vicinos, freno veluti quodam injecto, coerces, uude cum tuum agrum tuearis, tum in finitimum repente et libere atque ex tuto incurras, eumque vexes, et quo te præda onustus celeriter recipias. τοιαῦτα ἔχων ἐπιτεχνίσματα τῆς ἑαυτοῦ χώρας. 41, 19. ἐπιτεχνίσμα κατασκευάζοντος ἡμῶν Εὐβοίαν. 106, 3. ἐπιτεχνίσμα πρὸς τὸ μηδοτιοῦν παρακινεῖν. 193, 27. ἐπιτεχνίσμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν. 248, 13. τὸ ἐπιτεχνίσμα καθεύλε. 1343, 10.
 ἐπιτεχνισμός] machinatio insidiosa, alterius luminibus obstruens, et impetus ejus refrænans. ἔτερον ἐπιτεχνισμὸν ἐζήηται. 254, 20.
 ἐπιτελεῖν] ὅπως ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῆ. zu

Stande kñme [might come to a stand, be established]. 235, 8.
 ἐπιτέμνειν τὴν κεφαλὴν. scalpello concidere, sulcare quasi vulneribus. 1018, 8.
 ἐπιτήδειος] amicus, familiaris. b) idem quod ἀξιος, dignus, meritis. εἰ τισιν ἐκείναι τοῦτο παθεῖν ἐπιτήδειαι, ἀλλὰ τό γε πρᾶγμα οὐκ ἐπιτήδειον (convenit) γίγνεσθαι. 610, 20. et 24. οὐδ' ἐπιτήδειον ἀτιμον εἶναι, οὐδ' ἀπολωλέναι. 1473, 10. videtur tamen quodammodo ab ἀξιος differre. id quod constat ex illo dicto p. 1485, 14. οὔτε γὰρ ἀξιος, neque enim merui istam contumeliam, οὔτ' ἐπιτήδειος, neque par sum ei ferendæ. c) τὰ ἐπιτήδεια, necessaria vitæ degendæ præsidia, vel adminicula, alimenta, quotidianus victus et cultus. τὰ ἐπιτήδεια ταύτην ἐργασομένην, καὶ θεόφουσαν τὴν οἰκίαν. 1358, 12. ἄλλως τε καὶ μεμαδηνούα οὐ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια. nichil Hunger zu leiden, nicht zu Kropdorren [not to suffer hunger, or to have a scarcity of food]. 1359, 12. τὸν ἔχοντα [scil. αὐτὴν] παρεχέιν καὶ τὰ ἐπιτήδεια τῇ ἀνθρώπῳ. 1360, 21.
 ἐπιτήδευμα] ἐπιτηδευμάτων τισούτων ἡνευκέναι, οἷα τοῦτω βεβίωται. 618, 10. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἰρέσεις τὴν φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. 1417, 6. ὅποι' ἄττα τὰ ἐπιτηδευματα τῶν ἀνθρώπων ἢ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν [scil. αὐτοῦς]. 37, 12. et 173, 26. τῆς τῶν ἐπιτηδευμάτων συμβουλίας διαμαρτίντες. 1412, 6.
 ἐπιτιθέμαι τινὶ ἐπιστολάς, addere proficiscenti literas alteri reddendas. τὰς ἐπιστολάς οὐκ ἀποδέδωκας, ἄς σοι ἐπεθεῖκαμεν. 915, 17. ἐπιθείς σοι, εἰ δὲν τ' ἦν, τὴν οὐσίαν. 1126, 2. πίστιν. jurejurando aliquid confirmare. 165, 2. ἡ μήτηρ ἠθέλησε πίστιν ἐπιθεῖναι κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς. per caput meum dejerare sororisque mee. 854, 16. 360, 18. 1196, 17, et ult. 1243, 27. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων. multam irrogare. 797, 26. ἐπέθηναι τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἠδίκουν. 1392, 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι. non insidiabantur calamitatibus, non captabant opportunitates, si que incidere, adversariis percussos funditus perendi. 643, 10.
 ἐπιτιμᾶν] increpare, objurgare. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φαίη τις ἀν' ἄρδιον καὶ παντός εἶναι. 13, 26. Cum dativo. 558, 8. vitio vertere, objectare. τοῖς Πεισιστρατίδαις ἐπέτιμαν ὡς ἐπάγουσι τὸν Πέρσιν. 160, 15. reprehendere, vituperare. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. 246, 9. δημοσίᾳ πάντας ἡμᾶς τοῖς σπεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν. de conditione nostra queri, pacem illam insecuta, et illinc enata. 381, 26. ἦν μέντοι δικαίου πολίτου τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν, citat Schol. Hermog. p. 129. οὐ τοῦτ' ἐπιτιμᾶ. 502, 12.

- μηδεις ἡμῶν ἐπιτιμῆσθ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας. 1231, 7. τοῖς ἀμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμῶν. 1256, 17. ἐπ' ἡμῶν πειρωμένων τῇ κατ' ἡμᾶς ἀγωγῇ. 1472, 4. 1474, 8. ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρηνεγκα. 1479, 11. Passivo. ὁ οὔτος ἐπιτιμῆθη. pretium annonarum accensus fuit, crevit. 918, 22. ἐπιτιμῶμενον ἐβῶντες ἐν Πειραιεῖ τὸν σίτον. 1208, 2.
- ἐπιτίμσις.** 1475, 18.
- ἐπιτιμία]** caput, status civilis, jus in foro standi. ἐπιτιμίαν ἐτέρου ζητεῖν ἀφελεῖσθαι. 230, 10. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. ad redimendum caput, seu integritatem famæ et jurium civilium recuperandam. 329, 12. cui opponitur ἡ ἀτιμία.
- ἐπιτίμιον]** pœna, vel mulcta. τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀπέτινεις. pœnas in tabulis contractus consignatas dependisti. 915, 1. προσέφλοντες τὰ ἐπιτίμια, εἰὰν μὴ ἐκτίναμεν. 939, 27. pœna istæc erat carcer. νόμοι καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι ἐπιτίμια. 229, ult. ἐνοχοῖ τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις. 238, 11.
- ἐπιτιμος]** oppositum τῷ ἀτίμῳ, qui, capite non minutus, integro et pleno gaudeat jure civili, statum in foro tuetur. ὧν τὰ χεῖματα ἐπίτιμα. quorum bona non confiscantur, sed salva manent exsilibus, ut de iis disponere pro lubitu possint. ἐξουσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, ut loquitur Harpocrat. v. ὅτι εἰ ἀλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ — 634, 13. ἐπιτιμῶν ὄντα. in functione honoris publici versantem. 534, 15.
- ἐπιτρέπειν** [subaudi τὴν δίκην, aut τὴν κρίσιν] arbitro causam disceptandum permittere. 78, 18. ἴσῃ καὶ κοινῷ δικαστηρίῳ. 85, 23. περὶ τῶν αὐτῶν ἐτέρῳ διατητῆ. 1020, 19. περὶ τῶν πικρῶν ἐπιτρέπειν ᾧ εἰὰν κελύσω Ἀθηναίων. 1152, 14, et ult. 1178, 13. κατὰ τοὺς νόμους ἐπιτρέψω. 1241, 13. τοῖς εἰδόσιν ἐπιτρέψω ἐβουλόμην. 1274, 10.
- ἐπιτρέχειν]** μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι. breviter, paucis perstringam in tempora superiora recurrens. 217, 7. cum studio, contentione, ardore accedere, in rem involare, quo potiaris et auferas. οἰκοῦν ἡγείσθε αὐτὸν κᾶν ἐπιδραμῆν. 831, 11. 859, 1.
- ἐπιτρέβειν]** pessumdare, affligere. τοὺς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρέβουσι. 260, ult. ἐπιτρέβει τοὺς ἥρωας κακῶς ὑποκρινόμενος. 288, 20.
- ἐπιτριραρχεῖν]** imperium trierarchi ultra præfinitum a legibus et more tempus extrahere, continuare per menses adhuc plures, loco successoris cessantis. ἐπιτριραρχημένοιαν ἦδη μοι τριῶν μηνῶν. 1212, 27. ἦδη τρεῖς μῆνες ἐπέτριραρχηκτό μοι. 1214, 7. 1216, 10.
- ἐπιτριράρχημα]** productio trierarchialis imperii ultra terminos legitimos. 1206, 11. sumtus ab ejusmodi continuatore facti loco successoris. τὸ ἐπιτριράρχημα ἀποδίδοναι τοῦ χρόνου, οὐ ἐπανήλωσα ὑπὲρ τούτου ἐπιτριραρχῶν. 1223, 13.
- ἐπιτροπεύειν]** ὁπότερον αἰτίας ἐπιτροπευεῖς τούτον τὸν λόγον ἀπεδέξατο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων. 829, 9. ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευμένοις καδεστᾶναι νομίζον τὰν ἐπιτροπεύοντων τὰ χεῖματα. 866, 2. ἐπιτροπεύσαι ἐπὶ ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὰς διαθήκας. 1112, 28.
- ἐπιτροπή]** id est, ἐπίτρεψις, permissio, qua causa scil. arbitrio judicis pedaneī permittitur. πισθέντες ὑπὸ τῶν παρόντων εἰς ἐπιτροπῶν ἤρχοντο. 897, 1. λῦσαι βουλόμενος τὴν ἐπιτροπήν. arbitrium, causæ definitionem per arbitrum. 897, 24. 898, 14. ἡ ἐπιτροπή τούτῳ πρὸς Παρμένοντα τρίτον ἔτος γέγονε. jam tertius annus est, ex quo lis hæc arbitro commissa sit. 900, 1.
- ἐπιτροπος καὶ κηδεμών.** 988, 2.
- ἐπιτυγχάνειν]** εἰὰν δ' ἄρα μὴ ἐπιτυγχάνητε τούτου. hoc si minus consequamini. 1168, 1. ἐπιτύχη τῷ ἀγῶνι. vinceret causam. 1175, 16. opponitur in continenti εἰὰν δ' ἄρα ἀποτύχη. δόξης ἐπιτυγχάνων. 1490, 10.
- ἐπιφαινεσθαι]** repente intervenire rei, quæ sit, impediendi ergo. 522, 9.
- ἐπιφέρειν]** τὴν ἐπιوریαν τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει ἐπιενεγκάμενος. dedecus, culpam, pœnas et pestem perjurii consciscens. über seine Kinder bringen [to bring upon his children]. 642, 24. ἐπιφέρειν αἰτίαν. conferre, imputare. 692, 13. 899, 21. ἐπιφέρειν ὄπλα. inferre. 977, 7. ἡ μήτηρ μου τάλαντον προῖκα ἐπιενεγκαμένη. secum in domum afferens, vel inferens. 1014, 4, et 22. ἐπιενεγκεῖν ὄρν ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ. in exsequiis proferre, præferre hastam. 1160, 14. ἐπιφέρει [scil. ἐπ' ἡμᾶς], conjicit, interquet, προσφάσεις ἀτόπους τινὰς καὶ ὑπονίας καὶ αἰτίας ψευδεῖς. 1177, 15. 1309, 1. 1348, 18. τῆς ἀνελέγκτου ὄν ἐπιενεχθείσης αἰτίας. 1471, 11. 1475, 27.
- ἐπιφημίζω]** τοὺς θεοὺς πράττειν τι. prætexens honestum et speciosum deorum nomen. 495, 10.
- ἐπίφθονός ἐστιν.** invidia publica ardet. 981, 24.
- ἐπιχαίρειν]** [scil. κακοῖς ἀλλοτρίοις]. malis alienis illætari. 126, 19. 558, pen.
- ἐπιχάρτος]** homo tam miserae sortis, ut de malis et sordibus ejus inimici latentur, vel lætari possint. μὴ περιείδητε τὰς ἑμαυτοῦ θυγατέρας τοῖς ἑμαυτοῦ δούλοις καὶ τοῖς τούτων κόλαξιν ἐπιχάρτους γενομένας. 1127, 12.
- ἐπίχειρα]** merces, præmiū, redhostimentum. μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ἡμῶν σκεπονόμενων ἔχων. 1484, 4.

ἐπιχειρεῖν τινί. insidiari, adori. 179, 8. dicitur etiam ἐπιχειρεῖν τινί. 179; 15. Μεγάροις ἐπιχειρῶν. 248, 14. ἐκ τούτων βραδύως τοῖς λιπώσις ἐπιχειροῖσι πράγμασιν. 234, 17.

ἐπιχειροτονεῖν] ἐπειδὴν ἐπιχειροτονεῖτε τὰς γνώμας. 48, 17. εἰρήνη ἐπιχειροτονηθεῖσα. suffragiis approbata, rata habita. 235, 9. ἐπιχειροτονησεν ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμος [scil. τὸ ψήφισμα]. 261, 17. τοὺς δὲ προέδρους ἐπιχειροτονεῖν ἐπανάγκαις. plebis voluntatem χειροτονία significatam insequeute suo assensu comprobare, et confirmare. 712, 25.

ἐπιχειροτονία νόμων. solemnitas, qua leges, seu novæ, seu vetustæ restauratæ, voluntate plebis in suffragia missæ rate jubebantur esse. 706, 7. ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπιχειροτονησάντων οὐσῶν. in suffragatione, in comitiis. 1330, 17. εἰν δὲ τις τῶν προέδρων δῶ τινὶ τὴν ἐπιχειροτονίαν. ejus causa mittat in suffragia. 716, 19.

ἐπιψήφισιν] suffragandi copiam facere et suffragia colligere atque dinumerare erat τοῦ ἐπιστάτου, principis prytanum. ὁ ταῦτα ἐπιψήφισιν ἐπιστάτης. 596, 4. μὴ εἰσάγειν περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον. μηδ' ἐπιψήφισιν τῶν ἀρχόντων μηδένα. 717, 22. 746, 23. 749, 2. ἐπιψήφισσαι. post vetustatis aliquod decretum novum ferre, quo illi aut toti, aut ex parte obrogetur. 378, 27.

ἐπόγδοος] δανεισάμενοι πενήτηκοντα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγδοον. ut de singulis quibusque minis octoni oboli sænoris menstrui darentur. 1212, 2. claris verbis exponit ipse orator p. 1250, 20. ἐπὶ οὐκὰν ὀβολοῖς δανεισάντι τὴν μνᾶν μηνὸς ἑκάστου. ita ut 50. minæ tulerint sænoris annui 600. drachmas, seu 6. minas. fuit ergo hæc proportio sænoris annui ad totam sortem, ut 6. ad 50. seu 12. ad 100.

ἐπαικοδομεῖν] τειχίον παλαιὸν ἐπακοδόμησε. 1278, pen.

ἐπομβρία] imbef, nimbus, procella. 1274, 21.

ἐπομύνηαι] ἐπομύνηαι Δία, Ποσειδῶ etc. 747, 12.

ἐπονείδιστον ἤδη ἐστὶ τὸ πωλιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐστεικίαι. 806, 6.

ἐποπτεύειν] τὴν δὲ ταῦτα ἐποπτεύουσιν καὶ φυλάττουσιν δύναμιν. 168, 13.

ἐπόπτης] ὡσπερ ἐπόπται τῶν στρατηγουμένων. 47, 4.

ἐπορχεῖσθαι] canticum saltatione prosequi, tripudiis concelebrare. ἐπορχούμενοι ἕως ἄτης. 313, 26.

ἐπτακῆσια στάδια ἀπὸ τῆς πύλεως γενεσθαι τὸν πόλεμον ἐποίησε. 504, 12.

ἐπωβελία] mulcta pecuniaria reo in causa pecuniaria condemnato pendenda, par toti summæ, quæ ab actore peteretur. τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἑκατόν. 834, 24. locus hic est classicus. Petebat

Demosthenes ab Aphobo, tutore suo, nomine male gestæ tutelæ, et lacerati patrimoni sui, decem talenta, quæ decem talenta æquivalent 600. minis. Jam si causa caderet Demosthenes, non solum decem illa talenta, seu 600. minas amitteret, sed præterea quoque sextam hujus summæ partem, hoc est 100. minas, mulctæ nomine dependendas haberet. τὴν ἐπωβελίαν κινδυνεύειν. 835, 24. 841, 22. 880, 9. 1103, 15. ἐξακοσίας καὶ δέκα δραχμᾶς ἐπωβελίαν. 1251, 4. ergo tota summa, de qua contendebatur, erat 3660. drachmæ, seu 36. minæ cum 60. drachmis. 1284, 2.

ἐπωδὴ] ταῦτα τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐσώδαις, carmina quibus incantandis morbi depellerentur, λαβὼν παρὰ τῆς θεραπειῆς. 793, ult.

ἐπωνυμία] cognomen, deridiculi et joci causa adscitum vel additum alicui, nomen castrense, Spitznahme, Sobriquet [a nickname]. ἐπωνυμίας σφίσιν αὐτοῖς πεποιύνται. 1261, 16.

ἐπώνυμος] a) qui nomen alicui de se dat, vel communicat. οἱ ἐπώνυμοι, decem heroes, e quorum nominibus decem tribus, totum populum Atheniensem conficientes, appellatæ erant. πρόσθεν τῶν ἐπωνυμῶν ἐκτιθέναι τοὺς νόμους. 705, 19. 707, 13. τῶ ἐπώνυμῳ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς. 1326, 9. b) cognominis, qui cum altero commune nomen gerit, aut ex ejus nomine ductum. μὴ κατασχῆναι ταύτην [scil. τὴν Δίαν] ἧς ἐπώνυμός ἐστι, nach der er genennet wird [after whom he was named], δικαστής. 773, 2. ἦρας ἀρχηγῆτος, οὗ ἐπώνυμοι ἐστέ. 1072, 25.

ἐρανίζειν] cum dativo, stipem alicui conferre, et translate operam navare. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς ἐπὶ αὐτῶν. ob eam operam, [metiendi puta et calumniandi, et insontes vexandi] quam satellitibus suis præstat. 999, 24. Cum accusativo, exigere, corrogare stipem. τοὺς φίλους ἐρανίσας. collatitia stipe ab amicis collecta. 1484, 2.

ἐρανος] Erant Athenis collegia seu corpora civium, inter se in societatem coeuntium, ad necessitates amicorum pecuniis collatitiis sublevandas, quæ pecuniæ aut sine sænore credebantur amicis obæratis, quo creditoribus satisfacerent, olim aliquando pro ipsorum commoditate reddendæ, cum ad meliorem fortunam redissent, sive prorsus gratuito donabantur, ut virgines e. c. dote carentes possent cum dote elocari, aut viduæ orphanive honeste ali. milde Stiftungen, oder Zuschusskassen, Nothleidenden aus der Noth zu helfen [charitable institutions or banks for advancing money to necessitous persons]. Fisci ad pias causas, unde multas scite excogitatas senten-

tias et comparationes duxit orator, et tam crebro usurpavit, ut earum elegantia ipse fuisse delectatus, earumque usurpationem affectasse videatur. πληροῦν ἔρανον, dicitur, et πληρωτὴς ἔρανον, collector, qui collationes a debentibus exigit. ὡσπερ ἂν εἰ ἔρανον ἐκάθησε πληρωτάι. 776, 7. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. eine hübsche Steuer, oder ein ansehnlicher Spaarpfennig [an honourable contribution, or considerable savings]. quam reponas tibi velut in arca, usurus olim, cum ipse tute indigeas. 1490, ult. ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινός [eine Leihcasse, zu der alle und iede Bürger, ohne Ausnahme, das ihrige beytragen—a fund for making loans to the citizens without distinction, formed by individual subscriptions.] ἔστι πάνθ', ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἐκάστὸς ποιεῖ. refunduntur enim sui cuiquē numi, iidem, quos intulit, sive probi fuerint, sive mali commatis. h. e. mercedem quisque fert facinorum suorum naturæ eorum parem. 776, 10. διτάλαντον εἶχεν ἔρανον δορεάν. duo talenta pecuniæ ab amicis collata tulit, nomine doni gratuiti, quod refundere non debet. 329, 16. ergo erant alii ἔρανοι ab iis, qui accepissent, collatoribus rursus representandi. ἔρανον ἀποδοῦναι, rependere, refundere, abtragen, wiedererstatten [to pay, repay]. τοῦτω τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνεχειρήσαμεν ἀποδοῦναι. ihm mit seiner eignen Münze zu bezahlen [to pay him with his own money]. 1348, 3. συλλέγειν. 1249, pen. τάξηνριον, ὃ παρα τῶν ἔραστοῦν ἔδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἑλευθερίαν συλλέγουσα. redimendæ libertatis ergo. 1355, 9. φέρειν] τοῖς γουέσι τὸν ἀρισμῆνον ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως, καὶ παρὰ τῶν νόμων δικαίως [im gehörigen vollen Maasse—in just measure] φέρειν, καὶ ἐκόντως ὑποτελεῖν. 142, 1. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνδραπέους φέρειν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν σῖον αὐτοῖς ἔρανον παρὰ πάνθ', ἃ πράττουσιν. 547, 10. 574, 11. εἰσφέρειν] χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσίσκοιμι. 1249, 5. εἰ μὴ τῆς ἐμῆς εὐνοίας τοῦτον ἂν σοι κάλλιστον ἔρανον εἰσενεμυεῖν οἶμαι. 1417, 14. ἔρανος λέλοιπε πλεῖστον, er ist aus vielen Cassen weider heraus getreten, abgegangen, oder, er ist ihnen in Resten geblieben, hat seine Beyträge nicht entrichtet [he has quitted, deserted, many clubs, or has remained in arrears with them, has not paid his subscription]. 821, 13.

ἔραστῆς. 1402, 7. et 21.

ἔρασις] πῶλεμα, ἔς πολλῶν ἔρατῶν ὄλεσεν ἑλικίαν. 422, 16.

ἐργάζεσθαι] laborare, molestum laborem corpore peragere. τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις, metallifodinis, ἐργαζόμενοι. 1048, pen. laborando officine, parare. τὰ ἐπιτήδεια,

necessaria alimenta; ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν. 1358, 12. τῷ γὰρ τις θητῶ εἰκάσειεν, ὃ ἀδάμαντον ἐργάζεται, injicit; πτόρον τοῖς ἰδοῦσι. 1404, 18. facere, parare, ut facinus. ἄξια θανάτου ἐργαστο αὐτῷ εἰς ἐμέ. (in passivo, quod est inventa rarius.) 1252, 20. rem familiarem exerenda negotiatione, h. e. emendo et vendendo, præsertim per mare, item arte cambiali, credendis in fœnus numis, seu terrestri, seu maritimo fœnore, auf Bodmeyer, durch den Handel, und Geldmüchley zu Wasser und zu Lande [on bottomry, by traffic, and money-broking by sea and land], augere, quæstum facere. μέτρια ἔχων, τούτους ναυτικούς περιώρμαι ἐργάζεσθαι. 893, 24. αἱ ἐμπορίαί τοῖς ἐργαζομένοις [ut nos quoque usurpamus den Handelsteuten—merchants] οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσι. 922, 11. ἐργαζόμενοι χρήμασιν ἀνθρωποῖ. pecuniis elocandis in fœnus et permutandis quæstum facientes. 957, 27. μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ αὐτοῖς ἐργαζόμενοι; πάντες ἀπόλωντο. die nicht eine fremde Bank im Pachte hatten, sondern in ihrer eignen, auf eigne Rechnung, auf ihr eignes Risiko, sassen [who did not farm the funds of others, but traded on their own account, at their own risk]. 960, 9. εἰργασται πλέον καὶ κινδυνεύων. ipso suo corpore incerta marium periclitando et molestias itinerum maritimorum tolerando, negotiatione ultra mare, nonnihil emolitus est. hat was vor sich gebracht [has gained somewhat]. 982, 7. ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ δις ἢ τρίς, mit dem nühmlichen Capitale zwey bis drey mahl Geld verdienen [to make twice or thrice as much money on the same capital]. 1292, 3. ἐργασμένοι πολλὰ χρήματα παρὰ τὴν σιτηρίαν. 1293, 8. ἐργάζεσθαι ξένῳ οὐκ ἔξιστι ἐν τῇ ἀγορᾷ. 1308, 9. quæstum meretricium facere. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν. 1351, 21. 1352, 11. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται. hinc quæstum facit, his artibus vitæ sustentat, ut colonus ex agricultura, sive ut negotiator o mercium distractione. 794, 22. ἀνδραπέους ἐν ἐμπορίῳ, auf der Börse [on the exchange], καὶ χρήμασιν, und mit Geldwechsel [and with money-changing], ἐργαζόμενοι, ihr Gewerbe treiben [to carry on their business]. 957, 27. πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων. 1297, 8. ἐργάζεται [pro ἐργάζεται] τοῖς ἀκούουσιν ἰσχυρᾶν ὑπόληψιν, v. locum Stobæi sub v. διαβολή.

ἐργασία] quæstus, officium, quo exerendo victus paratur. Gewerbe, Hand-

ihierung [trade, handicraft]. ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὡσπερ ἔργασία τις ᾖ. 503, 17. ἔργασία καὶ δυναστεία. 772, 1. ἔργασίαν τῆς τραπέζης μισθοῦσθαι. a domino mensæ argentariæ certa mercede annua veniam redimere, mensam illam exercendi. 946, 3. ἔργασία. exercitatio operis metallici. eines Hammerwerks [a forge]. 976, ult. ἵνα ἔργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῶται. ut pecunias suas cæco scænore per mensam Phormionis exercere possit, eoque modo quæstum faciat, sine ullo impendio (denn das Vermögen in umlaufenden, werbenden Gelde brauchte man der Casse, oder dem State, nicht zu versteuern. denn wer konnte alsdenn wissen, was einer in solchem Gelde besass—for there was no necessity for paying any tax on the floating capital to the funds or to the state, for who could tell how much any one possessed of this sort) neque necesse haberet pecunias suas bonis immobilibus mutare, de quibus certa vectigalia ærario publico erant dependenda. 1121, 17. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ τούτοις εἰσὶν ἔργασίαι. præsidia adversus reliqua injuriarum genera his sunt provincia, h. e. fundus vectigalibus uber. 1342, 23. ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἔργασίας. a quæstu meretricio. er hat sie aus dem Bordelle geheurathet [he married her from a brothel]. 270, 15. ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον ὦν ἐπὶ τῆς ἔργασίας τῆς κατὰ τὴν θάλασσαν. 393, 20. οἱ περὶ τὰς ἔργασίας ταύτας ὄντες. versantes in ista pecuniarum fœnebrî negotiatione. 953, 18. τὸ μὲν κτῆμα, ein in liegenden Gründen bestehendes Vermögen [landed property], ἀκίνδυνον ἐστίν, ἡ δ' ἔργασία, das Geldnegoce [money-traffic], προσόδου ἔχουσα ἐπικινδύνου. 948, 2. ἔχων τό τε δάνειον, das von uns aufgenommenene Capital [the capital borrowed from us], καὶ τὴν ἔργασίαν, und das damit erworbene, gewonnene Geld [and the money acquired, gained on it]. 1283, pen.

ἔργαστήριον] collegium improborum factorum hominum ad pestem, seu publicam, seu privatorum quorundam, congressum, conspiratum. Rotte, Meute [a gang, faction]. ἔργαστήρια μυχθῆρῶν ἀνδρῶπων συνεστηκῶτων ἐν τῷ Πειραιεῖ. ad pestem negotiarum. 885, 1. 978, 6. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἔργαστήριον συνοφαντῶν. 995, 3. 1010, 24. b) lupanar, ubi scorta corpore æra merent; vel popina, ganea. ὁπόσαι ἐσὺ ἔργαστηρίου κάθωνται. 1367, 26. et 27. ἐν ἔργαστηρίῳ τεθραμμένον ἐκ παιδός. 1486, 7.

ἔργατης] οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἐργάται. 933, pen. ἔργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνελεγεμένον. 1362, 10.

ἔργμα] πλουτοῦσι δ' ἀδίκους ἔργμασι πειδύ-

μνοι. 422, 7.

ἔργολαβεῖν] aliquod habere et facere sibi provinciam quæstuosam, quantum ex aliqua re facere. 608, 12. 750, 21. ἔργολαβῶν αὐτῶν. mercenariam operam ei locans. 784, 25. ἔργολάβηκεν ἑαυτὸν. ipse semet sibi fecit provinciam, vendidit operam suam spe lucri. 835, 11. ἔργολαβῆ καὶ καθυφίη τὰ τῆς πόλεως, jura, vectigalia, bona, fundos reip. suum vertat ad quæstum, eaque vendat et prodat. 1323, 22. ἔργολαβοῦσι καθ' ἑμῶν εἰς ὑποδοχὴν (in Erwartung—in expectation) πραγμάτων, ὧν διαφεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. 1482, 25.

ἔργον] οὗ λόγους ἐροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον δεικνύσαι ἔξουσιν. 21, 17. οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρέβειν. quibus negatur hoc, ut seduli possint exercitationi suorum ejusque operum vacare, e. c. rusticæ rei, negotiationis, fabricarum omnis generis, neque ut quieti teneant quisque sua possidenteque, ut domicilia, fundos, pecunias, uxores, liberos, cognatos. 22, 25. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας. 25, ult. ἔργων ἀργυρείων ὀκτ' ἐπιδυμεῖν. 100, 27. τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων οὐδαμῶς ἄξια τῆς πόλεως. 176, 1. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος λόγους. 189, 26. τὰς θλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι. 191, 10. τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ἡμῶν πόνων ὑπέμενα. non jacto solummodo verborum vanitate labores pro vobis reapse non toleratos, sed ipsas eorum veritates, vera itinera terra marique peracta, vera frigora, veros æstus, veros terrores, veras vigiliis, vera discrimina pro vestra salute toleravi. 281, 7. ἔργον. negotium molestum. 716, 21. fœnus e pecuniis credito datis, seu fœnori elocatis, rediens. die Zinsen, das Interesse [the interest]. 816, 16. εἴαν τις συντιθῆ τὸ τ' ἀρχαῖον, das Capital [the capital], καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. die Zinsen von 12. Jahren her [the interest for 12 years]. 819, 2. ἔργα. res arte et manibus confectæ. 820, 2. ἐπ' ἔργαστηρίῳ ἐν τοῖς ἔργοις, argentifodinis, τοῖς ἐν Μαρονείᾳ. 967, 17. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις. 1039, 19. 1044, 9. et 17. 1046, 2.

ἔρεθίζειν τὰς τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν διανοίας. 1411, 9.

ἔρέπτειν vel ἔρέφειν] tegere domum tecto. Λασθένης ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις. tignis Macedonicis, gratuito ipsi donatis. 426, 1.

ἔρευνᾶν τὸ γραμματεῖον. 783, pen.

ἔρεχθεῖσαι (pro ἔρεχθεῖσαι). 1397, 16.

ἔρημη] τὴν ἔρημον [quod pro ἔρημη h. l. est usurpatum] δεδωκότα [scil. διαταν, aut δίκην]. pronunciasset adversus Midiam,

ex titulo contumaciae, quippe qui die dicta in iudicio non comparuisset, vadi-
monium deseruisset. 542, 4. ἐρήμην αὐ-
τοῦ κατέγνω τὴν διαίταν. 903, 8. ἐπιδη-
μοῦντες τούτου καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς
τὴν διαίτην, ἐρήμην κατεδήτησεν. 1013,
21. εἶλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπὸ πάντα. 540, 22.
ἐρημία] ἄρης· ἅπαντες ἐγὼτε ἐρημίας ἐπιδημη-
μένοι. 36, 3. 174, 10. ἐπὶ πολλῶς ἡσυ-
χίας καὶ ἐρημίας ἡμῶν. ubi alii codd.
dant ἡρεμίας. 168, 15. τῆς τῶν ἐναντιω-
σομένων ἐρημίας ἀπολαΐειν. sich die Ab-
wesenheit der etwanigen Gegner zu Nutze
machen [to profit by the absence of their
respective adversaries]. 171, 23.
ἐρημος] desertus, derelictus, qui aut rem desti-
tutum sibi arroget, aut oppressum ser-
vet et liberet. πρᾶγμα ἐντιμον καὶ μέγα
καὶ λαμπρὸν — ἐρημον ἀνείλετο. 143, ult.
τὰ πᾶσα οὐδέτις αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευ-
τήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῶν.
145, 16. χάραν ἐρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ. 361,
22. ἐρημον ποιῆς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμη-
σομένων. 408, 17. τὴν νόμον ἔθηκαν, ὅπως
μάστους εἴη τοῖς ἐρήμοις. desertis ab ami-
cis, testibus, patronis, advocatis. 953,
5. ἐρημον ἦν τοῦ θεραπεύσαντος τὸ νόσημα.
1364, 10. ἐρημα τὰ τῆς πατρίδος πρά-
γματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη.
1399, 12. ἐρημον εἶναι τῶν οἰκειότατων
χορηγῶν. 1400, 16. φοβοῦμαι, μήποτ'
ἐρημοί τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐροῦντων γένησθε.
1482, 2. ἐρημος interdum pro ἐρήμη
[scil. διαίτα, vel δίκη] usurpatur. 542,
4. δύο δίκας ἐρήμου μου κατεδήτησατο.
1272, 8.
ἐρίζει] sponsione contendere, worüber
oder worum wetten [to lay a wager upon
or about any thing]. 136, 17.
ἐρίδος] qui aut quæ opus aliquod, e. c. la-
nificium, manibus, aut corpore suo, pro
mercede facit. Tagelöhner [day-labour-
ers, mechanicks]. τιτθαί πολλοὶ καὶ ἐρίθοι
καὶ τεργήτρια γυγνάσιν ὑπὸ τῶν τῆς πό-
λεως κακῶ ἀσταὶ γυναῖκες. 1313, 6.
ἐρις καὶ παραχρῆ παρὰ πᾶσιν ἀκριτος. 231, 9.
Ἔρεκος Ζεύς. 1319, 27.
ἐρκος ὑψηλὸν ὑπερέθορον. 422, 24.
ἐρμαιον ἠμίσαντες· ἑαυτοῖς τὴν ἡμετέραν ἀπο-
ρίαν. 986, 17.
Ἐρμῆς] Herma, cippus, ἀγαπητῶς ἐπιγυρά-
ματος ἐν τοῖς Ἐρμαῖς ἐτύχχανον. 491, 4.
περιτυχῶν αὐτῷ περὶ τὸν Ἐρμῆν τὸν πρὸς
τῇ Πυλίδι. 1146, pen. οἰκίδιον παρὰ τὸν
Ψιδυριστὴν Ἐρμῆν. 1358, 7.
ἐρραμένος. 24, 4.
ἐρραμένως] fortiter, acriter, bona fide, omni
nervorum contentione. 13, 14.
ἐρυστριᾶν] pudescere. κὰν ἐτέρου λέγοντος ἐρυ-
στρίασει. 270, 1.
ἐρυστριῶς] μοινοῦκ ἐπὶ τὴν ἐρυστριᾶν Σάλατταν
πρεσβείας πέμπειν. 438, 19.
ἐρχεσθαι] de rumore, vel nuncio perlato.

ἦλθε γὰρ ἀμφότερα. nam utriusque rei
rumores, vel nuncii, hoc perferebantur.
30, 3. δίκαιον ἦν τὴν ἴσην ὀργὴν ἐλθεῖν παρ'
ἡμῶν τοῖς ἐπιχειροῦσιν ἐξαπατᾶν, ὅσων τοῖς
δυσθεῖσιν. a vobis proficisci ad eos, qui
—, 1458, 9. νῆικα ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέ-
μου. instet, immineat, prope accedat.
1396, 23. Cum prepositionibus a) εἰς.
εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν. 13, 24. εἰς
τούτου [scil. ὀργῆς] ἐλήλυθεν ὁ δῆμος. 159,
20. εἰς κρίσιν. 161, 22. εἰς τοσούτον
πλεονεξίας. 161, pen. εἰς ταῦτόν ἐλθεῖν
ἐμοί. 593, 20. εἰς ἡμᾶς [alloquitur jus-
dices] ἐλήλυθεν. progressus est ad vos.
813, 9. et nuda ἐρχεσθαι usurpatur, sine
εἰς τὸ δικαστήριον. οὐτ' ἐγκαλῶν οὐδέεις πά-
ποτ' ἦλθεν, οὔτε μεμφόμενος. 1272, 22.
εἰς πᾶσαν ἀπέχρθεϊαν τούτου ἔλθων. 896,
4. εἰς ἐσιτηροτὴν ἤρχοντο. descendebant
eo, ut disceptationem causæ arbitratorum
arbitratui permitterent. 897, 1. b) cum
ἐπί. τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην
ἐρχεται τὴν πόλιν. 168, 2. ἐπὶ τὴν Ἑλ-
λάδα animis armisque infestis. 187, 1.
ἐπ' ἄλλο δίκαιον ἐρχομαι. 214, 10. τῶν
ἐπὶ τὰς εὐδύνας ἐλθόντων. 341, 18. ἀμύ-
νεσθαι τοὺς ἀδικούς· ἐπ' αὐτὴν ἐλθόντας χρεῖ.
555, 24. ἦν [scil. συκοφαντίαν] εἰκὸς
προσδοκᾶν ἐκείνους ἐλθεῖν ἐφ' αὐτοῖς. 625,
14. οὐ κατώρθωσεν, ἦν ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, ὀδόν.
702, 1. μεθ' ὅσας ἐπιβουλής ἐκλιπθασιν
ἐφ' ἡμᾶς. nos adorti sunt. 985, 14. ἐρ-
χεσθαι ἐκ τῆς συμμορίας ἐπὶ τὴν ναῦν.
dicitur is, qui, collegio allectus fungentium
trierarchalibus munis, ordine vicium
ad se deveniente, ad functionem
classicorum munium accedit. 1147, 27.
ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια.
marito et patre absente irrumper ad
uxorem et liberos ejus. 1164, 3. ἐνεχυ-
ράσαν ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 1163, 16. c)
cum πρὸς. εἰ τι [id est, κατὰ τι] τῇ μητρὶ
αὐτῶν πρὸς ὀργὴν ἦλθε. si qua in re offen-
ditur horum matrem, aut si quid simulatis
cum matre intercessit. 1001, 11. πρὸς
τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν [scil. τὰ πράγματα]
ἔασαντας. 1446, pen. d) ὡς, quod idem
est atque πρὸς. τι ποθ' ὡς ἡμῶν τοῦ πρά-
γματος ἐλθόντος ἐγνωτε. 584, 10. ὁ μὲν
ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν. 383, 8.
ἐρως] contentio, rixa cum altero, super
anore communi. 1144, 26. b) Amor,
Cupido, numen. τοιοῦτος εἶ, ὅσος ἂν τις ἐξ
Ἀετῆς υἱὸς Ἐρωτι γένοιτο. 1407, 25.
ἐρωτᾶν] εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτοῖς.
242, pen. εἶτα σύ μ' ἐρωτᾶς, ἀπὶ ποίας
ἀρετῆς ἀξίῳ τιμᾶσθαι. 325, 4. τοῖν ἀντι-
δίκαιον ἐπάναγκες ἀποκρίνεσθαι ἀλλήλοις τὸ
ἐρωτῶμενον. 1131, pen. ἦδη γὰρ σ' ἐρωτῶ,
citat Corinthios ad Hermog. π. μ. δ. p.
16. extrema.
ἐρωτικὸς] τῶν ἐρωτικῶν συνταγμάτων τὰ
πλείστα ἀισχύον μᾶλλον, ἢ τιμῶν, πε-
ριάπτοντα τούτοις, περὶ ὧν ἐστὶ γεγραμ-

μένα. 1401, 3. ὁ μάλιστα ἂν ἐρωτικὸν λάβοις τοῦ λόγου, περὶ τούτ' ἐστίν. pars disputationis ea, quam habes maximo amatoriam, h. e. in prædicatione amoris versantem. 1401, 14.

ἑσθῆς] τὴν ἑρὰν ἐσθῆτα διαφθείρειν. 519, 27. ubi etiam docet, cur eam vestem sacram appellet.

ἑσθίον κατέφαγε, citat Hermogenes p. 252, 17, ut videtur e Demosthene.

ἑσπερμίνως] data opera, præmeditata fraude. ποιῶσιν ὑμᾶς κακόν. 749, 7.

ἑσπέρας μὲν γὰρ ἦν, ἤκε δ' ἀγγέλλων. 284, 20. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἴομενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέγχι καὶ τῆς ἑσπέρας. 311, 13.

ἑστιάων] εἰστιάακα τὴν φυλὴν. 565, 10. τὰ ἐπινίκια. 1356, 8. et 17. τὴν δεκάτην ὑπὲρ τοῦτου ἐστιάσαι. 1017, 7.

ἑστιάσις p. 414, 1. commemorata est illud convivium, ad quod Demosthenes legatos Philippi invitavit.

ἑστιάτωρ] qui in ludis populo epulas de suo præbet. 463, 15. 996, 24.

ἑσχάρα. 1385, 2.

ἑσχατιά] villa, prædium procul Urbe dissitum, secessus Plinio dictus. ἐπορευόμενον Κυθήραδε εἰς τὴν ἑσχατιὰν αὐτοῦ. 1040, 13. οὐδεὶς ὄρος ἐπιστῆν ἐπὶ τῇ ἑσχατιᾷ. 1040, 17.

ἑσχατος] τοῦτο γὰρ ἦδη τοῦσχατον. 119, ult. εἰς τοῦσχατον ἔλθειν τὰ πρᾶγματα ἐξ. 346, pen. ἐξ ἧς [soil. νόσου] εἰς τοῦσχατον [soil. κακοῦ, vel κινδύνου] ἦλθον. 1261, 1. ἐπ' ἑσχάτων γῆς. 1488, 9.

ἑσω] vid. εἶσω.

ἑταίρα] τὸ ἀξίωμα τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἰς τὰς ἑταίρας ἔχει. 1384, 3. ἑταίρα [subaudi τις ἐκ] τῶν μισθαρνοῦσῶν. 1354, 8. ἑταίρας et παλλακῆς discrimen. 1386, 19. εὐποροῦντα οὕτως, ὡς καὶ δύο ἔχουν ἑταίρας, αἱ μέγχι φθόνης, καλῶς ποιῶσαι, προσωπεύμασιν αὐτῶν. 1481, 22.

ἑταιρεῖν] prostibulum agere, corpore quaestum facere. τὸν πατέρα ἑταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα προσωπεῦσθαι. 612, 5. οὗ τὸ σῶμα ἑταιρηκίτος οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἑρὰ εἰσιέναι. 616, 14. τίνα τῶν πολιτῶν ἑταιρεῖν, ὥσπερ σὺ, μεμίσθωμαι. 1125, 9.

ἑταίρησις] περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου. legis pœnas in illos cives sancientis, qui sodalem et congeronem se alicui pro mercede præbuisset, ejusque libidinum administrum, et corpore quaestum fecisset turpem et infamem. quæ questio ad forum thesmothetarum pertinebat. 599, 24.

ἑταιρία] factio, sodalitiū, manus, globus sceleratorum, in pestem reip. aut fraudem honestorum, conjuratorum. ἑταιρία μαετῶρων συνεστῶσα. 560, 5. ἑταιρίας συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. 1137, 4. 1335, 23.

ἑταίρος] in sensu malo, Satelles, minister

scelerum, superbicæ, immanitatis, consiliorum perniciosorum. τοὺς περὶ αὐτῶν ἑταίρους. seine Rotte [his gang.] 521, 11. ἑταίρους καὶ φίλους e Midiana citat Aristides de C. D. p. 244.

Ἐτεβοῦτάδα. 573, 10.

ἑτερόπλοος] ἑτερόπλοα χρήματα, sunt nomini periculo navigationis ad aliquem locum, ad aliquod emporium, commissi, non item reditus in illud emporium, ubi nummi creduntur. οἱ δανεισται εἰχοντο αὐτοῦ οἱ τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντες. die bloss auf die Hinfahrt, nicht aber auch zugleich mit auf die Herfahrt, Geld vorgestreckt hatten [who advanced money merely on the voyage out, and not on the voyage home]. 909, 25. 914, 4. ἑτερόπλοω τῷ ἀργυρίῳ κεχηρήμενος. qui us est pecunia credita tantum, donec in portum, quo tendebat, pervenit, quo facto statim eam reddidit, neque exspectavit, donec in eum portum reverteretur, unde pecuniam mutuatiū sumserat. 916, 2. 1291, 25.

ἕτερος] τρίτον δὲ ἕτερον [id est ἄλλο, diversum a prioribus] πρὸς τούτοις ἐστὶ δικαστήριον. 644, 17. ἕτερος λόγος οὗτος. mea culpa in ea re nulla est, alia hæc est causa, huc nil pertinens. 240, 25. ἕτερος ἦν, καὶ οὐχ ὁ αὐτός. 911, 7. ἕτερον ὄδον ἐλθόντες. 1157, 12. b) secus, atque tu velis. τὰ ἕτερα [id est, τὰ ἐναντία ἡμῖν, καὶ ἃ ἡμεῖς οὐκ ἐβουλόμεθα] φησίσονται οἱ δικασταί. 1175, 13. ἕτερον [id est, ἐναντίαν] τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανεῶς δορυβίου. 142, 26. c) aliquis, nescio qui, quicunque tandem, infinite. ἐπὶ ἑτέρα ὑποθήκη. opposito pignore nescio quo. 908, 21. ἐφ' ἑτέρα ἀποδημῶν ἐμπορία. in negotiatione nescio qua. 1236, 23.

ἑτερόφθαλμος. 744, 13.

ἑτέρω] secius, quam oportebat. τῶν δ' ὡς ἑτέρω συμβάντων. 298, 22. εὐ εἰδῶς ἢ καὶ ἑτέρως πως. quam dictionem tanti fecit Eustathius, ut eam duceret sibi imitandum esse ad Odysseum. B. p. 1448, 2. his verbis: τὸ δὲ λογεμπόρος διὰ τὴν παραξύνετα, καὶ μὴ πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὴν ὀξείαν κατὰ τὸ συνέμπορος, καὶ μεγαλέμπορος, λύσαι ἂν ἕτερός τις εὐ εἰδῶς, ἢ κατὰ τὸν Δημοσθένην ἢ [sic] καὶ πως ἑτέρας.

ἑτέρωσε βλέπειν. 1471, 15.

ἑτησίας] φυλάτταν τοὺς ἑτησίας. 48, 26. 93, 13.

ἑτοιμάζειν] πολλοῦ χρόνου τροφήν εἰσιν ἡτοιμασμένοι. 690, 8.

ἑτοιμος] pone hoc adjectivum omitti solet εἰμί. 111, 20. εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἔταμμι ἦτε. 1479, 24. ἑτοιμον εἰς πάντα τὰ καθ' ὑμῶν. 1481, 15.

ἑτοιμότης] promptus et paratus ad inserendum animus, studium, contentio, officiositas. ἢ δ' ἄσ' αὐτῶν ἐτοιμότης, οὐκ ἂν δυναμένην εἰπεῖν, ὅση καὶ οἷα ὑπέχει.

- 1268, 7.
- ἰεταίμας] οὔτε τίθ' οὔτως ἰεταίμας πρὸς ἐλευθερίαν ἔχον ἅπαντες, οὔτε ἴν πρὸς τὸ δουλεύειν. 120, 13. ῥαδίως καὶ ἰεταίμας προῖεμενον. 247, 14. μαρτυρεῖν. 1137, 26. δημογραφεῖν. 1424, 20. ἰεταίμας καὶ γενναίως τοῦτο χειροτερεῖτε. 1466, 25. ἰετοιμύτατα αὐτῶ [scil. τῶ λόγῳ]. citissimi et paratissimi videmur esse ad jactandum nos, eaque promittendum, quae praestare nil curamus. 21, 22.
- εὔ] τὸ εὔ πρῶτον παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φροεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. 16, 1. εἴ τις ἄλλος εὔ μὴν ἐποίησεν ἡμᾶς εὔ πρῶτον. rebus adhuc utens secundis. 469, 14. ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὔ ἐστίν, ἀλλὰ τὸ εὔ μέγα, Stobaeus citat, ut dictum Demosthenis, p. 55. εὔ πάσχειν] ἐγὼ μίζω τὸν μὲν εὔ παθόντα δὲν μὲνίσσασθαι τὸν πάντα χροῖον, τὸν δ' εὔ ποιήσαντα εὔθδς ἰπιλεῖσθαι αὐτῶν. 316, 7. ἡμῶν ἕκαστος οὔτε τὸν εὔ ποιούντα τὴν πόλιν ἑαυτὸν εὔ ποιεῖν ἡγεῖται, οὔτε τὸν κακῶς, κακῶς. 412, 6. τοῦτο ἐπ' ἐκείνου μὲν, εὔ ποιῶν, οὐ συνέβη. hoc in illo quidem non evenit, quae de re est, quod nobis congratulemur ipsi, diisque gratias agamus. 667, 18. ἀλλὰ τὸ γ' εὔ φροεῖν αὐτῶν μὲνίσσασθε. 427, 18.
- εὐαγγελίζεσθαι] τὴν δεξιάν προτείναν καὶ εὐαγγελιζόμενος. significans cum congratulatione, sibi esse re letas et jucundas audita, quarum cum certiore possit facere. 332, 9.
- εὐαγῆς] pius, sanctus, religionibus deorum consentaneus. ἀλλ' εὐαγῆς ἢ τὸ ἀποκτεῖναι. 122, 16.
- εὐαριστία] τῆ τῶν τρίπων κρατῆτας τῆς πρὸς αὐτοὺς δυσχερείας. 1407, 4.
- εὐβουλία] τῆς εὐβουλίας, sapientiae et felicitatis in capendis consiliis, ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομίδην. 1416, 7.
- εὐχρῆν:] κηρύσσειν ἐν ταῖς εὐχρῆσταταις τῆς ἱερῶσης. 1313, 20.
- εὐχρῆσαι] εὐχρῆσαι μὲν ὡς εὐχρῆμῆσταται τυχρῆν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμῆως. 1486, 1.
- εὐχρῆμα] θαυμαστὴν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχειν. 143, 21. τῆ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς ἀσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 25. λέγεται ποτε ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης εὐδαιμονίας Ἀλκιβιάδης. 561, 4. ὅροι καὶ κανὼν τῆς εὐδαιμονίας τὴν ἐλευθερίαν, citat Aristides de dictione civili p. 166, pen. nescio, an designet locum p. 324, 25.
- εὐδαιμονίζει] ἐφ' οἷς τις οὐκ ἂν αὐτὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν αὐτὴν δαίμον. 314, 2. πολλά [id est, κατὰ, vel διὰ πολλὰ] τις ἂν φιλοσοφῶν εὐδαιμονίας τῆς τύχης, ἐκείνης τούτου μάλιστα ἢ εὐδαιμονίαν ἀπάστων. 362, 12. ἑαυτὴν τῆς περιουσίας εὐδαιμονεῖ. 550, 20. 910, 16.
- εὐδαιμονία] καὶ μέγας καὶ φοβερὸς πᾶσιν Ἑλλησὶ τι καὶ βαρβάρους. 106, 12. εὐδαιμονία εἰς ἢ δύο ἰσῆς τὴν πόλιν. beatus, opulentus, affluens copiis rerum. 172, 7. εὐδαιμονίας τῶ δικαίῳ λογισμῶ. 1399, 13. εἴτα θαυμάζετε, ἐπειδὴν ὁ δεῖνα εὐδαιμονίαν ἡμῶν ἢ καὶ ὁ δεῖνα. 1461, 7.
- εὐδεῖν] εὐδοντα πώλεμον ἐπεγερεῖ. 422, 15. εὐδιαβόλως ἐχούσης τῆς τοιαύτης ἡλικίας. 1406, 10.
- εὐδοκμῆν] εὐδοκμῆσεν ὁ Πύδων παρ' ἡμῶν ἐν τῇ κατηγορίᾳ. 31, 24. ἀκούση λέγοντας εὐδοκμῶντας ἐν ἡμῶν. 383, ult. εὐδοκμῶν οὐ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάρους νόμος. 530, 15. τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκμῶσι. 1425, 5. οὐδενὸς εὐδοκμῆν ἐπαγγέματος ἢ προαίρεσις, ἐὰν μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέρειν καὶ καλὸν λάβη. 1457, 12.
- εὐδοξεῖν. 94, 26. 500, 14.
- εὐδοξία] μέλλει συνίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ. 228, 3. εὐδοξία, ἢ ζῶντες ἐκτίσαντο, καὶ τετελευτηκόσιν ἀποδοθεῖν. 1389, 19. εὐδοξίαν πλείστον ταῦτα τοῖς ζῶσιν ἂν ἐνέγκη. 1400, 15. εὐδοξίας πατρῶας κληρονομεῖν. 1400, 21. εὐδοξίαν τὴν περὶ σωτοῦ. 1407, 19. εὐδοξίας ἐνεκα τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνδρώσοις. 1468, 2. 1476, 25. τὰς εὐδοξίας, laudes, τὰς τῆς πατρῶας θεραπειεῖν. 332, 6.
- εὐεργεσία] δαιμονία καὶ θεία παντάπασσι. 18, 10. εὐεργεσίαν τινὶ φηφίξασθαι. decreto publico alicui titulum Euergetiae attribuere, jus dare illius tituli honorem usurpandi. 475, 10. ἐφικνεῖσθαι εὐεργεσίαν. esse in ejusmodi loco, vel conditione rerum, ut bene de patria mereri possis. 494, 10. ὁπόσοις ἐστὶν εὐεργεσίας πρὸς φάσις ἡτισοῦν πρὸς ἡμᾶς. 661, 3. δι' ὧν ἀκούετε, τὰς εὐεργεσίας, οὐκ ἐξ ὧν ἐωράκατε, ὑπεκλήφιστες. metientes beneficiorum magnitudinem, non ex iis, quae vosmet ipsi videritis, sed iis, quae solummodo fama acceperitis. 1479, 20. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτόν. hey ihm einlegen [to lay upon him]. 193, 22. τὰς ἰδίαις εὐεργεσίαις ὑποκρινόμενοι μιμεῖσθαι δὲν ἡμῶν ἐστὶ τῷ δευδίξεν. 316, 10.
- εὐεργέτημα] μέγιστον εἰς πάντας. 1390, 12. εὐεργέτημα τῆς ὑμετέρας τύχης ἔγωγε κρῖνω, τὸ μὴ πάλαι πάντ' ἀπολωνεῖν. 1449, 27. τῆς παρ' ἐκείνων [τῶν Σεῶν] εὐνοίας εὐεργέτημα ἂν ἔγωγε θεῖν. 12, 8.
- εὐεργέτης] εἰ παρ' ἐκείνου τις τοὺς ἐκείνου εὐεργέτας κακῶς λέγοι. 407, 26. εἶδος ἐστὶ παρὰ πᾶσιν ἀνδρώσοις διὰ τοὺς εὐεργέτας καὶ ἄλλους τινὰς εὔ ποιεῖν τῶν μὴ χρεστώων. 469, 1. Hunc honorem sortiti statuis in foro dedicatis cohonestabantur, et in Prytaneo epulabantur, aliisque decoribus affliciebantur. 416, pen.
- εὐετηρία] ὁρῶντες τὸ τῶν ὀνίων πλῆθος καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν. affluentes rerum venalium copias et pretiorum salubritatem. 144, 11.
- εὐήθεια] μὴ εἰς τὴν εὐήθειαν τὴν τοῦ τότε πολέμου ἐλίποντας ἐκτραχηλίσθηναι. 124,

6. διὰ τὴν ἡμετέραν εὐθείαν καὶ φιλανθρωπιαν, e Demosthene citat Thomas M. h. v. p. 382. καθόλου φαίνεσθέ μοι ἐν μεγάλῃ εὐθείᾳ ἔσεσθαι. 251, 4. οὐκ ὤτεο δὲ τῆς ἡμετέρας εὐθείας ἀπολαύειν. 717, 2. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐθείας εἰσελληυδότες καθεδείσθε. 773, 8. εὐθείας ταύτης δίκην δεῖ ἡμᾶς δίδουαι. 1454, 1. πολλὰς ἔστιν εὐθείας μεστός. 1482, 27. ἐὰν δὲ δείξῃς, ὡς δὲ εὐθείαν, ἢ ἀγνοίαν, citat Porphyrius ad Hermogenem p. 163, 11.

εὐθύτης] τοῦτο παντελῶς εὐθύτης ἀόφτης. 228, 27. εὐθύτης ἀναμαρτήτως. 1407, 22.

εὐθείως παραχερῆμα εἰδείξεν. 1237, 21.

εὐθηνεῖν, vel εὐθενεῖν] εὐθηνεῖν καὶ εὐδοξεῖν. 94, 25. εὐθηνούτων [vel εὐθενούτων] τῶν πραγμάτων. 321, 7. τὴν πόλιν εὐθηνεῖσθαι. 413, 9.

εὐδουδικία] ἀπολογεῖσθαι κελεύουσιν οἱ νόμοι, εὐδουδικίαν εἰσιόντα, οὐ κατηγορεῖν τοῦ δίκωτος. defensionem ita peragere, ut reus dēstricte neget crimen, et a se amoliat, docendo se Teum ejus non esse, nequaquam vero orationem in probris consumere in accusatorem relorquendis. 908, 7. προλαβὼν δὲ μου, ὥστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐδουδικία εἰσιέναι. 1103, 11. Ergo reus in hoc genere causarum pōne accusatorem dicebat causam, et agnoscebat forum competens, neque defugiebat iudicii de se potestatem, neque exceptione ulla utebatur. Sunt ergo εὐδουδικία et παραγραφὴ inter se opposita. adscribe verba Scholiastæ ad Hermog. p. 115.

εὐθύνει πόλιν. gubernare civitatem. 418, 24. εὐθύνει δίκας σκολιάς. 423, 3.

εὐθύνη] exactio, examinatio, item redditio rationis gestæ provinciae. εὐθύναι τῶν πεπολιτευμένων ῥῆδιαι. 17, 14. δικαστὰς οὐκ ἄν ἐθόντας τῶν εὐθύνων. 53, 23. στρατηγίας τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖς. 308, 23. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων. qui rationes ab eo repetitum ibant. 341, 18. τὰς Ἀθήνησιν εὐθύνας κατηγορεῖν. in aliquid agere in foro Attico ex titulo reddendæ rationis. 366, 25. τοῦτο γὰρ εἰσι πρεσβείας εὐθύναι. 367, 2, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάσοντας. 392, 3. εὐθύνας λόγων ὑφέξει. 398, 17. Non solum εὐθύνω in nominat. sing. sed etiam εὐθύνω reperitur. 717, 19. ἡμᾶς τὰς εὐθύνας δίδουαι ποιούσι. 1459, 5.

εὐθύς ἰδόντες. statim ut videritis, ab ipso protinus conspectu. 151, 16. τῷ προσγράψαι τὸ ΕΥΘΥΣ. 639, 10. εὐθύς ἀπεκτονέαι Κότυν, id est, εὐθύς μετὰ τὸ ἀπεκτονέαι Κότυν. 662, 10. εὐθύς τοῦ ψηφίσματος ἀναγνωσκομένου. 81, 12. ita apud Xenophont. Ephes. p. 53. ad finem. εὐθύς ἀχθέντος. gleich drauf, so bald er war ins Haus gebracht worden [imme-

diately, as soon as he was brought into the house]. εὐθύς παραχερῆμα ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται. 1178, 14.

εὐκαίρας πρὸς ἅπαντα ταῦτα συγκεκαρμένῃ τὴν ἐκ τοῦ φιλοσοφεῖν παιδείαν. 1414, 7. εὐκαταφρόνητος] πρὸς τηλικούτων ἔργων πραγμάτων εὐκαταφρόνητος. 154, 20. Ἐρέβαρος καὶ εὐκαταφρόνητος. 1110, ult.

εὐκατέργαστος] πολλῶ πάντα εὐκατεργαστότερα ἡμῖν ποιήσει. 1464, 15.

εὐκλειαν ἀγῶνων καταλελίπασι. 1399, 14. εὐκόσμος. 422, pen.

εὐκτὸν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ μηδὲν ἐξαμαρτάνειν. 1408, 2. εὐκτὸν θηπῶ φύντι φίλον γενέσθαι τῷ πάντων κυρίῳ. 1410, 27.

εὐλάβεια] εὐλαβείας ταῦτα οὐ μικρὰς δεῖται. 425, 5. 517, 21. εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν, suspicionem, metum, καθιστάνειν. 625, 13. μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης εὐλαβείας τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκόσιν. 1403, 1.

εὐλαβεῖσθαι τὸν φθόνον. 327, 12. εὐλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις. 1258, 12. εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι, ὡς Δημοσθένεις ἐν τοῖς Φιλιππηκοῖς. Thomas M. h. v. p. 388.

εὐλαβῆς] μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίνονται. 1450, 18.

εὐλόγος] εὐλόγους παροφάσεις ἐλήψεσαν. 277, pen. εὐλόγα et εἰκότα ut diversa copulantur. 1106, 1. τῶν πεπραγμένων οὐδὲν οὐτ' εὐλόγον, οὐθ' ἀπλοῦν, οὐθ' ὁμολογούμενον αὐτὸ εαυτῷ φαίνεται. 1114, 15.

εὐμαθῆς] εὐμαθέστεροι γενίσεσθε πρὸς τὰ λοιπά. 705, 11.

εὐμεγέθης μαρτυρία. 625, 22.

εὐμενῆς] τὸ τῶν θεῶν καὶ τῆς τύχης εὐμενῆς συναγωνίζεται. 53, 6.

εὐμενῶς ἔχονταν ἡμῶν ἀκροατῶν τυχεῖν. 1101, 7. εὐμενῶς φέρειν τοὺς ὄντας. qualescunq̄e sunt. 1486, 2.

εὐμημημένους. 1296, 10.

Εὐμολπίδαι] δικάζεσθαι πρὸς Εὐμολπίδας. 601, 27. ergo proprium illis erat tribunal, ubi de religionibus cognoscebatur.

εὐνοία] τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργετήμα. 12, 8. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστή. 20, 22. πολλὸ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχειν ἔρω ἡμῖν ἐνούσας. 21, 19. 156, 20. φασὶ δ' εὐνοίαι δίδουαι, καὶ τοῦτο τοῖνομα ἔχει τὰ λόγματα ταῦτα. 96, 10. ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνέχηται. 154, 7. μείζον εὐδὲν ἂν ἡμῖν γέναιτο ἀγαθὸν ἢ παρ' ἀπάντων ἐκόντων ἀνωπώστῳ τυχεῖν εὐνοίας. 191, 25. ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελώ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ἡμῖν τσαούτην ὑπάρξει μοι εἰς τοῦτον τὸν ἄγωνα. 225, pen. 227, ult. εὐνοίαν ἴσῃ ἀμφοτέρους ἀποδίδουαι. 226, 10. πάντων ἀποστειρεῖσθαι λυπρῶν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ἡμῶν εὐνοίας. 227, 9. ἢ παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὐνοίαν ἐνδέδειχθε. 228, 24. ὅπως ἂν ἡμᾶς δύνασθαι νομίση,

- οὕτω πρὸς ἡμᾶς εὐλοίας ἔχοντα. 678, 21. τὴν παρ' ἡμῶν εὐλοίαν δεῖ μὴ τισιν ὥσπερ εἶ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα δεῖ λέγουσιν ὑπάρχειν. 1427, 15. πόλις, παρ' ἢ πλείστην εὐλοίαν ὑπάρχουσαν ἡμῖν ἠπιστάμην. 1471, 26. ἠδῶς ἂν ἡμῖν τὴν ἐπ' εὐλοία καὶ φιλίᾳ μέμψαν ποιησάμεν. 1483, 19.
- εὐλοικός] τοῖς ἐν κινδύνῳ καθεστηκόσιν εἰκὸς ἡμᾶς εὐλοικωτέρος ὑπάρχειν. 1299, 12.
- εὐλοικός. 197, 4. 227, 22. 516, 12. 675, 8. 924, 24. 967, 8. 1490, 19. εὐλοικωτέρως. 1248, 14.
- εὐλογία πάντ' ἀποφαινεῖ εὐκοσμία καὶ ἄρτια. 492, pen. b) numen. τὴν τὰ δίκαια ἀγαπᾶσαν εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησάμενους, ἢ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σάξει. 772, 23.
- εὐνομούμενος] εὐνομούμενη πόλις. 744, 2.
- εἰνεύς] οἰδεῖς ἂν τοῦτοῖς εἰνεύς γένοιτο, ὡς ἂν ἂν τι κακὸν πείσεται προσδοκᾷ. 1448, ult.
- εὐοδεῖν] sine obstaculo viam suam expedite peragere. ἢ μὲν ἂν εὐοδῇ, iter planum et liberum invenit aqua, φέρεται. 1274, 19.
- εὐοῖ σαβοῖ. 313, 26.
- τὸ εὐοκεῖν περὶ πλείστου πᾶσιν ἐστὶ ποιητέον. 654, 4. ο; οὐχ ὅπως εὐοκεῖ πρόνοιαν ποιήσεται. 1204, 5.
- εὐορκος] εὐορκα γνόντες δικασταί. 310, 16. εὐορκον δέσσει. ψῆφον. 522, 19. 626, 27. εὐορκα ταῦθ' ἡμῖν ἐστὶ. 525, 12. τὰ εὐορκα ἔσσειθ' ἐψηφισμένοι. 605, 20. εὐορκοτέραν περὶ αὐτῶν θήσεσθε τὴν ψῆφον. 846, 3. εὐορκον αὐτοῖς μαρτυρεῖν. 1312, 25.
- εὐπορεῖν] μικρὸν εὐπορήσαντες χροῖον. 13, 20. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσῃ πρὸς ἃ δεῖ. 33, 27. τότε ἡ πόλις γῆς εὐπόρεε, γῆν δ' εὐπορήσει. 492, 2. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις. 671, 13. εὐπορήσας ἄλλοθεν χρημάτων. cum aliunde numos extidissem. 1019, 13. οὐκ εὐπόρου ἀργυρίου. 1249, 7. b) conferre, contribuere, largiri. εὐπορεῖται αὐτῷ δέκα μινῶν. cum spondisset 10. minas ipsi daturum. 894, 19.
- εὐπορία] τοῖς ἐκείθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἀρουσι. 59, 3. ὀρθάλως ἔχειν μάλλον ἀξίον ἐστὶ τοῖς μετ' εὐπορίας ποιητοῖς, ἢ τοῖς μετ' ἰδέας. 1121, pen. τοὺς φανερώς ἐξ εὐπορίας ποιητοῖς. 1122, 10. εὐπορίαν τὴν ἐν τῷ παρόντι κρείττω ἠροῦμενοι τοῦ μέλλοντος φέβου. satius esse pecunias se nunc accipere, tametsi verendum sit, ne largitionis penas postmodum sint daturi, quam ut nunc egeant metu vacantes. 1211, 21. ὡς αὐτῇ ἢ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἰκανὴν εὐπορίαν παρῆχεν. 1357, 7.
- εὐπόρος] τὰ φιλήπου πράγματα ἐκ τῆς εὐεργείας γέγονεν εὐπορότερον. 369, 18. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει. 1045, 23. εὐπορα [scil. ὑψήματα]. nomina, vel debita, exacta, redacta facilia. gute Schulden [good debts]. 1209, 7.
- εὐπόρος διέκειντο. abundabant pecunia. 900, 17. pro βλάβος. εὐπόρος λύσειν. 276, 26. εὐπόρος εἵπειν ἔχει. 1427, 21.
- εὐπραξία] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δεινὰ συγχρόσπειν καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνειδῆ. 23, 27. 155, 24.
- εὐπρέπεια] ἐπὶ τῇ τῆς ὀψεως εὐπρέπεια σεμνυνομένης. 1402, 8. πρὸς τὴν εὐπρέπειαν ἀνδρόν. 1404, 21.
- εὐπρέπης τὴν ὄψιν οὔσα. 1016, 23.
- εὐπρόσωπος] λόγους εὐπροσώπους καὶ μύθους συνθεῖς. 277, 5.
- εὐρημα] οὐδὲν τούτων ἐστὶ καινόν, οὐδὲ ἡμέτερον εὐρημα. 484, 9. πᾶς ἐστὶ νόμος εὐρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν. 774, 18. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρώστῆματα τοῖς τῶν ἱατρῶν εὐρημασι καταπαύεται. iuventis scite et solerter excoigitatis. 808, 14.
- εὐρίσκειν ἰδίου πολέμου. sibi excogitare, et sua veluti manu serere bella, sibi propria et a bellis reip. sejuncta. 26, 8. εὐρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος. 52, ult. ὅσα ἠλπισαμένε τινα πράξῃν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἡμῶν εὐρήσει. effecit, ut ea contra nos parerentur et adversa nobis evenirent. 54, 19. οὐδ' ἐν μεσογείᾳ ἀρχὴν τινα εὐρήκει. aliqua machina solerter constructa tyrannidem sibi comparavit. 69, 1. εὐρίσκειν λόγον. comminisci, meditando extundere. 181, 27. 292, 9. 494, 26. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εὐρήσει. h. e. docebit, monstrabit observatori quærenti, quid agendum sit. es wird sich von selbst finden, weisen, lehren. die Sache wird einen schon von selbst drauf führen [it will appear of itself. the thing itself will guide you]. 184, 18. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοῦς αἰτίους εὐρη. prodat. 376, 26. ὅσα ἂν οὐδὲ καταρώμενος ἂν τις αὐτοῖς εὐρη, commentus sit, acri meditatione extuderit, τούτῳτα πεπονημένα κακά. 188, 12. ὅμως τοῦθ' εὐρόντο. hoc tamen consecuti sunt ingenii subtilitate. 363, 1. ὁ δίκαιον ἦν εὐρεῖν ἅμα [id est προστάττειν] καὶ συμφέρειν. 596, 22. 642, 2. καὶ τοῖς οὔσιν, ὅπως ἀδεια γενήσεται, κακοῦργος, εὐρίσκει, reperit machinam, docet rationem a se callide excogitatum, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι. 733, 21. πολλοὺς τοὺς ἀσελγεῖς εὐρήσετε καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ἡμᾶς. efficitis, ut existant. 745, 7. εὐρεν οὖν τοῦτο ποιῶν, ὁ πεποίηκε, τοὺς νόμους νόμῳ καταλύσαι. consecutus hoc est fraude a se astute excogitata. 748, 23. εὐρίσκεισθαι ἀτέλειαν. 457, 8, 461, 18. 661, 23. ὁ μηδεὶς μὲν αὐτὸς φήσει πεπονημένα, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις ἐπιβήσεται. 771, 25. εὐρίσκεισθαι, impetrare, ἀφεσιν τῶν τόκων. 1293, 6. μὴ εὐρομένῳ παρὰ τοῦ δήμου. qui non impetravit. 1381, 2.

- Εὐρυβάτης] pro quovis proditore, impuro, sacrilego et counselerato homine. Εὐρυβάτου πρῶγμα, οὐ πόλεως, οὐδ' ἀνδράπων χρηστῶν διασπάρττεσθε. 233, 8.
- εὐρύχορος] εὐρυχόρους κατ' ἀγυαίας. 531, 4.
- εὐρυχωρίαν πολλὴν ἐχούσης τῆς ἀκροπόλεως. 428, 14.
- εὐρωστος. 1397, 15.
- εὐρώστως ὑπέμειναν τὸν προσόντα κίνδυνον. 1397, 9.
- εὐσέβεια] ὕπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας. 226, 3. εὐσέβειαν τὴν πρὸς θεοῦ διαφυλάττειν. 227, 21. ὁ, τι μέλλει σπουσίειν πρὸς εὐσέβειαν ἐκάστω. 228, 3. τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἐκάστῳ ἡμῶν ἴδιοι τις ἀν τὸ συγκεχωρημένον. tantam modestiam pudoremque religionis. 533, 17.
- εὐσέβης] παραβαίνειν τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν. eorum, que ab hominibus in rebus sacris, religiose cavendis, sedulo vitandis, ne reverentia deorum lædatur, eorumque cieatur animadversio, habeatur. 280, 10.
- εὐσεβῶς μηδενὶ ἡμῶν ἔχει τούτου ἀποψηφισασθαι. nemo vestram salva religione hunc absolvere potest. 407, 3. ὅπως τὰ πρὸς θεοῦ εὐσεβῶς ἔξει. 1460, 9.
- εὐσχήμων] εὐσχήμονας καὶ πολλοὺς ἔχει λόγους. præclare copioseque de iis disputari potest. 1391, 16.
- εὐσχημόνας] εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας ὁρᾶσθαι τὰ δεινά. 1400, 10.
- εὐτακτον καὶ χρήσιμον ἑμαυτὸν παρέσχον. 1226, 3. et 10.
- εὐτάκτως] εὐτακτότερον τούτων ζῶν ἂν φαίην. 1125, 1.
- εὐτρεπῆς] εἰδῶς εὐτρεπεῖς ἡμᾶς. 45, 2.
- εὐτρεπίζειν] πάνθ' ὃν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρέπον. 12, ult. εὐτρεπίσται μόνον τοὺς ἐνθάδε. 683, 24.
- εὐτυχεῖν] τοὺς εὐτυχοῦντας αἰεὶ δεῖ περὶ τῶν ἀτυχοῦντων τὰ βέλτιστα βουλευομένουσ φαινέσθαι. 196, 22. οἷς εὐτυχήκεσαν (Thebani) ἐν Λεύκτροις, secunda fortuna, qua usi fuerant in illa pugna, οὐ μετρίως ἐκέχρητο. 231, 4. τὸ λίαν εὐτυχεῖν κινδυνεύει ἐνίοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν. 580, 16. δυοῖν ἀγαθῶν ὄντων τοῖς ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἕμμα ἢ κτῆσις παραγίνεται. 658, 3. εὐτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ. 1039, 16. πάντα τὰλλα εὐτυχεῖ τὴν πόλιν κρίων, ἐν ὀδεδάποτε εὐτυχεῖσαι τοῦτο νομίζω —. 1460, 23. ἄετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι. 1477, 15.
- εὐτύχημα] τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς εὐτύχηματα ἑαυτοῦ νομίζων. 1122, pen.
- εὐτυχῆς] εὐτυχεσάτην πασῶν πόλεων τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν ὑπολαμβάνων καὶ θεοφιλεσάτην. 1486, ult.
- εὐτυχίαν quamdam sibi peculiarem arrogat Demosthenes, 59, ult. ἔλοιτ' ἂν τις οὐχ ἥττον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου. 156, 13. δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις δεινότητος καὶ σοφίας ὄρω κρατοῦσαν. 59, ult.
- εὐφημεῖν ἐξ ἂν ἀπαντας ἅπασιν πάντα τὰγαθὰ εὐχεσθαι. 800, 13.
- εὐφημία] ἐγὼ πάσαν εὐφημίαν παρειχόμεν. 1472, 5.
- εὐφήμως πάντα λέγειν δεῖ. 1435, 26.
- εὐφραίνειν] αἰσχρὸν, ἃ θεωροῦντας ἡμᾶς εὐφραίνειν, ταῦτα μὴ ἐδέλειν ἀπαγγεῖλαι. 1409, 18.
- εὐφροσύνη. 422, 5.
- εὐφυῶς] εὐφύεστερον τῶν ἄλλων ἔχειν. 1414, 1.
- εὐφωτος. 320, 17.
- εὐχαριστεῖν] gratus esse. 257, 2.
- εὐχαριστία] gratus et memor animus. 256, 19.
- εὐχερῆς] τὸν μιὰρὸν καὶ λίαν εὐχερῆ. 547, pen.
- εὐχερῶς ὄνειδη φέρειν. 34, 7. ὃ λέγων εὐχερῶς πᾶν ὅ,τι ἀν βουληθῆς. 248, 10. πάντ' ὄμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν. 315, 3. sine cunctatione. πᾶς τις εὐχερῶς ἑαυτὸν σάζει. 1396, 24. εὐχερῶς ἀκούειν. 1450, 14.
- εὐχεσθαι] πλὴν, εἰ δέον εὐχασθαι, παραλείπει· εὐχασθαι γὰρ ῥάδιον, πάνθ', ὅσα βούλεται πῆ, εἰς ταῦτο ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ. 33, 16. τοῖς θεοῖς εὐχόμεν πᾶσι καὶ πάσαις. 225, 2. ἐπειδὰν εὐξηται ὁ κήρυξ, vota conceptis verbis fecerit. 706, 9. ἀπαντας ἅπασιν πάντα τὰγαθὰ εὐχεσθαι. 800, 13. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. votis factis, vos, victoria potitos, manubiarum et spoliolorum partem omnibus esse dedicatos. 1467, 2. εἴτα ἂ Φίλιππος εὐξαιτ' ἂν τοῖς θεοῖς, ταῦτα ἡμῶν τινὲς ἐνθάδε ποιοῦσιν, citat Hermog. p. 179.
- εὐχῆ] τίνας ἂν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι πὸν Φίλιππον, ἐτ' ἐσπενδεν, ἢ τοὺς Θηβαίους. 381, 10. εὐχῆς, οὐ νόμου, διασπάρττοιτ' ἂν ἔργον. rem agat, optabilem illam quidem, et dignam, que votis et precibus a diis flagitetur, verumtamen ea natura, ut legis formula concludi nequeat. 722, 19. ὥσπερ εὐχὴν ἐπιτελοῦσα, simulacrum aliquod, vel donarium votivum, voto factio diis condictum. 1405, 20.
- εὐψυχία] οὐδὲν ἐπιδιδόναι πρὸς ἀνδρίαν, οὐδὲ πρὸς εὐψυχίαν. 1408, 16. ergo differunt ista inter se, sed qui? videtur ἀνδρία esse constantia, fortitudo, nobilis et sobria mens, sui semper conscia memorque in gestu rerum, ut neque a spe, neque a terroribus se dimoveri a proposito patiatur. εὐψυχία autem impetus animi, prompti, excitati, gestientis, cum ardore et alacritate, lætitiaque et spe certa boni eventus ad rem gerendam nuentis.
- εὐωτος] ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωτοτέροις. 255, 11. εὐωτον οὔτων

- ἀνούμενοι. 409, 1. ἴνα, ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ἡμῶν ἢ ὁ σῖτος, δέυρο κομίσασιν, ἐὰν δὲ εὐνοώτερος γένηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεῦσασιν ἐμπόριον. 1285, 13.
- ἐφάμιλλος] ἐφάμιλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας πᾶσι κειμένης. 331, 9. ἐφάμιλλον ποιεῖν τὸ ἀλλήλου; εὖ ποιεῖν. 488, 13. ἐφάμιλλον φιλοτιμίαν. 1396, 2.
- ἐφεδρεύειν] τὰ μὲν κακὰ ἔξουσιν αὐτοὶ, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύων ἕτερος καθεδεῖται. 61, 3. οὐκὲν βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν παρ' ἡμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν. 100, 10. 135, 10.
- ἐφεκτός] ἐφεκτοὶ ἦσαν οἱ ἔργοι τόκοι. de singulis minis mense quoque dabantur in fœnus oboli seni, de bonis immobilibus, prædiis et domibus. 914, 10.
- ἐφεξῆς οὕτως ἡ καθεζόμενος. in continenti, proxime a latere assidens; immediate, ut vulgo usurpant. 553, 13. τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτως φιλίππος ἀεπάζων λυπεῖ. 103, 15. ubi οὕτως non cum ἀεπάζων, sed cum ἐφεξῆς cohæret. omnino, prorsus. durch die Bank weg [without exception]. ita ut dico, ad literam, cunctam Græciam, nomine excepto. πάντας τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε ἐφεξῆς. 576, 12.
- ἐφέσιμον τὴν παρ' ἡμῶν γενομένην γῶσιν ὡς ἑαυτὴν ποιούμενος, er zieht die Appellationen von euch an sich [he transfers the appeal from you to himself]. 78, ult.
- ἐφεσις] οὐκ ἂν ἐδάκατε τὴν εἰς ἡμᾶς ἐφεσιν. 1301, 4.
- ἐφέτης] ἐφέτας δὲ διαγινώσκειν. 632, 3. οἱ ἐφέται, sunt iidem atque, οἱ πενήτηντα καὶ εἰς. 1069, 6.
- ἐφίβος] τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγρᾶλου τῶν ἐφήβων ἔρκον ἀναγινώσκων. 438, 18.
- ἐφηνεῖσθαι] præire, præeundo viam monstrare, deducere magistratum aliquo, ad latebras furis, vel sicarii, in rem præsentem, ad loca et corpora delicti. ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἀρχουσιν ἐφηνεῖ. 601, 20. 803, 15.
- ἐφίδεσθαι] οὐκ ἐπιτήδειος ὁ καιρὸς ἐφηνεῖσθαι. 196, 21. Θηβαῖος ἐφηνεῖσθαι ὅτιον παδοῦσι. 231, 2. τοὺς πῦν περιοφέντας ἐφηνεῖσθαι ὅσπερ οὐκ ἐχρηστε οἷς ἂν πάσχητε. 1428, 8.
- ἐφίηται, ἐφίεσθαι] ἐφίηται μὲν, ἐὰν τις ἐπ. 193, 12. ἐφίηκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον. remittit nos ad tribunal. 913, 23. ἐφίεσθαι τῶν ἀλλοτρίων. 937, pen. ἐφίᾶσιν εἰς ἡμᾶς καὶ τὰς πᾶν μικρὰς δίκας. ab arbitri sententia ad vestram provocant. 1017, 27. ἀδύνατον ἐφίεσθαι. 1487, 25.
- ἐφικνεῖσθαι] ὧν οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως ἐφικνεῖσθαι δύναται τῷ λόγῳ. 178, 5. 361, 25. 1423, 5. ἐφικνεῖσθαι τοῦ τριηραρχεῖν. pervenire ad eam fortunaram amplitudinem, ut trierarchum agere possis. 465, 23. ἐφικνεῖσθαι ἐπιγιστῶν. eo loco rerum esse, ut bene possis de patria uereri. 494, 3.
- ἐφίχεται πάντων, ad omnes permanavit, aut pervagata est, ἡ τούτου κακοπραγμοσύνη. 800, 16.
- ἐπιστάνειν, ἐφιστάναί, ἐφίστασθαι] coram esse, adstare, præsto esse. ἐφιστηκῶτων ἐτι τῶν πρῆσβευτῶν. 346, 2. b) rebus præseste, ut præsent magistratus, et imperatores. οἱ ἐφιστηκῶτες. 26, 12. et 14. ἐφίστασθαι ἐπὶ τῆς πολιτείας. 436, pen. δυνάμεις, ἀς διαλελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας. 1439, 25. τῶν ἐφιστηκῶτων στρατηγῶν. 1466, 3. πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρεῖσθαι, διελυμάνθη. 1466, 6. super aliquo aliquem collocare, ceu præsidem, vel vigilem. κίνα ἀγενῶν καὶ φαῦλον οὐδεὶς ἂν ἐπὶ ποίμνα ἐπιστήσει φυλάττειν. 807, 3. δεινὴ φύλακας ἐφιστάνειν ἐπὶ τοὺς ταπεινὰ πράττοντας. 807, 6. figere palos in fronte agrorum, vel prædiorum, ad indicandum, eos opprigheratos esse. ὄρους ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 1029, 27. c) instare, urgere, prebere. ἐφιστῆκει αὐτῷ Καλλίστρατος. 1187, 6. d) super aliquid aliquem, præsertim repente, ducere, admovere, immittere. ut copias, quibus eum opprimat. ἐπιστῆσαι τὰ πράγματα. 444, ult. ἐπιστῆσεται μέγεθος δυνάμεως. subito superveniet. 66, 24. μηχανήματα. 115, 7. et 17. 124, 2. 254, 27. συκοφαντίας ἐπὶ τὰς εὐδύνας. 264, 7. e) ἐπιστῆσαι. accedere ad remp. gerendam. 245, 11. 305, 9. f) animum attendere. διὰ ταῦτ' ἐργήγορεν, ἐφέστηκεν. 70, 16. g) imminere, impendere. τῶν ἐφιστηκῶτα τῇ πόλει κίνδυνον. 287, 5.
- ἐφίδιον] δι' ἀπορίαν ἐφίδιον. 34, 10. decem legis in comæto addebant Athenienses X. millia drachmarum, universis, quam summam, et enormem, et inauditam liberalitatis, prædicat Demosthenes. 390, 23. οὐδ' ὀδὸν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ' ἐφῶδια ἀναλίσκειν. 441, 2. ἡμῖν δ' οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας ἐστὶν ἐφῶδια ἐν τῷ κινῶ. 690, 8. ἐφῶδιον δούσα ὀκτὼ δραχμᾶς. 787, 18. ἐφῶδιον λαβὼν τὸ — ad miniculo, prætextu usus. 917, 14. ἀποδοῦς τὴν μισθὸν, καὶ ἐφῶδια πρῶσσιθεῖς. 1212, 19. διαμῶσατο οὐκ εἶναι αὐτῶ ἐφῶδια τῷ γῆρα ἰκανά. 1204, 23.
- ἐφορᾶν] πάντ' ἐφορᾶν καὶ διοικᾶν, ἢ χρῆ πρᾶττεσθαι. 38, 12. ἐφορᾶν πάντα τὰ τῶν ἀνδρώπων. 772, pen.
- ἐφορία] scil. ἀγορᾶ, conventus finitimorum in limite cuiusque suo, ad merces permutandum. ἐφορίας ἀπεσχημένον. 631, ult. 632, 23. et 26.
- ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς πῶλον μεγάλων. insidiari suis oportunitatibus rei bene gerendæ, ad instar piratarum, qui coram portibus ad ancoram stantes, in sinu quodam maris obscuriore, naves speculantur et præstolantur e portibus egredientes, mercibus onustas; quas evectas insecuti decerpente contactantur et

oppressas expilant. 30, 18. βούθειαν κωλύσαι τὴν ἐν Πύλαις, ἐφ' ἣν αἱ σεντήκοντα τριῖς ὁμάδες ἐφόρμου. 444, 26. ἔχειν ἡσυχίαν. 13, 12. πῶς ἔχουσι [subaudi τοῦ νόου, vel κατὰ τὸν νόον, vel τῆς γνώμης] Φιλίππου. quo sint animo erga Philip-pum. 22, ult. ἔχοντων, ὡς ἔχουσιν, ἡμῖν [id est πρὸς ἡμᾶς] Ὁσβαίων. ita animatis. 30, antep. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν εὐνοίᾳ [id est εὐνοϊκῶς] ἔχειν, vel εὐνοεῖν ἡμῖν. 284, 11. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. res sic se non habet. so ist es nicht recht. das ist die rechte Weise nicht. das sollte so nicht seyn [it is not right so, that is not the right way, that should not be so]. 137, 6. ὡς κατ' ἐκείνους τὸς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμῆσαι ἡμᾶς. 230, 25. ὁ παρὰ πᾶσιν ἀνδρῶσις ὁμολογεῖται δίκαιον εἶναι, ἐκατέ-ρους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν. 81, 4. ἐστι γὰρ ἔχειν καὶ τὰλλότρια, καὶ οὐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν. 83, 14. αἰτίαν] ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν ταιαύτης ζημίας ἐνίους ἔχειν καλόν. 998, 8. βούλησιν] τίνα οὖν νόμον ἡμῖν, ἢ τίνα βούλησιν ἔχειν δοκεῖ. 794, 17. δianoian ἔχειν. 1472, 25. δίκην ἔχεις. est penes te jus et facultas jus tuum in foro petendi et persequendi. 890, 3. διαιτη-τῶν ἔχοντων τὰς δίκας. lites sub cura, fide, administratione sua habentibus, eas versantibus et tractantibus. 1153, 4. διὰ τὸν καιρὸν, ὅς ἦν τότε, ἔχων ἔξυσίαν. 608, 8. ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 7. νόμον ἔχειν. 794, 16. εἰ τις ἡμῶν ἄλλως πως ἔχει τὴν ἀργίην ἐπὶ Μειδίᾳ, ἢ ὡς δέον αὐτὸν τεθῆναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. 537, 5. Κερκυραῖοι τινὲ τῶν ἔχοντων νῦν τὴν σῶλιν. e numero principum remp. Corecream nunc in potestate habentium. 763, 9. οὐκ ἔχω τούτου πρότερον πρῶσταγμα, scil. προστάττειν. 1435, 9. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος, οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχει καὶ τῆς ἐσπέρας. 311, 12. χρεῖα πολλῶν ταλάντων ἐτ' ἔχων. nomina sibi debita, a se exigenda. Activschulden, ausstehende [outstanding debts]. 957, 5. χρεήματα ἔχειν, subaudi ἀπαιτεῖν. zu fodern haben [to have to demand]. αἰτιώμενοι πολλῶ πλείους ἀξία ἔχειν, sie hütten noch weit mehr zu fodern [they would have much more to demand], ὧν ἰδεδῶκεμεν χρεμά-των, als was wir vorgeschossen hütten [than what we had advanced]. 970, 4. simpliciter pro posse. τούτους ὅμην δεῖν ἔχειν καὶ ἀμαρτεῖν. 1473, 3. h) pro dives, locuples esse, subaudito χρεήματα. τούτους περιωρᾶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας, αὐτὸν ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα. 1123, 25. c) secum habere, subaudi μετ' ἑαυτοῦ. τὰ παιδία ἔχων ὀδυρεῖται. 574, 23. 575, 14. 603, 14. d) in potestate habere. νῦν ἔχετε ἀνθρώπων. 440, 27. λαβῶν δ' ὑπερήμερον, καὶ ἔχων [subaudi τὰ τού-του], οὐδενὸς ἠψάμην. 540, 23. e) capere, mancipare, manu injecta sibi vin-

dicare, in Beschlag nehmen [to take po s-session of, lay hands on]. 886, 7. f) in corpore gerere, ut vestem, anhaben [to have on, wear]. τριβωνας ἔχουσι. 1267, 22. g) scire, nosse. οὐδ' ὅ, τι χρῆ ποι εἶν ἔξετε. ne consilium quidem in promta habebitis, sed incerti eritis, quid age n-dum vobis sit. 425, 10. h) in se tenere, importare, prodere, indicare, insimulare. τῶ τὴν κατηγορίαν ἀδικήματα ἔχειν. 268, 17. i) creare, efficere, afferre, vel etiam valere. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει. 142, pen. k) inhibere sese, insistere. ἔχε αὐτοῦ. desine. 1109, 6. In Medio. ὁ πληγῆς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται. er hält sich an den Schlag [he attends to the blow]. h. c. consecatur plagam, sequitur vestigia ictus, illuc identidem obmovet sentum et præten-dit, ubi jam ictus fuit. non quo plaga inferenda impetum minator, non præcavet vulnus, sed facto jam succurrere festinat. 51, 26. τούτων γὰρ εἰχόμεν. iis enim mordicus inhæsissem, eaque acriter exagitasset. 251, ult.

ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 6. μήτε πρὸς ἔχθραν μηδένα ποιεῖσθαι λόγον, μήτε πρὸς χάριν. 90, 2. μὴ τὴν πρὸς ἐκείνους ἔχθραν πρῶφασιν τῆς παρασκευῆς ποιεῖσθε. 192, 6. τὴν πρὸς ἡμᾶς ἔχθραν ἅπαντες φοβοῦν-ται. 218, 7. τῆς πρὸς ἡμᾶς ἔχθρας ὑπαρ-χοῦσης πατρικῆς. 530, 7. ἂ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεθθεῖς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι. 1185, 27. τῆς ἰδίας ἔχθρας οὐδὲν μίγνυμι εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα. 1465, 23. causa odii et simultatis. διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεται μοι. 1301, 18.

ἔχθρος] οὐκ ἐστὶ τῶν ἔξω ἔχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσῃ. 104, 26. 124, 20. ἐπειδὴ δ' εἰς Μακεδο-νίαν ἦλθε, καὶ τὸν ἔχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων. 439, 19. τοὺς ἔχθρᾶ ποιῶντας ἐν ἔχθρῶν μοίρα κολάζειν ἀπέδω-κεν ὁ νόμος. 638, 5. ἐπὶ μὲν τῶν δικαστη-ρίων καὶ τοῦ βήματος ἔχθρους εἶναι φά-σκοντας ἀλλήλοις, ἰδίᾳ δὲ ταῦτα πράττον-τας καὶ μετέχοντας τῶν λημμάτων. 1335, 3. οὗτε γὰρ ἔχθροτέρους, οὗτε ἀναγκαιοτέ-ρους μᾶλλον τούτων ἔχθρους εὔροτε ἂν. 1448, 27. οὗς κἂν ἔχθρος, εἰ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεήσει. 1479, pen. ἔχθρος θεοῖς gravissimum et turpissimum erat probrum. 241, 12. 245, 16. διὰ τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἔχθρᾶν αἰ-σχροκερδεῖαν. 611, 15. ἔχθρος τῆς ὅλης ἀνδραπνίης φύσεως. 1121, 12. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἔχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι, citat Schol. Her-mog. p. 45.

ἔχῆνος] vidulus, bulga, in quam conjicie-bantur chartæ, quarum usus esset in foro, cum essent in judicii proferendæ atque recitandæ. der Documentenbeutel,

die Actencapsel [a document-bag, deed-box]. ἔχινον ἦδη σεσημασμέναν. 999, 16. ἐνέβαλε Φορμίαν τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἔχινον. 1104, 6. τὴν μαρτυρίαν, ἣν ὤμων εἶται, καὶ δι' ἧς ἦν μοι ὁ πλεῖστος ἔλεγχος, ταύτην οὐχ εὖρος ἐνούσαν ἐν τῷ ἔχινῳ. 1119, 2. τὸν ἔχινον κενικηκέναι. 1119, 4. οἱ ἔχινοι πρότερον ἐσημάνθησαν. 1143, 25. τὰ ἀντίγραφα ἐμβαλεῖσθαι εἰς τὸν ἔχινον. 1180, 24. 1265, 14.

ἔχισ] οὐδένα πάποδ' ὑμῶν ἴσως ἔχισ ἔδακεν, οὔτε φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι. 798, ult. πικρὸν καὶ ἔχιν [yiperio similem] τὴν φύσιν ἀνθρώπων ἐὰν ἴδῃτε. 799, 4.

ἔωλοκρασία] ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκευάσας. 242, 13.

ἔωλος] ἔωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα ὡς ὑμᾶς ἀφικνεῖται. 551, 13.

ἔως ἀπεδήμιον ἐγώ. toto illo tempore, quo ab urbe aberam. 968, 4.

Z.

Ζεῦγος] εἰς μυστήρια ἄγει τὴν γυναῖκα ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐκ Σικυώνος. 565, 27. ζευγῶν ἀφεθίντων. 1409, 23.

Ζεὺς φράτριος. 1054, 10. Διὸς ἐρκείου. 1319, 27. μὰ τὸν Δία τὸν ἀνακτα. 937, 21. τὸν Δαδαναίων. 1466, 27. 1487, 1. Διὶ τῷ Νεμίῳ. 552, 5. Διδὸς τοῦ ὀρίου. 86, 18. Διὶ ὑπάτω. 531, 7. Κτησίῳ. 531, pen. ἀμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὃ Ζεῦ καὶ θεοί. 321, 1. θαυμάσιος στρατιώτης, ὃ Ζεῦ. 375, 25.

Ζῆλος, εἴ τις εἰληφὲ τι. 121, 8. τῷ στεφανομένῳ ζῆλον ἔχει τὸν αὐτὸν ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρήθῃ. 267, 14. Ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστή. 300, 23. τὸν τῆς πόλεως ζῆλον ἠφανίκασι. 616, 20. 757, 1. ἀ καὶ ζῆλον καὶ τιμὴν τινα φέρει τῇ πόλει ῥηθέντα. 641, 8. ζῆλον πολὺν εἶχε πρότερον. 756, 19. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ ποροῦ τοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γένοιε. 1396, 19. ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ. 1399, 21. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχόμενος ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν. 317, 9.

Ζηλοῦν ἀρετήν. 500, 2. τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις θαρσείας. 504, 8. ζηλοῦν τοὺς πλείστοις φίλους καὶ βεβαιωτάτους ἔχοντας. 1402, 19. τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες. 1461, 9. τοῦτο ἐζήλωκε καὶ προήρηται. 22, 17.

ζήλωμα. 424, 17.

Ζηλωτὴς] ζηλωτὰ μὲν ἐστί καὶ λαμπαρά. 362, 17. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελθὼν ὡς καλά καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου. 615, pen.

Ζημία] ἡ τῶν πραγμάτων ἀισχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν. 17, 6. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἰληψε. 155, 12. ζημίαν ἀπροδόκητον ἐνεργεῖν. 796, 11.

Ζημιῶν θαλάτω. 530, 12. 571, 26. 573, 11. πέντε ταλάντοι; ἐζημιώσατε. 676, 11.

Ζημιῶσθαι τῷ ἐπιτιμίῳ τῷ ἐκ τῆς συγγραφῆς. 1291, 10.

ζῆν] δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἠρημένοι. 22, 21. οὐκ ἀισχύνονται Φιλιπποὺς ζῶντες, οὐ τῇ ἑαυτῶν πατριδί. 80, 26. 157, 8. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ δόξης καὶ τιμῆς ζῆν. 247, 15. ζῶντων Ἀθηναίων καὶ ὄντων. 248, 24. τοῖς ζωσὶ πᾶσιν ὑπεστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος. 330, 3. πρὸς τοὺς ζῶντας ζῶντα ἐξέταζε. 330, pen. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζωσὶ. 411, 23. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ Φιλίππος ζῆ, ἀλλ' εἰ τὰ τῆς πόλεως τίθηκε. 434, 6. ζῶμεν τὰ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς. vitam quietam et iucundam degimus, quoad res privatas, quæ nobis sunt inter nos mutuae. 760, 14. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν κωλύει ὁ νόμος, ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα. 1097, 3. ἀφῆρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ἧν ἐξῆ. 1123, 2. τίσις ἐνεκεν εὐξαιτο ἂν τις ζῆν, τούτων στερηθεῖς. matre, uxore, liberis. 1225, 23. ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου. honestis artibus victum quærere. 1309, 26. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν. 1341, 26. ὃν εἰ τις εἶα ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει. 582, 2. ἂν ἀνευ ζῆν οὐκ ἀξίον ἦν Ἰφικράτει. 665, 4. τί ποιοῦν ζῆσεται, qua arte exercenda victum sibi parabit. 794, 19.

ζῆτεῖν] desiderare, non invenire. τοῦτο δὲ [aurum] ἂν διαδῶ, ζητήσῃ. 186, 15. (ἐμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππου, ζητοῦντος, citat Hermog. 294. ex or. pro Corona). ζητοῖη πολλά ἀναλίσκεν, ἐξὸν ἐλάττω. 384, 1. ζητοῦντας ταῦτα τοῖς παρὰ σοί. 1217, ult. ἐζήτηε τὰ τῆς μητρὸς ἔσθῃ καὶ τὴν παρ' αὐτῆ ἀκολασίαν. 1362, 12. ἐζήτηε [Senatus] τὴν γυναῖκα ταύτην ἧτις ἦν καὶ ἐξήλεγε. 1372, 10. νῦν ἐκείνου τεθνεώτος ζῆτεῖ τινας ἢ τύχη, μεθ' ἧν ὄνται. 1466, 11.

ζήτηται] quibus inquisito demandabatur, num penes quem aliquid esset opum publicarum. 703, 11.

ζυγίτης. 1068, 2.

ζυγομαχεῖν περὶ ὀνόματος. de nomine cum aliquo contendere, cujus sis necessarius, a quo avelli nequeas, cum quo necessaria tibi sit et inevitabilis vite consuetudo. 996, 15.

ζυγὸς] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες [ob metrum, pro θέμενοι, passi suis cervicibus imponi] δουλοσύνης. 322, 12. ζυγὰ μονοκένου καὶ σταδμά ἐχων, ὑπαντα ἐσώλει. 784, 9. ἂν γὰρ ὥσπερ ἐ ζυγὸν ἰσότητε. 1461, 17.

ζυγράφος] μεθ' ἧν οἱ ζυγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ἀδου, μετὰ τούτων περιέρχεται. 786, 12.

H.

ἡβᾶν] ἐὰν ἐξ ἐπικλήρου τις γένηται, ἅμα καὶ ἡβῆση ἐπὶ διετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων.

1135, 4. ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι. 1136, 14.
 ἡγεῖσθαι] ὡς περ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειεν ἂν τις τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὗτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς εὐβουλευμένους ἡγεῖσθαι χρὴ. gubernare res et tractare pro sensu tuo; preparare et instruere necessaria, quo fiant, que factu opus sint, et quo mala imminencia defendantur; precire et viam monstrare rebus, qua tu eas ire velis, non sequi coactum, quo te illas rapiant; imperare rebus, non servire. 51, 17. ἡγεῖσθαι τῶν συνδικῶν, in articulis fœderis, vel pacti, primo loco stare, princeps et primaria conditio esse, reliquas omnes conditiones ordine atque dignitate anteire. 213, 26. ἡγεῖσθαι τὰς πομπὰς ἐφ' ἵππου ἀλλοτριῶν. 571, 3. τῶ τῶν Κερσοβλέπτου πραγμάτων ἡγουμένω. 654, 22. τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας, οὐ λογισμῶς, οὐδ' αἰδῶς οὐδεμίας, ἀλλ' ἀπόνοια ἡγεῖται. 779, pen. ἡ πόλις τῆ ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τοῖς Ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας. 1377, 27.
 ἡγεμονεύειν] ὅλου ἡγεμονεύουσιν τοῦ ἔθνους philosophiam. 1412, ult. ἡγεμονεύει πάντων ἡ ἐν ἀνθρώποις διάνοια. 1412, 16.
 ἡγεμονία] ὁ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτοὺς ἀφαιμεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν. 217, ult. τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν. 246, 23.
 ἡγεμὼν] ῥήτωρ καὶ ἡγεμὼν τῆς συμμορίας. 26, 24. ἡγεμὼν [sodalitatis] puta] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. 172, 3. ἡγεμὼν τῆς εἰρήνης. 233, 14. παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν. 329, 17. ἡγεμόνος τοῦ πολέμου οἱ στρατηγὸί. 436, 27. ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος. 533, 24. ἡγεμὼν συμμορίας ἐγενόμην ἑπὶ δέκα. 565, 12. 836, pen. ἡγεμόνας προσούτων ἀγαθῶν. auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quasi tanta post insecta bona. 1123, 24. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν [scil. τῆς πονηρίας] καὶ πρῶτος καὶ πάντων δεδουλωτάτος γηγένται. 1263, 25.
 ἡδεσθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι ποιήσειεν ἂν, ὅσον ἂν ῥηθῆ, μετὰ δὲ ταῦτα οἰχεται. 1442, pen.
 ἡδέως] ἂν αὐτοῖς εἴη. 1354, 23. ἡδέως ἔχειν τινί. bene alicui velle, amicus ei esse, gaudere bonis ejus. 60, pen. 181, 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἀπαντας καὶ ἡδέως ἔχειν. comis, blandus, affabilis, hilaris esse. 1418, 11.
 ἡδῆ] μὴ τὴν ἡδὴ χάριν τοῦ μετὰ ταῦτα παντός χρόνου περὶ πλείους ἡγεῖσθαι. 664, 23. ὡς ἦδη τι καὶ παρ' ἐπίρριδας ἐξέβη. nam sperentur et factum est, et sit, ut res aliter exeant, quam tu sperasses. 210, 6. τῆς τῶν ἵππέων βοηθείας ἡδὴ δεῖν, pro ἔτι. 567, 12. pro τότε, tum. παντελῶς γὰρ ἡδὴ ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. hoc si verum esset, hoc si valeret, tum —. 746, 7. ὅτι διὰ βασάνων ἐκ τῶν παιδῶν ὁ

ἐλεγχος ἦδη [tum, vel certo certius] ἔσται. 1242, 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τούτων μετέδωκεν ἡδὴ ὁ δῆμος ἀπάντων. 1376, 18.
 ἡδονή] ἀπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν. 13, 23. ὁ μέντοι πρὸς ἡδονὴν τούτῳ δέδοται. 226, 23. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς. 437, 3. et 6. ταῦτά τισιν ἡδονὴν ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν. sunt, quos hæc juvent. 806, 8. ἡδονὴν οὐ πάσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ, αἰρεῖσθαι χρῆδον, ut dictum Demosth. citat Stobæus p. 70. quamquam alii codices Democrito tribuunt.
 ἡθοποιία] nobilis, a rhetoricis celebrata, est p. 412, 13.
 ἡθός] σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἡθῷ μένοντα. 35, 19. ἀλλ' οὐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτοῦ ἡθῷ τῷ τυραννικῷ. 212, pen. τὸ τῆς πόλεως ἡθὸς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ χρηστόν. 460, pen. quem locum Thomas M. hac voce, p. 417. ita interpretatur: ἦγον τὴν καταστασίαν καὶ τὴν γενναϊότητα. τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως ἡθὸς μιμεῖσθαι. 613, 8. ἡθὸς τῆς ἀβίαιας ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι. 753, 10. ubi declaratur, quale illud ἡθὸς sit. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὀφείας σημειῶν τὰ κάλλιστα τῶν ἡθῶν ἐνεφάνισεν. 1405, 11. σοὶ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἡθὸς ἐν ἀπασί μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι. 1406, 5.
 ἡθῆος] juvenis nondum maritalus. ἡθῆος ἔτι ὄντα. du er noch Junggesell war [while he was yet a bachelor]. 1352, 8.
 ἡκείν] νυνὶ δὲ καιρὸς ἡκεί τις ὄρτος. 11, 26. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμος τις ἦξει. 17, 4. οὐ μόνον τὰ συμμαχικὰ Φιλώσπου ἦκοντα πρὸς ὑποβίαν καὶ δυσμενίαν. 154, 15. τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἦκοντας, ἢν' ἡμῖν διαλεχθῶσιν. 234, 22. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοῦ ἐκάστον οἰομένον τὸ δεῖν ἦξειν. 241, 4. τὸν ἦκοντα παρέγαγον. eum, qui e castris, aut e confinio venisset, producebant. 285, 5. νυν ἐπὶ τόνδε ἡκείν. infesto cum animo aggredi, adoriri. 319, 7. ἐπειδὴ δὲ ἦκει ἡ ἐκκλησία. 346, ult. ὅσα τῆς τῶν Φωκίων σωτηρίας ἐπὶ τὴν προβείαν ἦκει. kam, ankam [pertained, appertained]. 350, 14. ἡκεί ἐπ' ἑκείνουσ αἰτία. kommt auf sie, trifft sie [pertains to them, concerns them]. 624, 19. ἀ γὰρ ἂν σὺ δικαία σουτῷ κατὰ τούτου τάξης, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἦξει κατὰ σοῦ παρὰ τὸν τὸν σὸν πατέρα κηστραμένον. 959, 11. ἦκουσι νυν δαιεσθαι καὶ ὀφλήματα, πλείον ἢ τριῶν ταλάντων. 1047, 27. ἦξετε ἐπ' ἐμέ. me ad fungendum muneribus publicis vocabitis, trahetis. 1049, 7. ἦκον οἱ δεδανεικότες ἐπὶ τὸν τόκον. 1225, 14. 83' ἡκόμην εὐβοεῦσι θεβοθηκότες. domum redeuntes ab expeditione Euboica. 11, 10. οὐδ' δὲ ὁ πατήρ μοι παρέδωκε βοηθούς καὶ φίλους, εἰς τούτους ἦκα, receptum habeo, convertor, εἰς ἡμᾶς, ἀ ἄνδρες δικασταί, καὶ δέομαι. 1127, 8. παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο παραγαγῶν

ἤεις. (ubi ἤεις, si quis velit, accipii potest pro φαίη). 1404, 2. ἀ δ' εἰς αἰσχύνων ἤεις, τούτων οὐδ' εἰς ἐλπῖδα οὐδὲς ἔρχεται. 1407, 12. ἐπειδὴ δ' οὐχ ἦκον οὔτοι. his non rediuntibus. 479, 4. ἤξει δ' ἐπὶ ταῦθ' ἄσπερ ἀεὶ λέγει. confugiet ad usitatum sibi excusationem. 1002, 16.

Ἡλιαία] iudicium majus, aut maximum, populi personam universi representans, D. aut M. aut MD. virorum, de causis capitalibus pronuncians. item porticus, ubi iudicium illud agebatur. ἡ διαίτα ἦν ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ· ἐν ταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν — φυλὴν διαιτῶντες. 1142, 25. p. 720, 24. τὸ δικαστήριον idem est atque Ηλιαία, ut patet ex ejusdem paginae versu penult.

ἡλιασις] jus in illo iudicio sedendi, et functione iudicatura. εἰδὲ δῆρα δέχομαι τῆς ἡλιασιως ἕνεκα. 747, 7.

Ἡλιαστὴς] Ἡλιαστῶν ἕρκος. 746, 18.

ἡλιαστικὴς] ἐκ τῶν ὁμομοικίων τὴν ἡλιαστικὴν ἕρκυν. 706, 25.

ἡλιασιος] τούτο γε τὸ σοφὸν αὐτοῦ ἡλιασιὸν ἐστὶ. 83, 17. 1148, 4.

ἡλιασιος. 822, 3.

ἡλικία] οἱ ἐν ἡλικίᾳ, ætatem militareiu agentes. 17, 11. ἐστὶ τις ἐξω τῆς ἡλικίας ἡμῶν. 38, 10. ποῖαν τοῦθ', ὅ, τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει [scil. ποιεῖν,] καὶ ἔτου καιροῦ εἶν. 38, 16. τοῦθ' ἡλικίας ἔχων. 220, 5. εἰ δὲ τις ἂν ἐφ' ἡλικίας ἐτέρου βελτίαν τὴν ἰδέαι. 413, 27. ἢς τῇ μὲν φύσει πατὴρ εἰμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἰ θέατε, proceram staturam et florentem ætatem, οὐκ ἂν θυγάτηρ μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομισαίτε. 1024, 26. κἂν παῖς, κἂν γέρον, κἂν ἠντιοῦν ἄλλον ἔχων ἡλικίαν ἢ καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ τοὺς νόμους, τεύξεταί τῶν δικαίων. 1341, 12. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἕκαστης. 1351, 12. νεωτέρα εὔσα, διὰ τὸ μήπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι. quia nondum ad nobiles annos, ad ætatis maturitatem et justam staturæ proceritatem modumque virium idoneum pervenisset. 1352, 12. ἕως εἰς τὴν νῦν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς σπεύραγεν. ad hoc seculum hominum, quod nunc in terris vivit. 1392, 13. τὴν ἡλικίαν, ἐν ἣ φυχῆς ἐπικινδύνου παρ' εἶδος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν πειρᾶσθαι ἀναγκάζομαι. 1470, 13. διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν εἶός τ' ἦν τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπεσεγκυῖν. 1471, 17.

ἡλικιώτης] æqualis ætate. 1026, 2.

ἡλικος] post θαυμάσιος vel talia additum, reddi potest Latino quam. ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλικα καὶ συμφέροντα εἰδοκεῖ πεπραχθῆαι. mirum est dictu, quam e rep. ista ita gesta fuisse visa fuerint. 348, 24. οὐ τῷ μεγάλᾳ ἢ θαυμάσιᾳ ἡλικα δοῦναι. 469, 19. ὑπὲρ ἡλικίαν καὶ ἔσων ἦν τὸ κατασκευάσασθαι τῆς διαθήκης. 1109, 17.

ἦλιος] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντας ἀπαλλάττωνται πολεμίου κρῖναι. 197, 7. τῶν ὑπὸ του-

τοῦ τὸν ἥλιον ἀνθρόπων. 316, 16. οὔτε τὸν ἥλιον ἡσχύνοντο οἱ ταῦτα παυόντες. non pudebat eos solem intueri, vel in publicum prodire, in conspectum hominum venire. 426, 19. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν. origi, ultra horizontem adscendere. 1071, 3. Apophthegma Demosthenis a Plutarcho Moral. p. 531, 8. relatum: τί ποιήσουσι τὸν ἥλιον ἰδόντες, οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λύχρον ἀντιβλέπειν.

ἡμέρα] οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολαυκότες. qui pro diaria, non ultra unum diem duratura gratia, comitate, festivitate Philippi, palmaria reip. commoda, in quibus summa rerum vertitur, projecerunt. 107, 8. ἡμέρα ἐκεῖνη ἀνδρα ἐκάλει. 285, 21. πολλὰ μία ἡμέρα, καὶ δύο, καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν. 293, 17. περιεργμῆνον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν. 618, 9. ἡμέρα ἐν ἰκνουμένα. die stato veniente, quom rite fit, atque legitime. 1072, 27. τὸ ἐφ' ἡμέραν, adverbialiter. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου. 1214, 6. τῆς ἡμέρας, subaudi ἐκάστης. in dies singulos. 491, ult. τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. vitæ quotidianæ. 1262, 1.

ἡμερεύειν ἐν τῷ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον. 1081, 26.

ἡμέρος] ἡμέροισι ἀνθρώποισι καὶ φιλόανθρώποισι. 530, 5.

ἡμέκτον] τὰ ἀλφίτα κατὰ ἡμέκτον μετροῦμενοι καὶ καταπατατοῦμενοι. 918, 11.

ἡμικλήριον] τῷ ἡμικληρίῳ ἔλαχε. in jure postulavit dimidium hereditatis partem. 1173, 6. et 17. 1175, 14. 1178, 22.

ἡμιμέδιμνος. 1278, 23.

ἡμιμναῖον] semissis minæ. ἀνδράποδα ἡμιμναῖον πέντε ἀξία. duas minas cum dimidiata. 1246, 6. ἡμιμναῖα τρία εἰδόθη τούτω τῷ ἀδωροδοκίτῳ. una mina cum dimidio. 1333, 11.

ἡμισυς] οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ [scil. μεριδί] δεῖ χρῆσθόν εἶναι. 430, 8. ἀλλ' ὅμως τὸ ἡμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι. 691, 16. ἡμιτάλαντον] ἡμιτάλαντων πέντε. id est, 2 talent. et $\frac{1}{2}$. 956, 18.

ἤξαν. 1155, 10. dubium, utrum ab ἀγεν, an ab αἰτίσειν sit repetendum. verumtamen prius est potius.

Ἡπειρος] Asia major minorque. στόλον ἐξ ἀπάσης Ἡπειροῦ ἐλθόντα. 1392, 6.

ἦπιος] πάντες ἡπιώτεροι, molliores, commodiores, faciliores, γενήσονται. 1464, 22.

ἦπιος] ἡμᾶς δ' ἡπιωτέρους ἔχειν πρὸς αὐτῶν. mollis, clementis. 1296, 7.

Ἡρα] ὁ ἀρχων ὀφειλέτω χιλίας δραχμὰς τῇ Ἡρᾷ. 1068, 10.

τὰ Ἡράκλεια, ludos Herculis, ἐντὸς τείχους θέβαιν ἐφ' ἡφῆρσσε εἰρήνης οὔσης. 368, 11. 379, pen.

Ἡρακλῆς] περιεκρίθην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐ-

γενεστάταις τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ. 1313, 21. 1318, 16.
 ἡρίον] monumentum sepulchrale genti commune. οἷς ἡρία ταῦτά. 1319, 27.
 ἡρωϊκός] οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανήκται τάξιν. 1391, 22. locus fabularum de heroibus.
 ἦρας καλαμίτης. stramineus. 270, 10. μηδ' ἦρας τινα τὸν τυχεύοντα. 288, 17. ἦρας ὁ ἰατρός. 419, 22. ἦρας ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοί ἐστε. 1072, 25. εἴτε ἦρας ἦσαν, εἴτε θεοί, citat Hermog. p. 241. ex Aristocratea. est p. 643, 9.
 ἡσυχίαν σχήσει. 13, 12. 521, 12. 624, 8. 1179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλείονον ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρούειν. 63, 20. ἡσυχίαν, otium, ἐκείνῳ ποιοῦσι πράττειν ὅ, τι βούλεται. 102, pen. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα λαβεῖν ἐτέρους ἕασαι. 143, 18. ἦγεν ἡσυχίαν. 237, 20. 246, 19. 622, 24. ἡσυχίαν ἀγειν ἀδικὸν καὶ ὑπουλον. 327, ult. ἐστὶ γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα. 328, 1. δαιτός ἐν ἡσυχίᾳ. 422, 5. κατὰ πολὺν ἡσυχίαν. nemine interpellante. 709, 13. ἂ δ' ἐκ τῶν νόμων οὐκέτι μοι προσήκεν, ἡσυχίαν εἶχον. ab iis me abstinui, ea omisi. 1161, 8. λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίας τοῦ συμφέροντος. 1105, 27. διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν, pudorem, modestiam, sedationem morum, ἀβελτέρων εἶναι δοκούντων. 1405, 17. opponitur enim τῇ αὐθαδεῖα.
 ἡσύχιον] ἡσύχιον γὰρ ἡ καλοκαγαθία. 777, 5. οὐ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀσφράγιμον βίον αἰετῆ. 150, 11.
 ἦτρον] regio stomachi, vel quod intra os sterni et umbilicum, est. 1260, 22.
 ἦττα] τῆς μὲν ἦττας οὐ μετέχειν. 1394, 21. βεβαίως ποιεῖται ἦττας. 1448, 2. ἡ περὶ τούτων μετάργωνσις ἦττα τῆς προαιρέσεώς ἐστι. mentem hujusmodi in rebus mutare tantundem est atque cladem consiliorum accipere, h. e. cæpta et instituta sua omnia cernere perturbata et eversa. 1466, 24. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἦττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὐφρονοῦσι γίνεται. 1486, 3.
 ἦττῶν] ὅταν γὰρ ἦττῶται στρατηγὸς ἀθλίαν ἀπορίσθαι ξέναν. cum imperator in potestate est miserorum militum mercenarium, domino carentium mercedem dante, neque facere potest, quominus illorum libidini imperiisque pareat. 53, 15. ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἠττώμενος. 317, 11. [ἐπειδὴ τοῖς ὄλοις ἠττώσθαι ἐνόμιζον. 127, 22. οὐδὲ γ' ἠττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου. 326, 1. ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀθηναίων ἠττητο τῷ πολέμῳ. 391, 13.] ἠττώσθαι ἄλλου τινὸς δόξετε. videbimini alicui fini sequiori, causæ deteriori cessisse. 584, 13. ἔταν τὸ δικαίον καὶ τὸ συμφέρον ἠττώται, nachstehen muss [must give place], τοῦ φθόνου. 792, 26. ἡμέεις δὲ μὴ ἠττώσθε. kehret euch daran nicht, lasset euch dadurch nicht irre machen [do not trou-

ble yourselves with that, do not let that mislead you]. 415, 17. οὔτε ναυμαχίας, οὔτε πεζῆς μάχης ἠττώτο. 120, 18. ἠττησθε δὲ οὐδὲ ἀπαξ οὔτε τῶν δούλων τοῦ βασιλέως, οὔτε αὐτοῦ ἐκείνου. 197, 15. οὐδαμῶς πάποτε, ὅποι πρεσβευτὴς ἐπέμφθη ὑφ' ἡμῶν, ἠττηθεὶς ἀπέλθοι τῶν Φιλίππου πρεσβευαν. 308, 10. [ἐγὼ μῖνος οὐδετέρου τούτων ἠττήθην. 1469, 1.]
 ἠφαιστειὸν] templum Vulcani. 898, 6.
 ἠχασι (ab ἄγω) e Demosthene recitat Phrynichus p. 44. occurrit bis, in de falsa legat. 346, 24. et in prima in Aristog. 772, 5. conf. Dorville ad Chariton. p. 481.

©.

Θάλαμος] cella abstrusior, penitior. εἰ γέ τις ἢ φεύγων ἐν μυχῶ, ἢ θαλάμῳ. 422, 25. θάλαττα] ἀξίων ὑφ' ἡμῶν κατασταθῆναι εἰς τὴν θάλατταν. in potestatem et arbitrium maris immitti. 80, 6.
 θαμά. 422, ult.
 θάνατος] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δις καὶ τρεῖς παρ' ἡμῶν κρινεται περὶ θανάτου, πρὸς δὲ τοὺς ἐχθρούς οὐδεὶς οὐδ' ἀποαξ ἀγωνίσασθαι τολμᾷ περὶ θανάτου. 53, 26. τὸν ἀνδραποδιστῶν καὶ λαωποδωτῶν θάνατον μᾶλλον αἰροῦνται τοῦ προσήκουτος. 53, ull. ὅπως μὴ γίνωνται θάνατοι [mortes violentæ, sed sine cruore effuso] καὶ σφαγαί. 215, 22. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἰδημυγόροι. 345, 25. 521, 24. θάνατον καλὸν εἶλοντο μᾶλλον, ἢ βίον αἰσχροῦν. 1397, 9. θανάτου ἀξία εἰργασται αὐτῷ εἰς ἡμέ. 1252, 19. πᾶσιν ἡμῖν ὀφείλεται ὁ θάνατος, citat e Demosthene Clemens Alex. Strom. VI. p. 750, 8. ed. Pott.
 θάπτειν] τελευτήσαντα αὐτὸν ἐθαψεν ἡ πόλις. 690, 3. θάψαι τὴν μητέρα εἰς τὰ πατρώα μνήματα. 1320, 21. οἷς ἡ πόλις τίς αὐτῆς τιμῆς ἀξίωσασα ἔθαψεν. 297, 17.
 Θαρύλια. 517, ult.
 θαρρεῖν] καίτοι ἔστις χιλίων πολιτῶν ἀποθάνοντων ἐτόλμυσε θαρρεῖν, quem nil puduit, confidentem, læto et hilari vultu, rectis cervicibus, velut re bene gesta, incedere, τί οὔτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι. 314, pen. θαρρεῖν, οὐκ ἐπὶ τῷ τοῖς ἐχθροῦς μὴ δυνῆσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κἄν βούλονται κρατῆσαι. 1441, 20. οὔτε Φίλιππος ἐθάρρει τούτους, οἳθ' αἰτοὶ Φίλιππον. neque Philippus fidebat his, neque hi Philippo fidebant. 30, 15. τὸ ἐξελέγχων πολλὰ καὶ δευὰ πεποινηκῆτα τούτων—θαρρῶ καὶ πάνυ πιστεύω. certus sum, fore, ut hunc eurguam. 342, 4. συμβαίνει μοι τὸ μὲν κατ' ἡμᾶς, καὶ τὸ προσήκειν μοι τῆς πόλεως, θαρρεῖν. 1299, 15.
 θάτερον] ἀγαθὰ, ἢ θάτερα. sequiora, seu adversa. 597, 3. pro ἔτερα. ἀνὰ θάτερ'

- ἄττα τῶν χαρίων, id est, ἀνὰ ἑτέρα τινα
 τ. χ., vel ἀνὰ χάρια τινα τῶν ἑτέρων.
 1277, 2. ἄτερα (adverbialiter) ἀστὸς
 ἄν. solummodo altera ex parte. 1307,
 24. θάτερος in masculino, quod est in-
 ventu rarissimum, et in vitio ponitur.
 εἰδείς αὐτῶν θάτερος θάτερον λοιδορεῖται.
 1459, 7.
- θάττον] ἐπειδὴν ἀναστῆ τὸ δικαστήριον, ἕκα-
 στος ὑμῶν ἀπεισιν, ὁ μὲν θάττον, ὁ δὲ
 σχολαίτερον. 585, 10.
- θαυμάζειν] οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον
 θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμῶμεθα τὰς
 τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς. 174, 7. cum ad-
 miratione et indignatione interrogare.
 εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες ταῦτα παραχρῆμα,
 εἶτα ἰδίδιασε ἡμᾶς, θαυμάζει. 349, 3.
 φίλιππον μὲν οὐκ ἰθαύμασα, magni feci,
 de veneratus sum, τοῖς δ' αἰχμαλώτους
 θαυμάσας ἔλυσα. mir war mehr an den
 Gefangenen gelegen [I thought more of
 the prisoners]. 450, 1. μὴ τὸν πλοῦτον
 τοῦτων, μηδὲ τιν δόξαν, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς
 θαυμάζετε. hultet viel auf euch selber
 [think much of yourselves]. 582, 5. παρὰ
 δὲ τοῖς ἀνδρώσοις τὰ μὲν δι' αὐτὸν, τὰ δὲ
 διὰ τὴν τύχην θαυμάζεσθαι. 1404, 6.
- θαυμάσιος] αἷτος ἢ θαυμασιὸς στρατιώτης,
 ὁ Ζεύ. 375, 24.
- θαυμασιῶς] λόγους θαυμασιῶς πιθανούς. 928,
 14.
- θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθην. 969, 10.
- θαυμαστῶς ἂν ἴσως εὐλαβούμην. admodum,
 diligenter. 844, 5.
- θαυμασιότης] πῶλυ τῶν θαυμασιότηῶν ἀσελ-
 γηστέρους ὄντας. 23, 19.
- θεῖα] θεῖαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα.
 234, 23. θεῖαν καταλαμβάνειν. 572, 11.
 et 15. θεῖαν ἠδίστην ἐν τοῖς ἀγῶσι παρῆ-
 γεται τὰ νευαγούντα. 1410, 10.
- θέαμα δεῖνόν καὶ ἑλεεινόν. 361, 19.
- θεάτρον] εἶπε δὲ τῶν τὰ θεάτρα καταλαμ-
 βανόντων. 1443, 21.
- θεῖος] δαιμονία καὶ θεῖα εἰεργασία. 18, 10.
 τὰ θεῖα, sunt eventa naturalia in astris,
 auri, terris etc. 803, 18.
- θέμεθλα σεμνὰ δίκης. 422, 10.
- θέμις] jus humanum, quatenus divino
 opponitur. τούτων γ' οὐδ' ἴστιον οὔτε θέμις
 τῷ μιὰρῷ τούτω μεταδοῖναι. 794, 13.
- τὰ θεῖα καὶ τὰ ἰοβάκχεια γεραίως τῷ Διο-
 νίσῳ κατὰ τὰ πάτρια. 1371, 24.
- θεῖος] μὴ γὰρ, ὡς θεῶν, νομίζετε τὰ παρῶντα
 εἶναι πεπληγμένα. 42, 15, 24. φέρει δ' ὅ,τι ἂν
 ὁ θεῖος διδῷ, γενναίως. 258, 24. παντός ἀρ-
 χημένους σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου, ἀπὸ
 τῶν θεῶν ὑπολαμβάνομεν πᾶν ἄρχεσθαι
 περὶ σέμιν. 1462, 24. τῷ θεῷ p. 347, 20.
 est Apollini Pythio. p. 525, 18. et 527,
 8. et 534, 8. ad Bacchum refertur. ἡ
 θεὸς est Minerva. 616, 19. et alibi.
- ἑφίλης] a diis amatus, diis propitiis
 κλησ. ἐντυχιστάτην πασῶν πόλεων τῆν
 ὑμῶν ἐπὶ νεμίζω καὶ θεοφιλεστάτην. 1486,
- ult.
 Σεραπαῖνα] Σεραπαῖνας εἰ τις κέκτηται πολ-
 λὰς. 566, 8.
- θεραπεῖν πάντα βούλοιο, ἔξῃν δύο ἢ τρεῖς.
 384, 2. θεραπεύσειν ἐλπίδα πλεονεξίας
 μείζονος. 662, 8. ἑτέρους μάλλον, ἢ τὸν
 ἑμῶν, ἀπαντὰς ἐδιδάχατε. 1481, 6. τοῖς
 ὑπὲρ τῆς πατρὸς, vel ὑπὲρ τῶν ἑχθρῶν
 καιρούς. 327, 25. τὰς τῆς πατρὸς τιμὰς,
 εἰδοξίας, δυναστείας θεραπεύειν. 332, 6.
 τοῖς τὰ φιλιπποῦ πρᾶγμαθ' ἡρημένους θε-
 ραπεύειν. 411, 18.
- θεριστῆς] εἰ μὴ καὶ τοὺς θεριστὰς καὶ τοὺς
 ἄλλο τι μισθοῦ πρᾶττοντας φίλους καὶ
 ξένους; δεῖ καλεῖν τῶν μισθωσαμένων. 242,
 23.
- θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. mercede con-
 ducerent operas messem demessuras. 1253,
 15.
- θέσις] oppignatio. ἔσουπερ ἡ θέσις ἦν.
 quanti oppignerata erat. 896, 6. ἐφαί-
 νετ' ἂν ἡ φυλὴ ἀκλειβοῦσα οὔσα τῇ θέσει τοῦ
 ὀνόματος, constitisset eum simili modo
 eandem tribum frequentasse, penes
 quem receptus et cujus albo inscriptus
 esset, nomenque accepisset unum ali-
 quod ex iis, quæ in illa tribu solerent
 usurpari. 1001, 26.
- θεσμοθέτας εἰς τὰ Πύθια πέμψαι. 380, 20.
 οἱ θεσμοθέται κύριοί εἰσι τοὺς ἐπὶ φόνο
 φεύγοντας θανάτω ζημιώσαι. 630, 13.
 εἰάν θεσμοθέτην ὑβρίση τις, ἡ κακῶς εἶπη,
 ἀτιμὸς ἔσται. 524, 22. εἰάν τις ὑβρίση εἰς
 τινα — γραφίσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ
 βουλόμενος. 529, 16. δεῖν ἡμᾶς πρὸς τοὺς
 θεσμοθέτας ἀπαντᾶν. h. e. ad eos de-
 ferre actionem de corpore proposita.
 599, 27. οἱ θεσμοθέται τοὺς ἔνδειχθέντας
 [prohedros et prytanes] εἰσαγόντων εἰς
 τὸ δικαστήριον. 707, 4. ὅσοι τῶν θεσμο-
 θετῶν οὐχ οἶν τ' ἔστιν εἰς τὸν Ἄρειον πᾶρον
 ἀνελεθεῖν. 802, 6. ὅταν τις νόμου ἢ ψήφί-
 σματος γραφὴν ἀπεινέγκῃ πρὸς τοὺς θεσμο-
 θέτας. 803, 4. τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς
 ναυκλήροις κελεύει ὁ νόμος τὰς δίκας εἶναι
 πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 920, 20. αἱ ὑβρείως
 δίκαι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 976, 11. εἰάν
 τις συνίστηται, factionem contrahat, ἡ
 συνδεκάχη, largitionibus corrumpat, τού-
 των εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς θεσμο-
 θέτας. 1137, 6. ὡσπερ τοὺς θεσμοθέτας
 ἀνακρίετε, ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ἑμαυτὸν ἐν
 ὑμῖν ἀνακρίνω. 1319, 20. θεσμοθετῶν — οὐ
 μόνον αὐτὸς ἀπεχειριστοῖσθαι, τῶν ἐπιχειρο-
 τονῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄπασαν ἀρχὴν
 [totum collegium thesmothetarum una
 cum ipso lectorum] ἐπόισεν, scil. ἀπο-
 χειροτονεῖσθαι. 1330, 14. εἰάν τις ξένος
 ἀστῆ συνοικῆ — ἀσάυτως δὲ καὶ ἐάν ἔξῃν
 ἀστῆ συνοικῆ, γραφίσθω πρὸς τοὺς θεσμο-
 θέτας ὁ βουλόμενος. 1350, 18. γράφεται
 πρὸς τοὺς θεσμοθέτας γραφὴν Στέφανον
 τουτοῦ, ἀδικῶς εἰρχθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. 1367,
 9. γράφεται φράστως Στέφανον γραφὴν

πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας, Ἀθηναίων ὄντα ξένης θυγατέρα αὐτῷ ἐγγυῆσαι, ὡς αὐτῷ προσήκουσαν. 1362, ult.

Θεσμός] ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐπέχουσιν. 1069, 9.

Θεωρεῖν τὸν τρόπον. 12, 24. θεωρῶν καὶ σκοπῶν, diligenter, undique, susque deque, omni ex parte contemplans, meditaans, εἰρέσκο. 19, 23. τοῦτο θεωροῦντας εἰ τὰ ληθῆ λέγω. hoc quarentes. 29, 15. θεωρεῖν τι πρὸς τι, aliud cum alio conferre, comparare. ἵνα πρὸς τὸν ἰσάροχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρήτε. 230, 27. κρίνωμαι καὶ θεωροῦμαι. 330, 7. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτό. 987, 24. Θεωροῦντες ἡμᾶς πῶς τοῦτο τὸ πρᾶγμα κρίνετε. 1297, 9. Θεωρεῖτε γὰρ τὸ παρὸν σφεῶτον. 93, 9. ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσι. 555, 8. εἰ τοῖς τεκμηρίοις θεωρήσετε. 578, 23. ποῖόν τινα δεῖ ἕκαστον νομίζειν, οὐκ αὐτοὶ θεωρεῖτε. 1234, 11.

Θεώρημα] res, quæ seu oculis spectatur, seu mente cernitur. ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι. 247, 22.

Θεωρία] collegium a civitatibus ad ludos publice deputatorum. Θεωρίας εἰς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύριος ἀποστέλλειν. 256, 14. pompatica sacrorum processio. ἀποσπῆναι τῆς πατρίδος Θεωρίας. 380, 22. Θεωρίαν ἄγειν τῷ Διὶ τῷ Νεμίῳ τὴν κοινὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως. 552, 6. ἡ θεωρία οὐκ ἔδωκε ἐξ ἴσου ἄπασιν τοῖς δικασταῖς εἶναι. verebar, ne non omnes pariter iudices in tabula proscripta cernere, vel oculis consequi possent et legere. 1055, 18. ἱππικῶν Θεωρίαν, ἢ γυμνικῶν ἀθλων. 1393, 2. ἀκίνητον ἔχει τὴν Θεωρίαν [id est, θεωρούμενα μένει ἀκίνητα]. cum spectantur, manent immobilia. 1406, 3.

Θεωρικὸς] τοὺς περὶ τῶν Θεωρικῶν [subaudi χρημάτων] νόμους λύσεται. 31, 13. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι Θεωρικῶν ἡμῖν. 37, 5. ὡς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνται τινες. 141, 2. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ [scil. ἀργυρίῳ] τεταγμένος. 243, pen. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τότε ἂν ἐπέδωκα τὰ χρήματα. 264, 10. ἦκε Παν-αθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει πρὸς τὸ θεωρικόν. 1091, 24. ἀπῆλθε τὸ Θεωρικὸν οὐ λαβάν. 1091, ult. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά. 1346, 19.

Θεωροῦς] θεωροῦς εἰς τὰ Πύθια πέμψαι. legatos ad ludos Pythios publice mittere, qui iis nomine P. A. interessent et ejus personam repræsentarent, donaque a civitate missa offerrent una cum sacris. 380, 20. θεωροῦς αἰετοῦς ἐνέτα πέμψωειν μελέει. 531, 17.

Θηρῶν] τῶν πλείστον, ὅταν ὄσσι νέοι, ἐκ τῆς σιωπῆς τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηραμέων. 1407, 17.

Θηρίοι] τὸς καταράτους τούτους ἄσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων. in me instigantibus atque immittentibus. 332, 2. maledi-

ctum turpe. bellua, pro homine impuro, conscelerato, et inimico sævo. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πληθὺς τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεύειν. 745, 4. πάντα τὰ τοιαῦτα θηρία. 772, 6. οὐδὲν ἦδει οἷσις θηρίοις ἐπωλησάζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις [subaudi aut οὔσι ad θηρίοις, aut πλησιάζων ad τούτοις]. 925, 14.

Θησεῖον] aedes Thesei. 270, 8.

Θητικὸν] scil. ἀργύριον, tributum, vel vectigal annuum, quod Athenis inquilini pro jure incolatus, et pro venia, quæstium opera mercenaria faciendi pendebant. τῶν ἐπικληθέντων ὄσαι τὸ Θητικὸν τελοῦσι. 1067, 27.

Δίασος] collegium certa quædam sacra facientium, et eorum per vias solennis processio, jubilantium, tripudiantium, cantantium, vociferantium et lascivientium. τοὺς καλοὺς Διάσους ἤγαγε διὰ τῶν ὁδῶν. 313, 23. ἐν Διάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις κυλινοῦμενον. 403, 19. Διάσους συνάγειν. 431, 25.

Θλίβαν τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας. 313, 25.

Θνήσκειν] τέθνηκε Φίλιππος; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ. 43, 10. τεθνήσκει τῷ δέει διὰ τοὺς τοιοῦτους ἀποστόλους. 53, 10. τοὺς τεθνεῶτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἐτι μιθεῖ. 330, 5. τεθνήσκει τῷ φόβῳ. 366, 25. ἐπειδὴ ἐπίθετο αὐτὸν παρ' ἡμῖν τεθνεῶτα. in judicio vestro mortis damnatum, extremum luisse supplicium. 383, 19. τεθνήκων μάλλον, ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βούλομαι. 138, 7. τεθνήκωναι μυριάκις κρείττων, ἢ σοῦσαι τι Φιλίππου [scil. πρὸς χάριν] κολακεία. 127, pen. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε. etc. 434, 6. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα. 488, 21.

Θητὸς] πρὸς ἄνδρα θητὸν — γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνδέσσει. 358, 16.

Θοιμάτιον καθεῖς ἄχρι τῶν σφυρῶν. 442, 14. Θοιμάτιον προσέσαι. 583, 20.

Θόλος] δύο ἔτι διετέραφεν ἐν τῇ ὁδῷ. 419, 26. Θορυβεῖν] admurmurare cum significatione laudis et assensus. καὶ μοι μὴ Θορυβήσῃ μηδεὶς, πρὶν ἂν ἀκούσῃ. 60, 27. Θορυβοῦντες, ὡς ὀρθῶς λέγεται. 72, 5. 97, 15. ἄχρι τοῦ Θορυβῆσαι καὶ ἐπαυέσαι σπουάζετε. 109, 11. πολλοὺς ἐφη τοὺς Θορυβοῦντας εἶναι, [id est, τοὺς συνανοῦντας] ὀλίγους δὲ τοὺς στρατευομένους. 375, 22. Ἐλέπειν εἰς τὸν αἰεὶ Θορυβοῦντα τύπον τῆς ἐκκλησίας. 577, 9. Θορυβηθῆναι. fremitu concionis perturbari, interpellari. 1421, 20. ἐκ τοῦ Θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων, propterea quod obstrepitis, nil ideo magis désinant oratores concionibus molestis vos vexare. 1462, 15. ἐγὼ δὲ φημι δεῖν (καὶ μὴ μοι Θορυβησῆτε ἐφ' ᾧ μέλλω λέγειν, ἀλλ' ἀκούσαντες κρίνατε. 167, 4.

Θόρυβος] τὴν κρύβδην ψῆφον ἐτέραν τοῦ φαειρῶς Θορύβου. diversam et contrariam murmurii concionis ad dicta cum assensu

- consiliiarii novem Archontum, sed identidem non nisi singuli. ἰπεύθουν ὄντα ἰτέρας ἀρχῆς, καὶ τῶν ἐνία ἀρχόντων, καὶ τοῦ Ἱεροσολίμου, καὶ ἴσα μετὰ τῶν ἐνέει ἀρχόντων κυαρμεύονται ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ κήρυκος etc. 747, 2.
- Ἱεροσοιεῖν ἰσιπτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς. 552, 3.
- Ἱεροσοιός] Hoc de v. insignem locum habet Etymologus p. 468, pen. haustum ex aliquo bonæ notæ lexico rhetorico. in Harpocrate non est, neque in Suida, neque in Ulpiano, neque in aliis Scholiastis Demosth. οἱ λοιποὶ [Strategi puta] τὰς πομπὰς πέμπουσιν ἡμῖν μετὰ τῶν Ἱεροσοιῶν. 47, 13. ταῖς σεμίαις θεαῖς Ἱεροσοιῶν αἰρεθέντα, ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων τρίτον αὐτῶν. 552, 6. erat hujus magistratus victimas inspicere et probare, aut reprobare vitiosas. 570, 7. 1331, 4.
- Ἱερῶ] Ἱερὰ χώρα. 277, 10. Ἱερὰ ἐσθῆτα, eam vestem appellat, quæ ludorum ergo comparata sit atque gestetur. 519, 27. Ἱερὸς νόμος, pars ea juris Attici, quæ de jure dierum festorum, præcipue Liberalium, præcipit. 525, 18. οὐδὲ τῶν Ἱερῶν αὐτῶν [scil. χρημάτων], ἐνεκα τοῦ πλεονεκτήματος, ἀπέχρηται. 1204, 5. Ἱερῶν δημοτελεῶν, εἰς ἂ καὶ τὴν ξένην, καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι. 1374, 1. τὸ Ἱερῶν, per excellentiam templum Delphicum. 446, 5. Ἱερὰ τρίηρης. 50, 1. 570, ult. οὐθ' Ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων. 422, 8. τῶν Ἱερῶν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὅστιν δὲ τιν πόλιν ἀποστερεῖ. 702, ult. τῶν Ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν [decuplam furti lutionem] ὑφῆρηται. 726, 23. τῶν αὐτῶν Ἱερῶν κοιναυούντας. 1335, 7. ubi dictio hæc proverbialiter est usurpata. τὰ ἄρρητα Ἱερὰ εἶναι. 1369, 25. ὁμῶσαι καθ' Ἱερῶν τελείων. per victimas plenum robur adeptas, vel majores. 1365, 17. τὸ Ἱερῶν, Delphicum puta, προδίδωκε, citat Schol. Hermog. p. 145, 10.
- Ἱεροσυλεῖν τὰ ὄπλα. 1318, 27.
- Ἱεροσύλος] τοῖς Ἱεροσύλοις τὸν δεσμὸν ἀφαιρῆ. 737, 24.
- Ἱδύειν ἱερτὰς νόμοις πατέροις. 531, 3.
- Ἱδύφαλλος. 1261, 17. 1262, 6. 1263, 5.
- Ἱκετηρία] οὐχ ἱκετηρίαν ἴσθηκε τρίηραρχος. 262, 16. 703, 23. ἱκετηρίαν οὐκ προκείσθαι νομίζοντες τὸν παῖδα τοῦτον. 1078, 25.
- Ἱκετισθαῖ] ἡμέρα ἐν ἱκνουμένα. 1072, 27. conf. p. 1073, 2. ubi orator ipse interpretatur per ἐν ταῖς καθκούσαις ἡμέραις. Ἱλεως] ὃν οὐδὲ τῶν ἐν ἄδου θεῶν εἰκὸς ἐστὶ τυχεῖν Ἱλεων. 786, 16.
- Ἱλιγγιᾶν. v. ναυτιᾶν.
- Ἱμάς] ἱμάντα τις φερέτω. 402, ult.
- Ἱμείρειν] χρήματα δ' Ἱμείρουν ἔχειν. 422, 6. Ἱνα] cum indicativo, loco optativi, vel conjunctivi. Ἱνα ἦν, pro ἦ, vel εἴη. 47, 18. Ἱνα ὡς εἰσχημενίστα ἐφαίνετο. 958, ult. 1273, 9. et 14. Ἱνα μὴ συνέβαιεν,
- ὄπερ νυνὶ γίνεται. ne accidisset. 1434, 3. Ἱνα ἐπισπείκεις ἐνομιζέσθαι εἶναι. 1441, 9. 1444, 13.
- Ἱοβάκχεια. 1371, 24.
- Ἱον] ὡσπερ Ἴων ἢ ῥόδων ὄντας. 615. 11. 755, 16.
- ἰοῦ, ἰοῦ] vox irati vanas minas spargentis. 406, 8. Ἐῶν καὶ κεκραγῶς ἰοῦ, ἰοῦ, καὶ πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω ποιεῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. 784, 19.
- ἰπειν] κνεῖπεν, klemmen, schrauben [to knip, pinch, screw]. ἰρῶν ἡμᾶς Ἱπουμένους. vos pungi ab aculeato hoc dictu, ægre id ferre. 1441, pen.
- ἰππαγωγός] scil. ναῦς. navigium comparatum equis per mare trajiciendis. 46, 5.
- ἰππαρχεῖν. 567, 21. 570, 12.
- ἰππαρχος] erat in equestri militia eodem loco, atque ὁ στρατηγός in pedestri. τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἰππαρχον. 290, 4. ἰσπαρχον ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν ταῖς πομπαῖς οὐ δυναμένον. 570, 5. οὐκ ἔχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγούς, καὶ φυλάρχους, καὶ ἰσπάρχους. 47, 11.
- ἰππεύς] homo medii ordinis. 1068, 1.
- Ἰπποδαμεία] forum Piræi. 1190, 27.
- Ἰπποδρόμος] locus Athenis. γεωργῶ πρὸς τῷ Ἰπποδρόμῳ. 1155, 9. 1162, 15.
- Ἰπποδοσιπτιδα. 1398, 26.
- Ἰππος] Ἰσσοῦ δρόμον ἡμέρας πεζῆ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν. 428, ult. equus, quem quis in usus rei p. sumtu suo aleat. ποῖος γὰρ ἵππος; ποῖα τρίηρης; ποῖα στρατεία. 431, ult. ἵππον οὐκ ἐτόλμησε πρῖσθαι ὁ λαμπρός καὶ πλούσιος οὗτος, ἀλλ' ἐπ' ἄλλοτριῶν ταῖς πομπαῖς ἠγείτο. 571, 1. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταθέσθαι ἀπὸ τῶν ἵππων. 1046, 11.
- ἰπποτρόφος μέγας καὶ λαμπρός. homo locuples, qui equum publicum ære suo alit. 331, 19. 1046, 8.
- ἰσηγορία] οὐκ ἐσθ' ὄπως ζητούντες ἄρχιν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν αἰρουμένοις εὖνοι γένοιτ' ἂν. 195, pen. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ ἐλευθερίας μετουσίας ἀφαιρέσθαι. 555, 16. ἰσηγορίας πρῶτον καταστισάμενος τῇ πόλει Theseus. 1397, 24.
- ἰσομοιεῖν ἀπάντων. 1172, 27. 1176, 12.
- ἴσος] οὐκ ἄχει τῆς ἴσης ἐστὶν ἕκαστος [τῶν συμμάχων] εἰδύς [τοῖς ἐαυτοῦ συμμάχοις ὡς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων. 61, 12. πολεμήσετε ἐξ ἴσου. 101, 21. 137, 18. ἐξ ἴσου ποιεῖν τοῖς ἐτέροις. 145, 2. οὐδὲ ὑπὲρ τῶν ἴσων ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐσθ' ὁ κίνδυνος. 147, 26. οὐκ ἀπ' ἴσης ὀρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλήν οὔσαν. 179, 21. ἐν πλεῖμῳ οὐκ ἴσῳ γενησόμεθα. 179, ult. οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι. 226, 15. ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέρων ἀκροατής. 227, 23. ἴσα βαίανον Πυθοκλει. 442, 15. ἴσα et ἴμοια copulantur. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ἡμῶν ἄρις τοῖς πλουσίοις τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ὁμοίων. 551, 9. τῶν ἴσων μετέχειν [scil. γερῶν, vel

- τιμῶν, vel δικαίων, ταῖς ἄλλοις πολιταῖς]. 786, 22. ἀντὶ ἴσων καὶ κοινοῦ ἡμῶν γένεσθε ἀκροαταί. 844, 8. τοῖς εἰδόσιν ἐβουλόμην ἐπιτρέπειν, τοῖς ἴσοις. *acquis arbitris, neutri parti magis studentibus*. 1274, 10. ἥλικα συνέβαινον εὐτυχῶν Ἄριστολόχῳ τῷ τραπεζίτῃ, ἴσα θβαῖνον ἡμῖν, ὑποπεπτακῶς ἐκείνῳ, ἐβάδιζεν. 1120, 21. τῶν ἄλλων πολιτῶν μηδὲν μηδ' ἐξ ἴσου χρεῖται. 1121, 8. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν γενέσθαι. 1454, 7. τὸ ταῦτα ποιῆν ἴσον φατέ, ὥσπερ ὑπὲρ σταδμῶν ἡ μέτρον τὸ ἴσον σκοποῦμενοι. 1477, 27. πῶς ἴσον ἐστὶ, τοῖς μὲν ἄρχην, οἷς μὴδὲ λέγειν ἐξεσσι, τοῖς δὲ δεδούσαι, ὅν ὁ πατὴρ πολλὰ χρεῖσμος ἡμῖν ἦν. 1478, 23.
- ἰσοτελής]** Athenis commorans peregrinus, non civitate quidem donatus, eo tamen privilegio, ut pares cum civibus contributiones, neque majores, dependat. 466, 6. 912, 28, 920, 10.
- ἰστασθαι** κατὰ τὸ συμφέρον. stare a parte emolumentum, facere cum ea parte, quam amplecti magis expediat. 283, 17. ἀρ' οἴσθε ἐτι στήναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι. 293, 17. τὴν θύραν κακῶς ἐστικυῖα ἐξέβαλε. 1158, 16. οὐκ ἐσθ' ὅπου ταῦτ' ἀνευ μεγάλου τιγός [scil. κακοῦ, vel πόνου, vel διαφέροντος] στήσεται [id est, παύσεται, σχήσεται]. insistat, desinat. 1450, 4. οὐκ ἐνταῦθα ἐσττικε τὸ πρᾶγμα. *es bleibt dabey nicht [it rested not there]*. 547, 24. In activo ἰστάναι. χοροῦς. 530, 27. κρατῆρας καὶ χοροῦς. 1072, 21. ὠραίων ἐρομῶν χάριν. 531, 5. τοὺς ἔρους. 879, 11. **εἰ** 27. ponderare, librare. οὐ γὰρ ἐμελλεν ὁ πατὴρ αὐτὸς τὸν χαλκὸν οὐτ' αἰσειν, οὔτε στήσασθαι. 1200, 1. ἂν γὰρ ὥσπερ εἰ ζυγὸν ἰστῆτε. 1461, 17. pro παριστάνειν. οὐ δυντῆ ὥσπερ εἰδιστο φύσις ἰστᾶσα. 1405, 22. οἱ πολλὰ καὶ καλά ὑπὲρ τῆς πόλεως στήσαντες τρόπαια. 569, 17. τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ, ἐστικσαν [scil. ταῦτην τὴν στήλην] ἐν τῷ ἱερῷ. 1570, 26.
- ἰστίον]** ὥσπερ ἐν πλοῖῳ, τῶν μὲν ἰστίῳ, τῶν δὲ κίπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι. 1465, 6.
- ἰστορία]** μεγάλα ἀφελήσασθε πρὸς ἱστορίας τῶν κοινῶν. 472, 27.
- ἰσχύειν]** ὅταν δ' ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις ἰσχύσῃ. 20, 26. εἰ [πόλις] συμμάχων εἰναι πιστεύει, καὶ τοῖς ἔπλοις ἰσχύει. 144, 20. τὸν καιρὸν ἰσχύειν, καὶ ἀνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν. *rationes temporis hoc valere efficere, ut, vel in-superhabito aequo et justo, id agatis, quod e re vestra est*. 214, 5. καὶ τὰς αἰτίας, καὶ τὰς διασολὰς, αἷς, ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν, ὁ δίκων ἰσχύει. 227, 19. ἀνδρα θνητῶν, καὶ διὰ καιροῦς τινας ἰσχύοντα. 358, 17. ταῦτα δίπου τὰ δίκαια καὶ κατὰ σοῦ τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν. 416, 20. ἰσχύει τὸ ἐφείλειν κατ' αὐτῶν. 791, 20. ἰσχύει τούτο τὸ δίκαιον ἐν παντί. 983, 19. ταῦτα
- δὲ πάντα μεγάλων δικαίων πρὸς ἡμᾶς ἰσχύει πάλιν. 990, 21. οὕτως ἐλαττον ἰσχύει παρὰ τισι τὸ δίκαιον τῆς παρήρησίας. *minoris sit jus et fas, quam fiducia loquendi*. 1340, pen. πονηρία καὶ ἀναίδεια ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. 1478, pen. τὸν φθῖνον δοκεῖν μείζον παρ' ἡμῖν ἰσχύει, ἡ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. 1481, 10.
- ἰσχυρίζεσθαι]** οὐκ ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ. 901, 8. οὐκ ἐπιεικὲς ἐστικ ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι. 1020, 21. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυρίζομενοι, id est, πιστεύοντες. 1081, 16. ἐσθ' ὅτω ἂν ἄλλῳ ἰσχυρίζοιτο πρὸς ταῦτα. 1020, 25.
- ἰσχυρός]** οἰκίας καὶ πλοῦτον καὶ κάτω ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι. 21, 6. ἡ φρασάτω μοι τις, πῶθεν ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν. 56, 12. ἰσχυρὸς τις ἦν, μέλας. 537, 16. ἰσχυροὶ ἡμῖν [id est, ἐν ἡμῖν, vel δι' ἡμῶν] οἱ νόμοι εἰσι, καὶ ἡμεῖς τοῖς νόμοις. 586, 9. ἰσχυρὸν, *arcantum status*. τούτο τὸ ἰσχυρὸν εὐχέστικε ὑπὲρ τῶν δήμου κείμενον. 597, 1. ἄλλο τι τῶν τῆς πόλεως ἰσχυροτάτων καταλύοιτο. *eorum, quae sunt reip. praesidia firmissima*. 748, 6. ἰσχυροτάτη μαρτυρία dicitur ἡ βάσανος, *tortura servorum*. 1141, 25. οὐκ ἐπὶ τῶν λόγων θρασὺν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ. 1441, 19. εἰ τοῖνον τούτο ἰσχυρὸν ἂν ἦν τούτῳ πρὸς ἡμᾶς τεμμήριον. 1201, 19.
- ἰσχυρῶς** καὶ χαλεπῶς ἔχειν ὑπὲρ ἡμῶν ἐστικν. 760, 21. ubi opponitur τῷ ἠπίως καὶ φιλανδρώπως κείσθαι.
- ἰσχύς]** ἰσχὴν ἐντιθέστικ. *de alimentis robor corpori ingerentibus*. 37, 25. 1460, 3. ἰσχύς τῶν νόμων quae sit. 586, 2. εἰ δὲ ἡ δαίμονός τις, ἡ τύχης ἰσχύς — ἐλυμήνατο. 326, 27.
- ἴσως]** *aequaliter, aequali jure*. τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν. 35, 26. οὐκ ἴσως [id est, ἐξ ἴσου] οὐδὲ πολιτικῶς εἶνοι τὰ καθ' ἑαυτοῦς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται. 151, 4.
- ἰταμῶς]** ἰταμὸν γὰρ ἡ πονηρία καὶ τορμὸν καὶ πλεονεκτικόν. 777, 5.
- ἰταμῶς** πολιτεύεσθαι. 106, 24. ἰταμώτερον τῷ μετὰ ταῦτα ἔχρησάτω βίῳ. 413, ult.
- ἰχθύς]** σπάρτα ἠγόραζε καὶ ἰχθύς περιῶν. 412, 23.
- ἰχνος]** ὥσπερ ἰχνη γνωρίζουσα ἡ μήμη. 1393, 27.

K.

- καδίσκος]** καδίσκων τεττάρων τιθέντων. 1053, 3. ἐνέβαλον εἰς τὸν καδίσκον. 1302, pen. κάδος] χλανίδας καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων. 558, 18.
- καθαίρειν τοὺς τελοῦμένους. 513, 16. τὸν δῆμον a piaculo contracto per funus in publico projectum. 1069, 12. τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χείρων, οἷς καθαίρουσιν [scil. οἱ ἱερεῖς τὴν βουλὴν] ὅταν εἰσίναι

- [scil. εἰς τὸ βουλευτήριον, vel εἰς τὴν ἐκκλησίαν] μέλλασιν [scil. εἰ πρυτάνεις]. 1269, 11.
- καθαρεῖν] οὕτως ὑφείλει ἐκ τῶν αὐτῶν πούτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν. 20, 11. καθαιρεῖν τὰ τεῖχη. 429, 16. καθαιρεθέντων τῶν στεφάνων. 616, 10. 756, 20. ἐν ὁδῷ καθελῶν. 637, 3.
- καθαίρεισι τῶν στεφάνων. 755, 8.
- οἱ καθάπαξ ἐχθροί. professi, vel præcise, abrupte, rebus in omnibus, et citra spem reconciliationis. 294, 11. ἐν οἷς καθάπαξ τῶν κύριος κατέστη. 304, 22. τοῖς καθάπαξ ἀτίμοις, quocunque tandem modo. 779, 6.
- καθαρεύειν] ἀγνέω τῶν μὴ καθαρευόντων. 1371, 23.
- κάθαρμα] homo impurus, piacularis. 296, 26. τοὺς μὲν καθάρματα, τοὺς δὲ πτωχοὺς, τοὺς δὲ οὐδὲν ὑπολαμβάνων εἶναι. 574, 13. καθάρματα τούτων πάντες εἰσὶ καὶ πτωχοί, καὶ οὐδὲ ἀνδρωποί. 578, 19.
- καθαρός] ἂν καθαροὶ ᾖσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περὶ. si rationes acceptorum et expensorum inter se constant, ut neutra in parte quicquam excedat, aut reliquum maneat. *dass eins mit dem andern rein aufgeht* [that me be fairly balanced by the other]. 305, 22. καθαρὸν εἶναι γράψας τὴν θάλασσαν. dandum esse operam, ut mare a piratis purgetur. 1339, 9. cui cruore humano manus non sunt pollutæ. τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα καθαρὸν εἶναι. 122, 17. κἂν καταλείσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαρῶς νομίζω. 362, 4. καθαρὰς χεῖρας οὐκ ἔχοντες. 719, 23. σαφῶς ἐπιδείξας μὴ καθαρὸν. 983, 19.
- καθαίρεισι αἵματος πᾶν πολλὴ μοι αὐτομάτῃ συνέβη. evacuatio. dejectio. 1260, 24.
- καθαρῶς] ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς, bona fide, sancte, caste, integre, incorrupta cum religione, ἀνδριστικῆσι φιλιππῶν. 127, 5.
- καθαρῶς δηλοῦν. plane docere. 159, 1.
- καθαρῶς ἐπεδείχθη. 271, 5. καθαρῶς πολῖται. 1315, 25.
- καθ' ἑξῆσθαι] ἐκαδέζετο διαιτητής. 1360, 8.
- καθ' ἑξῆσθαι εἰς τὸν Κερχεῶνα. otuari, feriari, cessare ab opere faciundo. 974, 16.
- καθ' ἑξῆσθαι] οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθ' ἑξῆσαντες ἡμᾶς. 37, 8.
- καθεκτός] compescendus. 515, 11.
- καθέλκειν τρήσεις. vom Stapel lassen [to launch]. 29, 25. 108, 17. 217, 18. 1207, 13. 1455, 26. οἷχεται φέρον [scil. τὸ ἀργύριον] καὶ καθέλκει τὸν λογισμὸν. 60. 8. οὔτοι δ' οὐδὲ καθέλιψαν, scil. τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα. 1229, 11.
- καθ' ἑξῆσθαι] ὅστις οὐκ ἤξουν τὰ καθήκοντα ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν. 141, 11. ἐν τοῖς καθήκουσιν χρόνοις. 1371, 25. ἐν ταῖς καθήκουσιν ἡμέραις. 1372, 8.
- καθ' ἑξῆσθαι] desiderare, nil agere. 25, 10. καθήμεθα μηδὲν ποιοῦντες. 24, 20. κύκλω
- πανταχῇ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθήμενος περιστοιχίζεται. 43, 1. ἡμεῖς οἱ καθήμενοι. vos, qui in concione sedetis, ut stantes oratores et ad vos verba facientes audiat, eorumque auctoritates perpendatis. 66, 12. εἰ δ' ὅτι βούλεται ζητῶν ἕκαστος καθ' ἑξῆσθαι, καὶ ὅπως μηδὲν αὐτοῖς ποιήσῃ σκοπῶν. 130, 10. ἐξ ἴσου κάθισθε ἀκούομενοι. 151, 15. ἐκάθισθον τρεῖς ὄλους μῦνας ἐν Μακεδονίᾳ. 235, 22. τὰς δ' ἄλλας ἐκαθήμεθα ἐν Πέλλῃ. 389, ult. καθήμενον ἵστε τούτων [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] καὶ διοικούντα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. 1111, pen. τοὺς καθήμενους ὑπὲρ τῶν νόμων. ad iudicandum. 1329, 19. ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται. prostibula. 1367, 26. εἰ τις Ἀλέξανδρον ὑπέιληφεν εὐτυχῆ, ἐκεῖνον λογισάσθω, ὅτι πρᾶττων, καὶ ποιῶν, καὶ τολμῶν, οὐχὶ καθήμενος, κτύπησι. 1466, 10.
- καθ' ἑξῆσθαι] θομίματιον καθ' ἑξῆσθαι ἄχρι τῶν σφραγῶν. 442, 14. λογοποιοῦς κατὰ τὴν ἀγορὰν καθ' ἑξῆσθαι. 704, ult. λόγον καθ' ἑξῆσθαι. clam furtive emittere et in aures audientium insinuare malitiosas orationes. 558, 10.
- καθ' ἑξῆσθαι] ὅθεν ἡ Κιρράια χώρα καθ' ἑξῆσθαι. 277, 6. καθ' ἑξῆσθαι τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ. affirmantem, se, ni faceret, bona sua omnia Minervæ esse donaturam. 1204, 12.
- καθ' ἑξῆσθαι] iudicandi potestatem dare. ἂν τε πεντακοσίους, ἂν τε χιλίους, ἂν τε ὅσους δὴ ἡ πόλις καθ' ἑξῆσθαι. 585, 27. περὶ τὸν νομοθετῶν καθ' ὅτι καθ' ἑξῆσθαι. 706, 25. 708, 1. καθ' ἑξῆσθαι ἡμῖν ἡ πόλις ἐφ' ἑκάστῳ τούτων δικαστήριον. 597, 23. ἂν δὲ καθ' ἑξῆσθαι κελύσῃ. 532, 20.
- καθ' ἑξῆσθαι] κατεστήσαντες Φίλιππον πηλικούτων. 11, 25. τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλείων. 13, 2. νομοθέτας καθ' ἑξῆσθαι. 31, 10. ὑφ' ἡμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατασταθῆναι. induci in maris arbitrium atque velut in provinciam a legitima potestate immitti. 80, 6. καθ' ἑξῆσθαι τὴν πόλιν εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον [τῆς πολιτείας puta]. 92, 18. καταστήσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 271, 10. καθ' ἑξῆσθαι ἑαυτὸν εἰς λόγους περὶ τῶν πεπραγμένων. 351, 16. ἀντὶ δὲ τοῦ τὰ πάτρια ἐν τῷ ἱερῷ κατασταθῆναι. celebrari, rite peragi. 446, 5. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς ἐν συνῆλας, καὶ τὰ πρᾶγματα κατέστη. ad quietem et pristinum statum redierunt. 460, 14. καταστήσασθαι πρὸς ἡμᾶς τὸ πᾶγμα. actionem adversus me detorque. 543, 15. ἐπὶ λόγοις μεμνηχανημένοι καὶ μάρτυσιν οὐ τάληθῃ μαρτυρεῖν εἰς ἰδίους τὸ πρᾶγμα καταστήσας. 860, 22. κατέστησε τοὺς ἑγγυστὰς. 890, 10. μαρτυρεῖν ἡμῶν καθ' ἑξῆσθαι ἑαυτοὺς ὑποκινδύνους. 1032, 17. εἰς ταῦτ' καθ' ἑξῆσθαι. in statum priorem restituere. 1044, 27. καθ' ἑξῆσθαι εἰς λόγον. 1234, 5. πρὸς τὰς καθ' ἑξῆσθαι τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἐπέμπεον. prout

esset quoque tempore pretium annum. 1285, 11. ἀπαγγελοῦντα τὰνθάδε καθεστκότα. rerum qui nunc esset status. 1285, 25. ἀς εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κίσμεν τὸ φῆς ἐξέλαιτο. 1396, 15. ἐναντία τῇ καθεστῶσῃ πολιτείᾳ δημογοῶν. 1420, 5. τῶν τοῖς καθεστκότοις συνηγισμένων. rerum constitutioni præsenti. 1464, 18. εἰς ὑμᾶς κατέστην. ad vos prodii, coram vobis adstiti. 1030, 3. καθομολογεῖν] condicere, recipere. 1287, 13. καθυπεκρίνεσθαι τινα. histrionicis declamationibus, gesticulationibus et præstigiis aliquid decipere, eique veritatem eripere. 449, 16. καθυφίεμαι, καθυφίσθαι] remittere aliquid de studio suo, patique, seu per molliitiam segnitie me suam, seu in gratiam alterius, aliquid suorum sibi eripi, aut elabi. 30, 24. colludendo et connivendo alicui aliquid injustum indulgere. 206, 17. τῷ μὴ καθυφίεμαι ταῦτα σεμνύομαι. 262, 12. καιρὸν καθυφίεμαι τοῖς ἐναντίοις καὶ προδοταῖς. 343, 3. καθυφίεσθαι τὴν ἀγῶνα πεισθεῖς ἀργυρίῳ ὑπίσχω δάποτε. omittre, sinere in oblivionem abire. 526, 27. ἀπαλλαγῆναι καὶ καθυφίεμαι τὸν ἀγῶνα τούτου. 563, 19. καθυφίεσθαι τῶν κατηγορῶν. den Process sinken, fallen, liegen liessen [to drop the process, plea, &c.] 652, 21. καθυφίεμαι τὴν ποίκα τῆς ἀδελφῆς. sivit alterum meo sororis furari dotem atque intervertere. 854, ult. περὶ ἂν καθυφίεσθαι—ὁμοίως σε ὀφλισκάνειν, ὡς περὶ ἂν αὐτὸς ἐχρῆς. 855, 3. ἐργολαβῆ καὶ καθυφίεμαι τὰ τῆς πόλεως. quod aliis prodat et vendat reip. bona, vectigalia, eosque illa furari tacitus et sciens patiatur, neque indicet, ex eo quæstum facere. 1323, 22. καθυφίεμαι τὸ πρᾶγμα, καὶ διαλέλυται πρὸς τὸν ἄνδραπον, εἰδὼς πεποικνέτα τι τούτων—. 1325, 15. πολλὰς ἐτέρας [scil. γραφὰς] προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος καθυφίεμαι. 1333, 3. καὶ] respondet interdum Latino vel. ut in illo: τὸ δυσμαχάτατον τῶν φιλιππου πραγμάτων ἡμῶν καὶ βέλτιστον, id est, οὐ μόνον οὐ κακὸν ἐστίν, οὐδὲ χαλεπὸν, οὐδὲ φοβερὸν καὶ δεινὸν, ἀλλὰ καὶ βέλτιστον. sed vel saluberrimum quoque. 10, 9. redandat eleganter initio orationis. καὶ διεάσασθε. 542, 11. item in: οὐδέπω καὶ τήμας. 543, 27. initio psephismatum legomve. 723, 12. καὶ γὰρ τοι, pro ταίγασται. 744, 9. καὶ δὴ, formula argumentandi, et dubia obmovendi. 318, 3. item in concessione fieti petiti. καὶ δὴ λέγει. fingamus, ponamus tantisper eum hæc ita disputare. 856, 15. καιρὸς] λέγεται τι καιρὸς; γίνονται γὰρ ἂν τι καιρῶτερων, ἢ Μακεδῶν ἀπὸρ Ἀθηναίους καταπολεμα. 43, 8. ἀπορῶ, τί ποτ' ἔσται καιρῶτερον, ἢν ἐμὰ ἡμολογήσῃτε πολεμεῖν.

nescio, neque comminisci possum, quid tandem possitis agere, aut instituere novum, nondum asum, si bellum aperte mecum geratis, qui ista in pace audetis. 160, 2. τραγῳδοῖς καιροῖς, et eodem significato, τραγῳδῶν τῇ καιρῷ [scil. ἐπιδείξει]. 243, 17. 244, 1. καιρῶτατον δ' ἔστι πάντων τὸ γινόμενον. 1293, 10.

καιροῦ] μὴδὲ καταλύεται, μήτε καιροτομῆται. 1370, 24.

καιρὸς] καιρὸν παραπεπτακότα ἀφείναι. 11, 8. νυνὶ δὲ καιρὸς ἦκει. τίς οὗτος; ὁ τῶν Ὀλυθίων. 11, 26. τὴν ἐκείνου ἀκαιρίαν καιρὸν ἡμέτερον νομίσαντας. 16, 4. εἰ φίλιππος καθ' ἡμῶν λάβει τοιούτου καιρὸν. 16, 9. καιρὸν πρὸς τοῦτο παρέστω. 20, 12. μηδὲνα καιρὸν μήθ' ὄραν παραλείπειν. 24, 25. πόλιν μεγάλην τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς ἐφορμεῖν. 30, 19. μὴ γενέσθαι [scil. hanc pacem] μᾶλλον εἶχε τοῖς παράγασσι καιρὸν. 60, 16. ἂν καιρὸν λάβητε. 70, 15. οὐ βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν ἡμέτεραν ἐλευθερίαν ἐφειδρῆναι. 100, 9. τὸν καιρὸν ἐκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἦν πρίασθαι. 120, 26. πέρα τοῦ καιροῦ. magis, quam expedit. 208, 7. νομίζετε τὸν καιρὸν [dicitur Zeitumstände, the circumstances of the time] ποτ' ἴσχεσθαι καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν. 214, 5. ἐμὲ οὔτε καιρὸς, οὔτ' ἄλλο ὅτιοῦν ἐπέισε, citat Schol. Herm. p. 175, v. p. 325, 8. εἰ παρελήλυθεν ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς, ὁ τοῦ γ' εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς αἰεὶ παρέστω τοῖς εἰς φροῦσι. 241, 23. τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροῖς, οὐχὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος θεραπεύειν. 327, 25. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρῶν ἐν ἐραχεῖ χρόνῳ γίνεσθαι. 343, 2. καθυφίεμαι καιρὸν τοῖς ἐναντίοις καὶ προδοῦναι. 343, 3. σώζειν καιρὸν. recuperare opportunitatem amissam. 343, 4. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροῖ προεῖνται τῇ πόλει. 343, 19. μάλιστα δὲ νῦν ἐπὶ καιροῦ τούτου γένοιτο. e re, opportune. 424, 2. τῶν συμβάντων καιρῶν ἐποισήσατε κύριον. 350, 5. καιροῖ μικροῖ μεγάλων πραγμάτων αἰτίαι γίνονται. 506, 27. καὶ τις ἄρ' ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς, tempus calamitosum, adversum, οὐκ ἀπορήσετε τῶν ἐπιελούτων ὑπὲρ ἡμῶν κινδυνεύειν. 508, 3. ἄχει τοῦ, aliquousque, καὶ φιλεῖν ὄμαι χρεῖ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας, neutra in parte modum verum et justum migrantes. 660, ult. παρὰ τοὺς μεγίστους καιροῖς, temporibus maxime suspiciosiss, ubi salus publica summum in periculum adducta libatur in incipiti, ubi summa res agitur, aut servandi, aut amittendi omnia. 470, 12. ἡμεῖς ἐποισήσαθε ἐν καιροῖς τοῖς Ἀριοβαρζάνην πολιτῶν. propter rationes quosdam politicas, pressi necessitatibus quibusdam, quibus serviendum esset. 666, 18. καιρὸς, res, quam quis sibi es-

se, aut contingere magni facit. τίνος ἕνεκα καιροῦ περιποιεῖται. 681, 21. ὃν [scil. καιρὸν] οὐ συμπαρασκευάζειν καθ' ἡμῶν αὐτῶν ὀφείλετε. 681, 22. τοῖς καιροῖς ἐναντιοῦται. opportunitatibus rei bene gerendæ. 803, 22. τριῶν ἤδη καιρῶν κατελιηφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρεσίμους ἐξετάζετε. 918, 18. ἀπολείπεσθαι καιροῦ, opportunitatem e manibus dimittere. pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari. 918, 19. ὡς ἐν καιρῷ ἕκαστα καὶ χρεσίμα τῇ πόλει. 1206, 17. ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον ἡμῶν ἐπιτηθειότερους καιροὺς παραβάσειν. 1413, 9. λαμβάνουσιν, ὅσα ἂν μὴ τῷ πολέμῳ δύνονται, τοῖς καιροῖς. 1415, 4. καιρῷ τινὶ ληφθείς, correptus, oppressus, καὶ οὐκ ἀδικήματι. 1470, 24. τὸν παρόντα καιρὸν δεῶν—δόξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἑλευθερίαν διημέμενον κτήσασθαι. 1463, 9.

καιροφυλακεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, id est, φυλάσσει τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς. observat reip. tempora, seu prospera, seu adversa, iisque servit et in rem suam utitur. 678, 17.

κακαγγελεῖν] mala nunciare, 315, 23.

κακηγορίας δίκην ἴδιαν φεύεται. 524, 22. 540, 21. 1262, 19. τῇ κακηγορίᾳ ἔνοχον εἶναι τὸν τὴν ἐργασίαν τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν πολιτῶν ἢ τῶν πολιτικῶν οὐκ ἐπιδοκίματον. 1308, 3.

κακηγορίον] κακηγορίου δίκην αὐτῷ ἔλαχεν. 544, 18.

κακία] opponitur τῇ μεγαλοφυχίᾳ, ignavia, ignobilis, dejectus, degener animus. 247, 23. πᾶσαν ἔχει κακίαν. 319, 8. ἂ δ' ἂν δι' ἀνδρῶν κακίαν πραχθῆ, βεβαίους ποιεῖται ἥττας. 1448, 1. λοιδορίας, ἢ μηδερμῖαν κακίαν, καθ' οὗ λέγεται, δέικνυσιν. 1486, 4.

κακίζει τὴν τύχην. 327, 22. probris insectari, increpare, oburgare. 538, 12. 1257, 24.

κακοδαίμονεῖν] furiosus esse, a furis agitari. κακοδαίμονοιτι γὰρ ἀνδρες ποιοὶ καὶ ὑπερβάλλουσιν ἀνοίᾳ. 93, 23.

κακοῦθια. 542, 12.

κακοῦθια. 228, 26. 970, 22.

κακοῦθιας πολιτεύεσθαι. 251, 22. δεινὸς οὐ κακοῦθιας. 1407, 23.

κακολογεῖ, citat e Demosthene Julius Polinx II. 119.

κακόνους] 1449, 5. κακονούστατον ἀνθρώπων ἀπάντων. 623, 4.

κακοπάθεια] πολλὰς ὑπομένειν κακοπαθείας. 1412, 26. τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν. 1471, 18.

κακοπαθεῖν] οἱ πολλοὶται ἠνεύχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρεμένον. 1188, 25.

ἢ κακοπραγμοσύνη τούτου ἐφίματι πάντων. studium ejus et contentio mala concien-di; vel malitiosa sedulitas aliena mala rimandi et in lucem proferendi. 800, 17. κακός] τῶν ἐν ὀράμῃ κακῶν ἐπιδικεῖν. 100,

21. 135, 17. ἐτέρῃ, ὅτῳ κακὸν δόσομεν, ζητεῖν. 230, 16. ἔστις κλέπτῃς ἀλλοτρίαν κακῶν ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι. 1119, 15. κακῶν τῶν παρόντων εἴλοντο τὰ ἐλάχιστα. 1334, 18. κακός. ignavus, imbellis, timidus. 1457, 3. ἔφυγον κακῶν, εὔρον ἀμεινον. carmen ab initiandis dicendum. 313, 19. κακὰ ὁμοῦ ῥητὰ καὶ ἀρρήτὰ τιμὴ εἰπεῖν. 612, 8. v. χεῖριστος et χεῖραν.

κακοτεχνεῖν. 848, 4. εἴπωρ μὴ κοιῆ μετὰ τούτου ἑκακοτεχνεῖ. 904, 25. εὐδὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενος ἑκακοτεχνεῖ. 932, 7. κολάζειν τοὺς κακοτεχνούντας καὶ σοφιστικόνους. 942, 26. πάλαι ἤδη ἀρξάμενος, οὐδὲ νῦν παύονται κακοτεχνούντες. 1050, 10.

κακοτεχνία] ὑπόδικον τῶν κακοτεχνιῶν. 1139, 11. τῶν κακοτεχνιῶν [ἕνεκα, τίτλο προφάσει] puta] ἐπὶ τούτων ἔλθοιμι. vitulo male fraudis, versutiae, imposturae, hunc aggrederer actione forensi. 1201, 7.

κακοῦν τοὺς γονέας, male habere et tractare. 719, 22.

κακουργεῖν] κακουργῶν τοὺς νόμους εἰληπται, corrumpens, adulterans, latronis in modum spoliens, et contruncans. 721, 20. τὰ ἀληθῆ καὶ μὴ κακουργούμενα τῶν πραγμάτων, ἀπλῶς, ὡς ἂν ἐξ ἀρχῆς πραχθῆ, τοιαῦτὰ ἐστίν. 878, 5. πάντες ἀποστατεῖν τοῦ κακουργεῖν, ἢ κακῶν τι πράττειν. 766, 25. τῷ κακουργεῖσθαι καὶ διουρῆσαι πρᾶγματῶν, οὐδένος λείπεται. 1111, 2. de furibus et latronibus praecipue usurpator. ὅσοι κακουργούντες βλάπτουσι τι τοὺς ἐντυγχάνοντας. 1342, 15. κλεπτῶν καὶ λαποδουτῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα κακουργούντων ἕκαστος. 763, 24.

κακούργημα] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος. 727, 28. νόμον ἔθετο ὄνομα τοῖς αὐτοῦ κακουργήματι. 749, 5.

κακουργία] τῶν παρ' ἡμῶν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν. 730, 13.

κακοῦργος] fur, sicarius, grassator in compitis et semitis, latro, pirata. κακοῦργοι sunt in numero eorum, quos statim, in dicta causa, liceret in carcerem ducere. τοῖς κακοῦργοις, τοῖς πατῆροίαις, τοῖς ἀστρατεύτοις. 732, 14. φυλακὴν τινα τῶν κακοῦργων ποιήσασθαι. 1339, 4. ubi piratae designantur.

κακῶς πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντας τοὺς Ἕλληνας [id est, κακῶς, καὶ ἐχθρῶς καὶ ὑπεύλους, schwürig, missvergnügt, übelgesinnt [ill-disposedly, inimically, malevolently], καὶ στασιαστικῶς. 245, 19. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκνῆται ἢ κακῶς ἔχουν τὰ ἐπιτηδία. die an gut Futter gewöhnt war [who were accustomed to good living]. non parce, neque sordide, tenuiter, jejune victitare. 1359, 12. κακῶς ἔχει τὰ πρᾶγματα ποιούντων ἡμῶν μηδὲν τῶν δεόντων. 1440, 11. κακῶς ποιεῖν τὴν ἐκείνου χάραν. 14, 8. θύρα κακῶς ἐστῆκεν. 1153, 16. κακῶς] τοῖς τῆς κακώσεως [subaudi τῶν γονέων] νόμοις εἶν εὐτος τότε ἔνοχος. 141,

- ult. ἐάν τις ἄλοῦς τῆς κακώσεως τῶν γονέων [subaudi γραφῆ] εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλη. 732, 20. κακάσσεως [subaudi τῆς γυναικὸς] γραφὴν πρὸς τὸν ἀρχοντα ἀποφέρειν. 1332, 13.
- Καλαμίτης ἕρας. 270, 10.
- καλεῖν] ἡμέρα ἐκείνη ἀνδρα ἐκάλει, οὐ μόνον εὔτων, ἀλλὰ καὶ —. 285, 22. de magistratibus reos ad se, ad forum suum, causa dicenda ergo, vocantibus, vel admittentibus. 406, 27. 407, 5. οὐδ' ὑπακούσαι καλούμενος ἠθέλησας. 434, 16. καλῶ δ' ἐναντίον ἡμῶν, ὧ ἀνδρες, τοὺς θεοὺς ἄπαντας. 274, 24. κληθῆντες οὗτοι πρὸς Ξενοφωνα. ad cenam invitati. 402, 15. qui cum altero facultates permutaret, is cum ἐκάλει, quem ad ejusmodi permutationem citaret. 1040, 10. ἐκαλεῖτο τοὺ μὲν ὄνομα. appellabatur in recitatione nominum reliquorum municipalium. 1301, ult. 1302, 9. καλούμενης τῆς γραφῆς. cum actores, una cum reis actionis, ad judicem citarentur. 1336, 9. κάλει παῖδα. vox heri servo stomachantis, et flagra in eum poscentis. heus tu, voca mihi puerum, qui flagris hunc servum nequam, aut ancillam mali moris, dedolet. 402, pen. καλούτων αὐτὴν ἐς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. 1324, 12.
- καλιθεῖν] ἐν θιάσις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινοῦμενον. 403, 19.
- καλιστρεῖν] Harpoer. ex orat. Dem. in Evergum et Mnesibulum citat ἐκαλίστρευν.
- καλλιερεῖν θύοντας δι' ὑπάτων. 1072, 17.
- κάλλης] εὐκδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκευάσαν ἡμῖν ἱερῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς ἀναθημάτων. 35, 15. κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνη δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς. 1403, 25.
- καλοκαγάρια. 1453, 21.
- καλῶς] οὐδαμῶ γὰρ ἂν ἐν καλλίονι σώζοιτο τῆ πόλει. 185, pen. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναίρειν. 246, 4. ἡμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαί, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὐ πεπονθότων ἐγίγνωτο. 252, 9. τὸ τοῦ κεφάλου καλὸν [locus gloriandi] ἐστὶν εἰπεῖν μοι. 311, 4. conf. 310, pen. τί δήπου φήσεμεν καλὸν, scil. πρόσχημα. quem honestum, et vel speciosum modo prætextum proferemus. 661, 15. ἐν μὲν ἐκείνους τὸ λυσιτελεῖς ἐξαρκεῖ, ἐν δὲ τούτοις καὶ τὸ καλὸν προστίθειν δεῖ. 1433, 10. καλὰ καὶ σωτήρια ταῦθ' ἡμῖν γέγονε τὰ ἱερὰ. 1460, 12. et 17. ironice. καλὴν γυνὴν ἀπειλόφασι χάριν. 128, 2. καλὴν γυνῆν ἔμεν ἂν ἱβρισμῶσι. da würden wir schon recht angekommen seyn. da würden wir eine schöne lange Nase davon petragen haben [we should have come off finely then. we should have put on famous long faces]. 660, 20. φύσις οὐ πρὸς ἡδονὴν ἐξαπατηθῆναι καλή. idonea, prona, facilis. 1411, 11.
- καλῶς πωυόντες ἡμεῖς τοὺς καρπούς κειμή-
- σθε. in quo vos laudo, vel, idque merito vestro. 304, 26. πλουτοῦσι τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιούσι. et quod divites sint, id vero laudo congratulorque. 582, 20. καλῶς καὶ δικαίως διαίρησεσθε. 1172, 5. 1175, 19. 1180, 25. καλῶς ἂν ἔχοι τοῦτον τὸν τρόπον διαγεῖν. 1428, 5. οὐδὲν μᾶλλον ἔχει καλῶς. decorum est. 662, 24. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθε. 664, 22. καλῶς. recte ais. audio. 998, 24.
- κάμηλος] τί τοῦτ' ἐστὶ πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς βασιλεῖ τὰ χρήματα φασὶν ἀγεῖν. 185, 22.
- κάμνειν] ὅπου γυνὴ ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παρούσα κάμνοντι ἀνθρώπων. 1364, 13.
- καηφορεῖν. 1072, 22.
- κανοῦν. 618, 7. 1371, 18.
- κανὸν] ἂ ταῖς σφύραις Ἑλλήσιν ὄροι τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνες ἦσαν, ἀνατετροφότες. 324, 27.
- κάπηλος πονηρίας. 784, 7.
- καπιζειν αὐτοὺς φήσαντες ὀφισκοιούμενοι τοὺς παῖδας. aientes se fumo suffocari, a pueris nostris excitato, cenam apparantibus. 1257, 15.
- κάπρος] στὰς ἐπὶ τομίον κάπρου. 642, 18.
- κάρη στεφάνους πυκασάντες. 531, 6.
- καρκίνος] morbus ὡσπερ οἱ ἰατροὶ, ὅταν καρκίνον, ἢ φαγέδαιναν —. 798, 23.
- καρσῶς] ταύτης [τῆς μελέτης] τοὺς καρπούς ἔδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι. 328, 18. καρσῶι, οἷς ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι. 1390, 10. ὕφαιμοι οἱ βραχιόνες καὶ οἱ καρσῶι τῶν χειρῶν αὐτῆς ἐγίγνωτο. 1157, 3.
- καρπούσθαι λιμένας καὶ ἀγοράς. 15, 21. τὴν οἰκίαν ἀδελφὸς καρπούμενοι. 16, 18. 17, 10. 71, 2. τὰς τῶν χωρμένων οἰκίας. 419, 19. τοῦτου τὴν δόξαν τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καρπούται. 478, 3. δι' ἀπλοστίαν τῶν τρόπων διχῶδεν καρπούσονται. 614, 7. 754, 13. καρπούνται πλεονεξίαν. 662, 6. καρσῶσασθαι ἔδωκεν ἐκ τῶν ἐμῶν ἐβδωμήκοντα μνᾶς. 814, 19. λαβόντες ὡς αὐτοὺς καὶ καρσῶσάμενοι δέκα ἔτη τοὺς ἀνθρώπων. 821, 24. καρπούμενος δύο οὐσίας ἱκανὸν διατελεῖς. 1045, 14. καρπούνται τὰς ὠφελείας ἰδία. 1232, 2. καρπούμενος τὰ ἡμέτερα. 1283, 27. τὴν ἡλιαν ἐκαρσῶσάτο αὐτῶν ἐκάστης. 1351, 12. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ βουλομένους καρπούσθαι. 1460, 25.
- κᾶτα] pro καὶ εἴτα, et sic, et propterea, et tum prout consentaneum erat et necesse factu. κᾶτα διέφευται. 15, 13.
- κατὰ] cum Genitivo universe a) de, sive ad laudem rei, sive ad cimationem, reprehensionem, notam. ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι κατ' ἡμῶν ἐγκώμιον. summa laus, quæ de vobis prædicari possit. 68, 2. τὴν ἡμίαν ἐποιήσατο πιστὴν αἰτίαν κατ' αὐτοῦ. adversus eum. 616, 4. μάταιαι δὲ καὶ αἰ κατὰ Θεβαίων ἐλαπίδες. de Thebanis. 367, 24. κανὸν ὑπάρχει κατὰ πάντων τῶν συνδικίων. ad omnes pertinet, omnibus

commune est. 503, 13. καθ' ἐνός μόνου πράγματος οὐ τὰ κράτιστα ἐγινωκεν. in vel de una sola quapiam re non optime censuit. 1412, 5. ἐγὼ δὲ ταύτην τ' ἀληθῆ εἶναι τὴν δόξαν νομίζω κατὰ τῆς πόλεως, καὶ βούλομαι [scil. ἀληθῆ εἶναι]. 1429, 6. ταυτήν καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις. 1464, 26. pertinet huc etiam illa dictio κατὰ παντός τοῦ χρόνου σκέψασθε. de toto reliquo futuro tempore, h. e. rationem a vobis haberi velim etiam universi postmodum futuri temporis, vel, quod attinet ad futurum tempus. in *Absicht*, in *Betrachtung*, in *Beziehung auf* [in regard to, in respect to, in reference to]. — 615, 27. 756, 5. b) per in formulis dejerandi, per alicujus caput. ὤμνευε καθ' ἐξωλείας. jurans dixit, si sciens falleret, velle, ut dii male se perdant. 553, 17. 554, 23. μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω, καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνύειν ταῦτ' ἂν [subaudi αὐτήν] ἐθέλειν. nemo vestrum existimet, velim, matrem nostram unquam commissuram fuisse, ut per capita nostra, qui sumus ejusque liberi, dejeraret. 852, 18. φασὶ γὰρ παραστησάμενον τοὺς παῖδας αὐτῶν, κατὰ τοῦτων ὀμείσθαι καὶ ἀράς τινὰς δεινὰς ἐπαράσσειν. 1268, 24. καθ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ. pejerat, sciens et volens, tametsi perjurium excidio suo sanxisset. 1305, 12. Pertinet huc quoque dictio: εὐχέσθαι κατὰ νικηθρίων. rogare deos victoriam, cum voto, h. e. cum cautione, sponsione, vel conditione sacrorum et præmiorum ab ipsis, victoria potitis, offerendorum. 1467, 1. Cum accusativo inservit κατὰ a) formandis tum genitivis, cum plures genitivi concurrerent, alii ex aliis nexi; unde exstituram seu orationis perplexitatem, seu asperitatem soni, alterum genitivum duorum accusativo mutant, addentes κατὰ. unde similis existit dictio nostræ, in *Ansehung* [on account of]. vel reddi potest per [quod attinet. τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα, id est, τὰ ὑμῶν, vel τὰ ὑμέτερα ἐλλείμματα. vestra delicta, a parte vestra profecta. von eurer Seite [on your part]. 26, 3. τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς, pro τῆς φυλακῆς τῆς θαλάττης. custodia maris. 80, 17. τῷ καθ' ἑαυτὸν φόβῳ, id est, τῷ παρ' ἑαυτοῦ, aut ἀφ' ἑαυτοῦ φόβῳ. terrore sui. 341, ult. συμβαίνει μοι τὸ καθ' ὑμᾶς θαρρῆναι, id est, τὸ ὑμέτερον μέρος. quod ad vos attinet, vel, a vestra parte, securum et fidentem esse. 1299, 14. a) apud, a parte. κατὰ τὸ συμφέρον ἰσταμένον. facientibus cum eo, quod expedit. 283, 17. c) in. τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι. 10, 13. potest huc quoque referri dictio, τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς, pro τῆς ἐν θαλάττῃ. 80, 17. d) secundum, juxta,

ex formula vel cautione præscripta. αἱ συνθήκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο. 791, 5. e) per. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι. 117, 27. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν κατὰ σφραγανείαν. singulis quibusque prytañis honore defunctis. 1353, 22. ἐπὶ τῷ καθ' ἡμέραν μισθῷ. mercede diurna, diaria. 1382, 4. κατὰ διακοσίας, καὶ τριακοσίας, [scil. δραχμᾶς] ὁμοῦ τι τάλαντον διακεχρημένον. universe talentum ferme fœnori huc il luc creditum, aliis ad ducentenas drachmas, aliis ad trecentenas. bey, oder zu [ut]. 817, 1. διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολόν. obolatum, per obolos singulos. 918, 9. καθ' ἡμέκτον μετρούμενοι. sie liesen sich das Getrayde in halben Metzen, halbe Metzenweise, zumessen [they had the corn measured to them by half pecks]. 918, 11. καθ' ἐν ἑκάστον αὐτῶν ἐξετάσαι. sigillatim, unumquodque eorum seorsim, per singula eundo. 230, 20. καθ' ἕνα ὑμῶν παρ' ἑκάστου δίκην λαμβάνει. 782, 22. quod idem est, ac si dixisset παρ' ἑκάστου ὑμῶν καθ' ἕνα. ut καθ' ἕνα sit adverbialiter usurpatum, pro viritum. bene habet ille locus. f) pro. γεγόνασι καθ' ἑαυτοὺς ἑκάστοι. pro se quique, seorsim ab aliis. 145, 11. ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐτὸν [scil. μέρος] ἐτάχθη κινδυνεύειν. pro sua virili parte, tanquam privatus, miles gregarius, non imperator. 482, 8. ἤδη καθ' ἑαυτὸν ὄντι. als er nun schon aus seines Herrn Dienste ausgetreten war, und seine eigne Handlung, für sich selber, unter seinem eigen Namen, und auf sein eignes Risiko, angefangen hatte [when he had left his master's service, and gone into business for himself, in his own name, at his own risk]. 945, 20. ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃ τῷ δήμῳ, τὸ κατ' ἐμέ. pro mea virili, quantum in me unum hominem veniret. 1210, 20. μέγιστα ὑπάρχοντά μοι κατ' ἑμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς. 1473, 15. g) pro modo, in comparatione rerum inter se. μείζον φορτίον, ἢ καθ' αὐτὸν, ἀράμενον. quam pro suis viribus. quam ferre posset. 156, 6. εἰ δὲ τῷ δοκῶ μείζονας, ἢ κατ' ἑμαυτὸν, λέγειν λόγους. quam pro mea persona. 171, 9. πολλῶ μείζονας, ἢ κατ' Ἀμφίπολιαν, εὐ ποιήσιν ὑμᾶς. multo majora, quam quæ comparari possent cum mediocritate beneficij in Amphipoli præstiti. 409, 14. πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰργασμένοι, οὐ κατὰ τὰς Μειδίον λειτουργίας. non tam jejuna et contemenda, atque essent contributiones a Midia præstitæ. 569, 15. ἀπαλείφειν ἀπὸ τοῦ ἀφλήματος καθ' ὅ, τι ἐκτίνη. quatenus dependeret, eatenus nomen factum deminui, expungi de nomine tantum, quantum dependeret. 1338, 9. χρηματίζειν καθ' ὅ, τι καθεδούνηται. in de liberationibus ire ea de re, de qua identi-

dem deliberatio proposita. et consensus indictus fuisset. 706, 23. 715, 5.

καταβαίνειν] ἴσσωου δρόμον ἡμέρας πεζῆ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλασσαν βασιλίεα. 428, ult. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἴππον κατατίθεικεν ἀπὸ τῶν ἴππων. 1046, 11. καταβῆναι εἰς τὸν Πειραιᾶ. 1238, 16. κατέβη ἐξ Ἄρειου πάγου. 1373, 3. de oratore, sine dicendi facto, de suggestu descendente. 169, 24. κατέβη μάλᾳ σεμνῶς [scil. ἀπὸ τοῦ βήματος]. 348, 9. κἀγὼ καταβαίω. 351, 4. καταβαίω ἀπὸ τοῦ βήματος. 375, 20. ubi est integra dictio. καταβάς. e concione domum reversus. 782, 22.

καταβάλλειν] prosternere. καταβαλόντες τὸν θύραν τῶν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. 1155, 13. οὐδὲ σπέρμα δεῖ οὐδένα καταβάλλειν τῶν τειούτων πραγμάτων. 748, 13. b) dependere, numerare pecuniam debitam. εἰάν δὲ μὴ καταβάλῃ τὸ ἀργύριον. 712, ult. τὰς ἐκ τῶν νόμων παροσούσας ζημίας καταβάλλειν. 727, 4. τοὺς ἔχοντας τὰ τε ἱερὰ χρήματα καὶ τὰ ὅσια καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον. 750, 27. 1353, 22. c) deponere, aut deponenda curare in tabulario publico seu testimonia, seu leges, seu alius generis monumenta literis consignata. ἡ μαρτυρία κατεβάλλετο ἐν ταῦθα. 921, 4. τῶν νόμων οὐκ εὐόντων ψευδεῖς γραφαὶ εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλλεσθαι. operam dare et ita comparare, ut monumenta literarum falsa in chartarium publicum inferantur. 243, 25. νόμον καταβαλόντα, aut si quam tamen legem jam proposuisset, tulisset, ejus auctor factus esset, εἰάν ἐν ὑπαμοσίᾳ, illam sinere jacere et in oblivionem abire. 260, 24.

καταβλάπτειν] διπλάσιον ὀφείλειν, ἢ ὅσον ἂν καταβλάψῃ. 629, 23. ἂν τις καταβλάψῃ τινα ἑκὼν ἀδικῶς. 636, 2. καταβεβλαμμένον οὐδὲν λόγῳ. 1278, 8.

καταβολή] pensum præstandum, pensio quæque pecuniaria, veniente dicta die dependenda. καταβολαὶ τῶν τελῶν. 731, 8. καταβολὴν μίαν ἢ δύο θεῖς. 791, 21. καταβολὴν τῆ πόλεως τοῦ μετάλλου. 973, 4. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ περτυαίαν. 1353, 22. ἐπέβησθαι ὑπεγράψασθαι τὰς καταβολὰς. 1484, 18. b) tempus quædam quoque orbe suo circumactio recurrens, et hinc insultus morbi per certa temporum intervalla inerudescens. ὡσπερ περιόδος, ἡ καταβολὴ πυρετοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ. velut pensio quædam æraria stata die dependenda. 118, 20.

καταβραβεῖν τινα. nequam artibus aliquid circumventum evterere. 544, ult.

κατάγειν τὰ πλοῖα. piraticam exercere, naves ex alto ad litus deducere, cogere invitæ ad appellendum ad oram tuam, non quo ipse tendebant, sinere proce-

dere; sive ut illinc sumas merces, quibus tu ipse indigeas, e. c. species annonarias, sive, ut cogas tibi certa vectigalia dependere. de Stapelrecht ausübten, ausbringen [to exercise staple-right]. Βύζαντιοὺς ἐξῶμεν τὰ πλοῖα κατάγειν. 63, 19. 217, 10, 16. quas naves ἀπάσας εἰς τοὺς ἡμετέρους λιμένας κατήγαγον. 480, 15. 1207, 27. simpliciter est, κατάγειν, aliquo abducere navi. εἰς Χίον ἐπέτρεψαν τὰ χρήματα καταχθῆναι. pervehi, devēhi. pro simplici ἀχθῆναι. 941, 23. 942, 8. b) domum, ad sedes suas veras, pristinas et debitas reducere, præsertim exsulem. δῆμον κατάγειν. democratiam restituere. 198, 27. 212, 17. et 26. εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγειν. 248, 19. καταγίχου. 249, 18. τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγρόντων τὸν δῆμον. 430, 6. κατάγοντας Ἀργαίον. reducentes in regnum, restituentes. 660, 13. c) deverti aliquo, hospitandi gratia, vel commorari alicubi. καταγομῆναι εἰς τὴν οἰκίαν. 1190, 26. 1218, 19. μηδὲ πῶποτε ὡς αὐτὸν κατάγεισθαι. hospitio ejus nunquam uteretur. 1242, 12. κατήγετο παρὰ τοῦτω κεινέου. 1242, 14. καταγελᾶν τῶν ἐν τοῖς νόμοις γεγραμμένων δικαίων. 1045, 19. οἱ ἐχθροὶ καταγελαῖσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τετιῶσι τὰ δέει. 53, 10. καταγέλαστος] τῆ δὲ, ὡν προσῆκε [scil. παρὰσκευασθῆναι] παρασκευῆ καταγέλαστος. 106, 15. καταγέλαστος ὁ λόγος. 213, 18. κατάγεως] deridiculum, ludibrium. ὡσπερ ἐπὶ καταγέλωτι ἀντιδικούντες εἰσεληλυθᾶσι. gleich als zum Spasse, zur Kurzwelle [as if for a joke, for pastime]. 1295, 23. καταγίγνεσθαι] ἔχω χρυσοχεῖν, ἐν ᾧ καὶ καταγίγνομαι, soleo plerumque versari, commorari, καὶ ἐγγάζομαι. 521, pen. καταγινώσκειν] est universe, opinari, suspicari, statuere, seu mente tacita, sive secundum, sive adversus aliqueum, vel aliquid. verumtamen sæpissime in partem deteriore accipitur. πρότερον μὲν οὖν ἡμῶν κατεγινώσκον. secius de vobis arbitrabar, aut vobis irascebar, aut, vos reprehendebam. 284, 4. κατεγνωκότα τοῦτον ἑαυτοῦ. huic suimet prænitere, ipsomet sese sua sententia damnare. 407, 7. τοῖς σφίδρα κατεγνωκόσιν ἑαυτῶν. qui nimis de semet ipsi desperant. nimis abjecte de se censent. 1402, 24. οὕτως ἀδήρητόν τινα κατεγνώκασιν τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. de ea suspicantur, vel prædicant, jactant. trauen ihr zu, sagen ihr nach [to suppose it capable of, report of it]. 219, pen. οὐ γὰρ ἂν καταγνοῖν ἡμῶν οὐδέ τις. non facile de vestrum quoquam tam sinistre atque tam ignominiose existimem. 515, 22. ὕβριν ἂν τις κατέγνω μόνον τῶν πεπραγμένων. prædicet, solummodo contumeliam esse. 530, 20. et paulo post: κἀν ἀσέβειαν καταγινώσκῃ. etiamsi facinus impium

erga deos aiat esse. v. 21. ἀγενεῖς οὐδὲν ἰμῶν καταγνώσκω. *haud arbitrator in vos cadere posse dedecus ullum animi degeneris.* 563, ult. Μηδισμὸν κατέγνωσαν [αὐτοῦ]. 688, 25. τοσαύτην ἰμῶν εὐθδείαν κατέγνωκεν. 875, 6. τίς ἰμῶν ἂν καταγνοίη μου τοσαύτην μακίαν. 1319, 4. οὐκ ἔχω τί καταγνώ. *quid censeam prædicemve.* 1477, 6. καταγνώσκετε, *decernitis pro rena, desimōn tōn ἀποσούντων.* 725, 8. 729, 26. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ χρέματα τούτων καταγνώκεναι, οὐκ ἀδικούμενοι. *ad dependendam æris illam summam eos condemnavisse.* 754, 22. παρανόμων αὐτοῦ κατέγνωτε, *subaudi δίκην. pronunciatistis reum esse legum latorum malarum, perniciosarum, cum vetusto jure pugnantiū.* 790, 19. καταγνώσκονται τὴν ἐπιτροπήν. *sententiam se dicturos esse, tutelam male gestam esse.* 861, ult. καταγνώεις ἀδικίαν αὐτοῦ. 879, 14. ἀδικεῖν. 581, 1. ὥστ' ἐκείνου κλοπὴν αὐτοῦ καταγνώσκει. 1326, 19. τὴν αὐτὴν κατέγνω παρανομίαν τῶν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας πεπραγμένων, ἢ τῶν ἐπ' ἐκείνων [scil. τῶν τυράνων, πεπραγμένων καταγνώκατε] ἰμεῖς. 718, 21. ἕως ἂν ἐκτίσῃ ὅτι ἂν καταγνώσῃ αὐτοῦ. 721, 2. παρανοίας [scil. δίκην] καταγνώσετε ἰμῶν αὐτῶν μεταβουλεύμενοι. 1444, 16. *In passivo. κατεγνωσμένης ἦδη τῆς δίκης.* 872, 27.

καταγνώσκει] τὴν κλεῖν καταγνώσκει. 247, 11. καταγνώσκει τὴν κεφαλὴν, ἢ ἕτερόν τι. 1268, 3.

ἢ καταγνώσκει αὐτῶν παραδοθῆ τοῖς δεσπομοῖταις ὑπὸ τοῦ γραμματέως. *formula condemnationis literis consignata.* 720, 21. καταγοράζειν φορτία. *Güter, Fracht, Ladung einkaufjen [to buy goods, freight, lading].* 908, ult. 909, 2.

καταδεικνύει, vel καταδείξειν. 521, 10, 1442, 2.

καταδεῖξ] *pauper, egenus, deficiens.* 141, 1. καταδεέστερος ἂν τούτων πολύ. 813, 16. καταδεεστέραν εἰς τὸ παρὸν δύναμιν. 1472, 9.

καταδεεστέρας περὶ πάντα ταῦτα ἔχουσι. *sie können es ihr in dem allem nicht gleich thun [they cannot compete with her on all these points].* 1182, pen.

καταδεικνύει] *instituere, sancire, docere. aufbringen, zuerst anordnen [to broach, order for the first time]. τίος ἔνεκεν ἐφ' ἡμῶν πρώτων καταδεικνύει τοιοῦτον ἔργον.* 492, 23. δικαστήρια. 647, 13. ὁ τὰς ἀγνωστάτας ἡμῶν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς. 772, 26.

καταδεικνύει. 1410, 5.

καταδέχεται] *rursus ad communionem civitatis iurumque suorum admittere.* 802, 18. 1317, 21. et 25.

καταδιδιτῶν] *de arbitro condemnante.* 541, ult. 542, 6. cui opponitur ἀποδιδιτῶν. 897, 23. 1006, 5. 1013, 21. οὐκ ἐφη με

καταδιδιτῶσθαι αὐτοῦ τὴν δίκην. *negabat me effecisse, ut arbitrium contra se daretur.* 1013, 23. ὁ διδιτῆς οὐ καταδιδίται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλο ἀποδιδιτῆσας τούτου τὴν δίκην, ἔσπερας ἦδη οὔσης. 1190, 8. καταδιδιτῆσάτο μου δύο δίκας ἐρήμους. *efficiebat, ut bis adversus me, ceu contumacem, pronuntiaretur.* 1272, 9.

καταδικάζει τὴν διπλάσιαν, scil. ζημίαν, vel ἔκτισιν, *ilem τὴν δεκαπλάσιαν.* 733, 5. καταδικάσατο ἐμοῦ ἀδικῶς. *effecit, ut judices contra jus et fas adversus me pronuntiarent.* 1144, 17. πλείονος ἄξια, ἢ καταδικάσασθε. *mehr betrügt, als die Geldbusse, in die ihr meinen Mann habt schlagen lassen [amounts to more than the fine, in which you have got my husband mulcted].* 1156, 17.

καταδίκη] *mulcta pecuniaria tibi dictata. κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. einstreichen, in Empfang nehmen [to take in, take possession of].* 1154, 27. ἀπολαβεῖν. 1155, 2. ἔχοντες ἄξια τῆς καταδίκης. *cum in ovibus et pastore jam habeatis tantum, quanti est mulcta viro meo irrogata.* 1156, 23. τὴν καταδίκην ἐκτίθει. 543, 25.

καταδουλοῦν] ἱρῶν καταδουλούμενον πᾶντας ἀνθρώπους. 249, 2.

καταδύναι, καταδύεσθαι] *præ pudore terra mergi delibescere. οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέδυ.* 578, 26. παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. *pudore non exanimatur.* 616, 28. 757, 8. καταδύσαι τὴν ναῦν ἰβουλεύσαντο, *navem ponto demergere, ἵνα τοὺς θανεῖσαντας ἀποστερήσαιεν. um das Ihrige brüchten [to deprive of their property].* 883, 19. καταδυσομένης τῆς νεῆς αὐτίκα μάλα. 884, 7.

καταδεῖν] *καταδέων καὶ φέρον καὶ ἄγων ἡμᾶς.* 740, 26.

καταισχύειν λόγῳ τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν. 260, 3. οὐ κατήσχυνας οὐδὲν τῶν προὔπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ. 314, 9. μὴ καταισχύνη [ὁ δικαστῆς] ταύτην [τὴν δίκην], ἢ ἐπ' ἀνομίᾳ ἔστι. 773, 1. *marem stupro vitare.* 1125, 12.

καταιτιᾶσθαι. 553, 7. καταιτιᾶσθαι μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα. 1306, pen.

κατακλῶν] *φυτευτήρια ἐλαίων περιστοίχων κατέκλασε.* 1251, 24.

κατακλείει νόμῳ. 49, 16. κατακλεισθέντες εἰς Σαλαμίνα. 597, 11. κατέκλεισαν ἴδιον πρᾶγμα ψηφίσματι. 649, 27. τῆς πόλεως εἰς κίνδυνον μέγιστον κατακλεημένης. 803, pen.

κατακλίειν] *κατακλίεσθαι, accumbere, καί τι καὶ ἀδειν ἐκέλευον.* 402, 23.

κατακλυσμός] ὥσπερ τινὰ κατακλυσμὸν ἡγούμενος γενέσθαι τῶν πραγμάτων. *immanem rerum perturbationem, ubi summa imis miscentur, velut in diluvio.* 299, 21.

κατακοινοῦν. 889, 6.

κατακομίζειν ἐκ τῶν ἀργῶν πάντα τὴν ταχί-

- στην. deportare, convehere, compellere in urbem ex agris. 238, 15. 379, 26. κατακομίσαι τὴν ναῦν. reducere in portum, unde exisset. 1293, 25. τὴν ναῦν εἰς Ῥόδον κατεκόμισε. appulit. 1283, 21. κατακομίζειν ναῦν εἰς ἐμπόριον. 1286, 18. 1289, 9. 1291, 9.
- κατακοπιζέτω] μιμρῶ μὲν ἅπαντας κατακόντισαν. 277, 20.
- κατακόπτειν] Ἰφικράτης τὴν Μόξαν κατέκοψε. 172, 26. τὰ Πομπηΐα κατακόπτειν. 608, 4. τοὺς στεφάνους. 615, 15. 753, 22. τοὺς κλάσας τοὺς γενομένους τῶν φροδατῶν φασὶ δῆν κατακόπτειν. 782, 16.
- κατακόρας, ad satietatem, ad ravim usque, id est ultra modum, intemperanter et petulanter, tanquam qui ea satiari non possit; sed ingurgitat sese, velut diuturna fame cruciatus, χράμενος τῇ νῦν παρούσῃ τύχῃ. 289, 16.
- κατακοῦειν] obedire, obtemperare, parere. ἀθήρεις τοῦ κατακοῦειν τινός εἰσι. 15, pen. ἔως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα καὶ κατακοῦομεν ἀλλήλων. alii alios audimus et serimus verba facientes. 74, 7.
- κατακραμνίζεσθαι. 416, 11.
- κατακωλύειν. 352, 14. 895, 11. κατακωλύθη τοῦ εἰς Σικελίαν πλοῦ. 896, 20. ἵνα μὴ κατακωλύοιμι τοὺς πρέσβεις. 1248, 1. καταλαζενεύεσθαι. 569, 9.
- καταλαμβάνειν] occupare. in Besitz nehmen [to take possession of]. εἴπερ τῶν τῶν θεάτρα, sedes in theatris, καταλαμβάνοντων. 1443, 21. de tempestate subito co-oriente, homines occupante, ut effugere nequeant. καταλαμβάνει κίνδυνος αὐτοὺς ὑπὲρ σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας. 259, 6. οὕτω μέγαν ἐπεπέσιμην εἶναι τὸν κατελιθότα τὴν πόλιν κίνδυνον. 301, 27. τριῶν ἤδη καιρῶν κατελιθότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάξετε. 918, 18. invenire, deprehendere, incidere in aliquid. ἀπρασίαν καταλαβάν πολλὴν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε. 909, 23. In passivo: deprehendi, occupari, corripri, capi, compediri. οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπόλετο τῇ πόλει. 262, 19. καταληπτο σοφίζόμενος. 567, 18. ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθεῖς. 1133, 13. ὑπ' ἀνάγκης. 1133, pen.
- καταλείπει μαρτυρίαν ἀνθ' ἑαυτοῦ, ὅτι παρανομῆ. 486, 15. καταλείπει τὴν διαίταν. ad arbitrium haud venire, sui copiam arbitro non facere jus dicturo; vadimonium descrere. 544, 21. οὐκ ἂν περιεῖδον ἑμμαντὸν ἐν ἔγγῃ καταλειπόμενον. 901, 18. ἐπικινῶς ἐντιμὸν κατέλιπον τὸν σῖτον. ipsius hinc discedentibus, pretium annonarum sic satis magnum fuerat. 1285, 13. ἡμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλείλουτε τοῖς βουλομένοις αἰτιάσθαι. 1286, 15.
- καταλειπτουργεῖν] ludis edendis rem familiarem exhaurire. καταλειπτουργηκώς πολλὰ. 956, 20.
- καταλείπειν] κἄν καταλείσαντες αὐτοὺς ταῖς
- ἑαυτῶν χερσὶ καθαροὺς ἔσθαι γομίζειν. 362, 3. μονοῦ κατελεύετε. 449, 20. ut apud Petronium: 'Sinum saxis onerabam, ut ei ceu furioso sanguinem de capite detraherem.'
- κατάληψις] τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ. 347, 22.
- καταλιδοῦν] saxis obrucro. zu Tode steinigen [to stone to death]. Κυρίλον καταλιδοῦσαντες οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 296, 10.
- καταλλαγῆ] καταλλαγᾶς, fœdera, reconciliationem pacis, reditum in gratiam, κἄς ἂν σπώσεται ἀσμενος πρὸς Ὀλυμπίους. 10, 14. ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγῆ τῶ ἀργυρίῳ. quanti esset interritementum. das Agio [the agio], h. e. quæ esset monetæ e jusque differentia ratione valoris ad monetam Atticam. wie viel man beim Umsatze verlohre, oder gewönne [how much one lost or gained in the exchange]. 1216, 18.
- καταλλάττεσθαι] [verwechseln, to exchange] φανερῶς τὸ χρυσίον ἐπὶ ταῖς τεραπέζαις, das Gold gegen Silbergeld vertauschen, sich für Geld vom Banquier Scheidemünze geben lassen [to exchange gold for silver, to get small coin from the banker for gold]. 376, 3.
- καταλογίζεσθαι] imputare, anrechnen [to impute]. οὐχ ἵνα ἐυεργετήμᾳ τι καταλογίσῃται πρὸς ἡμᾶς. 78, 6. enumerare, herrechnen [to reckon]. 329, 22.
- κατάλογος] codicilli militares. τοὺς ὑπὲρ τὸν κατάλογον. emeritos stipendia, militia defunctos, veteranos. 167, 17. album civium. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιῆσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5. οἱ ἐκ τοῦ καταλόγου ναῦται. nautæ a rep. conscripti, ejusque mercede conducti. 1211, 15. opponuntur illis, quos tuo privatim, tuo ære, tuave gratia contraxeris.
- καταλύειν] ἀρχὴν κληρωτῆν ψήφισματι καταλύσας ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ. 608, 1. πάντες ἐβίον λέγοντες τὸν δῆμον καταλύεσθαι. democratiam everti. 170, 13. τότε πρέσβεις δευρ' ἀφικόμενοι παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνῃ. 252, 24. ὅταν αἱ τῶν παρανομῶν γραφαὶ ἀναγεῖνθωσιν, ὁ δῆμος καταλύεται. 1335, 7. δικαστήρια καταλύμενα. 647, 13. πατρώων καὶ παππῶων δόξαν αἰσχροῦ ἐν σοὶ καταλύειν. 150, 27. πολλὰ δ' ἔχων ἔτι περὶ σοῦ εἶπεν, αὐτοῦ μοι δοκῶ καταλύειν τὸν ἔσπιον. 1411, 13. καταλέλυκα τὸ πλεῖον. desii maro arare. 893, 23. εἰ πρῶγμα δίκαιον, ἀρισμένον ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου, νῦν καταλύετε ἐφ' ἡμῶν. 984, 2. ἀμισθον τὸ στρατεύμα καταλύσθαι. exercitus eo dissolveretur, quod merces non esset. 1188, 7. καταλυθεῖσῶν τῶν τριηρέων. 1188, 22. 1199, 6. τὴν θελαίον ὑβριν ἡμῶν καταλύειν. 375, 8. καταλύειν παρὰ τινι. alicujus hospitio uti.

252, 24. 763, 10.
κατάλυσις] τρήθους ὀμολογείται αὐτῇ εἶναι
πρώτη, ὅταν τις μισθὸν μὴ δῷ. 1209, 23.
καταμανθάνειν] ἀεὶ γε ὁρᾶτε καὶ καταμαν-
θάνετε. 660, 21.
καταμαντεύεσθαι] τῇ δόξῃ καταμαντεύο-
μενοι. oratione mera suspicantes.
1400, 4.
καταμαρτυρεῖν] τίς μου καταμαρτυρεῖ δῶρα
λαβεῖν. 377, 25. αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυ-
τοῦ καταμαρτυρήσεις. 378, 3. τῶν μαρ-
τυριῶν, ὅσαι ἐκείνου χρήματα ἔχειν κατε-
μαρτύρουν. 847, 11. καταμαρτυρεῖ αὐτὸς
αὐτόν, μὴ ἐξ ἐκείνου γεγενηναί. 1022, 11.
1065, 23. 1187, pen. 1189, 12. 1195,
13. καταμεμαρτυρημένον τάληδῆ. victum
et oppressum testimonio, iisque veris.
860, 26. κατ' ἀλλήλων καταμαρτυροῦσι.
836, 25. ubi prepositio tantum non
redundat. τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρησε,
et, τάληδῆ κατεμαρτύρησα. 1115. circa
finem.
καταμεμφεσθαι] εἰ τὰ πρὸς τοῦ κατεμέμφου.
506, 10. καταμέμφη σεαυτὸν, tui temet
pœnitet, καὶ πένης ἂν οὐκ ἂν ἔχοις τὰς
χιλίας ἐκτίσαι. 601, 23. καταμεμφόμενος
τὴν ἑμαυτοῦ ἡλικίαν. diffidens ei, de ea
desperans. 844, 12.
καταμένειν οἶκοι. 354, 27. ὅσοι, δέον ἐξείναι,
in castra ire, κατέμενον, domi manserant.
577, 3.
καταμιγνύειν] καταμιζετε εἰς ὑμᾶς αὐτούς.
789, 19. καταμιζαί τὴν προῖκα εἰς τὴν
οὐσίαν Ἀφῶου. 866, 26.
καταναυμαχεῖν] prælio navali vincere. κα-
τεναυμάχησε Λακεδαιμονίους. 477, 20.
κατανέμειν θῆαν. 234, 23. τὴν ἱερὰν χώραν
σπεύρουσι καὶ βοσκήμασι κατανεμουσι.
278, 22. κατανέμονται, de colonis
agrum inter se portionibus aquis divi-
dendum curant, vel partiti possident
exercentique. 279, 2. κατανεῖμαι δὲ τοὺς
Πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους. 1380, pen.
καταξιοῦν] dignum honore habere, deferre
alicui honorem. κατηξιοῦτε ταύτην ὁμοίως
αὐταῖς μετέχειν τῆς πόλεως. 1383, 11.
καταπατεῖν] εἶπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κρο-
τάφοις, καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέραισι καταπα-
τημένον φορεῖτε. 88, 2. τὰ ἄλφιστα καθ'
ἡμῖενται μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι.
quamvis non nisi perminutissimas por-
tiones ad mensas auferretis annonas, ta-
men tanta cum importunitate et tam
conferto in agmine ad eas petendas ru-
entes, ut præ angustiis spatiorum
vosmet pœne conculcetis atque elidatis.
918, 11.
καταπαυεῖν] τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστή-
ματα ταῖς τῶν ἱατρῶν τέχναις καταπαύει-
ται. 808, 14.
καταπέμπειν ληστές. in mare piratas emi-
tere. 162, 11.
καταπεφρονκῶτως. 219, 25.
καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ. 569, 5. ὥπως ἡ

ναῦς καταπλευσῆται δέυρο. 885, 4. ὄθεν
ἐξέσπυσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ κατα-
πλεῖν αὐτό. 886, 4. ἐπειδὴ τάχιστα κα-
τέπλευσεν ἐκ τῆς ναυαγίας Ἀθῆναζε. 910,
24. εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπορίον οὐ κατα-
πλέουσι. 932, 115. καταπλεῖν μέλλων ἐπὶ
τὴν κρίσιν. 1188, 18.
καταπλήσσειν] ἡλικίον πλεονέκτημα μὴ κατα-
πεπλήχθαι διὰ τὸν βίον. 979, 4.
κατάπλους] ἐπειδὴ ὁ Σικελικὸς κατάπλους
ἐγίνετο. ut classis frumentaria e Sicilia
Athenas pervenit. 1285, 21.
καταπολιτεύεσθαι] astutis strophis cir-
cumvenire. 102, 22. 442, 21.
καταποντίζειν] καταποντίζων ἐπιδόντα ἀπο-
σφαττόμενον τὸν υἱόν. 677, 6. 888, 17.
καταποντισταὶ et λησταὶ copulantur ut si-
miles inter se. 675, ult. 676, 3.
καταπραΐνειν] exsequi, effectui dare. τῷ
καταπραΐνεῖν τὰ γραφέντα. 254, 13.
ex animi sui sententia conficere. 309, 7.
καταπτήσσειν] κατέπτηχε μένοι πάντα
ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντα ἀποστροφῆν. 21.
præ metu sese demittunt et subjiciunt.
sie schmiegen sich [they cringed]. 42,
21.
καταπτύειν] τίς οὐχὶ κατέπτυσεν ἂν σοῦ.
295, 8.
κατάπτυστος] οἱ κατάπτυστοι Θετταλοί.
240, 9. 559, 23.
καταρᾶσθαι] ὅσα ἂν οὐδὲ καταρῶμενος ἂν τις
αὐτοῖς εὔρε, τσαῦτα πεπονηταὶ κακά.
188, 12. οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται. 270, 20.
τῷ δ' ὁ κήρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάστην
ἐκκλησίαν. 319, pen. καταρῶμενος [sub-
audi σουτῶ] καὶ διοινόμενος. 520, 7.
καταρᾶσθαι τῇ πατρίδι. 381, 15. ἐν τῷ
δήμῳ καταρῶ Φιλίππῳ. 435, 2. οὐδὲ ἂν
καταρᾶσται ἂν οἱ ἐχθροί, ποιούντες. 617,
23. διόπερ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκ-
κλησίαν ὁ κήρυξ, οὐκ εἴ τις ἐξηπατήθη-
σαν, ἀλλ' εἰ τις ἐξαπατᾶ. 653, 5. τὸ κα-
ταρᾶσθαι συμβουλεύοντι ἴσως ἔστ' ἀπο-
πον. 1440, ult. ἂν γὰρ τις ἂν καταρᾶσαιτ'
αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ. 1489, 2.
κατάρατος] πρὸς τοὺς καταράτους Μεγαρίας.
175, 24. τοῦ καταράτου Κυρηναίου. 433,
21.
καταρᾶθυμῆν] τὰ κατερᾶθυμημένα ἀνα-
λήψθε. per seordiam amissa recupe-
rabit. 42, 14. 765, 13.
καταράττειν (quod est ab ἀράττειν), vel
καταρᾶττειν (quod est a ράττειν) cum
vi, impetu et celeritate dejicere, pro-
turbare. κατερᾶξεν εἰς τὴν θάλασσαν
ἅπαντας. 675, 19.
καταρᾶρειν] περὶ αὐτὰ καταρᾶρει. in semet et
per semet dilabuntur. 21, 4. τὸ καταρᾶ-
ρεῖν τοῖς χλωρίσις [id est, εἰς τὰ χλωρία] ὕδωρ.
1274, 16.
καταρᾶρηνεῖν] οὐδὲ κατερᾶρηνεῖ τὰ παρα-
σκευαζόμενα ἱμάτια εἰς τὴν ἑορτήν. 535, 2.
κατάρχεσθαι τῶν ἱερῶν. 552, 3.
κατασιωπᾶν] dazu stille schwiegen [to be
y

silent about]. πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὰ μίτ' ἀληθῆ μήτε δίκαια τῶν ἐκκλημάτων, οὐ κατασιωπῶν, ἀλλὰ ἀπερχήρμα ἀμφισβητῆν εἰδέσασιν. 1035, 6.

κατασκάπτειν Πορζμόν. 248, 15. ἀνάγκη ἦν ἡμῶν ἕξει πάντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκευαμένας, τείχη περιεξηρημένα. 361, 22. τὰ τῶν Φακίων τείχη κατασκάπτετο, οἱ δὲ Θηβαῖοι ἦσαν οἱ κατασκάπτοντες. 445, 25. κατασκάψας τὴν Ἡετιόνην. 1343, 8.

κατασκευανίαι] ὡς περ ἐωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκευάσας. 242, 13. τὰς ἀμίδας κατεσκευάνησιν καὶ προσεύρου. 1257, 17.

κατασκευάζειν] apparare, instruere, expolire, exornare, armare, convenienter, aut necessitati rei, aut commoditati, aut decori, aut proposito cuiusque, praesertim solerter, artificiose, et sapienter quoque malitiose. Primum videamus exempla usus honestioris, vel etiam ancipitis, tum improbius quoque videbimus. Usurpatur itaque κατασκευάζειν ἀγῶνα. 1020, 3. 1025, 10. ὁ δὲ οὐδὲν δέομενος τειρήεις κατασκευάζεται, καὶ νεωστίκους οἰκοδομεῖται. 80, 19. κατασκευασθέντος τοῦ ἀγῶνος τοῦτον τὸν τρόπον. certamine ad hunc modum condicto inter nos atque comparato. 1176, 3. κατασκευάζειν τὸ θυλλοκίματον ἀπορήρτον. 19, 27. ἀρχὴν καὶ τυρανίδα τῶν Ἑλλήνων ἑαυτοῦ. 246, ult. γινῶσιν. elicere fraudulentis machinationibus, ut sententia pronuntietur. 544, 3. γραμματεῖον λελευκωμένον καὶ οἰκίον κατασκευασμένον. quod testis secum in forum attulit, domi jam comparatum, ut statim sine ullo ulteriori apparatu posset produci et exhiberi. 1132, 9. γραφὴν. 517, 27. ἀσεβείας γραφὴν. 595, 14. 702, 6. ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν. 248, 13. κατασκευάσας μεδ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν. 995, 8. ὅσα ἦν αὐτῆ ὡς ἐκείνου κατεσκευασμένα περὶ τὸ σῶμα ἰμάτια καὶ χερσῖα. 1356, pen. κατεσκευάσασα τὴν ναῦν ἰδίῳι σκυῖσιν ἅπασιν. instruxi armamentis omnibus de meo. 1208, 17. κατασκευάσαι σαυτῶ καὶ ναύτας καὶ ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίαν. 1218, 9. οἷς κατεσκευασμένην ἔρατε τὴν πόλιν εἰ τὰς ἰδίας οἰκίας. 689, 18. et 21. τὰ ἐν Εὐβοίᾳ κατασκευασθῶσμενα ἐρμητήρια ἐφ' ἡμᾶς. 409, 6. πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον εἰς ὑπελάμβανε σαθῆσθαι. 293, 2. κατασκευάει τὴν πόλιν αὐτοῖς. 691, 1. ἐπραττον, ὅπως ἢ πόλις ληφθήσεται, καὶ κατασκευάζοντο τὴν πρᾶξιν. 126, 21. κατασκευάζειν πρᾶγμα τῆ πόλεως ἀλυσιτελεῖς. 622, 26. πρόκλησιν. 1113, 20. ἠγοῦμαι στρατιωτῶν δεῖν κατασκευασθῆναι. 14, 26. οὐδ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ἀφθονα ἦν ἰθύνια καὶ συτυπείια καὶ σχεινία, εἰς κατασκευάζεται τειρήεις. 1145, 7. τμήρει χεῖσθαι πρὸς πάντα εὐκατεσκευασμένην. 1220, 10. κατασκευάζειν τυ-

ρανίδα. 246, ult. κατασκευάζων ὁ Δράκων φοβερόν καὶ δεινὸν τὸ ἄλλου ἄλλου φονία γενέσθαι. 505, 12. τέχνην ταύτην κατεσκευασμένην. quam artem ipsa sibi commenta erat, solerter excogitaverat. 1351, 8. Pississime sequiorem in partem usurpatur, pro comminisci, coningere, falso praedicare, facere verbis hominem, aut rem, alium, aliamve, quam reapse sit, consuere dolos, subornare falsos testes, aliosve similes nequitiae ministros, per quos tute tuam inimicis vexes. παρόντος μὲν τινος καὶ ὑβριστῶς οὐ κατασκευάσει, ἀγνώμονας δὲ καὶ πικροῦς, oratione nos facit, h. e. falso nos jactat esse importunos, scævos, acerbos. 1261, 22. ὄντων γὰρ ἡμῶν τοιούτων, ὁποῖους τινὰς ἂν καὶ τῷ λόγῳ κατασκευάσας. 1126, 19. κατασκευάσας, mentitus, ὡς ἐγὼ εἰμι αἴτιος, me esse auctorem, vel in culpa. 550, pen. εἰ δὲ μὴ ποιούτος σοῦ, [scil. ταῦτα] κατασκευάζουσι, ex condicto atque comparato inter se criminantur, καταφειδόμενοι σου. 558, 26. ὁ γὰρ οἷς ἐγὼ ληφθεῖν, ταῦτα πρᾶττων καὶ κατασκευάζομενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἄν μὴπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ. 115, 11. εἰ δὲ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου ἐπιστεύθη παρ' ἡμῖν. 593, 10. εἴτε γὰρ ἦσαν ἀληθεῖς [αἱ συμφοραὶ,] οὐ σοὶ ῥητέαι [scil. ἦσαν] — εἴτε μὴ προσηκούσας [scil. τοῖς λοιδορηθεῖσι] κατεσκευάζεις. 612, 17. κατασκευάζειν οὐδὲν ἄλλο ἢ — machinari. 1047, ult. χρέα φευδῆ. 1048, 18. διαθήκας φευδεῖς ἦκου κατασκευακότες. quas tabulas ipsi subjeceant. 1051, 12. τεκμηρίῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐχρόμη, ὡς κατασκευάζουσι, [scil. καὶ αὐτὰ]. 1105, 14. κατεσκευάσασιν πᾶν τὸ πρᾶγμα. 1107, 19. διαθήκαι κατεσκευασμένα. testamentum subditium, commentitium. 1107, ult. ἐκ τοῦ τούτου τρέπου πάντα ἐλέγχεται πεπλάσμενα καὶ κατεσκευασμένα. 1114, 17. κατασκευάσαντες ὄρφανους, ἢ ἐπικλήρους. commenti a seimet ipsis subjectos et subornatos quosdam orbos et orbas heredes patrimoniorum, qui nulli essent. 1255, 15. πολιτείαν αὐτοῖς κατασκευάζειν. ne sibi per fraudem et nefas arrogarent nomen et jus civitatis, cives se gererent, qui non essent. 1381, 16. διεμαρτυρόμενη, ὅπως μὴ μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεῖσται φανίσονται. praesentes antestabam, me nihil palorum fixum hic cerbare, eosque id meminisse jubebam, quo testari mihi possent, si postmodum fiat, ut creditores existant et cooriantur submissi, et subornati, precibusve inducti, ut se simularent in hos fundos pecunias credidisse. 1047, 24. τὸν ἀνεψῖον τὸν ἑαυτοῦ κατεσκευάσεν subornavit, ἀμφισβητῆν μοι τῶν χωρίων. 1272, 6. ἴνα δ' εἴδητε, ὅτι καὶ πρότερον

ἐπιβουλευῶν μου τοῖς χάρσι, τὸν ἀνεψιὸν κατεσκύασε. 1281, 12. πῶς οἶόν τε τούτους ἅπαντας, μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχοντάς [scil. συγγενεῖς ἐμοῦ] κατεσκύασθαι. qui fieri potest, ut hi omnes, tot numero qui sint, si consanguinei mei reapse non essent, adducerentur, impellerentur gratia, precibus, fraude et machinationibus meis, ut se consanguineos meos falso ferrent. 1306, 4.

κατασκευάσμα] causa conficta, criminatio insidiosa et mendax, astuta machinatio. 147, 9. 555, 3. 624, 24. τὸ κατασκευάσμα τῆς διαθήκης, figmentum hoc, inimicum hic testamentarius. 1109, 18. b) opera, quibus urbs exornatur. τὰ τῆς πόλεως οἰκοδομήματα καὶ κατασκευάσματα. 689, 15.

κατασκευασμὸς] callida machinatio. 705, 3. κατασκευὴ] Hausrath [household furniture], supellex domestica. κατασκευὴν τῆς οἰκίας τὴν οὐσάν μοι ποτε ὄντο καταλήψεσθαι. 1155, 21.

κατάσκοπος οὗτος αὐτὸς ὑπέρχε τῇ φύσει. 273, 2.

καταστασιάζεσθαι] dicitur is, qui ab inimicorum contra se conjuratorum numero, machinationibus, pertiuciā, importunitate, immanitate, et potentia in rep. opprimitur, ut jus, quod ei sit certissimum atque luculentissimum, tamen obtinere nequeat. καταστασιάζοντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου. 1081, 12. συγκοινωνήκαμεν τῆς δόξης ταύτης οἱ καταστασιάζόμενοι. 1299, 20. 1301, 13. 1304, 3. 1328, 22.

κατάστασις] constitutio, h. e. forma, status rerum. ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει. 245, 24. αὕτη ἐγένετο τῶν περὶ Θήβας πραγμάτων ἀρχὴ καὶ κατάστασις πρῶτη. 291, 9. b) constitutio, seu actus constituendi, sistendi coram, exhibitio, præstatio. τὴν κατάστασιν εἶναι τῶν ἐγρηπῶν, id est, ἐξείναι καταστῆσαι ἐγρηπτάς. 727, 5. et 14. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον [scil. δίκην] ἐξ ἐμφανῶν κακαστάσεως, ἐπωβελίαν ἐξακοσίας καὶ δέκα δραχμῶν. defert me ad ærarium, h. e. in ejus tabulis nomen meum scribendum curat, ut ærarii, propterea, quod causa cecidisset, ubi actum esset de rebus postulatis coram sistendis, ubi multatus essem. 610. drachmis, tametsi ne citatus quidem in jus fuissem. 1251, 3. Conf. p. 1283, 26.

καταστρέφειν] in Medio, sub potestatem suam redigere. 12, 22.

κατάστρωμα] tectum navis, Schiffsverdeck [a ship's deck]. προταγέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας ἑύρτας. 910, 9.

κατασχίζειν] κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων. 540, 2.

κατατάττειν] deputare, delegare, constituere. κατατάττοντάς με καὶ προχειρίζο-

μένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν. 773, 17. κατετάξατο τοῖς φυλέταις ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. decidit, transegit cum municipalibus pro se suoque fratre, ut sibi liceret, æs, quod ipsi duo municipalibus deberent, per otium certis diebus intervallis, vel certis pensionibus, auf Termine [by instalments], dependere. 1327, 6.

κατατείνειν] κατατενόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου. distentus, distractus, excruciatu. 1172, 14.

κατατιθέναι] deponere, dependere, præsentium numerata pecunia luere, vel re luere furta. τῶν χρημάτων [de summa vobis debita] δραχμῶν οὐ κατέδηναν ἡμῖν. 705, 6. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθείς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι [offerit], καταγέλασει. 563, 27. ἢ ὅσον καταθείς παύσεται τῆς ὕβρεως. 564, 2. κατέδηναν εἰς κοινὴν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν. 1377, 23. κλέμμα] κλεψία, ἀ κλέπτουτες φανερώς ἐλήφθησαν, καταδῶσι. 700, 20. πρὶν ἐξῆκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἐφη τὰ λύτερα καταθίναί. 1250, 18. οὐ γὰρ ἔστιν ὄφλημα, ὅτι χρὴ καταθέντα ἐπίτιμον γενέσθαι. 546, pen. οὐτ' ἂν καταθῆτε, αἴτια τοῦ πολέμου τὰ χρέηματα. 185, 25. οὐδ' ὅσον ἐν τιμῶν καταθέντες δούλους κτήσονται. 530, 8. κατατιθέασιν αὐτῆς τιμὴν τριάκοντα μνᾶς. 1354, 16. ἀ τοὺς κυρίους διεκρούσαντο μὴ καταθίναί. quæ æra debita quominus dependeret, ipsos dominos [creditores] per tam longinquum tempus variis strophis ludificatus est. 988, 7. τὴν ὀφέλειαν εἰς μέσον καταθείς. 488, 13. In Passivo. ἢ νῦν εἰσὶν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν [subaudi ἐκεί] κατατεθῶσι. illuc concijiantur. 720, 20. In Medio. γράμματα, ἀ κείνους κατέδεντο εἰς ἀπρόπολιν. operam dabant, vel auctores erant, ut deponerentur ibi asservanda. liessen niederlegen, aufheben [to cause to be deposited, laid up]. 121, 21. κλέψια [τὰ γράμματα] πάλιν κατασηηνάμενοι, παρ' Ἀριστογένη κατεδέμεθα. 1034, 21. ἵνα μὴ διπλᾶ κατάθωνται, ἀ οὐκ ἠδύοντο ἀπλᾶ. 1484, 16. μεγάλην εὐεργεσίαν καταδέσθαι πρὸς αὐτόν. magnam apud eum inire gratiam. einlegen, verdienen [to gain, to merit]. 193, 22. τὰ ὄπλα. 84, 17. 216, 9. ὅπως ἐβούλοντο τὸν πόλεμον κατέδεντο. componebant. 425, 26. παρ' ᾧ κατεδέμεθα τὰς συνθήκας. 1170, 16. χάριν. promereret, inire gratiam, velut arrham reddendæ gratiæ penes eum deponere, aut semen quasi mutorum officiorum spargere. 416, 5. καταθίσεσθαι χάριν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀνθρώπων. 1351, ult. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι. 626, 7. καταθροόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἶκημα. operam daturus, vel effecturus, impetraturus, ut magistratus nos in custodiam mitteret. 1284, 2. γέγραπται

- τούτου τὸν τρόπον, ἐν [id est, καθ' ὃν γεγραμμένα τινὰ] τισ ἂν εἰς βιβλίον κατάδοιτο. ad calammum dicit, a librario suo excipi et in chartis exarari jubeat; vel etiam ipse exaret. 1401, 19.
- κατατιτρώσκειν] ὑπὲρ τοῦ μίζω ποιῆσαι τὴν ἀρχήν, κατατιτρώσθαι πᾶν τὸ σῶμα. 158, 7.
- κατατρίβειν τὴν ἡμέραν δημηγορῶν. 1301, 22.
- κατατυχεῖν] votis et spe potiri. 288, 2.
- καταφαιγεῖν] e Demosthene videtur Hermodenes p. 252, 17. citare hoc: ἐσθίων κατέφαγε.
- καταφαινοῦσθαι] pro simplici φαίνοσθαι aut δοκεῖν. ἔχλος ἄλλας καὶ βασκανία κατεφαινο. 348, 23.
- καταφάναι] α φημί. καταφάνη ἂν ἔγωγε. αἰαμ. 614, 22.
- καταφανὲς οὐ βουλόμην ποιῆσαι τὸ πλεθὸς τῆς οὐσίας τὸ καταλειφθῆν. 826, 15.
- καταφανῶς οὐτως ἐξελέγχονται. 932, 9.
- καταφέειν] μικεῖ καταφερέτωσαν [τὸ ἔγκλημα] ἀπὸ τούτου [τοῦ διαίτητοῦ] ἐφ' ἕτερον δικαστήριον. 545, 9. supellex, quæ διὰ τὴν χεῖραν κατηνέχθη, e superiori tabulato in inferius deducta, vel delata fuerat. 1158, 15.
- καταφεύγειν] construitur cum εἰς, ἐπὶ et πρὸς. καταφεύγειν εἰς τοῦτο τάνκιβὲς οὐκ ἰδέθησεν. ad hoc certissimum cognoscendi veri adminiculum descendere noluit. 874, 8. εἰς τὴν ἀνθρωπὸν καταφεύγειν. ad ancillæ confessionem confugiens, et in ea acquiescens, eique totam rem permittens. es alles darauß ankommen lassen [to let it rest entirely on that]. 1143, 15. καταφεύγομεν εἰς ἕνα, ἢ δύο ἀνθρώπους. solos eos testes ederemus. 1305, 27. καταφεύζεται εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον ὡς μέτριον καὶ σώφρονα. 793, 11. μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον [es auf die Tortur ankommen lassen, to let it come to the torture]. μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἰδέλντος. 879, 26, 1153, 15. εἰς τοὺς μεγίστους ἐλέγχους. 852, 23. εἰς τὴν τοῦ βίου μετρίτητα καὶ σωφροσύνην. 793, 1. εἰς ἔρκον. 1148, 12. οὐκ εἰς τὰς ἰβίας προφάσεις, ἀλλ' εἰς τὰς Ἀμφικτυονικάς. 280, 18. φανερόν ἦσαν ἴσαν ἀναγκασθησόμενοι [id est, φανερόν πᾶσιν ἦν, εἶ ἀναγκασθησονται] ἐφ' ἡμᾶς καταφεύγειν. constat inter omnes futurum esse, ut Thebani cogerentur ad vos receptum habere. 231, 17. οὐ διὰ ταῦτα πρὸς τὸν καταφεύγοντας ἐφ' ἑαυτοῦς. 258, 17. ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν ἰδοκεῖν ὁ νόμος. 892, ult. καταφεύζεται πρὸς ἡμᾶς. 100, 4. καταφεύγον πρὸς τούτους ὄντας συγγενεῖς. 1307, 21.
- καταφρονεῖν] ἀνθρώπων εἰ πεισθὶ κατὰ τὰ γὰρ τῶ καλῶς βουλεύεσθαι καὶ μηδὲν καταφρονεῖν. nihil rerum omnium negligendo, neque existimando quicquam esse tam minutum, ut cura sua sit in-
- dignum. 472, 4. καταφρονεῖν ἡμῶν αὐτῶν. 690, 13. ὅσα μᾶλλον καταφρονησοῦσι, τοσούτῳ μᾶλλον ἀμαρτήσονται. 1448, 8. καταφρονητικῶς. 1075, 11.
- καταφυγὴν οὐκ ἔχον μεγάλων ἀδικημάτων. 1131, 15. ἀποκείσθαι προσήκει τούτοις τὰς τοιαύτας καταφυγὰς. receptus, latebras, excusationes, subterfugia. 1263, 20. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαί, id est, οὗ καταφεύγουσιν οἱ ἐν ἄλλοις ἠδικημένοι. 1342, 23. καταφυγὴν εἰς ἡμᾶς τῶν ἀδικηθέντων ἐποιήσατε. 1301, 7. τὸν δῆμον — ὃς τοῖς ἀτυχήσασιν κοινὴν ἀεὶ ἔχει καταφυγὴν. 1477, 13.
- καταχαρίζεσθαι] καταχαρίζασθαι πάντα ταῦτα ὑπ' ἐμοῦ πεισθέντας. mihi gratificatos esse per singularem quandam indulgentiam, vel prædilectionem, vel conuiventiam. 1031, 23. 1032, ult. καταχαρίζασθαι καὶ προσέσθαι τι τῶν τοιούτων. 806, 19.
- καταχεῖν, vel καταχεῖν] defendere super aliquo. 1123, ult.
- καταχειροτονεῖν] οὐ θάνατον καταχειροτόνησεν ὁ δῆμος. 350, 27. μὴ γνῶμην καταχειροτόνησεν αὐτοῦ. 515, 3. καταχειροτονήσαντες προδεδωκίαν τὰς ναῦς. cum sublatis manibus declarassetis, vos censere, naves ab illis proditas esse. 1230, 18. περὶ τὰ μυστήρια ἀδικεῖν Εὐάνδρου καταχειροτόνησεν ὁ δῆμος. 571, 15. καταχειροτονήσεν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἀσεβείν περὶ τὴν ἑορτήν. 578, 24.
- καταχειροτονίαν ἐποιήσατο ὁ δῆμος. 516, 7. καταχειροτονίαν τὴν ἡμετέραν προδώ. 553, pen.
- καταχρεῖν τὴν εἰς διὰ τοὺς παῖδας. in liberorum gratiam ætatem degere in conditione viduae. 852, 15.
- καταχρῆσθαι] τοιαύτη καταχρῆται ἀπελογία. 1203, 8. τῷ λόγῳ καταχρωμένους ἐνοχλεῖν. 212, 1. τοὺς αὐτοὺς λόγους λέγειν, ὅσπερ νῦν κατακέρηται. 939, 5. susque deque jactat, oberrime ad ravium, cum fastidio et odio ingerit. 1062, 14. 1141, 27. 1151, 7. temere, verbottenus tantum asseveret, non reapse approbet. 1195, 22. 1197, 21. καταχρῆσασθαι τοῖς ζῴοις εἰς τὴν οἰκοδομίαν. 1194, ult. οὐ δεῖ τῷ πιστευθῆναι — εἰς τὸ μείζον δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι. 430, 11. μᾶλλον προῖδεν, ὅπως εἰς δέον καταχρῆσθε αὐτῆ [scil. τῇ προθυμίᾳ]. 1457, 11. κενῆ προφάσει κατεχρῶ ταύτη καὶ ψευδεῖ. 277, 17. καταχρῆσασθαι τοῖς ἐμελλε τεκμηρίοις. 1148, 3. 1201, 14. simpliciter usurpator hoc v. sine λόγῳ, aut προφάσει. κατεχρῆσατο πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι ἐγὼ — jactabat ad judices. 1179, 7. Cum accusativo. τὸ ἀργύριον τὸ πεπορισμένον — ἐνταῦθα κατεχρῆσάμην. in hæc impendi. 1154, 16.
- κατάχυσμα] τὴν δέσποιναν γῆμαι, ἢ τὰ κατάχυσματα αὐτοῦ κατέχευεν. 1123, ult.

καταχανεύειν] colliquare, einschmelzen [to melt]. 617, 22.
καταφεύδουσαι] τὴν καταφευδομένην γνώμην τῶν πρέσβων χειροτονεῖν. plebiscitum legatis Philippi mendaciter ea imputans, velut ab ipsis dicta, quæ non dississent. 81, 13. v. et versu 18. τὰ πλείστα καταφεύσατό μου. 228, 9. 229, 2. τῶν προγόνων. 493, 10. σου. 558, 26. 559, 14. καταφευσμένοι πάντα εἰσὶν ἡμῶν. 1274, 4. ἐν οἷς εἴ τις ἐμοῦ κατέφυστο. ipse, velim ea in mala incidat, si quis ea de me sparsit mendacia, ob quæ pessum ivi. 1485, 5.
καταφειδομαρτυρεῖν] καταφειδομαρτυροῦμαι. prægravor, obruor multitudine et improbitate falsorum testium. 559, 14. οὐ καταφειδομαρτυρησάμενος. non obrutum falsis prædicationibus testium a me subornatorum. 846, 23. καταφειδομαρτυρηθεῖς. 904, 17. 1101, 1. initio orat. 1. in Stephanum.
καταψηφίζεσθαι] ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφισάσθε μου. 228, 18. καταψηφίζεσθαι τοῦ νόμου. reprobare, repudiare. 507, 6. et 9. καταψηφίσαθε αὐτοῦ τὰς ἐνδείξεις. condemnastis eum in causis ἐνδείξεως contra eum institutis. 790, 15. πολλὰς ἐνδείξεις ἴδη καταψηφίσασθε ἰδιωτῶν ἀνθρώπων. 805, 1.
κατηγγυᾶν] αὐτὸν προσεκαλοῦ καὶ κατηγγυᾶς πρὸς τὸν Πολέμαρχον. vadatus esses, poposcisses eum vades. curasses ab eo [Proto] tibi prædes sisti coram tribunali Polemarchi. du würdest dir von ihm haben Bürgen stellen lassen [you would have made him give you security]. 890, 9. et 17. κατηγγύσα τους παῖδας. ich habe Arrest oder Beschlagnahme auf die Knechte gelegt, verkümmert [I have attached, made a seizure of, the slaves]. impetrato prætoris edicto cavi, ne quis eos vendere, vel alio quopiam pacto abalienare posset, sed ut mihi pro pigore creditæ pecunie traderentur. 895, 21. κατηγγυᾶ τὴν ναῦν καὶ τοὺς παῖδας. ich lege Arrest drauf. verkümmere sie ihm [I lay an attachment upon them, sequester them]. 895, pen. ἀφαιρούμενος αὐτὴν Στέφανος κατὰ τὸν νόμον εἰς ἐλευθερίαν, κατηγγύσεν αὐτὴν πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ. hat für sie gut gesagt, oder Caution gestellt [has been bail for, given bond]. 1358, 19. ἦκουσα [Athenas] κατηγγυῆθαι ὡς ξένη οὕσα πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ. 1361, ult.
κατηγγυῆν] ἐμπεσόντος [scil. εἰς τὸ δεσμοκτήριον] ἀνδράπου Ταναγραίου πρὸς κατηγγυῆν. weil er für einen andern gut gesagt hatte [because he had given bail for another]. quia pro alio quopiam caverat. 788, 17.
κατηπεῖν] cum genitivo, prodere, indicare aliquem. einen verrathen, angeben [to betray, inform against]. nominativ

appellare de re turpi. 393, pen. κατεῖπεν αὐτὸς [αὐτοῦ, πρὶν βασανίζεσθαι, ὅτι χιλίας δραχμὰς ὑφέλιτο. 1171, pen.
κατεπαγγέλλεσθαι] spondere, condicere. κατεπαγγέλλτο ἑαυτὸν τούτω, addixit ei suam operam. 885, 12.
κατεπεῖγειν] incitare, impellere, cogere, argere, instare. drängen, treiben; Noth thun [to urge, drive, compel]. τοῖς καιροῖς χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ τὸ συμφέρον κατεπεῖγουσι. 220, 7. ἀλλὰ, περὶ ἂν ἴσως οὐδὲν κατεπεῖγει νῦν ἀκοῦσαι. 705, 23. τὸ τῆς ἐορτῆς κατεπεῖγον. 709, 2. οἱ χρῆσται, creditores, κατήπειον αὐτὸν. 894, 6. συμβουλεύσας ἂ μάλιστα κατεπεῖγει. 1403, 8. οὐ μόνον πρὸς τὸ τὰ κατεπεῖγοντα ὄραν αὐτάρκη. 1405, 8.
κατεπιωρεῖν] pejerando causam vincere. ἵπὲρ τοῦ μὴ προσυβρισθῆναι παρὰ τῶν, ὡς σὺ, κατεπιωρεσμένων τὸ πρᾶγμα. 1269, 24.
κατεργάζεσθαι] ἐλέφαντα καὶ σίδηρον. verarbeiten [to work up]. insumere in opera inde efficienda. 816, 19. 823, 17. τὴν ἀργυρίτιν. 974, 28. κατεργασται τούτο. perfecit, obtinuit, consecutus est, quod volebat. 1121, 19.
κατέρχεσθαι] redire. ὅθεν τις μὴ ἐξέπεσε τὴν ἀρχὴν, οἷκ ἐνὶ δήπου κατελθεῖν εἰς ταῦτα. 636, 24.
κατέσθην vel κατέσθιεν] κατέσθοντας τὰ ὄντα καὶ παροῦντας. 992, 25. ἂ φσοι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατέσθιεν. 782, 10.
κατέχειν] τοῖς ἥρωσι τοῖς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν κατέχοισι. 289, 27. τῶν κρατίστων ὀρεγόμενοι, τὰ μὲν διδαντὰ τέχνην, τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασία καὶ συνθεῖα κατασχεῖν δινηθῶμεν. 1413, 24. μὴ ταῦτην κατασχεῖν τὴν παραγωγίαν. 1413, 20. ἦνικα τὰ πλοῖα τούτου κατέσχον. anhielten, arretierten [to attack, seize]. 1121, 3. τῷ πολέμῳ κατέσχοντα. 1207, 23. τὰ πρᾶγματα κατέσχευε. principatum, summam rerum. 20, 19. ταῖς ὑποσχέσεσιν ἡμᾶς κατέσχευον. tenens, extralians, ductitans, ludificans vos. 608, 7. ἀδίκως τοσαῦτα χεῖματα. 842, 21. κατεχόμενοι ὑφ' ἡμῶν καὶ ἐξελεγχόμενοι. festgehalten [to arrest]. 935, 11. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον. 422, 4.
κατηγορεῖν] οὐδεὶς τῶν φευγόντων κατηγορεῖ ἑαυτοῦ. 33, 8. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον. 230, 7. τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο κατηγορεῖν κενόμενος, ἔχων ὅτι ἀπολογησεται. 407, 18. κατηγορεῖ τοῦ ὅρκου, ὃν ἄρισσα. queritur de jurejurando a me dicto. 1044, 7. τὸ κατηγορεῖν τοῖς πεπραγμένοις ἐστὶν ἐγκαλοῦντων. 1426, 6. τῶν βεβουλευμένων κατηγορεῖν αἰρῶνται. 1444, 21. παύσασθε περὶ τούτων κατηγοροῦντες ἀλλήλων. 99, 18. τοὺς ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων αὐτοῦ λόγους. 369, 3. Cum gemino genitivo, personæ reique. παρατόμων, ἢ

- παρὰ πρὸς ἐσθίας, ἢ τῆς ἄλλης ποιότητος αἰτίας [subaudi ēνεκεν] αὐτοῦ κατηγορεῖν. 515, pen.
- κατηγορέμα] πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ σοῦ τρόπον κατηγορήματα βαδισύμαι. transibo ad ea, quæ animi tui moribus vitio dari possunt. 314, 21. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα πάντα κατηγορήματα αὐτοῦ. crimina quibus gravatur. 369, 9.
- κατηγορίαν στεφάνου καὶ ἐπαύου νυνῆκεν συνεισκειασμένον. 319, 3. ὥσπερ τὸ κατὰ τοὺς νόμους ἰμῶν, τῶν ἄξιον κατηγορίας ὄν. 1044, 11. ὅρῶν ἡμᾶς ἐμὲ προχειρίζομένους ἐπὶ τὴν τοῦτου κατηγορίαν. 773, 18.
- κατήγορος] κατηγοροῦς εἶναι νομίζω τῶν ἀδικούντων χαλεπούς, οὐ τοὺς ἐν τοιοῦτοις καιροῖς ἐξετάζοντας τὰ πεπραγμένα, ὅτ' οὐδεμίαν δόσουσιν [scil. οἱ ἀδικήσαντες] δίκην ἀλλὰ τῶς τοιοῦτῆς τι συμβουλεύειν διηθώντας, ἀφ' οὗ τὰ παρόντα βελτίω γένοιτ' ἂν. 1431, 8.
- κατιδεῖν οὐδ' ἐκεῖνο δύναμαι λογιζόμενος. 664, 25.
- κατιέναι] ἐὰν κατῆ τις, ὅποι μὴ ἔξεστι. 636, 19.
- κατοικίζειν] εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει. 289, 13. 208, 19. 209, 21.
- κατοίχισθαι] fato suo defangi. τοὺς προσήκοντας τοῖς κατοικοχόμενοις ποιεῖν [scil. τὰ νομιζόμενα]. 1073, 1. τὰ τῶν κατοικοχόμενων νόμιμα οὐ περιεῖδον ὑβρίζομενα. 1391, 12.
- κατοικεῖν] οὐ κατοικήσας εἰπεῖν τάληθῃ. 142, 17. 622, 16. 844, 11. 1390, 19. 1412, 19.
- κατομύναι] κατομύσατο. jurejurando affirmabat. 995, 24.
- κατορδοῦν] μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορδοῦν. 322, 16. εἰ κατορδοῦσιν, ἢ ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν ἰδόν. 701, ult. τῷ κατορδοῦσαι τὴν δίκην ἐπηρμένος. 967, 2. οὐ γὰρ ἦτον ἡμέτερον ἔσται τῶν χρησομένων, τὸ κατορδοῦσαι, recte et sapienter excogitatum, ἢ τοῦ πρὸς ἡμᾶς εἰπόντος. 1430, 9.
- κατορῦττειν] ὡς τέτταρα τάλαντα κατέλιπεν ὁ πατὴρ κατορρωγμένα. in arca absconsa, conclusa. 830, 6. κατορῦττειτο τὰ χρέηματα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 859, 9.
- κάτω] κερτόμενοι ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταῦταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω. 22, 23.
- κάτωθεν] idem quod κάτω. ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ. 21, 5. ὁ κάτωθεν νόμος. lex illi modo recitata proxima subjecta. 629, 16.
- κερχυρεῖν] taberna vel officina metallica, ubi metalla liquata granulantur, h. e. in minutos globulos contunduntur. 974, 16.
- κεῖσθαι] κείμενον αὐτῇ τὸ μετόκιον ἔτυχε. forte accidebat, ut æs ab ea pro inco-latus jure dependendum, reperiretur depensum et in tabulis pro depenso scriptum. 787, 27. ἔφη τὸ ἀργύριον αὐτοῖς εἶναι κείμενον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. 1156, 19. τὸ τῷ ὑφ' ἐαυτοῦ πρότερον κείμενον [id est, τεθειμένῳ] νόμῳ τάναντία θεῖναι. 720, 13. αἱ συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανεῖσάτο κείμεναι. 791, 6. τὰ τέλη κείμενα ἐκείνῳ. wenn es sich aus den Zollbüchern wiese, dass er die Ausund Eingangsgelühren richtig gemacht hätte [if it appeared from the toll-books that he had properly accounted for the import and export duties]. 887, 7. πρὸς τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῷ νόμῳ κειμένων [id est, γηραμμένων]. 972, 13.
- Κεκορπίσαι. 1398, 21.
- κενός] κενὴ λοίπορι. 19, 11. κενὸν ψήφισμα. 53, 7. κενὰς γὰρ χάριτας χαρίζῃ τοῦτοις. 306, ult. κενάτατον πάντων λόγον λέγουσι. 821, 11.
- κέντρον] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ σκορπίος ἦρκας τὸ κέντρον. 786, 4.
- κεράμιον] ἐπ' οἴνου κεραμίους Μενδαίους τρισηχίλοις. 926, 6. ταμίχους κεράμια ἔνδεκα. 934, 25. ἀποκλινθῆναι κεράμιον ἐλαίου. 1278, 24.
- κεραυνῖναι] κρατῆρα κεράσαι. 531, 25. πολλὰ τῶν πώλων ἀργυρῷ χρωταῖς πρὸς χαλκὸν καὶ μολύβδον κεκαρμένῳ. 766, 11.
- κερδαίνειν] διαρεῖν, ἀφ' ἧς ἐργὸν κερδαῶν μηδὲν, ἐὰν λάβω. 402, 4. κερδαίνειν ὃν ἐκείνος ζῆ χρόνον. 762, pen. ἐπὶ τῷ κερδαίνειν πᾶν ἂν οὗτος ποιήσειεν. 1121, 26.
- κέρδος] τίς οὗτω δυστυχῆς, ὅστις ἐαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται. 187, 7. μηδὲν ἕνεκα κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προηρέσθαι. 1429, 4. κέρδος ποιεῖν τὸν σῆτον. das Getrayde mit Vortheil absetzen [to sell corn to profit]. 889, 4.
- Κέρδων] Nomen servile. 1252, 28.
- κέρμα] κέρματα διδοῦς. offerens pecuniam. 549, 27.
- κευθμών. 315, 22.
- κεφάλαιον] οὐκ ἐφ' ἐκάστῳ τῶν ἀμελουμένων εὐδὺς τὴν αἰσθησιν ποιεῖ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. extremus finis rei, in quem omnes singulares actiones ad idem genus referendæ exeunt, vel propositus finis, ad quem omnes actiones collineant. 133, 15. δεῖ τὰ αὐτὰ εἶναι κεφάλαια τῆς δυνάμεως. 180, ult. coronis, cumulus impositus. δύο ταῦτα ὥσπερ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἐαυτῷ νεοεινευμένοις ἐπέθηκε. 520, 27. τὸ κεφάλαιον τῶν ἀδικημάτων. 815, 6. τῆς ἐμῆς οὐσίας ὄλον τὸ κεφάλαιον ἀνηρέκασι. 834, 5. ἐπὶ κεφαλαίῳ εἰπεῖν πειράσομαι. 1390, 24. βούλομαι ἡμῖν ἐπὶ κεφαλαίῳ ἐπαγγελθεῖν. 442, 20.
- κεφαλῆ] ἂν ἡμᾶς αὐτῷ ἐπὶ κεφαλὴν δεῖ τρέψαι. 381, 15. μη εὐθέως ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 11. τὴν δ' ἀδικον βλασφημίῳ εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρίπουσιν. 1488, pen. οἶον εἰς τὴν

κεφαλῆν αὐτῶν ἀποστρέφειαν οἱ θεοί. 1491, 9. ἄ σοι καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέφειαν εἰς κεφαλὴν. 322, 23. οἷς ἂν ἐκώτας καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἀναθεῖεν ἅπαντες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν. 323, ult. ὃ κακὴ κεφαλὴ. 442, 4. ἡ μισαὶ καὶ ἀναιδὺς αὕτη κεφαλὴ. 552, 22.

κιδεία, κατὰ Δημοσθένη, Julius Pollux. iii. 30.

κιδεμῶν ἡμῶν ἐφάνης. 614, 3. ἐπίτροπος καὶ κιδεμῶν. 988, 2.

κίδεσθαι τῆς πατρίδος. 96, 25. εὐηθες, τὰ οἰκεία αὐτοῦς προεμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κίδεσθαι. 129, 25. ἐνταῦθα ἡμῶν ἐφάνθη κιδόμενοι. 754, 8. κίδεσθαι φῆ τῆς πόλεως. 760, 17.

κιδεστής] *interdum uxoris pater, interdum uxoris frater, interdum sororis maritus.* δουὶς κιδεσταῖν παρεστηκότων, οὗς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀναεράγοιτε. 433, 19. ἔλοιτο ἐτέρῳ μᾶλλον ὀφείλειν, ἢ κιδεστῆ τὴν προῖκα. 867, 12. vitricus. 954, 7.

κιδεῖν] καὶ διὰ τοῦτο κιδεῖσθαι αὐτῶ. *ideoque se affinitatem cum illo contraxisse.* 1372, 25.

κικίς] *galla, Galläpfel [gall-nuts], quæ usurpantur a fabris cultellariis, ad inducendum nigrum colorem manubriis cultrorum.* 816, 20. 827, 3.

κικεῖν] τούτους κεκίησθε. 144, 12. ὑφ' αὐ [scil. σχολῆς καὶ ἡσυχίας] κεκικημένοι. 145, 27.

κῆπος] καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. 1155, 15. ὥστε μὴδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήρῳ. 1225, 14.

κῆς] *labes.* οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας, ὅστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς ὀφείας προνοηθεῖς. 1405, 1.

κῆρυγμα] δευτέρου κῆρυγματος ἤδη μοι τούτου γιγνομένου. 253, 7. κῆρυγματα ποιησαμένου Πορισάδου ἐν τῷ Βοσπόρῳ, per præcones invulgari pluribus locis curasset. 917, 24.

κῆρυκεῖον] μόνους ἡμῶν οὐδαμῶς ἐστὶν ἄνευ κῆρυκεῖου βαδίσαι. 1232, 4.

κῆρυξ] ὅταν Ἀλέξανδρος ἦλθε περὶ τούτων κῆρυξ. *internancius, interpres, conciliator.* 68, 15. τῷ δ' ὁ κῆρυξ καταρᾶται καδ' ἐκάστην ἐκκλησίαν. 319, pen. τοῦδ' ὅταν ἡ κῆρυξ καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένων. 399, 14. κῆρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε. ut, cantorem si quem deligere velitis, vocem ejus primum exploratis, eumque ad edendum vocis specimen vocatis. 449, 26. διόπερ καταρᾶται καδ' ἐκάστην ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ, οὐκ ἐάν τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾶ. 653, 6. intererat torturae mancipiorum. 1144, 7. μονονουχί ἰπὸ κῆρυκος παλωσῖσι τὰ κοινά. 1234, 15. ἦν γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τοὺς νόμους φωνῆν ἀφήσει, ταύτην κοινὴν τῆς πατρίδος [scil. φωνῆν] ἐστὶν ἠγεῖσθαι. 285, 10. τοῦ κῆρυκος ἐρωτῶντος, τίς ἀγορεύσειν βούλεται. 292, 3. οὐ πεύτανις, οὐ κῆρυξ,

οὐκ ἐπιστάτης, οὐχ ἡ προεδρεύουσα φυλὴ τούτου κρατεῖν δύναται. 797, 14.

κῆρυττειν] κῆρυττει αὐτὸν ἐκείνη τὰς πρώτας ἡμέρας, ἃς ἐξήτουν καὶ ἐκῆρυττον οἱ ἑνδεκα. 787, 17. κῆρυτταν ἐν Πειραιεῖ διατελεῖ. 1081, 23.

κίβδηλον καὶ ἀπιστον ὄλκον τὴν πόλιν ποιεῖν. 508, 15.

κιδώπιον] ἕσπερον εὐρίσκουσι τὸ γραμματεῖον ἐν κιδωτῶν τινί. 788, ult.

κικιλίς] ἀπὸ τῆς ἀσθενεῖς ταύτης κικιλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων. 776, 17. κικλεισμένης σοι τῆς παρρησίας, οὐ κικιλίσιν, οὐδὲ θύραις — 778, 12.

κίναδος] *vulpecula, homo nequam, veterator. eine Canaille [a rascallion].* 281, 22. τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τῶνδ' ἀρῶπιόν ἐστι. 307, 23.

κινδυεῖν] οἱ πολιτεύομενοι, δι' ὧν τὰ μέγιστα κινδυεῖται τῇ πόλει. 432, 26. κινδυεῖν οὐκ τὴν ἐπωβελίαν [pro περὶ τῆς ἐπωβελίας]. 835, 15. τὴν ψευδομαρτυρίαν. 1033, 1. οὕτως, ἐφη Iphicrates, τὸν στρατηγὸν δεῖν κινδυεῖν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γένηται, ἀλλὰ τὰ. 1457, 16.

κίνδυνος] ὅτι σε οὐ κατέστησαν εἰς κίνδυνον, φιλικινδυνότατος εἰ ἀνδρώπων. 501, 16. ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶ κίνδυνος. 611, 11. τῷ εἰς ἐμέ ἦκοντι κίνδυνῳ οὐχὶ συμφέρον πᾶγμα. 1311, ult.

κινεῖν] πάντα κινεῖται, κᾶν ῥῆγμα, κᾶν στέμμα — 24, 6. οὐχ ἤττησθε ὑμεῖς, ἀλλ' οὐδὲ κεκίησθε. 112, 5. ὅπλα. 216, 8. ὥσπερ τὰ ῥήγματα, καὶ τὰ σπᾶσματα, ὅταν τι κᾶκὸν τὸ σᾶμα λάθῃ, τότε κινεῖται, 294, 22. ad iram ciere. ταῦτα κινεῖται, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνδρώπωνς ἑαυτῶν. 537, ult. ἱερὰ χρέματα. 615, 22. 755, ult. τὸν ἔχινον κενικηκέναι. 1119, 4. τὴν μνήμη. 1489, 11. πέρα τοῦ μετρίου τὰ κινεσθηκότες ἐκίουν. 117, 7. οὐδὲν ὁμοίαν ὄντων τῶν νῦν τοῖς πρῶτερον, οὐδὲν ἠγούμαι πλέον, ἢ τὰ τοῦ πολέμου, κενικῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι. 123, 14.

κιστοφόρος, vel, quod alii præferunt, κιστοφόρος. 313, pen.

κίχρημί σοι τῶν ἐμῶν κτημάτων ὅτι βούλει. *usurpandum tibi concedo.* 1250, 11.

κλαίειν δάκρυσι. 872, ult. ὡς κλαύσαιτο Φρυγίαν, εἰ ἄβαιοι αὐτῆς. *es sollte ihm übel bekommen, wenn er sich an ihr vergriffe [he would come badly off, if he ventured to meddle with her].* 1357, 27. κλαίσεις citat e Demosth. Pollax I. 64. ubi Jungermann, in annotat. complures locos Demosthenicos indicat, in quibus hæc forma futuri legitur. Conf. e. c. Nostri p. 980, 23. καὶ τὰ παιδία κλαίσεται citat ex or. de F. L. Thomas M. v. κλαίει, ubi v. Oudendorp. v. 536.

κλείειν] τῶν ἐμπορίων κελεισμένων. 22, 27. κλείσατε τὸν Πορθημόν. 236, 16. 389, 5. κελεισμένης σοι τῆς παρρησίας, οὐ κικιλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοσούτοις ὀφλήμασι.

- 778, 11.
 κλείς] *clavicula, os corporis humani*. τὴν κλείην κατεγάτα. 247, 11.
 κλέμμα μὲν φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων. 236, 2. οὐκ ἐκ τισιν εἶναι τῶν κλεμμάτων. 736, 5.
 κλέπτειν] κλέπτουσι ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος. 492, 9. τοσαῦτα λαθεῖν ἀπ' αὐτῶν κλέψας. 1125, 27. κλέπτων τὰς ἀληθείας μαρτυρίας. celans, suppressens. 1136, 25. εἰάν τις μεθ' ἡμέραν ὑπερ σεντόκοντα δραχμὰς κλέπτῃ. 735, ult.
 κλέπτῃς] σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτῃς ὁ πατήρ, εἴπερ ἦν ὄμοίός σοι. 150, ult. ὅστις κλέπτῃς κακῶν ἀλλοτρίων ὑπέμεινεν ὄνομασθῆναι. 1119, 15. ὁ τὴν δόξαν τοῦ κλέπτῃς φανῆναι μὴ φοβῶν. 1120, 14.
 κληρονομεῖν τῶν ἀγαθῶν. 171, 24. εἴθ' οὕτως κληρονομοῦσι [vobis præripiant, in se transferunt interceptum] τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν. 690, 14. ταύτης γὰρ οὐκ εἶτι τῆς αἰσχρῆς κληρονομῶ. participo. 444, 13. ἀτιμίας. 762, 26. ἐπικλήρου εὐπόρου. 1311, 17. ὧν ἐτέροις προσῆκε κακῶν κεκληρονόμηκα. 1470, 18. κεκληρονόμηκε δύο οἴκων λειτουργούντων. 1046, 4. οὐδενὸς τῶν Ἁγίου. 1065, 25. τίς τῆς τούτου ποτηρίας μετ' ἀεῖας καὶ κακῆς δόξης κληρονομεῖν βουλήσεται. 800, 8.
 κληρονόμος τῆς δίκης. qui loco alterius satisfactionem seu pœnas ab aliquo violatore repetere debet, ad quem devolutum est jus pœnas repetendi. 521, 18.
 κληρονομοῖ σε καθίστησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τοῦ πατρὸς. 603, ult.
 κληῖρος] multa ad jus hereditatum hereticularum pertinentia habentur in or. adversus Macaritam.
 κληροῦν] εἰάν θ' ἀρχὴν ἠπιουὸν ἢ πόλις κληροῖ. ad sortiendum de honore quocunque tandem admittit. 997, 16. κληροῦν [sortiri iudices, h. e. judicia agitare] κλήρων [de causis hereditatum] καὶ ἐπικλήρων, ὅσοι μῆνες, πλὴν Σκιρροφοριῶνος. 1136, 1. προσερίθην κληροῦσθαι [sortis fortunam experiri] ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερασύνης τῷ Ἡρακλεῖ. 1313, 21. ὑμεῖς αἰτοῖ, πάντων ἀπὸ κληρονομίας Ἀθηναίων, καὶ πάντων εὐ οὐδ' ὅτι κουλομένον ἂν εἰς τοῦτ' ἁλαχρῖν τὸ δικαστήριον, μόνου δικάζεθ' ἡμῖν. 778, 2. εὐχόμενος, ὅτ' ἐκλήρου, μὴ ἁλαχρῖν τῶν ἐξίόντων. cum in ductu militari sors de te jaceretur, vota faciens, ut in numero ne esses in castra exeun-
 tium. 558, 15.
 κληρουχίαις] τῶν κληρουχικῶν καὶ κοινοικῶν. 182, 16.
 κληροῦχος. 91, 15. 163, 5. ubi orator colonos ab Atheniensibus in Cherrhonesum missos sic appellat.
 κληρωτὴς διαίτητής. 862, 1. ἀρχὴ κληρωτή. 608, 1.
 κλήσις εἰς τὸ πρυτανεῖον. 351, 2. citatio partium litigantium ad forum. 640, 25.
 collato versu 22.
 κλητεύειν] citare ad iudicem, diem dicere. 277, 15. 890, 17. ἀναγκάσω αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνησθαι, ἢ κλητεύσω αὐτόν. 1354, 4.
 κλητῆρ] subscriptor. κλητῆρα οὐδ' ὄντιον ἐπιγραφέμενος. 542, 19. καὶ γὰρ κλητῆρας ἔχων προσεκαλεσάμενον αὐτόν. 911, 14. ὡς περ κλητῆρες δύο, μόνου ὄντες. 1017, 6. ὅτι προσεκληθήν ὑπ' ἐμοῦ [ad magistratum], οἱ κλητῆρες μεμαρτυρηκασιν [qui me comitabantur citantem]. 1147, 6. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται. 1254, 5.
 κλητώρ] eodem significatu. κλητῶρες. 244, 4. 1147, 6.
 κλίειος] habilis lectis inde paradis. ξύλα κλίεια. 816, 19.
 κλίη] ὑπὸ κλίην ὑποδοῦτο. 609, 16.
 κλινοποιός. 816, 9.
 κλίσιον] cella, popina, taberna, lupanar. Schenke, Kneipe, Bordel [an inn, hedge-inn, brothel]. 270, 10.
 κλοπῇ] οἷον τῆς κλοπῆς. ἐρῶσαι, καὶ σαυτῶ πιστεύεις; ἄπαγε. 601, 19. κλοπῇ τοσούτων χρημάτων. 1113, 17.
 κλύδων] κλύδωνα καὶ μαγίαν τὰ καθεστῆκα ἠγούμενος. 442, 18.
 κλώζειν] ἐσυρίττετε καὶ ἐκλώζετε. 586, 17. κναφεύς. 1259, 1.
 κνήμη] ἔλλη ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν. 1248, 27.
 κνισσῶν ἀγυιάς. 530, pen. 531, 6. 1072, 21.
 κούλος] καταβάς νυκτὸς εἰς κούλην ναῦν. 883, 21. ὅτι κακὸν ἐν κούλῃ νηὶ γίγνεται. 883, 25.
 κοινολογεῖσθαι. 273, 1. et 10.
 κοινός] τὰ κοινὰ [scil. πράγματα, vel ἀναλώματα] διοικεῖν. expensas publicas administrare iisq; satisfacere. 15, 21. τὰ μὲν κοινὰ, κοινὰ νομίζοντας, καὶ μετέχοντας τὸ μέρος, τὰ δ' ἐκάστου ἴδια τοῦ κεκτημένου. 143, 5. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου. tanquam locum, vel sententiam communem in medium projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret. 390, 6. τὸ κοινόν [scil. δημοκράσια, vel χρηματοφυλακείον] publicum ærarium. 690, 9. οὔτε ἦν εἰς τὸ κοινὸν ἀνεήνοχεν. neque in communem massam hereditatis intulit. 1030, 13. ἐν κοινῷ βουλευτήριον. communi consensu senatus cum plebe. 257, 3. κοινός, civilis, καὶ φιλόδηρος. 315, ult. ὑμεῖς μὲν ἔστε κοινοὶ καὶ φιλόδηροισι. 1018, 4. πολιτικῆ καὶ κοινῆ κοίθεια χρημάτων. civile et ad omnes porrectum auxilium pecuniarium. 329, 7. λόγος δίκαιος καὶ κοινός [civilis] καὶ ὑπὲρ πάντων. 524, 14. τοῖς κοινούς παρελθῶν νόμους. 977, 14. ubi leges, civibus omnibus communes, quatenus cives sunt, opponuntur iis legibus,

quæ propriæ scriptæ sunt certo cuidam civium generi. τῶν ἱερῶν καὶ κοινῶν μετέχειν, subaudi δικάσιον. participare divina et civilia vestra jura vobiscum, quæ civibus omnibus sunt communia. 1500, 4. μὴ πείσαντα τὸν δῆμον, μήτε κοινὸν τὸ πρᾶγμα καταστήσαντα. re non ad omnes relata, ut libera possent consilia et arbitria de ea ab omnibus agitari. 1357, 13. τὸ γὰρ ὀρθῶς ὅτι πρακτικὸν ἔστι, νέον ὄντα δοικμάσαι, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ γνώμης φρονίμου κοινὸν σημείον ἔστι. commune indicium est, perinde hujus, atque illius. 1408, 9.

κοινοῦσθαι πρᾶγμα. inter se communicare. 890, 13.

κοινοῦν[εῖν] μήτε τῶν ἐν Ἀμφικτύοσι κοινοῦν[εῖν] ἐθέλῃσαι. 381, 27. οὐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅτω κοινοῦσθαι, ἀλλὰ νοῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς. 780, 11. μεθ' ἀπάντων τῶν ἀποθανόντων ὅσοι ἄτ' ἂν ἦ, κοινοῦσθαι. 1437, 14. ἦσαν γὰρ ἂν, ἦσαν μοι φίλοι τῶν αὐτῶν [scil. βουλευμάτων, vel κλοπῶν αὐτοῖς] κεκοινοηκότι. 410, 10. ἐνδεκάζοντα τούτοις καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν [id est, πονηρευμάτων κρυφίων καὶ ἀπορρήτων] κοινοῦσθαι. 1335, 7. ubi proverbialis est dictio. μετάλλου. 977, 21. κεκοινοῦσθαι τοῦ μνήματος τούτου. 1078, 2. ἕως οὐδὲν οὔτε σεμνὸν, οὔτε σπουδαῖον εὐρήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινοῦσθαι. 808, 17. δικαίως δεῖ τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινοῦν[εῖν]. 142, ult. κοινοῦν[εῖν] τούτω μηδένα μηδένος, μήτε πυρὸς, μήτε λύχου, μήτε βρωτοῦ, μήτε ποτοῦ. 789, 3. κοινοῦν[εῖ] οὐδὲν φιλανθρωπίας, οὐχ ὀμιλίας οὐδεμίας. 786, 3. κεκοινοηκότες τοιαύτης φιλαπεχθημοσύνης. communem inter se habentes. 1268, 15. Cum dativo. ἀλλὰ τί ταῦτα κοινοῦν[εῖ] τῷ γένει. quid hoc facit ad inquisitionem in alicujus genus. 1509, 23. τὸν περὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων γνώμην ἀποφαινόμενον κοινοῦν[εῖ] τοῖς ἀπ' αὐτῶν γειομένοις, participare, sive laudem, sive reprehensionem ex eventis existentem. 1436, 11. κοινοῦν[εῖ] ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς πεπολιτευμένοις. pertinere etiam hoc ad res a me in rep. gestas. 244, 20.

κοινοῦν[εῖν] βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι. 118, 14. Ἄρα γε μικρὰν ἠγείσθε βλάβην τὸ τὸν ἅπαντα βίον ἐν κοινοῖα τῆς τούτου δόξης καὶ τῶν ἔργων εἶναι. 999, 27.

κοινοῦν[εῖν]. 182, 16. v. Harpoer.

κοινοῦν[εῖν] ἔχετε καὶ τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἀναλωμάτων. 129, 12. ὡς ἄρα ἐγὼ πάντων, ὃν κατηγορῶ, γνώμης γίγνομαι. 404, 12. οὗς ἐν ἅπασιν τοῖς ἱεροῖς ἐπὶ ταῖς θυσίαις σπονδῶν καὶ κρατήρων κοινοῦν[εῖν] πεποιήσθε. 431, 19. κοινοῦν[εῖν], consors, socius negotiationis. ein Handlungsgesellschafter, Compagnon [a partner]. 909, 15. 915, 27.

κοινῶς ἰδέσθαι ἀκούειν. animo æquo, et ambabus partibus pariter patulo. 1436, 24.

κοιταῖος ἐν τῇ χώρᾳ γίνεσθαι. ruri manere per noctem, ab urbe abesse. 238, 6.

κοκκίζειν, de cantu gallorum gallinaceorum e Demosthene citat Julius Pollux V. 89.

κολάζειν et τιμωρεῖσθαι copulantur. 122, 22. ὅς γὰρ ἂν ἡμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25.

κολακεία] ταῖς κολακείαις οἱ πλείστοι ψυχαγοοῦμενοι. 1099, 9. τοῦτους τῆς ἀγαν κολακείας ἐπισχίστε. 1128, 16. τεθιᾶναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακεία [id est, πρὸς κολακείαν, aut ἐκ κολακείας] ποιῆσαι τι Φιλίππῳ [scil. πρὸς χάριν, vel προσφιλῆς]. 127, pen.

κόλαξ] οἱ δὲ τοὺς κόλακας, καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς, μᾶλλον ἢ τὰς μάχας δεδίασι. 155, 6. ὅς εὐτυχοῦνται ἔστι κίλαξ, καὶ ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης. 1121, 5. ἡμᾶς ἀξιοῖ τοὺς αὐτοῦ κόλακας καὶ ἡμετέρους ἠγείσθαι φίλους. 1448, 24. κόλπος] γαῖα δὲ πατρὸς ἔχει κόλπος τὴν πλείστα καμνόντων σώματα. 322, 14. ἐνδεμένης εἰς τὸν κόλπον. 1156, 26. περὶ τὸν Ἀργολικὸν κόλπον. 1237, 9.

κομιδῆ] recuperatio amissi. τῆς εὐβουλίας ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνι κομιδῆν. 1416, 7. depensio debiti æris a parte debitoris, vel recuperatio ejus a parte creditoris. οὐκ ἐν τὴν κομιδῆν γένεσθαι τούτων τῶν χρημάτων. 987, 13. adverbialiter, plane, profecto, prorsus. ἀπλῶς καὶ κομιδῆ τετυφαιμένως. 665, 13.

κομιζέειν] afferre. ἐπὲρ τοῦ τάκει χρήματα ὀφειλόμενα, ὡς εἶπῃ, κομισαί δειρο, λειτουργεῖν. 59, 1. adducere in medium, coram sistere, exhibere. ὅταν τις τὸ σῶμα παραδιδῶ κομισᾶς, de servo vel ancilla cuius corpus herus ad torturam præbet. 1142, pen. ἵνα κομισῆ τὴν ἀνθρωπῶν καὶ παραδιδῶ μοι. 1143, 10. 1144, 6. In passivo: veli navi. ὥσπερ ἐν πλοῖω τῶν μὲν ἱστῶν, τῶν δὲ κώπας ἀποφανομένων κομιζέσθαι. 1465, 7. In medio: recuperare, auferre, lucrari. τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε. 42, 13. θάνατον τὴν ζημίαν ἡφισαμένον, ἂν τις εἴπω κομιζέσθαι. Salamina oportere ab hostibus recuperari. 420, 24. πόθεν οἱ μὲν [morte multati] τὰς ψυχὰς, οἱ δὲ [carcere, exsilio, ignominia affecti] τὸ μὴ δεινὰ πεπονήθειν κομιεῖνται; 792, 15. ἐπὶ τὴν πράσσειαν ἀκολουθοῦντα κομιζέσθαι τὴν καταδίκην. ut me comitatus ad mensam numularij, ibi a me acciperet summam æris, qua multatus essem. 1154, 27. τῇ ὑστεραία ἐκομισατο τὸ ἀργύριον τῆς δίκης. res, quod ipsi sententia judicium addictum esset, ut a me ipsi dependendum. 1162, 17. οὐκ ἀνεπιτόχασι, in indicem non retulerunt, κεκομισμένοι ταύτην, cum tamen eam ab illo recuperarint, penes quem oppugnata hæserat. 1031, 9. ἐν ᾗ [epistola] ὑπέσχετο τὴν Κεῖρήνην κο-

- μειῖσθαι τῇ πόλει. wieder dazu verhelfen [to procure again for it]. 670, 26. 671, ult.
- κόνδυλος] ὅταν κόνδυλος. 537, ult.
- κοῖσμα] καὶ κρήνας, καὶ κοῖσματα. 175, 4.
- κοιῶν] ἐπάλλξεις, ἀς κοῖωμαι. 36, 16. ἂ οἰκοδομῆϊτε, καὶ κοῖωῃτε. 689, 24.
- κοινορτός] appellatio probrosa Euctemonis. 547, ult.
- κοπρᾶν, κοπρᾶνος] oletum, sterquilinum, latrina: an κοπρᾶνης, νοῦ] redemptor stercoreum in semitis abjectorum. οὐδὲ τῶν κοπρᾶνων ἐπιστάτας ἐλέσθαι. 785, 13.
- κόπτειν] κοπτόμενοι ταῖς στρατείαις. molestissimis et inexplicabilibus militiarum laboribus fracti, macerati. 22, 22. κόπτειν τὴν θύραν. pultare. 1156, 18. μήθ' ἡμῖν ἐνοχλῶ, μήτ' ἑμαυτὸν κόπτω. fatigem. 1439, 13. 1446, 15.
- κορδακισμός] κορδακισμούς οὐ δυνάμενος φέρειν. 23, 13.
- κορεῖν] evertere, τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν. 313, 12.
- κόρη] virgo, puella nondum nupta. τῆς ἀδελφῆς ἐστὶ παιδὸς οὐσης κόρης. quorum alterum prius indicat, eam tum adhuc impuberem fuisse, nondum nubilem, ulterum posterius, nondum nuptam, neque viram passam. 540, 5.
- κόρος] τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα τὸ ἄχει κόρου. 400, 2. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον. continere petulantiam et superbiam ex affluentia copiarum natam. 422, 4. κῆρον παύειν. 423, 1.
- κόρρη] ὅταν ἐπὶ κόρρης. 537, ult. Ταυρέαν ἐπάταξεν ἐπὶ κόρρης. 562, 9.
- Κορυφαῖος ἡμερᾶν τῆς φυλῆς. 533, 24. plures ergo erant ἡμερᾶνες, quorum princeps Κορυφαῖος appellaretur, an voc.
- Κορυφαῖος] scholium est vocabuli ἡμερῶν?
- κοσμεῖν] τὸν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα. 321, 14. εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ. 422, 5. κοσμήσαντες τὰ ἱερὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων. 597, 10. κοσμεῖν καὶ περιστέλλειν. 958, ult. ἐτάχθην κοσμηῖσαι τὸν τάφον. 1393, 3.
- κοσμιότης] modestia, lenitas orationis. ἐν ἀπορήτῳ δὲ καὶ διὰ κοσμιότητος. 1372, 13.
- κόσμος] οἰκοδομήματα μὲν γε καὶ κόσμον τῆς πόλεως, καὶ ἱερῶν καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἀκολουθῶν τοῖτοις. 174, 20. τὸν ὅλον κόσμον [orbem rerum creatarum] καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ὄρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 18. κόσμον [κατεσκευάσα τὴν ναῦν] ὡς εἰν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα. 1208, 18. κόσμον χρυσοπάστον ἔχειν. 1217, 20. ὥσπερ εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστῶτος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλκοι. 1396, 15. καὶ γὰρ ταῦτ' ἐκείνοις ἂν εἴη μάλιστα ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ. eos ornet. 1400, 13. μετὰ κόσμον [id est, κοσμιότητος] καὶ σιγῆς ἀκούειν. 1421, 9. ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος συναρτάττεται καὶ διαφθείρεται κατὰ τοῦτον. 775, 18.
- κουρεῖν] tonstrina. οὐδὲ προσεφόιτα πρὸς τούτων τι τῶν ἐν τῇ πόλει κουρεῖων. 786, 8.
- κουφίζειν λόγῳ τὰς παρούσας συμφοράς. 1400, 7.
- κράζειν] βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγώς. 271, 11. 294, pen. 784, 19.
- κρατεῖν] τῆς ἡμετέρας ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτικος Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτικε. 112, 3. κρατεῖν τὸν ἀγῶνα. in certamine vincere. 520, ult. καὶ οὐ πάντα γε ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἦν κεκρατημένος. 1010, 18. ἢ τὸν καλύοντα κρατεῖν. aut si vel unus intercedat, potior ejus esto sententia. 1069, 4. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζωσιν, οἷς ἂν ὀ δαίμων παραδῶ, κρίνεται. 1394, 23. τὰς ἀρχὰς ἀπάσας, ἅμα τῶ τὸν ὑπηρέτην εἰπεῖν μετὰστῃτε ἕξω, τῶν νόμων κρατεῖν. gaudere plena potestate jussu legum exsequendi, vim legum exercendi. 776, 24. κρατεῖν τοὺς ἄρρένας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἄρρένων. potiores jure mares esse feminis. 1067, 7.
- κρατῆρ] κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινῶς. 431, 19. κρατήρων εἰργεσθαι τὸν ἀνδροφόνον. 505, 15. κρατῆρας ἰστάμεν κατ' ἀγυῖας. 531, 10. κρατῆρα κερᾶσαι. 531, 25. κρατῆρας ἰστάμεν καὶ χροῦς. 1072, 21.
- κρατηρίζειν] sacris arcanis initiare, vel imbuerе, oratere aquæ pleno, quæ super initiandorum capita effundebatur. 313, 16.
- κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις δίδοναι. 381, 12. κατὰ κράτος, luculenter et invicte, ἐξέλεγχόμενος τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν. 913, 15.
- κραυγάζειν. 1258, 26.
- κραυγῆν ἀκούσῃτε πρὸς τῷ δικαστηρίῳ. 764, 21. μὴ καταπλαγῆτε ὑπὸ τῆς τούτου κραυγῆς. 1024, 2. κραυγῆν καὶ θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποιουν. 1258, 2. κραυγὴ καὶ βοή τῆς μητρὸς καὶ τῶν θεραπευίδων ἦν. 1295, 25.
- κρέας] τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ὅχρητο λαβὼν παρὰ τοῦ παιδὸς, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φρέατορες. 1078, 23.
- κρήνη] κρήνας καὶ λίχους. 36, 17. 175, 4. αἰ κρήνας καὶ τὰ φρέατα πέφουκεν ἐπιλείπειν. 186, 15.
- κριδαῖ] τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε. 1039, 12. τὰς κριδαῖς πωλῶν ὀκτακαιδεκαδράχμους. 1045, 4. κριδῶν βρεχθῆναι καὶ ξηρανομένουσιν ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδύμους. 1278, 21. De κριθῶν Demosthenes v. Schol. ad Hermog. π. ἰδεῶν, p. 415.
- κρίνειν] cernere, discernere, discernere, disceptare, dirimere, rem quameunque dubiam, ut litem, aut exitum belli. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας. 25, ult. εἰ ἐκρινόμεν μὲν ἐγὼ, κατηγόρει δ' Ἀίσχίνης, Φίλιππος δ' ἦν ὁ κρίνων, citat Schol. Herm. p. 67, 33. locus est p. 407, 22. χωρὶς κρίνειν [id est, χωρίζειν] τοὺς τ' εὖ καὶ σαφῶς, καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας. 1341, 16. τύχη τὴν οὕτω κρίνανταν τὰ πράγμα-

τα. 327, 22. ἀγνώμονος τύχης, οὐχ ὡς δικαιοῦν ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα. 1468, 16. πᾶσιν τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Δικουζῶν ἐκρίνετε. multa præ-tensionum, seu controversiarum a solo verbo, vel a sola auctoritate Lycurgi disceptabantur, ut, prout ille quodque, seu affirmaret, seu negaret, seu probaret, seu improbaret, id ita ratum et certum haberetur. 1476, 1. interpretari, ut onirocrita somnia. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβάν ἕκαστα τῶν προὔπαρξάντων κρίνεται. cujusmodi est extremum quodque eventum, ejusmodi fuisse etiam superiora omnia instituta judicantur. 12, 17. E fine solemus anteriora interpretari. Ende gut, alles gut [all's well, that ends well]. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζωσίν, οἷς ἂν ὁ θεὸς παρὰ δῶ, κρίνεται. 1394, 24. τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δις καὶ τρίς περὶ θανάτου κρίνεται. muss über sich Halsgerichte halten lassen. muss über sich erkennen lassen, ob er den Hals verwirkt habe [must be capitally tried, tried for his life]. 53, 26. κακούργου μὲν κρινέτω ἀποθανεῖν, nach Urthel und Recht [according to law and justice], στατηγὸν δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις. 54, 1. κρίνεσθαι ταῦτα, spectari, μὴ τῆ τοῦ προστυχόντος ὀργῇ, μηδὲ βουλίσσει. 1263, 4. ἢν οἷς ἅμα κρίνων, κριθῆσθε ἀποσδόκα παρὰ πάσι. 1417, 8. κρινεῖται ὃν ἂν βούλοσθε, ὀργισθέντες· ἐγὼ δὲ βούλομαι τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν ὀφθῆναι πρότερον ἀμνημονεύουσιν, ἢ τοὺς πολίτας κρινόντας. in jus vocantes, cognitioni forensi subijcientes, vel etiam condemnantes. 1432, 18. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετε ὁποῖον τί ποτ' ἐστὶ, δικιμάσαι δεῖν ἂν αἰτήσθε. 1442, 6. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις. 1467, 14. Sa-pe accusare, in jus vocare, diem dicere, reum facere significat. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τούτον. 230, 7. 581, 13. μήτε κρινέτω. sine formali processu juris, ut causa ejus neque ab accusatore ad iudices deferretur, neque a iudicibus decerneretur. 610, 13. ὑπισχνόμενον κρινεῖν, εισάξει, παραδόνει, τὰ τοιαῦτα δὲ. 781, 1. ἐπὶ τὰ γραφὰς κέκρικας με. ibid. 6. ἐμ παντὸς τρόπου τὸν κρινούντ᾽ αἰνας καὶ συκοφαντήσοντα ζητεῖν. ibid. pen. τούτω μὲν ὄντ' ἐμοὺς μέγιστος ἐξέσται κρίνειν. 920, ult. περὶ ὧν δ' ἂν μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα κηραιτίασθαι, πῶς οὐ δεινὸν, εἰ τοὺς παῖδας ὁ βούλομαι κρινεῖ. 1306, ult. Denique etiam condemnare significat. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες, quæ est atrox injuria atque contumelia legum et iudicum auctoritatis oblata. 215, 4. εἰ τοὺς ἄλλους ῥαδίως κρίνων, ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιήσεις. 581, 13. εἰ διὰ τὴν αὐτὴν πρόβασιν τοὺς μὲν θανάτου κρίναντες, τοὺς δὲ στεφανώσαντες φανεῖσθε. 1230, pen. οὕτως ἐπαύσαντο οἱ Ἀρσποκα-

γῖται κρινόντες τὸν Θεογένην καὶ δεξιζόμενοι αὐτῷ. 1373, 13.

κρίσις] ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις ἐμοὶ τούταν τὴν κρίσιν εἶναι νομίζω. c rebus a me in rep. gestis spectandum et arbitrandum judico, rectene ista et convenienter facta et ex vero scripta sint. 244, 14. τὴν δόξαν τοῦ πολέμου τοῦ δικαίου δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι. 62, 24. ἐπεὶ θητοῖς ἐκ Διὸς ἦδε κρίσις. hoc factum, vel effatum. 322, 15. κριτὴς τῶν πεπραγμένων. 17, 16. προδιαφθεῖρας τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν. 520, 26.

Κρόνια] Κροῖων ὄντων. 708, 13.

κρόταφος] εἶπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς πτέραις φορεῖται. 38, 1.

κροτεῖν] plaudere, assensum plausu significare. 586, 20. pultare, pro κρούειν μετὰ κρότου. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκυῶσιν ἤξιον ἀντὶ πτερυγῶν τὰς πτελεράς. 1259, 21.

κρότος] τοσοῦτον κρότον καὶ δόρυβον καὶ ἐπαῖνον γενέσθαι παρὰ πάντων. 402, 8. 519, 9.

κρύβδην] ἐτέραν δὲ τὴν κρύβδην φῆσον τοῦ φανερώς θορύβου. 142, 26. οὐδὲ γὰρ εἰ κρύβδην ἐστὶν ἡ φῆφος, λήσει τοὺς θεοῦς. 415, 25. μὴ ἔλαττον ἐξαμικρολίαν, οἷς ἂν δόξῃ κρύβδην φηφίζομένοις. 715, 4. 1375, 16.

κρύπτειν] λάθεα καὶ ἰδέα, κρυφάμενοι τούτους, ἐπράττομεν ταῦτα. 1033, 9. οὐδὲ κρυπτεται τὸ πράγμα. 873, 20.

κτᾶσθαι] πολλοῖς τὸ φυλάξει τάγαθὰ δοκεῖ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον. 16, 3. δυναμὴν ἐσεάειν. 20, ult. πολλὸ ῥᾶον ἔχοντα φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι. 25, 23. εἰρήνην τούτοις, ἃ μηδ' ἤλπισαν πάποτε, κτησαμένην. 429, 19. οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων κτᾶνται μὲν τάγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ τῷ μηδενὸς καταφρονεῖν. 472, 2.

κτέανα] οὐδ' ἱερῶν κτέανων, οὔτε τι δημοσίων φειδόμενοι κλέπτουσιν. 422, 8.

κτῆμα differt ab ἔγκτημα. 87, 8. κτήματα, fundos, ἔχων ἐν Βιωτίᾳ. 239, pen. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὰν, τὰ τοῦ πλούτου πεσοῖται μικρά. 617, 8. κτήματα περιεστὶν αὐτῷ ἀνάανα, τὰ μὲν τῶν ἔργων ἡ μήμη. 617, 16. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα. nobis in hereditatem immigratibus, aut immigrare conantibus. 1090, 8. κτῆμα, peculium, officina, res quæque possidentis propria, ubi negotiatio cujusque suo periculo exercetur, nemine alio interveniente, opponitur τραπεζῇ, vel ἐργασίᾳ, tabernæ numulariæ, ubi pecuniæ alienæ sænore exercentur, parte lucri alia ad dominum, alia ad numularium redeunte. 947, 26.

κτῆσις] παρῳμοῖον ἐστὶν ὥσπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως. 12, 9. tres modi legitime aliquid acquirendi et possidendi. πῶς ἂν τις γένοιτο βεβαιότερα κτῆσις τῆς — 165, 8. κτῆσις ἀγαθοῦ. 328, 13. εὐνοίας, ἢ δόξης. 328, pen. πρὸς κτῆσιν χρημάτων ὁ δῆμος οὐδὲ πῶποτε ἐσπούδασε, πρὶς

- δι' ὁξέως ὡς οὐδὲ πρὸς ἕν ἄλλο. 617, 10. δυοῖν ὄντων ἀγαθῶν, τοῦ εὐτυχεῖν — καὶ τοῦ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 5. τὰς κτήσεις τῶν χρημάτων καὶ τὰς τῶν κατὰ βίον ἠδονῶν ἀπολαύσεις παρὰ τοῖς χηστοῖς ἀνθρώποις ὑπερβαρμείας. 1389, 14.
- Κτήσεις Ζεύς. 531, pen.
- κυαμείσθαι] per sortem creati, de magistratu. 7-17, 3.
- κύσμος] κύμους ἐφθούς βοῶσα κατὰ πᾶν τὸ θίρος ἐπλανᾶτο. per vicus urbis vagabatur, proclamans fabas venales. Locus hic olim legebatur in libris Demosthenicis p. 270, 27. post πῶθεν γὰρ ἄλλοθεν, ut suspicor, uua cum aliis quibusdam, quæ Critici quidam, ut nimis putida et plebeia suppresserunt atque cancellarunt, teste Hermogene p. 317.
- κυβεῖν] ἀλλ' οὐτ' ἐκυβέειν τὴν ναῦν. 293, 6. 929, 13.
- κυβερήτης] ὅταν δὲ ὁ κυβερήτης ἀσποφαλῆ, κοινὴ τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατσκεύασε. 801, 14.
- κύειν] τῶν γυναικῶν ἔσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἰκοῖς τῶν ἀνδρῶν τῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν. 1076, 16.
- Κυζικηνός] scil. στατήρ, numus aureus. 570, 15. quantum valeat ad monetam Atticam. 914, 11.
- κύκλος] οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, εὐδὲ τοῦ Ἄστεος. 325, ult. κύκλω ἐπορεύοντο. sursum deorsum, hac illac, nulla certa itinervis via atque ratione, neque proposita, neque observata. 389, 27. κύκλω τῶν ἀγορῶν μετ' Ἀίσχίνου περιέρχεται. 411, 16. κύκλω φειγῶν τοῦ νόμου. ab alia lege ad aliam in orbem confugiens, ubi ab omnibus per vices exclusus fuerit rejectus. 731, ult. ἔξωθεν δὲ κύκλω περίεισιν. 780, ult.
- κυμβίον. 558, 17. 565, ult. κυμβίον ἐξ οὗ ἔπιε. 1156, 25. 1157, 5.
- κυνία] Mütze [caps]. εἰ τὰς κυνᾶς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες. 1377, 10.
- Κυνίσταργες] καθάπερ ποτιῖ ἐνθάδε οἱ νόθοι [συνετίλειν] εἰς Κυνίσταργες. 691, 13. unde colligitur, eum morem ætate Demosthenis desuisse. 736, 7.
- Κύπριος] gentile, non de insula Cyprio, sed de Attico quodam demo, seu municipio ductum. 249, 13.
- κύπτειν εἰς γῆν. 332, 12.
- κύριος] penes quem est potestas, arbitrium, auctoritas, fides rei, cuius est addicere, deducere, tribuere, denegare, absolvere, condemnare, imperare, vetare, denique penes quem summa rerum est. κύριος αὐτὸς ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν. 36, 27. κύριος τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι καὶ διὰ τούτων ἅπαντα πράττειται. 37, 1. 175, 16. αἱ τῶν παραλλήλων δέσεις καὶ σπουδαὶ — ὡς ἵνα καλῶτε — οὐχ ἵνα κυρίας τοῖς ἀδικούσι ποῖται. ratas faciatis, effectui delis. 341, 12.
- τὰς συμφορὰς, αἷς δ' ἰμᾶς ἐχρήσαντο οἱ ἄνδρες οὗτοι πάντα τὸν χρόνον κυρίας αὐτοῖς γεγενημένας. certas, veras, vere factas, perpetuo manentes, quæ rarsus infectæ fieri nequeant. 476, 25. (παῶς οἶν τε τὰ αὐτὰ κύρια καὶ μὴ κύρια εἶναι, citat Schol. Hermog. p. 106, 16.) τοὺς νόμους κυρίως ποιεῖ τοῦ δεδρακότος, locum facit juri civili, ut præcepta ejus in corpore delinquentis plena cum libertate exerceri, et executioni dari possint. 630, 19. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι. potestate armato, consensu Græciæ collata, pro arbitratu suo contributionum modos imperandi. 689, ult. νόμος εἰ κύριος γενήσεται. si sanciat, rata habeatur, consensu usuque probetur. 700, 8. ἀπαλλαγῆ κυρία. 944, 11. οὐ τνικαυτ' ἔλεειν, ὅταν οὐδὲν ἔσται πλέον τούτω, ἀλλὰ νῦν, ὅτε κύριος καθίστατε σῶσαι. cum penes vos est eum saluum servare. 962, 19. κύριον ἐπιγραψάμενος τὸν ἀδελφόν. pro legitimo herede scribi curans. 1054, 17. τούτωδε κυρίως εἶναι τῶν χρημάτων. his certum et ratum jus bonorum hereditati relictorum petendorum et usucapiendorum competere. 1067, 3. 11. οὐκέτι τῆς οὐσίας, ἐφ' ἣ ἔγκαταδέλιπτε τὸν υἱὸν κύριος ἄν. 1090, 22. εἰν μὲν ἐπίκληρος τις ἦ, τὸν κύριον ἔχειν ei virginem illam jus esse domum ducendi, cui ex jure civili eam in matrimonium petere atque auferre liceat: εἰν δὲ μὴ ἦ, ὅτω ἂν ἐπιτρέψῃ, cui illa virgo se sponte sua permisit, κύριον εἶναι, illi jus esse eam domum ducendi atque pro matrefam, legitima habendi. 1134, 20. φάσκων ἀεὶ μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν. eadē, qua sententia peremptoria a jure foret pronucianda. 1190, 3. σίτου δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ. ei, cujus in potestate ad elocandum, et cujus in tutela esset mulier. 1362, pen. οὐτε τῆς τύχης κύριος ἦν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. 293, 7. κυρίαν ποιπτάμενος [scil. τὴν τῆς ἐξούλης δικῆν]. impetrato, ut actio de vi in Bæotum instituta, a magistratu pro legitima et rata declararetur. 998, ult. ἐπεὶ ἦκεν ἡ κυρία τοῦ νόμου, id est, ἡ ἐκ τοῦ νόμου τεταγμένη. 544, 19. τὰ κύρια [scil. μέρη τῆς πολιτείας] ἅπαντα ποτ' ἔστιν ἐν ἐκαστῇ τῶν πόλεων, οὗς ἔδει τοῖς ἐστέσις κολάζειν —. 424, 11. μὴ χειρωτέραν τὴν τούτων ἐχθραν τῆς παρ' ἡμῶν χάριτός μοι γενέσθαι. 1474, 5.
- κύριως δόντος τοῦ πατρός. rechtskräftig, rechtsbeständig [legally, validly in law]. quod pater tuus illam ei uxorem dedisset, idque ideo, quod ei confessum et haud controversum jus dandi esset. 954, 20. κύριως filius appellatus is, qui legitime fuerit adoptatus. 1095, 8. λαβεῖν δὲ ἡ κτήσασθαι τῇ πόλει κύριως ἀγαθὸν οὐδὲν ἂν βούλωντο. proprium et perpe-

tuum, quod totum sit reip. et unde nihil ad ipsos privatim redeat. 1459, 25.

κίνας τοῦ δήμου. 782, 7. τοὺς γενομένους κίνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν. 782, 15. κίνα ἀγεννή και φαῖλον οὐδεὶς ἐπὶ πόμνια ἐπιστήσσει φυλάττειν. 807, 3. μείναντες τὴν ἐπὶ κινὴ [scil. δύντι] ἡμέρας δέκα ἐν Ἑλλησπόντῳ. post occasum Canicula. 927, 3.

κώδων] ταῦτα οὗτος μοινοῦ κώδωνας ἐξαφάμεινος διασπράττειται. 797, 13.

κωλύειν] ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. 1069, 4. κωλύει οὐδὲν, ἔφθ. 1154, 18. οὐδὲν ἂν αὐτοῦ ἐκώλυε τεθῆναι. 1230, 22. οὐ γὰρ ἂν τὰς γ' ἴδη γενημένη κωλύσαι δυναθήμεν ἂν. 1432, 27. κωλύειν, μὴ ἐπιτρέπειν. 175, 25. κωλύει τοὺς ὀηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην. interdiceret, ne exportare audent. 1040, pen.

κωλυτῆς] εἰ δ' ἔδει τούτων κωλυτὴν φαιῆναι. 248, pen.

κωμάζειν. 321, 16. κωμάζει ἐν ταῖς πομπαῖς ἄνευ τοῦ προσωπείου. 433, 2. ἐκώμαζες [Neera] μετ' αὐτοῦ. 1356, 1.

κώμη] διεκισμένους κατὰ κώμας. 366, pen. κώμας] pars quædam et ritus Bacchanalium. 517, pen. commissatio. ὡς ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ κώμων, ἔχων αὐτὸν ἤλθεν. 1356, 4.

Κῶος οἶνος. 933, 15.

κώπη] κώπας τις ὑφέιλετο. 170, 12. ὥσπερ ἐν πωλοῖ, τῶν μὲν ἰστῖν, τῶν δὲ κώπαις ἀσποφαινομένον κομίζεσθαι. 1465, 7.

κωφότης] τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν. 411, 25.

A.

λαβῆ] capulus, ansa, λαβαὶ μαχαίρων. 819, 25. ὅπως μήποτε τοῖς ἐπιβουλεύουσι λαβὴν δώσετε. 1420, 9.

λαγχάνειν] adipisci aliquid per sortem, interdum quoque ex necessitate juris civilis, secundum sententiam a iudicibus latam, ut honorem, seu magistratum, sacerdotium, hereditatem, jus in iudicibus sedendi; item operam dare, ut per sortem id, quod cupis et ambis, tibi addicatur, verbo in jure poscere, ut hereditatem, virginem cum hereditate, diem causæ tuæ cognoscendæ. Construitur cum Nominativo, Genitivo, Dativo, Accusativo et Infinitivo. Usurpatur modo simpliciter et nude, modo cum substantivis adjunctis. εἰ ἔλαχον ἱερέας, si a sorte sacerdos nuncupatus fuisset, ὡς προσεκριθῆν, ut antea a municipalibus lectus fueram. 1313, 24. κατιδόντες Θεοργίην λαχόντα βασιλίεα. regem sacrorum a sorte nuncupatum. 1369, 16. ὁ μὴδὲ λαχεῖν εὐχόμενος τῶν ἐξήκοντων, ὅτ' ἐκληροῦ. cum in delectu militari nomen tuum periclitaretur, optabas, ut id in corum

numero, quibus in castra exeundum esset, nullum esset. 538, 14. ubi subauditur εἰς. φόνου ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν, subaudi δίκην. egomet ipse memet cædis patratæ reum agere. 554, 4. ἐλάχομεν τοῦ κλήρου πρὸς τὸν ἄρχοντα. postulabamus in jure hereditatem exhibendo Archonti libello petitorio, quo titulos prætensionum nostrarum exposueramus. 1089, 17. 1090, 24. λαχεῖν ἔδει τῆς ἐπικλήρου [scil. δίκην]. 1136, 4. ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἕτεροὶ τινες ἔλαχον τοῦ κλήρου τοῦ Κόνανος. 1173, 3. πρὸς τοὺς εὐληχότας ἡμῖν παραεφαλάμεθα. 985, 1. τέτταρας εὐλήχασαι δίκας ἡμῖν. 985, 10. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἤρεε δοκιμασθεῖς. 1306, 14. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῶων τοῖς ἐπιτρόποις. 539, 23. οὐκ ἂν ποτε τὴν δίκην αὐτῷ ἐλάχομεν. 907, 10. λαγχάνουσιν οἱ Πλαταιεῖς δίκην Λακεδαιμονίοις εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας χιλίων ταλάντων. 1378, 10. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι. 912, 2. λαγχάνει βουλεύει. a sorte creator senator. 1346, 2. ὁ δ' ἂν ἐν ἀφῆ πάλιν λαγχάνων. 972, 19. πρὸς τὸν βασιλέα μὴ λαγχάνειν. causam ad forum Regis sacrorum non deferre. 1160, 21. πείσαντα ὑμῶν τοὺς λαχόντας [subaudi δικάζειν]. 1136, 9. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν. 1067, 5.

λαγῶ [id est, λαγοῦ] εἶον ἔξης, δεδῶς καὶ τρέμων, καὶ αἰεὶ πληγῆσεσθαι προσδοκῶν. 314, 24.

λάκκος] lacus, in quem mustum, seu vinum recens infundebatur, aut derivabatur e torculari. τὸν λάκκον συντρίψας. 845, 17. Λακωνίζειν. 1267, 22. 1357, 11.

λαλεῖν] τῶν πάντων τούτων λαλούντων ἰδέως. 578, 16. μέγα λαλεῖν. 1124, 26.

λαμβάνειν] verbum creberrimi et multiplicis usus, cujus significationes, quæ sunt numero plurimæ, prout fortuito occurrunt, ita alias ex aliis ponemus. nam in hujusmodi verbis vix locum habet ordinis diligentia. amplecti, suum facere, ad usus suos convertere. τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβετε. 9, 7. adipisci, quoquo modo acquirere. ἂν ὅσα τις λάβῃ, καὶ σώσῃ. 12, 10. λάβεις καὶρὸν κατὰ τινος. 16, 9. τὰς δίκας λαμβάνειν. jus accipere, h. e. sententiæ ab arbitris latæ, vel legum præcepto parere. 79, ult. vincere, domare, subjugare, constringere. ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθεῖν, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, αὐτοὺς ἐμοὶ πολεμῶ, κἂν μίπτω βάλλῃ, μὴδὲ τοῖσιν. 115, 10. devincire sibi mentes hominum deditas et veluti captas, aut fascino quodam obstrictas. ἐν τούτων ἄχετ' ἐκείους λαβῶν εἰς τὸ μνηστικῶν τῶν μετὰ ταῦτα προσορῶν. 239, 17. τὸ λαθεῖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἐνομῶν εἶναι. 267, 5. λαβὼν αἰρεσιν, optione data, cum ipsius arbitrio permissum fuisset, optare utrum vellet, αἰρεῖται τὸ ἀσπίδο-

σπυγείον. 947, 20. οὐ γὰρ ἂν γέλωσ ἔλαβεν ἡμᾶν οὐδένα, incessisset, occupasset, εἰ παρὰν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἰλόμην. 1263, 9. ὡς δ' ἐπαυτίκειν ὁ σίτος, ἄλλην εὐθέως ἔλαβε γνάμην. 389, 10. παρὰ τῶν πολιτῶν λόγῳ μετὰ τῶν νόμων τὰ δίκαια λαμβάνοντες. 490, 13. καὶ νῦν ἐκνεήσεται, ἐὰν βούλωνται, παρ' ἡμοῦ ἐν ὑμῖν λαβεῖν τὸ δίκαιον. jus suum a me repetere. 1024, 23. ἦν τοῖν ἕκαστος ἂν ὑμῶν δίκην ἀξιώσειε λαβεῖν, *Recht sich verschaffen* [to get one's right], ταύτην νομίζετε καμὸν νῦν προσήκειν. 1127, ult. τῶν μετ' πολλῶν ἐσπειδᾶν ἡμάρτη τις, ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἰληψε. 155, 12. εἰ μετὰ τοῦ πρῶτον ἂ προσήκει, καὶ τὸ λαμβάνειν [scil. τὸ θεωρικὸν ἀργύριον] κατασκευάσσοθε. 166, 16. ὅταν τι καμὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται. 294, 22. τίναν προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν. 324, 15. ἐν ὅσῳ τὸν νόμον λαμβάνει, scil. ὁ γραμματεὺς. interea dum scriba legem a se recitandam in codice legum, aut in farragine schedarum ad hanc causam pertinentium a me ipsi tradita quaerit et invenit. 550, 2. λαμβάνειν cum δέχεσθαι conjunctum. οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον ταῦτα εἰ θεοκαίον πρέσβεις. 384, 9. ταύτην τὴν ὄργην καὶ νῦν ἐπι τοιούτῳ λάβετε. 743, 23. τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ ληφόμενοι. 1452, 26. ἀδικήματος οὐδένης λαβεῖν τιμαρίαν. 319, 11. in potestate habere, tenere, praesertim reum, facinorosum, ut effugere nequeat. de judicio corpus delinquentis praesens coram suo tribunali habente, ut de eo pro arbitrio statuere possit. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τοῦτων λαμβάνοντες. 605, 21. τῶν ἀδικουμένων ὅταν ποῶ' ὡς αὐτοῖς λάβωσι τὸν ἡδικηκότα, τότε τιμωρήσασθαι. 754, 26. τὸν παρὰ τοὺς νόμους λέγειν, ἢ πρῶτον τι βιαζόμενον λαβόντες ἀφήσετε. 778, 7. deprehendere in flagitio, vel facinore. οὗτω φανερώς αὐτὸς σαυτοῦ εἰλημμένος προδότης. 320, 18. δόξετε φθορίσασαιτες, οὐχὶ συμκρῶς λαβόντες, ἀφρηῆσθαι. 499, 18. δίκην τὸν ἀεὶ ληφθέντα ἦν προσήκει δίδναι. 526, 7. κινή νῦν, ἐπειδήπερ εἰληπται, πᾶσιν ὑπὲρ ἀπάντων ἐστὶ τιμαρτητός. 561, 1. ἐπειδὴ τοὺς νόμους κακουργῶν εἰληπται. 721, 20. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι καὶ πλεονεκτήμασι πάλιν εἰληπται. 798, 10. δεδώκατε τοῖς ἀδικούσιν, ἐὰν μὲν λάδωσιν, ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν. 1232, 15. ἐφ' ἣ μισχὸν οὗτος ἐτόλμησε λαβεῖν. 1369, 12. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. 1367, 2. interpretari, aestimare. παρὰ τὴν ὄργην τὰ βουλήματα λαβόν. o severitate vestra vestrorum animorum sententias et propensiones arbitrar, vel colligens. 305, 21. ὁ μὲν οὖν ὡσπερ αὐτὸν μάλιστα ἑρατικὸν τοῦ λόγου λάβεις, habeas, existimes. 1401, 14. accipere, vel exigere

Jargitionem, muneribus corrumpi. λαβῶν ὀτιδῆποτε. placatus, sopitus mercedula nescio qua, quantumvis exigua. 734, 20. παντελῶς τάλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαβεῖν νομίζουσι. 1233, 6. παρ' ὧν οὐδεὶς ἂν ἀξιώσαι λαβεῖν, τοῦτον παρὰ τοῦτων ἦδιστα λαμβάνειν, πωλοῦντα τὰς γεφάρας. 1333, 18. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν, οὐ φασὶ λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως. negant se quicquam fractus, aut emolumentum a rep. percipere. 1341, 26. ubi etiam λαμβάνειν cum addito χεῖματα legitur. ver. 25. In medio: occupare, apprehendere, corripere, potiri. πᾶσαν ἀνατρέψει τὴν πόλιν, εἰ λάβοιτο ἐξουσίας. 779, 27. δηλάσαι ὡς εἶχεν εὐνοϊκῶς ὑμῖν, καιροῦ τοιούτου λαβόμενον. 675, 9. λαμβάνειν καὶ καίρῳ, adversa rerum quadam conditione, veluti procella opprimi. ὅτι καιρῷ τινὶ ληφθεὶς, καὶ οὐκ ἀδικήματι, τῇ — ὄργῃ περιπέπτωκα ἀδίκως. 1470, 24.

λαμπρός] τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ λαμπρῶν. hoc est illud nobile argumentum, quo fidit, se effert et jactat. 377, 26. 430, 27. λαμπρὰ φωνή. 403, 16. 405, 16. ἡμολογῶ Μειδίαν ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρότατον [ἐν τῷ λειτουργεῖν] γεγενῆσθαι. 564, 11. ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός. 329, 24. καὶ ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικά ἐστὶν αὐτῶν. 1267, 25. τοὺς κινδύνους, ἐν οἷς ἐκείνοι ἴσαν λαμπροί. 427, 16.

λαμπρότης] magnificentia, liberalitas, in muneribus edendis. τίς οὖν ἐστὶν ἡ λαμπρότης, καὶ τίνας αἱ λειτουργίαι. 565, 21. λαμπροφώνωτατος. 329, 25.

λανθάνειν] ἂν δ' ἀναλάσας λάθῃ. sin autem sensim et sine sensu disperdidit bona, ignorans, ea sibi inter manus difluere et contabescere. 12, 11. ὅς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25. ὥστε ἕκαστον, ὡσπερ αὐτὸν παρεστηκότος αὐτοῦ, μηδ' ὧν ἂν ἐθαδε πωρᾶν, μηδὲν ἠγεῖσθαι λήσειν. 411, 20. εἰ νεοί, ἄνπερ ὡς μέτεροι, πάντ' οὕτω ποιούσιν, ὥστε μάλιστα μὲν πειρᾶσθαι λανθάνειν, ἂν τε μῆ, φανεροί γ' εἶναι τοῦτο βουλόμενοι ποιεῖν. 796, 24. μὴ λαθεῖν διαρρῦεν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. o quotidianis impendiis faciundis carperet pecuniam et sic ea sibi haud sentienti inter manus diffleret. 382, 10. μὴ λήσειν τοὺς θεοὺς, ἴ,τι ἂν ἕκαστος ὑμῶν ψηφίσθαι. 1388, 14. λήσομεν ἔργον μισθοφόρων ποιούτες. munis militum mercenariorum fungemur, quamvis ipsi nesciamus. 661, 6.

λαρυγγίζειν. 323, 1.

λάχανον] ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήσῳ. 1225, 13.

λέγειν] ὁ παρὰν καιρὸς μοιουοχὶ λέγει φωνὴν ἀφίεις. 9, 11. οἱ λέγοντες ὑμᾶς οὔτε ποιητοὺς, οὔτε χρηστούς ποίησουσιν, ἀλλ' ὑμεῖς τοῦτους, ὅποιους ἂν βούλησθε. 176, 25. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεδνεῶτα. 488, 21. οὐδὲν

- αὐτοῖς λέγει. nil cum illis expostulat, nil queritur. 1259, 27. χωρίς κρείνει τοὺς τ' εὖ καὶ σαφῶς καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας. 1341, 16. ἔχει τιὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστόνῃ λέγειν ἂ πάσχοις. 1485, 22. ὡς ὁ νόμος λέγει, id est, κελύσει. 599, 14. ἀλλ' οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι. 610, 25. 778, 5. λέγω, pro id est, puta. 1306, 1. λέγειν per ellipsis abest. ante εἴτα deest λέγων οὕτως. 349, 2. καὶ τὴν εἰρήνην, id est, καὶ ὅτι λέγει τὸ φήμισμα, τὴν εἰρήνην. 356, 4. οὐκ ἀνάσχησθε [scil. λέγοντας αὐτοῦ] ὡς οὐ δεῖ δικνῆ, ἂν εἴπεν, ὑποσχέσθην. 398, 24. (sic quoque Dionys. Halicarn. L. VII. A. R. p. 1388, 10. edit. Lips. τέλος ἐπήνεγκεν, ὅτι — id est λέγων, ὅτι.)
- ληλαταῖν] τὴν ἱερὰν χώραν, ἐρχόμενοι μεθ' ὄπλων, λεηλατοῦσι. 280, 8.
- λεῖα] τὴν Μυσῶν λεῖαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα οὕσαν ὀφθαλμοῦ. 248, 23.
- λειναίει τραχέα. 423, 1.
- λείπειν ἔρανον. 776, 12. ἔλιπε τὴν μαρτυρίαν. deseruit, præstare recusavit testimonium promissum. 1190, 4. τοῖνομα μὲν τῆς τιμωρίας ἔλιπεν ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τὸ δ' ἔργον ἀφείλετο. 728, 10. ἔλιπεν ὁ Φράστωρ τὸν ὄρκον καὶ οὐκ ἤμωσεν. 1365, 21. μὴ λειφθῶ τῷ λόγῳ τῶν τότε γενημένων. 1409, 16. λείπειν τὴν ὑπὸ τῶν παρονοῶν παραδεδομένην τάξιν ἐν τῇ πολιτείᾳ. 200, 14. 737, 25.
- λειπομαρτυρίῳ] τιθέντος δέ μου δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. 1190, 6.
- λειποταξία. 568, 8.
- λειποταξίῳ] λειποταξίου γραφή. 547, 27. λειποταξίου προσεκλήθη [scil. κλήσει, vel δίκη, vel κατηγορία]. 999, 12.
- λειτουργεῖν τι τῶν καθήκοντων. ad salutem reip. aliquid agere. 1428, 2. ἀξιῶ τοῖς λειτουργοῦσιν ἅπασιν χάριν ὑπάραξχειν παρ' ἡμῶν. 992, 5. ὥστ' ἀξιούσθαι λειτουργεῖν. 833, 26. quo e loco colligitur, quibus in facultatibus non essent nisi singula talenta binave, eos immunes ab onere munium fuisse, qui autem plus in bonis habent, iis necessitatem functionum incubuisse. λειτουργεῖν a Demosthene usurpari, ut vocabulum proprium, de scenicis, Libero Patri famulantibus, auctor est Julius Pollux III. 143.
- λειτουργία] εἰσι παρ' ἡμῖν αἱ τε τῶν μετόικων λειτουργίαι, καὶ αἱ πολιτικάι. quibus soli cives obstringerentur. 462, 14. οὐκ ἂν δυναίμην δύο λειτουργίας λειτουργεῖν, οὔτε οἱ νόμοι εἴσιν. 1209, 2.
- λεκτικῶς] τοῖς λεκτικῶς τῶν λόγων. disputationibus illis, quæ destinatae sunt, ut solummodo ore pronuntientur, non ut literis mandatae posteris tradantur. 1401, 19. patet ex opposito τοῖς δ' εἰς τὴν πλείω χρόνον τεθησομένοις. vel sunt disputationes, scriptae quidem illae quoque, sed populariter, ea oratione, qua in sermo-
- nibus cum familiaribus et in vita communi utimur. Conf. Xenophont. Mem. Socr. IV. 3. initio.
- λέμβος] διαμαρτὰν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νόκτα εἶναι, ἀσπερίνη. 883, pen. εἰς τὸν λέμβον ἐμβαίνειν. 884, 5. ἀσπεσῶθῃ ἐν τῷ λέμβῳ. 910, 12.
- λεπτός] τὰ λεπτὰ πλοῖα ὑπομενοῦμεν. 219, 14. λεπτὴν καὶ ἀθληον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν. 1472, 13.
- λεύκη] populus alba. Διάσους ἐστεφανωμένους λεύκη καὶ μαράθρου. 313, 24.
- λευκὸν ζεύγος ἐκ Σικυῶνος. 565, 27.
- λευκοῦν] λευκευομένον γραμματεῖον. 1132, 8.
- λευκόμα] album, tabula rasa. ἀναγράψας τὸν νόμον εἰς λευκόμα. 707, 12.
- Λεωκόριον. 1258, 25. 1259, 6.
- Λεωντιδαί. 1398, 4.
- λήγειν] λήγον ἐναυτός. 731, 10.
- λήθη] τοσοῦτον ἴσταν καὶ λήθην ἄπαντας ἔχειν. 320, 5. μή τινα λήθην — ἡμῖν ἐμπεσσοίη. 342, 10.
- ληίζεσθαι. 639, 27.
- ληκύδιον. 736, 7.
- λήμα] fortitudo, fidentia animi, audentia. μαγαμένοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος, [subaudi ὑπέρ, vel ὀπί]. 322, 10.
- λήμμα] quaestus, emolumentum, lucrum. 26, 13. τῶν τοιοῦτων λημμάτων ἀπαλλαγείτε. 37, 24. οὐδὲν λήμμα οὐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι προσπρημένον. 60, 3. τοῦτο τοῖνομα ἔχει ταῦτα τὰ λήμματα. munuscula, largitiones, quibus corrumpitur is, cui dantur. 96, 11. οὐκ αἰσθάνονται πάντα μικροῦ λήμματος ποιοῦντες. 157, 9. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λήμμα. 325, 13. οὕτως ἐκφραν ἦν καὶ ὅλος πρὸς τῷ λήμματι. 380, 14. παντὸς ἴττων λήμματος, qui nulli corruptelae largitionali resistit. 450, 9. λήμμα μηδὲν ἐστὶ λαβεῖν ἐμοί. 523, 24. λήμμα τοῦτο δι' ἔνδειαν, οὐ δι' ὕβριν λαμβάνων. 573, 13. ubi significatur triobolus, quod inter quibus dicta sententia discessurus distribebatur. τίνος ἂν ἡμῖν ἀποσχέσθαι δοκεῖ λήμματος. 721, 12. πρὸς τῷ λήμματι τι ἀπ' αὐτῶν μηδὲν γεγένηται, καὶ αὐτὰ τὰ ὑποτεθέντα ἀπόλασεν. non solum quaestum, vel usuram inde nullam retuli, sed pignora adeo ipsa quoque perierunt. 822, 12. τὸ λήμμα τοῦδ' ἑκάστου ὁμολογῶν λαβεῖν. 825, ult. quo loco sensu honesto est usurpatam, pro re summa aris, quam quis acceptam fert. λήμμα κέρδους. 1105, 24. λήμμα ἄργυρίου. Geldrost, die man in Empfang genommen hat [a sum of money which one has received]. 1201, 9. μετέχοντας τῶν λημμάτων. 1335, 4. εἰδότες, ὅτι τοῖτοις ἀπὸ τῶν λημμάτων [de furtis, rapinis] τὸ μέρος δότεον, ἐξ ἀνάγκης μείζω παρὰ τῶν ἄλλων αἰροῦνται ἀρπάξαι. 1342, 12. τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήμματος ἀποδόμενος. illas horribiles minas

- vili, sordido lucello vendens, h. e. si-
nens se placari, ut ab accusatione desi-
stat. 1332, 16. πολλοὶς ἀπὸ τῶν αὐτῶν
λημμάτων γράφοντες πᾶν, ὅτι ἂν βούλων-
τα. für cinerley Preiss [at one and the
same price]. sive magni momenti res sit,
sive levis, cujus eos auctores fieri quis
velit, ad omnia descendere parati, dum-
modo taxam persolant, quæ rogationum
omnium penes ipsos est eadem. 687, 25.
- Λημνίς. 793, 26.
- Ληναίων] ἡ ἐπὶ Ληναίων πομπή. 517, 26.
- ληξιαρχικὸν] πρὶν ἐν τῷ ληξιαρχικῷ γεγε-
ματιῶν τῶν Ὀτρυνέων ἐγγραφήναι. 1091,
9. τὸ ληξιαρχικὸν αὐτοῖς ἀπέλετο γεγε-
ματιῶν. 1306, 21.
- λήξις] μέχρι τῆς ἡμετέρας λήξεως. usque ad
eam diem, qua nos actionem in eos sor-
titi sumus, h. e. capessivimus. 1085,
13. ταύτην δὲ [scil. τὴν διαξίω] ἀνάγκη τῇ
τοῦ διακότου λήξει δηλοῦσθαι. accusatoris
libello accusatorii declarari. 1116, pen.
ἃ' ἡ λήξις αὐτῆ τοῦ κλήρου ἐγένετο. cum
hæc hac de hereditate oriretur conten-
tio. 1096, 20. παρὰ τοὺς νόμους τὴν λήξιν
πεποιήται. 903, 25. δίδωσι τὴν λήξιν [li-
bellum accusatorium] Μνησαρχίῃ τῷ πα-
ξέδρῳ. 1332, 14. ἐκ τῆς λήξεως καὶ τῶν
γεγεμαμάτων, ἐφ' οἷς ἕκαστος εἰσῆχθη.
727, 6.
- ληρεῖν] νομίζω τὸν λέγοντα ληρεῖν. 59, 25.
οὐ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν πόλεμον. 146,
2. εἰ πολλά τινας ληρούντος ἀκούσαίτε.
1421, ult. ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετιφᾶσθαι
δοκῶ. 116, 6. εἰ δεῖ μὴ ληρεῖν. si dicen-
dum id est, quod res est. wenn man
frey von der Brust weg reden, das Kind
bey seinem rechten Nahmen nennen, und
nicht ein Blatt vor den Mund nehmen
soll [if one is to speak out openly, to call
the child by its right name, to deal can-
didly]. 325, 1.
- λήρος] κρήνας καὶ λήρους. 36, 18. 175, 5.
- ληστεύειν ἀνάγκη τὸν πόλεμον. bellum ge-
rere, non justis præliis aperto Marte
committendis, sed latrociniiis, et pirati-
cis furtis. 46, 14.
- ληστῆς] περὶ αὐτὸν εἶναι ληστὰς καὶ κόλακας.
23, 15. de jure locorum a piratis occu-
patorum, cujus sint, ejusque, qui prius
ea tenuisset, ante piratas, an hujus, qui
latrones ejecisset. 77, 16. sq. ἐν μέσῃ
τῇ Ἑλλάδι αὐξανομένου ληστοῦ τῶν Ἑλλή-
νων. 140, 18.
- ληστρικὸν πλοῦν ἔχαν. 668, 26.
- ληστρῆς] ληστρίδαν νεῦν. 1237, 10. ληστρί-
δες τριῖρας προσέσχον εἰς Μαραθῶνα.
1432, 8.
- λίαν] αὐται αἱ λίαν ὀμιλίας τῶν πολιτειῶν
πρὸς τυράνους, id est, αἱ σφοδραὶ καὶ θερ-
μαί. 71, 9.
- λίθαιστος τὸ πλοῦσιον μῆτιμα ἐξεργαζόμενος.
1159, 9.
- λίθος] οὐ γὰρ λίθος ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὔτε
πλίνθοις. 325, 22. λίθος, ἡ ξύλον, ἡ σιδη-
ρος — ἐμπροσθὸν πατάξῃ. 643, 15. λίθος, ἡ
τῶν τοιούτων ἀμύνηται μηδενί. 1262, 24.
λιθοτομία] ἀνίοντα ἐκ τοῦ Πειραιῶς ὄψε περὶ
τὰς λιθοτομίας. 1252, 8.
- λικνοφόρος. 313, pen.
- λιμὴν] λιμένας καρπούσθαι. vectigalia e por-
tibus percipere. 15, 20. τῶν σκευῶν εἴ
τι ὑφέλοιτο ἐκ τῶν γυμνασίων, ἡ ἐκ τῶν
λιμένων. 736, 9. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχουσι
λιμένας, καὶ προβόλων ἐνέπλησας, πρὸς
τούτους μὴ προσορμίζου. noli te illas in
latebras recipere, quos alii occupasti.
795, 14.
- Λίμναι] locus Athenis. 1370, 27. τῷ ἀρ-
χαιοτάτῳ ἐβῶ τοῦ Διονύσου καὶ ἀγιοτάτῳ
τῷ ἐν Λίμναις. 1371, 5.
- λιμὸς] λιμὸς περιεῖδον ἀπολλόμενον. 833, 22.
- λιπώνεως] desertor navis. 1226, 15.
- litotes] οὐκ ἴσα τοῖς νῦν στρατηγοῖς εἰργα-
σμένους, subaudi, ἀλλὰ πολλῶ μείζων.
172, 17.
- λογάριον] λογάρια δύστηνα μελετήσας. 421,
20.
- λογίζεσθαι] τοὺς χρόνους ἡμῖν λογιούμεαι.
359, 4. ἂ δικαίως ἂν ἡμῖν ἐκ τῆς εἰρήνης
ὑπαῖρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο οὔτοι, λο-
γίζεσθαι. 369, ult. οὐκ εἶωθεν ἕκαστος τὰ
δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἂ κατορ-
θῶσας διαπράττειται. 658, 20. τιμὴν λογι-
σάμενον αὐτῶ τῶν σκευῶν. er habe ihm das
Geschirre an baren Gelde angeschlagen,
an statt des Geschirres sich den Werth
dafür geben lassen [he has valued the
utensils to him in ready money, instead
of the utensils receiving their value].
1148, 20. ἐλογισάμενον πρὸς ἑμαυτὸν. 1169,
1. λογίζεσθαι τὴν βλάβας. 572, 1. ἐλο-
γίστατο ἐκ τῶν στρατιωτικῶν χερματίων
δεδωκὼς, id est, ὅτι δέδωκε. 1187, 26.
πρὸς τοὺς — οἰόμενος ἐκεῖνα βούλομαι λο-
γίσασθαι. ipsis ad animum revocare.
63, 12.
- λογισμὸς] ἐπειδὴν εἰδῶτε μηδὲν ἡμῖν ἐκ τοῦ
λογισμοῦ ἐνόν. nihil vos consiliis efficere
posse. 127, 24. μηδένα συμφέροντα παρ-
εραλιπεῖν διὰ μηδεμίαν πρόφασιν. 187,
20. λογισμὸς τῶν εὐδυνῶν καὶ τῶν ἐξετα-
σόντων προσδεῖται. 264, 16. οὐ γὰρ ἐστὶν
οὔτως ὁ τῶν πραγμάτων λογισμὸς. 304, 5.
ἄρὰ σοι ψήφοις ὅμοιοι ὁ τῶν ἔργων λογισμοί
φαίνεται. 304, 19. οὐδὲ γε ἠπτότην τοῖς
λογισμοῖς ἐγὼ τοῦ Φιλίσκου. 326, 2. ἀλλ'
ἔτι γὰρ τότε ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάτ-
τεσθε καὶ προεωρᾶσθε. 398, 6. καὶ ἀπ'
ἀνθρωπίνου λογισμοῦ τοῦτ' ἂν ἴδω τι. 437,
15. τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῆ πρᾶξαι.
527, 16. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τί πρα-
κτέον ἢ μὴ λογισμοῦ ἀναμοῦσιν. 668, ult.
λογισμὸν λαβῶν. cum seum subductis
rationibus intellexisset. 671, 21. λογι-
σμὸς τοῦ συμφέροντος ἐφ' ἡσυχίας. 1105,
27. λογισμὸν ἀνθρώπινον καὶ εἰκότα λογι-
ζόμενος. 1364, 19. τὴν εὐ φρονούντα δεῖ

τῶν λογισμῶν [bonam mentem, sanam rationem] ἀεὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω φειρασθαι ποιεῖν. 1438, 11. τοῦνευδος τῆς ἐρεκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρον. ich konnte den Gedanken des Kerkers nicht vertragen [I could not endure the idea of prison]. 1471, 17. εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ἂν διαφύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμὸς. quarum expectatio eos fallat. 1482, 26.

λογιστὴς δίκαιος τῶν πραγμάτων. 11, ult. παρὰν, ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταί. recuperatores, qui rationes gestorum honorum a decedentibus repetebant, et exhibitas explorabant. 266, 9. λογισταίς ἄμα καὶ μέγιστον ἡμῶν χροόμενος. 304, 6. 406, 26.

λογογράφος] qui mercede conductus reis orationes scribit coram iudicibus habendas. 417, pen. οὐ σὺ λογογράφος καὶ θεοὶς ἐχθρός. 420, 3.

λογοποιεῖν] rumores a se confictos serere. ἀνοητότατοί εἰσιν οἱ λογοποιεῖντες. 54, 15. λογοποιεῖσαι περιεῖντες. 69, 17. 578, 15.

λόγος] multa significat, et multipliciter usurpatur. a) est oratio, sermo, disputatio. ἅπας λόγος, ἂν ἀπὴ τὰ πράγματα, μάταιον τι φαίνεται καὶ κενόν. 21, 20. ἀρά τις ἡμῶν λοιπὸς λόγος, citat e Demosthene Alexander Num. de figuris sentent. p. 18, 9. verum hæc dictio penes Demosthenem nulla videtur esse, sed pro λόγος, sufficiens ὄνομος. οὐ λόγους ἐμαυτοῦ λέγω, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων. 121, 19. τί δ' ἡμῶν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων ἀγαθὸν γέγονεν. 169, 20. τὸν περὶ πηλικιῶν πόλεως λόγον ῥηθισόμενον — πάντος ἐνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζους εἶναι δεῖ φαίνεσθαι. 171, 11. λόγον οὐδένα ἐβουλόμην θρασὺν οὐδὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος εἶρεῖν. 181, 25. καταισχύνει λόγῳ μόνου τῶν τι τῆ πόλει ὑπερσχύοντων καλῶν. 260, 2. λόγον εἶπεν οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν, ἄξιον εἶρησθαι. 384, 17. οἷς ἐστὶν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία. 399, 5. συλῶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. mansit illis quidem sua gloria, at tutamen contendisti eam illis eripere, et eripuisti, quantum in te fuit, et quatenus oratione potuisti eripi. 442, 5. δικαιζεν τῷ λόγῳ. 445, 27. τῶν λόγων τούτους χρὴ δικαιοτάτους καὶ πιστοτάτους εἶναι, οὓς ἂν οἱ καθήμεινοι τῷ λέγοντι μαρτυρῶσιν ἀληθεῖς εἶναι. 520, 25. τὸν πρότερον λόγον εἰπόντα ἔξεστι μεταστῆναι. 643, 4. ἐπιήσαστο λόγους περὶ τούτων ὁ Δημοκράτης. 818, 8. ἐν τῷ τούτου λόγῳ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑστέρῳ. 1181, 20. οὐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν. 1462, 11. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττωσθε λόγων. quod obstrepitis, non ideo liberamini tædido orationum ad vos habendarum. nil ideo minus orationes ad vos habentur. 1462, 16. b) expositio rei gestæ. λόγος τοῦ πράγματος. expo-

sitio naturæ rationumve rei. 1089, pen. c) ratio, sensus communis, facultas colligendi. Vernunft [reason], ratiocinium. μηδέποτε' ἐκ λόγου ταῦτα σκοπεῖτε. 783, 2. ὡς καὶ ἔχει λόγον. prout etiam consentaneum est. 1090, 13. d) consilium, deliberatio, exputatio et veluti calculatio, futurorum, aut agendorum. λόγον ἐμαυτῷ διδοῦς. cum in consilium mecum issem, ipseque a memet rei gestæ causas et rationes repetissem. 1103, 18. e) ratio, die Rechnung, Rechenschaft, Rede und Antwort [an account, &c.], ut gesti honoris, aut tutelæ, aut pecuniarum quarumque administratarum iis reddenda et approbanda, qui suscipere atque examinare eam jussi sunt. τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον παρὰ τούτων λαμβάνειν, τὸν δὲ τῶν ἔργων παρὰ τῶν στρατηγῶν. 101, 16. τοῦ ἰδίου βίου παντὸς λόγον διδοῖαι καὶ τῶν κοινῆ ἀποπολιτευμένων. 227, 26. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων. 371, 19. καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. auf Rechnung der Tugend und Ehre [with respect to virtue and honour]. h. e. respectu virtutis et gloriæ, earum si ratio habeatur. 385, 11. ἐγγράφειν τὸν λόγον. 762, 14. δοκιμασθεὶς ἐνεκάλου [accusabam Aphobum] καὶ τὸν λόγον ἀπήτου. gestæ tutelæ puta. 868, 5. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἐπιτροπῆς. 988, 24. εἰς λόγον καταστάς. vocatus ad rationem reddendam. seu, potius copia dicendi. 903, 20. περὶ πάντων ἠναγκάζοντο εἰς λόγον καθίστασθαι. rationem reddere. 1029, 7. f) facultas, copia dicendi, causam agendi. λόγον διδοῖαι. 26, 18. 27, 9. 508, 16. 1220, 20. λόγου τυχεῖν. ad dicendum admitti. audientiam impetrare. copia potius cum populo agendi. 229, 13. ἐξέκλειον τοῦ λόγου τυχεῖναι τοὺς ἄλλους. 349, 5. 371, 14. 622, 19. 764, 26. 1103, 15. ἢ ἐμαυτῷ ἐξ ἴσου λόγον παρ' ἡμῶν ποιῶσα, subaudi τοῖς ἐμοῖς ἀνταγωνισταῖς. quamquam ea in re, in copia dicendi puta, si ea potiar, nibilo sim præstiturus adversariis meis, quippe quibus æqualis sit futura dicendi licentia. 73, 18. g) jactantia, loquacitas, garrulitas. ὅσα χρῆσθαι αὐτῷ [τῷ λόγῳ puta] ἔτοιμότερα δοκούμεν, τοσούτω μᾶλλον ἀπιστοῦσιν ἅπαντες αὐτῷ. 21, 22. 158, 16. h) causa, res, de qua agitur, certamen, contentio. ἄλλος ἂν εἴη λόγος. alia causa, alia res foret. nonnihl valeret hoc ratiocinium. 114, 23. 168, 11. λόγος ἕτερος οὗτος. causa diversa est ab hac. nil pertinet ad hæc disputationem. 240, 25. οὐ γὰρ ἂν ἠγοῦμαι περὶ τούτου μόνον ἡμῶν εἶναι τὸν λόγον πρὸς ἐκείνους. 206, 27. περὶ τῆς ἡγεμονίας πρῶτος ἐποίησεν ἡ πόλις τὸν λόγον πρὸς Λακεδαιμονίους εἶναι. 477, 24. ἐμοὶ πρὸς τούτους λόγος ἐστὶ' ich habe bloss mit ihnen zu thun,

und meine Sache auszumachen [I have to do only with them, and to settle my business]: ταῦταις δὲ ὁ λόγος ἔστω πρὸς τὸν ναύκληρον. sie mögen sich dafür an den Rhederer halten, und den belangen [let them look to the owner of the vessel for that, and sue him]. 942, 18. οὐχ ὅπως λόγος ἔστιν ἡμῖν περὶ τοῦ τόκου. 1292, 7. i) verba sine re, nugæ, offuscia verborum, excusationes frigidae, commentitia. Excusæ [evasions]. οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἐστὶν ἡμῖν. 10, 27. ὅπως μὴ λόγους ἐρῶσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον ἔρῶσι δεικνύειν. 21, 16. λόγους ταῦτα καὶ προφάσεις. 93, 5. οὐδὲν ἄλλ' ἢ λόγους παρ' ἐμοῦ, δεῖ δ' ἔργον τῆ πόλεως. 108, 5. τὸ μέγιστον ἀπάνταν, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἦδη. 406, 23. εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναι φήσει, ἐκεῖνό γε οὐ λόγος. 488, 2. ὃ δ' οὖν δεινότατον, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἦδη. 540, 10. νομίζεται εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν. 962, 22. μὴ ἔατε λόγους αὐτοῦς λέγειν. 1324, 4. τμήματα, ὁ λόγος καὶ φθῆναι μοι γέγονε. multa, quæ per meram calumniam, h. e. per ignominiam a mendacibus obtrectationibus mihi adspersam, et ob invidiam ex illis calumniis adversus me commotam mihi irrogata fuit. 1477, 5.

λοιδορεῖσθαι] λοιδορηθέντος δ' αὐτοῦς ἐκείνου, καὶ καίσαντος αὐτούς. 1257, 23.

λοιδορία] λοιδορίας, χάρις. 150, 6. φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κατηγοριῶν ἀκούειν ἡδέως. 226, 21. πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ τρέψεσθαι. 228, ult. λοιδορίαν κατηγορίας τούτω διαφέρειν ἠγούμαι. 268, 15. τίς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀντικαταλλαττόμενοι. 273, 22. πάμπλου λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστὶ. 600, 4. λοιδορίας μηδεμιᾶς ἀρχὴ γενέσθω ὁ μέλλω λέγειν. 1444, 24. λοιδορία καὶ ταραχὴ ἢ εἰσθυία πάντα τὸν χρόνον βλάπτειν τὰς πόλεις. 1458, 24. τὰς ἰδίας λοιδορίας ἀκρωμένονι κάθησθε. 1459, 1. αἰ τῶν ῥητῶν πρὸς ἀλλήλους ἔνευ κρίσεως λοιδορίας. 1459, 4. ἔσα μίγναι λοιδορίας χάρις ἐστὶ. 1476, 11. λοιδορίας οὐδὲν ἐστὶ ὄφελος, ἢ μηδεμίαν κακίαν, καδ' ὅτου λέγεται, δείκνυσιν. 1486, 3.

ὁ λοιμός] convicium, vel probrum. homo pestilens. 794, 5.

λοιπός] pro πᾶσι. ὠδὲν τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξοστι. 983, 22. μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν, pro μηκέτι τοῦ λοιποῦ, vel εἰς τὸ λοιπὸν κοινωνεῖν τῆς φιλίας. 553, 2.

λοιπῶν ἐν Ἐλανεῶν. 1217, 24.

λουτραφόρος] puer impubes, vel virgo potius, cognatione proximus, qui et in nuptiis, et in funere, si quis improles, vel potius cœles, decessisset, aquam e fonte Enneacrano hanstam efferebat. v. Harpocrat. h. v. et Vales. p. 120. ἀγαμας ἂν τελευτᾷ, τί τούτου σημεῖον; λουτρα-

φόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ τάφῳ. 1086, 15. ἢ λουτραφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ μνήματι. 1089, 23. ego vero suspicor, fuisse λουτρ. virginis imaginem saxo tumuli insculptam, ubi quis conditus esset, qui nunquam matrimonium inisset.

λύειν a) proprio primario significato solve-re, absolvere, ut catenis vinclos. ἔλυσαν εἰρεκτῆς τοὺς ταῦτην τὴν δίκην ὑπέχοντας. 764, 11. b) tollere, dirimere, destruere, ut legem. 31, 12. 486, 14. τὴν ὑμετέραν ψῆφον λύει, καὶ ποιεῖ μηδεὶς ἀξίαν. 700, 13. ἀποδοῦς τοὺς στεφάνους ἔλυσε τὴν προβολήν. 584, 15. ὑμετέρα ἀγνωμοσύνη, ἢ τῷ μεταγνώμῃ λύσεται. 1469, 9. πᾶς ὁ παρὸν λέλυται φόβος. 178, 20. 1423, 18. λέλυται πάντα, dissoluta, conturbata ruunt et feruntur omnia, ἀνεῳκται, συγκέχυται ὁ βίος. 777, 9. In Medio: solve-re, redimere e captivitate, sive alium, sive semet. εἴ τις ἐκ τῶν πολεμιῶν ἔλυσάμην. 316, 4. ὀμολογήκειν ἤξειν, οὗς ἔλυσάμην, καὶ κομιεῖν τὰ λύτρα. 395, 2. τοὺς αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων ἔλυσατο. 412, 21. οἱ νόμοι μελεύουσι, τοῦ λύσαμένου ἐκ τῶν πολεμιῶν εἶναι τὸν λυθέντα. 1250, 1. ἔξ καὶ εἰκοσι μῶν λελυμένος ἐστίν. sese depectum sibi esse libertatem e vinculis pro 26. minis. 1248, 24. 1477, 2. ἑαυτοὺς ἔφασαν λύσασθαι. 394, 11. hinc orta est notio emendi, præsertim mancipium a mangone, meretricem a lenone, quæ est redemptio eorum e captivitate, quo ex alia servitute, dura et misera, in aliam molliorem et liberalem transeant. τὴν μὴ λέλυσαι, τὴν δ' ἐκεδέωκα; ἔταίραν. 958, 13. ἔταίραν δὲ λυσάμενος, ἔνδον ἔχει. 1182, 14. Similis est ista notio; fundum oppigneratam reluendo expediendi, et sibi revendicandi. ἴνα μοι λύσονται τὸ χορῆον, ἀποδόντες — τριάκοντα μνᾶς. 1215, 20.

Λυκεῖον. 736, 6.

Λυκιουργεῖς φιάλας. 1193, 11.

λύκος] ὄσος, οὗς μὲν αἰτιατὰ λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν. 782, 8.

λυμαίνεσθαι ῥήσεις. 315, 22. θεῶν τινός, ἢ τύχης ἰσχύς, ἢ ἡ τῶν στρατηγῶν φαυλότης — ἐλυμήνατο τοῖς ὄλοις. 326, ult. λευμαίνανται τὸ ἰσχυρῶν ἡμῖν. 570, 20. λυμαίνεσθαι quid sit, exponitur, scil. vincere, flagellare, torquere. 630, 25. τοὺς τῷ γῆρα βοηθοῦς λυμαίνῃ. 733, 26. δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένον. 1109, ult. αὕτη ἐστὶν ἡ λυμαιομένη πάντας ἡμᾶς. 1182, 14.

λυπεῖν] ἂν τὴν λυπήσθε τῷ πολέμῳ. 103, 23. τὴν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν — δεῖ ταῦτα λυπεῖσθαι καὶ ταῦτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς. 323, 6. εἰ ἐν οἷς οὐδὲν ὀφελῆται μοι ποιῶν, λυπῶ τινὰς, πῶς οὐκ ἀτυχῶ. 982, 23. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας περὶεστι (das haben sie darvon, Ithut's what they have got by it). οὐ τὸ δο-

κείν εἶναι τοιοῦτους, citat Plutarch. Moral. p. 547. antep.
 λύπη] τῆς ὑπὲρ ἀπάντων λύπης πλεῖστον μετέχε. 322, 2.
 λυπηρὸς] ἀνάγκη πολλὰ λυπηρὰ ἐκ τοῦ πολέμου γίνεσθαι. 146, 27.
 λύσις] λύσεις αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων. 107, 14. λύσιν εὐρίσκειν. 703, 5. λύσις τούτω παρ' ἡμῶν ἐν τινι ῥητῶ χροῖω ἐγγέγραπτο ἐν ταῖς συνθήκαις. cautum erat, ut intra certum tempus posset illam officinam a nobis redimere, reluendo ære, quod nos in eam credidissimus. 967, pen. ἀλλ' ὁμως ἀπάντων τούτων ὄρος καὶ λύσις τοῖς παθούσι τίεταιται, τὸ πεισδέντας ἀφείναι. 983, 17. λύσιν τοῖς ὀφλήμασι ταύτην τὴν διακν οἰόμενος. per hanc item sperans se effecturum, ut illic priores criminationes dilute et sublatae haberentur. 1013, 18. κἄν τι χαλεπὸν συμβῆ τοῖς τοιοῦτοις, ἀπόλυσις γίνεται. 1479, 1. βῆδιδας εἶναι τὰς λύσεις τῶν ἀτυχημάτων. 1480, 4. ἐμαυτῶ λύσιν τῆς βλασφημίας πορίσασθαι. 1484, 8.
 λυσιτελεῖν] ἐπὶ τὸ λυσιτελεῖν χωροῦσιν ἅπαντες. 26, 15.
 λυσιτελεῖς] ἐν ἐκείνοις τὸ λυσιτελεῖς ἐξαρκεῖ. 1433, 9.
 λύτρην] εἰσενεγκεῖν αὐτῶ ἐκέλευε με εἰς τὰ λύτρα. ut ad pretium, quo ipse redimeretur e captivitate, partem pecunie ego conferrem. 1248, 25. 1249, 5. ἐὰν μὴ ἀποδῶ τὰ λύτρα. 1250, 3. πρὶν ἐξίκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη δεῖν τὰ λύτρα καταθεῖναι. 1250, 18.
 λυτρεῖσθαι] μὴδ' ἐκ τῶν ἰδίων λυτρεῖσθαι πένητες ἀνθρώποις. 394, 18.
 λύχνος] v. sub ἧλιος.
 Λῆος] nomen mensis apud Peloponnesiacos. 280, 12.
 λωποδυτεῖν] κατ' ἕναστον οὕτως τῶν Ἑλλήνων περικόπτων καὶ λωποδυτῶν. 116, 19. ἔβριζε καὶ ἔλωποδυτέ. 1264, 15.
 λωποδυτής] λωποδυτῶν ἀπαγωγὴ. 1256, 8. λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἰροῦνται τοῦ προσκόντος. 53, ult. λάβε τὸν περὶ τῶν λωποδυτῶν νόμον. 1264, 11.
 M.
 μὰ] οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. 297, 11.
 μαγανεύει καὶ φενακίζει. 794, 2.
 μάγειρος] οὐτε γὰρ μαγεῖρω μαχαίρας οὐδὲν ὀφελὸς ἐστίν, ἥτις μὴ τέμενει. 784, 11.
 μαθητῆς] Ἰσοκράτ. vs. 928, 7. μαθητὰς συλλέγει. 938, 8.
 μαίνεσθαι] μὴδ' ἐ. ἄνάν μαίνεται. 186, 9. οὐχ οὕτω μαίνομαι. 249, 22. ἡ ποιοῦσα αὐτὸν περαιτέρω μαίνεται. 1182, 15. καὶ γὰρ ἂν μαίνοισιν, εἰ μὴ. 1239, 9. πλὴν εἰ μὴ τοῦτό τις εἶπρη, μανέχτες. 719, 1.

μάκαρες] ἐν μακάρων ἵεσσι. 1400, 1. Μακεδῶν] τί γένοιτο νεώτερον, ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ καταφρονῶν τῶν Ἀθηναίων; 157, 2. μακρολογεῖν] τί ἂν ὑμῖν μακρολογεῖν. 1011, 14. 1421, 11.
 μακρὸς] στοὰ μακρά. 918, 10. μακροῖς λόγοις καὶ κατηγορίας προσέχειν. 1329, 19. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες. 1339, 12. μάλα] redundat. τῷ βδελυρῷ τούτῳ μάλα θεβίεται. 563, 17.
 μαλακία] διὰ μαλακίαν, ἢ ῥαθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα. 158, 10. ἀδιήγητόν τινα τῆς σόλειος ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. 219, ult. αὐτὸν εἰς μαλακίαν ἔσκαπτον. 308, 18. οὐτε μαλακίαν, οὐτε ἀνδρίαν προσοῦσαν ἐμοὶ εὐρήσετε. 1473, 24. μαλακίζεσθαι] ταῦτα πάσχοντες μέλλομεν καὶ μαλακίζομεθα. 120, 7. 754, 27.
 μαλακὸς καὶ ἄτολμος. 106, 22. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοῦς ἐποίησε. molles, remissos, segnes. 358, 6. πρὸβατα πενήτηντα μαλακὰ [nisi ibi leg. potius est μάλιστα]. 1155, 4.
 μάλη] προ μασχάλη. οὐδ' ὑπὸ μάλης ἢ πρόκλησις ἐγένετο. clam, furtim. 848, 12.
 μάλη] cera. ἐν μάλην γεγραμμένην παρέχειν τὴν μαρτυρίαν. 1132, 13.
 μάλιστα] circiter, ferme. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς. 815, 4. μάλιστα τάλαντον. 839, 19. εἰ τὰ μάλιστα ἐγγίγντο ἢ πρόκλησις, ὡς οὐκ ἐγγίγντο. 1108, 27. οὐχὶ ταῦτὰ μάλιστα ἕκαστοι ἐσπουδακότες, ταῦτὰ πάντες ἔπραξαν. 62, 8. μάλιστα τρία τάλαντα. ferme 3 tal. quamquam optimo jure plus poteram ponere. 819, 3. τῷ πλῆθει τῶ ὑμέτερά εἶνον ὄντα τοῖς μάλιστα [subaudi εἰνούσιν] ὁμοίως, so gut, als immer einer [as well disposed as any one]. 1473, 12. μᾶλλον] redundat. πολλὸ δικαιότερον τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκταινομένοις. 921, 21. οὐ περὶ πλείονος ἐποίησατο ὁ πατήρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ Τιμοθέω ὑπηρετεῖν. 1185, 17. ἠγούνται περὶ πλείονος αὐτοῖς εἶναι, καλοὶ κῆραθοὶ δοκεῖν εἶναι μᾶλλον, ἢ Τιμοθέω χαρίσασθαι τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντες. 1195, 11. μᾶλλον ἐπε, ἢ νῦν, [scil. ἐστὶ] τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν, φοβερώτερον πωῖται. 31, 26. μᾶλλον pro μάλιστα, et subauditur in talibus τῶν ἄλλων, aut est pro simpliciter σφόδρα. καὶ πιστεύονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν. 1336, 22.
 μανδραγόρας] ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσιν, ἢ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον, εἰκαμέν ἀνθρώποις. 133, 1.
 Μάνης] nomen servile. 1127, 25. 1253, 6. μανθάνειν] τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας, sapientes, intelligentes, quale quodque sit, ἀπροσέκτους ὀνομάζομεν. 1232, 18. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ὀρθῶς ὑπάντὰ ἐστὶ, μηδὲν οἰεσθαι γινώσκων πρότερον, πρὶν ἢ μαθεῖν. 1422, 3. τί οὖν μαθόντες — quamnam igitur de causa. 141, 19. 495, 20.

- 850, 21. 1113, 4.
μανία] ἴσθι μὲν ἰγγυτάτω μανίας. 404, 9. τοσαύτης μανίας καὶ παροΐας ἐπέπλησε. 424, 23. **μανία** γὰρ ἴσως ἐστὶν ὑπὲρ δύναμις τι ποιεῖν. 536, πεν. **μανία** δεινὴ τὰ κικρυμμένα ἐπιεῖν. 850, 24. **ἀν μὴ μανιῶν** [scil. ἐνεκα καλυθῆ τοῦτο ποιεῖν]. 1133, 10. unde colligas, quia in plurali dicitur **αἱ μανίαι**, insultus, vel raptus, paroxysmos furiosus per certa temporum intervalla redeuntes sic appellari. τίς **ἀν οὖν δύνατο** τὴν σὺν **μανίαν** καὶ πολυτέλειαν [furiosam prodigialitatem, sumtuositate] ὑπομείναι. 1217, 21. **μανίας** τοσαύτην ἐμοῦ τίς **ἀν ὑμῶν** καταγνοίη. 1319, 5.
μαντίαι] τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, οἱ πολλὰς καὶ καλὰς, καὶ ἀγαθὰς, καὶ ἀληθεῖς μαντείας ἀνῆρθεασιν. 1466, ult. ejusmodi vaticinia leguntur p. 436, 23. 531, tota. 1072, 12.
μάντις] φροῦδος ἀνθρώπου καὶ μάντις εἶναι. 252, 15.
μαράθρη] Διάσως ἐσπεφανωμένους μαράθρη καὶ λέικη. 313, 24.
Μαραθάναδε. 1377, 4.
μάρνασθαι. 322, 10.
μάρτυρ, vel **μάρτυς**] ἀποδείξῃτε τοὺς αὐτοὺς στρατιώτας καὶ μάρτυρας τῶν στρατηγούμενων. 53, 21. ὅσα μὴ δι' αὐτὰν, [scil. γένησε], οὐδένα μάρτυρος καθ' ἡμῶν εὐπορήσουσι. nunquam poterant ullum adversus nos testem reperire, vel producere, in ejusmodi causis, ubi non ipsi soli interfuerit, (nam in illis mentiri quodlibet ipsi facile est) sed quae aliis gesta sint. 1268, 6. **μάρτυρος** et ἀντιδίκου differentia. 1025, 21. εἰ δ' ἄλλοι **μάρτυρες** τῆς τούτων εὐδαιμονίας κάθησθε. 172, 8. αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποίησάτω **μάρτυρας**. 300, ult. τοῖς **μάρτυσιν**, οὗς οὗτος ἐταίμους ἔξει μαρτυρεῖν ὀπίσθιν, χορηγῶ Φιλίσσῳ χεῖρῶν. 408, 16. τίνα γὰρ **μάρτυρα** μείζω παράσχωμαι—416, 7. **μάρτυρές** ἐστέ τῶν ἑτέρων [id est, ἑτέρους ὑπαρχόντων] ἀγαθῶν, οὐδένα ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἕξαπατᾶσθαι. 690, 16. **μάρτυρές** εἰσιν οὗτοι, εἰς μὴδὲν μέτεσσι τοῦ πράγματος. 1025, 22.
μαρτυρεῖν] μεμαρτύρηκεν αὐτὸς αὐτῷ Φορμίου, ὅποτε οὗτοι φασιν, ἀκούσαντες ἐκείνου ταῦτα μεμαρτυρηκέναι. 1131, 23. τοὺς ἐμάχος μισθῶ **μαρτυρεῖν** εὐτάς ἐξήλεγε. 1273, 21. ἀλλήλοισι τὰ φευδῆ. 1268, 14. τοῖς διαδίκου **μαρτυρησάντας** δικάσει. 1117, 5. **μαρτυρήσαντες** τὴν ἐμαρτυρίαν. 1131, 4. **μαρτυρεῖν** ἀκοῆν εὐκ εἴσιν οἱ νόμοι. 1300, 16.
μαρτύρεσθαι] Λυκαῦργος τὴν Ἀθηῶν ἐμαρτύρητο. 799, 7.
μαρτυρία] μὴ ἀληθινῆς μαρτυρίας ἐγγράφαι **μάρτυρα**. 849, 11. **μαρτυρεῖν** πλεόν ἢ πᾶσι πολλῶν ἀναγνωσθεῖσάν ἰπὶ τῇ δίκῃ. 846, 24. τὴν τε **μαρτυρίαν** καὶ ἐμαρτυ-
- ρίαν ἀγαπήσθαι ἄμα. 1131, 1.
μάρτυς] v. **μάρτυρ**.
Μαρωτίτης] pro nota civitatis miserabilis et contemnendae. 218, 11.
Μασσαλιώτης. 884, 15.
μαστιγίας. 496, 26.
μάταιος] ὃ **μάταις**. o stulte, insipide. 784, 10.
μάχαιρα] **μαχίεω** **μαχαιράς** οὐδὲν ἑφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει. 784, 11.
μαχαιορωσιῶν. 823, 11.
μαχαιορωσιῶς. 816, 5.
ἡ μάχη] pugna ad Chæroneam singulariter appellatur. 319, 22. ἡ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ et ἡ **χειμερινή**. 300, 16.
μεγάθυμος. 421, 27.
μεγαλόφωνοι καὶ ἀναιδεῖς ὄντες. 415, 15.
μεγαλοφυχίαν τοσαύτην ἐγγενέσθαι. 247, 18. τῶν ἔργων τὴν **μεγαλοφυχίαν** οὐκ ἀπέδοντο, id est, τὴν δόξαν τῶν αὐτοῖς **μεγαλοφύχως** πεπεγαμένον. 689, 2. ἐν **μεγαλοφυχίας** καὶ χάριτος τῆς ἑμετέρας τάξε τὴν οἰκαδέ μοι ἀφίεν γενέσθαι. 1484, 7. οὔτε τῆς ἑμετέρας **μεγαλοφυχίας**, οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τοῦτ' ἀν ἀκόλουθον φανείη. 1477, 1.
μεγαλοφύχότερος. 414, 15.
μεγαλοφύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ πράττετε. 1465, 16.
Μεγαρεὺς] τότε καὶ αὐτοὶ **Μεγαρέα** ποιήσουται. 691, 11.
μέγας] τὸν τρίπον, δι' οὗ **μέγας** γέγονεν. 12, 25. ubi significat **ισχυρός**. opponitur enim τῷ ἄσθενεϊ. ὡς αἰεὶ τι μείζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν ἐγκωμιάς. 13, 13. οὖν **μέγας** [id est, εἰς μέγεθος] πύξῃθη. 19, 18. **μέγας** ἤξῃθη, id est, **μεγάλως**. 20, 9. **μέγας** ἐκ **μικροῦ** καὶ ταπεινοῦ τὸ καταρχὰς ὁ Φίλιππος πύξῃται. 116, 7. παρὰ τοὺς μεγίστους καιροὺς, temporibus longe difficillimis atque gravissimis. 470, 12. **μεγάλοι** τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτίας εἰσι. 490, 27. **μείζων** μὴ ἔσται τοῦ δοῦναι δίκην. 658, 25. **μέγα**; **μεγάλη**. **μικρὸν**; **μικρᾶ**. id est, εἰ **μέγα** τις ἠδίκηκε, **μεγάλη** ἔχευδντο τῇ ὀργῇ. magnum si deliquisset, gravior animadvertent. **μικρὸν**; **μικρᾶ**. id est, εἰ τις **μικρὸν** ἤμαρτεν. si quid levius peccasset, mollius puniebant. 737, 20. dictum hoc Demosthenis, ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὐ ἐστίν, ἀλλὰ τὸ εὐ μέγα, citat Stobæus, p. 55. **μειστός** **μάρτυρ**. luculentissimus, fidissimus, certissimus. 815, 9. 987, 21. **μέγα** φθέγγεται. 981, 25. **μέγα** λαλεῖν. 1124, 26. **μέγα** σημεῖον. 1046, 10. ἄνεμος **μέγας**. 1213, 27. **μεγάλως** **μαρτυρίας** δεδώκασι κατ' αὐτῶν. 1366, 22. ὁ γὰρ Ἀσώπος ποταμὸς **μέγας** ἔρρη, καὶ διαβῖναι οὐ βῆδιδον ἦν. 1379, 2.
μεδίμνος] **μυρίους** δίδοσι **μεδίμνους** ἡμῖν. 467, 7.
μεθήμερινοι γάμοι. 270, 9.
μεθιστάνεις, transferre, πολιτείας εἰς ὀλι-

γράφαν. 196, 13. μεθιστᾶναι καὶ λευμάνθαι. ad inferiorem gradum descivisse, ad deteriorem conditionem reductus esse. 500, 21. μεθίστασθαι, vel μεταστῆναι, alio secedere, e conspectu abire. μεταστῆτε ἔξω. 776, 24. ὀρώμενον οὐκ ἀναπαλῆσθί, μεταστάν δὲ μνημονεύεται. 1404, 19. e patria emigrare. — ἐκ τῆς τῶν πεπονηθότων [scil. ἀδικίαν χώρας] μεταστάντας, εἰς τὴν τῶν μηδὲν ἠδικημένων μετοικεῖν. 632, 19. 643, 5. μετασταθέντα. in exsilium ire jussim. 802, 16. μεθύειν] οἶνος μεθυθέντας ὀρχήσθαι. 23, 16. μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων. 54, 9. ἐν βιάσει καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδοῦμενον. 403, 19. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόσφασιν. 573, 1. μεθύων ἔπαρώνει. 658, 15. μεθύων. furiosus. 1010, 26. μεθυοῦσα αὐτῇ πολλοὶ συνεγένοντο καθεύδοντος τοῦ Φερμίωνος. 1356, 9. μετριοκλίον ἂν κομιδῇ. 539, 23. μελαγχολᾶν δοκῶν ἅπασιν τοῖς οἰκείοις. 1183, 8. μέλαν] atramentum. τὸ μέλαν τρεῖς. 313, 11. ἰσχυρὸς τις ἦν, μέλας. 537, 16. μέλει] μέλει γὰρ τινι τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντων Ἑλλήνων. 96, 23. τί γὰρ τῷ Ζελεῖτῃ τοῦτο ἔμελε. 122, 12. μέλει δ' οὐδενὶ τῶν κοινῶν, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 383, 8. τούτοις γὰρ οὐδοτιοῦν ἔμελε. 933, 9. μεμῆλκεν αὐτῷ περὶ τούτων ἀπάντων ἀκριβῶς. 1350, 2. μελετᾶν] λογάρια δύστηνα μελετήσας. 421, 20. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετικέναι ὡς ἐπὶν μάλιστα, οὐκ ἀγνούμαι. 576, 18. μελετᾶν εὐθείας τὴν ἀπολογίαν ὑπὲρ αὐτῶν. 1129, 9. οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν, non ex tempore meditari, nicht alsdenn erst auf die Predigt studieren, wenn man sie halten soll [not to be studying for a discourse, when it is to be spoken], ἀλλ' ἀγνοῖσθαι καλῶς ἐπίστασθαι. 1414, 12. μελετῆ] exercitatio declamandi. 328, 15. μελήνη] ὑπὲρ δὲ τῶν μελινῶν καὶ τῶν ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρακίοις σιροῖς. 100, ult. 135, 27. Μελίτη] locus Athenis. 1258, pen. μέλλειν] ἡμῶν μελλόντων καὶ ἔμψυμόντων περιγίγνεται. 24, 25. τὸ μέλλον ἀδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις. 196, 24. item 506, 26. τὸ μὲν ἔμελλε τῶν δεινῶν, imminet, ingruet, τὸ δ' ἤδη παρῆν. 292, 15. τὸ μὲν τοῦ μέλλοντος ἔσσεσθαι [aude ἀδηλον] καινὸν ἀμφοῖν ὑπαρχέτω. 638, 23. τὰ δὲ κεράμια οὐδ' ἐμέλλησαν οὐδὲ διανοήθησαν ἐνθέσθαι. sperandum non erat, ut serias illas vini unquam curarent navi imponendas; quid? quod ne in mentem quidem sibi venire passi erant, ut hoc facerent. 929, 8. μέμψασθαι] οὐδὲν ἔδει κοιῆ ποιεῖν, ὧν ἰδίᾳ μέμψασθε. 1434, 3. ἄχρι τοῦ δήλον ὑμῖν ποιῆσαι, ὅτι πολλοὶ μέμψονται. 1476, 9. μεμψιμοιεῖσθί ὁ δῆμιος οὐδὲν αὐτῷ. 249, 25. μεμψίς] τὴν ἐκ' ὑπόθεσιν καὶ φιλικῆ μεμψίν

ποιουσαίμην ἂν ὑμῖν. 1483, 20. μὲν οὖν] imo vero. quidni potius. aut, ut rectius dicam. ὀψὲ λέγω, χθὲς μὲν οὖν καὶ παρῶν. 270, 21. μένειν] pro παραμένειν, in fide et societate rerum manere. 20, 24. μένειν γὰρ ἐξῆν τῷ κατηγοροῦντι τῶν ἄλλων. 33, 10. οἱ τῶν στραγμάτων καιροὶ οὐ μένουσι τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα. 50, 26. οὐχ οὖς τ' ἐστίν, ἔχων ἂ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων. 42, pen. τὴν δύναμιν νόμῳ κατακλίσετε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν. 49, 17. ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων. manens in urbe, quoad lis penderet, vel donec adversarius condemnaretur. 572, 1. οὐδὲ τοὺς μένοντας ἐξελῶ. 746, 26. ubi οἱ μένοντες in urbe nantes, commorantes, opponuntur τοῖς φεύγουσιν, exsulibus. τῶν γυναικῶν ὅσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύνειν. 1076, 16. ἐμένομεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. 1078, 11. μένων ἐπὶ τοῖς οὖσι γονοῦσιν ἐμαυτῷ. 1314, pen. μερίζειν] ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκείνου μεμερισμένους. 192, 1. ubi μερίζ. est censeri, numerari, haberi in parte populorum servientium. δεῖ τοῖνυν μεμερίσθαι καὶ τὰ τῶν δωρῶν. 494, 5. μερισάμενοι τὸ ἐμὸν χάριον μετὰ Φερμίωνος τοῦτου. 913, 1. ἐπειδὴ δὲ τοῖμῶν χρυσίον ἐμερίσατο. 917, 19. ἠρόμην αὐτὸν, πότερα μεμερισμένος εἴη πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἢ κοινῆ οὐσία εἴη αὐτοῖς. 1149, 20. μερίζειν τοὺς τόκους πρὸς τὸν πλοῦτον. si dimidiam solummodo partem itineris peregeris, dimidiam quoque feneratoris dependere. 1297, 20. μερινῶν τὰ δίκαια λέγειν. 576, 24. μερίς] τῆς αἰτίας μερίδος ἐβούλετ' ἂν τὴν πόλιν γενέσθαι. 246, 10. ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν οὐσί μερίδι. 286, 27. μερίδα εἰς σωτηρίαν ὑπάρχειν. 537, 8. μερίς μεγάλη [scil. πρὸς σωτηρίαν] τοῖς ἀδικοῦσι καὶ πλεονεξία ἢ τῶν ὑμετέρων τρόπον παρῆτης. 574, 8. μερίς, Antheil [a share], in metallifodinis. 1039, 22. τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ὄχχετο λαβὼν παρὰ τοῦ παιδός, ὡς περ καὶ οἱ ἄλλοι φεράτορες. 1078, 23. μερίτης] μερίτας τῆς ὠφελείας ποιῆσαι τοῦτου. 889, 7. μέρος] pars, particula. Πελοποννησίοις ἅπασιν — τὰ δύο μέρη τῆς στρατιᾶς — πέμπειν ἐπιτάξαντες. 1379, 19. ὅτι τοῦτοις ἐστὶν ἀπὸ τῶν λημμάτων τὸ μέρος δοτέον. 1342, 13. portio rata, competens. τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος [subaudi τὸ αὐτῷ προσωτῆρον] λαμβάναν. 38, 4. οὐδὲ ταῦτας ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος. 1031, 15. τῶν δὲ τὰ μέρη κομιζέται. 1031, 16. διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφειλοντας τὰ σκευῆ εἰσπραῖα. ut attribuerent nostrum cuique certam et competentem portionem eorum, qui reip. armamenta navalia deberent, ut attribuerent, ut ea ab his debitoribus exigeremus. 1145, 19.

- εἰ δὲ βούλεσθε, ἔφα, κριζέσθαι τὸ πρὸς
 μέρος τοῦ πλοῦ περιλειπούμενου, δάσω ὑμῖν.
 partem favoris parem modo via a navi
 peracta. 1286, 26. ἀφικόμενος παρὰ τῶν
 θείων τῆς οὐσίας τὸ μέρος μετέλαβε. 1304,
 16. οὕτω γὰρ διέδικας αὐτοὺς τὸ μέρος σὺ,
 subaudi τὸ σόν. pro parte tua virili.
 quantum in te fuit. 367, 5. ὅτε τὰ μη-
 τρῶα πρὸς μέρος ἡζήσους νέμεσθαι. partem
 hereditatis maternæ tibi tuam attribui
 curares. 954, 19. τῇ ἐπικλήρῳ ἐπιδιδόναι
 πρὸς μέρος ἕκαστον. pro parte et facultate
 quemque sua virili. 1068, 4. b) pars
 hominum, a qua quisque stat, factio,
 castra. ἐν τῇ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι.
 323, 8. c) pro τάξει, loco, classe, or-
 dine, conditione rerum. ἐν προσθήκης
 μέρει. pro accessione, appendice habentur.
 22, 4. ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει. pro ni-
 hilo haberi. 23, 14. ἐν ὑπέρητου καὶ
 προσθήκης μέρει γενέσθαι. 37, 4. τὴν ἐπί-
 δεσιν ἐν χάριτος μέρει καὶ δωρεᾶς προσεῖχεν
 τῇ πόλει. 567, ult. εἰς εὐεργεσίας μέρος κα-
 ταθέσθαι. 626, 6. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας
 ἐν ἐχθροῦ μέρος κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος.
 638, 5. στρατιώτης ἂν ἐν σφενδαίου καὶ
 φιλοῦ μέρει. 668, 24. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήμα-
 τος μέρει. 668, 26. οὐ δίκαιόν ἐστιν ἐν τεμμη-
 ρον μέρει ποιέσθαι τὰ δίκαια. 1095, 19.
 μεσεγγυῶν] μεσεγγυησαμένης ἀργυρίου. cum
 certam pecunie summam apud media-
 torem deposuisset. 995, 21.
 μέρος] ὧν μέρος καὶ τελευταῖος καὶ πρῶτος
 ἐστὶν οὗτος. 772, 6. παῖτα με πύξ, καὶ
 ἀρπάξει μέρος, καὶ ἀθεῖ με εἰς τὰς λιθο-
 τομίας. 1252, 9. h) τὸ μέρος] ἀθλα
 πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ. 41, 24. ἐν
 μέσῳ ληφθεὶς. 69, 15. τοὺς συμμάχους οὐκ
 ἐν μέσῳ κείσθαι. 84, 14. εἰς μέρος ὑμῖν
 γινόμενας δέξω. 464, pen. εἰς τὸ μέρος
 καταθεῖς τὴν ὄφελειαν. 488, 15. οὐδὲν ἂν
 ἦν ἐν μέσῳ πολεμῆν ἡμᾶς πρὸς Καρδιανούς,
 nil impedisset, quominus bellum vobis
 gerendum esset adversus Cardianos.
 682, 1.
 μεστός] μεστὸν πολλῶν κακῶν δύναμις. 22,
 11. ζῆλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαύου ἦν ἡ πόλις
 μεστή. 300, 23. φυλάττει ὀπηνίκα ὑμεῖς
 ἐστὲ μεστοὶ τοῦ ἀεὶ λέγοντος. tadio ten-
 mini oratoris, e satietate, et crebri-
 tate audiendi orto. 328, 6. τοσαύτης ἀνα-
 δρίας καὶ κακίας ὑμεῖς ἰμολογεῖτε εἶναι με-
 στόι. 408, 27. ὑπερφασίας καὶ ὑπερφύου
 ἀπάντων ἀνδρῶν μεστός ἂν ἔση φανερώ-
 τατος. 577, 17. τοιοῦτων οὐκ ἔστι κακῶν
 μεστός. 603, 5. τρυφῆς. 1046, 14. ἀδικίας
 καὶ μισανθρωπίας. 264, 3. μεστός ἐγένετο
 ἀγανακτῶν. cum deservisset. sich salt
 gescholten und gekiffen hatte [hud child-
 den and scolded enough]. 1175, 5. πολ-
 λὰ εὐδαιμονία ἐστὶ μεστός. 1482, 27.
 ἀφελὴς καὶ παρήγορος μεστός. 1489, 10.
 εἶναι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγανακτῶν καὶ κακῶν
 μεστόν. 150, 11.
 μετὰ] μετ' ἀδείας [id est, ἐπ' ἀδείας, vel ἐν
 ἀδείᾳ] πολλοὺς ἔσεσθαι ποιητοὺς ἡγήτο.
 601, 13. μηδὲ μετ' ἑτέραν γενόμενοι τὴν
 γνώμην, ἢ μετὰ τῶν διοκόντων, μήτε
 μετὰ τῶν φευγόντων. 1246, 8. μετ' ἀλη-
 θείας, pro ἐν ἀληθείᾳ. 1306, 3. μετὰ τῆς
 ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἕλληνας.
 1467, 2.
 μεταβάλλειν] In medio: mentem mutare.
 μεταβάλλεσθαι δόξει, καὶ οὐδὲν ἔχειν πι-
 στήν ἢ πόλις. 205, 21. οὐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν
 οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες
 τοῖς δικαίους ἐμμένειν. 205, ult. 349, 25.
 404, 13.
 μεταβιβάζειν] ὅταν ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔδος
 ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντες ἴδωσι τινας.
 142, 24.
 μεταβολεὺς πονηρίας. 784, 8.
 μεταβολῆ] μεγάλῃν δεκτικῶν μεταβολῆν. 21,
 25. τὸ τῆς τύχης ὀφείας ἔχει τὰς μετα-
 βολάς. 1447, ult.
 μεταβουλεύεσθαι] πρὶν ἀμαρτεῖν μεταβουλεύ-
 σάμενους τοῖς ἑθῶς ἔχουσι χρῆσασθαι.
 1442, 12. παρανοίας κατεγνώσθητε ὑμῶν
 αὐτῶν μεταβουλεύόμενοι. 1444, 16. 1456,
 16. 1466, 22.
 μεταγινώσκειν] sententiam mutare. 278, 7.
 πολλοὺς ἦδη πολλὰς μετεγνωκότας.
 1492, 4. ἀγνωμοσύνη, ἦν τῷ μεταγινώσαι
 λύσετε. 1469, 9.
 μεταγνώσις] ἢ περὶ τούτων μεταγνώσις ἦτα
 τῆς προαιρέσεως ἐστὶ. 1466, 23.
 μεταγράφειν] corrumpere acta iudicii, mu-
 tando scripta, veris expunctis falsa
 suggerendo. 542, 8.
 μεταδιδόναι] μίτε μεταδοῖεν ὑμῖν ὧν αὐτοὶ
 προσηνται. 255, 15. ὅαττον ἂν τοῦ αἵμα-
 τος, ἢ λόγου μεταδοῦναι τι. 421, 11.
 μεταδοκεῖν] mentem mutare, alia consilia
 capere. μηδ' ἂν μεταδόξῃ σποτέ. 467, 21.
 μεταδόξαν αὐτῷ. 1241, pen.
 μετάθεσις τῶν ἡμάτων. 727, 10.
 μεταίρειν] τὸ ψήφισμα ἐπεχείρησαν κινεῖν καὶ
 μεταίρειν. 395, pen.
 μεταίτειν παρὰ τούτων [subaudi μέρος τι]
 ἀφ' ὧν εἰλήφασα. 410, 12.
 μετακινεῖν] τὴν πάτριον πολιτείαν μετεκίνησεν
 ἐφ' ἑαυτοῦ. 688, 26.
 μετακομίζειν] παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν
 ἀγρῶν μετακομίζεσθαι. 368, 10.
 μεταλαμβάνειν] μετελήφθητε μὲν ὑμεῖς τὴν
 σχολὴν καὶ τὴν ἡσυχίαν. 145, 26. τὸ πέμ-
 πτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαβὼν ὄφρη
 χιλίας. 702, 7. διάδεξι καὶ σὺ καὶ με-
 τάλαβε μικρὸν τῆς τοῦ λιτοουργούτος τά-
 ξεως. 1045, 10. μετέλαβε τῆς οὐσίας τὸ
 μέρος παρὰ τῶν θεῶν. 1304, 16. μεταλα-
 βῶν ὀλίγας ψήφους ἐκ πειντακοσίων ἀνδρῶν.
 1348, 21. τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν
 ἀναγκασθῆναι. 1490, 20.
 μεταλλάττειν] μετέλλαξαν τῶν ἀνδρώπων
 τὰς διανοίας. 1410, 8.
 μεταλλικὸς νόμος. 976, 24. μεταλλικαὶ δι-
 και. 976, pen. 977, 16.

μέταλλον] παρὰ τῶν τὰ μέταλλα ἐωνημένων. 455, 6. μέταλλον παρὰ τῆς πόλεως πρίασθαι. 977, 13. μετάλλου διαμειβέν. 1039, 26. τὸ ἀργύριον, ὃ ἔφερε καταβολὴν τοῦ μετάλλου τῇ πόλει, ὃ γὰρ ἐπερίεμην ἐνενηκόντα μῶν. 973, 5.

μεταξὺ] ἐὰν τὸ μεταξὺ τις ἐχρηρῆ λέγειν. auctor fieri consiliorum mediatorum. 202, 15. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὄρκων. ut inter assensum P. A. in pacem et confirmationem ejus a Philippo temporis intercederet quam plurimum. 233, 27. μεταξὺ δειπνοῦντες. inter cœnandum; de media cœna surgentes. 284, 23. ἐὰν τις εἰς τὸν Πειραιᾶ μεταξὺ καταπλεύσῃ. tenente expeditione bellica. 1209, 25.

μεταπειθεῖν] oratione aliam in sententiam traducere. 303, ult. τυχὸν μὲν ἴσως καὶ μεταπεισθεῖτε. 1438, 21.

μεταπέμπεσθαι τοὺς ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχὴν. 567, 17. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων. cum eum invitasset in rus suum. 1367, 1. τί γὰρ καὶ σουλόμενοι μετεπέμπεσθ' ἂν αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, citat Hermogenes p. 306. ex or. pro Corona.

μεταποιεῖν] ταχὺ μ. εἰδίσται. 805, 26. μεταποιεῖν] νόμους, τοὺς μὲν μεταποιῶν, τῶν δ' ἀφαιρῶν. 268, 5. αἴτιος ἢ τὸν θεσμόν συγχυθῆναι, ἢ μεταποίησιν αὐτόν. 640, 3. collato versu 13.

μεταρρίπτειν] κινεῖ καὶ ἀναίρει καὶ μεταρρίπτει. 797, 11.

μετάστασις] πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην μεταβολὴν δεκτέον. magnam insignemque demonstrare oportet morumque animorumque commutationem. 21, 24.

μεταστρέφειν] οὐδὲν γε φροντίζων, οὐδὲ μεταστρέφμενος. respectans. 585, 11. μεταστρέφειν τὰς αἰτίας. criminationes in intorquentem retorquere. 1032, 1.

μετατιθέναι] προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις. 303, 10. In medio. μεταδέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξίων ἡμᾶς. 304, 3. τῇ μισθάρῃα ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὄνοματα. 320, 13. μεταδέσθαι ἡμᾶς [scil. τὰ ὄνοματα], permutare, μεγάλην ἀτιμίαν ἔφερε καὶ ἀνανδρίαν. 996, 16. μεταθέσθαι τὸν φόβον. metum ab aliis ad alia transferre. 287, 7. ἵνα δὲ μηδὲν μετάδησθε. reprehendatis, mutetis consilia, instituta. 379, 10. τὸν τρόπον μεταθήσεται. 450, 21.

μεταφέρειν] μετήνεγκε τὴν ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας ἀδικίαν εἰς τὸν ἑαυτοῦ νόμον. 724, ult. μεταφέρει τοὺς λόγους ἐπὶ πράγματα ταύτην προσήκοντα. 491, 17. μεταφέροντες τὸ τῶν λειτουργιῶν ὄνομα ἐπὶ τὸ τῶν ἱερῶν. 495, 14. μετενεγκόντες τὸ συμβησόμενον κατὰ τὸν τοῦ κινδύνου λογισμόν. 210, 9. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριπραρχίας. 362, 25. μετενεγκὲν τοὺς

χρόνους transponere, trajicere, miscere tempora. 303, 8.

μεταχειρίζεσθαι τοὺς πολλοὺς ἁμῶς. 753, 13. μετεῖναι αὐτοῖς, ὥνπερ Ἀθηναίους μετέσται — πλὴν τῶν ἐνεῖα ἀρχόντων, id est, πλὴν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐνεῖα ἀρχόντων. 1380, 25.

μετεντιθέναι] οὐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέδεντο. transonerant, transportari curarunt. 1290, 19.

μετεξαιρέσθαι] μετεξαιρόμενη τὸν γόμον. curavi merces ex alia navi in aliam aliasve egerendas. 1290, 10.

μετέρχεσθαι] ἐκέλευσα τὴν ἀνθρωπον τὴν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἶσι. arcessere. 1149, 27. μετελθῶν [inde transgressus] εἰς τὸ Ποσειδάωνος ἱερὸν. 1472, 9. μετέχειν] καίπερ οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι, μετριώτερον αὐτὸν ποιήσιν. 1486,

12. εἰ τῆς ἀλλήλων ἀρετῆς μὴ μόνον τῇ φύσει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπαίνοις μετᾶσχοιεν. si non modo virtute similes posterī sint majoribus, sed etiam pariter, atque hi, prædicentur. 1392, 26. ἕκαστος ἡμῶν ἰδία μεδέξει τῆς δόξης τῶν κοινῇ γηασθέντων. 507, 22. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατάσθαι. 690, 17. λάθρα καὶ εἰς ἡμῶν μετεῖχον τῶν ἡμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν. 1300, 4. τῶν λογισμῶν. 116, 3. μὴ μετᾶσχοιεν ὧν ἡμεῖς τὸς θεὸς αἰτέετε. 255, 14. φιλοσοφίαν — ἧς οἶομαι δεῖν σε μετᾶσχειν. 1412, 18.

μετεωρίζειν] vana spe circumactum, aut suspensum aliquid ad stulta et temeraria cœpta impellere. μετεωρίσας καὶ φυσήσας ἡμᾶς κατέβη. 169, 23.

μετέωρος] ἐτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων, καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδύλου. 378, 23. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσταλεῖν τὴν νύκτα μετεώρους. 1213, 24. μετεωροτέρας τῆς ὁδοῦ γενομένης καὶ στενωτέρας. 1279, ult.

μετοικεῖν. 632, 20.

μετοίκιον] census ab inquilinis quotannis pendendus pro jure in urbe habitandi, 496, 15. ἀτέλεια τοῦ μετοίκιον. 691, 3. εἰ μὴ κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον εἰς τυχε, scil. apud magistratum, Poletas sit dictos. 787, pen. πρὸς τὸ πωλητήσιον τοῦ μετοίκιον ἀπωγάγε. 787, 27. καθεῖ μετοίκιον τέδεμα. 845, 20. τὸ μετοίκιον καταδείξ. 1315, 22.

μέτοιμος] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε. 50, 21. αἱ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι καὶ αἱ πολιτικάι. 462, 13. inquilini sextam bonorum partem ærario dependebant. 612, 4. de inquilinorum epiclesis, seu virginibus cum hereditate relictis judicabat Polemarchus. 1135, 26.

μετουσία] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις τὴν μετουσίαν κοινὴν καὶ ἴσην ἔδεσαν οἱ νόμοι καὶ τοῖς ἀσθενεῖσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 15. τὰς τῆς ἰσσηγορίας καὶ τὰς τῆς ἐλευθερίας μετουσίας ἡμᾶς ἀφαιρέσθαι. 555, 17. τὰς κληρονομίας καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν μετουσίαν τοῖς αὐτοῖς ἀπέδουκε.

1100, 9.
 μέτοχος] τούς μὲν γὰρ ἡ τύχη σοι μέτοχος
 [scil. τῶν σῶν ἀγαθῶν] κατέστησι. 1411,
 4.
 μετρεῖν] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰ-
 σίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 314, 24. τὰ
 ἀλφίτα κατὰ ἡμίκετον μετροῦμενοι. 918,
 11. μετρεῖν τῇ μητρὶ τὸν σῖτον. 1135, 15.
 μετρήτης οἴνου, mensura quædam. 1045, 6.
 μετρήσει citat e Dem. Julius Pollux IV.
 166.
 μετριάζειν δεῖν ἐν ταῖς εὐπραξίαις. 506, pen.
 μέτριος] μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπα-
 χθῆς λέγω, χείρονα. 228, 20. καὶ γὰρ νῦν
 οὐ κέρικρι βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων.
 nunc enim decrevit amicis succurrendo,
 Philippo adversari, dummodo conditio-
 nes sint utcuque tolerabiles. 283, 6.
 μετρίως] parum, modice, mediocriter. σω-
 φρονουσί γε καὶ μετρίως. 70, 21.
 μέτρον] ὡσπερ ὑπὲρ σταθμῶν, ἡ μέτρων τὸ
 ἴσον σκοποῦμενοι. Gleichheit als wenn hier die
 Rede wäre von Gleichheit in Gewichten
 und Maassen [as if the subject were one
 of weights and measures]. 1477, 27.
 μέχρι τοῦ προβήσεται τὰ πράγματα. 1434,
 5. μέχρι τούτου Λασθένης—μέχρι τούτου
 Τιμόλαος—μέχρι τούτου Εὐδίκος. 241,
 24, sq.
 μὲν] videtur redundare post verba quædam
 cum ἀπὸ composita, ut ἀπογινώσκειν,
 ἀπαγορεύειν, ἀπειπεῖν, φυλάττεσθαι, et
 alia: ad quæ tamen si tacita mente ad-
 das ὥστε, non redundabit. τῷ μὲν ἀπέγνω
 μὴ βοηθεῖν. 193, 5. ἀπειπεῖν τοῖς Ἀμ-
 φισεῖσι τοῦ Λικιστοῦ μὴ ἐπιβάινειν. de-
 nonciare, ut in posterum ne invadant.
 278, 24. ὁ νομοθέτης ἀπειπεσε τῷ πειντῷ
 αὐτῷ ὄντι πειντῶν υἱὸν μὴ ποιεῖσθαι.
 1099, 15. οἱ νόμοι διαρρήδην ἀπαγορεύουσι
 ἐν τῷ δήμῳ μὴ ἐξεῖναι τοῖς τοιούτοις λέγειν.
 800, pen. ἐκάστῳ ἡμῶν δεδωκίνας τὴν
 ἀδειαν τοῦ, μὴ τι παθεῖν ἄνδρες. 709, pen.
 ἐργάκειν φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς
 τοιούτοις. 1258, 12. πλὴν εἰ μὴ] nisi
 si, es wäre denn, dass [unless it were,
 that—] τῷ δήλῳ ὁ λαχὼν ἴσται πλὴν εἰ
 μὴ σημείον—προσέσται. 997, 17. ubi
 aut πλὴν, aut μὴ redundat. μὴ οὐ] pro
 εἰ μὴ, absque, sive, vel, nisi si, vel aliter
 atque. πόλεις πολλὰ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν
 μὴ οὐ χρίνω καὶ πελορικία, quæ capi vix
 possint aliter atque cum dispendio tem-
 poris, aut sine oppugnatione. 379, 8.
 μὴ οὐκ] utrumque redundare videtur in
 illo: ἀπίσχετ' ἂν μὴ οὐκ εὐθύς τοῦ πα-
 τέρους καταδαιτῆσαι, pro, ἀπίσχετ' ἂν τοῦ
 εὐθύς καταδ. 1240, 17. μὴ οὐχὶ ἀφευδεῖν
 —οὐχ ὅστιν ἠγοῦμαι, (pro simplici μὴ).
 1490, 16. μὴ τι γε] nedam, malto mi-
 nus. 24, 22. 385, 21. 607, 10. 609, 22.
 μὴ τί] non solum non. μὴ γὰρ [subau-
 di ἔρω] ὅτι πρὸς τοῦτον, τοιοῦτον ὄντα,
 [subandi οὐδὲς ἂν ἀμαρτύρωσ ἴσραξεν ἂν]

ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἄλλον οὐδ' ἂν εἰς οὐδένα,
 τοιοῦτον συνάλλαγμα ποιούμενος.— 869,
 20. μὴ ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον, ἀλλ' οὐδὲ με-
 τὰ μαρτύρων. 869, 17. μὴ ὅτι ἴμοι [æ-
 quales sunt], ἀλλ' οὐδὲ σφίσιν αὐτοῖς, 851,
 19. 900, 23. 911, 19. 956, 23. μὴ ὅτι
 βελτίους ὄντας τούτου. id est, ἵνα μὴ εἴπω,
 ὅτι τούτου βελτίους ἴσμεν. id est, multo
 magis, vel quanto magis. 1343, 14. In
 illo vexato loco p. 527, 20. μὴ non red-
 undat, ut visum fuit Tyloro, sed vel
 necessarium quoque est, et sic acci-
 piendum, ac si scripsisset orator: οὐ
 μόνον φανερός ἐστι μὴ μετ' ὀργῆς πράττων,
 seu, οὐ μόνον φαίνεται μὴ μετ' ὀργῆς τοῦτο
 πεπραχώς, non solum constat eum hoc
 non fecisse pro iracundiam, id quod to-
 lerabilis foret, sed per meram super-
 biam, contumeliam, petulantiam.

μυδαμῆ μυδαμῶς τοῦ πειράματος ἐγγυς [scil.
 ὄντας]. 1113, 8.

μυδαμῆ] εἰ μηδὲν τῶν γενομένων μαρτυροῦν, id
 est, εἰ τι μαρτυροῦν τῶν μηδέποτε γενομέ-
 νων. 1033, 1. βίαιον καὶ ὑβριστὴν ἀνδρω-
 πον καὶ μηδένα μυδαμῶθεν. nullius pretii
 hominem, nullo in loco habendum, quo-
 cunque tandem pacto. 562, 23.

μυδαμῆ] μυδαμῶν ὀθηβαίων. 1377, 12.

μυδαμῆ] κατέγνωσαν [αὐτοῦ]. 688, 24.

μυδαμῆ] μάταιον ἔχοντα λόγον. 181, 26. μὴ
 μῆκος ἀκίρον ἐγγένηται τῷ λόγῳ. 1390,
 20. μῆκος λόγον ἀλυπον ἔχοντα. 1390, 23.

μὲν] κατὰ μῆνα. singulis quibusque men-
 sibus, sive intra mensem, finiebantur
 Athenis litæ meacatorum (v. ἐμπορικῶς).
 79, 23. ὅσοι μῆνες μικροῦ θεοῦσι νομοθε-
 τεῖν. 744, 25. τοῖς μισθοῖς, οὓς τοῖς
 ὑπέρταται καὶ τοῖς ἐπιβάταις κατὰ μῆνα
 ἐδίδου. 1209, 11.

μυδαμῆ] κατὰ ταυτοῦ γεγονώς. 320, 19.

μυδαμῆ] νομίζων [præ me ferens] μυδαμῆ
 ἐξαρχῆς [eandem, quam a principio sor-
 titus fui] καὶ οὐχ, ἑτέρας μὲν ἂν, ταύτης
 δὲ προσποιούμενος. 1314, 18. μυδαμῆ τὴν
 χῶραν [Atticam] εἶναι τῶν ἡμετέρων προ-
 γόνων. 1390, 13.

μυδαμῆ] templum Matris Deum, ubi erat
 archivum, seu conditorium tabularum
 publicarum et legum. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς
 ὑμετέροις γράμμασιν ἐν τῷ μυδαμῆ. 381;
 2. πῶς δ' εἰς τὸ μυδαμῆ. ἐαδίσσθε. 799, 25.
 μυδαμῆ] τὰ μυδαμῆ, matrem heredita-
 tem, πρὸς μέρος ἡξίους νέμεισθαι. 954, 18.
 μυδαμῆ] λόγοι πρὸς τὸ φενακίζειν ἡμᾶς
 εὐ μεμυδαμῆνοι. 604, 6. ἐκ λόγων πρὸς
 τὸ παρὸν μεμυδαμῆνοι. 847, 23. 860,
 20. μυδαμῆ καὶ κατασκευάζει ταῦτα.
 1103, 3.

μυδαμῆ] ὡσπερ ἀπὸ μυδαμῆς μαρτυρεῖ. ex
 insperato testis ei adest is, quem nemo
 expectasset præsto futurum, ipso capi-
 tali temporis articulo, cum res in ner-
 vum esset eruptura, ut eum discrimine
 eriperet, in quo alias ei perendum

fuisse. 1026, 1.

μηχάνημα] τὸς τὰ μηχανήματα ἐπιστάν-
τας. 115, 7. τὸν τοῦτο τὸ μηχανήμα ἐπὶ
τὴν πόλιν ἐπιστάντα. 115, 16.

μιαφορεῖν συγγενεῖς αὐτῶν καὶ πολίτας. 424,
26.

μιαφονία] ἄλλ' ἢ γε τούτου πικρία καὶ μιαφ.
καὶ ὀμότης. 795, 7.

μιαρὸς] οὐ τί γένοιτ' ἂν αἰσχίον, ἢ μιαρώτε-
ρον. 257, 12. ἢ εἰδῆς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ
σοκοφάντην ὄντα καὶ μιαρὸν. 322, 6. ἄν-
θροποιοι μιαρὸι καὶ κίλακες καὶ ἀλάστορες.
324, 21. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἀκήσοα πάποτε
περὶ ἄγμα μιαρῶτερον. 931, 27. μιαρὸν, μι-
αρὸν τὸ θηρὸν τοῦτο καὶ ἄμικρον. 786, 9.

μιασμα] ἵνα μὴ μιάσματα, μήτ' ἀσειβήματα
γένηται ἐν τοῖς ἱεροῖς. 1374, 11.

μιγνύναι] οὐ μίγνυμι τῆς ἰδίας ἔχθρας εἰς τὰ
κοινῆ συμφέροντα οὐδὲν. 1465, 22.

μικρολόγος] ἀνελεύθερος οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρο-
λόγοι. 1357, 9.

μικρὸς] τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψήφισμασιν αἰ-
ρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ
ποιεῖτε. 45, 23. ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν [scil.
ῥῆμα], ne verbum quidem. 352, 21.
[p. 353, 11. est οὐδὲ γρῶ.] ἐὰν δ' ἐπὶ
μικροῖς σημεινῆται τις. 757, 17. εἰ μὴ
παρὰ μικρὸν ποιήσῃ, scil. τὸ φιλοσοφεῖν.
si philosophic studium parvi non duc-
cas. 1416, 21. μικρότατος προ ἐλάχιστος.
1455, 19. ἐλάττω μικροῖς. nur um ein
Weniges minder [only a little less]. 858,
4.

μικροφυχία] φθίνου καὶ μικροφυχίας ἐστὶ ση-
μεῖον, οὐδεὶος δὲ χρηστοῦ. 319, 5. τίνα ἐν
αὐτῷ μικροφυχίαν ἐνεωρακός. 401, 18.

μικροφύχου ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου. 319, 9.

μιμῆσθαι] ἵνα καὶ μιμῆσθε τὰς τῶν ἀνα-
θέντων ἀρετάς. 174, 8. τὸ μὲν σχῆμα τοῦ
Σόλωνος ἐμιμήσατο Αἰσχίνης, τὴν δὲ ψυχὴν
καὶ τὴν διάνοιαν οὐκ ἐμιμήσατο. 420, 21.
οὐ γὰρ, εἴ τι πάποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους
ἐπεράχθη, οὐ δὲ τοῦτ' ἐμιμήσω, διὰ τοῦτ'
ἀποφύγοις ἂν δικαίως. 595, 16. καλὸν τὸ
μιμήσασθαι. 686, 3.

μίμος] μῖμος γελίων. 23, 21.

μισαθῆναϊος] μισαθῆναϊότατος. 687, ult.
μισανθρωπία] τίς γὰρ ἐστὶ νόμος τοσαύτης
ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός. 264, 3.
μισανθρωπίας ταῦτα σημεῖα, οὐ σωφροσύ-
νης. 1122, 13.

μισεῖν] μὴ ζητεῖτε, ὅτινα ἂνδ' ἂν Φίλιππος
ἐξαμαρτάνει, μισήσητε. 136, 14. πῶς οὐ
δεῖνόν, ἐφ' οἷς παθόντες ἐμισήσατε τοὺς δρέ-
σαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας,
[scil. τὰ αὐτὰ]. 159, 23. τοὺς αὐτοὺς καὶ
μισεῖν, καὶ φιλεῖν, οὐς ἡ πατρίς. 319, 14.
τοὺς πεδυνώτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι
μισεῖ. 330, 5. οὐθ' — οὕτως αὖ μισεῖν,
ὥστ', ἂν πωσάμενος βούληται φίλος εἶναι,
καλοῦσαι τὸ ἐξεῖναι ταῦτα ποιεῖν. 660, 28.
ἄχρ' του καὶ φιλεῖν, οἶμαι, χρῆ, καὶ μισεῖν,
μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. 660,
ult. ὅς ἂν σοι δανεῖτη, τούτεν δημοσίᾳ μι-

σεῖσθαι προσήκει. 982, 12. οὐ γὰρ οὕτω
τούτους μισῶ, ὡς ἑμαυτὸν φιλῶ. 1161, 19.
οὐδὲς ἐστίν, ὅστις οὐκ ἐπετίμα τῶν παρόν-
των, καὶ ἐμίσειε τελευτώντας δὲ καὶ αὐτοὶ
ἐαυτοὺς, [scil. ἐμίσου]. 1265, 11.

μισθαρεῖν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι
διασπασσάσθαι παρεβαλεῖτε. 136, 15.
εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς
βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν. 1351, 21.
ἐμισθάρετε τῷ βουλομένῳ ἀναλίσκειν. 1352,
14.

μισθαρνίαν τὴν τούτου εἰδότες. 242, 17. τῇ
μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνό-
ματα. 320, 13.

μισθὸς] οὐ γὰρ ἐστίν ἄρχειν μὴ δίδόντα μι-
σθόν. 47, 2. μισθοῦς μείζους ἐπράττετο
τοὺς βουλομένους αὐτῇ πλησιάζειν. 1359,
1. μισθοῦ λέγει, [subaudi ἀντί]. 151,
17.

μισθοῦν] mercede elocare. vermiethen, ver-
pachten, in Sold geben [to let out, let for
hire, let on lease]. ἐαυτὸν ἐπὶ τι. 232,
10. ταῖς ἐκείνων τέχαις καὶ πανουργίας
μισθώσας αὐτὸν, καὶ παρασχῶν ὑπηρετήν.
704, 20. τάλαντον εἰσπραττόμενοι τάλαν-
του μισθοῦσι τὰς τετραρχίας. 564, ult.
τὸν Θεασύλοχον πειθεῖ, τῆς αὐτοῦ τεήρους
τὴν τετραρχίαν μισθῶσαι τῷ Καλλιπσῶ.
1222, 26. σκοπέψαμενοι τὴν ἐξ ἐλαχίστου
τετραρχεῖν βουλόμενοι, μεμισθώκασι τὴν
λειτοουργίαν, [id est, τὴν τετραρχίαν].
1230, 5. In medio: conducere mer-
cede. abmiethen, in Sold nehmen [to
hire, to take into pay], πάλιν μισθοῦται
τὸν καταπύσσοντα τουτοῦ. 236, 23. πῶς οὐ
ταῦτ' ἐποίησε; μισθοῦται τοῦτου. 276,
27. Τιμοθέου μισθομένου τοῦτον καὶ τὸ
στράτευμα. cum Timotheus eum una
cum copiis ejus conducere vellet, quam-
quam laud impetravit. 669, 14. τῶν τὰ
μισθώσιμα μισθουμένων. qui vectigalia
publica redimunt, ut agros, vineas, syl-
vas, pascua, piscinas, metallifodinas,
lapicidinas, salinas, alia talia, unde fru-
ctus ad ærarium redeunt. 713, 5. Ξέρος
μισθοῖντο ἐκδεῖσθαι. qui [nomine heri
puta] fundi alicujus domino certam
mercedem darent, aut dandam promit-
terent, pro ætatis unius proventu ex
illo fundo edito. 1253, 15. οὕτως ἦν ὁ
ἀνοῦμενος καὶ μισθοῦμενος ὑπὲρ αὐτῶν. hic
loco servorum suorum stipulatur redem-
tionem, schloss den Kauf- oder Pacht-
contract [closed the contract of purchase,
or of lease], et dependebat stipulatur
mercedem. 1253, 17. μισθώθεισα ὑπὸ
Νικαγέτης. Neara war in ihrer Frau
Lohn und Brode [Neara received board
and wages from her mistress]. 1332, 9.

μισθοφορεῖν] conditio militis mercenarii;
quæ erat contenta. οὐκοῦν σὺ μισθοφο-
ρὰν λέγεις. 38, 1.

μισθοφορεῖν] μισθοφορέσας παρ' ἐκείνῃ. 669,
6.

- μισθοφόρος] μισθοφόρον ἀνδράπων ἔργον ποι-
 ούντες λίσσμεν. 661, 7.
- μισθωμα] τέλος εἶχε τὸ μισθωμα. die Mie-
 the war nun aus [the time of hire was
 over]. ea res perfecta jam erat, ob quam
 Æschines operam suam Philippo merce-
 dede addiderat. 379, 20. p. 713, 4. pro
 μισθώσιμα dant alii libri μισθώματα.
- μισθώσιμος] τὰ μισθώσιμα μισθούσθαι.
 veotigalia reip. elocabilia, quæ quotan-
 nis, aut tertio, sextove quoque anno
 hastæ subjiçiantur, et plus licentibus
 a τοῖς πωληταῖς addicantur, redimere.
 713, 4.
- μισθωσις] Pacht [rent], merces annua o
 conducto, vel pacto præstanda. μισθω-
 σιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοῖς ἑαυτοῖς ἐργαζό-
 μενοι, πάντες ἀπόλωντο. 960, 8. τοὺς μὴ
 ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν
 τῶν τῆς θεοῦ. 1069, 26. μισθώσεως, seu
 elocationis mensæ numulariæ exem-
 plum, seu formula. 1111, 6. μισθώσεις
 τεμενῶν εἰσπράττειν. 1318, 20.
- μισθωτὸς] ἄνθρωποι μισθωτοί, ὧν οὐδ' ἂν ἀρ-
 νηθεῖεν ἐνοιὶ ὡς οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι. 124, pen.
 μισθωτὸς καλὸς ἀγαθὸς καὶ δίκαιος γέγονε.
 374, 25. πότερα μισθωτοί [Tagelöhner
 —day-labourers] ἢ οἰκέται. 1199, 21.
- μισοπόντος. 584, 12.
- μίσις, ἂν τούτοις τις ἐπιτιμᾷ. 121, 9. τὰ
 μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται
 τὴν πόλιν. 168, 2.
- μῖνᾱ] τριηξάρχους, ἂν ἕκαστος τριάκοντα μῖνᾶς
 εἰς ἐπίπλουν [nisi potius ἐκπλουν leg. est]
 εἴληφε. 1231, 13.
- μνήσθαι. μεμνήσθαι] συνανάσσει καὶ τὸ με-
 μῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. memoriam
 gratiæ fortunæ habendæ. 12, 12. καίπερ
 ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικούοντας μεμνήσθαι.
 73, 12. ἦσθη τε τοῖς λόγοις καὶ ἐπήνε, ὅτι
 μνηνται εὖ παθῶν. 1192, 12.
- μνασιδωρεῖν] munera diis offerre. proprie,
 meminisse munerum dandorum. 531,
 13. 1072, 24.
- μνήμα] οὐ μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι
 κειμένους ἀγαθοὺς ἀνδρας. 297, 15. μνή-
 ματος ὄντος κεινῶ ἅπασιν τοῖς ἀπὸ Βουσέ-
 λου γενομένοις. 1077, 22. οὐ κεκοινωνήκασιν
 τοῦ μνήματος τούτου. 1078, 2. μνήμα
 ἑαυτοῖς ἴδια ἐποίησαντο ἅπαθεν τοῦ Βουσε-
 λιδῶν μνήματος. 1078, 3. ἢ τὸ μνήμα
 οἰκοδόμησεν ὁ θεοῖς ἐχθρὸς οὗτος. 1125, 14.
 τὸ μνήμα φυλάττειν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.
 1160, 16. τὰ μνήματα παλαιά ἐστι, καὶ
 πρὶν ἢ ἡμᾶς κτήσασθαι τὸ χωρεῖν γενη-
 μένα. 1275, 15. εἴωθε τούτους εἰς τὰ
 πατρεῖα μνήματα. 1307, 9. τίς ἐστιν,
 ὅστις εἰς τὰ πατρεῖα μνήματα τοὺς μηδὲν
 ἐν γένει προσήκοντας τιθέναι ἑάσαι. 1307,
 12. τίθασθαι ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι.
 cenotaphium ejas est in Ceramic. h. c.
 inscriptum est nomen ejus stelic, exhi-
 bentī nomina coram, quicum in Sicilia
 occubissent, ibique sepulti essent,
- Athenis cohonestati sunt titulo tumali
 publici, sed inanis. 1310, 15. τὰς μαρ-
 τυρίας τῶν φρατῶραν καὶ συγγενῶν καὶ δι-
 μοτῶν καὶ ὧν τὰ μνήματα ταυτά. 1311, 5.
 μνημεῖον] οὐκ ἦσθάνετο, ὅτι οὐ τοῦ τάφου
 μνημεῖόν ἐστι τὸ οἰκοδόμημα, ἀλλὰ τῆς
 ἀδικίας. monumentum hoc esse, testans,
 ibi conditas esse alicujus vita defuncti
 exsuvias. 1125, 16.
- μνήμη] ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ἡμῶν εἰς
 ἀκριβῆ μνήμη. 273, 19.
- μνημονεύειν] οὐδ' εἶ τι συνέβη παρὰ τῶν θεῶν
 χρηστῶν, μνημονεύουσι. 12, 15. τῶν ἐν
 ἀπαντὶ τῷ αἰῶνι μνημονευομένων ἀνθρώπων.
 1468, 26. μέγιστον τοῦ παρόντος χρῆσθαι
 [id est, ἕως πάρεστι χρῆσθαι ταῖς χάρισι]
 μνημονεύειν τὰς χάριτας. 1478, 13.
- μνημονικός] μνημονικώτατος. 329, 25.
- μνημονικῶς] ὡς εὖ καὶ μν. καὶ ἐπιμελῶς περὶ
 ἐκάστου κατηγορήθη. 1383, 7.
- μνησικακεῖν. 257, 15. 258, 12. μνησικακεῖν
 πρὸς τοὺς βουλομένους σώζεσθαι. 259, pen.
 μνησικακεῖν qui dicendus sit. 685, 7.
 ἐσώσατε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ οὐκ ἐμνη-
 σικακήσατε, citat ex or. pro Corona
 Minucianus p. 140, 10.
- μοῖρα] sors, portio rata, competens, ut
 hereditatis. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαχθᾶ-
 νειν. 1067, 5. b) modus, ratio, locus,
 numerus, conditio, τάξις. τὸν ἀγωνα καὶ
 φέροντα τὰ μὰ ἐν πολεμίου μοῖρα. non aliter,
 atque hostis faciat. 639, 25. c) fatum,
 fatalis necessitas. μοῖραν δ' οὐ τι
 φυγεῖν ἔτερον. 322, 17. τῶν δημοτικῶν τοὺς
 μὲν ἢ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ
 χρόνος παραίρειται. 1482, 4.
- μοιχρὸν] λαβεῖν ἐπὶ ταύταις ὁ νόμος οὐκ ἐστὶ
 ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν
 τῇ ἀγορᾷ πωλώσι τι. 1367, 25. λαμβάνει
 μοιχρὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. 1367, 2. ἐφ' ἢ ἂν
 μοιχρὸς ἀπὸ γυναίκε, οὐκέτ' ἐξεστὶν αὐτῇ
 ἔλθειν εἰς οὐδὲν τῶν ἱερῶν τῶν δημοτελῶν.
 1373, ult.
- μόνος μόνω συνήει. 273, 1. μόνον interdum
 omittitur. παρακαλεῖν καὶ τοὺς ἄλλους
 Ἕλληνας, οὐ λόγοις [subaudi μόνον], ἀλλὰ
 καὶ τοῖς ἔργοις. 158, 14.
- Μόρα] cohors quædam Spartana. τὴν Μόραν
 κατέκοψεν Ἰφικράτης. 172, 26.
- μοσχεύειν] novellos, tenellos stipites ad
 justam proceritatem educare. 785, 4.
- Μουνοχία] οὐκ ἐν Μουνοχία ἐκαθίζετο. 262,
 17.
- μουσικῆ] quicquid scite et ingeniose scri-
 ptum est, sive soluta, sive ligata ora-
 tione. ὑποθέσεις τῆς αὐτῶν μουσικῆς πε-
 ποιῆσαι. 1391, 19.
- μοχθηρὸς] μοχθηρὰ τὰ πράγματα ἐν τῷ
 Βοσπόρῳ καταλαβάν. forum frigidum.
 schlechte Messe, schlechten Markt, wenig
 Käufer, wenig Geld unter den Leuten [a
 bad market, bad fair, few buyers, little
 money amongst the people]. 909, 21.
- μυεῖν] μυῆσαι αὐτὴν ἐβούλετο. 1351, 26.

μυθολογίῳ] τῶ ὑπογυνέτερον εἶναι τοῖς χρόνοις οὕτω μεμυθολογήσεται. 1391, 21. μυθολογούμενας τὰς Λεωκόρας. 1398, 5.

μύθους λέγομι. me fabulas narrare, h. e. garrire, nugari. 1219, 14. τῶν εἰς μύθους ἀννεργμένων. 1391, 14.

μυθώδης. 641, 19.

Μυθώδης. 1251, 5.

μυλῶν] ἐν τῷ μυλῶνι προσήκει αὐτὸν εἶναι μάλλον, ἢ — 1111, ult.

οἱ μύζιοι. senatus Arcadum. 344, 13. 403, 10. μή μοι μυρίους, μηδὲ διμυρίους ξένους. 45, 12.

μυροπώλιον. 786, 9. 911, 14.

μῦς] ἄρτι μῦς πίττης γέυεται. 1215, 10.

Μυσός] τὴν Μυσῶν λείαν καλουμένην. 248, 23.

Μυστήρια] εἰς Μυστήρια τὴν γυναῖκα ἄγει ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους. 565, 26. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ὑπὲρ αὐτῆς ἀναλόσθη. 1351, pen. 1352, 1. ἐπεδήμισον εἰς τὰ Μυστήρια. ob Mysteria, per eorum occasionem, versarentur in urbe. 1352, 19. τούτου τοῦ μῦθος [Boedromione] μετὰ τὰ Μυστήρια. 29, ult. ergo Mysteria mense Boedromione agebantur.

μωρία καὶ κακία τὰ τοιαῦτα ἐλπίζειν. 128, 9. μωρία ἂν εἴη λέγειν. stultum sit id docere, quod nemo nesciat. 397, pen.

N.

ναυαγίῳ] ἐναυάγησεν οὐ πόρρω τοῦ ἐμπορίου. 910, 7. 933, 11. θεῖαν ἠδίστην ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα. currus eversi et contracti. 1410, 10.

ναυαγία] ὡς περ ἂν εἴ τις ναύκληρον αἰτιῶτο ναυαγίας. 293, 5. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσαν ἐκ τῆς ναυαγίας Ἀθήναζε. 910, 24. τούτοις δ' οὐδὲν προσήκει τῆς ναυαγίας. neque navis, neque mercium naufragio corruptarum quicquam ad eos pertinere. 934, 3.

ναυαρχεῖν πλοίων. 251, 3.

ναυκλήριον] ὅς μέγιστα τῶν Ἑλλήνων κέκτηται ναυκλήρια. plurima navigia, merces mercede per mare vectantia. 690, ult.

ναύκληρος] ὡς περ ἂν εἴ τις ναύκληρον πάντα ἐπὶ σωτηρία πράξαντα τῆς ναυαγίας αἰτιῶτο. 293, 1. οὔτε ναῦν, οὔτε ναύκληρον, οὔτ' ἐπιβάτην ἐστὶν ἀναχθῆναι, τὸ τῶν δαειζόντων μέρος ἂν ἀφαιρῆθῃ. 922, 12.

ναυκρατικὸς] v. χρήματα. 703, 15.

ναῦλον] onera navis, die Fracht, das Guth [the freight, the cargo], merces navis impositæ. ἡμᾶς τὸ ναῦλεν σφετερίζεσθαι. 882, 13. δεδανεικὸς ἐπὶ τῷ ναύλω, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ πλοίω. 933, 22. τὸ ναῦλεν τῶν ζύλων παρασχεῖν. vecturam, h. e. mercedem vecturæ, tignorum. 1192, 3.

ναυμαχεῖν] οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχῆσαντας. 297, 13.

ναυμαχία] τὴν περὶ Νάξου ἐνὶ ναυμαχίαν

Καβρίας. 172, 27. ναυμαχία τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνικῆθη. 1230, 15.

ναυπηγεῖν] αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα. rogare veniam navigia ædificandi. 219, 11. et 21.

ναυπηγήσιμα ζύλα. 219, 17.

ναύτης] ναύτας, ὃν ἕκαστος ἔχει [mercedem fert menstruum] τριάκοντα μόνας δραχμῆς. 1231, 11. ὅταν μὲν τῶν ναυτῶν τις ἀμάσθη. 801, 13.

ναυτιῶν] Schol. ad Aristotelis Rhetoric. p. 56. a. 39. citat hunc e Demosthene locum, quem non reperio: ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν τῷ πλοίω ὄντες, ὑπὸ τοῦ σάλου καὶ τῶν κυμάτων ταρασσόμενοι ναυτιῶσι, καὶ ἀπδῶς [nam sic leg. est, non ἀπλῶς, quod est excusum] ἀφορῶσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὕτω καὶ ὁ δῆμος ναυτιῶν καὶ ἰλιγγιῶν ἀφορῶν πρὸς τὰ πράγματα.

ναυτικός] ναυτικά. sortem pecuniarum, in fœnus nauticum datam, seu creditam in naves, sub conditione fœnoris nautici præstandi. auf Bodmery [on bottomry]. 816, 26. ναυτικά συγγραφαί. 932, 4. ναυτικὸν ἀνειλόμην [id est, χρήματα ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ]. 1213, 3. τόκου ναυτικοῦ ἐπαρτέτω ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων. 1288, 11. τὸ ναυτικὸν [scil. πλῆρωμα], copiæ navales. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρῆστησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἀπώλετο. 597, ult. ὅρῶν τὸ ναυτικὸν ἡμῶν καταλυόμενον. 260, 9.

νεάλης δὲ καὶ πρὸς φάτος ἂν ἐκεῖνος περιτὴν αὐτοῦ τεταριγεμένου. 788, 23.

νεανίας] pro eo, qui in opere suo gnavus, sedulus, robustus, strenuus, acer est. ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ σπνίκα λαμψρός. 329, 23.

νεανιεύεσθαι] juveniliter se jactare in pollicendo, præter id, quod quis vere vult, et sibi permissus, ambitione nulla stimulante, sit daturus. καὶ τι καὶ νεανιεύεσθαι τοιοῦτον, ὡς οὐδὲν οὐ ποίσει. 401, 24. νεανιεύεται καὶ περιῶν ἐρεῖ. 416, 23. ὡς περ εἰ κεφάλαια ἐφ' ἅπασιν τοῖς ἑαυτῷ νεανιεύεμένοις ἐπέθηκε. 520, pen. οὐδ' ἐνεανιεύεσθαι τοιοῦτον οὐδὲν. 536, 26.

νεανικός] μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν. magnum, præclarum. 37, 10. 173, 23. 579, 9. ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικά αὐτῶν ἐστὶ. 1267, 25. οὐ γὰρ ἡγεῖτο λαμπρῶν, οὐδὲ νεανικὸν οὐδὲν, οὐδ' ἀξίον εἶναι θανάτου. 557, 26.

νεβρίειν] hinnulum agere, h. e. hinnuli pelle indutus per semitas discursitare in sacris arcanis. 313, 16.

νεήλατα] genus placentiarum. 314, 1.

νέκυς] ἐπειδὴν ἐξενεχθῆ ὁ νέκυς. 1071, 10.

νέμειν τιμᾶς. 500, 7. 685, ult. νεμεθεῖσα οἴσια. 956, 12. συγκεχωρηκέναι τὸ τρίτον νείμασθαι μέρος. concessisse, ut quadrans hereditatis solummodo sibi attribueretur. 996, 14. ὅτι νεμεμημένος εἶη, sibi patrimonium esse cum fratre her-

- ctum seu divisum. 1149, 22. ἐπειδὴν δὲ γεμισθῶσιν [scil. ἐὶ Πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς φυλάς]. 1380, ult. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἰσούλετο ἐν ἡμῶν τὸ τέλος. 1395, 20.
- Νέμιος Ζεὺς. 552, 5.
- νεμεσῶν succensere, stomachari, increpare. 506, 14. 1123, 10.
- Νεμέσια] sacrum, quod Manibus defunctis placandis sibi. εἰσεγκούσης τῆς ἑμῆς γυναῖκος εἰς τὰ Νεμέσια τῷ πατρὶ μίαν ἀργυρίου. 1031, 15.
- νεόπλουτος. 218, 3.
- νεός] πρὸς τοὺς νεότερους τῶν πραγμάτων ἀπολυσσάσθαι. juniores, quam ea sunt acta, de quibus contenditur. 242, 15. οἱ νεοὶ γὰρ ἡμῶν δι' ἔκλεινον τὸν ἀγῶνα ἔσονται βελτίους. 432, 24. λόγισται, ὡς καὶ σὺ τίτ' ἦσθα νεός, καὶ τὴν ἡλικίαν εἶχες, ἢν ἡμεῖς νῦν. 1490, 24.
- ἢ νεότερος οὔτε τῶν αὐτῶν ἐστὶ λόγων τῷ γήρα, οὔτε τῶν ἔργων. 796, 22.
- νεῦρον] οὐδὲν ὄφελός ἐστι πύλεως μὴ νεῦρα ἔχουσας ἐπὶ τοὺς ἀδικούντας. 432, 10.
- νέφος] παρελθεῖν ἐπέκτισε τὸν τότε περιστάνα τῆ πόλεως κίνδυνον ὥσπερ νέφος. 291, 15.
- νεῦριον] δέκα τόπους τῶν νεωρίων. 184, 2. ἐπαγγελιάμενοι Φιλίππῳ τὰ νεῦρια ἐμπρήσειν. 271, 8. νεωρίων ἐπιμελητής. 612, 21. ἐν νεωρίῳ διελάμβανον τοὺς ἄετους κατ' ἰβόλον. 918, 9. σκευὴ οὐ λάβοιμι ἐκ τοῦ νεωρίου. 1218, 3. σκευὴ ἐν τῷ νεωρίῳ οὐχ ὑπῆρχε ταῖς ναυσίν. 1145, 4.
- νεώσοικοι] νεώσοικοὺς οἰκοδομεῖται. 80, 19. 184, 3.
- νεωτερίζειν] νεωτερίζη δέ τι καὶ κινή πρὸς ἡμᾶς. 664, 9.
- νεωτερισμός] ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ. 215, 26.
- νηπιὸν τεθνάαι. inulto. 639, 6. νηπιὸν πάσχειν ὑπὸ τοῦ βουλομένου, ὅτι ἀν πάσχη, πῶλον θανάτου. 1374, 7.
- νήσοι] εἰπέ μοι, βουλεύεσθε, ἔφη, Θηβαῖους ἔχοντες ἐν νήσοι. 108, 14. εἶλε δὲ τῶν νήσων τοῦτ' αὐτὸν τὰς πολλὰς. harum insularum, quas vos omnes nostis, et ræne cernitis vestris oculis subjectas, Cycladas, et reliquas Græciæ circumjactas. 480, 7. pari modo Philostratus p. 663, 3. ἐν τῇδε τῇ Τρεΐα, ubi oratio gestu est adjuvanda et manu demonstrandus locus; item p. 666, 1. ejusdem: εἰς Ἐλευῖντα τοῦτον. ἐν Μακάρων νήσοις. 1400, 1.
- νήφειν] ἵπ' ἔχθρῳ νήφοντος ἔωθεν. 538, 16. νικᾶν] νικᾶν δὲ ὁ πᾶσιν ἡμῶν μέλλει συνείσθαι. 55, 6. νικῆσαι ζῶντα, vincere sic, ut victus tamen in vivis maneret, οὐκ ἀποκτεῖναι. 637, 17. ἐνίκησε τοῦ κλήρου [scil. τὴν δίκην]. 1059, 16. ἐνίκησε τοῦ κλήρου πάντας τοὺς ἀμφισβητούντας αὐτῆ. 1059, 21. οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρούσατο. 1060, 7. ἦδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας. 1259, 21.
- Ἄλύμωπι νικήσας παῖδας στάδιον. 1342, ult. ὅτε ἐνίκη τὰ Πύθια τεθρίππων. 1356, 5. ἐμοὶ δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει [id est, ἐν παρατάξει, in acie], τῆς μὲν ἤττης οὐ μετέχειν, κικᾶν δ' ἀμφοτέρους ὁμοίως. 1394, 22. τὸ πάντα τρίπον ζῆτειν νικήσαι [in concionibus atque deliberationibus de rep.] δυσὶν ἄτακτον, ἢ μανίας, ἢ κέρδους ἔνεκα, ἐσπουδακώτων φῆσαιμ' ἂν εἶναι. 1436, 18.
- νίκη] ἢ ἐν τοιοῦτοις ἤττα καλὴ καὶ προσωδέουσα νίκη παρὰ τοῖς εὐ φρενοῦσι γίνεται. 1486, 3. b) Victoria, dea, vel simulacrum ejus. οἱ τὰ ἀικρωτήρια [ut e. c. nias, manus] τῆς Νίκης περικόψαντες. 738, 14. νικητήρια] præmium victoriae. 1233, 1. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐζήμενοι. de spoliis et manibus partem vos ipsi esse donaturos, victoria potitos. 1467, 1.
- νόθος et νόθη] νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθη, μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν, μήτε ἱερῶν, μήτε ἑσίων. 1067, 13. εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖ. 691, 18. καθάπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νόθοι [scil. συντελείου] εἰς Κινύσαργες. 691, 19. εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἔξῃν τοῦτοῖς [adversariis meis] κληρονόμοις εἶναι πάντων τῶν ἐμῶν. 1315, 7.
- νομή] divisio, cretio hereditatis. 948, 10.
- νομίζειν] opinari. οἱ νομιζόμενοι μὲν νικεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένοι εἰ αὐτῶν [e patribus illis, quorum liberi existimantur esse] ῥαδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες. 1022, 15. b) certo scire, vel constitutum decretum penes se habere. πᾶνθ', ἂν ἄνευ οὐδὲ ζῆν ἄξιον ἦν Ἰφικράτε, νομίζων ἀποστερήσειν. 665, 5. c) ritu vetusto sancitum, ratum, usitatum habere. ὥσπερ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον. 1077, 25. τὸν νομιζόμενον λόγον εἶπεν. orationem habere, ex lege et ritu vetusto habendam. 1388, ult. τὰ νομιζόμενα, justa, quæ defunctis Manibus fieri jus et fas est. ἐπειδὴν τὰ νομιζόμενα αὐτῷ φέροιστο. 308, 2. ἐπειδὴν ἀποθάνωσιν, ὅπως τῶν νομιζόμενων τύχῳσι, παρασκευάζουσι. 733, pen. τὰ νομιζόμενα γίνεσθαι τοῖς θεοῖς εὐσεβῶς. 1370, 23. τῶν νομιζόμενων τυγχάνουσιν ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῶ ζήλω. 1399, 21. d) præ se ferre. νομίζων μῦτέρα ἐξ ἀρχῆς, eandem edens, appellans, pro mea matre ferens, quam a principio sortitus fui, καὶ οὐχ ἑτέρας μὲν ἂν, ταύτης δὲ προσποιούμενος. 1314, 18.
- νόμιμος] ἐκείνοι τε τοῖς ἐκεῖ νομίμοις, ἡμεῖς τε τοῖς παρ' ἡμῶν, τὰς δίκας ἐλάμβανον. 79, pen. νόμιμος πόλεμος καὶ προφανής. 123, 22.
- νόμισμα] est quodcumque a lege imperatum, ritu vetusto probatum, usu contritum, ratum atque legitimum conveniensque ab omnibus habetur. τοῖς τὸ νόμισμα, ως, pecuniam, qua civis omnes

utuntur, διαφθεύρουσι θάνατος ἔστιν ἡ ζημία. 508, 14. 765, pen. ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι τοῖς ἰδιώταις εὐσημένον, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκα, τοὺς δὲ νόμους τῆς πόλεως ἡγείται νόμισμα εἶναι. 766, 4. ὡσπερ, εἰ νόμισμα ἐκρίνετε, ὅποιόν τι ποτ' ἔστι, δοκιμάσαι δεῖν ἂν αἰήθητε. 1442, 6. νομοθεσίας ratio, Athenis usurpata, exponitur p. 705, 17.

νομοθετεῖν] qua ratione Solon præcepit. 485, 6. sqq. βούλομαι δ' ἡμῖν, ὅπως ἐν Δοκροῖς νομοθετοῦσι, διηγήσασθαι. 743, ult. νομοθετῶν αὐτὸς αὐτῶ. 1286, pen. νομοθετεῖτε ὑπὲρ ὅλου τοῦ ἔμπορου. 1297, 7. νομοθέτης] νομοθέτης καθίστατε. 31, 10. Σόλων οὐδὲν ἄλλοις ἂν τοῦτω νομοθέτης. 601, 6. ἴμοιός γε νομοθέτης Σόλων καὶ Τιμοκράτης. 733, 17. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητος αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξερχοῦσι διάνοιαι. 808, 16. τῶν πόλεων ταύτας ἂν ἴδοιεν ἄριστα οἰκουμένας, ἐν αἷς ἄριστοι νομοθέται γεγόνασι. 108, 13. b) Nomothete, peculiaris magistratus Athenis, de vetastis legibus antiquandis et de novis ferendis statuens. 706, 22. sqq.

νόμος] in prædicatione legum, hoc est juris, sive naturalis, sive scripti, sive ejus omnis, quod recte et ordine fit, pæne tota versatur oratio in Aristogitonem secunda. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος — φύσει καὶ νόμοις διοικείται. 774, 7. νόμος πᾶς ἔστιν εὐρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δὲ ἀνθρώπων φρονίμων. 774, 18. ἄρα τις ἡμῖν λοιπὸς νόμος (conf. scripta sub v. λόγος). πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων πολλὰκις εἰσὶν ἐψηφισμένοι τοῖς νόμοις χεῖρῶσθαι τοῖς ἡμετέροις. 765, 7. τοῖς νόμοις ἔδεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων, ἐπ' ἀδύλοις τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδύλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις, citat Schol. Hermog. p. 88. τὸν ἡμεῖς τοὺς νόμους ἔχοντά με πλησίον ἡγήσθε παρεστᾶναι. 575, 15. νόμισμα τῆς πόλεως ὁ νόμος. 766, 4. lex est alia naturalis, alia civilis, seu scripta. οὐ μόνον παρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸν κοινὸν ἀπάντων ἀνθρώπων νόμον. 639, 23. οἱ νόμοι τίθενται δυοῖν ἕνεκα. ut injuriæ et prohibeantur, et pænas dent. 774, 25. εἴπερ οἱ νόμοι πάντες τοῦ δικαίου ἕνεκα καὶ τῆς τῶν χρηστῶν σωτηρίας τίθενται. 1480, 18. ὅλας οὐδὲν οὔτε σεμνὸν, οὔτε σπουδαῖον εὐχόμενον, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν. 808, 17. τὸν ὅλον κόσμον — νόμοις καὶ τάξιν διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. opponitur consuetudini. τὸ ἔθος νόμον ποιεῖν. consuetudinem vulgarem in vim legis transferre, h. e. quod existimarem, ab omnibus quod fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque legem scriptam. 414, 8. νόμοις οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν. juxta leges. 665, 27. ὃν ἂν αὐτὸς ἕκαστος νόμον τῆ φύσει δῆλος ἢ καθ' ἐτέραν ἔχων, τούτου τυγχάνειν παρ' ἑκάστου δικαίως ἔστι καὶ αὐτός.

wie man andern begegnet, das muss man auch von andern gewertigen und sich gefallen lassen [according as one treats others, that must one also expect from others and put up with it]. 794, 14. οὐς ἂν ἐλάν τις πολέμου νόμος. pro more, vel jure belli, prout in bellis fieri solet, et fas est. 41, pen. νόμοι αἰκίας [id est, περὶ αἰκίας] et ἐλάβης. 525, 14. διατητῶν. 544, 14. 545, 2. ἐπικλήρων. 979, pen. ἐταιρήσεως, de fornicatione. 599, 24. λαποδύτων. 1264, 11. ὕβρεως. 525, 14. 1264, 10. νόμος αἰσχρὸς ὅταν κύριος ἢ, ἀπάσης τῆς πόλεως οὐκείδος ἔστιν. 764, 1. θάνατον ζημίαν ἀρεκίμαι, ἕάν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται. 807, ult. εἰ ποιεῖ νόμοι βλάπτουσι τὰς ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰομένας πόλεις. 471, 25. τυγχάνειν τῶν νόμων. seu beneficio legis potiri, seu pæna legitima afflicti. adipisci ea, quæ juris civile cuique pro ejus merito tribuit. 1081, 15. ἀγαπῶσιν ἡμῖν, ἕάν τις ἡμᾶς ἐὰ τῶν νόμων [id est, τῶν ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένων] τυγχάνειν. 1089, 12. οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἔστι σοι. hæc scemina de jure tua non est, nullo pacto, nullo titulo juris, ad te pertinet. 1160, 22.

νοσεῖν] Θετταλοὶ νοσοῦσι καὶ στασιάζουσι. discordiis et simultatibus inter se laborant, nolunt legibus, aut magistratibus parere. 22, 7. πρὸς νοσοῦντας ἐν ἑαυτοῖς καὶ δε τεταραγμένους προσώπειν. 123, ult. αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν. 240, 27.

νόσημα δεῖν ἡμῖν ἐμπέπωτακεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. 424, 3. τοῦ μὲν [φθόνου] πύτα] νοσήματος ὄντος. 1481, 12.

νουθετεῖν] ὡστε οὐδὲ παθῶν ἐνουθετήθη. 798, 9. τὸ μὲν οὖν νουθετεῖν τοῦτον μακία. 798, 17. ὁ δῆμος ἅπας τοὺς ἐνοχλοῦντας ἑαυτῶν νουθετεῖ. Δορυβόεις. 798, 19. οὐδένα ἀνθρώπων οἴμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς [subaudi οὐκ εἶδ] ἀκούσαι [subaudi οὕτως ἡσυχίας καὶ βαθυμίας] νουθετουμένους, ὡς ἡμεῖς [scil. ἀκούετε] τὰ μὴ προσόντα [scil. ἡμῖν] κακῶς ἀκούοντες. 1453, 25.

νουμηνία] ταῖς νουμηνίαις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβαίνοντες. 799, ult.

νοῦς] τοιοῦτον ἔχουσι νοῦν. 185, 4. νοῦν ἔχειν ὀφείλετε. 1452, 16. τοῦτ' ἔμοι ἐπὶ νοῦν ἔλθειν γράψαι. 1463, 2.

νοῦν] pro ἐναγχος, nuper, novissime. 361, 20.

νοῦξ] ἔξω μέσων νυκτῶν ἐποίησαν εἶναι τὴν ἄραν. negotium ultra mediam noctem extraxerunt. 1265, 3.

Ξ.

ξάινειν κατὰ νότου πολλὰς [scil. πληγὰς]. 403, 3.

ξαναγεῖν] πάντες οἱ ξαναγοῦντες οὔτοι. 665, 25. ξαναγῶν ἦδη καὶ τινα ἄρχων στρατιωτῶν. 669, 3.

ξίση] regio peregrina, solum extraneum, quatenus patria oppidum. ἐπὶ ξένης περιῶν ὄραμα. 1484, 5.

ξία] exceptio hospitis epulo hospitali. ἐπὶ ξίαν καλεῖν. 81, 19. b) conditio peregrini Athenis commorantis, praesertim qui pro cive se gerat. οὐδὲ γὰρ εἰ ξίας ἀλισκόμενοι ἀναγκαστοῦσιν ἐν τῷ οἰκίματι τούτῳ ἄντες. 741, 19. ξίας γραφὴν φεύγοντα. 1481, 18. εἴ τις αὐτὸν ξίας γράφεται. 1020, 23. c) necessitudo amicitiae cum peregrino contracta. ὁ πῖν Ἀλεξάνδρου ξίαν ἐμοὶ οὐκ εἰδίζων ἐγὼ σοὶ ξίαν Ἀλεξάνδρου· πόθεν λαβόντι; ἢ πᾶς ἀξιοθύντι; 242, 20.

ξίζω] τοὺς παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἐξένισα, καὶ πᾶν γε λαμπρῶς. 414, 10. b) peregrinum quid in sermone sonare. διαβεβλήκασι μὴ τὸν πατέρα, ὡς ἐξένισε. 1304, 6. et 11.

ξινὸς] ἐξ οὗ δ' αὐτὰ τὰ ξινικὰ [scil. στρατεύματα] ἡμῖν στρατεύεται. coriis mercenariarum, aliunde conductae. 46, 25. μὴ ξινικὸν σολὸν συστήσεται. 186, 25. εἰ ξινικὰ [scil. τέλη] ἐτέλει. num contributiones eas dependerit, quae peregrinis Athenis commorantibus dependendae sunt pro jure incolatus. 1309, 5.

ξίνων] ξένα dona hospitalia, citat e Dem. Poll. III. 59.

ξενολογεῖν. 1019, 12.

ξένος] ξένος. milites mercenarii. 15, 24, 25, 2. b) amicus extra urbem. οὐτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδεὶς ἐστὶ μοι. 194, 19. c) peregrinus Athenis commorans. ξένον μηδὲνα ἀγαθίζεσθαι βουλόμενος. 532, 17. ἐργάζεσθαι οὐκ ἐξεσσι ξένω ἐν τῇ ἀγορᾷ. 1308, 9. εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἐξῆν τούτοις κληρονομεῖν τῶν ἐμῶν πάντων. 1315, 8. ξένη γυναικὶ συνοικῶντα παρὰ τοὺς νόμους. 1349, 13. lex de conjugii cum peregrinis. 1350, 17. sqq. ξένην ἐάν τις ἐκδιδῶ ὡς αὐτῷ προσήκουσαν. 1363, 4. εἶδεν ἂν οὐ προσῆκεν αὐτὴν ἱεῖρᾳ ξένην οὖσαν. 1369, 26. ἱερεῶν δημοτελῶν, εἰς ἂ καὶ ξένην καὶ δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι. 1374, 2. πρὶν τοὺς ξένους εἰσεῖναι. 1375, 19. ergo non prius in forum admittebantur peregrini, quam concio discessisset.

ξενοτροφεῖν. 157, 11.

ξηραίνειν. 1278, 22.

ξυληγεῖν] materiam e Macedonia in portum Atticum advectam in domum suam inducere. 376, 2.

ξύλος] collare ligneum, tormentum servile. 270, 9. b) lignum quodcumque. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ στήλη — ἐμπερὶν πατάξαι. 645, 15. ξύλα κλίβανα. 816, 19. c) mensa, vel taberna numularii in foro sita. 1111, 22.

καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. 128, 17. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπίθανον. 308, 3. τὰ καὶ τὰ πεπονηθὸς ὁ δέικνα παρ' ἐμοῦ. 560, 18. τὸ μὴ, προ ὡστε μὴ. ἀφήκαν τὸ μὴ θανάτω ζημιῶσαι. 688, 27. οὐδὲ λόγος λείπεται τὸ μὴ οὐ πονηροῦ εἶναι. 722, 26. Iphicrates dicitur deum τὸν στρατηγὸν προηγεῖσθαι κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γενήσεται, ἀλλὰ τὰ —. 1457, 16. τὸ ῥᾶστον τοῖς ἀδικεῖν καὶ συκοφαντεῖν προηρημένους. id quod est factu facillimum. 904, 10. b) ὁ initio sententiae, pro δι' ὁ. 368, 12. 779, 13. c) pro οὗτος. πᾶσιν ἐν τῷ τόπῳ, pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. 565, 25.

obliqua oratio. v. indicem grammaticum.

ὀβολός] τῶν δυῶν ὀβολῶν πάντες μέμνηται. pecuniae theatrae. 169, 1. τοὺς μὲν οὐκ ἐστὶ πλείονος, ἢ δυῶν ὀβολῶν, ἀξίους εἶναι. 169, 2. ἀλλ' ἐν τοῖν δυῶν ὀβολῶν ἐθεώρου ἂν. 234, 24. διελάμβανον κατ' ὀβολὸν τοὺς ἄρτους. 918, 9. ἦν δὲ δραχμῆ καὶ χροὶ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς τὸν δῆμον ὡσπερ ἀσθενούντα διάγουσι. 1459, ult.

ὀβριμοπάτρην] epithetum Minervae. 421, 27.

ὄγκος] πρὸς τηλικούτων ὄγκων τῶν πραγμάτων εὐκαταφρόνητος. 154, 20.

ὄδε] τάδε, res, opes, majestas, libertas, Graecorum, praesertim Atheniensium. 134, 4.

ὄδοιπωρος. 459, 6.

ὄδοποιεῖν] ἐμπερὶν τὸ ὕδωρ δις καὶ τρεῖς τὰ χωρία ἐλυμαίνετο καὶ μάλλον ὠδοποιοεῖ. viam sibi patefaciebat. 1274, 27.

ὄδος] via quaecumque, seu publica, seu privata, seu proprio sensu, seu translato. τὸν τοῦ τὰ βελτίστα λέγειν ὄδον ἀσφαλῆ παρασχήσει. 31, 19. τίς πεποικίην ἄχρι τῆς Ἀττικῆς ὄδον διὰ συμμάχων καὶ φίλων [subaudi, ἡμῶν ὄντων] εἶναι Φιλίππου. 448, 21. ἐὰν πολλαὶ ὁδοὺς ὄδῳ διὰ τῶν νόμων ἐπὶ ἠδικησίας. 601, 18. εἰ καταρθάζουσιν, ἦν ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν ὄδον. 702, 1. ἐφ' ἐκάστην ἀπαντὰ τὴν ὄδον τῶν ἀδικημάτων. 712, 3. τῶν περὶ ὄδοῦ τι περαίνετε. in itinere vestro proficiatis. 1443, 20. τὰς ὁδοὺς ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα. semitas, vias publicas. 175, 3. ἐν ὄδῳ καθελάω. in via publica. 637, 2. εἰς τὴν ἐτέραν ὄδον ἐλθόντες. in semitam vel angportum proximum. 1157, 13. b) mensura distantiarum locorum inter se. τριῶν ἡμερῶν ὄδον ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μάχης γεγενημένης. 295, 13. c) processus, Gang [course, progress]. ἐὰν ταῦτα οὕτως εἰς ὄδον καταστῆ. haec ubi semel fieri caepa, et velut in viam immissa fuerint. in den Gang gebracht, oder gekommen [set agoing, set afloat]. 184, 16. ὄδῳ βαδίζειν ἐὰν δεῖ. mihi muss es seinen Gang gehen lassen [one must suffer it to take its course]. 772, 18. d) ratio. modus. ἀπλῶς δὲ τὴν ὁρμὴν ὄδον περὶ τῶν δικαίων διαλέξομαι. 263, 25. ἐξ ἀρχῆς

εὐδὴς τὴν ἐρῶν καὶ δικαίαν ὄδον τῆς πολι-
τείας εὐλόγησιν. 332, 4. τοῖς ποιητοῖς ὄπως
μὴ δώσουσι δίκην, ὄδον δεικνύουσι. 733, 20.

ὀδυνηρὸς] εἰς τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων
ὀδυνηρότατον. 1471, 4.

ὀδυρεσθαι] ἀπορῶ, τὴν πρῶτην ὀδυρίζομαι τῶν
παρόντων καιῶν. 1470, 12. ὀδυρεσθαι παρ'
ὄλην τὴν ἐπιστολήν. 1473, 18. οὗτός ἐστιν
ὁ τὰ Θηβαίων ὀδυζόμενος πᾶσι, Hermo-
genes citat p. 256, pen. et p. 351, ult.
ὄδον] ab eo inde temporis articulo, quo —
371, 4.

ὀθύνιον] ὀθύνια. Segeltücher [sail-cloths].
1145, 6.

οἰδημα] Schwulst [swelling]. 1260, 18.

οἰεσθαι] αἰσχερὸν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμ-
βάντος τινός, τίς γὰρ ἂν εἴηθι ταῦτα γε-
νέσθαι. 128, 15.

οἰκαδε] τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς λαμβάνον-
τες οἰοῦνται οἰκαδε λαμβάνειν. ultro sibi de-
lata, quasi domum missa, gratuita esse,
non mercedem operæ seu jam præstite-
ræ, seu adhuc præstandæ. 80, pen.
157, 6. οἰκαδε ἀποφέρεσθαι τὴν ἀρὰν καὶ
τὴν ἐπισοκίαν. 409, 22.

οἰκεῖν] οἱ χωρὶς οἰκοῦντες. 50, 22. ἢ ἐκείνου
μὴ δεῖν ἐν Ὀλύμπῳ οἰκεῖν, ἢ αὐτὸν ἐν Μακε-
δονίᾳ. 113, 14. οὕτως ὁμῶς ἀνηρέθησαν,
ὥστε μηδένα, μηδ' εἰ πάποτ' ὀκλήθησαν,
εἶναι ῥᾶδιον προσελθόντα εἰπεῖν. 117, 23.
πάντες οἰκοῦμεν τὰς πόλεις, ἢ τῶν προγόνων
παραδόντων, ἢ κατὰ πόλεμον κύριοι κατα-
στάντες. 164, 27. πᾶσα ἡ οἰκουμένη με-
στὴ γέγονε προδοτῶν. 242, 1. οἰκεῖν τὴν
ἐαυτῶν [soil. χώραν, hoc est πολιτεύεσθαι]
νόμους. vitam civilem domi, in patria a-
gere juxta præscriptum legum. 665,
27. οἰκήσεται ἡ πόλις, pro οἰκηθήσεται.
1341, 20.

οἰκεῖος] τὴν οἰκίαν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἀδεῶς
καρπούμενοι. 16, 18. πρὸς τοὺς οἰκεῖους
πολέμους οἰκεῖα χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει.
168, 7. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ
λόγος. 245, 3. οὐδὲν μοι πρὸς τοῦτους οἰ-
κεῖον, οὐδὲ κοινὸν γέγονε. 414, 25. οὐ τοὺς γε-
γραμμένους μόνον νόμους, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς
φύσεως οἰκεῖα ἀναίρει. 1117, 25. οἰκεῖους εἶ-
ναι τοὺς ναύτας τῆς τριήρους τῆς ληφομένης
τὸν στέφανον. pertinere nautas ad eam
navem, ejus esse, non alius, vel in ea
mansisse, non illinc discessisse. 1253, 9.

οἰκειότης] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας
ἐφ' ἑββαίου. non verba certis et firmis
argumentis caritates approbare. verba
non esse testes mentiri nescios volun-
tatum. dass der oder iener mein Bruder,
mein Schwager, mein Vetter heist, das ist
darum noch lange kein Beweiss, darum
noch keine giltige Bürgschaft dafür, dass
er auch mein Freund sey [that any one
is called my brother, my brother-in-law,
my cousin, is yet far from being a proof,
is still no sufficient pledge, that he is my
friend also]. 237, 11. libertas et fides

in loquendo atque monendo, docendo,
cohortando, corrigendo, quæ cernitur
in familiaritate. 773, 15. οἰκειότητος
ταύτης παρσγενομένης. 814, 27. οἰκέτι
τὴν κατὰ τοὺς νόμους οἰκειότητα ἔλιπεν
ἐαυτῆ. 1088, 15. τὴν γὰρ τῆς οὐσίας οἰ-
κειότητα, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμέ-
νων, διετήρεις. operam dabas, ut sub-
stantiæ quidem, non autem eorum, qui
vos adopllassent, necessarius haberere.
h. e. pluris faciebas, te compotem hæ-
reditatis esse ab illis relictæ, quam ne-
cessitudo jura observare. 1088, 22.
οἰκειοῦν] ὁ μόνον ἔθνος, οὐχ ἅπανσιν, ἀλλὰ τοῖς
καλοῖς καὶ σώφροσιν οἰκειοῦσθαι πέφυκεν.
1402, 22.

οἰκέτης] οἰκέτου τάξιν, οἰκ' ἐλευθέριου παιδὸς
ἔχων. 313, 13. πῶς γὰρ δίκαιον ἐν οἰκέτου
σώματι ἢ δύο ὠφληκείας τάλαντα, ἢ τὸν
συκοφαντοῦντα μηδὲν ζημιοῦσθαι. 978, 15.
τίς δ' ἂν οἰκέτη παραχωρήσειε πολίτης τῶν
ἐαυτοῦ. 981, 11. οἰκέτης ὑμῶν εἰ ἦν, οὐ
πολίτης. 1048, ult. οἰκέτην διάκονον τρέ-
φειν. 1359, 14.

οἰκέτωρ ἐν Σκύρῳ. domicilium haberet in
Scyro, non ut civis, nicht als ein Lan-
deskind [not as a native], sed ut inqui-
linus, adventitius. 1236, 22. conf. p.
1238, 23. ubi μέτοκος appellatur.

οἰκημα] œcus, camera, Zimmer, Cammer,
Behältniß [an apartment, chamber, con-
servatory], apotheca, cella, ubi frumen-
tum, oleum, vinum, ligna, alii tales rei
rusticæ præventus reconduntur. παρε-
σημνάμεν τὰ οἰκήματα. 1040, 20. 1041,
12. ὃν ἐξέχεν ἐκ τῶν οἰκημάτων οἶνον καὶ
οἶνον καὶ τᾶλλα, ἀφελὼν ἀπὸ τῶν θυρῶν τὰ
σημεῖα. 1044, 25. b) carcer. 789, 2.
εἰς τὸ οἰκημα ἂν ἦι. 890, 13. καταθησά-
μενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἰκημα. impetraturus, ef-
fecturus, ut magistratus nos in carce-
rem conjiciat. 1284, 2.

οἰκία] gens, genus, familia. ἐπὶ τὴν τυραν-
νικὴν οἰκίαν ἐβόηθησαν. adversus tyrannos
Thessaliæ, totamque eorum prosapiam
et cognationem. 22, 8. γένος et οἰκία dif-
ferunt. γένος sunt liberi, et descendentes
necessarii: οἰκία adscendentes et colla-
terales. 612, 15. οἰκίας ὄκει δύο. er hatte
eine doppelte Haushaltung, oder Wirth-
schaft [he had a double household, or es-
tablishment], duas uxores una, binosque
liberos et geminam rem familiarem.
1002, 13. εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν οὐ
γὰρ ἠγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε-
τοῦ κυρίου. 1157, 16. ὥσπερ οἰκίας καὶ
πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ.
21, 4.

οἰκίδιον. 1319, 12. 1358, 6.

οἰκίσκος] κᾶν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθεῖρξας
τηρῆ. 258, 20. Sic appellabant Attici,
teste Harpoer. caveam avicularem, ei-
nen Vogelbauer, Taubenschlag, Hühner-
steige [a birdcage, dovecot, henhouse]:

- quamquam ipse hanc interpretationem improbat. οἰκίσκη ex orat. in Olympiodorum citat Julius Pollux IX. 39. sine dubio designavit p. 1170, 26.
- οἰκοδομεῖν] εἰρήνη, τὰς τῶν συμμάχων τείχη καθηρκεῖναι, τὰς δὲ τῶν πρὸς βίαν οἰκίας οἰκοδομήσασαν. 429, 17. οἰκοδομεῖ λαμπρῶς. 566, 7. εἰ τι τῶν δημοσίων οἰκοδομοῦμεν. *auf gemeinem Grunde und Boden bauen* [to build on common ground]. 1275, 7.
- οἰκοδομημα] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τιαυτα καὶ τεσαυτα κατεσκευάσαν, 35, 15.
- οἰκοθεν εἰς τὸ δεσμοκτήριον ἐλκεσθαι. 610, 15. 752, 22.
- οἰκος] οὐδ' ἂν οἶκος μένειν βεβαίως ἤγειτο. 70, 10. ἐξ ἑτέρου γὰρ οἴκου ἦν. 1058, 18. ἐπιμέλειαν ἐποιεσάμενη τοῦ οἴκου τοῦ Ἀγρίου, ὅπως μὴ ἐξερημωθῆσεται. 1075, 13. χωρὶς ἕκαστος ὄκει τὴν ἑαυτοῦ οἶκον ἔχων, καὶ ἐκρόνους ἑαυτοῦ ποιούμενος. 1056, 4. οἶκοι [substantiæ, facultates, patriam] ταλαυνταῖοι, ἢ διτάλαντο καταλειφθέντες, ἐκ τοῦ μισθωθῆναι διπλάσιοι, ἢ τριπλάσιοι γερύουσι. 833, 23.
- οἰκότεριψ] φθόρους ἀνθρώπους οἰκότεριβας. 173, 16. οἰκότεριβων τιμὴν λαμβάνοντες. 173, 17.
- οἰκουμένη] terra a Græcis habitata. οὐτ' ἐν τῇ οἰκουμένη αἱ δωρεαὶ ἐσονται. 85, 18. τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον μέρος, 1399, 26.
- οἰκουεῖν] φέρον παρασκευάζει ταῖς γυναῖξιν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκουεῖν διδάσκαλον. 1374, 14.
- οἰκτρὶς] πρὸς βίαν ἀνθρώπους οἰκτρούς, 361, 24. οἰκτρότατον σπάδος ἡμῖν ἂν συμβαῖη. 1300, 7. πῶς οὖν οὐκ ἂν οἰκτρότατα πάντα ἐγὼ πεποιδῶς εἶην. 1312, 17.
- οἶμαι] *aquivalet Latino, crede mihi, aut ni fallor. ἀλλ', οἶμαι, συκοφαντεῖς.* 961, 7. οἶμαι] Χαριθήμεν οἶμαι. 690, 23.
- οἰμάζειν] παρηγορεῖ ταῦτα σοφιστοῦ καὶ οἰμωγμῆν. 938, 1.
- οἰνάριον] villum vile, contemnendum. 933, 24.
- οἰνεῖσαι. 1393, 15.
- οἰνίμαος ἀρευρατες. 307, 25.
- οἶος] εἰς τὸν Πόντον εἰσάγεται ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς τόπων, ἐκ Πεπαρήθου, καὶ Κῶ, καὶ Θάσιος, καὶ Μευδαῖος, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν τόπων παντοδαπῶς. 935, 7. τὸν οἶον δωδεκάδραχμον. den *Ehmer zu 12 Drachmen* [at 12 drachms the kilderkin]. 1045, 4. οἶνον κεράμιον Μευδαῖον [pro Μευδαίου.] 926, 6.
- οἶος] ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἶον τε ψευδεσθαι. 23, 5. οἶος τ' ἦν πείθειν. tentabat, conabatur persuadere. 542, 6. οἶος φιλεῖν — οἶος μισεῖν. parati, prompti, qui decreverunt amare, — odissime. 770, 13, et 15. οἶος, οὐς μὲν αἰτιᾶται λίκους εἶναι, μὴ δάκνειν. 782, 8. οὐχ οἶος τ' ἦν ἐμμένειν. se vincere, a se impellere non poterat, ut
- sententiæ latæ acquiesceret. 1032, 8. οἶος ἦν ἐπεξείναι. paratus erat, accingebatur, instituebat, meditabatur eum in jure persequi. 1086, 21. οἶος οὖν εἰμὲ [paratus sum, nil vereor, nil cunctor] καὶ ἐγὼ ἀξιοῦν λαμβάνειν. 1239, 1. b) exempli causa. εἰ τις ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἀνὴρ, οἶος ἔμπειρος πολέμου. 23, 7. οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. præstat ipsa legis verba audire. 529, 11. οἶον [exempli causa] βασανίζειν οὐκ ἐστὶν ἐναντίον ὑμῶν. 1106, 8.
- οἶχεσθαι] ἐκ τούτων ἐκείνουσ ἄχετο λαβών. his artibus eorum animos sibi obstrinxit, et quoquo voluit, impolit, ut si quis rem quamcumque sui juris aufert et avehit quoquo vult. 239, 16. ἄχετ' εὐδὺς ἀπῶν. 246, 13. ὡςθ' ἄπαντας ὑμᾶς ἄχετο λαβών. 347, 10. ἄχόμενον τὸ πρῶγμα αὐτῶν ὑπελόμενος. 416, 25.
- οἰωνίζεσθαι] hominem occurrentem sibi velut infaustum devitare, de via decedere. ὃν οἰωνίσταιτ' ἂν τις ἰδὼν μᾶλλον, ἢ προσεῖπεν βούλοιο. 794, 5.
- οἰνεῖν pro δεδιέναι] οἰνώ, μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται. 14, 10, 23, 17. οἰνώ, μὴ δέξω σαρρηρῆσθαι λόγους. 270, 16. οὐδένα κίνδυνον οἰνήσας ἴδιον, οὐδὲ ὑπολογισάμενος. 294, 5. ἂ καὶ λέγειν ἂν τις οἰνήσειεν εὐφρονῶν. 702, 4. τί ποιεῖν ἂν οἰνήσαι κέρδους ἐνεκα. 721, 13. ὠνεῖ τὴν μετῆρα αἰτιῶσθαι τὰ γράμματα διεφθαρμένα. 950, 16. ἂ ἐγὼ δυοῖν εἶνεκα νῦν οἰνώ γράφειν καθέκαστον. 1468, 7. ἂ καὶ ὀνομάζειν οἰνήσαιμ' ἂν. 1259, 18. ἂ τις ἐπιπῆν οἰνήσαι, ταῦτα καὶ γράφαι φυλάξαιτ' ἂν. 1489, 13.
- οἰκηρὶς] ἠπόχιον ἢ καλοκαγαθία, καὶ οἰκηρὸν, καὶ ἑραδί, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. 777, 5. οἰκηρῶς διακίεσθαι. 133, 24.
- οἰκτωκαίδεκάδραχμος] τὰς κριθὰς παλῶν οἰκτωκαίδεκάδραχμους. 1045, 3.
- οἰκτωκαίδεκάτης. 1009, 13.
- ὀλέθρος] homo pestilens, pestifer, ὀλέθρου ἄλλοις αἰτίος, aut ἀξίος ἀπόλλυσθαι. ὀλέθρος Μακεδῶν. 119, 8. ὀλέθρος γεμαματεύς. 269, 19. τὸν δὲ βάσκανον; τὸν δ' ὀλέθρον. 582, 1. οὐδ' ἐλευθέρους γε, ἀλλ' ὀλέθρους. carnifices. 688, 6.
- ὀλιγαρχία] μείζω χρῆ τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἐχθρῶν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δῆμους. 168, 18. ὀλιγαρχῶν ἐθμοκρατιῶν discrimina. 195, 13. sqq. ὀλιγαρχία sensu strictiore dominatus. 1022, 2.
- ὀλιγαρχικός] οὐδὲν ἄμειν, οὐδὲ βίαιον, οὐδ' ὀλιγαρχικόν. ad modum tyrannorum ejus generis, ubi pauci dominantur in rep. 707, 22.
- ὀλίγος] ῥάδιον εἰς ταῦτο πᾶνθ', ὅσα βούλεται τις, ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ, scil. χροῖον, aut χῶρον, aut λόγον, aut πόνον. 33, 18. αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι. 1396, 21. ἀπομισθωσάτω ὅπως ἂν δύνηται ὀλιγίστου, scil. ἀργυρίου. 1069, 21.

ὀλιγορέϊν] εἰ δὲ θαυτέρου τούτων ὀλιγορέεστε. 14, 10. ὄρω δ' ἡμῶν ἐνίοσι φίλισπον πολ- λάκις ὀλιγορούντας. 197, 26. τοῖς οὕτως ὀλιγορημένοις. vobis, qui tam contem- ptim, susque deque tractamini. 217, 23. ὀλιγορούσι τοῦ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι. 1233, 4.

ὀλιγορέϊα] levitas animi, supinitas, socor- dia, qua res summi faciendis, religio- nem, famam, salutem, parvi facimus. πλείστῃς ὀλιγορέϊας καὶ ἀναιδείας μεστῶν. 405, 13. 1269, 3. b) delictum, error. κατὰ τὴν τῆς ὀλιγορέϊας ἀξίαν. nach Maasse des Verbrechens [according to the mea- sure of the crime]. 249, pen.

ὀλιγορέω] οὐδεὶς οὕτως ὀλιγορέω ἔστιν, ὅστις οὐχὶ βοηθήσειεν ἄν. 764, 23. σοβαρὸν καὶ ὀλιγορέω ἀνατοῦ τὸν τρέπον ὄντα εἰδύια. deum hominumque contemtorem. 1357, 25. ὁ λίαν ὀλιγορέω, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ἡμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε. 1433, 24.

ὀλιγορέω] οὐκ ὄλ. ἡμᾶς βουλευομένουσιν εὐρήσει. 189, 10. ὄλ. καὶ ῥαθυμίας φέροντες. 1383, 15. οὕτως αἰσχυρῶς καὶ ὀλιγορέω ἐάσετε ὑβρίζουσιν εἰς τὴν πόλιν. 1381, ult.

ὀλολύζειν] ἐπὶ τῷ μηθῆνα νόμῳ τετρακοντὸν ὀλολύξαι σεμνυόμενος. 313, 20. ὀλολύζειν ὑπέρλαμπρον. 313, 22.

ὄλος] τὰ ὅλα, universa resp., subaudi πρά- γματα, αὐτὸ συμφέροντα. τὰ μικρὰ συμ- φέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα φιλισπον πεσπρακεῖναι. 234, 26. πλάσμα ὅλον ἔστιν ἡ διαθήκη, [id est, δι' ὅλου]. totum testamentum aliud nihil est, quam impostura. 1110, 18. ὄλος πρὸς τῷ λήμματι. 380, 13.

Ὀλύμπια] sacrum, quod Jovi Olympio fiebat. ἐπεὶ δὴ γὰρ Ὀλυμπον εἶλε Φίλιππος, Ὀλύμπια ἔοικον. Pellæ puta, aut ubi- cunque locorum esset, dummodo non Pise, in Peloponneso. 401, 13. b) Ὀλύμπια νικήσας [scil. παλαισμάτα], in ludis Olympicis, παίδια στάδιον. 1342, ult.

Ὀλυμπιάσιν] apud Olympiam. 561, 26.

ὄλυραι] milium. ὄλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρακίαις ποταμοῖς. 100, ult. 135, 27.

ὄλω] denique, ut brevis sim, ut omnia uno verbo complectar. καὶ ζῶμῆν ὄλωσ τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς. 760, 14. καὶ ὄλωσ μὴ νέος, μὴ πρεσβύτερος τὰ προσήκοντα πράττοι. 777, 20.

ὀμιλεῖν] ὅστις δ' ὀμιλῶν ἦδεταί κακοῖς ἀνὴρ. 417, 18.

ὀμιλία] οὐκ ἀσφαλεῖς ταῖς πόλεσιν αἰ πρὸς τοὺς τεράνους αὐταὶ λίαν ὀμιλία. 71, 9. δάροις, ἡ δὲ ἄλλης ἥπνιστοῦσιν ὀμιλίας, ἐξαρ- εῖσθαι. 1396, 25. τὰς τῶν τυχεύων ὀμι- λίας οὐ χρὴ προσδέχεσθαι. 1406, 21. ὀμιλίας τῆς τῶν βῶν ἠξιώθησαν. 1410, 25. δι' ὀμιλίας πείσαι προσέχειν αὐτῷ τὸν νοῦν. 1468, 27. κῆναι, τί τῶν πραγμά- των δυνατὸν ἐξ ὀμιλίας προσαγαγείσθαι. durch Tureden [through persuasion],

blandis adhortationibus et persuasio- nibus. 1466, 2.

ὄμμα] τῶν ὀραμένων ἐπιφανεστάτου ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δ' αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων. 1405, 5.

ὀμνύειν] ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ἡμᾶς ὀμμοκεῖναι. 227, 17. ὤμνυε τὴν εἰρήνην. 236, 8. ὀμῶσας τὸν ὄρκον. 679, 16. ὀμῶ- σας καθ' ἑρῶν. 1306, 21. ἦν μηδεὶς ἡμῶν νομιζέτω καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνύται ταῦτ' ἂν ἐθέλειν, εἰ μὴ σαφῶς ἦδει τὰ εὐορκα ὀμωμένη. 852, 19. ὀμνύω τοὺς θεοὺς ἅ- παντας. 622, 22.

ὀμωγωνιόνειν] περὶ ἄλλων πολλάκις ἀντιλέ- γοντες ἑαυτοῖς, εἰς τοῦθ' ὀμωγωνιουόντες αἶ. 281, 21.

ὀμωγωνίω. 151, 13. 897, 5. 1345, 16. 1383, 16.

ὄμοιος] σὺ δὲ ὄμοιος, ἀισχυρῆ; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός; 330, 25. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ἡμῶν πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν ἴσων οὐδὲ τῶν ὀμοίων. 551, 10. οὐδὲν ὄμοιος ἂν τού- τω νομοθέτης. 601, 6. ὄμοιος γε Σόλωνι νομοθέτης Τιμοκράτης. 733, 16. ὄμοιος γε Δεινίας τούτῳ. cavillatio. 1118, 16. ὀμοίον γε, (σὺ γὰρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγυρμα- σιαι, ἡ φιλοτιμίαν ἴσῃν ἔχον ἡμῶν. 616, 16. ἐκεῖ γὰρ τῆς ἀρετῆς ἀθλον, τῆς πολι- τείας κυριῶ γενέσθαι μετὰ τῶν ὀμοίων. 489, 21:

ὀμοίου] τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ συμβαίνουσιν ὀμοιωμένων. 1408, 22.

ὄμοιως] perinde, omnino, gleich durch die Bank weg [entirely, in the lump]. πάν- τας ἀφαιρείσθαι κελεύουσιν ὄμοιως. 483, 5. b) idem quod ὄμως. nihilominus, hoc non obstante. 1119, 13.

ὀμολογεῖν] τί, τοὺς ὀμολογοῦντας ἐχθροὺς ἔχοντες, [id est, ὀμολογοῦντας, ὅτι εἰσὶν ἐχθροί,] ἑτέρους ζητοῦμεν. 181, 2. ὀμο- λογεῖτο ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. 230, 2. οὐδεὶς πῶσποτε ὀμολογῶν ἀδικεῖν ἐλάων. 408, 10. 1014, 27. ὀμολογη- θεῖσων [τῶν χιλίων δραχμῶν puta] ἀπολα- βεῖν [scil. ἐμὲ] ἔταν Πολύευκτος ἀποδάνη. cum inter nos conductum esset, ut ego has mille drachmas post excessum Poly- eucti demum ferrem. 1029, 14. οὐδ' ὀμολογήσαι περὶ τούτων οὐδένος. condixisse, recepisse se. 840, 2. ὀμολογεῖτο τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων ὑπὸ τῆς γυναικός. 1035, 17. ὀμολογουμένης πεποιήται συν- δήκας. ab utraque parte comprobata et pro ratis habita pacta. 235, 6.

ὀμολογία] τὸν κελεύοντα νόμον κυρίας εἶναι τὰς ὀμολογίας, ἅς ἂν ἐναντίον μαρτύρων ποιή- σονται. 1042, 22.

ὀμοιόσια] τὴν πρὸς ἀλλήλους ὀμοιόσιον οὐκ ἦν πριάσθαι. 121, 3. τοῦτο πρῶτον ὑπάρχειν τῆς ὀμοιόσιας σημεῖον, κενὴ διαλύσαι τὰ χρήματα. 460, 19. ἀγοντες τὴν πόλιν ἐν ὀμοιόσια. 617, 27. ἐκ δὲ τούτων ἡ κοινὴ καὶ πάντων ἀγαθῶν αἰτία πῆ πόλις μένει καὶ καθέστηκεν ὀμοιόσια. 797, 9. πρῶτον ἀπάν-

των πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμόιοναι εἰς τὸ κοινῇ συμφέρειν τῇ πόλει παρασχέσθαι. 1464, 7. ὁμοπάτρης] ὁμοπάτριες [id est, ὁμοπάτριος] ἀδελφοί. 1067, 4.

ἔμορρος] ἄλλως τε καὶ ἔμορρον χάραν ἔχωντι. 18, 9. ἐπειδὴν δ' ἔμορρος πόλεμος συμπλακῆ. 24, 9. ἔμορρος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θεβαίων κεκόμισται. 307, 17.

ἐμόσσει] οὗτος δὲ ἀς ἡμᾶς ἐάρα ὁμόσει πορευομένους. concedentes. zurückgeben, nachgeben [to give way, concede]. 1287, 13.

ἐμόσπειδος. 321, 14.

ἐμόσπειρος] εἰς τὰς ὁμοπέχους σοὶ πένας. 611, 4.

ὁμοῦ] εἰσὶν ὁμοῦ διαμύρισι οἱ πάντες Ἀθηναῖσι. 785, 23.

ὁμοφύλος] οὐκ ἄλλοτερον ἠρεῖται. — οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ. 290, 21.

ὁμορφός. 321, 14. 553, 5.

ὄναρ] ἂ μὴδ' ὄναρ ἤλπισαν. 429, 18.

ὀνειδίζειν] ὁ πᾶν Ἀλεξάνδρου ξένῳν ὀνειδίζων ἐμοί. 242, 19. ὀνειδίζειν ἑτέρω τὴν τύχην. 311, 14. ὑπερμιμνήσκων τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ἑμοῖον ἐστὶ τῷ ὀνειδίζειν. 316, 11. ὀνειδίζειν τὰς ἰδίας συμφοράς. 612, 14.

ὀνειδος] ὀνειδῆ μεγάλα κατ' αὐτοῦ. 19, 8. αἱ εἰπραξίαι δεκαὶ συγκυρῆσαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνειδῆ. 23, pen. εὐχερῶς τὰ τοιαῦτα ὀνειδῆ φέρειν. 34, 7. τρεῖς γὰρ τὰ μέγιστα ὀνειδῆ κτάται. 460, 6. ὀνειδῆ πάντα, ὅσα ἐστί, φεκούται. 499, 19. ὀνειδος ἐξελεῖν τὴν στρατιὰν τῇ πόλει. 558, 5. τοῖς αἰσχυρῶς βεβιωκόσιν ἀπασῶν ἐναντιωτάτην πολιτείαν, ἐν ἧ πᾶσιν ἐξεσπί λγειν τάκειαν ὀνειδῆ. 603, 2. ὀνειδος, οὐ μείζων ἂν οὐδὲν κατέλειπε. 1112, 16. ὀνειδος μικρὸν τὸ λοιπὸν αὐτῷ καταστήσεται. 1396, 27. κενὸν ὀνειδος τῶν ἀδικησάντων ἐπὶ ξένης περιῶν ὀρώμα. 1484, 5. ὀνειδὶ περιβαλεῖν. 604, 9. ψευδέσι καὶ χαλεποῖς ὀνειδισιν οὐο δεῖν περιβάλλειν. 613, 2.

ὀνειροπολεῖν] πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖ ἐν τῇ γιάμῃ. 54, 10.

ὀνηλάσι] ἀπεπικὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040, pen.

ὄνημι, vel ὀνήμι] οὕτως ὄναισθε τούτων. ita fruamini hinc bonis. 842, 9.

ὄνησις] τί γὰρ [id est, κατὰ τί] ἢ σὺ δεινότης εἰς ὄνησιν ἔκει τῇ πατρίδι. 307, 26. ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντες, οὐδ' ἀγαθοῦ κτήσιν οὐδένος. 328, 12. αἰτάρκεις ἔχει τὰς ὄνησεις τοὺς κεκτημένους. 1393, 11.

ὄνομαι] ἐκ τῶν ὀνομάτων μάλλον, ἢ τῶν πραγμάτων, σκέπτεσθαι. 114, 12. φήσιμα ἀντικεινὰ περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται. 381, 3. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. quoniam prae se ferret, frumentum id a se Athenas asportatum iri. civitatis ergo accepit, alio nullo titulo accepturus. 917, pen. οὔτε γὰρ οὔτοι τοῦ ὀνόματος ἤπειν τοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τὰς δίκας ἐδίκανον,

οὔτ' ἐκείνοι τοῦνομα τοῦτο ἑωνούντο. 987, 5. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπ' ὀνόματος τούτου πάντα τὸν χρόνον. 1000, 21. ὄνομα τούτῳ ἐστὶ τῶν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένων. 1058, 12. et 17. ὄνομα οὐδὲν ἐνταυθ' ἀ ἐστὶ τῶν ἐκ τοῦ Ἀγρίου οἴκου. 1066, 8. et 21. τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες. 1066, 24. ὄνομα τῷ πρεσβυτάτῳ τοῦτο ἀπέδωκα. nomen avi debebatur nepotum natu maximo. 1075, ult. ubi nonnihil de jure nominum. Quod nomen gerere debeat is, qui velit cum aliqua familia cognatus esse. 1076, ult. sqq. πρῶσιπέυσα αὐτὰς ὀνόματι θυγατέρας. filias eas nomine tenus appellans, quae re non essent. 1351, 10.

ὀνομάζειν μάλα σεμνῶς. verbis uti admodum gravibus, ostentationis atque affectationis plenis. 237, 11. βοᾶς ῥητὰ καὶ ἄρητα ὀνομάζων, verba jactans, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης. 268, 13. κύμβια, ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων. 565, ult. ἂ καὶ ὀνομάζειν, ore proferre, pronunciaré, ὀνήσαιμι ἂν. 1259, 17. ἂν [Bacchum] οὐ πρόπον ἐστὶν ὀνομάζειν ἐπὶ τούτῳ τῷ τάφῳ. 1398, 17.

ὀνομαστὴ μνησθῶ. 533, 5.

ὀνομαστὸς] ὀνομαστοὶ γραφίσονται οἱ αὐτῶν, a patribus clari nominis, liberi clarum nomen ipsi quoque adipiscuntur, ut ab ipsis appellentur, ut si dicas Cimon Miltiadi. 1399, 16.

ὄνος] ὄνοι ἐξ δι' ἐνιαυτοῦ ὕλαγωγῶσι. 1041, 2. τὰ ὄντα] bona, facultates, copia. τοὺς μέτρια, ἢ μικρὰ κεκτημένους τὰ ὄντα ἀπολλύντας. 260, 12.

ὄζυς] γῶνασι πάντων ὕμεις ὄζυτατοι τὰ ῥηθέντα. 32, 22.

ὄζυτος] ταῖς ὄζυτῶσι καὶ τοῖς καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκολουθεῖν. 730, 18.

ὄπισθόδομος] postica pars templi Minervae Athenis in arce, das Hintergelände [the back-building], ubi erat ararium. ἀνέωξάν τινες τὸν ὄπισθόδομον. 170, 6. ἐνεπρήσθη ὁ ὄπισθόδομος. 743, 1.

ὄπλιτης. 398, 27.

ὄπλον, ὄπλα] ἐν τοῖς ὄπλοις δεῖ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν. 171, 1. ὄπλα ἐπιφέρειν ἐπὶ πολέμῳ. 216, 5. ἐν τοῖς ὄπλοις παραγίνεσθαι. 279, 4. τῷ ὑμετέρῳ στατηγῷ ἐναντία θήσεσθαι τὰ ὄπλα, [scuta]. 624, 15. ἱεροσυλίας τὰ ὄπλα, [scuta] ἂ ἐγὼ ἀνέθηκα. 1318, 27. ὁ ἐπὶ τῶν ὄπλων στρατηγός. praetor militaris. 238, 13. opponitur στρατηγῷ τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, quaestorio. et simpliciter ὁ ἐπὶ τῶν ὄπλων sine addito στρατηγός. 261, 8.

ὄποδαπὸν εἶν τὸ νόμισμα. eujum, vel eujate. num Atticum, an Cynicenum, an Thasiuum. 1216, 18.

ὄπισσοσῶν] ἐν ὧς οὐδαμῶ οὐ φανήσῃ γεγονώς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος — οὐχ ὄπισσοσῶν. 328, 26.

ὄπῳραν πρᾶεσθαι. hortum, h. e. horti proventum unius aestalis, mercede conducere. 1253, 14.

ὅστις] pro ἄσπι. οὐδεὶς τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων τλιμικύτον ἐφ' ἑαυτοῦ φρονισεῖ, ὅστις—
 181, 17. οὐδένα οὐτ' ἀναίσχυρον, οὔτε τολμηρὸν οὕτως εἶναι, ὅντιν' ἀντιποιοῦσασθαι τῶν πεπραγμένων. 1395, 18. οὐδεὶς οὔτε νῖος, οὔτε γέρον, ὀλιγώτερος οὕτως, ὅστις οὐχὶ ἐσοθήσειεν ἂν. 764, 24. τίς οὕτως ἀλόγιστος, ὅστις ἐδελέσσειεν ἂν. 536, 7. In Netro ὅ, τι. μηδ' ἂν ὅτιον ἦ. ne si quidem quodcumque tandem contingat. 445, 16. λειοιδόρκει δὲ οὐδὲν ὅ, τι οὐ, id est, πάντων, ἃν εἴπεν, οὐδὲν ἐστίν, ὅ, τι οὐ λειοιδόρκει, vel, πάντα ἐστὶ λειοιδόρματα. 1309, 11. Huc refero quoque formulam illam in clausulis orationum, οὐκ οἶδα, ὅτι [vel potius ὅ, τι, id est, δι' ὅ, τι quam ob rem] δεῖ πλεῖον λέγειν οὐδὲν γε μᾶλλον, ἢ ὅτιον. non magis hoc facimus, quam ullum aliud, quod ut faciamus nunquam adducemur. Das lassen wir wohl bleiben [we will let that alone]. 1287, 20. ῥῆον ὁμύναται καὶ ἐπιπροκείν, ἢ ὅτιον. quam aliud quodcumque facere, quod factu sit facillimum. 1269, 13.
 ὅτι μὴ] nisi si quid. οὐ γὰρ ἦν αὐτοῖ ἀλλη πρόσδοδος, ὅτι μὴ συκοφαντήσας τινὰ λάβοι. 1358, 14. μὴ ὅτι non solum non — v. sub μή.
 cū] solitariū, absolutum, integram quasi per se sententiam exhibens. quod etiam insequente vocali, sic manet, non adsciscens κίνδυνος· οὐ γὰρ ἐφ' αὐτῶ ποιήσασθαι βούλεται Φίλιππος τὴν πόλιν. οὐ. nequaquam. ἀλλ' ὅλας ἀνελεῖν. 147, 27. οὐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἐργάσα δέ· οὐδὲ, ἐργάσα μὲν, οὐκ ἐπέσειευσσα δέ· οὐδὲ, ἐπείσειευσσα μὲν, οὐκ ἐπεισσα δὲ Θεβαίων. 288, 7. non licet, affirmans prius, posterius infitiri: vel, non solum prius feci, sed etiam posterius. οὐδένα πάποτε προῦδάκατος τῶν φίλων, Θετταλοὶ δὲ οὐδένα ὄντινα οὐ. 657, 25. Redundat, in illis: μᾶλλον ἢ οὐκ ἐκ τῶν —. 1198, 14. μᾶλλον ἢ οὐ τὸν χαλιὸν ὑποδείναι. 1200, 12. οὐ περὶ τῶν ἑμῶν ἰδίαν μᾶλλον τιμωρήσασθε Πολυκλέα, ἢ οὐχ ὑπέριον ἑμῶν αὐτῶν. 1226, 23. οὐκ ἂν, subaudi τοῦτο ποιήσοντες, καὶ χρυσοὶς στεφάνους ἐστεφανούτε, οὐκ ἂν, ἐν γ' ἐχθρὸν ἠγούσθε. 659, 24. οὐ γὰρ, tu negas? nicht wahr [is it not true?] quidni? ὁμοίον γε (οὐ γὰρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν. 616, 16. καλὰ γε (οὐ γὰρ;) ὃ ἄνδρες, τά γεραμμένα. 673, 19. εὐνοὺς γε. οὐ γὰρ. 674, 14. οὐχ ὄρα. ἀγαθῆ γε (οὐχ ὄρα;) τύχη συμβεβιακῶς. 315, 18. οὐχ ὕπως, non solum non, insequente ἀλλά, vel ἀλλά καὶ, sed etiam. οὐχ ὅπως, ὃν ἢ πόλις δεδωκεν, ἀφελέσθαι τι, ἀλλ', εἰ καὶ μηδὲν ἦν τοιοῦτον, ἄλλοθεν σκοπεῖν, ὅπως μηδενὸς ὄντες ἐνδεεὶς περιεφθίσονται. 142, 6. τῶδε οὐχ ὅπως ἐγκαλεῖν ἥτοο δεῖν, ἀλλ' ἐπήγει, [id est, ἀλλά καὶ ἐπήγει]. 955, 24. οὐχ ὅπως ἐπέσχον, ἀλλὰ καὶ — οὕτω διέθεσαν. 1156, 24. ἢ δε

γῆ, οὐχ ὅπως καρπὸν τινα ἦνευγεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ—ἐκ τῶν φρεσάτων ἐπέλιπεν. 1225, 11. οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν, ἢ διεκάλυπεν, ἀλλ' αὐτὸς ἠγεμῶν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 24. ἡμῖν δ' οὐχ ὅπως περὶ τοῦ τόκου ὁ λόγος ἐστίν, ἀλλ' οὐδὲ τάχα ταῖ ἀπολαβῆναι δυνάμεθα. 1292, 7. οὐχ ὅπως ἐξεπράγως—ἀλλὰ τῆ ἀνδρία—κρίετταν ἐγένου. 1410, 4. 1467, 1. epistolæ secundæ.
 οὐδαμῶσε ἐξω ἔδωκα τὴν θυγατέρα. 1076, 7. οὐδαμοῦ τοῦτον λέγοι. hunc nullo in loco habeo. pro homine non habeo. 419, 1. οὐδαμοῦ γενήσονται οἱ μετὰ τούτου συνεστηκότες. nil effecturos fuisse. 1303, 22. οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γενοῖς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος—. 328, 24. ἡμῶν δ' οὐδεὶς ἦν οὐδαμοῦ. 331, 13. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆται καδ' ἑαυτὸν ἐκείνον. 376, 22.
 οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. multum abest. weit gefehlt [far from it]. 138, 26. et alibi passim locorum. subauditur ἀλλὰ τοῦ παντός, non deest multum, sed deest totum. es ist gar nichts an der Sache [there is nothing at all in it]. οὐδ' ὀλίγου δεῖ, subaudi ἀλλὰ πάνυ πολλοῦ. 206, 8.
 οὐδεὶς] οὐδένα ἐισὶ βελτίους. 23, 6. παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν οὐδένος εἶναι μέρεσι. 23, 14. οὐδὲν pro τι, post præmissam infitiationem. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρεσι τῆ σόλει τοιοῦτον οὐδέν. 665, 17. οὐδεὶς ὅστις οὐκ, pro πᾶς, περὶ ὧν οὐδένα κίνδυνον [subaudi, ἐστὶν ἐσπεῖν] ὄντιν' οὐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι. 295, 7. φαῦλον καὶ οὐδέν. nullius momenti. 1107, 17. τοὺς δ' οὐδὲν ὑπελάμβανον εἶναι. 574, 19. οὐδὲν οὐκέτι εἴη ἢ ἀνδρωστος. actum de ea esse atque conclamatum. jam nullam esse. 1159, 25. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. 529, 11. οὐδὲν ἄλλο, pro δι' οὐδὲν ἄλλο. οὐδὲν ἄλλο, ἢ πεπεισμένος ὑπὸ τούτων. 81, 6. πρώπῃ δεδωκε μοι βιβλίον, οὐδὲν ἄλλ' ἢ σουλιόμενος δοκεῖν μοι δεδωκεναι τὴν ἀποφασιν. 1043, 13.
 οὐκουν] videtur pro οὐ μόνον usurpatum esse p. 142, 19. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὀμῶς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην, οὐκουν Ἀθηνάϊων γε, οἶμαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων ὥστε —.
 οὐλῆ] cicatrix. ἔλκη—ἂν ἐτι τὰς οὐλὰς ἔχει. 1248, 27.
 οὐμεινὸν ἦν ἐπιτεῖν ἐτέρῳ. imo vero, nemini alii dicendi copiam faciebat. 274, 16. verumtamen non. 330, 12. δεινῶν μὲν ὄντων, οὐμεινὸν ἐχόντων ὑπερβολῶν. atrociam quidem, verumtamen non ita, ut aliud nihil sit adhuc atrocius. 786, 26.
 οὐρανός] στρατιώτας τρέφειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. auris pascere copias. 96, 16.
 οὐς] auris. ἡμῖν ἐνέπλησε τὰ ὄτα λόγων. 169, 21. δεῖ τὰ ὄτα πρῶτον ἡμῶν ἰασασθαι· διέφθαρται γὰρ. 170, 1.
 οὐσία] ἦν ἐνταῦθα ἐκείνητο φανεράν οὐσίαν ταύτην ἔξαργυρίας. 59, 5. τὴν ἀδειαν, ἢ κινήν οὐσίαν οἱ νόμοι παρέχουσιν ἡμῖν. 582, 8. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνου, ὥστε

τὰ καθ' ἡμέραν δύνασθαι ἀναλόγματα ὑποφίρειν. 1359, 7. καθιέρωσαντα τὴν οὐσίαν αὐτοῦ. 1204, 12.

οὔτε] insequente non altero οὔτε, sed μήτε. Θρασύς καὶ βδελυγὸς, οὔτ' εἰμί, μήτε γεινοίμην. 106, 25. et necesse erat sic fieri in ista sententia ratione; nam οὔτε si usurpasset orator, exstítisset hæc sententia: neque futurum est, ut unquam fiam. id quod non vult dicere, sed hoc, etiam in istis habeo, ut nunquam fiam: deus avertat, ut fiam. οὔτε indicasset, quod res illa nunquam sit eventura; μήτε, quod tu nolis eam evenire.

οὔτος] de re in proximo sita, aliasve nota. εἴλε τῶν νήσαν τούτων τὰς πολλὰς. harum insularum, quas vulgo simplici hoc insularum nomine designamus, et, quæ sint, nemo ignorat. 480, 7. ἀπλῶς τούτους ἅπαντας. universe gentes illas Illyrici, quas vos omnes probe nostis, ut necesse nil sit earum nomina a me recitari. 15, 26. εὐνοίαν ἰνσημὸν Ἰαροορ. v. προπύλαια ταῦτα. οὔτος eleganter, et cum significatione aliqua gravitatis redundat. τοῦ δικαίαν καὶ εὐνοίαν θέσθαι τὴν ψῆφον, ὁ κωλύσας ἡμᾶς ἐξαπατηθῆναι λόγος, οὔτος αἴτιος ἔσται. 522, 20. 775, 10. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχᾶν, οὔτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος. 280, pen. τοῦτ' εἰκίνο. quasi id fieret hac ipsa sola de causa, nulla alia, [quo pecuniam ille mihi dandam afferret]. 583, 18. οὔτος plerumque est oratoribus adversarius, sive is est reus, sive accusator. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι, pro τοῦτοιοι. ejusmodi sermones jaectantur. 96, 22. οὔτοι interdum sunt magistratus, aut iudices, aut universe Athenienses. μηδὲ ἂν οὔτοι κύριοι εἴσιν. 941, 11. ἂ τῆς τούτων φιλανθρωπίας εὐρετο ὁ σὸς πατήρ. 958, 27. καὶ γὰρ ἐκείνους, καὶ τουτουσί, καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἠδικεῖς καὶ κατῆρχυνες. 558, 24. Accommodatur interdum pronomen præmisso casui, ut: ἀδείας δοθεῖσης, καὶ ταύτης, pro καὶ ταῦτα. et id quidem sub hac conditione. 715, 9. τί τοῦτο λέγων. 632, 23. ubi aut τί accipitur pro διὰ τί, αὐτὸ λέγων in constructione tacite est iterandum, quasi scriptum esset τί λέγων, quid ille significans, τοῦτο λέγων, in his verbis: aut subauditur βούλεται, aut βουλούμενος, aut τοῦτο est pro ἐν τούτῳ, vel κατὰ τοῦτο. οὔτος interdum pro ἔγῳ. ἂ κοινὰ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ἀγακίζομένοις — καὶ οὐδεὶς αὐτὸς αὐτῶ ταῦτα φέρει τῶν κρινομένων, pro, καὶ ἂ οὐδεὶς φέρει. 794, 10.

οὔτως] sic nude, dēstricte, sine restrictione, exceptione, vel determinatione aliqua, id ipsum, quod vocabulum subijcit, vel prout vocabulum usu vulgari frequentari solet, nihil aliud, brevibus ut dicam, ad litteram. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐπέβης οὔτως φιλίππος ἀρπάξων, καὶ

ταῦτ' ἐφ' ἡμᾶς ἀρπάξων. 103, 15. ἦν αὐτῶσι τις φήσειεν ἀτιμίαν. 122, 11. οὐχ οὔτως οὔτε πρὸς χάριν, οὔτε δι' ἀγνοίαν. non solummodo gratiæ causa, neque alii solummodo pro ignorantiam, sed —. 127, 20. εἰ δ' ἀρ' ἔχουσιν οὔτως [id est, ἀπλῶς] ἀνιάτως [non enim vultus insequentur]. 332, 20, τὸ μὲν πρῶτον οὔτως πίνειν ἠνάγκασον ἡσυχῇ καὶ τρῶγειν. sic bibere et sic edere, sedate, tranquille, compositè, ut alii homines solent. 402, 20. ἐν διατριβῇ οὔτως ἰδία. in congressu mere privato. 537, 18. ἐπέβης οὔτως καθιέρωμενος. in continenti, proxime a latere assidens, immediate, ut vulgo usurpat. 553, 13. ὁρῶν ὡσπερ ἄλλον τινὰ, οὔτως. non certa quidem scientia, verum tamen probabili quadam conjectura ex intuitu existente, cernebam et colligebam illum juniorem me esse, atque alium quemcumque intuens idem affirmassem. so nach dem Augenmuse [as far as appearances went]. 1002, 22. καθ' ἕνα οὔτως πρὸς τὸν βωμῶν ἀγοντες καὶ ἐξορκίζοντες. 1265, 6. b) tum demum, hoc facto, neque citius. 644, 8. 802, 20. c) sequente, non ὡστε, sed ὅστις. 764, 24. 1105, pen.

οφείλει] debere. οφείλει τὴν προῖκα κελεύει ὁ νόμος ἐπ' ἐνεία ὀβολοῖς. die Minam mit $1\frac{1}{2}$ Drachma monatlich zu verinteressen [at the interest of $1\frac{1}{2}$ Drachms the Mina per month]. 818, nit. οφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 1111, 12. τὸν νόμον τὸν κελεύοντα ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας οφείλει, ararium esse, ἀφ' ἧς ἂν ὀφλῃ; qua condemnatus mulctæ ab iudicibus fuerit, εἰάν τ' ἐγγεγραμμένος ἦ, εἰάν τε μή. 1328, 11. 1337, pen.

ὄφελος] εἶπερ τὴν νόμον ὄφελος. leges si quid valent. 1255, 4. ὄφελος μηδοτιῶν εἶσται τοῖς μετρίοις τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. 1262, 2. ὄφελος οὐδὲν τῆς ἀληθείας. 1267, 17. ὄφελος οὐδὲν οὔτε τῶν νόμων, οὔτε συγγραφῆς οὐδεμίας. 1283, 13.

ὀφθαλμὸς] ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον. 247, 11. τίσι δ' ὀφθαλμοῖς ἐωρῶμεν ἂν τοὺς εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένους ἀνθρώπους. 295, 10. εἰάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τῆν] ἀτεκκόψαι, παρέχει τὸν αὐτοῦ. 744, 13. εἰάν τις ἕνα ἐχροντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψαι, ἀμφω ἐκκόψαι παρασχέιν. 744, 20. χεῖλος διακόψαι, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλείσαι. 1259, 13.

ὄφρις] τοὺς ὄφρις τοὺς παρεῖας θλίβων. 313, 25. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὡσπερ ὄφρις, ἢ σκορπίες, ἤκαρὸς τὸ κέντρων. 786, 4.

ὄφρην] condemnari mulctæ. verwirken, verbühnen [to incur a penalty, forfeit]. mereri, vel auferre condemnationem ad mulctam. οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσειν μέλλουσαν. 459, 24. τὴν μητρεῖα αὐτοῦ ὀφλουσαν ἀποστασίου [scil. δίκην, aut ζημίαν] ἀπέδοσθε. 790, 2. κἂν ἀστρατείας τις

ὄφλη. 732, 21. ὄφλε τὴν διαίταν. ab arbitro condemnatus est. 862, 2. ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλει, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλη. 1328, 11. 1337, pen.

ὄφλημα] ἦκουσι νῦν δαίεσται καὶ ὀφλήματα πλέον ἢ τριῶν ταλάντων. 1047, 27. μὴ ἐκτιθέντες τοῦ ὀφλήματος ἐπὶ τῆς ἐνάτης περτανείας, διπλοῦν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὀφλημα, καὶ ἰγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδαρος τρεῖςκοντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. 1347, 15. ὀφλισκάνειν] ἄνοιαν ὀφλισκάνων. ita stulte se gerens, ut probrum stulti et mereatur, et auferat ab omnibus. 16, 24. ὀφλισκάνειν αἰσχύνει. 18, pen. 52, 14. 1419, 12. ἤλικον ἂν ὀφληκότες παράνοιον ἦτε. 660, 22. οὐτ' εὐδύς παραχρήμα δίκην ὀφλισκάνειν βουλόμενος. 849, 5.

ὄφρυς] τὰς ὄφρυς ἀνέσπασκας. 412, 11. ὀχρεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ταῖς πομπαῖς οὐ δύναμαι. 570, 5.

ὄχημα] ἀντ' ἐκείνου [scil. τοῦ ἵππου τοῦ πολεμιστοῦ] ὄχημα ἑαυτῷ, τηλικούτος ἂν, ἐώνηται. 1046, 12.

ὄχληρός] οὐδὲν ἐστὶ πραγματωδέστερον, οὐδ' ὄχληρότερον, τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς. 427, 20. ὄχληρός τιον ἡμῶν εἶναι δοκῶ, πολλάκις λέγων περὶ τῶν αὐτῶν. 1455, 5.

ὄχλος] ὄχλον μάταιον τοὺς περὶ τούτων λόγους νομίσητε. molestiam, orationem molestam, gravantem, obstrepentem. 299, 22. εἰ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκακία κατεφάνετο. 348, 23. ἔτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους. 405, 18.

ὄφ' ἔγάρ ἂν φιλάνθρωποι γεγονότες εἴην. 206, 9. ὄφ' ἔποτε· ὄφ' ἔλέγω· χθές μὲν οὖν καὶ πρῶτον. 270, 21. εἰκὸς ἦν καὶ εἰς ὄφ' ἔφηφίσεσθαι. usque ad seram vesperam. 1303, 14. ὄφ' ἔτῃς ἄρας ἐρίγνετο. 541, ult.

ὄφια] δειλὸς ὄφιας ἠεξάμεθα τοῦ διαφηφίσεσθαι. 1301, pen.

ὄφιας] ὄφιατατα. tempore diei ad ultimum extracto, tam sero, quam fieri posset. 1301, 25.

ὄφιος] forma oris, vultus. 413, pen. τῆς ὄφιας τῆ φύσει. 1124, 25. καὶ ὀπωστιοῦν μετρίαν ὄφιν ἡ φύσις ἀποδῶ. 1383, 27. κάλλος ἐπὶ τῆς ὄφιας. in vultu. 1403, 25. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κίρας ὅστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄφιας προσηθείς. 1405, 2. ἡ τῶν λόγων δύναμις ἑκατόν ἔχει τῆς ὄφιας. 1411, 16.

ὄφοποιεῖσθαι] καπιζέειν αὐτοὺς ὄφοποιουμένους τοὺς παῖδας. 1257, 16.

Π.

πάειν] πεπᾶσθαι ἀδίκως. 422, 6.

πάθος] affectio, perturbatio animi. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθειν ἐπακολουθεῖν. 805, 23.

παῖαν] τοὺς παῖαντας [Philippi puta] ἦδεν. 450, 3.

παῖανίζειν] ἐπὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων συμφοραῖς.

321, 16.

παιδαγωγεῖον κορεῖν. 313, 12.

παιδαγωγός. 1156, 5.

παιδάριον ἀστὸν εἰσπέμφαντες, scil. in hortum. 1251, 26. τὸν Κίξωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεδρέψατο. 1252, pen.

παιδεία] τοῦ δὲ παιδείας σοὶ μνησθῆναι. 269, pen. παιδεία πάσα δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης τινὸς συνέστηκε. 1413, 12. δὴλας ἅπαντα φύσις βελτίων γίνεται παιδείαν προσλαβοῦσα. 1413, pen. παιδείας μετέχοντες, ἡ καὶ τοὺς ἀναίσθητους ποιεῖν δεκτὴ δύνασθαι. 1477, 23. παιδείαν ἀσπεδέχου. 1490, 11. ἐπαίδευσε ταύτην τὴν παιδείαν, ἦν ἡμεῖς αἰσθάνεσθε ποιῆσαν καὶ ἀδικον. 938, 10.

παιδεῖν παιδείαν. 938, 10. γράμματα. 1123, 18. παιδία ἐπισταμένην θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρωσ. 1351, 7. γεγεῖσθαι καλῶς καὶ πεπαιδευθῆσαι σωφρόνως [id est, μετὰ σωφροσύνης καὶ πρὸς σωφροσύνην]. a magistro pudente ipso, et ad pudorem discipulo indendum. 1384, 11.

παιδεύμα] οὐδὲ γὰρ ἐξαρχῆς ἐν πᾶσι τοῖς παιδεύμασιν ἦσαν ἐπιφανεῖς. 1393, 24.

παιδεύσις] instructio, subornatio falsi testis, subornatore dicenda et agenda docente atque subijciente. οὐκ ἐκ παιδεύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀληθείας ἔλεγε. 921, 23.

παιδιά] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἰδῶσιν ἡ δαπάνην, ἡ σῶτον, ἡ παιδιὰν πλείω τῆς μετερίας, οὕτως ὀρώσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι. 796, 27.

παιδοποιεῖσθαι] ἐξ ἧσπερ ὁ βάσκανος οὕτως πεπαιδοποιήται. 794, 1.

παιδοτριβεῖν, docere, erudire, τὸν αἰεὶ βουλόμενον εἶναι ποιῆσον. 771, 26.

παιδοτρέβειν] τὸν ἐκ Σικυωνῆς παιδοτρέβην κατήγαγε. 216, 11.

παιδοτροφία] διὰ παιδοτροφίας ἑλλειοσιώτες τὰς εἰσφοράς. 613, 17. 753, 21.

παῖε] με πύξ. 1252, 3. παῖομεν καὶ ἀγχομεν οὐς ἂν ἡμῖν δόξη. 1263, 7.

παίξιν] παίξοντες οἷα ἄνθρωποι γέει. 1261, 15.

παῖς] οἱ παῖδες, scil. ἀγωνίζονται ἐν τοῖς Διονυσίοις. 517, 27. δίκαιοι τοὺς παῖδας τὴν ἀειλογίαν παρέχουσιν. 1306, 27. ὅταν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν ὀρᾷ τἀναντία γιγνόμενα [id est, ἡμᾶς ὄντας ἀχαρίστους] ἂν μόνον, καὶ τελευτᾷσι πᾶσιν, ὅπως ἐξεῖ καλῶς, μέλει. 1476, 25. τοὺς παῖδας, οὐς καὶ ἐχθρὸς, εἶπερ μέτριος εἶναι, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεήσει. 1479, 27. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονεάς, οὕτω πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἔχειν. 1485, pen.

παλαιός] ἀλλ' ἐκείνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά. 597, 18.

παλαιστής. 214, 20.

παλιγκάπηλευον καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. 1285, 6.

παλιγκάπηλος ποτήριος. 784, 8.

πάλιν λαβεῖν [quasi unum sit verbum], καὶ ποιήσασθαι υἷον, 1364, 18. p. 1365, 13.

est πάλιν ἀναλαβεῖν. πάλιν, pro quoque, pari modo. ἵνα μὴ πάλιν ἡμῶν αἰσθημένων. vobis item sentientibus, perinde atque Lacedæmonii senserant. 365, 13. πάλιν (retro) ἦκιν (redire domum) ἐκ τῆς πρεσβείας. 346, 10.

παλίνδικον c Demosth. citat Julius Pollux. VIII, 26.

Παλλάδιον τὸ ἐπὶ Παλλάδιῳ δικαστήριον ἀκουσίων φόνων. 643, 20. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλάδιῳ φόνου, [scil. δίκην]. 1348, 12.

παλλακίη] ἐπὶ παλλακίῃ, ἣν τις ἐπ' ἐλευθέρους παισὶν ἔχει. 637, 5. τὰς ἐταίρας ἔχομεν ἰδοῦς ἕνεκα, τὰς δὲ πωλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναικας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνώσις. 1386, 20. ut Harpocration et alii multi, ita Eustathius quoque ad Odysseum. E. p. 1758, 7. pro θεραπείας dat παλλακείας.

παμπλήθεις] πάμπληθες ἀπέχειν. 347, 8. γεωργίαι παμπληθεῖς, 365, 5. ἀθροῖς παμπληθεῖς ἀνθρώποι. 496, 26.

παμπότῃρος] ὁ δὲ παμπότῃρος ἀνδρῶς καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βλάσκατος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη. 267, 7. 794, 23.

Παναθηναῖα] εἰς τὰ Παναθηναῖα φήσας ἀποπέμψειν, [scil. captivos Athenienses]. 394, 2. Παναθηναῖαν ὄντων τῶν μεγάλων. 1091, 23. 1352, 24.

πάνδειος εἶ τις. 378, 8. πάνδεινον ἔσται πρῶγμα. 1267, 17.

πανδημί. 280, 14.

Πάνδια] festam Athenis in honorem Jovis. μετὰ τὰ Πάνδια. 517, 10.

Πανδίου. 517, 3.

Πανδιαῖοι. 1397, pen.

πανδοκεῖον τὸ πρὸ τοῦ Διοσκορείου. 390, 26.

Πάνεμος] mensis quidam Corinthiacus. 280, 14.

πανήγυρι φαίλας ἢ κακῶς κατεσκευάσθαι. 144, 15.

πανουργεῖν πανουργίας περὶ τὰ ναυτικά συμβόλαια. 943, 1.

πανουργος καὶ δεινὸς ἀνθρώπος πρῶγμασι χρῆσθαι. 10, 2.

πανταχῶθεν τὸ πρῶγμα μαρτυρεῖται. 674, 2.

πανταχῶς. 1457, 23.

πάντοθεν. 219, 25.

πάνυ] ἡ οὐσία οὐδὲ τριῶν ταλάντων πάνυ τι ἔν. omnino, universe. 1347, 14.

παππῶς] παππῶς δόξα. 150, 26.

παρὰ] cum Genitivo, a, de. τὸ παρ' ἡμῶν ἀδικίας ἐκπεσεῖν. iudicio vestro, sententia vestra. 593, 8. πῶ χρεὶ πορευθέντας ἀβίας παρὰ τούτων τυχεῖν. securitatem ab his, ab horum incurSIONibus. 1342, 22. παρ' αὐτῶν ἂν με ἐτρεφον. de suo. 833, 21. Συγατήρας παρὰ σφῶν αὐτῶν ἐδύνας. o re sua privata. 835, 17. ὁ παρὰ φίλιππου στρατηγός. 249, 17. ubi aut redundat παρὰ, aut subanditur τεταγμένως. Cum Dativo, penes. πολὺ χρησιμώτερα ἡμῖν ἰσάρεσι [scil. τὰ χρήματα]

παρὰ τῶδε ὄντα. 962, 12. εἰ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου παρ' ἡμῖν ἐπιστεῖθῃ. 593, 11. Cum Accusativo, per, propter, sub, secundum, pro, secus, praeter. a) per, cum tempus significat. παρὰ ταύτην τὴν ἀποδημίαν. Ioto illo itinere. 395, 11. παρὰ τοὺς μεγίστους καιροὺς. temporibus longe difficilissimis atque gravissimis. 470, 12. παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν. durante toto tempore choregatus. 514, 8. παρ' αὐτὰ τὰ δικήματα. flagrantibus, vel recentibus adhib. delictis. 229, 19. 230, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πρῶγμα ἐλέγχους φυγῶν. 303, 14. 523, 6. παρ' αὐτὰ τὰ δικήματα, ἢ χροῶν ἐγγενημένων ἀγανακτεῖν. 966, pen. b) per, ob, propter. οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥάμην τοσοῦτον ἐπέζηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν. 43, 15. οὐ παρ' ἐν, οὐδὲ δύο, τὰ πρῶγματα εἰς τοῦτο ἀφίεται. 110, 15. εἴτε ἐνεδέχτο παρὰ τοὺς παρόντας καιροὺς. per rationes temporum, quæ tum erant. 307, 3. εἰ δὲ παρὰ τὸ προαισθῆσθαι ἐκωλύθη, τίς ὁ ἐκλαθήσας. 354, 22. παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγῶν δαπάνας — παρὰ δὲ τὰς τῶν εἰς τὴν πόλεμον παρασκευῶν ἀφθονίας, πάντα τὸν χρόνον ἢ σωτηρία τῆ πόλεως. 465, 5. ταῦτα πέποιθεν ὑπὸ Μειδίου — παρὰ τὴν πεινίαν, καὶ τὴν ἐρημίαν. 545, 22. ἵνα μηδὲν ζημιωθῆς παρὰ τοὺς μάρτυρας. 860, 7. οἱ μὲν οὖν παρὰ τι τῶν ἄλλων δικαζόμενοι. 972, 17. αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἦκει. 1404, 1. ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ εὖ φρονεῖν παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. 1413, 26. c) secundum, ex tempore, pro re nata. παρὰ τὴν ὄργην ἡμῶν τὰ βουλήματα λαβάν. pro vel ex acerbitate vestra animadversionis animorum vestrorum inclinationes interpretans. 805, 21. παρὰ τὰς τριάκοντα μυριάδας δίδωσιν ἡμῖν μυρίους μεδίμους. an ieden 300000 Scheffeln Getrayde schenket er euch ie 10000 Scheffel [for every 300000 measures of wheat he gives you 10000 measures]. 467, 6. παρὰ τοὺς χρωμένους διαλλατῶτων. differentium, pro diversa natura, indole, moribus eorum, qui iis utuntur. 1402, 17. d) secus, praeter, adversus, contra quam oportebat. παρ' ὅλον τούτων τὸν νόμον εἴρηται τούτο τὸ ψήφισμα. in vita et repugnante toto hoc juris civilis titulo. 648, 11. πρῶτον μὲν παρὰ τοὺς νόμους νομοθετοῦντα: primum, quoad formam, abhorrenter a formula legislationis in jure civili constituta: δεύτερον δὲ, ὑπεναντία τοῖς οἰσιν νόμοις γεγραφότα, quodanmodo adversantia, quoad materiam, seu argumentum, universo juri civili. 734, 8. ὑπέδην παρὰ πάντα ταῦτα. praeter iata omnia subterfugis, elaberis, du gleitest darenben hin, wuschest bey ihnen allen vorbey [you pass over, slur], non obstantibus illis, quæ te videntur tam

arcte stringere, et tam tenaciter tenere. 778, 20. πάντων, ὅσα ἐκλείπει, δῖον παρὰ τοῦτο γίνεσθαι. quæ oportebat fieri, nisi hoc obstaret. 140, 25. τῶν ἰκῶν ἂν παρὰ τοῦτ' οἰόμενοι χορηγῶν. existimantium, vel sperantium, se procul dubio victoria fuisse potituros, nisi hoc intercessisset. 534, 6. πάνυ γὰρ (οὐχ ὀρεῶς) παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, εἰ τοῦτ' ἴσθημα, ἀλλὰ μὴ τοῦτ' διελέχθη, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνευκα. quod hoc verbo, non illo sum usus, quod manum hoc, non illuc jactavi, ideo sic se habent res Græcorum, non istoc modo. *um eines Wortes, um dieses Wortes willen, — um einen solchen, und nicht einen solchen Schwung der Hand, steht es mit uns so, und nicht so [for a word, on the score of this word — for such, and not such, a motion of the hand, things are with us so, and not so].* 305, 3. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν, nicht um ein kleines [of no trifling import], ἀνακλιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελευσάμην. non minuto quodam et vix nocentabili momento argumentorum me purgantium, sed magno et insigni præpondo argumentorum innocentiam meæ, vincente luculenter et elegante momento me gravantia. 593, pen. τὴν φιλοσοφίαν ἂν μὴ παρὰ μικρὸν ἠήσῃ. pro re contemnenda duces. 1416, 21. παρὰ τρεῖς ψήφους ἀφῆκαν. ob tria solummodo suffragia, numero plura, a parte absolutum; quæ si ei defuissent, condemnatus abisset. 688, 26. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμάσατε. absolvistis quidem eum, ob suffragiorum absolutum potiorum numerum. verum ille numerus perpaucis solummodo suffragiis numerum vincebat condemnantium, quæ pauca suffragia si ei defuissent, infamia eum notassetis. 743, 21.

παρὰβαίνειν] oratione præterire, intactum, indictum relinquere per oblivionem. ἔστιν ἂ τῶν ψηφισμάτων παρέβην. 298, 11. παρὰβαίνοντες, silentio transmittentes, ἀφ' ὧν ἂν μεγάλους ἐπαίνους κομισαίσεσθε. 1453, 15. παρὰβάς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας. violatis pactis. 624, 1. παρὰβάλλειν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθουνοῖς παρὰβαλεῖτε διασπάσασθαι. 136, 15. παρὰβάλλειν ναυσὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον. 163, 3. παρὰβάλλοντος. tanquam exemplum proponente vobis, quod in pronuntianda sententia imitemini. 1292, 10. παρὰβοῶν] συκοφάντης τῶν παρὰβοῶντων παρὰ τὸ βῆμα καὶ γραφομένων μισθοῦ. 1359, 16.

παρὰβυστον] ἐν παραβύστον. 715, 21.

παρὰγγελία] invitatio, cohortatio ad præstandam sibi in judicio advocacionem, aut ad dandam secundum se litem. 341, 2. studium partium, cum factio quædam

reis sibi deditis in judicis præsto est, eosque auctoritate, gratia, potentia sua pænis eripit meritis. πολιτεία, ἐν ἣ συγκλήμῃ καὶ παραγγελία τῶν νόμων μείζον ἰσχύουσι. 432, 11.

παρὰγγέλλειν] rogare, ambire, prensare manus, advocacionem alicujus deposcere. 515, 19. μὴ πάνυ δὲ οἶδ' ἵνα παραγγέλλειν. postulare. 1461, 3.

παράγειν] producere, proferre in medium, spectatum aut auditum. τὸν ἕκοντα [e Bæotia] παρήγαγον. producebant prytanes ad concionem. 285, 5. τίνα γὰρ παραγαῶν εἰς τὸ δικαστήριον, ὧν ἠτιῶτο, τοῦταν ἤρηκε κατηγορῶν. 805, 14. ἐξαπατῶν δ' ὑμᾶς πειράσεται, πλάττων καὶ παράγων [afferens] πρὸς ἕκαστα τούτων νακούργους λόγους. 594, 13. b) a recta via delorquere, in transversum agere. unde nolio decipiendi. ταῦτ' ἴσως λέγων παράγειν ὑμᾶς ζητήσῃ. — 487, 9. μὴ δὲ παραγόντων ὑμᾶς. 497, 6. ἂν τι φενακίζεν ἐγχειρῆ καὶ παράγειν οὗτος. 604, 4. λόγος, δι' οὗ προσδοκῶσιν ὑμᾶς παράξειν. 684, 11. ἂ νομίζω μνημονεύοντας ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ φενακίζεν οὗτος ζητῶσιν ὑμᾶς. 691, ult. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι, καὶ παράγουσιν, [id est, καὶ διὰ τοῦτου παράγουσι, ἀντ' τοῦτο γὰρ πλάττοντες παράγουσι]. 987, 14. 1128, 5. 1129, 2. ἔτερα, ὑφ' ὧν παράγεσθε πολλάκις. ihr euch oftmals lasset dahin reissen [you are often carried away with]. 412, 8. c) navi vehere sarcinam aliquam minorem, obiter, velut accessionem quandam justis oneris, vel si mavis, transvehere ex alio loco in alium. ὅτι ὀρθόκοντα κεράμια μόνα [scil. οἶνου] παρήγετο ἐν τῷ πλοίῳ. 934, 5, et 20.

παρὰγεῖσθαι] adesse. δυοῖν ὄντων πᾶσιν ἀνδράποισ ἀγαθοῖν — οὐχ ἅμα ἢ κτήσις παρὰγίνεται. 658, 6.

παρὰγραμμα] proscriptio, res, quæ proscriptur, in tabula publice fixa exarata nemini non spectanda et legenda proponitur. 997, 10. aut, si mavis, nota, quæ ad alicujus nomen, quod ab alio quodam cognomine dignoscatur, adscribitur.

παρὰγράφειν] νόμοι παρὰγεγραμμένοι. leges in tabula coram judicibus proposita scriptæ, ut consensitium omnium oculis pateant. 263, 20. 487, 10. πρῶτον, τοῦ θέντος [ejus, qui pignori opposuit] τοῦ νομα γράφειν [in tabulario creditorum et debitorum], καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀργυρίου ἔπειτα παρὰγράφειν [ad latus illius annotationis adscribere] τῷ δέειν δὲ ἀποδοῦναι. 1237, 2. παρὰγράφειν σεαυτὸν ἄλλου πατρός. alius te patris, quam cujus es, filium te ferre in scriptis a te exarandis. 1003, pen. In medio: curare nomen aliquod, aut rem quampiam a commentariensi publico in tabulis annotari,

registriven lassen [to cause to be registered]. παραγραφόμενοι Σόλων Ἐρχία διαίτητην, τούτω ἐπετρέψαμεν δικάσαι. cum Solōnem in tabulis pacti curassemus arbitrum scribendum. 1013, 4. b) exceptione seu fori haud competentis, seu juris falso prætensi, actorem aliquem repellere; aut actionem refutare. παραγεγραμμένοι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. cum nb actuario in tabulas referri curassemus, actionem hanc in me intentatam, ejusmodi non esse, quæ possit in forum induci. 882, 1. τὴν γραφὴν τοῦ φόρου παραγράφασθαι Δημοσθένει. offeram dare, ut in libello accusatorio de eade commissa, ab actuario annotaretur, tametsi actoribus ipsis constaret, hanc criminatorem falsam, ementitam et flagitiosam esse. 549; ult. παραγράφουσα δὲ δόξασιν εἰ νόμοι, die Rechtswohlthat der Ablehnung der zugeschobenen Anklage [the right allowed by law of filing an exception against a previous accusation], περὶ ὧν ἂν τις ἀφείξαι καὶ ἀπαλλάξαι πάλιν δικάζηται. 984, 4. a fine. παραγράφουσα μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. 985, 1. 919, pen. παραγράφουσαν σαφῶς τοὺς νόμους, legum verbis in tabula a commentariensi plenius atque disertis exaratis atque proscriptis. 1337, 11. ὁ μὲν νόμος οὗτος ἐστὶ Δράκοντος, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ, οὓς ἐκ τῶν φοινικῶν νόμων παρεγράψαμεν. quas e jure criminali excerptis curavi a commentariensi in tabula publice coram vobis proposita exarandas. 636, 13. ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλοὺς, οὓς οὐ παρεγράψαμεν διὰ τὸ πλῆθος. 640, 20. 604, 2. unde notio existit, provocare ad legem, eam afferre; recitare; causæ suæ confirmandæ et approbandæ ergo. βούλημα, παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, πρῶτον περὶ τῶν νόμων εἰπέην, καθ' οὓς παρεγράψαμεν. per quas mihi licuit exceptione fori uti. 882, 1. orat. adversus Zenothemin: παραγραφὴν ἐπέλαμψε παραγράφουσαι. 939, 11. ὑπὲρ τῶν μὴ γενομένων ὅλων συμβολαίων Ἀθήνῃσι, μηδ' εἰς τὸ Ἀθηναίων ἐμπόριον παραγράφουσαι δὲ δόξασιν, [scil. εἰ νόμοι]. rejicere actiones, ut illegitimas et locum in hoc foro prorsus nullum habentes. 903, 4.

παίσαγραφῃ] exceptio rei adversus actorem, actionemve, querentis, aut de foro haud competente, aut de tempore, modove procedendi illegitimo, negantisque se illa actione tenari, aut cogi ad purgandam causam suam posse. πάντα δ' ἦδη διεκδηλοῦσι [subterfugia puta forensia, Rechtsbehelfe, legal subterfuges] τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπωμοσίου, καὶ παραγραφῆς, καὶ οὐδὲν ἐπ' ἦν ὑπέλειπον. 541, 23. τῶς περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων εἰς

κρίσιν καθίσταμένοι, ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν δὲ δόξαν ὀνόμος. 892, ult. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης, einkommen mit einer Ablehnungsprotestation [to enter a protest, exception, demurrer]. 912, 15. παραγραφὴν ἐπέλαμψε παραγράφουσαι. 939, 11. προλαβὼν δὲ μου, ὥστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εἰς δίκην εἰσεῖναι. 1103, 11. ergo in exceptorio genere actionum reus ante actorem dicebat causam; quod contra erat in ταῖς εὐθυδικαῖς. παραγραφὴν ἠτήτημένος. hoc genere causarum: 1117, 4.

παραγωγή] strophæ, versutia forensis, trica; offucia; cavillatio, quibus a recta via, aut a re præsentē judex abducitur. παραγωγὰς δὲ τοιαύτας τινὰς ἔχει, ὡς —. 652, 14. παραγωγὰς, ἃς οὗτοι ποίησαν, χαίρειν ἔατε. 693, 2. λόγος ταῦτα καὶ παραγωγή τοῦ πράγματος. 871, 7. ψευδόμενος δὲ καὶ παραγωγὰς λέγων, ἦδη τις δίκην οὐ δέδωκε. 1014, ult. παράδειγμα] οὐ γὰρ ἀλλοτρίοις ἡμῶν χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις. 35, 1. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος. 305, 1. ζῶντα τοῖς λοιποῖς παράδειγμα ποιήσετε. ita castigate, ut alii, exemplo ejus moniti, sapere discant, et a similibus peccatis sibi cavere. 373, 21. 451, 10. 586, pen. παράδειγμα τῆς τῶν δημιουργούντων σωφροσύνης. 420, 9. ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαιπώρου γεγόνασιν Ὀλύμπῳ. 425, 11. ἡμῶν μόνος ἐστὶν οἰκείος χρῆσθαι παραδείγμασιν. 427, 13. οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἑτέροις παραδείγμασι χρωμένοι, μάλλον εὐλαβεῖς αὐτοῖς γίνονται. 1450, 17. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρετε. 1482, 13.

παραδεικνύνει] μίջω τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων οὐδένες ἄλλοι παραδείξασθαι δεδύνηται. 178, 11. 1423, 11.

παραδέχεσθαι εἰς οἰκίαν. 1008, ult. τοῦτον τὸν μισθὸν Χαρίνῳ τῷ προδότη παραδέξασθαι ταῦτα πρᾶκτεων. cum recepisset Charino ista facturum, id est, ei fidem suam obstrinxisset de istis perficiendis. 1334, 16.

παραδηλοῦν] oblique; tecte significare. 348, 7.

παραδίδομαι] tradere alicui partes. τὰ πρᾶγματα φιλοκᾶται καὶ τούτω παρέδωκαν, ἐκδέξασθαι δὲ οὗτοι πάντ' ἀπόλωσαν. 371, 18. reum judicibus. παρακελεύοντο ἐπέξελεθῆναι καὶ παραδίδομαι τοῦτον εἰς ἡμᾶς. 515, 6. παραδίδομαι τὰς προβολὰς, dicuntur prytaues, cum actiones προβολὰς dictas judicibus ei rei judicandæ delectis demandant. 517, 4. μὴ με Δημοσθένει παραδᾶτε. 523, 27. ἐπὶ κρίσει, cognitionis ergo, παρεδδοτο εἰς τὸν δῆμον, αἰτίας τῆς μεγίστης τυχῶν. 1187, 5. παρεδᾶκατε εἰς τὸ δικαστήριον. 1230, 18. ὑποχνομένοις κρινεῖν; εἰσάξειν [scil. εἰς

τὸ δεσμητήριον], παραδίδειν, [scil. τῶν ἐνδεκα]. 781, 2. κατὰ παραδεδωμένα [scil. ὑπὸ τῶν προγόνων τοῖς ἐγγύοις, διὰ τῆς φήμης] καὶ μυθώδη. 641, 19. τὰ παλαιὰ, ὡς ἡμῖν ἀκούσαι παραδίδοται. 641, 22. de tutore pupillo, ruberi facto, patrimonium tradente. 841, 16. παρέδωκεν ἢ ἀρχὴ τοὺς ὀφειλοντας τὰ σκυῖα. Senatus exactoribus, quorum esset a debentibus armamenta navalia repelere, per scripta in pittacio tradebat nomina debentium. 1145, 12. παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τοὺς προσφειλοντας. 1327, ult. ὡν οὐδεὶς παρέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα. 1337, 26. de corpore servili ad quæstionem per tormenta dedendo. 1120, 7. 1140, ult. ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῶ. quamcunque fortunam deus contulerit. 1394, 23.

παραδόχος] ἐκ δὲ τοῦ παραδόχου, modo insperato, καὶ τοῦ παραλόγου, et abhorrente, inconsentaneo, ἐὰν ἄρα σωθῆ, σώζεται. 780, 4. παραδίξω καὶ χαλεπῇ δόξῃ καταρωθῆναι. 1395, 16.

παραδύναϊ] irrepere, clam, callide insinuare. ἐπὶ τὴν εἰσπραξίαν παρεῖδο. 608, 3. 750, 9. ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον παρεῖδeto. 252, 2.

παραδύσις] subreptio, clandestina et insidiosa molitio jus aliquod illegitimum per usurpationem acquirendi, et pro legitimo deinceps exercendi. παραδύσις κατὰ μικρὸν καὶ ἐθισμός. 219, 7.

παραζευγνύναι] οἱ συνεχῶς εἶδε παραζευγνύμενοι σφίσιν. 1460, ult.

παραδεωρεῖν] παραδεωρήσας τοὺς περὶ σοῦ γεγεννημένους ἐνόησας ἄνδρας. 1414, 22.

παραρῆσθαι] πᾶν ὅτι ἂν ἡ τύχη μέρος τοῦ σώματος βουλῆθῃ παρελῆσθαι. 247, 13. παρερημένοι τὰ ὄπλα, exarmati. 366, pen. οὐδὲ γὰρ τοὺς χρόνους ἴσori ἐστ' ἀδικημα ὀλιγαρχίας ἢ τυράννου παρελῆσθαι καὶ ἡμῶν. 399, 10. ταῦτα παραιρεῖται τὴν δρασύτητα. 406, 3. τοὺς μὲν ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται. de medio tollit. 1482, 4. πόλις παρῆρται, abstulit, suffragatus est, οὐδὲν αὐτῷ προσηκούσα. 269, 5. ἕως ἂν πόλις παραιρούμενοι αὐτὸν εἶσα βαρβάρους. 289, 18.

παραιτεῖσθαι] iram, severitatem judicium deprecari. 516, 2. παραιτούμαι τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδία δυσκόλως ἐχοντας ὑπομένειν τάληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἀκούειν. rogo, ut sustineant audire. 1475, 20. παραιτήσομαι δ' ἡμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναι μοι. roga-bo vos. 533, 3.

παραιτήσις οὐδεμία ἦν, οὐδὲ συγγνώμη. 120, 26;

παραιτίος πάντων μεγίστος ἀγαθῶν. 256, 26.

παρακαθῆσθαι] assidere ad latus alienjus. τοῖς παρακαθημένοις φράζειν. 1152, 18. 1207, 2. παρακαθῆται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πέπευγμένοις. 757, 8.

παρακαθίζειν] παρακαθίσαστο ἑνα [scil. arbitrum] ἐκάτερος. sibi adsciscere, atque stipulabatur, ut arbitro a se edito sedendi et causam cognoscendi facultas esset. 897, 3.

παρακαδιστάειν] aliquem ad latus alterius collocare. στρατιώτας οἰκίους ὡσπερ ἐπόπτας τῶν ἐστρατηγημένων παρακατάστησαντας. 47, 5.

παρακαλεῖν] hortari, rogare, postulare. παρακαλεῖν δὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, μὴ λόγους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔργους. 158, 14. πολλὰ μετὰ παρακαλοῦντα ἦν γράφασθαι τὴν Νείαιρον. 1345, 1. παρεκάλεσαν ἅπαντας εἰς σωτηρίαν. ad tuendam communiem salutem. 1394, 9. ἂ δὲ κατὰ φυλάς παρεκάλεσεν ἅπαντας εὐράστους εἶναι. 1397, 15. ἐφ' ἃ τοὺς ἄλλους παρακαλεῖ, ταῦτ' αὐτὸς πρῶτος οἰομαι δεῖν πράττειν. 1465, 24. b) advocare, invitare, rogare aliquem, ut nobis praesto sit in iudiciis, ut testis, aut ut defensor et patronus atque collaudator causæ nostræ, item in alio quocunque nobis operam det negotio. παρακαλεῖν πάντας ἀνδρώους, ut intersit rei, quæ geritur, velut testes. 915, 25. τῶν ἄλλων, οὓς παρεκάλεσαμεν ὅτ' ἐπεμαρτυρομεθα. 1074, 7. παρακληθέντες εἰς τοὺς Ἀγνίον ἀγρούς. 1074, 10. τὸν Κάλκλιππον ὁ Ἀδων οὐδαμῶς, nullo in negotio, πώποτε παρεκάλεσε, adhibuit testem, socium, consiliarium. 1242, 4. παρεκάλει τινὰς ἐξ Ἀρείου πάγου. adduxisset ad meum lectum, ubi orger cubabam, ex Areopago senatores quosdam a se ad hunc actum rogatos. 1265, ult. μηδὲνα μάρτυρα παρεῖναι, διὰ τε τὴν ὥραν, καὶ διὰ τὸ μηδὲνα παρεκάλεσαι. 1303, 7. βούλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τοὺς θεοὺς παρεκαλέσαι, invocare, καὶ ἐναντίον ἡμῶν εὐχομαι. 227, pen. συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλομένοις. assentior rogatis, postulatis. 283, 22.

παρακαταβάλλειν] sacramentum, certam aris summam, cujus periculo certabatur, deponere ante litis contestationem. 1051, 22. 1090, pen. δεῖνον γὰρ ἰδέομαι εἶναι, τὸν παρακαταβεβληκότα τοῦ κλήρου [subaudi χάριν] εἰσποιεῖν αὐτὸν, τῶν πραγμάτων ἀκρίτως ἐτι ὄντων. 1092, 20.

παρακαταβολὴ] der Vorstand, die Caution, die man stellet [security, caution], sacramentum illud judicium. πείδιθᾶτον ἀνελετο τὰς παρακαταβολὰς. 978, 19. παρακαταβολὰς εἶναι [τοῦ κλήρου] puta, vel τῆς ἐπικλήρου] τῷ ἀμφισπῆστῶντι. 1054, ult. παρακαταβολῆς οὐκ ἂν ἠπόρησεν. 1198, 5.

παρακαταθήκην ἔχετε τοὺς νόμους. 572, 7. παρακαταθήκην ἐνορκον εἰληφὰς ταύτην τὴν ἡμέραν παρὰ τῶν νόμων. 773, 5. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων. 340, 11. πα-

παρακαταθήκην ἔχετε τοὺς νόμους. 572, 7. παρακαταθήκην ἐνορκον εἰληφὰς ταύτην τὴν ἡμέραν παρὰ τῶν νόμων. 773, 5. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων. 340, 11. πα-

- ρακαταθήκαι τῆς τραπέζης. *rigrosa apud mensam numularii deposita, seu pecunia mensæ argentarii credite, ut sub nomine, non veri domini, sed argentarii, quæstum facerent.* 946, 1.
- παρακατατίθεσθαι] τὰ ἴδια τοῖς ἐκ τῶν παρακληθῶτων χρωῶν οὖσιν ἐπιεικίσιν. 806, ult. παρακατατιθέμενος ἐμὲ κοινῇ πᾶσι μετὰ τῶν χρημάτων. 840, 14. τῷ δήμῳ παρακαταθέσθαι ἑαυτόν. 1480, ult.
- παρακλιεύσθαι] ὅσως τὸν μιᾶρὸν καὶ ἀναιδῆ φιλοκράτην φυλάττειν πολλὰ παρεκλεύετο. 345, 2. τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκλεύεσθαι. 1264, 22. παρακλιευσάμενος ἀνδράποδες δούλους καὶ κατασκευάσας, ὡς Κυρναίους εἶπαν. cum sibi auctoritate sua globum servorum adunxisset, adhortatus eos, ut præsto sibi essent. 1348, 10. προθυμώτερόν σοι παρεκλεύεσθαι. 1417, 20.
- παρακινδυνευτικός] παρακινδυνευτικοῦ τινὸς ἀψασθαι λόγῳ. 783, 11.
- παρακινεῖν] ἐπιτειχίσμα πρὸς τὸ μηδοσιῶν παρακινεῖν. 193, pen.
- παρακλήσις] οἱ μὲν ἐκ παρακλήσεως, ex advocacione et conducto, συγκαθήμενοι. 275, 20.
- παρακλήτης] advocatus, qui in iudicio alicui præsto est, ejus causam oralione tuctur. τῶν παρακλήτων αὐταὶ δεισις καὶ σπουδαί. 341, 10.
- παρακολουθεῖν] comitari aliquem, ad latus eundo, velut amicus deducens aliquo, sive pone eundo, observando, consequendo, quoquo tu eas, velut adulator et parasitus, vel etiam, ut inimicus omnes tuos gressus et dicta et facta acriter observans. εὖς σὺ ζῶντας μὲν, ὃ κίναδος, κολακεύων παρακολουθεῖς. 281, 22. παρακολουθεῖσθε παρ' ὅλην τὴν λειτουργίαν ἐπιτηρέων ἐμοί. 519, 12. παρακολουθεῖσθαι εὔτω φανερῶς καὶ μιαιῶς ἐπιτηρέων. 537, 1. ἐπιτάζειν καὶ παρακολουθεῖν. 909, 18. παρακολουθεῖν σοι οἷς [id est, ἐν οἷς, vel παρὰ πάντα, ἃ] ἂν πράττης. 915, 18. μὴ τῆς αὐτῆς τύχης ἡμῖν παρακολοθησάσθαι. 1045, 8. παρακολουθεῖσθαι μοι φερομένῳ εἰς τὸ βαλανεῖον. 1260, 5. περὶ τοὶ δέ μοι παρακολουθεῖσθαι συνεχῆς καὶ ἀλγήματα. 1260, 20. παρακολουθεῖσθαι μοι τοιαύτη νόσος. 1260, ult. παρακολουθεῖ αὐτοῖς [insectata eos est, Platæenses puta,] ἡ ἔχθρα παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων. 1378, 14. b) metaphoricè, investigare, per vestigia eundo deprehendere, consequi mente, intelligentia, tenere. ἡμέρα ἐκείνη ἀνδρα ἐκάλεε οὐ μόνον εὖνον καὶ σλούσιον, ἀλλὰ καὶ παρακολουθηκότα τοῖς πράγμασιν. 285, 22. ὁ τὰ τούτου πονηρέματα ἀκριβέστατα εἶδος ἔγῳ, καὶ παρακολουθηκότα ἅσασιν. 423, 24. παρακολουθηκότα ἡμῖν τῶν ἀδικημάτων. 683, 6, ἵνα μᾶλλον μάθῃτε καὶ παρακολουθήσθε τοῖς περὶ τὴν νόμον ἀδικήμασι. 703, 9. παρακολουθεῖσθε ἅσασιν ἅσασιν τοῖς λεγομένοις. 1050, 7. 1051, 1. ἂν τούτω τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσθαι, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ἡμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι. 1083, 2. τοῖς εἰδόμενοις πάντα ταῦτα ὡς ἔχει καὶ παρακολουθηκόσιν ἐξ ἀρχῆς. 1178, 12. εἴ τις μὴ ἀληθῶς παρακολουθήσθαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. 1210, 16. ὅσα τυγχάνω δι' ἐμπειρίαν, καὶ τὸ παρακολουθηκόσιν τοῖς πράγμασιν, εἰδός. 1463, pen.
- παρακομίειν] advehere, convectare navi, vel vehiculo. τὸ τάριχον ἀνδρώπῳ τινὲ γεωργῷ παρεκομίζετο ἐν τῷ πλοίῳ. 933, 26. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῆμα. adducere, adigere ad sic dictum aggerem. auf dem Molo, oder der Rhede auslegen [to put out of the harbour, and anchor in the roads]. 1208, 4.
- παρακρούεσθαι] decipere. οἷς πρότερον παρακρούόμενος, μέγας ὦν νύξῃ. 19, 18. ὅπως μὴ παρακρούσωμαι, μηδ' ἐξαπατήσω. 318, 1. παρακρούόμενος ὑπὲρ αὐτῶν. argumenta pro se afferentibus captiosa et falsa. 605, 24. ἐφανακίσθητε καὶ παρακρούεσθαι. 656, 5. ὡς ἂν μάλιστα τις ἡμᾶς ἐξαπατήσῃ καὶ παρακρούσασθαι βουλόμενος. 725, 27. διὰ τί οὐ παρακρούεσθαι τοὺς δικαστάς. 1047, 12. οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρακρούεσθαι. 1060, 7. παρακρούόμενοι τῆλικούτων πράγματι, in tanta re, τοὺς δικαστάς. 1062, 17. τὸ λέγειν ἄ τις οἷεται χαρῆσθαι, τῶν παρακρούεσθαι τὴν βουλομένων εἶναι νομίζω. 1421, 18.
- παρακρούσις] impostura. 679, 3. φενακισμοῦ καὶ παρακρούσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα. 760, ult.
- παρακρύπτειν ἐπὶ τι, in aliquid cursim velut atque obiter inspicere, rem attingere modo, degustandi ergo et explorandi, num arrideat, necne, periculi causa, tum celeriter ab eo resilire et ad alia porgere. παρακρύπτειν ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον. 46, 27.
- παραλαμβάνειν τριηραρχίαν. munus trierarchi capessere. 1148, 21. μάρτυρας. adsciscere, corrogare. 916, 4. et 19. 1159, 27. τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεῦη. suscipere debitores armamentorum, h. e. nomina eorum in pittacio perscripta, cum potestate armamenta ab iis debita reposcendi, atque redigendi. 1145, 18. τούτω τὸ τῆς συγγραφῆς οὐ παραλαμβάνεις. hanc particulam, vel clausulam tabularum non recitas, non affers, vel pensi non habes. 916, pen.
- παραλαθάνειν] παρελάθειν αὐτοὺς τούτω. effugit eos. 1134, 8.
- παραλείπειν μηδένα καιρὸν καὶ ὄραν. 24, 25. 1322, 9.
- παραληγεῖν. 1421, 10.
- Παράλιον] statio navis imperatoriae Parhali dictæ in portu Attico. μεταπεμφάμενος τὸν πατέρα εἰς τὸ Παράλιον. 1191, 25.
- παραλλάττειν] praterire. ὅταν [τὸ ὕδαρ

puta] τὸ τούτου παρολλάξη· χωρίον. 1276, 13.

παράλληλα] ἐξετάσωμεν τείνον παράλληλα τὰ σοὶ κάρμοι βεβιωμένα. 315, 4. παράλληλα γὰρ ἔσται φανερώτερα. 395, 24.

παρολοῖζεσθαι] vorsetzlich falsch rechnen, in der Rechnung den überlisten, dem die Rechnung abgelegt werden soll, ein X für ein Q machen [to reckon wrong on purpose, in reckoning to outwit the other party, to call tens hundreds]. 822, 25. 1037, 15.

παράλογος] δοκεῖ μοι παρολογώτατον εἶναι. 163, 25.

παράλογος] τούς παραλόγως δυστυχοῦντας ἔλεειν. 835, 7.

Πάραλος] navis publica. τούτων ἐχειροτονήσατε τῆς Παράλου ταμίαν. 570, 4. ταμειύσας τῆς Παράλου. 570, 15.

παραμελεῖν] τὸ παραμελεῖσθαι τινὰς τῶν καλύτεων αἰσχύνην φέρειν. 1412, 3.

παραμένειν] παραμένωσιν, secum in castris, vel cum classe manerent, ἕως ἂν ἡ κρίσις αὐτῶ γένηται. 1188, 21. οἱ γὰρ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον· οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν παραμενεῖν, εἰ μὴ τις αὐτοῖς τὴν καθ' ἡμέραν τροφὴν δῶσει. 1188, 26. πιστῶς ἤδη πολὺν χρόνον αὐτῶ παραμένουσιν. 155, 22. 1199, 11. 1209, 26.

παραμυθεῖσθαι] εὐθέως λόγος παρὰ τῶν παραμυθεῖσθαι βουλομένων τὴν πόλιν. 123, 5.

παραναγινώσκειν] ad quodque caput aliorum recitatorum alia, cum illis conferenda, velut ex opposito, aut ad latus recitare. 315, 21. 677, pen. coram concione recitare. 712, 9.

παραναλίσκειν εἰς οὐδὲν δέον. 167, 14. παραναλώσετε πάντα, ὅσα ἂν δαπανήσητε. incassum proderitis, quicquid insumseritis. 1432, 16.

παρανοίας καταγινώσχετε ἡμῶν αὐτῶν μεταβουλεύομενοι. 1444, 16. εὐχέσθε πᾶσι τοῖς θεοῖς τὴν αὐτὴν παράνοιαν λαβεῖν ἐκείνων. ut eadem dementia illum quoque corripiat. 189, 8.

παρανοίειν. 778, 12.

παρανομεῖν] οἶομαι περὶ κλήρου ἀγῶνα μηδένας ἄλλους παρανομεῖσθαι τοιαῦτα, ὅα ἡμᾶς. 1090, 6.

παρανομία] τὰ ἐκ τῆς παρανομίας συμβαίνοντα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν αὐτοῖς ποισάμενοι θεωρήσατε. 808, 7.

παράνομος] τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γράφην, citat Hermog. p. 294. ex or. pro corona, et Thomas M. v. παρανόμων e Leptinea. Locus est p. 267, 7. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας, ἢ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας, ἐμελλον αὐτοῦ κατηγορεῖν. 515, 27. 790, 19. γενομένου τοῦ ψηφίσματος καὶ οὐδενὸς γραφομένου παρανόμων. 1149, 14.

παρπέμπειν] παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα αὐτῶν. classe armata comitante deduci

et in itinere maritima firmari adversus insultus hostium. 96, 9. παραπέμπειν τὸν σῖτον ἐκ τοῦ Ἑλλασπόντου. 251, 7. τούς οὐκ ὀρθῶς συμβουλευόντας ἡμῶν παραπέμψαντες. cum contentu transmissis. 283, 24. παραπεμπόντων ἡμᾶς. cum reliqui trierarchi vos in navibus suis hac ipsi comiterentur atque deducerent. 568, 14. παραπέμπεω αὐτοῖς τὰ σιτηγὰ πλοῖα. 1213, 1. παραπέμψε τῶ δήμῳ τὸν σῖτον. 1224, 22.

παρπέτασμα] παραπέτασματι χρησάμενοι τῇ προκλήσει. 1107, 1.

παρπίπτειν] παραπεπτακότα καιρὸν ἀφείναι. opportunitatem repente oblatam e manibus dimittere. 11, 8. παραπεπτακότως [si bene habet ista lectio, sed potius leg. videtur ὑποπεπτακότως] θαυμάζη τούτους, ἵφ' ἂν αὐτὸν ἠροσῆκε θαυμάζεσθαι. 1127, 2. verumtamen Harpoer. quoque vulgatam edit.

παρπλεῖν. 933, 11.

παρπλήξ] οὕτως ἐκφρασεὶ καὶ παρπλήγας ποιεῖν τὸ θαροδοκεῖν. 426, 23.

παρπλησιῶς] ἀρά γε ὁμοίως καὶ παρπλησιῶς. 36, 1.

παρπολλύειν] παραπόλλωεν. velut per jocum, aut oscitantiam et scordiam judicum, pessumdatum est. 543, pen.

ἡ παρπομπὴ τοῦ σίτου. deductio classis frumentarium navium, e Ponto per mare Athenas usque luta, quæ fit comitantibus triremibus armatis. 249, 16. 1211, 25.

παρπρεσβεία] mala, improba, flagitiosa functio legationis tibi demandata. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας αὐτοῦ ἐμελλον κατηγορεῖν. 515, 27.

παρπρεσβεῖειν] legatione demandata improbo, perfide fungi. οἱ προδοιδόντες, καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες καὶ οἱ θαροδοκούντες. 401, 4. παραπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον. 740, 17.

παρρῆεῖν] ἕτεροὶ γε λόγοι παρερῆυκασί πρὸς ἡμᾶς ψευδεῖς. 170, 25.

παρσημαίνεσθαι τὰς διαθήκας. besiegeln [to put one's hand and seal to]. testamenti tabulas nominis sui subscriptione, sigillique sui fide confirmare. 837, 12. ἀντι τοῦ τὰ σημεῖα εἶναι τῶν οικοδομημάτων, ἢ παρσημηγάνην. quæ obsignaveram. versiegelt hatte [had sealed]. 1039, 11. 1040, 20. 1041, 12. ἀνοῖξει τὰ παρσημασμένα τῶν οἰκημάτων. 1046, ult.

παράσημος ῥήτωρ. male, vitiosæ, improbæ notæ orator. 307, 26. παράσημον εἰσφέρειν νόμισμα. aes mali commatis. verurfenes Geld, von schlechtem Gehalte, falschem Geprüge, geringem Schrote und Korne, Beyschlag, oder Nachschlag [bad money, base coin]. 766, 6.

παρσεκιάζειν] differt a κατασεκιάζειν. οὔτε κατεσεκιάσθε, οὔτε παρσεκιάσθε. neque jam paratus instructasque copias habe-

- lis, neque comparatis eas. 168, 14. παρασκευάζωσιν συμφορὰς ἐν ταῖς πόλεσι. 215, ult. αὐτὸς παρασκευάζετο, setse er sich in Positur, in gute Verfassung, zur Wehre und zum Angriffe. [put himself in position, in good plight, for attack and defence], καὶ κατὰ πάντων ἐφέετο. 231, 14. παρασκευάσθη ὑπὸ σοῦ. a te redemptus, reconciliatus tibi, ad partes tuas traductus fait. 501, 21. παρασκευάσαι τοσούτους χριστούς. 604, 15. παρασκευάζεσθαι, sibi comparare, conscribere, contrahere agmen amicorum, advocatorum in judiciis, factionem, globum. 813, 12. ἀντίδωσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκευάσαν. 840, 27. τοὺς μάρτυρας οὐ παρεσκευάσμεθα νῦν. 853, 5. παρεσκευάσαι μάρτυρας ψευδεῖς. 852, ult. παρασκευασάμενος μεθ' ἐαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν. 1010, 24. πολλὰ καὶ ἀνίσχυρτα παρεσκευάσαντο πρὸς τὸν ἀγῶνα. 1062, 11. μὴ τοῖς δυναμένοις ἀρίστα παρασκευάσθαι, iis, qui se norunt optime firmis presidii subsidisque satellitum sibi deditorum munire, ἀλλὰ τοῖς ἀδικουμένοις τῶν πολιτῶν βοηθεῖν. 1085, 16. παρασκευασάμενός τις τῶν δημοτῶν. cum suas in partes pertraxisset, subornasset, edocuisset, quid agendum ipsis dicendumque esset. 1092, 13. παρεσκευασμένους ὑπ' ἐμοῦ εἶναι τοὺς μάρτυρας. 1141, 23. 1386, 3. ἵνα μὴ ἕξαπατήσωσιν ἡμᾶς εἰ ῥήτορες, οὓς οὐτοσὶ παρεσκευάσαι ἐπ' ἐμέ. 1177, 13. παρασκευάσε σκέυθ σαυτῷ. 1218, 5. πῶ σπῶντα παρεσκευάσαντι τὴν τρήρη. 1223, 6. παρεσκευάσαν τοὺς ῥήτορας. 1228, 9. οὐ παρεσκευάσατο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου. 1266, 2. παρεσκευάζοντο. inter se condicebant. si verabredeten, karteten. es mit einander. legten es unter einander ab [they agreed, concerted, amongst each other]. 1251, 8. παρεσκευασμένοι τούτου. cum hoc facientes, ab eo subornati. 1302, 8. ὑποψίαν εἶχομεν ἂν τινα παρεσκευάσθαι τούτους. illos nobis gratia donisque conciliasse. 1305, pen. φέρον παρεσκευάζον ταῖς γυναιξίν ἱκανὸν τοῦ σοφροειν διδάσκαλον. 1374, 13.
- παρασκευῆ] πάσης παρασκευῆς εἰς ὃ αὐτὸς τρέπος. 180, pen. τὴν εἰρήνην ταύτας ἐλπίζω, ostendendis ejusmodi vanis spei prestigiiis, καὶ παρασκευαῖς, machinationibus callidis et clandestinis, Intriguen [intrigues], comparationibus amicorum et ministrorum fidorum, atque sedulorum, καὶ ὑπαγωγαῖς, lenociniis verborum insidiosorum, ἐφεροτο παρ' ἡμῶν. 444, 22. παρασκευῆν ὑβρίζεσθαι, ἢ ἂν τις ἐκ τῶν ἰδίων πορίσεται εἰς τὴν λειτουργίαν. 518, 13. παρασκευαίς ταῖς ἐαυτοῦ πιστεύων. apparatus, copiis ad hujus judicii periculum sustinendum comparatis, amicis, advocatis, opibus, gratia, potentia, fidens. 864, 17. πρὸς παρασκευαῖς λόγον καὶ μάρτυρας οὐ τάλανθῃ μαρτυροῦντας ὁ ἀγὼν ἔσται, cavillationes et conclusionuculas a longinquo jam praemeditatas, et cum aliis comparatas, ut quae commenta reus proferat, eadem testes quoque emti et conducti confirmant, 864, 20. παρασκευῆ, ein Complot [a complot]. 1053, 6. ἐνίκησεν οὐδεμίᾳ παρασκευῇ ἀδικῶ, οὐδὲ συνωμοσίᾳ. 1059, 26. οὐ πᾶν ῥῆδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι. 1078, 11. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασι ἰσχυρίζομενοι, id est, πιστεῖοντες. 1081, 16. κρείττων τῶν νόμων ταῖς παρασκευαῖς γενέσθαι. 1091, 13. παρασκευῆ τῆς ἀπολογίας. 1386, 2. τίς παρασκευῆ, καὶ πόση, καὶ σθένος ποιεῖσθε. 1423, 17. εἶδει πρὸ τοῦ πολέμου ἐσκεῖσθαι, τίς ἔσται παρασκευῆ τῷ γεννησομένῳ πολέμῳ. 1439, 20. τὰ παρασκῆνια φέρων. 520, 18. fort. aditus ad scenam, tabulatum, vel oecus ante scenam. ein Vorsaal vor der Bühne [an antichamber before the stage].
- παρασπᾶν] μὴ παρασπᾶσθαι τι τῶν ὄλων πραγμάτων. ne quid avellat, carpat, arripiat. 10, 6.
- παρασπονδεῖν] παρασπονδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην. 85, 22. 243, 20.
- παρασυγγραφεῖν] παρασυγγράφικος ἡμᾶς. lesisti nos violando pacta inter nos inita. 1291, 17. 1293, 7.
- παρατάξις] οὐδὲν ἐκ παρατάξεως, οὐδ' ἐκ μάχης γιγνόμενον. 123, 24. καταστασισθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδικίου. oppressos a sodalitia improbo. 1081, 12.
- παρατάττειν] οὐ μὰ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. 297, 12. εἰ τις αὐτοὺς τοὺς παραταξαμένους ἐρωτήσῃ. 1395, 14. τοὺς παραταξαμένους — οὐκ ἐτόλμα συλῆσαι. 1477, 16.
- παρατηρεῖν] ὅπως τούτου μὴ γίνηται παρατηρῶν διετίδου. 281, 16.
- παρατιθέναι] παραθεῖς εὐθείως ἐξῆς. subjiciens statim jam dictis. 146, 3. παρέθηκε τὰ σκευθ ταῖς ἐκσπλουσiais ναυσί. 612, 24. εἰ διάκειαι Καβρίου τράπεζαν παραθέμενοι. 1356, 10.
- παρατρέφεσθαι] magna in familia, velut vile quoddam mancipium, accessio et cauda familiae supervacanea, ali. ἀγαπητῶς παρατρέφόμενοι. 403, 23.
- παραυτίκα] οὕτως ἢ παραυτίχ' ἠδονὴ καὶ ῥαστώνη μείζον ἰσχυρεῖ τοῦ ποδ' ὑπερον συνείσειν μέλλοντος. 72, 16. νομίζοντας τὴν παραυτίκα οὐκ ἐσέσθαι ποτ' αἰτίαν ταραχῆς μεγάλης. 215, 10. προσπίπτει τῆς παραυτίκα ἠδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως σπράγματα. 34, 24.
- παραφέρειν] εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα. 305, 5. ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θυσίας. tempestates stas ex ritu vetusto preterire sivistis sine donis atque caerimo-

uuis. 531, 16. οὐχ ὡς ἐπιτιμῶν ταῦτα παρήνευκα. in medium protuli. 1479, 11.

παράφρονει] desipere. μαίνεται καὶ παράφρονει. 1183, 2. παράφρονῶν ὡς οὐδεὶς πόποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πόρῃ. 1183, 11.

παραφυλάττειν] pro simplici φυλάττειν. παραφυλάξετε τούτῳ ἐξ ἅπαντος τρόπου. 807, 10.

παραχημάζειν] παραχημάζοντι ἐκεῖ. hic mem ibi degenti. 909, 14. 1292, 4.

παραχρήμα] ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν. ex tempore. 9, 8. παραχρῆμα τῶν λόγων λεγομένων. stalin e vestigio, cum illi sermones adhuc sererentur. 81, 11. ἀσπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς ἂν τις ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰποι. 1401, 20. πολλὰ τῶν δέντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνοίσις ἐπελθεῖν ἂν εἰπεῖν. 1420, ult. ἢ ὅπως οἱ παραχρῆμα λόγοι [in præsens solummodo probabiles] χάριν ἐρροῦσι. 1425, 4. ἔνεκα τῆς παραχρῆμα χάριτος πρὸς ἡμᾶς. quo in præsens, ad brevè tempus gratiosi sint. 1449, 18. τοῖς ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι. 1465, ult. ὅτι εὐδὸς παραχρῆμα, statim e vestigio, ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται. 1178, 14. εἰδειξεν εὐδὸς παραχρῆμα. 1257, 21. καὶ παραχρῆμά γε. absolute, dèstrictè, sine ulla exceptione, vel remissione, aut, ut pauca omnia complectar, et rotunde significem. 38, 2.

παραχωρεῖν] μὴ παραχωρεῖν τῆς τάξεως, ἢ ἡμῶν οἱ πρόβουνοι κατέλιπον. 38, 24. παραχωρεῖν μηδενὶ τούτου, de hoc nemini concedere, nemini ejus veniam dare postulanti, scil. τοῦ στρατεύεσθαι, necessitatibus militandi. 167, 19. δεκείτε γὰρ τῶν ἔργων τούτων παραχωρεῖν. 172, pen. ὅταν ἂν βασιλεὺς ἔγκαρπῆς γένηται — παραχωρεῖν. 192, 19. de sententia sua alteri concedere. 212, 4. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐδελομέντας παραχωρησάσθαι Φιλίππῳ. 247, 25. οὐ γὰρ ἐπ' εἰνόῃς γ' ἐμοὶ παραχωρεῖ ἐλαπίδαν καὶ ζήλου καὶ τιμῆς. 317, 8. παραχωρῶ τῇ σόλει τῆς τιμωρίας. 525, 23. παραχωρήσονται τῆς ἀρχῆς. 655, 17. τίς δ' ἂν οἰκῆτη παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ. 981, 11. ἅπαντων παραχωρεῖν ἡμᾶς ἠγοούμενος. 1467, 7.

παραφυχή] ἰν' οὖν, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχωμεν παραφυχήν. 1343, 21. παραφυχήν τῷ πένθει τὴν τούτων εὐκλειαν ἔχοντες. 1399, 17.

παρεδρεῖν] παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ. 572, 10. 1373, 23.

παρεδρία, vel potius παρεδρεία] functio muneris parhedri, seu assessoris. 1373, 22.

πάρεδρος] [scil. τοῦ ἀρχόντος]. 1332, 14. πάρεδρος γενόμενος regi sacrorum. 1369, 20. πάρεδρον τούτεν ποιήσαντι, ἵνα διοική-

ση τὴν ἀρχήν. 1372, 24. εὖς παρῆδρους εἰκότως τις ἂν φήσει τοῖς κάτω θεοῖς. 1399, pen.

παρεία] τοὺς ὄψεις τοὺς παρείας θλίβαν. 315, 25.

παρεία] πρεσβείαν πέμπειν, ἥτις παρῆσται τοῖς πράγμασι. 10, 1. πανταχοῦ αὐτὸν παρῆσαι τῷ στρατεύματι. 10, 12. τὸ αἰ παρὸν προίμενοι. opportunitates quasque itentidem occurrentes rei bene gerendæ. 11, 23. ἐφ' ἅπασι παρῆσαι. rebus omnibus gerendis ipse adesse et interesse. 24, 24. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων. 41, 25. τὰ παρόντα περιεργάζωντας, περὶ τῶν μελλόντων τοὺς ἄλλους φοβῆναι εὐηθεῖς. 129, 26. ἀνεκονιδόσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῶ καὶ συνδικούσιν, qui ei præsto sunt opera consilioque. 911, 6. τοῖς παροῦσιν ἕναστος ἀφθόνως χρεῖται. copiosissime quisque jucundissimeque loquitur cogitatur de iis, in quibus cum maxime versatur. wes. das Herz voll ist, des geht der Mund über [when the heart is full, the mouth overflows]. 1473, 19. ταῦτα νῦν ἐμοὶ πάρεσσι, ἢ καὶ πωρ' ὄφελε, scil. παρῆσαι. quæ satius erit mihi nunquam usu venisse. 1473, 20. ἄχρι τοῦ παρόντος χρεῖσθαι, μνημονεύειν τὰς χάριτας, id est, ἄχρις οὗ πάρεσι [vel ἐνεσι] χρῆσθαι ταῖς χάρισι, μνημονεύειν αὐτάς. 1478, 13. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων [id est, περιόντων, ἐπι ζώντων] πλείον ποιῆσθαι λόγον. 1479, 6. παρῆς, ἢ οὐ παρῆς, ὅτε ταύτ' ἔλεγον, αἰσχρῖν; καὶ ἐγνώσκεις τὸ μέλλον, ἢ οὐκ ἐγνώσκεις; citat. Schol. ad Aristotelis Rhetor. p. 47. a. 23.

παραιοφῆρειν νόμον. aliam legem ferre, alii abrogandæ oppositam. 484, 1. et 12. 485, 26. 487, 13. et 20.

παρηνλέγειν τὰ κοινά. clandestinis et minutis, sed crebris furtis temp. depeculari. 435, 21.

παρεμβάλλειν λόγους ἐτέρους. inserere, interpolare disputationes a causa aliévas. 1026, 20.

παρενοχλεῖν] παρενοχλήσασθε ἑσῶς καὶ ἡμεῖς. 242, 16.

παρεξετάζειν] παρεξετάσαι αὐτοὺς παρὰ τοῦτους. 741; ult.

πάρεργον] πάρεργα παντελῶς τᾶλλα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. posthabent omnia cupiditati suæ. 1233, 5. μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸ προσέχειν τοῖς μέλλουσι βηθήσασθαι. 1411, 21.

τοὺς πάρεργως ἐπαιθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. 215, 9.

παρέρχεσθαι] ὁ γὰρ ἐστὶ χεῖριστον ἐκ τοῦ παρεκλυθότος χρόνου. 40, 13. τὰ παρελθόντα πράγματα πάντ' ἀσώλωνεν. 92, 19. παρελθούσιν εἰς τὴν δυναστείαν. 117, 4. εἰκότως, οἴμαι, τὰ ἔργα τοὺς λόγους παρέρχεται. superant, anteverunt. 152, 8. τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς παρελθεῖν.

vincere, obliterare, quasi cursu antevertere. 227, 20. ὅς οὐ δει δορυβείσθαι τῷ παρεληλυθῆσι Φιλίππῳ εἰσω Πυλῶν. 237, 6. 238, 25. παρελθεῖν, præterire, evanescere, ἐποίησε τὸν τότε περιτάνα τῆ πόλει κίνδυνον, ὥσπερ νέφος. 291, 12. τὸ παρεληλυθῆς παρά πᾶσιν ἀεὶ ἀφείτα. 292, 12. τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχει κέρου, παρελήλυθεν ἐκεῖνος φανακίζον ἡμᾶς. excidit merito honorificæ hujus appellationis, culpa sua titulum illum Evergetæ amisit. *verwirkt, verbührt* [forfeited]. 400, 2. τοῦτο γὰρ μικροῦ παρήλαθέ με εἰπεῖν. *ræne me præterierat, fugerat.* 550, 26. παρέρχεσθαι. proficisci agmine facto, castra movere. *marschieren* [to march]. 999, 8. παρήλθον εἰς τούτους τοὺς λόγους. 1231, 27. τὰ παρεληλυθῆτα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι. 1439, pen. ὁ τῶν παρεληλυθῆτων ἐστὶ χρείστος, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. 1440, 9. παρελήλυθα ἐπὶ τοῦτο. *hoc ut agerem ad vos prodii.* 1454, 4. πᾶς ὁ παρόθεν παρεληλυθῆς χρέος. 1471, 10. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθῆτων προσηγορίας. 1487, 7. τῷ τάχει καὶ τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν παρήλαθε. 1410, 7. ἐάν πέντε ἔτη παρήλθῃ. 989, 19. σὺ παρελθὼν ἀδρόων κατηγορεῖς. *progressus ad concionem, dicendi ergo.* 559, 7. τοὺς κοινούς παρελθὼν νόμους. *legibus communibus universæ civitati præteritis, insuperhabitis.* 977, 14. ὅς παρελθὼν εἰς ἡμᾶς, ὅταν αὐτῷ δόξη, ἐνέπλησε τὰ ἄτα λόγων. 169, 21.

παρέυρεσι:] *commentum, prætextus vanus.* μηδεμιᾶ παρεύρεσει. 238, 6.

παρέχειν] εἰ τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν. 11, 13. πολλῶν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει. 15, 15. παρελήθησαν κοινὰ τὰ ὄντα ὑπὲρ τῆ σωτηρίας εἰς τοὺς κινδύνους. 143, 4. καὶ νυνὶ παράσχουθε τὴν εὐνοίαν. 228, 26. ἐάν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται. 807, ult. τὰ πληρέματα ἡ πόλις παρέχει. *præstat, alit de suo.* 565, 1. ὁ παρασχόμενος αὐτόν. *is, qui eum subornavit isti adversarium et calumniatore.* 1113, 25. ἔτερον ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ ἀδικουμένου τοῦνομα παρέχειν. 1246, 15. τοσαύτην εὐνοίαν καὶ φιλοτιμίαν ἢ σὴ φύσις αὐτοῖς παρέσχη. 1410, 14.

παρηγορεῖν] *solari.* πρὸς τὰ παρηγοροῦντα τρέπειν τὴν ψυχὴν. 1400, 8.

παρθεῖν γαμῖν *tenebatur rex sacrorum, ἵνα κατὰ τὰ πάτρια εὐπται τὰ ἄρρητα ἱερά.* 1370, 22.

Παρθένον] *templum Minervæ in arce.* 174, 24. 597, 8. 617, 19.

παριθεῖν] *pariēde* ταῦτα πάντα. *contempsit.* 637, 11.

παρίναϊ] (*ab* ἵνα *cum leni*) *prodire, procedere, inprimis ad concionem, cum populo agendi ergo.* οἱ παρίοντες ἄψαν-

τες τὸν δῆμον καταλαβῶσθαι ἔλεγον. 170, 6. ἡρώτα μὲν ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται, παρήει δ' οὐδέεις. 285, 6. τὴν ὑπὲρ ἡμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρήει. 1481, 17. οὐτ' Ἀλέξανδρος εἰς Θήβας παρήει. 918, 21.

παριένας] (*ab* ἵνα *cum aspero*) *omittere, transmittere.* ἂν νυνὶ παρήκατε καιρῶν διὰ βραδυμίαν. 98, 16. οὔτε καιρὸν παριέας. 156, 26. τὸν ἐκάστου καιρὸν οὐ παρεθένα, οὐτ' ἀγνουθέντα, οὔτε προδοθέντα. 326, 24. πολλοὺς ἡμῶν μᾶλλον ἀξίους τιμᾶσθαι παριέντες. 415, 11. μηδαμῶς παρεθῆναι. *nusquam omitti non vexatus.* 548, 3. παριέντες τοῦτο, ἐκεῖνο ποιοῦσιν. 1229, 9. παρῆεις τὸ χαρίζεσθαι. 1419, 11. *In medio:* *intromittere, admittere, einlassen* [to admit]. βαρβαρούς καὶ δούλους, οὐς εἰς τὰς ἀρεσπόλους παριένται. 194, 27.

παριστάνειν] *in Activo, pronocere.* τὴν ὑπόθεσιν τὴν οὐκ ὄσαν παριστάντες ἡμῖν. 28, 9. ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ἡμῶν — τοῦτο παραστήσαι τοὺς θεοὺς ἡμῖν. *in mentem vobis injicere.* 226, 3. παραστήσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ἡμῖν — γῶναι. 228, 4. πλησίον τὴν δύναμιν δέξας καὶ τὰ ὅπλα παραστήσας [nisi περιστήσας *præferalar*]. 286, 20. παραστήσαντα ἐλπίδας. 448, 9. τὴν αὐτὴν ὀργὴν, ἦνπερ ἄλλ' ὀτιοῦν τῶν δεινοτάτων, παρίστη. 519, 20. οὐ γὰρ ἡ πληγὴ παρίστησε τὴν ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία. 537, 22. παραστήσαντα τοῦτο παμπόλλην ἡμῖν ὀργὴν, εἰκότως ἂν μοι δοκεῖ. 1435, 13. οὐδεὶς ἂν, ταῦτ' ἀπαγγέλλον, δύναται τὸ δεινὸν παραστήσαι τοὺς ἀκούουσις οὕτως, ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας — ἡ ὕβρις φαίνεται. 538, 3. ἡψίφισμα — θεός καὶ φόβον παριστάν. 654, 25. αἰσχύνῃ οὐ παριστᾶσιν. 1396, 23. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ἡμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὐχαιοθε, παρίστησιν. 1445, 21. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἐκάστοις. 1464, 27. παραστήσαντά, *cum apposuisset, tina τῶν οἰκετῶν φυλάττειν τὰ ζῦλα.* 1194, 19. παραστήνας, *præsens esse menti, observari animo.* δεῖ γὰρ ἐκεῖνο τοῦτο ἐν τῇ γνώμῃ παραστήνας. 44, 25. *adstare ad latus, præsertim rei, causam ejus oratione, ad vocatione adjuvare.* ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ, βοῶν ὅτι κωπώνθησιν. 366, 20. τῷ υἱεῖ τοῦτου πολλῶν πραγμάτων ὄντων, *multæ causæ forenses exantlandæ cum essent, οὐ κάποτε παρίστη, nunquam operam ei navavit.* 1120, 26. δουρὶν κηδεσταῖν παριστηκότους, οὐς ἰδόντες ἂν ἡμεῖς ἀνακράγοιτε. 433, 19. εἰ, *παρεστυκίτος* τοῦτου, *coram hoc, Κτησίας* ὁ υἱὸς ἐφαίνετο πεπωκικῶς, ἕπερ οὗτος νυνὶ. 1263, ult. *παριστᾶσι* πολλοὶ [scil. τῷ δικαστηρίῳ] *adstant et circumstant, spectandi et audiendi gratia.* 1297, 8. καιροῦ πρὸς τοῦτο παρίστη [nisi potius παρίστη] Φιλίππῳ τὰ πράγματα. *res*

Philippi eas ad necessitates devenere. 20, 13. παραστῆναι, cervicem jugo submittere, in potestatem victori se dare, dicto audientem esse, vel obsequi, parere, in potestate esse. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν ἀπώλετο. 597, ult. παραστῆκας καιρός, tempus prærens. 255, 25. In medio, παρίστασθαι, in mentem venire. οὐχὶ ταῦτα παρίσταται μοι γινώσκειν. 28, 1. 1:19, 22. ἢ τῆς γνώμης δόξα ἀφίσταται ἀφ' ἃν ἂν ἀκούσασσι. 652, 26. παρίσταται μοι δεῖσθαι τῶν ἀναγνόντων τόνδε τὸν λόγον. 1404, 14. b) ad latus suum stare jubere, neben sich hinstreten lassen [to cause to stand by him]. παραστήσεται παιδία καὶ κλαίσει. 546, 20. θανείζονται μὲν μετ' ὀλίγων μαρτύρων, ὅταν δ' ἀποδιδώσι, πολλοὺς παρίστανται μαρτύρας. 915, ult. παραστησάμενος τοὺς παῖδας, κατὰ τούτων ὁμείσθαι. 1268, 23. παραστησάμενος τοὺς συνεισομένους αὐτῷ τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντι. 1305, 11. unde notio domandi, subjungendi: nam παρίστασθαι est penes se collocare, stare ad latus suum jubere, cum interminatione, si vel latum unguem discedat. h. e. cogere aliquid, ut in fide tua atque auctoritate sit, vel ut in manu atque promtu. Ὀλυνθον παραστήσεται. sub potestatem suam rediget. 14, 12.

παρίστω] circiter, præterpropter. 606, pen. πάροδος] τὴν μέχρι τῆς παρίδου δημοτικὴν, qui hæcenus solummodo civilis erat, donec vos ei veniam dedissetis ad vos prodeundi et vobiscum in concione agendi, partemque reip. gerendæ impertivissetis. 1411, 14.

παροικοδομεῖν] obfirmare, munire aliquid, operibus præstruendis. ἀποφοράττειν ἅπαντες καὶ παροικοδομεῖν εἰδώμεν. 1276, 10. παροινεῖν] ἀπώλετ' ἂν παροινουμένη. 403, 8. ἐπαρνήθη. 612, 20. μεθῶν ἐπαρώνει. 685, 14. ἢν ἄρα ἄλλοις δειωποιοεῖσθαι συμβαίω, ταῦτον ἂν οὗτοι ἦδ ἐπαρώνου. 1257, 13. παροινουμένους ὑπὸ τούτων. 1258, 6.

παρόμοιος] idem quod simplex ὁμοιος, aut pæne similis. ἀλλ' ὅμοι παρόμοιον ἐστίν, ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως. 12, 8.

παροξύνειν] φημί δεῖν θελήσθαι καὶ παροξυνθῆναι. ira et indignatione accendi animisque exardescere ad injurias ulciscendum et depellendum. 10, 24. παροξύνειν stimulare animumque injicere sui ulciscendi. 21, 13. παραξύνται, πείσασθαι τι κακὸν προσδοκῶν, ἂν καιρὸν λάβητε. 70, 14. μικρῶν ὄντων τῶν παροξύνωντων, quo tempore vel minutissimæ quæque res iram accenderent. 403, 1. οὕτως ὄργισθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος. 514, 10. παροξυνθέντας μᾶλλον τοῦ δέοντος. 805, 20. παροξύνεσθαι ἕφ' ἡδονῆς τινός. 1144, 27. εἰ γὰρ οἱ παρόν-

τες [jurgio puta et conflictui manuum] ἀντὶ τοῦ καλῶναι, αἰτὸι παροξυνούσι. 1264, 26. παρωξύνθαι τὴν πόλιν πρὸς τὰς ἀποφθήσεις. 1299, 17. τοὺς εἰδότες παροξύνειν. 1415, 22. εἰ βουλῶντων ὑμῶν [scil. ἀνδρίζεσθαι] καὶ παροξυνθέντων ἐπὶ τῷ γεννημένῳ. 1448, 4.

παροξυντικὸς] πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παροξυντικοὶ μὲν πρὸς τὸ —. 489, 4. παροξυσμός] exacerbatio, iracundia. 1105, 24.

παρίπτεσθαι] ταῦτα ἐάοντα καὶ παροξύνετα. 133, 18. τὴν κοινὴν σωτηρίαν παρόψονται. 179, 19. παροψτίον τι καὶ παρανομοῦντα. 805, 9.

παρορᾶν] παρορᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὶ μέρει εἶναι τὸν τοιοῦτον. 23, 13. ἠγύσεται παρορᾶσθαι αὐτοί. 655, 15. ἀλλ' οὐδὲ τὰ μέγιστα γέ χερὶ παρορᾶν. 1450, 12.

παροργίζεσθαι] παροργισθέντας τὴν ὑμᾶς ἰδὴ πρὸς τινος. 805, 19.

παρουσία] τῶν δὲ πραγμάτων διὰ τὴν παρουσίαν, propterea quod in locis, ubique quæque gererentur, aderat, καὶ τὸ δύναμιν ἔχειν, κύριος ἐγενόει. 674, 24. πράξεως συμβουλευόν, δι' ἣν καὶ μετὰ ταῦτ' ἀγαθοῦ τινὸς ἡμῖν ἔσται παρουσία. 1443, 1. τὰ τῆς τύχης ὀφείας ἔχει τὰς μεταβολὰς, καὶ κανὰς ἀμφοτέροις τὰς παρουσίας, id est, τὰ τῆς τύχης ἀγαθὰ τε καὶ κακὰ κοινὰς πάρεσθαι ἀμφοτέροις ἐναλλάξ. 1448, 1.

παρρησία] οὐδὲ γὰρ παρρησία περὶ πάντων παρ' ὑμῖν αἰεὶ ἔσται. 37, 16. καὶ μοι, πρὸς θεῶν, ὅταν ἕνεκα τοῦ βελτίστου λέγω, ἔστω παρρησία. 97, 23. λέξω δὲ μετὰ παρρησίας. οὐδὲ γὰρ ἄλλως δυναίμεν. 95, pen. οὐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μίζιον ἀτύχημα τοῦ στέρεσθαι τῆς παρρησίας, Stobæus c Demosth. refert p. 145. παρρησία viguit apud Athenienses maxime, qui καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις μετεδώκατε αὐτῆς — ἐκ δὲ τοῦ συμβουλεύειν παντάπασιν ἐξεληλάκατε. 111, 10. sq. κεκλεισμένους σοι τῆς παρρησίας, οὐ κικλήσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοιοῦτοις ὀφλήμασι. 778, 12. οὕτως ἔλαττον ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παρρησίας. minoris fit jus et fas, quam fiducia et audacia loquendi. 1340, pen. παρρησίας μετέχεν τῆς καὶ τοῖς ξένοις δεδομένης. 1343, 19. τὴν παρρησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην. 1397, 1. ὡς ἀφελὴς καὶ παρρησίας μεστὸς οὐ παύεται. 1489, 10. παρρησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων. 287, 14.

παρκαθεῖν] de loco depellere, detrudere. παράσας ἡμᾶς. 119, 17.

πᾶς] παντός εἶναι. cujusque esse, pro leve, facile factu esse. 13, 27. πάντα ἐκείνος ἦν αὐτοῖς, Philippus puta. 240, 11. πάντα ἦν Ἀλέξανδρος, in oculis ferebatur, summi fiebat. 660, 7. πάντα ποιεῖν, nihil intentatum relinquere, ἔξ ἂν μὴ λειτουργήσεις. 1045, 25. εἰς πᾶν [scil. κακοῦ] ἔλθῶν διὰ τὴν τούτων ὕβριν. 1261, 5. ἐν πάσῃ ἀπορία εἶναι, in extrema despre-

- ratione. 909, 24. ἡ πᾶσα ἐξουσία καὶ ἀδεια γενήσεται. 763, ult. ἡ οὗτοι πάντες εἰσι; oder sind sie das schon alle [or are these all]? 649, 19. ἐν ἀδοξίᾳ πάση, καὶ ταπεινότητι καθίσταται. 151, 8.
- πάσχειν] μὴ πᾶσθε ταύτην, ὅπως καὶ πρότερον. 9, ult. καὶ γὰρ ἂν οὗτός τι πᾶσθῃ [a fato suo interceptus fuerit], ταχίως ἰμαῖν ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε. 43, 12. ἡ ἐγὼ πάσχειν ὀτιοῦν τιμᾶμαι [vel ἔτοιμος, ut apud Hermogen. p. 414. legitur]. 96, 1. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. adeo ut Philippus, animo mollitus et inflexus ad indulgentiam, largiretur. 402, 9. σφράγματα αἰσχίστα ἐπάδομεν ἂν. 520, 14. ὁ παθῶν [scil. τὸν φίλον]. peremptus. 632, ult. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντες, ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν ἡμᾶς δὲ, εἰ οὐδὲ, πεποιθότες πωλλάκις ἤδη, φυλάττεσθε, τί τις ἂν καλέσει. 1232, 18. δευτὰ πάσχουσι. de insigni et atroci accepta injuria querantur. 1233, 25. 1281, 2.
- πατάσσειν] κἂν ἐτέρωσε πατάξῃ τις, ἐκέῖσε εἰσὶν αἱ χεῖρες. 51, 27. ἐὰν ἐστεφανωμένον πατάξῃ τις. 524, pen. τῷ σκίτῃ ἐπάταξεν μεθύων τὸν ἐχθρόν. 572, pen. ἐμπροσθὸν πατάξῃ. occiderit. 645, 16. τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκλεύετο. 1264, 22.
- πατῆρ] τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεῶτας κακῶς λέγειν. 1022, pen. οἱ δὲ σοὶ πατέρες. ambo tui patres, et is, quem natura tibi dederat, et alter, qui te adoptarat. 1045, 20. φανήσεται οὐ πατὴρ ὑπὲρ υἱῶν γράφωντος ἐκικῶα διαθήκη, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένον. 1109, 26. περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνται τινες, [περὶ τούτων] τοὺς υἱεὶς δεδέκαται. 1477, 25. τοῦ πατρὸς μὲν ἐστὶ κρείττων, πάντων δὲ αἰσχυρῶν ἦττων. 1489, 5. πατὴρ μὲν, οὐκ ἔρω τίς ἐστι, citat Corinthius ad Hermog. σ. μ. δ. p. 17. 1.
- πάτρα, poetice pro πατὴρ. 418, ult.
- πατράδελφος] θεῖος τῆ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς μητρὶ, ἐκ πατρᾷδελφῶν. Archiades erat patri patris mei, seu avie matris, pater nati, patruus. frater enim patris, qui eam genuit, ex eodem patre. 1084, 17.
- πατραλοίας] τοῖς πατραλοῖαις βοηθῶντα τέθεικε νόμον. 732, 14. nam eorum pœna erat carcer. 737, 24.
- πατριμῶς] πατρικῆ ἐχθρα. 410, 10. 530, 8. πατρικῶς φίλος. 657, 21. ἀνευῖσθαι τὴν πατρικὴν φιλίαν. 660, 17. πατρικῶς ἐχθρας πρὸς τὸν δῆμον ἀνάματος. 779, 25. ἴσοις πατριμῶς εὐεργεσίας ἀνεμνημονεύσαται. 1479, 9.
- πατρί] οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. 296, 15. πατρίδων] ἠναγκαζόμενον κατὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐμαυτοῦ πατρίδων δειχέσθαι τὴν λῆξιν. 999, 14. contra hominem, qui non modo idem nomen mecum gereret [id quod non admodum erat mirandum in tanta civium multitudine], sed qui una quoque se filium ferret mei patris. id quod incredibile dictu et inexpectabile videri poterat. Nullus enim pater duobus liberorum suorum idem nomen imponebat.
- πατρίδος] σοὶ μὲν πατρία καὶ παππία δέξα. 150, 26. Ἀπόλλων τὸν Πύθιον, ὃς πατριῶς ἐστὶ τῇ πόλει. 274, 27. Ἀνδροτίωνι πρότερον οὐ πατρίδων ἐστὶ δεδέσθαι. 739, ult. θύοντα τὰς πατριῶδες θυσίας ἐν Δελφοῖς. 1481, 27.
- παύειν] ῥᾶδιον μὲν οὖν ἐστὶ μοι παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτοῦ. 164, 10. τοῖς πολιτευομένοις οὐκ ἐνεστο, αὐτοῖς, ultro, sponte sua, arbitrari suo, ὅταν βούλωνται, παύσασθαι, [scil. πολιτευομένους]. quasi dixisset, οὐκ ἐνεστο παύσασθαι, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται. 176, 22. κῆρον παύειν. 423, 1. ὅτι τοὺς ὑβρίζοντας ἔπαυσαν, [scil. τοῦ ὑβρίζειν]. vel voc. ὑβρίζοντας in constructione et interpretatione tacite est iterandum. 569, 26. ἔπαυσάτε αὐτὸν στρατηγῶντα. 1187, 17. ἔπαυστο erat formula, qua oratores scribam tacere jubebant et captam recitationem abruptere, ut ἐπίσχυς. 721, 6. ἄρτι γὰρ λέγων ἐπαυσάμην. 734, 16. οὐδοτιοῦν εἰσφέροντες παύοντα [subaudi εἰσφέροντες, vel τοῦ εἰσφέρειν]. etiamsi nihil non conferant, quicquid in facultatibus habent, tamen contribuendi requies nulla iis conceditur. 762, 9.
- πάω, πάειν] πέπασθαι ἀδικῶς. 422, 6.
- πέδη] θαμὰ τοῖς ἀδικοῖς ἀμφιτίθῃσι πέδας. 422, ult. πέδαις αὐταῖς ἄχετο ἐξορχοίμενος. 614, 23.
- Πεδῖον] nomen proprium tractus Atticæ. ἐν Πεδίῳ ἀγρός. 1187, 20.
- πεζίταιρος] miles mercenarius militia pedestri merens. οἱ περὶ αὐτὸν ζῆνοι καὶ πεζίταιροι. 23, 2.
- πεζῆ] ἵνα μὴ πεζῆ πορεύηται. 21 Fuisse [on foot]. 1046, 13. πεζῆ στρατιά, citat l. v. Thomas M. e Demosthene.
- πειθαρχεῖν] ὥσπερ γὰρ, ὅταν ἀρχωσι, τοὺς ἰδιώτας οἴονται δεῖν αὐτοῖς πειθαρχεῖν. 802, 10.
- πέθειν] τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, ἀ [scil. ποιεῖν ἡμᾶς] πεπεσιμῶς ἔφη τὸν Φίλιππον ἦκειν. 352, 3. ἐπειδὴν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ. 373, 4. οὐκ ἐνεστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ πράγματα ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά τῳ ἐστὶ τοιαῦτα. 377, pen. χρήματα πείθεσθαι. cupiditāti servire, pati se ab ea duci. 422, 1. ἐπειδὴν ἡμᾶς διδοὺς κέρματα. conatus est offerenda mercedula nos permovere, ut —. 549, 27. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλως πως ἀλλήλους πείθωσι. aliis quibuscumque modis vel conditionibus inter eos conveperit. 1360, 20. τοὺς τόκους, οὔτε συνεγράψαντο, οὔτ' ἐπίσταν ἡμᾶς, scil. λαμ-

βάνειν. 1296, 26. ἢν ἐπέσιθιτέ γε [subaudi δέχασθαι], τούτων δίκην ἔχετε παρ' αὐτῶν. 991, 16. ὅσον ἐπεισεν, [subaudi αὐτὸν δέχασθαι]. 1219, 25.
 πειθῶ] ἢ τῶν λόγων πειθῶ τῆς τῶν ἀκουόντων εὐνοίας προσδεῖται. 1393, 13. πειθῶ τοσαύτη καὶ χάρις καὶ ἐν οἷς σπουδαίεις ἐστί σοι, καὶ ἐν οἷς παίξεις. 1407, 21.
 πείραν ἡμῖν ἔργω δεδωκότος τοῦ χρόνου. 209, 9. περ. σεμνύομαι τῷ πείραν ἔργω δεδωκένας. 262, 14. ἂ γε μὴδ' εἰς πείραν ἔδωκε θεῶν εὐνοια. 293, 19. πείραν ἔργω λαβῶν τῆς ἐμείνου φιλίας. 663, 20. πείραν αὐτῶν πολυλάκεις δεδωκάσιν. 707, 19. πείρας πολλὰς καὶ παντοδαπὰς προτάγοντες. 1380, 2.
 πειρᾶν] ἔργω πεπειρασθε. 255, 9. τίς γὰρ Ἕλληνας, ἢ τίς βαρβάρων, οὐ πολλῶν κακῶν καὶ μεγάλων πεπειράται. 311, 25. τοῦτο δὲ καὶ σπάνιον καὶ χαλεπὸν πεπειραμένους οἶδα ὄν. 1443, 3.
 πείσμακα e Demosthene afferunt nonnulli codices Julii Pollucis VI. 183: verum meliores ibi omittunt ὡς Δημοσθένης.
 πελάγιος] πλοῦν καὶ πλοῦν, longinquum iter maritimum, καὶ πελάγιον per altum mare, non ripas legendo. 1213, 4.
 πέλαιος τοσούτον μέλλοντος πλεῖν. 916, 15.
 πελιός] lividus, cruore staguantè sublutus. πελιὸν εἶχε τὸ στήθος. 1157, 6.
 πέμπειν] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. 47, 13. ἐπέμφεν ἐπὶ τὰ ξύλα. accessivit tigna, misit, qui ea inde adduceret, advehenda curaret. 1195, 26.
 πέμπταίος] πεμπταῖα τὰ παρ' ὑμῶν ἐν φωνεῦσι γενέσθαι λογιζομαι. calculatio mea efficit, ut a vobis hic actorum et decretorum fama quinto die post ad Phocenses pervenerit. 359, 18.
 πέμπτος] τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διάκων οὐκ ἔλαβε. 260, 20. οὐ μεταλάβῶν. 702, 7. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μετέδοσαν τούτῳ. 795, 6. 803, 13. τὸ πέμπτον μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος. unam quintam partem universæ aquæ infusæ. 1052, 27.
 πένεσθαι] ἰκανὸν γὰρ αὐτοῖς τὸ πένεσθαι κακόν. 1309, 25.
 πένεστης] διακοσίους ἰσπεῦσι πένεσταις ἰδίους βοηθήσαντι. 173, 6. 687, 2.
 πένης] ὡσπερ ὑμῶν ἐνὸς ἐκάστου εἰς τίς ἐστι γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινούς δεῖ γονεάς τοὺς πένιτας ἠγεῖσθαι. 142, 5. οἱ πένεστατοι καὶ ἀσπένεστατοι ἡμῶν ἐγγυτάτα εἰσι τοῦ ῥαδίως κακῶς παθεῖν. 553, 10. μηδαμῶς τοὺς πένιτας ἀτιμάζετε. 1309, 24. οὐ γὰρ, εἰ πένιτες ἦμεν, ἠδικήκαμεν. 1312, 9. ἀρα μικρὰ βοηθήσαι τοῖς πένιτον ὑμῶν δοκῶ, citat Hermog. p. 358, 10.
 πένερα] ἀφήρησαι τὴν σαυτοῦ πειθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. 1123, 1.
 πένθος] πένθους πολλοῦ ἐν Βοσπόρῳ ὄντος. 910, 14. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγμα-

τα καὶ δακρύων καὶ πένθους ὡλήρη. 1399, 12.
 πένια] ἀπαλλαγῆ τῆς ὑπαρχούσης πείας. 186, ult. ἐγὼ γὰρ οὐτ' εἰ τις πείαν προπυλακίκοι, νοῦν ἔχειν ἠγῶμαι. 312, 16. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουρικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἢ πένια εἰάξεται ποιεῖν. 1313, 2.
 πενιχρός] τῶν δὲ πενιχρῶν [id est, πένιτων] ἰκνύνται [pro ἀφικνύνται, vel ἔρχονται] πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπήν. 422, 19.
 πενταετηρίς] quinquennium. πολλὰς πενταετηρίδας ἐν τῷ θεσμοτικῷ διατρέψαντα. 740, 1.
 οἱ Πεντακόσιοι] sunt senatus Athenis quotannis novas vices obiens. τῆς βουλῆς τῶν Πεντακοσίων. 1144, 19. ταῖς πεντακοσίαις [scil. δραχμαῖς] ζημιώσεται, ὅσου ἢν [ἢ βουλᾷ puta] κυρία κατὰ τοὺς νόμους. 1152, 10.
 πεντακοσιομέδιμνος] homo ordinis primarii. 1067, ult.
 πέντε] τοῖς ἀδικουμένοις ἰκανὰ τὰ πέντε ἔτη ἠγίστατο Σόλων εἰσπραξασθαι. 952, ult. ἐὰν τὰ πέντε ἔτη παρέλθῃ τοῖς ὄρφανοῖς [ex quo puta puberes et sui juris facti fuerint] καὶ μὴ δικάσωνται, neque jus suum repetierint a tutoribus, μικρὲν εἶναι τοῖς ὄρφανοῖς δίκην περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγγλημάτων. 989, 18.
 πεντεκαίδεκαταῖα] numerus quindecim navium. 183, 2.
 οἱ πεντήκοντα καὶ εἰς iidem sunt atque οἱ ἐφέται. 1069, 5. πεντήκοντα ἔτεσιν ὕστερον. 1378, 18. πεντηκονταταλάντια, citat e Dem. Julius Pollux IX. 52.
 πεντηκονταετηρεῖν] διὰ γὰρ ἐκείνου πεντηκονταετηρέως καὶ ἠγοράζετο καὶ ἀνηλισκετο. 1215, 1.
 πεντηκόνταρον ἕτερον αὐτὸς ἐγὼ λαβῶν. 1212, 21. ergo trierarchi subcenturiones ipsi sibi deligebant.
 πεντηκοστέουσθαι] sich verfunfzigigen lassen, das ist den 50ten Pfennig abtragen [to pay every fiftieth penny]. quinquagesimam dependere. 932, 27.
 πεντηκοστὴν καινὴν τινα τῆς ἰσπικῆς εὐρηκε. novam quandam commentus est rationem redimendi veniam equestri militiae. 568, 12. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐκονήμενος. er hatte den Zoll vom eingehenden Getrayde gepachtet [he had farm-ed the duty on imported corn]. 1353, 21. τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες, 738, 5.
 πεντηκοστολόγος. 558, 18. βάσει τὴν τῶν πεντηκοστολόγων ἀπογραφῆν. indicem mercium, de quibus sive portum subeuntibus, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est, das Buch, den Cafaster, der im Hafen verzollten Güther [the book, the register of the goods that have paid the duty in the harbour]. 909, 10.
 ἢ πεπρωμένη τούτους ἀνεῖλαι. 1396, 8.

πέρα] τί πέρα τοῦ καιροῦ τοῦ ἐτέρου ἐπαί-
ρουσι. 208, 6. δεινῶν, ὧ θεῶν, καὶ πέρα δει-
νοῦ. 1123, 22. πέρα ὄρου ἐλαύνῃ, ἡ φέρῃ.
634, 13.

περαίνειν] perficere, peragere. καὶ ταῦτα
ἐθαλήσπτε, ὡς δεῖ καὶ προσήκει, περαίνειν.
21, pen. ἰπέρειναι ἐφ' οἷς ἐμισθώθη. per-
egit, exsecutus est ea, quorum causa
et mercede conductus fuerat. 277, 4.
περαίνοντες ἔργα τοῦτο πάντα μάλιστα.
623, pen. ἵνα δ' ὡς ἔβρα ταῦτο περά-
ται. 680, 25. ἔλεγον, ὅτι αὐτὰ ταῦτα
περαίνουσι. 932, 24. ἀποθόντες τὰ τρία
τάλαντα περαίνετε, [scil. τὴν δίκην]. red-
ditis tribus talentis peragite causam
vestram. 991, 24. τοῦτο δὲ καὶ περανῶ.
hoc oratione nunc exsequar. 47, 26.
ἱαμβεῖα συλλέξας ἐπέρεινεν. ordine, serie
continua recitavit. 417, 17.

περαιτέρω] τὰ πράγματα ἢδὴ περαιτέρω βα-
δίζει. 688, 14. μηδεμίαν ἄλλαν περαιτέρω
εἶναι. 1169, 18. αὐτὴ ἐστὶν ἡ λυμαίνο-
μένη πάντας ἡμᾶς καὶ ποιοῦσα τούτον πε-
ραιτέρω μαίνεσθαι. ultra modum, magis
quam decebat. 1182, 15. περαιτέρω τοῦ
καλῶς ἔχοντος. ultra decorum. 1182, 25.

πέρας τοῦ βίου ἅπανι ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θά-
νατος. 258, 19. πάντων τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ
θεὸς ἐούληται, γίνεσθαι. 292, 18. τί γὰρ,
ὡς ἀληθῆς πέρας εἶναι φησὶε τις κακίαις.
550, 11. εἰ μηδὲ τῶν δοξάντων ὑμῖν μηδὲν
πέρας ἔχειν δοκοῖν. 1443, 19. 1444, 15.

περὶ] cum Genitivo, alias per de, alias
per ob, reddi potest, et æquipollet, aut
certe simillimum est τῷ ὑπὲρ, alias per
pro. ὑπὲρ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κήσεως
ἰστί. quod de acquisitione opum valet,
vel in ea locum habet, contingit. 12, 9.
περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως. pari modo
de rep. habet. idem de rebus civilibus
quoque censendum est. 12, 13. οὐ περὶ
ἀέθε, εὐδ' ὑπὲρ μέρους χάρας πολεμῶσι.
non de gloria dimicant, ut eam adipi-
scentur, neque de finibus agri, ut eosdem
conservent salvos et nulla parte dimi-
nutos. 10, 16. περὶ τῶν ἐν τῇ χάρα κινδυ-
νεύειν. ut ea salva tueantur, aut ne amit-
tant. 13, 25. περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύειν.
de extremis periclitari, ne ea patientur.
98, 14. ἀξίχρεον περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν
ἀνταγωνίζεσθαι. 36, 5. περὶ ὧν ἐνίαν μεγα-
λας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τὰς
τιμωρίας. quorum criminum nonnullis
leges denuntiant, atque irrogant pœnas.—
229, 6. περὶ σωλείους ποιεῖσθαι,
pro re habere pluris faciendâ, id est,
transfere. μηδεμίαν μήτε χάριν, μήτ' ἄν-
δρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον,
καὶ τὸν ἔκρον. 311, 7. ὁ φιλοτιμίας ἕνεκα
ἡ περὶ τῆς δωρεᾶς σπουδῆ γίνεται ἂν. 469,
12. περὶ ἡμῶν στεφανώμεθα. nostrimet
causa coronamur. 532, 9. περὶ τοῦ, τρέ-
πων ὅτινα χρεὶ δίκην δίδου, ἀντιλέγει. 602,
6. περὶ τούτου ἰσπούδαζε μάλλον, ἢ περὶ

τοῦ πράγματος αὐτοῦ. 602, 20. ὀνομαστί
περὶ τινῶν μνησθῆναι (ubi perī quodam-
modo redundat). 741, pen. περὶ ἀτιμίας
κινδυνεύοντες. 835, 11. περὶ τῆς μαρτυρίας.
de testimonio, h. e. quod ad testimo-
nium attinet. 1140, 9. περὶ ὧν ἠδικήμεθα
ἀξιούμεν κατὰ τοὺς νόμους δίκην λαμβάνειν.
1262, 4. Cum accusativo. περὶ αὐτὰ κα-
ταρρήει. in semet et per semet ipsa cor-
ruunt, colliquescunt. 21, 4. circiter. ἦν
γὰρ [in eum nomen] περὶ ἐξηκοστῶν. sexa-
gesimum ferme. 1302, 1. ubi non est
præpositio, sed adverbii vices gerit.
Adhibetur περὶ formando quoque Geni-
tivo. τοῦ περὶ τοὺς Φωκίας ἄλθρου, pro,
τοῦ τῶν Φωκῶν. 365, 6. τὴν περὶ τὰς
πράξεις καὶ τοὺς πολιτικούς λόγους ἐπιστή-
μην, id est, τὴν τῶν πράξεων καὶ τῶν πολι-
τικῶν λόγων. 1414, 15. τὴν περὶ τὸ πλοῖον
φάσιν. deventiationem navis. 1323, 6.

περιάγειν] τρεῖς παῖδας ἀκολούθους περιόγει.
958, 15. περιεαγῶν τὴν ἐσχاتیαν. fun-
dum cum circumambulasset una cum
amicis. 1040, 14.

περιαιρεῖν] ἡμεῖς δ', ὁ δῆμος, ἐκνευρισμένοι
καὶ περιηρημένοι χρήματα. 37, 3. περιαι-
ρεῖσθαι ἀπόλεις καὶ πολιτείας. 117, 26.
περιεῖλε τὰ τείχη. diruendis moenibus op-
pida velut pallis quibusdam denuda-
vit. 125, 26. ἡμῶν δὲ περιήρτω τοῦτο,
[scil. ut magnifice de vobismet sentia-
tis.] 173, 21. ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀζῆλωτο,
τὴν ἡγεμονίαν, τὴν ἐλευθερίαν περιεῖλετο.
246, 24. οἰκίας κατεσκαμμένες, τείχη
περιηρημένα. 361, 22. μονοῦ τὴν Ἀττικὴν
ἡμῶν περιηρηται. 409, 18. περιαιρεθεὶς τὰ
ὄντα. nudatus, spoliatus. 559, 26. πε-
ραιρεθῆ, ἃ νῦν αὐτὸν περιέοντα ὑβρίζει
ἐπαίρει. 582, 12. περιαιρεῖται πολλὰς
φιλοτιμίας τῆς πόλεως. 729, 16. περιήρηται
τοὺς στεφάνους. 802, 5. περιαιρησθε τῶν
πονηρῶν ἀνθρώπων τὰς πυνουρίας ἀπάσας.
942, ult.

περιάπτειν] οὗτος ὁ νόμος δόξαν τῇ πόλει ἀντὶ
καλῆς αἰσχροῦν περιάπτει. 460, 4. αἰσχῆ-
νην μάλλον, ἢ τιμὴν, περιάπτοντα τούτους.
1401, 9.

περιβάλλειν] τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκεί-
νος περιβαλλόμενος. ad se rapicens, sibi
atrogans. 304, 25. περιβάλλειν τοσαυτῆ
καὶ τηλικαυτῆ συμφορᾶ. 416, 11. περιβάλ-
λειν ὀνειδεῖ. 604, 9. 613, 2. 740, 23.
πολλὸς τόπος περιεβλήμενος. 1077, 24.
περιβλεποσ] τὸ καθ' ἐν τὴν περιβλεπτον γε-
νεσθαι. 1410, 15.

περιβόητος σύστασις. 324, ult. περιβόητον,
ποιεῖν ἐν τῷ ἔμπορῳ. 915, 25. περιβόητος
γὰρ ἡ πρῆξις ἐγένετο. 1011, 19.

περιβοήτως] τοῖς οὕτως περιβοήτως ἀνηχησά-
τους ὄκρους. tam famosè, cum flagitio
tam infami. 213, 6.

περιγίνεσθαι] potior, superior fieri, vin-
cere. ἡμῶν μελλόντων καὶ ψηφίζομένων —
περιγίνεται. 24, 26. περιγινόμεθα. τῶν

ἐχθρῶν. 44, 11. περιγίνεσθαι τῆς τῶν ἐπαίωνων τῶν δυνάμεως προσήκει τῆ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῆ. 1403, 15. περιγεγενησθαι τῶν χαλεπῶν καὶ δυσκίλων ἀπάντων. 1407, 2. πολλῶν, ὄντες οὐ πολλοὶ, περιγίγνονται. 1445, 3. οὐ σκοπῶν, ὅπως ἀλλήλων περιγεγενησθε. 1469, 26. b) superesse, reliquum esse, redundare. ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου περιγίνεσθαι μέλλοντος. præserlim cum hoc solum ipsi reliquum futurum, hunc unum sil laboris fructum ablaturus. 31, 23. τὸ μὲν φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ δύναμιν μεγάλην ἔχειν ἐκείνων περιγεγενη. 144, 3. περιγεγενημένα χρήματα. facultates, quæ a proscriptione superfuissent. 1014, 20. τοσούτον ἐδέησε περιγεγενησθαι τι τοῖς ἐκείνου παισὶ τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. 1015, 8. τὰ σκευῆ τὰ τῆ προτεραῖα περιγεγενημένα. quæ die ante relicta mihi, neque ablata fuissent. 1159, 8. ὅτι οὐχ οἷός τ' ἔσται περιγεγενησθαι, fieri non posse, ut morbo superato, convalescat, et salvus discedat, in vivis superstes maneat. mit dem Leben darvon kommen [to come off with life]. 1168, 16. οὐ πολλῶ ἐλπὶς αὐτὸν περιγεγενησθαι. 1364, 20. οὐ μικρὰν ζημίαν νομίσει, εἰ τις ἀνδρὸς δόξα τῆ πόλει παρὰ τοῖς πολλοῖς περιγένηται. am Ende, nach geschעהener That zurück bleibt, wenn der Staat das davon hat [at last, when all is over, if the state gets that by it —]. 1433, 24. περίεστι δὲ μοι ταῦτα, ich habe am Ende das davon [I have got that in the end], ἀ τοῖς κακόν τι νοούσιν ἡμῖν περιγένοιτο, zu Theile werden, angedeihen möge [would full to, be the lot of]. 1483, 18. ἐκ δὲ τούτων περιγίγνεται, existit, am Ende kommt das davon [in the end that comes of it], ἡμῖν μὲν ἡ σχολὴ — τοῦτοις δὲ αἱ χάριτες καὶ ὁ μισθός. 102, uli.

περιδειπνον] epulae funebres in honorem defunctorum. 321, 25.

περιδεῶς μᾶλλον τῶν ἀδελφῶν ζῶντας. 155, 4. περιεῖναι] pæne idem significat, quod περιγίνεσθαι. a) superior esse. περιέσται τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων. 14, 16. πανταχοῦ κρατούμεν καὶ περιέσμεν τῷ λόγῳ. 132, 1. εἰ δὲ, ὡς ἀντὶ Φωκίων καὶ Πυλάων Χερρόντος ἡμῖν περίεστιν, λέγει. 365, 22. ἡγούμην αὐτὸς πρῶτος περιεῖναι δεῖν αὐτῶν. 414, 14. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας περίεστιν, οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιούτους, citat Plutarchus Moral. p. 547, pen. δεῖ τούτων, ὅστις εὐ φρονεῖ, φιλαττόμενον περιεῖναι, μὴ προπιστεύσαντα κατηγορεῖν. 662, 19. ἡ εὐταξία, τῆ τῶν νόμων προσθήκη, τῶν αἰσχροῶν περίεστι. 777, 2. μετὰ τούτων [cum legibus] οἱ χρεστοὶ τῶν πονηρῶν περίεσι. 777, 8. ἐγὼ πολλὰ, multis partibus, τῷ δικαίῳ, per jus meum, vi juris æqui mihi competentis, περιεῖναι βουλόμενος. 976, 17. πρὸς γὰρ ἀνδράπους ἡμᾶς

πένητας, ἔχον ἀγαθίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν, πολὺ περίεστι. 1089, 10. b) superesse, reliquum esse, überschessen [to remain over and above]. item spissum, copiosum, numerosum esse. ἦν δὲ τοσούτον ἡμῖν περιέσται τοῦ πρὸς ἐμέ μίσους. tantum vobis superest odii erga me. ihr habt einen solchen Reichthum daran [you have such a fund of it]. 160, 12. οὐδ' ἐνταῦθα ἔσται τῆς ὕβρεως, ἀλλὰ τοσούτων αὐτῷ περιῖν, [scil. τῆς ὕβρεως]. tanta redundabat insolentia, arrogantia, superbia ad injurias et contumelias exardescente. 520, 16. τοιγαροῦν περίεστιν ἡμῖν ἐκ τούτων. das habt ihr davon, das kommt davon [you have that from it. that comes of it]. 172, 6. τούτοις δὲ τοσούτον περίεστι, ὥστε τοὺς ἠδικημένους προσυκοφαντούσι. der Kitzel sticht sie so, sie sind so übermüthig, verwegen, keck und frech [they are so arrogant, insolent, bold, and presuming]. tantum ipsis superest spirituum, cupiditatis et insolentia. 1280, 1. εἰ δὲ τῷ παρήστικεν, ὡς πολὺ μοι περίεστι τῶν ἑμαυτοῦ πραγμάτων. mihi multum otii superesse a gestu rerum mearum. 1483, 11. οὐκ οὐν ἐκ τοῦ περιότος ταῦτα ποιῶ. das thue ich nicht für die liebe lange Weile [I don't do it for mere sport]. non temere, non sine consilio. 1483, 15. περίεστι δὲ μοι ταῦτα — ich habe am Ende der Rechnung den Ueberschuss, das davon, das zum besten [at the end of the reckoning I have the overplus, have that from it, gain that]. 1483, 17. τῆ πόλει τῶν ἐναντιουμένων ἐνδοξοτέραν εἶναι περίεστι. 1488, 26. οἰόμενοι περιεῖναι τῷ χρήματα, λογίζεσθε. opinantes penes aliquem superesse adhuc aliquid æris, nondum erogatum illius, quod ipsi vos expendendum mandavissetis. er müsse von der ihm zugestellten Summe Geldes noch was übrig behalten haben, das er zurück- oder herausgeben müsse [he must still have remaining some of the money that was intrusted to him]. 303, 21. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. der Ueberschuss der Cassa, der nach Abzuge der Ausgabe übrig bleibt, der Cassenbestand [the overplus of the fund, after the deduction of the disbursements]. 1346, 17. ψήφισμαβ ἡμῖν περίεσται, copia quidem abundantis decretorum, — βελτίω δ' οὐδὲν ἔσται τὰ πράγματα, neque tamen res ideo vestra meliore loco erunt. 1432, 16. τε-δάρρηκε καὶ πεπώστευκε περιεῖναι καὶ ζῆν. te in vivis esse superstitem mansurum. 585, 18.

περιελαύειν] μὴ περιδίητε ἐμὲ περιελαθέντα ὑπὸ τούτου. 1049, 10.

περιεργάζεσθαι] εἰ μὴδὲν πλέον τῶν ἄλλων περιεργάση. 150, 23. ἐξ ἂν ἐργάζη καὶ περιεργάζη. 150, 24. περιεργασμαι μὲν ἐγὼ, ineplus fui, vavam et supervacaneam

- insumsi operam, περι τούτων εἰδῶν, περιεργασται δὲ ἡ πόλις ἢ πεισθεῖτα ἐμοί. 248, 25. περιεργάζεσθαι καὶ κοινῇ πάντας ἐνοχλεῖν. 805, 4.
- περιέρχειν] τὸ περιστάσθαι τῶν Ἑλλήνων περιεργον ἐπίσθιτε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα. 143, 17. 1451, 19.
- περιέρχεσθαι] πρὸς βεβαίαι, ἄς [id est, καθ' ἄς, vel ἐν αἷς] — περιήλθομεν. 129, 20. περιέρχεσθαι. circumire, ut candidati honorum solent suffragia colligentes. 171, 18. εἶτι καὶ νῦν περιέρχεται ὄπλα ἔχων. 216, 9. περιελθὼν τὴν χώραν. 277, 9. πολλὰ γὰρ ἄλλα τις ἀνὴρ ἐπέλθοι τῷ λόγῳ. 1461, ult. (non intelligo) περιέρχεται τὴν ἀγορὰν κύκλῳ. 411, 16.
- περιέχειν] περιέχοντος ὄρους κύκλῳ. 1274, 15. Περιδοῖδος. 2219, 20.
- περιεῖδεν γιγνώμενα. 246, 8. περιεῖδεν τσοῦτω ἦτον ἐφην, ὅσω φυγὰς καὶ ἀτυχῶν ἠδικεῖτο. 896, 2. οὐκ ἂν περιεῖδεν ἐμαυτὸν ἐν ἔγγυθι καταλειπόμενον. 901, 17. τὰ δὲ αὐτῶν τὸν ἐμὸν πατέρα περιεῖδον κομισάμενον. 1015, 21. πολλὴν χάριν ἔχῳ τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιεῖδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα. 1348, 1.
- περιεῖναι τὴν χώραν. 277, 18. οἱ δ' ἄλλοι περιεῖτε τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες. 1461, 8. ἐπὶ ξένης περὶ οὖν ὁρώμαι. 1484, 5. πόρτας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιῶν. coemit undecunque studiosè exquisita. 412, 23.
- περιϊστάνειν, περιϊστασθαι, περιστῆναι] In Activo: sepire, circumvallare aliquem velut agmine quodam, ut e. c. malorum, vel hostium. τὸ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἐπεξιοῦσι δικαίως, περιϊστάνειν ἐτι πλεῖον κακά. 555, 5. προσελθὼν καὶ περιστήσας τοῦς μεθ' ἑαυτοῦ, τὸ ἐργαστήριον τῶν συνεστηκότων. 973, 6. περιϊστάναι τὰς αὐτῶν συμφορὰς εἰς ἐμέ. transferre. 1014, 17. h) περιστηναί, supervenire, evenire ex insperato, et secus quam opinatus esses. τοῦτο καὶ ἡμῖν περιεστῆκεν. 176, 23. de venire in aliquem statum, locumve, mutata rerum facie. umschlagen, verkehrt, oder anders, als man dachte, aus schlagen [to be reversed, to have a result different from that which was expected]. ἐπι εἰς τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα. 31, 5. εἰ τὰ πράγματα, εἰς ὅπερ νῦν, περιεστῆ. 295, 12. περιεστῆκει τοῖς βοηθείας δεύεσθαι δικαίως, — αὐτοῖς ἐτέρας βοηθεῖν. 301, 8. τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινον ἡμεῖς περιεστῆ. 551, 2. τῷ δ' οὐδοτιοῖν ἄλλο, πλὴν πολιτοκράτεια, περιεστῆκει. 671, 20. φοβοῦμαι, μὴ τὸ πρᾶγμα εἰς τοῖναντιον περιεστῆ. 773, 9. ἐξῶν τὸ πρᾶγμα μὲν περιεστῆκει εἰς ἄποσπον. 969, 10. c) circumstare, obruere. ὅσοι' ἄττ' ἂν ἡμᾶς περιεστῆ τὰ πράγματα. 17, 15. χρεῖς γὰρ τῆς περιεστάσης ἀν' ἡμᾶς αἰσχύνει. 30, 24. τῷ πολέμῳ τούτῳ περιεστῆκει πενήθει. 209, 22. τσοῦτες κίνδυνος καὶ φόβος περιεστῆ τὴν πόλιν. 293, 14. ἀνάγκη περι-
- ίστατο καὶ τοῦτο. 407, 4. πηλικά τῇ πόλει περιεστῆκει πράγματα. 450, 13. ἀνάξιον ἐστὶ τῆς ἑὺν περιεστῆκειας ἐμοὶ συμφορὰς. 1470, 11.
- περικαθῆσθαι κύκλῳ τὸ τεῖχος. 1213, 21. περικαθέξασθαι] περικαθεζόμενοι αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυναμει. 1379, 23.
- περικαλλῆς βωμός. 86, 21.
- περικόπτειν] δεινὰ ποιοῦσιν οἱ ξένοι τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ περικόπτοντες. 92, 9. καθ' ἕνα ἕκαστον οὕτως τῶν Ἑλλήνων περικόπτων καὶ λαοποδῶν. 116, 19. περικόπτειν τοὺς Ἑρμᾶς. 562, 14. οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς νίκης περικόψαντες. 738, 14.
- περιλαβεῖν] πολλὴ δὲ κάλλιον τὸ πάντα περιλαβεῖν, ἐφ' οἷς ἂν τις νῦν ἔχων φιλοτιμηθεῖν. 1410, 16.
- περιμένειν] ἡμεῖς μὲν περιμένετε μαθεῖν. 202, 16. 1424, 8. περιμένειν τὰ τοιαῦτα ἐφ' ἑαυτὸν ἐλθεῖν. 585, 2. ἀνελεῖν μὴ περιεμεῖναντάς τι παθεῖν. 798, 26. περιεμείνεν ἂν τούτου τὸν καιρὸν. 1314, 6. ἂ τοὺς ἴδια περιμένοντας ἀσεβήτους νομίζετε, ταῦτ' αὐτοὶ δημοσίᾳ μὴ δοκεῖτε ἀναμεῖναντες, παθεῖντες αἰσθῆσθαι. 1450, 20. πρὸ τοῦ περιεμείναι μαθεῖν. 1463, 16. et 21. περιμένειν τὴν ἄραιαν. 1292, 5.
- περινοστῆν, πηλιδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν. 421, 22.
- περίοδος, ἡ καταβολὴ πυρετοῦ, ἢ ἄλλου τιδὸς κακοῦ. 118, 19. τὴν περιφανῶς ἐγνωσμένην ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον ἐργασμένην [id est, ὅτι ἐργάσατο]. quam inter omnes constat orbem terrarum obisse in gyrum veluti. 1382, 13.
- περιοκοδομεῖν] περιοκοδομῆσεν ὁ σωτήρ τὸ χωρίον τοῦτο. maceria sepsit. 1272, 17. 1273, 1. περιοκοδομῆσε τὴν αἰμασίαν ταύτην. 1274, ult. περιοκοδομῶν ἡμᾶς, id est, τὸ ὑμέτερον χωρίον. 1280, 5.
- περιόψασθαι] περιώφθαί τοιαῦτα πεποδηότας —. 362, 8. τοὺς νῦν περιόψεντας, ἐφθόμενους ὑπέρον ἔχιντε οἷς ἂν πάσχητε. 1428, 8. δι' ἡμᾶς περιόψεσθε ἀπολούμενον. 1484, 25.
- περιορᾶν] idem quod περιεῖδεν, contemnere, spernere, insuper habere, æquo animo aliquid fieri pati. περιεωρακείας τι γιγνώμενον. 246, 13. μηδένα ἐν συμφορᾷ [scil. ὄντα, vel μεγάλῳτα] δι' ἔνδειαν περιορᾶν. 412, ult.
- περιορμίζειν] appellere navem. περιώρμισα ἐγὼ, καὶ διὰ ταῦτα στέφανον παρ' ἡμῶν ἔλαβον. 1229, 9. περιορμίσαι τὴν ναῦν. 1230, 9.
- περιορμίσαι] copia rerum, abundantia, opes, divitias. οὐ γὰρ εἰς περιορμίσαι [subaudi τὴν αὐτῶν ἰδίαν] ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως. non eo remp. gerebant, quo ipsi inde ditescerent. 35, 23. περιορμίσαι ταῖς οἴκας ταύτας ἀφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἐξὼ τῶν ἀγαθῶν χρεῖσασθαι. 37, 20. ὡς ἐκάτεροι περιορμίσαι καὶ χρεῖσας ἔχουσι. 166, 10. περιορμίσαι τοιαῦτα νεκρῶς χρεῖσασθαι.

358, 21. εὐδαιμονίζειν ἑαυτὸν τῆς περιουσίας. 550, 20. ὅσα τῆς ἰδίας ἕνεκα τρυφῆς καὶ περιουσίας. 566, 2. εὐ περὶ πλείονος ἐποίησατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μάλλον, ἢ —. 1185, 16. ἐκ περιουσίας dictio Demosthenica significat, joci gratia, aut otii fallendi ergo, für die lange Weile [for sport, through wantonness], necessitate nulla cogente, sed ex mera protervia, et lædendi libidine; vel ideo, quod aut faciens lucreris aliquid, aut, etiamsi nihil lucreris, tamen rursus nihil perdas, neque ideo deteriore loco sis. οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ. 226, 19. οἱ δ' ἐκ περιουσίας ὥσπερ οὗτος ποιητοί. 1122, 2. τίς οὖν ἢ ταύτης περιουσία. quid igitur expedit cum nobis superesse. 366, 8. περιουσία ἐάν μοι ἢ τοῦ ὕδατος. si aquæ mihi nonnihil supersit. 1351, 20.

περιπατεῖν] περιπατοῦντος, ὥσπερ εἰδῶδειν, ἐν ἀγορᾷ, ἐσπέρας. 1258, 22. οὗτοι δὲ περιπατοῦν ἐν τῷ δαίγματι τῷ ἡμετέρῳ. 932, 20.

περιπετῆς] μὴ με καταστήσης ἀειδεῖ καὶ δεινὸν μηδὲν περιπετῆ. 1490, 3.

περιπίπτειν] τῇ παρ' ἡμῶν ὄργῃ περιπεσεῖν συμβῆ. 74, 3. περιπεπτακῶς μεγάλας ζημίας. 1059, 19. περιπεσόντες ἔμοι. [rago significato] undique adorti me. 1259, 10. οὐδεμία ἐστὶν ἑλπίς τῆς σωτηρίας τῷ περιπίπτοντι τοῖς ἀσελαγίνοισι. 1264, 26. ἐάν μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεοκρήνη περισέσωσι. 1339, 13. ὄργῃ περιπίπτωκα τῇ περὶ ἀπαντας τοὺς ἐν τῇ αἰτίᾳ. 1470, 25. ταῖς μεγίσταις ἀτυχίαις περιπίπτειν. 1417, 18.

περιπλεῖν] περιπλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας. 236, 15. διὰ τὸ μὴ περιπλεύσαι Πελοπόννησον. 1187, 4.

περιπλύνειν] εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες. cum cæno me abluissent. abgespület und abgeseuert. [washed and cleansed]. 1259, 27.

περιποιεῖν] operam dare, vel efficere, ut tu rem habeas, eave potiare. zuschanzen, verschaffen [to get, procure, for one]. περιποιῆσαι Ῥόδον αὐτῷ. adjicere Rhodum ejus ditioni. 193, 20. οὗτος ἡμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ θαροδοκῆσετε περιποιεῖ. 242, 7. περιποιεῖν Ἀφίβω τὰ μὰ ἐξήτησε. 372, 26. διὰ ταῦτα περιποιῆσαι ἡν αὐτὴν ἀρμόττει. in vivis eam conservare, salvum superesse sinere. 806, 3. In medio: sibi acquirere, parere. περιποιεῖσθαι δόξαν παρὰ τοῦ πλείονος ὡς εἰη δημοτικός. 164, 9. τὰς ἀγαθὰς ἑλπίδας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γίνετα, περιποιήσασθαι. 416, 4. περιποιήσατο αὐτῇ. ipsa comparserat. 1355, 10. τίνος ἕνεκα καιροῦ περιποιεῖται. sibi vindicat. 681, 21. περιρρήγνυμαι] περιρρήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκίτης. 403, 3.

περιστέλλειν τὰ πάτρια. ritus patrios tueri,

observare, cavere, ne obsolescant, nec violentur. drüber halten [to hold by them]. 741, 4. ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν καὶ περιστέλλειν [scil. τὴν φιλοτιμίαν]. beneficium sancte atque religiose servandi, custodiendi. 958, ult.

περιστοιχιζέσθαι] indagine et ambire, et claudi; illud in medio, hoc in passivo. στοίχοι sunt series plagarum, quibus saltus, et stabula ferarum a venatoribus cinguntur. κύκλω πανταχῶθεν μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. 43, 1. ὡς ἐπιβουλεύεσθε, ὡς περιστοιχίζεσθε. 72, 14.

περιστοιχος] φυτευτήρια ἐλαίων περιστοίχων. in quincuncem positarum et maceria septarum. 1251, 23.

περισχοινίζειν] fune circumducto munire. τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ καθεζομένη περισχοινίσται. 776, 20.

περιτειχίζαντες] περιτειχίσαντες διπλῶ τείχει. 1380, 1.

τὸ περιτειχίσμα ὑπερβάντες. 1380, 8.

περιτιθεῖναι δόξαν τοῖς εὐ ποιούσι. 1417, 3.

περίτεμμα ἀγορᾶς. homo circumforaneus, qui in foro conteritur. 269, 19. explicat Schol. Aristophanis Nubib. v. 259.

περιττώς] ποιητικῶς καὶ περιττώς ἀρμόττει συγκεῖσθαι. 1401, 22.

περιτυγχάνειν τοῖσι. in hos incurere. 1259, 7. 1260, 4.

περιφάνεια τοσαύτη τοῦ πρᾶγματός ἐστιν. 1102, 2.

περιφανὴς ἀνασχυντία. 825, 20.

περιφανῶς] περιφανέστερον. 815, 18.

περιφεύγειν] fuga salvum evadere, ut e. c. vim morbi, aut fatalem necessitatem effugere. ὥστε τῶν ἰατρῶν μηδὲνα προσδοκᾶν περιφευξέσθαι με. mit dem Leben davon kommen [to escape with life]. 1256, 4. οἶκ εἰδῶς, εἰ περιφευξόμεαι. 1265, 24.

περιώδυνος. 1260, 25.

περιωθεῖν] περιωθῶν πάντα τρόπον καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀιθρώπους. 570, 17.

πεφυλαγμένως ἐπιστέλλειν. 83, pen.

πηγνύμαι] μὴ γὰρ, ὡς θεῶ, νομίζετ' ἐκείνω τὰ παρόντα πεπηγνέαι. firma esse, stabilia, immota perstare. 42, 16. τὰ καλῶς οὕτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἡδαι τοῖς ἡμετέροις. 797, 10.

πίληνος] argilla, vel creta factus. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους, [scil. στρατηγούς. 47, 14.

πιλὸς] πηλῶ, argilla, καὶ τοῖς πιτύροις ἀπομάττων. 313, 17.

πηρεῖν] τὴν χεῖρα τὸ σκέλος πεπηρωμένον. 247, 12.

πιδάκνη] seria. 371, 22.

πιθανὸς] πιθανὴν πρόφασιν ἐξευρεῖν δεῖ πρὸς ἡμᾶς. 599, 11. λόγους θαυμαστῶς πιθανοὺς ἔλεγε. 928, 14. ἵνα πιθανὸς γένηται, quo facilius atque certius ei fiderem, ut fieret probabilis, καὶ μὴ καταφανὴς

ἰπιβουλεύαν. 1162, 3. τοὺς μὲν πιθανοὺς, probabiles in dicendo, populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικούς εἶπαι. 1401, 23.

πίθκος· αὐτοτράχικος. 307, 25.

πικραίνεσθαι] μίτε σικραίνεσθαι μίτε μισησικακίην. 1464, 18.

πικρίαν τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἣν κατὰ τῶν πολλῶν ἔχον ἀφανῆ περιέχεται φανεράν ἐπὶ τοῦ καιροῦ καθιστάς. 580, 1. ἀλλ' ἢ γε τούτου πικρία καὶ μισαφονία καὶ ὁμότης. 795, 7. τοῖς προάρχουσιν εἰς πικρίαν καὶ ἀμύτητα τὴν πόλιν μὴ πείθεσθαι. 1482, 21.

πικρὸς] μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν ἢ. 16, 20. πικρῶτατον πάντων τῶν κατηγήρων γενόμενον. 535, 12. τὸ τῆς διακρίσεως ἄγχιον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ. 1122, 23. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμῆσθαι τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας, 1251, 7. 1282, 25. ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύασεν. 1261, 23. πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια. 229, pen. εἰ πικρὸς ἐστὶν Ἀριστογείτων ἀπλῶς, καὶ πικρὸς, καὶ συκοφάντης. 784, 2.

πικρῶς ἐξετάζειν. 26, 3. τοῖς ἀδικουσιν οὐ πικρῶς ἔχετε. 145, pen. πικρῶς καὶ ἐναντίας ἀκούειν. 450, 10. πικρῶς, desiccate, præcise, sine ulla causatione, vel exceptione, καὶ ἀπλῶς τὰς προφάσεις ἀνέλπτε. 599, 14. πικρῶς εἰσπράττειν. 939, 7. 1123, 4. πικρῶς ὑμῖν ἐπιτιμᾶσι. 1476, 5. πικρῶς καὶ ταραχῶδως ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς. 1477, 7.

πιπίονον λαθῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν περισσοτεῖν. 421, 22.

πιμπλάσαι] τοιούτων λόγων ἐπλησαν. 1491, 9.

πινακίον μικρὸν ταῦτα πάντα καλύθαι δύναται ἄν. 96, pen. πινακίον δυοῖν τὸν ἕνα κληροῦσθαι, ᾧ θάνατον ζημίαν ὁ νόμος λέγει. 998, 4.

πίναξ] γράψας ἐν πίνακι ὕψωντας τοὺς συγγενεῖς τοῦ Ἀγίου οὕτως ἐπιδεικνύειν ὑμῖν καθ' ἕκαστον. 1055, 16. εἰς τὴν Ὀτρυνεῶν πίνακα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐγγράφειν ἑαυτῶν. 1091, 6. ἐξελεγχόμενος δὲ πρὸς τῷ πίνακι. coram albo, id est, per album prolatum inspectumque. 1091, 16.

πίπειν] ἐπιπιν, ἐπειδὴ ἀριστίωςσι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν. 1257, 8.

πιυτὸς. 423, 6.

πιπεράσκειν] τοῖς πεπρακόσιν ἑαυτοὺς εἰς τὰναντία τοῖς τῆς πατρίδος συμφέροντι. 215, 6. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ἡσθῆσθαι. 241, 10. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὸς ἑαυτὸν ἐλάνθανε. 345, 5. 346, 4. ὄψλος εἰ πεπρακὸς τὸ πρᾶγμα τούτου. 739, 3. περαθεῖς εἰς Λευκάδα. 1304, 8. εἰ τὸ καλύθαι τὴν Ἑλλήνων κοινωνίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ. 232, 26. πέπρακε γὰρ αὐτὴν [sororem], οὐκ ἐκδέξακεν. 763, 8.

πισπιεῖν] ἰσθ' ἀνεύρηκτος ἑσθραῖσι, καὶ σωρῆσι, καὶ μὴ πίσωσι. 210, 16.

πισπίειν] εἰ [σπίει] ἐπίνοι συμμάχων πι-

στεύει καὶ τοῖς Ἰπλοῖς ἰσχυεῖ. 144, 20. ὄρω τοὺς Ἑλληνας ἐκείνῳ [regi Persarum] μάλλον πιστεύουσα, ἢ τισιν ἑαυτῶν. 179, 2. μηδὲν ἄν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ἐπιστεύσατε, ὑπολογισάμενοι. 259, 18. ἐπίστευσα. ἐξηπατήθην. ἡμαρτον. ὁμολογῶ. 374, 18. οὐ δεῖ — τὸ πιστευθῆναι προλαβῆναι παρ' ὑμῖν, εἰς τὸ μείζω δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι. 430, 10. μὴ σοὶ πιστεύειν ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῆς δούλοις. 615, 21. οὐχ ὑγιαίνοντες ἐστί, οὐθ' ὅταν τινα φίλων ὑπειλήφωσιν, οὕτω πιστεύειν, ὥστε, ἂν ἀδικεῖν ἐπιχειρῆ, τὸ ἀμύνεσθαι σφῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι. 660, 25. προέσθαι δὲ τὴν προῖκα οὐκ ἐπίστευσε. non ausus est. 866, 1. 867, 21. πείραν δὸς, ὅτι χρηστός ἐστί καὶ δίκαιος, ἐπιστεύθη. traute man ihm [one had confidence in him]. 957, 26. μάλιστα μοι πιστεύσαντος τῆ ἐπισκῆψει τῶν ψευδομαρτυριῶν. 1154, 22. πῶς εἰκὲς τούτου τῷ πρᾶγμα πιστεύειν. causa fidere. 1092, 6. τίς οὐκ ἂν, εἴπερ ἐπίστευεν ἑαυτῷ. causa sua fretus fuisset. 1120, 10. οἱ ναῦται πιστευόντες ἑαυτοῖς [trotsig auf sich selber, having confidence in themselves], fidentes semet, et præferoces] ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαΐνειν. 1211, 18. πλούτου τε καὶ τοῦ πρὸς ἀπαντας [id est, παρ' ἀπαντων, aut παρ' ἀπάντων] πιστεύεσθαι. haberi pro viro bono, honesto, fideli. 464, 20. εἰδὲ τῶν πολιτευομένων καὶ πιστευομένων παρ' ὑμῖν ἄν. 629, 12.

πίστις] fiducia. πίστιν σαφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. testati sunt, vos ipsis videri temperantes atque continentesse. 300, 10. μείζω τῆς πρὸς αὐτοὺς πίστεως. potentiores, quam ut ei fidi possit, et quam ut cogi possit ad fidem datam servandum. 656, 19. εἰς πίστιν δέδωκας. pecuniam credidisti super solo debitoris verbo, nullo pignore interveniente. 886, 25. b) existimatio bona de probitate et honestate, qua flores valetque apud alios. guter Credit [good reputation], cum quis videtur vir bonus esse, eoque fidem non falsurus; eaque de causa fortunas nostras ei securi committimus. δυοῖν ἀγαθὸν ὄντων, πλούτου τε, καὶ τοῦ πρὸς ἀπαντας πιστεύεσθαι, μείζων ἐστὶ τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχειν ὑμῖν. 464, 21. πίστις ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν. 958, 2. πίστις φερμάειν παρὰ τοῖς εἰδίσι τοσοῦτον καὶ πολλῶν πλειόνων χρημάτων ἐστί. 962, 4. c) assecuratio, certificatio, confirmatio, cautio, fidejussio, sponsio. ἄν ἐκείνος τὰς πίστει ὑπερβάς. 153, 4. nam per deorum numina qui jurat, de ejus fide dii veluti cavent, spondent, auctoritatem suam præstunt, eum, cū jusjurandum interponat, securum de satisfaciendo jubentes esse. πίστιν ἐκείνων βουλήσθε εἶναι, ἢπερ πρὸς Λακεδαιμονίους φα-

σιν εἰπὴν Ἰφικράτην. quam fidem ab Iphicrate aiunt apud Lacedæmonios [vel eorum eos]. commemoratam fuisse, h. e. quam fertur Iphicrates eos postulasse. 659, 6. προτεινόντων πίστιν ἦντα βούληται λαμβάνειν. 659, 10. d) iusjurandum, quo fidens credit et se permittit exigens præstanti: hoc sensu sæpe usurpatur. πίστιν δίδουαι, λαμβάνειν, ἐπιτιθέσθαι, προστιθέσθαι. πίστιν, ἥτις εἴη μεγίστη, τούτω ἕδωλον δίδουαι. 1239, 22. ἡδέλπισα πίστιν αὐτῷ δοῦναι, ἥνπερ ὁ νόμος κελεύει. 1241, 4. πίστιν αὐτοῖς δίδωμι. navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, ad juvandam eorum causam, meamque premendam, iusjurandum diceret, aut reciperet dicturum. 1250, ult. ἡ μήτηρ κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς πίστιν ἠθέλησεν ἐπιθεῖναι παραστησαμένη. 852, 15. πίστιν ἡδέλπισα Τιμοθέω ἐπιθεῖναι. ich erbot mich gegen den Timotheus zu einem Eidschwure [I offered to be put on my oath against Timotheus]. deferebam ei iusjurandum a me adversus ipsum, si vellet, dicendum. 1196, 17. ἀνάγκη ἔσται αὐτῷ πίστιν ἐπιθεῖναι, ἢν ἂν κελεύῃ οὗτος. 1243, 27. τὴν τοῦ φίλου αὐτοῖς εἶναι πίστιν λήψεται. 180, 2. προσθέντος ὑμῖν πίστιν. da ich mich zu einem Eidschwure vor, oder wider euch, erboten habe [having offered to be put on my oath before you]. 1270, 9.

πιστῆς τὰ πράγματα, ἅπερ πιστότατά ἐστιν ἀπάντων. 377, 27. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀληθειᾶν πιστῆν. 873, 19. πιστοὶ πᾶσι γνήσοσθε. vobis nemo non fidet. 1463, 11. τοῦτ' ἐπὶ πιστὸν δίδου, ὡς—. hoc documentum certum quisque de se præstans, se talem non esse. 800, 11.

πιστῶς ἀκούειν, cum assensu fideque audire, dictis fidere. τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τοῦ ἀποστερουόντος πιστῶς ἀκούσοσθε. testimonii partem eam, quæ defraudatori secunda est, cum approbatione audietis. 922, 1.

πίπτῃ ἄρτι μῦς πίπτῃς γέυεται. jam tandem aliquando perspicere cœpit veram rei conditionem, quam sit misera et molesta et pœnitenda, quam olim pro summa felicitatis habens, nervos contendit omnes, ut ea potiretur. nun kommen die Nachwehen [now to come the after-pains]. 1215, 10.

πίπτουρα ἀπομάττων πηλῶ, καὶ πιτύροις. furfuribus. 313, 17.

πλαγᾶν οὐ πανυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκείσε πλανᾶσθαι. illuc proficisci sine salvo conductu, seu securitate publica, sine comite et duce viæ certo et tuto, viis non directis, sed curvis et quasi furtivis, ne deprehenderet, aut conspiceret ab hostibus. 395, 6. πλαγᾶν, lectorem auditoremve a re proposita ad aliena seducere attentionem ejus intricantia et perturbantia, verique sensum obtunden-

tia. ἂν τοῖνυν ταῦτα μὲν φύγη, πλαγᾶ δέ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγη. 418, ult.

πλάσμα ὄλον ἐστὶν ἢ διαθίκην. merum commentum, figmentum. 1110, 18.

πλάττειν] de figulo, vel sigillario, sigilla ex argilla cerave confingente. hinc illa translata dictio: ἐξ ὧν κατὰ μικρὸν ἡ δίκη αὐτῆ. πῆπλασταί [pro. συμπῆπλασταί]. 1239, 21. ὡσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους στρατηγούς εἰς ἀγοράν. 47, 14. λόγους πλάττειν. 268, 2. πλάττων καὶ παραγωγὸν κακοῦργους λόγους. 594, 13. τοῦτο γὰρ πλάττονται οὗτοι καὶ παράγουσι. 987, 14. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος. 305, 1. προφάσεις πλάττων, καὶ ψευδεῖς αἰτίας συντιθεῖς. 778, 21. In medio: αἰτίας οὐκ οὕτως πλασάμενος. sibi commentus. 152, 6. καὶ ταῦθ', ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι [ex post factis] πλάττομαι καὶ προσποιῶμαι. 389, 9. In passivo. πάντα πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα φαίνεται. 1114, 17. ἀ. πῆπλασταί αὐτός, id est, τὴν αὐτοῦ ὑπόκρισιν. simulationem ejus, falsam, ementiam, modestiam et honestatis larvam. 1122, 11. τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ συζητωποῖς ἐκνήσειεν ἂν τις προσελθεῖν. 1122, 20.

πλεῖθρον] πλεῖθρα γῆς ἑκατόν. 491, 27.

Πλειᾶς] ὑπ' αὐτὰς τὰς τῶν Πλειᾶδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν. 1213, pen.

πλεῖν] ταύτης ἔπι πλεόντες ἀρθῆς. h. e. ætatem degentes in patria secundis rebus utente. 419, 8. οὐδ' ἕσως ὀρθῆ πλεουσεῖται, προεῖδeto. 419, pen. πλεῖω] adverbialiter, pro πλέον, seu μᾶλλον. 691, 14.

πλεῖον] οὐδὲν αὐτῷ πλέον ἔσται οὐκ ἐχοντι τοῖς πεισομένους. 177, 2. ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων. plus, quam par est et expedit. 239, 4. ὥστε μηδ' αἰσθημένοις Θεβαίσις πλέον εἶναι μηδὲν. ut sentire Thebanis nihil prodesset, vel, ut ne si sentirent quidem Thebani, impedire possent. 354, 21. πῶς δίκαιον, ἐὰν μὲν πλείονος, πλείον, ἐὰν δ' ἐλάττονος, ἐλάττων. 879, 21. πλέον οὐδὲν ἦν ἀνανακτοῦσιν ἡμῖν. nil proficiebam stomachando. 933, 7. μηδενὸς ἄλλου εἰσὶ πλὴν τοῦ πλέονος. nulli alii rei student, quam compendiis faciendis et locupletandæ rei familiari. 982, 4. ἄλλο μηδὲν σκοπῶν, ἢ ὅπως πλεῖον ἔξει. 1121, 12. τότε αἰσθήσοσθε ἡμαρτηκότες, ὅτε οὐδοτιοῦν πλέον ὑμῖν ἔσται. 1420, 11. οὐδὲν γὰρ πλέον προδὲς, εἶναι τὴν ἐροῦντα τὰ βέλτιστα, ἂν μὴ τοὺς ἀκουσόμενους ἔχη. 1436, 4. τότε φήσετέ με δευῖα πεπονημένοι, ὅτε οὐτ' ἐμοῖ. πλέον οὐδὲν ἔσται, οὐθ' ὑμῖν. 1484, ult.

πλεονάζειν] sese attollere super reliquos, plus auctoritatis, jurium, potestatis sibi arrogare, quam convenial. 117, 5. καὶ τοῦ πᾶνυ δευῖος ἐκάστοτε, ἐὰν πλεονάζωσιν, ultra modum se efferrant, ἐπίστασθε

ἡμεῖς κοσμίους ποιεῖν. 998, 21.

Pleonasmus, seu redundantia, seu vera, seu quæ nobis quidem videtur esse, vocabulorum quorundam : ut a) pronominis ὅστος, quod cum iteratur, vim et pondus indicat. τὴν ἰσχυροῦσαν καὶ τὴν οἰκίαν, ταύτην ἀδεῶς καρπούμενοι. 16, 18. τὸν δὲ ἠττηθέντα, τοῦτον ὀφείλειν. 704, 10. 775, 10. 807, 2. 1043, 18. 1044, 11. 1058, 1. 1076, 1. 1085, 24. 1168, 2. 1448, 22. aliisque permultis et pæne infixitis locis. b) verborum idem pæne significantium. εἰ δὲ τοῦτο φέρονται, καὶ μὴ θέλησονται ποιεῖν. 198, pen. ταῦτα τὰ χρέματα ἀποστρέψεν καὶ μὴ ἀποδοῖαι. 938, 13. τῷ νῦν ἐπ' ὄντι καὶ ζῶντι. 953, 17. c) ἀλλὰ in ἀλλ' οὐδοτιῶν. 771, 11. ἀλλὰ in ἀλλ' ἦ. 790, 26. d) γάρ. 1087, 5. e) μᾶλλον post comparativos. 782, 6. οὔτοι οἰκείότεροι εἰσι μᾶλλον, ἢ—. 1058, 1. οὐ περὶ πλείονος ἐπιήσματο μᾶλλον, ἢ οὐ—. 1185, 16. 1195, 10. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτ' ἀναγκαιότερους μᾶλλον ἐχθρούς. 1448, 26. f) οὐ post μὴ, vel μηδέ. εἰ μηδέ— ταῦτα ποιῆσαι, καιρὸν ἔχοντες, οὐ τοιμήσετε. 16, 12. 1198, 14. 1200, 12. 1226, 23.

πλεονεκτεῖν] τοὺς πλεονεκτῶν ζητοῦντας ἔργῳ καλύειν καὶ πράξουσιν, οὐχὶ λόγους δεόν. 66, 7. εἰ τι πεπλεονέκτηκεν ἡμῶν. 157, 13. οὐδεὶς ἂν ὁμοίως ὑπὲρ τε τοῦ πλεονεκτεῖν πελεμήσειεν ἂν καὶ τῶν αὐτοῦ. 193, 8. οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας. 658, 7. τῶν ὑπὲρ τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιχειροῦντων οἷς οὐ χρῆ, οὐκ εἶσθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογιζέσθαι. 658, 18. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσι. 662, 17. πλεονεκτεῖσθαι φάσκει ταῖς χιλιάσι δραχμαῖς. dass er verwortheilet würde. dass er sich müsse zu kurz thun lassen um 1000 drachmen [that he was over-reached. that he must submit to lose a 1000 drachms]. 1035, 26. πλεονεκτῆσειν μηδοτιῶν τὸν ἕτερον τοῦ ἑτέρου. 1169, pen. πλεονεκτοῦσιν ἄπαντες τῆς ἡμετέρας εὐθεΐας ἄλλα τε, καὶ νῦν οὔτοι τοῦτο. 1434, pen.

πλεονεκτῆμα μέγα ὑπῆρξε Φιλίσσω. 245, 13. ἡλίον ἐστὶ πλεονεκτῆμα μὴ καταπεπληχθῆαι διὰ τὸν βίον. 979, 4. ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἱερῶν αὐτῶν ἔνεκα τοῦ πλεονεκτῆματος ἀπέσχηται. 1204, 6. ἂ δίκαια μὲν οὐκ ἦν, ἀλλὰ πλεονεκτῆματα τούτου. 1218, pen. πλεονεκτῆματα πρὸς πόλεμον πολλὰ ἡμῶν ὑπάρχει. 124, 12.

πλεονεκτικὸν ἢ πονηρία. 777, 4.

πλεονεκτικῶς. 610, 10. 1300, 25.

πλεονεξία] δευρὴ γὰρ ἢ πλεονεξία τὰνδρὸς περὶ τα διάφορα. 1144, 14. ἀλλὰ δευρὴ ἢ πλεονεξία τοῦ τρόπου περὶ τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον. 1163, 3. τὰς ἐν αὐτοῖς πλεονεξίας κωλύοντες. 1392, 10. οὐδὲ ἀδικῶ πλεονεξίας οὔτε κοινῆς, οὔτε ἰδίας προϊστάμενος. 1469, 13. ὅταν ποτὲ μειζήνος πλεονεξίας

ἐλατῶτα ἐτέραθεν ἰδῶσιν, οὐδοτιῶν ἡμῶν φροντίσαντας, ταύτην θεραπεύσειν. 662, 7. τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφείρ. 523, 22.

πλευρά] κροτείη ἀντὶ πτερυγῶν τὰς πλευράς. 1259, 22.

πληγῆ] ὁ πληγῆς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται, semper inhaeret plagæ vestigiis, eam consecratur, non præcurrens, neque præcavens, sed succurrens quasi et sero veniens; ut ictus quoque loco est, ita manus, aut scutum ei loco admovens. 51, 26. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰσισμὸς δούλου ἀνάγκη. 102, 20. ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναφάμενος. 1018, 8. πληγὰς λαβῶν οὐ μετρίως τινὰς καὶ φαύλας. 1261, 5. πληγὰς πολλὰς καὶ εἰληφέναι καὶ δεδωκέναι πολλὰς περὶ ἑταίρας. 1261, 20. περὶ τῶν πληγῶν φασκόντων ἐπιτρέπειν ὃ ἂν κελεύσω. 1152, 14.

πληθός] ἴνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος [scil. τῶν ἐπιτιμίων, aut τῆς ζημίας] ἀποτρέποιτο τοῦ διώκειν τοὺς μάρτυρας. 1139, 13.

πλημμελεῖν] peccare, delinquere. εἰ δὲ τι πλημμελοῦντα παρὰ τὰ ἐπισταλμένα λαβῶν. 249, 25. ὅπως μὴ περιῖθι τὸν θεὸν πλημμελοῦμενον. insultari, contumeliis et injuriis obrui. 279, 11. καλὸν παρεσκευάσθαι τὴν γνώμην, ἴνα μὴ τότε πλημμελήσ. 1417, 26.

πλὴν εἰ μὴ. nisi. 141, 21. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοῦς οἰομένων ἐκάστων ἦξει τὸ δεινόν. si ad alios quoscunque pervenerit, ad se certe non esse pervasurum malum. 241, 3. τὰλλα, πλὴν αὐτοῦς, οἰομένων κωλεῖν. dummodo non semet. excepto, quod non semet. 241, 9. δι' ὄντινα δ' ἄλλον ἢ πόλις ἐστεφάνοται— πλὴν δι' ἐμὲ, οὐδ' ἂν εἴς εἰπέην ἂν ἔχοι. 257, 21. οὔτ' ἄλλην σκῆψιν ἔχων οὐδεμίαν, πλὴν ἕβρι, τοιαῦτα πεποίηκε. 573, 8. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὀρῶ, πλὴν εἰ τις ταῦτα θεοσεῖ. nisi si quis—. 565, 23. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο τις εἶπη. nisi si quis dicat. 719, 1. οὐδεὶς ἦθελε, πλὴν οὔτοι. 1113, 19. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τοῦτον, ὀφείλειν εἶδει. 795, 22.

πλήρης] φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντας τῇ πατριδί. 776, 9. αἰτίαν καὶ κενῶν ἐλπιδῶν ὄντες πλήρεις. 1445, 14.

πληροῦν] ὤντο ἅμα ναυπηγηθέντα ἐνταῦθα καὶ πληρώσεσθαι ἐν τῷ λιμένι. viris armisque et armamentis instructum iri. 219, 21. ἐπληρώθη τὸ θέατρον. 533, 15. πληροῦτε δικαστήρια. 729, 25. τριήρεις πέντε ἐπιδοῦς, cum recipisset reip. gratuito dandas, vel largiturum, καὶ παρ' ἑαυτοῦ, ære suo, πληρώσας, cum armasset, atque instruxisset. 1127, 15. ἐπληρωσάμεν πρῶτος τὸν ναῦν. primus ego exhibui meam navem armatam, instructam. 1203, 14. ἐπεπληρώσθη μοι ἡ τριήρης. 1229, 21. εἰς δικαστήριον εἰσίοι πεπληρωμένοι ἐκ τούτων. 581, 27. τὰς ναῦς ἐπλη-

- ροῦμεν αὐτοί. 564, 24. ἄμεινον ἐπληρωσά-
μην τὴν καὺν ἐρετῶν ἀγαθῶν. 1211, 12.
- πληρωμα] τὰ πληρώματα ἢ πόλις παρέχει.
ministros classarios, et nautas, seu re-
gites. 565, 1. πληρῶμα διεφθαρμένον.
1217, 22.
- πληρωτῆς ἐράνου. contributor ad fiscum col-
legii privati, aut etiam collector, exa-
ctor (sed prius potius). 547, 13. 574,
22. ὡσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐκάθησθε πληρωταί.
776, 7.
- πλησιάζειν] aliquo, vel aliqua familiariter
uti. οἷσι θηρίοις ἐπλησιάζει τοῖς ἀνθρώποις
τούτοις. 925, 14. φυλάττεσθαι μὴ πλη-
σιάζειν τοῖς τοιούτοις. 1258, 12. ἴν' ὡς με-
γίστους μισθοῦς πράττειτο τοὺς βουλομέ-
νους αὐταῖς πλοσιάζειν. 1351, 11. τοὺς
μετὰ σωφροσύνης πλησιάζειν ἀξιοῦντας.
1402, 10. Περικλιὰ πλησιάζαντα Ἀναξα-
γόρα. ut discipulum magistro. 1414,
25. ἐκ τοῦ πλοσιάζειν Πλάτωνι. 1415,
13. 1490, 9.
- πλησίον] τὸν δὲ πλησίον πράζοντα. 182, 10.
ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἀ πέρ-
ρωθεν ἔξεσσι φυλάττεσθαι. 1428, 7. πλη-
σίον ὄντας τῶν ἀμαρτημάτων. recentes a
lapsibus. 1450, ult.
- πληττεῖν] λαγῶ βίον ζῶν, δεδιῶς καὶ τρέμων,
καὶ ἀεὶ πληγήσασθαι φοροδοκῶν. 314, 25.
ἴσασι δὲ οἱ πεπληγημένοι. ab eo lesi no-
runt usu suo, quam malignus et sævus
ille sit inimicus. 782, 26. πληγῆς τῷ
κακῷ οὐδὲν εἶχον ποιῆσαι. 1119, 2.
- πλίνθος] οὐ γὰρ λίθοις εἰτέχιστα τὴν πόλιν,
οὐδὲ πλίνθοις. 325, 22.
- πλοῖον] τριήρεις et πλοῖα seu diversa copu-
lantur. 44, 21. μακρὴν πλοῖον διαφυγόντες
θεοκρήνη περιπέσωσι. 1339, 12. ὡσπερ ἐν
πλοῖον, τῶν μὲν ἰσθῶ, τῶν δὲ κόπαις ἀσο-
φαινομένων κομίζεσθαι. 1465, 6. ὡσπερ
γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοῖον, καὶ τῶν ἄλ-
λων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότητα
δεῖ εἶναι. 21, 5. πλοῖον στρογγύλον καὶ στρα-
τιώταις ὀλίγοις Δίωνα ἐλθόντα. in nave
oneraria, exigua, mercatoria. 506, 23.
ἀμαρτήματα, ἀ περὶ τοὺς πλοῦς συμβαίνει.
101, 12.
- Pluralis numerus verbi, in tertia persona,
constructus cum neutrius generis nomi-
nibus adjectivis in numero plurali, ut:
ἕκαστα ἐκ χερίσματος — ἐδικονήθησαν (loco
singularis). 1206, 18. οὐδὲ φυλάσσονται,
servantur, εμενὰ δικῆς δέμεδλα. 422, 10.
πλούσιος] εἰ δὲ τοὺς πλουσιωτάτους, οἱ τρια-
κόσιοι. 285, 16.
- πλουτεῖν] τῶν πεπλουτηκότων καθ' ἑμῶν.
214, 26. ἐξ ἑμῶν πεπλουτηκότας. 576, 1.
οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν προσδοκᾶν χερὶ πλουτή-
σειν. 1232, 9. χερῶτο τῷ πλουτεῖν, μὴ ἐπὶ
ταῦτα — ἀλλ' ἐπὶ τάναντία. 550, 16. τὸ
εἰς ταῦτα ἀποχερῆσθαι τῷ πλουτεῖν. 555,
22.
- πλοῦτος] ὁ καὶ τοῦ Περσῶν ἐκράτησε πλούτου.
120, 16. πλοῦτον καὶ περιουσίαν, ο Mi-
diana citat Aristides de civili diot. p
244. βασιλεία Περσῶν, ὅς τοσοῦτον κέρτη-
ται πλοῦτον, ὅσον οὐδ' οἱ λοιποὶ πάντες.
153, 27. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀγέλων τὰ
τοῦ πλοῦτος πεποιῆται μικρά. 617, 9. περὶ
πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίανος πλοῦτον,
ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα. 1118, 7. ὁ
πλοῦτος, καὶ τὸ τάχος, καὶ τὸ ἰσχύς, καὶ
ὅσα τούτοις ὁμοία —. 1393, 9. πλείονος
ἔγωγε πλοῦτον ἠγοῦμαι, συμμαχούς, πί-
στιν, εὐνοίαν. 106, 9.
- πλύνειν] πλυνόμεν ἀλλήλους. probris nosmet
mutuis exagitabimus (proprie tractabi-
mus et vexabimus. wir werden uns un-
ter einander hin und her stossen, zerren,
schleifen, wie die Wüscherrinnen die
Wäsche [we shall push, tear, drag, each
other about, as washerwomen do their
linen]). 997, 24. λοιδορουμένους καὶ πλύ-
νοντας αὐτοὺς τὰ πόρρητα. 1335, 5.
- πλώμιος] habilis navigationi. 1290, 1. ἐπε-
σκευασθῆ καὶ πλώμιος ἐγένετο. 1294, 24.
πνεῖν] ὡς πωλὺς παρ' ἑμῶν ἔσπει. id est, ve-
hemens, acer, plenis buccis, splendide
spirabat. h. e. praelebat, dominabatur
in rep. 787, 20.
- πνεῦμα] τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὄραις τοῦ
ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται
Φίλιππος. 48, 24. τὸ τῶν πνευμάτων
ἀσφαλές. 49, 7. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς
ἡσυχίας, ὡσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη. 328, 10.
τὰ πνεύματα τούτων ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων
σωμάτων. 1396, 12.
- Πνιξ] ἐὰν ἡ πόλις στεφανοῖ, τὸν στέφανον
ἀνεπιεῖν ἐν Πνυκί, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. 244, 2.
πόα] Scholiastes Aristophanis ad Equitum
v. 603. ἐκάστη βοτάνη πόα λέγεται, ἢ δὲ
σμηχῶστα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει
καὶ Λυσία.
- ποδαπός] ποδαπὴ ἦν. 1309, 6.
- ποδοκᾶν] δεδέσθαι δ' ἐν ποδοκᾶν τὸν πόδα
πνεῖν ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας. 733, 6.
- ποθεῖν] πολλὰ τὴν ἡμετέραν ποθεῖ παρουσίαν.
168, 6.
- πόθεν] ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα. οὐκ ἔστι. πόθεν;
quī fiat? quī datum sit? πωλλοῦ γε καὶ
δεῖ. 241, 18. 242, 25. πόθεν λαβόντι; ἢ
ὡς ἀξιοθέντι; 269, 27. οὐ μὰ Δί' οὐ
Τιμοκράτει χερίσασθαι βουλόμενοι, πόθεν;
ἀλλ' —. 749, 10.
- ποθήκειν] Dorice pro προσήκειν. ποθήκουτας.
1072, 27.
- πόθος] Dorice pro περιόθος, aditus. πόθο-
δον ποτὶ τὰν ἑωλῶν καὶ τὸν δῆμον πράτοις
μετὰ τὰ ἱερά. 256, 8.
- πόθος] ἐπὶ τούτους φέρεται τῷ πώθω. 1393,
pen. ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον.
1404, 18.
- ποιεῖν et κραττεῖν, ut diversa copulantur.
373, pen. ποιεῖν pro πᾶσχειν. ὑστερον
εἰς ἀνάγκην ἐλθωμεν τοῦ πολλὰ καὶ χαλεπὰ,
ἄν οὐκ ἡβουλήθημεν, ποιεῖν. 13, 25. ποιεῖν
simpliciter, pro ποιεῖν ἀδικημα, vel κα-
κόν. παρὰ τοῦ πεισωικῆτος, ab auctore

offensionis. 968, 21. ποιῆν de legislatore sanciente, edicente, jubente, vel etiam facultatem dante. κατὰ τῶν—βιαζομένων ἐποιήσατε τὰς προσβολάς. voluistis et jussistis, ut lævis liceret in læsores actione προσβολῆ̄ dicta uti. 518, 11. τῆν καὶ αὐτὰ ποιῆν τὴν ἐξεργήσιν. tunc demum copiam facere pradium sistendorum. 725, 10. πεποιήκας legislator γραφὴν κατ' αὐτῶν εἶναι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 1350, pen. καλὸν μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιῆν, committere arbitrio et potestati oratorum, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῶν, sed illos cogere, ut in vestra potestate sint. 1341, 15. λόγος ἀργύριον τῷ λέγοντι ποιήσων. comparatura. 151, 24. ἄσπρατα αἰσχρὰ εἰς τοὺς συνήτας ποιῆν. 23, 22. ποιῆν δίκην. jus actionis dare. 528, 12. ἀνάδικον ἐποίησε τὴν δίκην ταύτην. 1018, 26. ἄχρως οὐ τοῖς ἐτέροις ἐξ ἴσου ποιήσῃ. donec horum quoque sortem sorti cæterorum exæquaverit. 145, 3. τοῖς ἐχθροῖς ἰσοῦσθαι ποιῆν. 437, 8. ἕως Θετταλῶν ὑπὸ φιλιπποῦ ἐποίησαν. 241, pen. ὑπὲρ τῶν πολλῶν, ἂν καλῶς ποιῶντες κέκτηνται. que possident, quorum de possessione ipsis congratulor, lætorque et collaudo, ut recte factum, et decens, quod ea possideant. 17, 9. ἡ τῆρχη, καλῶς ποιῶσα (quod ejus facinus merito laudo) πολλὰ πεποιήκει τὰ κοινά. auxilii, amplificavit opes publicas. 141, 14. εἰ γὰρ εὐποροὶ πάντες ἐρχονται μεδέξεντες τούτου, καὶ καλῶς ποιῶσι. und sic thun recht daran. ich habe nichts darwider [and they do right. I have nothing to say against it]. 141. 19. πλουτοῦσι τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιῶσι. 582, 20. τοῖς καταχρημένοις τοὺς προσήκοντας ποιῆν [scil. τὰ νομιζόμενα]. justa facere. 1073, 1. ἐπὶ τῷ πάλαιότῳ λαμβάνειν ἴσιον ἐποίησεν. 1015, 20. πάντα ποιῶντος τούτου. quamvis omnem lapidem moveret, nihil sibi relinqueret intentatum. 514, ult. ἐν αἰσχυρῇ ποιήσων τὴν πόλιν. 272, 18. σῖτον, εἶλαιον etc. ποιῆν, laborando, rus excolendo, adipisci, redigere copias annonarum etc. ἐπειδὴν ποιῆς σίτου μὲν μεδμῶν, σπείρου, ἢ χυλῶν, οὐκ ἂν μετρήσας ὑπὲρ ὀκτακοσίου. 1045, 6. ποιῶντες πολλὴν καὶ σῖτον καὶ σῖτον. gewinnen [to acquire]. 1048, 24. τεθνάται μυριάκις κρείττον, ἢ κλιανεία τι ποιήσει φιλιππῶν. rem gratam Philippo facere, studiis ejus inservire. 127, ult. τί σοὶ ποιήσουσιν εἰ μάρτυρες; [subaudi κακόν]. quid tibi officient. 855, 15. οὐδὲν πῶποτε τουτασι πεποιήκας [subaudi προσφιλές]. nullo unquam studio, officio, liberalitate, munere hos, judices, et hanc circumstantem coronam promeruisti. du hast ihnen nichts zu Liebe gethan [you have shewn them no kindness]. 1045, 16. βραδύς ἐπισηκίσει ὥσπερ καὶ ἄλλοις ἐποίησεν, id

est, πρὸς ἄλλους, vel ἐπ' ἄλλοις. 1148, 13. ταχίως ἕτερον φιλιππον ὑμῶν ποιήσετε. 43, 12. ποιήσαντες φυγάδα ἐξέβαλον. 562, 2. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, οὐδ' ἐποίησαν χεῖρον οἰδένα. nullam moram interposuerunt. 392, 18. τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιῆν. 14, 8, 160, 6. In medio. ποιῆσθαι καταλλαγάς. 10, 15. εἰς εαυτὸν ἄλλον ἀμαρτήματα. 352, 19. περὶ εαυτὸν δύο τὰ ἐναντιώτατα. 377, 25. οὗτοι παρ' αὐτῶν τὰς χάριτας, μὴ μετὰ τῆς ὑμετέρας αἰσχυρῆς ποιῶνται. 532, 24. δίκην, ἢν οὐδ' ἂν κατὰ τῶν τὰ μέγιστα ὑμᾶς ἀδικούντων ἐπιχειρήσαιτ' ἂν ποιήσασθαι. supplicium, quod vos ne ab his quidem sumere sustineatis, qui vos gravissimis injuriis læserint. 1018, 16. οὐκ ἂν ὄπισθε δύο μόνους μάρτυρας ἐποίησατο. 1142, 23. ποιήσασθαι ὑἰὸν ἀσπίδος. 1364, 18. μὴ ἐξείναι ποιήσασθαι Ἀθηναίων. 1375, 11. ποιήσεις τῶν πομπῶν, fabrefactio. 702, 14. τὴν καλὴν ποιῶσιν τῶν φιαλῶν. 755, 9. ποιήσις, adoptatio in locum filiorum. vid. orat. adv. Leochar. passium. ποιητῆς] ποιηταὶ αἰσχυρῶν ἀσμάτων. 23, 21. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν. 331, 1. ὥστε καὶ τοὺς ἐμμέτρους, καὶ τοὺς τῶν ἀδορμένων ποιήτας. 1391, 17. ποιητικῶς καὶ περιττῶς ἀεμίττει συγκιῆσθαι. 1401, 22. ποιητὸς] ποιητοὺς υἱεῖς ποιῶνται. 1099, 8. τοὺς δὲ ποιητοὺς ἡμᾶς [cives creatos, non natos] ὡς ἀποδίδοντας χάριν, οὕτω δεῖ φαίνεσθαι λειτουργούντας. 1125, 6. ποικίλη] ἐγένετο ἡ διαίτα ἐν τῇ ποικίλῃ στοῦ. 1106, 16. ἢ ἐν τῇ ποικίλῃ στοῦ γαφῆ. 1377, 8. ποικιλία] subtilitas disputationis. 844, 11. ποικίλος] οὐδὲν ποικίλον, οὐδὲ σοφόν. 120, 21. ποιμαίνειν] τὰ πρόβατά μου λαμβάνειν ποιμαίνόμενα. von der Weide, Hut, Trift, weg [from their pasture]. 1155, 3. ποιμῶν] λαμβάνει τὸν ποιμῶνα καὶ πάντα τὰ κίλυδα τῇ ποιμῶν. 1155, 4. ποιμῶν. 1155, 5. Πολέμαρχος] disceptabat causas peregrinorum. 890, 10 1135, pen. 1358, 20. 1361, ult. judicabat in causis ἀπποστασίου et ἀπποστασίου. 940, 14. psephismata seu rogationes de rebus bellicis ferebat. 282, 26. πολεμῶν] ὀμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ αἰὲ πολεμῶν καὶ διαφέρουσαι τούτοις. 236, 5. ἐκ πολλοῦ πολεμούμενοι. bello vexati. 240, 18. πολεμῶν φασὶν ἀλλήλοις, οὐ πολεμούντες. 1336, 23. οὐ γὰρ ἡμῶν αὐτοῖς πολεμῶν μάλλον, ἢ ἐκείνους, ἐσμὲν δίκαιοι. 1432, 21. τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦτα παρεσκευάζετο ἐκείνος, ἐπολεμούντο. 240, 24. πολέμιος] οὐ γένος ἐστὶ φίλον καὶ πολεμῶν, ἀλλὰ τὰ πρῶταίμενα ἐξεργάζεται τούτῳ ἑκάτερον. 638, 3.

πολεμιστήριος ἵππος. 1046, 11.

πόλεμος] τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἤξοντα.

13, 17. πολέμου ἰδίου εὐρίσκειν. 26, 8. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥάδιον. 180, 14. causæ bellorum, et quæ res iis querantur. 195, 14. sq. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνῃ, πόλεμον ἁμφικτυονικόν. 275, 19. πολέμου Φωκικοῦ συστάντος. 230, 27. τῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν εἰσφερέων οἵδεῖς ἔστ' ἀτελής. 462, 16. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρῆς αἰρετώτερος, citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. num αἰρεῖσθαι πόλεμον verum sit, pro ἀναεῖσθαι, quæritur ad p. 161, 6.

πολιορκεῖν] ἐν χωρίῳ τῆς Ἀσίας δέκα ἔτη πολιορκούντες μέλις εἶλον. 1392, 5. ἀφ' οὗ δὲ πάλιν δημηγορεῖ, πολιορκεῖσθαι. vexari, exagitari. 783, 9.

πολιορκία] χρημάτων τ' ἐν σπάνει καὶ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκία καταστήσειν. ut reliquis copiis belli, tametsi paratis et presentibus, tamen uti nil possit, quasi septæ sint obsidione quadam. 389, 6.

πόλις] πόλιν — οὐκ ἐκ τῶν ὀνίων δοκιμάζειν χρῆ. 144, 19. ubi docetur, quæ reip. sint vires et opes. quæ leges illæ sint, per quas stat, ut aut ingens, aut minuta sit resp. 504, 2. ταῦτα προήρτηται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν, quo latit in hominis privati obscuritate et sordibus, neque ad honorum functiones pertrahatur, explicat ipse istis proximis, καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεισθαι. 1121, 15. πόλιν ἐκ τῶν ἡμετέρων σαυτῷ κτησάμενος. jus civitatis qui tibi redemeris ære nostro. 1126, 8. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν [subaudi ὀφειλόμενα]. dependere reip. status et necessaria contributiones. 832, 22. ἀ δὲ πρὸς τὴν πόλιν [h. e. πολιτείαν, administrationem reip.] προσελθῶν διώκηται. 1331, 15. ὡς αὐτῷ διελέλυτο πάντα τὰ πρὸς τὴν πόλιν. cum satisfecisset rationibus suis cum rep. seu ærario. 836, 14.

πολιτεία] jus civitatis Atticæ, conditio ejus, qui civis Atheniensis est. ἡμεῖς ἔδοτε Εὐαγόρα τῷ Κυπρίῳ. 161, 11. Ἀθηναίοις δόμην ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, ἐγκτασιν γὰρ. 256, 6. μήπω τῆς πολιτείας αὐτῷ παρ' ἡμῖν οὐσης. 946, 5. b) resp. h. e. gubernatio reip. cum libertate et æquitate sub tutela legum, seu juris civilis. quatenus opponitur, sive oligarchiæ, sive aristocratiæ. ὅλας ἀπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις ἡ τυρανίς. 10, 21. οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αὐταὶ αἰ λῆαν πρὸς τυράνους ὁμιλίαι. 71, 8. εἰς ταύτην τὴν δουλείαν ὑπαγομένων, συγκαθιδουεῖν καὶ τὴν παρ' ἡμῖν πολιτείαν. 196, 4. τοὺς δὲ τὰς πολιτείας καταλύοντας καὶ μεδιστάντας εἰς ὀλιγαρχίαν. 196, 12. 199, 14. ὅτι τὴν πάτριον μετεκίνησε πολιτείαν ἐφ' ἑαυ-

τοῦ. 688, 26. πολιτείας Atheniensibus adamatæ prædicatio, et cum aliis formis gubernationis comparatio. 1396, 20. sq. τῆς πολιτείας παραχωρεῖν ἦν. de libertate civili decedere, deflectere, eam prodere. sich derselben begeben [to abandon it]. 1467, 11. Universe est πολιτεία quæcunque forma gubernationis, etiamsi minus libera, et servituti propior, ut fuit Lacedæmoniorum. ἐκεῖ γὰρ ἔστι τῆς ἀρετῆς ἀδολος τῆς πολιτείας κυριῶ γενέσθαι. 489, 21. Denique, cujuscunque rei, vel negotii, gestio, seu conductio, administratio, gubernatio, præsertim subtilis, solers, callida. τοῖς μὲν ὄσσοις, ἐφ' ἡμῶν, τῇ δὲ πολιτεία — in Ansehung der Einfödelung, Leitung und Betriebes der Anstalten [in reference to the contrivance, conduct, and carrying on of the preparations] — ὑπ' ἑμοῦ. 234, 18. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεσπράξατο. 257, 7. οἷς γὰρ ἔστιν ἐν λόγῳ ἡ πολιτεία, πῶς; totus vitæ cursus. 399, 6. τῆς συνεχοῦς καὶ κατ' ἡμέραν πολιτείας. Wandel, Betragen [conduct, behaviour]. 1469, 11.

πολιτεύεσθαι] versari in gestu honorum et negotiorum civilium, πρότερον εἰσεφέρειτε κατὰ συμμορίας, ἡνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας. 26, 24. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερόν. 150, 9. οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς ἐνίοι τὰ κατ' ἑαυτοῦς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται. 151, 5. πεπολιτεύεσθε γὰρ ἐν τοῖς Ἑλλησι. 176, 23. οὐ δὲ ἔμε, (οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτεύωμην ποῦ τότε). 230, pen. πολιτεύεσθαι. civilem vitam agere ad legum præscriptum (conf. v. 27. ubi est νόμοις οἰκεῖν). 665, 20. ὅτε μέγιστοι καὶ σώφρονες ἄνδρες ἐπολιτεύοντο. 1341, 22. παντὶ τῷ πολιτευομένῳ προσήκει —. 1485, 26. ἀν δ' ἐφ' ἃ καὶ προπίπκα καὶ πεπολιτεύμαι βαδίζω. quæ aut per alios, aut per me egi (nam πεπολιτεύμαι est, quorum auctor et inceptor fui, dando et inveniendo ea consilia, quæ alii exsequerentur). 226, pen. τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀφέντα με. 228, pen. τῶν τοιούτων πολιτευμάτων οὐδὲν πεπολιτεύμαι. 107, 16. μάταιον ἀνάλωμα ὑπὸ τῶν ταῦτα πολιτευομένων. 143, 18. πολιτεύεται ὑπὲρ Φιλίππου. contendit pro Philippo. 151, 17. ἂν οὖν ἐκεῖνος μὲν χάριν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις. 19, 3. πολιτεύεσθαι cum πράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copulatur. 240, pen. 245, 3. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολιτεύμαι, citat Schol. Hermog. p. 45. 13. ἂ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ προὔλαβε. 245, 8. πολιτευόμενοι οὖν ἂ τότε ἤρνωτο. 1482, 18. τοῖς κατ' ἡμῶν βουλομένοις πολιτεύεσθαι. 1468, 22.

πολιτεύμα] οὐδὲ γ' ἐμοὶ δικαίον τοῦ τ' εἶναι πολίτου, τὸ τοιαῦτα πολιτεύματ' εὐρίσκειν.

- 107, 25. πάντα τὰ τοιαῦτα προηρούμεν πολιτεύματα. 262, pen.
- πολίτης] ποιῶν τις πολίτας, οἰκοκρίβαν τιμὴν λαμβάνοντες. 173, 18. τίς γὰρ ἂν ἐτι παρὰ τοῦ δήμου ζητήσῃ λαβεῖν τὴν δωρεάν μετὰ πολλῶν ἀναλωμάτων καὶ πραγματικῆς μελλῶν πολιτικῆς ἴσασθαι, ἐξὼν παρὰ Στεφάνου ἀπ' ἐλάττωτος ἀναλόματος, εἶγε τὸ αὐτὸ τοῦτο [scil. ἔργον] γενήσεται αὐτῷ. 1319, 20. ὥστε νόμους ἔθεντο, καθ' οὓς δεῖ ποιῆσθαι, civitatem adoptare, εἴ τινα βούλωνται, πολίτην. 1375, 5. ὥσπερ οἱ παῖδες ἀπὸ τοῦ γοιέας, οὕτω ἀπὸ πάντας τοὺς πολίτας ἔχειν. 1485, pen. πολίται γεννημένοι, civitatem donati — ὁ δὲ δὴ γένει πολίτης —. 624, 16. 628, 8. δύο ταῦτα τὸν φύσει μέτριον πολίτην ἔχειν δεῖ. 331, 22. τῶν ημετέρων ἔδῳν καὶ νόμον ἐπιθυμητὰ γενόμενοι πολίται γενέσθαι ἐσπούδασαν. 662, 1.
- πολιτικῆς ἔρανος καὶ κοινῆς ἐστὶ πάνθ' ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαστος ποιῶ. 776, 11. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικῶς λόγους ἐπιστήμην. 1414, 16.
- πολιτικῶς] οἰκ. ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς, com-mode, benigne, civiliter, ἔνιοι πολιτεύονται, se gerunt. 151, 4. μεγαλοψύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ πράττειν. 1465, 16. οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ὥστε —. 123, 20.
- πολίτης] τῶν πολιτῶν, ἢ τῶν πολιτῶν, οὐκ ἐξομῶν τινι. 1308, 4. ἀσπὴν ταύτην καὶ πολῖτην οὕσαν μαρτυρεῖ. 1312, 9.
- πολλάκις] σὺ δὴ μὴ λέγε, ὡς γέγονε πολλάκις, ἀλλ' ὡς οὕτω προσήκει γίνεσθαι. 595, 13. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις πάντα τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας. 534, 7.
- πολλαχῶς] nullis modis, οὐχ ἐνὶ πρόσω δέ-δαικε περὶ τῶν ἀδικημάτων δίκην λαβεῖν, ἀλλὰ πολλαχῶς. 601, 9. πολλαχῶς ὀφείλουσι τῷ δημοσίῳ. 1338, 1.
- πολλοστῆς] μᾶλλον δ' οὐδὲ πολλοστὴν μέρος τούτων ἐκείνα. 117, 17. πολλοστῷ χρόνῳ. longissimo tempore post. 761, 21. 1304, 9. οὐδὲ πολλοστὴν μέρος ἀπολογή-σασθαι ἔμοι ἐξέγενετο ὡν κατεφύδοτο ἡμῶν. 1052, 26.
- πολυάνθρωπος ἢ πόλις γίνετο. 1370, 18.
- πολυήρατος ἄστει. 422, 17.
- πολυπληθία, citat e Demosth. Julius Pol-lix IV. 163.
- πολύς] ἐπὶ πολλῷ [subaudi τόκῳ] ῥᾶθυ-μειν. für seine Trägheit theuer büssen müssen [to pay dear for his tardiness]. 13, 22. ὁ δέδοιχ' ὅπως μήποθ' ἠγήσασθε ἐπὶ πολλῷ γενήσθαι. 103, 2. πολὺς ἔγκει-ται τοῖς συμβεβηκόσι. vehementer, acriter, cum contentione. 294, 23. δέδοικα, μὴ κηλέσθαιεν [τὸν εἰρήνην] ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες, ὥσπερ οἱ δαιεζόμενοι. 372, 1. πολλῷ χρέσεται τῷ λόγῳ τούτῳ. 523, 27. ὡς πολὺς [id est, σφόδρα, λαμπρῶς] παρ' ἡμῶν ἐπιει. 787, 20. πολὺς γὰρ, importunus, immodicus, linguosus, blatero, πο-λύς καὶ τολμηρὸς ἐστὶν ἄνθρωπος. 1024, 3. πολὺς [ingens, peramplius, spatiosus] τόπος περιβεβλημένος. 1077, 24. τῷ Πύ-θωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ἡμῶν. 272, 20. τί ἂν τὰ πολλὰ λέγῃ τις; quid multa? 886, pen. οἶα πολλὰ, scil. γίνεται, vel συμβαίνει, vel εἰδῶδε γίνε-σθαι. 1124, 10. ὡς πολὺ μοι [scil. τοῦ χρόνου, otii] περιεσσι τῶν ἔμουτοῦ πρα-γμάτων. a gestu rerum mearum otii mihi permultum superare, quo possim animum curandis dare negotiis alienis. 1483, 10.
- πολυτέλεια] τίς ἂν δύναιτο τὴν σὴν μάνην καὶ πολυτέλειαν [id est, furiosam sumtuositatem, prodigalitatem] ὑπομείναι. 1217, 21.
- πολυτελής] πολυτελεστέραν μοι γενέσθαι τὴν τριπραχίαν. 1210, 1. πολλυτελής ἢ ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι. res magni pretii sibi emi et donari postulabat. 1354, 13.
- πολυτελῶς ζῶσα. 1025, 12. πολυτελῶς καὶ ἀσώτως ζῆν. 1025, 19.
- πομπεία] proprie est, cum aliquis in pompa contumeliae ergo atque deridiculi traducitur; tum rerum ministerum et levium putida et invidiosa exaggeratio. τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀναίδην οὕτως γέγονε. 229, 3.
- πομπῆιον] πομπεία, vasa donaria aurea et argentea, signa deorum, quæ per pompas, seu processiones solennes, spectaculi et ostentationis ergo circumferuntur, aut proponuntur in medio. τὰ πομ-πεῖα κατακόπτειν. 608, 4. τὰ πομπεία ὡς ἐπεσκεύασε. 615, 2. πομπῆιον ἐπι-σμευαστής. 618, 4. b) Πομπῆιον, porticus, aut ædes publica Athenis, ubi ista vasa asservabantur. 918, 26.
- πομπεύειν] probris exagitare, conviciari, ignominiose traducere. πῖμπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἴλετο. 268, 25. b) incede cum pompa. ὅπως πομπείση ἐν αὐ-τοῖς τὴν τοῦ Διονύσου πομπήν. 522, 3.
- πομπῆ] οἱ λοιποὶ πομπᾶς πέρμωσιν ἡμῶν μετὰ τῶν ἱεροποῶν. 47, 13. δυσία καὶ πομπᾶι τοῖς θεοῖς. 300, 21. πομπῆ τῷ Διονύσῳ. 517, 24. ἢ ἐπὶ Ἀναίρῳ. 517, 26. Θαρρηλίαν. 517, ult.
- ποιεῖν] ποιῶντων αὐτῶν τῶν σκευῶν. arma-mentis navalibus a vi ventorum undarumque cassatis. 293, 4. ποιῶν τῷ ἔμου-τοῦ σώματι καὶ ἔργαζόμενος. 1045, 1. ποι-ήσαντες τὸν σῶνον τοῦτον. 1143, 23.
- πονήρευμα] ὁ τὰ τούτου σωνηρέματα ἀκρι-βέστατα εἰδῶς ἐγῶ. 123, 23.
- πονηρία] ὥσπερ ἐὼλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας. 242, 13. καὶ ἐτέ-ρας πονηρίας [scelera, facinora] αὐτοῦ συμπεληθεῖς λέγειν ἔχω. 521, 6. 522, 12. ἐν τῇ τῆς πονηρίας ὑπερβολῇ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχει. 771, 16. εἰ δὲ κἀπὶ πλὴ-εῖς τῆς πονηρίας καὶ πάλιν κἀπὶ πλὴος, καὶ με-

ταβολεύς. 734, 8.
 πονηρός] πόνηρον, ὡς Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συνοκοφάντης. 307, 21. ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων αὐτῷ εἰς τὰ πράγματα ἔδει, πονηροτέρους ἐβρίθην, ἢ ἐβούλετο. 362, 21. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα. 403, 21. ὅς, ἂ μὴ δαίς ἐκέλευεν, ἐδελοκτῆς πονηρὸς ἦν. 1120, 16.
 ποιήρας διετέθη. es sahe gefährlich um ihn aus, es ward sehr schlimm mit ihm [he seemed to be in danger, he was in a bad way]. 1364, 5. et 20.
 πόνον τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκῖν. 637, 18.
 ποριεῖσθαι ἐπὶ τοῖς ἰδιώταις. adoriri, infestare, accingi ad eos invadendum atque exagitandum. 781, 25. ἴνα μὴ περὶ ποριεῖσθαι. 1046, 13. πορευόμενοι αὐτοὶ δι' ἐαυτῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἄγχιου τὰ ἴνματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες. 1066, 23. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα. nobis in hereditatem immigrantibus. 1090, 8. ὡς ἡμᾶς εἰσὶν ὁμοσε πορευομένων. concedentes. zurücken, nachgeben [to yield, concede]. 1287, 18.
 ποροδεῖν] ποροδομένην ὄραντες τὴν ἐμὴν οἰκίαν. 1157, 11.
 Ποροδὸς] Ποροδὸν κατασκάπτειν. 248, 15.
 πορίζειν] de agricola fructus efficiente, aut de artifice opera manuum res parante fructuosas, e quarum distractione quietum faciat. 22, 26. οὕτω πολὺ τοῦ πορίζεσθαι ἴναι ἀποσχίσσασθαι. 184, 27. πορισάμενον τοὺς ἐγγυσημένους. 715, 12. τίς γὰρ οὐ ποριεῖται φαύλους ἀνθρώπους. 727, 16. ποῖον πόρον ἡμῶν πεσομένον. 805, 13. πορισμένων ἢδὴ τῶν τριάκοντα μνῶν. 894, 17. ποριεῖσθαι ῥαδίως λόγους περὶ ἀδικῶν πραγμάτων. 938, 5. εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς δικαστηρίοις. 999, 14. πορισάσθαι πολλοὺς τοὺς συνεροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τοὺς μαρτυροῦντας τὰ ψευδῆ. 1081, 19. ἐργύριον πορίζειν. 1154, 10. et 14. πορίζομένων προφάσεις τοιαύτας. 1297, 19. ἀμνηχανώτατος ὅτι χρὴ λέγειν πορίσασθαι. 1392, 17. πορίζειν τροφὴν ἱκανήν. 1432, 13. πορίζεσθαι λόγους ἐπαχθεῖς. 269, 21.
 ποριστής] αὐτοὶ πορισταὶ καὶ ταμίαι γεόμενοι. 49, 18.
 πορνεῖα] οὗτος ἄλλο ἐκρινεν ἐπὶ πορνεῖα. reum stupri egit. 403, 26. ὅσοι οὐ περὶ πορνεῖας ἐβήσαν λόγοι. 433, 25.
 πορευεῖσθαι] τούτων ὡς πεπορευμένοι κέκρικε. 414, 1. τὸν πατέρα ἠταρηνέκναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορευεῖσθαι. 612, 6. τὴν περιφανῆς ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι πεπορευομένην. 1381, pen.
 πόρρη] πόρρας ἠγόραζε καὶ ἰχθύς περιῖαν. 419, 23. παρὰ φρεῖαν — γυναικὶ πόρρη πειθόμενος. 1183, 11. ἢ τῶν πορρῶν ἐργασία ἤξει εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας. 1384, 1.
 ποροβοσκεῖν] ὅτι ποροβοσκῶν ἐξελεγχθήσεται. 1368, 3.
 ποροβοσκός] ὑπὸ ποροβοσκῶ ἦσαν. 1354, 22.

πόρος. 616, 12. ἐχθρὸς μὲν ἐστὶ τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Πausanίᾳ τῷ πόρρῳ. 1489, 4.
 πόνος] λέγουσι καὶ ἄλλοις ὡς ἄλλοι πόνος, vias parandarum pecuniarum, ὧν ἔλεσθε, ὅστις ἡμῶν ἂν συμφέρον δοκῇ. 15, 4. πόρου ἀπόδειξις. 48, 15. εἶναι γὰρ πόρον [χερμάτων puta], καὶ μέγαν. fundum, unde impensæ necessariae erogatur, eumque ingentem. 124, 25. ἐστὶν ἡμῶν πόρος, ὃν ἂν μὲν ἴναι ζητῆτε, οὐχ εὐρήσετε, ἐὰν δὲ περιεμένητε εὐρήσετε. Sic citat Hermogenes p. 416. locum, qui aliter legitur p. 184, 25.
 πόρρω] οὕτω μέχρις πόρρω προήγαγον οὗτοι τὸ πρᾶγμα. 282, 3. πόρρω που τῶν ἑμαυτῶν πεπολιτευμένων τίθεμαι. 325, 21. οὐδὲν ὄνειδος ὅτου πόρρωτέρα ἐστὶν ἡ πόλις. 499, 24. πόρρω τὸ τι τοιοῦτον ἐλπίζειν ἴναι ἐσμέν. 506, 11. πόρρω προειμένα καὶ πολὺν ἢδὴ χρόνον κακῶς διακείμενα. 772, 20. ὡρὶν πόρρωτέρω προελθεῖν ἐπίσχυτε. 1456, 13.
 πόρρωθεν] πολλὰ πόρρωθεν ἐστὶ τὰ ἴδια. 143, 11. πόρρωθεν ἐξητακῶς ἐπιμελῶς. 285, 25. πόρρωθεν προδιηγήσασθαι τὸν νόμον ὡς ἐτέθη. 1376, 23. δεῖ σκοπεῖσθαι, ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἂ πόρρωθεν ἐστὶ φυλάξασθαι. 1428, 7.
 πόσος] ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγή τῷ ἀργυρίῳ. 1216, 18.
 ποταμός] ἐκ τῆ ἐπὶ τῷ ποταμῷ μάχη. 265, 20. 300, 16.
 πότος] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιῶν πλείων τῆς μετρίας — 796, 27. b) contentio cum aliquo super computatione contracta. 1144, 26.
 πού pro πῶς. πού δὲ γένοιτ' ἂν ταῦτα. 638, 17. ἐπειδὴν ἔρηται ἡμᾶς, πού ἦτε. 1382, ult.
 πρᾶγμα, πράγματα] negotia cujusque generis, sed præsertim gravia, ardua, molesta, contentio plena, summi ad salutem aut exitum momenti, civilia, paci tuenda, bellis gerendis, litibus inter cives componendis, commerciis et contractibus accommodata; sæpe resp. universa, opes, copie, quæ cuique sunt militum, aut sociorum, fortunæ omnes, tota salus. μὴ θεῖνος ἂν πράγμασι χρῆσθαι. der sich nicht in Dinge, Welthunde finden kann [not being at home in the affairs of the world, not being up to, not understanding them]. 10, 3. παρασπάσθηται τὴν ὅλων πραγμάτων. de universa Græcorum omnium potentia, libertate, fortunis, juribus, gloria. 10, 7. τὸν σώσαντα τὰ πρᾶγματα [scil. ἡμῶν]. qui vobis statum vestrum, negotiationem, fortunam omnes salvas conservavit. 959, 17. τὰ παρ' οὐδέσσι τούτων ἀρχεῖα καὶ βουλευτήγια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων. consultationibus de salute et gloria Græcorum tuenda. 145, 17. τὴς πόλεως οὐσης ἐπὶ

τῶν πραγμάτων. in actu rerum ad salutem communem facientium. 193, 16. πρὸς οὐδὲ μὴδὲν ἔστι σοι πρᾶγμα. nulla tibi est rerum communio. 577, 13. τίς οὐκ εἶδεν, ὅσα πρᾶγματα πράττων. 960, 26. ἔσαν ἐν Ὀλύμπῳ τῶν ἐν τοῖς πρᾶγμασι. ad clavum reip. sedentium. 125, 7. ἐκφύγοι τὰ πρᾶγματα αἰτόν. opportunitates rerum a se designatarum ex animi sui sententia bene gerendarum effugiant. 236, 22. τῶν ἐκείνων πραγμάτων οὐδὲν στασιάζειν παρασκευάζομεν. de fortunis, opibus, copiis ejus, populis ei servientibus, sociis ei addictis. 157, 10. οἱ τίηκνιν τὸ πρᾶγμα, *das Ding* [the thing], *σπειρημένοι*. Significat exercitationem commutationis pecuniarum, cambiariam. 982, 2. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν. ipsa de causa, de qua nunc agitur. 1301, 11. τοῖσι μὲν ἔξεστιν ἔξω τοῦ πρᾶγματος βλασφημεῖν. infandas spargere criminationes a causa præsente alienas. 1303, 22. ἔρω δ' εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. 1317, 15. βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πραγμάσιν ἀνηλωμένοις. fortunis meis exinanitis. 1225, 3. τοῦτον πῶς εἰκὸς τῷ πρᾶγματι πιστεύειν. causa sua fidere. 1092, 6. Τιμοκράτης τοσοῦτον ὑπερείδεν ἅπαντα τὰ πρᾶγματα. omnes rationes. *alle Bedenken, Betrachtungen, Beherrigungen* [all doubts, considerations]. 702, pen. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῆ τὰ πρᾶγματα. ubi res absit, et ipsa facta. 21, 20. εἰ τοῖς πρᾶγμασιν αὐτοῖς ἀλισκόμενοι. 792, pen. ἡμεῖς δ' οὕτω πως ἄνευ πραγμάτων, sine molestia, contentione, ταῦτα λαμβάνετε εἰς τὰς ἐορτάς. 14, pen. πάνυ πολλὰ πρᾶγματα ἔσχον σκοπῶν. *es ist mir sauer geworden* [it has become troublesome to me.] 181, pen. δι' ἐμὲ εἰς πρᾶγματα φάσκω ἐμωσσεῖν τὴν πόλιν. 323, 10. τοῦτο πολλῶν πραγμάτων ἔντων, cum litibus forensibus exagitaretur, οὐ παρέστι πάποτε. 1120, 16. μέγα πρᾶγμα. homo magni momenti. 928, 6. μὴδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. nihil ad rem, incassum. 1026, 22. 1265, 7.

πραγματεία] εἰ δὲ τῶ ταῦτα δοκεῖ δαπάνης πολλῆς καὶ πίνων καὶ παραματείας εἶναι. 101, 22. μὴ κατοκνήσαι, μὴδὲ φυγεῖν τὰς ἐνούσας ἐν αὐτῇ πραγματείας. molestias, quæ studio philosophiæ insunt. 1412, 20. πραγματείας συγχρῆς περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης. 1212, 3. τοσαῦτα πραγματείας καὶ λόγοι ἐγίνοντο. 865, 17. ἐπιφανῆς διὰ τῆς πραγματείας ταύτης γενημένης. per hoc vitæ genus, per hoc studium. 1416, 2. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν. 1413, 20.

πραγματευόμενος] πραγματευομένου περὶ ταῦτα. 849, 9. μισθῆναι ἂν ἅπαντων ἀνδράσιν δικαιοσύνη ἐξ ὧν πεπραγματευταί. 930, 26. πλείστα πεπραγματευμένων τῶν τῶν ζώων ὑπὲρ ἡμῶν. qui pluri-

mum contenderim, laboraverim, desudaverim, pro vobis. 1473, 13. καὶ ταῦτα κἀκεῖνα μὴ γνώμη πραγματεύομαι. 1483, 17. ἀσχολίας ἐπὶ τοῦ πραγματεύεσθαι penuriae temporis haud permittentis aliis rebus vacare, quoniam in eo, quod agas, satis et super habeas negotii: ἀνάγκη γὰρ ἡμερεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον. 1081, 25. ὁ δὲ τοῦτο ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου ἐπραγματεύετο. 234, 4. πάνθ' ὅσα πραγματεύεται καὶ κατασκευάζεται ἡν. 135, 14.

πραγματώδης] οὐδὲν ἔστι πραγματωδέστερον, εἰ δ' ἄλληστέρον τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς. 427, 20.

πράκτωρ] qui fisco debita a debentibus exigebat, exactor. ἐγγραφῆ θεσμοθετῶν, ἑτέρα πρᾶκτόρων. 773, 18. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πρᾶκτοσιν τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον. 1327, ult. ὧν οὐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πρᾶκτοσιν τὰ ὀνόματα. 1337, 26.

πράξις] actio rei, effectio, res, quæ agitur, præsertim civilis, ad salutem civium omnium pertinens, magni momenti, ardua molitionis. ἅπας λόγος μάταιος, τῆς πράξεως ἄμοιρος γενόμενος. omnis oratio, re cassa, vana est. h. e. omne consilium, cujus effectio omittitur, inane est et nil prodest. 158, 16. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικούς λόγους ἐπιστήμην. prudentiam rerum civilium gerendarum, sive ad homines privatos, sive ad summam rerum pertinent. 1414, 15. δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εἰδοκιμοῦσι συμφέροντος τινὸς ἔργου πράξιν προσεῖναι. non satis est eos laude florere eloquentiæ, sed necesse est, ut hac cum laude conjuncta sit altera istæ, ut dicantur orationum suarum auctoritate res reip. salutare effecisse. 1425, 6. πηλικιωτὴν πράξιν, tractionem de re tanti momenti, καὶ συμμαχίαν, cujusmodi est accessio societatis tam validæ. 232, 22. ἀμέγιστον τὴν πρὸς τοῦτους πρᾶξιν γεγενῆσθαι. tractionem, negotiationem, contractum, qualis emtori cum venditore intercedit. 875, 5. κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν. callidis artibus et dolis machinabantur et comparabant effectuonem molitionis suæ, nequam illius et insidiosæ, et ad proditionem spectantis. 126, 22.

b) idem significat quæ εἰσπραξις, exactio nominum debitorum. ἡν ὁ περὶ πράξεως εἰσφορῶν ἐστίν, ἀλλ'—: 607, 13. τῶν τὰ μισθόσσημα μισθοῦμένων τὰς πράξεις εἶναι τῇ πόλει. 713, 5. 731, 25. οἷς αἱ συγγραφαὶ τὴν πρᾶξιν ἐδίδοντο τοῦ δανείου. 915, 3. τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι καὶ ἐξ ἐνὸς καὶ ἐξ ἄλλοῦ. 1296, 19.

πρᾶος περὶ τοῦτον ἦν. 1104, 1. πρᾶότεροι δικασταὶ καὶ κριταὶ γίνεσθε τῶν σπειρηγμένων. 1422, 19. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρᾶσταγμα πρᾶτερον. 1485, 9.

πρᾶότης] ἐπὶ πρᾶότητος ταπεινῶν. 1405, 15.

ὁ νομοθέτης ἦδει τὴν φιλιανθρωπίαν καὶ τὴν
πρᾶσιπτα τὴν ὑμετέραν. 716, 26.

πρᾶσιπ τοῦ ἐργαστηρίου ἡμῶν γίνονται. 967,
22.

πράττειν] exercere, agitare aliquid, effici-
cere, exsequi decreta. τὸ πράττειν τοῦ
λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον ὃν τῇ τάξει
[soil. τοῦ χρονοῦ] πρότερον τῇ δυνάμει καὶ
κρεῖττον ἔστι. 32, 17. οὐ γὰρ ἴσος πόνος
καὶ ἰδρῶς πρὸς τὸ λέγειν καὶ πρὸς τοῦ
πράττειν ἔστι. 1452, 11. ἐκὼι τῷ πράττειν,
in ipso actu et executione rerum,
οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 23. τὸ πράττειν
αὐτὸς ἕκαστος ἑαυτῷ προσήκειν ἠγήσατο.
182, 6. τοῖς δὲ πρέσβεισι τί τοῖς ταῦτα
πράξαισι; 386, 2. τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν
ἐχειροῦσσι τι πράττειν. 801, 8. τὸτ' ἐψη-
φίσεσθε τὰ ἀριστὰ μέ πράττειν. me res
agere, exercere, honestissimas. 310, 19.
εἰ γὰρ πάνθ' ἂ προσήκει, πράττοντων, οὕτως
εἶχε [τὰ πράγματα] οὐδ' ἂν ἑλπίς ἦν αὐτὰ
βελτίω γειήσεσθαι. 1440, 13. πολιτεύε-
σθαι ἐπράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copu-
lantur. 240, pen. 244; ult. item πράτ-
τειν καὶ ποιεῖν. 245, 27. 373, pen. πράτ-
τειν δίκαιον, est, aut exercere, aut de-
poscere. 218, 1. εἰρήνην. conficere. 30,
16. αἰετι μείζον τῶν ὑπαρχόντων πράτ-
τειν. meliore fortuna, quam antehac, uti,
ad opes majores pervenire. 13, 13. μι-
κρὰ καὶ φαῦλα. in rebus exilibus, jeju-
nis, et miseris esse. 37, 11. ἐπραξε δὲ
ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ πάτρια τὰ πρὸς θεούς.
1370, 1. τὰ αὐτοῦ. ὡς τῇ μὲν πόλει
ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, rerum
suarum satagere, seorsim, avulsam ab
omni reliquorum Græcorum societate,
σοὶ δ' ἐπικίνδυνον. 150, 22. πράττειν τὰ
αὐτοῦ φησὶ. sua se curare ait, negans,
alienis vacare posse. 828, 4. φιλιαν.
conciliare, conficere persuasionibus.
281, 19. τίς συμμαχία σοῦ πράξαντος,
opera tua, te operario, γέγονε τῇ πόλει;
328, 27. Φιλιππεῖδος ἔπραττε Φιλίππῳ.
studuit, factum voluit. 126, 3. ὅτι Θη-
βαίους τὰ πράγματα πράττει. ea con-
fectum it, quæ Thebani sibi confieri
impense velint. 365, 15. δὲ πᾶσι πρᾶτ-
τοντες τὰς εἰσφοράς. deponentes, exi-
gentes. 617, 24. ἠναγνίσθαι τῇ κατὰ
τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ πρᾶττομένη. in qua
nunc laboratur, ut fraudulentis et clan-
destinis machinationibus comparetur.
323, 15. ἐπραττε τὴν ναῦν μὴ δεῦρο κλεῖν.
contendit, modis et machinationibus
omnibus efficere, ut navis huc ne appel-
leretur. 888, 14. et 19. τοῖς Θηβαίοις πρὸς
μὲν τὸ τὴν χάραν κεκομισθαι κάλλιστα
πέπρακται, sie haben ihre Sachen vortref-
flich gemacht [they have managed mat-
ters admirably], πρὸς δὲ τιμῆν καὶ δόξαν
ἀσχίστα. 62, 13. τοῖς πεπραγμένοις ἐκ
τῆς εἰρήνης ἐπιτρεῖται. queri de conditione
præsente, illam pacem consecuta. 381,

26. In medio πράττισθαι, exigere,
poscere. πρᾶττόμενοι φόρους τοὺς Καρ-
χηδονίους. 506, 19. καταστήσας εἰς φό-
βον, ἀργύρον πράξεται. 786, 7. εἰ ἐπε-
πράγμην Ἄφοβον τοῦτον τὴν δίκην [id est,
τὴν καταδίκην], si mulctam, Aphobo dic-
tam, ab eo exegissem. 845, 4. ἴν' ὡς
μεγίστους μισθοὺς πρᾶττοίτο τοὺς βουλο-
μένους αὐταῖς πλοσιάζειν. 1351, 11. τὰ
πεπραγμένα, res gestæ. αὐτοῖς τοῖς πεπρα-
γμένοις φανεράν οὔσαν ἀληθῆ. 1372, 5. b)
acta, h. e. publice decreta, jussa effe-
ctui data, et probata. τὰ πεπραγμένα
λύσαι. läng stgeschehene, genehmigte,
und bisher giltig gewesene Dinge wiede-
rumstossen [to overthrow, abolish, things
done long ago, approved, and held valid
till now]. 724, 32. c) fortanæ cujus-
que, res ejus, sive ab eo gestæ, sive
quæ ei quocunque modo evenerunt.
ἐπανορθωσάμενοι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμέ-
νοις ἀδοξίαν. 12, 19. ἀγαπήσας τοῖς πε-
πραγμένοις. 13, 11. τῶν ἐκείνοις πεπρα-
γμένων τι ἐκδέχεσθαι. 61, 24. ἡ γὰρ ἀλή-
θεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ ἔσθ.
366, 21.

πραῖνοι ἐργα ὑπερήφανα. 423, 4.

πράως καὶ μὴ πικρῶς. 315, 5. πράως καὶ
μετρίως διακειμένα ἔχειν. 318, 24. ὅσω
πρᾶότερον καὶ φιλιανθρωπότερον τούτῳ δι-
λεγόμεν, τοσούτῳ μᾶλλον κατεφρένει μου.
1028, 10.

ἡ πρεσβεία] legatio. τοῦτο γὰρ εἰσι πρεσβείας
εὐθύναι. 367, 2.

πρεσβεῖον ἐτὰ πρεσβεῖα] præcipuum, præ-
rogativa, ut e. c. portio, quam filius
natu maximus, ut cohæredam quicun-
que, cui ea nominatim legata et excepta
fuit, præ aliis cohæredibus, privam sibi
tollit. voraus wegnimmt [takes away first,
beforehand]. πρεσβεῖα λαβῶν τὴν συνοικίαν
κατὰ τὴν διαθήκην ἔχειν. 955, 11. et 22.
οὐ τῷ χροῖον μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ
πρεσβεῖον ἔχοιμι τούνομα τοῦτο. 1003, 10.
πρεσβεύειν τὴν εἰρήνην. obeunda legatione
pacem conficere, conciliare. 382, 17.
ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων δευλλουμένην εἰρή-
νην πρεσβεύσαντα. 428, pen. ὅστις ἦδεταί
ταῦτα πρεσβεύειν Φιλοκράτει. 417, 26.
πρεσβεύειν, legatione fungi, εἰσὼ τὴν χρεῖ-
ρα ἔχοντα. 421, 17. πρεσβεύειν, in lega-
tione, vel, ex auctoritate legati, consti-
tuere, condicere conditiones. πρεσβεύειν
πολλὰ καὶ δεῖνά. 400, 12. 416, 9. τοῦ
τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος. 440, 17.
παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα, der mitgegebenen
Vorschrift des Verhaltens zuwider [con-
trary to decreed instructions for their
conduct], πεπρεσβευκότων. 346, 16.

πρεσβευτῆς] τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον
παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν; 342, 15.
πρεσβευτῆς μέντοι καὶ πολίτης ἡμῶν προ-
δότης, καὶ τρεῖς, οὐχ ἅπασι, ἀπολωλῆναι
δίκαιος. 374, 26. b) agens quicumque in

- robus, internuncios, interpres ab homine privato collegiove aliquo, negotii alicujus expediendi gratia, cujusmodi homines nos Factores, vel Procuratores, usurpamus. 1121, 1.
- πρέσβεις] unde πρέσβεις, legati. οἱ πρέσβεις οὐ τεύχων, οὐδὲ τόπων, οὐδὲ ὄπλιτων — κύριοι, οὐδέεις γὰρ ταῦτα πρέσβεισιν ἐγγεῖριζεν, ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων. 398, 26.
- πρεσβύτερος] πρᾶ senio prae delirans, kindisch, tudelig [childish, doting], nescius quid agat. 1171, 16.
- πρίασθαι] εἰν μὴ Φίλιππος αὐτοὺς πρήται [scil. τοὺς δικαστάς]. 78, 19. τὴν καιρὸν ἐκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 1. πρίασθαι καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχουεν δύναι. 187, 23. ἡ δὲ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω πρίασθαι τῆς ἰσῆς τιμῆς, eodem aere meliorem puellum emere, τοῦτον ἠγόρασε. 563, 7. ὄπαρον. hortum mercede conducere, ut fructus illius autumnum conducentis sint. 1253, 14. τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτοῦ πριάμενος. 1369, 20. v. Stobaei locum sub v. δίκαιοι.
- πρὶν οὗ, pro πρὶν simpliciter, aut pro πρὶν ἢ, priusquam. 217, 17.
- πρὶ] ἐμαυτῷ γ' εἰρῆσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμεν. malim hæc a me dicta esse, quam aliud quodcumque bonum mihi contingere. 1442, 16. τῶν πρὸ ὀδοῦ [id est, προύρου] τι περαινούς. rerum proficentium, expeditum. 1443, 20. οὐ γὰρ ἴσος πόνος πρὸ τε τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστί. 1452, 18.
- πράγειν] impellere blandis verbis, lenociniis orationis, ad rem, quam nolis, invitum permovere, pertrahere ulterius, quam tu velis, aut te deceat, illicere, pellicere, ut si aura navem prorsum agat, aut vitulum præteusa fronte pertrahas ad stabulum, aut torculari promoveas nescio quid, fortschieben, weiter schrauben [to urge on, force forward]: et in passivo, eveli, ultra verum et rectum, ab impostura persuasionis, aut ab affectu concitatione abreptum. Ἐκαστον εὐρήσετε πολλὰ προημέμεν, ἃν οὐκ ἐβούλετο, πράξαι. 63, 2. ὡς ἄρα ἐγὼ προήγαγεν ἡμᾶς ἀξία τῶν προσόνων φροσύν. 296, 24. οὐ δὴ ποιῶσω τοιούτων οὐδὲν, οὐδὲ προαχθῆσομαι. 316, 12. εἰς ἃ προήχασιν τὴν πόλιν. 346, 24. ἐπειδήτερ εἰς τοιούτους προήχθην τοὺς λόγους. 349, 26. κἂν ἄρα εἰσπῆτι τι καὶ προαχθῆσθε ἐπαγγελιασθαι. 354, 11. πρὸς ἴσιν, καίνας ὑπερβολὴν ὁ ἴμενος ἡμᾶς πράγει. 463, 12. πράγειν ὡς πτωχευτάτους εἶναι τοὺς πολίτας. 603, 10. εἰς τοῦτο προήχθητε εὐκλείας καὶ βραδυμίας. 618, 1. πράγειν ἐμαυτὴν τούτω εἰς ἀπίχθειαν. 621, 5. εἰ ἴσιν ἀισχύνην καὶ ἀδοξίαν προήγει τὴν πόλιν. 772, 5. ἵνα μὲν, καὶ ἵνα μὲν, ἵνα μὲν, ἵνα μὲν ἀγώνται. 1262, 21. τοῖς πράγουσιν εἰς πικρίαν καὶ λυμύτητα τὴν πόλιν, πείθεσθαι.
- b) producere, ut maceriam ulterius in viam publicam, weiter hinaus rücken [to move farther out]. τὴν αἰμασιᾶν προαγαγίντες, στενωτέρων τὴν ὄδον πεποιήκασι. 1279, 13. c) perducere, bis wohin treiben [to bring to such a pass]. εἰς τοῦτο ἤδη προημέμεν τυγχάνει τὰ πράγματα. 66, 1. τὸ πρᾶγμα εἰς τοῦτο προήκτο. 970, 8. ἕως εἰς τὴν νῦν ζωσαν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. 1392, 13. τὰ δ' αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἦκει. 1404, 2. ἐπι καὶ νῦν ἐπινοήσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ ζήτησον. 1447, 2. d) procedere, fort gehen, weiter kommen [to go on, proceed further]. ἐπὶ πολὺ προάγει τῆ τε βίᾳ καὶ τῆ ὀμότητι, 289, 9. In medio, idem quod in activo, a) pellicere, impellere. οὐτ' ἐλπεις, οὐτε προηγέτο. 325, 10. 1458, 11. ὄρα, ὅπως μὴ προαζώμεθα τοὺς — εἰς ἀνάγκην πελείμου. 60, 19. b) serpere, latius perambulare, gliscere, procedere. ἐπειδὴ δὲ ταῦθ' οὕτω προήγετο. 426, 7. c) educare liberos, instituire genere quodam morum. εἰ γὰρ οὕτω τοὺς ἑαυτοῦ προήκται παῖδας. 1264, 3.
- προαγορεύειν τὸν πόλεμον. 157, 20. diem dicere, denunciare, ut certa die locoque in foro ad causam dicendam adsint. 1160, 20. μέλλοντας γαρμείν προηγέουον αὐτῆ. 1354, 20.
- προαγωγή] lenocinium. Kuppeley [a playing the pimp]. εἶθ' ὅν ὄρατε ἐκ προαγωγῆς ἡμῶν ὄνα φίλον. non sponte sua, sed illicitum spe lueri. 678, 19.
- προάγων] ab ἀγων, præludium certaminis. προάγωνας ἑαυτῷ κατασκευάζων τῆσδε τῆς γραφῆς. 611, 3.
- προαιρέσθαι] μὴ, περὶ σοῦ τὰ προσήκοντα λέγων, τοὺς οὐ προσήκοντας ἐμαυτῷ δέξω προεῖσθαι λόγους. 270, 18. τῶν πλείστων οὐδὲ ὄνα προήκοντα, μετρίως ἐνεργεῖν δυναμένων. 1407, 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προεῖσθαι. 1429, 5. Conf. locum e Stobaei p. 104. supra relatum sub v. δίκαιοι. ἀλυσιτελεῖς τὸ προεῖσθαι τὰ τοῦ δήμου. se reip. gerenda dedere. 1482, 1. ἐπειδὴ τὴν εἰρήνην ἐποιήσατο ἡ πόλις, σιτέψασθε, τί ἡμῶν ἐκάτερος προεῖλετο. (citat Marcell. ad Hermog. p. 182. 38.)
- προαιρέσις] voluntas, delectus, propositum, meta ad quam contenditur, studium, secta quam tu conseceris, via, ratio. οἱ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, scil. ἐχόμενοι. qui cum Philippo faciunt, sectam ejus sectantur. 132, 18. τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ὑπὲρ αὐτῆς τῆς προαιρέσεως ἐχθραν. odium dominationum, si ob aliud nihil, ob ea certe vel sola, ad quæ hujusmodi paucorum principatum contendunt. 168, 19. πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολι-

ταίας, multæ quæ essent viæ atque rationes ei sequendæ, si quis decrevisset operam suam reip. gerendæ addicere, τὴν περὶ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις εἰλόμην ἐγὼ, so wühlte ich mir das Departement der Griechischen Agelegenheiten [I chose for myself the department of Greekstate-affairs], partem eam mihi delegi, quæ versatur in gerendis rebus iis, quæ nostræ reip. cum aliis Græcis populis communes intercedunt. 245, 5. ἡ προαίρεσις ἢ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο. 257, 7. ἐν οἷς τὴν προαίρεσίν μου σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ συμβάντα συκοφάνται. 292, 16. ἡ προαίρεσις αὐτῆ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 19. μὴ τῇ προαίρεσει τῶν κοινῶν, in studio partium quoad res ad salutem publicam spectantes, ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τεπάρχθαι. 325, 8. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τὴν τοῦ πρωτεύου προαίρεσιν διαφυλάττειν. propositum hoc nunquam ex oculis dimittere, ut contendas populo tuo laudem hanc salvam conservare, ut habeatur generosus, et princeps Græciæ. 331, 25. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἀπιστος ἦν πρὸς Φίλιππον. 349, 14. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαίρεσει ζῶσιν. his, qui tota vita nulli alii rei student, quam ut rem faciant. 662, 17. ἂν ὅμοιος ἐκείνος τούτῳ τῇ προαίρεσει τοῦ βίου, genere et instituto vitæ, quod sequendum et tenendum sibi proposuerunt. 666, 21. μελαγχολᾶν δοκῶν ἅπασι τῇ προαίρεσει τοῦ βίου. ob mores. 1183, 9. 1401, 17. δεῖ δὲ τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ [libelli] πρῶτον εἰδέναι die Absicht, den Endzweck [the aim, the object]: εὐλεταί μὲν γὰρ —. 1401, 3. οὐδένος εὐδοκίμει πράγματος ἡ προαίρεσις, εἰ μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέροι. nullius rei delectus, consilium, institutio, susceptio laudatur, nisi ejus exitus quoque conducatur. 1457, 12. τότε ταῖς τοῦ δήμου προαίρεσιν προσέειπεν ἑαυτοῦ. studiis, partibus, emolumentis plebis quærendis sese dedit. 1475, 1. οὐδ' ὄτι ταύτην τὴν προαίρεσιν [Partie [line of life], sectam, genus studiorum] ἀσφαλεστέρην οὖσαν εἴωρα. 1475, 4. οὔτε τῆς ἄλλης προαίρεσεως τῆς ἡμετέρας ἀκόλουθον ἂν φαίνω. euren übrigen Gesinnungen, und dem von euch bekannten Gemüthscharacter gemäss [corresponding with, agreeable to, your other opinions and acknowledged way of thinking]. 1477, 1. ἀναΐδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. studium malaram artium, in quod civitas eam delectu, volens sciensque exarsit. vorsetzliche, geflistentliche Ruchlosigkeit [deliberate, wilful profligacy]. 1478, 27. ἐν δὲ προαίρεσει χρηστῇ, in studio bonarum artium, καὶ βίου σώφρονι. 1479, 1. ἐκ προαίρεσεως καὶ βουλήσεως. opera data,

scientes, volentes. 1097, 22. ἂ γὰρ καταράσαιν' ἂν τις αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαίρεσεως ποιεῖ. 1489, 2.

προαισθάνεσθαι ἐκ πολλοῦ. 246, 7. προαισθανομένου μηδενὸς ἀνδράπου. 702, 6. τοὺς ἀντειπόντας ἂν, εἰ μὴ προαῖσθαι, λάθοι. 711, 22. προαισθόμενοι ἐπιόντας τοὺς Λακεδαιμόσιους. 1380, 14.

προακούειν] περὶ ἂν βέλτιον ἡμᾶς προακούσαι. 604, 7. γενήσεσθε γὰρ εὐμαθέστεροι πρὸς τὰ λοιπὰ, ταῦτα προακούσαντες. 705, 12. πρὸς δὲ τοὺς τοιοῦτους λόγους βέλτιον προακηκοέναι μικρὰ πάντας ἡμᾶς. 759, 26. 955, 1.

προαλῶναι] prius, vel ante te, condemnatus fuisse, superiori ætate. εἴ τις ἐκείνων προήλω, σὺ τὰδε οὐκ ἂν ἔγραψας. 595, 17.

προαναγεῖν] τοὺς χρόνους εἰ μὴ προανῆλε τῆς πόλεως. 398, ult.

προαναλίσκειν] vorschiessen, vorstrecken, avancer [to advance, lay down for], sumtus ab altero faciendos, ejus loco et nomine de suo erogare, quas postmodum debitor creditori refundat. 1031, 14.

προαναρπάζειν] actorem de medio tollere, priusquam is actionem ordiri potuisset. 555, 24.

προαπέρχεσθαι] προαπεθόντων πρότερον τῶν στρατιωτῶν. 1188, 24.

προαπεχθάνεσθαι. 179, 11.

προαπολλύναι] προαπολάων ἐφ' ἃ ἐκπλέομεν. quarum rerum causa classes paramus, eæ prius pereunt, quam e portu evehamur. 50, 24.

προαποστελλειν κήρυκα. 392, 15.

προβαίνειν] εἰς τοῦτο προβιβάζομεν ἔχθρας. 163, 2. προβαίνοντος χρόνου. 1247, 18.

προβάλλεσθαι] in Medio, pro se obtendere, tenere projectum scutum, unde notio defendendi, sive sui, sive alterius. προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὐτ' ὄδον, οὐτ' ἐθέλει. 51, 27. ἐγγχεῖν ἅπασι τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα προβαλλόμενος, φέξειν δ' ὅτι, ἂν ὁ θεὸς διδῶ. 258, 23. τούνομα μὲν τῆς εἰρήνης ἡμῖν προβάλλεται. ostentat, objectat, aut pone nomen hoc refugit, sub eoque latitat. 112, 26. τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν τὴν συμμαχίαν ταύτην. se munivisse hac societate, eaque Philippo opponenda impetum ejus elasisse atque fregisse, veluti moles portæ objectæ undas rejiciunt a tempestate illis, aut subicæ pontibus præductæ sustinent atque comminuunt tabulata glacie congelata, eoque pontes ipsos tumentur atque salvos conservant. 293, 20. ταῦτα προβαλῆσθαι ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς. 325, 27. ἐκ μὲν θαλάττης προβαλέσθαι τὴν Εὐβοίαν πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐκ δὲ μεσογαίας τὴν Βιωτίαν —. 326, 1. νῦν δ', ἤμῃ, τούτου προέβληται! Etlocumtes etc. president ipsi, presidio suo eum

tuentur. sic haben sich vor ihm hingestellt, als ein Schirm, oder als eine Wehrmauer, oder als eine Palisade [they have placed themselves before him as a protection, or as a bulwark, or as a palisade]. 560, 2. περιβέβηται Πλουτάρχου. er nimmt den Plutarchum in seinen Schutz [he takes Plutarch under his protection]. 579, 2. nisi potius περιβέβηται separandum est a Πλουτάρχου, atque hoc nomen proprium cum προξενίῳ copulandum, ut sit sententia: nuncupatus honori gerendo, vel creatas est Midias. tum, proxenum Plutarchi agit. Hinc videtur explicanda illa difficilis et perobscura dictio: τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ τῆς πολιτείας, τὴν περιβέβητην καὶ ἀσπειστον πρὸς Φίλιππον. cum inexpugnabili contumacia et implacabili odio resistentem Philippo. 349, 15. b) sistere, coram praesentem exhibere, sive semet, sive alium, presentire [to present]. unde nata est gemina notio, altera, semet honoris candidatum gerendi, munus uliquid ambiendi: altera, reum aliquem faciendi, nomen ejus deferendi, corpusque ipsam in judicium adducendi, item testem ad judices producendi. ἔστω δὲ ὑπόδικος τῶν ψευδομαρτυριῶν ὁ μαρτυρήσας καὶ ὁ περιβαλλόμενος, scil. τὸν μάρτυρα. qui produxit testem, eumque ut idoneum auctorem judicibus commendavit. 1132, 5. 1139, 10. περιβαλλόμενος, offerens, oggerens et obrudens semet ipsum, καὶ κελεύων ἑαυτὸν χειροτονεῖν εἰς τὰ Διούσια ἐπιμελητήν. 519, 16. τοῦτον προὔβαλλετο, schlug ihn vor [proposed him], edito nomine ejus, commendabat eum, ἐσὼν τὴν τοῦ σώματος ἀήρωστίαν, ἴν', ἔφη, συνδικῆ μοι. 750, 10. ὃν οὗτος προὔβαλλετο διαιτητήν. 1021, 17. προβληθεὶς πυλαγῶρας οὗτος. denominatus, designatus, nuncupatus, delectus. 277, 1. c) deferre nomen alicujus de injuria data, reum facere, accusare, praesertim actione illa peculiariter περιβολὴ dicta, insectari. περιβαλλόμενος ἀδικεῖν τουτοῦ περὶ τὴν ἱερῆν. 514, 6. et hoc significatio saepius occurrit usurpatum in illa Midiana. τοῦτο [id est, παρὰ, vel κατὰ τοῦτο] αὐτὸν ἐγὼ προὔβαλόμην, καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον εἰσέτε νῦν ἡμεῖς. 523, 21. περιβαλλομένου αὐτὸν Μενίππου. 571, 16. τοῦτ' ἐδοκεῖ δικαίον ἔχειν ὁ περιβαλλόμενος λέγειν. 572, 14.

πρίβηται] ἑτέρας δὲ τις ἦκεν ἔχων πρίβητα, ἄλλος δὲ τις ἵππους. 426, 3. ἃ δὲ φησι φυλάττειν πρίβητα, αὐτὸς κατεστειν. 782, 9. ἀλλὰ μὴν τοὺς γενόμενους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δῖν κατακίπτειν. 782, 15. ἰλδῶν, repentina invasione, τὰ πρίβητά μου λαμβάνει ποιμανόμενα, von der Weide weg [from their pasture], πεντήκοντα μαζακά [nisi potius μάλισσα leg. est, 50

admodum], 1155, 3.

περιβλήμα] velum, operculum, latebra, praetextus. οὐδὲν ἄλλο ἔστι τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τοῦ τέπου. ein Feigenblatt die Blösse seines bösen Herzens zubedecken [a figleaf to cover the nakedness of his bad heart]. 1122, 21.

περιβολή] munimentum, propugnaculum. περιβολὰς ἑτέρας εὐρέσθαι. 218, 21. sed alii προσβολὰς dant. b) περιβολαὶ in foro Attico dicebantur actiones in eos, qui dierum sacrorum majestatem violassent pacemque turbassent aliquo crimine, seu ansu, quod cum alio tempore liceret, illis tamen diebus vetitum per leges esset. ἀναγνάσεται ἡμῖν τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσιν αἱ περιβολαί. 516, pen. 517, 4. et passim locorum in or. Midiana.

περιβολος] ἀνάγκη τοῦτοισι ὡς περιβολοῖς, προσπαινώντας ὑστερίζειν. 104, pen. πρὸς οὓς ἔχοντας αὐτὸς λιμένας καὶ περιβόλων ἐνέπλησας, πρὸς τοὺτους μὴ προσορμίζου. 795, 14.

προβουλεύειν] διαρῶν προβεβουλευμένοι. munera, de quibus dandis decretum prius SCTo fuit, quam ea de re ad populum rogatio ferretur. 243, 5. προβουλεύσειεν ἢ βουλὴ ἐξίεναι. senatus proposito SCTo edixit exitum in castra. 567, 4.

προβούλευμα] προβουλεύματος οὐδὲν ἐνταῦθα δεῖ. 594, 27. προσήλθε τῇ βουλῇ. προβούλευμα ἐγράφη. 703, 17. ἀκρόν ἔστι τὸ ψήφισμα. προβούλευμα γὰρ ἔστιν. ὁ νόμος δ' ἐσπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψήφισματα. 651, 15. κατὰν περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος εὐθὺς ἂν ἀπελογούμεν. ubi rogatio Ctesiphontis de aurea corona Demostheni decernenda significatur. 228, 7. ψήφισμα, si quid a plebe ratum nondum fuisset habitum, id προβούλευμα manebat. hinc est, quod p. 266, 12. προβούλευμα appellet id idem, quod modo versu 11. ψήφισμα dixisset.

προγίνεσθαι] ἐν τοῖς προγεγενημένοις καιροῖς. 255, 22.

προγινώσκειν] προεγνωσμένους ἀδικεῖν. praedicio datae injuriae notatus. 861, 23.

πρόγονος] abavus, avi pater. 1056, 22. et 33. οἱ πρόγονοι, majores, οἱ ἐπανιόντες τοὺς πρόγονους ἡμῶν. 1423, 2.

πρόγραμμα] τῶν πρέδρων, τῶ προγράμματος, τῆς εἰκοστίας. 772, 15.

προγράφειν ὄρον. 633, 2. προγράφειν τοὺς πρυτάνεις αὐτῶ τῶν κρισῶν ἐπὶ δύο ἡμέρας. ut biduo post adesset ad judicium. 1151, pen. ἐξήλοθμεν εἰς Πάνακτον φρουρῆς προγραφέισης. publice proposito edicto, ut illuc exiremus, ad ibi praesidatum agendum. 1257, 5.

πρόδηλος] εἰ μὴν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα. 293, 26. 294, 26.

προδιαφθεῖρειν τοὺς κριτάς τῶ ἀγῶνι. 520, 26. προδιδάσκειν] idem, quod simplex. ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα διδασκάλων προδεδιδαγμένους.

32, 21. ἐθίζειν καὶ πρὸς δίδασκεν ἰσθὶν ὡς πλείστους ἀδικεῖν ὑμᾶς. 767, 14. τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα πρῶτος ἔχειν, προδιδάσκει ἐτέρους ἀδίκους εἶναι. 1231, 26.

προδιδόναι] οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόνου συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει. 241, 14. ὑμεῖς μὲν οὐδένα πάποτε προδύδακατε φίλον, Θετταλοὶ δὲ οὐδένα πάποτε ἔντινα οὐ. 657, 24. οὐ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδεδώκας. 795, 12. τὸν ὀφθαλμὸν αὐτὸν προδιδόντα. dass seine Augen ihn verliessen [that his eyes betrayed him], id est, dass sein Gesicht ihm ablegte [that his eye-sight failed him]. 1239, ult. ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδάκτι, τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. δεινὸν ἡγούντο τὴν ἐκείνου προδοῦναι προαίεσιν. ab ejus moribus, institutis, studiis desciscere. 1397, 25.

προδοιηγείσθαι. 1345, 10, 1376, 23.

προδοικεῖν] προδοικῶντο. prius adornatum fuerat atque constructum. 625, 5.

προδοσία] crimen proditiōnis. ἐνοχος ἔστω τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίαις. 238, 11. προδοσίας ἀλοῦς τρία τάλαντα ἀπέτισε. 740, 14. Conf. 1344, 1.

πρόδοσις] Handgeld [an earnest, smart-money]. manupretium, æs, quod militi e. c. recens conscripto, ad fidem pacti contracti firmandam, arrhæ loco in manum datur. δωρεὰς καὶ προδόσεις αὐτῶν ἐνάστω δούς μεγάλας. 1208, 16. 1210, 10.

προδοτής] οὐδεὶς τῷ προδοτῇ συμβούλῳ περὶ τῶν λοιπῶν ἐτι χρεῖται] impostero, postquam ejus opera semel usus est: οὐδὲν γὰρ ἂν ἦν εὐδαιμονέστερον προδοτοῦ. 241, 16. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεσθὴ γέγονε προδοτῶν. 242, 1. ὥσπερ οὐχὶ τοὺς ἀδικούντας τοῦτων ὄντας προδοτάς, [scil. τῶν ἀλῶν, τῶν σπενδῶν, καὶ τῆς τραπέζης]. 400, 18. ὅς τῶν εὐτυχεύοντων ἐστὶ κίλαξ, καὶ ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδοτής. 1121, 6.

προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι δίδοναι. jus in primo cuneo, seu primario scamnorum ordine sedendi. 256. 7. προεδρία, pro prerogativa, honore præcipuo. Plutarchus in vita Æmilii Pauli circa finem (ll. 191, ult.)

προέδρος] τὸν προέδρον ὃν ποτὲ φασιν ἐν ὑμῖν πληγῆναι. 525, 26. τοὺς δὲ προέδρους, principes prytanum, οἳ ἂν τυγχάνωσιν ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ προεδρεύοντες. 706, 20. τοῖς προέδροις, οἳ κεκληραμένοι καθίζουσιν ἐξ ἑμῶν. 728, 27.

προεδρέναι] πρότερον τοὺς λόγους, οὓς ἂν ἕκαστος εἴπῃ. 1445, 23. ἐκτιθέναι κελεύει τοῦ προεδρέναι πάντας. 711, 20.

προειπεῖν] προειρημένον, cum esset indicum, denunciatum, ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν. 618, 9. προειπεῖν τῷ κτεινάντι ἐν ἀγορᾷ. qui occideret aliquem, ad eum adeunto in foro, coram multis testibus, eique denunciatio, ut impostero se soroque universoque territorio Attico

abstineat, emigret, cum minis, si contra fecerit, actionis homicidii in eum institutuendæ. 1068, pen. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίου φόνου [δίκην subaudi]. dixit ei diem de homicidio, in Palladio ob-eundam. 1348, 11. προεῖρηται μὲν ἂ μέλλω λέγειν ὑπὸ ἄλλων πρότερον. jam dudum ante me alii quoque hæc eadem oratione executi sunt. 1391, pen. ταῦτ' οὖν φυλαττόμενος, legislator ταῦτα προεῖπε, καὶ ἐπὶ πρὸς τοῦτοις. 711, 15.

προεισάγειν] προεισηγμένου ἑμοῦ [scil. πρὸς τοὺς φράτορας]. 1004, 6.

προεισέρχεσθαι. 840, 5.

προεισφέρειν] ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν προεισενεγκεῖν. largitiones, contributiones spontaneas, gratuitas, dare pro se, et pro aliis, qui jam non possunt, sed postmodum facti locupletiores refundunt. vorstrecken, vorschiesen [to advance]. 185, 15. ἡμεῖς οἱ προεισφέροντες. 564, 8. ἄγειν εἰς τοὺς προεισφέροντας, adigere ad necessitatem pro aliis indigentibus in antecessum dependi. 1046, 24. προεῖσθηγκα μέρος οὐκ ἐλάχιστον τῶν χρημάτων. 1208, 25.

προεισφορὰν ἂν μὴ κομίζηται. si minus recuperet id, quod in antecessum pro alio jam debente, sed dependere non valente, dependerit. 977, 19. ἔθνηκα πρῶτος τὰς προεισφοράς. 1209, 3.

προεκλέγειν] καὶ ταῦτα προεξειλεγμένα. dudum ante, quam tu ad exigendum veneris, ab aliis exacta et redacta, vel ante statutam depensionem diem. 305, 18. τὰ μὲν εὐπόρα ὑφ' ἑτέρων προεξειλεγμένα. 1209, 6.

προεξαγγέλλειν. 419, 15.

προεξανίστασθαι] εἰ μὴ προεξανέστημεν ἡμεῖς. paulo ante consurrexissemus. 282, 2.

προέρχεσθαι] εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ πρᾶγματα μοχθηρίας. 29, 17. οἱ προελήλυθεν ἄνθρωπος ἀσελγείας. 42, 25. τοῦ ταῦτα οὕτως αἰσχυρῶς προελήλυθαι, id est, εἰς τοῦτο αἰσχυρῶς. 688, 17. εἰς ὑψηλῆτος τάξιν καὶ σχῆμα ἢ πόλις προελήλυθε. devenit, 690, 22. εἰς τοῦτ' ἀναισθησίας καὶ τόλμης προελήλυθασιν. 757, 7. προελθόντος εἰς τοῦτο τοῦ πράγματος. 1253, 7. ἐκ τῶν τοιούτων λόγων καὶ ἐλπίδων εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ παρόντα μοχθηρίας. 1419, 10. προέρχεσθαι pro παρέρχεσθαι, prodire ad concionem, agendi ergo cum populo. 1459, 14. ἄξιν δ' ἰδεῖν, ἐφ' ὅσον φρονήματος ἦδη προελήλυθε. 557, 24.

προελαβεῖσθαι. 798, pen.

προεπωροῖσθαι] de pecunia prius comparata et præsentē, quam ejus usus sit. 731, 3.

προέχειν] πολλῶν προέχει πρὸς τὸ — πράττεσθαι. multis partibus nobis est superior, nos post se relinquit. 10, 14. πλεον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ κάλλει, τῶν ἡλικιωτῶν. 1401, 6. ὁ δανειζόμενος ἢ

παντὶ προίχει ἡμῶν. 1203, 2. v. προί-
σχεν.
προυγεμῶν. 313, 27.
προίκειν] ὄρω τὰ πράγματα εἰς τοῦτο πρού-
κοντα. 28, 5.
πρόβεισι] τῆ πρόβεισι τοῦ τετελευτηκότος
παριναί. expositioni ad spectandum.
1071, 21.
προβεςμία] præscriptio, terminus rei a
lege præfinitus, ultra quem copia rei
negatur. 269, 4. προβεςμίας νόμος, id est,
ὁ περὶ τῆς προβεςμίας. 952, 19. ὡς εἰ-
καστῆ ἔτι λαγχάειν ἐστὶ δίκαιον, τοῦ νό-
μου πέντε ἐπὶ τὴν προβεςμίαν δεδωκότος.
993, 4. προσκαλιέσθω [τοῦτον] ὃ μήπω ἢ
προβεςμία ἐξήκει. 1055, 4.
προδυμία] εἰ τὴν αὐτὴν παρικόχημα προδυ-
μίας. 11. 14. ἢ ἡμετέρα προδυμία τοῦ
σπαντῆς ἀξία, καὶ οἷαν ἂν τις εὐξαιτο.
1457, 8.
πρόδυμίας ἐστὶ ποιεῖν ὅτι, ἂν δυνηθῆ ἀγαθόν.
243, 22.
προϊδὲν] προῖδεν ἕκαστος ἡμῶν ἐκ πολλοῦ χρό-
νου τίς χορηγός, ἢ γυμνασιάρχος τίς φυλῆς
ἐστὶ. 50, 13. πολλὰ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν οἱ
Ἰουδαῖοι, ἂ τότε εἰ προῖδοντο, οὐκ ἂν ἀπό-
λοιο. 128, 18. μὴ προῖδόμενος τὴν ἐξ ἐκεί-
νης τῆς ὀφείας ὑποφίαν. 413, pen. προῖδέ-
σθαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ ἐκείνου. 664,
17. οἱ νόμοι καὶ τὰς ἀναγκάιας προφάσεις
ὅπως μὴ μείζους γένοινται προῖδοντο. 1262,
17. τοσοῦτω δεῖ μάλλον προῖδεῖν, ὅπως εἰς
δέον καταχέσσεσθε αὐτῇ. 1457, 10. τοῦδ'
ὑπὲρ εὐσεβείας ὅλης τῆς πόλεως προῖδάν.
628, 17.
προῖναι (ab ἰέναι)] procedere. ὡς δὲ προίει τὸ
πῶγμα [compositio], καὶ διεθερμαίνοντο.
402, 23. προῖντος τοῦ λόγου διδάξω.
1216, 27.
προῖναι, προῖσθαι (ab ἰέναι)] μὴ μόνον πό-
λεωσι καὶ τόπων, ἂν ἡμῶν ποτε κύριοι, φαί-
νεσθαι προῖεμένους, id est, προῖντας. 18,
15. τὸ παρὲν αἰε προῖεμένοι. e manibus
dimittentes. 11, 23. εἰ δὲ προῖεόμεδα
καὶ τοῦτους τοὺς ἀνδράποισ. 12, 20. προ-
ῖεσθαι καθ' ἑκάστον αἰε τι τῶν πραγμάτων
ὡς ἀλυσιτελεῖς. 13, 8. οὐκ οὐκ προῖεντ' ἂν
ἐκρυτοεῖς εἰς τοῦτο. non facile se demittant
in hoc [discrimen belli]. 61, 4. τῆς ἰδίας
ῥαθυμίας ἕνεκα τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας ἄπαν-
τας εἰς δουλείαν προῖσθαι. 138, 6. παρ' ἃ
τομίζω βέλτιστα τῆ πόλει, προῖσθαι τισὶν,
punitur, cōpiam facere nonnullis,
ἡμῶς ἔξαπατήσας. 202, 25. 1424, 11.
πάν, ὅτι, ἂν βουληθῆ μέρεσ ἢ τύχη τοῦ
σώματος ἀφελίσθαι, τοῦτο ῥαδίως καὶ ἐτοί-
μως προῖεμεν. 247, 14. προῖσθαι ταῦτα
φιλιππῶ. 249, 4. προῖσθαι τοὺς ἀδικου-
μίους. prodesse. 257, 15. 258, 16. ἐφ'
εἰς ἀπὸ τῶν ἰδίων προῖτο. largiebatur.
264, 23. προῖσθαι τὰ κοινά. temp. pes-
sum iro sinere. 271, 24. πολλῶν καὶ με-
γάλων πραγμάτων κερὰ προῖνται τῆ πό-
λεωσι. perierunt per socordiam transmissa.

343, 19. ἵνα μηδὲν ἐναντίον μηδὲ ῥῆμα
πρόνται φιλιππῶ. ore emittat, projiciat.
377, 11. οὐδαμῆ προῖοντο ἑαυτοῦς. se, h.
e. dignitatem suam, partesque a rep.
sibi impositas, nusquam, nulla in re
prodebat. 384, 15. εἰ δὲ οὐτε χρήματα
ἔχοντες μὴ προῖοντ' ἂν, πῶς ἡμῶν καλὸν τὸν
ἔρκον προῖσθαι. 582, 25. δοιμάτιον προῖ-
σθαι. fahren lassen [to let go]. 583, 20.
οὐχὶ προῖονται τούτοις τὰς πράξεις. 605,
1. τὰ προῖεμένα πόρρω, quæ socordia ve-
stra passi estis ad longinquum corru-
ptionis spatium procedere, h. e. funditus
deformari et prolabi, καὶ πολὺν ἤδη χρόνον
αἰσχυρῶς καὶ κἀκὼς διακειμενα βελτίως ποι-
ῆσαι. 772, 19. προῖνται [si geben her,
to give towards] τῶν σφετέρων οὐδὲν εἰς
ταῦτα. 1229, 18. προῖονται τὰ ἑαυτῶν
ἔτοιμότερον οἱ δανείστονες. 1297, 14. τοῖς
προῖεμένοις ἐπ' ἀργυρίω τοὺς νόμους. 1329,
12. πάσας τὰς κατηγορίας προῖσθαι. cri-
minationes missas facere. 1426, 2. μόλις
γὰρ οὕτως ἐλπίς ἐκ πολλοῦ [scil. διαστή-
ματος] διακόντας τὰ προῖεμένα ἐλεῖν δυνη-
θῆναι. 1440, 7.
προῖκα τὰ πράγματα κρίνω. gratuito non
mercede corruptus, 60, 2. πότερον χρη-
μάτων προσβυεῖν προσίκει, ἢ προῖκα —
ἀδαυροδικῶς. 413, 19. σπουδάζουσι μᾶλ-
λον, ἢ προῖκα ἂν τις ἡμῶν πράττων. con-
tendunt hac in re acrius, quam vestrum
quisquam facturus sit, gratuito qui fa-
ciat. 1233, 19. πότερον προῖκα λέγειν αὐ-
τοὺς ταῦτα οἴσθε. 1419, pen.
προῖξ] dos, quæ mulieri nubenti additur.
προῖκα παρ' αὐτοῦ ἐπιδοῖς, ἢ ἤδη πολλοὶ
πεποικῆκασι. 1118, 4. προῖκα ἐπ' αὐτῇ δέ-
δοκε τριάκοντα μνᾶς. 1362, 8. εἰ ἂν ἀπο-
πέμπη τὴν γυναῖκα, ἀποδοῖναι τὴν προῖκα.
εἰ ἂν δὲ μὴ [scil. ἀποδοῖ τὴν προῖκα], ἐπ'
ἐνεία ὀβολοῖς τοκοφορήει. 1362, 26. προῖκα
ἰκανὴ ὁ νόμος αὐτῆ συμβάλλεται. 1383,
26. ἐν προῖκῇ τιμᾶν. Sachen, Effecten, als
baares Geld anschlagen, und als einen
Theil der Mitgabe anrechnen [to value
goods, effects, as ready money, and reckon
them as a portion of the dowry]. 1156,
15. ἑκατὸν μνᾶς ἐπιδοῦνας τῇ θυγατρὶ.
quæ erat ingens dos. 1121, 21. προῖκα
πέντε τάλαντα αὐτῷ γράψαι. 1124, 2.
προῖσθαι] stare, vel se collocare ante ali-
quem, vel coram aliquo. vor einem ste-
hen, oder vor ihm hintretren [to stand, or
advance, before one]. ἀπὸρῶ, τί πρότον
εἶπω] προῖστάμενα γὰρ [subaudi ἐμοῦ]
πάντα εἰς ἓνα καιρὸν δύσκριτον καθίστησί
μοι τὴν ἀρεσκῆν αὐτῶν. 1393, 19. unde
notio principatus. Nam προῖσθαι est
quoque, præesse alicui, cum tueri, at-
que regere, res ejus curare et mode-
rari. τὸ προῖσθαι τῶν Ἑλλήνων — πε-
ριέργον ἐπέσθητε εἶναι. 143, 15. τῶν ἡμε-
τέρων δικαίων προῖσθαι. 700, 22. προῖ-
στάμενον Ἀφῆβου ἐπ' ἀπιστησῆσι τῶν

ἐμῶν. *er nahm sich des Aphobii an* [he took the part of Aphobus]. 865, 7. *προστάντες τοῦ πράγματος. causa ista ad curam tutelamque suam recepta.* 869, 2. *παρεῖχον ἐμαυτὸν, πολιτευόμενον, in tractatione reip., οὐδεμιᾶς ὀργῆς, οὐδὲ δυσμενείας οὐδ' ἀδίκου πλεονεξίας, οὔτε κοινῆς, οὔτ' ἰδίας, προϊστάμενον, nullius me gessu patronum, neque hominis privati, neque factionis, quem, aut quam, seu iracundia stimularet, seu simulatas accenderet, seu cupiditas improba agilarret.* 1469, 14. b) *collocare aliquem aute se, pone tergum ejus se abdere, vel latitare. einen vor sich treten lassen, hinter einen sich flecken* [to put another before one, to hide one's self behind another], unde gemina notio, altera præficiendi, altera prætexendi. *προσθησάμενος τοῦτους, weil er sich hinter sie gefleckt* [under the mask of their name], per eos, personis et nominibus eorum abutens, clam, tectus et ignoratus agit partes suas, *er treibt seine Sache durch sie* [he carries on his own affairs through them]. 1131, 16. *προίσταται Στέφανον τουτοῖ αὐτῆς, ipsa sibi tutorem patronumque præficit.* 1357, 25. *στρατηγὸν τινα τοῦ πολέμου, νοῦν ἔχοντα, προσθήσασθε. bello præficietis.* 1432, 14. *τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων δόγμα προσθησάμενοι, vorschieben, vorschützen* [to hold out, bring forward, as a pretext], *pretextu eo usi.* 62, 4. *τοῦ ἀγῶνος τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προϊστάται. causatur, quamquam id falso quidem et mendaciter, cur hac me actione impeteret, aliam sibi nullam fuisse causam, quam suam mecum simultatem, aut suum mei odium.* 230, 9. *τὸ τῆς ἑορτῆς προσθησάμενος κατεπέσιγον.* 709, 1.

προίσχεν] εἰ γὰρ ἐκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων τὴν ἐναντίον προϊσχήσει νόμον, οὐχ οἷόν τε εὖσορον θέσθαι τὴν ἡφίφον, *citat Schol. Niermegg. p. 106. 16.*

προκαθίεναι] εἰς δὲ τὴν ταραχὴν ταύτην καὶ τὴν ἀγωνισομένην παρανοῶ μὴ προκαθίεναι τὴν πόλιν. *demittere, conjicere primam, ante reliquos omnes.* 179, 20. *aliquem præmittere, summittere, subornare, qui ante tuum adventum omnia, quæ tu parata velis, præparet atque instruat, ut si tu e. c. fratrem in puteum demittis explorandi, aut elimandi ergo, antequam tute temet eo demittas. τοῦτον αὖ προκαθίεν ἐξαπατῶν ὑμᾶς, periculum facturam, possint Philippus vobis imponere.* 365, 13.

προκαλεῖσθαι ἐπὶ τιμωρίαν. hortari, incitare ad sumendam vindictam. 586, 20. *προκαλεῖσθε γὰρ πάντας ἐκ τούτων δημοτικούς εἶναι, allicitis, impellit, permovebis.* 1479, 13. b) *sponsionem deferre. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς.* 969, ult.

προκαλούμην Ὀλυμπιόδορον μέτρια καὶ προσήκοντα. conditiones modicas, tolerabiles, Olympiodoro deferrebam. 1168, 7. *τὴν ἐμὴν μητέρα τὸν αὐτὸν ὕρκον ὑπόσαι προκαλούμην. ich erbot mich, auch meine Mutter sollte eben denselben Eyd abschwören* [I offered too that my mother should take the very same oath]. 1279, 15. *προκαλοῦνται αὐτὸν οἱ γεννηταὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ ὑπόσαι καθ' ἑρῶν τελείων.* 1365, 16. *προκαλεῖτο ἐπιδείξαι μοι τὴν οὐσίαν δέκα ταλάντων οὔσαν.* 829, 12. *προκαλοῦμαι σε ταυτί.* 978, 26. *ὦν μὲν ἐγὼ προκαλούμην, οὐδὲν ἐφρόντισε.* 1302, 22. *ἐπειδὴ τὴν ἀνδροπικὸν οὐ παραδίδοισιν, ἀν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι. quam ad quæstionem dedendam aiunt a se ipsis ultro oblatam esse.* 1151, 11. *οὐ προκαλεσάμενοι εἰς ὕρκον τὸν πατέρα τότε.* 1240, 27. *προκαλοῦμαι κατὰ Δήμονος εἰς μαρτυρίαν.* 850, 13. *ταῦτα δὲ προκαλουμένου ἐμοῦ. hæc me agente cum illo.* 1217, 14. *προκαλοῦνται ἐπὶ διακρούσει. sie kamen mit einem Vorschlage, oder Anerbieten, oder Aufforderung, aufgezogen, bloss um die Sache aufzuhalten, [they come forward with a proposal, tender, summons, merely to prolong the business].* 1265, 13. *ἀν ὁ πατήρ μου προκαλῆται αὐτὴν, sie auffodern sollte* [should summon her], *πρὸς τῷ διαιτητῇ, ὑπόσαι, ἢ μὴ τοὺς καιδας αὐτοῦ εἶναι, τὴν πρόκλησιν μὴ δέξασθαι.* 1011, 8. *προκαλιנדείσθαι*] *alicujus genua provolv. ἐκείνου μὲν προκαλιנדείτο, ὑμᾶς δὲ ὑπερεώρα.* 450, 5.

προκαταγνώσκειν] *προκατεγνωκέναι μηδέν. neutram in partem præjudicium tulisse.* 226, 9. *προκατεγνώσκων ὁ δῆμος τοῦτου. vel ante ipsam causæ actionem, antequam judicium haberetur, populus eum præjudicio suo condemnavit.* 586, 22.

προκαταλαμβάνειν] *ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι προκαταληφθέντες.* 397, 4. *προκαταλείν*] *προκατέλυσαν τὸν πλοῦν. sic fuhren nicht weiter* [they proceed no farther with]. *iter maritimum finierunt, inhibuerunt.* 1290, 14.

προκαταχρῆσθαι] *διὰ τὸ προκατακεχρῆσθαι* [scil. *ταῖς ἐκκλησίαις*]. *propterea, quod concionibus antea nimis multis incasum habitis. salutare nihil neque decretum, neque effectum esset.* 389, 13. *προκατηγορεῖν*] *facinus accusare, priusquam patraretur.* 95, 25.

προκεῖσθαι ἐκστέρην ὑμῖν νομίζετε τὸν παῖδα τοῦτον. 1078, 26.

προκινδυνεύειν] *τὰ ὑμῖντερα αὐτῶν ἀναλίσκετε ἐπιφέρουσι, καὶ προκινδυνεύετε στρατευόμενοι.* 25, 6. *οὐ μὲν τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων.* 297, 11.

πρόκλησις] *sponsio forensis, actore reove alteri conditiones offorente, seu provocante ad cedendum ea argumenta, quorum evidentiâ causam certam redderet*

atque dirimeret. προκληθείς ἐξέβησαν τού-
ταν, ὅσα μὴ δυνατὸν ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς [ju-
dices] ἀγαγεῖν τῶν πεπραγμένων. 1106,
8. b) tabulae pacti, secundum quas
sponsio facta est. ἀπὸ τοῦ, τὴν πρόκλησιν
ἀνοίξας, δείξας τὰ γεγραμμένα. 978, 22.
τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτι-
θέντων. 1288, 20. si quis conditionem,
e. c. mancipii ad tormenta dedendi, de-
ferret alteri, sponsionem istam deferens
alteri de scripto recitabat, eoque assen-
tiente conditions, h. e. modi, loca,
tempora, instrumenta torturæ, testes-
que interfuturi, in tabulis scribebantur;
quæ tabulae obsignatæ apud arbitrum
deponcebantur; et secundum eas ser-
vile corpus torquebatur. ἀναγινώσκει μοι
πρόκλησιν μακρὰν, ἀξίον ὄν φησιν οἰκίτην
ταῦτα συνιδένας, βασανίζεσθαι. 978, 8.
formula sponsionis hujusmodi. προκαλοῦ-
μαι σε ταυτί. respondebat alter: δέχομαι.
rarsus prior: φέρε τὸν δακτύλιον poste-
rior: λάβε. prior: τίς δ' ἐγγυητής; po-
sterior: οὐτός. 978, 26. προκαλοῦνται
πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς οὐ δεξιόμηνους. 970, 1.
formula hujusmodi sponsionis literis
consignata. Τάδε προκαλεῖτο Ἀπολλό-
δαρος Στέφανον, περὶ ἧν τὴν γραφὴν γέγρα-
πται, quibus de criminibus Apollodo-
rus Stephanum de majestate compella-
vit, ut argumenta ederet Stephanus,
quibus illorum criminum fides certa-
retur, Apollodorus eum invitavit, atque
hortatus est, puta, Νέαιραν, ξένην οὔσαν,
ἀστὴρ συνικεῖν, ἔτοιμος ἂν τὰς θεραπεΐνας
παραλαμβάνειν τὰς Νεαίρας — τὰς εἰδυίας
ἀκριδῶς — καὶ εἰ μὲν ὀμολογῶς — εἰ δὲ
μὴ ὀμολογῶς, ἀφίεταισθαι τοῖς ἀγῶσις ἤθελε
τοῦ κατὰ Νεαίρας, καὶ εἰ τὴν βαφθεῖσθαι
ἐκ τῶν ἐσάταν αἱ ἄνθρωποι, ἀποτίνειν, ὅτι
βλαβεῖσθαι. 1387, 13. ἂν ὁ πατήρ μου
προκαλήται αὐτὴν ὀμῶσαι — τὴν πρόκλησιν
μὴ δέξασθαι. 1011, 8. περὶ τῆς προκλή-
σεως τοῦ ὅρκου εἰπέιν. 1203, 24. μηδὲν
ἄλλο πρότερον αἰθεῖν δεῖν, ἢ τοῦτον προκα-
λοῦμενος ἐξελέγξαι. 847, ult. οὐδ' ὑπὸ μά-
λης ἢ πρόκλησις γένοιε. 848, 12. πρόκλησιν
ἡμοῦ διαθήκη μαρτυρεῖν. 1106, 5. βούλο-
μαι δὲ καὶ περὶ τῆς προκλήσεως εἰπεῖν, ἦν
οὕτως με προκαλέσαντο, καὶ ἐγὼ τούτους.
1253, 23.

προκρίνειν] προκρίθην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐ-
χρησταῖς τῆς ἱερουσύνης. 1313, 20. ἐλα-
χον ἱερῶς, ὡς προκρίθην. si sors secunda
quoque me sacerdotio perinde præfe-
cisset, atque municipium præjudicium
eo me dignum habuerat. 1313, 24. προ-
κρίνας ἀξίους σουτοῦ φίλους εἶναι. 1411, 2.
προλαμβάνειν] rem, quam alter consecutus
occupare, ei perveniendo præripere.
πέπεισμαι τοῦδ' ἰκανὸν ἡμῖν προλαβεῖν εἶναι.
satis fore, si hac in re Philippum præ-
veniamus. ihm diesen Rang ablaufen, den
Vorprung abgewinnen, ihm den Vor-

theil vor dem Munde wegnelmen [to get
the start of him, anticipate him, be be-
fore-hand with him]. 23, ult. οὐχ ἅπαντα
ἡμῖν τὰ χωρία προέληφεν ἄνθρωπος. 32,
27. ἐπειδὴν ἅπαντα ἀκούσθητε, κείναι καὶ
μὴ πρότερον προλαμβάνετε. præjudicium
ne ferte. 44, 3. τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς
ἄραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνον
Φίλιππος διαπράττεται. 48, 25. βούλεται
γὰρ ὑμῶν τοῦτο προλαβεῖν. 79, 2. ὅσα τῆς
πόλεως προλάβοι πρὸ τοῦ τοὺς ὄρκους ἀπο-
δοῦναι. 234, 5. προέλαβε καὶ κατέσχε. 245,
8. πρὶν τὴν τούτων προλαβεῖν. 303, 4.
προλαβόντα κατεγυμνάσας ὑμᾶς τὸν δεσμῶν.
non tum demum, quum nosset, aliquem
a vobis jam esse carcere damnatum, ne-
que tum demum, quum nosset, illum
damnatum ergo vos animis infestis ex-
arsisse. 725, 8. ἄσασι μέχρι τοῦ προλα-
βεῖν, bis er es weg hat [till he has got it],
καὶ τυχεῖν ὧν δεῖτο, φίλον ὄντα, μετὰ
ταῦτα δὲ ἔχθρον καὶ διάφορον γενημένον.
970, pen. προεληφέναι τι τῶν πραγμάτων
ἐκ τοῦ ἀναθεῖν χρόνου. 1085, 23. προλα-
βὼν δὲ μου, ὥστε πρότερον λέγειν. 1103,
10. προλαβόντες ἀεργύριον πολὺ. viel Hand-
geld zum voraus weggenommen, wegge-
kriegt habende [having obtained much
earnest-money before-hand]. 1211, 5.
1217, 23. ἂν ἔτεροι τῷ λόγῳ προλάβωσιν
ὑμᾶς. vos oratione sua præoccupave-
rint. 1439, 6.

προλέγειν] οὐ προλέγων ἐν τοῖς ψήφισμασι.
306, 1. τῶν θεῶν οἷα προλέγουσιν ὑμῖν.
436, 25. οἷς ἅπασιν οἱ μὲν ὑπάρχοντες
νόμοι δεσμῶν προλέγουσιν, denuntiant, ὁ δὲ
σὺς λελυῖσθαι διδώσι, 719, 25.

προλείπειν] idem atque simplex, vel ἀπο-
λείπειν, idē καταλείπειν. πρότερον γὰρ ἢ
προλείπειν, prius, quam hos deseram, ab
his discedam, ἀποκτείναιμ' ἂν ἑμαυτῶν.
1320, 24.

προμαντεία] jus ante alios oraculum Del-
phicum consulendi. ἔχει δὲ καὶ τὴν προ-
μαντείαν τοῦ θεοῦ. 119, 16. ἢ πόλις δὲ τὴν
προμαντείαν ἀφίρηται. 446, 12.

προνοεῖσθαι] ταῦτα δὲ πάντα προνοούμενοι ἐ-
γράψαμεν τὰς συνθηκὰς. 1170, 8. ὑπὲρ ὧν
προνοούμεθα. 179, 14.

πρόνοια] οὔτε πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν μελλόντων
εἶναι, οὔτε λογισμὸν —. 219, ult. ὥστ' οὐκ
ἐδόκει μοι χάραν οὐδὲ ἰτρονίας οὐδεμίαν τῆς
ἰδίας ἀσφαλείας δίδουσι, id est, χάραν τῷ
προνοεῖσθαι τῆς ἰδίας ἀσφαλείας. 301, pen.
ἔμοι, τῷ τσσαύτῃ κεχρημένῳ προνοία τοῦ
μηδὲν ἀνήκεστον γένεσθαι. 539, 5. μήθ'
ἑστῆς, μήθ' ἱερῶν, μήτε νόμων, μήτ' ἄλλου
μηδεὶος πρόνοιαν ποιούμενοι. neque reve-
rentem illa, neque caventem, ne vio-
lentur. 546, 7. τὸ τοιούτου [scil. ἀνθρώ-
που] οἷον ἐγὼ φημι δεῖξιν τὸν Χαρίδημον
ὄντα, τσσαύτην πεποιῆσθαι πρόνοιαν ἐν τῷ
ψήφισματι. 623, 8. οὐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν
ὅτω κοινανήσουσιν, ἀλλὰ τοῦ, καὶ φερίαν

ἀγαθῶν, καὶ προνοίας πολλῆς. 780, 12. εἰσι ταῖς πόλεσι πάσαι βωμοὶ καὶ ναοὶ πάντων τῶν θεῶν ἐν δὲ τούτοις καὶ Προνοίας Ἀθηνᾶς, ὡς μεγάλης καὶ ἀγαθῆς θεοῦ. 780, 17. πρόνοιαν ἐποικοπάμη, ich habe mich gehütet [I have been on my guard], τοῦ μήτ' ἐπὶ τὸν πατέρα τούτου ἐπέσελθεῖν, μήτ' ἐπὶ τὴν μητέρα. 1163, 19. ὑπολαμβάνων σωφρονῶν ἀνθρώπων ἔργων εἶναι ἴσθη πρόνοιαν πεισέσθαι τῶν αὐτοῖς οικειῶν, ὅσην περὶ τῶν ἀλλοτρίων. 1429, 8. ἴσθη πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέροντος, ὅσην περὶ τοῦ δικαίου. 1433, 5. τῶν γὰρ ἐκ προνοίας [scil. φονευσάντων ἀνθρώπων] δεδήμευται τὰ ὄντα. qui homines ex præmeditato occidissent. 634, 23.

προξενεῖν] procurator, mandatarius, agens in rebus alienis esse. οὔτε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν, οὔτ' ἴδια ξένος αὐτῶν οὐδεὶς ἐστὶ μοι. 194, 18. σὺ προξενεῖς αὐτῶν. 252, 25. προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλειωτῶν. 1237, 17. b) conciliare, adducere, inducere in alienis usum et notitiam, zuweisen, empfehlen - [to introduce; recommend], ὅσην ἀνθρώπων προξενήσεν ἡμῖν. 969, 18. ὃν αὐτὸς οὗτος προξενήσεν. 1250, 20. προξενεῖ Πλουτάρχου. tyranno Eubæensi (ut exhibet Plutarchus Chæronensis p. 1011, 1). 579, 3.

προξενία] honos, vel munus Proxeni, cum resp. quædam aliquem constituit penes aliam quampiam reimp. rerum suarum procuratorem; ejusmodi homines hodie Residentes, aut in emporiis orientabilibus et Africanis negotiatorum Christianorum Consules usurpant. 475, 10.

πρόξενος] εἰ ταῦτ' ἀκούσαιεν οἱ ἑσθῆροι, οὐκ οἴσθε δημοσίᾳ πάντας ἡμῶς ἐαυτῶν προξένους, patronos, advocatos, ποιισασθαι. 550, 14. Proxeni decretis publicis, seu plebiscitis, creabantur. 497, 9.

προρομνῆαι. 859, ult. 861, 14.

προροῦν] προοράτε περὶ τῶν πραγμάτων οὐδέν. 52, 4. αἰσθάνεται ταῦτα καὶ προορᾷ Χαρίδημος. 664, 13. ἀμεινον ἐκείνου προορᾷ. 664, 22. τὰ μὲν οὐ προορῶσι, τὰ δ' εἰρωνευμένοις. 1394, 13. In Medio: πάνθ', ἃ προσήκει, προορώμενοι. 67, 24. μὴ προορωμένους, caventes, τὸν, πόλεμον. 63, 11. προορωμένους τὸ μέλλον φαίνεσθαι. 506, pen. προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας βουλῆσεις. circumspicere vestras voluntates, quo tendant. 534, 12. φοβητῶμενον καὶ προορώμενον, μὴ κατασχῆναι ταύτην. 773, 1. τὸ φαυλότατον, οἶμαι, τὸ τῆς λοιδορίας, περὶ τοῦ τελευταίου καὶ δεινοτάτου προορώμενος, τοῦ μὴ φθῶν γενέσθαι. præcavit, cautione sua exclusit levissimum illud semen majorum malorum, quo certius et facilius excluderet atque præstrueret malo, quod in his extremisque et atrocissimum est, hoc est, quo cædes nulla fieret. 1262, pen. ἃ ἐγὼ προορώμενος καὶ λογιζόμενος, γράφω ψήφισμα, citat Her-

mogenes p. 278, 5. ex or. pro Corona.

προορίζειν] τὴν δ' οἰκίαν ὡς προορίζετο δισχίλιαν. domum pro XX minis sibi oppignerandam curaverit, ὅρεις, seu palis ante eam ponendis. 877, 7.

προορμᾶν] de curru in certamine curuli alterum prævertente. τῶν μὲν [scil. ζευγῶν] προορμῶσαντων, τῶν δὲ ἰφηνιοχυμένων. 1409, 24.

προοφείλει] μὴ μεγάλου ὄντος, ὃ αὐτῷ προοφείλετο. nisi magna fuisset ab eo ante accepta injuria, cujus ultionem læsus ab aggressore deberet ipso sibi repetere. wäre es nicht was grosses gewesen, das er bey dem andern eingebrockt, das ist ihm zu Leide gethan, und ihn damit zur Rache genöthiget hätte [if it were not some grievous wrong, which he had received from others, which had been done by others, and forced him to seek revenge]. 539, 18.

προσπέμπειν] μέχεθι φθόνος καλῶς ποιῶσαι προσεσώμασιν αὐτόν. 1481, 22.

προσπεμπτα προσκαλεσάμενος — εἰσαγέτω εἰς τὴν Ἡλιάαν. citatum quinto die post introducto. 1076, 21.

προπέρευσι] anno abhinc tertio retro. 467, 14. 901, 3.

προπέτεια] ἐπιπλήττων τι καὶ λοιδορούμενος τῆ τοῦ Τιμάρχου προπέτεια. 420, 12. προπέτεια τρέπον. 526, 17. προπέτεια καὶ θεασύτητι λαβῶν ἐξουσίαν. 612, pen. εἰ μὴ μετριωτέραν εἴχετε τὴν ὄργην τῆς ἐκείνου προπέτειας. 663, 16. προπέτεια καὶ τῆς μεγίστης ἀπονοίας σημεῖον. 1097, 27.

προπετώως διαμαρτυρήσας τὰ ψευδῆ. 1089, 19. προπετώως ἐχρήτο αὐτῆ. sine pudore, atque reverentia uti, nil parcere, nihil non turpe et flagitiosum in eam audere. 1355, pen.

προπηλακίζειν] τὰ μὲν ἄλλα ὡς προῦπηλακίζετο καὶ ὑβρίζετο ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ὀρειτῶν. 126, 9. τότε δὲ, τότε καὶ μισοῖ, καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει. 241, 22. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἰ τις πενίαν προπηλακίζει, alicui contumeliose objectet, νῦν ἔχειν ἠγοῦμαι. 312, 16.

προπηλακισμὸς] ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὑβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμὸν ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ τῶν αὐτῶν. 229, 9. εὐεργεσίαν εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν. 330, 14. ἐξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι. 1471, 20.

προπηλακιστικῶς. 874, 14.

προπίνειν] zutrinken [to drink to any one]. cum potu, quem tu alii offeras, una aliud quoque quidpiam donare, hinc prodere. προπέποιται τῆς αὐτῆς ἡδοῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. vendita et prodita est resp. 34, 24. Thomas M. v. πίει, p. 716. 1. ex orat. de F. L. citat: προπῖπε τὴν Ἑλλάδα. τὴν ἐλευθερίαν προπεπικότες, πρότερον μὲν φιλοῦσι τὴν πόλιν

Ἀλεξάνδρῳ. 324, 23. ἐκπάσματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προῦπινε αὐτοῖς. 384, 14. εἰς ἐτέραν χάριν προποθεῖς, id est, προδοθεῖς. 1465, 20. συνεσσεφαιούτο καὶ συνεπαιδιάζε Φιλίππῳ, καὶ φιλοπτίας προῦπινε. *er bruchte ihm Gesundheitē zu, er that ihm Bescheid [he drank healths with him, he pledged him]*. 380, pen.

προπιστεύειν] μὴ προπιστεύσαιτα κατηγορεῖν. 662, 20.

Προπέλαια. Minerva in arce. 174, 23. 597, 8. 617, 18.

προρρήσις] ὑμῖν δ' ἐκ προρρήσεως πολεμήσειν. 114, 2.

πρός] difficile est, et sæpe prorsus negatum, ut præpositionum omnium, ita hujus quoque, significationes ita præcise discernere inter se, ut minus liceat, quem locum ad hanc classem retulerimus, eum ad aliam quampiam pari jure referri. Quare satis habebimus pinguiori Minerva præcipuas hujus particulae vires digessisse utque adumbrasse. Id quod nemo paulo æquior vitio nobis dabit. Cum genitivo itaque compositum πρὸς significat a) a parte. ἐμαυτὸν Ἀθηναίων ὄντα καὶ τὰ πρὸς πατρός, καὶ τὰ πρὸς μητέρος. tam a parte patris, quam a parte matris. 1303, ult. τῶν συγγενῶν τοῦ πατρὸς καὶ πρὸς ἀνδρῶν καὶ πρὸς γυναικῶν. utriusque sexus. 1305, 16. b) per, in obstestatione, supplicatione. ἰκετεύω, ἀντιβολῶ, πρὸς παῖδων, πρὸς γυναικῶν, πρὸς τῶν ὄντων ὑμῖν ἀγαθῶν. 842, 7. πῶλλ' ἐμοῦ δευδέντος, καὶ τούτου ἰκετεύσαντος τῶν γονάτων. 1343, ult. c) pro aliquo, secundum eo, ex ejus re, ad ejus gratiam. κἀν μὲν τι ἢ πρὸς τῶν ἐχθρῶν, κατὰ τῆς πόλεως, ἐν τοῖς ὄρκοις. 216, pen. ἀποπον, εἰ τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τοῦ ἀπιστευόντος πιστῶς ἀκούσσει, partem eam testimonii, quæ facit pro veteratore fortunis meis insidiante, fraudatumque me ære meo eunte, τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀπιστευομένων ἀπιστεῖν ἔσται παρ' ὑμῖν. 921, ult. κἀν οὕτω πρὸς ἐμοῦ δικαίως τὴν ψῆφον ἔδεσθε. 1006, ult. κἀν τοῦτο πρὸς ὑμῶν ἦδη γίγναιτο. 1448, 7. Cum dativo a) prater, una cum. ὃ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ πρὸς Ἀριστογείνῳ ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει. 1485, 16. πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν. 1045, 20. πρὸς τῆς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήματι προσεξημαρτήσασαι καὶ πολλῶν μείζω. 1295, 22. μὴ πρὸς τισούτοις αἰσχυροῖς καὶ ἐπιπορίαν προσκατήσσοι. 409, 9. προστιμῶν πρὸς τῷ ἀργυρῷ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ. 736, 13. πρὸς τῷ σώματι καὶ τῷ γυμνῶν διαθείρεσθαι. 1408, 17. b) apud, in, circa. οὐδενὶ πλέον ἠκράτακε τῆς πύκνης φύσεως, ἢ τῷ πρότερος πρὸς τοῖς πράγμασι γίνεσθαι. 92, 22. ἀν πεισθῆπ' ἐμει καὶ πρὸς τῷ σκοπιῖν, ἀλλὰ μὴ φιλοικικεῖν, περὶ ὧν ἄν λέγω,

γίνεσθε. 287, 3. ἀλλ' οὕτως ἐκφρατῆν ἦν, καὶ ὄλωσ πρὸς τῷ λήματι. 380, 13. ἂ δὲ πρὸς τοῖς δεσμοθεταῖς ἔλεγε. 407, 8. ὅσα ἐν τῷ δήμῳ γέγονεν, ἢ πρὸς τοῖς κριταῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. 520, 22. εἰ δὲ πρὸς διαιτητῆ φεύγει. dies ei si dicta sit apud arbitrum. 602, 4. ἐξελεγχόμενος πρὸς τῷ πίνακι. coram albo, id est, ab inspectione tabularum. 1091, 16. πρὸς τούτοις ἀσφαλῶς εἶναι. in his rebus tractandis et componendis cum securitate versari, 1485, 4. Cum accusativo a) ad, erga, versus. ἐρραθυμικότες καὶ ἅπαντα πρὸς ἠδονὴν ζήτούντες. 13, 23. ἐκ τοῦ πρὸς χάριν δημιουργεῖν ἐίνους. 29, 17. τὰ δὲ πρὸς τοῦ θεοῦ εὐσεβῶς. in rebus ad religiones deorum pertinentibus. 35, 25. οὐδὲν ἐστὶ τούτων πρὸς ἐμέ. nihil horum ad me facit. 232, 7. οὐδὲν γὰρ ἠγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ. 245, 10. οὐδὲ ὁ λόγος τῶν κατὰ ταῦτα παραχθέντων πρὸς ἐμέ. 309, 12. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὄργην ἤλθε τῇ τούτων. succensuit. 1001, 11. βῶξ καὶ σχεκτιάξῃ μηδὲν πρὸς τὸ πᾶγμα. nihil ad rem. 1026, 21. ἵνα ἢ αὐτοῖς γνώριμα τὰ τε ληφθέντα, καὶ τὰ τεθέντα, πρὸς τοῦς λογισμούς. *zu den Rechnungen, für die Rechnungen [on the creditor's, or debtor's, account]*. quo possint rationes reddere constantes et probabiles, tam creditibus pecunias, quam credito summentibus. 1186, 10. φῶς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν εἰσποικῆς. ad quem, id est, ad cujus gentem, arrogatus es. 1088, pen. τούτου ἐγράψατο αὐτῷ ὀφείλοντα πρὸς τὸ ἄλλο χρέος — ad vetusta nomina, ab eo dudum ante apud patrem meum facta, novum hoc nomen, scilicet æs Timostheni pro phialis expensum, adscribi curavit. 1193, 24. 1203, 7. ἰσχυρὸν ἂν ἦν τούτω πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον. ad vos, h. e. quod uteretur in actione sua, vel oratione ad vos. 1201, 19. ἕνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας. vestra erga me beneficentia. 1472, 1. b) ad mentem alicujus, ex ejus sententia et voluntate, secundum eum. τούτω πάντες ἐπίστευον, καὶ πρὸς τούτου πάντ' ἐσκόπων, καὶ πρὸς τοῦτον ἐποιούνο τὴν εἰρήνην. 361, 4. φίλους νομίζων, οὗς ἂν ἐκείνω δεκῆ, καὶ μὴ φίλους ἀσάτωας. τοῖς δὲ πρὸς ὑμᾶς ζωσὶ καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις. 411, 23. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, μηδὲ πρὸς τὰς διαδόσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι. 744, 4. εἰ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον. 820, 15. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβάν, secundum postremum eventum, prout alteram in partem id habet, quod extremum evenit, κρίνεται ἕκαστον τῶν προὑπαρξάντων, tale judicatur etiam esse, quodcunque antehac se evenit, seu gestum fuerit. 12, 15. c) adversus, cum. αὶ μέγισται τῶν πόλεων πρὸς αὐτὰς διεφέροντο. ipsa

secum dissidebant. 143, 27. ἡ πρὸς τινα [subaudi ἀνδρωπων] δίκην ἤττηνται περὶ αὐτῶν. aut in horum mancipiorum causa eos ab hominum quoquam victos in foro esse. 821, 17. πρὸς ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας, in contentione nobiscum, qui sumus pauperes, καὶ ἀδυνάτους, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν, πολλὸν περίεστι. 1089, 8. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσῶ, τότε ἐρῶ. ubi adversus eos actionem forensensem suscepero. 1103, 25. εἰ δ' οὐκ ἀναγκάζοι τις, πρὸς τοὺς τοιοῦτους ἡδὺ ἐστὶν εἰσιέναι. 1140, 6. κινδύνους ἔσους ἐκινδύνευστα αὐτοὺς πρὸς τε χειμῶνας, καὶ πρὸς πολέμιους. 1213, 10. οἶμαι γὰρ τί μοι καὶ τοῦτ' εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονεῖαν τὴν τούτου. 1241, 23. d) cum. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῶν ἐπιτιμωρίαν. 61, 22. ὅπερ οἱ πολιτευόμενοι πεπόνθασιν πρὸς ἡμᾶς. 176, 21. περὶ τῶν πρὸς τὴν βασιλείαν τὴν σουλὴν ὄσαν. de negotiis nostris cum rege Persarum. 179, 22. οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐστίν. darf er dem Staate davon keine Rechenenschaft geben. das geht den Staat nichts an [he need not give any account of it to the State. that does not concern the State]. 528, 16. ἀργυρίῳ πρὸς χαλκὸν καὶ μέλιθρον κεκραμένῳ πολλὰ τῶν πόλεων χρώμεναι σώζονται. 766, 10. πρὸς ἐμὲ τὴν οὐσίαν νεμίμανος. 1020, ult. e) α. τοῦ δικαίου μᾶλλον ἔνεκα, ἢ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους φόβου. 204, 18. f) apud. γραφέσθω πρὸς τοὺς δεσμοδέτας ὁ βουλόμενος. 529, 16. πρὸς διατητὴν ἢν αὐτῷ λαχέιν. 602, 5. ἔλαχε πρὸς τὸν ἀρχοντα. 1054, 17. τὰς δὲ δίκας εἶναι περὶ τούτων πρὸς τοὺς ἀρχοντας. 1074, 27. οἱ ἀρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ᾖ ἡ δίκη. quorum in foro lis certetur. 1075, 1. 1083, pen. ἀλλὰ καὶ εἴ του ἄλλου δεῖτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι, ὑπάρξει αὐτῷ. wenn er sonst noch was bey Timotheo zu schaffen hätte [if at any time he should have any point to carry through the influence of Timotheus]. 1185, 23. μαρτυρίαν μὴ ἐμβαλέσθαι πρὸς τὸν διατητὴν. 1190, 1. δεῖξαι πρὸς ἡμᾶς ἑμαυτὸν Ἀθηναῖον ὄντα. 1303, 27. τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀτυχήσαντος πρὸς τὴν πόλιν. quamquam ibi reddi quoque possit in tractatione reip., vel, in causa, quæ ei cum rep. vel lisco controversa erat. 1322, 2. γράφεται φερόστω. Στέφανον γραφὴν πρὸς τοὺς δεσμοδέτας. 1362, ult. 1363, 7. οὐδὲ ταῦτ' ἐστὶν αἰτιᾶσθαι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν. apud tuum conspectum, id est, ei, qui te intueatur. 1404, 23. g) in. σοῦ πολλῶν βελτιῶν ὧν καὶ ἀμεινον φρονῶν πρὸς ἅπαντα. rebus in omnibus. 960, 2. h) erga, vel cum, in comparatione, item pro, pro modo. ἀνταναπληροῦντας πρὸς τὸν εὐπορώτατον αἰετοῦ ἀπορωτάτους. comparantes cum opulentissimo quoque identidem egenatissimos quosque, atque hos illi relati

contrapondium opponentes; ut in lance multa minuta pondera ingens pondus alteri lanci impositum exæquant. 182, 22. ὁρᾶτε τὴν πόλιν — ἐν ταύτῃ χρέματ' ἐνεστὶν ὀλίγου δέου πρὸς πάσας τὰς ἄλλας εἰπεῖν πόλεις. opes, præne dixerim equipollentes, aut æquiparabiles cum opibus reliquarum civitatum omnium. 185, 3. καὶ τί τοῦτ' ἐστὶ πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας καμήλους, ἃς τῷ βασιλεῖ χρέματ' ἄγειν φασὶν οὗτοι. 185, 21. ὁρῶ γὰρ ἅπαντας πρὸς τὴν παρούσαν δύναμιν καὶ τῶν δικαίων ἀξιοιμένους. dass man ihnen Recht widerfahren lasset nach Masse der jedesmahl habenden, vorhandenen Macht [that justice is done them according to the measure of their power]. prout sunt ipsis identidem vires et opes sive magnæ, sive parvæ, ita jura ipsis, aut conceduntur hoc ampliora, aut hoc magis denegantur atque decurtantur. extenditur et laxatur, aut contrahitur gyros jurium. 199, 7. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. ex tempore quæque suo spectetis, h. e. judicia et consilia vestra rerum identidem præsentium natura accommodetis. 230, 26. οὐ τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργυρίων σκοποῦν. non metiens emolumenta modo pecuniarum ex aliqua re provenientium, vel potius, non spectans, neque consecans illud emolumentorum genus, quod in ære cernitur. die Vortheile, die einem durch Geld und Guth zuwachsen [the advantages, which one reaps through money and goods]. 461, 1. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον [scil. σῖτον], ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σίτος εἰσπλέων ἐστίν. unum frumentum Ponticum cætera omnia exæquat aliunde convecta. 466, 22. δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἑμαυτὸν κρίων. nach mir schätzend, beurtheilend [judging of him by myself]. 564, 16. ὅτε τὰ μικρὰ πρὸς μέγας ἕξουσιν ἐνεμεθεσθαι. postulares facultatum a matre relictarum partem ratam, tibi ex hæreditate competentem, auferre. 954, 18. τῇ ἐπικληρῶ πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι ἕκαστον. unumquemque debere partem suam ratam æris conferre ad dotem ejusmodi puellæ. 1068, 4. οὕτως ὀλιγωροῦσι τοῦ δικαίου ἐπιεικῆς εἶναι, καὶ παντελῶς τὰλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομιζοῦσι. si cum largitionum captatione comparatur. gegen das Geldschneiden, oder Geldfischen, alles andere für Kleinigkeiten ansehen [to deem every thing else us trifling in comparison with extortion and money-hunting]. 1235, 6. μηδεὶς ἄλλου φρονιζέσθαι πρὸς τὸ μὴ δοῦναι. über dem Bestreben ungestraft durch zu kommen alles andere vergessen [to forget every thing else in the endeavour to escape with impunity].

- 1270, 19. εἰ δὲ βούλεσθε, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τοῦ πλοῦ τοῦ πεπωλεσμένου. partem fœnoris proportionatam spatio itineris maritimi universi, navigando exsuperati, den Betrag des Interesses, der der zurückgelegten Fahrt gemäss ist [the amount of the interest, in proportion to the voyage which has been made]. 1286, 26. πρὸς Ἀριστογείτονα ἑμαυτὸν ἐξετάζει σύμβαινει. evenit, ut ipse memet cum Aristogitone comparem, ad eum exigam, et spectem. 1485, 17. σκοπεῖτε τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνδράπων. 1488, 3. i) πρὸς usurpalum loco τῷ εἰς. εἰσῆγαγε πρὸς τὸ δικαστήριον. 1144, 4. k) nude positum, pro, præterea, insuper. καὶ πρὸς, τὸ ἀνάδημα. — 531, 21. πρὸς δὲ, καὶ ἐκ γυναικῶν οἱ αὐτοῦ οὔτοι. 1084, 12.
- προσάγειν] a) adducere, ut τοὺς πρέσβεις, scil. πρὸς τὸν δῆμον. 234, 20. 21. συκοφαντῶν τοῖς πράγμασιν. 372, 26. ἐπὶ δὲ τοῖς στεφάνοις, οὗς κατέκοπτεν, οὐ προσήγαγε [id est, adhibuit, προσγράφατο, adscribi curavit, ut paulo post] aut προσέγραψεν, ut paulo ante, ταῦτο δίκαιον. 615, 16. προσάγειν ἱερεῖον (scil. πρὸς τὸν βασιλῆα). 1385, 2. b) accedere. ἐξᾶτε τὰ πράγματα ἐγγυτέρω προσάγοντα, id est, προσίντα. 1428, 6. In passivo: μὴ τω προσῆχθαι, nulla re pati vos adduci.— 1454, 8. In medio: τοῦτο προσεγγόμενον. hoc ad se allicientem, sibi adjungentem. 19, pen. κῆναι, τί τῶν παραγμάτων ἐξ ὁμιλίας δυνατὸν προσεγγέσθαι καὶ τί βίας προσδέεται. 1466, 2. προσεγομένην [scil. σε] ἀπάντων ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν συνθεσίας, 1406, 16.
- προσεγγαγῆς (nisi potius προαγωγῆς est)] leno, pararius, conciliator. προσεγγαγῆ τοῦτω χροῦμενος τῶν λημμάτων. er hielt sich ihm zu einem Windspiele, das ihm die Sporteln aufjagen und zuschleppen musste [he used him as a hound that was to hunt out and procure for him the perquisites]. 750, 21.
- προσεγγαγῆ] lenocinium v. προαγωγῆ.
- προσεγγεῖσθαι] insuper, præterea, adsciscere, deligere. προσαιρούνται [scil. διατητήν] κοινὸν αὐτοῖς. 1360, 10.
- προσαίτιν. 96, 17.
- προσαναγκάζειν] idem, quod simplex, aut, insuper adhuc cogere. οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γέ μιν αὐτὸ [aquam] προσαναγκάσει. 1276, 26.
- προσαίρειν] προσαιρείουσιν ἡμῖν. dii, præter alia, per oracula vobis mandata, hanc illorum velut appendicem identidem mandant. 532, 6.
- προσαναλαμβάνειν] præter illa onera, quæ jam in nave tua habent, adhuc alia nova suscipere. προσανάλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρας. 910, 9.
- προσαναλίσκειν] ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας προσαναλίσκοντες διετέλεσαν. 460, 3. πρὸς τοὺς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων. 1025, 20.
- προσαπειλεῖν. 544, 27.
- προσαποδιδῆναι. 1036, 13.
- προσαπολλύειν] ἐφ' οἷς ἐλεοῦντ' ἀν δικαιότερον, ἢ προσπολλύνοντο. 1313, 4.
- προσαποστερεῖν] ὑβρίσθην καὶ τῆς νίκης προσ-ἀπέστερήθην. 536, 14.
- προσαποτίνειν. 1036, 17.
- προσαποφέρειν] προσαπνήχθη μου τοῦνομα ἐν τριτοῖς δήμοις. 1208, pen.
- προσάπτειν ὠφέλειαν καὶ τιμὴν. 1417, 4.
- προσαρτάν] οὐδὲν λῆμμα οὐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι καὶ λέγω, προσήρτημένον. 60, 4.
- προσατιμῶν. 834, ult. 842, 16. 981, 1.
- προσαφαιρέσθαι. 467, ult. 659, 6.
- προσβάλλειν] πρὶν ἢ πρὸς τὰ τεῖχη προσβαλεῖν αὐτῶν. accedere, adori, ut admove-vere copias et tormenta. 104, 10. τοὺς καταράτους τοῦτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων. in me instigantibus atque immittentibus. 332, 2.
- προσβλέπειν] τὰφανὲς ἀζήτωμα καὶ τὸν Ἄρειον πάγον προσβλέπετε. intuemini eorum dignitatem, eorum exemplo et auctoritate vos tuemini. 1485, 7.
- προσβουδεῖν. 1377, 10. 1378, 26. 1379, 7.
- προσβολῆ] insultus hostilis in oppidum, oppugnatio, vel obsidio. 360, 10.
- προσγίνεσθαι] accedero. ψήφισμα οὐδενὸς ἀξίον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα προθύμως. 32, 10. τὸ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν προσγένοντο. 502, 8. τῆ οὐσία τῆ παραδοθείση τὴν ἐκτὸν προσγενημένην. 841, 15. προσγένοιτο τοῦτω ἐξουσία ἐπίστα βούλοιο κατηγορήσαι. 1302, 17.
- προσγράφειν] ad jam scripta clausulas quasdam novas adscribere. ὥσπερ καὶ τοῦτου προσεγγεγραμμένον. 217, 24. τὸν δημοσίον [scribam puta] παρείνας προσέγραψε. 615, 13. προσγράφειν τιμωρίαν ὀνόματι τῆς αἰτίας. 629, 1. 826, 24. 883, 6. 1095, ult. εἰ ἑάσαιτ' ἂν ἐμὲ ἐναντίον ἡμῶν προσγράψαι τι λαβόντα τὸ γραμματεῖον. 1115, 8. ἵνα, εἰ τις προσγράψαι βουληθῆ, ἢ ἀπαλειψαί, ῥάδιον ἦ. 1132, 14.
- In medio: μὴ προσεγράψαμένον τὴν αὐτὴν φυλακῆν. 615, 24.
- προσδεῖν] τὸ ἐπιλόκων, ὃ προσέδει εἰς τὰς εἰκοσι μνᾶς. was noch dran fehlte [what was still wanting]. 1355, 11. προσδεσθεὶς ἀργυρίου. egens aris. 1186, 13. προσδεῖν ἐτ' ἐνδεῖν differre videntur: ut prius sit, cum deest summæ jam paratæ et præsentis nonnihil ad complementum; posterius, cum prorsus nihil est in parato. οὐδενὸς ἡμῶν προσδεῖ πόρον: εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ so brauchen wir noch etwas darzu, nemlich zu dem schon vorhandenen Vorrathe [we shall then need something more, namely, to the stores already provided]: μάλλον δὲ ἄπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου oder vielmehr, dass ich recht sage, es ist von Vorrathe

ganz und gar nichts da, es fehlt uns nur an allem [or rather, to speak correctly, there is no provision at all, we are in want of every thing]. 14, 22.

προσδέχεσθαι] προσδεχόμενοι, amplectentes, pro suo habentes, καὶ τῆς οὐσίας μεταδιδοῦντες. 1307, 22. προσεδέξαντο. civitate puta, et in album civium retulerunt. 1317, 6. τοὺς ἐπαινοῦντας ἦδον προσδέχονται πάντες, ἡ τοὺς ἐπιτιμῶντας. 1433, pen. προσδιανέμειν] προσδιανέμεσθαι. iterum inter se dividere. 393, 26.

προσδικάζειν — ζεσθαι. 976, 2.

προσδιορίζειν] τὸ πότε οὐ προσδιορίζαν. 414, 17. 496, 17.

προσδοκᾶν] ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. 1468, 14.

προσδοκεῖν] ὥστ' ἀπειροκαλος προσέδοξεν εἶναι. præterea in opinionem, seu famam scævitatís, devenit, vel incurrit. 617, 7. 757, 18.

προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτήν. 319, 19. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἐκάστοις. 1464, 26. ἡ βδελυρία διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει. 1478, ult.

προσδοκίμος] δύνμειν μεγάλην ἔχων ἐστὶ προσδοκίμος. adventus ejus magnis cum copiis expectatur. 69, 23.

προσεγγυᾶσθαι τοῦ τῆς δικῆς ὑφλήματος. præterea quoque se prædem ferre mulctæ reo irrogandæ. 879, 2.

προσεδρεύειν] προκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει. 14, 15. ἔμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλίῳ προσεδρεύων. 313, 11. οἱ συνέσπλευσάν σοι καὶ προσήδρουν. assidebant tibi, a latere tuo non discedebant, observantes te, ne aufferes. 914, pen.

προσείκειν] unde προσεικέναι, quod idem est atque simplex. τοιοῦτοις δὲ τισὶ προσείκειν ὁ γράφων χεῖρῶσα. hujusmodi vitii obnoxius esse videtur. 505, 4.

προσεῖναι] καὶ πρόσσθ' ἡ ὕβρις. 17, 5. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι, accedere ad jam præsentia, τᾶλλα δὲ ὑπάρχειν, jam præsto esse. 32, 20. ὡς, ἐάν τις πρότερος εἴποι τὰ προσόνθ' ἑαυτοῦ περὶ ἄλλου, ταῦθ' οὕτως ἔχοντα. 318, 3. τὰ προσόνθ' ἑαυτοῖς [scil. κακὰ, vel ὄνειδη πρᾶξις] νοητούμενοι. 1453, 25, καὶ οὐδοτιοῦν ἄλλο προσῆν. er hatte übrigens in der Gotteswelt weiter nichts verbrochen [he had been guilty of no other offence in the world]. 571, 25. δῶναί τε δωρεῶν τὰς τρισχιλίας καὶ τὸ προσόν. et excessum. 949, 8.

προσπεινῆν] ὦ τί ἂν εἰπῶν σέ τις ὀρθῶς ἂν προσείποι. 232, 21.

πρόσεκβάλλειν [scil. τῆς πατρίδος] μετ' ἐκείνου κἄμἐ. 555, 2.

προσεκχευάζειν. 704, 24.

προσενεχευάζειν. auf eines Person, oder Sachen Arrest legen [to lay an attachment on a person, or goods]. 610, 17.

προσεντινείειν] περὶ τῶν πληγῶν, ἃς τὸ τελευ-

ταῖον προσεντινείει μοι. 518, 25.

προσεξαμαρτάνειν] πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξαμαρτάνεσθαι καὶ πολλῶ μείζων. 1295, 23.

προσεξανδραποδιζέσθαι. 375, 12.

προσεξεργάζεσθαι. 549, 19. 550, 16.

προσεξετάζειν. 586, 23. 722, 22.

προσπεπικέσθαι] προσπεπικείται, urget, instat, ἡ πόλις ἀξιοῦσα εἰσφέρειν. 834, 19.

προσπεσπφραγίζεσθαι] προσπεσπφραγίζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι. 1487, 3.

προσπεπιτροπεύειν, 833, 18.

προσέρχεσθαι] οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. copiam cum populo in concione agendi, ad eumque querelas suas deferendi. 229, 13. ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἔδοξέ μοι. 312, ult. προσελήλυθεν οὕτω πρὸς ὑμᾶς τᾶλλα ἅπαντα. ita se gessit erga vos. 614, ult. προσεληλυθέναι μὴδὲ πρὸς ἐν πρᾶγμα ἴδιον. 891, 2. οὕτως ὑμῖν οὐ προσῆλθε πέντε ἐτῶν. ad forum et actiones causarum non accessit. 783, 2.

προσπευραίνειν] verschaffen, fournir [to provide, furnish], præstare. τοσαῦτα χρήματα ὑμῖν προσπευραίνω Phormio. 962, 3. οὗτος ἐστ' ὁ νόμος ὁ ποῖον τὰ χρήματα προσπευραίνεισθαι. dass das Geld ausfindig gemacht, herbey geschafft werde [that the money should be found, provided]. 731, 3.

προσέχειν, animum attendere, τῷ πολέμῳ. 10, 25. εἴ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν. si vultis quemquam ad eos attendere. 21, 26. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἰπομέν. ποτε, ἡ νῦν ἂν εἴπομεν, ἀλλ' οἷς σοιούμεν. 132, 8. b) navem ad terram continentem appellere. ὅτι ἀναγκαῖον εἶη τῇ νηὶ προσέχειν εἰς Ῥόδον. 1285, 25. c) præter alia, quæ jam habetas, insuper etiam aliud aliquid habere, tenere. καὶ τὴν οἰκίαν ἐν διασχίλαις προσέξεις. 877, 26.

προσηγορία] ἀλλοτριωτάτας ταύτη τὰς προσηγορίας ἔχοντα. appellaciones. 72, 1. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν οὐδεὶς. 630, 1. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας ἐπὶ ταῖς γενομένας πράξεις τίθενται. 1487, 7. τὸν πείσαντα τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν. 1487, 12. καὶ τούτων ἐσάνω προσηγορίας ἔχοντες. nominibus venientes ultra hæc quoque nomina excedentibus, vel adscendentibus. 1390, 26.

προσήκειν] προσήκειν σοι οὐδαμῶδες ἐστὶν ἔλεος, οὐδὲ καθ' ἐν. 577, 26. τούτοις δ' οὐδοτιοῦν προσήκει τῆς ναυαγίας. der Schiffbruch geht si gar nicht an [the shipwreck does not concern them]. 934, 3. Nomine τῶν προσηκόντων etiam heri mancipiorum comprehenduntur. 1069, 17. construitur cum genitivo. προσήκειν ἡγούμενοι ἑαυτοῖς οὐδένος τῶν Ἀγνίου. 1056, 14.

προσηκόντως. 701, 7.

προσηκοῦν] vernageln [to nail up], clavus

- ferreis obditi occludere. 520, 19. vel: quasi clavis cruci tabulæ affigere, *annageln* [to nail to]. 549, 1.
- προσθήκη] ἐν προσθήκῃς μέρει. 22, 4. 37, 4. 154, 18. ἐν ἰππρίετος καὶ προσθήκῃς μέρι. 175, 18. προσθήκαι δύο πᾶσιν εἰσι πράγμασι, καὶ λόγοις, *iedes Ding, ieder Satz hat seine doppelte Seite* [every thing, every proposition, has its two sides], ἢ τε τοῦ δικαίου, καὶ ἢ τοῦ ἀδίκου. 645, 4. τὴν σῆς ἀξίας προσθήκην συλλογίζομενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε. non meram rem in se, sed una quoque dignitatem hominis, velut accessionem rei assitam (einen *Nebenumstand*—a collateral fact), spectans. 1477, 20. ἢ εὐταξία τῇ προσθήκῃ τῶν νόμων, οπε legum accessoria, auxilio adventitio, τῶν αἰσχυρῶν περίεστι. 771, 1.
- προστίναί, cum leni] adire, accedere. τιούτου κακοῦ προστίοντος. 126, 25. οὐκ οὐκ προσήει πρὸς ταῦθ' ἢ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. 406, 19. προσήμεν pro προσήμεν. 932, 25. *Eliam Herinogenes* (p. 276. 2.) προσήμεν exhibit in loco Demosthenico, p. 346. 16. ubi vulgata dat προσήμεν. προστίοντι [scil. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, vel πρὸς τὴν διαφίθειν, vel πρὸς τοὺς πρυτάνεις] τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψήφον. 1375, 18. τὸν προστίοντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον ἐνώστως ὑπέμειναν. 1397, 8. b) redire, de vectigalibus undeunde provenientibus. ἦν ὅτε οὐ προσήει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατόν. 141, 8. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσήει τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου. 1359, 14.
- προστίναί, cum aspero] προστίεσθαι, admittere, τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν. 124, 5.
- προστίεσθαι] molestus, odiosus esse. ἀνευ δὲ ταύτης [sine voluntate et assensu auditorum] καὶ ὑπερέβαλε τις τῷ λέγειν καλῶς, προστίετη τοῖς ἀκούουσιν. *tadium creat, odio et offensivum est.* 1393, 16.
- προσκαθίζεω, προσκαθίζεσθαι, προσκαθίσθαι] προσκαθεδεύεται καὶ προσεδρεύσει. assidebit, perseverabit in oppugnatione urbis, et expectabit, donec ea, tanquam luctator in certamine palestrico, fessa succubuerit. 14, 15. τὴν δὲ, προσκαθεζόμενος καὶ βοηθῶν, ἠλευθέρωσε. 198, 6. προσκαθήμενος. 676, 4.
- προσκοινεῖν] προσκαλιέσθαι τὸς χορευτὰς σκοπεῖν. 532, 18. et 24. In medio: μὴ προσκαλιέσθαι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἐξείναι. 534, 1. προσκαλιέσθαι. diem dicere, citare ad iudicium. 277, 14. et alibi *perissime locorum*. τίνα σπουδὴν ποιῆσθε προσκαλιέσθαι, ad partes vestras pertrahere, βούλομαι Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους. 283, 14. προσκαλοῦμαι κατὰ δόμονος εἰς μαρτυρίαν [non intelligo]. 850, 14. καὶ γὰρ κλητήρας ἔχων προσκαλιέσθαι αὐτόν. 911, 14. λειποταξίου προσεκλήθη. 999, 12. ξείνας προσκαλιέσθαι. ob peregrinitatem ad iudicem citari, accusari, quod civem, qui minus sit, se gerat. 999, 17. *τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον με προσκαλιέσθαι.* 1018, 9. 1331, 8. τὸν νόμον κελύειν παρὰ τοῦ ἐπιδηκασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλιέσθαι, id est, πεισθῆναι τὴν πρὸς κλησίαν. eum in jus citare, qui, sententiæ vi secundum se dictæ, in possessionem hereditatis immigravit. 1052, 14. Conf. p. 1054, 25. προσκαλιέσθαι Μακάρτατον τοῦ κλήρου εἰς διαδικασίαν. 1054, 16. προσκληθεῖς ἀπὸ τῆς οἰκίας· e domo sua accessit: οὐ γὰρ ἦν φανερός, nam in foro nullus comparebat. 1190, 4. πολλὰς, προσκαλιέσθαι καὶ γραφάμενος, καὶ συφῆκε. 1333, 2. προσκαλιέσθαι πρὸς πεμπτα. cum eum citasset, die quinto ante diem iudicio agendo dictam. 1076, 20.
- προσκαρτερεῖν] *θεραπείας τὰς Νεαῖρα τότε προσκαρτερούσας* 1386, 6.
- προσκαταβλήμα] τὰ προσκαταβλήματα ὀνομαζόμενα καταβάλλεται. *contributions, velut in supplementum, accessoriæ ad æris summas, e vectigalibus redeuntes. Nachsteuer* [supplementary taxes]. 731, 5. et 10.
- προσκαταγινώσκειν] addicere, *zusprechen* [to adjudge]. Ζητοῦσι διαιτητῆν, ὅστις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγινώσεται. 1281, 3.
- προσκατασκευάζειν] καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας οἰκίδος προσκατασκευασθῆναι τῇ πόλει. 365, 25. προσκατασκευάσας ἐμπόριον Θεουδασίαν. 467, 9. ἐπειδὴ δ' ὄρω προσκατασκευαζόμενον τὴν τοιοῦτον. 683, 25.
- προσκειέσθαι] urgere, instare flagitando. *einemzusetzen, in ihn dringen, ihn treiben* [to urge, press, be importunate with, one]. ἐν ταῦθ' ἤδη προσκειέμεθα ἀπαιτούντες. 933, 1.
- προσκηρδαίνειν] προσκηρδαίνωσιν. non modo nil perdidurunt, sed præterea quoque non parum lucrati sunt. 1292, 6.
- προσκηφάλαια, citat e Demosth. *Julius Pollux* VI. 9.
- ἢ πρόσκλησις ἐγένετο τῷ παιδί κατὰ τὸν νόμον. 1054, 51. ἢ πρόσκλησις ἐστὶ παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κλῆρον. possessor, qui actu est, hereditatis, de ea postulatur. 1054, 25.
- προσκοινανεῖν] προσκοινανήσας [nisi potius προσκοινώσας leg. est] τούτῳ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων. 918, 1.
- προσκομιζέειν] ἀμαξίαίου λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ. 1277, 12.
- προσκειοῦν] τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκειοῦν. *simulatas exercere.* 63, 21. ἂ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ προσκειοῦν. 405, 7. ὅτι τῷ προσκειοῦσιν καὶ ἔχθρος ἰππείχε. 534, 14. προσκειοῦνται ἐμοί. *me offendit.* 581, 2. προσκειοῦσα ἀνδρῶν ποτηρῶν καὶ φιλαπεχθῆμονι. 701, 24.
- πρόσκειουσα] ἢ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα καὶ

τὰ προσκευάσματα ἐκείθεν ἡμῖν συνέβη. 1257, 7.

πρόσκηται] μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιπορκίαν προσκίτησθε. 409, 9.

προσκυβέν] ὁ τέως ἐστὶ προσκυνῶν τὴν θόλον. 412, 19. προσκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας, ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις, οὐκ ἀμύνεσθαι, τὸ κράτιστόν ἐστι. 549, 16.

προσλαγχάνειν] προσείληχε δίκην. non satis habuit frumentum nostrum detinere, sibi arrogans, sed insuper quoque litem nobis intentavit. 884, 26.

προσλαμβάνειν] insuper accipere. οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου τῶν — ἀλλὰ καὶ προσλαμβάνονται. 141, 18. ἐπὶ τούτοις οὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται. ob ea non modo non punitus, sed, vel donis quoque cumulatus. 386, ult. ὥστε καὶ δωρεὰς παρ' ἡμῶν προσλαβόντες. 834, 11. τὰ διάφρα ἀπολαβεῖν, καὶ τάλαντον προσλαβεῖν. 817, 10. b) adsciscere, assumere, ut homo cibos, planta succos humo imbibit, unde crescit, solidescit. πᾶσα φύσις βελτίων γίγνεται παιδιᾶν προσλαβούσα τὴν προσήκουσαν. 1413, pen. Hinc metaphorice, ad partes suas, ad globum suum adungere, ut si globus nivis de monte decurrens, per viam moles nivium alias ex aliis adsciscens et secum copulans, tandem enormis fit massa. τὴν ἐκάστων ἄνοιαν αἰετῶν αὐτὸν ἀγνοοῦντων ἐξαπατᾶν καὶ προσλαμβάνων, οὕτως πηξήθη. 20, 7. τοὺς κρατουμένους τῶ πολέμῳ προσλαμβάναν. 145, 2. ὅπως καταλύσασι τὸν δῆμον, προσλαβόντας τινὰς τῶν πολιτῶν. 194, 13. ἑτέρον τινα τῶν ἐπιτηδείων προσλαβόντες, τέταρτον. 1052, 9. προσειληφότες τὸ Συγγάμην ἀδελφῶ βοηθεῖν. præsertim novum nacti fulcrum speciosi prætextus. 415, 17.

προσκαρτερεῖν. 1105, 2. 1107, 12.

προσμιπεῖν τοὺς κοινοὺς παῖδας. præter odium, quo vir et uxor sese mutuo prosequuntur, una quoque liberos communes odisse. 1001, 16. 1017, 14.

προσμοιθεῖν] οὐ φαίνεται προσμεμισθωκῶς ἰδίαν ἀφορμὴν. es wird sich nicht weissen, dass er überdem auch noch ein ihm eignes Capital auf Zinsen ausgethan gehabt habe [it will not appear that he had, besides, any capital of his own put out at interest]. 948, 12. Χαρίδημον τοῦτον προσμισθωσάμενος. cum mercede rōnduxisset. in Sold genommen hatte [had taken into pay]. 663, pen.

προσνέμειν] οἱ δ' ἄλλοι προσνέμεισθε. illis adhaerētis, illis accensemini, ut vilis et contemptus numerus, non capita estis, sed cauda. 26, 25. 172, 5. ὀκτακοσίους αὐτοῖς προσνέμαντας. 182, 14. προσνέμοντες ἑαυτοὺς τούτῳ. 783, 15. ὅπου τὸ δίκαιον εἶη τεταγμένον, ἔνταιθα προσνέμοντες ἑαυτοῦς. 1392, 12. ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεις προσνέμειν ἑαυτόν. se dicavit,

consecravit. 1475, 1.

πρόσδοος] aditus a) ad fana deorum, supplicatio. τῷ Δυσίας καὶ προσόδους τοῖς θεοῖς, ὡς ἀγαθὴν τούτων ὄντων, ἡμᾶς πεποιθῆσθαι. 254, 15. b) ad magistratus. πρόσδοον γράψασθαι πρὸς τὴν βουλὴν. impetrare SCtum (efficere, ut sibi scribatur SCtum) quo facultas detur ad senatum adeundi cum eoquo agendi. 715, 25. c) reditus, vectigalia. τὰς ἰδίας αὐτῶν προσόδους παραίρησεσθαι. 71, 14. ἱπολαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον πρόσδοον ἔσσεσθαι. 251, 18. τὰς τῶν συμμάχων συμφοράς προσόδους τοῖς πρέσβεισι τοῖς ἡμετέροις γενεήσασθαι. 386, 9. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἑνιαυτοῦ πρόσδοον. 816, 8. τοῦ ἐργαστηρίου λαβὼν τὴν πρόσδοον. 819, 9. δωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπέρχε λαμβάνειν. sportulas arbitrarias, quarum modus inconstans et incertus est, et vectigalia rata, certa. 1475, 2.

προσόμειος] idem quod simplex. εἰ μὴ τύχη προσόμειος ἂν τούτῳ, scil. quoad improbitatem. 593, 13.

προσομοιοῦν] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνδρῶπι, τὴν ἀλκήν δὲ δράκοντι. effecisse, ut similis videretur. 1398, 24.

προσομολογεῖν] idem quod simplex, condicere, idem affirmare, quod alter: item, spondere, recipere facturum ex condicto. οὐ γὰρ συμφέρει προσομολογήσαι καὶ ταῦτα. 826, pen. 827, 10. 850, 20. 871, 15. καὶ αὐτὸς προσομολόγησε ταῦτα καὶ καλῶς μὲ' ἔφη λέγειν. assensus est, probavit. 1169, 6. præter superiora, etiam hoc fassus est. 1172, 15. ἀληθῆ πάντ' εἶναι προσομολόγουν. 1179, 16. οὕτω προσομολογοῦσι πλεισεῖσθαι δεῦρο. 1284, 17.

προσομολογία. 1007, 7.

προσορίζειν] προσωρίσατο τὴν οἰκίαν διτχιλίαν. præter illos superius dictos ἔρους, curavit a magistratu domui quoque alios ἔρους apponi, ut oppigneratæ pro viginti minis. 877, 7. et 20.

προσορμίζειν] ποῖ δὲ προσορμιοῦμέθα. 52, pen. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχσας λιμένας — πρὸς τοῦτους μὴ προσορμίζου. 795, 15.

προσουρεῖν] ἀλλ' ἀμίδας κατεσκευάσθην [scil. ἡμῶν] καὶ προσεούρου [scil. ἡμῶν]. 1257, 18.

προσopheλεῖν] idem quod simplex. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον. 1327, ult. b) insuper debere. ὡς ἀγαπῶντων τοῦθ' ἡμῶν καὶ προσοφείλοντας χάριν αὐτῶ. 650, 23. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. præter ea quoque nos ut sibi debentes scripsit in tabulis rationis tutelæ nostræ a se gestæ. 825, 19. τὸ πάντων ἀνανδρότατον, τῶν ἡμετέρων αὐτῶν χάριν αὐτῶ προσοφείλετε. 37, 7.

προσopheλεῖν αἰσχύνην. 58, 10. debere, mere-

ri, culpa sua sibi consciscere. verbühren, verwirken [to forfeit, have escheated]. προσφλοντας τὰ ἰστίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίω-
 μιν. 939, 27. προσφλον δὲ ἰπωβελίαν
 καὶ οὐδὲ λόγου τυχεῖν ἀξιώθεις. 1103, 15.
 1327, 21.
 προσοφλισκάνειν αἰσχύνην. meritam ausferre
 ignominiam. 93, 3.
 προσπαραγράφειν] ad aliquid adscribere.
 997, 6. et 9. 1237, 5. ubi videtur si-
 gnificare, ad annotationem secundaria-
 m, adhibere aliam veluti tertiariam ad-
 jungere, adscribere.
 προσπαρασκευάζειν ἑτέραν δύναμιν. 94, 20.
 ὀρητήρια ἐφ' ἡμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ Φίλιππος
 προσπαρασκευάζεται. 445, ult. non solum-
 modo vestrae expectationi non satisfacit,
 sed etiam insuper comparat et machinatur
 arces et portus, unde in vestros agros
 excurrat.
 προσπέμπειν] ἐκάστω ἰδίᾳ προσπέμπων.
 393, 13. δομένῳ τούτων καὶ ἱκετεύοντων
 καὶ τίνα οὐ προσπεμπόντων, [scil. ἐμοί].
 allegantibus ad me, intercedendi ergo.
 1152, 12.
 προσπεριβάλλειν] οὐχ οἷός τ' ἐστίν, ἔχων ἂ
 κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων, ἀλλ'
 αἰεὶ τι προσπεριβάλλεται. praeter velu-
 stas opes alias adhuc quaerit novas,
 quas sibi, velut amiculum, aut carnes,
 circumponat. er frisst sich immer mehr
 und mehr an [he goes on devouring more
 and more]. 42, ult.
 προσπεριγίγνεσθαι] οὐ μόνον ἰκανὸν σῆτον ἡμῖν
 ἀπέστειλεν, ἀλλὰ καὶ τοσούτον, ὥστε πεν-
 τεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα προσπεριγέ-
 νεσθαι. überschossen, nach Abzuge der Un-
 kosten übrig blieben in Casse [to remain
 as overplus, realize beyond satisfying the
 needs for the treasury]. 467, 18.
 προσπεριλαμβάνειν] προσπεριελθὼν ἅπαντα
 τὸν παρεληλυθότα χρόνον. 714, 23. προσ-
 περιελήφει τοὺς νόμους ἄν. 726, ult.
 προσπεριελήφει δὲ καὶ τὰ δικαστήρια.
 765, 2.
 προσπεριποιεῖν. erubrigem. in den Schatz
 legen. zurücklegen, ersparen [to save. to
 lay up in the coffer. to put by, spare].
 832, 24.
 προσπίπτει τῷ Φαναστράτῳ, adoritur, ag-
 greditur, καὶ κατέχων αὐτόν. 1259, 8.
 προσπεπτακέναι τὸ πᾶγμα ἄφρον. 1302,
 16.
 προσπλεῖν] προσπλεύσας ἐν πλοίῳ. 646, 10.
 προσποιεῖν] προσποιεῖ χάριν. apponit, addit,
 conciliat iis, quos commendat et praedi-
 cat, gratiam, reddit eos gratiosos et
 amabiles. 1393, 15. In medio: simu-
 lare, comminisci, fingere. μὴ τούτων
 μὲν ἐχθρὸς ἦς, ἐμὸς δ' εἶναι [scil. ἐχθρὸς]
 προσποιῶ. 269, 9. προσποιούμενος σφόδρα
 ἰκὸν τὰ δίκαια ἀγορεύει. 848, 16. προσ-
 ποιῶντο καὶ ἔφασαν εἶναι. 925, 11.
 προσποιήτης] fictus, simulatus. προσποιήτους

ταυτασὶ ἔχθρας. 1334, ult.
 προσπολεμῆν φοβερός. 24, 12.
 προσπορίζειν] προσποριεῖ τὰ πλοῖα αὐτὸ τὸ
 στρατεύμα ἀπὸ τοῦ πολέμου. praeter ea
 stipendia, quae miles a rep. fert, ipse
 sibi jure belli reliqua acquirit. 48, 9.
 προσπταίειν] ἀνάγκη τούτοις, ὡς πρεβλοῖς,
 προσπταίνοντας ὑστερίζειν. 104, pen.
 πρόσρημα] τῷ προσρήματι ἑνοχος. 630, 3.
 προσσυνιστάνειν] προσσυνέστησεν ἡ σφετέρᾳ
 καλοκαγαθία. insuper quoque commenda-
 vit. 1411, 5.
 πρόσταγμα] ἐκ προστάγματος κατάγειν
 [τοὺς φυγάδας]. 216, 11. πρόσταγμα
 τούτου κοινὸν ἀπεδείχθη. 774, 15. πρόστά-
 γματα ποιεῖται [ὁ νομοθέτης]. τὰ δυσχερῆ
 ἅπαντα τοῖς προσήκουσι. 1070, pen.
 ὡς περὶ τὸ σὺν πρόσταγμα τῆς συγγραφῆς
 δεῖν κυριώτερον εἶναι. 1295, 6. οὐ γὰρ ἔχω
 τούτου πρόσταγμα πρῶτον. 1485, 9.
 πρόστακτος λειτουργία. functio extraordi-
 naria, a peculiari Scto, aut plebiscito
 imperata, diversa ab illis encycliis, jam
 dudum ante statis et coordinatis, ne-
 mini ignotis, quae non imperabantur.
 256, 10.
 προστασία] ἔπειτα προστασίαι πολλαὶ καὶ
 πανταχῶθεν γίνονται, καὶ τοῦ προτεύειν
 ἀντιποιῶνται μὲν ἅπαντες, ἀφεστᾶσι δ'
 ἔνιοι. 145, 7. Lectio haec bene si habet,
 significabit προστασία factio, globus (v.
 sub προϊστασθαι): possit tamen fieri, ut
 leg. sit, ἔπειτ' ἀποστασίας π. tum defe-
 ctiones multae. verumtamen p. 872, 6.
 quoque προστασία Nostro est collusio,
 Beeinträchtigung [collusion], cum duo
 pluresve inter se coeunt, colludunt, de
 compacto, vel condicto agunt, contende-
 dentes causam iniquam adversus aequam
 tueri et obtinere. ταῦτ' οὐχ ὁμολογουμένη
 προστασία; ist das nicht eine offenbare,
 unlegbare, eingestandene Beeinträchti-
 gung? [is not that a manifest, undeniable,
 avowed collusion?]
 προστατήριος Ἀπόλλων. quia patronus Athe-
 narum erat. 531, 8.
 προστατής] προστατᾶται μὲν ἡμεῖς τῶν Ἑλλή-
 νων ἐβδομήκοντα καὶ τρία ἔτη ἐγένεσθε,
 προστατᾶται δὲ τριάκοντα ἐξ δέοντα Λακε-
 δαιμόνιοι. 116, 22. 717, 11. ἐὰν ὑπο-
 ληφθῆτε κοινοὶ προστατᾶται τῆς ἀπάντων
 ἐλευθερίας εἶναι. 199, 21. προστατῆς τῆς
 πρὸς θεοῦ ἐπιμελείας. 618, 3. 758, 19.
 προστατῆς. patronus inquilinorum. 788,
 5.
 προστατῆται] ὁποῖός τις εἰμὶ περὶ ἂν ἀν-
 τίστηται ἡμεῖς. 1207, 5. προσταχθέν μοι
 ὑπὸ τοῦ δήμου. cum a plebe mihi fuisset
 imperatum. 1210, 5. νομιστέον, οὐχ ὅς
 μικρὰ ἢ μηδὲν ἡμῖν προστατῆται, τούτων ὀρ-
 θῶς λέγειν. 1419, 8. περὶ ὧν γε προστα-
 ξάτε [mündlich, orally] εἰσείν, ἢ πράξαι,
 καὶ διαρῖθάνει ἐψηφισσάμε [scripto decre-
 to praecipitis] ποιῆσαι. 342, 27. ὃν δ'

ἂν αὐτοὶ λάβητε, sub potestate vestra, μηκέτ' ἐκείνοις περὶ τούτου προστάττετε, hujus puniendi negotium illis [diis] jam nunc ne demandate, delegate, amplius. 363, 26.

προστίθεναι] ὅσοι τις ἂν προσθῆ μικρὰν δύναμιν, πάντ' ὠφελεῖ. 22, 2. ἀφ' ἧς κερδανῶ μὲν οὐδέν, πρὸς αὐτὰ δὲ προσθεῖς, ἐκδώσω. cum addita dote. 402, 5. τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπειλαινομένους προσδεξόμενος καὶ χρήματα προσθήσων [scil. αὐτοῖς, insuper daturus, additurus illis, in eos collaturus, quasi pro προσδώσω, aut προσόμενος, aut ἀναλώσω] ὑπῆρχεν ἔτοιμος. 307, 7. τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἤξιον ταύτην προσθέντα. 384, 23. τὸ περιόν—προστίθῃμι αὐτοῖς. 825, 1. ἀποδὸς τὸν μισθόν, καὶ ἐφόδια προσθεῖς, ἀπέπεμψα οἰκάδε. 1212, 19. πάντ' ὅσα ἐστὶ δίκαια ἐπιδείξαντος ἐμοῦ καὶ πίστιν προσθέντος ὑμῖν. et insuper dicto coram vobis jurejurando. 1270, 9. χρήματ' αὐτῶ προστίθεντες οὗτοι τοῦ γένους μετείδωσαν. 1306, 12. λαβὴν τὰργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἑραστῶν εἰσηχθήσῃ αὐτῇ, καὶ προσθεῖς τὸ ἐπίλοιπον αὐτός. 1355, 16. In Medio, se adjungere partibus alicujus. ὁποτέρους πρόσθεοιτο, τούτους ἐποίηε κρατεῖν τῶν ἑτέρων. 154, 1. ὅσα μὲν ἐκουσίως προσετίθετο τῶν πολιτισμάτων, φρουρὰς εἰσαγωγόχουτος εἰς αὐτά. 238, pen. ἔβλον ὅτι τούτω ἡμεῖς οἱ δικασταὶ προσθήσεσθε. 1060, 18. 1243, 5. διὸ ἐκείνῳ μᾶλλον προσετίθετο τὴν γνώμην, ἢ τούτῳ. 1243, 9. ἡμῖν ἂν προσθέμενοι τὴν ψῆφον, εὐορκοῖτε. 1320, 16.

προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ. as ærario ut debitum adjudicare. der Casse, als verfallen, anheimgelassen, anrechnen [to adjudge forfeited to the treasury]. 528, 13. et 19. προστιμᾶν τὰς βλάβας, condemnare aliquem non solummodo causæ victæ, sed etiam insuper ad damna moræ actori reluenda impensasque forenses. 571, ult. velut accessionem a legibus statutæ pœnam adjungere adhuc aliam, e. c. carceris. ἐάν τινα τῶν ὑφειλόντων τῷ δημοσίῳ προστιμᾶν δὲσιμῶ. 712, 20. quamquam sæpe pro simplici τιμᾶν, taxare, schützen, einer Strafe wehrt erkennen [to rate, judge worthy of punishment or fine], accipi potest. ἐάν τις ἀλῶ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμᾶν θανάτου, προστιμᾶν αὐτῷ δεσμόν. 732, 19. προστιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ. 736, 13. συνεχώρησα, ὥστε τῷ Θεοφίμῳ πέντε καὶ εἴκοσι δραχμὰς προστιμᾶν. multam irrogari. 1152, 16. ἐάν προστιμᾶσαι ἡ Ἠλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον. licere autem volenti cuique postulare, ut iudices, super pœnam a legibus indictam, reo adhuc aliam multam arbitrariam irrogent. 733, 8.

προστιμῆμα] multa quæcumque. ταῦτα

[scil. τὰ δικαστήρια] ἄκυρα ποιεῖ τῶν προστιμῆμάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὀρισμένων. 700, 16.

προστρέχειν] προσδεμαῖοντα [loges puta] καὶ παρέσονται ἐοικότες. 586, 4.

προστρέβειν, προστρέβασθαι] affricare. προσετρίψατο πλωτοῦ τινὰ δόξαν τοῖς κεκτιμένοις. 617, 4. 757, 16. σκοπῶν ὅτω συμφορὰν προστριψάμενος—. 786, 6. προστυγχάνειν] ὁ προστυχὼν αἰεὶ τιμαρξείσθω. 799, 5.

προσυβρίζει τοὺς νόμους. præter illum, quem lædit, una legibus quoque insultat. 524, 24. 1269, 23. 1270, 22.

προσυπάρχειν] idem quod simplex. οὐδὲ ταφῆναι προσυπῆρχεν ἐμοί. 549, 12.

προσυπέχειν] τῆς δὲ τύχης [scil. λόγον] προσυποσχέιν, [etiam casus fortuitos præstare, auch mit für die Zufälle stehn [to answer for casualties also] ἐν τι τῶν ἀδυνάτων. 1436, 7.

πρόσφατος κρίνεται. ad judicium vocatur delicto adhuc recente. 551, 15. νεάλης δὲ καὶ πρόσφατος ἂν ἐκείνος περιῖν αὐτοῦ τεταριχουμένου. 788, 23.

προσφέρειν] in Activo, afferre, allegare, recitare, ut verba legis, aut ad eam provocare. προσφέρειν οὔτε νόμον, οὔτε ψήφισμα. 937, 16. προσφέρειν τοιαύτας ἀπολογίας τοῖς κατὰ τοὺς νόμους ἠμωμάτοισι δικάσειν. 1333, 27. b) proponere, ut λόγον, conditionem. ἐξαίφνης λόγον μοι προσφέρει Ὀλυμπιόδωρος οὐτοσί. 1168, 22.

c) referre, in vecligalibus annuis, aut dependere, einbringen, abtragen, entrichten, abwerfen [to bring in, pay, realize, discharge]. κλισσοῖους [servos, vel operas, Gesellen, journeyne] οἷ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς [reines Gewinnstes, net profit] αὐτῷ προσέφερον [des Jahres, yearly]. 816, 11. αὐτοῖς δὲ τοὺς ἀνδράποδους ἠφάνικεν, οἱ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ προσέφερον. 839, 16.

In Medio, sese gerere certis modis erga aliquem. jemanden begegnen, sich gegen ihn betragen, anstellen [to treat one, act towards one, behave to one]. ἐπειδὴ τισιν οὐ μετρίως ἐδόκουν προσφέρεισθαι. 117, 1. τούτων τὸν τρόπον προσεφίεροντο ἀνθρώποις πηλικαῦτ' αὐτοῖς ἀγαθὰ εἰργασμένοις. 688, ult. 1419, 23. ἀπώλης δὲ πεπενημένος αὐτὸν ὑμῖν προσφέρεισθαι. 1446, 9. εἴπαρ ἡμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε. 1482, 11. item cum πρὸς. ἀρίστα καὶ ἀσφαλέστατα προσοίσεσθε πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας. 1173, 14. ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰώθατε προσφέρεισθαι φιλανθρωπίᾳ. 1428, pen. b) præstare, exhibere. πυνθάνομαι τῶνιν, ὅτι πᾶσαν ὑμῖν Ἀθηναῖοι προσφέρονται φιλοτιμίαν. 284, 1.

προσφδέγγεσθαι] οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτίον. pronuntiandum est. 977, 26.

προσφοιτᾶν] οὐδὲ προσεφοίτα πρὸς τούτων τι

- τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων, ἢ μουσικῶν, ἢ ἱραγαστηρίων. 786, 8.
- πρόσφορος] *conueniens, accommodatus.* τὰ πρόσφορα τῇ νέσῳ φέρονται καὶ ἐπισκοποῦμεναι. 1364, 11.
- πρόσχημα] *prætextus, obtentus.* τῷ μὲν προσχηματι τῆς τέχνης. 58, 16. b) *species, forma exterior; præsertim honestior atque luculentior, dignitas, decus.* μετὰ προσχημάτων ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πηράζομεν. 288, 1. ὡς ἐπὶ προσχηματος ἤδη τινὸς οὕσα. 1359, 2.
- προσχωρεῖν] *προσεχωρηθήσασιν πρὸς τοὺτους.* 171, ult.
- πρόσχωρος] *accolla, qui in finibus proximis habitat, vel et vicinus.* τὸν μὲν Τίμαρχον οὐδ' οἱ πρόσχωροι πάντες ἐγίνωσκον. 417, 9. τὰρχαῖα ἐνταῦθα συνήσαν οἱ πρόσχωροι παρὰ τὴν ἡμῶν καὶ τῶν ἀστυγείτων. 632, 25. 1073, 25. 1074, 6.
- προσωπεῖσθαι] *idem quod simplex.* 823, 18.
- προσωπεῖον] *larva, dant alii, ubi meliores πρόσωπον exhibent, quod v. in b.*
- πρόσωπον] *vultus, os.* οὐ γὰρ ὅμοιον ἔστιν, ἃ ἄνδρες δικασταί, εἰς τὰ ἡμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα, τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν, καὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ. 913, 4. τῶν ὄραμένων [in corpore humano] ἐπιφανεστάτου ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δὲ αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων [scil. ὄντων ἐπιφανεστάτων]. 1405, 5. b) *larva histriónica.* ἀνευ τοῦ προσώπου κωμῶζει. 433, 22.
- προτείνειν] *protendere.* τὴν δεξιάν προτείναν καὶ εὐαγγελιζόμενος. 332, 9. *προσεβθεῖν* εἰσω τὴν χεῖρα ἔχοντα· σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [scil. αὐτὴν, ad accipiendum largitiones] καὶ ὑποσχῶν, *subjectanque cum tenisses ejus manui, qui dona sua tuæ ingereret.* 421, 18. ἔξαπατάντων τι τῶν λαοδαμοσίων καὶ προτεινόντων, *offerentibus, πίστιν, ἥντινα βούλῃται λαμβάνειν (ubi sic est construendum: προτεινόντων τὸ λαμβάνειν ταύτην τὴν πίστιν, ἥντινα βούλῃται λαμβάνειν. porrigentibus acceptationem illius jurisjurandi—).* 659, 9. *In Medio:* φιλίαν προτεινέται. *offeret. et wird euch seine Freundschaft anbieten [he will offer you his friendship].* 179, 16. ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως προσέχονται, καὶ δωδωκότες ὅσι τὰς εὐθύνας, τὴν ἀειερίαν ἔρῃ προτεινομένου. 341, 15. 1456, 17.
- ἢ προτεραία] *τῇ μὲν προτεραίᾳ, ὅτε ταῦτ ἔλεγε. pridie ejus dici, quo ista dixit.* 553, 10.
- προτερεῖν] *οὐδὲν προτερήσετε, ihr werdet nichts dabey gewinnen, oder, vor mir zum voraus haben [you will gain nothing by it, or you will have no advantage of me],* ἔξω τοῦ ἐφθακίαια ἀδικούντες. 239, 9.
- προτιθέμαι] *in Medio [Quid sibi velit V. D., parum intelligo. vid. infr. col. 2. v. 19.], pouere, ut e. c. facultatem in con-*
- cione dicendi, aut deliberationem, item pœnas, quas leges criminosis denuntiant.* ὅταν περὶ πραγμάτων προτεθῇ σκοπεῖν. 33, 19. εἰ περὶ καινοῦ τινὸς προτιθέτω λέγειν. 40, 1. προθεῖναι περὶ τούτων τῶ βουλευμένων γνώμην ἀποφθέσθαι. 169, 12. οὐδεὶς ἄλλος τούτου προτίθεισιν οὐδαμῶς βουλὴν. 292, 13. ἐν κοινῷ δὲ τὸ συμφέρον ἢ πόλις προτιθεῖ σκοπεῖν. 317, 6. οὐ προτεθέντος οὐδενὸς, [scil. ῥήματος, aut διαβουλίου, aut tale quid] ἄλλο τούτων, οὐδὲ θεθείσης ἀδείας λέγειν. *tametsi nulla esset injecta ejus rei mentio, neque in senatu, neque in concione.* 715, 13. εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀναβαίνουσιν, ἐν αἷς ἡμέρις γνώμης ἀποδείξιν, οὐ πονηρίας, τοῖς λέγουσι προτίθετε. 772, 9. τῶν νόμων τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προτεθεικότων, εἴ τις—. 918, 5.
- In Medio:* τὸν ἀποθανόντα προτίθεσθαι ἔδον, ὅπως ἂν βούληται. *vita defunctum, domi suæ, ut quisque volet, proponendum spectaculo curato. seinen Todten so wie einer will, anputzen, und in dem Anzuge von seinen Leuten binnen seines Hauses zur Schau hinlegen lassen [to array one's dead as one wishes, and to have the body laid out for show within the house by the servants].* 1071, 1.
- προτιμῶν] *ὧν οὐδὲν προτιμῶ. quæ tanti non facio.* 80, 22.
- προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν καὶ τὴν τοῦ τὰ δέοντα ποιεῖν ἐρῆμν. 309, 4.
- προϋπάσχειν] *πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβαλὼν, τῶν προϋπαρξάντων ἕκαστον κρινέται.* 12, 16. οὐ καθήσυχνας οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα εἶω. *eorum, quæ superiori tua vita seu egisses, seu tolerasses.* 314, 9. τῶν προϋπηργμένων ἐπήνει. *ob pristina ejus de se bene merita laudabat.* 1191, 26.
- προὔπτος] *(pro πρόσπτος)] conspicuus, apertus, manifestus.* εἰς προὔπτον κακίαν ἑαυτὸν ἐμβάλειν. 32, 7. εἰς προὔπτον θάνατον δόντα ἀναλώσας, *id est, ὡς τε τὸν θάνατον αὐτὰς ἀναλώσας.* 1397, 19.
- προϋργιαῖος] *quod extra usum est. unde comparativus προϋργιαίτερος. ἀλλ' ἑτερά ἐστὶν ἕκαστω προϋργιαίτερα.* 412, 7.
- προὔργου] *μηδὲν εἶναι προὔργου περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν. nil prodesse.* 57, 4. 1409, 9. τὸν φθόνον δωδωκῶ, πρὸς ὃν οὐδὲν ἔστι προὔργου τὰ ληθῆ λέγειν. 1468, 8.
- προφθαίνει] *de oraculo indicante facienda.* 532, 3.
- προφασίζεσθαι] *προφασίζετο αἰεὶ τι καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο.* 1173, 2.
- πρόφασις] *modo est causa vera; modo causa speciosa, prætexta, prætextus vanus; modo occasio, die Veranlassung wozu [the occasion, motive to any thing]. sæpe tam dubie usurpatur, ut vim ejus definire difficile sit. ἡ πρώτη πρόφασις, der erste beste Vorwand, oder Veranlassung [the first fair pretext, or occasion],*

καὶ μῦθον πταίσμα πάντα ἀνεχαίτισε. 20, 26. ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις. corruptioni prætexebatur largitio hospitalis. 393, 25. τὰς προφάσεις ἀφελῖν. die Ausflüchte, Ausreden [evasions, excuses]. 26, 2. τοῖς μηδὲν τῶν δικαίων βουλομένοις ποιεῖν πρόφασιν παρέχει. 140, 24. πρόφασιν τῆς παρασκευῆς [ad bellum puta] μὴ τὴν πρὸς ἐκείνων ἔχθραν ποιεῖσθε. 192, 5. τὴν μὲν ἀληθῆ πρόφασιν [id est, αἰτίαν] τῶν πραγμάτων ἀπεκρύπτω. 279, 21. σιήψεις καὶ προφάσεις ἔρεῖ. 373, 10. τρεῖς εἶχε προφάσεις, μέθην, ἔρωτα, ἄγνοιαν. 526, 15. ἀφαιρῆ τὴν πρόφασιν μεθ' ἧς ἡ καλὸν ἐστὶν ἕκαστον τῶν ἔργων, ἡ ἀσχρόν. 635, 24. πολλαὶ προφάσεις τῷ μὴ κατὰ γνώμην πάντα συμβαίνειν. 1420, 15. ἐπὶ τῆ τοῦ δήμου προφάσει. 502, 21. πολλὰ ἐστίν, ἃ προστάττει ποιεῖν τοῖς πρὸςήκοις, καὶ οὐδεμίαν πρόφασιν δίδωσιν, excusationem, cujus obtentu necessitatem hanc defugias, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης δεῖ ποιεῖν. 1067, 25. τὰς ἀναγκαίας προφάσεις [Veranlassungen [motives], invitationes ad facinus aliquid audendum, et rationes illius facinoris seu approbandi, seu excusandi, und die Gründe der Rechtfertigung, oder Beschönigung—and the grounds of justification, or palliation], ὅπως μὴ μείζους γίνωνται, προείδοντο. 1262, 17. προφέρειν] exprobrare, vorwücken [to reproach, throw in one's teeth]. ὅστις ἀνδραπος ἂν ἀνθρώπου τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητος ἡγούμαι καὶ ἀσπαιδευτον. 311, 10. προφέρων τούνομα τούτο ὡς ονειδος. 576, 13. ἐκάστῳ τὰς ἰδίας συμφορὰς προφέρειν. 612, 14. δυστυχίαν. 1486, 2. epistola 2. προχειρίζειν — [εἰσαι] προχειρίσασθαι δύναμιν, facere sibi copias, προχειροῦς, ad manum quasi paratas. 45, 10. ὡς προχειρισμένων καὶ ἐτοιμῶν τῶν ἀγαθῶν. 85, 7. πρόχειρος] in promtu. προχειρότατον. proximum. 700, 10. προχειροτονεῖν] προϋχειροτόνησεν ὁ δήμος, scil. Euctemonem, qui primus diceret, vel causam istam plebs scivit eorum primam esse, quæ in ista concione agitentur. 703, 18. προώλης] ἐξώλης καὶ προώλης ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ ποιήσεται. 332, 22. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης. 395, 7. πρυτανεία: spatium menstruum ferme, quo tribus quædam, per prytaenas et numero suo selectos, in senata quingetorum præsidebat. ἐπὶ τῆς Πανδονίδος [scil. φυλῆς] πρώτης [quæ tribus prima est inter sortientes, seu penes quam prerogativa tum fuit] ἑνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας, die undecimo, ex quo illa tribus sedere coepit. 708, 22. 712, 19. δέον αὐτὸν τὰς καταβολὰς, pensiones vectigalis, καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν, unaquaque tribu de prytaenatu decedente, vel defuncta. 1353, 23. ὑπὸ τοῦ γραμματεῖος τοῦ κατὰ πρυτανείαν, ergo unaquaque prytaena, seu tribus præsidents, suam sibi scribam propriam habebat. 720, 22. πρυτανεῖον] curia, domus, in qua prytaenas considerebant res gerentes. οὔτε εἰς τὸ πρυτανεῖον ἤξιασε καλέσαι· καίτοι τούτ', ἅψ' οὐ γέγονεν ἡ πόλις, οὐδέεις πώποτε φήσει παθεῖν οὐδένας πρέσβεις. 350, 24. ἐπήνεσα τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα. ad epulas archontum. 414, 9. ἐπήνεσέ με καὶ ἐπὶ δείπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. 1210, 22. τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ δικαστήριον, ubi cause cadum agebantur a rebus inanimis datum. 645, 15. b) in plurali τὰ πρυτανεία, spatulæ, mercedulæ judicum ante litis actionem tam ab actore, quam a reo dependendæ. πρυτανεία τιθέτω ὁ δίκων τοῦ αὐτοῦ μέρους. 1074, pen. πρυτανεία ἐκτινοντός μου, τριάκοντα [scil. δραχμῆς]. 1158, 22. πρυτανεύειν] administrare, gubernare, dispensare, procurare, famulari. τὰ παρ' ἑμὴν διοικοῦντα φιλιππεῖο καὶ πρυτανεύοντα. 58, 13. πρυτανεύονται παρ' ἐκείνου. gubernati, ducti, acti ab eo. 126, 14. ὁ πρυτανεύσας ταῦτα καὶ πείσας, auctor atque moderator horum consiliorum. 191, 15. πρυτάνις] πάντες οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἐκάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ συσπένδουσι. 400, 20. πρυτάνει καὶ βουλῆς γνώμη. e presidum et reliqui senatus sententia. 238, 3. ἐπιμεληθήνηαι θεσμοθέτας, πρυτάνεις, ἀγωνοθέτας. 266, 1. οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἡμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε. 284, pen. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον [assessores in suffragia mittere] παρὰ πάντας τοὺς νόμους. 542, 18. ἔαν δ' οἱ πρυτάνεις μὴ ποιῶσι τὴν ἐκκλησίαν, ἢ οἱ πρέσβεις μὴ χρηματίσωσιν, οφείλειν τῶν μὲν πρυτάνεων ἕκαστον χιλίας δραχμῆς ἱεράς τῇ Ἀθηᾷ, etc. 706, 25. τὸς πρυτάνεις καδίτια νομοθέτας. 708, 25. τοῖς πρυτάνεις προγράψειν αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. 1151, pen. τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθεῖναι τοὺς καδίτικους ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον δίδουαι προσίαντι τῷ δήμῳ. 1375, 17. σωφῶν] τὸν σωφῶν καὶ χῆδὲς ἐγγραφήντα. 1093, 3. σωρεὺς. 884, 5. πρωτεύων] τὸ πρωτεῖον εἶχε. 151, 8. τὴν τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. rebus in omnibus hanc metam spectare, ut principatum obtineat resp. 331, 24. In plurali: αἰε περὶ πρωτεῖαν καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα. 247, 4. ἐμὲ τὸν περὶ πρωτεῖαν σύμβουλον τῇ πόλει περιόντα. 297, 26. πρωτεύειν] ποῦ τούτων ἕκαστος ἐπρώτῳ; ἐν

καὶ μῦθον πταίσμα πάντα ἀνεχαίτισε. 20, 26. ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις. corruptioni prætexebatur largitio hospitalis. 393, 25. τὰς προφάσεις ἀφελῖν. die Ausflüchte, Ausreden [evasions, excuses]. 26, 2. τοῖς μηδὲν τῶν δικαίων βουλομένοις ποιεῖν πρόφασιν παρέχει. 140, 24. πρόφασιν τῆς παρασκευῆς [ad bellum puta] μὴ τὴν πρὸς ἐκείνων ἔχθραν ποιεῖσθε. 192, 5. τὴν μὲν ἀληθῆ πρόφασιν [id est, αἰτίαν] τῶν πραγμάτων ἀπεκρύπτω. 279, 21. σιήψεις καὶ προφάσεις ἔρεῖ. 373, 10. τρεῖς εἶχε προφάσεις, μέθην, ἔρωτα, ἄγνοιαν. 526, 15. ἀφαιρῆ τὴν πρόφασιν μεθ' ἧς ἡ καλὸν ἐστὶν ἕκαστον τῶν ἔργων, ἡ ἀσχρόν. 635, 24. πολλαὶ προφάσεις τῷ μὴ κατὰ γνώμην πάντα συμβαίνειν. 1420, 15. ἐπὶ τῆ τοῦ δήμου προφάσει. 502, 21. πολλὰ ἐστίν, ἃ προστάττει ποιεῖν τοῖς πρὸςήκοις, καὶ οὐδεμίαν πρόφασιν δίδωσιν, excusationem, cujus obtentu necessitatem hanc defugias, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης δεῖ ποιεῖν. 1067, 25. τὰς ἀναγκαίας προφάσεις [Veranlassungen [motives], invitationes ad facinus aliquid audendum, et rationes illius facinoris seu approbandi, seu excusandi, und die Gründe der Rechtfertigung, oder Beschönigung—and the grounds of justification, or palliation], ὅπως μὴ μείζους γίνωνται, προείδοντο. 1262, 17. προφέρειν] exprobrare, vorwücken [to reproach, throw in one's teeth]. ὅστις ἀνδραπος ἂν ἀνθρώπου τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητος ἡγούμαι καὶ ἀσπαιδευτον. 311, 10. προφέρων τούνομα τούτο ὡς ονειδος. 576, 13. ἐκάστῳ τὰς ἰδίας συμφορὰς προφέρειν. 612, 14. δυστυχίαν. 1486, 2. epistola 2. προχειρίζειν — [εἰσαι] προχειρίσασθαι δύναμιν, facere sibi copias, προχειροῦς, ad manum quasi paratas. 45, 10. ὡς προχειρισμένων καὶ ἐτοιμῶν τῶν ἀγαθῶν. 85, 7. πρόχειρος] in promtu. προχειρότατον. proximum. 700, 10. προχειροτονεῖν] προϋχειροτόνησεν ὁ δήμος, scil. Euctemonem, qui primus diceret, vel causam istam plebs scivit eorum primam esse, quæ in ista concione agitentur. 703, 18. προώλης] ἐξώλης καὶ προώλης ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ ποιήσεται. 332, 22. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης. 395, 7. πρυτανεία: spatium menstruum ferme, quo tribus quædam, per prytaenas et numero suo selectos, in senata quingetorum præsidebat. ἐπὶ τῆς Πανδονίδος [scil. φυλῆς] πρώτης [quæ tribus prima est inter sortientes, seu penes quam prerogativa tum fuit] ἑνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας, die undecimo, ex quo illa tribus sedere coepit. 708, 22. 712, 19. δέον αὐτὸν τὰς καταβολὰς, pensiones vectigalis, καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν, unaquaque tribu de prytaenatu decedente, vel defuncta. 1353, 23. ὑπὸ τοῦ γραμματεῖος τοῦ κατὰ πρυτανείαν, ergo unaquaque prytaena, seu tribus præsidents, suam sibi scribam propriam habebat. 720, 22. πρυτανεῖον] curia, domus, in qua prytaenas considerebant res gerentes. οὔτε εἰς τὸ πρυτανεῖον ἤξιασε καλέσαι· καίτοι τούτ', ἅψ' οὐ γέγονεν ἡ πόλις, οὐδέεις πώποτε φήσει παθεῖν οὐδένας πρέσβεις. 350, 24. ἐπήνεσα τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα. ad epulas archontum. 414, 9. ἐπήνεσέ με καὶ ἐπὶ δείπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. 1210, 22. τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ δικαστήριον, ubi cause cadum agebantur a rebus inanimis datum. 645, 15. b) in plurali τὰ πρυτανεία, spatulæ, mercedulæ judicum ante litis actionem tam ab actore, quam a reo dependendæ. πρυτανεία τιθέτω ὁ δίκων τοῦ αὐτοῦ μέρους. 1074, pen. πρυτανεία ἐκτινοντός μου, τριάκοντα [scil. δραχμῆς]. 1158, 22. πρυτανεύειν] administrare, gubernare, dispensare, procurare, famulari. τὰ παρ' ἑμὴν διοικοῦντα φιλιππεῖο καὶ πρυτανεύοντα. 58, 13. πρυτανεύονται παρ' ἐκείνου. gubernati, ducti, acti ab eo. 126, 14. ὁ πρυτανεύσας ταῦτα καὶ πείσας, auctor atque moderator horum consiliorum. 191, 15. πρυτάνις] πάντες οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἐκάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ συσπένδουσι. 400, 20. πρυτάνει καὶ βουλῆς γνώμη. e presidum et reliqui senatus sententia. 238, 3. ἐπιμεληθήνηαι θεσμοθέτας, πρυτάνεις, ἀγωνοθέτας. 266, 1. οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἡμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε. 284, pen. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον [assessores in suffragia mittere] παρὰ πάντας τοὺς νόμους. 542, 18. ἔαν δ' οἱ πρυτάνεις μὴ ποιῶσι τὴν ἐκκλησίαν, ἢ οἱ πρέσβεις μὴ χρηματίσωσιν, οφείλειν τῶν μὲν πρυτάνεων ἕκαστον χιλίας δραχμῆς ἱεράς τῇ Ἀθηᾷ, etc. 706, 25. τὸς πρυτάνεις καδίτια νομοθέτας. 708, 25. τοῖς πρυτάνεις προγράψειν αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. 1151, pen. τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθεῖναι τοὺς καδίτικους ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον δίδουαι προσίαντι τῷ δήμῳ. 1375, 17. σωφῶν] τὸν σωφῶν καὶ χῆδὲς ἐγγραφήντα. 1093, 3. σωρεὺς. 884, 5. πρωτεύων] τὸ πρωτεῖον εἶχε. 151, 8. τὴν τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. rebus in omnibus hanc metam spectare, ut principatum obtineat resp. 331, 24. In plurali: αἰε περὶ πρωτεῖαν καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα. 247, 4. ἐμὲ τὸν περὶ πρωτεῖαν σύμβουλον τῇ πόλει περιόντα. 297, 26. πρωτεύειν] ποῦ τούτων ἕκαστος ἐπρώτῳ; ἐν

- τῷ δῆμῳ. 436, 15. πρῶτῳ ἐν ἄσπασι κράτιστον. 1416, 25.
- πρῶτος] ἐν τῷ πρῶτῳ ἐβροθήσαμεν. 11, 20. ἐν οἷς οὐδαμῶς οὐ φωνήσι γενόμενος, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος. 328, 25. οὗτος ὁ πρῶτος Ἰσθμιαίων ἀποδόμενος Φίλιππον. 314, 4. πρῶτον κερῖσθαι καλῶν ἀγαθῶν ἀποδῶν πολὺ μείζον τιμῆ τῆς χαλκῆς εἰκότας. 686, 16. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων ἐδελυρώτατος γενέσθαι. 1263, 26. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδου πρῶτης, subaudi τότε πρυτανεούσης φυλῆς. quæ tribus isto anno prima erat in prytaneorum numero, seu successione. prima præsidebat. 708, 22. In neutro, πρῶτον, adverbialiter, idem atque τὴν ἀρχὴν, prorsus, unquam, vel semel tantummodo, omnino. 1122, 21.
- πταίειν] εἰ δέ τι πταίσει. 28, pen. εἰ δὲ πταίσει τι, τότε ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα. 155, 25. ταῦτ', ἐν οἷς ἐπταίσει ἢ σίβις, ὁμολογήσατέ. 321, 8.
- πταῖσμα] μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχάτισε. 20, 27. τὸ τυχερὸν πταῖσμα πάντα ταχέως διέεισε καὶ διέλυσε. 154, 12. καὶ τι γένηται πταῖσμα, ἀφικτον ἔσται. 1479, 3.
- πτέρην] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον οὐκ ἐν ταῖς πτέραις φορεῖτε. 88, 1.
- πτέρυξ] κροτέην αὐτὸν ἡξίου τοῖς ἀγκῶσιν, ἀντὶ πτερύγων, τὰς πλευράς. 1259, 22.
- πτωχὸς] οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν, εἰ δ' ἐξ ἀδύων ἐπίτωσι. 36, 19. 106, 5. pro convicio habebatur. τοὺς μὲν καδάρματα (Canailles, rascallions), τοὺς δὲ πτωχοὺς, τοὺς δ' οὐδὲν (Tropfe, Pinsel — dolls, ideots), ἵπολαμβάναν εἶναι. 574, 19. 578, 19. οὗς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ. 582, 11.
- πυγμα] rogulatus. τοὺς τὴν πυγμὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ἀσκούντας πρὸς τῷ σώματι καὶ τὴν γνάμνῳ διαφθείροσθαι. 1408, 16.
- Πύθια] εἰς τὰ Πύθια Θεωροὺς σέμψαι. 380, 21. τὰ Πύθια θείναι δι' ἑαυτοῦ. 62, 24. ὅτ' ἐνίκα τὰ Πύθια τεδρίπω. 1356, 6.
- Πύθιος] τὴν Ἀπόλλω τὴν Πύθιον, ὃς πατὴρ ἐστὶ τῇ πόλει. 274, 27.
- πυκάζειν] κάρη στεφάνοις πυκάζαντες. densis seriorum operculis in capita impositis. 531, 6.
- πυκνῶς] πυκνότερον ἐνταυτοῦ παρέχεται. crebrius, frequentius. 1035, 11.
- πυκνέειν] ὡσπερ εἰ βάρβαροι πυκνούσιν, οὕτω πολέμειτε Φίλιππον. 51, 24.
- πυλαγῶρας] οὗτος προέλαθεις. 277, 1. πυλαγῶραι cum τῶς συνέδροις τῶν Ἀμαφικτούσων commemorantur. 278, 19. et 22. et nlt.
- πυλαγορεῖν] munere, vel honore Pylagoræ fungί. τοὺς χρίνουσ, ἐν οἷς ἐπυλαγορήσεν αὐτος. 279, 15.
- Πυλαία] conventus Amphictyonum, et concessus eorum, atque agitata consiliorum de rebus ad salutem et decus universæ Græciæ pertinentibus. τῆς Πυλαίας ἐπεθεόμενον. jus appetebant in illo conventu considendi. 62, pen. τὸν τὴν Πυλαίαν ἀποδόντα, Philippum puta Thessalis. 71, 13. binæ annuæ erant Pylææ, altera verna, altera autumnalis. ἐαρινῆς Πυλαίας. 278, 18. et pen.
- πύλη] σκότου πύλας. 315, 22. οὔτε τῶν ἔξω Πυλῶν Ἑλλήνων, οὔτε τῶν εἰσω. 327, 6.
- Πυλῆς] περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ Πυλίδι. 1146, pen.
- πύξ παῖς τὸ στόμα. pugno ingesto. 1150, 24. πωίει με πύξ καὶ ἀεπάζει μέσον. 1252, 8.
- πύρ] ἀξιοπιστότερος τοῦ κατὰ τῶν παιδῶν ὁμνύοντος καὶ διὰ τοῦ πυρός. 1269, 19. forsitan qui apud aram stans jurat, tenens manum extentam super ardente foco.
- πύργος] ædicula eminentior, (ein Hintergebäude mit einem über das Vordergebäude hervorragenden Gibel oder Altane—a back-building with a gable-end or balcony projecting over the front-building), ubi muliebri genus versabatur. εἰ μὲν ἄλλαι θεράπαιναι, ἐν τῷ πύργῳ γὰρ ἦσαν, οὐπερ διακίονται. 1156, 10. κλείουσι τὸν πύργον. 1156, 12.
- πυρετός] πυρετοὶ δὲ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγύματα. 1260, 20.
- πυροί] grana, annonariæ species. 386, 4.
- πυροπωλεῖν] dardanarium exercere, mit Getrayde handeln [to trade in corn]. 376, 1.
- πωλεῖν] τὰ οἶκοι, rempubl., πωλοῦντες. 80, ult. τοὺς πωλέοντας ἐπόλε. 159, pen. 160, 5. τὰλλα, πλὴν ἑαυτοῦς, εἰόμενον πωλεῖν. 241, 9. ὃς παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πράξεις ἐναντίο. 382, 11. 437, 20. ἡλικὸς ἐστὶ τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. 384, pen. ζυγὰ μοσιου καὶ σταδμά ἐχων ἅπαντα ἐπάλει. 784, 10. 1333, 8. μοσιουχ ὑπὸ κέρκος πωλοῦσι τὰ κοινά. 1234, 15. ταινίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν. 1308, 6. εἰ δὲ πλούσιοι ἦμεν, οὐκ ἂν ταινίας ἐπωλοῦμεν. 1309, 21. πωλοῦντα τὰς γραφάς. actiones majestatis e. c. aut perduellionis, quas huic illive te minatus sis intenteratorum, eidem remittere, si parum quid ofulæ tibi objecerit. 1333, 18. ἂν ἐσ' ἔργαστήριον κάθωνται, ἢ ἐν ἀγορᾷ τι πωλώσι. 1367, 27.
- πωλητήριον] locus, ubi vectigalia reip. plus licentibus addicebantur. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε. ad illam curiam, ubi vectigal inquilinorum et venibat, et dependebatur ab inquilinis, et cause eorum cum civibus disceptabantur. item ubi inquilini patrono carentes venibant. 787, 26.
- πωλητῆς] πωλητῆαι erant magistratus vectigalia publica haste subicientes et plus licentibus addicentes, item inqui-

inos patronis carentes, et universe bona proscriptorum publicata. 788, 6.

πωμάλα] neutiquam. 357, 2.

πῶς οὖν; scil. πωιοῦσι, vel ἐπωίουν. 379, 15.

P.

ῥάδιος] πολὺ ῥάδιον καὶ ταπεινωτέρω ἢν ἂν ἐχράμεθα τῷ Φιλίππῳ. 11, 21. τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς ἀποδουράμενος, ὡσπερ ῥάδιον ἔσομαι. 1118, pen. λήσει τὸ ῥάδιον τῶν ἔργων ποιῶν, αὐτὸν ἐξαπατῶν. 1424, 25. τὸ ῥάδιον ἀπάντων. id quod omnium est factu facillimum. 1432, 22.

ῥαθυμεῖν] οὐκ ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀπέκλινεν. 13, 3. ἐπὶ πολλῶν ἐῤῥαθυμηκότες. 13, 22. ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις ἔργοις ῥαθυμεῖτε, ἂν θάνατον κατέγνωσαν ὑμῶν οὐ πρόγονοι. 427, pen.

ῥαθυμία] τῆς ἰδίας ῥαθυμίας ἕνεκα τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀπάντας εἰς δουλείαν προέσθαι. 138, 5. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥαθυμίας. 241, 7.

ῥαίξειν] πάλιν ῥάσας. morbo relevatus, ut convaluit. 13, 2.

ῥαπίζειν] colaphis cædere. 787, 23.

ῥάπτειν] τὸ χεῖλος ἐῤῥάφθαι. 1268, 2. 1270, 2.

ῥάσειν] tundere, trudere. ὑποσκειλίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βάρβαρον. 1259, 11.

ῥαστώνη καὶ ῥαθυμία. 133, 12. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥαστώνη, ἅμα δ', εἴ τι γίγνεται, ἀναφορᾶν. 301, 23. ῥαστώνη μνηδεμίαν δίδοιαι τοῖς ἀδικοῦσι. 722, 21. οὔτε τὴν ἑμαυτοῦ ῥαστώνην ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. 1220, 23. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην τὸ λέγειν ἂ πᾶσχοι. 1485, 21.

ῥαφθεῖν] incassum garrere. οὐδὲν οὖν ἄλλ' ἢ ῥαφθῆσουσιν οἱ πρέσβεις περιεϊόντες. 181, 14. μάτην ἐῤῥαφθηδικότας ἡμᾶς ἔσεσθαι. 770, 14.

ῥεῖν] πάντες ὅσοι περὶ παρτείας ἐῤῥήσαν λόγοι. 433, 25. θρασυνομένοια καὶ πολλῶν ῥέοντι καδ' ὑμῶν. acriter multisque verbis, veluti torrente orationis, in vos invector. 272, 20. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐῤῥήν, καὶ διαβῆναι οὐ ῥάδιον ἦν. 1379, 2.

ῥέπειν] ὡσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λήμμα. 325, 13.

ῥήγμα] κᾶν ῥήγμα κᾶν στρέμμα. 24, 6. 156, 1. παρέστιν Αἰσχίνης ὡσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ στρέμματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται. 294, 21.

ῥηγνῆναι] οὐδεὶς ἐτόλμησε ῥῆξαι φανίν. 126, 26. ῥαγῆναι τὴν ναῦν πλείωσαν ἐξ Αἰγύπτου. 1289, 15.

ῥῆμα] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οικειότητας ἐφη βεβαιῶν. non verba caritatis et necessitudines certis argumentis approbare, h. e. non ideo, quod homo mihi infensus frater c. c. meus dicatur, fra-

trem eum esse. non appellationes vulgo usurpatas, sed animos, efficere, ut alii aliis sint necessarii. 237, 10. οὕτω γὰρ εἴτε τῷ ῥήματι. denn das waren seine eignen Worte [for these were his own words]. 1457, 18. εἰ μὲν ῥημάτων ἦκετε ἀκουσόμενοι, ταῦτα λέγειν καὶ ἀκούειν χρῆ. 1462, 2. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες. 1484, 24.

ῥητὸς] ἐκεῖνον ἓνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀποῤῥήτων. fandorum et nefandorum, h. e. silentio premeditorum. 10, 10. ῥητὰ καὶ ἀῤῥητα ὀνομάζων, ὡσπερ ἐξ ἀμάξης. 268, 13. ῥητὰ καὶ ἀῤῥητα κακὰ ἐξεῖπον. 540, 9. 612, 8.

ῥήτρα] auctoritas senatus, alicui data, rogationis ad populum ferenda. λαβῶν εἰς τῆς βουλῆς ῥήτραν. 255, 21. vocabulum est Doricum.

ῥήτωρ ἡγεμῶν [scil. συμμορίας] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ πούτῳ. 172, 3. ῥήτωρ καὶ σύμβουλος. 257, 20. ἅμα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ ἦγεμον. 270, 22. ῥήτορες πολλοὶ παρ' ὑμῖν γεγονᾶσι καὶ ἐνόμοι καὶ μεγάλοι, qui ibi nominatim recensentur. 301, 17. ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, καὶ οὐχὶ τῶν πεπολιτευμένων ἐξέτασιν ποιήσειν ὑμᾶς. 303, 15. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάειν καὶ μὴ συκοφαντεῖν. 304, pen. ἂν γ' ἂν ὁ ῥήτωρ ὑπεύθυνος εἴη, πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. qua qualia sint, statim subjicit. 308, 24. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὡσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη. 328, 9. ῥήτωρ, convicium, appellatio probrosa. 575, 24. ubi definit, qui sit rhetor. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσήει τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου οὐ γὰρ πῶ ἦν ῥήτωρ. 1359, 15. ergo rhetores lautis alebantur salariis. οὐχ ὡς ἀπαρῶντων ἡμῶν ῥητόρων, οὐδὲ τῶν ἀνευ λογισμοῦ πᾶν ὃ, τι ἂν τύχωσιν ἐρωτῶνται. 1463, 26. οὐ γὰρ δὴ πείσει γ' ὑμᾶς οὐδεὶς, ὡς ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες. 1341, 19.

ῥίζα] πλὴν εἰ συκοφάντου τις σπέρμα καὶ ῥίζαν ὑπάρχειν οἶεται δεῖν. 784, ult.

ῥίπτειν, vel ῥιπτεῖν] οὐκ ἔχειν ὅπου τὰ ἑαυτοῦ ῥίπτει. 413, 11. ἐξορίσαι ὑμᾶς δεῖ τοῦτο τὸ θεῖον, ῥίψαι ἐκ τῆς πόλεως. 798, 25. ἐκδικουόμενος [e navi puta] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. 883, 27.

ῥῖς] ἀποδοθεῖ τὴν ῖνα τὰν ῥεῖται. 788, 25. ῥόδον] σαπρούς εἶνας [scil. coronas] διὰ τὴν χρόνον, ὡσπερ ἰαν, ἢ ῥόδον ὄντας, ἀλλ' οὐ χρυσίου. 615, 11. 755, 16.

ῥοδανία] τὴν ῥοδανίαν βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν. 1251, 27.

ῥοπή μεγάλη, μᾶλλον δὲ τὸ ὄλον, ἢ τύχη παρὰ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ πρᾶγμα. 24, 13. 156, 10. ἐν μὲν προσωθίας μέρεσι ῥοπήν ἔχει τινὰ καὶ χρῆσιν. 154, 18. ὅπερ οὐ μικρὰν οἴσειν ὑμῖν ἐλπίζω ῥοπήν. 284, 12. τῶν τριηρῶν τηλικαύτην ἔχουσᾶν ἐφ' ἐκάτερα ῥοπήν. 598, 7. ῥοπήν μεγαίστην ἐφ' ἐκάτερον ἐργάζεται. 1412, 14. ῥόπη τῆς ὀργῆς. 546, ult.

ῥυτίς] lorum, flagellum. ἔκειν οἰκίτης ἔχαν ῥυτίτρα. 402, ult.

ῥυτίς] genus quoddam poculi. κύμεια, ῥυτίτῃ καὶ φιάλας ὑμάρζαν. 565, ult.

ῥώμη] vis, potentia, audacia. ῥώμην Φιλιστων διεξίεναι. 18, 17. ῥώμην Λακεδαιμονίαν. 41, 4. σὺ παρὰ τὴν αὐτοῦ ῥώμην τισούτων κίηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμύλειαν. 43, 14. εὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θυδαίου ῥώμην καὶ δόξαν ὑπαρχουσας. 259, 1. σὺ τισούτων ὑπερῆρες τοὺς ἄλλους ῥώμη καὶ τόλμη, ὥστε πάντα πειεῖν αὐτός. 301, 25. 1290, 23. ἐν αἷς τὰς ἑαυτῶν ῥώμας, nervos, ἐπιδεικνύνται. 1312, 24. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρία καὶ θρασυότητες ἐὰν μὴ μεθ' ὑπαρχούσης αἰσι παρασκευῆς καὶ ῥώμας —. 1452, 21.

ῥυτινάει] τούτοις μὲν ἐῤῥῶσθαι λέγει. hos contemno, missos facio. 62, 21. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ. 419, 12. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ἱμῖν. 596, ult. ἐῤῥῶσαι, καὶ σαυτῷ πιεσίεις; ἀπαγε τῆς κλοπῆς. 601, 19. τοὺς τάναντία πρᾶττοντας κατὰ πάντα ἑώρα ἐῤῥῶμένους. 1475, 11.

ῥυτίς] scruta, merx vilis, extrudi non facilis. ἀπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον. er könne den Bettel nicht absetzen. niemand wolle ihm den Brass abkauffen [he could not get off his trumpery. no one would buy his trash]. 910, 1.

Σ.

σαβῶ. 313, 26.

σαθρῆς] οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν. 24, 5. 155, ult. κἀν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρῶν ἦ. 24, 7. εὐρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου παραγμάτων αὐτός ὁ πύλεμος. 52, ult. σαθρὸν ἔστι φύσει πᾶν, ἕτι ἂν ἦ μὴ δικαίως πεπραγμένον. 303, 25.

σακχυφάντης] textor carbasarius, seu linteorum crassiorum, unde sacci et vela confiunt, Sach- und Segeltuchmacher [sack- and sailcloth-maker]. 1170, 27.

σάλος; v. ναυτίαν.

σαλπικτὴν ἐκάλουν. 284, 26.

ἡ σαῖς ἢ παρὰ τῆ θεῆς κειμένη. tabula, cui inscripta erant nomina terariorum, in arce, in aede Minervæ sita. 791, 11.

σαπρῆς] τοὺς στεφάνους σαπρῆς εἶναι διὰ τὸν χρίν, ὥσπερ ἰαν, ἢ ῥόδον ὄντας, ἀλλ' οὐ χρυσίου. 615, 10. 755, 15.

σατράπης] οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν σατράπαι καλεστώτες. 153, 21.

σαφῆς] ἐπαργῆς καὶ σαφῆς παράδειγμα. 425, 11.

σεισμὸς ὁ περὶ τὴν Χερρόνησον. 899, 2.

σειμολογῆσαι. 421, 19.

σειμολόγος] pro convicio. 271, 19.

σιμῆς] οἰκίαν ἐπὶ τῆς τοῦ γείτονος οὐδὲν σεμνότεραν ὄσαν. 35, 22. ἔνοι τὰς ἰδίας οἰκίας ἀποκαταστήσει. 313, 26.

τέρας εἰσι κατεσκευασμένοι. 36, 21. 175, 9. 689, 14. et 21. σὺ δὲ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπύων τοὺς ἄλλους. 313, 7. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἰεροποιεῖν. 552, 6. τὸ τῆς ὄσιας, οἰδιήποσ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ δαιμόνιον, συνδικηται. 556, 10. τὰ σεμνὰ ἀναλάματα. tam splendida, vel tam invidiose tantoque cum supercilio jactata. 565, 22.

σεμνότης. 1405, 16. τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἐργω ληφομένους. 1452, 26.

σεμνύνει] παραλείπω, φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαι τίνας ἐν οἷς σεμνύνομαι. me effero. jacto. 313, 7. ἐπειδὴ γὰρ ἑώρων αὐτοῦς [Philippum, legatos ejus, Macedonas universos] ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις [splendidis puta opiparisque epulis] ἐκεῖ [in Macedonia, cum ibi essemus legatione fungentes] σεμνυνομένους, ὡς εὐδαίμονας καὶ λαμπρούς. 414, 12. ἱμᾶς ἐσεμνύναμεν. 415, 12. σεμνύνοσθαι ἐπὶ μικροῖς. 617, 5. 757, 17. οὕτων εὐ σεμνύνειν τὰ παρ' αὐτοῖς. jura sua tanti facere. 691, 5.

σεμνῶς ὀνομάζων. verbis quæsitis splendidisque enuciatis. verbis pompatis, affectatam gravitatem præ se ferentibus. 237, 11.

σῆμα] monumentum, polyandrium, ubi multi sunt humati. ἔταν εἰς τὰ σήματα ἄγεται [ὁ ἀποθανών]. 1071, 7.

σημαίνει] obsignare sigillo. οἱ ἐχῆνοι πρότερον ἐσημάνθησαν. 1143, 25. τούτων, ὧν ἐσημάνοντο, γραμμάτων. Briefschaften, die sie hatten besiegeln lassen [writings, which they had caused to be sealed]. 337, 18. et 21. σημηγνάμενοι [τὰς συνθήκας] τίθενται παρ' οἷς ἂν πιστεύσωμεν. 904, 5. σεσημασμένω (προ ἐσφραγισμένω) ex orat. pro nomine affert Harpocr. h. v. locus est. 999, 16.

σημεῖον] ἔξω τῶν σημείων, extra terminos indicantes finem ditionis Atticæ, aut portus Attici, Grünfeste, wo das Attische Gebiete, oder das Gebiete des Attischen Commerzcollegii auf hörte [landmarks, boundary-stones, where the Attic territory, or the district of the Attic custom-house, ceased], τοῦ ἡμετέρου ἐμπωρίου. 932, 14. ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα [sigilla] εἶν τῶν οἰκοδομημάτων [æcorum, stabulorum, horreorum, cellarum] ἂ παρῆσημηγνάμενη. 1039, 11. ἀφελεῖν τὸ σημεῖον ἰμολογεῖ, ὥσπερ ἂν ἄλλου τιῶς τὰ σημεῖα ἀφαιρῶντας [scil. τοὺς ἀνθρώπους], ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοίξει. 1041, 16. ἐπερωτᾷ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν εὐραῆ γενομένου. de ostento callitis prodito. 1072, 13. σημεῖον δέ. argumentum autem, vel documento hoc est. 563, 6.

σιγηῶν] ὁ δὲ [sycophanta] σιγησᾶς, ἵκναι εἶδει λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῆ, τοῦτο κατακαίει. 291, 20. δίκη, ἢ σιγησᾶς σύναιδε τὰ

· γιγνώμενα. 422, 11. σιγῶντα δεήσει Χαρίδημον ἐπὶ αὐτὸν ὑβρίσται. 638, 14. μὴ νομισπέμ', ὡς Ἀθηναῖοι, ἀγαθῶν, ὅτι ἀσφαλές ἐστι τὸ σιγῆν, Stobæus velut a Demosthene dictum refert p. 214. 38. quamquam alii codices Dioni tribuunt; id quod editio Trincavelli facit.

σίδηρος] λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπροσθὸν πατάξῃ. 645, 16.

σίδηρος] ἀλύσει μοινοῦ σιδηρῆ δεδεμένους. 778, 20.

σιρὸς] ὀλυρῶν, τῶν ἐν τοῖς Θρακίαις σιροῖς. 101, 1. 135, 28.

σιτηγεῖν] advectæ frumenta, naviculariam frumentariam exercere. 467, 24.

σιτηγεῖν εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον. 917, 26.

σιτηγήσα ἄλλοσέ πη, ἢ Ἀθήναζε. 941, 4. 1287, 5.

σιτηγία] τῆς σιτηγίας κεκοιναῖνήμεν. 1286, 17.

σιτηγός] σιτηγὰ πλοῖα. 1213, 2.

σιτηρέσιον] frumentum militibus dispensandum, Commissariatbread [commissariatbread], præter stipendia, τοὺς μισθοὺς ἵνα δέκα ἕκαστος τοῦ μῖνος ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ. 48, 3. τοὺς μισθοὺς, οὓς — κατὰ μῆνα εἰδίδου, παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων, πλὴν δυοῖν μνησὶν μόνον μισθόν. 1209, 12. πρὸς τῷ παρὰ τοῦ στρατηγῶν εἰς τὴν ναῦν δεδομένω σιτηρεσίῳ. 1214, 21.

σίτησις] τὸ ψήφισμα, ἐν ᾧ τὴν σίτησιν, victum, alimentorum præbitionem, ἔγραφε Χαριδῆμῳ ὁ πατήρ. 1331, 21. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ. 663, 10.

σίτιον] ἢ τοῖς σιτιοῖς ἔοικε τοῖς παρὰ τῶν ἰατρῶν δεδομένοις τοῖς ἀσθενουσι. 37, 25. 1460, 2.

σίτισις v. σίτησις.

σιτοδείας παρὰ τοῖς ἀνθρώποις γενομένης. 467, 14.

σιτοπομπεία, et σιτοπομπία] convectio frumentariarum specierum e Ponto per Hellespontum in Atticam, deductio navium ejusmodi cum navibus aliis armatis, et jus, aut potestas illam conventionem, aut protegendi, aut inhibendi et inturbandi. βουλόμενος τῆς σιτοπομπείας κύριος γενέσθαι. 254, 22. 307, 16. τὴν σιτοπομπείαν ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἀρχὴ τοῦ Πειραιῶς κομισθῆσεται, προἰδέσθαι. 326, 11. σιτοπομπείας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις. 671, 13.

σίτος] πλείεστον τῶν ἀπάντων ἀνδράπων ἡμεῖς ἐπεισάκτω σίτῳ χρώμεθα. 466, 22. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφινουόμενον σίτον ὃ ἐκ τοῦ Πόντου εἰσπλεῖν ἐστὶ. 466, 24. περὶ τὸν σίτην ἀδικεῖν δόξαντες. 743, 4. σίτην τῇ μητρὶ οὐ διδόντες τούτου. victum, annonas. 818, 5. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου. concedimus de frumento, renunciamus nostro in id juri. 887, 11. ὅτε ὁ σίτος ἐπετιμήθη. pretio annonarum accenso. 918, 22. ὅπου ὁ σίτος εἴη ὁ ἀπληροῦς. ausgedroschen

[thrashed out, tritulated]. 1040, 22. τὸν σίτον μετρεῖν τῇ μητρὶ. 1135, 5. τὴν πεντικαστὴν τοῦ σίτου [des eingehenden Getraydes—of the imported corn] ἐνομημένους. 1353, 21. ἀνείλετο τὴν δίκην τοῦ σίτου. 1363, 14.

σιτοφύλαξ] ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς. aus den Zollbüchern der Kornschreiber [from the books of the excisemen]. quorum erat vigilare, et cavere, ne frumenti quid, vecligali non depenso, in portum inveheretur, aut inde exiret. item præerant horreis publicis, et dispensabant annonas. 467, 5.

σιτάνης] magistratus, penes quem est cura frumenti publice coemendi et in horrea inferendi atque dispensandi. σιτάνην αἰετούμενος [ὁ δῆμος] ἐμὲ ἐχειροτότησεν. 310, 2.

σιτοῖαν τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου. 918, 27.

σιωπῶν] λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβῶν, βοῶ δ' ἀναλώσας. 252, ult. τῷ μὴδὲν [scilicet κακὸν] αὐτῷ στυεῖδότη, δεινὸν [scilicet ἐστὶν] εἰ, σιγῶν, ποιητῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοιναίνειν τῷ σιωπῆσαι. 351, 18. ἂν τις ὑβρίσθῃς ὑπὸ τούτου, ἀξιοὶ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾶ. 548, 27. σιωπῶν οὐδεὶς ἀφλε πάποτε, οὐδὲ ἀδικεῖν ὁμολογῶν. 879, 17. ἐρῶ καὶ οὐ σιωπήσομαι. 1126, 27. ἂν σιωπήσῃ τὰ παρὰ τῶν πολεμίων. 1432, 4.

σιωπή ἔκαθῆρην ἐπὶ τοῦ ἐτέρου βήματος. 1176, 2. τῶν πλείετων ἐκ τῆς σιωπῆς, ὅταν ὡς νεοί, τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θεωρήμεν. 1407, 16.

σκαῖος οὔτω καὶ ἀναίσθητος εἶ. 267, 12.

σκαῖος καὶ ἀνήκοος. 441, 14. οὐ μόνον εἰς χρήματ' ἀναιδῆς, ἀλλὰ καὶ σκαῖος ἐστὶ. 616, pen. οὔτω σκαῖος ἐστὶ καὶ βάζβαρος τὸν τρόπον. 805, 18.

σκαῖότης] tarditas, cœcitas mentis et cruditas, rusticitas morum. διὰ δὲ σκαῖότητα τῶν τρώων, τῶν μετὰ ταῦτ' οὐδὲν προσέψεσθαι. 70, 20.

σκάφος] ἔως γὰρ ἀν' ἀσάξῃται τὸ σκάφος. 128, 21. σκάφη αὐτοῖς οἰκεία οὐχ ὑπῆρχε. 1377, 18.

σκέπτωσθε] εἰ τι χρήσιμον ἐσκεμμένους ἦκει τις. 9, 6. ἐκ τούτων ἂν τις σκέψαιτο οὐ χαλεπῶς. haud difficulter ex his meditando et arguendo colligat. 23, 1. εὐκ' ἐστὶ δίκαιον ὄντα πολίτην [subaudi τινὰ] τοὺς καθ' ἑκάστην λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἐσκέφθαι. 198, 10. ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω. 576, 15. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετημένα ὡς ἐνὶ μάστιγα, οὐκ ἀρνούμαι. 576, 17. Μειδῖαν μόνον μὴδὲν ἐσκέφθαι πάποτε ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ δίκαιον. 576, 26. οὐ τὸ συμβᾶν ἐσκέφατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν. 637, 15. ἐσκέφθαι, σχολὴν ἄνεργα, τεισούτους λόγους. 749, 18. τῶν σωφροσύνης καὶ καθαρώς ζῆν αἰρουμένων οὐδὲ τὰ μετρίως ἐσκεμμένα διαμαρτάνεσθαι πέφυκεν. 1403, 21. οὐ γὰρ μόνον εἰ τι χρήσιμον ἐσκεμμένους ἦκει τις.

- 1420, 26.
 σκευαγωγεῖν] vasa convasata, sarcinas, alia, in locum tutum, ex agris in munia transferre. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν. 237, 21.
 ἢ σκευή] τὴν σκευὴν [pro τὴν κατασκευὴν] ἔχοντες, de militibus, armis instructi. 558, 12.
 τὸ σκεῶς, τὰ σκευή] σκευή φέρειν, domo exportare, auferre, μηδὲν ὀφειλόντων ἀνδρώπων. 610, 22. γεωργικὰ σκευή. 371, 22. ὀφειλόντα τοῦτον τῇ πόλει σκευή τριηραρχικὰ. 1145, 1. εἰσπράττειν σκευή ταῖς ναυσί. 1145, 9.
 σκευωρεῖν] τὰ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ σκευωρούμενον, per clandestinas et malitiosas machinationes sibi studentem adjungere. 115, 5. σκευωρεῖσθαι περὶ τι. circa aliquid moliri, machinari, consilia callida et tecta agitare, colludere. 217, 16. ὃς καὶ τὰ Μικαλιῶνος πράγματα ἐσκευώρηται. 885, 10. τοιαῦτα ἐσκευωρήμενον καὶ πεποικότα. 834, 22. μίσθισις ἐσκευωρημένη. locatio commentitia, conficta. 1103, 9. ἐσκευωρήσατο τὴν μίσθωσιν. 1116, 7. σκευωρούμενος [listig, schelmisch, spitzbüßisch einfädeln] —to contrive craftily, knavishly, roguishly] τὰλλα τὰ ἐν τῇ μισθώσει. 1134, 7.
 σκευώρημα] machinatio malitiosa, impostura. ἀλλ' εἶναι τοῦτο πλάσμα καὶ σκευώρημα. 955, 3. σκευώρημα ἐν μόνον συπεῖδότες, τοῦτω κατὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκαλουμένων ἐχρήσασθε τεκμηρίω. 1035, 13.
 σκευωρία] insidiae, Tücke, Arglist, boshafter Anschlog auf einen [tricks, knavery, evil designs upon one]. περιγενομένου μου τῆς τοῦταν σκευωρίας. 1272, 8.
 σκηῆ] taberna, Bude [a shop]. τούς τ' ἐκ τῶν σκηῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον. 284, 24. b) scena, ubi histiones agunt partes suas. τοῦτων τινὰ [scil. τῶν ἡρώων] τῶν ἀπὸ τῆς σκηῆς, qui in scenam produci solent. 288, 18. c) papilio, tentoriolum, conopeum, acu pictum, filis sericis et aureis, sub quo exponi solebant vasa aurea, et argentea, monilia, gemmas, uniones, alia pretiosa, vulgo jocalia, Juvelen [jewels] dicta; aut fuit tapes lecto insternendus, Bettdecke, oder Decke und Vorhänge für ein Himmelbette [a coverlet, or tester and curtains for a tester-bed]. σκηῆν δ' ἦν ἔχουσιν οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν. 1031, 10.
 σκηπεῦν] tentorium erigere, aut incolere. ἐσκήνασαν ἐγγὺς ἡμῶν, tendebant prope nos, h. e. ipsorum tentorium erat nostro assitum. 1257, 5.
 σκηπτισθαι] prætendere, excusatione quadam, prætecto uti, provocare ad aliquid, ut ad testimonium nescio cujus, eo niti, causamque suam tueri. πῶς ἐν τῇ δίκαια ταῦτ' εἰσαιννομίζεν σκήψαιτο. 69, 12. σὺ δὲ σκήπτῃ, tu niteris, fidis, te purgas, te relevas, μάρτυρι, eo teste, αὐτῷ τῷ συναδικούντι, testem eum edens, qui criminum tuorum ipse socius et conscius est. 915, 14. 921, 13.
 σκηπτὸς] εἰ δ' οὐ συμβὰς σκηπτὸς, Orcaen [hurricane], [ἢ χειμῶν] μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μείζων γέγονε. 292, pen.
 σκηπτρον] τοὺς τυράνους καὶ τοὺς τὰ σκηπτρα ἔχοντας εἰσείναι. 418, 14.
 σκήψις] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκήψις ἔθ' ἡμῶν τοῦ μὴ — excusatio. 10, 27. καίτοι τῶν σκήψων τοῦτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικῆ, οὐδὲ δικαία. 373, 1. σκήψεις καὶ προφάσεις ἔρεῖ; ἀλλ' οὐ δίκαιον. 373, 10. οὐδ' ἂν ταύτην τὴν σκήψιν αὐτῶν τις ἀποδέξαίτο. 367, 8. ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψως εἰσελθῶν. 966, 11. εἰκότως ἀναίρει τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκήψιν. excusationem ignorantiae. 1476, 19.
 σκιά] περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς πολεμῆσαι. 63, ult. εἰ γ' εἶχε σιγίμνην, ἡ σκίαν τοῦτων, ἂν κατεσκειάζε. vel minimam probabilitatem. 552, 9. ubi dubium est, utrum ἡ σκίαν ab ipso oratore, an a scholiasta profectum sit.
 Σκιρροφοριῶν] ὅσοι μῆνες, πλὴν Σκιρροφοριῶνος. 1136, 2.
 σκολιός] εὐδύνη δὲ δίκας σκολιάς. 423, 3.
 σκοπεῖν] περὶ ἂν νυθὶ σκοπεῖτε. 9, 3. σκοπεῖν καὶ θεοῖων τὸ πρᾶγμα αὐτό. 987, 24. σκοπεῖτε τὰ ἡμέτερά αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 1488, 2. ὥσπερ ἂν εἰ χρεός ἐσκοπεῖτε ἴδιον. 791, 2. σκοπεῖτε δέ. sic absolute, ut plenam sententiam exhibeat. 241, 22.
 σκορακίζεῖν] ὅταν τὰ μέγιστα κατορθώσῃσι, τότε μάλιστα σκορακίζονται καὶ προπηλακίζονται. 155, 14.
 σκορπίος] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἡ σκορπίος ἡρώας τὸ κέντρον. 786, 4.
 σκότος] πολὺ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ἡμῶν πρὸ τῆς ἀληθείας. 281, 1. λιπῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας. 315, 22. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ἡμῶν ἀπαντᾶν. 411, 26. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ζῆλος γέγονε. 1396, 18.
 σκυθρωπάειν] βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπάκος. 1122, 12. ἐσκυθρωπάκασι μεθ' ἡμέραν. 1267, 22.
 σκυθρωπός] τοῖς δὲ πεσλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀνεύσειεν ἂν τις προσελθεῖν πρῶτον. 1122, 20.
 σκυλόδεφος] cerdo coriarius. 781, 18.
 σκύτος] ἔχων ἐπόμπευε. mit der Hundepötsche in der Hand [with a dog-whip in his hand]. 572, 27.
 σκῆμμα] εἰς γέλωτα καὶ σκῆμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 13.
 σμικρὸς v. μικρός.
 σοβαρός] trotzig, schnöde [insolent, scornful], superbus, arrogans, fastuosus. σοβαρὸν καὶ ὀλίγων εἰδυῖα τὸν τρόπον αὐτοῦ ὄντα. 1357, 24.

σοβείν] cum fastu, jactatione corporis, fro-
mitu, et vociferatione incedere, einher-
gerauschet kommen, traben, mit Gebrause
und Gausause daher fahren [to come rush-
ing along, to sweep along with noise and
clamour]. ἀκολουθούς τρεῖς ἢ τέτταρας
αὐτὸς ἔχων, tametsi solus sit, secum tam-
en habens alias ternos, alias quaternos
pedissequos, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ, sauset
er einher, wie eine Wespe, oder Bremse
[he buzzes along like a wasp, or gadfly].
565, ult.

σολοικίζειν] ἡμεῖς δ' αὐτὸν ἴσως ὑπειλίφματε,
ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάεβαρον καὶ εὐκα-
ταφρόνητον εἶναι. 1110, ult.

σὸς, σῆ, σὸν] Δημοσθένης, πρὸς κλέπτην, εἰ-
πόντα, οὐκ ἦδειν, ὅτι σὸν ἔστιν, ὅτι δέ, ἔφη,
σὸν οὐκ ἔστιν, ἦδεις; Stobæus p. 146.

σοφίζεσθαι] σοφίζόμενος κατέλιπτο. depre-
hendebatur in versutia, studens civis
deludere, decipere. 567, 19. καίπερ οὗ-
του τοῦτου σεσοφισμένου. 853, 6. κολάζειν
τοὺς κακοτεχνούοντας καὶ σοφίζομένους,
ὥσπερ οὗτοι σοφίζονται. 942, 27.

σόφισμα] εἰ τὰ τούτου σοφίσματα, cavilla-
tiones, conclusiunculas, προσδέξεσθε.
775, 7. σοφίσματα εὐείσκουσιν ἀντὶ τοῦ
ἀποδοῖναι. 924, 2. 930, 15. τῶν πλενε-
κτιμάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων.
der Rünke und Griffe, wodurch man
kleine niedrige Vörtheilgen erhascht, und
erschleicht [tricks and arts by which
little petty advantages are surreptitiously
obtained]. 1490, 14. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις
κακοῖς καὶ τούτου εὐρηναί, commenti sibi
sunt, σόφισμα. 1280, 22.

σοφιστεύειν] ἀναιρόμενος τὴν τῶν σοφιστεύειν
ἐλομένων δόξαν. 1415, pen.

σοφιστής] magister rationis, qua causæ
forenses tractandæ sunt. 417, ult. εἴτ'
οὐ σὺ σοφιστής; καὶ ποιητὴς γε; 420, 2.
848, 15. 937, 20. 24, et ult. quibus in
locis concivium est, significans vetera-
torem, hominem malitiose callidum,
argumentatiunculas subtiles et captiosas
nectere, et rectum pravo mutare
doctum. ἐστ' οὐδενὶ μᾶλλον ἐσπούδακεν, ἢ
τῶν ἐπτά σοφιστῶν γενέσθαι. 1416, 11.

σοφός] ταῦτα σοφώτερα, ἢ καθ' αὐτὸν εἶναι.
1478, 16.

σπαδᾶν] διὰ ταῦτ' ἐσπαδάτο ταῦτα. pro-
pterea tam præcipitanter et inconsulte
consuebantur ista. 354, ult.

σπανίζειν τῶν ἀναγκάων. 1122, 15.

σπάνιος] ἐν σπάνει χρημάτων καταστήσειν.
389, 6. σπάνιος ἀνδρῶν τοσαύτη μὴ γένοιτο
τῇ πόλει. 779, 16. οὐ σπάνει τῶν τούτου
βουλομένων. 1460, 22.

σπαράττειν, conviciando lacerare, τὰς κλη-
ροτάς ἀρχάς. 785, 18.

σπαρτιάτην ποιῆσθαι. 691, 10.

σπᾶσμα] πάρεστιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥή-
ματα καὶ τὰ σπᾶσματα τότε κινεῖται,
ὅταν κακὸν τι τὸ σῶμ' λάβῃ. 294, 21.

σπέρμα] ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν οὗτος
ἦν. 280, pen. ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα δεῖ κατα-
βάλλειν οὐδὲν ἐν τῇ πόλει τῶν τοιούτων πρα-
γμάτων. 748, 13. πλὴν εἰ συκοφάντων τις,
καὶ ποιητοῦ, σπέρμα καὶ ῥίζαν, ὥσπερ
γεωργός, ὑπάραχειν οἶεται δεῖν. 784, pen.

σπερμολόγος. 269, 19.

σπογγίζειν τὰ εἰδῆ. subsellia ludi puerilis
spongia detergere. 313, 12.

σπονδῆ] σπονδῶν μετεῖχε καὶ εἰχῶν. 380, 24.
ποῦ σπονδαί; juræ et officia ei debita,
qui nobiscum ejusdem poculi consors
est. 400, 17. οἱ ἀδικούντες τὰς ὄλης γε
τῆς κρατῖδος σπονδὰς περιβαῖνον, καὶ οὐ
μόνον τὰς ἰδίας. 401, 7. κρατήρων καὶ
σπονδῶν καιωνός. 431, 18.

σπουδάζειν] ἐν οἷς ἐκάτεροι διατρέβετε καὶ
περὶ ἅ σπουδάζετε, περὶ ταῦτ' ἀμεινον ἐκα-
τέρους ἔχει. 66, 18. σπουδάζειν περὶ τὸ
ἴσον καὶ τὸ δίκαιον. 211, pen. ἐσπούδασεν
ἐφ' οἷς ἠδικημένοι μοι συνέθη. 514, pen.

ἐσπούδασατε αὐτοὶ πρότερον ἄνευ ἐμέ.
studuistis mihi. 515, 23. 624, 16. σπου-
δάζειν εἰς τὰ σά. 577, 14. σπουδαστίον
ἡμῖν ἅπασιν ἔστιν ἰπὲρ τῶν νόμων. 1041,
ult. ἰπὲρ οὕτως ἀγίων καὶ σεμνῶν ἱερῶν
ἄξιον ἡμᾶς σπουδάζειν. 1371, 10. σπουδά-
ζει ἢ πόλις περὶ τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τε-
λευτώντας. 1389, 10. πρὸς μὲν χρημάτων
κτῆσιν οὐδεπώποτε ὁ δήμος ἐσπούδασε,
πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ὄν [scil' ἄλλο].
617, 11.

σπουδαῖος] ὡς ταῦτα ἡμῖν ἔστι σπουδαιότα-
τα. dignissima cura et contentione ve-
stra. 701, 4. ὅσα τυγχάνει σπουδαιοτέρα,
τοσοῦτα δεῖ προῖδειν, ὅπως καταχρήσεσθε
αὐτῆ εἰς θεόν. 1457, 10.

σπουδῆ] σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς
φημί τὰ παρόντα προσείσομαι. 123, 3.
ἅπασά μοι σπουδῆ περὶ τούτ' ἔστι. 621,
9. τῶν ἐπὶ τούτῳ σπουδῆν ποιουμένων,
ὅπως ἡμᾶς ἐξαπατήσωσι. 1454, 11.

σταδιοδρομεῖν. 1386, 10.

σταθμός] ζυγὰ μονοῦ καὶ σταθμὰ ἔχων,
ἅπαντα ἐπώλει. 784, 9. οὐ γὰρ ἄητος ἄνευ
γε σταθμοῦ ἔμελλεν οὐθ' ὁ ἰποτιβεῖς πα-
ραδόσειν. 1199, 26. ὥσπερ ἰπὲρ σταθμῶν
καὶ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. gleich als
wenn hier die Rede wäre von Gleichheit
in Maass und Gewichte [just as if the
question here was of equality in weights
and measures]. 1477, 27.

στάμνος] seria, testa. στάμνος ὀγδοήκοντα
ἕξεστηκότος οἴνου. 933, 25.

στασιάζειν] πυνθάνεσθαι γὰρ αὐτοὺς ὡς νο-
σοῦσι καὶ στασιάζουσιν ἐν ἑαυτοῖς. 113,
26. οὐδὲν τῶν ἐκείνου πραγμάτων στασιάζειν
παρεσκευάζομεν. 157, 10. ἐστασιάζετο
αὐτὰ τὰ τῶν Θετταλῶν. 444, 3. στα-
σιάζειν ἰπὲρ τοῦ δήμου. 561, 16. ἐστα-
σίασαν οἱ δικασταὶ ἐν ἀλλήλοις. 1053, 5.
ἠνίκα στασιάζοι πρὸς τινὰς. dissideret cum
quibusdam. 658, 10.

στασιαστικός. 245, 20. ἀδίκως καὶ στασια-

στικῶς, studio factionis mihi adversantis, eis itérān χάρην προσποθείς. 1465, 20.
 στάσις] locus, statio, sedes, ubi e. c. simulacrum sigillum stat dedicatum. Stelle, Stätte [place, situation]. τῆς αὐτῆς ἡξιοῦτο στάσεως τό τε ἀριστείων τῆς θεοῦ καί αἱ — ματαρίαί. 428, 19.
 στατήρ Κυζικηνῶς quantum valet ad monetam Atticam redactus. 914, 9. στατήρ Φακαεύς. 1019, 15.
 στείχειν] τὴν ἀτὴν ὄραν τοῖς ἀστοῖς στείχουσαν ἀντὶ τῆς σωτηρίας. 419, 4. et 13.
 στέλεχος] ἐξεπρέμειζον πλείον, ἢ χίλια στελέχη. 1075, 27.
 στενάζειν] πηλικὸν ποτ' ἂν στενάξειαν ἐκείνοι οἱ ἄνδρες. 690, 18. μέγα δ' ἀν οἰομαι στενάξαι τὸν πατέρα ἡμῶν. 835, 12.
 στενῆς] εἰς στενὴν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῶ καταστήσεται. 15, 24.
 στέργειν] κατὰ στέργω καὶ σιωπῆσομαι. 264, 8. στέργειν ἠγαυότατο τούτοις. 677, 26. στέργειν τοὺς γονεῖς. 790, 7. στέργουσιν ἡμῶν ἡμετέρας τὰς ὑμετέρας γνώσει. 802, 7. στέργειν ἐπὶ τούτῳ. 996, 15. στέργειν τὴν τύχην. 1278, 1. 1280, 10. ἂν ἠπτόνται δικαίως στέργουσι. 1437, 13.
 στεφανοφορεῖν. 530, pen.
 στεφανοφορεῖαν τινά τινι δίδουαι. jus coronam gestandi dare, h. e. honorem, quem sequitur jus illud. 525, 2.
 στεφανίτης ἀγών. 500, 5.
 στέφανος] pro honore, vel munere publico, cuius insigne et quasi privilegium est coronæ gestatio. 524, 24. στέφανοι εἰσὶν ἀρετῆς σημεῖον, φιάλα δὲ πλούτου. 616, ult. εἰ μὴ ἐπέεισθε καὶ πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στέφανους αὐτοῖς [senatoribus reprobatis]. 1330, 21. στεφανοῦσιν Ἀθηταῖαν τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῶ στέφανῳ ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα. 256, 24. ἀνακηρύξει τοὺς στέφανους. 256, 16. παρὰ χεῖρμα πέπαιονται ἀρχοντες καὶ περιήρηνται τοὺς στέφανους. 802, 5. τοὺς τὸν στέφανον οἰομένους δεῖν παρ' ἡμῶν λαβεῖν. 1228, ult. τοὺς στέφανους τοὺς χρυσοῦς, οὓς ἐποικτάμενοι ἐγὼ κόσμην τῷ χρῶ. 520, 1.
 στεφανοῦν] στεφανοῦν τοὺς γενικηκότας, ex orat. de F. L. affert h. v. Harpocrat. ὅτι πολλοὺς μὲν ἐστεφανώκατ' ἦδη τῶν αἰσπολιτευμένων, ἅπαντες ἴσασιν δι' ὄντινα δ' ἄλλον ἢ πόλις ἐστεφανώται, — πλὴν δι' ἐμὲ, εὐδ' εἰς ἂν εἰπεῖν ἔχει. 257, 18. τὸν ἀρχιστάτην ἐστεφανοῦμένον. magistratum in functione. 520, 16. στεφανοῦν, ἐν ἂν αὐτοῖς δοκῇ, καὶ μὴ στεφανοῦν, κελεύουσιν, [scil. ἐν ἂν μὴ δοκῇ]. 1254, 15. Ὀλύμπια νικήσας ἐστεφάνωσε τὴν πόλιν. 1343, 1.
 στήδης πηλὸν εἶχε. 1157, 6.
 στήλη] εἰς στήλην χαλκῆν γράφαντες. 121, 21. τὰς στήλας καθελὼν τὰς πρὸς Θεσσαίους. fœdera, pacta conventa, stelis insculpta. 209, 5. στήλας διαλαβεῖν τοὺς ἔθους. 278, 23. inscriptio stelæ infamis,

seu ignominie ergo iuurendæ positæ 428, 1. inscriptio, decretum, saxo insculptum, quo honores alicui deferrantur. 495, 23. 569, 24. ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λίθινῃ, καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπόλει πρὸς τῇ θεῶ. 1381, 10. τοῦτον τὸν νόμον γράφαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ ἐστήσαν ἐν τῷ ἱερῶ τοῦ Διονύσου παρὰ τὸν βωμὸν ἐν Λίμαισι. 1370, 25.

στυλῆτις] ὥστε καὶ στυλῆτας ποιεῖν. ut vel nomina eorum, æternæ ignominie ergo, stelis insculperent. 122, 24.

στυναί v. ἴστασθαι.

στιγμὴ] punctum, pars rei vel minima. εἰ γε εἶχε στιγμὴν, ἢ σικίαν τούτων, ἂν κατεσκευάζε. vel minimam probabilitatem. 552, 9.

στοὰ βασιλείου, 776, 20.

στοχάζεσθαι] οὐ γὰρ ὑμεῖς, ὧν οὔτοι εὐλοῦνται, στοχάζεσθε, ἀλλ' οὔτοι, ὧν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμοῦσιν οἰῶνται. 176, 27.

στρατεία] στρατείας ἀπάσας τὰς ἐν ἡλικίᾳ ἐστρατευμένους. 545, 16. στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελθῶν. 1353, 24.

στρατεύεσθαι] αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαπώρει. 156, 25.

στρατηγεῖν] πάντα ἐστρατηγικῶς ἐσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου. totum illud bellum e Philippī sententia, et ex ejus re; gesseritis, ad modum imperatoris; quasi vos essetis a Philippo imperatores ejus belli creati, quod pro ipsius majestate tuenda, aut amplificanda, ejusque auspiciis gerendum esset. 30, 13. στρατηγεῖσθε ὑπ' ἐκείνου. ductitami. 52, 2. Philippus vos cogit ex arbitrio suo bella genere, docet vos; quocunque velit, aut loco, aut tempore, modo terra, modo mari, ut ipsi expedit, vobis obest, dimicare etc. ὡς βασιλεῖ στρατηγήσαν τὸν ἐπ' Αἴγυπτον πόλεμον. 1191, 21. νῦν δὲ ἕκαστος ἐαυτῷ στρατηγεῖ. 1457, 21.

στρατηγία] honos, seu imperiam Strategī. hinc universe, eximius quisque honos, et virtulis præmium. οὐδεμίᾳς καμίας, ἀλλ' οὐδέ γε στρατηγίας ἄξια. 415, 7.

στρατήγιον] curia Strategorum. εἰς τὸ στρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπόφανσιν [scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας]. 1043, 11.

στρατηγίς ναῦς, qua imperator classis vehitar. 1162, ult.

στρατηγὶς] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δις καὶ τρεῖς κρίνεται περὶ θανάτου. 53, 25. κακοῦργου μὲν τὸ κριθῆναι ἀποθανεῖν, στρατηγῶ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις. 54, 2. συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης. 238, 3. ergo Strategis, in causis bellicis, concionem convocandi jus erat. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων, cui venia militiæ danda sit et cui minus, ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὄπλων στρατηγὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. 238, 13. ergo hini erant eisdem Strategī, alter castrorum, alter fisci. ἐπωμίσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν. 273, 8.

ergo coram iis iudicabantur cause proditorum patriæ. βουλῆς καὶ στρατηγῶν γνώμη. 282, 10. ergo ad deliberationes de rebus bellicis, h. e. qua ratione belli gerendi patria ab hostibus defendi posset, Strategia a Senatu adscisciebantur. τὸν ναυαρχὸν ἀναπλεῖν ἐν τῷ Πυλῶν, καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἰππικὰς δυνάμεις ἐξάρχων Ἐλευσίαν. 290, 3. ergo, ut Navarchi classis, ita Strategus pedestribus copiis, et Hipparchus equestribus præerant, sed ita, ut Strategia major esset potestas et dignitas, quam Hipparchi. ἡ τῶν στρατηγῶν φαυλότης ἐλυμῆνато τοῖς ὄλοις. 326, pen. ἡ βουλή ἔδουσε, συνεισιτάδῃ, — οἱ στρατηγοὶ, σχεδὸν, αἱ ἀρχαὶ ἡπασά. 400, 26. ergo Strategia, secundum Senatum, principes erant magistratus. οἶον, οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἂν ἠγνόησε φάσκων εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχεῖν ἀνδρωπος. 671, 11. οὐκοῦν ὑπόλοιπὸν ἐστὶν οἱ στρατηγοὶ; ἀλλὰ τοὺς πρηνεῶς κακιστάσιν, ἐμπορικὴν δὲ δίκην οὐδεμίαν εἰσάγουσιν. 940, 16. τίνα δὲ τρέπον οἱ στρατηγοὶ [scil. ἡμᾶς] ἐγγράφουσιν, ἔαν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν; 996, ult. ergo codicillos classium tenebant Strategia, quas in classes cives coordinabantur. ἐποιοῦν οἱ στρατηγοὶ τοῖς τριακοσίοις τὰς ἀντιδόσεις. 1040, 9. hoc e priori necessario sequebatur, ut scilicet Strategia præesset permutationibus facultatum. ἀπεγραψάμενον πρὸς τοὺς στρατηγούς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. 1043, pen. παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηγέσιον μόνον λαμβάναν. 1209, 12. καὶ γὰρ μισθὸν οὐδένα λαβὼν παρὰ τοῦ στρατηγῶ ἰσὺ τῶ μισθῶν. ergo Strategia militibus et annonas et stipendia erogabant. 1210, 3. στρατιώτης] στρατιώτης δεῖν κατασκευασθῆναι. 14, 25. αὐτὸς ἂν, οἶμαι, θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ. 375, 24. στρατιωτικὸν [scil. ἀγγύριον]. stipendia militaria. 167, 16. χρήματα στρατιωτικά. 14, 20. et sq. 1187, 26. 1209, 9. τὰ περὶ πάντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικά εἶναι, εἴτε θεωρικά. 1346, 18. στρέμμα] κἄν ῥήγμα, κἄν στρέμμα. 24, 6. 156, 1. στρεπτός] στρεπτοί. panes in gyrum contorti. 314, 1. στρέφειν] ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακὰ. 422, 19. στρέφον πανταχῶ. 552, 13. τότε τῶν κάτω πάντα χρὴ νομίζειν ἐστρέφειν. 793, 27. ἂν καὶ κάτω τοὺς νόμους, τοὺς διατητὰς, πάνθ', ὅσα ἂν βούληται, στρέφει. 544, 2. στρώματα ὑποσώων. Betten, Decken, etc. einem unter dem Leibe wegweisen [to take away the bed and bed-clothes from under one]. 762, 4. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια. sich Bet- und Tischzeug-leihen lassen [to borrow bed-clothes and table-linen]. 1191, 1.

στυγερός] μὴ στυγεράν ἀμφὶς ἔχουσιν ὕβριν. 322, 13. στύπτιον] Hanf, oder Werg [hemp, or tow]. ἰθύνια, Segeltücher [sailcloths], καὶ στύπτια, καὶ σχοῖνια, οἷς κατασκευάζεται τρήρης. 1143, 6. συγγένεια] ὡς περ αἱ συγγένειαι τὰς ἰδίας οἰκοῦσιν οἰκίας, οὗτω καὶ τὴν πόλιν οἰκεῖτε δημοσίᾳ. 796, 17. συγγενής] πλὴν εἰ μὴ συγγενεῖς φήσει τοὺς μισθουμένους αὐτόν. 722, 9. de fratre et filio. πρὶν φάσκων ἡμέτερος συγγενὴς εἶναι. priusquam se meum fratrem, meique patris filium ferret. 1001, 18. δεῖνόν ἐστιν, εἰ καὶ καδ' ὅτου. τις τὰ ψευδῶ μαρτυρῆ, πολλῶν δὲ δευτέρων, εἰ κατὰ τῶν συγγενῶν. 1117, 24. συγγενικῶς καὶ φιλανδρώπως οἰκεῖτε τὴν πόλιν. 797, 2. συγγνώμη τοῖς ἐξελεγχόμενοις. 121, 9. συγγνώμη ἀδελφῶ βροθεῖν. sich seines Bruders annehmen gesetzt auch er hätte Unrecht, das ist was menschliches, das kann einem niemand verargen [to take his brother's part, even supposing he was in the wrong, that is humane, no one can blame him for that]. proverbium, quo æquum censis facere, fratrem, h. e. necessarium tuum, etiamsi in causa iniquiore, tñens. 415, 16. ἀφαιρέται τὸ τῆς συγγνώμης ἀφέλιμον. 633, 23. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδένος εἰσι, neque clementia et ignoscendi facilitate ducuntur, neque ulli alii rei dant operam, πλὴν τοῦ πλείονος, quam cupiditati. 982, 3. ἐὰν δὲ πλοῦσιος δι' ἀσχεμιέρειαν ταῦτα ποιήσῃ, συγγνώμης τεύξεται. 1231, 17. δεδάκατε γὰρ τοῖς βουλομένοις ἀδικεῖν, ἂν μὲν λάθωσιν ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν. 1232, 16. συγγνώμην ἐμοὶ εἶχετε τοῦ ὀργίζεσθαι αὐτοῖς. 1247, 7. συγγράφειν] καταφροήσαντες οὗτοι τῆς συγγραφῆς, καὶ τῶν ἐπιτιμιῶν, ἀσυνεγράφαντο αὐτοὶ οὗτοι καδ' αὐτῶν. penarum, quas hi ipsi voluerunt in tabulis contractus consignari, et adversus sese scribi. 1286, 2. τὴν ναῦν ἤκουσι κατακομίζοντες εἰς τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον, εἰς ὃ σὺνεγράφαντο. quem in portum quoque ut appellerent navem suam, expressis verbis pepigerant et sponderant in tabulis contractus. 1286, 19. συγγραψάμενοι εἰς τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον. ob sie gleich eine Obligation in ihrem Namen haben aufstellen und ausfertigen lassen, die sa lautet, dass sie mit Schiff und Waaren in euren Hafen anlegen wollten [though they had an obligation drawn up in their name, purporting, that they would put into your harbour with ship and goods]. 1297, 3. συγγραφῆ] tabulæ contractus inter duos pluresve, sive de ære credito, sive, de locatione, sive de alia quacunque re. Vertragsbrief, Schuldverschreibung [u

- bond, agreement]. ὡσπερ ἀνδριάντα ἐκδε-
δικώς κατὰ συγγραφὴν. quasi si signum
faciendum marmorario locasset e pacti
litteris consignati formula. 268, 9. δίκας
εἶναι περὶ ἂν ἂν ὧσι συγγραφαί. 882, 7.
συγγραφῶν οὐσῶν. cum is esset modus
tabularum pacti, cum in tabulis ita cau-
tum esset. 883, 17. συγγραφαὶ ναυτικάί.
Bodmeryverträge [bonds on bottomry].
932, 3.
- συγκαθίζεσθαι] συγκαθεζόμενος δ' ἐστὶν ἑκα-
στος τῶν ταῦτα ποιοῦντων. in privatis
congressibus. 1434, 6.
- συγκαθιστάειν] καὶ οὐ συκατέστησε τὸν
στόλον μετὰ τῶν ἄλλων τριηράρχων. non
reduxit in pristinam, veram, propriam
et solitam stationem classem, quam-
quam reliqui trierarchi id fecerunt.
569, 6.
- συγκαλεῖν, συνάγειν. 130, 2.
- συγκάτανος] consentiens. βουλόμενος ἡμᾶς
συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν πα-
ρακαλυμένους. 284, 3.
- συγκατακτάσθαι τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν.
246, 3.
- συγκαταμαρτυρεῖν. 855, 18.
- συγκαταπαρῆττειν. 63, 2. 96, 21.
- συγκατασκευάζειν] μονονοχι συγκατασκευά-
σαντες αὐτῶν. 33, 4. 215, 27. 275, 16.
898, 8.
- συγκατατιθέναι] συγκατατίθεμαι, assentior,
τοῖς παρακαλυμένοις. 283, 22.
- συγκατηγορεῖν. 434, 22. 1232, 24.
- συγκεραυνῆναι, vel συγκριῆναι] παιδείαν πρὸς
ἅπαντα ταῦτα εὐκαλεῖς συγκεραμμένην.
1414, 7.
- συγκηδεστὴς ἐαυτοῦ. seiner Frauen Schwester
Munn [the husband of his wife's sister].
maritus sororis uxoris suæ. 949, 6.
- συγκινδυνεύειν. 196, 4.
- συγκλειεῖν] τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλειῖσαι.
ita contudisse, commulcasse os alicui,
ut oculi ita intumescerent, ut palpebræ
attolli et oculi aperiri nequirent. 1259,
13.
- συγκληροῦν, per sortem attribuere, συμμο-
ρίζε ἑκάστη τὴν πεντεκαδεκαταίαν. 183, 1.
- συγκλητορ] συγκλητὸς ἐκκλησίας συναχθεῖ-
σης. 249, 12.
- συγκοινωνεῖν τῆς δόξης. 1299, 20.
- συγκόπτειν] concidere, commulcare ver-
beribus. 532, 26. συνεκόπη. 1151, 20.
- συγκροτεῖν] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσι θαυμα-
στοὶ καὶ συγκεροημένοι τὰ τοῦ πολέμου.
ad artes belli disciplina usque diuturno
cruditi, assuefacti, et quasi indurati.
23, 3. συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν τὸν χορὸν.
cogere, congregare. 520, 11.
- συγκρούειν] πάντα συνέκρουε καὶ πρὸς ἑαυτοῦς
ἐτάραττε. 231, 12. συκρούειν τὰς πόλεις.
civitates inter se collidere inimicitias.
282, 1.
- συγκρούψαι] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρού-
ψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα διείδη. 23,
pen. 155, 24. 419, 15. τὰ τῶν πραγμά-
των δυσχερῆ τῷ λόγῳ συγκρούψεται. 1446,
8.
- συγχαίρειν τινὶ τῶν γεγενημένων. 194, 23.
579, 19.
- συγχαίρειν] τὰ σύμβολα συγχαίειν. 570, 18.
ἀρ' οὐ πάντα συγχαίεις τὰνδράσινα. 635,
23. αἴτιος ἦ τοῦ τὸν θεσμόν συγχυθῆναι
τόνδε. 640, 3. collato v. 16. συγχαί' ὄλον
τὴν πολιτείαν. 729, 14. ὁ βίος συγκέχυ-
ται. 777, 9.
- συγχορηγός. 853, 1.
- συγχαυνεύειν. 615, 12.
- συγχαρεῖν] ἢ τότε συγχαρηθεῖσα εἰρήνη. 231,
ult. ἂν καθαρεῖ ὧσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν
περιῆ, συγχαρεῖτε. ergetur ihr euch drein,
lasset ihr es gut seyn, und passiren [ac-
quiesce in it, let it be, let it pass]. probatis
rationes, aut confitemini æquas et
probabiles esse. 303, 23. τοσούτων τῆς
εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ἡμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ
συγκεχωρηκός. tantam modestiam, tan-
tum pudorem et verecundiam, vel æ-
quitate religionis. 533, 18. συγχαρῶν
τοῖς νόμοις καὶ τῆ τῶν ἄλλων βουλήσει.
535, 6. συγχαρεῖν τῇ πολιτείᾳ τὰ τοιαῦτα
ἡξίου. 535, 8. οὐδέως γὰρ πράγματος, οὐδ'
ἔργου, τοῦτο συγχαρητέον. 566, 18. συγ-
χαρεῖν τοῖς πονηροῖς. flagitiosorum pro-
terviæ frena laxare, indulgere, conni-
vere. 922, 17. τὰ συγχαρηθέντα χρήμα-
τα ἔχουσι. tolerant æs, in quod ab am-
babus partibus concessum fuerat. 985,
23. συγχαρηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀντιδικῶν ἡμέ-
ρα. 1042, 26. ἐλαττοῦσθαι τι καὶ συγχα-
ρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδοκο εἶναι. 1287,
17.
- συζῆν] φιλοπραγμοσύνην, ἢ πρὸς ἅπαντας
χεῖται καὶ συζῆ φίλιππος. in qua ætatem
degit et cum qua cohabitavit, veluti cum
conjugē, aut cum morbo quodam cog-
nato. 15, 10. ἐὰν ταύτη συζῆτε [dissi-
dentia putat], οὐδὲν δεῖνὸν μὴ πάθῃτε. 71,
pen. τὸν συζῶντα μεθ' ἡμῶν. 330, 2. οἷς
συζῆν τὸν λοιπὸν βίον ἀνάγκη. 363, 4.
- σῦκα καὶ βότερος καὶ ἐλαίας συλλέγων. 314,
12.
- συκοφαντεῖν τὰ συμβάντα. 292, 17. ἀλλὰ νῆ
Δία συκοφαντοῦμεν τὸ πρᾶγμα. 639, 17.
ἐάν τινι ποιῆ τὰ τῶν συκοφαντούμενων, ἐνδει-
ξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγῆν. 1325, 8.
τούτοις, ἂ διώκει, συκοφαντῶν φανίσειςται,
Hermug. p. 364. 23. ex or. pro Co-
rona.
- συκοφάντης] εἰς τοὺς συκοφάντας ἄγειν. 264,
6. πονηρὸν, πονηρὸν ὁ συκοφάντης ἀεὶ καὶ
βάσκανον—. 307, 22. πλὴν εἰ συκοφάντου,
καὶ πονηροῦ, σπέρμα καὶ ρίζαν ὑπάρχειν
οἶεται δεῖν. 784, pen. συκοφάντης τοῦτ'
ἔστιν, αἰτιῶσθαι μὲν πάντα, ἐξελέγχειν δὲ
μηδέν. 1309, 12. συκοφαντῶν ἔργον, οὐχ,
ὡς φασιν, εἶναι ἀνδραγῶν ποιούσιν. 1444,
22. συμβολος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδεὶ
τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐσκότες—. 291, 16.

συκοφαντίαν δέδωκε. locum, opportunitatem dedit, falso querendi de injuriis velut dicitur, quæ data non fuerunt, et insones fictis criminationibus vexandi. 642, 11.

συκοφαντικός] οὐδέποτε δίκην, οὐτ' ἀναιδεστέραν, οὔτε συκοφαντικωτέραν, δεδικασμένην. 967, 11. συκοφαντίαν τινα τοῖς πράγμασι προσάγει. 372, 25.

σύλαι] jus diripiendi merces, aut corpora, in quæ incurras, oblata tibi, prædas de aliquo agendi, Repressalienrecht [repressals]. ἐξελόμενοι ὅπου σύλαι μὴ ὄσιν Ἀθηναίους. ubi merces Atheniensium ab incolis attineri, custodiæ dari, arrestari, non liceat. 927, 4. ὡσπερ συλῶν δεδομέναν τοῖς Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίαν. gleich, als wenn die Phaseliten Urlaubs- und Berechtigungsbriefe erhalten hätten, auf die Athenienser Beute zu machen, oder ihre Güther überall, wo sie sie fänden, in Beschlag zu nehmen [just as if the Phaselites had received letters of marque to plunder the Athenians, or seize their goods wherever they found them]. 931, 23. ἀνδροληφίας καὶ σύλας τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας. 1232, 5. unde patet, σύλας rerum esse detentiones, ἀνδροληφίας hominum.

συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. eripere, quatenus id oratione fieri potest. 442, 5. τὴν θεὸν τοὺς στεφάνους σεσυλήκασσι. 616, 19. 756, ult. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων. 931, 21. οὐκ ἐτόλμα τοὺς παραταξαμένους συλῆσαι, πρὸς οὓς περὶ τῶν ὄλων διεκινδύνευεν. 1477, 17.

συλλαβῆ] δύο συλλαβὰς προσθεῖς. 270, 22. ὅλος ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς, μέχρι τῆς τελευταίας. 723, 4. πάντα τὸν νόμον μέχρι τῆς ὑστάτης συλλαβῆς. 734, 23.

συλλαμβάνειν] succurrere, auxiliari. οὔτε χρήμασι, οὔτε σώμασι, οὐτ' ἄλλα οὐδενὶ τῶν πάντων συναλάμβανον ἡμῖν. 231, 27. ἀν βούλεται διασπράττεισθαι συλλάβωμεν αὐτῷ. adjuvemus eum. 665, 14. τὸ μὲν εὖ βούλεσθαι πάρεσι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τοῦργον γένοιτ' ἂν. 1490, ult. Schol. Aristophanis ad Acharn. v. 205. e Midiana asfert οὐχὶ συλληφόμεθα αὐτόν.

συλλέγειν] οὐκ ὀλίγων ὄντων ἀμαρτημάτων, οὐδ' ἐξ ὀλίγου χρόνου συνειλεγμέναν. 131, 5. συνειλοχὰς ῥήματα καὶ λόγους. 328, 11. συνειλοχα ὕβρεις αὐτοῦ καὶ πονηρίας τοσαύτας. 522, 12. περιήοντα αὐτὸν συλλέγειν [scil. exempla similia] καὶ πυνθάνεσθαι, τίσι πῶποτε συμβέβηκεν ὑβρισθῆναι. 525, 23. συλλέγειν ἐράνους. 547, 11. et 19. 1249, pen. συλλέγεσθαι τὴν βουλὴν. 775, 23. συλλέγειν μαθητὰς. 938, 8. ἐπειδὴν δὲ συλλεγῶσι, congressi secum sint, καὶ μετ' ἀλλήλων γίνονται. 1267, 23. τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων — συλ-

λέγοντας συνδειπνεῖν ἀλλήλους. 1269, 10. συνειλεγμένη ἀπὸ τούτων βίον. 1351, 9. ἄνδρα ἐργάτην καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. 1362, 10.

συλλήβδην. 1351, 13.

ἡ συλλογὴ ῥαδία ἦν. 522, 14.

συλλογίζεσθαι] συλλελογισμένον ὀρθῶς. 285, 23. τοὺς καιροὺς συλλογίσσεται τις. 355, ult. συλλογίσασθαι δὲ βούλομαι τὰ κατηγορημένα ἀπ' ἀρχῆς. 396, 26. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογίζομενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε. 1477, 20. ἐγὼ μὲν οὐκ ἐχω συλλογίσασθαι. 1478, 26. ὦν οὐδὲν ἡμῖς συλλογίεσθε. 1484, 23.

σύλλογος] σύλλογος καὶ λόγοι παντοδαπὸι ἐγίνοντο κατὰ τὴν ἀγοράν. 378, 24.

συμβαίνει] numerus convenit, congruit, zutreffen [to tally]. 360, 5. πολλάκις συμβαίνειν καιρὸν μεγάλον εὐεργεσιῶν. 493, ult. συμβαίνειν. consequitur, in conclusionibus ratiociniorum, syllogismorum. 792, 7. ἂν τι συμβῆ. si quid deliquerit, si quid ei hominum contigerit. 551, 15. ὅπως συμβαίνειν ἐκάστω τὰ λύτρα, ut cuique de pretio redemptionis, cum hoste, cujus in potestate esset, convenisset. 394, 13. συμβέβηκε μοι τριηραρχία. contigit mihi necessitas trierarchatu fungendi. 1154, 12.

συμβάλλειν, συμβάλλεσθαι] pecuniam alicui credere in fenus, negotium æris mutuatili cum æ contrahere. συμβόλαιον εἰς ἀνδράποδα συμβεβλημένον. ein Darlehn, auf Leibeigne vorgestreckt [a loan advanced on slaves]. æs in mancipia pignori data creditum. 822, 4. δέον αὐτόν, εἰ καὶ τις ἄλλος ἐβούλετο εἰς ταῦτα συμβάλλειν, τοῦτον διακαλύειν. 822, 7. συμβόλαια πολλοῖς συμβαλόντες. ob vir gleich vielen Geld vorgeschossen haben [although we have advanced much money]. 907, 5. In Medio: contribuere, conferre. τὸ ἡμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι. 691, 16. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῦ συμβαλέσθαι τὸ μέρος. 1031, 14. τῷ πάσῳτ' εἰσήνεγκας; cui unquam erant contulisti? ἢ τίμη συμβέβηκεσθαι; aut quem ære credendo sublevasti? 1122, 26. εἰς ἐκδοσὴν ἤξιον τῆ Νεαίας θυγατρὶ συμβαλέσθαι. 1368, 12. κἀν ἀποκριθῆ τις, ἰκανὴν περὶ καὶ ὁ νόμος αὐτῆ συμβάλλεται, ἂν καὶ ὅπιστοιῦν μετρίαν ὄψιν ἢ φύσις ἀποδῷ. 1383, 26.

συμβιάζειν] ἤξει πάντα ταῦτα τὰ νῦν συμβεβιασμένα. 100, 3.

συμβιοῦν] ἐγὼ μὲν οὖν τοιαύτη συμβεβίακα τύχη. 313, 5. ἀγαθῆ γε τύχη συμβεβιακῶς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς. 315, 18.

συμβόλαιον] contractus, pactum de qua-cunque re cum alio, negotium, Handel, Verkehr [an affair, transaction, business, intercourse]. συμβόλαια τοῦ καδ' ἡμέραν βίου. 298, 3. συμβόλαιον δίκας εἶναι [das

Handelsgerichte zu Athen spreche über Trafiksachen [the board of trade at Athens decided on affairs of traffic] τῶν Ἀθηναίων καὶ Ἀθηνῶν. 882, 6. ἴα τὰ συμβόλαια ἀποστερήσαιν. damit sie uns um unser Geld und Guth bringen [that they may deprive us of our money and goods]. 884, 9. οὐκέτι εἶναι φασὶ πρὸς εαυτοὺς οὐδὲν συμβόλαιον. ullam obligationem ex titulo pacti. 907, ult. ἀπώλλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβόλαιον. so wäre mein Vater um die Schuldforderung herum gewesen. so hätte er sein Darlehen eingebüsst [thus my father would have lost his demands. so he had lost his loan]. 1185, 12.

σύμβολον] idem pōne, quod συμβόλαιον. σύμβολα, pacta conventa inter duas civitates maritimas, mercatorū deditas, de jure inter civēs utrinque, seu reciproce, dicendo in litibus mercatoriis. 78, 25. συμβόλων οὐδὲν δεόνται Μακεδόνες πρὸς Ἀθηναίους. 79, 13. quem locum citans Thomas M. p. 819. hæc addit expositio: ergo: σύμβολα πληθυντικῶς μόνον αἱ περὶ τὰ συμβόλαια τῶν ἐμπόρων δίκαι. οὐδέποτε σύμβολα ἐποιήσαντο πρὸς τὴν ἡμετέραν πόλιν. 79, 17. videtur ex hujus pagina fine colligi, Philippum id egisse, ut Atheniensibus ejusmodi σύμβολα obtruderet, secundum quæ Atheniensis de Macedone querens necesse haberet litem in Macedonia prosequi; et contra Macedo, de Atheniensi querens, Athenis. quæ res, ut nimis impendiosa et dispendiosa, parum placebat Atheniensibus. Antehac, ubi quæque lis nata fuisset, ibi statim fuerat disceptata. τὰ σύμβολα συγγέων. jus mercantile, quod nobis cum Cyzicenis est. 570, 18. b) judicium, nota, documentum. σύμβολον ποιῆσαι τῆς αὐτῶν σωτηρίας, ἂν ἡμῖν ὡς φίλοι. 191, 22. tessera, facultatem judicandi dans habenti. παραλαμβάνειν ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ. 298, 7.

συμβούλισθαι] εἶναι καὶ τοὺς ἀκούοντας συμβουλευομένους λάβω. assensu potiar auditorum. 1393, 7.

συμβουλεύειν] τοῦ συμβουλευέσθους ἡμῖν ἔργον οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ εἰπεῖν τὰ βέλτιστα. 108, 8. ἐν τῷ συμβουλεύειν φρονιμώτερα τῶν ἄλλων εἰπεῖν ἔχειν. 180, 11. τὸ συμβουλεύειν, περὶ τῶν παρόντων καὶ γενεσομένων προτιθέναι. 1426, 7. εὐ γὰρ ἐπιτιμᾶν τοῖς συμβουλευομένοις χαλεπὸν, ἀλλὰ συμβουλεύσαι τι καὶ πείσαι τῶν δέοντων. 806, 11. διὸ καὶ χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμβουλεύειν. 1466, 4. ἀτίμως τοῦ συμβουλεύειν ἡμῖν ποιῆσαι. 200, 16.

συμβουλίας τὰς τῶν πρῶτων ὑπολαμβάνοντες πιστοτέρας εἶναι. 342, 23.

σύμβουλος] τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ, τι δεῖ πράττειν ἀποφάνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου. 13, περ. αἱ βασιλεῖς παρ' αὐτῶν

με ὄντα σύμβουλον ποιῶτο. 192, 12. μὴ τὸν ἀντιδικὸν σύμβουλον ποιήσασθαι. 226, 4. σύμβουλος καὶ ῥήτωρ. 257, 20. σύμβουλος καὶ συκοφάντης, ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες; ἐν τούτῳ πλείστον ἄλλῶν διαφέρουσι. 291, 15. τὸν λέγοντα φανῆναι δεῖ πράξῃς τινος σύμβουλον, δι' ἣν—. 1443, 1.

συμμαχεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν ἐθέλουσιν ἅπαντες οὓς ἂν ὀρώσι παρεσκευασμένους καὶ πράττειν θέλοντας. 42, 1. οἱ συμμαχεσάμενοι τὴν Πλαταιῶσι μάχην Ἕλληνας. 1378, 3.

αἱ συμμαχίαι τούτων ἔχουσι τὸν τρόπον, ὃν καὶ φροντίσειεν ἂν τις. 61, 10. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν ὀρώω με τῆς πόλεως ἀφαιρούμενον. 232, 22.

συμμαχικός] τὰ συμμαχικά [scil. πλήθη, προ οἱ συμμαχοί, καὶ τὰ αὐτῶν ἐπιτηδεύματα, καὶ διανοίαι καὶ παρασκευαὶ καὶ ἔργα. 21, περ.

σύμμαχος] τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν σύμμάχους καὶ βοηθούς. 153, 3. σύμμάχος ἦττος ἀντὶ κρείττονος ἐπίσθητε ἐλέσθαι, citat e Leptinea Minucianus p. 158, 14. οἱ σύμμαχοι μὴ ταῖς φρουραῖς, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν συμβόλων ἡμῖν τε κἀνέμοι, ὧν οἰκίαι. 167, 26. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ ἐκτισσάμεθα σύμμάχους, ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασιν. 174, 15. τῶν συμμάχων τοὺς τὸν αὐτὸν ἔχθρον καὶ φίλον ἡμῖν ἔξειν ὁμοικίας νομίζετε εἰνουςτάτους. 200, 17. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν. 207, 8. τοὺς βοηθούοντας ἑαυτοῖς, τούτους νομίζειν εἶναι σύμμάχους. 209, 9.

συμμένειν] ὅπως τὸ συνεσθηκὸς τοῦτο συμμενεῖ στρατεύμα. 101, 7.

συμμέμνησθέ μοι ταῦτα. dass ihr mir das ja nicht vergesst, dass ihr mir das ja merket [that you do not forget this, that you mark this]. 1129, 15.

συμμέτρως] συμμετρώτερον τῇ τῶν ἀκούοντων δυνάμει φανήσομαι χρωόμενος. 1409, 22.

συμμιγνύνει] συμμιξίαι ποιεῖσθαι ἀνδρόποις. 885, 8. οἱ τότε συμμιζάντες ἐκεῖ. in acie cum ipsis congressi. 1395, 3.

συμμορία] τὸ μὲν πρότερον εἰσφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας. 26, 23. 172, 1. τῶν συμμοριῶν distributio proposita. 182, 19. ὁ νόμος ὁ τοῦ Περιάνδρου, καθ' ὃν αἱ συμμορίαὶ συνετάχθησαν. 1145, 16. εἰς τὴν συμμορίαν ὑπὲρ ἐμοῦ συνετάχθητο δραχμῶν πεντακοσίας εἰσφέρειν. 815, 10. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν [scil. εἰς τὴν συμμορίαν], εἰς εἰς συμμορίαν ἐγγράψουσιν. 997, 1.

συμπαιονίζειν] συνεστεφανότου καὶ συνεπαίονιζε Φιλίππῳ. 380, 27.

συμπαρωγιγέσθαι] συμπαρωγιγόμενος αὐτῷ δοκιμαζόμενος. cum advocatus ei præsto fuisset in scrutinio, quod Regi sacrum recens creato subcundum est.

1369, 17.
 συμπαράδειν] neben einem herlaufen [to run on by the side of one]. currentem cursu prosequi, non pone, sed ad latum cursuendo. συμπαράθειτε ἄνω καὶ κάτω. 52, 2.
 συμπαρακαθίξεσθαι. 840, 9.
 συμπαραπόλλυσθαι] δεδιώς, μὴ συμπαραπόλωμαι διὰ τούτους. ne ego quoque, velut obiter, et ut accessio quædam cladis communis, una cum his perirem. 396, 6.
 συμπαρασκευάζειν. 280, 18. ὅπως αἰχμάλωτοι γέγονται Φιλίππῳ συμπαρεσκευάσθαι. 413, 5. ὃν [scil. καιρῶν, quam opportunitatem] συμπαρασκευάσται καθ' ἡμῶν αὐτῶν οὐκ ὀφείλετε. non oportet vos ipsi adesse in comparando ipsis. 681, 22.
 συμπαρατάττειν] δις συμπαραταξάμενοι, scil. cum Thebanis. 300, 15. μεθ' ἡμῶν συμπαραταξαμένους. 304, 10.
 συμπαρτηρεῖν. 204, 19.
 συμπαρεῖναι. 749, 17.
 συμπίθειν, pro ἀναπίθειν. 276, 14.
 συμπαίμπειν τοὺς συμπελευσομένους. 80, 15. παρὰ τῶν αὐτοῦ συμμάχων συνέσωμεν περὶ σέθεν. 272, 17. ὃν συνέσωμεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ληφόμενον τὸ ἀργύριον. 1186, 27.
 συμπεσιθεῖν] συμπεσιπένθηκα τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον. 1399, 26.
 συμπεραίνειν] τοῦτον τὸν πόλεμον συμπερανομένων τῶν συνεργῶν αὐτῶ. 281, 27.
 συμπεριλαμβάνειν καὶ τοὺς ἐκατέρωθεν συμμάχους. 235, 15. 239, 7. συμπεριλημμένους ἐν ταῖς συνθήκαις. 251, 9.
 συμπίνειν] συνέσωσιν καὶ συνέδειπνεῖ ἐναντίον πολλῶν, ὡς ἑταῖρα οὔσα. 1352, 27. 1361, 16.
 συμπίπτειν] pro ἐπιπίπτειν. τοῖς μετ' ὀργῆς ἐξαίφνης συμπίπτουσι πάθειον ἐπακολουθεῖν. 805, 24. συμπεσοῦσης αὐτῶ τῆς οἰκίας. cum corruisset. 899, 3. pro συμβαίνειν. 1406, 26.
 συμπλάττειν αἰτίας. 949, 13.
 συμπλεῖν] ἐγὼ δὲ συμπλέων ἐξελοντῆς πάσχειν ὅτιοῦν ἔτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦθ' οὕτως ἔχη. 48, 11. 80, 15. 886, 24. 914, 28. 929, 19. 1218, 10. 1231, 12.
 συμπλέκειν] ἐπειδὴν δ' ὅμοιος πόλεμος συμπλακῆ. 24, 10. οὐχὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι. 124, 10. ἂν εὐ τις τοῖς ὀνόμασι συμπλέξας. 1335, 17.
 σύμπλους. 926, 17.
 συμπνεῖν] οὐκ ἂν συμπνευσόντων ἡμῶν καὶ Θεβαίων. 284, 17.
 συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον. 254, 24. συμπολεμεῖν τοὺς Βυζαντίους μεθ' ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνον. 304, 17.
 συμπολιοικεῖν χωρία. 663, 24.
 συμπολιτεύεσθαι] συμπολιτεύόμενοι μὴδενί τοσαύτην ἠγομεν ἡσυχίαν. 1431, 22.
 συμπονεῖν. 27, 4.
 συμπίσειν] ἐξετάσωμεν δὴ πρὸς τὸ τοῦ Σατύρου συμπίσειον, ἕτερον συμπίσειον τὸ τούτω

ἐν Μακεδονίᾳ γενόμενον. 402, 13.
 συμπίσειον] συμπίσειον ὄντες αἰ τοῦ καὶ πολλῶν τοιούτων ἔργων κοινοῖοι. 1267, 13.
 συμπράττειν] καὶ συνέπραττον αὐτῶ. 404, 13. 419, 16. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἐνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες. 437, 11. 664, 21. ταῦτα ἅπαντάς ἐπαίνειν καὶ συμπράττειν. 1445, 1.
 συμπρεσβεύειν. 400, 11. 14. et ult.
 σύμπρεσβος. 400, 6.
 σύμπρωμα] ἐπαγορεύομενοι τὸ ἀκούσιον σύμπρωμα. 1295, 21.
 συμφέρειν] τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τὴν φιλίαν. 209, 7. ὅτω συνεννόησιν οἱ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἔχθροῖς, οὐκ ἐνι τοῦτον εἶνουν εἶναι τῇ πατρίδι. 294, 15. (ἔμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππου, ζητούντος, citat Hermogenes p. 294. ex or. pro Corona.) συνενγκόντα εἰς ταῦτὸ τὰ μέλλοντα τοῖς παρελθούσιν. 724, 10. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέροι τῇ πόλει. 665, 17. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως εἶδει με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα πεπρακέναι. 234, 25.
 συμφῆσαι. 668, 14.
 συμφοιτᾶν] una cum alio quoquam ludum publicum literarium frequentare. 1001, ult.
 συμφορᾶ] μὴδένια τῶν πολιτῶν ἐν συμφορᾷ δι' ἐνδεῖαν περιορᾶν. 412, ult. συμφορᾷ κέχρηται, pro ἠτιμῶται. ignominia notatus, capite minutus fuit. 533, 11. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρεῖας εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων. 1122, pen. τοῦτοισι μόνους τῶν ἄλλων τὰς συμφορὰς βεβαίως μένειν. 1480, 7. μετὰ συμφορᾶς κίετεύειν. miserabiliter, ut homo magna calamitate percussus. 717, 3.
 συμφορεῖν] comportare, congerere, coaccervare. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας. 230, 6.
 σύμφορος] τὰ σύμφορα παραινέσμεν. 1160, 13.
 σύμφηφος] consentiens. συμφήφους λαβόντες ἐκεῖνους. 206, 14.
 σὺν ταύταις, ut nemo hæreditate potiat, nisi qui placeat filiam quoque hæredem patrimonii una in matrimonio secum habere. 1067, 2.
 συνάγειν] τίνας ἔχων ἡ πόλις ἀφόρμας καὶ δυνάμεις, — καὶ τίνας συνήγαγον αὐτῇ μετὰ ταῦτ' ἐπιστὰς ἐγώ. 305, 8. οἱ νόμοι συνήγαγον ἡμᾶς. 341, 12. θιάσους συναγούσης. 431, 25. σὺνηκὸν γὰρ αὐτῶ ἐκ τύχης τὰ πράγματα εἰς καιρὸν τοιούτων. 443, 8. σὺνηε τὸς χορηγούς ἐπ' ἐμέ. 520, 17. βουλόμενος φθόνον τινὰ ἐμοὶ συνάγειν. 524, 2. Ἰσὺφαλλοι τινὲς ἔσμεν σὺνηγμένοι. 1263, 6. τὸν σὺνηγαγόντ' αὐτούς. qui eos in pristinam secum gratiam reconciliaverat. 1335, ult. σὺνηγον αὐτούς οἱ ἐπιτήδειοι. reconciliabant. 1360, 6. τὸν τοῦ φενακίζεσθαι χρόνον εἰς μικρότατον συνάγοντες. 1445, 26.

- συναγορεύειν τιδὲ σωτηρίᾳ. 194, 22. αὐτῶν τε λεγόντων καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς. 1207, ult.
- συναγωνίζεσθαι] prodesse, adjuvare, secundare. τί οὖν συναγωνίζετο αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ἡμᾶς. 231, 20. τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος. 233, 19. ὡς οἰκειότερος αὐτῷ τὴν πρὸς ἐμὲ δίκην συναγωνίζετο. 372, 20. οὐδὲς ἐστίν, ὅστις ἐμοὶ τῶν λεγόντων συναγωνίζεται. 576, 7. ἐάν, ἔσον ἐστὶν ἐν ἡμῖν, ἐμοὶ συναγωνίσθηθε. 622, 14. συναγωνίζεσθαι αὐτοῖς ἑαυτοῖς. 1052, pen. 1053, 2. εἰ μὴ μετὰ σοῦ κοινῇ συναγωνίζομαι. 1179, 5. ἐκ μιᾶς γνώμης τοῖς δόξασι προθύμως συναγωνίζεσθαι. 1464, 10. et 18. τῶν τοῖς καθεστηκόσι συναγωνισμένων. 1464, 18. συναγωνίζεται τῷ δήμῳ τῶν δημοτικῶν ἕκαστος. 1478, 12.
- συναγωνιστής] ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστewς αὐτῷ σύνηγρος καὶ συναγωνιστής. qui cum Philippo communiter contendit, et communia discrimina obit, ut ei fidem hanc apud Græcos populos adstueret. 239, 21. 245, 18. 1059, 11. ὁ τοιοῦτος φόβος προθύμως συναγωνιστὰς ποιῶ. 1464, 21.
- συναδικεῖν, 556, 6. et 10. 915, 15. 920, 25. 1296, 8. 1300, 10.
- συναίρεσθαι] ἐτοιμῶς συναίρεσθαι τὰ πράγματα. rebus gerendis alacriter et strenue et lubenter manus admovere, operamque navare. Simile ductum de onere, quod nulli simul apprehensum in humeros attollunt sibi que imponunt. 16, 5. ἀν μὴ καὶ πείσαι τις ἡμᾶς τοὺς συναίρομένους δινηθῆ. 1443, 5. μηδὲνα τῶν συμβουλευόντων ἔχειν λόγον εἰπεῖν τοιοῦτον, ὅς διησεται τὰ παρόντα ὅσασαι, μηδενὸς ἡμῶν μηδὲν συναίρομένου. 1449, 16.
- συναίτιος τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἕλλησι κακῶν. 246, 11. συναίτιος οὐδενὸς εἶναι δοκῶ. 298, 25.
- συνακολουθεῖν. 1352, 10. et 25. Sie zog mit [she went together with].
- συναλγεῖν τῇ ψυχῇ. 321, 19.
- συνάλλαγμα] commercium, negotia inter homines mutua, Verkehr [commerce, intercourse]. ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκεν. 766, 3. συνάλλαγμα τοιοῦτον πειούμενος. 869, 22. τῶν συναλλαγμάτων ἀφεῖμεν. wir haben ihn des Contractes entlassen [we have released him from the contracts]. 896, 10.
- συναλλάττειν] mit jemanden umgehen verkehren [to have intercourse with any one]. τὸ μὲν [εἶδος τῶν νόμων] ἐστίν, δι' οὗ χρέματα ἀλλήλους καὶ συναλλάττομεν [scil. τὰ συμβέβηκα]. 760, 12. συναλλάττων, contrahens, πρᾶγμα τοιοῦτον ἐστισοῦν. 867, 11.
- συναμφότερον τῶτο [τὸ συμμαχικὸν πλήρωμα puta]. hæc gemina consociata vis sociorum in bello, Philippi puta atque Olynthiorum. 22, 6.
- συνανάγεσθαι. 910, 17.
- συναναγκάζειν] τῶν νόμων ἢ προαιρουμένων, ἢ συναναγκάζομένων ἠττάσθαι. 803, 24. συναναγκάζη τις ἀναγκάζοντος ἐμοῦ. 1324, 3. τὸ συναναγκάζειν τὸν παρόντα, ἀ βούλεσθε, λέγειν. 1425, 19.
- συναναλίσκειν] συναλάσσει [scil. una cum bonis absumtis] καὶ τὸ μεμύσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. 12, 12, 1220, 2.
- συναντᾶν] συναντᾶτε μετὰ τῶν ὄπλων εἰς τὴν Φωκίδα. 280, 10. et 14.
- συναπολλύσθαι. 907, 14.
- συναπολογεῖσθαι τοῖς νόμοις. 707, 15. 749, 22. 787, 11.
- συναποστέλλειν] ὅποι μέρος τι τῆς πόλεως συναποσταλῆ. 53, 5.
- συναποστερεῖν. 864, 16. συναποστερηθεῖσαι με τῶν πατρῶων μετ' ἐκείνου. 872, 21.
- συνάπτειν] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λυιδωρίας πληγῶς συναφάμενος. cum contentione jurij atque probrorum me ad mutua verbera adegisset, sibi pugnam e manuum conflictu contraxisset. 1018, 8. συνάψας τὸν λόγον πρὸς τὰ τοῖσδε πεπραγμένα. 1392, 21.
- συναρέσκειν] συνήρσκε ταῦτά μοι. 404, 12.
- συναρμόειν, vel συναρμόττειν] ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς οὐ συνεημοσμένα καλῶς. 154, 16.
- συναρχῶν. 578, 11. δέκα τῶν συναρχόντων ἔνταν. 762, 13. 1330, 22.
- συνασκεῖν] ὅταν ἴδητε δεινότητα — συγχαίρειν καὶ συνασκεῖν ἄπαντας δεῖ. 450, 6.
- συναυξάνειν] συναυξάνεσθαι δεῖ τὴν πόλιν τοῖς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν πολιτεύμασι. 107, 27.
- συνάχθεσθαι] οὐκ ονειδίζειν, οὐδὲ λοιδορεῖσθαι, τῷ τοιοῦτῳ δεῖ, ἀλλὰ συνάχθεσθαι. 317, 21. συναχθεσθῆναι ἀν τῇ πόλει. 491, 10. συναχθεσθεῖς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τούτου. 1248, 14. συνάχθεσθαί φασι τοῖς γεγενημένοις. 1340, 24. τοῖς παισὶν ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται. 1476, 5.
- συνδειπνεῖν. 400, 20. 554, 19. 1269, 12. 1352, 27. 1361, 15.
- σύνδειπνον citat e Dem. Julius Pollux VI. 101.
- συνδεῖσθαι] καὶ ἡμεῖς συνδεόμεθα, οἱ ἐπιτίθειοι, ἡμῶν. 962, 1.
- συνδεκάζειν] largitionibus corrumpere. ἐάν τις συνίστηται, ἢ συνδεκάζη τὴν Ἠλιαίαν. 1137, 1.
- συνδιαβάλλειν] συνδιαβάλλομαι οὐδὲν αἴτιος ἄν. 1000, 2. ἢ δι' ἀτόχημά τι καὶ τὰ καλῶς πεφικῶτα συνδιέβαλον αὐτῷ [scil. τῷ ἀτυχίματι]. aut usi aliquo infortunio, ut si, e. c. oculo altero mulctarentur, non potuerunt impedire, quo minus reliqua, non indecore nata, una cum isto vitio notarentur et diffamarentur. 1404, pen.
- συνδιαβαπτίζεσθαι] οὗτοι γὰρ τούτῳ ἐπίστανται συνδιαβαπτίζεσθαι. par pari referre, injurias alias aliis repellere. 782, 25.

- simile ductum de lavantibus, quorum alii alios per jocum et risus gratia situ-
lis aque mutuo in ora ingestis perfundunt. *Sich wechselsweise mit den Badegellen taufen [measure for measure].*
·συνδιαιτητής. 898, 23. 902, 22.
·συνδιαλύειν] operam sociam navare recon-
ciliationi amicorum dissidentium inter
se. 897, pen.
συνδιαμνημονεύειν πειρᾶσθε. 547, 3.
συνδιασῶζειν] συνδιασῶσαι μοι τὴν οὐσίαν.
conjunctis consiliis studiisque conser-
vare. 840, 16.
συνδιατελεῖν] ἐπιστατοῦσαν τοῖς ἄλλοις, συν-
διατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσιν. perseveran-
tem, permanentem perpetuo penes ha-
bentes. 1412, ult.
συνδιατρέβειν] συνδιατρέψομεν ἡμῶν οὐ καδα-
ροῖς οὔσιν. 634, 6. συνδιατρίψας Ἰσοκράτη.
1415, 7.
συνδικεῖν] μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ
δήμου πλέον, ἢ ἄσπασξ, συνδικῆσαι. 503, 18.
885, 24, συνδικῆ τῷ δούλῳ, τὸν ἀδελφὸν
ἄτιμων. 1127, 1.
σύνδικον αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ χειροτο-
νησάνταν ἡμῶν. 271, 23. 272, 7. παρὰ
τῶν φυλετῶν τινὲς ἤρμκείοι σύνδικοι. 689,
6. ἤρμκται δὲ τῶ νόμῳ σύνδικοι, καὶ μά-
λισθ' οἱ δεινοὶ λέγειν. 501, 22.
συνδοικεῖν. 750, 11.
συνδιῶκειν] actori in judicio præsto esse,
ejusque causam adjuvare. 1068, ult.
συνδοικεῖν] νομίζω δὲ καὶ ἡμῖν συνδοικεῖν. 512,
7. 594, ult.
σύνδου ἤμεν οἱ τετάρταρχοι. 564, 22.
συνεδρεύειν. 133, 6. οἱ συνεδρεύοντες, sunt le-
gali Græcarum civitatum ad concilium
universæ Græciæ, sive Corinthi [ut ibi
loci], seu Amphictyonum Pylis. 215,
20.
συνέδριον] dicebatur conventus legatorum
e civitatibus universæ Græciæ Athenis
perpetuo residentium. Sed p. 1324,
11. indicatur curia, ubi conveniebant
curatores portus, seu tribunal rei mer-
catoria. *das Handelsgerichte [the court
for the decision of mercantile affairs, the
board of trade].* ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ συν-
·εδρίου. a consistorio suo, h. e. senatu
·assessorum, quo utebatur Rex sacro-
rum. 1373, 12. paulo post: τὴν παρ-
·εδρίαν appellat. μετὰ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου
·τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, citat
·Hermog. p. 281, 10. sed in loco Dem-
·mosthenis, qui est p. 232, 20. aliter
legitur.
σύνεδρος] οἱ εἰσέδρου τοῦ συμμάχων. 1491, 3.
(Epi. 6.) καὶ ἡγήτορας, καὶ πρεσβείας, καὶ
συνέδρων. 747, 5.
συνεθίξαι] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἶμαι,
εἰ τὰ βέλτιστα ἡμᾶς ἀκούειν συνεθίξω.
169, ult. 690, 12. 1422, 15.
συνειδέναί] ὁμοίως παρ' ἡμῶν ἐκάστω τὸ συν-
·ειδὸς ὑπάρχειν μοι. conscientiam pnius-
- ejusque vestrum mihi paratum esse
·præsidium. 263, 18. τῷ μηδὲν αὐτῷ συν-
·ειδέτι, δεινὸν, εἰ, σιγῶν, πονηρῶν ἔργων δόξει
·κοινωνεῖν. 351, 17. τοιαῦτα συνειδὸς ἑαυτῷ
·πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὗτος. 403, 13.
·ἀσθενὲς τὸ συνειδέναί πεπρακῶσιν ἑαυτοῖς τὰ
·πράγματα. 406, 2. οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω
·φλαυρὸν οὐδὲν, οὐδὲ σύνειδα. neque facinus
·ejus ullum habeo fama compertum, neque
·facinorise eum ullius accuso, neque consc-
·scientiam ipsemet ei sum malefacti. 461, 4.
·συνήδη [pro συνήδειν]. conscius essem.
844, 2. συνειδὸς [scil. ἑαυτῷ] ἀληθῆ με
·ἐγκαλοῦτα. 1201, 23. τὸ μηδὲν ἑμαυτῷ
·συνειδέναί πεῖράν μοι δέδωκεν, εἰς μὲν ὠφέ-
·λειαν ἀσθενὲς ὄν, εἰς δὲ τὸ μάλλον λυπεῖ-
·σθαι πάντων ὀδυνητότατον. 1471, 4. τὴν
·μητέρα αὐτῆς συνειδέναί κωλησιάζουσαν
·αὐτῷ. 1367, 22. συνειδὸς pro simplici
·ειδῶς. 1408, 10. σύνειδεν ἕκαστος [scil.
·ἑαυτῷ] τὰ ἐν τῇ πενίᾳ ἐπιτηδεύματα [scil.
·ἑαυτοῦ]. 739, 22. εἰς ἣν [patriam] τοσαύ-
·την εὐνοίαν ἑμαυτῷ σῶνιδα [subaudi ἔχον-
·τι]. 1472, 16.
·συνεῖναι ἑκατέρῳ ἡμέραν παρ' ἡμέραν. 1360,
19.
·συνεῖπειν] ἢ συνεῖπε μὲν οὗτος. quæ eadem
·dixit, vel collaudavit. 451, 27.
·συνεῖρειν λόγους σαφῆς καὶ ἀπνευστί. 328, 12.
·συνεῖσβάλλειν] συνεῖσβαλοῦσιν ἐτοίμως, liben-
·ter et ultro una cum Philippo immi-
·grantes in agrum vestrum arma infesta
·inferent. 16, 21. οὐ μέλλει. 69, 20.
·συνεῖσπράττειν μοι τοὺς ὀφείλοντας. 1205, 9.
·συνεκιδίδοναι τινί, contribuenda pecunia pat-
·trem adjuvare, quo commodius et pro-
·sperius filiam elocet. οὐτ' εἰ τιαι θυγατέ-
·ρας συνεξέδωκα. 316, 5. τινικαῦτα οὐ συν-
·εκδώσει ταύτας. nil conferet ad eloca-
·tionem earum. 1124, 14.
·συνεκαίδεκα λειτουργεῖν. 260, pen. 261, 24.
·συνεκπλεῖν. 1187, 22.
·συνεκτινεῖν. conjuncta opera dependere.
1254, 27.
·συνελευθεροῦν. 1377, 21.
·συνεμβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικὴν. 299, 11.
·συνεξαμαρτάνειν. 1407, 2.
·συνεξαπατῶν] συνεξηπατρημένων ἡμῶν. cum
·universi vos decepti sitis. 202, 14. 673,
·2. et 12. 1424, 5.
·συνεξέρχεσθαι. 567, 22.
·συνεξετάζειν] τοὺς συνεξεταζομένους μετὰ
·τούτου. cum hoc facientes, sodales ejus.
·556, 16. συνεξεταζομένους τούτῳ τοὺς ῥή-
·τορας ὄψεσθε. 576, 12.
·συνεπαινεῖν] συνεπαινεσάντων δὲ πάντων.
·288, 6. κοινὸν ἐστὶν εἶδος τῶν πλείστον,
·τοὺς μὲν συνεπαινοῦντας ἑαυτοῖς, ὅτι ἂν
·πράττωσι, φιλεῖν. 1438, 9.
·συνεπαγορθεῖν. 140, 14.
·συνεπιμελεῖσθαι. 1168, 17. 1196, 1.
·συνεπιπλεῖν] adesse ipsi in navi, qua ve-
·hatur imperator. 1224, 27.
·συνεπιπλοῦσθαι] μοι σῆτε πλοῦτος συνεπι-
·2 1

- σπάσασθί με τὸν μὲν ἀδικοῦντα. una cum sotentibus me quoque insontem in ruinam trahatis. 411, 2.
- συνεπιστρατεύειν. 61, 10.
- συνεπίτροπος. 818, 2. et 20.
- συνεργεῖν δίδόντες ἑαυτοὺς τοῖς συκοφάνταις. 799, 11.
- συνεργία] sodalitiū, contentio duorum plurimumve, quibus communis est causa, commoda privata in fraudem aliorum modis omnibus quærendi et secundandi. geheime Practiken, zum Vortheile des Complots, und zum Schaden der allgemeinen Gesellschaft [secret practices for the advantage of conspiracy, and to the detriment of society at large]. 1285, 16.
- συνεργός] συνεργούς ἔξω τῆς ἑαυτοῦ πλεονεξίας. 68, 27. ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστωσης αὐτῷ συνεργός καὶ συναγωνιστής. 239, 21. συνεργός καὶ κοινῶς αὐτοῦ. 884, 2. 886, 21.
- συνέρχασθαι] coire in amicitiam mutuam causamque communem facere. 231, 18. συναρχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 532, 8. σὺν ἐσιν καὶ παιδείαν ἐπικαλούμενον. 269, 23. ἀρετῆς ἀπάσης ἀρχὴ ἡ σύνοσις. 1394, 4. τὴν σύνοσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ. 1398, 23. πλὴν τῆς συνέσει πρόεχον, ἢ τῷ κάλλει. 1401, 6. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων πρόεχον δοκούντα. 1477, 11.
- Synesis] figura grammatica. ὁ νομοθέτης ὡσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [ut si pauperes facti sint, subaudi ἀκείσθαι] καὶ τὰς ἐκδόσεις προστάττει ποιεῖσθαι — nam profecto ποιεῖσθαι ad ἀτυχίας referri nequit. 1100, 7.
- συνεστῆσθαι. 400, 25.
- συνευπάσχειν. 105, 23, et 26.
- συνευπορεῖν τινὶ χρημάτων. opes alicui largiri, vel suppeditare. 94, 21. συνευπορεῖται τριάκοντα μῶς ἐδδῆτό μου. praestare, unde corrogare, vel extundere. ihm verschaffen [to furnish him with]. 894, 10. συνευπορήσαντας ταῦτα. qui tibi haec corrogarunt, vel compararunt, procuraverunt, vias complanarunt pecuniam extundendi. 980, pen. συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῆι τὴν ἀρχὴν. der die beyrn Antritte des Amtes vorfallenden Unkosten aufgebracht und vorgelassen hat [who had raised and advanced the expenses occurring upon the entrance into office]. 1369, 18.
- συνέχισθαι. 381, 14. ταῦτα μὲν εὐχέσθω τοῖς θεοῖς, κἀγὼ συνέχομαι. 471, 22.
- συνέχμα] continens, sine remissione contentio. 301, 14.
- συνέχειν] continere, et quasi vincire, ne dilabatur. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. non permittere, ut discedat. 108, ult. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πρᾶγματα [opes reip. copiae militares et socii] συνέχεται. die Macht heysammen bleibt und nicht zerfüllt [the force remains together and does not fall to pieces]. 154, 7. συνέχειν τὴν πόλιν. in concordia continere. 437; 2. τὴν πολιτείαν. 700, 15. ἔσοις κακοῖς καὶ πρᾶγμασι συνεχόμενον. constrictus, captus essem. 396, 23. ὅπως μὴ κέτι πλείω χρόνον τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχομαι. 1472, 18. ἄμα ἀδοξία καὶ ἀπορία καὶ φόβῳ συνέχομαι, [pro συσχεθῆσομαι]. 1484, 23.
- συνεχῆς] συνεχεῖ παρασκευῆ καὶ δυνάμει πολεμεῖν. ab apparatu belli nunquam cessare, et bellum gerere copiis perpetuis, nunquam dimittendis. 49, 2. οἱ συνεχεῖς οἶδς παραρηνόμενοι σφῖσιν. 1460, ult. τετελιχησμένῳ ὅπλοις καὶ πολέμῳ συνεχεῖ. 367, 19.
- συνεχῶς] φυλάττει ὀπτηνίχ' ἡμεῖς ἐστὲ μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος. 1328, 6. συνεχῶς πονηροί. 1329, 11.
- συνηγορεῖν τινὶ ἐπὶ μισθῷ. 1232, pen. ἐπὶ τοῦ δικαίου. 1233, 18.
- συνηγορία, est titulus partis illius in oratione in Nearum, quam Apollodorus, Theomnesto genero suo succenturiatum veniens, recitat a p. 1350. 9. ad finem orationis usque.
- συνήγορος τῶν νόμων, οὗς χειροτονεῖτε. 711, 18. creabantur advocati legum priscarum, qui auctoritatem earum oratione tuentes intercederent, ne abrogarentur. συνήγορος ὡν λαμβάνη τὰ χρήματα ἐπὶ ταῖς δικαίαις ταῖς ἰδίαις, ἢ ταῖς δημοσίαις. 1137, 4. συνήγορόν με κελύσαι καλέσαι τῷ ἀγῶνι τούτῳ Ἀπολλοδώρου. 1349, pen. συνήδουσαι. 519, 10. 579, 19.
- συνήδειαν τῶν ἀδικημάτων ἡμῖν ἐμποιοῦσθ. 342, 10. συνήδεια χρυστῶν ἐπιτηδεύμάτων. 1397, 13. τῆς τῶν οικειοτάτων συνθηβίας ἀποστειροθῆναι. 1467, 19.
- συνήλιξ] ἂ συνέλικα ταῖς πόλεσι ἀπάσαις ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖα ἀμαρτήματα. 308, ult. συνθεαρεῖν. 808, 3.
- συνθήκη] εἰσὶ συνθήκαι διτταὶ τοῖς Ἕλλησι πρὸς βασιλεία. 199, 9. συνθήκαι φιλίας. 251, 10. συνθήκη πόλεως κοινή. compactum. 774, 21.
- συνθύειν] πώτερον συνέθευ καὶ συνευφραίνετο τοῖς πολλοῖς. 300, 24. συνθύειν τοῦτον μετ' ἐμοῦ. 1313, 26.
- συνιδεῖν] considerare, expendere, ad animum revocare, item intelligere, perspicere. 17, 7. δεῖν δὲ καὶ δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν. 1351, 6.
- συνίνασι τινὶ εἰς ταῦτόν. 593, 16. ἐπὶ καταλύσει δήμου συνίαν ἀλλῷ, subaudi ἄλλοις. 745, 15.
- συνιππεύς] οἱ συνιππεῖς. 558, 23.
- συνίσχημι] συνίσχασιν ἑαυτοῖς δουλεύουσι. 739, 19.
- συνιστάνειν et συνιστάσθαι] a) constare, corpus unum, integrum, perfectum, secum consentiens esse et permanere. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πρᾶγματα συστή. 20,

22. ἕως ἐπι συνίσταται τὰ πράγματα. 74, 6. μένει τὰ συσταθέντα βεβαίως, conciliata, unita, in concordiam coagulata. 154, 9. δύναμις συνεστηκία. copiam constantes, militia perpetua, quæ non dissolvitur, non dimittitur. 92, 23. στρατεύμα συνεστηκός. 93, ult. τῶν ἐδάδων καὶ συνεστηκῶν ῥητόρων ἀπαλλαγίσεσθε. 605, 3. ubi sunt oratores, aut perpetui, die ewigen Redner, die nie abgedankt werden [perpetual orators, who are never dismissed], aut inter se conspirati et colludentes. b) conflare, contrahere, consciscere, inde συστῆναι, coire, coalescere, fieri, existere, conflare. τοῦ Φωμικοῦ συστάντος πολέμου. 230, 27. συνέστησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν πόλεμον. 191, 13. συνιστάμενον [sensim consurgens et coalescens] καὶ φύμενον κακόν. 245, 24. c) συνίστασθαι, συνεστῆναι, conspirare, de factione sceleratorum in perniciem proborum congressa et conjurata. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνδρώπων ἐν τῷ Πειραιεὶ συνεστηκῶν. 885, 2. συνίσταται μετὰ τοῦ Λάμπιδος. *er versteht sich, er heredet sich mit dem Lampide* [he plays booty, conspires, with Lampis]. 917, 13. 978, 6: 980, 19. συνιστάμενος ἐπὶ ταῖς δίκαις. adjungens te factionibus, globis improborum, aut contrahens ad te, conscribens, factiones, in causis forensibus. 1136, 26. 1137, 1. ἐταίριαν συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. 1137, 4. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο. 1302, 25. d) hortari. συνέστησε τὸν Λεωκράτην. Leocratem hortatus fuerit, ut illud æs mihi debitum olim aliquando dilueret. 1029, 26. ἀκούοντας συστήσαντος ἀποδοῦναι. audientes ex eo, cum hortaretur eos, ut operam darent, ut hoc æs mihi debitum redderetur. 1032, 27. e) commendare, presentare, presentem exhibere, coram adducere, demonstrare, qui sit, et collaudare verbis, atque de meliore nota, ut hominem sibi bene notum et carum, alteri commendare. συστήσας Φιλῶνδαν. 1191, 27. utrumque usurpat Demosthenes, tam τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν συνέστησας Φιλῶνδα, p. 1196, 3. quam τῷ πατρὶ τῷ ἐμαυτοῦ συνέστησας τὸν Φιλῶνδαν, p. 1196, 12. et profecto perinde est. proprie nil aliud significat, quam alterum ad latus alterius collocasti. alterum ad alterum adduxisti. δέξαι δ' αὐτὸν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ καὶ συστήσαι προσέταξε τῷ Ἀρχεβιάδῃ. 1236, 25. 1237, 6. 1238, 2. συσταθῆναι αὐτὸν τῷ πατρὶ ὑπὸ τοῦ Λύκωνος, hunc ad patrem meum esse a Lycone adductum, et Lyconem patri factum esse auctorem, ut huic æs persolveretur. 1241, 7. f) intendere, accendere pretia, ut frumenti. παλιγκαπηλεύων καὶ συριστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. quasi clandestinis collo-

quils et pactis cum aliis dardanariis initis constituens certum modum pretio framenti, intra quem modum spondens se non esse vendituros annonas. 1285, 6.

συναυμαχίην. 1377, 18.

συναμοθετεῖν. 708, pen.

σύνδοξ] congressus partium litigantium apud arbitrum. ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ πρὸς τῷ δαιτητῇ. 1266, 4.

συνοικεῖν γυναικὶ μὴ ἐξέστω ἐλόντι μοιχὸν [scil. ἐπ' αὐτῇ], ἐὰν δὲ συνοικῇ, ἀτιμος ἔστω. 1374, 22. τὸ συνοικεῖν τούτ' ἐστίν, ἐὰν τις παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγῃ εἰς τοὺς φράτορας — τοὺς υἱεῖς. 1386, 16.

συνοικίαι] ἐπὶ γῆ [fundis] καὶ συνοικίαις [insulis; ædibus elocatis in urbe] δαδαικῶς. 946, 7. ἐκ τίνος τρόπου πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει. 955, 11. συνοικίαν ἑκατὸν μνῶν. 1110, 12.

συνοικίζειν] οὕτω Χαλκιδεῶν εἰς ἓν συνοικισμένον. unum in oppidum compulsis, vel coalitis. 425, 18. Theseus homines met in Attica ruratum degentes, dispersos, συνώκισε, dedaxit intra una Athenarum moenia, ibique unum intra orbem cohabitare jussit, καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν. 1370, 17.

συνομόνυμαι] συνομόσαντες καὶ συνθήκας γράψαντες. 1052, 4. συνόμοσαν ἀλλήλοις. 1062, 5. συνόμνον ἐπ' ἐμέ. 1319, 1.

συνομολογεῖν. 1059, 10.

συνορᾶν] συνεωρακέναι τοῦτον ἠγούμαι καὶ λογισθαι παρ' ἐαυτῶ. 1122, 17.

συνοργίζεσθαι] συνοργισθεῖς [scil. ἐμοί] ὁ δήμος. universus populus mihi iratus. 516, 7. 547, 6.

συνουσία] ἀγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας. 1371, 24.

σύνταξις] μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν τοῦ τε λαμβάνειν, καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. 14, 27. Reglement, Einrichtung, Verfassung, Repartition [a regulation, order, constitution, division], laterculus quasi, vel ordo sive munium præstandorum, rerum agendarum, sive pensionum pecuniarum, tam earum, quæ conferendæ, quam quæ accipiendæ sunt. 168, 22. coordinatio, redactio in formam corporis, vel collegii. 182, 25. τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἀπάντων. 38, 2. σύνταξιν κατασκευάζειν τῇ πόλει, comparare reip. contributionem pecuniariam et socii. 60, 11. οὔτε τὰς συντάξεις [stipendia, pacta condicta] Διοπίεθει δίδομεν. 95, 8. et 20. summa vectigalium, vel tributorum cuique præscripta. χρημάτων δὲ σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα. 305, 16. universe et proprie est pactum, conditum, conditio, de qua inter duos pluresve συντάσσεται, convenit. ψήφισμα περὶ τῆς συντάξεως, ὁ Θουκυδίδης εἶπε.

1334, 12.

συνταράττειν πάντα τὰ πράγματα, ἵνα ὁ
 βόλοι γένηται. 714, 26. συνταράττεται
 πᾶς ὁ πῆρ πόλεως κόσμος. 775, 18. ἵνα
 μὴ πάντα ἕμα συνταράξας λέγω. 1277,
 25. διὰ τὴν τοῦ σώματος ῥηθυμίαν, ἔπα-
 σαν συνταράξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέ-
 πειαν. 1404, 25.

συντάττειν] ὡσπερ τῷ λαβῆν ἐκκλησίαν ἀπε-
 δόκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι
 — dass wir uns sollen schützen, taxiren,
 quotisiren lassen [that we should allow
 ourselves to be rated, be taxed, pay our
 quota]. 167, 7. φημί δὲν ἡμᾶς συντα-
 χθῆναι. aio necessarium hoc factu esse,
 ut patiamur nobis imponi contributio-
 nes pecuniarias. 168, 21. τὰ μὲν σώμα-
 τα οὕτω φημί δὲν συνταχθῆναι. 182, 14.
 ἵνα ἡμῖν καὶ τὰ χρέματα ἢ συνταγαμμένα.
 183, 6. πάντα συνταχθῆναι τῷ ναυάρχῳ.
 condicta et constituta fuerant ante cum
 imperatore classis, eique injuncta et
 mandata. 251, 11. συντάττεσθαι. con-
 dicere, decidere, inter se, deprecisci.
 344, ult. 708, 18. συνταγαμμένοι μεθ'
 ὅσων μόνι τῶν ἄλλων πολιτῶν. 585, 27.
 συντάξαντο [pacti sunt, deciderunt, vel
 repererunt, spropouderunt pro me in
 ararium illatos] κατὰ τὰς εἰκοσι καὶ
 ὡντε μῆρας πεντακοσίας ἡραγμαῖς εἰσφέ-
 ρειν. 815, 11. συντάττεσθαι εἰσφορὰν
 πρὸς τὴν συμμορίαν. 838, 9. τέχνην δ'
 ἀκούσεσθε τοῦ σοφοῦ τοῦ ταῦτα πάντα
 συνταχῶτος. qui istas fraudes omnes
 tam subtiliter atque nequiter commen-
 tus et commachinatus est, compegit
 atque construxit. 888, 26. πραγματού-
 εται πάντα κατὰ τῆς πόλεως συντάττων.
 componens, fabre construens. 70, 3.
 προσεβόθουν, accurrebant raptim, καὶ
 συντάττοντο, et ipsi semet in aciem
 atque ordines coordinabant, consistebant
 ordinatim. 1378, 27.

συντείνει] ἐν, εἰς ὃ πάντα συντείνει. 145, 23.
 ἄλλα πολλὰ, εἰς ταῦτο δὲ πάντα συντείν-
 οντα. eodem contententia. 299, 17.

συντέλεια] ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόχοις συντελειῶν.
 261, 24. χρημάτων ἴσων ἠδυνήθην ἐγὼ
 πλείστην ἐποίησα συντέλειαν. contributio-
 nem. 306, 18. εἰς συντέλειαν ἀγειν τὰς
 λειτουργίας. munia publica reducere ad
 comparationem, h. e. jubere, ut bini,
 ternive, quibus singulis minus in fortu-
 nis sit, quam ut fungendis muniis sint
 pares, coeant in unam quasi corpus, pecu-
 niasque in commune conferant, facul-
 tibus cujusque suis pares, quo sic
 tandem ludis edendis parces fiant. 463,
 24. εἰς ἰλάττων οὐσία ἐστὶ τῶν δέκα τα-
 λάντων, quibus singulis minus, quam
 dena talenta, in fortunis sunt, εἰς συντέ-
 λειαν συναγομένοις εἰς τὰ δέκα τάλαντα,
 ita in collegia congregatis et compara-
 tis, ut singula quaeque ista collegia con-

ficient dena talenta. 262, 8.

συντελεῖν] conficere. τὴν δαπάνην ἐξήκοντα
 τάλαντα συντελεῖ. 183, 13, et 15. φιλο-
 ποιουμένον τοῦτο συντελεῖσθαι. ad ef-
 fectum perduci. 251, 15. συντελεῖν δίκην
 κατὰ τινας. 277, 16. ἐν ταῖς εἰσφοραῖς
 συντελοῦσιν εἰς τὸν πόλεμον. contribuunt
 ad belli necessitates per illas sic dictas
 εἰσφοράς, quas dependunt. 465, 23. de
 artifice opus locatum perfectum et ab-
 solutum exhibente. 522, 4. εἰς τοὺς νό-
 θους ἐκεῖ συντελεῖ. ibi pertinet, vel re-
 fertur ad τὸ τέλος, h. e. ad ordinem
 spuriorum. 691, 18.

συντελής] πῶλον ὡς αὐτοὺς συντελεῖ ποιεῖν. ad
 ditionem suam pertinentem. ad forum
 suum redeuntem. 198, 15. δυοῖν ἐφάνη
 τμήμαρχος ὁ τῆς μιᾶς ἔκτος καὶ δέκατος
 πρότερον ἂν συντελής. der vorher selb sech-
 zehender mit steuere bey einem einzigen
 Kriegsschiffe [who had before contributed
 only a sixteenth to a single ship of war].
 261, 3. χιλίους καὶ διακοσίους πεποιήκατε
 συντελεῖς. contributores, aera conferen-
 tes ad sustentandam classem Atticam.
 564, pen.

συντιθέναι] πρᾶγμα εὖ συντεθὲν ὄψεσθε.
 275, 26. συντιθέναι λόγους ἐπιπροσώπως
 καὶ μύθους. 277, 6. συντιθείς ψευδεῖς αἰ-
 τίας. 778, 22. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἄρ-
 χαιόν, καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. 819,
 2. οὐχ ἐν τίμῳμα συνθείς, non singula
 quaeque capita in unam summam gene-
 ralem consummans. 853, 19.

συντιμᾶν] συντετιμῆσαντο ἰπὲρ ἐμοῦ ταύτην
 τὴν εἰσοδόν. curarunt sibi a censoribus
 hunc censum scribi meo nomine de uni-
 versis meis fortunis dependendum, eum-
 que depensuros receperunt. 815, 19.
 836, 26. συντετιμῆθη τὰ περὶ τὸν σῖτον.
 pretium specierum annonariarum increvit.
 das Getrayde ist aufgeschlagen
 [corn has risen]. 1285, 15.

συντιτραίνειν ἕτερον. perforato montis latere
 e cuniculo suo metallico in cuniculum
 alterius proxime assitum penetrare.
 977, 22.

συντρέχειν] ὅτι εἰς ταῦτο τὸ δίκαιον ἅμα καὶ
 ὁ καιρὸς καὶ τὸ συμφέρον συνδεξάμηναι.
 214, 7.

συντρέβειν] ἀλλὰ πῶ συντρέβεται τὸ πρᾶγμα.
 ubinam tandem offenditur? woran stös-
 set es sich? wo ist der Haaken? [where
 is the stumbling-block? where's the rub?]
 142, 22. Simile ductum de curribus
 in stadio currentibus, ad metam adhe-
 rentibus, aut inter sese implicatis eoque
 contractis. συναντῶν αὐτῶ τῶν σκευῶν,
 ἢ καὶ ὅπως συντρέβοντο. 293, 5. τὸν λάκ-
 κων συντρέψας. 845, 18.

συντρίβραρχος. 566, 24. 1145, 23. 1162,
 pen. 1213, 15.

συντυγχάνειν. 439, 3. οὔτε φοβούμενος, εἴτ'
 εἰ φίλος, εἴτ' εἰ μὴ φίλος αὐτῷ συντυχε-

- ται. 585, 12.
 συναγεῖσθαι] οἱ δὲ γῆν συνεώνηταιο γεωργοῦσι. 175, 11. γῆν ἐνοι συνεώνηται πλείω πάντων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 689, 25.
 συμῆρταιν] ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριπτον. 315, 11. 586, 16.
 Σύρος] nomen servile. εἰ γὰρ Σύρος, ἢ Μάνης, ἢ τις ἕκαστος τούτων [scil. τῶν δούλων καλεῖται], οὗτος δὲ Φορμίων. 1127, 5.
 συσκευάζειν] συσκευάζεται πάντα ἀνδραπέους ἐφ' ἡμᾶς. convasat, consarcinat, id est comportat, cogit, conscribit, corradit et armat adversus vos. 91, 9. et 20. τίος ἐνεκα ταῦτα συσκευάσθη. 275, 24. στεφάνου καὶ ἐπαίνου κατηγορίαν οὖν ἦκειν συσκευασμένον. 319, 3. εἰς ἐν ψήφισμα ταῦτα πάντα συσκευάσαν οὔτοι. 358, 14. πᾶσα ἡ ἀπωτή καὶ τέχνη συσκευασθῆ τοῦ περὶ τοὺς φακίας ὀλέθρου. 365, 5. συσκευάζεσθαι πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον βοῶν Φίλιππον. 438, 13. ἡλίκα πράγματα συσκευάσας, quantis fraudibus consultis, consarcinatis, h. e. calide constructis. 764, 7. τόλμαν καὶ κραυγὴν καὶ ψευθεῖς αἰτίας καὶ ἀναισχυντίαν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα συσκευασμένοι. habentes secum et afferentes, veluti milites in castra secum afferunt, ista omnia tanquam unam in sarcinam constructa et constipata. 772, 11. ἀδίκημα τοιοῦτον μετ' ἐκείνου συσκευάσατο. 883, 7. συσκευασμένη αὐτῷ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ. cum supellectilem domus universam compilasset atque convasasset, furtoque avertisset. 1356, 27.
 συσκευοῦσθαι] moliri, machinari cum alio, clandestina, suspecta, mala, portentosa, vel etiam minuta, vilia agitare. καὶ τᾶλλα συσκευοῦσθαι. 313, 15.
 συσκιάζειν] αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρούττειν καὶ συσκιάσαι —. 23, pen. 155, 24.
 συσκοτάζειν] ἐπειδὴ θᾶπτον συσκοτάτεν. impersonaliter. tenebræ ingruissent. 1257, pen.
 συσπένδειν. 400, 21.
 συσσημαίνεσθαι] una cum aliis subscribere nomen suum tabulis, addito sigillo. vel tabulas obsignandas curare. 928, 3. τί δὲ συσσημήνατο πάλιν τὰ μηδὲν ὑγιᾶς ἔχοντα. 1034, pen.
 συσσιτεῖν. 401, 1.
 σύσσιτος] κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι, commensales, προσελθόντες. 1257, 22.
 σύστασις] collegium, sodalitiū, satellitiū, improborum. τὰς ἑαυτῶν συστάσεις κυριώτερας τῶν νόμων ἄξιον εἶναι. 1122, 5.
 συστέλλειν ἀμαρτήματα εἰς ἐλάχιστον. 309, 2.
 συστεινοῦσθαι] συστεινοῦσθαι καὶ συσπαιάνιζε Φιλίππῳ. 380, 27.
 συστρατεύειν] τοὺς μὲν συστρατεύσαντας τῷ βαρβάρῳ. 68, 22.
 συστρατηγεῖν. 401, 2.
 συστρέφειν] συστρέφειντες δ' ἀνδραπέοι πολ-
 λοί. conspirati, conglobati. 126, 13. 677, 8.
 συχῆς] συχῆαι τούτοις ἔσαν ἡμέραι ἐπιδη-
 μοῦσι. jam diu commorabantur Athenis. 932, 27. χρόνος διετρίβeto συχῆς. 1013, 7. συχῆς δεξαπαίνας μεθ' αὐτῆς τρέ-
 φουσα. 1023, 11. ἡ διοίκησις συχῆ. der Ausgaben war viel. cs gieng täglich in der Haushaltung viel drauf [the expenses were great. much daily went in house-keeping]. sumtus in rem famil, facienda spissi et crebri erant. 1359, 9. νεώτερον ὄντα ἐμοῦ, καὶ συχῆ, id est, πολλῶν. um ein vieles [by much]. 1002, 23. συχῆς δὲ πᾶν πραγματείας περὶ τοσαῦτα χρή-
 ματα γενομένης. 1242, 2.
 σφαγεὺς] μὴ ἐπιτρέψειν τοὺς σφαγεῦσι [scil. τῶν Φλιασίων]. 175, 27.
 σφαγῆ] τὰς ἐν Ἡλίδι σφαγὰς πεποίηκε. 424, 22. ὅταν ὑπὲρ πολιτείας καὶ σφαγῶν καὶ δόμου καταλύστως εὐχερῶς ἀκούηται. 1450, 14.
 σφάγιον αὐτὰς ἔδοσαν τοῖς πολιταῖς ὕπερ τῆς χώρας. 1398, 6.
 σφαλερός] σύμμαχοι σφαλεροί. infidi. 11, 3. σφαλερωτέρων [scil. τὴν δυναστείαν] αὐτῷ πεποίηκε. 154, 22.
 σφάλειν] σφαλέντος τούτου ἀπώλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβόλαιον. wäre es mit ihm schlimm abgelaufen, so hätte mien Vater seine ganze Schuldforderung eingebüsst [if things had gone badly with him, my father would have lost his whole demand]. 1185, 11.
 σφενδονήτης] ἐν σφενδονήτῳ καὶ φιλοῦ μέρει. 668, 24.
 σφετερίζεσθαι] ὁ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμενος. 248, 12.
 σφοδρὸς] ἐν τίσιν οὖν σφοδρὸν τὸν πολιτευόμε-
 νον καὶ τὸν βήτορα εἶναι δεῖ. 318, 25.
 σφυρὰ] θοιμάτιον καθιεῖναι μέχρι τῶν σφυρῶν. 442, 15.
 σχεδὸν εἴρηκα [subaudi πάντα], ἂ νομίζω συμφέρειν. 38, 27.
 σχεῖν, vel σχεῖδεν, vel ἔχειν] iuhibere, co-
 hibere. εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε. 428, 22.
 σχέσις] ἐν τοιαύτῃ τοῦ εἴου σχέσει διάγει. 1122, 15.
 σχετλιάζειν] ingeminare illud scævientis et indignantis, ὃ σχετλίε. ἀγανακτοῦντος ἐμοῦ καὶ σχετλιάζοντος ἐπὶ τῇ τόλμῃ. 913, 9. σχετλιάζων καὶ δεινοπαδῶν. 1023, pen. σχετλιάζων περιήει. 1331, 6.
 σχέτλιος] καὶ ταῦθ' ὁ σχέτλιος οὗτος καὶ ἀναιδὴς ἐτόλμα λέγειν. 346, 1. σχέτλιον καὶ δεινόν. 504, pen. τούτου γέναιτ' ἂν τις σχετλιώτερος ἀνθρώπος. 874, 15. τῷ σχετλιωτάτῳ πάντων ἀνθρώπων. 842, 1.
 σχῆμα] πολλὰ ποίησειεν ἂν ὁ τύπταν, ὃν ὁ παθὼν ἕνα οὐδ' ἀπαγγεῖλαι δύναίτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ. 537,

27. εἰς ὑπερέτερον σχῆμα καὶ τάξιν ἢ πόλιν προσέλυθε. 690, 21. οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο. ἢ πρόβλημα τρέπου. 1122, 22.
- σχολίαν] σχολία, οἷς κατασκευάζεται ἡ τριήρης. 1145, 7.
- σχολάζειν] ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀποροεῖν. 38, 20. ἐσχολάκεν ἐνὶ τούτῳ πάντα τὸν βίον. 594, 16.
- σχολαίως] ὁ μὲν θάπτετο, ὁ δὲ σχολαίτερον. tardius, aut segnius. 585, 10.
- σώζειν] ἂν μὲν γὰρ, ὅσα ἂν τις λάβῃ, καὶ σώσῃ. tueatur et conservet. 12, 10. τὰ παρειμένα σωθήσεται. recuperabuntur. 57, 22. 90, pen. τοὺς παρ' ἐκείνων φεύγοντας σώζομεν. recipimus urbe nostra tutosque præstamus ab injuriis. 61, 27. et ult. τῆ πόλει δ' ἡμῶν εἰ Ἕλληνας δις ἦδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύων σεσωσμένοι. 151, 3. σώζειν καιρῶν. recuperare, revocare opportunitatem omissam. 343, 4. καὶ ἄλλος τις ἐπ' αὐτὰ ἢ βουλόμενος σώζειν, recuperare, ἡμᾶς καλοῦσιν. 385, 19. τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῆ πόλει. recuperavit. 420, 26. ἀληθεῖ εἶναι τὸν λόγον ἠγαῦμαι καὶ βούλομαι, ὅτι εἰ θεοὶ σώζουσι τὴν πόλιν ἡμῶν. 423, 11. μή μιν σώξῃσθω ὃν ἐὰν ὁ δεῖνα βούληται [scil. σώξῃσθαι], ἀλλ' ὃν ἂν τὰ πεπραγμένα σώξῃ. 436, 8. τοῦτό τε σώσετε. hoc, quod nunc in discrimine perendi est, saluum conservabitis et tuebimini. vel re adhuc salva, nondum peracta, intercedendo, inhibebitis negotium periculosum, damnosum, salutem reip. in tuto collocabitis negotium hoc eripientes iis, qui id agitant, modisque contendunt omnibus, ut id effectui dent. 622, 15. πάντα τὰ σφέτερον αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν, τῆ ναυμαχίᾳ νικήσαντες, ἔσωσαν. recuperarunt, aut salva conservarunt. 597, 15. τοῦτό γ' ἐστὶ σώσαι. hoc saluum, corpus puta, licet ipsi saluum, illæsum, laud vitiatum, dedecore nullo affectum, conservare. 610, 6. οὐδεὶς ἐστὼ, ὅστις ἀπεσπερείτο τοῦ σωθῆναι, ὅστις ἂν ἑαυτὸν οἶκον κέρυσειν. 609, 5. σωθῆσις τῆς νεῶς ἀποδοθήναι τὰ χεῖρα. ut æs debitum tum solvatur, ubi navis salva cum mercibus in portum pervenerit. 883, 17. σεσωκῶς τὸ σῶμα. consecutus hoc, ut vitam salvam et corpus integrum conservares. 1126, 8. σώζεται ἡ δαρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις [memoria puta civitatis tribute]. 1381, 11. τῆ μὲν [prudencia] δοκιμάζεται τὸ πρακτέον, τῆ δὲ [fortitudine] σώζεται. obtinetur. man erhält, gewinnet es, und behauptet es auch, und verliert es nicht aus dem Gesichte [one gets, gains it, and also maintains it, and does not lose sight of it]. 1394, 6. καίπερ καλοῦ ὄντος τοῦ νεκῶν, πολὺ κάλλιον καὶ σωτηριώτερον εἶναι εἰς αὐτὸν. 1409, ult. οὐκ δὲ τοῦτ' ἔωσσε, τὸ αἶμα ἀποχωρεῖσαν. jam vero me periculo ereptum, salvum servavit hoc, sanguinis puta fluxus. 1260, pen. τὴν δὲ σώζουσαν [scil. ὁμολογίαν] οὐ συγχωρεῖσουσιν. pactum reip. conducens et salutare. 216, 26. opponitur enim τῆ κατὰ τῆς πόλεως ὁμολογία. Num significat σώζειν abigere, arcere, propulsare? τοὺς μὲν [fures puta] ἐστὶ σώζειν, φυλάκην τῶν οἴκων καταστήσαντας. 1342, 17.
- σῶμα] τοῖς δούλοις ἀπάντων τῶν ἀδικημάτων τὸ σῶμα ὑπεύθυνον ἐστὶν corpus luere debet: man hält sich an ihre Person. sie müssen dafür an und mit dem Leibe büssen [their persons are liable. they must pay for it in and with their persons]: τοῖς δ' ἐλευθέροις, καὶ τὰ μέγιστα τύχασιν ἀδικούντες, τοῦτό γε [scil. corpus] ἐστὶ σώσαι. 610, 6. recurrit p. 752, 13. eadem sententia, sed pro postremis ibi est τοῦτο ὕστατον προσέθηκε κολάζειν. ἀπάλασε πλεὴν ἢ τριακῆσια σώματα ἐλευθέρα. capita, individua. 910, 13. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε. 480, 10. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμᾶσθαι τοῦ σώματος. 1231, 22. τῷ σώματι ἐργάζεσθαι. corpore quæstum facere, sive meretricium, sive bajulando. 1351, 21.
- σῶς] pro σώος, item pro σώους in accus. pl. σώς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων. ἀλλὰ σώς μὲν εἶναι ἅπαντες ἂν βούλοιντο, ἐνεκά γε ἑαυτῶν. 61, 13. 93, 24. 364, 25. 500, 20. ἦν σώων ὑπάρχειν ἅπασιν δεῖ. 572, 8. ἐπειδὴ θεβαίως ἠγίστατο σώς [id est, σώος] εἶναι. 663, 20. σώα [τὰ σκεῦη] γένεται τῆ πόλει. restituerentur, recuperarentur. dass der Staat nicht drum kûme, sondern sie wiederbekûme [that the State should not be deprived of them, but recover them]. 1145, 9. ἐν ᾧ τὰ ὑμέτερα ἐστὶ σώα. 1231, 4.
- σωτῆρ Ἀπόλλων. 1072, 18.
- σωτηρία] δικαίον πολίτου κερῖον τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἰεεῖσθαι. 34, 15. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν' ἀλλ' —. 146, 11. φορῶν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῆ πατρίδι. 776, 9. σωτηρία ἐστὼ [scil. τοῖς ὑποθήκασι] τῶν ὑποκειμένων. qui oppignerarunt, his salva sunt bona oppignerata, atque libera ab omni creditorum in ea præensione. soll den Pfandgebern ihr verpfändetes Guth unverkûmmert seyn, und zurûck gegeben werden [mortgaged property shall be unsequestered to the mortgagers and restored to them]. 927, 8. σωτηρίαν μὲν ἐξῶν τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασιν. 954, 2. τηροῦντες, exspectantes, præstantes, τὴν οἰκᾶδε σωτηρίαν, domum remigrandi opportunitatem. 1211, 17. σωτηρία, salvus e peregrino solo et ex hostibus atque captivitate domum

reditus. 1304, 21. παρεκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας εἰς τὴν σωτηρίαν. hortabantur ad studium fortunæ suæ cor-poræque saluæ tuendæ. 1394, 9.

σωφρονεῖν] ὅταν βελτίστη τῇ παρουσίᾳ τύχη χροῖνται, τότε πλείω τὴν σωουδὴν πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἔχουν. 1451, 4.

σωφρονίζων λέγουσι τὰς γε συμφορὰς. 798, 7. σωφρονιστῆς] οὐ γὰρ οὕτω κακῶς γένοιτο τῇ πόλει, ὥστ' Ἀφροδίτου καὶ Αἰσχίνου σωφρονιστῶν δευδῆναι τοὺς νεωτέρους. 433, 3.

σωφρονέας τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὁμιλεῖν. 1402, 25.

σωφροσύνη] κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνη δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς. 1403, 25.

T.

τανία] τανίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν. 1308, 5. εἰ δὲ πλούσιοι ἦμεν, οὐκ ἂν τανίας ἐπωλοῦμεν. 1309, 22.

τανιόπολις. 1309, 2.

ταλαιπωρεῖν] λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσι. 22, 24. αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ καὶ πάρεστι τοῖς κινδύνοις. 156, 25. ταλαιπωρεῖσθαι τῷ μήκει τοῦ πολέμου. 231, 15.

ταλαιπώρος] τῷ γὰρ ἄθλῳ καὶ ταλαιπώρῳ Ἀριστάρχῳ —. 548, 13. οἱ ταλαιπώροι Ὀλύνθιοι. 425, 12. τοὺς ταλαιπώρους Φωκέας, citat Hermog. p. 347, 5. forsan e p. 240, 8.

ταλαντιαῖος οἶκος. substantia valens talentum. 833, 23.

ταμίας] Philippus appellatur ipse solus rerum suarum ταμίας, promus condus, penes quem arbitrium sit decernendi, agendi, omittendi, exsequendi, diffèrendi, jubendi, vetandi, qui modum rei cuique pro lubitu imponat. 10, 11. τῶν χρημάτων αὐτοὶ ταμῖαι καὶ πορισταί. 49, 17. ταμίας καὶ δημοσίους [ubi alii καὶ omittunt]. 101, 14. 137, 9. ταμίαν τῆς παράλου. 570, 4. ταμίαν τῶν τῆς θεοῦ [scil. χρημάτων]. 1075, 2. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη τὸν ταμίαν προσέταξεν ὁ δῆμος δοῦναι [scil. τὸν στέφανον]. 1228, 5. ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδράς ὄρχετο. 503, 23.

ταμιεύειν] ταμιεύσας τῆς παράλου. 570, 15. ταμιεύσας ἐν Ἀκροπόλει τὰ ἀριστεία τῆς πόλεως. 741, 4. ὅς ἐπέσπευε ταμιεύων Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ. 1189, 2.

ταξιαρχεῖν. 999, 12.

ταξιαρχος] οὐκ ἐχειροτονήσατε δέμα ταξιαρχους καὶ στρατηγούς, καὶ φυλάρχους καὶ ἰππάρεχους. 47, 10. in pedestri militia erat ὁ ταξιαρχος erga τὸν στρατηγὸν, imperatorem, in eadem ratione, atque ὁ φυλαρχος in equestri erat erga τὸν ἰσπαρχον, summum equitum magistrum. 1258, 3.

τάξις] ὕστερον τῇ τάξει, ordine temporis,

πρότερον τῇ δυνάμει, valore, dignitate, efficacia, καὶ κρείττον ἔστι. 32, 18. τῆς τάξεως μὴ παραχωρεῖν, ἢ οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι κτισθᾶμενοι κατέλιπον. 38, 25. παρελθὼν ἐπὶ τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ἡμᾶς τετάχθαι προσῆκεν, ἕτερος. 143, 23. οἱ πρὸς ἀρχαιοερασίας καὶ ταύτην τὴν τάξιν [hunc ordinem, senatorium puta, atque magistratum] προσιόντες. 171, 17. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν. 176, 14. ἢ τοῦ δικαίου τάξις. 188, 1. τάξιν τῆς πολιτείας ταύτην αἰρεῖσθαι. 200, 4. τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην ἐν τῇ πολιτείᾳ τάξιν λείπειν. 200, 14. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογία [id est, ἐπὶ τῆς ἀπολογίας]. ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως εἶσαι χρεῖσθαι. 226, 11. οὐδ' ἐν ἐπιπρείας τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν, id est, μετ' ἐπιπρείας καὶ φθόνου. 229, 14. τούτων ἕκαστος, ἢν παρελάβον, τάξιν διατηρεῖν. 238, 9. ἐν τῇ Θεσσαλῶν καὶ Δολόπων τάξει. quasi Thessali, aut Dolopes essetis, h. e. viles et abjecti. 246, 2. τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἐλόμενοι τάξιν. 273, 26. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐδ' ἔλιπον. 286, 3. τὸ μέλλον ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν [partes, provinciam] ἀπαιτεῖ. 292, 14. οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἔλευθέρου παιδὸς ἔχων. 313, 13. εἰ γὰρ, οἷός ἐγὼ παρ' ὑμῖν, κατὰ τὴν ἐκκαυτοῦ τάξιν, εἰς ἐν ἐκάστη τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο. 327, 2. τῆνικαῦτα σὺ καὶ τοῦτον ἕκαστος ἐν τάξει, seyd ihr da, auf dem Plane [you are there, are at hand], καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἰσσοτρόφος. 331, 18. εἰ καὶ ὄντων ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατεστήσατε. 350, 4. εἰς τίνα τάξιν ἐταξέν Αἰσχίνος ἑαυτὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ. 343, pen. ἐφ' οὗς μεθ' ἐπλων ἦλθεν ἐν ἐχθροῦ τάξει. in der Qualitiit eines Feindes [in the quality of an enemy]. 481, 21. τὴν τοῦ δικαίου τάξιν οὐκ ἀφέλετο. locum, vel conditionem iusti non detraxit, h. e. non præterit tacitum, qualenus jus et fas esset hominem occidi. 505, 17. 554, 3. εἰς ὑπερέτου σχῆμα καὶ τάξιν [Gestalt und Rang [form and rank], h. e. partes, munia, provinciam] προελήλυθεν ἡ πόλις. 690, 21. τάξις p. 715, 2. videtur esse compositio, vel decisio debitoris cum creditoribus, ut aut certos aliquam terminos sibi statuatur, aut aliquid æris debiti partem remittant. accordiren, sich mit seinen Gläubigern setzen [to enter into a composition with his creditors]. τοὺς ὄντας νόμους εἰς τὸν τῶν οὐκ ὄντων τάξιν [locum] ἄγοντας. 808, 2. τὸν ὅλον κόσμον νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. πειρᾶσθαι καθιστάναί εἰς τὴν ἐμεῖν τάξιν. 1039, 24. οὐδ' εἰς τὴν ἡρώϊκὴν ἐπανήκται τάξιν. 1391, 22. ἐμοὶ δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει [in acie] τῆς μὲν ἦττης οὐ μετέχων, νικᾶν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέρους. 1394,

22. χαλισωπαίτην τάξιν ἔχει τὸ συμβουλεύειν. 1466, 4. οὐδὲν ἀθλιώτερον ἔσται τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἰρεῖσθαι. 1478, 15. τὴν ὑπὲρ ἡμῶν τάξιν ἔχων, *studium vestri simulandi*, εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῆει. 1481, 16. τίς ἐστίν, ἔστις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν γενωσιῶς ἐθελήσει δοῦναι. 1482, 14. ἐν μεγαλοφυχίας καὶ χάριτος τῆς ἡμετέρας τάξει τὴν οἰκαδέ μοι ἀφιξίν γενέσθαι. 1484, 7.
- ταπεινός] ταπεινὴ δύναμις. 46, 17. ταπεινοῦς λόγους ἔρει. 574, 24. ὅσπερ ἂν ἑαυτὸν ταπεινότερον ποιῇ. 574, 26. πολλοὶ δὲ καὶ μέτριοι καὶ ταπεινοὶ [scil. λόγοι ἐγίνοντο] παρὰ τούτου. 1102, 25. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἑλευθέρους ἢ πένια διάζεται ποιεῖν. 1313, 2.
- ταράττει] τοῦτο πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ γνώμην γεγεῖος. 15, 13. νοσοῦσι καὶ στασιάζουσι καὶ τεταραγμένοι. 22, 8. ἕβρει τούτου, δι' ἧν ταράττεται. 41, 7. τεταραγμένοι; τοῖς πράγμασιν ἐπιστάντες. 43, 19. τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων τεταραγμένων. 58, 5. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς Ἀμφισσειῆς ἐπαράχθη, *id est*, συνεταράχθη. 277, 23. ἥλικα πράγματα ἢ μιὰρὰ κεφαλὴ ταραξασα [*id est*, συνταράξασα] αὐτῆ. 278, 15.
- ταραχῆ] τότε μάλιστα ἐν ταραχῇ τὰ τῶν Ἑλλήνων γέγονε πράγματα. 144, 24. ταραχῆ περὶ Πυλαίαν. 276, 20. ἐν οἷσις ἦν ταραχαῖς. 301, 11. ἢ γὰρ ἐκείνων πρὸς ἀλλήλους ταραχῆ καὶ ὑποψία φρουρὰ Κερρόνησου μεγίστη. 654, 20. λοιδορία καὶ ταραχῆ ἢ εἰσθῦα πάντα τὸν χερόν βλάπτειν τὴν πόλιν. 1458, 24. εἰς ταραχὴν καὶ ἀγνωμοσύνην προκαθεῖναι τὴν πόλιν. 179, 19.
- ταραχῶδες. 1477, 7.
- ταριχεύειν] περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου. 788, 23.
- τάριχος. 933, 15. 934, 25.
- ταρτεῖν] οὐδ' ἐφ' ἐπὶ τούτου πάποτ' ἑμαυτὸν ἐτάξα. 107, 20. τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ἡμῖν τετάχθαι προσήκειν. 143, 23. ἡμεῖς τὸν λιπῆναι πᾶσι ἐπὶ τοῦ στρατιωτοῦ ταχθεῖσαν τάξιν [*id est*, προστραθεῖσαν, *angewiesenen Standplatz* — *the appointed station*]. 200, 11. στρατηγὸν ἐπ' αὐταῖς ἐτάξατε Μενεσθία. 217, 19. μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας τάττουσι οἱ νόμοι τιμωρίας. 229, 7. ὁ γὰρ ἐνταῦθα ἑαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας, εἰμὶ ἐγώ. 245, ult. διὰ ταῦτ' ἐν ἅπασιν ἑμαυτὸν ἔταπον. 302, 7. οἱ δ' Ἀθηναῖον — πρέσβεις ταχθέντες [*subaudi* εἶναι]. 363, 3. τῶν νόμων τὰ ἐσχάτα ταττόντων ἐπιτήμια. 382, 14. ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀπιστούτων εἶναι ἄλιππων. *qui prius se tulit, assectavit*. 438, 5. ἐφ' ᾧ τοῖς ἄλλοις θάνατον ζημίαν ἐτάξατε. 498, 7. εἰ τις μεγάλας τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων τάττοι. 500, 25. τῷ δεῦσαντι δ' οὐκ ἴσκη τὴν ὄργην, ἂν θ' ἐκόν, ἂν τ' ἄκων [*scil. ἔδρασεν*], ἐτάξεν ὁ νόμος. 528, 5. τῶν
- ἀκυσίων ἐλάττω τάξει τὴν τιμωρίαν, ἢ τῶν ἐκυσίων, δίκαιον. 644, 7. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένην τάξει [*id est*, ὥστε τάξει αὐτοῦς] Ἀριστιδῆ. 690, 1. πᾶν τὸ τεταγμένον ἐξελάσας ἕκαστος ἐκ τοῦ βίου. 777, 22. τοῖς ἀδικουσι δεσμὸν ἐτάξε τοῦπιτίμου. 892, 5. (*or. in Apatur*) ἂ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτὸν κατὰ τούτου τάξης, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἤξει, καὶ κατὰ σοῦ παρὰ τῶν —. 959, 10. ὅπου τὸ δίκαιον εἶη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσιέμευτες ἑαυτοῦς. 1392, 12. ὑπερέβηε τὸς ἐπὶ τούτου ταχθέντας. 1395, 23. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλευέσθαι τεταγμένως. 1413, 18. ἐκείνος αὐτὸν ἐν τῇ περὶ διοικισμῶν μέρει τῆς πολιτείας τάξας. 1474, 14.
- ταφή] αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. *delecti ad curanda funeris necessaria*. 321, 24.
- ταφὰς ποιεῖν] δε δημοσίᾳ ἐπὶ τοῖς τελευτήσασιν. 499, pen. οὐκ ἔδαφεν, οὐδὲ τοῖς θάψασιν τὴν ταφὴν ἀπέδωκε. *impensas funeris*. 787, 3. 788, 1. τοὺς ἐρῶντας ἐν ταῖς δημοσίαις ταφαῖς. 1389, 13.
- τάφος] ἐπὶ τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς τάφους [*scil. τῶν Ἑλλήνων*] ἐπάγων [ἑαυθάρους]. 289, 14. ἀποκατέστασε τὰς πατρῆας νόμους, καὶ τὰς τάφους. 256, 5. οὐκ ἤσθάνετο, ὅτι οὐ τῷ τάφῳ [*id est*, τοῦ ἐκεῖ τετάφθαι τινὰ νεκρὸν] μνημεῖον ἐστὶ τὸ οἰκοδομημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας. 1125, 16. ἐτάχθην κοσμηῖσαι τὸν τάφον. 1393, 3.
- ταφρεῖα] τὸν δὲ τειχισμὸν τούτον, ἐν σὺ διέσυρες, καὶ τὴν ταφρεῖαν. 325, 19.
- ταχέως καθίστην. 981, 25. 1124, 25.
- τάχος] ὡς ἕκαστος τάχους εἶχε. 1377, 9.
- ταχύς, ταχὺ] ταχὺ *pro* ταχέως, πρὸς μὲν τὸ ταχὺ τὰ τοῦ σπυλίου πράττεσθαι. 10, 13. v. v. τιμωρία. οὐ γὰρ οἱ Ταχὺ καὶ Τήμερον εἰπόντες. *non qui crebro jactant istæc cito et hodie, scil. agenda et exsequenda est res decreta*. 44, 6. 1432, 25. *ubi ταχὺ est adverbium, et valet idem atque ταχέως. necnon p. 982, 17. οὐ ταχὺ βαδίζων ἐγώ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας. ταχὺ p. 581, pen. et p. 798, 20. videre idem valere atque τάχος, forsitan, vel videtur, nempè, scilicet, ironice.*
- τέγος, ὡς τοὺς γείτονας, ὑπερβαίνει. 609, 15. ἀπὸ τῶν τεγῶν [*von den Dächern* *herab* — *from the roofs*] τῶν ἑαυτῶν [*scil. οἰκιῶν, ihrer Häuser* — *of their houses*] ἐκάλουν τοὺς παριόντας. 1157, 11.
- τέθριππον] ὅτ' ἐνίκα τὰ Πύθια τεθρίππων, ὁ ἐπρίματο —. 1356, 6.
- τειχιεῖν] Μαγνησίαν κοινολοῖσαι τειχιεῖν. 15, 19. ὡς Ἐλάτειαν τειχιεῖ. 69, 18. οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὔτε πλινθοῖς. 325, 22. τούτοις ἐτείχισα τὴν χώραν. 325, ult. τετειχισμένην ὄπλοις καὶ πολέμῳ συνεχεῖ, καὶ σπόλεσι μεγάλας. 367, 18. *munita bello perpetuo regio est ea, cuius incolæ cum finitimis bella continua gerentes, non patiuntur hos in aliorum fines irumpere, qui cum primis*

juncti sunt fœderibus et amicitiiis. ut Phocenses e. o. non sinebant Thebanos in Atticam invadere, quæ Thebanis inimica, Phocensis amica erat. Θεσπιάς καὶ Πλαταιᾶς αὐτὸν τευχίειν. 375, 7. et 11. λέγεται ἐκεῖνος [Themistocles] τευχίζειν εἰπὼν τοῖς πολίταις. cum præcepisset civibus, ut urbem micniis sepiarent. 478, pen.

τειχίον [ein Schuppen—a shed]. παλαιὸν ἐπακοδομημένον. 1278, 27.

τειχισμός] τὸν δὲ τευχισμὸν τοῦτον, ὃν διέσυρες. 325, 19. ἐὰν τὸν ἐμὸν τευχισμὸν βούλει δικαίως σκοπεῖν. 325, 24.

τειχοποιός. 243, pen. idem p. 266, 20. ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τευχῶν ἐπισκευῆς ἀρπελλάτρ.

τειχῶς] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πωνήρην εἶναι καὶ ὑβριστὴν, τευχῶς ἐστὶ πρὸς τὸ μηδὲν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν. 559, 25. τοσοῦτῳ κάλλιον Κόρινα τὰ τεῖχη στήσαι Ομηριστοκλέους. 479, 11.

τεκμαιρόσθαι] εἰ τι δεῖ τεκμαιρόσθαι πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον. 820, 15. τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τεκμαιρόσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑστερον τεκταινομένοις. 921, 21.

τεκταινοέσθαι. 921, 22.

τελεῖν] τελεσθῆναι [nuncupari, creari] στρατηγός ἕκαστος σπουδαῖων. 171, 19. τῆ μιτῆρ' τελοῦση [saceris arcanis initiati] τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκας. 313, 14. 403, 18. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελεύμην. 315, 8. εἰκοστῷ ἔτει νῦν δίκην τελέσαισθε, instituitis. *ihr euch ein Gerichte halten liesset [causæ to be tried]*. 990, 2. ἐήρανε ἑάσειε τελεσθῆναι τὴν δίκην. 999, 25. τελέσασθαι ἐὰν ἔδει τὴν δίκην. 1006, 8. τῶν ἐπικλήρων ὅσα τὸ θητικὸν [scil. τέλος] τελοῦσι. vectigal dependunt, seu tributum, mercenariis dependendum. 1067, 27. οὔτοι γὰρ οἱ τελοῦντες ἀλλήλους [initiatie, die sich unter einander taufen] — *to baptize each other*] τῷ ἰθυφάλλῳ. 1262, 10. εἰ ξενικὰ [scil. τέλη] ἐτέλει. num tributa dependerit peregrinis dependenda. 1309, 5. χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι. obgleich ihre Pächter ihnen wohl den Pacht pünktlich abtragen müssen, so entrichten sie doch keine Steuern und Gaben davon [although the tenants were obliged to pay the rent punctually to them, yet they paid no taxes or gabel upon it]. 1461, 15.

τέλειος] τέλειον τὰτύχημα ποιήσαντι τῷ βασιλεῖ. 173, 11. προκαλοῦνται αὐτὸν ὁμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων. 1365, 18.

τέλεος] idem atque τέλειος. τέλεόν τι καὶ μέγα κησασθαι ἀγαθόν. 37, 23.

τελετή] ὁ τὰς ἀγιατάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς. 772, 26. πλὴν εἰ τις ἱερωσύνη, ἢ τελετὴ ἐστὶν ἐκ γένους. 1380, 26.

τελευταῖος] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβάν, ἕκαστον τῶν προὔπαρξάντων κέλεται. 12, 16. τηρῆσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν. extremam

partem diei, cum jam advesperasceret. 836, 5.

τελευτᾶν] εἰς τί ποτ' ἐλπίς ταῦτα τελευτῆσαι. esso exitura. 13, 15. χειροτονῶν ὁ δῆμος τὸν ἐροῦντα ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι, in funere occisorum in prælio, παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα—. 320, 25. ἀλλ' εἰ Θεώσωμπος τετελευτήκεν, οἱ νόμοι οὐ τετελευτήκασι, οὐδὲ τὸ δίκαιον οὐ τετελευτήκεν, οὐδὲ οἱ δικασταὶ οἱ τὴν ψήφον ἔχοντες. 1070, 15. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων πλείω ποιῆσθαι λόγον. 1479, 6. τελευτὴ] οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id est, τέλος, vel κατάληξιν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας. nemo finem facit concupiscendi. 658, 7. πᾶσι πάντων ἀμαρτημάτων ὄρος ἐστὶ τελευτὴ. mors. 1478, 8. τελευτὴν τοῦ βίου πεποιήμενος. mortuus. 481, 14. ἵκει πρὸς αὐτὴν τὴν τελευτὴν, metam, τὰ πρᾶγματα αὐτῷ. 19, 19.

τέλος] ὁ πᾶσι τοῖς προτέροις ἐπέθηκε τέλος. 274, 19. τὸ τοῦτο τέλος ἐν θεῷ ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί. 292, 22. τέλος ἔχειν ἅπαντες νομίζουσιν. 932, 4. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος. muletum censui cujusque proportionatam. *dem auf einen ieden angesetzt, oder gelegten Steuervanschlage gemüss [in proportion to the rate at which each is assessed]*. 1076, 19. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος. rerum ab eo in vita gestarum, aut eventorum fortunarumve. 1306, 25. τέλος τι, πριάμενος, ἢ ἐγγυσάμενος, ἢ ἐκλέγων. 745, 15. conjungit hic tria hominum genera in vicigalibus publicis versantium. quorum sunt primi, publicani, tum eorum fidejussores, denique, qui loco et jussu publicanorum a mercatoribus, nautis, carthucariis, aliis quibusque vectigalia exigebant. *Die Generalzollpächter, deren Bürger, und endlich die Unterzollner, oder Zolleinnehmer, Zolleinmalner [the farmers-general, their sureties, and lastly the under-collectors or tax-gatherers]*. ἐξω τοῦ τέλους εἰσὶ τούτου. sunt extra hunc ordinem, hanc classem hominum. 462, 26.

τελωνία] καίτοι τὴν τοιαύτην τριεραρχίαν πρότερον τελωνίαν — χρὴ καλεῖν. quo nomine erit appellanda? num redemptio vectigalium? nam, ut publicani vectigalia redimentes, non modo nil donant reip. de suo, sed eo redimunt, quo ipsi inde compendium faciant, lucrum referant, ita Midia functio trierarchatus, non modo onerosa et sumtuosa non fuit, nihil enim reip. largitus est eam fungendo, sed vel lucrosa quoque fuit. 568, 7.

τελωνικοὶ νόμοι. 732, 1.

τέμενος] τοὺς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῆς θεοῦ. 1069, 26. 1318, 20.

τέμνει] εἰσι μαχαίρῃ μαχηρίας αἰδὲν ἕρξει ἐστίν, ἥτις μὴ τέμνει. 784, 12. τὴν ὕλην τοῦ τετραμνίου πετραίου. gefälletes, geschlagenes Holz [felled wood]. 1048, 16.

τερθρεύσθαι] εἰ περὶ τούτου μάτην τερθρευώμεθα. ampullas verborum nugacium et sesquipedalium jactemur. 1405, pen.

εἰ τετρακόσιοι, genus tyrannorum, qui Athenis imperabant. τῶν τοὺς τετρακοσίου καταλυσάντων. 471, 16.

τετραπλάσιος] τὸ ὕδαρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον. 1052, 19.

τετραρχία, aut τετραδαρχία. 117, 26. inde formavit Hermogenes p. 268, 22. verbum τετραδαρχεῖσθαι, ubi ait: ὑπὸ Θεοπαλῶν τετραδαρχούμενων.

εἰ τετταράκοντα judicabant de causis αἰκίας et βλαίαν. 976, 11.

τετυφωμένος. stulte, stolide. 665, 13.

τεχνάζειν] τεχνάζει, fraudulenter machinatur, er spielt eine Intrigue [he intrigues], βουλόμενος παρὰ τινῶν ἀργύριον λαμβάνειν. 1517, 17. τεχνάζων χρόνον ἐγγίγνισθαι. 1158, 10.

τέχνη] τσιαύτας τέχνας, callida et malitiosa commenta, καὶ σκῆψεις οὗτος εἰρσκων ἐκχεροῦσι. 540, 25. ἀρχὴν μεγάλην, μάλλον δὲ τέχνην, artem, officium quaestuosum, εἰς ἃν εὐρηκῶς. 577, 23. εἰ τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοι. si negotiationem hanc argentariam in artem convertunt, h. e. clandestina, et subtilia quæque artificia turpis quaestus faciendi excoGITANT et usurpant. aus diesem Geschäfte ein Handwerk machen, davon sie nicht nur leben, sondern darauf sie auch Tag und Nacht sinnen, dichten und trachten [they make a trade of this business, by which they not only live, but which is their constant thought and aim by day and night]. 982, 2.

τεχνίτης] εἰς τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν πανήγυριν πάντας τοὺς τεχνίτας συνήγαγεν. 401, 14. τεχνίτης τοῦ λέγειν. 594, 15.

τέως] donec. τέως μὲν ἂν ἢ ἐρραμένους τις. 24, 3. τέως ἂν χρυσῶν. donec ea usus fueris, ea uti desieris. 519, ult. τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ. 721, 1.

τῆδ' ἄν] avia. 818, 4. nisi ea potius amita est, patris soror. 1039, 4.

τηλικούτος] μηδένα ἀξιούσε τηλικούτων παρ' ἐμῶν εἶναι, ὥστε παραβάντα τοὺς νόμους μὴ δοῦναι δίκην. 32, 5. ὄχημα αὐτῶν, τηλικούτους ἂν, ἐκόντας, ἵνα μὴ περὶ πορεύηται. quamvis tam robustus, tam florens cetera et viribus sit. 1046, 12.

τῆμερον] οὐ γὰρ εἰ ταχὺ καὶ τῆμερον εἰπόντες. 41, 6. 1432, 25.

τηρεῖν] observare, operiri, aufpassen, aufpassen [to watch, lie in ambush], cavere, operam dare. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὥπως δικαία γινήσεται. 179, 4.

εἰρήνης, ἢν οὗτοι κατὰ τῆς πατριδὸς τηροῦσιν. 255, 12. φυλάττειν ἐμεῖ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν. 317, ult. εἰ δὲ τις ἴδῃ λυπήσῃ, τοῦτο μεμψῶσαι καὶ τηρεῖν. 327, ult. ὥσως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, φασὶ δεῖν τηρεῖν. 332, 17. ἔσχε δὲ ἐρημητικὸν παρὰ πάντα τὸν χρόνον τετηρημένον αὐτῶ. 681, 5. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν. 836, 5. τηρούντες τὴν οἰκαδὲ σωτηρίαν. 1211, 16. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὁψὲ περὶ τὰς λιθοτομίας. 1252, 7. τηρῶσάντες νύκτα [ἀσέλῃον]. 1380, 6.

τιθαστεύειν. 37, 9.

τιθέναι] in Activo, a) ponere in medio, proponere, ut e. e. præmia. πρὸς τοῖς τιθεμένοις [subaudi γέρασι, vel βραβεῖοις, vel ἐπάθλοισι]. 1408, pen. ramum supplicem in ara deponere. οὐχ ἰκετηρίου ἔθηκε τρήσας οὐδεὶς [scil. ἐπὶ τῷ βωμῷ]. 262, 16. deponere pecuniam penes aliquem, asservendam, quo alteri, cui debetur, aut consecrata est, reddatur ab eo, penes quam deposita est. hinterlegen, niederlegen, aufzuheben geben [to deposit, to give to be laid up]. ὅταν τις ἀργύριον τιθεῖς [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] ἰδιώτης ἀποδοῦναι τῷ προστάτῳ. 1236, pen. deponere in scriptis, literarum monumentis consignare, chartis mandare. τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθρομένοις [scil. συγγράμμασι]. 1401, 22. deponere pignori. φιάλην λαβόντες καὶ δέντες ἐνέχυρα μετὰ χρυσίαν. 1031, 8. ἢ ἢ αὐτοῖς γνώριμα τὰ τε ληφθέντα, τὰ τε τεθέντα. 1186, 9. θέντα τοῦ ἐπιλοιποῦ ἀργυρίου [id est, ὑπὲρ, vel ἀντὶ τοῦ ἐπιλοιποῦ ἀργυρίου]. cum opposueris, oppigneraris pro summa æris adhuc deficiente. 1250, 12. b) luere, dependere æra debita, erlegen, bezahlen, abtragen [to pay, discharge], inferre in ærarium. τὸ γινώμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἕκαστον τιθέναι. 261, 2. φήσε πᾶσαν ἀδειαν εἶναι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφοράς. 606, 17. ἐπὶ μὲν δὲ τοὺς ἐκόντας τιθέντας. 607, 2. τὸν μὴ δυνάμενον τὰ ἑαυτοῦ [id est, ἐκ τῶν ἑαυτοῦ τὰ ὀφειλόμενα] θέναι, οἰκοῦεν εἰς τὸ ἀσφατῆριον ἔλασεσθαι. si quis de bonis suis legitime et duro labore conquistis, debita persolvere nequeat [Nam per rapinas si qui creverint, facile iis factu est, ut de alieno dependant]. 610, 15. 752, 22. πέντε ταλάντων ἡμῖν, ἂν οὗτοι τότ' εἰσπράξεν, τεθέντων, ἀφέλησθε. 751, 5. μίαν θεῖς ἢ δύο καταβολάς. 791, 21. κῆρεῖ μετοικίον τίθεικε. tributum [Kopfgeld — poll-money] dependit inquilinis pro venia incolendi dependendum. 845, 20. τέων τιθέναι, die Zinsen für das Pfand entrichten [to pay the interest on a thing mortgaged], καὶ τὴν τιμὴν ἀποδοῦναι, und das Pfand wieder cünftösen [and redeem the pledge or mortgage]. 1030, 23. τι-

δέοντος δέ μου τὴν δραχμὴν τοῦ λοιπομαρτυρίου. drachmam cum deponerem eam, quæ ab eo deponenda est, si quis actionem de testimonio deserto in aliquem ordiatur. 1190, 5. ἔθηκα τὰς προεισφοράς πρώτος. 1209, 3. c) instituire, ordinare, gubernare, celebrare, ut ludos, anstellen [to ordain, institute] τὰ Πύθια θεῖναι δι' αὐτοῦ. 62, 24. 119, 11. d) in Rechnung ansetzen, anschlagen, antechnen [to reckon, rate]. ἀναλώματα πλείω τιθεῖς. in ratione referens, vel scribens, plus etiam, quam fuit, in me impensum fuisse. 824, 10. καὶ τούτου πλείω εἶμι τεθεικώς. 825, 2. εἴαν τις ἐπὶ δραχμῇ μόνον τιθῆ. 839, 24. δέντες οὖν οἱ διαστὰι τοῖς πᾶσι χρήμασι — τόκον. nach geschעהener Betatzung oder Wardierung des Betrages der ührlichen Zinsen von meinem ganzen Capitale, die hütten fallen müssen, wenn das Capital sicher untergebracht worden würe [after a valuation had been made of the amount of the yearly interest on my whole capital, which would have accrued to me if the capital had been securely placed]. 862, 18. e) supponere, voraussetzen [to suppose], sumere pro certo et rato, tantisper, quod in se dubium et controversum, aut aperte falsum sit, für ausgemacht annehmen [to take for certain]. ἐγὼ δὲ τίθημι ἅπαντα. 607, 2. θῆσω δὲ ἀδικούντα. 645, 22. f) τιθέναι legem dicitur is, qui ejus sciscundæ auctor populo fit, etiamsi haud perferat. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ θεῖναι. 716, 6. τοῖς ἀδικούσι — ἑσποδούντα τέθεικε τὸν νόμον. 732, 15. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων, οὓς ἔθηκε Σίλων. 732, 17. g) imponere penam crimini, sancire, draufsetzen [to set upon a thing]. τούτου χαλεπώτερα θεῖναι. 602, 27. h) habere in numero, censu, loco, existimare. τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἂν τις δικαίως τιθεῖν. nostræ supinitati recte quis imputet. 12, 5. εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θεῖην. 12, 8. οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκείνον ἀδικημ' ἂν ἔθηκα. 188, 19. ἢς ἂν Ἀρκάδας — θεῖημεν. annumeremus. 246, 16. μὴ δι' τοῦδ' ὡς ἀδικήμα ἐμὸν θῆς, 292, 20. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει. 668, 25. τί τις ἂν τούτου εἰς ἐκείνους τιθεῖ; cur eum illis accenseas? In illo versu p. 322, 12. ὡς μὴ ζυγὸν αὐχέιν δέντες δουλοσύνης, ob metri necessitatem usurpatum est acti-
vum δέντες pro medio θέμενοι, passi sibi jugum imponi. (τοὺς νόμους ἔδεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων, citat Schol. Hermog. p. 88.) In medio, νόμον τίθεσθαι dicitur populus sciscens, sanciens legem ab aliquo latam et rogatam. μὴ θῆσθε νόμον μηδένα. 31, 11. ponere aliquo in loco, vel ordine, aliquam in classem referre. εἰς ταύτην τίθεμαι τὴν τάξιν αὐτὸν [Charidemum], ἐν ᾗ

πλείστης ἂν τυγχάνοι τιμῆς. 628, 6. b) nuncupare, creare, bestellen [to appoint]. Ἄϊδην καινὸν ἔδεντο βράδην. præmiatorem communem sibi dari patiebantur, aut deligebant sibi, amplectebantur. 322, 11. c) edere, indicare, statuere diem, qua te aias nescio quid facturum, aut qua quid agendum sit. ἐν δευθῆς μου ἔδετο, quam diem ut paterer sibi a semet imponi et præfuiiri, me rogaverat, καὶ ἐν ᾗ ὡμολόγησε δώσειν τὴν ἀπόφασιν. 1039, 5. ἐτέραν [scil. ἡμέραν] ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες ἔδεμέθα. 1042, pen. d) æstimare, censere, metiri. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται, darnach abmessen [lo measure accordingly, from any thing], καὶ ταῦτη τὴν εἰρήνην ὀρίζονται. 91, ult. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι. ad decorum referre. 664, 23. τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὄντων ἡμῶν οὐδένα τίθεμαι τοιοῦτον εἶναι. ich nehme an, bilde mir ein, setze voraus, dass keiner von euch allen ein solcher sey [I conceive, imagine, suppose that none among you all is such a one]. 783, 17. Φιλοκράτην μόνον τοιοῦτον εἶναι τίθεμαι. 783, 22. e) nomen imponere. τί προσῆκεν ὄνομα θέσθαι Κτησιφάντα τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις. quodnam decebat Ctesiphontem imponere nomen actis meis. 310, 24. f) sibi deligere, adsciscere. οὐτ' ἂν ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς φίλον θεῖμην ἐμαυτῷ. 419, 6. g) ὄπλα τίθεσθαι, arma sibi induere, castra metari, bellum gerere. οἶδε πάτρας ἔνεκα σφετέρας ἐς δῆριν ἔδεντο ὄπλα. 322, 8. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου τὰ ὄπλα θέμενος. 561, 23. h) pignus accipere, pro pignore pecuniam credere, pfand annehmen, sich was verpfänden lassen [to accept a pledge, to allow something to be pledged to one]. καὶ ἂν τις τιθῆται. und auf was für Pfänder einer Geld aufnimmt [and on what sort of pledges one receives money]. 1186, 8. τὰς φιάλας, ἃς ὁ θέμενος ἀπῆται. 1203, 12. οὐδένα εἶπ' οὐδὲ ἀνεῖσθαι, οὐδὲ τίθεσθαι. 1249, 23. i) χάριν τίθεσθαι. gratiam inire, veluti deponere penam aliquem tanquam fidecommissum aliquod aliquando repetendum, aut reddendum. einlegen [to deposit]. 1233, 2. In Passivo. ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ἡμῖν εἰς ἀκριβῆ μήμηρον, οὐδ' ἢν προσῆκεν, ὄργην. 273, 18. τιμᾶν] honorare, in honore habere. εἰ γὰρ ἐκείνον [patrem suum] αὐτὸς [ipse, Co-non puta] ἐτίμα καὶ ἐδεδῆει. 1264, 9. τοῦτοις ἀθήθησαν δεῖν τιμᾶν αὐτούς. 1389, 18. b) æstimare certi pretii, schützen, wardiren, zu einem gewissen Werthe anschlagen, taxiren [to rate, value, estimate, at a certain worth, tax], magni parvive. τὰ ὄν' ὀφειλόμενα σκεῖν ἐπὶ τὰς τριήρεις τιμήσαντες. 183, 19. ὅτι αὐτῆς εἴη ἐν τῇ προικῇ τετιμημένα. sua esse, in

tabulis de doto scriptis, sibi pro parata pecunia assignata. statt baren Geldes angeschlagen, angerechnet [were reckoned in the place of hard cash]. 1156, 15. hinc c) notio dictandi alicui pœnam, mulctam irrogandi, litem æstimandi; id quod ipsorum est iudicium. ἡ Ἡλιαία τιμάτω παραχρῆμα περὶ αὐτοῦ, ὅτου ἂν δόξῃ ἀξίος εἶναι σπαδεῖν, ἢ ἀποτίσαι. 529, 21. p. 720, pen. pro ὅτου est, ὅ, τι. ἐὰν δ' ἀργυρίῳ τιμηθῇ τῆς ὕβρεως, id est, ἐὰν δὲ ἢ τῆς ὕβρεως δίκη ὑπὸ τῶν δικαστῶν τιμηθῇ ἀξία εἶναι ζημίαις ἐν ἀργυρίῳ. si causa contumeliæ a iudicibus reo æstimata sit mulcta pecuniaria. 529, 26. καταφθίσασθαι καὶ τιμᾶν [subaudi αὐτῶ τὴν δίκην] τῶν ἐσχάτων. 547, 23. τίνος τιμήσειν αὐτῶ προσδοκᾶς τὸ δικαστήριον [subaudi τὴν δίκην ἀξίαν]. 563, 24. οὐδ' ὑπολαμβάνω τιμήσειν οὐδενὸς ἐλάττους τούτου, ἢ —. 564, 1. Σμίκρασι δέκα ταλάντων ἐτιμῆσατε, καὶ Σκίτρας τοσούτων ἐτέρω. 573, 17. τρεῖς δὲ μόναι φῆφοι δίνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι. 676, 12. ἐὰν δὲ καὶ καταφθίσῃσθε δέ του, πέντε καὶ εἰκοσι δραχμῶν ἐτιμῆσατε. 689, 8. ἐὰν δ' ἀργυρίῳ τιμηθῇ, δεδεδῶθαι τῆς. 721, 1. ἐὰν τις ἀπὸ κλεψῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου [scil. αὐτῶ ἢ δίκην], προστιμᾶν αὐτῶ δεσμὸν. 732, 19. πέντε ἐτῶν, ὧν [id est, δι' ὧν, vel ἐν τῶν ὧν] ἐτιμῆθη αὐτῶ μὴ λέγειν. intra quod quinquennium ut ei cum populo pro concione agere ne liceret, mulctæ loco ipsi fuerat dietatum. 783, 3. ὅς αὐτὸς αὐτῶ θανάτου τετιμῆκεν, [scil. τὴν δίκην]. 794, 6. 886, 20. μάλιστα μὲν θανάτου αὐτῶ τιμῆσαι, εἰ δὲ μὴ, τοσούτων ἐπιθῆναι τιμήματα χρημάτων, ὅσον ὧν δυνήσεται φέρειν. 797, 26. βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῶ, ἐδεῖθην ἐγὼ τῶν δικαστῶν, μηδὲν δι' ἐμὲ τοιούτων πρᾶξαι. 1252, 16. 1234, 25. τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν. 1332, 5. In Medio. ἢ ἐγὼ πάτχην ὅτιον τιμᾶμαι. ipse mihi hanc pœnam ut merito dictito, irrogari patiar, aut auctor fiam, ut mihi irrogetur, ut nihil non suppliciorum subeam. 96, 1. συνεχάρων [scil. τῷ τιμήματι] ὅσαυτ' αὐτοῖ ἐτιμᾶντο, ταλάντου. so viel, als sie sich selber schützten, meyneten, dass sie straffällig wäuren, von Rechtswegen erlegen sollten [as much as they rated themselves at, deemed that they were finable, should of right pay down]. 1252, 18. τὰ μὲν καθ' ἕκαστα εἰπεῖν ἀντὶ παιδείας τιμησαίμαι ἂν τοῦ βίου. vitæ ipsi æquiparem. 299, 19. εἰ τοσούτου τιμᾶσθε, tanti facitis, τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς κεκμηένους νόμους. 607, 5. præsertim in sensu forensi, auctor esse iudicibus, aut perficere auctoritate sua, ut pœnam dictitent alicui. εἰς ὅσας θανάτου τιμᾶται καὶ δεσμῶ. 792, 13. εἰς ὅσας θανάτου πᾶσιν ἐτιμᾶτω

ἐν τοιούτοις τοῖς δικαστηρίοις. 794, ult. 798, 15. οὐκ ἠθέλησε τιμῆσασθαι τῷ πατρὶ μετρίου τινός. ihm eine müssige Geldbusse ansetzen lassen [to let him be mulcted in a moderate fine]. 1343, 27. τῷ πατρὶ ἐτιμῆσατο δέκα ταλάντων. 1344, 1.

τιμῆ] οὐς ἀπαντας ἢ ἀόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἐθαφεν. 297, 17. τιμαί, pretia rerum venalium. ἢ δὲ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω [scil. υἱῶν] πρῆσθαι τῆς ἴσης τιμῆς, für eben das Geld [for the same money], τοῦτον ἠγόρασε. 563, 8. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρῶτερον, διατιθέμενοι. 1048, 25. τιμῆν τῶν πωλουμένων ξύλων λαμβάνειν. 1194, 20. παλιγκαιπηλέων καὶ συνιστᾶς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. 1285, 6. πρὸς τὰς καθεστηκυίας τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἔπεμπον. 1285, 11. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἐλαττον ἐβάδιζον. 1285, 22. τίνων αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο. 1290, 16. ὁ διαλύων τὰς τιμὰς persolvens impensas vecturæ, die Spesen [the charges], mercedes transportationis, vel bajulationis mercium ad portum, item impositionis in navem, et pervectionis ad locum destinatum. 887, 8.

τίμημα] æstimatio, valor, quanti quid æstimatur. τὸ τίμημα τῆς χάρας ἐστὶ ταλάντων ἑξακισχιλίων. 183, 5. τίμημα, πεντήκοντα τάλαντα. 244, 3. b) æstimatio litis, pœna a iudicibus reo dictata. τίμημα μηδὲν ἐπὶ κρίσει ὑπάρχειν πλεῖον, ἢ ἐν. 504, 18. εἰ δὲ μὴ, τοιοῦτον ἐπιθῆναι τίμημα χρημάτων. 797, 26. ὁ μὲν γὰρ ὑμεῖς ἐπὶ τῇ δίκῃ τίμημα ἀνηκόατε, τριάκοντα τάλαντα ἐστὶ, triginta talenta petunt. tanti se læsos ferunt. 985, 7. τίμημα ὧν ὀκνοῦντας ὑμᾶς ἀφεῖναι. 1477, 5. c) census. πεντεκαίδεκα ταλάντων τίμημα [die Steuer, Abgabe von 15 Talenten] — the tax, impost on 15 talents] τρία τάλαντα, sunt 3 talenta. Ergo ut 3. ad 15. erat proportio census ad fortunas ipsas. 816, 1. Sed τίμημα sunt quoque facultates ipsæ, de quibus census aerario præstandus est. οἱ τὰ μέγιστα κεκτημένοι τιμήματα. 815, 13. d) idem quod τίμησις, iudicium de modo pœnæ irrogandæ consultatio. εἰς δὲ τὸ τίμημα ἀναβάς. 434, 17.

τίμησις] æstimatio litis, deliberatio iudicium de pœna reo dictanda. ἐν τῇ τιμῆσει βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῶ. 1252, 15.

τιμητός] τούτω μὲν, ἐὰν καταφθίσῃσθε [scil. αὐτοῦ], τιμητόν ἐστι [scil. τὸ καταφθίσμα]. pœna illi irroganda in arbitrio iudicum est, quam illis licebit, prout volent, aut intendere, aut remittere et mollire. 834, 26.

τίμιος] ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ἡμῶν ἢ ὁ σῖτος,

- cara, magni pretii, δέωρο κομισώσιν· ἐὰν δὲ εὐαντότερος γένηται. 1285, 12.
- τιμωρεῖν τοῖς θεοῖς. succurrere diis. causam deorum tueri. 1388, 16. In medio: punire et ulcisci. λόγους ὀρῶ περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον γιγνομένου. 28, 4. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον [schemate (Thucydideo)] οὐχ ὑπέσται τῆς πολιτείας καταλυθείσης. nemo erit, qui ruinas reip. vindicet, ea pessumdata. 801, 25. τιμωρήσασθαι ὑπὲρ ἡμῶν. contemptum vestri ulcisci. 1226, 8.
- τιμωρίαν ποιῆσθαι. pœnas repetere. ultionem capere. 523, 7. τιμωρίαν ἴδιαν τινὶ δίδόναι. lege sua privilegium ultionis alicui dare. 623, 9. τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτοῦ οὐ δέδωκε. legislator non concessit, ut in eo commissa cœdes sanguine homicide vindicaretur. 637, 19. ὁ Σόλων τοῖς μὲν ἰδιώταις βραδείας τὰς τιμωρίας ἐποίησε (vel ut apud Apsinem p. 704. 31. est ἐποίησατο), ταῖς δ' ἀρχαῖς καὶ τοῖς δημαγωγοῖς ταχίαις, indulisit, ut a privatis pœna aliquanto tardius repeterentur, non nimis cito punirentur, sed spatii nonnihil ad resipiscendum iis indulgeretur; magistratibus autem et oratoribus statuit citas pœnas, voluit, ut confestim punirentur. 801, 20. τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἔδωκεν ὁ νόμος τῷ ἐντυχόντι. veniam injurias ulciscendi illis [sacris] oblatas. 1374, 9. τιμωρίας synecdochice pro στήλη, ἐν ἧ ἑγράφη τὸ φήμισμα τὸ περὶ τῶν τιμωριῶν. 428, 21. εἰς τὰ σώματα ἐποίησατο τὰς τιμωρίας. facultatem dedit a corporibus ipsi pœnas injuriarum repetendi. sich an die Personen selber zu halten, und von ihnen sich Recht zu verschaffen [to seize the person itself, and get righted on that, get amends on that]. 610, 10.
- τίς pro ὅστις, interrogativum, pro relativo. οὐ γὰρ ὀρῶ καιρῶν, ἐν τίνι [id est, ἐν ᾧ, vel ἐν ᾧ τινι] μᾶλλον ἂν τίς βοηθῆσεν αὐτῷ. 962, 20. ἐκλεγόμενοι, τίνων [id est, ᾧ] αἱ τιμαὶ ἐπετίταντο. 1290, 16. b) τίς pro ὅστισούν· παραστέρους γενέσθαι τινὸς [id est, ὅτουσούν]. molliores, quam ullus alius, aut fuit, aut erit. 352, 8. c) homo non contennendus. σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινὰ φαίνεσθαι. 150, 19. τὸ δοκεῖν τινὲς εἶναι δι' εὐπορίας προσειληφότες. 582, 27. οὐδ' ἂν εἰ τι γένοιτο. ne si quodcumque tandem eveniat. h. e. nullo prorsus modo fieri posse, ut vos conspiretis. 284, 17.
- τιτθεῖα] opera mercenaria, quam fœmina præstat lactando pueros alienos. ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς τιτθεῖας ἄνωσα ἢ περὶ ἡμᾶς γέγονε βλασφημία. 1312, 2.
- τιτθεῖν] mammam præbere. πολλὰς ἀστὰς εἰρήσετε τιτθεούσας. alienis pueris mercede mammam præbentes. 1309, 19.
- τιτθεῖσαι ἠναγκάσθη τὸν Κλεινίαν. 1311,
- pen. 1312, 24.
- τιτθὴ τις ἐμοὶ γεγεννημένη. quæ nutritrix olim mea fuisset, lacte suo me aluisset. 1155.
27. ἢ τιτθὴ ταπεινὴν. 1312, pen.
- Timesis. πρὸς ἔτι τούτοις. 560, 5.
- τοιοῦτος] οὗτ' ἂν ὀλιγοῦρητε, τοιοῦτον, οἷον ἡμεῖς ἂν βούλοισθε. 41, 3, ἂν τοιαῦτα πεποιτικῶς φαίνηται. 369, 10. quæ cujusmodi sint, e contextu facile patet, sc. ὀργῆς ἀξία, τὰ τοιαῦτα. et cætera. alia ut omitam hujus generis. παρασπέμπεσθαι τὰ πλοῖα, τὰ τοιαῦτα. 96, 10. τοὺς νόμους οὐκ ἐτ' εἶναι, τοιαῦτα, ἔλεγον. 170, 8. ὁ δ' ἔδον ἐτύρευε. τοιαῦτα. 436, 5. καταψευδομαρτυροῦμαι. τὰ τοιαῦτα. 559, 15. θεάσονται σε τί ποιήσεις Ἀθηναῖοι, τοιαῦτα, λέγοντες. 583, 24. εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δὴ. 781, 2. τοιοῦτον insequente, non οἷον, sed ὁ. οἴμαι γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶναι, ὅτου ἂν ἀπέσχετο. 743, 25.
- τοῖχος] paries ædium. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἰσχυρωστικῶς. 1122, 11. τοίχους διορίττοντες καὶ καινοῦντες τοὺς ἀπαντῶντας. 1268, 12.
- τοιχαρχεῖν] flagitiosis, malitiosis strophis rem agere. Filoustreiche spielen [to play the sharper]. οἷα ἐτοιχαρχήσασαν οὗτοι περὶ τὸ δάνειον. 925, 24.
- τοκίζειν] fœnerando quæstum facere. 1122, 27.
- τόκοις] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις. 13, 20. ἐγγείων τόκων δανεισάμενος. der Geld aufgenommen hat auf Landzinsen, d. i. wie man sie von liegenden Gründen giebt [who has taken up money at ground-interest, that is, at the interest given on landed property]. 914, 10. τόκοις elliptice abest. ἐπὶ πολλῷ φανώμεν ἐρραθυμικότες. 13, 22. ἐπὶ τόκον, ὃς ἔτυχεν ἐν Σπυστῶ ἂν, ἐπέγδοον. 1212, 1. fœnori nautico, in iter maritimum, donec navis in portum salva redisset, dabantur in millenas drachmas ducentenæ vicenæ quinæ, hoc est paulo minus, quam quadraus. Sin post Sirii occasum navis Ponto exiret, trecentenæ. 926, 4. Solitum fœnus terrestre Athenis erant singulæ drachmæ menstruæ in singulas minas. Constat e p. 967. ubi v. 15. hæc leguntur: ἰδανείσασμεν πέντε καὶ ἑκατὸν μινᾶς. tum versu 26. μισθοῦται δὲ οὗτοσι τοῦ γιγνομένου τόκου τῷ ἀργυρίῳ, πέντε καὶ ἑκατὸν δραχμῶν τοῦ μινῆς ἑκάστω.
- τοκοφορεῖν ἐπ' ἐνήεα βολοῖς. 1362, 27. hoc est, sesquiplo, quam solitum alias esset.
- τολμᾶν] a se impetrare, et velut invito sibi extorquere, facinus, nobile illud quidem, at acerbum et durum, ad quod non nisi necessitate coactus accedas. στρατεύεσθαι τολμᾶν αὐτῶν δὴμος, cives corporibus ipsi suis militare audentes,

- non per mercenarios. 36, 26. *τολμᾶ ἡσυχίαν ἀγειν*. 1359, pen. οὐκ ἐτόλμησαν ἀποστῆναι τῆς ἡμετέρας φιλίας. *sie konnten es über ihr Herz nicht bringen [they could not find in their hearts]*. 1377, 12. οὐδὲ δίκην ἔφλαν, ἀπεδύναι τετολμηκώς. 854, 24.
- τολμηρός*] *σολὸς γὰρ, σολὸς καὶ τολμηρός ἐστὶν ἄνθρωπος*. 1024, 3.
- τόμια*] *exia, prosecta*. στὰς ἐπὶ τομίον κάπτου καὶ κρεοῦ καὶ ταύρου. 642, 18.
- τομάς*] *ἱταμόν γὰρ ἡ πονηρία, καὶ τομάν, καὶ πλειονεκτικόν*. 777, 4.
- τόπος*] οὐχ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος τίμιος, οὐδὲ ὁ τόπος τῆς φωνῆς. 319, 12.
- τοξεύειν*] *τοξευθέντα ἀποθανεῖν*. 1237, 11.
- τόπος*] εἰ τὸν τόπον [situm et habitum] τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμήσετε, ἐνθυμηθεῖτε. 48, 22. *τόπος et χωρίον, ut diversa occupantur*. 675, 22. ὥσπερ γὰρ Χαλκίς τῷ τόπῳ [situ] τῆς Εὐβοίας πρὸς τῆς Βοιωτίας κεῖται. 681, 18. ὃν ἔχει τόπον. *ibid.* 20. *τούτῳ δὲ οὐδένα ὀρεῖ τούτων τῶν τόπων βάσιμον ὄντα*. 793, 5. *ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις*. *tractu*. 19, 5. ὡσθ' ὅλον τόπον, *tractum* — ὅπως αἰχμάλαιτοι γένωνται φιλίππῳ συμπραξικεύασε. 113, 2. αἴτιοι τοῦ γενέσθαι σύμμαχον ὑμῶν τὴν περὶ Θράκης τόπον ἐγένοντο. 475, 2.
- τόπος*] τόσα καὶ τόσα βιούς ἐτι φανήσεται. 1307, 19.
- τραγικὸς Θεοκρίτης*. 329, 26.
- τραγωδεῖν*] *verbis pomposis et circulatoriis exaggerare*. 229, 18. *verbis sesquipedalibus ad injiciendum terrorem, odiumque et invidiam ciendam composilis rem exaggerare*. ταῦτα γὰρ τραγωδεῖ περιτύχῃ. 400, 17.
- τραγωδία*] ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ βιάωντα. 269, 22.
- τραγωδός*] εἰ γὰρ ἐν Διονύσου τραγωδοῦς θεᾶσθε. 58, 24. *τραγωδοῖς καινοῖς*, id est, ἐπὶ τραγωδοῖς καινοῖς ἐσιούσιν εἰς τὴν σκηνήν. 243, 17. *dicitur quoque τραγωδῶν τῇ καινῇ, scil. εἰσὸδα, vel ἐπιδείξει*. 244, 1.
- τράπεζα*] *pro convicta*. πού τράπεζαι. *ubi manent jura mihi ut commensali debita? nonne ea Demosthenes læsit?* 400, 16. τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει. 403, 7. *τράπεζα χαλκῇ*. 531, 20. τῆς τράπεζης ἀνασκευασθείσης. *mensa, nummularii, eversa*. *nachdem der Bankerut ausgebrochen war. nachdem er Fallit gemacht hatte [after the bankruptcy had taken place. after he had failed]*. 895, 5. οἱ δῖανοι τοῦ Χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι. 1356, 10. ἀπολυθῆσθαι τῆς ἐγγυῆς τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *mich von der Bürgschaft bey der Banco los machen möchte [might free myself from the security I had given to the bank]*. 895, 16. *δινησάμεν τὰς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὴν πρᾶξιν*. 895,
18. ἀποστερήσαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. 900, 14. ἐκέλευον αὐτὸν ἀκολουθοῦντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν, κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. *mecum ad cambiorem ire, atque mulctam mihi dictam ab eo numeratam auferre*. 1154, 27.
- τραπεζιτεῦειν*] *nummularium, cambiorem agere*. 953, 15. 1111, 10. et 27.
- τραπεζίτης*] ἰπομνήματα γράφεσθαι εἰώδασιν οἱ τραπεζῖται. *die Banquiers lassen von ihren Buchhaltern zu Buche bringen, aufschreiben [the bankers cause to be entered by their clerks]*. 1186, 6.
- τραῦμα*] *πλεῖον λαμβάνων ἀπὸ τούτων τραύματα*. 314, 14. *τραύματις* [scil. δίκη, vel προφάσει] με εἰς Ἄγειον πάγον προσεκαλέσατο. 1018, 9. *τραύματος γραφαί εἰσι*. 1262, 25.
- τραυματίζεῖν*] *pro κατατραυματίζεῖν*. 279, 6.
- τραχέως ὑμῶν ἐπὶ τῷ μηδὲ προσδοκᾶν σχόντων*. 355, 15.
- τράχηλος*] ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοθεεῖ. 744, 6. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχίλῳ ἔχειν ἀγχομένη. 1157, 5.
- τραχύς*] *τραχέα λειαινέ*. 423, 1.
- τρέμειν*] *λαγὼ βίον ἔξης, προσδοκᾶν καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγῆσθεαι δεσδοκᾶν*. 314, 24.
- τρέπειν*] τὴν ὄργην — εἰς τοὺς τὰ βέλτιστα λέγοντας ἰπὲρ ὑμῶν τρέψαι βούλονται. 103, 25. τὸν ἄνθρωπον, ὠρμηκῶτα φίλον εἶναι — εἰς ἀθυμίαν τρέφομεν. 685, 12. εὐχόμεαι τοῖς θεοῖς, εἰς Κόωνα πάντα τὰ τοιαῦτα τρέπεσθαι. *quod sive pro passivo, sive pro medio haberi potest. ut dira istae omnia in caput ejus detorqueant, aut detorqueantur*. 1262, 9. τὴν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσι. 1488, ult.
- τρέφειν*] οὐκ ἦν ὁ ἑθέρφω αὐτήν. 1156, 3. *παιδία ἐπισταμένην θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἔμπειρος*. 1351, 7. *τρέφειν ὄλην τὴν οἰκίαν, ὅποτε ἐπισημῆσαι*. 1367, 23. τὰ ἐπισημῆσθαι ταύτην ἐργαστομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν. 1358, 13.
- τριακόντορος*] *triginta remis instructa navis*. 669, 16. et ult.
- τριακόςιοι*] *collegium CCCvirorum Athenis opulentissimorum*. 26, 25. καὶ οἱ κοσπομένοι μεθ' ἑκατέρων τριακόςιοι. 172, 4. ἐν τοῖς τριακόςιοις. 435, ult. ἥδιστ' ἂν ἐμαυτὸν εἶδον εὐτυχεῶντα, ὥσπερ πρότερον, καὶ μένοντα ἐν τοῖς τριακόςιοις. 1039, 17. τῶν πολιτῶν τοὺς ἕλεοντάς, ἕταν εὐποροῦσι, λειτουργοῦντας, καὶ ἐν τοῖς τριακόςιοις ὄντας. 1046, 21.
- τριακιστὴν*] *πράττειται τοὺς παρ' αὐτοῦ σῖτον ἐξάγοντας*. 467, 2.
- τριβαλλοὺς ἐπωνυμίαν ἔχειν*. 1269, 9.
- τρίβειν*] *τριβόντων τούτων, scil. τοὺς χρόνους, id quod e versu superiori tacite est repetendum*. 678, 10.
- τρίβων*] *lacerna*. *λακωνίζεν φασὶ καὶ τρίβωνας ἔχουσι*. 1267, 22.
- τριγόνια*] *das dritte Glied [the third genera-*

- tion, degree]. πονηρὸς ἐκ τριγώνιας ἐστὶ nepos improbitate patremque avumque refert. 1327, 3.
- τριηράρχημα. 1220, 12. nisi potius ibi leg. est πλήρωμα. remiges in triremi.
- τριηραρχία] τάλαντον εἰσπραττόμενοι τάλαντον μισθοῖσι τὰς τριηραρχίας. 564, ult. ἀτελῆ μὴδὲνα εἶναι τριηραρχίας, πλὴν τῶν ἐνέα ἀρχόντων. 465, 13. διδῶμι εἰκοσι μνᾶς, ἔστω τὴν τριηραρχίαν ἔσαν μεμισθωκότες. 540, 19.
- τριηραρχικός] ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. pro opera a te navata ad evertendam et eludendam legem, cujus auctor fuerat factus in illis duabus orationibus, altera περὶ τῶν συμμοριῶν, altera περὶ τῆς συντάξεως. 329, 18. εἰσίνεγκε νόμον εἰς τὸ τριηραρχικὸν ἀντὶ τοῦ προτέρου, subaudi ἀρχεῖον. 261, 15.
- τριηραρχος] trierarchos constituiebant Strategi. 997, 2. τριηράρχου, ὃν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλου ἐἴληφε. 1231, 12. τῶν ἐδελομένων τριηράρχων τότε πρῶτον γενόμενον τῇ πόλει. 259, 12. τοὺς τριηράρχους καλεῖσθαι εἰς τὴν ναῦν συνεκαδικα. 261, 23. trierarchi ipsi sibi deligebant sum adjutorem, τὸν πεντηκόνταρχον. 1212, 20. trierarchi, qui singuli triremi præessent, annuo munere fungebantur, qui bini, semestri. 1219, 5.
- τριηραύλης. 270, 13.
- τριήρης] οἶδε τριακονταίαις τριήρεσιν ὃν ἑκατὸν παρεσχόμεν ἡμεῖς τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς. 186, 6. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαρρήθην οὐκ ἔωντος ἐξείναι μὴ ποιησαμένη τῇ βουλῇ τὰς τριήρας, τὴν δωρεὰν αἰτεῖν. 595, 21. τριήρεις ωνέντε ἐπιδοῦς καὶ πληρώσας παρ' αὐτοῦ. 1127, 14. κατάλυσις τριήρους ὁμολογεῖται εἶναι πρῶτη μὲν —. 1209, 23. τριήρης ἱερά. 50, 1.
- τριηροποιός] ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδράς ὄρχητο. 598, 23.
- τριπλάσιος] καὶ τοῦτον τριπλάσιος τιμῆς, ἢ πρότερον, διατιθέμενοι. 1048, 24.
- τρίπους] τῆς φυλῆς ἀφαιρεθείσης τὸν τρίποδα. 516, 4. ἑκατέρου τρίπους ἀνάκειται. 1045, 21.
- τρισηκατάρατος. 794, 24.
- τριταγωνιστεῖν] partes actoris tertii in scena agere. 314, 12. ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐβέβρωον. 315, 10. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον. 403, 23. ὥστε τελευταῖα τοῦ τριταγωνιστεῖν ἀποστῆναι. 449, 21.
- τριταγωνιστὴς ἄκρος. 270, 11. 297, 26.
- τρίτος] οἱ τρίτος τῶν συμμοριῶν. 260, 22. οἷς οὗτος τὰ τρίτα λέγων διετέλεσε. 418, 5. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμᾶσθαι τοῦ σώματος. 1231, 21.
- τριττός] προσωπυνέχθη μου τοῖνομα ἐν τριττοῖς δήμοις, id est, τρισί. 1208, pen.
- τριττός. 184, 10.
- τρόπαιον] πολλὰ καὶ καλὰ ἔσθησαν τρόπαια. 35, 10.
- τρόπος] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ἔντινά μοι δεκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. 9, 14. ἰδία φοεῖσθαι τὸν τρόπον τὴν τοῦ βασιλέως συμβέβηκε. 155, 11. εἰ μὲν οὖν ἦν ἕτερος τις τρόπος τῆς δυνάμεως, ὃ τοὺς βαρβάρους οἶον τ' ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ὢ τοὺς Ἑλληνας. 180, 24. τὸν τρόπον τοῦ πρεσβευτοῦ δίκαιον παρέχεσθαι καὶ ἀδωροδόκτον. 429, 9. ἅπαντες τοὺς νόμους ὑπειλήφασιν τρόπους τῆς πόλεως εἶναι. 765, 10. ἐκ παντὸς τρόπου τὰ μὴ περισπύκοντα ἑαυτοῖς ἔχειν. 1050, 5. τούτω τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι. 34, 19. τὸν πόλεμον παραινῶ μὴδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀνελέσθαι. 180, 22. εἴ γε μὴδὲ τούτων τὸν τρόπον ἐξέσται. ne tum quidem, ne sub ista quidem conditione. 639, 26.
- τροφή] τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις, pro ἡ τροφῇ τῶν ξένων. 15, 24. pecunia, unde milites mercenarii alantur. πολλοῦ χροῖον τροφὴν ἀφθονον εἰσὶν ἠτοίμασμένοι. 690, 7. Therippides tutor Demosthenis ei sororique annuus in victum dabit se plenias minas. ἐπιτὰ μνᾶς ἐδίδοτο καθ' ἑκάστον ἑνιαυτὸν εἰς ταῦτα — ὥστε ἐβδομήκοντα μνᾶς ἐν τοῖς δέκα ἔτεσι τούτων ἡμῖν ἀνηλωκόταν. 824, ult.
- τρόχος] ἐπὶ τοῦ τρέχου στρεβλωθῆαι. 856, 13.
- τροχῆτρια. 1313, 6.
- τροπήμα] ἀπὸ τριῶν τευπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιθῆσαι, olim fuisse in orat. in Nearam testatur Hermog. p. 318. de meretrice struprum et ore et vulva et podice admittunt.
- τροπᾶν] ὅταν δ' ἐπὶ δᾶτερα ὡς εἰς τευτάνην ἀργύριον προσενέγκης. 60, 7. ὥσπερ ἐν τευτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα. 325, 13.
- τροφᾶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κολακεῖσθαι. 98, 12. 111, 15. αἰχμάλωτον ὄσαν τροφᾶν. delicias facere. im Unglücke noch stolz und trotzig seyn, hoch hinaus wollen, ekel thun, sich zu seiner gegenwärtigen Niedrigkeit nicht bequemem wollen [to be proud and self-important in adversity, to be fastidious, not to be willing to adapt one's self to one's present lowliness]. 402, pen.
- τροφή] πασαύτης τροφῆς μεστός ἐστι. 1046, 14.
- τρέχειν] τρέχεται ἄστου πολυήρατον ἐκ δυσμένειων. 422, 18.
- τρέγωνει καὶ σπῖνει ἡσυχῇ. 402, 21.
- τυγχάνειν] τὰ μὲν εἰκον, ἵναια ἂν τύχη, cedens interdum, si res ita ferat, ut faciat, vel faciendum sit. 10, 4. ὅσπερ καὶ τὸ τυχεῖν τούτων μέγιστον. 227, 10. ἦς [scil. παιδείας] τῶν ἀληθῶς τετυχηκότων. 269, ult. οὐδὲ γὰρ ὃν ἔτυχεν ἦν, non erat homo de sterquilinio natus, majoribus editus et trivio, sed illustri et primaria stirpe, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταγᾶται. 270, 20. τοὺς τυχόντας ἀνθρώπους, homines triviales. 415, 6. τῶν νόμων

[id est, τῶν ἐκ τῶν νόμων γιγνομένων, vel τῶν νομίμων] τυχεῖατε. adipisci ea, que leges cuique de jure tribuunt. 1081, 15. 1089, 12. μηδέποτε τυχεῖαν αὐτοὺς συγγνώμης ἀγαθίζομένους παρ' ἡμῖν. 1098, 10.

τυμπανιστρία. 320, 15.

τύμπανον] τὰ τύμπανα γράφοντα. 415, 5.

τύπτειν] οὐ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθεροῖς δεινόν, καίπερ ὃν δεινόν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει. 537, 23. οὐ τυπτητοί, οὐδὲ ὑβριστοί ἐσμῖν. 1271, 5. τετυπωτῆσαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης, refert Minucianus p. 150, 5. e Midiana.

τυρανεῖν] cum accusativo. ἀρχουσι καὶ τυρανεύουσι τοὺς τότε σάζοντας αὐτούς, 127, 1. τυρανίζειν] studere tyrannis, eos tueri et fovere. 213, 15.

τυρανική οἰκία. 22, 8.

τυρανίς] ἕλας ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις τυρανίς. 10, 20. τοῖς μὲν ὥσπερ ἐκ τυρανίδος ἡμῶν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. alteri parti vestrum hoc si deputabitis, ut imperent et dominantur, tanquam tyranni e tyrannis nati. 27, 1. τυρανίδα ἐπετείχευσεν ἡμῖν ἐν τῇ Εἰβόλια. 133, 22.

τυρεῖν] malas fraudes machinari, summa imis miscere. ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευε. 436, 5.

τυφῶν] ἂν δὲ ληθεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ. 116, 6. οὐχ οὕτω τετυφῶμαι. 229, 1. ἀλλ' ἐγὼ μαινόμεαι καὶ τετυφῶμαι. 409, 11. μέλλετε καὶ ζητεῖτε καὶ τετυφῶσθε. 552, 19. ἀπιστεῖν καὶ μὴ τετυφῶσθαι. 682, 6. τετυφῶσθαι τὸν ταῦτα λέγοντα ἴφθ. 749, 16. πᾶς οὐ τετυφῶται. 1483, 2. τύχη] τις ἰμετέρας τύχης ὑπολαμβάνουσα πλάττει τὸν δεινόντα ἐν τοῦ παραχρήμα ἐνόιος ἂν ἐπελθεῖν εἰπεῖν. 9, 7. μεγάλη ῥοπή, μάλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. 24, 14.

156, 11. εἰ τίς αἰρεθῖν μοι δοίη, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἐλοίμην. 24, 16. τύχη ἀγαθῆ ταῦτα ποιεῖτε. facite hoc, me lubente et congratulante, volentibus magnis DIS, ut ait Ennius. id quod feliciter vobis vertat. 33, 14. εἰ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν ὑπάξει ἥσπερ αἰεὶ βέλτιον, ἢ ἡμῖς αὐτοὶ ἡμῶν ἐπιμελούμεθα. 43, 16. τὴν καρὴν τῶν πραγμάτων, ἢ ἡ τύχη πηλάκω τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων παρασκευάζει. 120, 27. ἐμὲ καὶ τὴν ἡμῶν τύχην αἰτίαν εἶναι. 298, 23. οὐ γὰρ τῆς γε ἑκάστου ψυχῆς, οὐδὲ τῆς τύχης τῶν παραταξαμένων κέρως ἦν. 308, 22. disputatio de universa humana fortuna, et de propria Demosthenis. 311, 9. sq. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγούμεαι, τὴν μὲντοι τῶν πάντων ἀνθρώπων χυλεπὴν καὶ δεινὴν. 311, 19. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἡμῶν καὶ τὴν ἐνός ἑκάστου ἡμῶν ἐν τοῖς ἰδίῳις ἐξετάζειν δίκαιον. 312, 3. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἡμῶν κριμωτέραν εἶναι φησὶ αἰδῆς καὶ τῆς πόλεως. 312, 8. εἰ δὲ δαίμονός τις [f. φθῶνος] ἢ τύχης ἰσχύς — ἐλυμή-

νατο τοῖς ὅλοις. 326, 27. κατὰ τύχην τιὰ καὶ δαίμονα. tu recht gutem Glücke [very fortunately]. 1173, 27. παραδίξω καὶ χαλεπῆ τύχη κατασθωκίναί. 1395, 16. νῦν, τεθνεώτος ἐκείνου, ζητεῖ τιναξὴ τὴν τύχην, μεθ' ὧν ἔσται. 1466, 13. τῆς δ' ἀναγκαιῆς μὲν, ἀνάγκαιος δὲ τύχης, οὐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα. 1468, 15. ἐπεὶ δὲ καλῶς ωοῖούσα ἡ δικάια τύχη τῆς ἀδίκου κρατήσασα. 1473, 5. τῶν θεῶν προσεπισφραγίζομένων τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι παρ' ἡμῖν. 1487, 4.

Υ

Υακινθίδες. 1397, 18.

ὑβρίζειν] ὑβριζομένους εἰς παῖδας καὶ γυναῖκας. 212, 23. καλὴν γε ὕβριν ἦμεν ἂν ὑβρισμένοι. 660, 20. ὑβρίζουσιν ἐκ τῶν ἡμετέρων. de nostris bonis prodigiosum et flagitiosum in modum luxuriantem. 1182. pen. εἰάν τις ὑβρίσῃ εἰς τινα, ἢ παῖδα, ἢ γυναῖκα, ἢ ἄνδρα, τῶν ἐλευθέρων, ἢ τῶν δούλων. 529, 14. ἂν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φημί. 522. ult. ὅπερ ἂν καὶ ἡμῶν ἑκάστος ὑβρισθεὶς προείλετο πρᾶξαι. 514, 4. ὡς δέον, εἴ τις, ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοὶ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾶ. 548, 26. ὕβρις] τοῦ θανάτου φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλειούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη. 296, 21. μὴ στυγεράν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν. 322, 13. γυναῖκας ἐλευθέρας τῶν Ὀλυθίων δευρῆ γαγεν ἐφ' ὕβρει. prostituendi ergo. 440, 7. ὕβρεως δίκην λαχεῖν ὄν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φημί. 522, ult. τῆς ὕβρεως τὰς γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ. 528, 25. οὐδὲν ὕβρεως ἀφορητότερον. 529, 9. ἀνάγνωθί μοι λαβὴν τὴν τῆς ὕβρεως νόμον. 529, 11. ὕβρεως causas judicabant The-smothete. 976, 11. 1102, 18. ὕβρεις εἰς ἂ μὴ δεῖ. 983, 16. καὶ τῇ τῶν λωπποδύτων ἀπαγογῆ, καὶ ταῖς τῆς ὕβρεως γραφῆς ἔνοχον. 1256, 9.

ὑβριστῆς] ὀρθῶς καὶ καλῶς ἔχον ὁ νόμος, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖ, ὅπου φαίνονται τινες οὐδὲν ἦττον ὕβρισταί, citat e Dem. Ap sine p. 705, 20.

ὑβριστικῶς] ὑβριστικὰ καὶ δεινὰ παθῶν. 1101, 2. ὑβριστικώτερον, ἢ τοῖς σαυτοῦ οἰκέταις, κέρησται. 610, 1. ὁ καὶ ὑβριστικώτατον συμβέβηκε. 218, 6. τὸ δὲ ὑβριστικώτατον καὶ ὑπεροπτικώτατον τῶν Μακεδόνων. 218, 27.

ὑβριστικῶς] οὕτως ὑβριστικῶς ἡμῖν κέρησται. 87, 17. 704, 24.

ὑγιαίνειν] ἡμῶν οἰκοι μενόντων, σχολῶν ἀγόντων, ὑγιαίνοντων, εἰ δεῖ τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας ὑγιαίνειν φῆσαι. 98, ult. μήτε νῦν, μήτ' αὐθις, ὡς ὑγιαίνειν, προσέχητε. 116, 7. οὐ φοβέι με φίλιππος, ἂν τὰ παρ' ἡμῖν ὑγιαίνῃ. 134, 8. ὑγιάνας, cum gur-

sus convalescens, καὶ σωθεὶς, et salva cum vita discessissem, ἀπροσδοκῆτως. 1256, 4. ὅλος οὐδ' ὑγιανόντων ἀνδράπων ἐστὶ τοιαῦτα γράφειν. 659, 17. ἐὰν ὑγιαίνωσιν, si prospera cum valetudine adoleverint. 1076, 8.

ὑγιᾶς] πάντα ταῦτα ὑγιᾶς καὶ ἀπλῶς καὶ δικαίως πεπολιτεύμαι. 325, 17.

ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα. 1155, 6.

ὑδωρ] aqua potabilis. ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκίτως δίσκολος καὶ δύστροπος εἰμι ἀνδρωπῶς, 73, 3. οὗτος μὲν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δ' οἶνον πίνω. b) nimbi, procellæ, torrentes, exundationes. ὕδωρ καὶ ἔροντας καὶ ἀεμερον μέγαν γενέσθαι. 1215, 27. ὕδωρ γενόμενον τῆς νυκτὸς ποτὸν ἐκώλυσεν αὐτοὺς πάντας εἰσελθεῖν. 1378, ult. ὕδατα καὶ τότε πολλὰκις ἐρίηγοτο. 1272, pen.

c) aqua, quæ acturis causas in foro ad dicendum infundi solebat in clepsydrum. οὐ γὰρ ἐγὼ κείνομαι τίμμερον, οὐδ' ἐγχεί μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοί. 407, 16. οὐκ ἐνδέχεται πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ εἰσεῖν. una actione exsequi omnia. 817, 9. τὸ ὕδωρ, πρὸς δ' ὅδε ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον. 1052, 18. ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχοῦρῃ. si satis otii fuerit, si spatium ad dicendum mihi datum suffecerit. 1094, 3. ἐὰν μοι περιουσία τοῦ ὕδατος ᾖ. 1351, 20. οὐ γὰρ ἱκανόν μοι τὸ ὕδωρ. 1116, 12. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. 274, 10. 359, 5. 1206, 20. intra cursum aque mæx, h. e. orationis. ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὕδατος. 1318, 6. ἐν μικρῷ μέρει τοῦ παντός ὕδατος. 847, 15. ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. inhibe clepsydrum. 1103, ult.

ὕς ἄττης. 313, 27.

ὕθλος, νηγεᾶ, καὶ φλωαρία. 931, 11.

ὕδης] περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνται τίνες [περὶ τούτων], τοὺς υἱεὶς δεδέκατε. 1477, 26.

ὕλαγωγεῖν] ἐξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ ὕλαγωγῶσι. ligna convectant in urbem. 1041, 2.

ὕλη] καλύσας τοὺς ὀνδάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιαῖς. 1040, pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἀππεσθαι. 1041, 5. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην. gefülletes, geschlagenes Holz [felled wood]. 1048, 16.

ὕμέτερος] ἐὰν δέ τι ὑμέτερον κατ' ἐκείνων ᾖ. si quid e re vestra sit, quod idem illis molestum et noxium. 217, 1.

ὕμνος] χοροὺς καὶ ὕμνους τούτους ποιήσθε. 530, 23.

ὕπαγειν] in activo, et in medio, sensim et sine sensu, blanditiis, callidis strophis aliquo perducere, sibi devincire, ad partes suas pertrahere. Θεβαίους νῦν ὑπάγεται [veluti vitulum ostensa fronde] τῆς Βοιωτίας αὐτοῖς παραδούς. 105, 7. ἐλπίδας καὶ φευκισμούς, οἷς ὑπαχθέντες ὑμεῖς. 59, 18. οὕτω τελῶς ὑπάχθητε. tam prorsus lenociniis perducti, decepti, et in potestate Philippi redacti

estis. 73, 14. εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν. 127, 27. εἰς ἐχθραν καὶ μίσος καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπαγμένων ὑπὸ τούτων. 291, 11. εἰς τοῦθ' ὑπαγμένα πάντα τὰ πρᾶγματα καὶ προειμένα ὄρω. per negligentiam et secundariam eo deducta, ad conditionem tam lamentabilem delapsa. 110, 8. εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρὸν. 423, 26. συμβαίνει τοῖς χρεῖναι εἰς τοῦθ' ὑπαγμένα τὰ πρᾶγματα ἤδη. 678, 9. φιλονεικία ὑπάγεσθαι. ab impetu contentionis, vel æmulationis efferrī. 535, 25. ὑπαχθέντα ὑπ' αὐτῶν τὸν δῆμον ἀνάγκη πολλὰ ἐξαμαρτάνειν. 603, 6. ὑπάγεσθαι φῆ ὑπὸ τῶν τοῦδε ὑποσχέσεων. molliri, placari, decipi. 955, 16. ὑπάγεσθαι κατὰ μικρὸν. 1262, ult. ὑπάγεσθε ἐνίστε πράττειν, ἢ οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε καλῶς ἔχειν. 1433, 26.

ὕπαγορεύειν] dictare ad calamum, præire verba, ut magister puero. 219, 27.

ὕπαγωγαι. illecebræ. 444, 23.

ὕπανίττεσθαι] obscuris significationibus adumbrare. 348, 6.

ὕπακούειν] Φίλιππος οὐκέτ' εἶχεν ὑπακούειν [er konnte nicht herum kommen, nicht allen ein Gnüge thun, nicht auf alle passen — he could not manage with all, could not satisfy all, could not attend to all] τοῖς προδιδούσιν, οὐδ' εἶχεν ὅτι πρῶτον λάβῃ. 426, 15. voci appellantis, vel rogantis, obsequi, accurrere, præsto esse, e. c. ad intercedendum pro eo. 581, 2. ἐκέλευσε τὴν ἀνθρώπον τὴν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἶν. ancillam, cujus eæ sunt partes, ut ad herum intronuntiet, si qui sit, qui eum conventum velit. die Dienstmagd, die man zum Aufwarten, zum Ansagen, zum Verschicken braucht [the servant maid who is employed in attendance, in announcing strangers]. 1149, 27. venire arcessitus. αὐτὸς μὲν οὐχ ὑπακούω. 1222, 17.

ὕπανοίγειν γράμματα. literas alienas furtive aperire. 889, pen.

ὕπαρχεῖν] esse, adesse, jam paratum, præsens, præsto, in promptu esse. τὴν ὑπαρχουσαν καὶ τὴν οἰκίαν καρπομένοι. 16, 18. μὴ χεῖρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς δόξαμεν εἶναι τῶν ὑπαρχόντων, ne videamur tardiores et ignaviores atque pejores, quam ut opportunitatibus jam præsentibus utamur, aut ne indigni bonis præsentibus videamur, quippe quibus sapienter uti nil curemus. 18, 12. τοῦτ' οὐδέη προσεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει. das übrige ist schon da [the rest is already there]. 32, 20. οὐχ ἦτον αὐτὸν ἐμίσειν εὖς σώσει, τῶν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν ἐξ ἀρχῆς. 145, 4. πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπαρχουσαν ἡμῖν εὐδαιμονίαν προέμενοι. 172, 10. ὁ νῦν μὲν οὐκ ἂν, ὑπαρχὸν δ' εἰς τότε. 184, ult. ἴνα πρὸς τὸν ὑπαρχόντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. 230, 26. πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρχόντων. 2 N

χρότων [decorum et laudum, quas jam tenemas] αἰεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειρασθῆαι πράττειν. 258, 3. μὴ τοιαύτης οὐσης τῆς υπαρχούσης υπολήψεως περὶ ἑκατέρου. nisi ejusmodi esset de unoquoque nostrum infixa jam dudum animis vestris opinio. 304, 1. ἀποδοσθαι τῆς υπαρχούσης τιμῆς. pretio quocunque, quicquid id est pretii. für den Preiss, den man vor sich findet [for the price that occurs], id est, der einen angeboten wird [that is offered one]. 926, 24. χαλεπὸν ἔστι τὴν σὺν φῶσιν ἀξίως τῶν υπαρχόντων διελευθῆναι. pro merito, pro modo laudum, quæ in te sunt. 1403, 12. b) existere, evenire, et velut efflorescere ex aliqua re. τὴν υπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπόσασθαι. 408, 22. c) incipere, ordi rem, principium, auspiciam facere, princeps et auctor ejus fieri. δίκαιος λογιστῆς τῶν παρὰ τῶν θεῶν υπηργμένων. bonorum et beneficiorum in antecessum velut, par avance [in advance], nobis divinitus tributorum, der Güter und Vortheile, die Gott uns voraus gegeben [of the goods and advantages which God has given to us beforehand]. tanquam manupretium aliquod, aut veluti pecuniam mutuam aliquando reddendam, aut tanquam materiam, in qua elaboranda gnavi simus atque seduli. verbo, oportunitates et præsidia sunt, quibus instructus tu ad rem gerendam accedas. 12, 1. ὑμᾶς οὖν υπάρξαι δεῖ χρεστώ βουλευμένους καὶ πάνθ' ἔξει καλῶς. wir müssen nur einen Anfang machen, mit Fassung heilsamen Rathes zu Werke schreiten. Das muss der erste Schritt sein. das muss vorhergehen. So wird alles gut gehen [we must only make a beginning, set to work with the adoption of wholesome counsel. That must be the first step, that must precede. So all will go well]. 176, ult. διὰ τὰς εὐεργεσίας, ἃς υπῆρξαν εἰς ὑμᾶς. quæ primi in vos contulerunt. 431, 17. ὥστ' οὐχ υπάρχον [scil. τῆς ἐχθρας], non injuriarum faciens initium, non vim inferens, ἀλλὰ τιμωρούμενος, sed quo illatam depellam et ulciscer, ἀγωνίζομαι τὸν ἀγῶνα τούτου. 1345, 7. ἀνεπιφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν υπάργατα. cum, qui prior injurias obtulerit. 1350, 4. d) alicui præsto, propitius, amicus, fidus et certus esse, in ejus potestate et clientela. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε τὸ τὸν φίλιππον αὐτοῖς υπάργειν [sahaudi φίλον] πισθῆναι. 353, 7. δῆλός ἐστιν — καδ' ὑμῶν υπάργειν ἐκείνῳ. dass er ihm wider euch zu Gebote stehen, sich von ihm wider euch gebrauchen lassen werde [that he will stand at his command against you, that he will suffer himself to be used by him against you]. 377, 10. ὕλην δὲ

τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς ὠμολόγηον αὐτῷ υπάργειν. 384, 25. υπαργέσης τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας, etiamsi ab aura vestra sublevatus, etiamsi audientia vestrae mihi non defuerit æquitas, δηλώσαι δυναθῶ τὰ πεπραγμένα. 1322, 19.

υπαρχῆ] πάλιν ἐξ υπαρχῆς. denuo, rursus a principio. 1013, 9.

ὑπατος] ὑπάτω Διὶ θύειν. 531, 7. ὑπατος Ζεὺς, ὑπάτη Ἀθηνᾶ. 1072, 18.

ὑπεικίειν] τῷ δὲ ὡς φοβερῶ πάνθ' ὑπειξομεν. 197, ult. Θουρβοῖς, οἷς ὁ δήμος νουθετεῖ τοὺς ἑαυτὸν ἐνοχλοῦντας, οὐδέποδ' ὑπειξε. 798, 19.

ὑπειναί] præsto esse. vorhandem seyn [to be at hand]. τὸ γὰρ τιμωροσόμενον οὐχ ὑπέσται τῆς πολιτείας καταλυθείσης. 801. 25. πᾶσιν ἀνθρώποις ζῶσιν ὑπεσσι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνον. manet eos invidia, proposita illis est. 330, 4.

ὑπειπεῖν] ὑπειπῶν οὐδὲν, id est, προειπῶν. nil præfatus, aut sine ulla exceptione, cautione, et determinatione. 637, 11. 639, 10. 692, 15. τὸν ἐχθρὸν ἑαστος ὑπειπῶν τὸν ἑαυτοῦ. ubi verbum hoc significat verbis ab alio editis addere, subijcere nonnulla de suo. darzu sagen, dahinter her sagen [to add to it, subjoin]. 797, 19.

ὑπεκτιθέναι] ὑπεξέθεντο τὰς αὐτοῦ θυγατέρας. clam ablegarunt alio, tutum in locum. schickten sie heimlich weg, und brachten sie an einen sichern Ort, in gute Verwahrung [sent them secretly away, and brought them to a secure place, into safe custody]. 401, pen.

ὑπεναντιώσις] ἡ τύχη τοιαύτας πρὸς ἄλληλα ὑπεναντιώσεις λαβούσα, πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογοῦμενα ἀπέδωκε. 1405, 18.

ὑπεξαιρεῖσθαι] excipere, τῶν ἰδίων κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι. 365, 27.

ὑπεξέρχεσθαι] clam emigrare. ὑπεξῆλθον Ἀθῆνας. 1380, 15.

ὑπεξίναί] de loco decedere, aus dem Wege gehen, Platz machen [to go out of the way, to give place]. τὰς ἑνας ἀρχὰς ταῆς νέας ὑπεξίναί. 775, 26.

ὑπὲρ] cum Genitivo, pro, ob, de. ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζειν. 9, 13. φρόνημα ἔχοντα ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον. 449, pen. ὑπὲρ δίξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. 690, 18. ὁ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον, καὶ μάλιστα ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. maxime e re hostium est. 305, 20. ἡ εισαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν σουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόρχου. de Aristarcho. betreffend, belangend [concerning]. 544, 11. Cum Accusativo, super, plus. καὶ ὁ δεῖνα εὐδαίμων, εἷς, ἡ δύο, ὑπὲρ τὴν πόλιν. beatiore, quam resp. fert, vel, quam reip. expedit. 172, 7. οὐ προσήκει τῇ πάλαι τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατόν. plus quam cxxx. 141. 9. redundare videtur ὑπὲρ in illis: ὑπὲρ δὲ τοῦ

των πάντων λύσιν εἰρῆσκομεν ταύτην μόνην ὄσαν. 703, 4.

υπεραβέλτερος] υπερabέλτεροι εἰσιν αἱ προφάσεις. *ultra modum stultæ, insipidæ.* 1178, pen.

υπεραγαπῶν. 172, 18. 686, 9.

υπεραγωνιά. *ultra modum trepidare.* 1410, 4.

υπεραίρειν] *præstare, antecellere.* σὺ τοσούτον υπερῆρες τοὺς ἄλλους ῥάμη καὶ τόλμη, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός. 301, 25. τοσούτον υπερῆρε πάντας ἀνθρώπους πονηρία. 798, 8. υπερῆρεν, *vicit, superavit,* ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοῖς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. 1395, 23. *de aqua torrente, exundante, e terminis suis in agros assitos excedente. austreten [to overflow].* εἰς τὰ χωρία υπεραίρειν [scil. τὸ ὕδωρ] ἐστὶν ἀναγκαῖον ἦδη. 1274, 20.

υπεράκρωσ ζῆν προσηρημένον. *de Alcibiade in omni re modum excedere affectante.* 1415, 1.

υπεραναίσχυντος. 1071, 27.

υπεράτοπος, 213, 25.

υπερβαίνειν] εἰ μὲν ὅσα ἂν τις υπερβῆ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπησῇ, καὶ τὰ πράγματα υπερβῆσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν. 51, 7. 1419, 14. υπερβαίνειν τὰς πίστις. *violare.* 153, 4. τέγος ὡς τοὺς γείτονας υπερβαίνοι. 609, 15. τὸ περιτείχισμα υπερβάαντες. 1380, 7. υπερβαίνω, *cano, abstinere, omitto,* τὸ σαφὲς εἰπεῖν, φυλάττων τὸ πρῆπον τῶδε τῷ καιρῷ. 1398, ult. υπερβαίνοιν τις τὰς προτέρας πράξεις, τὰς ὑστέρας λέγει. 1424, 24.

υπερβάλλειν] ἄκρι του, *aliquosque, χρῆ καὶ φιλεῖν, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν υπερβάλλοντας, æquum et verum modum excedentes.* 661, 1. υπερβάλλοντα συκοφαντία. 1043, 4. *In Medio.* τίνα οὐχ υπερβαλεῖσθαι προδότην. 451, 2. υπερβάλλεσθαι πειρῶ τῆ σαυτοῦ δυνάμει τὴν τῶν ἐνουστῶτων ἐπιθυμίαν. 1416, ult.

υπερβολῆ] *excessus ultra modum, vel ultimus gradus.* ὥστε μηδεὶ τῶν ἐπιγιννομένων υπερβολὴν λελεῖφθαι. 35, 18. 689, 16. ἐπεὶ τοῦτό ᾧ ἐστὶν υπερβολὴ μακίας. 97, 3. ἐγὼ δὲ τοσαύτην υπερβολὴν ποιῶμαι. ὥστε — *ich will so weit gehen, so veil einrühren [I will go so far, concede so much].* 291, 24. ἀλλ' υπερβολὴν ποιῶμαι. 447, 25. *plus largiar, (hypotheticæ,) quam aut serio volo, aut e re mea est.* 447, 25. τοσαύτην υπερβολὴν συκοφαντίας οὕτως κέχρηται. 298, 19. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον δ' εἴ τις υπερβολὴν τούτου. *aut potius id oportebat appellari, si quid est, quod adhuc sit facidius et execrabilius, quam turpe.* 362, 5. σκοπεῖτε δὲ, πρὸς ὅσης κακίας υπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει. 468, 11. τοσαύτας υπερβολὰς δωρεῶν, αἷς ἀντεμποιεῖ, παρέσχεται. 500, 10. ἐστὶ δὲ υπερβολὴ τῶν

μετὰ ταῦτα, ἂ μῆλλον λέγειν. 519, 24. τοὺς δ' ἀπογόνοντας καὶ ταύτην τὴν υπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γε τὸ σῶμα ὑβριζόμενον δεδωκέναι. 539, 4. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρασ ἂν φήτε τις εἶναι κακίας, καὶ τίνα υπερβολὴν ἀναδείξει καὶ ἄμότητος καὶ ὕβρεως. 550, 12. τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἔχον ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. *tam spurcum, ut supra nil possit cogitari.* 553, 12. τίς εὖν υπερβολὴ [scil. πονηρίας]; τίς ὁμοία τῇ τούτου γέγονεν, ἢ γένοιτ' ἂν πονηρία; 554, 26. τοσαύτην υπερβολὴν ἐπωπόησάτο ἐκείνων τῆς αὐτοῦ βδελυρίας, *id est, ἐκείνους υπερέβαλε τῇ αὐτοῦ βδελυρίᾳ, illorum fœditate sua vitæ, vel pone se reliquit.* 609, 8. 751, 18. θεωρεῖτε τὰς υπερβολὰς ὧν αὐτὸς περὶ αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐγραψεν ἐπαίνων. 673, 15. τοσαύτην υπερβολὴν πεποιθῆνται τῆς αὐτῶν αἰσχυροκερδείας. *in turpitudine cupiditatis ita modum excesserunt.* 687, 21. δεινῶν γὰρ ὄντων, οὐμειν ὄν ἔχονταν υπερβολὴν. *quamquam sunt gravia et indigna, tamen intra modum.* 786, 26. ταῦτ' οὐχ υπερβολὴ δεινῆς αἰσχυροκερδείας; τί οὖν ποτ' ἐστὶ τὸ δεινόν, εἰ μὴ ταῦτα δόξει, τηλικαῦτας ὑπερβολὰς ἔχοντα; 825, 21. τίνας οὕτοι λοισσοασιν υπερβολὰς εἰπεῖν. 833, ult. εἰς τοσαύτην υπερβολὴν τόλμης ἐληλύθασιν. 1025, 14. τοῦτο γὰρ ἐστὶν υπερβολὴ. 1333, 16. μεγάλην μὲν εὖν ἴσως δόξομεν υπερβολὴν λέγειν. 1396, 14. μὴ καθ' υπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὑπὲρ σοῦ διαλέγεσθαι δόξω, *id est, μὴ δόξω περὶ σοῦ λέγειν υπερβάλλοντα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.* 1411, 14. τὴν ἴσῃν υπερβολὴν τῆς σπουδῆς καὶ φιλονεκίας ἐν τοῖς πράγμασι πάντ' ἄνδρα παρασχέσθαι δεῖ. 1440, 3. *Etymol. M. p.* 778, 36. υπερβολὴν τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρδειον. ὡς Δημησθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου.

υπεργέλοιον ἦν τὸ πρᾶγμα. 406, ult.

υπέρδεινος] τὸ πρᾶγμα μοι εἰς ὑπέρδεινον περιέστη. 551, 2.

υπερδιατείνεσθαι] *ultra modum contendere.* 501, 3. 770, 4.

υπερεκπλήττεσθαι τινα. *aliquem ultra modum revereri et magnificare.* 19, 16.

υπέρευ πεπολίτευμαι. 228, 17.

υπερέχειν] ἐπειδὴν δὲ ἡ θάλαττα ὑπέρσχη, *maris æstus humanam omnem vim et artem superet, μάταιος ἡ σπουδὴ.* 128, 25. οὐδεὶς ὑπέριχε τῶν πολλῶν. *nemo plebeiis præstabat.* 689, 10.

υπερημερία] *der Verfall, oder Verlauf des Zahlungstages, wenn man ihn ohne Abtrag verstreichen lisset, wodurch der Gläubiger Recht bekommt, sich an die Person, oder an das Vermögen des Schuldners zu halten [the expiration of the day of payment, when it is suffered to pass over without a settlement, whereby the creditor acquires a right of seizing upon the person or goods of the debtor].* *Simile jus illi, quod majores nostri*

- olim usurpabant, Einritt, et Einlager [the taking possession of the creditor's house, et entering upon it], et usitato hodie, die Hilfe einem thun [to take one in execution], item extremus dies spatii debitori a creditore indulti ad nomen diluendum. forte sic appellabatur, quia dies unus indultus, ein Tag Nachsicht [a day's grace] ad τὴν ἡμέραν, dem Zahlungstage [to the day of payment], addebatur. μελλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας. 1154, 9. ἐδεύμην αὐτοῦ ἀναβαλεῖσθαι τὴν ὑπερημερίαν, den Zahlungstag verlängern, oder weiter hinaus setzen [to give a longer day, or to put off the day of payment], ἕως ἂν τὴν καὺν ἀποστείλω. 1154, 17. et 21. οἰκέρην, ὃν ἔλαβει κατὰ τὴν ὑπερημερίαν ἐκ τῶν Ἀφόβου. quem servum ex Aphobi substantia mihi servam, seu vindicaram, pro pignore, propterea quod pecunia ex multa mihi debita ad diem soluta non esset. 871, 11. ἐνεβάτευσιν εἰς τὴν καὺν, εἰληφότες τῇ ὑπερημερίᾳ [id est, εἰληφότες αὐτὴν ἐπὶ τῇ ὑπερημερίᾳ, weil sie sich des Schiffes, nach dem Rechte der Verfallzeit, bemächtigt hatten [because they had made themselves masters of the ship according to the right of creditors, when a debtor does not keep his day], aut εἰληφότες αὐτὸν ἔνοχον τῇ ὑπερημερίᾳ, quia Apatarium comprehenderant obnoxium poenæ non soluti debiti die statuta]. 894, 8. ὡς δὲ ἀμολόγησέ μοι [scil. ὅτι ἀναβαλεῖται τὴν ὑπερημερίαν] καὶ ἀνεβάλετο τὴν ὑπερημερίαν. quod non solum pollicitus mihi fuerit de die præstandæ solutionis differenda, sed etiam reapse eam distulerit. 1162, 27.
- ὑπερήμερος] qui æs mutuum, qua die solvere debebat, ea aut non potuit, aut insuper habuit solvere. 518, 2. δίκην ἀφληκτότων καὶ ὑπερημέρων ὄντων. 927, 1. ὑπερήμερον δὲ με οὐκ ᾔμην δεῖν εἶναι. 1159, 3. num significat, non existimabam, me ideo plus debere, quia stata die multam non dependissem? μήτε λαμβάνειν ἕτερον ἑτέρου, μηδὲ τῶν ὑπερημέρων ὄντων. 518, 2. λαβὼν δὲ ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, οὐδενὸς ποιήσάμην τῶν τούτου. quamquam bona ejus adhuc teneo, que possessum ivi; vel, manucepi ideo, quod stata die mihi non satisfeceret, nihil tamen eorum adhucdum usurpavi. 540, 23. οὐδεὶς δὲ πᾶποτε ἔτι πιναρὸς οἶδε ὑπερήμερον εἰσέπραξεν, ὡς πὺ τοὺς ὑφείλυτας τοὺς τίκους. 1123, 4.
- ὑπερηφανία] τὴν ἀσέλγειαν καὶ τὴν υπερηφανίαν τοῦ βίου. 559, 17. τοσαύτης υπερηφανίας καὶ ὑπεροφίας πάντων ἀνθρώπων μεστός. 577, 16.
- ὑπερήφανος] λόγον ὑπερήφανον, ὡς φασι, λέγει. 42, 27. τὰς ἰδίας οἰκίας κατεσκευάκασιν, οὐ μόνον τῶν πολλῶν υπερηφανωτέρως. 175,
10. ὑπερηφάνως κέχρηται τῷ λόγῳ. 311, 16. πρᾶναι ἔργα ὑπερήφανα. 423, 3.
- ὑπερθεοῦν] saltu superare. ἰψήλων δ' ὑπέρ ἔρκος ὑπέρθερον. 422, 24.
- ὑπεριδεῖν τοὺς ἔρκους. 153, 4. 289, 4. ὑπεριδεῖν ἅπαντα τὰ πρῶτα τοσοῦτον. adeo nil pensi habuit. 702, 27.
- ὑπερκολακεῖν. 391, 19.
- ὑπέρολαμπρον ὀλοῦζειν. 313, 22.
- ὑπερμεγέθης] διὰ τὰς τῶν προτέρων εὐεργεσίας, οὐσας ὑπερμεγέθεις. 330, 12. ὑπερμεγέθεις μηδὲν τὴν πόλιν βλάπτειν. 684, 4. ὑπερμεγέθεις ψεύδος ἐφέυσατο. 1059, 2.
- ὑπέρογκος δύναμις. 46, 16.
- ὑπεροπτικός] ὑπεροπτικώτατος, 218, pen.
- ὑπερορία] solum omne peregrinum extra Atticam. ἀποδημίας τινὸς εἰς τὴν ὑπερορίαν συμβάσης. 1086, 11.
- ὑπεροφία πάντων ἀνθρώπων. 577, 17.
- ὑπερπαίειν] pro υπερβαίνειν. ἢ σὺ τοσοῦτον ὑπερπαιστικῶς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πλούτω. 1217, 18.
- ὑπερπαιδῶν] ὑπερπαιδῆκε πάντα τὰ νόμιμα. 644, 16.
- ὑπέρογκος] ἔλαιον ὑπέρογκου ἐρίγνυτο. 1073, pen. ὑπέρογκον ἀργύριον ἔλαδον. 1073, ult.
- ὑπερτείνειν] excellere, superare. ἕς [quam formam oris] οὐδὲ ἄ τεχνη πεποιήται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς, δύναται ὑπερτείνειν. 1406, 2. Simile ductum de sagittis ab hoc longius, vel ulterius, vel altius adactis, quam alter adegit.
- ὑπερφυῆς] δεινὸν ὡς ἀληθῶς καὶ ὑπερφυῆς. 543, 2. ὑπερφυῆς καὶ οὐδὲν ἐώρων ἡμᾶς πεισομένους. 683, 19.
- ὑπέρχεσθαι ἡμᾶς καὶ θεραπεῖν, adulari, blandiri, officiis promereri. 623, 22. 1369, 20.
- ὑπέρχως γέγονε. nimis oneratus fuit ære alieno, ut reddere nequiret. 821, 14.
- ὑπεύθυνος] τοσοῦτου δέω λέγειν, ὡς οὐκ εἰμι ὑπεύθυνος, — ὡς δ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογᾷ. 263, 24. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν διδωσιν οὐ σύμβουλος τοῖς πεισοθείσιν, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ. 291, 19. 1403, 13. τοῖς δούλοις ἀπάντων τῶν ἀδικημάτων ἐστὶν ὑπεύθυνος. sie müssen mit ihrem Leibe büßen, dafür haften [they must pay for it, answer for it, with their bodies]. 610, 5. οὐδ' ἀρχὴν καταστήσω, ὡς τ' ἄρχειν ὑπεύθυνον ἀρχῆς ἑτέρας ὄντα. 747, 1. ὑπεύθυνον ἐλάμβανον. ea conditione testem hunc admissem, ut, de quibus testoretur, ea is periculo suo præstaret. 1105, 16. εἰ δὲ μὴ προήδεις, sin autem haud præsciebas, τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς ἄλλοις, eadem teneris cum reliquis culpa ignorantia, de eadem insectia postulari potes. 293, pen. ὡς προκλησέως ἐστὶν ὑπεύθυνος, οὐχὶ μαρτυρίας. 1114, 21.
- ὑπέχειν] præstare, leisten [to perform, render, give], ἐπειδὴ δεῖ λόγον αὐτὸν καὶ δίκην ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων. rationem red-

- dere et pœnas dare. 371, 20. λόγων εὐ-
 ζύνας ὑφέξει. 398, 17. πάντες εἰκότως ἂν
 ὄν λέγουσι δίκην ὑπέχουσιν. 398, 19. πάντα
 τὰ ἐκ τῶν νόμων [scil. ἀναγκαία, vel
 προσταττόμενα] ὑπέχειν ἄμην δεῖν. 408,
 4. σὺ δ' ἐκεῖ προτείνεις [scil. τὴν χεῖρα],
 ibi, in legatione, in Macedonia, cum
 pretendisses manus, ad accipiendum
 munera, καὶ ὑποσχῶν, et dantis manu
 tuam subjecisses, quo munera sua in
 tuam inderet, καὶ καταισχύνας τούτους,
 cujus facti turpitudine tu hos, cives-
 tuos, coinquinasti, infamasti, ἐνθάδε σε-
 μνολογῆ. 421, 19. δόντα λόγον καὶ ὑπο-
 σχόντα κρίσιν. dando rationem, et judi-
 cium de se tolerando. 555. 22. οὐ δίκην
 ὑπέχειν, ἀλλὰ συγγνώμης τυχεῖν δίκαιός
 εἰμι. 637, 23. τὴν δ' ἐπὶ τῷ προτέρῳ φόνο
 δίκην ὑπέχειν. tolerat, luit. 646, 14.
- ὑπηρεσία] ministerium, sedulitas alterius
 studii inserviendi, eoque illum sibi de-
 vinciendi. τσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι,
 καὶ ὅλας ὑπηρεσίας τινὲς ἐφ' ἡμᾶς εἰσὶ κα-
 τεσκευασμένοι. 1458, 18. b) ministri
 navales, diversi et a nautis, vel remigi-
 bus, et a militibus classariis, cujus-
 modi sunt fabri, coqui etc. ὑπηρεσίαν
 κρατίστην ἔμισθωσάμην, id est. ὑπηρετάς
 κρατίστους. 1208, 20. ὑπηρεσία, ἐπιβάται,
 et ναῦται, ut diversi, copulantur. 1214,
 23. 1216, 13. 1217, 3.
- ὑπηρετεῖν] ὑπηρετήσεν αὐτοῖς τοῦτο. operam
 illis hac in re præstitit, vel potius hoc
 illis consilium administravit, vel sup-
 pedavit, suggestit. 841, 3. οὐ περὶ
 πλείονος ἐποίησατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρη-
 μάτων μᾶλλον, ἢ οὐ Τιμοθέω ὑπηρετεῖν.
 1185, 17. ὅσα τοῖς ἐφ' ἡμῶν ἀρνηθεῖσιν
 ὑπηρετοῦντες ἐποιοῦν. 1473, pen. οὐδὲ ὑπηρε-
 τεῖται αὐτῇ, ἂ ἐβούλετο. nicht alles hergab,
 verschaffte, was sie verlangte [did not
 supply, provide, all that she desired].
 1356, 26. ὑπηρετεῖν τοῖς χρημαίοις εἰς
 ἀπάσας ἡδονάς. 1382, 11.
- ὑπηρετής] ἐν ὑπηρετοῦ καὶ προσδίκης μέρεσι.
 37, 4. 175, 18. οἱ καδ' ἡμῶν τῷ Μακε-
 δόνι ὑπηρεταί. 216, 17. τότε μὲν ὁ δῆμος
 δεσπότης ἦν τῶν πολιτευομένων, νῦν δὲ ὑπηρε-
 τήτης ἐστίν. 690, 11. εἰς ὑπηρετοῦ σχήμα
 καὶ τάξιν ἢ πόλιν προελήλυθε. 690, 21.
 ὑπηρετῆν παρὰ τῆς ἀρχῆς λαβῶν. 1149,
 25. ὑπηρεταί, ἐπιβάται, εἰναῦται, ut di-
 versi, copulantur. 1209, 11. ἐτ 14. ὑπηρε-
 τείται καὶ συνεργοὶ πάντες οὗτο Κλεομένης,
 1285, 2.
- ὑπηρετικός] ἕως τριῶν πλείονα καὶ ὑπηρετικῶ
 ἢ λειτουργία ἔστω. 262, 6. ubi πλοῖον
 subauditur. ein Bot [a boat]. lembus,
 linter, navicula ad peragenda cita quæ-
 dam, subitanea, et minuta negotia, vel
 ministeria, quasi dicas navicula mini-
 sterialis. ἀφικνύεται ἐκ Μεθάνης ὑπηρετι-
 κὸν [scil. πλοῖον] εἰς Θάσον, ἄγον ἄνδρα
 καὶ ἐπιστολὰς etc. 1220, ult.
- ὑπιδεῖν] ὑπίδοισθε καὶ φυλάξαισθε. 622, 4.
 ὑπισχεῖσθαι] sese ferre, jactare, profiteri
 aliquid, qui minus sit. εἰ τοιούτος ἐστίν,
 οἷος ὑπισχεῖται, scil. εἶναι. 784, 3. εὐ-
 νοϊαν, ἢ πρὸς τὸν δῆμον ἔχειν ὑπισχεῖται.
 790, 12. ὑπισχόμεν χορηγήσειν, μισθὸς
 ἄλλου ὑπισχυομένου, citat Schol. Her-
 mog. p. 384.
- ὑπνος] τοσοῦτον ὑπνον καὶ λήθην ἅπαντας
 ἔχειν. 320, 5.
- ὑπὸ] ὅτι φυλάξομεν, οὐδὲν ἐστὶν ὑπὸ τοῦ
 πολέμου λοιπόν. per, ob bellum. 25, 25.
 ἂν δ' ὑπὸ πνευμάτων μὴ δυνάμεθα. ob
 ventos adversos. 94, 4. τοὺς ἐχθροὺς,
 οὓς οὐκ ἐστὶν ὑπὸ τοῖς νόμοις λαβεῖν. die
 nach unsern Rechten wenig fragen [who
 have little concern with our laws]. quos
 capere atque tenere constrictos legum
 nostrarum vinculis haud licet. 97, 4.
 ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσρηγορίᾳ ἐστὶν οὐδεὶς. 630,
 1. ἀλλ' ὑπὸ τῶν λειτουργιῶν, ob munera
 edenda, καὶ τῶν εισφορῶν, καὶ τῆς πρὸς
 ἡμᾶς φιλοτιμίας, τὰ μὲν ἐνέχυρα κείται
 αὐτῶν [supellectilis mense domesticæ] τὰ
 δὲ πέπρατα. 1155, 22.
- ὑποβάλλειν] ἢ δὲ δοκοῦσα [putatilia, opinata
 mater Midae] καὶ ὑποβαλομένη τούτων.
 quæ eum sibi supponit pro filio, qui
 alterius esset. 563, 5. τοιαῦθ' ὑποβάλ-
 λειν αὐτῷ. ejusmodi voces oportet vos
 ei opponere, sic occurrere. 580, 6.
 1060, 9. 1203, 10. πᾶς γὰρ ἂν τις ὑπο-
 βάλοι τιν ἄφιν. oculis subjicial, spec-
 tandam proponat. 1405, ult.
- ὑπογράφειν] præscribere, in principio legis
 scribere. 639, 10. ὑπογράφας. in scripto
 suo cum præmisset hæc. 973, 14,
 ἐπέισθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολὰς.
 1484, 17.
- ὑπόγυος] τὰ δ' ὑπογύτατα. recentissime.
 161, ult. ὑπογύων τῶν χρόνων ὄντων. 841,
 6. τῷ ὑπογύτερον εἶναι τοῖς χρόνοις οὕτω
 μεμυθολογῆται. 1391, 21. ὑπογυτέροις
 ἔχοντας παραδείγμασι χρεῖσθαι. 1415, 5.
 οὕτως ὑπογύου καὶ τῆς Λυκούργου πολιτείας
 καὶ τῆς τελευταίας γενομένης. 1479, 22.
- ὑποδεῖν] ἀπλᾶς ὑποδέδεται. 1267, 23.
- ὑποδέχεσθαι τῶν φευγόντων οὐδένα ἑῷσιν οἱ
 νόμοι, ἢ ἐν τοῖς αὐτοῖς κεινύουσιν ἐνέχεσθαι
 τὸν ὑποδέχοντα τοὺς φεύγοντας. 1222, 3.
 ὑποδέχεσθαι φρουράν. 1334, 21. εἰς ἣν
 [arcem] οἱ περὶ Κριτίαν ἔμελλον τοὺς Λα-
 κεδαιμονίους ὑποδέχεσθαι. 1343, 9.
- ὑπόδικος ἔστω τῷ παθόντι. tenetur coram
 judice ei, quem læserit, de injuria sa-
 tisfacere, rationem ejus reddere. 518,
 3. ὑπόδικος τῆς ἐγγύης ἦν. 902, 3. φόνου
 καὶ τῶν δειωτάτων ἦν ἂν ὑπόδικος. 1264,
 19. μάρτυρας ὑπόδικους παρέσχημαι. re-
 spondere et approbare testimonii sui
 veritatem obnoxios. 1024, 16. ὁ μὲν
 νόμος ὑπόδικον ποιεῖ. edicit, ei necesse
 fore, factum suum approbare. 976, ult.
 ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον αὐτὸν ἐποιοῦν κατ'

ἀδελφοῦ. 849, 20.
 ἰποδοχῆ] idem quod ὑπέληψις, opinio, suspicio, ex aliqua re factove collecta, ut inde necessario consequens. εἰς ἰποδοχὴν τοῦ μηδ' ἀμφισβητῆσαι ὑμᾶς, ut inde intelligatur, vel colligatur, vos nil queri. 80, 1. quasi dicas, ad subsumtionem. ἐργολαβοῦσι καὶ ἡμῶν εἰς ἰποδοχὴν [id est, προσδοκίαν] πρᾶγματων, ὧν διαφύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμὸς. 1482, 25.
 ἰποδέσθαι] sich vorunter verkriechen, verstecken [to creep under, conceal one's self under]. ἰποδοίκοιτο ὑπὸ κλίνην. 609, 15. ὑποδύεσθαι τὴν διὰ τοῦ ἠφισματος αἰτίαν, obnoxium sese reddere criminationi. 624, 19. πῶς ἐν τοῦδ' ὑπέδου; in hanc latebram sese abdidit, hanc larvam subiit: vel, hanc objectionem elusit, devitavit, subterfugit? 749, 4. παρὰ ταῦτα ἰποδύρ. his non obstantibus, tamen crepis, clam effugis. dukriechest, und schleichest dich darneben weg und durch [you creep, steal off, through all this]. 778, 20.
 ἰπόδεισις] summa rei, meta, id quod in re maxime spectatur, et ad quod præcipue contenditur. Endzweck, Absicht [the end, object, view]. item argumentum, id, de quo agitur. num est e Demosthene, quod Schol. Hermogenis mstos (p. 5. cfm.) citat ad librum περὶ δεινότητος: ἔμελλον ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποδείσεις. τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποδείσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι. 21, 7. ὑπόδεισις, περὶ ἧς βουλευέσθε, οὐχὶ τὴν οὖσαν παραίστανται. 28, 8. ἐξίστιτε τῆς ὑποδείσεως, ἐφ' ἧς εἰ παρήγοι ὑμᾶς κατέλιπον. descivistis, discissistis ab illis [vulgo sic dictis] principiis, regulis et præceptis sentiendi atque agendi, quæ vestri majores vobis reliquerant. 143, 14. præcepta palmaria, quibus, tanquam fundamentis quibusdam, aliæ inde consequentes sententiæ superstruuntur. τοιαύτας ὑποδείσεις μεμημημένοι. 1082, 20. ἰπόδεισις [instituto, natura et finis] τῆς ὅλης πολιτείας. 1397, 14. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγῶν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως [a causa iurisperita], ἠγγίζοντι πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελέμενος. 416, 25.
 ἰποθήκη] hypotheca, pignus, res oppignegrata. τοῖς δαιισταῖς εὐ παρεσχόντα τὰς ὑποθήκας. 922, 5.
 ἰπκατακλίειν] ἰπκατακλιόμενοι, vi necessitatis cedentes, invitati et coacti, ἐπιθετὴς ὅλαις ἠττάσθαι ἐνμίζον. 127, 21.
 ἰπκείσθαι] propositus sive oculis, sive menti esse, in conspectu, in medio esse. τὰλλα τότε δεύτερα ἢ τῶν ἰπκείμένων προσδοκίῶν καὶ τῶν ἠλπίδων. 348, 22. ὅς δούῖν ἰπκείμενοι [id est, προκειμ.] ὄνομάτων. 631, 18. καὶ γὰρ ἐνταῦθ' ἰπκείται — hoc in foro certaturis proposita sunt

istæc præstanda. 643, 29. παρ' ἡμῖν ὀργὴ μεγάλη καὶ τιμωρία ὑπὸκειται τοῖς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦσι. manet eos. 913, 6. præsuppositum et inflixum menti esse tanquam scitum certum ratumque. τοῦτ' ὑποκείσθαι τῇ γνώμῃ. 179, 6. καὶ μὴν ὑποκείμενόν τούτων, ὥσπερ προσήκει. 1488, 1. b) oppositus, h. e. oppigneratus esse. κλισιοποιὸς τετταράκοντα μῶν ὑποκείμενους. 816, 10. εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δαιείσασιν. 841, 19. ἐὰν δὲ μὴ ἀποδῶσιν [debitores] ἐν τῷ συγκειμένῳ χρόνῳ, τὰ ὑποκείμενα τοῖς δαιείσασιν ἐξέστω ἰποδεῖναι [scil. aliis.] ἢ ἀποδοῦναι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς. 926, 23. ὑπέκειτο ἡ ἄλλη οὐσία ἐπὶ τῶ μῶν. 1187, 23. ὑποκείμενον αὐτῶ τῶν ξύλων τοῦ ναύλου, die Stämme Holz waren ihm für die vorgestreckte Fracht des Holzes verpfundet! [the timber was pledged to him for the advanced freight of the wood.] 1194, 17. τὴν ναῦν τὴν ὑποκείμενὴν ἡμῶν. 1283, ult.
 ἰποκρίζεσθαι] rem turpem molli et honesto vocabulo velut amicare, incurstare, excusare. 424, 11.
 ἰποκρίεσθαι] histrionem agere, rem minutam vanamve et nibili verbis declamatoriis et circulatoria garrulitate exaggerare. 230, 7. ἰποκρίνῃ μὲν δεδωκέαι, simulas quidem, φαίνη δ' οὐ δεδωκώς, at constat, te nil dedisse. 873, 3. μετὰ παρήρησις διαλεχθῆναι μηδὲν ὑποκρινόμενον. 415, 2.
 ἰποκριτὴς ἄριστος. 329, 25. μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ἐκείνοις ἰποκριταῖς. 314, 11.
 ἰπολαμβάνειν] τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ἐλάττω τῆς ἰπικλημμένης παρὰ τοῖς ἀκούουσι φαίνεσθαι ποιῶσιν. opinata. 178, 8. 1423, 7. πολὺ τᾶναντία, ἢ προσήκειν, ἰπικλημμένον. de quo multo secius existimatur, atque oportebat. 623, 5. b) occurrere, regerere, opponere aliquid alterius causationibus, item asserre aliquid pro objectione, 594, 21. 596, 14. 600, 20. et 23. 638, 17.
 ἰπολείπειν] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔσ' ἡμῖν ὑπολείπεται. 10, pen. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος εαυτῶ ἅμα μὲν ἠεστάνην, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφορῶν. er liess sich eine Auskunst, Ausflucht offen [left open to himself an expedient, an evasion]. reservabit sibi perfugium. 301, 22. ὑπελείπειτο ταύτην εἰς τὸν ὕστερον λόγον. 836, 6. ὑπολειφθεῖς τοῦ στόλου. cum postremus veniret, a classe se junctus, a qua sponte sua retro remanserat. 569, 3.
 ἰπόληψις] v. Stobæi locum sub v. διαβολή.
 ἰπολογίζεσθαι] in Betrachtung ziehen [to take into consideration]. οὔτε μηχανοκλήτετε, οὔτε ἰπολογισθε. 259, 7. οὐδένα κινδύνον ἐκίχσας ἔθιν, οὐδ' ἰπολογισάμενος.

294, 5. ὑπολογισάμενον μήθ' ἡλικίαν, μήθ' ἄλλο μηδέν. 1322, 6. οὔτε τὴν ἀφροσύνην ὑπολογισάμενος, οὔδ' ὅτι —. 380, 5.

ὑπόλογος] substantive, ratio, consideratio. *Bedenken, Betrachtung, Erwegung* [consideration, regard]. μηδένά τούτων ποιεῖται ὑπόλογος. 790, 9. b) Adjective. μηδέν ὑπόλογον εἶναι. in census non venire, rationem ejas nullam haberi. 959, 7. νῦν δὲ τούτων οὐδεμίαν ὄρω τῶν σκήψων ὑπόλογον οὔσαν. 1329, 4.

ὑπόλοιπος] ὑπόλοιπον ἀγῶνα τῶν φεδομαρτυριῶν ταῖς δίκαις ἀποδιδόντες οἱ νόμοι. reliquum faciunt legis victis in judicio certamen de falso dicto testimonio. 1139, 2. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. id quod unum adhuc vobis superest faciendum. 1168, 1.

ὑπομένειν] πρὸς τοὺς θρασέως ὑπομένειν ὀτιοῦν οἰομένους δεῖν. 63, 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νῆ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομένειν. cum invictus restitisset, neque cessisset, neque precibus, neque gratiâ officiiisque aliorum, quid? quod multorum adeo comminationes aspernatus esset. 515, 18. ὑπέμεινεν ἐν τοῖς τέλξεσι. 671, 15. ὑπέμειναν τοὺς νόμους. paruerunt legibus, in earum potestate fuerant, tolerarunt pœnas a legibus constitutas. 742, ult. ὑπομέναντες [in urbe qui rem ausissent] ἐπολιορκούτω. 1380, 5. et 11. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναγίων κίνδυνον εὐερώστως ὑπέμειναν. 1397, 9.

ὑπομιμήσκων] εἶ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέτρακτο πρὸς ἡμᾶς, ὑπομιμήσκων. 257, 24. ὑπομιμήσκων τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ὁμοῖον ἐστὶ τῷ οὐκ εἰδένῳ. 316, 10. τοῦ χάριν δὲ ταῦθ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ἡμᾶς. 348, 26. ὑπομιμήσκω ταῦτα, οὐ νομίζαν χάριν ὀφείλειν ἡμῖν. 1127, 16. τοὺς καιροὺς, ἐφ' ὧν ἕκαστα ἐξηπάτησθε, ὑπομήσω. 399, ult. ἀνάγκη δὲ πρῶτον τοὺς χρόνους ὑπομῆσαι ἡμᾶς. 704, 22.

ὑπόμνημα] ἀλλ' ἵν' ἡμεῖς ἔχητε ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα. 121, 25. τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ὑπομνήμαθ' ὀρεῖσι καθ' ἕκαστον ἡμέραν. 247, 22. ὑπομνήματα. commentarii, libri memoriales. 557, 10. et 18. ὑπομνήματα [monumenta] τῶν ἔργων ἦσαν οἱ στέφανοι. 616, 21. ὑπομνήματα πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων καταλιπότες. 690, 20. Sudelbücher der Kaufleute [memoranda for merchants]. 837, 17. ὑπομνήματα γράφειν εἰδώσαν οἱ τραπεζίται, die Banquiers lassen von ihren Bancobedienten, oder Gehülffen, Nebenbücher halten [the bankers make their clerks or assistants keep registers, record-books], ὧν τε διδάσκει χρημάτων —. 1186, 7. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράφω. er gab dem Buchhalter Ordre, in das Handlungsbuch eine Note, Nebenanmerkung einzutragen [he gave the book-keeper orders to enter a note, a by-note, into the ledger].

appendicem ad nomen in tabulis scriptum, subnotationem. 1193, 3. ὑπομνήματα πολλὰ λαμβάνουσα ἐν οἷς συνήθει τούτοις ἀρίστοι οὔσι. 1393, ult. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἐαυτῶν ἀγνοσίας ὑπομνήματα ἔχουσι. 1412, 8. τούτων ὑπόμνημα τῶν ἐαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα πᾶσιν εἶναι. monumentum, unde dedecora ipsius omnia spectanti cuique atque occurrenti in mentem veniant. 1489, 18.

ὑπόμνησθαι] idem est atque πρόμνησθαι, h. e. ante litis contestationem jurare, den *Voreyd thun, den Eyd für Gefährde* [to take the previous oath, the oath that he was taking no unfair advantage of his opponent]. ἠντιδίδει καὶ ὑπαμύνητο, ὡς ἦν Βιωτός. 1006, 3. b) per alium, delegatum, ad iudices absentiam sui a foro, propter valetudinis, aut itineris necessitatem, jurato excusare. οὐ παραγραφόμενον ἑμοῦ, οὐδ' ὑπομνησμένου. 1151, 2. ὑπαμωσάμεθα τουτονί' Ὀλ. ἀπέιναι δημοσίᾳ στρατευόμενον. 1174, 6. ὑπομωθέντος δὲ τούτου. quæ excusatio absentie actoris cum esset jurejurando confirmata. 1174, 8. ἀνθυπαμωθέντων οἱ ἀντιδίκιοι. adversarii nostram absentie excusationem alio jurejurando interposito debilitatum ibant. 1174, 8. ὑπαμωσάτο τις τὸν Δημοσθένην, juratus absentiam Demosthenis ceu legitimam excusabat, ὡς νοσοῦντα, τὸν περιρῶντα καὶ λοιδορούμενον Αἰσχίνην. 1336, 9. ὑπόνοιαι πλασταὶ καὶ προφάσεις ἀδικοῖ. 1178, 2.

ὑποπίπτειν] ἴσα βαίμων ἡμῖν, ὑποπεπτωκῶς ἐκείνω, ἐβάδιζεν. ob er gleich mit einem ieden von euch allen in gleichem Schritte geht, so gieng er doch, wenn er mit dem Aristolochu gieng, aus Ehrerbietung, immer einen halben Schritt hinter ihm her, ob Aristolochus gleich nur eine Canaille von einem Geldmäkler war [although, if he were walking with any one of you, he would take equal steps, yet in walking with Aristolochus, out of respect, he always kept himself half a step behind him, although Aristolochus is but a petty low-lived money-broker]. 1120, 22. ὑποπίπτει δὲ τοῖς τοιοῦτοις ἐξελοντής. er schmieget sich, wirft sich gegen sie weg, tritt ihnen nach, schmeichelt ihnen [keep time and step, as people do when walking together]. 1121, 9. ὑπέπεσε Καλλιστράτω. in potestatem et prae servitutum se dedit Callistrato, famulatus ei est. 1359, 18.

ὑποποιεῖσθαι] aliquem sibi conciliare, adjungere. 365, 11.

ὑπόπτεισθαι] ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐνὸ μίξε. 276, 23.

ὑπόπτως ἔχειν πρὸς Φίλιππον. 381, pen. ὑπορρεῖν] ἢ δ' ἐφ' ἕκαστου τούτων ἀμαρτία κατὰ μικρὴν ὑπορρέουσα, subrepens, ἀβρῶως γίνεταί. τῇ πόλει βλάβη. 412, 13. b)

- transitive. τοὺς ἐν ἀπάσῃ καθεστῆναι δοκῶντας· δαιμονία ταῦτα ἀμελοῦμένα ὑπέρβει κατὰ μικρὸν. horum neglectus effecit, ut sublaberentur et subsiderent. 472, 1.
- ὑποσκελίζειν καὶ συκοφαντεῖν. 273, 21. ὑποκινῶσπαιτες; καὶ βέβητατες εἰς τὸν βόρβρον. 1259, 11.
- ὑποσπᾶν σπράγματα. stragulas corporibus ipsis incubantibus subtrahere, vi eripere. unter dem Leibe wegreissen [to tear from under their bodies]. 762, 4.
- ὑποστελλεῖν, ὑποστελλέσθαι] vela quasi contrahere, vocem submittere, arrogantiam remittere, ad modestiam delabi, præ metu nolle libere proloqui, brevibus, dissimulare. ὦ μὴν οἶμαί γε δεῖν, τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦνδ', ὑποστελλέσθαι. 14, 4. πάνθ' ἀπλῶς, οὐδὲν ὑποστειλάμενος, πεπαρῆστίσμαι. 54, ult. ἀς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου. 390, 10. 450, 2. τῷ μηδὲν ὑποστειλαμένω πρὸς ἕβριν. qui ad contumeliam alteri adaspergendam nihil sibi reliquum fecit. 537, 7. μηδὲν ὑποστελλόμενον, μηδ' αἰσχρῶνόμενον. 980, 22.
- ὑποστροφή] ὦν ἐξ ὑποστροφῆς. rursus, e contrario. 283, 18.
- ὑπόσχεσις] ἡ μὲν οὖν ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμα ἦδη τὸν ἐλεγχον δώσει. 44, 14.
- ὑποτεινέιν] τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ὑποτεινάν. 171, 24. ὑποτεινέιν ἐλπίδας καὶ ὑποσχεσεις. ostendere. 625, 6.
- ὑποτελεῖν] idem quod simplex, præstare, luere, dependere. ἐράνους ἐκόντα ὑποτελεῖν. 142, 3.
- ὑποτιθεῖναι] proponere, supponere. ὑποθεῖς τὸν ἰδίον κίνδυνον. caput ipse sum periculo eum objecisset. 420, 25. ὑποθίντες τοῦτο τῇ γνώμῃ ἀκούετε. 550, 5. ὑποθίντες πρὸς τὸ αὐτοδραπέυειν τὰς ἐλπίδας. 638, 24. b) opponere pignori, opprignerare. ὁ ὑποθεῖς τῷ πατρὶ τὰνδράπιδά. 821, 12. ὑποθεῖς τὴν οἰκίαν καὶ τὰ μαυτοῦ πάντα. 841, 8. ὑποτιθέασι δὲ ταῦτα, οὐκ ὀφείλοντες ἐπὶ τούτοις ἄλλῃ οἰδεῖν οὐδὲν ἀργύριον. 926, 9. ἐξέστω ὑποθίνειναι καὶ ἀποδίδασθαι. 926, 23. ὑποτίθειν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν. 1188, 2. ὑποθεῖναι αὐτὸν φησι τοῦτο [id est, ἀντὶ τοῦτο] τοῦ ἀργυρίου χαλκῶν. 1190, 19. 1199, pen. οὐκ ἔχον ὑποθεῖναι τὰ ἄξια. 1202, 23. ὑποθεῖς δὲ τὴν οὐσίαν τὴν ἑμαυτοῦ καὶ δανεισάμενος ἀργύριον. 1208, 13. ὑποθεῖς τὸ χωρεῖν θρασυλόχῳ. 1210, 17. In Medîo: supponere, veluti fundamentum ædificio. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθεῖσθαι. 29, 5. ὑπετίμων ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου. 942, 9. b) res fœnebre in pignus credere. Geld auf Pfand vertheilen [to lend on pledge]. εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν; ἀλλὰ τῶν ὑποθεμένων ἐστί. 841, 20. ἐκέλευν αὐτὸν μοι δανείσθαι, ὑποθεμένον τὰ σκεῖη τῆς νεῆς. 1223, 24.
- ὑπουλος] ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὑπουλον. 327, ult.
- ὑποφαίνεῖν] μικρὰν ὑπεφάνητε ἐλπίδα αὐτοῖς. 379, 1.
- ὑποφέρειν] pro simplici. οὐσία οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλόματα δύνασθαι ὑποφέρειν. 1359, 8.
- ὑποχῶς] μηδεμίᾳ ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοῦ ποιῶν [id est, ἐνόχους]. 1315, 12.
- ὑπόχρωσις ἢ ὑπάσα ἢ οὐσία. verschuldet [involved in debt]. 1187, 18. 1225, 10.
- ὑποχωρεῖν] ὑποχωρήσαντες φεύγουσι. 613, pen. οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. 272, 20.
- ὑποψίαν κατὰ τούτων λαθεῖν. 852, 2. ἡμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλείπει τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι. 1286, 15. ὑποψίαν εἶχον ἐν τῷ παρσεκυῶσθαι τούτους. 1305, pen. 1306, 7. 1403, 2.
- ὑπωμοσία] excusatio valetudinis aliusve cuiusdam necessitatis. νόμον καταβαλόντα ἐν ὑπωμοσίᾳ. 260, 24.
- ὑστατος] τοῦ ἰστάτους περὶ τὸν πραγμάτων εἰσόντας ἐν ὁρῇ κωεῖσθε. 14, 1. 1428, 22. τῶν αὐτοῖς πεποιημένων, ὑστατον ἐλθόντα, τὴν δόξαν ἔχειν. 62, 11.
- ὑστεραία] ἐμφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ [subandi ταύτης τῆς ἡμέρας], ἢ ἂν προθῶνται. 1071, 3.
- ὑστερεῖν πολλῶν, excidere, fraudari, cedere, quasi sero venire, opportunitate rei bene gerendæ jam dilapsa, sed tunc ἐπὶ χρέμασι λυμαινομένου τοῖς πρᾶγμασι. 447, 24.
- ὑστερεῖν] ὑστερεῶμεν ἀπάντων. 49, 1. τοῦς δ' ἀποστόλους πάντας ἡμῶν ὑστερεῖν τῶν καιρῶν. 50, 11. τῷ ὑστερεῖν τῶν πάντων τούτων. mihi, cui ista omnia desunt, ab his omnibus deserto. 1341, 7.
- ὑστερος] ὑπελίπετο ταύτην εἰς τὸν ὑστερον λόγον. 836, 6.
- ὑφαιμος, 1157, 2.
- ὑφαιρεῖσθαι] suffurari. 1119, 6. 13. 22. 24.
- ὑφαίρεσις τοῦ γραμματείου. furtiva substractio. 1120, 4.
- ὑφάπτειν τινά. ignem accendere in cuniculo suo, cujus fumo operæ alterius, in proximo meatu metalla fodientes, expellantur. 977, 7.
- ὑφήγησις] demonstratio, doctrina, præitio exempli, præceptio. 277, 19.
- ὑφνωχεῖσθαι] de curru in ordino quodam secundariorum agitato. τῶν μὲν [scil. ζευγῶν] προρημασάντων, τῶν δὲ ὑφνωχομένων. 1409, 24.
- ὑφίστασθαι] audere, periculo se exponere, subire onus, obire negotium, sustinere. πολλοὺς πόνους καὶ κινδύνους μεγάλους ὑποστῆναι. 158, 2. τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν καὶ γράφειν. 327, 26. τοῦτους ἐξαπατᾶν ὑπέστησαν. 363, 6. ἔτ' ἐγὼ χορηγὸς ὑπέστην [scil. κληρωθῆναι, vel ταχθῆναι]. 536, 20. et ult. ὑποστὰς ἂν πᾶν εἰπεῖν καὶ πρᾶξαι. 551, 27.

ὑποστῆναι [scil. ἰμὶ σοὶ γινίσθαι] πρῶ-
τηρα ἤξίωσας. 938, 8. ὑφίστασθαι καὶ
θορυβηθῆναι, sustinere ipso concionis fre-
mitu perturbari, interpellari. 1421, 19.
ὑφορᾶν, ὑφορᾶμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσ-
χεραίνοντες. 240, 13.

Φ.

Φαγέδαινα. 798, 25.

Φαιδρός] οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέροις εὐτυχήμασι
φαιδρός ἐγὼ καὶ γενηθῶς κατὰ τὴν ἀγορὰν
περιερχομαι. 332, 8. τοῖς ἀπλῶς ὡς πε-
φικασί βαδίζουσι καὶ φαιδρός. 1122, 18.

φαίνειν] τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ πάνθ' οὕτως, ὡς
ἐστὶν ἀληθῆ, καὶ φαίνεται. 1267, 10.
οὕτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τοῦ λόγου φαινομένοις
προσθίσθαι. 303, 23. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν
φανῆται καθ' ἑαυτὸν ἐκείνους. nequaquam
illum solum per se, sine adiutore, tale
facinus tam aperte fuisse ausurum. 376,
22. b) indicare magistratui aliquem ve-
tita legibus facientem, e. c. vectigalibus
ærarium fraudantem, merces clam sine
vectigalibus importantem, einen Schmuc-
keler angeben, einen Lorrendrager, der
einen Schleichhandel treibt, Contrebande
Waaren führt, oder den Feinden Contre-
bande Waaren zuführt, oder die Accise
beschummelt [to denounce a smuggler, a
contrabandist, one who pursues a clan-
destine trade, who carries contraband
goods, delivers prohibited commodities to
the enemy, or defrauds the excise]. τοῖς
προαιρουμένοις γράφεσθαι γραφὰς, ἢ φαίνειν.
1323, 15. τὸν νόμον ἀναγνώσεται τὸν περὶ
τῶν φαινόντων, καὶ μὴ ἐπεξίόντων, ἀλλὰ
διαλυομένων, [scil. περὶ τούτους, οὗς ἔφαι-
νον]. 1323, 9. φαίνειν πλοῖον. 1324, 19.
ei 22. ἐξὸν τὰ ἡμίσεια τῶν φαιθέντων λα-
εῖν. 1325, pen. v. art. φανερός.

φαλάγγιον. 798, ult.

φάλαγγ] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὀπλιτῶν ἄγειν.
123, 26.

φάναι] πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι
Λυκοῦργον ἐκρίνετο. multas causas, controver-
sias, e solo Lycurgi verbo disceptaban-
tur, ut, quæ ille censeret, affirmaret, in-
fittaretur, ea rata et vera haberetis, at-
que secundum eum pronunciareris. 1475,
ult. quamvis πάντες γεγράφασι præces-
sisset, p. 650, 13. tamen insequitur φησὶν
(non φασὶν), quia subauditur ἕκαστος
τῶν γεγραφότων.

φανερός] εἰ φανερὸν γίνοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν
τῇ πόλει. 9, 2. τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν
φανερὰν γενημένην τῇ πόλει. 18, 2. ἔν ἐν-
θάδε ἐκείνητο οὐσίαν φανεράν [in fundis et
bonis immobilibus], ταύτην ἐξαργυρίσας,
argento mutata. ins Geld gesetzt, zu
Gelde gemacht [turned into money]. 59,
5. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθῆσομενοι
καταφεύγειν ἐφ' ἡμᾶς. constabat inter

omnes, factu fore necessarium, ut Theba-
ni receptum ad vos haberent. 231, 16.
οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος. 306, 2.
φαίνεσθε ἐκείνη μὲν [reip.] τὰ ἐμὰ φανερὰ
ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάσῃσιν ἀφανῆ.
837, 27. φανερὰ ποιῆσαι ἡμῖν. in con-
spectum nostrum adducere, in medio
proponere. 937, 13. φανεράν οὐσίαν ἐκέ-
κμητο μικράν τινα. 986, 25. φανερὰ τῇ
ψήφῳ ἐψηφίσατο. 1078, 19. προσκληθεῖς
ἀπὸ τῆς οἰκίας' οὐδὲ γὰρ ἦν φανερός [scil.
ἐν τῇ ἀγορᾷ]. nam in foro non compare-
bat. 1190, 4. οὐ γὰρ μοι χρέματα εἶναι
προσδοκᾶτε, ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίστα-
μαι. 1485, 18.

φανερός] ὅσω τὸ φανερός [scil. τι ποιεῖν]
τοῦ λάδρα κρείττον, καὶ τὸ νικῶντας τοῦ
παρακρουσαμένου πράττειν ὀτιοῦν ἐντιμώ-
τερον. 479, 9.

φάραγγ. 793, 6.

φαρμακῶν] insanire, furere a malis poti-
onibus. 1133, 26.

φαρμακείας τινὸς οὗτο ἡμῖν ἀποσχέσθαι
δοκοῦσιν. 1025, 11.

φαρμακίς] τὴν Δημίδα, τὴν φαρμακίδα. 793,
27.

φάρμακον] ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα καὶ
τὰς ἐπωδάς παρὰ τῆς θεραπεύουσας αὐτῆς.
793, pen. ἂν μὴ μανιῶν, ἢ γόργος, ἢ φαρ-
μάκων. 1133, 11.

ὁ φαρμακός] veneficus, der Giftmischer [the
poisoner]. 794, 4.

φαρμακοτρίβης] Farbenreiber [colour-grin-
der]; 1170, ult.

Φασηλίτης] οἱ Φασηλίται οὐδὲν καινὸν διαπράτ-
τονται, ἀλλ' ὅπερ εἰδῶσιν. 923, 1. τῶν
Φασηλιτῶν πλείους εἰσὶν αἱ δίκαι [in foro
Attico sæpius de mala fraude postulante-
tur] ἢ τῶν ἄλλων [scil. ξένων ἐμπορών]
ἀπάντων. 924, 7. unde probum erat
hoc vocabulum. ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν
ὄντων. 931, 22.

φάσις] indicatio, delatio nominis alicujus
apud magistratum de fraude peculatuve
in vectigalibus et mercium importatione
atque exportatione commissa. 793, 16.

φάσιν [scil. τοῦ ἀργυρίου] καὶ ἀπογραφὴν
τοῦ ἀργυρίου εἶναι πρὸς τοὺς ἐπιμελητάς,
licere æs sic præter fas creditum, in
foro curatorum mercatus Attici, φαίνειν,
h. e. nominatim edere, quantum sit, aut
quæ sint merces veritæ (Contrebande
Waaren — contraband goods). 941, 14.

τὴν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν. delationem
navis. 1323, 6.

φαῦλος] τοῦτ' ἐκείνους, ὅπερ ἀληθῆς ὑπάρχει,
φαῦλον φαίνεσθαι. 19, 15. ἐμὲ μὲν φαῦλον
ἠγείσθε, τοῦτον δ' ἀφετε, citat Hermog-
enes p. 315, 3. ex or. de F. L. οὐδὲν γὰρ
φαῦλον ἐρῶ σε. 488, 8. φαῦλος — τάτ-
τεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρόνη-
του. ὡς Δημοσθένους. Etymolog. p. 789,
47. ἐκ φαῦλον αὐτὰ [scil. τὰ πρᾶγματα]

- χρυστά γησίσομαι. 25, 21. οὐ γὰρ, εἰ φαύλαι ἡμῆς χρῆσθ' εἰς τὰ πρᾶγματα πολλαίαι ἀνδράποισ, καὶ τὰ πρᾶγματὰ ἴσθι φαῦλα. 350, 9.
- φαλλότης τῶν στρατηγῶν ἐλυμήνατο τοῖς ὄλοις. 326, pen.
- φαύλας καὶ κακῶς βοηθεῖν. *parce atque segniter, ignave.* 194, 2.
- φειδισθαι] γεωρῶντες καὶ φειδόμενοι. *bey ihrer Landwirthschaft lernen, oder sich genöthiget sehen, knapp und spärlich zu leben, zu Rathe zu halten [in their husbandry to learn, or see themselves compelled, to live sparingly, to be economical].* 753, 21. οὐδὲ ψυχῆς ἐφείσαντο. 1394, 18.
- φεινακίζειν] οὐδεὶς ἴσθι, ὅτιν' οὐ πεφεινάκιεν. 20, 5. αἰσχρὴν ἴσθι φεινακίζειν ἑαυτοῦς. 51, 10. αἰσθόμενος φεινακίζομένην τὴν πόλιν. 73, 1. φεινακίζετε καὶ παρεκρούσθητε. 656, 5. τίς ὁ ταῦτα φεινακίσας, id est, ἐπ' ἀσάτη συμπτώσας. 362, 10. ὦν [id est, τούτων, ᾧ] πεφεινάκιε τὴν πόλιν. 363, pen.
- φεινακισμῶς] τισάτας ἐλπίδας καὶ φεινακισμῶς. 59, 18. φεινακισμοῦ καὶ παρακρούσεως ἐνεκα ῥηησόμενα. 760, pen.
- φέρειν] ferre, perferre, tolerare. φέρειν ὁ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. 258, 23. φέρε δὴ μοι τὴν συμμαχίαν τῶν Φωκίων, *citat Schol. Hermog. p. 388. circa finem, ex orat. de P. L. locus est p. 360, 15.* τοσούτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον οὐ δύνηται φέρειν. 797, 27. ἵνα μὴ δοκῆτε αὐτοῦ πρᾶξαι ἐπὶ τοῖς γινομένοις φέρειν. 1339, 20. εὐχόμεθα μὲν ὡς ἐγνημονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. 1486, 2. b) ferre culpam criminis, auf-ferre. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτῃν ἐφερον τοῦ φεινακισμοῦ. *imputabatur ipsis primum inpostura principium.* 371, 16. c) afferre, in medio proponere, representare, ut *aes, dependere. ἐμφανῆς μὲν [τὰς συνθήκας puta] οὐδέπω καὶ τίμηρον ἐνένοχε.* 898, 4. οἱ γὰρ ἄλλοι τραπέζιται μίσθωσιν οὐ φέροντες. 960, 8. εἰ ἡ μὲν ἐμὴ μήτις μὴ ἔν ἐγγυητῇ, μηδ' ἡνέγκατο πρῶτα. *secum attulit, intulit in domum.* 1016, 16. εἰ ἡνέγκατε τότε μάστιγα, καὶ ἐπεμαρτύρασθε. 1273, 18. πάντα λόγον μάλλον ἔστιν, καὶ πάσας αἰτίας ὀσειν, [id est, περσεύειν]. 1328, 22. ὦ τίν' ἂν ἀρ-πιστωσαν εἰκόνα ἐνέγκω, σκοπῶν οὐχ ὄρω. 1404, 14. d) perferre, deferre, ut *nuncium, vel conditionem ab alio ad alium. zubringen, hinterbringen, entgegen bringen [to bring to any one, acquainted one with].* τοὺς ἐνεγκόντας τὰς ὑποσχέσεις. *qui a Philippo ad nos pertulerunt, vobis detulerunt.* 72, 22. e) ferre aliquem magistratum, h. e. nomen alicujus edere, proponere plebi, ut idonei, qui honori præficiantur. *vorschlagen, aufwerfen, empfehlen [to propose, recommend]. item creare, nuncupare, ernennen, bestel-*
- len [to name, appoint]. ὀφισυσιν ἡμᾶς οἱ φυλίται [πρὸς τὸ λειτουργεῖν puta], ἂν χορηγῶν, ἢ γυμνασιάρχων, ἢ ἐστιάτορα φέρωσι.* 996, 24. f) ducere, ferre aliquo, de via. τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆποι φέρουσαν. id est, admittentem, intromittentem homines. 1155, 13. g) ἀγειν καὶ φέρειν. *depopulari, deprædari.* 304, 14. 639, 5. h) φέρεσθαι, pro οἰχεσθαι, abire, perire, vel simpliciter ire, vadere, procedere. *ὀλιγῶρας ἡμᾶς ἔχειν καὶ ἔαν ταῦτα φέρεσθαι. sinere vadere, ut vadant.* 106, 12. Φεῖρεφάττιον] *fanum Proserpinæ.* 1259, 5. φεύγειν] fugere, effugere, ut ex acie, e malo. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις τῶν φευγόντων οὐδεὶς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ. 33, 7. κελύει λέγειν, ἔφυγον κωνόν, εὐρον ἀμεινον. 313, 19. e patria aufugere, in exilium ire, vel in exilio versari. *ci d' ὑποχωρήσαντες φεύγουσι.* 613, pen. ὅτι καὶ τοὺς δεῦρο πεφυγότας, si qui huc ad nos receptum habuerint, ἔτεροι ἀποικτενοῦσι. 632, 15. τῷ ἔξεληλυθότων εἰπεῖν, καὶ μὴ, πεφυγότων. 634, 21. κατὰ τὸν κοινὸν ἀπάντων ἀνθρώπων νόμον, ὡς κείνται, τὸν φεύγοντα δέχεσθαι, 648, 23. b) fugere persequente in foro, h. e. reus agi. τὸ τοῦ κεφάλου καλὸν, τὸ μηδὲ μίαν γραφὴν φυγεῖν. *nunquam se majestatis, aut perduellionis postulatum fuisse.* 310, ult. ὁ πολλῶν μὲν φυγῶν, μηδεσώποτε δ' ἐξελεγχθεῖς ἀδικῶν. 311, 1. τὸ φεύγον ψήφισμα. *plebiscitum controversum, de quo nunc certatur, utrum reprobandum, an perferendum sit.* 638, 20. φεύγει ὡς ἐμοῦ ταύτην τὴν δίκην. *hac actione nunc a me reus agitur.* 1184, pen. c) recusare, devitare, detractare, defugere. εἰ δὲ τοῦτο φεύζονται, καὶ μὴ θεολήσουσι ποιεῖν. 498, pen. τοὺς σαφῶς εἰδόντας τὰ ἡμέτερα ἔφυγε μηδὲν διαγνώναι περὶ αὐτῶν. 813, 7. ταῦτα προήρρηται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν, eo quod latitet, *functiones munium publicorum defugiat, καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεισθαι.* 1121, 15. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι. 1481, 7.
- φήμη δ' οὐ τις πάμπαν ἀπόλλυται. 417, 2. φημίξειν] ἦντινα λαοὶ πολλοὶ φημίξωσι. *homines multi crebris sermonibus inter se jacent.* 417, 3.
- φθάνειν] prævenire. οὐδὲν προτερέησετε, *ihn werdet mir keinen andern Rang ablaufen, als diesen [you will gain no other start of me],* ἔξω τοῦ ἐφθακίαι ἀδικούντες, quam ut in injuriis inferendis me præveniat, priores mihi eas inferatis, quas ego postmodum ulciscar. 239, 9. ὀργῇ καὶ τρίπου προσητεία φθῆσας τὴν λογισμῶν. *iracondia et reliqua, solita morum temeritate, cum occupasset, h. e. exclusisset sedatam meditationem rei, quam ageret.* 526, 17. 527, 16. οὐ γὰρ ἔφθω Θεῖομοπος τὴν ἐπιδικασίαν

- ποιησάμενος — καὶ ἐνεδείξατο, ὅτι — vix perfecerat Theopompus, ut hereditas sibi adjudicaretur, cum statim proderet. 1073, 20. οὐ γὰρ ἔφηθ' μοι συμβάσα ἡ ἀτυχία, καὶ εὐθὺς ἐπεχειρήσαν διαφορῆσαι τάνδοθεν. vix enim ictus fueram hoc infortunio, quum hi statim conarentur suppellectilem domesticam differre. 1319, 9. quamquam in hoc postremo pari exemplorum (e p. 1073. et 1319.) φθάειν accipi quoque potest pro pervenire. Cum pervenisset Theopompus eo, ut auferret hereditatem iudicum sententia sibi addictam. — cum infortunio eo pervenisset, ut mihi eveniret. Præstat tamen in utroque loco notio præveniendi, scil. studium et contentione impediendi. b) effugere. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεύον. vix effugiat multitudo plebis, quominus hisce belluis serviat. 745, 4. οὐκ ἂν φθάνοι κατακοπτόμενοι. non facile effugiat, quominus concidatur, h. e. quo citius concidetur, hoc melius. 782, 16.
- φθέγγεσθαι μέγιστον ἀπάντων. 405, 15. et pen. φθεγγόμενον μείζον οὐδενός. 406, 1. φαίλων. 408, 18. τνικαῦτα ὡς καλὸν φθεγγόμενον προσέχετε. 449, 24. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται καὶ βακτηρίαν φορεῖ. 981, 25.
- φθίρειν] οὐδὲν δέονται — φθίρεσθαι καὶ καθ' ἐκάστην κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτοῦ. contabescere, absumi molestiis. 154, pen. δεινὴ τις εἰσι φθίρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους. cum contentione, quasi certatum, concurrere, ruere, ferri ad divites, ad horum divitum fraudem pestemque. 560, 9.
- φθόν] phthisis, tabes. μέχρη φθόνος καλῶς ποιοῦσαι προπεσώμοφασιν αὐτόν. 1481, 22.
- φθονίη] δέξαν κατέλιπον κρείττω τῶν φθονούντων. 35, 11. πλὴν εἰ μὴ παρὰ τῆς τύχης γεγούνα τοῖς ἀπέροις κοπιεῖα φθονούμεν. 141, 23. ἐφθόπισε τῆς ἐργασίας. 1112, 14. φθονίση, pro φθονοθήση, laborabis, conflagrabis invidia publica, conscisces eam tibi. 1160, pen. ῥιμάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες. 1484, 24.
- φθονερός, ἀχαρίστους, ἀπίστους δοκεῖν εἶναι. 460, 6.
- φθόνος] οὐδ' αἰσχίρη φθόνου δίκην εἰσάγων. 268, 3. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος. 330, 4. οὐ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς [vita defunctis] ἐτι τνικαῦτα [post fata extrema] ἐναντιοῦται. 441, ult. ὁ φθόνος σημεῖον φύσεως παντάπασι ποικιλῶς. 499, 22. φιλανθρωπία πρὸς φθόνου. 507, 27. βουλόμενος φθόνον μοι τινα διὰ τούτων τῶν λόγων συνάγειν. 524, 1. φθόνον ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾶς ἔλεον. 577, 25. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἰσπᾶται τοῦ φθόνου. 792, 26. οὐδὲ τὸν ἐντὸς τείχεος φθόνον ἐπ' ἀλλήλους ἀσκούντες. 799, 12. φθόνος ἀπειρή τοῦ λόγου. 1396, 9. τὸν φθόνον δεδιδῶς πρὸς ἄν οὐδὲν ἔστι προύργου τάληθ' ἰλέγειν. 1468, 8. καὶ ἐν τῷ καθ' ἑαυτοῦς βίω ταῖς αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῆ. 1479, 16. τὸν φθόνον δοκεῖν μείζον παρ' ἑμὶν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. 1481, 10. φθόρος ἀνδρωποῦς οἰκότερψ. 173, 16. φιάλη. 565, ult. φιαλῶν ποίησις. 615, 4. 755, 8. στέφανος σημεῖον ἀρετῆς εἰσι, φιάλα δὲ πλούτου. 617, 1. θέντες τὴν φιάλιν ἐνέχυρα. 1031, 8. αἰτήσασθαι στράματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας δύο ἀργυρᾶς. 1191, 1. φιάλας Λυκουργεῖς. 1193, 11. φιλαθνήναιος] φιλαθνηναίωτος. 439, 27. φιλαίτιος] obnoxius crebris criminatationibus et offensionibus. τὸν τῶν πολιτευόμενων βίον φιλαίτιον, καὶ σφαλερὸν, καὶ πολλῶν ἀγῶνων μεστόν. 150, 9. φιλανθρωπεύεσθαι. 384, 11. φιλανθρωπία] comitas, blanda suavitas, liberalis humanitas et familiaritas aperta, πρὸς φθόνον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται. 507, 26. φιλάνθρωπον οὔτε μικρὸν, οὔτε μέγα πρὸς τοὺς δικαστὰς ποιήσαντα. 538, pen. φιλανθρωπίας πᾶν τοῦτω ἐκεχρήμην. admodum familiariter. 411, 10. φιλαπεχθημοσύνη] propensio animi ad contentiones, rixas, simulates. 1268, 16. φιλαπεχθίμων. 701, 25. εἰ μὴ φιλαπέχθημον ἦν, εἶπον ἄν. 1445, 25. φιλεῖν] οὐκ ἐφίλειον αὐτοὺς, ὥσπερ ἡμᾶς οὔτοι. non aiebant per simulationem, se tanto vestri amore teneri, quantum hi nunc præ se ferunt. 35, 4. ἄχρι του χερῆ καὶ φιλεῖν καὶ μισεῖν, μηδ' ἐτέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. 660, ult. οὐ γὰρ τούτους οὕτω μισῶ, ὡς ἑμαυτὸν φιλῶ. amor meus erga memet excedit odium meum erga istos. 1161, 19. φασι μὲν φιλεῖν ἡμᾶς, φιλοῦσι δὲ οὐχ ἡμᾶς, ἀλλ' αὐτούς. 1459, 22. φιλεργία] contentio, studium, ardor opus aliquod: artemve exercendi, e. c: quæstum e pecuniis scæuori collobcandis, cavendum, ne inertes jaceant. 945, 25. ἐξῶντες τὴν ἐμὴν φιλεργίαν. meine Bergbaulust, dass ich ein Baulustiger wære, Wohlgefallen an dem Bergbaue fundè [my passion for mining, that I was fond of mining, found a pleasure in mining]. 1049, 1. φιλεργὸν εἶναι καὶ χρηστόν δοῦναι, θαυμαστόν ἤλικον ἐστίν. sedulum, indusrium in arte argentaria, eundemque fidum et probum. 957, 28. φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι. alicujus amicitiam sibi conciliare, adungere. 19, pen. μετρία δίκη παρὰ τῶν φίλων ἐστίν, ἂν τι δοκῶσι πεποικνεῖναι δεινόν, μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοιναεῖν. 553, 2. τοῖς ἄλλῃν τινα φιλίαν κησπαμένοις. si qui amicis, præter-

- quam plebe, quibuscunque aliis. 1480, 5. τὴν ἐξαθεῖν φιλιαν κτισσασθαι. cum Macedonibus alisque regulis familiaritates contrahere. 1480, nlt.
- φίλιος] adjectivum. παρὰ πᾶσαν φιλιαν μέχρη τοῦ Πειραιῶς, quamicumque terram prætervehatur, ut ea sit cum Atheniensibus amica. 326, 12. οὐ γὰρ γένος ἐστὶν ἐν φιλιαν καὶ πολεμίων. 638, 3. τὰ χρήματα μὴ φιλιαν εἶναι. das Guth sey Contrebande, und verfallen, ihr habt das Schiff für gute Prise erklüret [the goods were contraband and forfeited, you have pronounced the ship to be a fair prize]. pronuntias illas merces recte captas esse, ut ab hostibus. 703, 24.
- φιλιωπίζειν] μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιωπισάντων. 287, 1. οἱ μὲν αὐτῶν ἐφιλιωπίζον. 1334, 10.
- φίλιππον ἕτερον ταχίως ὑμῖν ποιήσετε. 43, 12.
- φιλόδοκος] ἐλαττωσθεαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδοκον εἶναι. 1287, 17.
- φιλόδοκος] ποιήσαντα πρᾶγμα φιλόδοκον καὶ φιλόδορον. 264, 5.
- φιλοκίνδυνος] φιλοκινδυνώτατος εἶ πάντων ἀνθρώπων. 501, 16.
- φιλολοιδόρος] καίπερ οὐ φιλολοιδόρον ὄντα φύσει. 269, 11.
- φιλονεικεῖν] ταῖς πρὸς τοὺς οἰκείους διαφοραῖς πολλάκις φιλονεικούντες. 1099, 11. μηδὲν εὖν φιλονεικεῖ, λεπτίν. 501, 5.
- φιλονεικία] εἰ τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλονεικίαν πρὸς τοὺς τῆς πόλεως ἔχθρους τρέψαντες ἐδημηγόρου. 1440, 22.
- φιλοσοφία τῶν δρέμων. 1408, 21. τὴν φιλοπολίαν εὐθείως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐπιδειξάμενος. 1409, 11. διὰ καρτερίας καὶ φιλοπολίας οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον. 1412, 23.
- φιλοπόως ὑπὲρ δύναμιν. 292, 25.
- φιλοπραγμοσύνη] gnawitas, assiduitas, efficaciac, contentio perpetuo in actu rerum versandi, sive suarum, sive alienarum. τὴν φιλοπραγμοσύνην ἢ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῆ Φίλιππος. 13, 10. δοκεῖ μοι δεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἱμβαλεῖν Φίλιππον. 52, 9. τὴν ἑῶν καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην ὀρέαντες τὴν τοῦτου. 559, 21. 994, antepen.
- φίλος] φίλων ἀληθινῶν εἶναι ἐν τοῖς τοιοῦτοις καιροῖς παρεῖναι. 113, 27. μέχρι τούτου Λασθένης φίλος ἀνημάζετο Φίλιππου. 241, 25. φίλον, ἐεργέτην, σωτήρα ἠγούοντο. 240, 10. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς ἐνοις, ἐξ ὧν κακείοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἐσται τις βλάβη. 664, 18. τοῦ μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἑμαυτοῦ σωτηρίας φρονιζῶ. 1483, 13.
- φιλοσοφεῖν] πεφίλοσφηνεν οὕτως, ὥστε — ita calide commentus, commachinatus est — er hat seine Sachen so listig eingefädelt [he has contrived matters so craftily]. 1181, 1.
- φιλοσοφίαν μόνην διαμεῖναι παιδεύσαι ὀρθῶς καὶ γυμνάσαι ταύτην, [scil. τὴν διάνοιαν]. 1412, 17. prædicatio philosophiæ legitur p. 1413, 13. sq. φέρεται τὴν φιλοσοφίαν οὐκ ὄνειδος, ἀλλὰ τιμὴν τοῖς χρωμένοις. 1416, 12.
- φιλοτησία] scil. κύλιξ. φιλοτησίας προὔπινε. 380, pen.
- φιλοτιμείσθαι] ἐν μόνον ἂν τις ἔχοι δεῖξαι φαίνεσθαι πεφιλοτημημένον εἰς ὑμᾶς. 1046, 7.
- φιλοτιμία] ἐκείνῳ μὲν ἔχει φιλοτιμίαν τινά. illi quidem præbet aliquam causam gloriandi. 18, 21. φιλοτιμία. magno cum studio, acri contentione, seu studio laudis et gloriæ sibi soli arrogandæ. 23, 8. τὴν φιλοτιμίαν ἀνδρὸς ἀνυπέβλητον εἶναι. 23, 10. μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμίας φιλοτιμίας. 220, 12. μηδεμίας φιλοτιμίας ὑπολείπεσθαι. a nulla abesse largitione, nullam subterfugere erogationem pecuniariam, quæ sit gloriæ causa, in reip. decus atque commodum. 312, 26. φιλοτιμίαν οὐ δεῖ ἐκ τούτων κρίνειν, εἰ τις —. 566, 7. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὄραντας ποιούμενος. in licentia se jactans. 1356, 2. φιλοτιμίαν ἱκανὴν ἠγεῖσθαι τὴν τοῦ δύνασθαι λέγειν δεῖξαι. 1425, 1. ἀπεστέρημα τῶν ἰδίων φιλοτιμιῶν. 410, 24. φιλοτιμίας πολλὰς, argumenta, documenta gloriæ, περιαιρεῖται τῆς πόλεως. 729, 15.
- φιλότιμος] οὕτως αὐτὸν [Philippum] φιλότιμον, appetentem, avidum gloriæ, φασὶν εἶναι οἱ συνδιατριφάντες αὐτῷ. 155, 16.
- φιλοτιμῶς παρεσκευασμένης τῆς ψυχῆς. 1409, 11. πρὸς χρηματισμὸν καὶ βῶμεν καὶ τὰ τοιαῦτα φιλοτιμῶς ἔχειν. 1412, 25.
- φιλοψυχεῖν. 1397, 27.
- φλαῦρον μηδέποτε μηδὲν μῆτε παθεῖν, μῆτε μελλῆσαι. 1487, ult. 24τερα, ἵνα μηδὲν εἶπω φλαῦρον. 597, 4. μηδεὶς μοι ὀργισθῆ. οὐδὲν γὰρ ἐρῶ φλαῦρον. 488, 8. τὰ μὲν ἄλλα ἐγωγε οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδὲν, οὐδὲ σίνουδα. 461, 4. περὶ αὐ οὐδὲν ἂν εἴποιμι φλαῦρον ἐγώ. 581, 19.
- φοβερός προσπολεμῆσαι. 24, 12. δεῖνόν καὶ φοβερόν. 505, 12.
- φόβος] E p. 366, 26. approbare volunt hoc vocabulum cum accusativo personæ, loco genitivi construi. verum ille quidem locus nil probat. nam accusativi apppositi non ad φόβος referendū sunt, sed ad τρέφειν insequens. φόβος τῷ σωρὸς ὑμᾶς. metu vestri. 793, 3. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξιν ἱκανὸν etc. 1374, 12. φόβον καὶ δέος παριστάν. 654, 24. copulatur item φόβος cum δέος p. 555, 14.
- φιλῶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα. itare, commeare. 312, 22. ἐδιδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. 315, 7. ἐφοῖτα εἰς Ἰπποθοντίδα φυλὴν, εἰς παιδὰς χρευσῶν.

frequentabat illius tribus ludum puerilem, quo ab ejus magistro saltare disceret, atque ad choreas publice agendum eruditetur. 1001, 19. 1002, 25.

φονικὸς] φονικοὶ νόμοι. jus criminiale, de reus homicidarum. 122, 14. 528, 5. 636, 12.

φόνος] πότερον οὐδένα φόνον ὄσιν εἶναι χρὴ νομίζειν, ἢ τινὰ γέ ἐστιν ὄσιν νομιστέον. 644, 22. φόνου καὶ τῶν δεινотάτων ἂν ἦν ὑπόδικος. 1264, 19. τῶν ἐκουσίων φόνων tribunal erat in Areopago. 641, 17. τῶν ἀκουσίων, τὸ ἐπὶ Παλλάδιῳ. 643, 20. τῶν ὄσιν, τὸ ἐπὶ Δελφίνῳ δικαστήριον. 644, 20.

φορὰ] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι καὶ τοσαύτην. proventus. *Tracht, was das Jahr trägt, hervorbringt [the crop which the year bears, brings forth].* 245, 15. b) impetus. *Riss, Schwung, Fahrt, Schuss, wie des Wassers [a burst, rush, &c. as of water].* τύχην κοινὴν καὶ φορὰν τινὰ παραμάτων χαλεπὴν καὶ οἴαν οὐκ εἶ. 316, 26. c) pensio tributorum, vel vectigalium. τούτῳ τὰς αὐτὰς φορὰς παρ' ἐκάστου δικαίον ὑπάρχειν. 547, 17. 574, 20. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι. 776, 9.

φοράδην ἤλθον οἰκάδε, ὕγιῆς ἐξελεθῶν. 1263, 11.

φόρος] vectigal. κακέϊνοι μὲν [reges Macedoniae] τοῖς Ἀθηναίοις φόρους ἤνεγκαν, ἢ δὲ ἡμετέρα πόλις οὐδενὶ πάποτε τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων. 156, 17. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id est, ὥστε τάξαι αὐτοῦς] Ἀριστείδη. 689, ult.

φορτικός καὶ ἐπαχθός. 57, pen. καὶ γὰρ εἰ φορτικός ὁ λόγος εἶναι δοκεῖ, ὅμως ἐρῶ, Hermogenes p. 410, 1.

φορτίον μείζον, ἢ καθ' αὐτὸν, ἀράμενος. 156, 6.

φρατορικὸς] ἐνεγράψαν εἰς τὸ φρατορικὸν γραμματεῖον. 1092, ult.

φρατριάζειν] μεθ' ὧν Θεόπομπος, ἕως ἐξην, ἐφρατρίαζε. 1054, 3.

φρατρίαρχον εἰλοντό με. 1305, 22.

φράτριος] ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέροντος τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου. 1054, 10.

φράττων τὰ παρασκίηνα. 520, 19. φράττωντα τὰ ἑαυτοῦ σωφρονεῖν ἠγούμαι. 1280, 12.

φράτωρ] εἰσήχθην εἰς τοὺς φράτορας. 1313, 19.

φρέας] αἱ κρήναι καὶ τὰ φρέατα ἐπιλείπειν πέφυκεν. 186, 15. ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρέατων ἐπιλείπειν. 1225, 13.

φρέατῶν] τὸ ἐν φρεατῶν δικαστήριον. 645, 26. 646, 9.

φρὴν] νοῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς. 780, 11.

φρικώδης. 644, 18.

φρίττειν] τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικῶς ἀκούω. 332, 11. ὁ τίς οὐκ ἂν ἐφριξε τῶν ἄλλων ποιῆσαι; exhorrescat, reformidet? 559, 8. οὐχὶ φρίττουσιν ἐν ὑμῖν ὧν

προσῆκει παθεῖν αὐτοῦς; 1230, 24.

φροεῖν] sapere, animatus esse quomodo modo, animos gerere, seu humiles, seu excelsos. τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμῇ τοῦ κακῶς φροεῖν τοῖς ἀνόητοις γίνεται. immodeste, superbe, ultra quam verum est, atque decet, de se sentiendi, sese efferendi. 16, 1. ὥσπερ οὐδὲ καλὰ καὶ λαμπρὰ πράττοντας μικρὸν καὶ ταπεινὸν φροεῖν. 173, 25. ἢ ἐλαττον φροεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντας. 176, 8. οὐδεὶς τηλικούτων ἐφ' ἑαυτῶν φρονήσει, ὅστις —. 181, 16. εὖ πράττοντες οὐκ οἶδ' εἰ ποτε εὖ φροεῖν ἠθέλησαν οἱ Ῥόδιοι. 195, 2. ὁ μὴ λέγων ἂ φροεῖ. 319, 27. τὸ γ' εὖ φροεῖν αὐτῶν μίμεισθε. 427, 19. οὐδεὶς οὕτως οὐτ' ἀναίδης, οὐθ' ὑπερ ὑμᾶς φρονῶν ἐστί. 801, 27. τοῦτ' οὖν ἐξελέγξαι πειράσομαι πρώτον, ἐφ' ᾧ μάλιστα φροεῖ. superbit, fidit. 836, 10. εἰ πάντων τῶν ἄλλων ὑμῶν ἐλαττον ἐμοὶ προσῆκει φροεῖν, τούτου γε μείζον, οἶμαι καὶ τούτῳ γε, εἰ μηδενὸς τῶν ἄλλων ἐλαττον, ἐμοῦ γ' ἐλαττον. 1126, 16.

φρόνημα] οὐδέποτε οἶμαι δυνατὸν μικρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν. 173, 23. ὅποι' ἄττ' ἂν ἢ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἐπιτηδεύματα τοιούτων ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα εἶναι. 173, 27. τὸ φρόνημα ἀφῆσαν. spiritus pristinos et cognatos demittentem. 246, 1. τὸ τίνας φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ εἶμα ἔδει. 297, 27. φρόνηθον ἐκάστος ὑμῶν ἐν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον. 449, pen.

φροντίζειν] εἰ ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζετε. 9, 13. σφόδρα χρὴ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίσαι. 12, 18. ἀσπληθὸν ἐκάστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 131, 10. οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, οὐδὲ τῶν νόμων φροντίσας. 526, 25. ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσούτων ἐκάστος φροντίζειν δοκεῖν. 1476, 22. ἐμαυτοῦ σωτηρίας φροντίζω. 1483, 14.

φροντίς] ὁ παρὰν καιρὸς πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται. 29, 7.

φρουρὰ] φρουραῖς κατεχόντων τὰ κύκλω τῆς Ἀττικῆς. 258, 6. ἢ ἐκεῖναν ταραχὴν πρὸς ἀλλήλους καὶ ὑποψία φρουρὰ Χερρόνησου μέγιστη ἐστίν. 654, 20. ἐξήλιθμεν εἰς Πανακτον φρουρᾶς προγραφείσας. vi edicti propositi, quo praesidium illuc ire jubebatur. 1257, 5. ἕως περ ἤμεν ἐπὶ τῇ φρουρᾷ. 1257, 10. ὑποδέχεσθαι φρουρὰν. 1334, 21.

φρουρεῖν τινὰ, custodire aliquem, non ut carcere septum, sed quomodo satellites regum. ἐφρουρεῖ Χαερίδημον ἢ πόλις. der Staat stand Schildwache, the Trabanten-dienste bey ihm [the state stood sentinel. did the duty of his guard]. 682, ult. Χαερίδημον εἰ χρεὶ φρουρεῖν βουλευέται, Χαερίδημον οἶμαι. 690, 22.

φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως. 1018, 10.

φυγῆ] τὴν κλικίαν, ἐν ἣ φυγῆς ἐπικινῶσι.

- πειρασθαι παρ' ἑδρος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι. 1470, 13. γῆρας καὶ φυγὴν ἐπιχειρεῖ τῶν ἰσπὲρ ἡμῶν πεποιημένων ἔχων. 1484, 3.
- φυγεδικεῖν. 1013, 7.
- φύειν] εἰ τις ἐφόδοι κοινὸς πᾶσι κίνδυνος. 1394, 7. ἐφόδοι κατὰ πάντων. crecebat adolescens, invalescebat adversus omnes. 231, 14. αὐαίης δ' ἄτης ἀνθεα φύομαι. 423, 2. Conf. φύοιαι.
- φυλακῆ] παντοδαπὰ εἰρηκμένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν. 71, 20. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἐν ἀκριβοστάτην γενέσθαι. 101, 15. τοὺς ἐπὶ τῇ κοινῇ φυλακῇ [τῶν συνθηκῶν] τεταγμένους. 215, 21. τὰ παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστη φυλακῇ [scil. ὄντα], παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ἡμῶν ποιήσαντες. 300, 9. μὴ προσχευόμενοι τὴν αὐτὴν φυλακὴν. cautionem. 615, 24. φυλακὴν τοῦ σώματος διδόναι. presidium armatum, satellitium. 622, 7. φυλακῆς αὐτοῦ τῆς μεγίστης εἰσι δέομενοι. 807, 8. τοῦ μὲν ἐπιβουλεύσαντος, εἰς ἀνὴν τῆς, τοιαύτην φυλακὴν ἐληφισμένους φαίνεσθαι. 606, 3. οὐδὲ τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακὴν ἐστὶ δυνατοὶ φυλάττειν. 80, 8. κοινανήσοντας τῆς κατὰ θαλάτταν φυλακῆς. 80, 17.
- φυλακτῆριον] ἐν δέ τι κοινὴ ἢ φύσις τῶν εὐφροσύνων ἐν αὐτῇ κέκμηται φυλακτῆριον. 71, 24.
- φύλαξ] φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκίας ἀκραιβῶν. 17, 13. φύλακας ἀν κατέστησαν ἡμᾶς αὐτοῦ διὰ τοῦ προβουλεύματος. 682, 25. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθῆναι δεῖτε. 771, 22. φύλακας τῆς γῆς καταστήσας. 895, 17.
- φύλαρχος. 47, 10. unde patet, ad τὸν ἱεπαρχον, seu magistrum militiæ equestris esse τὸν φύλαρχον, atque in militia pedestri est ὁ ταξιαρχος ad τὸν στρατηγόν.
- φυλάττειν] custodire, servare, salva tueri. πολλάκις δεκτὴ τὸ φυλάξει τὰγαδὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον. 16, 3. πολλὸ ἤρον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκε. 25, 23. ἀλλ' ὡς φυλαξόνταν τοὺς ἄλλους. 344, 25. φυλάττειν δ' οὐκ ἐθέλουσι τοῖς αὐτοῖς τούτους. 472, 4. b) reservare in futurum tempus. φυλάξας τινὶ τιμαρίαν. pæna executionem. 527, 9. c) observare, opperiri tempus opportunum. abwarten, abpassen [to wait, stay for]. φυλάτταν τοὺς ἐπιστας, ἢ τὸν χειμᾶνα. 48, 26. φυλάττει ὀπνήχ' ἡμεῖς ἐστὶ μιστὰ τοῦ συνεχῶς λέγοντος. 328, 6. ἀριστοποιουμένους φυλάξας τοὺς στρατιώτας. pasete die Zeit ubi die Soldaten das Mittagsbrod zu sich nahmen [waited for the time when the soldiers took their dinner]. 675, 17. d) observare aliquem, invigilare acribus oculis, aufpassen [to be on the watch]. φυλάττειν ἡμῖ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν. 317, ult. ἀ
- οὔτω φυλάττειτε αὐτόν. wenn ihr ihm so aufs Maul, auf die Finger sehen werdet [if you watch him thus narrowly]. si exceptiones et excusationes ejus omnes ita eludatis, perugia ipsi omnia occludatis. 449, 12. simile de iis ductum, qui furacis hominis digitos diligenter observant, ne quid surripial. ἀ νομιζῶ μνημονεύοντας ἀν ἡμᾶς ἀμεινον φυλάττειν, ἀν παράγειν καὶ φενακίζειν οὕτοι ζητῶσιν ἡμᾶς. 691, ult. ὡς αὐτοῖς φυλάττει τοὺς τὰ παραινῶμα γράφοντας. 1333, 6. e) φυλάττειν τινά, pro frugurere. pæsiderere, in armis esse alicujus tuendi ergo, protectorem et satellitem ejus agere. vor eines Thüre Schildwache stehen [to stand sentry before one's door, to serve as his body-guard]. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ φυλάξετε ἕκαστον τούτων, ἐκείνων γ' οὐδεμία χάρις. 688, 15. In Medio, observare. φυλακτομένους ἡμῶν οὐδὲν ἐστὶ φοβερόν. 41, 2. φυλακτόμενοι καὶ προσφόμενοι, μὴ καταισχύνῃ ταῦτην. 773, 1. In Passivo. οὐδὲ φυλάσσονται σερμὰ δίκης θέμεθλα. servantur. 422, 10.
- φυλέτης. tribalis. 521, 2. 689, 6.
- ἢ φυλῆ, τὸ δέκατον μέρος ἡμῶν. 556, 5. ἀ δὲ κατὰ φυλᾶς παρεκάλεσεν ἕκαστους εὐρώστους εἶναι. 1397, 14. καγὼ ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς, 999, 12. ubi φυλῆ in sensu civili accipiendum est, non militari. Nam si militari accipitur, abhorrens erit dici, ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς, cum tribunum militum [qui est pedestris militiæ] agerem in turma equestri. Nam si turma equestris hic designata fuisset, dicendum fuisset φυλαρχῶν τῆς φυλῆς. Verum sententia est, cum taxiarchum, seu tribunum pedestrem agerem in militia pedestri tribus meæ. et voc. φυλῆ h. l. designatur una tribus earum decem, in quas plebs universa distributa erat.
- φύλλον] ἀπερῆεν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων. 615, 10. 755, 15.
- φῦναι] πολλὸ ἤρον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πέφυκε πάντα. ea est rerum omnium natura, ut a jam tenentibus facilius servantur, quam acquirantur. 25, 23. οὐ λέληθα ἑμαυτὸν, οὐδ' ἀγνοῶ, οὐ τῶν εὐ πεφυκότων κατὰ ταῦτα ἂν ἀνδρώπων. 982, 21. τὰλλα δὲ ταῦτα [incessu, voce, vultu, statura] ἕκαστος ἡμῶν, ὅπως ἔτυχε, πέφυκε. nostram quisque talis est, qualem enim natura fecit. 982, ult. τοῖς ἀσπῶς [id est, ἀπλάστως] ὡς πεφύκασι, ἐαθίζουσι. 1122, 17. τὸν δαίμονα, ὃ φύντας ἀνδρώπων εἰκει ἀνάγκη. 1400, 23. ἰ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχόν, οὗτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος. malorum ex illis seminibus enatorum. 280, ult. αὐτὸς ἔφυ χερστὸς. probus et frugi erat natus, seu natura sua, non doctrina, non arte,

non coactu, 957, ult.
 φυσᾶν] vana spe lactare, et superbia, levitate, temeritate impletum, inflatum circumagere. μεταοίσας καὶ φυσιᾶσας ἰμάς κατέη. 169, 23. τὰς γνάθους φυσᾶν. 442, 16. ἐπάρας αὐτὴν τῷ λόγῳ καὶ φυσιᾶσας. 1357, 27. ἐφ' οἷς φυσιθεὶς ὁ Παισακῆς ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίσποδα ἐν Δελφοῖς. 1377, ult.
 φυσιολογομεῖν] φυσιολογομένησους τοὺς ἀποψηφισαμένους. oculus scrutabuntur, notabant, deprehendunt eos, si qui sontes absolvent praeteritus. sie werden ihnen ihre Schelmerey an den Augen ansehen [they will see their knavery in their eyes]. 799, 21.
 φύσις] οὗτ' εὐλογον, οὗτ' ἔχον ἐστὶ τοῦτο γέ φύσιν. hoc neque cum ratione, neque cum natura rerum convenit. per naturam rerum fieri nequit. 25, 23. οὐχ ὅτι τὰς φύσεις ἐστὶ χεῖρους τῶν προγόνων. 173, 19. αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ τύπου κακοπαθεῖν. 276, 11. ἐκ τούτων γίγνεται τε πάνθ', ἃ φέρουσιν αἱ φύσεις, καὶ γίγνεται καλῶς. 796, ult. φύσεις μὲν ἔχοντα [id est, ταῦτα, ἣν τις ἔχει,] μάχεσθαι οὐκ εὐπορον. 982, ult. δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδῶν συνιδεῖν. 1351, 6. φύσιν ἀγενῆ καὶ ταπεινὴν ἔχοντες. 1411, ult. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἰρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. 1417, 7. ἅπας ὁ ἀνθρώπων εἰς φύσεις καὶ νόμους διαικεῖται. 774, 7. ubi naturae et juris discrepantiae demonstrantur. ἡ φύσις ἄτακτος καὶ ἀνόμαλον καὶ κατ' ἀνδρα ἴδιον τοῦ ἔχοντος. 774, 8.
 φυτεῖν] ἑκατὸν πλεθρα γῆς πεφυτευμένης. 491, 27. πεφυτευμένα δένδρα, ἀμπελοὶ καὶ συκαί. ab hominibus plantatae, non sponte natae. 1275, 9.
 φυτευτήρια ἐλαίων περιστοίχων. 1251, 23. φυτῶν] φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. 1251, 22.
 Φωκαεὺς] non de homine, sed de statere. λαβὼν τριακοσίους στατήρας Φωκαεῖς. 1019, 15.
 φωνασκεῖν. 328, 11. 421, 20. 449, 14.
 φωνασκία] ἐπίδειξις τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι. 319, 9.
 φωνῆ] ὁ παρὼν καιρὸς νοικοκυρὶ λέγει φωνὴν ἀφίεις. 9, 11. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε. 223, 16. 755, 1. οὐδὲ φωνὴν ἦκουον, εἰ τις ἄλλο τι βούλοιο λέγειν. 240, 12. φωνῆ κοινῆ τῆς πατρίδος. est praeco. 285, 11. ὑπὲρ δ' ἅσας ἀφῆκε φωνάς. nihil sibi reliquit indicium. 293, 12. οἷας τότε ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος. 301, 10. καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως ἀνάγκη λέγειν καὶ γὰρ μέγα καὶ ἐστὶ ταύτη φροεῖ. 449, 15. τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ, 537, 27. οἵτινες ἀντὶ τῶν νόμων φωνὴν ὑμετέραν εἶναι νομίζουσι. 1043, 21. οὕτω διέθηκε τοὺς δικαστὰς, ὥστε μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ἡμῶν ἀκοεῖν. 1103, 14. τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀτ-

τικιστί. 1424, 2.
 φῶρ] εἰς φῶρων λιμένα ὁρμίζονται. 932, 13. φωρᾶν] φωρᾶσθαι, pro ἐλέγχουσθαι. coargui improbitatis, fraudis, aut imbecillitatis, deprehendi, agnoscere, quale sit, et quam procul a specie externa et ab exspectatione jaceat. 21, 3. οὐκ ἂν ὁμοίως κλέπτῃς ἂν ἐφωρᾶ. 615, 19. 755, 26. φωρᾶσθαι τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότες. 1107, 4.
 φῶς] εἰ τις ἐκ τοῦ καθεστῆκόςτος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλκοι. 1396, 15.

X.

χαίρειν] μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππὸν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους. 154, 24. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν δεῖ ταῦτα λυπεῖσθαι καὶ ταῦτα χαίρειν τοῖς πολλοῖς. 323, 7. δεῖν ὅπως ἂν μὴ χαίρωσι οἱ ἐχθροὶ ποιεῖν. 437, 7.
 χάλαζα] τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ οἱ τὴν χάλαζαν ἔμοιγε δοκοῦσι θεωρεῖν, εὐχόμενοι μὲν μὴ καὶ ἑαυτοὺς ἕκαστοι γίγνεσθαι, κωλύειν δ' οὐδεὶς ἐπιχειρῶν. 119, 24.
 χαλεπαίνειν] οὐ γὰρ, ἐπειδὴν τι εἴσατε τῶν ὑμετέρων ἀπολείσθαι, τότε χερὶ χαλεπαίνειν. 1231, 3.
 χαλεπὸς] εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν. 127, 26. ὃ χαλεπώτατε Βιοιωτῆ est p. 1004, 19. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν. 146, 10. ὑπὸ τῆς τουτοῦ τοῦ χαλεποῦ, importuni, ελασφημίας. 312, 18. saevus, acerbis in sumendis praenis. 528, 10. χαλεπὸς ἐστὶν ὁ νόμος, saevus poenas minatur. 941, 3. παραδόξω καὶ χαλεπῇ τύχῃ καταρθωκέναι. 1395, 16.
 χαλεπῶς ἔχειν, pro χαλεπαίνειν. ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις ὁρᾶται τις χαλεπῶς ἔχων. 498, 10.
 χαλκίον] tessera aenea, signo et documento serviens, eum, cui data esset, a rep. honore ornatum, aut in dicasterium aliquo judicandi ergo missum esse. πλὴν εἰ μὴ σημείον, ὥσπερ ἄλλω τινί, τῷ χαλκίῳ προσέται. 997, 18.
 χαλκοτύπος. 781, 18.
 χαλκοῦς] αερίστῃν ἡμῖν ἐκ τούτων ὁ δεῖνα χαλκοῦς. aenea illius statua. 172, 7. Σόλωνα ψηφίσασθαι χαλκοῦν ἐν ἀγορᾷ στήσαι. 807, 18. ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦς οὐδέπερ καὶ τήμερον οὐδένα, citat e Midiana Julius Pollux IX. 92. μὰ Δί' οὐ χαλκοῦς ἴστασαν. 172, 18. Φίλιππον θαυμάζουσι καὶ χαλκοῦν ἴστασι καὶ στεφανοῦσι. 425, 1. παρατὴν χαλκοῦν τὴν μεγάλην Ἀθηναίων ἔστικε. 428, 14. b) ut substantivum, nummus aeneus. δεῖξεν χαλκίον ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκὸς, id est, ὅτι ἀνήλωκας. 1045, 24. ἐν γραμματικῶν δυῶν χαλκοῦν ἐσημῆνον. 1283, 4. Frigidum et prorsus stolidum dieterium Demostheni

- tribuit, indignum oratore, at hoc dignius infantia et fatuitate seculi, quod Eustathium tulit, verbosus interpres Homeri, ad Iliad. φ. p. 1243, 19. quod referam, non quo contumelia Demosthenem respergam, a quo ejusmodi scurrilitas profecto non potuit proficisci, sed quo nil omitam eorum, quae ipsi tributa usquam locorum repererit. Verba Eustathii sic habent: Κλέπτης τις παρ' Ἀττικοῖς [imo vero voluit παρ' Ἀθηναίους dicere] Χαλκοῦς ἐκαλεῖτο. εἰς ἐν ἐγκρατῶς τοιχωρυχούτῃ καὶ ἐκπλήττοντα [lege κλέπτοντα] ἔσκαψε Δημοσθένης τὸ Μὴ θαυμάζετε, ᾧ Ἀθηναῖοι, χαλκοῦς κλέπτας, εἰ τοὺς παρ' ἡμῶν πλινθίνους οἰκους διορττῶσι. Non sale modo, sed vel sententia quoque caret.
- χαράδρα] canalis derivandis aquis factus. die Rinne, der Abzug [the channel, drain for carrying off water]. ἀποικοδομουμένη τὴν χαράδραν. 1273, 6.
- χαράκαμα βαλόμενος πρὸς τὴ πόλει. 254, 26. οἷον χαρακάματα καὶ τείχη καὶ τάφροι. 71, 20.
- χάραξ] ein Holzstamm [the trunk of a tree]. χάρακας [Bauhols — timber] καὶ δοκίματα καὶ θυρώματα [Breter — boards]. 568, 16.
- χαρίζεσθαι] χαριεῖσθαιτο εἶναι, καὶ πλέον τῆ συνείας, ἢ τῷ κάλλει, προέχειν τῶν ἡλικιωτῶν. 1401, 6.
- χαρίζεσθαι] λόγον εἰπεῖν κεχαρισμένον. 178, 3. χαριεῖται μὲν οὐδαιότεροι, διαβιβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους. 202, 17. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς τὰ πράγματα, ἡ πεπισμμένα, ἢ χαριζόμενά ἐστι τοιαῦτα. 377, ult. φίλων ἀγαθὸν ἐστίν, οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εἵνοις, ἐξ ὧν κακίνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη. 664, 19. τὸ λέγειν ἅ τις οἶεται χαριεῖσθαι, τῶν παρακρούσασθαι τι βουλομένων εἶναι νομίζω. 1421, 18. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκόν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι. 1451, 16.
- χάρις] τὴν μὲν χάριν, ἡ πᾶσαν ἔβλαψε τὴν πόλιν, τοῖς τότε θεῖσιν ὑπάρχειν. 32, 1. μεγάλην ἔχει τῆ τύχη χάριν. 12, 11. πρὸς χάριν δημογερῖν. 29, 17. τῶν ἡμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε. 37, 7. παρὰ τὰς ἐπὶ τῶν χρησιγῶν δαπάνας μικρὴν ἡμέρας μέρος ἢ χάρις [delectatio] τοῖς θεωμίνοις γίγνεται. 465, 7. τὸ χάριν ἀποδοῦναι, παραγῆμιον γράφη. 267, 6. χάριτος βασιμὸν ἰδρύνονται. 256, 25. τοὺς ὁμολογουμένως ἀξίους χάριτος ἀφαιρεῖσθαι τὰ δούδινα. 469, 3. χάριν ἀπαιτεῖν εὖ ποιήσαντα, χαλεπώτερον εἶναι παρ' ἡμῶν δόξει. 504, ult. πολλὰς δέσεις καὶ χάριτας, καὶ ἢ δια καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. 515, 17. ἰστάναι ἀράων Βρυγίῳ χάριν ἄμιγχα πάντας. 531, 5. ἂ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεπείει, πᾶντα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι.
- 1185, 25. χάριν τίθεσθαι τινι. gratiam penes aliquem inire, aut eam referre. 1233, 2. χάριν ἐπὶ τῶν λόγων διατελεῖν ἔχοντας. 1403, 27. χάρις τῶν λόγων ἂν ἢ μὴ προσήκουσα, ἔργω ζημία γίγνεται. 51, 9. 1419, 16. εἰς τί γὰρ τῶν ἄλλων χρεὴ προσδοκᾶν τῷ τετελευτηκότῃ τὴν παρ' ἡμῶν ἔσεσθαι χάριν —. 1476, 24. μέχρι τοῦ παρόντος χρεῖσθαι μνημονεύειν τὰς χάριτας. 1478, 13. τὸν φθόνον δοκεῖν μείζον παρ' ἡμῶν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. 1481, 11. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. 1491, 1. χάριν ἀνταλλάττεσθαι. 1468, 20.
- τὸ χεῖλος διακόψαι. 1259, 13. τὸ χεῖλος ἐρράφθαι. 1268, 2. 1270, 2.
- χειμάδιον] χειμαδῖον χρεῖσθαι τῆ δυνάμει [in usum copiarum] Ἀλήμων. 49, 3.
- χειμάρρους] ὡσπερ ἂν χειμάρρους τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεισε. 278, 8. χειμάρρους τοὺς ἐκ τῶν οἰκῶν. 1277, 5.
- χειμερινὴ μάχη quae fuerit, quæritur. 300, 17.
- χειμῶν] σιωπῶ θέρους καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. 124, 3. πόνους καὶ χειμῶνας καὶ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους ὑπομείνας. 135, 20. εἴτα χειμῶνι χρυσάμενον καὶ πονησάντων αὐτῶ τῶν σκευῶν. 293, 4. ὁ συμβὰς σκηπτὺς, ἢ χειμῶν, μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων μείζον γέγονε. 292, pen.
- χεῖρ] ἐκέισε εἰσὶν αἱ χεῖρες. 51, 27. ὁρῶ γὰρ εἵνους οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστ'α τὴν ὄρην ἀφέντας. 74, 5. ἐτι μεμνημένον ἡμῶν καὶ μονονοῦκ ἐν ταῖς χερσὶν ἕκαστα ἐχόντων. 303, 13. εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα. 305, 5. μονονοῦκ ὅπισθον τῷ χεῖρε θέστας. 356, 3. δημογορεῖν εἰσὼ τὴν χεῖρα ἔχοντας. 420, 10. 421, 16. χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχει. 421, 28. οὐκ ἐδέλων ἔχειν παρὰ σαυτῷ τῷ χεῖρε. 580, 8. οὐκ ἂν δυνάτο τις ἡμᾶς μιῇ χεῖρι πάντας προσηλακίζειν. 584, 27. ἂν τις τύπτῃ τινὰ ἀρχῶν χειρῶν ἀδίκων. 635, 27. τῆς μητρὸς μὴ ἀποσχέσθαι τῷ χεῖρε. 787, 5.
- χείριστος] ὁ γὰρ ἐστὶ χείριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρελθούσης χρόνου, τοῦτο πρὸς τὸν μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. 40, 13.
- χειροῦθης] χειροῦθης αὐτοῖς ποιούντες. 37, 9.
- χειροσωπίτος] ἅπαντα μὲν ταῦτα [maenia, fosse, opera] χειροποίητά ἐστι, καὶ πολλῆς δαπάνης δεῖται. 71, 22.
- χειροτονεῖν] τὰς εἰμας γνώμας ἐχειροτονεῖ. suffragiis suis ratas habebat. 309, 27. ἀνελοῦσα γὰρ ἡ βουλὴ τὸν νόμον, ἐχειροτονήσεν ἑαυτὴν, ipse sibi senatus scivit, et testimonium bene gesti magistratus, et coronam in præmium. 599, 22. τὴν καταφουδομένην γνώμην τῶν πρέσβων, ταύτην ἡμᾶς χειροτονήσαι. 81, 14. ἐγγυητὰς καταστήσαι τοῦ ὀφλήματος, οὗς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ. ratas habuerit, comprobaverit. 712, 23. κεχειροτονήται τὸ πρᾶγμα

ἄξιους εἶναι. 583, 25. Ἰψίσματα πολλὰ κίς ἐξαπατηθέντες κειροτονήκατε, citat e Leptinea Minucianus p. 158, 14.

χείρων] μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δόξωμεν τῶν ὑπαρχόντων. ne videamur tardiores et ignaviores esse, quam ut bonis paratis utamur. 18, 12. χείραν δόξεις πολλοῖς εἶναι. multis videberis improbus, scelerates, impurus. ein Schelm, ein Schurke [a villain, a scoundrel]. 1160, 27. οὕτω μέντοι, ὅπως ἀν' αὐτὸς μὴ δόξω χείραν εἶναι. 1239, 10. 1485, 15.

χέρνιψ, χέρνιβες] χερνίβων εἰργεσθαι. 505, 14. 618, 7.

χρηρεύειν. 867, 4. et 7. μίαν ἡμέραν οὐκ ἐχρήρευσεν. 873, 11.

χρῆς μὲν οὖν καὶ πρόβην. 270, 21.

χρῶν. patria. 419, 5.

χιλία] ἢ ἐκεῖ περὶ χιλίαν ἐκινδυνεύομεν. subaudi δραχμῶν. 599. pen. ἐν χιλίαις δ' ὁ κίνδυνος. periclitaberis autem de mille drachmis. 601, 20. 701, 1.

χιλίοι] τοὺς δὲ νομοθέτας εἶναι ἓνα καὶ χιλίους. 708, 27.

χιτανίσκος] περιρῆξας τὸν χιτανίσκον ὁ οἰκέτης. 403, 3. μικροῦ γυμνῶν ἐν τῷ χιτανίσκῳ γενέσθαι. 583, 21. 949, 3.

χλανίς] χλανίδας καὶ κυμίδας καὶ κάδους ἔχων. 558, 17. χλανίδα φορεῖς. deliciaris, mollior, laute, sumtuose vestiris. 958, 12.

χλευάζειν] οὐδὲν ἄλλο, ἢ χλευάζει ἡμᾶς. 78, 12. 1149, 19. 1257, 21.

χλευασία. 705, 2.

χλευασμὸς, ἢ γέλως συμβᾶς τῇ πώλει. 254, 3.

χλίδος] Schutt [rubbish]. τὸν χλιδὸν ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὄδον. 1278, 4. 1279, 12.

χοινικίς] der Reifen, oder Ringel, Krenzel an einer Krone [the hoop, or circular band of a crown]. lamina aurea, corpus coruæ efficiens, rotunda, caput ambiens. ὑπὸ ταῖς τῶν στεφάνων χοινικίσι γεγραμμένα κάτωθεν. 616, 1. 756, 8.

χοινίξ] pedica. χοινίκας παχεῖας ἔχων καὶ ξύλον. 270, 8.

χοῖρος] τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χείρων. 1269, 10.

χολή] οὐδεὶς ἡμῶν χολὴν, οὐδ' ὄργαν ἔχων φανήσεται. 778, 8.

χόλος] παύει δ' ἀργαλῆς ἐρίδος χόλον. 423, 5.

χορεία] τῆς χορείας ἀφεθῆναι. 519, 15.

χορεύειν] ἐχόμενες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. 315, 8. χορεύοι δέ, ὅταν στρατεύεσθαι δεῖοι. 999, 7. ἐφείτα — εἰς παιδᾶς χορεύσαν. 1001, 19.

χορευτής. 519, 14.

χορηγεῖν παισὶ Διονύσια. 535, 13. ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. 315, 8. Παναθηναίους κειρορήγνα. 565, 11. παρελθὼν ὑπεσχόμενη ἐγὼ χορηγήσειν ἔθελοντις. 519, 5.

χορηγία] παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγῶν δαπάνας —. 465, 6.

χορηγιοῖ] ἐν χορηγίαις ἀλλοτριῖς. aliis choregosis agentibus. 403, 22.

χορηγός] choregus, qui sumtus facit in ludis in pueros saltaturos publice. χορηγὸν ἐνεργεῖν. edere, uuncupare. 496, 19. et 20. οἶα οὐκ οἶδα εἴ τις ἄλλος πάποτε χορηγὸς ὑβρίσθη. 516, 6. b) qui sumtus in rem quancunque agendam, vel comparandam, præbet. Φιλίππῳ χορηγῶ χρώμενος. 408, 16. πολυτελῶς ζῶσα καὶ εἰς ταῦτα χορηγὸν τὸν πατέρα διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἔχουσα. 1023, 13.

χορός] χορούς καὶ ἡμίονους τοὺς ποιήσθε. 530, 25. χορούς ἰστάναι. 530, 27. 1072, 21.

χοῦς] χῆς, ludi quitam Athenis. χῆς ἄγων ἐνταῦθ' ἀπελειφθη. 999, 9. b) mensura quedam liquidorum, ut vini, olei, aquæ. χῆς τρεῖς ἐγχεῖται τῷ ὑστέρῳ λόγῳ. 1052, 21. νῦν δὲ δραχμῆ καὶ χοῦ [sextariolo olei, vinive,] καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἄσθονοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσι. 1459, ult.

χρῆα] πολλὰς καὶ μεγάλας χρεῖας παρεσχεται τῷ δήμῳ. populus Atheniensis populo Byzantium multos magnosque sui usus prætorum. h. e. in multis arduisque difficultatibus atque necessitatibus succurrit, et egregie inservit. 253, 16. 253, 25. ἀν' μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, ἐν οὐδενὲς χρεῖα ἐν τυγχάνει. 401, 20. χρῆα πανταχοῦ τοῦ εὖ φρονεῖν. 427, 19. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τίπρακτέον, ἢ μὴ, λογισμοὺς ἀναγοῦσι. 668, ult. ἢ τῆς χρεῖας ἀνάγκη φέρεῖ τινὰ συγγνώμην παρὰ τοῖς ἀθρηπῶν λογιζόμενοις. 1122, 1. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρεῖας εὐτυχήματα ἑαυτῷ νομίζων. 1122, pen. περὶ τῶν οὐδὲν εἰς χρεῖαν [von Dingen, daran nichts gelegen ist—of things which are of little importance] ἐπαναγκάζεσθαι ἀκούειν. 1462, 16. γενεῆσθαι δὲ τὴν χρεῖαν πρὸς τὰ συμβεβάντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ea adminicula salutis usurpari, ad usum vocari, que convenient fortuitis divinitus inmissis. 1465, 9.

χρέος τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν [soil. ὀφειλίμενον]. eine der Banco zugehörige, an sie gewiesene Schuld [a debt belonging to the bank]. 900, 14. τὴν οὐσίαν ἅπασαν χρέα κατέλιπον. facultates ab illis relictae non nummis præsentibus, neque fundis cernebantur, sed pecuniis scænorū creditis. alle ihre Capitalien bestunden in Wechseln [all their capital consisted of bills of exchange]. 986, 24. ὥπως μὴ ὑστέρον χρέος γενόμενον ἀναφανίσεται ἐπὶ τῷ χωρεῖν. 1040, 18.

χρῆμα, χρέματα] δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἴσθι γενέσθαι τῶν δεόντων. 15, 2. τὰ χρῆματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ. debita redigi deo, Apollini Pythi, pecunias puta, per sacrificium a Phocensibus e templo Delphico ablatas. 446, 6. κοινῇ διαλύσαι τὰ χρέματα [id est, τὸ χρέος, vel τὰ χρέα, diese Schuld zu tilgen—to liquidate this debt]. τὸν δῆμον ἐλέσθαι. 460, 19. ἐπὶ χρέμασιν. ob æs debitum. 752, 19. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ

χρήματα τῶν κατεργασμένων, ἢ ἀδικουμένων. ad dependendam illam aris summam eos condemnasse. 754, 23. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾷτε ἔξω τῶν φαειρῶν. 1485, 1. v. Stobæi locum sub v. δίκαιος.

χρηματίζε[ιν] responsum ex deliberatione reddere. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν. 250, 10. πρὶν ἐκείνῃ χρηματίσαι καὶ προβουλευσαι. 285, 1. χρηματίζω ἰδίᾳ. privatim, arbitris remotis, cum aliquo agere. 430, 24. 517, 3. 10. et 11. περὶ ἂν ἂν ἅπασιν γὰρ τὸ δικαστήριον, πάλιν χρηματίζε[ιν]. 717, 27. τοὺς δὲ προέδρους, οἱ ἂν τυγχάνωσι προεδρεύοντες ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, χρηματίζε[ιν] ἐπιτάγματα. ad deliberandum proponere, rogare concionem de aliqua re. 706, 21. In Medio, rem facere. ἀπὸ τοῦ χρηματίσασθαι καὶ πλεῖον ἐτέρων κησασθαι. 953, 27.

χρηματισμός, questus, οὐχὶ λειτουργία, γέροντες ἢ τριεραρχία. 568, 18. πίστις ἀφραγὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν. 958, 3.

χρηματιστής] artifex augendæ rei familiaris. 1002, 8.

χεῖσθαι] μὴ πανούργος ἂν ἄνθρωπος καὶ δεῖνός χεῖσθαι πράγμασι. der sich in alles finden kann [who is at home, is skilful in every thing]. res, præsertim arduas, callide tractare, suamque in rem vertere. 10. 3. οἱ γὰρ χρυσάμενοι τοῖς καιροῖς ὄρθως. 12, 13. ἀνδρες Ἀθηναῖοι, ἔμοι μὲν χεῖσθε ἕτι βούλειθε. ἐπιστευσσα. ἐξηπατήθη. 374, 17. χρωμένους, ὡςπερ ἂν ἄλλος τις αὐτᾶ τὰ πρό τούτου. 552, 23. φιλοπαραμισύνης, ἢ πρὸς ἅπαντας χρεῖται. 13, 10. χεῖσθαι τι. aliquo familiariter uti, in consortio rerum cum eo esse, quocunque modo communionis. 20, 6. χεῖσθαι γάμοις μεθήμενοις. 270, 11. χεῖσθαι ἀσενγείᾳ καὶ ὄρθως πρὸς ἅπαντας. 514, 1. τούτω πᾶν φιλανδρώπως ἐκεχρήμεν ἑγὼ. 411, 11. οὕτως ἀσελγῶς καὶ θιαῖς οὐδεὶ τῶν πολιτῶν ἂν χεῖσασθαι. 559, 17. οὐδένα, ἄρμαι, τρέσπον φέρειν, hæc bona fortuito oblata, οὐδὲ χεῖσθαι τούτων, recte iis uti, δύναται. 563, 12. φαίρη παρὶ τοῖς παρῶσι αὐτῶν, ὡςπερ ἄλλοτρίως, χρωμένον. 563, 15. ἐφ' 2 δ' ἂν τις καὶ χρυσάται τῷ τσιούτῳ θηρίῳ. 779, 18. πολλὰ γινώτες ὄρθως, οὐ διὰ τέλους χεῖσθε αὐτοῖς. 668, 9. οὐ δίκαιος χρωμέιος τῇ ἀποφάνει. in exhibendo inventario non honeste, neque, ut virum decet æqui justique studiosum, se gerens. 1047, 9. ἐχρητο τῇ τραπέζῃ τοῦ πατρὸς. er hatte mit der Wechselbank meines Vaters vielen Verkehr, und liess alle seine Geldsachen durch sie treiben [sic had much intercourse with my father's bank, and carried on all his money concerns through it]. 1236, 13. οὕτως δὲ οὕτως ἰσοιστικῶς ἐχρησάτο ἡμῖν. gieng mit uns

so schändlich um, trieb seinen Muthwillen an uns so weit [behaved so shamefully to us, carried his arrogance towards us so far]. 1286, 23. ἐν μὲν τῷ παρόντι οὐκ εἶδον οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅτι χρεῖστανται αὐτοῖς. was sie mit ihnen anfangen, und wie sie ihnen beykommen sollten [what they should do with them, and how they should get at them]. 1378, 17. τῷ δ' ἐγγὼ οὐκ εἶχον ὅτι χρεῖσαιντο αὐτῇ. 1382, 22. ἔσον ἂν χρεῖσθε χρόνον, τοσοῦτον ἐκάστου φροντίζε[ιν]. 1476, 21. μέγχε τῷ παρόντος χρεῖσθαι [id est, ἕως πάρεστι, vel ἐγχεῖται χρεῖσθαι ταῖς χάρισι] μνημονεύειν τὰς χάριτας. 1478, 13. ἀκριτον παρέδωκε τοῖς ἐπαιτιασμαιόνοις, ὅτι βούλωνται χρεῖσθαι, id est, πρὸς τὸ χρεῖσθαι αὐτῷ εἰς ὅτι βούλωνται. 629, 12. ὁμολόγει μὲν χρεῖσθαι τῇ ἀνδρῶπι, cum ea consuescere, εὐ μῆντοι μοιχῶς γ' εἶναι. 1367, 20.

χρησίμους] καίτοι δύο χρησιμωτέρους τόπους τῆς οἴκου μένης οὐδ' ἂν εἰς ἐπιδείξει τῇ πόλει. 397, 22. τοὺς εὐπρότους δεῖ χρεῖστικῶς ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει. dedicando tripodas, coronas aureas, aliaque talia monumenta gloriæ publica. 1045, 23. ἐπὶ μὲν χρυστῶν, ἢ καλῶν, ἢ τῆς ψώλεως ἄξιον πρᾶγμα, οὐδὲν εὐτός ἐστι χρῆσιμος. 779, 15.

χρησις] ἐν μὲν προσθήκῃς μέρεϊ ῥοπίν τινα ἔχει καὶ χεῖσιν. 154, 18.

χρησμάδης, 135, 8. ubi φοβοῖεν subauditur.

χρηστὴς ἀδελος, debitor incertus, εἴτ' ἀποδώσει δικαίως, εἴτε μή. 867, 13. μᾶλλον αὐτὸν τὸν Πασώνια χρεῖστην ἔχειν, ἢ τοὺς ἄλλους χρεῖστας, οἱ περὶ ἑαυτοῦ ἦν. 946, 8. χρεῖστην πονηρὸν, ἄλλο δ' οὐδέν. 885, 20.

χρηστὸς] οὐδ' εἰ συνέβη τι παρὰ τῶν θεῶν χρεῖστών. 12, 15. μέρος ἐν χρεῖστόν. ein gut stück [a fair portion]. portionem hand contemnendam. 183, 22. ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρεῖστόν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτόν. 390, 15. οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισεία δεῖ χρεῖστόν εἶναι. 430, 8. σὲ γὰρ ἂν πρότερον τούδε χρεῖστόν ἐποίησεν, εἶπερ ἦν ἐπ' ἐκείνῳ. 958, 1. τὸ χρεῖστόν εἶναι πολλῶν ἐστὶ χρημάτων λυσiteléstereon. 960, 17. χρεῖστόν, commodo, benigno, indulgente, ὄντος τοῦ Ἀπολλοδώρου περὶ τὴν ἀδελφῶν τὴν ἐμῶν. 1345, 20. ἦν οὗτοι κατὰ τῆς πατερίδος τηροῦσιν οἱ χρεῖστοί. ironice. illi egregii. die schönen, feinen Herren, die braven Leute [the fine gentlemen, the brave fellows]. 255, 13. item 35, ult. φίλεργον εἶναι δοῦκα καὶ χρεῖστόν τὸν αὐτόν, Σαυμαστὸν ἠλίκον. 957, 28. αὐτὸς ἔφω χρεῖστός. 957, ult.

χρησις] περιέσται τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων. diuturnitate et assiduitate obsidionis. 14, 16. ἐκείνων ἔσπιον μεγίστων εἶναι τὸν χρόνον ἡγούμαι. 178, 9. 1423, 9. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων

καιρὸν ἐν χρόνῳ βραχεῖ γίνεσθαι. 343, 2. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέσῃ. 365, 15. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κύρκου, οὐδ' ἐπαύσαν χρόνον οὐδένα. 392, 18. χρόνοι τοῦ δίκου ἰσχυροὶ τούτοις — δίδονται. 551, 12. σαπρὸς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, subaudi τὸν μακρὸν. ob longuqualem temporis. 615, 10. μὴ τὸν χρόνον, εἰ πολὺς ἐστ' ἀπ' ἐκείνου, σκοπεῖν. non hoc spectare, eum temporis multum excessit ab eo inde tempore, quo peccarunt, aut peccare cœperunt. 754, 20. οὐχ ἵν' ἐκχυροῦντες χρόνους ἐμπαυώμεν. 944, 9. χρόνος post. tandem aliquando, longo tempore poste. 1089, 16. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασιάνου. 1456, 21. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὸς χρόνος, ὃς δικαιότερον ἂν ἦν ἡμῶν πιστευοίτο. 1471, 10. ἡγούμεναι τὸν μέλλοντα χρόνον, tempus futurum, ἡμῖν ἐπιτηδειότερους καιροὺς παραδώσειν. 1413, 9. αἰ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίνεσθαι, id est, ἐν τῷ καθήκοντι χρόνῳ, vel ἐπὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου. 50, 6. ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς, id est, χρόνος οὐ πολὺς γέγονεν ἐκ τούτου, ἐν ᾧ τούτου γέγονεν. 40, 21. χρόνους προαναλεῖν τῆς πόλεως. 398, ult. χρόνους ὀλιγαρχίας, ἢ τυράννου παρελῆσθαι. 399, 9.

Χρυσίδιον] ἔτι μικρὸν ἔφη περὶ χρυσιδίων ἀντιλέγεσθαι. 818, 12.

Χρυσίον] χρυσία. vasa aurea. 816, 22. χρυσία τῆς μητρός. mundus aureus matris. 817, 21. χρυσία πολλὰ ἔχουσαν καὶ ἰμάτια καλὰ. 1182, 26.

Χρυσί] eine Schenkkanne [a flaggon, tankard]. patera aurea. cantharus aureus. χρυσίδες τέτταρες. 617, 20.

Χρυσόπαστος κόσμος. 1217, 20.

Χρυσός] ὅτι χρυσὸν τὸν Περσῶν εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε. 122, 2. 428, 6.

Χρυσοχοεῖον ἔχω ἐν τῇ ἀγορᾷ. 521, pen.

Χρυσοχοῖκός] χρυσοχοῖκὴν τέχνην ἐργάζομαι. 521, ult.

Χρυσοχόος. 520, 3. et deinceps sæpius. αὐτὸς ῥήτωρ, χρυσοχόος, ταμίης, ἀντιγραφεὺς γέγονε. 615, 17.

Χῶμα] il Molo [the mole]. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα. adigere naves ad sic dictum Aggerem. 1208, 4. 1229, 7.

Χωνύβαι] πρὸς οὓς αὐτὴς ἔχασσας ἡμέρας — πρὸς τούτους μὴ προσομιζέω. 795, 14.

Χώρα] ager, opponitur τῇ πόλει, oppido. das platte Land [the flat country]. δαίειν τὴν χώραν. agrum oppidis circumjectum ferro ignique depopulari. 255, ult. χώραν ἀτίεστον ἔχουσι. 1461, 15. περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ [scil. τῇ ἡμετέρᾳ] κινδυνεύομεν. ipso de solo nostro patrio. 13, 25. καλῶ δὲ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ἴσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικὴν. 274, 26. b) locus, sedes conueniens. κατὰ χώραν εἶναι μένειν. 701, 16.

Χωρεῖν] ἐπὶ τὸ λυσιτελεῖν. vergeat, ruere,

festinare. 26, 15. οὐδ' ἢ Ἑλλάς, οὐδ' ἢ Ἐάρβαρος χωρεῖ τὴν πλευεξίαν τὰν θράπου. capit. 118, 8. ἢ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ. 579, 3.

Χωρίζειν] εὐρίσκω πολὺ τούτου κεχωρισμένον. 461, 5. κεχωρισμένον τοῦ τι τοῦτον διαπράξασθαι. 623, 27. κχωρίζεται πλεῖστον τό τ' εἶναι καὶ τὸ τοῦτον φάσκειν. multum differt. 1109, 16. ὀρεῖτε μὴ κεχωρισμένον ἢ λόγον εἰπεῖν εἶ καὶ πράγματα προελῆσθαι συμφέροντα. 1452, 10.

Χωρίον εἰ τόπος ut diversa copulantur. 675, 22. b) spatium, quod taberna feneratoris in foro occupat. 1111, 22.

Χωρίς] ἐμβαιεῖν τοὺς μετόικους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. 50, 22. χωρὶς οἰκεῖν, est, rem familiarem sibi suam seorsim habere, a re fratris patrisve discretam. ὅτι χωρὶς οἰκοῖν Θεόφημος, αὐτὸς δὲ [Evergus] putat] παρὰ τῷ πατρὶ. 1149, 23. χωρὶς ἄκει, non nobiscum, sed seorsim, für sich, sie hatte ihre eigne Wirthschaft [by herself, she had her own establishment], καὶ ἄνδρα εἶχε. 1161, 15. ὅσα μέντοι λαιδορίας χωρὶς ἐστὶ. 1476, 11. οὐκ ἐνεστί τοῦτων οὐδὲ ἐν χωρὶς. seorsim sumtum. 374, 2.

Ψ.

Ψεύδασθαι] ἤκουσα ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἴου τε ψεύδασθαι. 26, 5. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἑλλησιν ὁμοίως αἰσχροὺς ἦν τὸ ψεύδασθαι καὶ ἐπιπορκεῖν, ὥσπερ ἐκεῖνο καλόν. 189, 4. πλείστον δ' ἀρ' ἦν ἐψευσμένους, multum spe falsus. 925, 13. οἱ ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευθέντες, in reliquis generibus scriptiois qui errarunt, καθ' ἐνὸς μόνου πράγματος οὐ τὰ κράτιστα ἔγνωσαν, in una quapiam re viam institerat non optimam. 1412, 4. μὴ ψευσθῆναι ποιήσης τοὺς ἐπὶ σοὶ μέγα φρονοῦντας. 1416, pen.

Ψευδοκλητεία] ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸν κλητῆρα ψευδοκλητείας. ingrediebar adversus subscriptorem actionem falsæ subscriptionis. 1251, 20.

Ψευδολογία. 933, 20. 1098, 20.

Ψευδομαρτυρεῖν. 851, 13.

Ψευδομαρτυρία] ψευδομαρτυριῶν ἀλώσεσθαι προσδοκῶν. 999, 23. τὴν ψευδομαρτυρίαν κινδυνεύειν. 1033, 1. κινδυνεύειν ἐν ψευδομαρτυρίαις. 1315, 9. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίζονται. 741, 20. οὐδ' ἦτις τούτων τῶν ψευδομαρτυριῶν ἐπισκεψάμετο. adversus nullam harum omnium de falso dicto testimonio actionum usus est exceptione. 846, ult. κελεύει ὑποδίκους εἶναι τῶν ψευδομαρτυριῶν καὶ κατ' αὐτὸ τούτο, ὅτι μαρτυρεῖ παρὰ τὸν νόμον. 1132, 1.

Ψηφίζεσθαι βοήθειαν. 9, 15. τούτοις. secundum hos calculum dare. 575, 18. ἂ λέγει νῦν οὗτος, ὁρθῶς ἂν ψηφίζοσθε, scil.

ταῦτα, secundum ea merito pronuncietis. 1006, 19. ἀφ' ἑσθαι τὸν κλῆρον, ὃν ἡμεῖς αὐτῇ ἐψηφίσασθε. zugesprochen hatlet [had awarded]. 1052, 4. τὸτ' ἐψηφίζεσθε, collatis suffragiis decernebatis atque pronuntiabatis. τὰ ἀριστά με πρᾶττεν. 310, 18. πολὺ γε νομιμώτερον καὶ δικαιότερον ἐκείνῳ τὸ ψήφισμα ἦν, εὐ [id est, ἡ τοῦτο, δ] σὺ νῦν ἀξιότις σοι ψηφίσασθαι τουτουσί. 804, 11.

ψήφισμα οὐδεὶς ἀξίον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιῆν τὰ δεδωκέντα. 32, 9. εἰ τις ἀναγνώσθαι τὰ ψηφίσματα ἡμῶν, καὶ τὰς πράξεις διέλθει, οὐδ' ἂν εἰς πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτ' εἶναι κακίαινα. 175, 22. ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν σεντακοσίαν. 397, 15. νεότεροι οἱ νόμοι, καδ' οὐς τὰ ψηφίσματα δεῖ γράφεσθαι, τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν εἰσὶ. 485, 3. ὁ νόμος ἐπέτιμα κελεύει τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα εἶναι. 651, 17. τούτου τοῦ ψηφίσματος [Hyperidis puta de restituendis in pristinam dignitatem capite minutis] γραφὴν παρανόμως ἀπενίγκας ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἠγορηζέτω. 804, 3. αἰρούμενοι τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ἐπὶ τῷ πρᾶττεν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 22. ἐπ' οἰκίας καθῆξας ἀνεψήφισματος. 271, 13.

ψῆφος] δεῖ τῇ ψήφῳ τὴν πολιτείαν ἡμᾶς φυλάττειν. salutem reip. in libero iudiciorum exercitio conservare. 170, pen. ψῆφος οὐδὲ μία ἠνέχθη τῷ μιαιῶν τούτῳ. 271, ult. καθαρὰι ψῆφοι. reine Rechnung, wo Ausgabe gegen Einnahme aufgeht [clear reckonings, when the expenditure balances the receipts]. 303, 22. ψήφους τιθεῖται. calculos ponere, subducere. 304, 4. ἀρὰ σοι ψήφους ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται. 304, 18. ψῆφον ἢ γνώμην δέσσει. 362, 1. ψῆφον προτιθεῖται. 361, 27. τὴν σάξουσαν ψῆφον τότε περὶ ἡμῶν θεμένοια. 362, 7. τούτους δοῦναι τὴν ψῆφον ἀξιοὶ ἡμᾶς. vos rogat, ut secundum hos litem detis. 575, 14. ὁ μηδεὶς μὲν αὐτὸς πεσοικίνας φήσει, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὐρεθήσεται. 771, 25. ψῆφον λαβόντες — φέροντες [scil. αὐτὴν] ἀπὸ τοῦ βασιλευῦ τοῦ Διῶν τοῦ φρατρίου. 1054, 9. τὴν ψῆφον ἐδίδου τοῖς παροῦσι τῶν δημοτῶν. 1502, 23. ψῆφον ἠνεγκεν. proposuit ad deliberandam. 1317, 27. 1093, 11. μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. 529, 25. ἐὰν μὴ τῇ ψήφῳ ὑπερεξάκις χίλων Ἀθηναῖαι ψηφίσανται κρύβδον ψηφίζομενοι. 1375, 16.

ψευδιστὴς Ἑρμῆς. 1358, 7.

ψιλὴ γῆ. non obrita, calva, satis non exulta. 491, pen. ἐν σφενδαχνίῳ καὶ ψιλῷ [scil. στρατεύτω, militis lenis armaturæ] μέρι. 668, 24. ψιλῷ λόγῳ χριστάμενος. verbotenus solummodo perhibuit, nullis testibus rem approbans. 830, 13.

ψυχαγωγίαν] ταῖς κεκαίειαις εἰ πιεῖσται ψυχαγωγούμενοι. 1099, 10. ψυχαγωγού-

μενος ἐν τῇ ἄσθενείᾳ τῇ θεραπείᾳ. 1364, 8. λόγῳ ψυχαγωγηθήσαντο ἡμῶν εἰς ἑρθεῖς. 1441, ult.

ψυχή] εἰ γὰρ τοῦτο μὴ πεισθήσεσθε ταῖς ψυχαῖς. funditus; penitus, medullitus. 100, 14. οὐ γὰρ τῆς γε ἐκάστου ψυχῆς, spiritus, vitae, οὐδὲ τῆς τύχης, sortis, τῶν παραταξαμένων κύριος ἦν. 308, 21. τῶν ἀγῶνων, οὗς ἡμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγανίζεσθε. 314, 16. τὴν ψυχὴν τοῦ Σόλωνος ἰδεῖν. 420, 20. τῇ ψυχῇ τοῦτ' οἶδε. certissima scientia hoc tenet. 585, 14. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν αγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρέβει. 785, ult. τίνα οἰσόμε ψυχὴν αὐτὴν ἔξειν. 842, 15. 1225, 18. ψυχή τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀρετὴ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἦν. 1396, 11. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. 1396, 7. γενναῖος καὶ εὐνοίμας ταῖς ψυχαῖς, fidens, erectus animis; τοῦτο χειροτονεῖτε. 1466, 26. ἀπ' ὁρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς πάντα μοι πέπρακται. 325, 15.

ψυχρός] τοῦτο τὸ ψυχρὸν ὄνομα. frigidum, jejunum, inane, re cassum. 400, 1. ἔωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα εἰς ἡμᾶς ἀφικνίεται. 551, 14.

ψυχρότητα] μὴ μου ψυχρότητα μηδεμίαν καταγῶν μηδεῖς. 312, 15.

Ω.

ᾠδαίον] basilica, vel curia quaedam Athenis. ἐν τῷ ᾠδαίῳ τὰ ἀλφίτα διεμετροῦντο. 918, 8. σίτου εἰς ᾠδαίον εἰνάσι δικασθῆσαι ὑπὲρ τῆς γυμνακίδος τῷ κυρίῳ. 1362, 27.

ᾠδεῖν τινὰ, expellere, dejicere loco, opprimere. τὸν δ' Εὐφράτην ἰώδου. sie gaben ihm einen Schupp, die Pritsche [they thrust him out, expelled him]. 128, 4. εἰς τοὺς ἀσθεῖς ᾠδῆσαν διὰ τὴν σπονδρίαν τοῦ βίου. 786, 16. ᾠδεῖ με μέσση εἰς τὰς λιθοτομίας. 1252, 9.

ᾠμός] πῶς ἠμότερος συκοφάντης γένοιτο. 298, pen. τὸν οὕτως ᾠμόν, τὸν οὕτως ἀγῶμονα. 546, 2. τί ποτ' ἐστίν, ὃ παθῶν Μειδίας οὕτως ᾠμόν, τηλικαύτην ἐπεβούλευσε λαβεῖν δίκην. 542, ult.

ᾠμότης] τῆς ἠμότητος, ἦν ἐστιν ἰδεῖν, ἐτέροις πειραθῆναι σύνεβη. 304, 22. ἀισχύνης τσοσούτων ὑπερβέβληκεν ἅπαντας ἀνδραπόους ᾠμότητι καὶ συκοφαντίᾳ. 317, 25. Θηβαῖαι μείζων φροῦσιν ἐπ' ᾠμότητι καὶ πονηρίᾳ. ἢ ἡμεῖς ἐπὶ φιλανθρωπία. 490, 5.

ᾠμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὃ Ζεῦ καὶ θεοί. 321, 1. τοὺς μὲν πολλοὺς ᾠμῶς μεταχειρίζεσθαι. 753, 13.

ᾠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι. redimere securitatem adversus injurias. 96, 7. εἰ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ἀνεῖται, largitionibus corrupit. cuius scholium est additum ἢ διαφθερεῖ. 122, 21. ᾠσσε χρημάτων ἀνεῖσθαι παρ' οὐδενὸς οὐδίν. 123, 21. εἰ τὴν

πρὸς ὑμᾶς εὐνοιαὶ παρὰ τούτων φαινόμεναι
 ἀνούμενος. 164, 14. ὡσπερ γὰρ ὁ ἀνούμενος
 νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν,
 μηδὲ διαφθαρεὶς νενίκηκε τὸν ἀνούμενον.
 309, 16. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ καὶ
 ἔχθρῆς ἰωνημένος ἀνδραγωγὸς εἰπέεν δυνειῖν.
 406, 11. ἀνεῖσθαι τὰ τέλη. *rachten* [to
farm]. 713, 3. οὐ τοῖνομα τῆς ἐπιτροπῆς,
 ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα ἰαυοῦντο. non hoc
 emercabantur, ut in posterum tutores
 ne appellarentur amplius, sed ut tuti
 essent a persecutionibus forensibus et
 a vexationibus litium nomine gestæ
 tutelæ. 987, 7. ἀνούμενος τὸν κίνδυνον καὶ
 τὰ φύσει τούτοις ὑπάρχοντα πλεονεκτήμα-
 τα. dandis largitionibus redimens, h. e.
 a se avertens periculum et ab ipsius
 causæ invidia existens, et a præjudi-
 cio, quo ipsorum pueritia, orbitas, rerum
 omnium inscitia, atque ab amicis
 solitudo iudices ipsis propitios reddere
 posset. 990, 17. ἀνεῖσθαί με πάντα,
 studia hominum omnia atque promitti-
 dines ad testandum, jurandum, patrocini-
 andam, nihil non faciendum, δι' εὐπορίαν.
 1315, 6. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἰωνη-
 μένος. 1353, 21.
 ὀνή] emlio. ὀνήν ποιῶμαι τῆς νεῶς. 894,
 27.
 ὀνιος] τῇ μὲν τῶν ὀνίων ἀφθονία λαμπροί.
 106, 14. τὸ τῶν ὀνίων πλεῖθος ὀρῶντες καὶ
 τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν. 144,
 11. τιμὴν ὡσπερ ἄλλου τοῦ τῶν ὀνίων
 λαμβάνοντες. 173, 17. ὀρόβους ἴστε ὄντας
 ὀνίους. tanta erat rerum omnium caritas,
 ut vel ciceres, id quod vos ipsos non
 fugit, magni venirent. 598, 4.
 ὄρα] μηδένα καιρὸν, μηδὲ ὄραν παραλείπειν.
 24, 25. οὐθ' ὄραν ἔτους παραλιπών. 156,
 26. ὅτι τὰς ὄρας παρανέγκατε. 531, 16.
 τῆς ὄρας ἐγίγνετο ὀψέ. sera jam vespera
 ingruente. 541, pen. τὸν ἕλον κόσμον, καὶ
 τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλυμμένας ὄρας, νόμος
 καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. ὄρα
 ἔτους. anno jam inclinato, jam vergente.
 1213, 27. ἔξω μέσον νυκτῶν εἶναι ἐποίη-
 σαν τὴν ὄραν. 1265, 3. δι' ὄραν ἡμέρας
 ἡμᾶς παρακρούονται. ut cum tempore

concionandi pæne præterito, concio
 festinat discedere, die jam vespersa-
 scente, quo causa diutius pensitari, et
 deliberatio ad maturitatem salubrium
 consiliorum perducitur nequit. 1456, 7.
 ὄραία] τέτταρας μῆνας, ἢ πέντε, τὴν ὄραίαν
 αὐτὴν, στρατεύεσθαι. 123, 16. ἰσθάναι
 ὄραίαν Βρομῆν χάριν. 531, 5. τὴν ὄραίαν
 περιμένειν. die gute Jahreszeit, wenn das
 Meer wieder offen wird [the favourable
 season of the year, when the sea is again
 open]. 1292, 5.
 ὡς] cum infinitivo, in oratione obliqua
 rem gestam narrantis. ὡς δ' ἀκούσαι τοὺς
 παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ. 402, 7. cum
 indicativo, loco optativi, vel conjun-
 ctivi. ὡς οἱ δικασταὶ ἐπίστευσαν [pro
 πιστεύσειαν]. quo iudices crederent.
 1107, 1. ὡς ἐκ πλείστου. quam diutis-
 sime ante. 585, 2. pro ad. ὡς ἑαυτὸν
 λαμβάνειν. an sich, zu sich nehmen. sich
 zueignen [to take to himself, appropriate
 to himself]. 822, 5. 828, 13. 839, 11.
 ferme. ὡς ἐνιαυτόν. annum circiter. 1362,
 22. ὡς πεντήκοντα ἔτησιν. 1378, 18. nam.
 ὡς ἔστιν ἄτοπον. 198, 6. quasi. ὡς, εἴ γε
 τάλθηθ', προσῆκον. quasi recte fiat et or-
 dine, si quis alteri probra vera ingerat.
 635, alt. ὡς, εἴ γε ἄκων, οὐ ταυτόν. quasi
 non idem sit, si quis idem invitus fe-
 cerit. 636, 1.
 ὡστε] adeo ut, cum indicativo. ὡστε βού-
 λεται, pro ὡστε βούλεσθαι. 376, 6. sic
 certe est in antiquis edd. ego vero cor-
 rexi. sed clarins et certius est exem-
 plum p. 377, 10.
 ὠτακουστέϊν] horchen, lauschen [to hearken,
 listen]. 434, 3.
 ὠφέλεια] αἱ παρὰ τῶν μισθοδοτούντων αὐ-
 τοῖς ὠφέλεια. 200, 6. εἰς μέσον τὴν ὠφέ-
 λειαν κατατιθέναι. 488, 13. v. Stobæi
 locus sub v. δίκαιος. ὡς μηδὲ νῦν ὠφελον.
 539, 25.
 ὠφελεῖν] εἰ, ἐν οἷς οὐδὲν ὠφελῶμαι ποιῶν, λυ-
 πῶ τινὰς, πῶς οὐκ ἀτυχῶ. 982, 23. ὠφε-
 λουμένους τῶν μαρτύρων ἐνίους. testium
 meorum nonnullos a me studii erga me
 sui emolumenta. 1315, 2.

INDEX HISTORICUS

IN DEMOSTHENEM.

- ABDERITÆ** proverbiali dicendi modo usurpantur pro incolis ignobilis cujusque et contenti oppidi. 218, 10.
- Abydeni** nunquam non fuerunt Atheniensibus infensi. 672, 25. 687, ult.
- Acamas**, heros, unde dicti Acamantidæ, tribus Athenis, Trojanæ expeditioni interfuit. 1398, 11.
- Adimantus**, imperator, a collega, Conone, illo vetusto, fuit accusatus. 401, 2.
- Adonis formæ** excellentia inclaruit. 1410, 21.
- Æacus** justitiæ studio inclaruit, atque continentia. 269, 17. 1410, 18.
- Æantides Phlyensis**. 1047, 19. 1048, 4.
- Ægeus**, heros, cujus e nomine tribus Ægeidarum Athenis dicta fuit, Thesei pater, instituit τὴν ἰσηγορίαν, æqualitatem jarum civibus communium, seu civilitatem. 1397, 24.
- Æginetæ** ab Athen. contemi, et pro exemplo populi ignobilis usurpati. 690, 26.
- Æschines** Atrometi Cothocydes, legatus ad Philippum mittitur cum aliis quinque, ut pacis sacramentum ab eo exigeret. 235, 17. ejus fortunæ, mores, vitæ cursus. 270, 5. sqq. advocatus templi Deliaci a populo Ath. dictus, a senatu Arcopagitico fuit reprobatus. 271, 23. id quod ei adhuc juveni contigit. 272, 14. cum Anaxino, Philippi speculatore, clam Athenis noctu colloquitur. 272, pen. 273, 10. quando id factum sit, v. Corsini F. A. I. p. 355. duobus talentis donatus fuit a ducibus classium [ἡγεμῶσι τῶν συμμοριῶν] quod legem trierarchalem labefactasset. 329, 17. initio adversatus fuit Philippo. 343, ult. legationem ad Arcadas obiit, qua Megalopolitanos a Philippo abstrixit. 344, 12. ejus concio contra Philocratem Athenis, cum de pace ageretur cum Philippo ineunda. 345, 10. ejusdem concio altera die post dicta, quam pax ipsa sancienda esset, priori concioni prorsus contraria. 345, 18. antequam a Philippo corrumpetur, vehementer ipsi adversabatur, populumque adversus eum orationibus accendebat, et Eubuli rogationem secundabat, suadentis, ut legati ad civitates Peloponnesiacas mitterentur, qui eas in societatem belli adversus Philippum pertraherent. 438, 5. sq. et ipse legationem illuc obiit. 438, 24. paulo post captam Olynthum. 439, 8. Plutarchus in Vita Demosthenis §. 15. negat constare, unquamne dicta fuerit a Demosthene oratio adversus Æschinem, h. e. de falso legatione. Quando Pylagoras fuerit Æschines, quærit Corsinus F. A. 1, 357. Æschines Ctesiphontem accusavit die 6. Elaphebolionis A. 2. Olymp. 110. Corsini p. 360.
- Æschrio**, servus ἀκούσθου, seu pedissequus Timothei. 1190, ult. 1193, 13.
- Æschylus** Charidemum, Ischomachi filium, adoptavit. 1331, 25.
- Æsius** causa adversus Nausimachum et Xenophitem, fratres, cecidit. 993, 11.
- Æsius**, frater Aphobi. 849, 2. 861, 1.
- Ætes**, Αἴτης, Ciriades, Κεργιάδης, Polemarchus, apud quem acta est causa Nææræ, a Stephano contra Phrynonem. 1358, 23.
- Agapæus** apud Oreum Philippi partibus studebat. 126, 4.
- Agatharchus**, pictor, ab Alcibiadæ sæve habitus. 562, 12.
- Agatho** mercator olearius actione ab Aristogitone petitus, hoc pecunia placato, absolvitur. 784, 18.
- Agathocles** archon. 1152, 18.
- Agavus** Abydenus, quamvis odio Athenienses persequeretur acerrimo, civitate tamen ab ipsis donatus fuit. 688, 2.
- Agyrrhius** Collytensis [alii pejus Argyrum appellant] cum vir probus esset, beneque de P. A. meritis, carcerem multis annis incoluit, donec æra peculatu interversa restituisset. 742, 16.
- Ajax**, eponymus tribus Æantidarum, quare semet interemerit. 1399, 2.
- Alcetas**, fœderatus Atheniensium, intercedit pro Timotheo, imperatore, majestatis reo facto. 1187, 15. ejus rei causa ipse Athenas venit. 1190, 23. videtur Alcetas esse Epîri, vel Molossorum rex, avus Olympiadis ejus, quæ Alexandrum M. peperit.
- Alcibiades** in exemplum proponitur hominis insolentis, sed merito puniti, neque a magnis illis sublevati meritis, quibus patriam sibi devinxerat. 561, 5. ejus pro patria suscepti labores bellici

- apud Samum, et domi in bello Dece-
liaco. 561, 24. Exemplum ejus affer-
tur p. 1414, 27. quo doceatur, indolem
a natura tributam quamvis excellentem,
ubi literis et philosophia minus exulta
fuerit, homini civili, et reip. parum
prodesse.
- Alcimachus, Strategus. 1154, 15. 1163, 1.
- Alcimus, quem libri quidam p. 1154, 13.
edunt, videtur isto cum Alcimacho
idem esse.
- Alcimus, praefectus classi Philippi, Pe-
parethum vastavit. Ulpian. ad p. 248,
5. videtur Harpocrat. p. 10. 4. hujus
meminisse.
- Alcisthenes statim post Astium fuit ar-
chon circa Olymp. cr. 1193, 5. 1202,
7. 1357, 6.
- Alcmaeonida, populo studentes, a Pisi-
stratidis expelluntur Athenis, verum
pecuniis subnixi, e templō Delphico
mutuo sumtis, et contracto exercitu,
domum redeunt, tyrannosque vicissim
ejiciunt. 561, 15.
- Alcuada p. 41. 3. v. Vales. ad Sozomeni
H. E. 1. 1. p. 97.
- Alexander inter Philippi majores, qui
pacem Atheniensis inter et Xerxen
conciliare studebat. 68, 14. primus
Amphipolin occupavit, et e Persarum
ibi captorum pretiis auream statuam
Delphis dedicavit. 164, 19.
- Alexander Pheræus tyrannus, Atheniensi-
bus ideo fuit acceptus, quod Thebanis
infestus esset, deinde, cum sævire inci-
peret, a sociis Atheniensibus deser-
tus. 660, 3.
- Alexander, frater Philippi, ab Apollo-
phane Pydnæo peremptus. 402, 11.
- Alexander, κηδεστῆς Philippi, h. e. cujus
soror Olympias, penes Philippum in
matrimonio erat, filius Neoptolemi, re-
gis Epiri, et ipse ejusdem rex a Phi-
lippo, post patrem, factus. 84, 25. vi-
detur idem esse cum eo Alexandro,
qui p. 1207, 17. et p. 1230, 15. com-
memoratur, ubi dicitur Athenienses
prælio navali vicisse. unde colligo,
praefectum eum classi Philippi fuisse.
- Alexander, vulgo magnus dictus, Philippi
ex Olympiade filius, Messeniis tyran-
nos imposuit Philiadæ filios, ab exsilio
revocatos. 212. 26. Thebas evertit. 918,
20. acer ejus animus, industria, sedu-
litas laudatur. 1466, 8. quo loco etiam
de ipsius morte significatur. Intercedit
pro Lachete, Melanopi filio. 1480, 12.
et 26.
- Alexander aliquis pirata. 674, 12. quo
loco Pheræum designari Wolf con-
jecit; verum temporis rationes id non
sinunt. Pheræus Alexander dudum
ante Charidemum perierat. Quare ma-
gis videtur esse consentaneum, ut eun-
dem cum fratre Olympiadis, avunculo
Alexandri M. facias. v. hac de causa
Vales. ad Harpocr. p. 7.
- Alope, mater Hippothoontis, herois epo-
nymi Hippothoontidarum. 1398, 26.
- Amadocus, regulus Thraciæ. 623, 19.
- Amazonum exercitus ab Athen. victus.
1391, 2.
- Aminias. 1019, 12. μετ' Ἀμεινίου ξενολο-
γῆσας. fuit ergo ductor militum mer-
cenariorum.
- Amphilochus a Philippo legatus ad Dio-
pithem missus, captivorum repetendo-
rum ergo, a Diopithe retentus, atque
coactus novem talentis se redimere.
159, 13.
- Amphio Cephisophontis κηδεστῆς. 1104, 8.
- Amphipolitæ a Philippo vexati, per le-
gatos auxilium ab Atheniensibus. fru-
stra petunt. 11, 11. de obsidibus Am-
phipol. per quos factum est, ut Athe-
niensibus Amphipoli carendum esset.
669, 40.
- Amyntas, Philippi imperator, Athenien-
ses viginti navium classe exsult, quam
Leodamas, frumenti petendi ergo, in
Hellespontum ducebat. 249, 17. Ne-
scio, an idem sit, qui p. 1192, 3. Ti-
motheo dicitur ligna donasse.
- Amytheon, Demonstrati Melitensis filius,
moritur in Sicilia, per infaustam illam
expeditionem. 1310, 11.
- Anaxagoras Clazomenius, philosophus,
magister Periclis. 1414, 25.
- Anaximenes, homo peregrinus, quem Eu-
bulides, largitione corruptus, civibus
Ath. adscripsit. 1317, 5.
- Anaxinus, speculator Philippi, colloquia
clandestina cum Æschine Athenis con-
ferens, deprehenditur. 272, pen. 273,
10.
- Androcles Sphettius, fœnerator, Artemo-
ni Phaselitæ fœnebre credit æs, quod,
illo mortuo, cum non redderetur, actio-
nem in Lachetem intendit, Artemonis
fratrem et heredem. 925, 27.
- Androclides Acharnensis. 1170, 15.
- Andromenes. 949, 7.
- Androtion, orator, ab Euctemone et Dio-
doro (cui Diodoro Demosthenes ora-
tionem adversus Androtionem scripsit),
παραινέμων accusatus, quod rogationem
tulisset eo de senatu coronando, quem
actores officio suo defuisse contende-
bant. 593, sqq. jam senem eum Demo-
sthenes reum agebat. 613, 24. causæ a
Diodoro adversus Androt. actæ series
et exitus narratur. 701, 26. sq. ubi ho-
mo litigiosus dicitur, et in causa par-
ricidii, falso et per nefas Diodoro in-
tentata, condemnatus, et mille drachmis
multatus. Ep. 734, pen. et 735. col-
ligitur, eum honores gessisse, divitem,
sed peculatus reum factum, item quæ-

- storem et contra rotulatorem fuisse. Pater ejus multa lastra in carcere exegerat, unde tandem auflugerat. 739, ult.
- Anemætēs, fautor Philippi, Thebis. 324, 16.
- Antalcidas, e quo pax illa celebris dicta est. 473, 8. 666, 7.
- Anthemio. 1157, 15.
- Anthemocritum Atheniensem Megarenses sustulerunt, quam eadem ægre ferentes Atheniensis acerbe ulsi sunt. 159, 19.
- Antia, meretrix. 1351, 14.
- Antidoridas, Neæræ filius, qui cursorem stadii agebat. 1386, 10.
- Antidorus in exemplum proponitur eorum, quibus pupillis opes per tutorum fidem atque industriam crevisset. 831, pen.
- Antigenes, servus Pantæneti. 973, 28.
- Antimachus, Timothei quæstor. 1186, 20. iudicio populi morte mulctatus. 1187, 10. facultates ejus, auctore Callistrato, fuere confiscatæ. 1197, pen.
- Antimachus, filius Archestrati, trapezita, homo in re familiari angusta. 958, 10.
- Antiochus, filius Herculis, eponymus tribus Antiochidarum. 1399, 7.
- Antipater, amicus et administer Philippi [pater Cassandri]. 362, pen. ejus mentio fit, per causam belli Lamiaci. 1491, 6. ep. 6.
- Antipater Cittiensis. 933, 23.
- Antiphanes Lamprensis. 1188, 19.
- Antiphilus Halinusius, Ebulidæ pater, cum demi, seu municipii sui magister esset, fingebat sibi codicem lexiarchicum perisse, quo tectius atque tutius peregrinos, mercedem operæ dantes, in album inscriberet, insontes cives, aut exosos sibi, aut cupiditati suæ repugnantes, expungeret. 1306, 22. 1317, 17.
- Antiphilus Pæniensis. 549, 22.
- Antiphilus, nescio qui, quem Demosthenes epistola ultima. 1491, 2. ep. 6. ait literas ad fœderatos in bello Lamiaco dedisse.
- Antipho, qui albo civium Ath. expanctus, ad Philippum perfugit, cui recepit navale Ath. incensuram. 271, 7. sed prenas ejus rei dedit capite, urgente Demosthene, atque senatu Areopagitico. v. Plutarch. p. 30. fort. idem est, de quo Theopompi locus apud Suidam v. *Τί ἐστιν* commemorat.
- Antiathenes trapezita. 957, 24.
- Apaturius, negotiator Byzantinus, in quem invehitur oratio p. 892. sq.
- Apharci causa adversus Theophemum. 1148, 16. 1240, 8.
- Aplepsio, filius Bathippi, causam adversus Leptinæ legem de abolenda immunitate dicendam, a Bathippo inchoatam, sed ejus decessu interpellatam, denuo suscipit, Phormione oratore pro ipso dicente. 453, 13. sq. 501, 9.
- Aphobetus, frater Æschinis. 414, ult. erat *ὑπογραμματῆς*, exceptor, seu commentariensis, ordinis secundarii. 415, 3. *Schol.* ex insequentibus colligitur, eam ad altiores honores ascendisse.
- Aphobus, e tutoribus Demosthenis, quem Demosthenes actione tutelæ improbe et flagitiose gestæ insectatus est a p. 813. ad p. 880. tanti damnatus est, quanti Demosthenes litem æstimaverat; h. e. decem talentis; id quod passim locorum orationum in Aphobum dictarum tertia, pro Phano inscripta, testatur p. 844, sq. erat ei filius cognominis. 845, 14. erat Demostheni necessarius, ut hic passim testatur. *θεῖος* ejus appellatur Demo. 850, 15. atqui Demo idem Demosthenis quoque *θεῖος* erat. Quodsi ergo vocabulum hoc *patrum* h. l. significat, necesse est, ut Aphobi pater frater fuerit Demosthenis senioris, ejus, qui oratoris pater fuit. Verum *θεῖος avunculum* quoque significat. Quodsi ergo Demo idem, quem Demosthenis oratoris patrum fuisse constat, Aphobi fuit avunculus, necesse est, ut mater Aphobi soror fuerit Demosthenis senior, seu oratoris patrua. 854, 12.
- Apolexis, filia Prospaltii, mater Macarati, in quem illa oratio dicta est p. 1066, 1.
- Apolexis, nomen virile. 1120, 27.
- Apollodorus, Pasionis filius, Acharnensis, causa adversus Phormionem ita cecidit, ut ipsa pro se dicendi copia, sextaque litis æstimatæ parte mulctaretur. 1103, 15. lites ejus cum Phormione multis enarrantur in orat. pro Phormione p. 944, sq. multas dixit gravesque causas, aut in alios, aut pro, quas omnes orationes ei Demosthenes conscripsit, ut duas gravissimas rei capitalis pro se adversus Stephanum, quas tamen effugit. 1101, sq. 1348, 20. A p. 1350, 9. ipse Apollodorus causam agere incipit: item in Timotheum. 1184, sq. in Polyclelem. 1206, sq. pro corona sua trierarchali. 1228, sq. in Callippum. 1235, sq. in Nicostratum. 1246, sq. fuit dives. 1208, 26. trierarchus in Peloponnesum mittitur, atque deinde in Siciliam. 1247, 25. v. art. *Stephanus Erocadensis*.
- Apollodorus Leuconoensis. 1215, 14.
- Apollodorus Phaselita. 925, pen.
- Apollodorus Plotensis, et ejus cognominis nepos, ex Olympicho, filio. 1310, 22. 23.
- Apollonides Cardianus a Philippo agrum in Chersoneso in usum fructum accepit. 86, 14. a Charidemo legatus ad Philippum mittitur. 681, 27.

- Apollonides Halicarnassensis. 934, 6.
 Apollonides Mitylenæus. 1019, 14.
 Apollonides Olynthius patria expulsum, quod Philippo adversaretur. 125, 15. 126, 9. civitas Attica, qua donatus fuerat, ei rursus adempta est, quod ea visus esset indignus. 1376, 5.
 Apollophanes Pydnæus, cujus filias Satyrus histrio et captivitate redemit. 401, 25. sq. a sicariis sublatus est, a Philippo immissis, cujus fratrem Alexandrum Apollophanes interemerat. 402, 11.
 Apollophanes, qui cum Demosthene in secunda ejus ad Philippum legatione fuit, aut ab eo redemptus a captivitate fuit. 394, 3.
 Apollophanes, qui Stephanum conduxit, ad diem Apollodoro dicendum. 1348, 19.
 Aratus, qui Epitimum titulo ἐνδελξέως denuntiavit. 1489, ult.
 Aratus Halicarnassensis. 930, 19.
 Arcades Philippo dediti nominantur. 324, 8. initio belli Philippici cum Macedone faciebant. 344, 6. Statuis aeneis et coronis aureis cum condecorabant. 425, 1.
 Archades [f. Archiades] Mnesonidae, Acharnensis. 929, 24.
 Archebiades, Lamprensis. 1236, 15.
 Archebiades, Demotelis filius, Alæensis. 1259, 1. 1266, 20. homo impurus et infamis, 1267, 20.
 Archebius, ut videtur, Atheniensis, ab Euctemone accusatus, quod partem mercium Naucraticæ navis, a legatis ad Mausolum missis interceptæ, retineret, neque fisco redderet. 703, 14.
 Archebius, Byzantinus, patriam, ejecto Spartano præsidio, Atheniensibus et Thrasybulo reddidit. 475, 3. studebat Atheniensibus. 683, pen.
 Archedemi filius a Stephano paterna domo ejectus. 1123, 2.
 Archæneus, ut videtur, nummularius. 861, 25. 1215, 21.
 Archenomides, Archedamantis, Anagyræus. 927, 15.
 Archenomides Stratonis Thriasius. 955, 1.
 Arcestratus trapezita. 957, 25.
 Archetion, qui Midie luxuriam atque molitium traduxit. 558, 21.
 Archiades, cujus de hereditate lis inter Leocratem et Aristodemum orta. 1081, 2. sq. fuit Euthymachi filius, Otrynensis. 1083, 5.
 Archias hierophanta ob delicta quædam circa sacra punitus. 1384, 28.
 Archias Cholargensis, laudatur, ut vir probus et civilis. 605, 25.
 Archidamus, Zeuxidami, rex Spartanus, delet Plataeas. 1378, 18.
 Archidice, filia Euthymachi, Otrynensis, uxor Leostrati Eleusini. 1083, 6.
 Archilochus. 1061, 13.
 Archimachus. 1064, 22.
 Archinus majorem in modum laudatur, ut vir de P. A. optime meritus, quippe qui, Phyla occupanda, libertatis auctor recuperandæ factus sit, Strategii honorem non semel gesserit, aliisque modis civem se præclarum gesserit. 742, 25.
 Archippe, uxor initio Pasionis, postmodum Phormionis. mater Apollodori et Pasielis. 1110, 5. Phormio ei defunctæ magnificum monumentum condidit. 1125, 14. videtur ea, superstite adhuc Pasionem, Phormioni, servo suo, stupri consuetudine conciliata, Pasiem ex eo peperisse. 1126, 27. 1127, 5. decessit in continentem post reditum Apollodori ab expeditione in Thraciam, imperatore Timomacho. 1225, 4.
 Archippus, Euthymachi filius, Otrynensis. 1083, 5.
 Archippus Myrrhinusius. 397, 10.
 Archytas Tarentinus magna polluit apud cives auctoritate, quem fructum tulit familiaritatis cum Platone. 1415, 9.
 Arethusius, frater Nicostrati, quem oratio p. 1246, sq. insectatur.
 Argæus, cui Athenienses studebant et præsto erant, cum Philippo de regno Macedonico certanti. 660, 15.
 Argivi magnam erga P. A. exsulesque a XXX tyrannis exactos demonstrarunt benevolentiam, et Lacedæmoniis eos ad supplicium deposcentibus, tradere volebant. 196, pen. Argivorum dediti Philippo nominantur p. 324, 9. 425, 4.
 Argyrus. v. Agyrrius.
 Ariobarzanes, Satrapa Lydiæ, et Ioniæ, deficit a rege Persarum. 192, ult. a Timotheo, qui ei subvenire jussus fuerat, destituitur. ibid. ipse cum tribus filiis ab Atheniensibus civitate donatur. 666, 18. 687, 27.
 Aristæchmi filii causam patris adversus Nausimachum et Xenopithen dicunt, quorum tutelam pater quondam gesserat. 984, sq.
 Aristæchmus, Eleus, proditor. 324, 11.
 Aristarchus, Moschi filius, cædis in Nicodemo quodam perpetratæ accusatur, eamque in causam Demosthenes quoque, malitia Midie, implicatur. 548, 14. [Midias enim rumorem spargebat, Demosthenem Aristarcho auctorem fuisse, ut Nicodemum, hominem Eubulo, inimico Demosthenis, deditum, occideret. Schol.] cædes illa contigit post alapam a Midia Demostheni inflictam in v. τῆτι cum vñ versa 8. opposito. 549, 6. in τούτοις τοῖς μετὰ ταῦτα. 550, 10.
 Aristides, ille celebris, Justus, vel Æqui, cognomine clarus, salutaria et præclara suadendi studiosior, quam populo pla-

- cendi. 34, 20. justitia ejus et æquitas in describendis tributis, et frugalitas in privata re sua domestica. 690, 1. exsulare jussus, commorabatur in Ægina insula, donec a populo revocaretur. 802, 16.
- Aristides**, de tribu Ceneide, fuit chori sui coryphæus, quamvis capite fuisset minutus. 533, 21.
- Aristoclea meretrix**. 1351, 15.
- Aristocles Myrrhinusius**, tam erat prohedrus, et concionem mittebat in suffragia, cum Timocrates legem de vadibus sistendis et acceptandis ferret. 723, 11.
- Aristocles Cœnsis**, ab Apaturio arbiter delectus. 897, 4.
- Aristocles Pæaniensis**, trierarchus, testatur Demostheni adversus Midiam. 568, 25.
- Aristocrates** ut homo dissolutus et perditus notatur. 992, 25.
- Aristocrates**, homo vilis et improbus, Cononis sodalis. 1269, 6. ubi eum oculorum vitio ait laborasse.
- Aristocrates**, copiosa et forti oratione impugnatus. qua latæ adversus tenorem juris Attici rogationis in eo accusatur, quod Charidemo, homini peregrino, civi factitio, reip. infesto et detrimentoso, tyrannidem affectanti, nimios et pestiferos honores decrevisset. 621, sq.
- Aristocrates Phalereus**. 1358, 27. Fieri potest, ut hi quatuor tituli, aut saltem tres priores, eundem hominem designent.
- Aristocrates**, Skellii, Epicharetis avi, patris, evertenda Eelionea, qua Critiæ satellites Lacedæmonios recepturi erant, arcem Piræei, urbi vicinæ noxiam, delevit, et populum reduxit. 1343, 4. Verum memoriæ errore lapsus hic esse Demosthenem, triginta tyrannis ea tribuentem, quæ sub quadringentis evanissent, docuit Valesius Emendat. 4, 7.
- Aristodemus**, histrio, proditor. 150, 7. primus auctor Atheniensibus fuit pacis cum Philippo contrahendæ. 232, 8. 344, 21. 371, 15. deinde peragendum hoc negotium Philocrati et Æschini tradidit. 371, 17. histrio fuit tragicus. 418, 8. rebus Philippi ad incitas redactis, ab hoc immissus est Atheniensibus, quos hortaretur ad pacem. 442, ult.
- Aristodemus**, filius Aristotelis, Pallenis, pater illius, qui causam adversus Leocharetem egit. 1080, sq. 1083, 20.
- Aristogenes**, aliquoties commemoratus in causa Spudiæ. 1030, 8. 1031, 3. 1033, 13. 1034, 4. et 21.
- Aristogitonis** et Harmodii posteri immunes erant a quibusdam, non ab omnibus, muneribus ad statum patriæ tuendam faciendis. 462, 19.
- Aristogiton**, orator et sycophanta, in quem invehuntur duæ orationes, quas Demosthenis esse sunt qui negent. 770, sq. novies Demosthenem accusavit. 781, 6. quinquennio toto a foro abfuit, ex interdico. 783, 2. patrem apud Eretriam in carcere tabescentem deseruit: in quo illo defuncto, factus in funus sunitus haud refudit. 787, 3. Hyperidem de quadam ejus rogatione accusavit. 803, 27. carceri mandatus est. 1478, 19. graviter Demosthenes p. 1483, 26. et 1485, 5. Athenienses objurgat, qui, quorum veniam Aristogitoni, homini impuro, dedissent, ea in se, Demosthene, exsilio punivissent, sortisque suæ ingemiscit acerbitati, quæ se ad tantam detrusisset humilitatem, ut cum Aristogitone compararetur. Necesse est, ut hæc Aristogitonis absolutio, in causa pecuniarum Harpalicarum, paulo ante præcesserit exsiliium Demosthenis, imperante Antipatro. Pater Aristogitonis fuit Cydomachus. v. Dinarch. p. 106, 6. ed. Steph.
- Aristolaus** apud Thasum, fort. tyrannus insulæ, Atheniensium inimicus. 294, 10.
- Aristolochus** trapezita, donec rebus secundis floreret, a Stephano studiis et officii cultus, rursus ab eodem contentus atque prostritus fuit, rebus ejus eversis. 1120, 21.
- Aristomachus** Critodemi Alopekensis a Kersoblepte et Charidemo interpretes ad Athenienses allegator. 624, 26. 657, 3. 1333, 9. 1353, 1.
- Aristomachus**, qui Thesmotheta fuit. 1367, 5.
- Aristomenes Anagyrasius**. 1047, 20.
- Aristo**, Alopekensis, ab Aristogitone ex titulo *βουλευτικός* postulatus, quod se, velut ærarium, qui minus esset, accusasset. 791, 26. videtur hic Aristo aut Thesmotheta, aut exactor debitorum fisci fuisse.
- Aristo**, qui Cononem verberum et vulnorum ab eo inflictorum postulavit. 1256, sq. fuit genere nobili. 1270, pen.
- Aristo**, filius Næaræ, vulgo quæsitus. 1358, 4.
- Aristonicus** Phœarrhus rogationem de honoribus Demostheni deferendis dudum ante Ctesiphontem tulerat. cujus rogationis formula legitur p. 253, 12. rogationem illam Diondas aliquis labefactare conatus, causa cecidit. 302, 15. dictaverat illam Aristonici rogationem aliquis Demomeles. 302, 22. Aristonicus hic infamia notatus h. e. jure fori frequentandi et honorum petendorum, colligebat pecuniam, quo pristinam dignitatem recuperaret. Verum interveniente atroci illa ad Chæroneam clade,

- pecuniam illam maluit ad salutem patriæ tuendam conferre. 329, 12.
- Aristonoe**, Philostrati filia, Callippi uxor, Phænippi mater. 1047, 6.
- Aristonus** Dekellensis. 1236, 14.
- Aristopho** Azeniensis, numeratur in caudicis tum potentissimis. 501, 24. [Aristoteles Rhetoric. 2, 23. rixam ejus cum Iphicrate refert.] Leptinæ præsto fuit, patrocinatus legi de abolenda immunitate, quamvis ipse immunitate fuisset ornatus. *ibid.* nonnulla suasit eorum, quæ civitas Ath. invita Philippo concessit. 248, 3. ejus rogatio de legatis ad Philippum navium repetendarum causa mittendis. 250, 4, sq. studuit Thebanos in societatem belli adversus Philippum pertrahere. 281, 18. fuit clarus orator. 97, 14. 301, 18. 436, 13. accusavit Philonicum. 434, 21. rogationem tulit de legendis inquisitoribus pecuniarum et bonorum publicorum e fanis et ærario surreptorum. 703, 10. diem rei capitalis dixit iis, qui, elocandis trierarchatibus suis, in causa fuissent, ut res navalis Athen. deteriore loco esset, atque classis ab Alexandro, Philippi imperatore, prælio navali vinceretur. 1230, 15, sq. 1232, 24. lex ejus de mercatura forensi exercenda populo admodum placuit. 1508, 12. rogatio ejus de classe in Pontum mittenda, quæ Proconnesios adversus Cyzicenos tueretur, Miltocydæ adversus Cotyn succurreret, Cherrhonesum recuperaret, vecturam frumenti e Ponto securam redderet, eoque efficeret, ut frumentum Athenis vihoris veniret. 1208, 8. redditis coronis accusationem peculatus sustulit. 584, 14.
- Aristopho** Colyttensis memoratur p. 250, 18. verum est idem prorsus cum Azeniense. Quapropter aut nomen aliquod ibi loci deest, aut vox Colyttensis corrupta est. Hic enim demus, Colyttus ad tribum Hippothoontidem nil pertinet, sed ad Æantidem.
- Aristophon** ille, cujus mentio fit p. 584, 14. de quo conferri velim Scholia, cujus sit, nescio. Idem certe cum Azeniense non est. Videtur potius idem esse cum
- Aristophonte** sycophanta, quicum Zenothemis collisit, et cujus versutia atque perfidia enarratur p. 885, 9. Verum de tribus Aristophontibus enucleatus disputantem v. Ruhnkenium *Histor. critica orator. Græc.* p. 129, sq.
- Aristoteles** Pallenensis. 1083, 18.
- Aristratus**, fautor Philippi apud Sicyonem, contemptus a Philippo, opera ejus jam satis uso. 242, 2. 324, 13.
- Aristratus** apud Naxum, forte tyrannus ibi, P. A. inimicus. 294, 10.
- Arkesas**, in Genitivo Arkesantos (nisi is potius Arkeson, Arkesontos est), Pambotades. 1250, 19.
- Artabazus**, præfectus Lydiæ et Ionæ, cui Chares cum mercenariis Atheniensium operam navat. 46, pen. comprehensus ab Autophradata. 671, 4. rursus dimissus, oppugnat Charidemum. 671, 17. Conf. Diodor. Sic. t. II. p. 98. 107. et 122.
- Artemisia**, Cariæ domina, Hecatomi filia. 193, 15. 197, 12. 198, 19.
- Artemo**, Phaseliota, Laeriti frater. 924, 9.
- Arthmius** Zelita infamia notatur, quod aurum Medicum in Græciam intulisset. Psephisma in eum latum. 121, 27. 428, 3.
- Arymbas**, a Philippo bello appetitus. 13, 5. Schottus in Vita Demosth. Neoptolemi filium, Molossorum regem appellat, Tourellus Alcetae filium, Neoptolemi fratrem.
- Astius** (Ἀστῆϊος) archon. 1357, 2. quo tempore Lacedæmonii bellum cum Athen. gerebant, illud, ni fallor, quo Chabrias Pollin apud Naxum classe devicit. Fuit Archon post Socratidem, quo tempore Timotheus causam capitibus dixit ob rem adversus Lacedæmonios male gestam. 1190, 24. 1202, 5.
- Atheniensium** principatus Græciæ a bello inde Persico ad Peloponnesiacum, ducibus Aristide, Nicia, Pericle, aliis, tenuit annos quadraginta quinque. 35, 5. alibi septuaginta edit. Athenienses rerum novarum auditione delectabantur. 43, 6.
- Athenodorus**, Atheniensis, in Thracia partes liberorum Berisadis tuebatur. 624, 5. quorum avunculus erat. Nam penes Berisadem in matrimonio erat soror Athenodori. *ibid.* 6. ejus res cum Charidemo et Kersoblepta gestæ. 677, 9. sq.
- Atrestidas** Arcas, captivorum ex Olyntho numerum, a Philippo donatum, in Arcadiam secum agens, occurrit Æschini, legato ad civitates Peloponnesiacas proficiscenti. 439, 3.
- Atrometus**, pater Æschini. 270, 24.
- Autocles**, imperator classis Atticæ in Thracia, ob res ibi male gestas, et neglectum Miltocydem, quamvis ea culpa vacaret, in judicium vocatus. 655, 3. revocato e Ponto, successor mittitur Meno. 1210, 7. hic idem esse videtur cum illo Autocle, quem Apollodorus, Pasionis filius, orationem commentante Demosthene, quæ oratio hodie nulla superest, accusavit. 961, 1.
- Automedon** tyrannus Eretriæ a Philippo constitus. 125, 27.
- Automedon**, Atheniensis, psephisma fert

de Tenediis. 1333, 12.

Autonomus, scriba Antimachi. 1186, pen.
Autophradates comprehendit Artabazum,
Lydiæ et Ioniæ Satrapam, sed rursus
cum dimittit. 671, 4.

B.

Bacchius, vel Cacchius (sed prius est
verius), homo obscurus, e familia Co-
nonis. 1269, 5.

Bathippus, legem Leptinæ oppugnare ag-
gressus, non fuerat ceptum persecutus,
seu pecunia placatus, seu valetudine
impeditus, seu fato interveniente. 451,
argum. 8. 453, 14. 501, 8. v. *Aphepsio*.

Bathyllus, filius Polyarati. 1009, 26.

Berisades, Βερυσάδης, regulus Thraciæ, vel
Ponti. 624, 1. sq. fœderatus Athen.
ibid. remittit negotiatoribus vectigal
frumenti Athenas convehendi. 917, 24.
ubi exaratum reperitur hoc nomen Πα-
ρισάδης, gessit cum Scythia bellum.
909, 22. Berisaden, vel Parisaden, in
regno Ponti, fratri Spartaco successis-
sisse, tradit Diodorus ad annum Olymp.
107. quartum p. 123. verum Wesselin-
gius negat Diodoreum eundem esse
cum Demosthenico.

Bianor, frater uxoris Amadoci, reguli
Thraciæ. 624, 6. civitate donatus fuit
ab Atheniensibus. *ibid.* 15.

Blepæus trapezita. 583, 17. 1023, 19.

Bœotus, frater Plangonis, e quo filius
Plangonis, a Mantia procreatus, fuit
appellatus. 1004, 4.

Bœotus, Plangonis filius, quem mater e
Mantia conceptum aiebat; quo fidens
ille, pro Bœoto, se Mantitheum fere-
bat; quod nomen erat filio Mantix ex
uxore legitima quæsito; unde lis super
nomine orta est inter illos fratres. quæ
lis oratione gemina agitur a p. 994. ad
p. 1026.

Bosporichus, hieromnemon Byzantinus,
quo tempore Byzantini populo Athen.
coronam auream decernebant, ejus
opera liberati ab obsidione Philippi.
255, 20.

Boxia, seu Zobia, muliercula vilis, erga
quam turpiter ingratum prodidit ani-
mum Aristogito, quem ea, fuga e car-
cere elapsam, per aliquot dies, suo
cum periculo, occultasset, atque ser-
vasset. 787, 14.

Brachyllus, socer Lysix Sophistæ. 1352,
5.

Brytiadæ. 1365, 8.

Bulagoras Alopekensis fuit in legatis ad
Philippum apud Elateam missis. 232,
23.

Buselus. 1055, 23. ubi Buselidarum res
copiose enarrantur. cujus gentis stem-

ma descripsit Palmerius in *Exercita-*
tionibus.

Byzantinis in formula pacis, inter Philip-
pum et Athenienses sancitæ, decretum
fuit jus vectigalia exigendi a navibus
Pontum petentibus. 63, 19. Byzantini
et Athenienses mutuas similitates ex-
ercebant. 93, 14. bellum sociale cum
Chiiis et Rhodiis adversus Athenienses
suscepiebant. 191, 12. aliis in causis si-
multatum edebant banc, quod Atheni-
enses Chalcedonem et Selymbriam ab
ipsis abalienatam irent. 198, 12. qui-
bus de causis Philippus Byzantium ob-
sederit, item obsidionem illam a classe
Attica solutam fuisse, et de corona au-
rea, qua P. Byzantinus populum Athe-
niensem ob illud insigne meritum or-
navit. 254. 255. naves frumentarias
Atheniensium in portum suum deduce-
bant. 1207, 26. 1211, 26.

C.

Cacchius. v. Bacchius.

Callæschrus, Diotimi filius, Cothokydes,
fuit in legalis ad Thebanos eo missis,
quo persuaderet ipsis, ut cum P. A.
fœdus et societatem belli adversus Phi-
lippum inirent. 291, 8. habebatur in
ditissimis civium Athen. 565, 13.

Callarus, servus. 1280, 20. sq.

Callias, Hipponici filius, qui celebratam
illam cum rege Persarum pacem sanxit,
qua regi interdictum fuit, ne ad mare
Ægeum descenderet, et quicquid ab
ora maritimi in continentem pateret, ad
diurnum equi cursum, liberum et sui
juris relinqueret; et nihilominus, quod
auro Persico corruptus regi plus æquo
concessisse videretur, quinquaginta ta-
lentis mulctatus fuit. 428, 27. alias fuit
ὁ λακκόπλουτος appellatus. v. Palmerii
Exerc. p. 628. et 754.

Callias imperator Atheniensium, urbes ad
Pagasiticum sinum sitas cepit, et in
Macedoniam navigantes intercepti, at-
que vendidit. 159, 25. qua de injuria
Philippus ibi queritur. Fortassis idem
est cum

Callia Phrearrhio. 265, 6. et 17.

Callias Sioniensis, Areopagita. 272, 5.

Callias, servus publicus, seu licitor, ad
Philippum transiit, a quo benigne ex-
ceptus est. 23, 19.

Callicles, Epitrephis filius, Thriasius.
1221, 10.

Callicrates Euphemi. 611, 25.

Callicrates, frater Calliclis. 1272, 10.

Callippides, pater Calliclis et Callicratis,
modo dictorum. 1272, 18.

Callippus, Heracleotarum proxenus, de
Lyconis hereditate cum Apollodoro,

- Pasionis filio, contendit, cui repugnat Apollodorus oratione, quæ legitur p. 1235. sq. videtur idem esse cum
- Callippo**, Philonis filio, Æxonense. 1221. 6. quem veteratorum, cavillatorem, et importunum rixatorem appellat. ibid. pen. hunc ab Apollodoro accusatum esse, ait p. 960, ult. quo orationem adhuc superstitem designari credibile mihi est p. 1243, 3. et 21. item 1244, 6. vir dicitur non contemnendus in rep. et utramvis in partem pollens. Sed occurrit hoc dubium, quod ille Callippus, quicum Apollodorus de Lyconis hereditate certavit, Archebiadæ municipalis dicitur p. 1243, 21. Jam vero Archebiadem Lamprensem fuisse p. 1236, 15. docet. Nequit ergo Callippus hic Æxonensis esse, si Lamprensis fuit.
- Callippus** Pæniensis psephima scripserat, utile Cardianis, Atheniensibus damnosum. quapropter ab auctore orationis de Haloneso accusatus est. 87, 9. conf. p. 76, 4.
- Callippus**, frater actoris contra Olympiodorum. 1173, 4.
- Callisthenes**, Eteonici filius, Phalereus rogationem ferebat, ut Atheniensium nullus urbe abesset, quo tempore Philippus repentina in Phocida irruptione Athenas percellerat. 238, 5. Forsitan idem est is, cujus mentio fit p. 467, 17. fuit in numero octo oratorum, quos Alexander M. ad supplicium depoposcit.
- Callisthenes** Sphettius testatur Demostheni adversus Thrasylochum, Midix fratrem. 541, 6.
- Callistratus**, filius Callieratis, Aphidnæus, celebrator, cujus exemplis compunctus et exercitatus Demosthenes, admodum adhuc tum adolescens, animum ad eloquentiæ studium appulit. 301, 18. numeratur in claris et pollentibus, iisdemque honestis et probis oratoribus. 436, 13. 742, 25. auctor fuit Atheniensibus, ut Lacedæmoniorum res, a Thebanis prostratas, et in summum discrimen adductas, relevarent atque sustentarent. 1353, 19. Stephanus ei adulatus et famulatus est. 1359, 18. Timotheo Cononis diem dixit rei capitalis. 1187, 7. 1188, 10. condemnavit Antimachum, Timothei questorem, ejusque facultates publicavit. 1198, 10. Sitne idem, atque qui p. 1220, ult. et 1221, 19. commemoratur, at exsul, bis morti damnatus, et Timomachi, præfecti classis Atticæ in Thracia, *υπερσπης*, Schwager [brother-in-law], hæud definiam. Bartonus ad Plutarch. §. ε. censet, hunc oratorem eundem esse cum illo Callistrato, cujus lamentabilem exitum Lycurgus in orat. in Leocratem p. 159, 26.
- ed. H. Steph. enarrat. quæ non concilio cum æstimatione probitatis et gratia populari, qua Callistratus floruit. Pausanias quoque in Sicilia cum obisse perhibet e vulnere tum accepto, quum præfectus alæ equitum fortiter dimicaret. quod videtur anno nescio quo Olympiadis 108. evenisse. v. Fabric. B. G. t. IV. p. 56. 57. qui Empedi filium appellat. Sed meliora et pleniora v. apud Rubnkenium V. C. in historia critica oratorum Græcorum p. 58.
- Callistratus**, filius Ebulidæ, frater Philagri et Euctemonis. 1061, 26. 1063, 16. 1065, 9.
- Callistratus**, fœnerator, seu trapezita. 948, 17.
- Cammes**, Mitylenæorum tyrannus. 1019, 19.
- Car**, seu Carix dominus, p. 63, 17. commemoratus, est Idrieus.
- Cardiani**, ex pacto, inter Philippum et Athenienses paulo post captam Olynthum inito, a reliquis Cherrhonesi incolis sunt separati, et pro liberis atque jurisdictioni Atticæ exemptis declarati. 63, 16. Cardiani scilicet suam esse aiebant regionem quandam Cherrhonesi, ab Atheniensium colonia insessam per nefas, a Diopithe illuc deducta. 87, 3. harum litium origo et historia latius exponitur in argumento orationis super Cherrhonesi rebus. 88. 89. Philippus, in Illyrico bellum gerens, copiis adversus Cardiam missis eam occupat. 104, 3. 105, 16. 120, 6. ubi maximam urbem Cherrhonesiacam appellat. Cardiani jam ante pacem, litem suam Philippo detulerant disceptandam. 161, 20. Atheniensibus admodum infesti erant. 677, 3.
- Carthaginienses** olim vectigales erant Syracusanis. 506, 18.
- Carystium** quandam, Atheniensium proxenum, bello captum, Philippus peremit, frustra deprecantibus Atheniensibus per legatos ter hæc de re missos. 86, 5.
- Castor** et **Pollux** fortitudinis laude inclauserunt. 1410, 19.
- Cecrops**, eponymus heros Cecropidarum, tribus Athen. 1398, 21. ubi docetur, cur *κεκροπος* fuerit appellatus.
- Kephalus**, clarus orator. 301, 19. nunquam fuit accusatus. 310, pen. 311, 6.
- Kephisiades** Scyrita, cui Lyco pecuniam suam tradendam mandat Pasioni. 1236, 21.
- Kephisodoros**, Archon eponymus, inter Polyzelum et Timocratem medius, quo honore fungente Demosthenes Aphobum male gestæ tutelæ reum egit. 868, 21. fuit Chionis filius, nisi mea me fallit opinio. quamquam interpretes Chionem Cephisodoro successisse statuunt, et

- illum Senatui præfuisse anno tertio Olymp. CIII. hunc quarto. v. Palmer. Exerc. p. 637. sed v. disputata sub v. *Chion*. de Cephisodori aliquot archontibus v. disserentem Corsinium F. A. t. II. p. 100.
- Kephisodorus**, de cuius ancilla lis orta Theocrinis patri. 1327, 22.
- Kephisodotus**, Kerameensis, inter caussidicos tum potentes nominatur. 501, 24. 502, 27. fort. hic idem est, ad quem literas dabat Charidemus, recipiens Cherrhonesum a se Atheniensibus restituendam. 670, 23. erat inimicus Cottyos et Iphicratis. 672, 1. imperator cum classe adversus Cotyn mittitur ad Cherrhonesum recuperandam. 674, 25. cum Charidemo pacem ignominiosam facit, quam ob rem quinque talentis fuit mulctatus, et ipsum capitis discrimen ægre effugit. 676, 3. Nescio, an ad eum hi quoque loci referendi sint, p. 398, 2. ubi acceptorum munerum reus dicitur, et p. 1228, 3. ubi dicitur Apollodoro Pasionis præsto fuisse in iudicio.
- Kephisodotus**, Bæotus. 927, 12. sed paulo post idem Kephisodorus appellatur, eadem pagina, v. 23.
- Kephisophon Kesiphontis**, Rhamnusius, auctor erat pacis cum Philippo contrahendæ, et rogationem Philoeratis super ea secundabat. 232, 14. cum legatis, ipse quartus, ad Philippum missus est, ejus sacramento adigendi causa. 235, 18. subscriptor aderat Æschini, diem Ctesiphonti dicenti. 244, 4.
- Kephisophon Kephalonis**, Aphidnæus. 1107, 8.
- Kephisophon Cleonis**, Anaphlystius, cum legatis, ipse tertius, ad Philippum missus est navium repetendarum gratia. 250, 15.
- Kephisophon**, nescio qui, mercede conducit Stephanum ad accusandum Apollodorum. 1348, 19.
- Kerkidas**, Arcas, proditor. 324, 9.
- Kerdo**, servus. 1252, 28.
- Kerybion**, Κερύβιον. v. Kyrebiion.
- Kersobleptes**, regulus Thraciæ, fœderatus Atheniensium, [a Philippo coercitus Olymp. 109. Diodor. Sic. II. p. 137.]. 133, 19. 160, 20. ab Athen. civitate donatus. ibid. successit patri Coty in regno Thraciæ. 623, 18. κερσῶτιν et tutorem habuit Charidemum Oritam. ibid. donabat Atheniensibus Chersonesum, sed tum demum, quum diutius denegare non posset. 656, 11. v. *Charidemos*, et *Chabrias*, et *Chares*.
- Chabrias**, dux Athen. in bello Corinthiaco (Olymp. 96, 4). 46, 21. in prælio navali apud Naxum Pollin, classis Spartanæ imperatorem, vicit, marisque imperium
- Lacedæmonii ereptum, patriæ restituit. 172, 27. 480, 6. 686, 23. (Olymp. 100, 4.) expeditio ejus in Ægyptum. 433, 21. res ab eo præclare gestæ breviter enarrantur. 479, 22. sq. quotquot usi fuere Athenienses imperatoribus, omnium hic solus neque civitatem ullam, neque navem, neque militem amisit, neque copiam fecit hostibus tropæi de se figendi. 480. 16. decessit in obsidione Chii. 481, 24. (Olymp. 105, 3.) honores ei a P. A. decretos ei eripere Leodamas nequicquam laboravit. 501, pen. causam capitis super Oropo amissa dicendam habuit. 535, 10. ad bellum cum Kersoblepta et Charidemo super Cherrhoneso gerendum missus, a copiis destitutus, coactus est paci ignominiosæ subscribere; quam repudiantes Athenienses, Chabriæ imperium abrogabant. 677, 16.
- Chabrias Æxonensis** vicit Pythia quadrigis, archonte Socratide (Olymp. 101, 3.). 1356, 4.
- Chæredemus** rogationis auctor fit, ut armamenta navalia reip. debentes cogèrentur ea sine mora præstare, subita urgente necessitate classem emittendi. 1145, 8.
- Chæretimus**, Chærimenis filius, Pitthensis. homo malus et male famosus. 1266, 20.
- Chæron**, palæstræ magister, ab Alexandro M. tyrannus impositus est Pellena, urbi Æchaïæ. 214, 20.
- Chæronidas** [v. Corsin. F. A. I. p. 359.] Archon tum erat, quum Æschines Ctesiphonti diem diceret, super rogatione coronæ aureæ Demostheni decernendæ. 243, 10. idem est, qui p. 253, 12. Chæronidas, Hegemonis filius, appellatur, et tum fuisse dicitur Archon, cum Aristonicus Demostheni coronam item rogaret auream, teste Plutarcho p. 199. fugebatur honore paullo ante pugnam Chæronensem. Schottus p. 95. ponit eundem ipsam annum, quo illa pugna contigit.
- Chalkedonii** naves Athen. frumentarias sum in portum vi subducebant. 1207, 26. 1211, 27.
- Chalkidenses** in Macedonia cum Olynthiis unam in civitatem coibant. 425, 18.
- Chares** injussu reip. Græcas ad Hellepontum urbes occupabat, et inde piraticam exercebat. 26, 14. v. Tourell. accusatus ab Æschine, defenditur a Demosthene. 477, 18. missis ad bellum Cherrhonesiacum, Kersoblepten et Charidemum ad honestas pacis conditiones adigit. 678, 12. tributi mentio fit p. 1334, 15. quod Chares ab Æniis dicitur exegisse. laudatur, ut vir po-

- pularis. 1482, 5.
- Chariclides archon. 572, 13.
- Charidemus, Ischomachi filius, orbus, ab Æschylo adoptatus est. Ob eum lis Theocrii nata est cum patre Epicharis et Polyucti. 1331, 22.
- Charidemus, filius Stratii, Æensis. 1056, 27.
- Charidemus, imperator Athen. ad liberandum obsidione castrum Heræum cum classe decem navium missus. 30, 1. v. Corsin. F. A. I. p. 350. qui ad annum primum Olymp. 108. refert. patet e loco Demosthenis, Charidemum missum esse anno fere post, quam Philippus illud castrum obsidere cepisset. ob liberalitatem erga remp. coronatus est corona aurea. 264, 25. 265, 18. ubi mentio fit expeditionis ab eo susceptæ adversus Salamina, urbem Cypri. p. 1482, 8. laudatur, ut vir popularis, et tunc dicitur adhuc in vivis superesse. Verum, ut hic idem cum illo fuerit, vix patiuntur temporum rationes, sed necesse est, ut duo sint diversi homines. Nam Charidemus vetustior in illa fuit legatione, legationum ab Athen. ad Philippum missarum omnium facile prima, qua comparatum fuit illud ἀπόρίστην, de quo v. p. 19, 27. de Amphipoli Athen. reddenda, si Philippum in Pydna subigenda adjavisent. Patet hoc e testimonio Theopompi apud Suidam Ἔ. Τί ἐστίν. Legatio hæc evenit, antequam Philippus Potidæam caperet et Olynthiis donaret. Conf. Vales. ad Ilapocr. p. 107. Epistolæ autem Demosthenis scriptæ sunt post mortem Alexandri M. et Charidemus, cujus in illis epistolis fit mentio, socius Demostheni fuit exsili. Curtius III. 5. tradit, Charidemum, ex octo illis oratoribus, quos Alexander M. post versas Thebas ad supplicium depoposcisset, solum exsulasse, atque ad Darium regem se recepisse; verum, cum nimis acriter imperium regium insectaretur, et effrenem in licentiam linguam laxaret, a Dario capite plexum esse. Schottus hunc Charidemum Atheniensem cum Orita, de quo mox, commiscet.
- Charidemus, Orita, ex Eubœa, civitate ab Athen. donatus. Eam oratio tota pæne in Aristocratem dicta insectatur; qui Aristocrates nimios honores huic Charidemo ab Athen. decernendos rogaverat. Studiosum eum P. A. beneque de eo meritum cum nonnulli jactassent hunc Charidemum, Demosthenes contra illa oratione, præterquam quod alia denudat ejus vitia, in primis hoc docere satagit, si quis unquam alius populo Ath. inimicus fuisset, hunc unum Charidemum ei fuisse omnium inimicissimum. tutor et κηδεστής Kersobleptæ fuit, regis Thraciæ. 663, 5. Cotys, Kersobleptis pater, Charidemum, militum mercenariorum ductorem, locare conducentibus copias suas Cherrhoneso expulit. 663, pen. expositio de fraudibus et facinoribus, quibus Charidemus remp. Ath. labefactasset. 670, sqq.
- Charinus, Epicharis fil., Leuconoensis. 927, 21.
- Charinæ rogatio, ut in fraudem legum lata. 1334, 11. ibidem versu 17. proditor appellatur.
- Charisiades. 1304, 26.
- Charisius, Atheniensis, qui sororem in matrimonio habuit. 1304, 26.
- Charisius, Eleus, cujus liberta fuit Nicareta. 1351, 4.
- Chii cum Rhodiis et Byzantinis in societatem congressi, bellum adversus Athenienses gerebant, sociale dictum. 191, 12.
- Chion fuit Archon anno quarto Olymp. 103. ut voluit Palmerius et Schottus, freti loco p. 868, 21. ubi dicitur Kephisodoro successisse. verum ibi leg. videtur Κηφισόδορος Χίωνος, Chionis filius. nam p. 830, 5. Demosthenes ait, anno a fine tutelæ proximo se diem Archono dixisse, qui tutor sui per decennium fuisset. ergo undecimo. atqui sub Polyzelo jam inerat decimus, qui Polyzelus Kephisodorum antecessit, et sub Timocrate, qui Archon vulgo Chioni successor datur, damnatus fuit Aphobus, non possunt ergo duo archontes inter Polyzelum et Timocratem intercessisse. Porro ait Dem. Onetoris sororem Aphobo nupsisse, Polyzelo archonte, et penes eum in matrimonio fuisse biennium, donec sub Timocrate deserti mariti rea scriberetur p. 868, 3. Jam si Polyzelum et Timocratem duo archontes intercesserint, dicenda sit illa mulier triennium penes Aphobum fuisse.
- Chionides Xypetæonensis. 1356, 13.
- Chrysippus, nummularius fœnerator, Phormioni actionem pecuniæ dolose interversæ intentat. 907, sqq.
- Kimon, quod formam reip. mutasset, quinquaginta talentis mulctatus est, parumque abfuit, quin capitis damnaretur. 688, 25.
- Kineas, Thessalus, proditor. 324, 8.
- Kitus, fœnerator. 908, 22.
- Cleanax Tenedius. 1223, ult.
- Cleander, histrio. 1304, 8.
- Clearchus, Spartanus, qui cum Cyro expeditionem adversus Artaxerxem, regem Persarum, suscepit. 197, 25.
- Clearchus, a Timotheo commendatus, ci-

- vitalem Atticam impetravit. 482, 27. forsitan est regulus Heracleæ Ponticæ, quem Diodorus Siculus t. II. p. 109. sublatum ait Olymp. 106, 4.
- Cleo, Cothokides, cum aliis legatis, ad Philippum mittitur, pacis ergo sacramento sancientiæ. 235, 19. aderat Æschini, Ctesiphontem in jus citanti. 244, 5.
- Cleo, Phalereus, senator Areopagiticus. 272, 5.
- Cleo, Suniensis, trierarchus, testatur Demostheni adversus Midiam. 568, 23.
- Cleobula, Gylonis filia, Demosthenis nostri mater. 812, 3.
- Cleocritus, Ruseli filius, CÆnsis. 1055, 26.
- Cleomedon, illius Cleonis filius, qui Lacedæmonios in Pylo captos Athenas duxit in vinculis. 1016, 3.
- Cleomenes, qui copiis Atheniensium, nescio quando et quam ob rem in Ægyptum missis cum imperio præfuit, civitatem incommodis affecit haud mediocribus. 1285, 3.
- Cleon, qui Lacedæmonios in Pylo cepit. 1016, 4.
- Cleon, Cleomedontis filius, illius Cleonis nepos. 1010, 2.
- Cleotimus, Eleus, proditor. 324, 11.
- Clinagoras tum erat sacerdos Delphis, cum Pylagoræ Amphissensibus agri Cirrhæi cultura interdicere. 278, 18.
- Clinias, Clidici filius. 1311, pen. 1312, 22.
- Clinomachus, qui Demosthenem cum Theocrine reconciliavit. 1335, pen. 1358, 8.
- Clitarchus, tyrannus Eretriæ, a Philippo circa annum secundum Olymp. 109. constitutus. 125, pen. 248, 16. 324, 16. ab Atheniensibus expulsus, auctore Demosthene. 252, 5. et 18. [Plutarchus in Phocione, item Diodorus Siculus II. p. 139. auctores sunt, Clitarchum apud Tamynas magna clade fuisse affectum, Olymp. 109, 4.] legatos ejus Athenas missos, et a populo rejectos, atque abire jussos, Æschines domi suæ recepit. 252, 23.
- Clitomacha, filia Midylidæ, Otrynensis. 1083, 13.
- Clitomachus fuit in legatis, qui cum Demosthene in Poloponnesum mittebantur, ad civitates in societatem belli adversus Philippum invitandum (Olymp. 109, 2.). 129, 19.
- Cocalina, vel Cocalina, ancilla. 1357, 1. 1386, 7.
- Conon, pater Timothei, clarus imperator, Adimantum collegam accusavit. 401, 1. res ab eo præclare gestæ. 477, 12. secundum Harmodium atque Aristogitonem, ei primo statua aenea fuit Athenis posita. 478, 5. ob reparata patriæ mœnia cum Themistocle comparatur, eique præfertur. 478, 25. inscriptio donarii e decimis victoriæ Cononi de Lacedæmoniiis parte. 616, 7.
- Conon, Timothei filius, illius nepos. 1020, 8.
- Conon, quem Ariston *aixiaz*, seu verberum et vulnere inflictorum egit reum a p. 1256. ad 1271. fuit generis infimi. 1271, 1.
- Conon Halæcus. 1168, 12.
- Corinthiorum studentes Philippo nominantur p. 324, 14.
- Cottyphus Arcas, ab Amphictyonibus dux belli sacri dictus adversus Amphissenses. 277, 23. 279, 7.
- Cotys, rex Thraciæ. mutata rerum in Thracia facies ab ejus excessu. 623, 18. Simultates et turbæ, quæ eum inter et Miltokydam, alium Thraciæ regulum, intercedebant, et magna potentia, qua Cotys ad nocendum Atheniensibus abutebatur. 655, 1. Miltokyda sublato, Cherrhonesum totam rapiebat, Atheniensesque inde expellebat. 658, 26. civitate et coronis aureis donatus fuit ab Athen. 659, 21. peremptus fuit a Pythone et Heraclide, Ænisi, qui propterea ab Atheniensibus, Cotyn exosis, civitate sunt donati. 659, 26. 674, 20. p. 669, 17. omnium hominum infestissimo odio Athenienses persecutus fuisse. Iphierate, cujus soror penes eum erat, abutebatur initio adversus Athenienses, deinde recusantem cupiditati ejus servire, ægreque ferentem, ab eo Cherrhonesum Atheniensibus eripi, totamque Thraciam occupari, abjiciebat. 663.
- Cratinus, imperator copiarum pedestrium, in Eubœam missarum. 558, 6. v. *Schol.*
- Creon, rex Thebanus, ab Athen. ideo punitus, quod cæcos in bello vetuisset humari. 1391, 13. inde ducta persona tragica. 288, 19.
- Cresphontes, argumentum fabulæ Euripideæ. 288, 19.
- Critias, unus de triginta tyrannis, hoc agebat, ut Ectionea Lacedæmonios acciperet. 1343, 9.
- Criton, homo luxuriosus, prodigus, intemperans. 1025, 18.
- Ctesias, filius Cononis. 1258, 24.
- Ctesibius, filius Diodori, Halæcus, moritur apud Abydum, in castris Thrasymbuli. 1310, 17.
- Ctesicles a populo morte damnatus, quod in solenni quadam processione licentia ludorum abusus, inimicum quandam suum scutica verberasset. 572, 26.
- Ctesiphon, Leosthenis, Anaphlystius, ob decretam Demostheni coronam auream ab Æschine accusatus est, archonte Cheronda. 243, 12. 266, 17. fuit in primis auctoribus pacis cum Philippo

- ineundæ. 344, 21. 346, 21. 371, 15. 442, ult. Deinde rem peragendam Æschini et Philocrati permisit. 371, 15. forsitan hic est, quem Eubulus sacrilegii, seu pecuniarum sacrarum furto intersersarum reum egit. 435, 8. de ætate orationis pro Ctesiphonte locus insignis est apud Plutarch. §. xlv. duos a Dem. commemorari Ctesiphontas, auctor est Harpocrat. h. v.
- Ctesippus Glauconides. 1352, 26.
- Ctesippus, Chabrie filius, quem Demosthenes tuetur orat. in Leptinem. 451, 9. hac de oratione prodit Plutarchus §. æ'. Demosthenem illam causam ageudam suscepisse, ut Ctesippi matri, cujus nuptias ambiret, gratificaretur. verumtamen eam spem irritam fuisse. Sed obloquitur ei Suidas. v. Schott. p. 169.
- Cteson, Kerameus. 1361, 21.
- Kyprothemis, a Tigrane, regis Persarum legato, constitutus Sami tyrannus, a Timotheo ejectus est. 193, 4.
- Kyrebion, Κυρηβίων, interdum vitiose Kerybion dictus, aut frater, aut κνδερτῆς Æschinis [h. e. qui sive sororem Æschinis in matrimonio haberet, sive cujus soror penes Æschinem esset] ὁ κατάρατος Demostheni dictus. 433, 21. v. Epicrates.
- Cyri junioris adversus fratrem, Artaxerxem, expeditio memoratur p. 197, 23.
- Kyrsilum Athenienses, auctorem sibi factum, ut regi Persarum se dederent, saxis una cum uxore et liberis contumularunt. 296, 9.
- Kyzikeni Proconnesum bello affligunt. 1207, 22.
- D.
- Damagetus auctor Byzantinis factus est coronæ aureæ P. A. deferendæ, ob depulsam a Byzantio ejus opera Philippum. 255, 20.
- Damostratus Melitensis. 1310, 6.
- Damostratus junior, illius ex Amythaone nepos. 1310, 11.
- Daochus, Thessalus, proditor. 324, 8.
- Darius, primus, rex Persarum, Datin adversus Græciam mittit. 1377, 5.
- Datis, legatus regis Persarum, adversus Eubæam et agrum Atticum movet, et in campo Marathonio cladem accipit. 1377, 4.
- Demades, orator, cum Philippo facit. 320, 27. auctor fit pacis cum Macedone post cladem Chæronensem. ibid. Aristogiton, actionem in eum parans, accepta pecunia placatus. 784, 17. quum Demosthenes iterum Athenis aufugisset, metu Antipatri et Crateri, qui vi-
- ctores bello Lamiaco facti ad urbem advolabant, Demades lata rogatione Demosthenem capitis damnavit. Plutarch. §. xlv. ad quem locum v. Barton.
- Demaratus Philippi studiosus apud Corinthios. 324, 14.
- Demaretus, Aristæchimi liberorum tutor. 987, 18.
- Demo, patruus Demosthenis, oratoris, pater illius Demophontis, qui fuit in tutoribus parvuli Demosthenis. 840, 10. causam dixit adversus Zenothemium. 881, 27.
- Demochares, Leuconoensis, sororem matris Demosthenis in matrimonio habebat. 818, 3. 836, 17. Conf. Corsin. F. A. II. p. 96, 97. Ruhnken. Histor. critic. orator. Græc. p. 179.
- Demochares, Pæaniensis. 1145, 21. 1147, 11. 1148, 22.
- Democharem nescio quem cædis in fratre Theocritus commissæ peremti frater insinulabat, eumque apud Areopagum accusaturum minabatur. 1331, 7.
- Democlem denunciare instituens Aristogiton aversus pecunia destitit. 784, 22.
- Democrates, Sophili f., Phlyensis, cum aliis legatis mittitur ad Philippum sacramenti ab eo exigendi ergo. 235, 18. fuit, una cum Demosthene, in legatis ad Thebanos, fœderis ergo adversus Philippum conciliandi. 291, 7.
- Democritus, Demophontis f., Anagyrasius, cum aliis ad Philippum missus navium repetendarum ergo. 250, 15.
- Demomeles, una cum Hyperide, subscriptor rogationis Aristonici, de corona aurea Demostheni decernenda. 302, 25.
- Demomeles, necessarius Demosthenis, filius Demonis, cui pater oratoris sedecim minas mutuo dedit. 816, ult.
- Demonicus, Marathonius, e senatu Areopagitico. 272, 6.
- Demonicus, Phlyensis, archon. 265, 5. v. Corsin. F. A. I. 349.
- Demophantus, al. Diophantus. 505, pen.
- Demophilus, trapezita. 1031, 9.
- Demophon, Demonis f., in tutoribus Demosthenis. 814, 15. erant consobrini. nam Demo, Demophontis pater, erat frater Demosthenis senioris. 840, 10.
- Demosthenes, senior, pater oratoris, quæ filio reliquerit, et quomodo de iis per testamentum constituerit. 811, 8. sq.
- Demosthenes, orator, illius filius, geminam a P. A. tulit coronam auream, alteram rogante Aristonico, alteram Ctesiphonte. 253, 4. in expeditione Euboica adversus Thebanos se fuisse ait in numero trierarchorum illorum, qui primi sponte sua trierarchatum susceperunt, 259, 13. legem de classibus, seu consociationibus, pertulit, ideoque accusatus, actore condemnato, absolu-

- tus fuit. 260, 13. Diondas de prima corona aurea Demostheni controversiam cum movisset, causa cecidit. 302, 15. quot patriæ socios, et quantas militumque numerorumque copias, consiliis, legationibus, studiis comparavit, enarrat. 305, 14. sq. curam gessit mœnium reparandorum, et coemendi frumenti, post prælium ad Chæroneam. 309, pen. 310, 2. nominat adversarios, quibuscum sibi ad remp. accedenti certandum fuisset. 310, 9. sæpius a patria, Græcisque aliis civitatibus coronas aureas tulit. 313, 2. laudationem funebrem dicere jussus est in funere publico cæsorum ad Chæroneam. 320, ult. quæ exstetne hodie, nec ne, dubitatur. in secunda legatione ad Philippum captivos Atheniensæ suo redemit. 393, 11. tribui suæ, chorego carenti, choregum ultro se offerebat, tertio anno ante, quam Midiæ diem diceret. 518, pen. 541, 8. adolescentulus erat, quum tutores de male gesta tutela accusaret. 539, 23. legationes a se obitas enumerat, quas omnes sibi prospere ait evenisse. 508, 10. bis ad Philippum legatione functus est. 406, 24. pavor et animus imbellis ipsi est exprobratus. 405, 17. 409, 27. primos a Philippo missos legatos ad spem pacis Atheniensibus injiciendam, magnifice accepit. 414, 10. deserti ordinis ab Euctemone fuit accusatus. 547, 27. suspicione cædis in Nicodemo patræ fuit adpersus. 548, 16. creditus fuit Eubræenses ad defectionem ab Athen. impulsisse. 550, 22. v. *schol.* munera a se edita factosque in remp. sumtus enumerat. 564, 21. sq. septies majestatis, et bis peculatus ab Aristogitone accusatus tamen effugit. 781, 6. a Theocrine accusatus. 1333, 20. insimulatur cum eo colludere. 1335, 24. Theocrines ipsi actionem decem talentis æstimatam remisit. 1336, 6. Aphobustor eum ad hoc pupillum, principem classis constituit, quam personam non subibant nisi ditissimi nique sui ordinis. 836, pen. causæ actoris contra Dionysodorum patrocinatur. 1298, 4. interfuit bello Lamiaco. 1491, ep. ult. de exsilio suo agunt epistolæ aliquot. Demosthenem anno secundo Olympiadis 98. ut tradit Plutarchus, non autem anno secundo Olymp. 99. ut tradit Dionysius Hal. natom esse docet Corsinus F. A. II. p. 139.
- Demosthenes, vetustior, imperator Athen. in bello Peloponnesiaco clarus, laudatur a studio recti et honesti, quod ille gratiæ populari præhabuisse dicitur in consiliis publice dandis. 34, 21.
- Derkyllus e Chalkide nunciavit Atheniensibus, Philippum Phocenses Thebanis tradidisse. 359, ult. in legatione secunda Demosthenis ad Philippum; vidit Æschinem solum e Philippi tentorio noctu excentem. 396, 9.
- Dinarchus, Corinthius, cum Philippo facit. 324, 14. 1491. ep. VI. 7: est ille notus orator.
- Dinias, Theomnesti, socer Apollodori, filii Pasionis. 949, 21. 1118, 16. 1214, 17.
- Dinias, Erchiensis, numeratur in causidicis tum potentibus. 501, 25.
- Dinias Phormidis, Kydantides. 1387, 4.
- Dinon, Nicostrati et Arethusii frater. 1248, 9.
- Dion, nauclerus. 908, 15. 910, 12.
- Dion, Phrearrhius. 270, 13.
- Dio Syracusanus parvis cum copiis juniorem Dionysium evertit. 506, 24.
- Diocles Pitthensis magnas cum Iphicrate similtates exercuit. 534, 23. dubito, idemne sit, qui p. 570, 27. dicitur in Eubæa factis induciis (vel pace) cum Thebanis Euboicum illud bellum finisse, item, cujus lex recitatur p. 713, 19.
- Diodorus Halænsis. 1310, 17.
- Diodorus, qui Aristoni contra Cononem testatus est. 1266, 27.
- Diodorus, ab Androtione parricidii accusatus, sed absolutus, vicissim ipsum *παγαγόμων* accusavit, oratione tota in eum invehente. 593, sq. causæ hujus series narratur p. 702. ubi idem Diodorus Timocratem quoque insectatur.
- Diogiton, Acharnensis. 1360, 11.
- Diognetus, homo dissolutus et perditus. 992, 26.
- Diognetus, Thorikius, testatur Demostheni adversus Thrasyllochum. 541, 6.
- Diomenes, Cydathenænsis. 1387, 3.
- Diondas super prima corona aurea Demostheni movit controversiam, sed frustra, conatus ei eripere. 302, 15. 310, 10. Corsini F. A. I. p. 362.
- Dionysius, Siciliæ tyrannus, ab Athen. civitate donatus est. 161, 11. primitus fuit scriba, hoc est minister publicus. 506, 21.
- Dionysius junior a Dione circumventus, est imperio exsutus. 506, 22. Olymp. 106, 1.
- Dionysius, Democratidæ, Chollidensis. 929, 26.
- Dionysius, Aphidnæus, testatur Demostheni in causa cædis Nicodemi. 549, 22.
- Dionysius aliquis Atheniensis numeratur in sceleratis, qui corrupti largitionibus, patriæ commoda vendiderunt. 398, 3.
- Dionysius, fortasse Megarensis, conditione servili natus, fraude impetravit quorundam Athenis potentium, ut proxenus Atheusiensis, seu procurator, in urbe sua scriberetur. 497, 7.

- Dionysodorus, negotiator, in quem est actio p. 1282, sq.
- Diophrantus testis a Demosthene adversus Æschinē productus. 403, 11. forte idem, qui in claris et potentibus oratoribus numeratur. 436, 13. erat factionis princeps. 498, 26. lex ejus, illi, qui in defendenda populi libertate cecidisset, pares decernens honores, atque Harmodio et Aristogitoni. 505, pen. Psephisma ejus, de supplicatione, ut videtur, instituenda ob victoriam nescio quam. 368, 6. videtur hic ille esse, quem Diodorus Siculus II. p. 119. Ol. 107, 3. operam ait egregiam regi Persarum in bello Ægyptiaco navasse.
- Diopithes, imperator Ath. deducere coloniam in Cherrhonesum jussus, a reliquis Cherrhonesitis cum admissus esset, a solis Cardianis rejiciebatur [id quod factum est post pacem Philippo cum Athen. conciliatam. 91, 15. 114, 15.], quem incolent agrum, cum suum aientibus esse, et Atheniensibus in eum juris quicquam esse negantibus, et in Philippi fidem sese deditibus. Quapropter, Philippo in Thracia bellum gerente, et domo absente, Diopithes Macedoniae oram maritimam depopulatus est. qua de re in judicium vocatus a Demosthene orat. de rebus Cherrhonesi defensus est. 88, sq. Philippi de ipso. in epistola quadam querelæ. 159, 10. eorum nonnulla suasit, quæ Athenienses inviti Philippo concesserunt. 248, 9. Hunc Diopithem Tourellus, nescio qua fretus auctoritate, Menandri, clarissimi fabularum scriptoris, patrem facit.
- Diopithes, Melitensis. 1361, 20.
- Diotimus, Diotimi, Icarientis, homo improbus et infamis. 1266, 19. 1267, 20.
- Diotimus reip. scuta donabat. 264, 24. post pugnam ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. 265, 20. forte idem est cum proximo Evonymense.
- Diotimus, Evonymensis, homo dives, et Midiae studiosus. 581, 15. laudatur, ut civilis et popularis. 1482, 5.
- Dolopes in exemplum proponuntur populi miserabilis et contemnendi. 246, 2.
- Dorotheus, Eleusinius. 1358, 7.
- Draco sævus in statuendis homicidiorum pœnis. 505, 12. 636, 11. 1161, 3.
- Dracontides. 861, 26.
- Drosis, ancilla Næaræ. 1386, 8.
- Dysniketus, al. Dyskinetus, archon. 1132, 25.
- E.
- Ephantus, Thasius, adjunctus a factione sua, Thasum a Lacedæmoniorum præsidio liberatam, potestati restituit Atheniensium, eoque effecit, ut hi Thracia potirentur. 474, 26.
- Elei Triphylum, ab Arcadibus sibi ereptam, Pisatarum auxilio subnixis [v. Simson Olymp. 104, 1.], repetebant. 206, 5. ex hoc populo studiosi Philippi nominantur p. 324, 10.
- Elpias, ludimagister, cui servisse Tromeitem, Æschini patrem, ait Demosthenes. 270, 7.
- Epænetus, Andrius, amator Næaræ. 1366, 26. lis, quæ ei cum Stephano fuit, narratur. ibid. et sqq.
- Eperatus, Tenedius. 1223, ult.
- Ephialtes [quod nomen alias est numinis, Pani similis, Latini Incubonem appellant. v. Artemidorum], pater Iphicratis, imperatoris, quem Ephialten Plutarchus, recti et honesti studio, Aristidi atque Cimoni æquiparat. §. 18. v. Barton. Sed fuit alius quoque, quem Alexander M. post Thebarum excidium una cum Demosthene aliisque quinque, aut septem oratoribus, ad supplicium deposecit. Plutarch. §. κγ'. qui forsitan ille est, quem Demosth. p. 1482, 6. commemorat. v. Barton. bene duos Ephialtes distinguit, quorum hic posterior Olymp. CXI, 3. eruptione ex Halicarnasso in Macedonas facta periit.
- Epikerdes, Coreyræus, Atheniensibus magnam illam in Sicilia cladem passis, centum minas dono dedit, et rursus talentum exsulibus bellum adversus triginta tyrannos gerentibus. 469, 16. sq.
- Epichares, avus illius Epicharis, vel Epicharetis, qui in Theocrinem dixit, pueros in ludis Olympiis stadio vicit, eoque gloriam patriæ peperit. 1342, ult.
- Epichares, illius nepos, causam adversus Theocrinem egit. 1322, sq.
- Epichares, Sikyonius, Philippo addictus. 324, 13.
- Epicrates, ob legationem male gestam morte mulctatus, vir alias probus, et ex iis, qui populum in Urbem reduxere. 430, 4. v. Harpocr. qui tres cognomines commemorat.
- Epicrates, quem Demosthenes, seu quisquis auctor est libelli amatorii, laudavit. 1401, sq.
- Epicrates. 708, 23.
- Epinicus. 1491, ult.
- Epitimus, in quem Aratus ἐνδείξας actionem instituit. 1489, penult.
- Erasicles, gubernator navis. 929, 13. 934, 15.
- Erechthæus, heros eponymus tribus Erechthidarum. 1397, 17.
- Ergocles peculatus aut largitionum reus. 398, 3.
- Ergophilus ejusdem criminis reus. 398, 2. videtur idem esse cum commemorato p. 655, 2. cui classem Atticam in Thra-

- cia cum imperio supremo tuendi, Autocles successor fuit missus.
- Ἐρυμᾶς ψιδυριστῆς, Herma quidam Athenis, sic dictus. 1358, 7.
- Eryxias, medicus, e Piræeo. 898, 9.
- Eryximachus, Chabriæ κηδεστῆς, hoc est, ni fallor, gener. 1016, 1.
- Εἰρων Βαοτόμ aliquem ob acceptam plagam interemit. 537, 20. quapropter ignominia notatus, seu capite minutus fuit. 538, 23.
- Evagoras, rex Cypri, ab Athen. civitate donatus fuit. 161, 11.
- Evander archon fuit, non multo ante orat. in Timocratem dictam. 743, 18.
- Evander, Thespiensis. 571, 20.
- Enbœenses, a Thebanis, Leutrica victoria tumidis, vexatos liberat populus Athen. 11, 10.
- Eubulides, qui Euxitheum peregrinitatis accusavit p. 1299, sqq. tota illa oratione. Possitæ per temporum rationes Demosthenes hanc orationem scripsisse dici, an credibilis sit, id quod fuit qui perhiberet, a Lysia eam profectam esse, quærens Taylor, negat quicquam obstare, quominus in Demosthenicis habeatur. Orationum haud paucarum, quas constet Demosthenicas esse, dictionem Lysiæ tam esse simillimam, ut discerni auctores ex illa nequeant. Denique scholia in hanc orationem edita Didymo tribuit.
- Eubulides, Buseli filius. 1053, 16.
- Eubulides, illius e Phylomache filia et Sositheo nepos. 1053, 14.
- Eubulides, testatur Demostheni. 1335, ult.
- Eubulus, Anaphlystius, clarus orator, commendavit Atheniensibus pacem cum Philippo, a Philocrate propositam. 232, 14. 248, 8. una cum aliis mittitur ad Philippum, sacramenti ergo ab eo repetendi. 235, 17. studet Thebanos in belli societatem adversus Philippum pertrahere. 281, 18. erat princeps factionis Athenis. 498, 27. studebat Midie. 580, 24. adversabatur Demostheni. 581, 7. de actione ejus adversus Aristophontem v. Schol. ad p. 584, 14. erat Æschinis et Philippi studiosus, et pro cognatis, Hegesileo et Thrasybulo, dicere cum recusasset, nullus dubitavit pro Æschine dicere. 434, 13. auctor fuit auxiliorum Plutarcho mittendorum, Eretriæ tyranno, quæ auxilia missa fuerunt eodem Hegesileo duce, quem postea capitis causam dicentem destituit. Schol. ad illum locum. causæ Philonici fuit implicatus. 434, 21. Philippo infestum simulans animum, tamen clam studebat. 435, 2. Mæroblem et Ctesiphontem accusavit. 435, 6. et 8. rogationem tulit de legatis in Peloponnesum mittendis, qui civitates adversus Philippum armarent, quam rogationem Æschines secundavit. 438, 23. Eubulum in causa fuisse, ut Æschines in judicio legationis flagitiose actæ absolveretur, perhibet Photius.
- Eubulus Probalisus. 1361, 20.
- Eubulus, Mnesithei filius, Cyprius, rogationem fert de legatis ad Philippum mittendis, navium ergo ab eo repetendarum. 249, 13.
- Eubulus, nescio qui, Tharrheca et Smikythum accusavit. 401, 1.
- Eucalpidas, Arcas, proditor. 324, 9. Pausanias Eucampidam nominat.
- Euclides, quo Archonte libertas restituta fuit, et a cujus magistratu novam quasi periodum orditur jus civile Athen. 713, 19. leges Euclide vetustiores, ætate Demosthenis in antiquis, et pæne antiquatis. 742, 1. juniores. 742, 11. 1067, 14. 1307, 25.
- Eucrates, Leucadius, amator Neæræ. 1354, 12.
- Euctemon, Sphettius, Demostheni adversus Midiam testatur. 568, 24.
- Euctemon, filius Ebulidis, Cænsis, rex sacrorum. 1063, 27.
- Euctemon, Æsionis, ob liberalitatem in remp. laudatur. 567, 26. nescio, hic, an alius sit is, cui cum Androtione negotium fuit. 607, pen. 608, 15. accusatus ab hoc, cum esset absolutus, rursus eundem accusavit in negotio navis Naucraticæ. quæ causa p. 701, sqq. multis agitatur.
- Euctemon, Lusiensis, sycophanta, instigatus a Midia, Demosthenem deserti ordinis castrensium accusavit. 547, ult. a levitate animi appellatus fuit κοισπράτης. ibid.
- Euctemon, quo Apollodorus, Pasionis filius, trierarchatu fungens, usus fuit pentecontareho. 1212, 5.
- Eudemus, Kydathenæensis, extremo supplicio affectus, ob legem ab eo latam, quæ displicuerat. 743, 17.
- Eudemus, ut videtur, alius, vir popularis. 1482, 6.
- Euderkes, obscurus homo, nullum ob meritum, ex auctoritate Aristocratis, civitate donatus. 688, 11.
- Eudicus, Larissæus, Philippo Thessaliam prodidit. 241, 27.
- Eudoxus, vir popularis. 1482, 6.
- Evegori lex de libertate Liberalium et Thargeliorum. 517, 24.
- Evergus, quem falsi dicti testimonii arguit oratio. 1139, sq. frater Theoplemi. 1149, 15. forte idem est, qui cum Pantæneto de pecunia credita egit p. 967.
- Eumelides. 1187, 21.
- Eumolpi exercitus ab Athen. fusus. 1391, 4.

- Eumolpidarum** de gente erant Hierophantæ. 1385, 6.
- Eunicus**, Cholargensis. 1312, 13. 1320, 9.
- Eunomus**, Anaphlystius, Ceryx. 283, 8.
- Eunomus**, frater Æschinis. 379, 16. significatus. v. Schott. p. 82.
- Euphemus**, socer Mantitheï. 1011, 26.
- Euphiletus**, Damotimi, Aphidnæus. 934, pen.
- Euphiletus**, Simonis, Æxonensis. 1353, 1.
- Euphræi** narratur adversa fortuna, qui quod Oritis perniciosas machinationes amicorum Philippi prodidisset, in carcerem conjectus, ipse sibi manus violentas intulit. 126, 6.
- Euphræus**, al. Euphoræus, nummularius Athenis. 948, 16. videtur servus, aut libertus Pasionis fuisse, aut saltem mensæ sœnebris consors. 1197, 11.
- Euphron**, nummularius. 948, 17.
- Eupolemus**. 1052, 9.
- Euripides**, Polycelis in trierarchatu collega. 1227, 12.
- Euripidis** poetæ Phœnix citatur. 418, 2.
- Eurybatus**, proditor, cujus perfidia in proverbium abiit. 233, 8.
- Eurydamas**, Midia filius, Neæram pro amica secum per Thessaliam ductavit. 1382, 6. videtur Magnes fuisse.
- Eurylochus** a Philippo cum præsidio ad Eretriam missus, ad compendendum Eretrienses, pristinae libertatis recuperandæ cupidus. circa ann. 2. aut 3. Olymp. CIX. 126, 1.
- Eurymachus**, Leontiadæ, Thebanus, Bœotarcha cum esset, auctor suis factus est, ut Platæas, subito oppressas, Lacedæmoniiis proderent. 1578, 21.
- Eurystheus**, rex Argivus, illo sævus et implacabilis Herculis et Heraclidarum exagitator. 1391, 10.
- Euthetion**, Kydathenæensis. 1356, 15.
- Euthycles** tum erat Archon, cum, rogante Ctesiphonte, corona aurea Demostheni decerneretur. 266, 16. Olymp. CX. 2. Corsini F. A. I. p. 362.
- Euthycles**, cui Demosthenes orationem in Aristocratem scripsit, interfuit, cum imperio trierarchi, expeditioni in Hellespontum, et ante illam causam jam alios accusaverat fraudum in rep. reos. 622, 27.
- Euthycrates**, Olynthius, patriam Philippo cum prodidisset, ab eo misere est sublatus. 99, 22. 426, 2. 451, 1.
- Euthydemus**, Stratoclis, laudatur ob liberalitatem erga remp. 567, 26.
- Euthydemus**, Phlyensis, fuit in legatis ad Philippum in castra ad Elateam missis, quo inducias ab eo impetrarent. 282, 22.
- Euthydemus**, Pamphili filius. 1015, 19.
- Euthydicus**, medicus. 1018, 10.
- Euthymachus**, Otrynensis. 1083, 4.
- Euthymus**, luctator. 537, 14.
- Euthyphemus**, scriba iudicii mercantilis. 1324, 10.
- Euxitheus**, Thucriti f., Halimusius, actor causæ adversus Ebulidem, a quo peregrinitatis accusatus fuerat. 1299, sq. 1311, 18. fuit aliquando sui demi, seu municipii, magister, et magistratum ita gessit, ut decreto scripto laudaretur. verum acerbitate exactiois debitorum nonnullos municipalium in se irritaverat. 1319, 1.
- Euxitheus**, Chollidensis. 1260, 2.
- Euxitheus**, Timocratis f. 1311, 1.
- Euxitheus**, Eleus, proditor. 324, 10.
- Exekestus**, medicus. 379, 16.
- Exekestus**, Lampsacenus, qui Philiscum, tyrannum patriæ, interemit. 666, pen.

G.

- Ganymedes** formæ nobilitatis excellentia. 1410, 20.
- Gelarchus** populo Atheniensi, e Piræco reditum in Urbem paranti, quinque talenta crederat, quæ populus ei per Aristophontem reddidit. 502, 17.
- Glauketes** ad Mausolum legatus, ipse tertius, mittitur. 703, 21. crimina ejus exponuntur. 740, 24. fuerat Lacedæmoniiis et XXXtyrannis deditus. ibid. præfuit thesauro in arce sito. 741, 4. nescio, idemne sit
- Glauketes**, Kephisiensis. 1358, 27.
- Glaucon** et **Glaucus**, fratres, Cæenses, falsum testamentum subjiciant, per quod tentabant in Hagnia hereditatem irrepere, sed fraudis convincuntur. 1051, 13.
- Glauco** psephismatis rogator, quo legatio ad Kersobleptam mittenda decernitur, quæ Thracem ad æquas fœderis cum P. A. conditiones adigeret. 678, 3.
- Glaucothea**, mater Æschinis. 270, 24. 320, 15.
- Glaucus**, Cæensis. 1051, 13.
- Glaucus**, Carystius, athleta, victor Olympiacus, ætate Demosthenis vetustior. 331, 2.
- Gorgopas**, imperator Lacedæm., a Chabria in Ægina peremptus. 479, 26.
- Gylon**, maternus avus Demosthenis. 836, 18.

H.

- Habron**, Buseli filius. 1055, 26.
- Habronychus**, Aristotelis filius, Pallenen-sis. 1083, 21.
- Hagnias**, Cæensis, Buseli filius. 1050, sq.
- Hagnias junior**, illius e Polemone filius, super cujus hereditate certatur. 1050,

- sq. tota illa oratione.
- Hagnias**, nescio qui, trierarchus. 1219, 18.
- Hagnophilus**. 1157, 13.
- Halirrothius**, Neptuni filius, cujus de cæde coram Areopagitico senatu Marti dicenda fuit causa. 641, 26.
- Harmodii et Aristogitonis**, tyrannicidarum, posterius immunes erant, verumtamen non eorum munerum, quibus patriæ sulus contineretur. 462, 19.
- Harpalus Amphipolarum** obsides Iphicrati tradit. 669, 10.
- Harpali**, ejus, qui Alexandri M. thesauros compilavit, causæ obnoxium se negat esse Demosthenes. 1470, 22. sq. Plutarch. §. xē. Schottus p. 123.
- Hedylus**, filius Pamphili. 1015, 18.
- Hegemon**, orator de factione Philippi. 320, pen. eum a se denuntiatum Aristogiton, nummis placatus, dimisit. 784, 16.
- Hegesileus**, Eubuli cognatus, qui pro illo, ob rem in Eubœa male gestam capitis accusato, dicere noluit. 434, 16. copias Athen. in Eubœam duxit, quas eo mitti contra Plutarchum tyrannum Eubulus suaserat. *Schol.* ibid.
- Hegesippus**, orator, Demostheni æqualis, quicum legationem ad Philippum obiit, vehementerque factioni Macedonicæ obstitit. quo factum est, ut ab eo scripta feratur oratio de Haloneso: 75, pen. obiit item cum Dem. legationem ad civitates Peloponnesiacas, quo eas adversus Philippum accenderent. 129, 18. forsitan idem est, cujus Dem. sæpe mentionem facit p. 364. primus dissuasit pacem cum Philippo. *Schol.* ibid. tam parum acceptus Philippo fuit, ut rex Xenoclidem, hospitem ejus, ideo, quod eum recepisset, Macedonia jusserit excedere. 447, 9. cognomine probro Crobylus fuit appellatus, ut auctor est Harpoer.
- Hegestratus**, nauclerus Massiliensis, misere periit in undis, culpa suamet p. 883.
- Heliiodorus**, Pitthensis. 927, 23.
- Helixus**, Corinthius, Philippo deditus. 324, 15.
- Heraclodorus**, ad quem scripta est epistola V. Dem. p. 1489. sine. videtur caudicus nobilis et potens fuisse. ibid. fort. non Athenis, sed aut Corinthi, aut alibi locorum.
- Heraclidæ** ab Atheniensibus defensi et in patris regnum restituti sunt. 290, 23. 1391, 8.
- Heraclides Byzantium**, ejecto Spartano præsidio, Thrasymbulo et Athen. tradidit. 475, 3.
- Heraclides, Ænias**, una cum fratre Pythone, Cotyn, Thraciæ regem, peremit. quapropter ambo fratres a P. A. civitate donati sunt. 659, 27.
- Heraclides**, trapezita. 894, 15. 1171, 1.
- Hermæus**, trapezita in Ægina. 953, 19.
- Hermogenes**. 1157, 22.
- Hermion**, gubernator navis, qua Lysander, imp. Spartanus, vehebatur, qui cum ducentarum navium classem Athen. ad Ægospotamos cepit. 691, 5.
- Hermonax**. 988, 4.
- Heropythies** archon tum erat, quum Philippus Elateam occuparet. 282, 7. et 25. Olymp. CX, 2. Corsin. F. A. I. p. 364. sq.
- Hesiodi** locus recitatur. 417, 2.
- Hierax et Stratoeles**, legati Amphipolarum ad Athen., patriam a Philippo vexatam Atheniensibus in fidem dabant. sed repudiabantur. 11, 11.
- Hieronimus**, Arcas; proditor. 324, 9. adversus eum, Philippi partes tuentem, dixit Æschines ad Megalopolitanos. 344, 14.
- Hipparchus**, histrio. 1353, 15. tribu Athmonensis. 1354, 6.
- Hipparchus** cum duobus aliis a Philippo Eretriæ tyrannus imponitur. 125, 27. 324, 16.
- Hippias**, Timoxeni, Thymætades. 934, pen.
- Hippias**, Athenippi, Halicarnassensis. 929, 18. 934, 4.
- Hippias**, coquus Charisii. 1351, 5.
- Hippocrates**, orator, rogationem tulit de Plataënsibus civitate Attica donandis, cum patria sua a Lacedæmoniis ejecti essent. cujus rogationis formula habetur p. 1380, 22.
- Hipponici** gens; unde fuit Alcibiades, meritis in remp. inclaruit. 561, 20.
- Hipponicus** a Philippo missus cum mille mercenariis Eretriam occupavit. 125, 24.
- Hippothon**, eponymus Hippothontidarum. 1398, 27.
- Homeri** loci recitantur. 1398, 10. 1409, 2.
- Hyacinthides** a patre Erechtheo pro patriæ salute diis sunt immolatæ. 1397, 18.
- Hyblesius**, navicularius, mercibus per mare aliunde alio transvectandis in navibus suis quæstum faciens. 926, 8. 934, 15.
- Hyperides**, Cleandri filius, Sphettius, in locum Æschinis, rejecti, a P. A. delectus, qui causam templi Delphici pro populo diceret. 271, pen. fuit una cum Demosthene legatus ad Thebanos, fœderis ergo cum iis adversus Philippum contrabendi. 291, 6. dictavit illam rogationem, quam tulit Aristonicus, de corona aurea Demostheni danda. 302, 26. Philocratem accusavit. 376, 17. post pugnam ad Chæroneam auctor fie-

-bat, ut caput minutis redderetur; cui rogationi Aristogiton frustra intercessit. 803, 27. adversus Thooerinem testatur. 1333, 15. de ejus exitu v. Plutarch. §. κη'. v. Barton.
Hyperides, Callaschri filius. 273, 6.

I.

Iason, Phœrens, fœderatus Athen., intercedit pro Timotheo, imperatore, capitis accusato. 1187, 15. ejusque rei causa ipso Athenas venit. 1190, 23.

Iatrocles narrat Demostheni, quid Æschines egisset, cum convivio cuidam in Macedonia interesset. 402, 22.

Idrieus, Carie dynasta, post Mausolum et Artemisiam. 63, 17.

Illyriorum bellum cum Philippo. 13, 4.

Iphiadis filius pro Sesto obses erat apud Charidemum, quem obsidem cum Athen. dediturum recepisset Charidemus, postmodum denegavit. 679, 18. et pen.

Iphicrates, Ephialtæ filius, imperator Ath. in bello Corinthiaco. 46, 20. Moram Laced. concedit. 172, 26. 686, 22. Olymp. 96, 4. v. Simson A. M. 3612.

ab eo commendati Strabax et Polystratus a P. Athen. honorantur. 482, 25. magnas cum Diocle inimicitias exercuit. 534, 22. laudatur. 534, 26. memorabile ejus testimonium, quanti faceret fidem Lacedæmoniorum. 659, 8. quod testimonium Iphicratis esse, cum aliis negat Taylor. fuit κηδεστῆς Cotyos, regis Thraciæ, hoc est penes se in matrimonio habuit sororem ejus; quo factum, ut regi secundior, quam reip. esset; a quo tamen malam retulit gratiam. quapropter e Thracia auggiens, domumque redire metuens, Antissam concessit habitatum. 663. pæne tota. successor ei missus est Timotheus. 669, 7. quem Iphicrates majestatis accusavit. 1187, 7. 1188, 10. verum ex acerrimis simultatibus reconciliati, necessitudinem inter se contraxerunt. 1204, 15. decessit Olymp. CX, 2.

Ischander, histrio, Neoptolemi actor secundarum partium. 344, 7. nescio, ideme, an alius sit is, qui p. 438, 11. dicitur, ab Æschine ad concionem productus, simulasse, se ab Arcadibus ad P. Athen. missum venire.

Isocrates, rhetor. 928. 6. doctrinæ mercedem exigebat millenas drachmas. 938, 16. memoratur. 1240, 7. consuetudo ejus mores Timothei, Cononis filii, haud parum emendavit. 1415, 7.

Isthmias, meretrix. 1351, 16.

L.

Lacedæmonius (nomen id proprium est), cujus sororem cum Ebulides impietatis accusasset, rejectus est. 1301, 16. 1360, 9.

Lacedæmoniorum legati, exsules Athenienses ab Argivis reposcentes, Argis excedere ante solis occasum jubentur. 197, 5. quapropter Athenienses in bello ad Mantineam eos defenderunt. 205, 1.

cujus rei auctor Atheniensibus fuit Calistratus. 1353, 19. nil valent adversus Olynthios, a quibus magnas clades accipiunt. 425, 21. summa eorum potestas penes paucos erat. 489, 19. habebantur veteratores, eoque fides eorum erat suspecta Iphicrati. 659, 7. quare Lacedæmonii odiis tam acerbis et inter necinis insectati sint Platæenses, ut ante, quam hos delevissent, non desisterent. 1377, 23. sq.

Laches, Melanippi pater, homo frugi habitus, oratori tamen suspectus, ab eo que peculatus tecte insinulatus est. 740, 21.

Laches, illius nepos, Melanopi filius, e carcere, in quem ob peculatus crimen conjectus fuerat, ob Alexandri M. deprecationem, emissus. 1480, 9. et 25.

Lacritus, sophista, Phaselita, quem æris debiti non soluti postulavit Androcles fenerator a p. 923. ad 943. eloquentia, quam sibi arrogabat, et Isocrate magistro fidebat atque superbiebat p. 938. tota. Hujus Lacriti familiarem et discipulum fuisse Archinum Thurium, illum nomine τοῦ φυγαδιστῆρος infamem, haud improbabiliiter conjicit Barton p. 202.

Lampis ab exercenda re navicularia factus Græcorum ditissimus, et de Æginetis optime meritis, nihil tamen ab iis invenit, præter τὴν ἀτέλειαν, seu immunitatem a tributo inquilinorum. 690, ult. 905. et oratione tota in Phormionem.

Laomedon. v. Leodamas.

Lasthenes et Euthyrates, Olynthii, cum patriam Philippo prodidissent, ab eo misere interempti sunt. 99, 22. 128, 8. 241, 25. 425, ult. 451, 2.

Leander, histrio. v. Cleander.

Legatio Atheniensium in Peloponnesum, paulo post Olynthum captam, auctore Eubulo, ab Æschine obita, ad civitates adversus Philippum concitandas. 438, 23. sq. 439, 8.

Legatio Demosthenis ad Philippum gemina, cum Æschine socio, prima ad constituendum de pacis conditionibus, statim ab Olyntho capta. 72, 24. 345, 3. altera, pace jam conducta et constituta, ad jusjurandum ab eo exigendum, quo

- pax decreta confirmaretur. 72, ult. 346, 6. et deinceps sæpissime, ut e. c. p. 392. sq. tertiam ambo, ipseque Demosthenes, et Æschines, ejurarunt. 378, 14. 379, 11. 395, 9. secunda legatio contigit, priusquam Philippus Eubœam per homines sibi addictos occuparet Olymp. 108, 2. Plutarch. §. 17. v. Baron.
- Legationes Demosthenis ad Peloponnesios intercessere, quominus Philippus peninsulam hanc raperet. 129, 16. 252, 1. ubi etiam legationes commemorantur, quarum auctor fuit Demosthenes.
- Legatio Dem. ad Argivos et Messenios multo post Olynthum captam, at non multo tamen post pacem cum Philippo contractam, evenit. 70, 25. 71, 6. ubi notanda est dictio *πρὸς τὸν χεῖρον*, indicans, eo tempore, quo Demosthenes aũ Messenios illa verba faciebat, Olynthum jam dudum in ruinis jacuisse. Sed Philippica secunda, cui inserta est ista particula orationis ad Messenios, dicta est anno quarto Olympiadis CVIII. ergo necesse est, ut illa ad Peloponnesiacos legatio in annum, aut tertium, aut quartum, ejusdem Olympiadis inciderit.
- Leo Timagoram, cui comes legationis ad regem Persarum quadriennio fuerat, redux factus, accusavit. 400, pen.
- Leochares, in quem agit or. p. 1080. ad 1100.
- Leonoræ, seu filia Leonis, se dedunt ultro pro salute patriæ immolandas. 1398, 5.
- Leocrates. 1028, 20. et deinceps.
- Leodamas, Acharnensis, caudicibus tum clarus et potens. 501, 23. erat in advocatis legi Leptinis. ibid. Chabriæ datos honores eripere frustra laboravit. 501, pen.
- Leodamanti, nescio, an eidem, præfecto classis Atticæ frumentariæ, naves Philippus ademit per Amyntam, imperatorem suæ classis. 249, 14. verum aliis in codicibus, et in ipsa Philippi epistola, p. 251, 3. *Laomedon* appellatur. Evenit anno quarto Olymp. CIX. Cor. sin. F. A. I. p. 353.
- Leonidas, ad Thermopylas adversus Xerxen pugnans, una cum parte dimidia Platænsium occubuit. 1377, 15.
- Leontidæ, tribus Athen., quorum eponymi, ejusque filiarum, historia attingitur p. 1398, 4.
- Leostratus Eleusinius. 1083, 8.
- Leptines rogationem tulerat, ut nemini munerum publicorum sumtuosorum functione vacare liceret. Hanc rogationem impugnat or. a p. 457. ad p. 508.
- Leptines, ὁ ἐκ Κάλυκ. 611, 22.
- Leuceon, rex Ponti, civitate Attica donatus. 466, 12. ob privilegium negotiatoribus Athen. indultum, ut frumento Pontico naves suas ante omnes implerent, et vectigalium essent immunes. 466, 27. alia ejus præclara de P. A. merita enumerantur. ibid.
- Lous, mensis Macedonicus, respondens Attico Boedromioni. 280, 12.
- Lykidas, molitor pistrinarius. 1251, 4.
- Lykidas, Chabriæ quondam servus, dolis impetraverat, ut proxenas Atheniensium (apud Messenios, ut videtur) constitueretur. 497, 7. et 15.
- Lykinus, Pallenensis, Archon. 1223, 2.
- Lykiscus, Archon, quo honorem gerente probati sunt thesmothetæ omnes, propterea, quod Theocrinis frater in eorum esset collegio, qui consiliis fratris regeretur. 1330, 24.
- Lycon, Heracleota, de cujus hereditate controversia nata est inter Callippum et Apollodorum Pasionem. 1236, 11. sq.
- Lyconis mentionem fieri in or. pro corona, perhibet Athenæus p. 486, 1. quem locum non reperio.
- Lycurgus, orator, una cum Demosthene legationem ad civitates Peloponnesi obiit, adversus Philippum commovendas. 129, 19. habuit primas partes in actione in Aristogitonem. 770, 2. 773, 26. tota epistola tertia p. 1474, sq. laudat Lycurgum, et increpat Athenienses, qui filios viri fortis optimeque de rep. meriti, carceri mandassent, unde eos emitti rogat.
- Lysander, imperator Spartanus, rem Atheniensium navalem, et totum imperium funditus evertit ad Ægos potamos captis ducentis eorum navibus. 691, 6.
- Lysias, orator, Kephali filius, Metaniræ amator. 1351, 23.
- Lysimachus, virum, ut antiqua illa tempora ferebant, probum et honestum, quomodo cives honoraverint. 491, 26. fuit Aristidis, justi dicti, filius. *Schol.* ibid. et Vales. ad Harp. p. 121.
- Lysimachus, Lysippi, Ægiliensis. 1387, 4.
- Lysinus. 949, 6.
- Lysippus, Crioensis. 1083, 11.
- Lysistratus, Thorikias. 1023, 23.
- Lysistratus, Aristoni testatus in causa verberum, adversus Cononem. 1266, 26.
- Lysithides, in ditissimis Athenis ætate Demosthenis. 565, 13. accusatus ab Euctemone, tanquam habens penes se prædam navis Naucraticæ, ab Androthione ejusque collegis legationis in Cariam captæ. 703, 14. a Callippo arbiter inter se et Pasionem delectus. 1240, 7. ubi Isocratis et Apharei familiaris dicitur.

M.

- Macartatus**, avunculus illius Macartati, in quem agitur, Prospaltius. 1066, 2.
- Macartatus**, Theopompi filius, in quem agit oratio a p. 1050. ad p. 1079.
- Manes**, servus Arethusii. 1253, 6.
- Mantias Thorikius**, pater Mantitheï ex uxore legitima, et Bœoti, e Plangone concubina, a qua circumventus et coactus est spurium pro vero filio suo agnoscere atque adoptare. 993. circa fin. et totis duabus insequentibus orationibus, ambabus a Mantitheo dictis in Bœotum, altera pro nomine Mantitheï retinendo, neque permutando, altera pro dote matris recuperanda, ad p. 1026.
- Mantitheus**, illius Mantix filius, cujus de gemina actione adversus Bœotum, fratrem spurium, modo commemoratum est, iisdem locis.
- Mardonii**, Persæ, a Xerxe in Græcia relictus, et in prælio ad Platæas cæsi, acinaces in thesauro Minervæ servabatur. 741, 7. 1377, 20.
- Maronitas** et Thasios de Stryma altercantes, litem arbitris permittere. 163, 13. una cum Abderitis proponuntur in exemplum civitatum ignobilium et contentarum. 218, 11.
- Mausolus**, Carix dynasta, per optimates Rhodi libertatem oppressit. 191, 15. legationis ab Athen. ad eum missæ fit mentio. 703, 22.
- Medeus**, v. Midius.
- Megaclidi Eleusinio** causa est cum Lycone Heracleota. 1241, 27.
- Megalopolitani**. v. ind. geograph.
- Megarenses**, quod Anthemocritam Atheniensem sustulissent, ab Athen. mysteriis prohibiti, et per tabulas publice fixas pro hostibus Athen. et pro infamibus sunt declarati. 159, 19. bellum adversus eos decretum, quod τὴν ἱερὰδα, agrum consecratum, sibi vindicassent. 175, 24. tanti fecerunt jus suæ civitatis, ut Lacedæmoniis id Hermoni poscentibus, cujus opera potissimum factum esset, ut Lysander ad Ægospotamos classem Atheniensium caperet, denegarent, nisi ipsi quoque eundem Hermonem civem Spartanum crearent. 691, 4. appellantur illiberales et sordidi. 1357, 3. Solon, legislator, eos devicit, atque trophæum de iis fixit. 1416, 6.
- Malanias** fuit in adversariis et calumniatoribus Demosthenis. 310, 10.
- Melanopus**, legatus, ipse tertius, ad Mausolum missus. 703, 21. Lachetem, patrem ejus, orator tecte peculatus insimulat. 740, 21. ipsius Melanopi
- furta et scelera enarrantur. *ibid.* Plutarch. §. γ'. v. Barton. Harpocration hac voce, hunc ait Diophanti, actoris, κηδεστὴν fuisse.
- Melanopus**, Diophanti filius, Sphettius. 925, 2.
- Meledemus Cleonis**. 273, 6.
- Memnon**, Artabazi κηδεστῆς, et in præfectura Lydiæ successor. 672, 5. h. e. Memnonis sororem in matrimonio habebat Artabazus. v. Diodor. Sic. t. II. p. 122.
- Meneclæus**, notus Athenis quadruplator, vulgo dictus ὁ τὴν Νίνου ἐλάω, qui Ninum sacerdotem fœminam condemnavit. 995, 10. 998, 13. v. Dionys. Halicarn. de Dinarcho, p. 187, 1. et Corsin. F. A. IV. 51. qui in h. l. interpretando turpiter lapsus est.
- Meneclæus**. 1489. antep.
- Menelaus**, peregrinus, forte Lemnius, quo hipparcho, seu magistro militiæ equestris, in bello sociali utebantur Athenienses. 47, 21. v. Vales. ad Harpocrat. h. v.
- Menestheus**, filius Philagri, e Telesippa, Cœensis. 1064, 16.
- Menestheus** cum classe centum triremium mittebatur ab Athen. adversus piratas Macedonicos. 217, 19. landatur ut vir popularis. v. Dionys. Halic. in fine libelli de Dinarcho.
- Menestratus Eretriensis**, videtur Eretriæ princeps, et Atheniensibus amicus fuisse. 661, 10.
- Menexenus**, filius Polyarati. 1009, 26.
- Menippus** apud Oreum Philippo studebat. 126, 4.
- Menippus**, Car, egit in Evandrum Thespiensem. 571, 22.
- Menon**, imperator, Autocli successor apud classem in Ponto missus. 1210, 6. hunc Apollodoros, Pasionis f., accusavit oratione a Demosthene scripta, sed ea hodie periit. 961, 1.
- Meno**, Pharsalius, Atheniensibus in bello apud Eionem Amphipolitanaam duodecim talentis et decentis equitibus succurrit. quapropter immunitas eia P. A. decreta fuit. 173, 3. 686, ult. v. Thucydid.
- Mentor**, frater Memnonis, quorum sororem Artabazus in matrimonio habebat, præfectura Lydiæ post Artabazum potitur. 672, 6. v. Diodor. Sic. II. 122. Ad Messenios legationem obiit Demosthenes, de qua exponit. 70, 25. sq. Messenios Philippo addictos nominat p. 324, 11. Philippus eos, statim a finito bello Phocico, a servitute Lacedæmoniorum liberat. 69, 9. Lacedæmonii acerrimo eos odio persequentes, modis omnibus vexabant et perditum ibant. 204, 4. Alexander M. Philippi

- adis filios, ab exilio revocatos, Mese-
senis tyrannus imponebat. 212, 26.
- Metanira, meretrix, a Lysia, oratore, ama-
ta. 1351, 24.
- Micionem Chollidensem Theoclines, a se
de furto frumentario accusatum, ære
placatus, dimittit. 1323, 12.
- Micalionis negotium, ab Aristophonte
perfidie tractatum, obscure attingitur.
885, 10.
- Midias, Anagyrasius, homo dives, sed
audax et secleratus, potentia amicisque
fretus. Is Demostheni, choregum tri-
bus suæ in Liberalibus agentis, publico
in loco alapam infixit; cujus injuriæ
reum Demosthenes egit illa celebri
oratione a p. 514. ad p. 587. suppositi-
tius appellatur. 563, 5. accusavit
senatum illum, cui Androtio præmium
decerni rogabat. 596, 8. nescio, hic-
cine sit, an alius, p. 1260, 3. com-
memoratus. Vide, num ex ejus ætate,
quam Demosthenes indicat, inveniri
possit, quo anno sederit Archon ex-
traordinarius Xenias, quo honorem ge-
rente Midias rogationem tulit, ut Pho-
cioni donum publice decerneretur. for-
sitan ob expeditionem Eubœensem, et
pugnâ ad Tamynas. Quam rogationem
Hyperides actione impugnavit.
v. Plutarch. in Hyperide, et Corsini
F. A. p. 365.
- Midius (si bene habet lectio *Μαΐδία*, sed
videtur potius *Μαΐδία* leg. esse, ut
nominativus sit Midias), Hagnusius.
1052, 6.
- Midylides, Aristotelis filius, Pallensis.
1083, 21.
- Midylides, Otrynensis, filius Euthymachi,
istius avus maternus. 1083, 5. et 18.
- Miltiades frugalitas laudatur. 35, 20.
quos honores ei civis habuerint. 686, 6.
- Miltokythes, regulus Thraciæ, a Cotye, a
quo defecerat, vincitur, ab Atheniensibus
desertas. 654, ult. 658, 26. a Smi-
kythione proditus Charidemo, ab hoc
Cardianis traditus, Atheniensium ini-
micissimis, ab his, ut studiosissimus
Atheniensium, crudeliter interemtus
est. 676, 27. Miltokythen a Cotye
defecisse, et Cherrhonesum Athenien-
sibus detulisse, significatur p. 1207,
18.
- Milyas, a patre Demosthenis moriente
manumissus, sit curator patrimonii filio
pupillo relictis. 819, 18. propter statum
ejus civilem Aphobus cum Demosthene
in jure contendit, postulans eam, ut
servum, ad tormenta, Demosthene tra-
dere, ut liberam, recusante. 844. tota
oratione.
- Minervæ ingens simulacrum stabat in
arce, ab universa Græcia præmium
Atheniensibus datum operæ in bello
adversus Xerxen et Mardonium nava-
tæ. 428, 15. v. indic. Græc. v. Ἀθηνᾶν.
- Minos, rex Crætæ, justitiæ laude claruit.
269, 18.
- Mitylenæorum summa potestas a populo
ad optimates transit. 163, 15.
- Mitys, Argivus, a quo Chabrius quadrigas
emit, quibus Pythia vicit. 1356, 7.
- Mnaseas, Argivus, proditor. 324, 10.
- Mnesarchides. 1332, 14.
- Mnesarchides, homo dives, studet Midia.
581, 14.
- Mnesibulus, *κνδερτῆς* Theophemi. 1155,
14.
- Mnesibulus, Acharnensis, peculatus da-
mnatus, et in carcerem datus, inde rur-
sus dimittitur. 1480, 13. et 26. ubi
laudatur ut homo fragi.
- Mnesicles, notus Athenis sycophanta.
995, 8.
- Mnesicles, Colyttensis, causa ejus pecu-
naria cum Evergo et Pantæneto. 967,
20.
- Mnesilochus, Perithoides. 1219, 20.
- Mnesimacha, Lysippi Criocensis filia, uxor
Midylidis, filii Euthymachi. 1083, 11.
- Mnesiphilus, Archon tum, quum Demo-
sthenes rogationem ferret de sancienda
pace cum Philippo facta. 235, 2. aliam-
que cum ferret Callisthenes, de urbe
tuenda, ob repentinam Philippi irru-
ptionem in Phocida. 238, 2. v. Corsini
F. A. I. p. 350.
- Mnesitheus Alopekensis Demostheni ad-
versus Midiam testatur. 541, 7.
- Mnesithides Archon erat tum, quum Æ-
schines nomine sui populi Pylagoræ
partes ageret, et Philippus ab Amphic-
tyonibus dux belli adversus Amphis-
senses nuncuparetur. 279, 17. v. Corsini
F. A. t. I. p. 356.
- Mnesithides, Antiplanis, Phœarrhins, una
cum Demosthene in legatis fuit ad
Thebanos, fœderis ergo contrahendi
adversus Philippum. 291, 6.
- Mœriades ab Aphobo pecuniam accipit
mutuo, servis, qui Demosthenis erant,
in pignus oppositis. 822, 2.
- Mœrocles [passim locorum vitiosa scrip-
tura Myrocles reperitur] rogationem
de iis tulit, qui negotiatores vexarent, et
de classe Attica cum sociorum conjun-
genda, quo mare a piratis purgaretur.
1339, 1. et 22. v. Barton. ad Plutarchi
Demosthenem §. 17. liberos Lycurgi in
vincula dedit. 1478, 15. ipse cum an-
tea nexus fuisset. 1478, 19. Plutarchus
l. c. perhibet, eum Callistrato in rep.
gerenda fuisse adversatum. quod aut
de alio quopiam Mœrocle, non de hoc,
erit accipiendum, aut vitium erit in
nomine Callistrati, aut hunc Mœroclem
necesse erit admodum juvenem ad
remp. accessisse, et gradævum esse

- factum. ab Eubulo Anaphlystio accusatus est, quod a metallorum redemptoribus vicenas drachmas extorsisset. 435, 6.
- Molon archon. 1207, 11.
- Molon, vetustus histrio tragicus. 418, 5.
- Moschion, servus primum Cononis, tum Olympiodori, medicamentorum mango, sed fur et veterator. 1171, 12. sqq.
- οὐ μύριοι, Senatus Arcadicus. 344, 13. 403, 10.
- Myronides, Archini, viri clari et de P. A. bene meriti, filius, ob æs alienum (ut videtur) nexus. 742, 25.
- Myrtis, Argivus, proditor. 324, 10. v. Palmer. Exerc. p. 626.
- N.
- Naucrides Plateas Thebanis prodit. 1378, 23.
- Naucrates, al. Nausicrates, Carystius. 925, pen.
- Naves Atheniensium Amyntas, imperator classis Philippi, capit et in Macedoniam abducit. 249, 17. 274, 2. quod contigit Philippo Selymbrium obsidente. 251, 8. anno quarto Olymp. CIX. v. Corsini F. A. I. 353. Philippus eas rursus dimisit. 251, 20. Hanc navium rapinam Corsinus existimat belli causam fuisse, ab Athen. anno 1. Olymp. CX. suscepti, pace septenni rupta.
- Nausicles sæpius fuit coronatus, ob liberalitatem erga remp., quam ornat, quum Strategus militiæ pedestris esset. 264, 22. 265, 8. Archon tum erat, quum, Elatea capta, Demosthenes hortaretur ad societatem belli cum Thebanis ineundam. 288, 27. laudatur ut vir popularis. 1432, 5. Corsin. F. A. I. p. 350.
- Nausicrates, frater Nausimachi et Xenopithis. 986, 24. 988, 1.
- Nausimachus, illius frater, in quem Aristæchmi filii agunt. 984, sq.
- Nausinicus Archon. 606, pen. a cujus prætura ad magistratum Androtonis Taylor annos 26. numerat. ego vero existimo, Nausinicum quæstorem fuisse anno proximo ante Androtonis magistratum, et subaudiri *εἰσπεπραγµένας, redactas, in fiscum illatas* p. 1367, 6. memoratur, et *ὁ ἀρχαῖος* additur.
- Nausiphilus, istius Nausinici, τοῦ ἀρχαῖου, filius. 1367, 5.
- Næera, a Theomnesto, tum et ab Apollodoro Pasionis, accusata, quod, quæ peregrina, et serva, et meretrix esset, tamen penes Stephanum, civem Ath. in matrimonio esset, liberosque vulgo quæritos pro civibus ferret, nec non aliorum criminum a 1345. ad 1388.
- Nearchus, Sosinomi, fuit in legatis ad Philippum missis, apud Elateam agentem. 283, 7.
- Neon, Philiadis filius, Messenius, Philippo addictus. 324, 12.
- Neocles Archon tum, quum Eubulus rogationem ferret, de legatione ad Philippum mittenda, quæ eum interrogaret, cur naves Athen. frumentarias interceptisset. 249, 11. v. *Nicoles*.
- Neoptolemus, multis operibus præfectus, coronatus est ob largitiones, quibus remp. ornaverat. 264, 25. homo locuples, Midæ studiosus. 583, 14.
- Neoptolemus histrio, vel potius, poeta tragicus, primus auctor fuit Atheniensibus pacis cum Philippo contrahendæ. 344, 7. et 21. Philippus, rebus labantibus, eum Atheniensibus immisit auctorem pacis. 442, ult. Athenis in Macedoniam migravit, et quæ ibi vidisset audissetque, de iis Philippum certiore fecit. 58, 22. v. insignem de eo locum Diodori Siculi t. II. p. 152. Quamquam *ὑποκριτὴς* tantummodo appellatur, admonuit tamen Scholiasta ad p. 58, 15. veteres hoc nomine appellare consuevisse ipsos quoque poetas, fabularum scriptores, quippe qui histriionum quoque partes sæpenumero agerent.
- Neptuni lis cum Marte in Areopago disceptata, super cæde Halirrhothii. 641, 25.
- Nicareta, filia Damostrati, mater illius Euxitheï, qui in Eubulidum egit. 1320, 3.
- Nicareta, lena famosa, hera Næeræ. 1351, 4.
- Nikeratus, Acherdusius, trierarchus, testatur Demostheni adversus Midiam. 568, 24.
- Nikeratus, Nikiæ imperatoris filius, *ὁ ἀγαπητὸς* cognominatus, laudatur ob liberalitatem erga remp. 567, 24.
- Nikeratus, Aristoni adversus Cononem testatus. 1266, 26.
- Nikiades, Lysaniæ filius. 1305, 1.
- Nikias præco, vel fecialis Philippi, Atheniensibus consciis, aut conviventibus, e ditione Philippi abreptus. 159, 1. Athenienses eum decennio in custodia tenerunt, et literas ejus in concione recitarunt. *ibid*.
- Nikias, gener Dinixæ, sororem uxoris Apollodori, Pasionis, in matrimonio habebat. 949, 22. avunculus Stephani, a quo fortunis exsatus fuit. 1122, ult.
- Nikias, Æschini *κνιδεστῆς*, h. e. sororis maritus, *ὁ βδελυρὸς* Demostheni dictus. 433, 20.
- Nikias, clarus ille imperator, in consiliis dandis publica potius commoda spectasse, quam auram popularem ca-

- ptasse dicitur. 34, 20.
- Nikias** Archon tum, quam Æschines convinceretur, cum Anaxino, Philippo speculatore, clam Athenis noctu furtivum colloquium habuisse. 273, 12. p. Corsini F. A. I. p. 355.
- Nikidas** defert Xenopithen male gestæ tutelæ nepotum e fratre Nausicrate. 991, 14.
- Nikipus**, nauclerus. 1212, 3.
- Nicobulus**, a Pantæneto de vi et insidiis accusatus. quam criminationem reus tota oratione a p. 966. ad p. 984. defendit. v. p. 973, 1.
- Nicoles**, tutor Pasiclis. 1112, 26.
- Nicoles** tum Archon, quum Aristophon rogationem ferret de legatis ad Philippum mittendis, qui naves ab eo interceptas repeterent. 250, 9. v. *Neocles*. Corsinio quoque visa sunt ista duo nomina eundem designare F. A. I. p. 354.
- Nicodemus**, ab Aristarcho, Moschi filio, interemtus. 549, 23. erat de factione Eubuli. quapropter Demosthenes in suspicionem communicati cum Aristarcho sceleris venit. *Schol.* ad p. 548, 14.
- Nicomachus**, Diophanti f. 275, 7.
- Nicophemus** (alii perperam dant Nicodemus) Archon. 1132, 27.
- Nicostratus**, homo peregrinus, civibus adscriptus, ab Ebulide corrupto. 1317, 5.
- Nicostratus**, Nikiadis filius. 1305, 4.
- Nicostratus**, in quem Apollodorus Pasionis, ut in hominem immemoris atque ingrati animi oratione tota invehitur a p. 1246. ad p. 1255.
- Nicostratus**, Myrrhinusius. 544, 15. erat tum Archon, cum Strato litem secundum Demosthenem adversus Midiam daret. *ibid.* v. 24.
- Ninus**, sœmina sacerdotio nescio quo fungens, quam criminis nescio cujus ream peregit Meneclis. 995, 10.
- Notharchus**, arbiter in lite Demosthenis cum Aphobo delectus, super statu civili Milyæ. 853, ult.
- O.
- Œdipus**, cum sociis, Thebis ejectos hospitio receperunt Athenienses. 290, 27.
- Œnanthe**, mater Stratonidis. 1061, 3.
- Œneus**, Bacchi filius, eponymus tribus Œncidarum. 1398, 17.
- Œnomaus**, heros, cujus nomine per ludibrium Demosthenes Æschinam appellat, qui in fabula cognomine partes herois aliquando egisset. 288, 22. 307, 25.
- Olympichus**, Apollodori filius, Plothenis. 1310, 23.
- Olympiodorus**, in quem agit oratio a p. 1167. ad p. 1183.
- Olynthiorum** societatem ab ipsis delatam, cum repudiassent Athenienses, tandem admittent. 19, 25. prodito equitatu, Olynthus periit. 125, 12. insignis locus de Olynthiorum utraque fortuna, ut, antequam causam cum Philippo communem facerent, potentes fuissent, victoriisque compluribus Lacedæmonios concidissent, et ut postmodum, fraude Philippi circumventi, prorsus deleti essent. 425, 12. sq. partem Olynthiorum bello captorum Philippus Atrestidi Arcadi donaverat, quos ille, pecudum ad instar, in Peloponnesum agebat, Æschine illuc proficiscente legationis obundæ ergo. 439, 3.
- Onetor**, Philonidis, ut videtur, filius, Melitensis. 831, 8. 856, 26. frater erat uxoris Aphobi. 853, 1. quicum collusit, quo Demosthenem patrimonio spoliarent, ut pluribus constat ex orat. in Onetorem gemina a p. 864. ad 880. reliquisque in Aphobum dictis.
- Onomarchus**, dux Phokensium, a Philippo in Thessalia victus. 443, 27. anno quarto Olymp. 106.
- Orestes** causam adversus Furias in curia Areopagitica vincit. 641, 27. 644, 24.
- Orpheus**, et ejus dictum de justitia laudatur. 772, 26.
- Orrhontes**. 186, 25. ubi dubium est, barbarine sit regis nomen, an fluvii Syriam pervagantis.
- P.
- Pæonum** cum Philippo bella. 13, 4.
- Pammenes**, Pammenis filius, aurifaber, cujus in tabernam irrumpens Midias coronas aureas a Demosthene locatas corruptit. 521, 27.
- Pammenes**, forsitan dux illo Thebanus. 681, pen.
- Pamphilus**, pater Plangonis, maternus avus Pamphili junioris. 1014, 18. ubi decoxisse, et facultates ejus, ut ærarii facti, proscriptæ, seu fisco addictæ dicuntur.
- Pamphilus junior**, Plangonis meretricis, aut concubinæ filius, quæ ipsum, unaque fratrem ejus Bæotum, callide Mantia, veluti patri, obtrusit. 995, pen. et sæpe locorum postmodum in illa tota oratione.
- Pamphilus**, Rhamnusius. 1047, 17.
- Pamphitus**, senerator, cujus causa adversum Dionysodorum et Parmeniscum agitur a p. 1282. ad p. 1298.
- Pamphilus**, inquilinus, et cliens Midia,

- Ægyptius.** 567, 15.
- Pamphilus, trierarchus, Demostheni adversus Midiam testatus.** 568, 23.
- Pamphilus, fullo.** 1259, 1.
- Pandion, eponymus tribus Pandionidis.** fabula filiarum ejus, Procnes et Philomela. 1397, ult. Πανδίωνος ἄστου appellantur Athenæ. 531, 2.
- Panemus, mensis Corinthiacus, respondet Attico Boedromioni.** 280, 14.
- Pantænetus, in quem agit Nicobulus or.** a p. 966, ad p. 984.
- Parmenio, cum militibus ad Eretriam missus, circa annum secundum, aut tertium Olympiadis CLX. ut libertatis recuperandæ cupidus compesceret, qui etiam tumultuantes eiecit.** 126, 2. amicus et minister Philippi. 362, ult. Halum obsedit, Atheniensibus de pace cum Philippo agentibus. 392, 20.
- Parmeniscus, negotiator, socius Dionysodori, in quos agit Pamphilus or.** a p. 1282, ad 1298.
- Parmeno, Byzantinus negotiator, sed Athenis degens, ut patria exulare jussum.** 894, 2.
- Parisades v. Berisades.**
- Paseas, Aristoni adversus Cononem testatus.** 1266, 26.
- Pasicles, filius Pasionis, trapezitæ, sæpissime commemoratur ab Apollodoro, fratre, in eum acerrime sæviente, ut spurium, ex adulterio natum, oratione gemina in Stephanum, et rursus ab advocato Phormionis, in oratione pro Phormione, quem Phormionem Apollodoros aiebat verum Pasiclis patrem fuisse. Longa et sæda est concertatio.**
- Pasio, modo dictus, e servo manumissus, et postmodum a P. A. civitate donatus, trapezita, sæpissime, et quibusque pæne paginis nominatur in orationibus pro Phormione, et in eundem, item in Timotheum, Stephanum, Callippum, aliosque dictis ab Apollodoro, scriptis a Demosthene. reip. mille scuta, et quinque triremes donavit.** 1127, 12. vivis excessit archonte Dysniketo. 1132, 25. clarum fuit nomen ejus per universam Græciam, spectata fides, contractæque cum multis amicitia. 1224, 2.
- Pasipho, medicus.** 873, 21.
- Pataecus.** 1478, 18.
- Patrocles Phlyensis, Demosthenem latæ legis de classibus, seu collegiis trierarchalibus, cum accusasset, causa cecidit, et muletatus est.** 261, 18.
- Pausania, Spartani regis, insolentia, qua victoriam de Persis communi Græcorum opera partam sibi soli arrogatum ibat in inscriptione donarii communis.** 1378, 1.
- Pausaniæ, ὁ πρόβρος, stuprator Theramenis.** 1489, 4.
- Pax ad Athen. cum Philippo inita, auctore Philocrate, item Phrynone, (v. ibi scripta) in hanc formulam, ut quæ jam in potestate haberet Philippus, ea retineret. quod illo de Amphipoli interpretante, Atheniensibus contra excipientibus, eam olim suam fuisse, non ejus, eoque sibi reddendam esse, descensum est ad correctionem formulæ. Orationem de Haloneso qui scripsit, is auctor fuit, ut hunc in modum corrigeretur, ut Philippus Amphipolim redderet, et ut Græcæ civitates, neutri parti addictæ, a neutra bello vexarentur.** 82. sq. capita hujus pacis præcipua. 63, 15. 105, 13. 395, 25. pacem hanc non suasit Demosthenes, sed expressit Græcorum perfidia, Athenienses ipso in certamine destituentium. 251, 22. primam ejus mentionem injecti Aristodemus. 232, 8. deinde ad eam hortatus est Philocrates, suffragantibus Eubulo et Kephisophonte. ibid. 10. injuriam sibi fieri queritur orator ab Æschine, principium pacis sibi imputante. 233, 14. contra criminatur idem, Æschinem, cum conjuratis, a Philippo corruptum, in secunda legatione, missa ad conditiones pacis jurejurando sciendas, insciis et invitis Atheniensibus, contra atque convenisset, et contra mandata, legatis proficiscentibus injuncta, Philippo permulta, quæ ipsius e re, in fraudem Athen. essent, concessisse. 346, 12. et pæne tota oratione de falsa legatione.
- Pacis cum Philippo postremæ, post pugnam fatalem ad Chæroneam contractæ, mentio fit obiter.** 804, 14. ubi eo discriminis ait res fuisse deductas, ut parum abesset, ut vir unus universæ civitatis potiretur.
- Pax cum Alexandro M. contracta primo, quo is regnare cœpit, anno. 216, 3. sq. et tota illa oratione.**
- Pelopidas, dux Thebanus, ab Alexandro Pheræo captus.** 660, 5.
- Peparethii pace tenente Halonesum ceperant; quapropter cum a Philippo castigarentur, Athenienses id ægre ferentes, causam eorum suam faciebant.** 162, 1. Peparethi devastatio. 248, 5.
- Perdiccas in Macedonia tum regnans, quum Persæ, ad Plateas victi, domum trepidi refugerent, reliquias eorum confecit; cujus beneficii præmium ab Atheniensibus adeptus est immunitatem.** 173, 8. 687, 5. Non Perdiccas, sed pater ejus, Alexander, tum regnabat. Quia tamen Perdiccas regii generis et regni heres erat, jam tum dici poterat *ἑσσιλεύων*.
- Periandri lex, ad quam αἱ συμμορίαι, collegia trierarchalia, sunt composita.**

- 1145, 16.
- Periander**, filius Polyarati. 1009, 27.
- Pericles** consilia sua magis ad remp. quam ad privatam suam, contulisse dicitur. 34, 21. p. 1414, 23. docetur ejus exemplo, virum reip. gerendæ operantem carere philosophia non posse.
- Perilaus**, Megarensis, proditor, ab ipso Philippo contentus, cum jam abusus ejus opera esset. 242, 2. 324, 15. 435, ult.
- Perinthii** Byzantinorum fœderati et sanguinei erant. 255, 24.
- Phædimus** in triginta tyrannis. 402, 16. Palmerius ad h. l. admonet, a Xenophonte, illos enumerante, non Phædimum, sed Phædrum erant.
- Phædra**, mater Acamantis, sed ibi meliores codices Æthram appellant. 1398, 11.
- Phænippus**, filius Callippi, in quem agit or. a p. 1038. ad 1050. adoptatus fuit a Philostrato, oratore. 1045, 15.
- Phanias**, Aphidnæus. 544, 15. erat tum Archon, quum Strato litem secundum Demosthenem, adversus Midiam daret. ibid. versu 24.
- Phano**, filia Neæræ, vulgo quæsita. 1353, 5. alias Strobyle dicta. 1362, 6. nubit Phrastori, sed postmodum repudiatur. ibid. et sqq. ubi pluribus et ejus, et matris, fraudes et flagitia denudat.
- Phanostrata**, filia Stratii, Cœensis. 1056, 27.
- Phanostrata**, scortum. 610, 17.
- Phanostratus**, Kephisiensis. 1258, 23.
- Phanus**, non Stephanus, quod perperam in argumento orationis legitur, is fuit, quem Aphobus falsi dicti testimonii accusavit, sed Demosthenes cum oratione defendit ea, quæ a p. 844. ad p. 862. legitur. familiaris et tribulis Aphobi dicitur. 851, 22. 861, 26.
- Phayllus**, imperator Phokensium. 661, 11.
- Pheræi** res habebant suas a Philippo separatas, hoc de pace cum Atheniensibus agente. 444, 4.
- Phertatus**. 387, 2.
- Phila**, meretrix. 1351, 15.
- Philager**, filius Eubulidis, f. Busell, Cœensis. 1057, 15.
- Philager**, Melitensis. 1355, 22.
- Philammon**, Atheniensis, pugil. 331, 1.
- Phileas**, vel, quomodo p. 963, 5. in argumento rectius appellatur, Philetas, Eleusinius. 967, 21.
- Philiadis** liberos, Messeniæ tyrannos, restituit Alexander M. ab exsilio revocatos. 212, 26. v. *Neon* et *Thrasylolochus*.
- Philinus**, Nicostrati f., in trierarchatu collega Demosthenis. 566, 25.
- Philippides**, trierarchus, homo dives, Mithæ studiosus. 581, 14. 583, 14. nescio, an idem sit cum Philippide Pæaniense p. 1332, 24.
- Philippus**, rex Macedoniæ, ille celebratissimus, et in Philippicis atque orationibus pro corona et in Æschinem exagitatus, et pæne contritus, ut omnem earum paginam impleat; homo astutus, acer, vigil, insidians nulli non opportunitati rei bene gerendæ. 10, 2. Amphipolin, tum Pydnam, inde Potidæam, post Methonam, denique Thessaliam cepit. 12, 26. ex expeditione Illyrica [Olymp. CVI, 1.] gravem in morbum incidit, unde ut convaluit, protinus Olynthum adortus est. 13, 2. alius eum posterior invasit morbus per expeditionem Thracicam, hyeme anni tertii Olymp. CIX. impurus, perfidus, perjurus appellatur. 19, 9. sq. ambituosus. 23, 10. amici ejus comitatens lascivi, luxuriosi, perditii. 23, 12. Epistolæ ejus. 158. 238. 250. 280. [hac de Philippi epistola, et rationibus temporis, quo scripta fuit, multis disputat Corsinus F. A. cum alibi, tum t. II. p. 462. ubi contendit, non anno primo Olymp. CVIII. scriptam esse, quod visum fuit Usserio et Dodwello, sed tertio Olymp. CX. et pro Βονδορομῆανος leg. esse Ἐκατομβαιῶνος.] 283. argumentum epistolæ a Philippo legatis Atheniensium additæ, a pace condita, cujus faber Æschines potissimum fuerat, domum redeuntibus. 352, 11. quando Locrici belli dux ab Amphictyonibus fuerit nuncupatus, quærit Corsin. F. A. I. p. 357. initio regni cum Argæo pugnandum habebat, qui fretus Atheniensium ope, Macedoniam sibi arrogabat; verumtamen vicit, ut blanditiis usus, Athenienses ab Argæo abstraxit. 660, 13. plurimum sibi ad potentiam terroremque sui profuit hoc, quod ipse suarum rerum solus conscius, arbiter, gubernator et exsecutor per se esset. 305, 26. callentissimus dicitur artis, blandimentis, officii, pollicitationibus alios sibi obstringendi atque circumveniendi. 1468, 27. ubi Demosthenes multum sibi fuisse usum Philippi ait in legationibus reip. ergo ad eum obitus. dicitur p. 1477, 15. secundam fortunam scisse moderate atque humane ferre.
- Philippus**, nauclerus. 743, 19. 1188, 20.
- Philippus**, istius naucleri filius, ægri capitis discrimen effugit. 743, 19.
- Philippus**, Androtionis studiosus et per eum potens. 605, 8.
- Philippus**, qui in causa Aphobi testimonium dixerat. 851, 22.
- Philiscus**, Abydenus, in Ariobarzania gratiam, Attica civitate donatus, ductans milites mercenarios, vexabat Græcas civitates. 666, 19. peremptus est a duo-

- bus Lampsacenis, Thersagora, atque Exekestō. *ibid.* pen. acerrimo persequebatur odio Atheniensis. 688, 1.
- Philistides, Orei in Eubœa tyrannus a Philippo constitutus. 119, 22. 126, 11. 248, 15. per expeditionem auctore Demosthene in Eubœam susceptam Atheniensis Philistides eiecerunt, ejusque legatos, hostes reip. declaratos, urbe excedere jusserunt, quos Æschines domi suæ recepit. 252, 17. et 23.
- Philo, Thebanus, cujus ad Philippum nobilis atque memorabilis refertur oratio. 384, 16.
- Philo, socer Æschinis, homo dives. 329, 15.
- Philochares, frater Æschinis. 414, pen. pictor fait, si Demostheni creditur, contemnendus, si Scholiasti, Apelli et Zeuxidi comparabilis. 415, 3.
- Philocles, vir popularis, et, ut videtur, exsili consors Demostheni. 1482, 8.
- Philocrates, Eleusinius, ille tot tetris a Demosthene stigmatibus perustus et confossus, rogationem tulit, ut Philippo una cum Amphipoli pax concederetur. 82, 22. 83, 2. auctor orationis de Halonesio modum proponit illius pacis corrigendæ. 76, sq. colludens cum Æschine, commodis Philippi studuit. 230, 23. 343, 20. et sæpissime locorum per illam totam de flagitiose gesta et perperam relata legatione orationem. ad pacem cum Philippo contrahendam, secundum Aristodemum, primum auctorem, Philocrates inprimis hortatus est. 232, 10. fuit in adversariis Demostheni infestissimis. 310, 10. qui eum impurum et audacem appellat. 345, 1. et dignum, qui conspuatur, vel despuatur. *ibid.* 23. Demosthenem de aquæ potu deridet, se jactat, sibique plaudit vinum potanti. 355, 23. in formulam pacis cum Philippo contractæ, clam sponte sua, inscio populo, et injussu ejus, clausulam turpem pariter atque noxiam ingerit. 356, 15. ipse jactabat quæ a Philippo dona accepisset. 377, 18. Atheniensium omnium dicitur flagitiosissimus et impudentissimus. 405, 14. 783, 21. partem Olynthiorum bello captorum a Philippo dono tulit. 440, 5. sq.
- Philolaus, Rhamnusius. 1047, 18.
- Philomacha, al. Phylomacha, filia Hagnia Cœnsis, uxor Philagri. 1056, 25.
- Philomacha junior, istius ex Eubulide neptis, uxor Sositheï, junioris Eubulidis mater. 1058, 26.
- Philomela, Pandionis filia. 1397, pen.
- Philomelus, Pœaniensis, cujus in equo, matuo sumto, Midias, magistrum militiæ equestris agens, in pompis vehabatur. 571, 4.
- Philonicus, Eubuli causæ implicitus, ab Aristophonte accusatur. 434, 21.
- Philonides, Melitensis. 831, 8.
- Philondas, Megarensis, Athenis habitans, ut inquilinus. 1191, 27.
- Philostratus, orator, adoptat Phœnippum. 1045, 15.
- Philostratus, Dionysii filius, Colonensis, acerrimus Chabriæ adversariorum, eumque causam capitalem super Oropo dicentem vehementissime ursit et exagittavit. 535, 9. erat familiaris Lysiæ, oratoris. 1352, 7. et 15.
- Philtiades, Ctesia filius, Xypetæonensis. 929, 25. p. 935, 1. pater ejus Ctesicles appellatur.
- Phocenses [*ἔθνος μέγα, καὶ πολλοῦ λόγου παρὰ Δημοσθένους ἀξιοῦσθαι*, ait Etymologus p. 273, 36.] sine Atheniensium protectione tueri sua nequibant. 16, 21. bellum adversus eos gesturum recipit Thessalis Philippus, eoque sibi eos adjungit. 20, 4. Phocensium cæpta cum probare nequirent Athenienses, tamen eos servatos cupiebant. 231, 1. qua flagitiosissima Æschinis fraude Phocenses Philippo traditi, et funditus deleti fuerint, pluribus exponitur. 357, 22. sqq. Conf. p. 113, 17. quare Philippus eos in societatem sui cum Athen. fœderis admittere. 443, 8. bis Philippus prælio vicit Phocenses: semel copias eorum mercede conductas, cum duce, Onomarcho, extra Phocidem et Pylas, iterum in ipsis eorum finibus eos vicit atque funditus delevit. 443, 25. 446, init.
- Phokides, quem accusans Aristogiton perdidit. 781, 17.
- Phocion, imperator Ath. in expeditione Euboica, Olymp. CIX, 4. 567, 17. etiam a Byzantio Philippum depulit, eodem anno. Barton. in vit. Dem. §. 17. Diodor. Sic. II. p. 139. de ejus exitu v. Corsini F. A. I. p. 366.
- Phocritus, Byzantinus, ab Apaturio et Parmenone arbiter delectus. 897, 2.
- Phormion, orator, qui, pro Aphepsione, Bathippi filio, dicens, Leptinis rogationem de tollendis immunitatibus impugnavit. 451, argom. 9. 453, 14.
- Phormion, in ditissimis Atheniensium. 565, 12.
- Phormio, Kephisophontis, Piræensis. 927, 22.
- Phormio, negotiator, in quem Chrysipus, qui æs ei in fœnus crederat, agit or. a p. 907. ad p. 922.
- Phormio, trapezita, libertus Pasionis, in cujus fortunis, moribus, omni denique vita multus est Demosthenes, invidioso et turpi exemplo, alternis accusator et defensor, in orationibus, una pro eo a p. 944. ad p. 963. pluribus, quas Apollo-

- dorus, Pasionis filius, in cum dixit, ut illis in Stephanum a p. 1101, ad p. 1137. decimo demum anno a Pasionis excessu jus civitatis adeptus est, archonte Nicodemo. 1132, 26. Byzantini naves ejus aliquando attinuerant. quarum expediendarum gratia, Phormio Stephanum misit illuc. 1121, 2. idem Stephanus causam Phormionis apud Chalkedonios dixit. *ibid.* Phormio privignum Apollodorum in judicio vicit. 1101. quomodo matrem Apollodori, heri quondam uxorem, in matrimonium duxerit. 1102, 10.
- Phormio, trierarcha, servus. 270, 13.
- Phrasias. 1236, 18.
- Phrasielides, quo archonte pax cum Lacedæmoniis coit. 1357, 15. circiter illo anno, quo Lacedæmonii ingentem illam ad Leuctra cladem accipiebant. videtur Anaphlystius ille esse p. 1219, 20.
- Phrasielides, homo ne ingenuus quidem, in Timothei gratiam, civitate donatur. 688, 4. 1197, 3.
- Phrastor Ægiliensis. 1362, 8. sq.
- Phrynio, Demonis filius, et Democharis frater, Pæaniensis, Neæram, quam amabat, in libertatem asserebat, et Athenas transferebat Corintho. 1355, 2. sq. ubi pluribus flagitiosos ejus mores, fœdosque amores et rursus discidia cum Neæra exsequitur.
- Phrynon, Rhamnusius, qui in concilianda illa cum Philippo turpi et inprimis noxia pace cum Philocrate atque Æschine collisit. 400, 15. et sæpe postmodum in illa de F. L. oratione, uti ut homo impurus atque consceleratus, et probris omnibus obsitus notatur, ut nomen ejus ex eo in proverbium abierit. quam turpiter se dederit in convivio apud Xenophronem in Macedonia. 402, 26. nam fuit in legatis illuc missis. 412, 19. ὁ μισαρός Φρίνον appellatur. *ibid.* 25. propterea quod filium impuberem fœdæ Philippi libidini prostituisset.
- Pisistratidarum nomen admodum exosum erat Athenis. 160, 15. 212, 16.
- Pittalacus, homo probrosus, quo Timarchus familiariter utebatur. 417, 21.
- Pitholas [Πιθολᾶς], id est Pitholaus, Thesalæus, Attica civitate donatus, quo indignus honore visus, rursus privatus est. 1376, 5.
- Plango, Mantiae concubina, quæ quibus strophis eum deceperit, et quantas clades rei ejus familiari dederit, et quantis litibus ipsumque filiumque ejus, Mantitheum, per spurios suos Bœotum et Pamphilum vexarit, constat ex oratione in Bœotum gemina a p. 994. ad p. 1026.
- Platænsium de Atheniensibus insignia merita, et quibus contra officiis studiisque Athenienses ea sint demeriti, unde natum Lacedæmoniorum internecinum erga Platænses odium, et sæva oppidi oppugnatio, eamque tandem insectum miserrimum excidium, multis verbis exponuntur a p. 1377, 2. sqq. ad p. 1381, 22.
- Platonis, clarissimi philosophi, consuetudo Archylæ Tarentino haud parum profuit ad gloriam. 1415, 13. p. 1490, 12. dicitur Heracleodorus e Platonis ludo exisse, qui magnis ibi laudibus ornatur.
- Plistoris causa nummaria cum Pantæneto et Evergo. 967, 21.
- Plutarchus, Eretriæ in Eubœa tyrannus, illa de factione, cui auxilia mitti vetabat Demosthenes. quod secus factum, insecta sunt ingentes clades. 58, 5. Postmodum ejectus est Plutarchus una cum mercenariis, quos alebat. id quod credibile est evenisse, aut exeunte Olymp. CVIII. aut ineunte CIX. Reddita sic plebi majestate, Philippi tamen studiosi effecerunt, ut ab eo missus, cum mille mercenariis, Hipponicus Eretria reciperet, qui arces τῶ πορ-θμῶ impositas dejecit, Eretriæque presidium, tyrannosque tres, Hipparchum, Antomedontem, et Clitarchum imposuit. 125, 24. Conf. Wesseling ad Diodor. Sic. II. p. 139. Ulpian. ad p. 434. et 550, 26. ubi defectio Eubœæ ab Atheniensibus, a Plutarcho conflata, enarratur. Nomen ejus, cum adhuc potentia floreret, formidolosum erat Athenis. 579, 2. ubi Midias protector, consiliarius, et procurator dicitur.
- Polemæstus (nisi potius Ptolemæus est). 1491, ult.
- Polemon, Hagnæ filius, Cœensis. 1057, 10.
- Polyaratus, Cholargensis, avus maternus Mantitheï. 1009, 25. homo dives, et clarus Athenis. 1015, 26.
- Polycles, cujus iniquitas, et insolentia exagitur oratione, quæ in eum agit, a p. 1206. ad p. 1227.
- Polycles Archontum, quum Demosthenes rogationem de collegiis trierarchalibus ferret. 261, 12. Corsin. F. A. I. p. 351.
- Polycrates auctor colonie in Cherrhonesum mittendæ. 163, 6.
- Polyerates, Epiphronis, in legatis ad Philippum apud Elateam agentem missis. 283, 7.
- Polyeritus, Apemanti, Cothokides, in legatis ad Philippum missis, navium repetendarum ergo. 250, 16.
- Polyeuctus, ὁ ἐέλτιστος, honoris ergo, a Demosthene appellatus, fuit in legatis, anno secundo Olymp. CIX. ad civitates Peloponnesiacas missis. 129, 18.

- Polyeuctus**, Midiae studiosus, numeratur in sycophantis. 560, 2. Verum Ruhkenius in Hist. crit. orat. Gr. p. 157. eum cum superiore eundem facit, ubi pluribus de Polyeucto Sphettio, claro tum oratore, exponit.
- Polyeuctus** Crioensis. 1042, 5.
- Polyeuctus** Thriasius, pater duarum puellarum, quarum de dote duo ejus generi, Spudias et Leocrates, jure experiuntur. 1028, sq.
- Polyeuctus**, Charidemi vitricus. 1331, pen.
- Polysthenes**, homo ne liberae quidem atque ingenuae conditionis, in gratiam Timothei civitate donatus. 688, 5.
- Polystratus**, imp. Athen. in bello Corinthiaco. 46, 20. Olymp. XCVI, 4. item p. 482, 26. ubi ait eum ex Iphicratis commendatione publice laudatum et praemiis ornatum esse.
- Polyzelus**, qui prohedrum cecidit. 525, 27.
- Polyzelus**, Archon, quo fungente, aut protinus ab honore defuncto, Demosthenes tutelam suam suscepit pubertatem ingressus, et tutores ad reddendam tutelae gestae rationem vocavit. 868, 1.
- Posidippus** in tiremi Apollodori gubernator. 1422, 10.
- Praxicles**, trierarchus. 1219, 19.
- Procles**. 980, 20. ubi Nicobulus *μιαρὸν καὶ ἀνάθαρτον* eundem atque *μέγαν* appellat, sed hoc deridiculi ergo.
- Procne**, Pandionis filia. 1397, pen.
- Proconnesii**, Atheniensium socii, opem eorum implorant adversus Cyzikenos, a quibus bello vexabantur. 1207, 21.
- Promachus** testatur Baeto. 1017, 1.
- Protomachus**. 1311, 9.
- Protus**, cui lis cum Zenothemide de frumento Siculo intercessit. 886, 10.
- Proxenus**, filius Neerae vulgo quaesitus. 1358, 4.
- Proxenus**, imper. Athen. aditum Philippum ad Pylas observat. 356, pen. 364, 5. 389, 17. et 26.
- Ptoëdorus**, Megarensis, Philippum studiosus. 324, 14. genere, divitiis, potentia princeps Megarensium, Perilaum, Philippismi accusatum, protexit et servavit. 436, 2.
- Pyrrius**, Eteobutades, morte mulctatus est, quod, ararius qui esset, tamen judicasset. 573, 9.
- Pythia**, ludos, Philippus per amicos illuc delegatos administrabat. 62, 24. 63, ult. 119, 12.
- Pylades**, trapezita. 816, pen.
- Pylææ** jus restituebat Philippus Thessalis ea in Pylææ, qua ipse jure consensus in conventu Amphictyónico donatus, et in locum Phocensium, utpote expunctorum, immissus fuerat. 71, 13. conf. p. 62, ult.
- Pytheas**, homo veterator, popularitatis simulator. 1481, 13. ubi coloribus deterrimis pingitur. Demosthenem furti Hapalici reum egit oratione scripta, et imprimis in causa fuit, ut is exsulatum iret. ibid. Plutarch. 16. Barton. 184. nascente bello Lamiaco Athenis ad Antipatrum fugit, Græcasque civitates ab Athen. abalienavit. Plutarch. §. κζ. Pytheam ait in Arcadia cum Demosthene altercatum.
- Python**, Byzantinus, orator potens, in legatis Philippi ad Athenienses, cum pacis condiciones scriberentur eæ, in quas Philippum Demosthenes et Æschines cum aliis, jurejurando adegerunt anno Olymp. CVIII, 2. 81, 24. 82, 17. ubi quanto Pythonis eloquentiam magis prædicat Demosthenes, hoc ipse suam altius effert, a qua illum fuisse repressum gloriatur. 272, 19. idem in illa celeberrima Thebis habita concione exultat, qua se ait, coram universa Græciæ legatis intolerabilem Pythonis insolentiam retudisse, atque studia ejus elussisse. 1469, 18. Diodor. Sic. II. 143. et ibi Wesseling. Olear. ad Philostrat.
- Python**, Æno oriundus, cum illo Byzantio, ni fallor, idem, Cotyn, regem Thraciæ, quum Atheniensibus gravis esse cœpisset, adjuvante fratre Heracleide, peremit; quapropter Athenienses ambos civitate donarunt. 659, 27. 674, 21. E p. 662, 10. satis liquide constat, Ænium hunc atque illum Byzantinum eundem esse. Patriæ diversitas, quæ videtur esse, morari neminem debet. Solent Græci eosdem geminis nominibus ethnicis appellare, alteris locorum, ubi in lucem quique prodissent, alteris, ubi plurimam vitæ partem peregerint. In ætatem, qua Python hic Athenas venit, inquit Corsinus F. A. t. I. p. 355.
- Pythocles**, inimicus Demostheni. 320, ult. incessus ejus superbiam præ se tulit. 442, 15.
- Pythocles**, filius Pythodori, procul dubio idem cum superiori, Demosthene familiariter antehac usus, cœpit ab eo abhorrere, postquam a Philippo corruptus fuit. 411, 10.
- Pythodorus** Archon. 1174, 13.
- Pythodorus**, nescio qui, cujus ædes memorantur. 1258, 25.
- Pythodorus** ἐκ Κηδῶν arbiter in causa Theophemi et actoris in illa oratione, quæ est in Evergum. 1140, 17.
- Pythodorus** Acharnensis. 1215, 13.

R.

Rhadamanthys, heros mythicus, justitiæ
 2 T

- studio clarus. 269, 18. 1410, 18.
- Rhodiis concessum jus vectigalia certa a navibus exigendi in pace Athen. cum Philippo facta. 63, 18. Rhodiorum gubernatio a plebe ad optimates transiit. 168, 18. bellum sociale dictum cum Athen. gerebant. 191, 12.
- S.
- Sannio, magister choris tragicis. 533, 9.
- Satyros, navalium præfectus. 612, 21.
- Satyros, Alopekensis, Lakedæmonii frater. 1360, 8.
- Satyros, Melitensis. 1364, pen.
- Satyros, trapezita. 953, 14.
- Satyros, histrio comicus, cujus præclarum facinus laudatur p. 401, 16. familiarem Demostheni fuisse, eumque gestulationem oratoriam docuisse auctor est Plutarchus §. ζ'. v. Barton.
- Satyros, quem Harpocr. v. *Θευδασία* exorat. in Leptin. ait apud Theudasiam cecidisse.
- Saurias, Lamprensis. 1360, 10. et pen.
- Skiton (nisi potius is Skirton est) quod *παράνομα* suasisset, decem talentis est mulctatus. 573, 18.
- Skythes, Harmatei, Kydathenæensis. 1104, 2.
- Simon, Thrax, frater uxoris Amadoki. 624, 6. civitate Attica donatus. ibid. 15.
- Simus Anagyrasius fuit in legatis ad Philippum missis apud Elateam agentem, ad impetrandum inducias. 232, 22.
- Simus et Eudius, Larissæi, Thessaliam patriam Philippo prodiderunt. 241, 27. ductavit secum Næaram pro amica. 1352, 23. 1382, 6. Harpocr. eum de gente Aleuadarum fuisse tradit.
- Simylus, histrio. 314, 11.
- Sinope, meretrix. 610, 17. 1385, 1.
- Sitalkes, rex Thraciæ peremptus non invitis Atheniensibus. 161, 3.
- Smicron, ob rogationem *παράνομον* decem talentis mulctatus. 573, 17.
- Smikythion, forte Thrax, qui Miltokyden Charidemo prodidit. 676, pen.
- Smikythus ab Eubulo accusatus. 401, 1.
- Socrates, Orita, Philippo deditus. 126, 4.
- Socrates, histrio. 314, 12.
- Socrates, trapezita. 953, 12.
- Socrates, Philosophus, Alkibiadis magister. 1415, 1.
- Socratides Archon eo anno, quo Chabrias Pythia vicit quadrigis. 1356, 5. memoratur ejus magistratus. 1186, 10. incidit in illum annum, quo Timotheus rem sinistre adversus Peleponnesios gegeret. 1197, 17.
- Solon, legislator clarissimus. fragmentum ex ejus Elegis a p. 421, 25. ad 423, 6. leges aiebat esse civitatum νόμιμα, sive id, quo publicam in usum immisso uterentur omnes veluti modo, ex quo agantur atque æstimentur omnia. 765, 24. cives sui eum ob leges latas ænea statua cohonestarunt in foro posita. 420, 7. 807, 17. auctor fuit, in lege quadam, qui in potestate meretricis esse, eum ita furere immaniter, ut alium neminem mortalium omnium magis. 1183, 10. innumeratur Sophistis, hoc est, sapientiæ et elegantioris literaturæ professoribus atque magistris, eamque laudem reliquis suis laudibus omnibus antetulisse dicitur. 1416, 3. ubi summa laudes ejus enarrantur; quæ sunt hæc: Megarensis vicit, hujusque victoriæ monumentum fixit tropæum; Salamina, insulam, recuperavit; leges condidit; et, quod ipse summum fecit, studiosissimæque affectavit, in septem Græciæ sapientibus fuit habitus.
- Solon, homo obscurus. 1120, 27.
- Solon, Erchiensis, arbiter delectus in causa Mantitheï cum Bæoto. 1013, 4.
- Sophilus, paucratiasta Sami, adversarium, a quo per contumeliam vapulaverat, iræ impotentia victus, occidit. 537, 15.
- Sophistæ septem sunt iidem atque vulgo sic dicti Græciæ viri sapientes. 1416, 11.
- Sophoclis, poetæ tragici, Antigona commemoratur. 418, 7. et 20. ubi locus ex ea recitatur.
- Sosicles fuit in adversariis et criminatoribus Demosthenis. 310, 9.
- Sosicles, trapezita. 953, 15.
- Sosinotus, trapezita item. 959, 26.
- Sosistratus, in Eubœa Philippi studiosus. 324, 17.
- Sositheus, pater Eubulidis, qui nomine filii infantis, in Macartatum egit. 1061, 9. tota illa oratione a p. 1050. ad p. 1079.
- Sostratus, pirata, quem Philippus Halonneso expulit. 162, 10.
- Sostratus Philippi, Histiaensis. 929, 25.
- Sotades, Cretensis, Næaram per Ioniam et Chium pro amica secum ductavit. 1332, 8.
- Spintharus, Eubuli filius. 1259, 2.
- Spintharus, qui Clinomachi ædes septem minis emit. 1358, 8. fort. idem cum superiori.
- Spudias, in quem Leocrates egit orat. a p. 1028. ad p. 1037. penes ambos sorores duæ in matrimonio erant.
- Stephanus, Meneclis filius, Acharnensis. 1104, 1. in quem totis illis duabus orationibus a p. 1101. ad p. 1137. Apollodoros Pasionis agit.
- Stephanus Eræadensis. 1358, 26. maritus Næaræ, in quos ambos invehitur tota

- illa oratio a p. 1345. ad p. 1388. nescio, idemne sit, quem Æschines p. 46, 37. ed. Steph. nominat, suum et Derkylli in legatione ad Phocenses collegam. Apollodoro Pasionis diem bis dixit, semel ob pecunias theatrales, quas in militarem fiscum inferri Apollodorus auctor fuerat, tum homicidii reum egerat. 1347, 1. sq. quam injuriam ultum cuntes Theomnestus, et ejus socer, Apollodorus, in jus vocant illa tota in Neæram oratione, criminis dantes, quod mulierem conditione servili natam, peregrinam, et quæ scortum publicum olim fuisset, ipse, qui civis Atheniensis esset, pro uxore legitima et matrefamilias domi haberet, ejusque liberos vulgo quæsitos pro ingenuis et suis ferret, atque pro talibus elocaret. Stephanus hic Xenoclidam poetam a se accusatum infamia notavit. 1353, 14. et 26. quomodo cum Neæra consuetudinem contraxerit. 1357, 17. sq.
- Strabax, ab Iphicrate commendatur, civis fit. 482, 25. videtur Iphicratis in bello Corinthiaco minister fuisse. nominatur enim l. d. una cum Polystrato, de quo v. p. 46, 20.
- Stratius, Buseli filius, Cæensis. 1055, 25. et deinceps.
- Strato, Phalereus, a Midia pessumdatus, in quem pro Demosthene tulisset sententiam, arbiter delectus. 541, 17. sq.
- Straton, e gente Buselidarum. 1064, 7.
- Stratocles, quem orator p. 980, 21. hominem appellat nequissimum et artificem callidissimum orationis ad imponendum plausibilis.
- Strymodorus, in Ægina trapezita. 953, 19.
- Stratola meretrix. 1351, 14. nisi ea potius Stratolea, aut Stratoclea est.
- Syracusana resp. docet subitam fortunæ commutationem, res secundas adversis permutantis. 506, 18.
- T.
- Taureas, choregum agens, vapulat ab Alkibiade. 562, 8.
- Taureas, Demostheni æqualis, qui una cum Mærocle, et Pataco (circa tempus causæ Harpalicæ, ni fallor), in custodiam dicitur fuisse datus. 1478, 18.
- Teledamus, Argivus, proditor. 324, 10.
- Telemachus causam pecuniariam agit in Pantænetum. 963, arg. 1. 967, 24.
- Telephanis tibicinis præclarum de Demosthene meritum. 520, 9.
- Telesippe, uxor secunda Philagri, mater Menesthei. 1064, 15.
- Tercentum, *οἱ τριακισίοι*, ditissimi Athenis. 26, 25. Decem erant *συμμαχίαι*, constantes viris 1200, dividebantur hi in duas æquas portiones. hoc est sexcentos viros; quorum rursus dimidia pars, seu 300, annuatim muniis sumtuosis fungebantur. Ita vices functionum ad locupletem quemque singulis quadrienniis evolutis redibant, si vera tradidit Scholiastes d. l.
- Teres, Thrax, civitate Attica donatus, a Philippo exagitatus. 160, 19.
- Tereus, frater Pandionis, punitus a Progne et Philomela. 1397, ult.
- Tharrhex, ab Eubulo accusatus. 401, 1.
- Thasiorum quosdam, Philippus, sibi deditos, ab exsilio domum reducit. 80, 12.
- Thasii receptabant Byzantium piratas. 159, 6. Thasios et Maronitas de Stryma litigantes cogebant Athen. litem arbitro permittere. 163, 17.
- Thebani quænam in bello Phocensi Philippum postularint et impetrarint. 62, 12. a Timolao sunt prodicti. 241, 26.
- Thebanorum facientes cum Philippo. 324, 15. ab Atheniensibus expelluntur Eubœa. 597, 20. dolus, quo Platæas captabant, cum ipsorum clade elusus. 1378, 21. sq. appellantur *ἀναίσθητοι*, tardi, scævi, iliberales. 61, 1. causæ odii Athen. adversus eos. 231, 3. a victoria Leuctrica Lacedæmonios exstirpatum, et Eubœam sibi vindicatum ibant; sed intercedebant Athenienses. 258, pen. Philippo Elateam rapiente cogebat metus Thebanos, ut in societatem belli cum Athen. coirent, aut, si Demostheni credimus, cohortationibus ille suis eos permovebat. 287, sq. hoc erat initium societatis illorum duum populorum in bello Philippico. 291, 9.
- Thebani ob perversitatem atque immanitatem animorum atque morum magis sibi placebant, quam Athenienses de civilitate atque humanitate. 490, 5.
- Themison et Theodorus, Eubœenses, Oropum dolo Atheniensibus eripiebant. 259, 10.
- Themistocles, clarissimus imperator, Persas ad Salamina devicit. 296, 8. qua arte Athenas mœniis sepserit. 478, 25. quos ei honores civis habuerint. 686, 12.
- Theocles, trapezita. 1249, 10.
- Theoclines, videtur Athenis Roscius ævi sui fuisse, h. e. perfectus histrio comicus. cum quo Demosthenes Æschinem comparans, Theoclinem tragicum appellat, ut agentem histrionicam in rebus seriis et funestis. 329, 26.
- Theoclines, in quem Epichares egit a p. 1322. ad p. 1344.
- Theodorus, histrio tragicus. 418, 4.
- Theodorus, Eubœensis, v. sub v. *Themison*.

- Theodorus, Phœnix, fœnerator. 908, 26.
 Theodotus, inquilinus, sed paris cum civibus census. 912, 28.
 Theogenes Andromenis. 1259, 2.
 Theogenes, Cothokides, homo nobili genere, sed pauper. ejus cum Stephano contracta necessitudo. 1369, 15. sq. p. 1373, 17. appellatur Erchiensis, quod cum superiori loco non concilio.
 Theogenes Probalisus. 832, 2.
 Theogiton, Thebanus, Philippi studiosus. 324, 16.
 Theomnestus, gener Apollodori, primas partes agit actionis in Næeram et Stephanum. 1350, 11.
 Theophemus crebro nominatur in or. in Evergum. 1163.
 Theopompus, pater Macartati. 1051, 20.
 Theoris, ἡ Ἀημιῆς dicta, non quod Lemno esset oriunda, sed quod atrocitate scelerum illas a fabulis infamatas mulieres Lemnias imitaretur. Sacerdotio fungens Athenis, medicinam exercebat, carminibusque atque beneficiis, alios decipiebat nummis emunctos, alios dementabat. Quam Demosthenes impietatis ream peractam morte mulctavit. 793, 26.
 Theophilus Archon. 968, 1.
 Theosdotides. 533, 13.
 Theoteles. 1048, 4.
 Theotimus. 1259, 1.
 Theoxenus Alopekensis. 611, 23.
 Theramenes, inimicus Demosthenis, cujus contumelias orator ulciscitur epistola quarta. 1486, sq.
 Therippides, Pœaniensis, a Demosthene patre, qui eo familiariter usus fuisset, in tutoribus pupilli nominatur. 814, 16. et deinceps, crebrum enim legitur ejus nomen in illis in Aphobum orationibus.
 Thersagoras atque Exekestus Philiscum, Lampasaci tyrannum, peremerunt. 666, pen.
 Theseus incolas Atticæ per agros sparsos unam in civitatem conduxit popularemque gubernationis formam condidit. 1370, 16.
 Thessali perfidi habebantur. 15, 15. 657, 25. Philippus eos sibi adungebat, recipiendo, Magnesium ipsis redditurum, et bellum Phocense confecturum. 20, 2. idem a tyrannis liberatos, Nicæaque atque Magnesia donatos, libertate rursus privavit, tetrarchias ipsis imponens. 71, 10. ad eos mitti legationem auctor est Demosthenes, quæa Philippo abstraheret, jam factos ab eo alieniores per offensiones complures ab eo acceptas. 21, 12. Philippus Thessali Pylæam, seu communionem concilii Amphictyonici tribuebat, sufficiens eos in locum Phocensium expunctorum. 71, 13. 443, 17. Thessalorum qui Philippo student, nominantur. 324, 8. Thessali patrem Philippi Macedonia expulerant. 657, 22.
 Thoas apud Oreum Philippi studiosus. 126, 4.
 Thraces popularium suorum neminem ipsi occidunt, sed perimendos aliis tradunt. 677, 1.
 Thraso, ejus in ædibus Æschines cum Anaxino, Philippi speculatore, clam noctu Athenis convenit. 272, pen.
 Thrasylbulus Collytensis, quamvis in iis fuisset, qui Phylam occuparant, et tyrannos e Piræeo oppugnarant, tamen postmodum capitis causam coram populo bis dixit, et in carcerem ductus fuit. 742, 12. non tamen hic idem est cum Thrasylbulus, illo celebrato libertatis Atheniensium auctore, qui plebem exsulantem e Phyla domum reduxit, et tyrannos ejecit. 431, 12. Ecphanti Thasii opera Thaso positur. 474, ult. item Byzantio, opera Archebii et Hæraclidæ. 475, 4. ejus ad Abydum expeditio memoratur. 1310, 18.
 Thrasylbulus, illius clari filius, decem talentis mulctatus est. 431, 12.
 Thrasylbulus, Nicerati patruus, aut avunculus, pro quo Eubulus dicere noluit, tametsi cognato. 454, 15.
 Thrasylbulus, clarus orator. 301, 19.
 Thrasydæus, Thessalus, proditor. 324, 8.
 Thrasyllus, Eleusinius. 1241, 27.
 Thrasyllochus Anagyrasius, Midæ frater, Demosthenem vexavit. 539, ult. sed hic illum ultus est. 540, 21. operam navavit tutoribus Demosthenis, quo eos servaret, in periculum ab oratore adductos. 841, 3. trierarchus fuit. 1222, 24.
 Thrasyllochus, forsitan fœnerator. 1210, 17.
 Thrasyllochus Messenius, Philiadis filius, Philippi studiosus. 324, 12.
 Thrasymedes, Diophanti filius, Sphettius. 925, 15.
 Thratta, ancilla. 1356, ult. 1386, 7.
 Thucritides. 1304, 25.
 Thucritides alter, istius patruus. 1304, 27.
 Thucritus, pater Euxitheï, ejus, qui in Eubuliden egit. 1311, 18.
 Thukyðides, vir circa postrema Demosthenis tempora clarus et in rep. potens. 1329, 2. a Theocrone accusatus. 1333, 22.
 Thyestes, fabula tragica. 449, 18.
 Tigranes, legatus regis Persarum, Kyprothemini Samo tyrannum imponit. 193, 4.
 Timagoras morte mulctatus. 350, 26. de causa supplicii. 383, 18. Leon eum accusavit, qui socius legationis ei per quadriennium fuerat. 400, pen. conciliarunt hi pacem ἐν Ἀνταλκίδου dictam.

- Schol. ad 419, 21.
- Timanoridas, Corinthius, amator Neæræ. 1354, 11.
- Timarchus instruens accusationem Æschini de legatione flagitiose obita et rep. male gesta, præventus ab Æschine probrosæ vitæ notatur. 341, 18. 413, 27. 416, 18. rogationem tulit, ut qui Philippo arma et instrumenta belli administrasset, is morte mulcetur. 433, 5.
- Timocrates, in quem oratio agit a p. 700. ad p. 767. reum agens rogationis et noxiæ, et a tenore juris civilis abhorrentis. Rogationis formula legitur p. 712, 18. alia ejusdem Timocratis rogatio, illi repugnans. 720, 18. accusator dicitur, et Midie studiosus. 560, 3. honorem quæstoris gessit cum Androtrione. 734, ult. videntur hunc quoque significare hi loci. 853, 2. 1017, 1. 1025, ult. fuit Archon tum, quum Demosthenes Aphobum accusaret. 869, 4. 873, 11. Estne idem, qui Onetoris sororem Aphobo permisit? 866, 4. qua de muliere multus in ista oratione in Onetorem sermo fit. Orationem Timocrateam ab ipso Demosthene editam esse, negat Plutarchus, affirmat Gellius.
- Timodemus, trapezita, mensam evertit. 953, 16. 959, 27.
- Timolaus Thebas prodidit. 241, 26.
- Timomachus ab Apollodoro Pasionis accusatus. 960, pen. quæ oratio hodie non superest. largitionum reus est actus. 398, 2. Si idem fuit cum memorato p. 658, ult., videtur imperator classis Atticæ in Thracia fuisse, quo tempore Cotys emporia Thraciæ atque Cherrhonesi Atheniensibus eripiebat. p. 1210, ult. dicitur Menoni successor venisse.
- Timosthenes Ægialensis, negotiator. 1193, 9.
- Timotheus, Cononis filius, clarus imperator, auctor fiebat mittendarum in Eubœam copiarum, quæ Thebanos illinc expellerent. Olymp. CV, 3. 108, 10. Macedonum auxilio afflixit, ant subegit Olynthum. 22, 5. quam expeditionem necesse est evenisse tum, quum Athenienses adhuc Philippi socii essent, cujus societatis mentionem facit. 20, 1. Coreyram expugnavit. 172, 25. 686, 22. Olymp. CI, 4. Samum liberavit a tyrannis; et negotia ejus cum Ariobarzane. 192, pen. Τιμαθὲν δίδωτες τὴν δωρεάν p. 482, 26. significat Athenienses ei immunitatem decrevisse, aliosque ab eo commendatos civitate donasse. Successor Iphicrati ad Amphipoliam fuit missus. 669, 7. de ætate hujus expeditionis v. Corsini F. A. t. I. p. 348. commemorat eundem Aristoteles economic. II. apud eundem Cors. t. II. p. 224. proponitur in exemplum hominis ætate sua ditissimi. 815, 12. accusatur ab Apollodoro Pasionis, de ære debito a p. 1184. ad p. 1205. mentio fit hujus accusationis p. 961, 1. ejus legatio ad regem Persarum. 1185, 20. res adversus Lacedæmonios male gestæ. 1187, 3. ob quas ab Iphicrate item et Callistrato majestatis fuit postulatus. 1187, 7. causam hanc dixit Asteo Archonte. 1190, 24. ægre absolutus, in Ægyptum abiit, et regi Persarum meruit, ut imperator. 1191, 21. illa infausta expeditio Peloponnesiaca incidit in annum, quo Archon fuit Socratides. 1197, 17. quem excepit Asteus, et hunc Alkisthenes. Isocrate, sophista, familiariter usus esse, ab eaque consuetudine multum ad elegantiam literarum atque morum profecisse dicitur. 1415, 6. Plutarchus §. 1. Timotheum causa adversus Apollodorum cecidisse ait. Barton p. 192. ait eum capitis accusatum ob rem male gestam in bello sociali. in quo fallitur. adventum Iasonis atque Alcetæ, quos Athenas venisse Timothei excusandi et deprecandi ergo e p. 1190, 24. constat, refert ad A. 4. Olymp. CI. Corsini. F. A. I. p. 97.
- Tisias, pater actoris in Calliclem. 1273, 7.
- Tisias Acharnensis arbiter inter Apollodorum et Phormionem delectus. 1104, 3.
- Tisias, Iphicratis frater. 534, 24.
- Tromes, Æschini pater, ut Demosthenes eum appellat, Æschines enim ipse Atrometum edit. 270, 7.
- Tyranni numero XXX. Athenis, quam pecuniam a Lacedæmonii mutuam sumsissent, eam exsules domum reversi de suo refundebant. 460, 15. quæcunque in judiciis, sive publicis, sive privatis, constituisent, pace reddita, abolita et peremta sunt. 718, 13.
- Tyranni Thessalici, a quibus Philippus Thessalos liberavit. 22, 8. Scholiastes Aleuadas atumat significari. Sed alii de Pitholao, Tisiphono et Lycophrone interpretantur, qui, cum Alexandrum Phæræam peremissent, ipsi tyrannidem exercere cœperunt.

X.

- Xenippus a Mantitheo editus arbiter, in causa nominis, sed a Bæoto rejectus. 1021, 16.
- Xennis, ancilla Neæræ. 1386, 8.
- Xeno, scenerator. 948, 16.
- Xenocles, Atheniensis, poeta, artem in Macedonia exercens, a Philippo jussus est finibus suis emigrare, quod Hege-sippum, oratorem, ipsi infestum, hospitio excepisset. 447, 11. amavit Neæræ

- ram. 1353, 14. cur infamia fuerit notatus. *ibid.* 16. sq.
- Xenopithes, Nausicratis filius, in quem Aristæchmi filii agunt orat. a p. 984. ad p. 993.
- Xenopithes alter, istius patruus. 986, 24. 991, 13.
- Xenophron, Phædimi, qui in numero XXX. tyrannorum fuerat, filius, Æschinem cum reliquis legationis collegis in Macedonia hospitio excepit. 402, 15.
- Xerxis in Græciam expeditio memoratur. 1377, 11.
- Xuthus, negotiator, aut nauclerus. 816, 26.

Z.

- Zeno, Phlyensis, Areopagiticus senator. 272, 5.
- Zenothemis, negotiator, seu potius veterator, Syracusanus, in quem Demosthenis patruus, egit a p. 882. ad p. 891.
- Zobia, v. *Boxia*.

INDEX GEOGRAPHICUS

IN DEMOSTHENEM.

- ABYDUS.** 326, 17. a Thrasybulo infestatur. 1310, 18.
- Acanthus.** 917, ult.
- Acarmania.** Atheniensium ad eam expeditio. 1173, ult. archonte Pythodoro. 1174, 13.
- Ægina** insula parva et ab Athen. contenta. 690, 27. exsilium ibi toleravit Aristides, donec revocaretur. 802, 17. piratæ ibi capturas suas Atticarum navium vendebant. 1248, 7.
- Ægospotami,** ubi funestam cladem accepit resp. Athen. 691, 7.
- Ægyptus** a Persa recuperata Olymp. CVII, 3. 160, 9. sinistrum fuit hujus belli initium Persis. 193, 24. ibi Timotheus, permissu reip. classi Persicæ præfuit, et rem nomine regis gessit. 1191, 21.
- Ænians.** 1379, 22.
- Ænus.** Ænii ab Athen. alienati. 1334, 15.
- Agora,** oppidum Cherrhonesi. 86, 15.
- Alopeconnesus,** pariter. 256, 23. situs ejus declaratur p. 675, 25.
- Ambraciam** atque Leucadiam Philippus, anno ante, quam Byzantium obsessum iret, eripire conabatur Corinthiis. 118, 5. 120, 1. verum Demosthenes, Lycurgus, Hegesippus, alique, obeundis ad civitates Peloponnesi legationibus, conatum illum represserunt. 129, 21. 133, ult.
- Amphipolin** proditione nactus Philippus, proditores primos sustulit. 12, 19. quum obsidens eam simulasset, ubi cepisset, Atheniensibus restitutum, ipse sibi servavit. 659, 4. ex pace ei cessit. 63, 15. ab Alexandro Macedone, illo vestito, Xerxis æquali, primo fuit occupata, dudum ante Atheniensium adventum illuc. 164, 19. illa de reddenda Amphipoli pollicitatione, Athenienses a societate cum Olynthiis abducebat Philippus. 19, 26. Timagoras, in pace, quam cum rege Persarum iniit, Amphipolin ei permisit. 383, 23. Charidemus obstitit, quominus Athenienses eam recuperarent. 669, 12. Charetis adversus eam expeditio cur irrita fuerit. 26, 10.
- Amphissensium** Locrorum sacrilegium. 274, 20. sq. propter bellum inde coortum Philippus Elateam cepit, et dux Græciæ fuit nuncupatus. 275, 12.
- Anthemus.** Philippus hoc oppidum, quod superiores Macedonia reges diligenter sibi vendicassent, Olynthiis, in mercedem operæ sibi in bello adversus Athen. præstiti, vel potius, quo imprudentes inescaret, sopiret, torpore atque securitate occæcarent, atque sibi obstringeret, sub initia regni sui donabat. 70, 27.
- Antissa,** oppidum Lesbi. 213, 19. huc secedebat Iphicrates, videns, et in Thracia Cotyn sibi insidiari, et in patriam haud patere reditum. 664, 2.
- Antron,** et in plur. Antrones, oppidum Eubœæ, proditione a Philippo captum. 133, 26. Sic Scholiastes. Verum Tourrellus in Thessalia collocat.
- Aphidna,** municipium Atticum, ad 120 stadia ab Urbe. 238, 18.
- Apollonia.** 117, 20.
- Araphenus,** municipium Atticum. Ἀραφηνῶν. 1074, 9.
- Argos.** 1237, 10. Argolicus sinus. ibid. 9.
- Argura,** oppidum Eubœæ, ubi Athen. parum prospere pugnabant. 558, 3. et 16. 567, 18.
- Artemisium,** ubi Græci prælio navali cum Persis conflixere. 297, 14. 1377, 19.
- Athenæ** quomodo mœniis a Themistocle septæ sint, et rursus a Conone, vetustis mœniis a Lysandro dejectis. 478, 25.

B.

- Basilei** stoa. 776, 20.
- Bosporus,** emporium in Ponto. 467, 11.
- Brauron.** ἡ Βραυρωνίθεν ἱερεῖα. 1264, 20.
- Bucheta,** oppidum Cassopiæ. 84, 23.
- Byzantium,** a Philippo obsessum Olymp. CIX, 4. 248, 17. servatur ab Athen. classe illuc missa, auctore Demosthene. 252, 8. illam obsidionem suscepit Philippus ab Eubœa depulsus. 254, 17. classis illa Attica Byzantinis auxilio missa, CXX navibus constabat. 256, 1. imperante Phocione.
- Βωμὸς Διὸς Ὀρίου** in Cherrhoneso. 86, 18.

C.

- Cabyle, oppidum Thraciæ. 100, 22. estne eadem, quæ p. 159, 10. Crobyle appellatur?
- Calauria, vel Calabria, insula prope Trœzenem. 1183, 7. ibi templum erat Neptuni, in quod Demosthenes exsul refugiebat. 1472, 10.
- Cardia fraudabat Charidemus Athenienses. 681, 6. situs ejus accommodatus ad infestandum totam Cherrhonesum excursionibus. *ibid.* 19.
- Caria v. *Mausolus*.
- Cassopia, regio. 84, 22.
- Κεβρῖν, ἦνος, oppidum haud procul Ilio. 671, 9.
- Kephalenia. 884, 13. unde gentile Κεφαλήν, ἦνος. 886, 2. 888, 15.
- Chæronea, fanesta illa Atheniense clade nobilitata, quæ nude ἡ μάχη dicitur. 309, 22. 803, 27. Olymp. CX, 3. die septimo Metagitnionis. Corsini F. A. I. p. 359. 363.
- Chalkedon, olim Atheniense cum fuisset, Persis cesserat, Byzantini postmodum eam sibi vindicarunt. 193, 12.
- Chalkis, ostium Eubææ. 681, 17, erat primitus Atheniense, deinde facta fuerat metropolis Olynthi. argum. Olynth. primæ, ubi genus Chalkidicum in Thracia multum fuisse dicitur.
- Chelidoniæ insulæ, intra quas ne liceret Persis navigare, cautum in pace fuerat. 429, 1.
- Cherrhonesus. Philippi studiosi rumorem Athenis spargebant, cujus auctorem ille se negabat esse, eum ære suo ducta fossa Cherrhonesum a terra continente separatum esse, et peninsula insulam facturum. 73, 7. et classis eo mitteretur, peninsula ab insultibus Philippi custoditura, auctor fuit perfecitque Demosthenes. 252, 3. ubi videtur classem Diopitheam significare. Sic servata fuit Cherrhonesus. cujus rei memores Cherrhonesitæ coronas aureas aliosque honores P. A. detulerant. Decretum exstat p. 256, 21. ubi etiam populi peninsula tenentes nominantur, Sestus, Madytus, Eleus, et Alopeconnesus. Cherrhonesi limites, et Philippi super iis cum Athen. expositulatio. 86, 15. perfossio Cherrh. tentata. 86, 17. Cherrhonesus, juxta pacem Philippum inter et Athen. conditam, cedebat Atheniensibus. 365. ult. orationis Aristocrateæ initium, quæ oratio anno primo Olymp. CVII. dicta esse creditur, hortatur Athenienses, ut providerent, ne, quam vix et ægre recuperassent Cherrhonesum, eam rursus amitterent. 621, 7. cur metuendum minus sit, ne Kersobleptes cupidine Cherrhonesi tentetur. 657, 4. Charidemus lactabat Athenienses vana spe restituendæ Cherrhonesi. 671, ult.
- Chius, Cos, et Rhodus Cariæ domino permissæ per pacem Philippi cum Athen. 63, 18.
- Kirrhæa. Kirrhæa regio Apollini Delphico consecrata. 277, 6. inde natum bellum Amphictyonicum cum Amphissensibus, quod Philippum in Græciam induxit. *ibid.* et in seqq.
- Cleonæ. 258, 8.
- Κεῖλη, municipium Atticum. 611, 22.
- Colias, promontorium Atticum. 1356, 8.
- Colonus. Κολωνῶθεν. 535, 9. 1352, 8. et 16.
- Colyttus. 288, 19.
- Corcyram capit Timotheus. 172, 25. 686, 21. Olymp. CI, 4.
- Corinthiaco in bello Athenienses, egregiam navarunt operam. 258, 11. p. 472, 20. attingit ingentem illam cladem, quam Athenienses in bello Corinthiaco, una cum sociis, a Lacedæmoniis acceperunt, coacti sub urbis mœnia se recipere. Corinthiorum plerisque volentibus eos excludi, ne una cum ipsis trepidantibus, hostes quoque per portas patentes in urbem irrumpent, fuere tamen Atheniensium quidam amici, qui eos receperunt. verum hi tempore post, Lacedæmoniis Corintho potitis, illinc exsularunt.
- Coronea. 69, 10. Philippus sub finem belli Phocici desolavit. 375, 12. 445, 21. atque Thebanis donavit. 385, 5. hæc, et Corsiæ, et Orchomenus, erant tres Phocensium arces, unde in Bœotiam excurrerant. Diodor. Sic. II. p. 127.
- Corsiæ, pari fortuna cum Coronea usæ. 385, 5. v. Wesseling ad Diodor. I. c.
- Cos, Chius, et Rhodus Cari permissæ in pace Philippi cum Athen. 63, 18. 198, 20. Cum vinum exportabatur in Pontum. 933, 15. 935, 8.
- Crithote, oppidum Cherrhonesi. 672, 20. 673, 27.
- Kyanæ rupes, intra quas ne navigaret, interdictum fuit classi Persicæ. 429, 2.
- Kynosarges. 691, 18.
- Kyprus, municipium Atticum. 249, 13.
- Kythera item. Κυθήραδε. 1040, 12.
- Kythus et Siphnus Athenis in proverbio usurpabantur pro populis contentis, exemplis extremæ ignobilitatis et infirmitatis. 176, 10.
- Kyzikeni, cur ab Atheniensibus defece- rint, et bello sociali adversus eos interfuerint. Schol. ad 570, 15. stater Kyzikenus valebat in Bosporo 28 drachmas Atticas. 914, 11. unde paret, nummum aureum fuisse.

D.

- Deklea.** Dekelico bello, quæ pars est Peloponnesiaci, Athenienses a Thebanis atque Corinthiis ingentes clades accipiebant. 258, 13. 562, 4. 597, 26. 740, 25. 1304, 7.
- Delphicum templum** pecunias poscentibus sænori dabat, ut Alcæonidis dedit, exsultantibus, quo domum redirent, atque patriam a Pisistratidis liberarent. 561, 18. patria sacra pro rep. Athen. Delphis facere, nisi Atheniensi, nemini licebat. 1481, pen.
- Delus.** ad causam templi Apollinis in Delo pro Atheniensibus in concilio Amphictyonico dicendam, delectus a populo cum fuisset Æschines, eo reprobato, senatus Areopagiticus actionem hanc Hyperidi demandavit. 271, 23. id quod evenit ante, quam Pythôn Athenas veniret. 262, 16.
- Digma, Δείγμα,** locus in portu Athen. ubi negotiatores exempla mercium advectorum spectatum exponebant, et mercatus contrahebant, vulgo *Bursa*, *die Börse* [the Exchange]. 1214, 18.
- Dioscureum,** seu templum Dioscurorum. 390, 26.
- Dodona.** Dodonæi Jovis oracula de secunda Athen. fortuna. 311, 20. 1466, 27. 1487, 1.
- Doriseus,** oppidum Thraciæ. 133, 16. 390, 2.
- Drongilus,** item. 100, 22. 135, 18.
- Drymus.** 446, 2. v. Corsini. F. A. par. I. d. v. p. 256.
- Drys,** oppidum prope Byzantium. 664, 2.

E.

- Echinus,** oppidum Thessaliæ finitimum, a Thebanis conditum, Echino duce, e Spartis oriundo, quo Philippus Thebanos mulcavit. 120, 3.
- Etionæa, Ἐτιώνα,** alterum cornu Piræci, agro Attico valde importuna, quo receptum ibat Critias Lacedæmonios. quapropter Aristocrates, Skellii filius, eam evertit. 1343, 8.
- Eton, Ἔτων,** apud Amphipolin, bellum ibi gestum. 173, 5. 687, 1.
- Elatea,** oppidum Phocidis. 275, 13. Philippo eam subito rapiente, Thebani; ea re et offensi et perterriti, ab ejus societate deficiebant, et cum Atheniensibus juncti, Macedonem expellebant. 278, 6. Diodor. Sic. II. 142. 143. anno secundo Olymp. CX. exeunte. Corsin. F. A. I. p. 358. 364. Ad p. 69, 18. cur receperit Philippus Elateam

mœnibus cincturum, (anno 2. vel 3. Olymp. CVIII.) scilicet persuaserat Phocensibus, operam se daturum esse, ut urbe eorum primaria, Elatea, munienda, Thebanorum incursiones reprimat.

- Elatea,** oppidum Cassopiæ. Philippus Alexandro, Olympiadis, uxoris suæ, fratri donabat. 84, 23.
- Eleus, Eleuntis,** oppidum Cherrhonesi. 256, 22. 672, 20.
- Eleusis,** oppidum Atticæ, ad CXX ab Urbe studia. 238, 18. capta a Philippo Elatea, hortabatur Demosthenes Athenienses, ut ad Eleusin armati prodirent. 290, 5. templum augustum Cereris ibi. 1385, 3.
- Elin** in Peloponneso tenebat Philippus. 118, 5. cædibus ibi grassatus est. 135, ult. 424, 22. vel potius factio ejus. gubernationem popularem ibi sustulit. 435, 16.
- Eressus,** oppidum Lesbi. 213, 19.
- Eretria,** oppidum Eubœæ e regione Atticæ. 98, 26. ubi tyrannidis a Philippo ibi constitutæ mentio fit, anno 2. aut 3. Olymp. CIX. 119, 21, 125, 18. idem bis rebellantes compescit. 125, ult. Athenienses Eretriam a Clearchi tyrannide liberarunt, auctore Demosthene. 252, 5. et 19. 787, 1. ex Eretria Datis Persa in Marathoniam trajecit. 1377, 5.
- Ergisca,** oppidum Thraciæ. 85, ult.
- Eubœam** Thebanis rapientibus, Athenienses, auctore Timotheo, subita expeditione liberabant. 108, 12. 205, 25. Olymp. CIV. 1. Amphipoli adhuc salva, id quod ex eo constat, quod de adventu legatorum Amphipolitarum p. 11. 11. narratur. item ante expeditionem Olynthiacam. 566, 22. Conf. etiam p. 44, 26. alia posterior Athen. in Eubœam expeditio, Olynthiacam insecuta. 566, pen. et cædem Cotyis. 678, 12. Philippus, pace cum Athen. composita, Eubœam tyrannis implebat, Eretrici Clitarchum imponens, Oreo Philistidam, aliis alios, ut Hipparchum, Automedontem, anno 2. aut 3. Olymp. CIX. 99, 1. 119, 22. 125, 25. 248, 14. quas tyrannides P. A., auctore Demosthene, depulit. 252, 3. et 18. quod ob meritum oratori prima corona aurea fuit decreta, auctore Aristonico. 253, 19. 254, 16. turbæ in Eubœa ob Plutarchum, ibi tyrannum, circa annum tertium Olymp. CI., quibus immiseri P. A. dissuadebat orator. 58, 4. sed nequicquam, et Eubœenses ab Athen. adjuti malim ipsis referere gratiam. 58, 12. Demosthenes in Eubœam a Philippo sollicitatam et tentatam obibat legationem, 252, 6. Eubœa quare de-

fecerit ab Athen. 550, 25. *schol.* primæ Euboicæ expeditionis, illius adversus Thebanos, mentionem facit. 570, 23. ubi brevi finitam ait esse per inducias Dioclis, et p. 597. 19. ubi negotium hoc totum triduo ait absolutum et peractum esse, item p. 1316, 14.

F.

Φαρσάν λιμὴν, furum portus, Atheniensi vicinus et insidians, valdeque incommo- dans, ubi laterent et pirateæ, qui naves Athenas tendentes prædarent, et si qui emporium Atticum fraudare vectigalibus, ipsi tamen ibi merces suas vendere vellent. 932, 15. Palmer, *Excerc.* p. 639.

G.

Geræstus, promontorium Eubœæ. 49, pen. ubi Philippus naves Atticas corripiebat, vergente ad finem, aut jam modo peracto bello Phocico, insidiabatur Philippus Geræsto. 445, ult.

H.

Haliartus, opera Athen. Thebanis in prælio apud Haliartum adversus Lacedæm, navata (Olymp. XCVI, 1.) laudatur. 44, pen. 258, 10.

Halonesus erat Atheniensium, sed tenebatur a piratis, quorum dux erat quidam Sostratus. 162, 10, quos Philip- pus inde cum dejecisset, insulam sibi arrogabat, et reposcentibus Athenien- sibus aiebat, αἰτούσι δώσειν, gratuito donaturum, non autem, quod Athenien- ses contendebant, ἀπαίτουσιν ἀποδώ- σειν, reposcentibus, ut suam, de jure, redderent. 162, 17. orationem ergo de Halonneso qui scripsit, quisquis est, is auctor est civibus, ut eam conditio- nem repudiet a p. 76. ad p. 88. post- modum a Pepartheis capta est insula, qui neque insulam, neque præsidia, Phi- lippo reddentes, ab eo vexati sunt. ve- rum Athenienses eos tuebantur. 162, 5.

Halus, al. Alus, oppidum Thessaliæ. 152, 4. Ἀλεῖς, Halenses. 352, 17. 353, 13. Scholiastes ibi ait, Pharsalios Phi- lippo studuisse, Halenses Atheniensi- bus. Philippum ergo hæc ambo op- pida mutuis bellis inter sese commi- sisse. Halus, ut a Philippo diruta atque desolata fuit, Pharsaliis est per- missa. 353, 15. Parmenion Halum op- pugnavit. 392, 20. quo tempore Athe- nienses cum Philippo de pace agerent.

448, 18. Philippus Halenses et Phar- salios a pace exclusos volebat, et jam Philocrates eorum nomina expunxerat. verum P. A. cogebat eum ea rursus inscribere. 391, 4. nihilominus tamen perfecit Philippus, ut excluderentur. 395, 25.

Hedyleum, oppidum Bœoticum. 387, 11. Heræum, Ἡραίων τεῖχος, castrum in Thra- cia, Philippus cepit, nequicquam molientibus Athen. ei succurrere. 29, 22. Olymp. CVI, 4.

Hieron, promontorium in Ponti faucibus. 468, 10. 926, 5. 1211, 25.

Hieron oros, seu mons sacer, jam con- dicta et jurejurando sancita pace, cap- tum a Philippo. 85, ult. antequam Diopithes coloniam in Cherrhonesum duceret. 114, 18. 390, 3. una cum thesauris [fort. Miltokydis] a Coteye occupatum. 655, 6. geminum Oros hieron statuit Valesius ad Harpocr. 76. alterum in Thracia, alterum ad Pontum Euxinum.

Hippodamea, nomen fori in Piræeo, semi- ta ibi primaria et splendidissima, sic dicta ab Hippodamo, architecto, qui Piræeum ædificavit. 1190, 27. v. Pal- mer. *Excerc.* p. 646.

I.

Ilium occupatur a Charidemo. 671, 9.

Imbrus, insula, prope Thraciam. 49, 26. expeditio Athen. cum bis mille pediti- bus gravis armaturæ, ad colonos Atticos ibi tuendum. 265, 9. 1346, 12.

L.

Lampsacum occupat Chares. 26, 14. vel accipit in mercedem operæ Artabazo præstitæ. v. Schott. p. 54. Philiscus, ibi tyrannidem exercens, a Thersagora atque Exekesto, Lampsakenis, inter- mitur. 666, 27. 1212, 8.

Larissa. 392, 22.

Lemnus, eo suscepta expeditio. 47, 19. 1346, 12.

Lesbo ejecti tyranni, qui ante pacem cum Alexandro M. fuissent. 213, 19.

Leucas, Leucada Corinthiis eripere tenta- bat Philippus. 120, 1. 1304, 8.

Leocorium, fanum Athenis. 1253, 25. Suidas. Æliani V. H. XII. 28. Cicero de Nat. Deor. 3. 19.

Leuca acta, seu litus candidum. 86, 16.

Leuctra, Leuctrica victoria insolenter abusi sunt Thebani. 231, 4. 258, pen. contigit archonte Phrasiclide. 1357, 16.

Limnæ, locus extra Athenas, ubi templum

Bacchi antiquissimæ et celeberrimæ religionis. 1370, 27. semel tantum quotannis aperiebatur. 1371, 6. Corsin. F. A. p. 327, 28.
Lithotomiæ, metalla saxea, locus Athenis, inter Urbem et Piræum. 1252, 8.
Locri. legum Locrensiū prædicatio. 743, pen.

M.

Macedonia tam erat Græcis contemta, ut ne mancipium quidem frugi existimarent inde exportari. 119, 8. olim vectigalis erat Atheniensibus. 156, 17.
Madytus, oppidum Cherrhonesi. 256, 23.
Magnesia Thessalica a Philippo capta. 12, ult. mœnibus eam cingi volebant Thessali, Philippo id agente. 15, 19. hujus oppidi causa rationes a Philippo repetere volebant Thessali. 21, 14. Philippus eam ipsis una cum Nicæa restituebat. 71, 11. veluti regio a Thessalia separata memoratur. 1382, 5.

Malienses prope Phocidem. 1379, 22.
Marathon. Philippus in oram Marathoniam ascendit, et illinc sacram Athen. triremem abstraxit. 49, ult. Marathoniam pugna, duce Miltiade, cum Persis commissa. 172, 16. et 23. 686, 7. celebris illa Demosthenis jurandi formula *ὄ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι.* 297, 11. soli Græcorum omnium Platæenses Atheniensibus succurrerunt. 1377, 3.
Maroneam aggreditur Philippus. 681, 26. erant ibi argentifodiinæ. 967, 17. 1213, 3. et 11.
Massilia. 883, 15.

Mastira, oppidum Thraciæ. 100, 22. 135, 18. v. Harpocr. qui Bastira leg. esse contendit.

Megalopolin Arcades condiderant magna cum Lacedæmoniorum molestia et ægritudine, statim post pugnam ad Mantineam, agrumque Spartanum inde vexabant incursionibus. Thebani ergo, Phocico bello impliciti, quum otio carerent, Arcadas, socios suos, tuendi, periculum erat, ne Megalopolis rursus excinderetur. Mittant ergo legatos Athenas, tam Arcades, quam Lacedæmonii, pro se quique tendentes. Demosthenes tum civibus auctor factus est, ut Megalopolitanos tuendos susciperent, orat. a p. 202. ad p. 210. (v. Schott. p. 63. qui ad annum quartum Olymp. CVI. refert.) Conditæ fuerat Megalopolis anno secundo Olymp. CII. legatio Æschlinis ad Megalop. 344, 13.

Megaræ insidiabatur Philippus paulo ante, quam Byzantio admoveret obsidionem. 115, 2. 118, 6. parum aberat, quia caperet. 133, 24. 248, 13. sub

finem belli Phocici, aut eo jam finito 446, 1.

Melite, locus Athenis. 1258, pen.
Melus. Melii receptabant piratas. 1339, 23.

Menda. 926, 1. Mendæum vinum exportabatur in Pontum. *ibid.* 7. 929, 15. 935, 9.

Messene. 69, 9. 213, 22.

Methone in Thracia a Philippo obsessa. 11, 17. 1220, pen. ubi Macedonia appellatur, quo dignoscatur a Peloponnesiaca.

Munychia. ἐν Μουνυχίᾳ καθίζεσθαι. trierarchi, nautæ, aut incolæ Piræei, injuria affecti, aut magno metu percussi, aut a creditoribus exagitati, aut alia quam graviam necessitate constricti, ad aram Dianæ Munychiæ, quæ in arce Munychia erat, confugiebant supplices, libertatis et salutis obtinendæ ergo. 262, 17.

Myrtium, oppidum Thraciæ. 234, 13.

N.

Naucratis. legati Athenis ad Mausolum in Cariam proficiscentes in navem Naucratis venientem incurrunt, quam ut merces hostium vehementer corripunt, et verbotenus eas confiscant, sed reapse intervertunt. quapropter in eos actum est illa oratione, quæ a p. 700. ad p. 767. legitur, in Timocratem inscripta.

Naupacto Philippus Aethæos privabat, et quamquam jurasset Ætolis daturum, tamen ipse sibi servavit. 120, 1.

Naxus. Chabrias prælio navali apud Naxum Lacedæmonios vicit, et imperio maris exsult. 172, 27. 686, 23.

Neones. τοὺς ἐν Νέωσιν. [alii codices dant *Νεωσίταις.*] 387, 9.

Nicæa Thessaliæ, quam Thessalis in bello Phocico a Phocensibus erectam Philippus restituit, eoque fidem atque obsequium eorum sibi despondit. 71, 11. 153, 13.

O.

Œtæi. 1379, 22.

Olympia Pisæ. ludos Olympicos quadrigis vicit Alcibiades. 561, 26.

Olympia, quos veluti triumphales quosdam ludos egit victor Philippus ab Olyntho capta domum rediens, sunt Macedonia. 401, 13. qui ludi annuine fuerint, an interjectis aliquot annis, et quot illis, restaurari soliti, non constat. Alias posset ex iis Olynthi captæ ætas definiri. Sed tacent hac de re cum Dodwello Corsinius.

- Olynthus a Timotheo, copiis aucto Macedonicis, subacta fuit. 22, 5. Philippus eum excidit, eoque facto celebravit Olympia. 401, 12. expeditionis a Timotheo adversus Olynthum susceptæ mentio fit p. 578, 3. fortunæ hujus populi enarrat Libanius argum. orationis primæ in Olynthiacis.
- Ophryniū, oppidum Thraciæ, terræ motu eversum. 899, 1.
- Orchomenum et Coroneam Thebani a Philippo impetrabant. 62, 16. 69, 10. hanc et Thespias, cum Plataeis, destruxerant Thebani, superiores facti in bello cum Lædæmoniis; verum rursus restauratis illis, debilitabantur. 203, 4. de excidio Orchomeni, ejusque causis v. Simson ad Olymp. CIV, 1. eam refici assidue instabat Demosthenes. 208, 18. Philippus, belli Phocici victor factus, eam devastavit, et incolas sub corona vendidit. 375, 11. 445, 21. Thebanis solum donavit. 385, 5. de prima vastatione. 490, 10.
- Oreum Philippus proditione cepit, non multo ante dictam orationem de rebus in Cherrhoneso. quæ oratio dicta est anno tertio Olymp. CIX. 94, 13. 104, 8. 113, 24. Oreo Philistidem tyrannum imposuit. 119, 22. 126, 3. 133, 27. Athenienses, auctore Demosthene, copiis eo missis, Philistidem depulerunt, ejusque legatos in Urbem missos abire jusserunt, pro hostibus declaratos. 252, 7. et 18. Oritæ quartam Eubœæ partem tenebant. 691, 11.
- Oropus. Philippo dediti qui Athenis essent, hi civibus persuasum ibant, si Philippus semel intra Pylas admissus esset, fore, ut Oropum et Eubœam Atheniensibus pro Amphipoli restitueret. 73, 9. 348, 7. 446, 1. Thebani Oropum Atheniensibus, bello Leuctrico prævalentes, eripiebant, quam Athen. non recuperarunt. 204, 25. donec tandem Philippus, Thebanis ademptam, restituit Atheniensibus. Schol. ad p. 259, 10. ubi hanc de Oropo contentionem pluribus exsequitur. Athenienses in pace cum Philippo post Olynthum excisam facta Thebanis Oropum permittebant. 63, 12. 204, 22. 206, 7. 18. et 25. Chabrias super Oropo capitis fuit accusatus. Eo enim auctore Athenienses Thebanis subvenerant. Cujus studij gratiam hanc referebant, ut Oropum eriperent. quo factum, ut Chabrias collusionis clandestinæ cum Thebanis insimularetur. 535, 10. Schol.
- P.
- Pagasa in Macedonia Philippus obside-
- bat. 11, 18. Thessali ab eo reposcebant. 15, 18. 21, 14. Pagasiticus sinus. 159, 26. Memoratur hoc oppidum quoque p. 392, 21.
- Panactum, castrum in agro Attico. 446, 3. 1257, 4. Corsin. F. A. I. p. 257.
- Pandosa, oppidum Cassopiæ. 84, 22.
- Panticapæum, oppidum Cherrhonesi Cimbricæ. 933, 12.
- Pedium, tractus quidam agri Attici. 1187, 20.
- Pella, oppidum Macedoniæ, ubi natus fuit Philippus, ab Athen. admodum contemptum et sannis tractum. 78, 13. 247, 16.
- Pellene, oppidum Achaïæ, ab Alexandro M. libertate privatur. 214, 17.
- Peloponnesus. expeditionem illuc a Philippo tentatam interceperunt legationes Demosthenis aliorumque Athenis ad civitates Peloponn. missorum. 129, 16. 252, 1. Peloponnesi fortunæ post Leuctricam pugnam. 231, 4.
- Peparethus, Ægæi maris insula, prope Thessaliam, a Philippo fuit devastata. 162, 7. 248, 5. mercatum vini exercebat in Pontum. 935, 8. memoratur quoque p. 1110, 7.
- Perinthus a Philippo obsessa liberatur ab Asiæ satrapis. 153, 23.
- Pharsalii a Philippo Halum dono accipiunt. 152, 4. eorum cum Halensibus contentiones. 352, 17.
- Phaselus. Phaselitæ habebantur veteratores, impostores, mendaces, perjuri. 923, 1.
- Phasis. Athenienses dicuntur Amazonas ultra Phasiū rejecisse. 1391, 3.
- Pheras Philippus libertate privavit, arcique præsidium imposuit. 84, 19. 104, 9. [quo e loco constat, id factum, post captam Olynthum, Oreo nondum occupata.] 113, 21. 133, pen. Pheris Philippus pacem cum Athen. jurejurando sanxit. 390, 27. quo tempore Philippus hac de pace ageret, Pheræi ab ejus societate deficiebant. 444, 4.
- Pherrheshattium, fanum Proserpiinæ, Athenis. 1259, 5.
- Phlius. Phliasii quidam, orta domi seditione credibusque, Athenas confugebant, et tutelæ Athen. se committebant, paulo ante quam oratio de censu [περί συντάξεως] diceretur. 175, 26. Phliasii Tricarantum repetebant. 206, 6.
- Phœnice a Persis subacta Olymp. CVI, 2. 160, 9.
- Phyle, oppidum agri Attici, ultra 120 stadia ab Urbe. 238, 18. *αὐτὸ ἀπὸ Φυλῆς*, subaudi *κατελθόντες*. exsules Athenienses, sub XXX tyrannis, qui Phyla occupanda libertatis postmodum recuperatæ fundamenta jecerunt. 742, 15. Archinus consilii de Phyla occupanda

- et auctor et effector fuit. 742, 25.
- Piræus.** Macedones, quo Atheniensibus insultarent, navibus in Piræcum invadebantur, invita pace. 218, ult. οἱ ἐκ Πειραιῶς sunt illi cives, qui ex Urbe cum secessissent in Piræcum, illinc triginta tyrannos primum, et tum decem viros oppugnabant, studentes patriæ libertatem reddere, ipsique domum ad jura et bona pristina redire. 742, 15.
- Platæas,** Orchomenum, et Thespias, ut urbes sibi inimicas, studiisque suis adversantes, secunda fortuna in bello Leuctrico usi Thebani, destruxerant. Ut igitur hi omni contentione impediebant, ne urbes illæ restaurarentur, quibus refectis necesse esset res suas dederi et imminui. 203, 4. ita e contrario Athenienses omni opera id agebant, ut restaurarentur. 59, 13. 208, 18. 347, 20. 375, 7. celebrata illa formula, οὐ μὰ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. 297, 12. de opera a Platæensibus in bello Persico præstita. 1377, 2. sq.
- Pontus** partem longe maximam præbebat ejus frumenti, quod Athenas undique convectabatur. 466, 24. e Ponto, e. c. e Tenedo, sex dierum spatio, secunda navigatione, perveniri poterat Athenas. 1225, 3.
- Πορθμῶς,** seu trajectus, appellabatur ille tractus Eubææ, ubi ex Attica, vel Bœotia opposita appellebant trajicientes, et ubi sita erat Eretria. 119, 21. 125, 26. 133, 21. 248, 15. Harpocration ait oppidum Eubææ esse.
- Πόρος** esse demum, seu municipium Atticum perhibet Harpocr. ex orat. in Eubulidem.
- Ποταμός.** regio quædam agri Attici, confinis Bœotix, apud Cephissum. 300, 16. v. ibi annotata.
- Potidæa** a Philippo obsessa. 11, 17. ubi Scholiastes ætate sua Cytrum esse appellatam perhibet, quod idem paulo ante de Pydna, et hoc quidem rectius, tradiderat. Nam Potidæa postmodum exsuto vetusto nomine, Cassandriæ nomen induit. Potidæam Philippus a se receptam Olynthiis, velut mercedem operæ sibi navatæ, Atheniensibus ereptam, donavit. 7, 10. 19, ult. 70, ult. 656, 10. Schol. ad p. 248, 3. Potidæam ait tempore post Bercæam appellatam esse. capta fuit post Amphipolin. 659, 5. quo tempore Philippus Potidæam capiebat, Atheniensium erat fœderatus, et Atheniensibus Potidææ habitantibus peculiari formula sacramenti securitatem sponderat. 79, 6.
- Proconessus,** insula juris Attici, apud Hellespontum. 326, 15.
- Prosphaltius** erat demus tribus Acamantidis. 1071, 25.
- Pteleus,** oppidum Cherrhonesi. 86, 16.
- Pydna,** oppidum Macedoniae. v. scripta ad v. Potidæa.
- Pylæ,** vel Thermopylæ. Philippum victoria de Phocensibus parta tumidum Athenienses, Pylis occupandis, adita Græciæ excludebant. Olymp. CVII, 1. 44, 24. 236, 15. 367, 21. Pylas mercenariis suis insessas tenet Philippus. 119, 14. Græci erant, alii intra, alii extra Pylas habitantes. 327, 6.

R.

- Rhamnus,** municipium agri Attici, ultra 120 stadia ab Urbe. 238, 18.
- Rhodus, Cos, et Chius** per pacem Philippi cum Athen. permissæ sunt Carix Domino, qui tum fuit Idrieus. 63, 18. a Mausolo fuit oppressa. 198, 20.

S.

- Salamis,** insula. Salamina pugna, duce Themistocle, cum Persis commissa. 172, 22. celebrata illa jurandi formula οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίσαντας. 297, 15. Solon eam, Megarensibus ereptam, patriæ reddidit. 1416, 7.
- Salamis,** Cypri oppidum. expeditio ad eam, et pugna ad fluvium cognominem, ducibus Diotimo et Charidemo commissa. 265, 19. estne ea, quam Diodorus Sic. II. 114. attingit?
- Samus** a tyrannide Kyprothemidis liberat Timotheus. 193, 3. expeditio ad Samum, cui Pericles præfuit. 561, 24.
- Skepsis,** oppidum Phrygiæ, aut Bithyniæ, haud procul Ilio. 671, 8.
- Skiathus,** insula prope Eubæam. 49, 4. 99, 2.
- Skione.** 926, 1.
- Skyrus,** insula. 1236, 23. 1346, 12.
- Selymbriam,** Atheniensium quondam sociam, Byzantii sibi vindicabant. 198, 14. obsidetur a Philippo, auxilia Atheniensium, ad urbem liberandam missa, intercepte. 251, 16. anno quarto Olymp. CIX. Corsini F. A. I. p. 353.
- Serrium,** castrum in Thracia. 85, pen. captum a Philippo, intereadum de pace cum Athen. agebat, aut pace jam condicta, deducto præsidio, ibi ab imperatore Athen. collocato. 114, 16. 133, 15.
- Sestus,** oppidum Cherrhonesi. 256, 22. a Cotye et Abydenis quibusdam occupata. 672, 26. 1212, 25.
- Sicilia.** ingentis cladis ibi Atheniensibus inflictæ mentio fit p. 469, 23. 1310, 13.
- Sicyoni Alexander M.** tyrannum imponit pædotribam, seu palæstræ magistrum

- aliquem. 216, 12. estne Aristratus? 242, 2. τὸ ἐκ Σικυῶνος λευκὸν ζεῦγος, par mularum candidarum. 565, 27.
- Sigeum Chares injussu reip. occupavit, et inde piraticam exercuit. 26, 15.
- Siphnus et Kythnus Athenis proverbio trita exempla oppidorum vilium et contemnendorum. 176, 10.
- Stryma, de ea contendebant inter se Thasii et Maronitæ. 163, 18. 1213, 19.
- Styra, oppidum Eubœæ. 568, 14.
- Sunium, oppidum et promontorium Atticum. 233, 19.
- T.
- Tamyna, aut Tamynæ, oppidum Eubœæ, quod præsidio Athen. insessum ab hostibus, Thebanis puta, tum temporis ferme obsidebatur, quum Midias Demosthenem verberaret. (v. scripta sub ῥ. *Clitarchus.*) 567, 2. 999, 8. quo e loco intelligitur, qua anni tempestate suscepta sit illa expeditio, nimirum, quum Choes Athenis agerentur. qui ludii in mensem Anthesterionem incidebant, nostro Novembri respondentem. item quo tempore Dionysia, Lenæa puta, agebantur, Barton p. 191. ad annum quartum Olymp. CIX. refert.
- Tanagra, oppidum Bœotiae. 258, 7.
- Tarentum bonis legibus ornatum ab Archyta fuit. 1415, 9.
- Tenedus, rogatio Automedontis super Tenediis. 1333, 13.
- Tenus ab Alexandro Pheræo occupata. 1207, 17.
- Thasus, insula prope Thraciam. 49, 3. præsidium Lacedæm. Thaso eiecitur opera Ephanti et consortium, et insula Atheniensibus traditur, quo facto hi non pauca Thraciæ adipiscuntur. 474, 27. vinum inde in Pontum exportabatur. 935, 9. v. *Thasii* in indice historico.
- Thebæ, Septem ad Thebas duces Creon humari vetabat. 1391, 13. v. ind. histor.
- Theseum, seu fanum Thesei. 270, 8.
- Thessaliæ decadarchias, vel potius tetrarchias imponebat Philippus. 71, 12. 117, 26. Thessaliam Philippo prodiderunt Eudicus et Simus Larissæi. 241, 27.
- Thespiæ (v. scripta sub *Plataæ*, et *Orchomenus*). 73, 6. 208, 18. 347, 19. 375, 6. 445, 20.
- Theudasia, vel Theudosia, oppidum Cherrhonesi Cimbricæ, unde Leuco, rex Ponti, a quo aucta et amplificata fuit, privilegium dabat Atheniensibus, frumenti quantum vellet cum immunitate vectigalium exportandi. 467, 10. 933, 13.
- Thorikius, demus tribus Acamantidis. 996, 23. 1001, 24.
- Thraciæ reges alios eiecit Philippus, alios instituit. 13, 1. oppida triginta duo ita delevit, ut ne vestigium quidem earum superesset. 117, 21. Thracum oppida sic vastari, ferre animis æquis non poterant Athenienses, qui illorum socii essent. 234, 11. Thraciæ regum res ab excessu Cotyis. 623, sq.
- Tilphossæum, oppidum Phocidis, Philippus, a sede vastatum, Thebanis condonavit. 385, 5.
- Tiristasis, oppidum Thraciæ, a Diopithe subjugatum. 159, 11.
- Tricaranum Phliasii sibi vindicabant. 206, 6.
- Triphyliam Elei sibi vindicabant. 206, 5.
- Træzen, oppidum in sinu Argolico. eo se et Demosthenes exsul recipiebat, et dudum ante alii tempestate belli Medici se receperant. 1471, 23.
- Troia. Græcorum ibi labores deprimuntur infra res ab Athen. adversus Persas gestas. 1392, 3. 1398, 11.
- Z.
- Zelia, oppidum Asiæ minoris, unde Arthmius ille Zelita, qui, quod aurum Medorum primus in Græciam intulisset, ideo proscriptus ab Athen. fuit. 121, 27.

INDEX ORATIONUM

ALIORUMQUE OPUSCULORUM DEMOSTHENIS, QUO ORDINE EXHIBENTUR IN
EDITIONE, PRIMUM NOSTRA, TUM WOLFIANA.

		P. ed. Reisk.			P. ed. Reisk.
1	I. 1. Olynthiaca prima	9	33	8. in Phormionem	907
2	2. secunda	18	34	9. in Lacritum	923
3	3. tertia	28	35	10. pro Phormione	944
4	4. Philippica prima	40	36	13. in Pantænetum	966
5	5. de Pace	57	37	14. in Nausimachum	984
6	6. Philippica secunda	65	38	15. in Bæotum de nomine	994
7	7. de Halonneso	76	39	16. de dote ma-	
8	8. de rebus in Cherrhoneso	90		terna	1008
9	9. Philippica tertia	110	40.	17. in Spudiam	1028
10	10. quarta	131	41	18. in Phænippum	1038
11	ad Philippi epistolam, ipsa cum epistola	152	42	19. in Macartatum	1050
	In ed. Wolfii, epistola Phi- lippi est n. 11. et Dem. adversus eam ora- tio, n. 12.		43	20. in Leocharem	1080
12	13. ὁ περὶ συντάξεως, seu de ordinanda rep.	166	44	IV. 11. in Stephanum de falso testim. prima	1101
13	14. ὁ περὶ συμμασιῶν, seu de classibus	178	45	12. secunda	1129
14	15. de Rhodiorum libertate	190	46	21. in Evergum	1139
15	16. de Megalopolitanis	202	47	22. in Olympiodorum	1167
16	17. de fœdere cum Alexan- dro	211	48	23. in Timotheum	1184
17	II. 5. or. pro Ctesiphonte, seu pro corona	225	49	24. in Polyclem	1206
18	2. in Æschinem, seu de ma- le gesta legatione	341	50	25. pro corona trierarchali	1228
19	III. 1. in Leptinem	457	51	26. in Callippum	1235
20	2. in Midiam	514	52	27. in Nicostratum	1246
21	3. in Androtionem	593	53	28. in Cononem	1256
22	4. in Aristocratem	621	54	29. in Calliclem	1272
23	5. in Timocratem	700	55	30. in Dionysodorum	1282
24	6. in Aristogitonem prima	770	56	III. 10. in Ebulidem	1299
25	7. secunda	800	57	8. in Theocrinem	1322
26	IV. 1. in Aphobum prima	813	58	9. in Næeram	1345
27	2. secunda	835	59	I. 22. funebris oratio	1388
28	3. tertia	844	60	23. amatoria disputatio	1401
29	4. in Onetorem prima	864	61	21. exordia concionum	1418
30	5. secunda	876	62	19. epistolæ sex.	
31	6. in Zenothemin	882		prima, de concordia	1462
32	7. in Apaturium	892		secunda, de hereditu suo	1467
				tertia, de Lycurgi li- beris	1474
				quarta, adv. Thera- menem	1486
				quinta, ad Heracleo- dorum	1489
				sexta, ad S. P. A.	1491

INDEX

PRIMORUM ORATIONIS

CUJUSQUE DEMOSTHENICÆ VOCABULORUM ALPHABETICUS, A ME TRANSCRIPTUS
 ET TAYLORI SCHEDIS; QUI TAYLOR EUNDEM E SCHEDIS LANGBENII TRAN-
 SCRIPSERAT; CUM HOC INDICIO [V. LANGBAINII ADVERSARIA, LIBRO 8.
 P. 205.

- Ἄδελφάς ἔχομεν, ὧ ἄνδρες δικασταί. c. Spudiam.
 Αἴτιος μὲν ἐστὶ Λεωχάρης. c. Leocharem.
 Ἀκούω περὶ ἐμοῦ Θηραμένην. epistola quarta.
 Ἄλλ' ἐπειδήπερ ἀκούειν. or. amatoria.
 Ἀμφότεροι μοι δοκοῦσιν. pro Megalopolit.
 Ἀναγκαῖον ἴσως ἐστίν. in Olympiodorum.
 Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἐστὶν ὅπως. de Halionneso.
 Ἄνδρες δικασταί, βούλομαι παραγεγραμμένους. c. Zenothemin.
 Ἄνδρες δικασταί, μάλιστα μὲν. c. Lepthinem.
 Ἄντι πολλῶν ἂν, ὧ ἄνδρες. Olynth. prima.
 Ἄξιον ἀποδέχεσθαι. de fœdere Alexandri.
 Δεδωκέναι, ὧ ἄνδρες Ἀθ. τῶν νόμων παραγράφειν. c. Nausimachum et Xenopith.
 Δεδικάσαν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῶν νόμων παραγράφειν. exceptio adv. Pantænetum.
 Δίκαια ἡμῶν δεησόμεθα. c. Phormionem.
 Ἐδεῖ μὲν, ὧ Ἀθ. τοὺς λέγοντας. de Cherrhoneso.
 Εἰ μὲν ἐούλετο Ἄφροδες. in Aphobum prior.
 Εἰ μὲν ὅτω πλείστοι. de corona navali.
 Εἰ μὲν περὶ κοινοῦ τινός. Philipp. 1.
 Εἰ μὴ πρότερόν μοι δίκης. in Aphobum de falso testim.
 Ἐνόμιζον ἀφ' ἂν. Epist. 2. de reditu suo. item proœinia, orationum ejus.
 Ἐπειδὴ καὶ πρότερον ἀγώνης. c. Marcartatum.
 Ἐπεὶ τοὺς ἐν τῷ τάφῳ. or. funebris.
 Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἂν τις. Olynth. sec.
 Ἴηθεν ἐπιστολὴ παρ' Ἀντιφίλου. Ep. 6.
 Καὶ σπουδαῖα νομίζων. Philipp. quarta.
 Καλῶς μοι δοκοῦσιν. in Evergum et Mnesibulum.
 Καταψευδομαρτυρηθεὶς. in Stephanum prior.
 Κοινῶς εἰμι τοῦ θανέσματος. in Dionysodorum.
 Μελίς ἡμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθ., νομίζη. in Aristocritem.
 Μελὴν ἡμῶν ἀπιστιν. in Timotheum.
 Οἷμαι θεῖν ἡμᾶς. de Rhodiorum libertate.
 Οἱ μὲν ἰσπανιόντες. de classibus.
 Ὅ παρήλπιον ἐν τῷ προτέρῳ. c. Onetorem posterior.
 Ὅπερ εὐκλήμων. in Androt.
 Ὅρῳ μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθ., τὰ παρόντα. de pace.
 Ὅση μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθ., σπουδὴ. de falsa legatione.
 Ὅταν, ὧ ἄνδρ. Ἀθ., λόγοι γίνωνται. Philippica sec.
 Ὅτι μὲν οὐκ ἀπορήσειν. in Stephanum secundam.
 Ὅτι μὲν οὐ συκοφαντῶν. contra Nicostratum.
 Ὅτι μὲν τοῖνον ὀφείλει τῷ δημοσίῳ. in Aristogit.
 Ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθ., Φίλιππος. ad Philipp. epist. sec.
 Οὐδὲν κοινὸν διαπράττεται. c. Lacriti except.
 Οὐδ' ὅπως χρὴ πιστεύειν. Epistola quinta.
 Οὐκ ἐστὶ χαλεπώτερον οὐδέν. in Callippum.
 Οὐκ ἦν ἄρα, ὧ ἄ. Ἀ., χαλεπώτερον. in Calliclem.
 Οὐχὶ ταῦτα παρίσταται. Olynth. 3.
 Πάλαι καθήμενοι. in Aristogitonem prior.
 Παντὸς ἀρχομένου σπουδαίου. Epist. prima.
 Πάντων ἐστὶν ἀνιαρῶτατον. in Bœotum de dote.
 Περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου. de rep. ordinanda.
 Περὶ μὲν τῶν κατ' ἑμαυτόν. Epistola tertia.
 Περὶ πολλοῦ ποιούμενος. in Onetorem prior.
 Πολλὰ κήρυαθὰ γένοιτο. c. Phœnippum.
 Πολλὰ καὶ μεγάλα ψευσαμένου. in Aphob. posterior.
 Πολλὰ με παρακαλοῦντα. in Neæram.
 Πολλὰ ψευδῆ κατηγορηκότος. in Ebulidem.
 Πολλῶν, ὧ ἄ. Ἀ., λόγων γινομένων. Philipp. tertia.
 Πρῶτον μὲν, ὧ ἄ. Ἀ., θεοῖς εὐχομαι. pro Corona.
 Τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν. pro Phormione.
 Τὴν μὲν ἀπέλγειαν. in Midiam.
 Τοῖς μὲν ἑμωδέοις. c. Apaturium, τοῖς τοιούτοις τῶν ἀγώνων. c. Polyclem.
 Τοῦ μὲν ἀγώνος, ὧ ἄ. Ἀ., τοῦ παρόντος. in Timocratem.
 Τοῦ πατρὸς ἡμῶν. in Theocrinem.
 Ἐβρισθεὶς, ὧ ἄ. δ., καὶ παθάν. in Cononem.

INDEX

τῶν φυλῶν, TRIBUUM, ET τῶν δήμων, CURIARUM, SEU MUNICIPIORUM ATTICORUM.
 TRIBUS, QUÆ NUMERO DECEM SUNT, HÆ SUNT EX ORDINE ALPHABETICO.

1. Acamantis. 2. Æantis. 3. Ægeis.
 4. Antiocliis. 5. Cecropis. 6. Erechtheis. 7. Hippochoontis. 8. Leontis. 9. Cœneis. 10. Pandionis. Non hoc ordine alphabetico tribus Athenis sese excipiebant, sed alio, quem Corsini F. A. t. I. Dissert. quarta a p. 154. ad p. 185. enucleavit. verumtamen placuit hunc ordinem alphabeticum hic præferre, quoniam natura indicis id postulabat. et postmodum in demorum enumeratione quoties brevitatis gratia numeros 1. 2. 3. cum reliquis cuique demo additis videbis, memineris velim, iis numeris designari tribus. ut e. c. Κοίλη 7. indicat, hunc demum ad Hippochoontida tribum referri. ἐκ Κεραμείων 1. ad Acamantida. et sic de reliquis. Haudi omnia hæc e Corsinio, qui indicem demorum alphabeticum F. A. I. Dissert. V. a p. 223. ad p. 247. exhibuit.

Ἄγγελή. Ἄγγελῆθεν 10.
 Ἄγνους. Ἄγνούσιος 1.
 Ἄγραυλή. Ἄγραυλεύς. Ἄγραυλῆθεν 6.
 Ἄγρυλή. Ἄγρυλεύς. Ἄγρυλῆθεν 6. est idem demus cum superiore.
 Ἄζηνιά. Ἄζηνιεύς 7.
 Ἄθμονον et Ἄθμονία. Ἄθμονεύς 5.
 Αἰγυλία et Αἰγυλιος. Αἰγυλιεύς. Αἰγυλιάθεν 4.
 Αἰθαλίαι et Αἰθαλία. Αἰθαλίδης 8.
 Αἰξωνή. Αἰξανεύς. Αἰξωνῆθεν 5.
 Ἄλαι αἰξανίδες. Ἄλαιεύς. Ἄλῆθεν 5.
 Ἄλαι ἀραφνήδες. Ἄλαιεύς. Ἄλῆθεν 3.
 Ἄλιμους. Ἄλιμούσιος. Ἄλιμουντόθεν 8.
 Ἄλωπεκῆ et Ἄλωπεκαί. Ἄλωπεκεύς. Ἄλωπεκῆθεν 4.
 Ἄμαξαντεια. Ἄμαξαντεύς. Ἄμαξαντειάθεν 7.
 Ἄμφιτροπή. Ἄμφιτροπαιεύς. Ἄμφιτροπῆθεν 4.
 Ἄναγυρούς. Ἄναγυράσιος. Ἄναγυρουντόθεν 6.
 Ἄνακαία. Ἄνακαιεύς. Ἄνακαιάθεν 7.
 Ἄναφλύστως. Ἄναφλύστιος. Ἄναφλύστόθεν 4.
 Ἄπολλωνιά. Ἄπολλωνιεύς, ad Attalidem tribum pertinet, quæ Demosthenis ætate nondum erat, ut nec Ptolemæis, neque Hadrianis.
 Ἄραφήν. Ἄραφήσιος. Ἄραφηνῆθεν 3.
 Ἄτήνη. Ἄτηνεύς 4.
 Ἄφιδνα. Ἄφιδναῖος. Ἄφιδνῆθεν 8.
 Ἄχαρένα. Ἄχαρενιάς. Ἄχαρενῆθεν 9.
 Ἄχερδούς. Ἄχερδούσιος. Ἄχερδουντόθεν 7.
 Ἄχραδοῦς. Ἄχραδοῦσιος, ignota tribus. videtur idem demus cum superiori esse.

Βατή. Βατῆθεν 3.
 Βῆσα. Βησαῖος et Βησαιεύς 4.
 Βουτεία. Βουτάδαι et Ἐτεοβουτάδαι 9.
 Βραύρων. Βραυρώνιος. Βραυρωνῆθεν, ignota.
 Δαιδαλίδης. ἐκ Δαιδαλιδῶν 5.
 Δειράδες. Δειραδιώτης 8.
 Δεκέλεια. Δεκελειεύς. Δεκελειάθεν 7.
 Διόμεια. Διομιεύς 3.
 Εἰρεσίδαι. ἐξ Εἰρεσιδῶν 1.
 Ἐκάλη. Ἐκάλειος. Ἐκαλῆθεν 8.
 Ἐλαιεύς. Ἐλαιούσιος. Ἐλαιουντόθεν. ἐξ Ἐλαιώως 7.
 Ἐλευσίς. Ἐλευσίνιος. Ἐλευσινόθεν 7.
 Ἐπεικιδαί. ἐξ Ἐπεικιδῶν 5.
 Ἐπικηφισία. Ἐπικηφισίος. Ἐπικηφισιάθεν 9.
 Ἐρετρία. Ἐρετριεύς. Ἐρέτριος et Ἐρετριακός, ignota.
 Ἐρεχθία. Ἐρεχθειεύς. Ἐρεχθιάθεν 3.
 Ἐρικεια. Ἐρικειεύς. Ἐρικειάθεν 3.
 Ἐρμος. Ἐρμειος. ἐν Ἐρμειῖ 1.
 Ἐροιάδαι 7.
 Ἐρχεια. Ἐρχειεύς. Ἐρχειάθεν 3.
 Εὐσπυρίδαι 8.
 Εὐωνυμία et Εὐώνυμος. Εὐωνυμεύς 6.
 Ἐχελίδαί, ignota. videntur ad Hecalidas pertinere.
 Ζωστήρ. Ζωστήριος, item.
 Ἠφαιστία. Ἠφαιστιάδης 1.
 Θημακός et Θημακοί. Θημακεύς 6.
 Θεραί. Θερούς. Θεράθεν 4.
 Θερικός. Θερικός et Θερικεύς. ἐκ Θερικοῦ 1.
 Θρία, Θριών et Θριαί. Θριάσιος et Θριαῖος 9.
 Θυμοιτάδαι. ἐκ Θυμοιταδῶν 7.
 Θυργωνίδαί 2.
 Ἰκαρία. Ἰκαριεύς. Ἰκαριῶθεν 3.
 Ἰπποταμάδαι. ἐξ Ἰπποταμαδῶν 9.
 Ἰστιαία. Ἰστιαιεύς, ignota.
 Ἰτέα. Ἰταῖος 1. aut 4.
 Ἰωνίδαί. ἐξ Ἰωνιδῶν 3.
 Κεϊριάδαι 7.
 Κεραμεικός. Κεραμεύς. ἐκ Κεραμείων 1.
 Κεφαλή. Κεφαλῆθεν 1.
 Κηδῆ et Κηδαί. ἐκ Κηδῶν 6.
 Κηττοί. Κήττιος 8.
 Κηφῆσια et Κηφίσια. Κηφησιεύς 6.
 Κίκυπια. Κικυπιεύς. Κικυπῆθεν 1.
 Κοθωνίδαί, ignota.
 Κοίλη. ἐκ Κοίλης 7.
 Κολυττός. Κολυττεύς 3.
 Κολωνός. Κολωνεύς. Κολωνῆθεν, ignota.
 Κοντύλη. Κοντυλεύς 10.
 Κορυθαλλός. Κορυθαλλεύς. Κορυθαλλόθεν 7.
 Κριάα. Κριαιεύς. Κριῶθεν 4.
 Κρωσία. Κρωσιῶτης. ἐκ Κρωσιδῶν 8.
 Κυδαθηναῖον. Κυδαθηναιεύς. ἐκ Κυδαθηναίων 10.
 Κυδαντίδαι 3.

- Κύθηρος et Κύθηρον. Κυθήριος. Κυθηρόθεν 10.
 Κύκαλα 2.
 Κυνόσαργες, ἐκ Κυνοσάργους, forte 3.
 Κυρτιάδαι 1.
 Λακίκα. Λακιεύς et Λακιάδης 9.
 Λαμπρά καθύπερθεν. superior. Λαμπρεύς 6.
 Λαμπρά ὑπέπερθεν. inferior. Λαμπρεύς 6.
 Λέκκον 4.
 Λευκόιον. Λευκοιεύς 8.
 Λευκοσπύα 4.
 Λήναιοι. Λήναιοι et Ληναιεύς, ignota.
 Λίμναι, item ignota.
 Λουσία. Λουσιεύς et Λούσιος 9.
 Μαραθῶν. Μαραθῶνιος. Μαραθῶθεν 8.
 Μελαίται et Μελαιεῖς. Μελαιεύς 4.
 Μελίτη. Μελιτεύς, ἐκ Μελίτης 9.
 Μίλητον. Μιλήσιος, ignota.
 Μυρρινεύς. Μυρρινούσιος; Μυρρινουτόθεν 10.
 Ξυπέστη. Ξυπετεῶν, ἐκ Ξυπετεῶνων 5.
 Ὅα et Ὅεῖς. Ὅάθεν 10.
 Ὅή. Ὅῆθεν 9.
 Οἶναι. Οἰναῖος, Attalidis, vel Ptolemaidis.
 Οἰνή. Οἰνοαῖος 7.
 Οἰνή alia, et idem Οἰνοαῖος 2.
 Οἶον, ἐξ Οἴου 8.
 Ὅλον aliud 7.
 Ὅστρινεῖς, ignota.
 Παιανία καθύπερθεν, et alia ὑπέπερθεν. Παιανιεύς, ambco 10.
 Παιονίδαι 8.
 Παλλήνη. Παλληνεύς 4.
 Παμβωτάδαι 6.
 Πειραιεύς, ἐκ Πειραιῶς 7.
 Πεντέλη. Πεντεληθεύς (sic) 4.
 Περγασή. Περγασεύς. Περγασῆθεν 6.
 Περιδοῖδαι, ἐκ Περιδοιδῶν 9.
 Περρίδαι 4.
 Πήληκες, in nom. sing. Πήληξ, ἐκ Πηλήκων 8.
 Πίθος. Πιθεύς vel Πιτθεύς 5.
 Πλάθειαι. Πλωθειεύς et Πλωθειάθεν 3.
 Πόρος. Ποριεύς et Πόριος 1.
 Ποταμός. Ποτάμιος 8.
 Πρασιαί. Πρασιεύς et Πρασιάθεν 10.
 Προβαλίθος. Προβαλίνθιος. Προβαλίσιος, Προβαλινθόθεν 10.
 Πρόσπαλτα. Προσπάλιος. Προσπαλιόθεν 1.
 Πτελέα. Πτελεάσιος. Πτελεάθεν 9.
 Ῥαμνούς. Ῥαμνούσιος. Ῥαμνουτόθεν 2.
 Σαλαμίς. Σαλαμίσιος, forte 2.
 Σημαχίδαι 4.
 Σκαμβονίδαι 8.
 Σούνιον. Σουινεύς. Σουινόθεν 8.
 Σπογγίλος. Σπογγίλιος, ignota.
 Στειρία. Στειριεύς. Στειριάθεν 10.
 Συβριδαι 6.
 Συπάληττος. Συπαλήττιος. Συπαληττόθεν 5.
 Σφενδάλη. Σφενδαλεύς. Σφενδαλήθεν 7.
 Σφήττος. Σφήττιος. Σφήττόθεν 1.
 Τιθράς. Τιθράσιος. Τιθραντόθεν 3.
 Τιτακίδαι 4.
 Τρικέυθον. Τρικορύσιος 2.
 Τρινεμεῖς a Τρινεμεύς. Τρινεμεάθεν 5.
 Τυρμίδαι 9.
 Ῥβα. Ῥβάδαι 8.
 Ῥσία et Ῥσίαι. Ῥσιεύς, ignota.
 Φάληρον. Φαληρεύς et Φαληραῖος 4.
 Φηγαία. Φηγαιεύς; ἐκ Φηγαίων 3.
 Φηγαία alia 10.
 Φηγοῦς. Φηγοῦσιος. Φηγουτόθεν 6.
 Φιλαίδαι 3.
 Φλύα. Φλυεύς. Φλυῆθεν 5.
 Φορμίσιος, ignota.
 Φρεάρριος. Φρεαῤῥόθεν 8.
 Φρίττιος, ignota.
 Φυλή. Φυλάσιος 9.
 Φύρνη 4.
 Χιτόνη. Χιτόνιος 6
 Χόλαργος et Χολαργία. Χολαργεύς 1.
 Χολλίδαι 8.
 Ψαφίδαι 2.

CALENDARIUM ATTICUM

E CORSINII PASTORUM ATTICORUM T. II. P. 381. AD 386.

Ex his fastis annotabimus solummodo dies festos, vacuos numeros, compendii faciendi spatii ergo omittentes. Sequitur Corsinii ordinem Petavii. Annus Atticus incipiebat a solstitio æstivo circiter.

- I. Hecatombæon, qui primus anni Attici mensis est, cum Iulio ferme convenit. 5. seu quinto hujus mensis die agebantur Leuctrica Victoria. 7. Connideia. 8. Theseia. 12. Saturnalia, *Κρόνια*. 14. Panathenæa minor. 16. Metœcia. 28. Panathenæa major. Diebus hujus mensis ignotis, Hecatombæa, forsitan primo mensis die, Haloa,* et Androgeonia.*
- II. Metagitnionis [Augusti] ignoto die Metagitnia.
- III. Boedromionis [Septembris] 3. Victoria Plataica et Elêutheria. 6. victoria Marathonica. 12. Charisteria, vel reditus ex Phyle. 15. et octo insequentibus diebus Eleusinia, seu Mystera, per novendium, die sc. 15. Agyrmus. 16. ad mare Mystæ. 17. Sacrificia. 18. Calathi Cistarumque processio. 19. Lampadum dies. 20. Bacchus et victoria Salaminia. 21. certamen Eleusine. 22. Epidauria. 23. Plemochœ. 25. Victoria Arbelica. Diebus ignotis Aglauria,* Boedromia, Panis festum,* et Gallorum Certamen.
- IV. Mæmacterionis [Octobris] ignoto die Mæmacteria.
- V. Pyanepsionis [Novembris] 7. Pyanepsia et Oschophoria. 11. Adscensus

Eleusinam ad Thesmophoria, quæ agebantur diebus quin. 14—18. tandem 30. Chalcia seu Pandemon. Ignotis diebus Apaturia per triduum, quorum dierum primus Dorpia, secundus Anarrhysis, tertius Cureotis appellabatur. Agebantur hoc mense quoque Proerosia.

- VI. Posideonis [Decembris] diebus ignotis Ascholia, Dionysia, Theœnia, Aloa,* Neptunalia.
- VII. Gameleonis [Januarii] die ignoto Gamelia.
- VIII. Anthesterionis [Februarii] 1. Hydrophoria. 11—13. Anthesteria per triduum. primo horum trium dierum nomen erat proprium, Pithœgia, secundo Choes, tertio Chytri. 14. Lenœa. Diebus ignotis Eleusinia minor, Diasia Jovi Milichio.
- IX. Elaphebolionis [Martii] 8. Asclepiea. 11. Phellos. 12. Dionysia urbana. 14. Pandia.
- X. Munychionis [Aprilis] 6. Delphinia. 16. Munychia, et Victoria Salaminia in Cypro. 19. Diasia equestris. Diebus ignotis Adonia* et Cybernesia.
- XI. Thargelionis [Maii] 6. Thargelia et Chloia. 7. Thargelia continuabantur. 19. Callynteria. 20. Bendidia. 25. Plynteria. Diebus ignotis Delia annua.
- XII. Scirrhophorionis [Junii] 12. Scira, et Victoria Mantiniaca. 14. Buphonia, et Diipolia. 28. Herculana. Diebus ignotis Arrhephoria.

INDEX ALPHABETICUS

LUDORUM, SEU FESTORUM ATTICIS DIERUM.

Major numerus, seu Romanus, mensem, minor, seu Arabicus, diem mensis denotat.

- Agraulia, vel Aglauria III.
 Ἄγρμιος III, 15.
 Ἄγών Eleusine III, 21.
 Adonia forte X.
 Αἰάντεια.
 Ἀλαδεμύσται III, 16.
 Ἄλῶα VI.
 Ἀνάκεια.
 Androgeonia I. exeunte.
 Ἀνδροστῆρια VIII, 11—13.
 Ἀπατούρια V. triduo.
 Ἀρρηφόρια, Ἐρσεφόρια XII.
 Ἀσκληπίεια IX, 8.
 Ἀσκάλια VI, 2.
 Βαλλητύς.
 Βενυδίδια XI, 20.
 Βοηδέρμια III.
 Βουφόνια XII, 14.
 Βραυρώνια.
 Γῆς ἑορτή.
 Δελφίνα X, 6.
 Δήλια XI. exeunte.
 Δημήτεια, sunt eadem atque Thesmophoria, sed fuerunt alia quoque, labente re. in regis Demetrii honorem X, 30. acta.
 Διάσια X, 19.
 Διῦπόλια XII, 14.
 Διύμια.
 Διονύσια ἐν ἄστει IX, 12. κατ' ἀγροὺς VI, 3. Ληναία VIII, 14. his de diversis Liberalibus, et de quorumque ætate quæsitivè Ruhnkenius in auctario annotat. ad Hesychium t. I. p. 999.
 Ἐκαλήσια fort. I, 6.
 Ἐκατήσια novilunio quoque.
 Ἐλευθέρια III, 3.
 Ἐπιδαύρια III, 22.
 Ἐρμαῖα.
 Εἰμενίδεια.
 Ἐραῖα.
 Ἐράκλεια XII, 28.
 Ἐφαίστια.
 Θαργῆλια XI, 7.
 Θεοῖνια VI, 4.
 Θεοζένια.
 Θεσμοφόρια V. 11. 14—18.
 Θεσπεία I, 8.
 Θύα III, 17.
 Ἰακχός III, 20.
 Ἰλίεια.
 Ἰσθιαχία.
 Καλάθου κάθοδος III, 18.
 Καλλιπτήρια XI, 19.
 Κεραμείκια.
 Κοινίδια I, 7.
 Κοτύττια.
 Κρόνια I, 12.
 Κυβερνήσια X.
 Λαμπάδος ἄγών, vel Λαμπαδηδρομίαι. Λαμπάδων ἡμέρα III, 19.
 Λήναια VIII, 14.
 Μαιμακτήρια IV, 1.
 Μεταγείνια II.
 Μετοίκια, item Συνοίκια I, 16.
 Μουνύχια X, 16.
 Μούσεια.
 Νεμέσια.
 Νίκη ἐν Μαραθῶνι III, 6. ἐν Νάξῳ eodem. ἐν Σαλαμῖνι III, 20.
 Νικητήρια Ἀθηνῶν.
 Νομηνίαι, seu Novilunia, primi quique dies mensis cuiusque.
 Ὀλύμπια Athenis.
 Ὅσχοφόρια V, 7.
 Παϊάνια.
 Παναθήνια majora I, 28. minora I, 14.
 Πάνδημον V, 30.
 Πάνδια IX, 14.
 Πανδρόσια.
 Πανός ἑορτή.
 Παράλια.
 Πιθολύγια VIII, 11.
 Πλημοχόη III, 23.
 Πλυνητήρια XI, 25.
 Ποσειδῶνια VI, 6.
 Προηρόσια V.
 Προμήθεια.
 Προσχαρητήρια.
 Προχαρηστήρια. videtur hoc festum cum superiori idem, et hæc lectio melior esse, quam illa.
 Πυανέσια V, 7.
 Σεισάχθεια.
 Σκίρα, vel Σκιρράφορια XII, 12.
 Στήνια.
 Συνοίκια, v. Μετοίκια.
 Σωτήρια, conf. Ἐλευθερία.
 Τροζαζίδεια.
 Τριήρων ἄγών ἐπὶ Σουίῳ.
 Ὑδροφόρια VIII, 1.
 Φέλλος IX, 11.
 Φωσφίγια.
 Χαλκεία, v. Πάνδημον.
 Χαριστήρια Ἐλευθερίας III, 12.
 Χαρμύσσα.
 Χιτόνια.
 Χλόεια XI, 6.
 Χόες et Χύτροι VIII, 12, 13.
 Ὠραῖα.

INDEX ARCHIONTUM EPONYMORUM

AB INITIO INDE BELLI PELOPONNESIACI, AD EXITUM DEMOSTHENIS USQUE.
E. CORSINIO.

Olymp.	Olymp.
87 1 Pythodorus.	3 Evander. alii Menander.
2 Euthydemus.	4 Demophilus.
3 Apollodorus.	100 1 Pytheas.
4 Epaminondas. (alii Aminias) item
Epaminon.	2 Nicon.
88 1 Diotimus.	3 Nausinicus.
2 Euclides. alii Eucles.	4 Calleas. alii Callias.
3 Euthydemus. alii Euthymus.	101 1 Charisander. alii Chariander.
4 Stratocles.	2 Hippodamas. alii Hippodamus.
89 1 Isarchus.	3 Socratides.
2 Aminias.	4 Asteius. alii Aristæus.
3 Alcæus. alii Alemæon.	102 1 Alcisthenes.
4 Aristion. alii Ariston.	2 Phrasielides.
90 1 Astyphilus.	3 Dysniketus. alii mendose Dyski-
netus.
2 Archias.	4 Lysistratus.
3 Antiphon.	103 1 Nansigenes.
4 Euphemus.	2 Polyzelus.
91 1 Aristomnestus. alii Arimnestus.	3 Cephisodotus [Cephisodorus. <i>Cor-
sin.</i>] alii Cephisodocus.
2 Chabrias.	4 Chion.
3 Pisander.	104 1 Timocrates.
4 Cleocritus. alii Clearchus. alii
Leocritus.	2 Chariclides.
92 1 Callias.	3 Molon.
2 Theopompus.	4 Nicophemus. alii Nicodemus.
3 Glaucippus.	105 1 Callimedes. alii Calamio. alii Cal-
lidemides.
4 Diocles.	2 Eucharistus.
93 1 Euctemon.	3 Cephisodorus.
2 Antigenes.	4 Agathocles.
3 Callias iterum.	106 1 Elpines. alii Elpinices.
4 Alexias.	2 Callistratus.
94 1 Pythodorus, vel Anarchia.	3 Diotimus.
2 Euclides.	4 Eudemus. alii male Theodemus.
3 Micion. alii Micon.	107 1 Aristodemus.
4 Exænetus. alii Xenænetus.	2 Thessalus. alii male Θέσλος et Θέλ-
λος.
95 1 Laches.	3 Apollodorus.
2 Aristocrates.	4 Callimachus.
3 Ithycles.	108 1 Theophilus. alii Theomnetus, et
Thumedus.
4 Lysiades. alii Suniades.	2 Themistocles.
96 1 Phormio.	3 Archias. alii Archidas.
2 Diophantus.	4 Eubulus. alii Eudorus.
3 Eubulides.	109 1 Lyeiscus.
4 Demonstratus.	2 Pythodotus. alii Pythodorus.
97 1 Philocles.	3 Sosigenes.
2 Nicoteles.	4 Nicomachus.
3 Demonstratus iterum.	110 1 Theophrastus.
4 Antipater.	2 Lysimachides.
98 1 Pyrrhion. alii Pyrgion.	3 Chærondas. alii Chæronidas.
2 Theodotus.	4 Phrynichus.
3 Mystichides.	111 1 Pythodemus. alii Pythodorus.
4 Dexitheus.	
99 1 Diotrephes.	
2. Phanostratus.	

Olymp.		Olymp.	
2	Evænetus.	113	1 Euthycritus.
3	Ctesicles.		2 Hegemon.
4	Nicocrates. alii Nicostratus.		3 Chremes.
112	1 Nicetas. alii Anicetes. alii Nica-		4 Anticles, vel Sosicles.
	retus.	114	1 Hegeias.
	2 Aristophanes.		2 Cephisodorus.
	3 Aristophon.		3 Philocles, quo anno Demosthenes
	4 Cephisophon. alii mendose Ce-		expiravit. alii Diocles.
	phison.		4 Archippus.

INDEX ARCHONTUM EPONYMORUM

AB OLYMPIADE 87 AD 114.

NB. Vitiosas variantes lectiones præfixo asterisco insignivi.

	Olymp.		Olymp.
Agathocles	105 4	Chabrias	91 2
Alcæus	89 3	Chæronidas, vel *Chæronidas	110 3
Alcisthenes	102 1	Chariclides	104 2
*Alcæon	89 3	Charisander, vel * Chariander	101 1
Alexias	93 4	Chion	103 4
Aminias	89 2	Chremes	113 3
*Aminias	94 1	*Clearchus	91 4
Anarchia	94 1	Cleocritus	91 4
*Anicetes	112 1	Ctesicles	111 3
Anticles	113 4	Demophilus	99 4
Antigenes	93 2	Demostratus	96 4
Antipater	97 4	Demostratus	97 3
Apollodorus	87 3	Dexiltheus	98 4
Apollodorus	107 3	Diocles	92 4
Archias	90 2	*Diocles	114 3
Archias	108 3	Diophantus	96 2
Archippus	114 4	Diotimus	88 1
*Arimnestus	91 1	Diotimus	106 3
*Aristæus	101 4	Diotrephes	99 1
Aristion	89 4	Dysniketus, vel *Dyskinetus	102 3
Aristocrates	95 2	Elpines, vel *Elpinices	106 1
Aristodemus	107 1	*Epaminon	94 1
Aristomnestus	91 1	Epaminondas	87 4
*Ariston	89 4	Evænetus	111 2
Aristophanes	112 2	Evander	99 3
Aristophon	112 3	Eubulides	96 3
Asteius, vel Astius	101 4	Eubulus	108 4
Astyphilus	90 1	Eucharistus	105 2
*Calamio	105 1	Euclides	88 2
Calceas, vel *Callias	100 4	Euclides	94 2
Callias	92 1	Euctemon	93 1
Callias	93 3	Eudemus	106 4
Callimachus	107 4	Euphemus	90 4
Callimedes, vel *Calamio, vel		*Eudorus	108 4
Callidemides	105 1	Euthyclitus	113 1
Callistratus	106 2	Euthydemus	87 2
Cephisodorus	105 3	Euthydemus	38 3
Cephisodorus	114 2	Exænetus	94 4
Cephisodotus, vel *Cephisodorus	103 3	Glaucippus	92 3
Cephisophon, vel *Cephison	112 4	Hegemon	113 2

	Olymp.		Olymp.
Hegesias	114 1	Phrynichus	110 4
Hippodamas, vel *Hippodamus	101 2	Pisander	91 3
Isarchus	89 1	Polyzelus	103 2
Ithycles	95 3	Pyrrhio, vel *Pyrgion	98 1
Laches	95 1	Pytheas	100 1
*Leocritus	91 4	Pythodemos, vel *Pythodorus	111 1
Lyciscus	109 1	Pythodorus	87 1
Lysiades	95 4	Pythodorus	94 1
Lysimachides	110 2	Pythodorus	109 2
Lysistratus	102 4	Socratides	101 3
*Menander	99 3	*Sosicles	113 4
Micio, vel *Micon	94 3	Sosigenes	109 3
Molon	104 3	Stratocles	88 4
Mystichides	98 3	*Suniades	95 4
Nausigenes	103 1	*Theclus, vel Thellus	107 2
Nausinicus	100 3	Themistocles	108 2
*Nicaretus	112 1	Theodemos	106 4
Niketas	112 1	Theodotus	98 2
Nicostratus, vel *Nicostratus	111 4	*Theomnetus	103 1
Nicomachus	109 4	Theophilus	108 1
Nicon	100 2	Theophrastus	110 1
Nicophemus, vel *Nicomedemus	104 4	Theopompus	92 2
Nicotcles	97 2	Thessalus	107 2
Phanostratus	99 2	*Thumedes	108 1
Philocles	97 1	Timocrates	104 1
Phormio	96 1	*Xenæctus	94 4
Phrasielides	102 2		

INDEX RERUM MEMORABILIU

ETATE DEMOSTHENIS GESTARUM.

Par fuerat ejusmodi laterculos reliquorum quoque oratorum cuique addi. Sed multitudine rerum obrutus, oblitus sum, et festinatione impeditus. Congessi hunc indicem ex observatis Schotti et Corsinii et Taylori in schedis. Universe præmendum duco, hos tres auctores interdum in annis discrepare, aliis eadem evenita vustiora anno, aliis juniora facientibus. quod eo minus mirandum est, quia facile factu est, ut in mense uno erretur, hoc auctore vetusto rem eandem evenisse, narrante c. c. anno 2. Olymp. CLX. istoc, tertio, neutri tamen multum a vero absint, quoniam Atticis annis æstate media ordiantibus, facile factu fuit, ut quæ res anno 2. exeunte fuisset cæpta, eadem ineunte tertio finiretur; et sic, qui auctores discrepare videantur, reapse tamen inter se consentiant.

Olympiadis igitur XCIX. anno tertio nascitur Demosthenes. Bellum Laced. cum Bæotis ob Cadmeam.

Olymp. C. anno tertio Thebani exsules

duce Pelopida domum redeunt, Lacedæmonii Thebis ejiciantur.

anno quarto Chabrias Pollin, imperatorem Spartanum, prælio navali apud Naxum superavit.

- CI 1 6
 2 7 Timotheus Lacedæmonios vicit ad Leucada.
 3 8 Chabrias Pythia vicit.
 Evagoras, Cypri rex, a Thrasydæo interemptus est. cui Isocrates orationem funebrem scripsit.
 4 9 Lacedæmonii bellum adv. Ath. instantur. Plataeæ iterum destructæ.

- CII 1 10 Pax Antalcidis.
 Megalopolis condita.
 2 11 Lacedæmonii, duce Cleombroto, rege suo, in Bæotiam ingressi, vincuntur ad Leuctra.
 3 12 Messenii domum rediere.
 4 13 Philippus, Amyntæ f., obses

- datur Alexandro Phœreo, et Athenas mittitur, duce Epaminonda.
- CIII 1 14
2 15 Societas belli Laced. cum Athen. adversus Thebanos.
Dionysius senior, tyr. Syrac. excessit.
3 16 Themison, Eretriæ tyrannus, Oropum occupat.
Bellum Laced. cum Bœotis quinquennale desiit.
4 17 Bellum Arcadum et Eleorum.
- CIV 1 18 Demosthenes tutores accensavit, et scripsit τοῦς ἐπιτροπιστεύς.
Pelopidas Thebanus in pugna cum Alexandro Phœreo occubuit.
2 19 Pugna ad Mantineam, ubi Epaminondas cecidit.
3 20
4 21
- CV 1 22 Xenophon Socraticus moritur.
Philippi Macedonis regnum init.
2 23 Philippus pace cum Athen. composita Pæonas et Illyrios subigit. *Schottus.*
Sed Taylor hanc expeditionem ad annum primum Olymp. CVI. refert. potest uterque vera tradere. Nam Philippus sæpius illos populos armis infestabat.
3 24 Bellum sociale exarsit, gestum a Charete, Iphicrate, Timotheo, ducibus Athen. adversus Rhodios, Chios, Byzantinos et socios. Philippus Amphipolin, Potidæam, Pydnam capit, præsidii Athen. comiter deductis et domum remissis. Thessalorum tyrannos expellit.
4 25 Phocenses templum Delphicum expilant.
Alexander Phœreas ab uxore jugulatur.
Dio Dionysium juniorem Syracusis exturbat.
- CVI 1 26 Alexander M. nascitur.
2 27 Bellum sacrum, seu Phocicum, decennale exardescit.
Demosth. scripsit or. in Androtionem et Leptinem.
3 28 Or. de classibus *περὶ συμμαχιῶν.*
- Philippus Pagasas et Methonam cepit.
Leucon, rex Bospori, obit, succedit filius Spartacus.
4 29 Timocratea, pro Megalopolitanis, et *περὶ συντάξεως.*
Phil. Heræum castellum capit. Thessalis succurrit. Onomarchum, ducentum Phocensium, profligat.
Chares Hellespontum ingreditur, Sestum oppugnat.
Kersobleptes, Philippo infestus, universam fere Cherrhonesum, excepta Cardia, permittit Atheniensibus, hi colonos eo deducunt.
Mausolus, Cariæ dynasta, obit, post quem biennio regnat ejus uxor eadem atque soror Artemisia. tum Idrieus.
- CVII 1 30 Demosth. in Philippum concionari cœpit. Scripsit Aristocrateam.
Philippus, per Thermopylas in Phocidem irrumperetentans, ab Atheniensibus præventus excluditur et in Locros movet.
Athenienses coloniam Samum mittunt.
2 31 Or. pro Rhodiis.
3 32 Evagoras, rex Cyprî, una cum Phocione, Ath. imperatore, Salamina urbem obsidet.
4 33 Demosthenes tres Olynthiacas dixit, et Midianam scripsit.
Philippus Olynthum obsidet. Olynthii legatos Athenas mittunt, auxilia rogatum.
- CVIII 1 34 Philippus Olynthum capit et diruit, et in victoriæ congratulationem Olympia, Macedonica puta, celebrat, capit item Mckybernam et Toronam.
2 35 Demosth. habuit quintam Philippicam, a Dionysio male sextam appellatam, incipientem a verbis à μὲν ἡμεῖς. hodie pars dimidia est Philippicæ primæ. *Schottus. v. Dem. nostri p. 48. 16.*
Athenienses cum Phil. pacem faciunt.
Legatio Demosthenis et Æschinîs.
3 36 Oratio de pace, item Phi-

- lippica sexta. Philippus bello Phocensi finem imponit, et in collegium Amphictyonicum cooptatur.
- 4 37
- CIX 1 38 Septima Philippica dicta est, hodie secunda. Illyricum devastat Philippus, Thessalos sibi divincit.
- 2 39 Octava Philippica, seu de Halonneso, et in Æschinem de falsa legatione. Philippus Thracas subigit. Atheniensium expeditio in Acarnaniam.
- 3 40 Nona Philippica, seu de rebus Cherrhonesi, et decima, vulgo tertia. Philippus studet pacem turbare, belloque prior lacessere. Menander comicus, et Epicurus philosophus nati. Isocrates Panathenaicam recitavit.
- 4 41 Undecima Philippica, vulgo quarta. Philippus Perinthum obsidet, atque Selymbriam, ubi naves Athen. cepit, quas repetitum missa legatio frustra fuit.
- CX 1 42 Duodecima Philippica, vulgo ad Philippi epistolam. p. 152. Perinthum capit Philippus et Byzantium obsidet. verum Athen. intercedentibus solvit obsidionem, pacemque cum Urbe tertiam componit.
- 2 43 Philippus per Thermopylas ingressus, Elateam occupat. forsitan in exitu hujus anni. nam alii ad insequentem referunt.
- 3 44 Demosthenes Athenis mœnia reficit, et rogatu Ctesiphontis coronatur. Prælium ad Chæroneam. Oratio funebris. Actio pro corona cæpta, octavo demum anno post finita. Lysicles Athen. ad Chæroneam imper., accusante Lyeurgo, capitis damnatur. Philippus ea victoria moderate usus, amicitiam et societatem cum Athen. renovat, præsidioque Thebis imposito, Bœotis quoque pacem concessit.

INDICUM

OPERUM DEMOSTHENIS

FINIS.

TABELLA

INDICANS

CONSENSUM PAGINARUM

DEMOSTHENIS REISKIANI

CUM

PAGINIS ALIARUM EDITIONUM

ORATORIS NOBILIORUM,

PARASINÆ PUTA, ALDINÆ, UTRIVSQUE WOLFIANÆ,
TAM BASILIENSIS, QUAM FRANCOFURTANÆ,

ET

TAYLORANÆ, IN EDITIONE REISKIANA DESIDERATÆ.

TABELLA, etc.

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.
p. 9		1 1	1 a. 1	1 1
10		1 14	ib. b. 4	ib. c. 2
11		1 33	ib. c. 14	2 a. 10
12		2 11	2 b. 2	ib. d. 9
13		2 30	ib. c. 10	3 a. 10
14	6 17	3 3	3 a. 15	ib. d. 9
15	7 15	3 22	ib. c. 2	4 a. 9
16	8 13	3 41	4 a. 9	ib. d. 3
17	9 9	4 14	ib. b. 15	5 a. 9
18	10 1	4 34	5 a. 1	21 1
19	11 8	5 10	ib. b. 9	ib. c. 8
20	12 6	5 29	ib. c. 15	22 b. 3
1	13 6	6 3	6 b. 1	ib. c. 6
2	13 30	6 20	ib. c. 4	23 b. 3
3	14 ult.	6 38	7 a. 9	ib. d. 9
4	16 4	7 10	7 b. 15	24 a. 10
5	16 pen.	7 28	8 a. 1	ib. d. 7
6	17 25	8 1	ib. b. 9	25 a. 8
7	18 12	8 20	ib. c. 14	ib. d. 5
8	19 1	9 1	9 a. 15	35 1
9	20 4	9 11	ib. c. 1	ib. b. 3
30	1 7	9 30	10 a. 8	ib. c. 5
1	2 6	10 7	ib. b. 15	36 b. 8
2	3 2	10 27	11 a. 2	ib. e. 5
3	3 28	10 ult.	11 b. 9	37 b. 7
4	4 12	11 18	11 c. 17	ib. e. 5
5	5 4	11 37	12 b. 2	38 b. 6
6	5 pen.	12 11	12 c. 9	ib. e. 5
7	6 24	12 30	13 a. 16	39 b. 7
8	7 18	13 3	13 c. 3	ib. e. 5
9			14 a. 10	
40	9 1	14 1	14 b. 11	47 1
1	30 15	14 18	14 c. 16	ib. pen.
2	1 10	14 37	15 b. 12	48 c. 6
3	2 3	15 12	15 c. 9	ib. f. 2
4	3 1	15 32	16 a. 13	49 c. 4
5	3 26	16 5	16 b. 19	ib. e. 10
6	4 12	16 24	17 a. 1	50 c. 1
7	4 31	16 42	17 b. 8	ib. e. 7
8	5 8	17 15	17 c. 14	51 b. 8
9	5 29	17 33	18 a. 18	ib. e. 4
50	6 12	18 6	18 c. 3	52 b. 7
1	6 31	18 24	19 a. 10	ib. e. 5
2	7 9	18 42	19 a. 14	53 b. 7
3	7 29	19 15	19 c. ult.	ib. e. 5
4	8 8	19 34	20 b. 8	54 b. 7
5	8 27	20 7	20 c. 14	ib. e. 6
7	9 1	1 1	1 b. ult.	59 1
8	40 4	1 18	2 a. 3	60 b. 6
9	40 29	1 37	2 b. 10	ib. c. 2
60	1 12	2 13	2 c. 16	61 b. 5
1	1 28	2 31	3 a. 3	ib. c. 3
2	2 22	3 4	3 c. 10	62 b. 7
3	3 5	3 23	4 a. 18	ib. e. 4
5	4 1	5 1	5 a. 18	64 1

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.
p. 66	44 7	25 7	25 b. 4	64 b. 2
7	4 27	5 26	5 c. 10	ib. b. 9
8	5 5	6 2	6 a. 15	65 a. 10
9	5 22	6 21	6 b. ult.	ib. d. 6
70	5 39	6 39	7 a. 4	66 a. 7
1	6 14	7 12	7 b. 9	ib. d. 2
2	6 32	7 32	7 c. 16	67 a. 4
3	7 7	8 4	8 b. 2	ib. d. 1
4	7 24	8 24	8 c. 8	68 a. 3
7	8 5	30 4	9 c. ult.	69 5
8	9 1	30 23	30 b. 5	ib. pen.
9	9 25	30 ant.	30 c. 11	70 c. 5
80	50 1	1 16	1 a. 16	ib. f. 3
1	50 21	1 37	1 c. 1	71 c. 2
2	50 pen.	2 10	2 a. 7	ib. c. 10
3	1 16	2 29	2 b. 13	72 c. 2
4	1 13	3 2	2 c. pen.	ib. f. 3
5	2 8	3 21	3 b. 4	73 c. 4
6	2 26	3 41	3 c. 8	ib. e. 10
7	3 2	4 14	4 a. 14	74 b. 9
90	4 1	6 1	5 b. ant.	76 1
1	4 22	6 16	5 c. pen.	ib. c. 7
2	5 9	6 35	6 b. 3	ib. pen.
3	5 30	7 8	6 c. 13	77 c. 7
4	6 9	7 26	7 a. 16	ib. pen.
5	6 36	7 pen.	7 c. 1	78 c. 6
6	7 18	8 17	8 a. 8	ib. antep.
7	8 7	8 36	8 b. 15	79 c. 4
8	8 31	9 8	9 a. 1	ib. f. 1
9	9 14	9 27	9 b. 7	80 c. 3
100	9 pen.	9 ult.	9 c. 15	ib. f. 1
1	60 24	40 19	40 a. ult.	81 c. 4
2	1 7	40 38	40 e. 9	ib. f. 2
3	1 28	1 11	1 a. 16	82 c. 5
4	2 10	1 31	1 b. ult.	ib. antep.
5	2 31	2 1	2 a. 6	83 c. 5
6	3 17	2 23	2 b. 12	ib. f. 2
7	3 pen.	2 12	2 c. ant.	84 c. 3
8	4 17	3 15	3 b. 5	ib. f. 3
9	4 21	3 33	3 c. 11	85 c. 5
110	5 1	4 9	4 a. ult.	86 1
1	5 22	4 25	4 b. ult.	ib. c. 8
2	6 9	5 1	5 a. 3	ib. f. 2
3	6 28	5 20	5 b. 6	87 b. 10
4	7 5	5 38	5 c. 12	ib. c. 4
5	7 22	6 11	6 a. 17	88 b. 5
6	7 39	6 30	6 b. ult.	ib. c. 1
7	8 16	7 2	7 a. 4	89 a. 9
8	8 36	7 21	7 b. 10	ib. d. 8
9	9 15	7 43	7 c. 15	90 a. 3
120	9 32	8 12	8 a. ult.	ib. d. 3
1	70 9	8 31	8 c. 5	91 a. 4
2	70 26	9 4	9 a. 11	ib. d. 1
3	70 ult.	9 22	9 b. 16	ib. ult.
4	1 17	9 41	50 a. 1	92 c. 7
5	1 31	50 13	50 b. 7	ib. pen.
6	2 10	50 32	50 c. 11	93 c. 4
7	2 25	1 4	1 a. 17	ib. f. 1
8	2 ult.	1 22	1 c. 5	94 b. 10
9	3 15	1 41	2 a. 6	ib. c. 7
130	3 31	2 11	2 b. 11	95 c. 3
1	4 1	5 1	3 a. 4	96 1
2	4 13	5 11	3 b. 1	ib. c. 4

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.
p. 133	76 10	53 38	53 c. 10	96 f. 2
4	6 39	4 11	4 a. 15	97 c. 3
5	7 24	4 30	4 c. 1	ib. e. 10
6	8 15	5 3	5 a. 6	98 b. 10
7	9 10	5 23	5 b. 12	ib. e. 7
8	80 1	5 41	5 c. 15	99 b. 7
9	80 26	6 13	6 a. ult.	ib. e. 4
140	1 14	6 31	6 c. 3	100 b. 2
1	1 pen.	7 5	7 a. 9	ib. d. 9
2	2 25	7 23	7 b. 13	101 a. 8
3	3 6	7 42	7 c. 18	ib. d. 4
4	3 32	8 15	8 b. 3	102 a. 3
5	4 12	8 33	8 c. 8	ib. c. 9
6	4 36	9 6	9 a. 13	103 a. 1
7	5 18	9 25	9 b. 18	ib. c. 7
8	5 40	9 44	60 a. 3	ib. pen.
9	6 22	60 16	60 b. 8	104 c. 4
150	6 ult.	60 35	60 c. 12	ib. e. 10
1	7 17	1 8	1 a. ant.	105 b. 10
2	8 1	2 1	4 c. 13	117 1
3	8 14	2 10	5 a. 6	ib. pen.
4	9 19	2 29	5 b. 12	118 c. 6
5	90 5	3 6	5 c. 17	ib. pen.
6	90 31	3 26	6 b. 2	119 c. 4
7	1 14	3 pen.	6 c. 10	ib. f. 2
8	1 pen.	4 18	7 a. 15	120 c. 3
9	2 5	4 35	61 c. 13	114 b. 3
160	3 2	5 10	2 a. 19	ib. d. 10
1	3 20	5 30	2 c. 5	115 b. 2
2	3 37	6 3	3 a. 11	ib. d. 10
3	4 13	6 21	3 b. 17	116 a. 9
4	4 30	6 40	4 a. 1	ib. d. 6
5	5 5	7 13	4 b. 5	117 a. 5
6	6 1	8 1	7	123 1
7	6 11	8 14	8 a. 6	ib. c. 4
8	7 14	8 33	8 b. 13	124 b. 7
9	8 1	9 12	8 c. pen.	ib. e. 4
170	8 28	9 31	9 b. 5	125 b. 2
1	9 16	70 2	9 c. 10	ib. d. 6
2	9 37	70 22	70 a. 17	126 a. 7
3	100 20	70 40	70 c. 2	ib. d. 4
4	1 5	1 12	1 a. 8	127 a. 6
5	1 27	1 30	1 b. 14	ib. d. 3
6	2 2	2 3	1 c. ant.	128 a. 3
8	3 1	3 1	2 c. 4	133 1
9	3 25	3 18	3 a. 7	ib. c. 9
180	4 22	3 39	3 b. 10	ib. ult.
1	5 12	4 13	3 c. 17	134 a. 6
2	6 6	4 32	4 b. 2	ib. f. 1
3	6 33	5 5	4 c. 4	135 c. 4
4	7 19	5 25	5 a. 12	ib. antep.
5	7 pen.	5 43	5 b. 18	136 c. 3
6	8 15	6 16	6 a. 3	ib. e. 11
7	9 1	6 35	6 b. 8	137 c. 3
8	9 27	7 2	6 c. 12	ib. e. 9
9	110 5	7 28	7 a. ant.	138 b. 9
190	1 1	9 1	8 a. 4	141 1
1	1 7	9 4	8 a. 9	ib. 6
2	2 12	9 23	8 b. 17	142 c. 2
3	2 pen.	9 pen.	9 a. 3	ib. e. 10
4	3 26	80 18	9 b. 8	144 c. 1
5	4 20	80 37	9 c. 14	ib. e. 8
6	5 17	1 9	80 a. ant.	146 b. 9

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor, vol. ii.
p. 197	115 ult.	81 27	80 c. 5	146 e. 5	
8	6 27	1 ult.	1 a. 9	147 b. 6	
9	7 11	2 18	1 b. 13	ib. e. 2	
200	7 pen.	2 37	1 c. ult.	148 b. 1	
1	8 19	3 10	2 b. 5	ib. d. 8	
2	9 1	4 1	2 c. 9	154 1	
3	9 25	4 17	3 a. 18	155 b. 5	
4	120 20	4 41	3 b. pen.	ib. e. 4	
5	1 6	5 14	4 a. 6	156 b. 6	
6	1 32	5 33	4 b. 13	ib. e. 5	
7	2 12	6 6	4 c. pen.	157 b. 8	
8	2 40	6 25	5 b. 6	ib. e. 5	
9	3 25	6 pen.	5 c. 11	158 b. 5	
210	4 17	7 17	6 a. 15	ib. e. 1	
1	5 1	8 1	6 c. 14	163 1	
2	5 9	8 6	6 c. ult.	ib. b. 3	
3	6 21	8 24	7 b. 4	ib. e. 1	
4	6 pen.	8 ult.	7 c. 9	164 b. 7	
5	7 25	9 19	8 a. 12	ib. e. 3	
6	8 3	9 38	8 b. ant.	165 b. 2	
7	8 20	90 12	9 a. 2	ib. d. 10	
8	8 38	90 31	9 b. 9	166 a. 10	
9	9 18	1 4	9 c. 11	ib. d. 6	
220	129 ult.	1 22	90 a. 16	167 a. 6	
5	31 1	3 1	313 a. 4	472 1	469 1
6	1 5	3 3	3 a. 7	ib. 4	3
7	2 20	3 22	3 b. 15	473 c. 5	470 14
8	3 18	3 pen.	3 c. ult.	ib. f. 3	1 17
9	4 15	4 18	4 b. 6	474 c. 4	2 pen.
230	5 12	4 38	4 c. 12	ib. f. 3	4 2
1	6 2	5 11	5 a. 19	475 c. 5	5 5
2	6 29	5 33	5 c. 3	ib. f. 3	6 8
3	7 14	6 3	6 a. 8	476 c. 1	7 10
4	7 39	6 21	6 b. 15	ib. e. 10	8 12
5	8 22	6 42	6 c. ult.	477 b. 10	9 13
6	9 9	7 14	7 b. 4	ib. e. 7	480 15
7	9 36	7 33	7 c. 8	478 b. 6	1 15
8	140 17	8 6	8 a. 11	ib. e. 3	2 15
9	140 38	8 25	8 b. 15	479 b. 5	3 17
240	1 21	9 4	9 a. 3	ib. e. 7	4 pen.
1	2 3	9 23	9 b. 9	480 b. 7	6 1
2	2 31	9 ant.	9 c. 16	ib. e. 7	7 5
3	3 16	100 17	320 a. pen.	481 b. 7	8 7
4	4 4	100 36	320 c. 7	ib. e. 4	9 10
5	4 31	1 12	1 a. 11	482 b. 6	490 13
6	5 21	1 32	1 b. ant.	ib. e. 6	1 14
7	5 pen.	2 4	2 b. 3	483 b. 8	2 15
8	6 28	2 23	2 b. 8	ib. e. 7	3 16
9	7 14	2 42	2 c. 14	484 b. 5	4 18
250	7 39	3 16	3 a. 18	ib. e. 2	6 1
1	8 23	3 35	3 c. 2	485 b. 4	7 4
2	9 4	4 16	4 a. 6	ib. e. 2	8 10
3	9 30	4 34	4 b. 10	486 b. 1	9 12
4	150 15	5 9	4 c. 15	ib. d. 6	500 15
5	150 pen.	5 28	5 a. pen.	487 a. 10	1 18
6	1 24	6 2	5 c. 5	ib. d. 7	2 ult.
7	2 1	6 21	6 a. 8	488 a. 8	4 5
8	2 28	6 39	6 b. 14	ib. d. 6	5 7
9	3 17	7 14	6 c. ant.	489 a. 6	6 10
260	4 6	7 33	7 b. 4	ib. d. 4	7 12
1	4 31	8 6	7 c. 7	490 a. 4	8 15
2	5 2	8 24	8 a. 12	ib. e. 10	9 14
3	5 37	8 pen.	8 b. 17	491 a. 2	510 17

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileen.	Fraunkf.	Taylor. vol. ii.
p. 264	156 23	109 17	329 a. 1	491 c. 10.	511 ult.
5	7 8	9 36	9 b. 6	492 a. 1	3 2
6	7 31	110 7	9 c. 10	ib. c. 9	4 5
7	8 12	110 26	330 a. 15	493 a. 1	5 9
8	8 37	1 3	330 b. pen.	ib. c. 10	6 11
9	9 20	1 22	1 a. 6	494 a. 1	7 14
270	160 19	1 42	1 b. 14	ib. c. 10	8 16
1	1 12	2 13	1 c. 17	495 a. 2	9 18
2	2 8	2 32	2 b. 3	ib. d. 1	520 ult.
3	2 34	3 6	2 c. 7	496 a. 3	2 2
4	3 20	3 24	3 a. 12	ib. d. 1	3 3
5	3 38	3 pen.	3 b. pen.	497 a. 1	4 5
6	4 21	4 18	4 a. 2	ib. d. 1	5 8
7	4 ant.	4 37	4 b. 9	498 a. 1	6 11
8	5 25	5 10	4 c. 15	ib. c. 10	7 14
9	5 pen.	5 27	5 a. 18	499 a. 2	8 14
280	6 19	6 1	5 c. 8	ib. c. 8	9 16
1	6 36	6 19	6 a. 6	ib. ult.	530 ult.
2	7 18	6 38	6 b. 10	500 c. 7	2 3
3	7 39	7 15	6 c. 16	ib. pen.	3 8
4	8 21	7 34	7 b. 2	501 c. 7	4 13
5	8 38	8 14	7 c. 10	ib. ult.	5 18
6	9 19	8 33	8 a. 15	502 c. 7	6 ult.
7	9 36	9 5	8 c. 12	ib. ult.	8 1
8	170 20	9 24	9 a. 4	503 c. 6	9 5
9	170 37	9 ant.	9 b. 8	ib. pen.	540 5
290	1 18	120 18	9 c. 13	504 c. 4	1 12
1	1 35	120 37	340 a. 17	ib. e. 12	2 pen.
2	2 17	1 9	340 c. 3	505 c. 4	4 3
3	2 35	1 18	1 a. 9	ib. f. 1	5 6
4	3 19	2 1	1 b. 16	506 c. 4	6 8
5	3 39	2 21	2 a. 2	ib. pen.	7 12
6	4 20	2 41	2 b. 9	507 c. 6	8 16
7	4 39	3 13	2 c. 13	ib. f. 3	9 pen.
8	5 21	3 33	3 a. pen.	508 c. 3	551 1
9	5 39	4 7	3 c. 3	ib. f. 2	2 3
300	6 24	4 26	4 a. 10	509 c. 4	3 5
1	6 ult.	5 2	4 b. ant.	ib. e. 12	4 8
2	7 25	5 21	5 a. 3	510 c. 4	5 10
3	7 ult.	5 39	5 b. 8	ib. f. 2	6 10
4	8 25	6 12	5 c. 14	511 c. 4	7 13
5	8 ult.	6 31	6 b. 1	ib. f. 3	8 15
6	9 24	7 4	6 c. 7	512 c. 3	9 18
7	9 ult.	7 23	7 a. 14	ib. f. 2	561 2
8	180 25	7 42	7 b. pen.	513 c. 4	2 6
9	180 ult.	8 14	8 a. 4	ib. e. 9	3 7
310	1 23	8 31	8 b. 9	514 b. 9	4 9
1	1 pen.	9 4	8 c. 19	ib. e. 9	5 13
2	2 23	9 22	9 b. 2	515 b. 10	6 17
3	2 pen.	9 41	9 c. 8	ib. e. 9	7 ult.
4	3 25	150 14	350 a. 15	516 b. 5	9 5
5	4 4	130 32	350 b. ult.	ib. e. 4	570 9
6	4 28	1 6	1 a. 8	517 b. 3	1 15
7	5 4	1 24	1 b. 12	ib. d. 9	2 16
8	5 25	1 pen.	1 c. 18	518 a. 9	3 ult.
9	6 1	2 17	2 b. 4	ib. d. 7	5 4
320	6 22	2 45	2 c. 11	519 a. 8	6 9
1	6 39	3 7	3 a. 12	ib. d. 6	7 12
2	7 20	3 26	3 c. 4	520 a. 6	8 17
3	7 ult.	4 2	4 a. 11	ib. d. 5	580 4
4	8 23	4 20	4 b. 13	521 a. 4	1 7
5	8 40	4 34	4 c. pen.	ib. d. 1	2 10
6	9 22	5 12	5 b. 6	522 a. 3	3 14

Keisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 327	189 40	135 31	355 c. 13	522 d. 1	584 pen.
8	190 21	6 7	6 b. 2	523 a. 2	6 5
9	190 38	6 25	6 c. 9	ib. d. 1	7 9
330	1 20	6 ant.	7 a. 15	524 a. 1	8 14
1	1 37	7 16	7 b. ult.	ib. d. 1	9 ult.
2	2 19	7 36	8 a. 7	525 a. 2	591 5
341	191	143 1	200 b. 4	294 1	115 1
2	6 1	3 16	200 c. 9	ib. c. 7	6 6
3	7 13	3 33	1 a. 14	ib. ult.	7 9
4	8 16	4 12	1 b. ant.	295 c. 7	8 13
5	9 25	4 31	2 a. 4	ib. pen.	9 16
6	200 14	5 4	2 b. 10	296 c. 4	120 18
7	1 1	5 23	2 c. 13	ib. e. 12	1 pen.
8	1 29	5 41	3 a. ult.	297 e. 3	3 1
9	2 20	6 13	3 c. 4	ib. f. 1	4 3
350	3 5	6 29	4 a. 7	298 b. 8	5 3
1	4 13	7 1	4 b. 11	ib. c. 4	6 3
2	4 36	7 19	4 c. 15	299 a. 10	7 4
3	5 19	7 37	5 a. ant.	ib. d. 7	8 5
4	6 5	8 8	5 c. 4	300 a. 7	9 6
5	6 34	8 26	6 a. 8	ib. d. 4	130 7
6	7 23	8 ant.	6 b. 14	301 a. 6	1 9
7	8 23	9 16	6 c. ant.	ib. d. 5	2 10
8	9 13	9 34	7 a. 2	302 a. 5	3 11
9	9 pen.	150 6	7 c. 5	ib. d. 2	4 13
360	210 26	150 23	8 a. 9	ib. ult.	5 13
1	1 20	150 41	8 b. 14	303 c. 5	6 14
2	2 14	1 12	8 c. 19	ib. f. 2	7 15
3	3 23	1 31	9 b. 4	304 c. 6	8 17
4	4 1	2 4	9 c. 8	ib. f. 4	9 pen.
5	5 7	2 22	210 a. 13	305 c. 3	140 ult.
6	6 5	2 41	210 b. 19	ib. f. 2	2 3
7	7 2	3 13	1 a. 3	306 b. 10	3 4
8	7 30	3 32	1 b. 9	ib. e. 8	4 5
9	8 20	4 7	1 c. 13	307 b. 10	5 7
370	9 9	4 25	2 a. 18	ib. e. 7	6 8
1	9 38	4 ant.	2 c. 4	308 b. 8	7 11
2	220 22	5 15	3 a. 8	ib. e. 5	8 12
3	1 2	5 34	3 b. 14	309 c. 5	9 14
4	2 ult.	6 6	3 c. ant.	ib. e. 2	150 15
5	3 27	6 25	4 b. 3	310 b. 6	1 17
6	4 5	6 ant.	4 c. 7	ib. e. 3	2 pen.
7	5 9	7 15	5 a. 13	311 b. 3	3 ult.
8	5 38	7 33	5 b. ant.	ib. e. 1	5 2
9	6 22	8 6	6 a. 3	312 b. 1	6 4
380	7 17	8 25	6 b. 8	ib. d. 8	7 5
1	8 3	8 ant.	6 c. 15	313 a. 8	8 8
2	8 31	9 16	7 a. ant.	ib. d. 6	9 7
3	9 17	9 35	7 c. 5	314 a. 5	160 8
4	230 17	160 7	8 a. 7	ib. d. 2	1 10
5	230 35	160 27	8 b. 14	315 a. 3	2 13
6	1 17	160 ult.	8 c. ant.	ib. c. 9	3 14
7	1 39	1 19	9 b. 2	316 a. 1	4 14
8	3 2	1 36	9 c. 4	ib. c. 5	5 15
9	3 28	2 9	220 a. 8	ib. f. 1	6 16
390	4 9	2 29	220 b. 12	317 c. 1	7 17
1	5 5	3 4	220 c. 16	ib. e. 10	8 ult.
2	5 33	3 22	1 b. 2	318 b. 8	170 1
3	6 12	3 40	1 c. 1	ib. d. 10	170 ult.
4	6 40	4 14	2 a. 7	319 a. 10	2 2
5	7 26	4 34	2 b. 11	ib. d. 8	3 3
6	8 11	5 8	2 c. 18	320 a. 10	4 6
7	9 7	5 27	3 b. 2	ib. d. 8	5 8

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor, vol. ii.
p. 398	239 35	166 2	223 c. 10	321 b. 2	176 11
9	240 18	6 21	4 a. 15	ib. d. 10	7 14
400	1 5	6 41	4 c. 2	322 b. 4	8 pen.
1	1 33	7 15	5 a. 6	ib. d. 10	180 1
2	2 18	7 33	5 b. 13	323 b. 3	1 3
3	3 pen.	8 6	5 c. 18	ib. e. 1	2 5
4	4 26	8 24	6 b. 2	324 a. 9	3 6
5	5 15	8 ant.	6 c. 8	ib. d. 7	4 8
6	5 33	9 16	7 a. 13	325 a. 8	5 9
7	6 13	9 34	7 b. 19	ib. d. 5	6 12
8	6 ult.	170 8	8 a. 4	326 a. 9	7 13
9	7 20	170 19	8 b. 12	ib. d. 8	8 15
410	7 40	170 pen.	8 c. ant.	327 b. 1	9 pen.
1	8 22	1 18	9 b. 5	ib. e. 2	191 1
2	8 pen.	1 36	9 c. 14	328 b. 5	2 4
3	9 24	2 10	230 a. 17	ib. c. 1	3 5
4	250 2	2 28	230 c. 3	329 b. 2	4 6
5	250 pen.	2 ult.	1 a. 7	ib. d. 10	5 7
6	1 27	3 19	1 b. 15	330 b. 2	6 9
7	2 12	3 32	1 c. pen.	ib. d. 8	7 10
8	2 37	4 9	2 b. 8	331 b. 1	8 17
9	3 19	4 29	2 c. 13	ib. d. 10	9 pen.
420	4 6	5 6	3 a. ant.	332 b. 2	201 2
1	4 30	5 25	3 c. 3	ib. d. 9	2 4
2	5 7	5 ult.	4 a. 9	333 b. 3	3 7
3	5 36	6 29	4 b. pen.	ib. e. 2	4 14
4	6 23	7 6	5 a. 3	334 b. 6	5 16
5	6 ult.	7 25	5 b. 11	ib. e. 5	6 18
6	7 24	7 ant.	5 c. 19	335 b. 8	8 2
7	8 1	8 20	6 b. 5	ib. e. 9	9 4
8	8 21	8 39	6 c. 11	336 c. 1	210 6
9	8 40	9 12	7 a. 15	ib. e. 9	1 8
430	9 20	9 31	7 c. 1	337 d. 10	2 11
1	9 39	180 4	8 a. 5	ib. e. 6	3 13
2	260 24	180 23	8 b. 11	338 b. 6	4 16
3	1 2	180 41	8 c. 17	ib. e. 2	5 18
4	1 31	1 14	9 b. 2	339 d. 7	6 pen.
5	2 16	1 33	9 c. 8	ib. e. 5	8 1
6	2 pen.	2 7	240 a. 14	340 b. 7	9 4
7	3 23	2 26	240 b. ult.	ib. e. 4	220 6
8	3 40	2 ant.	1 a. 4	341 b. 6	1 7
9	4 pen.	3 17	1 b. 9	ib. e. 5	2 9
440	5 27	3 37	1 c. 16	342 b. 5	3 12
1	6 8	4 9	2 a. ult.	ib. e. 2	4 14
2	6 35	4 28	2 c. 6	343 b. 2	5 16
3	7 16	4 ult.	3 a. 10	ib. d. 9	6 18
4	7 36	5 19	3 b. 14	344 a. 8	7 ult.
5	8 12	5 37	3 c. ant.	ib. d. 6	9 2
6	8 35	6 9	4 b. 2	345 a. 4	250 3
7	9 18	6 28	4 c. 7	ib. d. 2	231 5
8	270 4	7 1	5 a. 12	ib. ult.	232 8
9	270 24	7 19	5 b. 17	346 c. 7	233 9
450	1 5	7 39	6 a. 3	ib. pen.	234 13
1	1 25	8 12	6 b. 11	341 c. 6	235 17
7	3 1	191 1	372 a. 10	541 b. 1	7 1 vol. iii.
8	4 18	1 17	2 b. 9	ib. c. 7	8 7
9	5 20	1 35	2 c. 11	542 a. 3	9 8
460	6 16	2 11	363 a. ant.	ib. d. 1	10 11
1	7 15	2 30	3 c. 1	543 a. 3	11 13
2	8 2	3 3	4 a. 8	ib. c. 9	12 15
3	9 14	3 21	4 b. 10	544 a. 1	13 17
4	280 7	3 39	4 c. 13	ib. c. 7	14 18
5	1 5	4 11	5 a. ant.	ib. ult.	15 ult.

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor.vol.iii.
p. 466	282 4	194 28	365 b. ult.	545 c. 5	17 2
7	3 15	5 2	6 a. 6	ib. ult.	18 5
8	4 30	5 20	6 b. 8	546 c. 9	19 7
9	4 30	5 38	6 c. 8	547 a. 1	20 8
470	6 5	6 10	7 a. 17	ib. c. 7	1 11
1	6 ant.	6 27	7 b. ult.	ib. f. 2	2 12
2	7 26	7 1	8 a. 3	548 c. 5	3 14
3	8 19	7 19	8 b. 7	ib. f. 1	4 15
4	9 8	7 37	8 c. 12	549 c. 3	5 17
5	290 1	8 11	9 a. 16	ib. e. 10	6 pen.
6	290 27	8 30	9 c. 3	550 c. 3	8 2
7	1 5	9 3	370 a. 8	ib. f. 2	9 4
8	2 3	9 22	370 b. 15	551 c. 5	30 6
9	2 36	9 41	370 c. ult.	ib. e. 12	1 7
480	3 25	200 13	1 b. 5	552 c. 1	2 9
1	4 19	200 30	1 c. 12	ib. e. 8	3 10
2	4 39	1 2	2 a. 16	553 b. 7	4 11
3	5 21	1 20	2 b. pen.	ib. e. 5	5 12
4	5 ult.	1 38	3 a. 4	554 b. 5	6 13
5	6 ant.	2 11	3 b. 9	ib. e. 2	7 14
6	7 19	2 28	3 c. 14	555 b. 1	8 13
7	8 7	2 ult.	4 a. ant.	ib. d. 7	9 12
8	9 1	3 18	4 c. 3	556 a. 8	40 15
9	9 30	3 37	5 a. 8	ib. d. 8	1 pen.
490	300 22	4 10	5 b. 16	557 a. 8	3 1
1	1 20	4 31	6 a. 2	ib. d. 10	4 4
2	2 12	5 4	6 b. 10	558 b. 2	5 7
3	3 6	5 23	6 c. 15	ib. d. 8	6 9
4	3 pen.	5 42	7 a. ult.	559 b. 2	7 11
5	4 28	6 16	7 c. 4	ib. e. 2	8 13
6	5 22	6 34	8 a. 10	560 b. 4	9 14
7	6 8	7 7	8 b. 14	ib. c. 1	50 15
8	7 4	7 25	8 c. 18	561 b. 2	1 16
9	7 33	7 43	9 b. 1	ib. d. 10	2 17
500	8 26	8 15	9 c. 4	562 a. 10	3 18
1	9 21	8 34	380 a. 10	ib. d. 8	4 18
2	310 11	9 6	380 b. 16	563 a. 8	5 pen.
3	310 ult.	9 27	380 c. pen.	ib. d. 5	6 ult.
4	1 28	9 pen.	1 b. 7	564 a. 6	8 1
5	2 13	210 17	1 c. 12	ib. d. 2	9 4
6	2 pen.	10 36	2 a. 17	565 a. 2	60 5
7	4 4	1 9	2 c. 3	ib. d. 2	1 7
8	4 27	1 27	3 a. 10	566 a. 6	2 8
514	7 1	5 1	5 b. 1	603 1	87 1
5	8 1	5 10	5 b. 15	ib. h. 7	87 10
6	9 9	5 28	5 c. ult.	ib. b. ult.	8 pen.
7	320 12	6 6	6 b. 7	604 c. 8	90 1
8	1 10	6 23	6 c. 10	ib. pen.	1 2
9	2 2	6 39	7 a. 15	605 c. 7	2 3
520	3 24	7 15	7 b. ult.	ib. pen.	3 5
1	4 2	7 35	8 a. 7	606 c. 4	4 7
2	4 40	8 7	8 b. 13	ib. f. 3	5 7
3	5 25	8 26	8 c. pen.	607 c. 7	6 10
4	6 15	8 ult.	9 b. 7	608 a. 1	7 13
5	7 16	9 20	9 c. 16	ib. c. 9	8 15
6	8 17	9 40	390 b. 3	609 a. 3	9 18
7	8 ult.	220 13	390 c. 9	ib. d. 2	101 1
8	9 28	220 31	1 a. 15	610 a. 5	2 2
9	330 17	1 4	1 b. ult.	ib. d. 2	3 4
530	1 12	1 22	2 a. 6	611 a. 3	4 8
1	2 9	1 42	2 b. 14	ib. d. 1	5 9
2	2 33	2 13	2 c. ant.	612 a. 2	6 16
3	3 14	2 31	3 b. 3	ib. c. 9	7 17

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor.vol.iii.
p. 534	334	223	393 c.	612 ult.	108 18
5	5 6	3 22	4 a. 13	613 c. 7	9 ult.
6	5 35	3 41	4 b. pen.	ib. f. 4	111 2
7	6 26	4 15	5 a. 6	614 c. 6	2 5
8	7 25	3 34	5 b. 14	ib. ult.	3 7
9	8 21	5 7	5 c. pen.	615 c. 7	4 9
540	9 15	5 25	6 b. 5	ib. pen.	5 11
1	341 1	5 ant.	6 c. 11	616 c. 7	6 13
2	2 2	6 14	7 a. 15	ib. f. 2	7 13
3	3 11	6 32	7 b. ult.	617 c. 2	8 14
4	4 7	7 4	8 a. 5	ib. e. 9	9 15
5	4 35	7 22	8 b. 10	618 c. 3	120 18
6	5 18	7 40	8 c. 17	ib. e. 9	1 ult.
7	6 24	8 12	9 b. 3	619 e. 1	3 1
8	7 12	8 32	9 c. 8	ib. e. 10	4 3
9	8 pen.	9 2	400 a. 15	620 c. 1	5 4
550	9 27	9 19	400 b. ult.	ib. e. 8	6 6
1	350 26	9 35	1 a. 4	621 b. 10	7 8
2	1 19	230 9	1 b. 10	ib. e. 7	8 9
3	2 22	230 26	1 c. 15	622 b. 10	9 11
4	3 25	230 ant.	2 a. ult.	ib. e. 6	130 11
5	4 18	1 17	2 c. 6	623 c. 1	1 16
6	5 3	1 35	3 a. 12	ib. e. 8	2 18
7	6 1	2 8	3 b. 18	624 c. 1	4 1
8	6 32	2 27	4 a. 2	ib. e. 8	5 2
9	7 25	2 ult.	4 b. 8	625 c. 2	6 4
560	8 18	3 19	4 c. 13	ib. e. 9	7 6
1	9 13	3 37	5 a. 17	626 b. 7	8 7
2	360 14	4 9	5 c. 3	ib. e. 4	9 8
3	1 5	4 28	6 a. 6	627 b. 5	140 9
4	2 3	5 1	6 b. 14	ib. e. 2	1 11
5	2 30	5 19	6 c. ant.	628 b. 4	2 12
6	3 27	5 38	7 b. 5	ib. e. 3	3 14
7	4 19	6 11	7 c. 13	629 b. 4	4 15
8	5 17	6 29	8 a. 17	ib. e. 1	5 16
9	6 11	7 1	8 c. 1	630 a. 9	6 17
570	6 40	7 20	9 a. 6	ib. d. 6	7 ult.
1	7 26	7 38	9 b. 12	631 a. 5	9 1
2	8 22	8 12	9 c. 18	ib. d. 3	150 1
3	9 19	8 31	410 b. 3	632 a. 3	1 3
4	370 16	9 4	410 c. 10	ib. d. 1	2 6
5	1 6	9 24	1 a. 15	633 a. 2	3 7
6	1 33	9 42	1 b. ult.	ib. c. 8	4 8
7	2 23	240 15	2 a. 8	634 a. 1	5 11
8	3 20	240 34	2 b. 14	ib. c. 8	6 13
9	4 13	1 7	2 c. ant.	ib. pen.	7 14
580	5 15	1 25	3 b. 3	635 c. 4	8 16
1	6 13	1 43	3 c. 7	ib. f. 1	9 17
2	7 18	2 16	4 a. 14	636 c. 2	160 pen.
3	7 39	2 34	4 b. pen.	ib. e. 9	2 1
4	8 22	3 6	5 a. 5	637 b. 8	3 2
5	8 40	3 24	5 b. 13	ib. e. 6	4 3
6	9 22	3 ant.	5 c. pen.	638 d. 10	5 4
593	381 1	8 1	8 b. 9	699 1	211 1
4	2 8	8 17	8 c. 14	ib. c. 9	2 6
5	3 3	8 35	9 a. 17	ib. pen.	3 7
6	5 3	9 10	9 b. ant.	700 c. 7	4 9
7	5 ant.	9 30	420 a. 8	ib. pen.	5 11
8	6 26	250 2	420 b. 14	701 c. 5	6 13
9	7 13	250 22	420 c. pen.	ib. f. 2	7 16
600	7 pen.	250 41	1 b. 4	702 c. 4	8 18
1	8 27	1 15	1 c. 8	ib. e. 10	9 18
2	9 18	1 32	2 a. 14	703 b. 10	221 1

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor.vol.iii.
p. 603	390 18	252 6	422 b. ult.	703 e. 8	292 3
4	1 16	2 25	3 a. 5	704 e. 1	3 5
5	2 24	2 pen.	3 b. 11	ib. e. 9	4 8
6	2 ult.	3 13	3 c. 18	705 b. 8	5 9
7	3 28	3 37	4 b. 1	ib. e. 4	6 12
8	4 13	4 10	4 c. 7	706 b. 6	7 13
9	5 14	4 28	5 a. 11	ib. e. 2	8 15
610	6 10	5 1	5 b. 17	707 b. 2	9 16
1	6 37	5 19	5 e. ult.	ib. d. 9	230 17
2	7 21	5 33	6 b. 6	708 a. 9	1 pen.
3	7 pen.	6 11	6 c. 11	ib. d. 5	2 ult.
4	8 27	6 30	7 a. 15	709 a. 5	4 2
5	9 11	7 3	7 b. ult.	ib. d. 2	5 5
6	9 32	7 21	8 a. 4	710 a. 3	6 6
7	400 11	7 41	8 b. 9	ib. d. 2	7 10
8	400 29	8 15	8 c. 14	711 a. 1	8 11
621	1 1	261 1	9 b. 4	725 1	257 1
2	2 ult.	1 11	9 b. pen.	726 a. 5	257 ult.
3	3 28	1 30	430 b. 7	ib. d. 3	9 2
4	4 15	2 8	430 b. 14	727 a. 6	260 6
5	4 34	2 26	430 c. ant.	ib. d. 3	1 7
6	5 15	2 pen.	1 b. 2	728 a. 2	2 7
7	5 pen.	3 16	1 c. 7	ib. e. 8	3 9
8	6 24	3 34	2 a. 10	ib. pen.	4 10
9	6 ult.	4 7	2 b. 14	729 c. 5	5 13
630	7 27	4 27	2 c. pen.	ib. f. 2	6 16
1	7 38	4 pen.	3 b. 3	730 c. 2	7 18
2	8 16	5 18	3 c. 10	ib. e. 10	8 ult.
3	8 34	5 36	4 a. 15	731 b. 10	270 3
4	9 12	6 9	4 b. ant.	ib. e. 7	1 5
5	9 32	6 26	5 a. 3	732 b. 6	2 5
6	410 13	6 pen.	5 b. 12	ib. e. 5	3 8
7	410 33	7 16	5 c. ant.	733 b. 9	4 9
8	1 14	7 34	6 b. 3	ib. e. 8	5 13
9	1 33	8 8	6 c. 11	734 b. 10	6 16
640	2 24	8 30	7 a. ant.	ib. e. 10	7 pen.
1	2 34	9 1	7 c. 2	735 c. 2	9 1
2	3 15	9 20	8 a. 9	ib. f. 2	280 4
3	3 34	9 38	8 b. 16	736 c. 1	1 6
4	4 10	270 10	8 c. pen.	ib. e. 5	2 6
5	4 28	270 29	9 b. 5	737 b. 9	3 8
6	5 5	1 2	9 c. 12	ib. e. 8	4 11
7	5 13	1 20	440 a. 17	738 b. 10	5 13
8	5 40	1 38	440 c. 1	ib. e. 7	6 14
9	6 19	2 10	1 a. 5	739 b. 7	7 17
650	6 36	2 28	1 b. 11	ib. e. 4	8 17
1	7 19	3 ult.	1 c. 15	740 b. 5	9 17
2	8 12	3 18	2 a. ult.	ib. e. 1	290 ult.
3	8 33	3 36	2 c. 4	741 b. 2	2 3
4	9 19	4 7	3 a. 10	ib. d. 9	3 5
5	9 36	4 25	3 b. 16	742 a. 10	4 6
6	420 17	4 42	3 c. pen.	ib. d. 8	5 8
7	420 35	5 14	4 b. 6	743 a. 6	6 10
8	1 16	5 34	4 c. 9	ib. d. 3	7 12
9	1 35	6 6	5 a. 16	744 a. 4	8 13
660	2 19	6 24	5 c. 1	ib. d. 1	9 16
1	2 38	6 ant.	6 a. 9	745 a. 4	300 pen.
2	3 16	7 18	6 b. 16	ib. d. 4	2 3
3	3 34	7 35	7 a. 1	746 a. 5	3 6
4	4 15	8 9	7 b. 7	ib. d. 4	4 8
5	4 33	8 28	7 c. 14	747 a. 4	5 10
6	5 15	9 1	8 a. pen.	ib. d. 2	6 12
7	5 33	9 20	8 c. 5	748 a. 5	7 16

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor, vol. iii.
p. 668	426 14	279 39	449 a. 12	748 d. 3	308 pen.
9	6 ult.	280 12	9 b. ant.	749 a. 5	310 1
670	7 24	280 31	450 a. 4	ib. d. 5	1 4
1	7 ult.	1 4	450 b. 10	750 a. 5	2 6
2	8 22	1 24	450 c. 16	ib. d. 3	3 9
3	8 40	1 43	1 a. ult.	751 a. 5	4 12
4	9 17	2 15	1 c. 8	ib. d. 4	5 16
5	9 35	2 31	2 a. 11	752 a. 4	6 14
6	430 11	3 4	2 b. 17	ib. d. 1	7 14
7	430 29	3 22	2 c. ult.	ib. ult.	8 16
8	1 5	3 41	3 b. 7	753 c. 9	9 18
9	1 23	4 14	3 c. 11	ib. ult.	320 18
680	1 pen.	4 34	4 a. 16	754 c. 7	1 pen.
1	2 24	5 5	5 c. 1	ib. f. 3	2 pen.
2	2 ult.	5 23	5 a. 6	755 c. 2	4 2
3	3 19	5 41	5 b. 11	ib. e. 7	5 3
4	3 38	6 13	5 c. 16	756 b. 9	6 6
5	4 19	6 31	6 a. 19	ib. e. 4	7 6
6	5 8	7 3	6 c. 5	757 b. 6	8 9
7	5 35	7 23	7 a. 9	ib. e. 5	9 11
8	6 18	7 43	7 b. 16	758 b. 5	330 12
9	6 34	8 16	8 a. 1	ib. e. 2	1 14
690	7 13	8 36	8 b. 8	759 b. 5	2 16
1	7 31	9 9	8 c. 15	ib. e. 3	3 18
2	8 11	9 27	9 a. ult.	760 b. 5	5 1
700	440 1	293 1	461 c. 16	773 1	365 1
1	1 20	3 16	2 a. 19	ib. f. 3	6 7
2	2 17	3 33	2 c. 1	774 c. 6	7 8
3	3 11	4 8	3 a. 8	ib. e. 12	8 10
4	4 3	4 25	3 b. 12	775 c. 1	9 11
5	4 27	4 42	3 c. 17	ib. e. 7	370 12
6	5 3	5 15	4 a. ult.	776 b. 6	1 14
7	5 30	5 34	4 c. 5	ib. e. 4	3 1
8	6 19	6 7	5 a. 3	777 h. 4	4 6
9	7 5	6 25	5 b. 14	ib. e. 4	5 8
710	7 34	6 ant.	5 c. ant.	778 b. 2	6 11
1	8 15	7 17	6 b. 4	ib. e. 1	7 15
2	8 37	7 36	6 c. 9	779 b. 1	8 17
3	9 19	8 7	7 a. ult.	ib. d. 9	9 ult.
4	450 3	8 25	7 b. 19	780 a. 8	331 4
5	450 30	8 ant.	8 a. 1	ib. d. 7	2 5
6	1 8	9 16	8 b. 5	781 a. 5	3 8
7	1 34	9 34	8 c. 9	ib. d. 3	4 11
8	2 18	300 7	9 a. 14	782 a. 3	5 13
9	2 38	300 24	9 b. pen.	ib. c. 10	6 14
720	3 21	300 43	470 a. 1	783 a. 1	7 16
1	4 7	1 16	470 b. 7	ib. c. 10	8 ult.
2	4 35	1 34	470 c. 11	ib. ult.	390 2
3	5 pen.	2 7	1 a. 17	784 c. 8	1 5
4	6 21	2 25	1 b. ult.	ib. f. 3	2 6
5	6 40	2 pen.	2 a. 5	785 c. 6	3 10
6	7 25	3 18	2 b. 11	ib. pen.	4 13
7	8 10	3 36	2 c. 17	786 c. 4	5 17
8	8 33	4 10	3 a. ult.	ib. f. 2	6 ult.
9	9 12	4 29	3 c. 5	787 c. 6	8 4
730	9 33	5 2	4 a. 11	ib. antep.	9 8
1	460 14	5 20	4 b. 17	788 c. 4	400 11
2	460 34	5 39	5 a. 1	ib. f. 1	1 14
3	1 13	6 10	5 b. 7	789 c. 3	2 18
4	2 1	6 28	5 c. 12	ib. f. 3	4 2
5	2 32	7 2	6 b. 1	790 c. 6	5 7
6	3 18	7 19	6 c. 5	ib. antep.	6 8
7	4 14	7 37	7 a. 10	791 c. 6	7 12

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor.vol.iii.
p. 738	464 38	308 9	477 b. 15	791 f. 3	408 15
9	5 20	8 27	8 a. 1	792 c. 4	9 17
740	6 8	8 pen.	8 b. 7	ib. f. 4	410 pen.
1	6 36	9 17	8 c. 12	793 c. 4	2 2
2	7 22	9 34	9 a. pen.	ib. f. 1	3 4
3	7 ult.	310 6	9 c. 3	794 c. 2	4 6
4	8 26	310 24	480 a. 10	ib. e. 10	5 8
5	9 3	310 43	480 b. 17	795 c. 4	6 12
6	9 30	1 15	1 a. 1	ib. f. 5	7 14
7	470 17	1 33	1 b. 8	796 c. 3	8 pen.
8	1 3	2 5	1 c. 14	ib. e. 10	420 5
9	1 30	2 23	2 a. ult.	797 b. 10	1 8
750	2 9	2 41	2 c. 4	ib. e. 8	2 10
1	2 31	3 11	3 a. 7	798 b. 6	3 10
2	3 7	3 29	3 b. 13	ib. e. 3	4 13
3	3 25	3 ult.	3 c. ant.	799 b. 6	5 15
4	3 ult.	4 18	4 b. 4	ib. e. 4	6 17
5	4 23	4 36	4 c. 8	800 b. 4	7 ult.
6	4 pen.	5 7	5 a. 14	ib. e. 1	9 2
7	5 19	5 25	5 b. pen.	801 b. 1	430 6
8	5 36	5 42	6 a. 3	ib. d. 9	1 8
9	6 20	6 14	6 b. 11	802 b. 1	2 11
760	7 14	6 31	6 c. 15	ib. d. 8	3 12
1	7 38	7 2	6 b. pen.	803 a. 8	4 14
2	8 21	7 21	7 c. 7	ib. d. 6	5 16
3	9 10	7 40	8 a. 13	804 a. 10	6 ult.
4	9 ult.	8 13	8 b. ant.	ib. d. 8	8 3
5	480 28	8 32	9 a. 5	805 b. 1	9 7
6	1 7	9 5	9 b. 11	ib. d. 10	440 11
7	1 31	319 25	9 c. 18	806 b. 1	1 15
770	2 1	T.ii. 1 1	491 a. 4	828 1	465 1
1	3 2	1 15	1 b. 4	829 a. 6	6 5
2	3 19	1 33	1 c. 10	ib. d. 2	7 7
3	3 37	2 12	2 a. 13	830 a. 2	3 9
4	4 13	2 31	2 b. 18	ib. c. 10	9 11
5	4 32	3 5	3 a. 2	ib. ult.	470 14
6	5 8	3. 24	3 b. 7	831 c. 8	1 15
7	5 28	3 42	3 c. 11	ib. pen.	2 17
8	6 1	4 14	4 a. 14	882 c. 5	3 18
9	6 19	4 33	4 c. 2	ib. f. 2	4 ult.
'80	6 38	5 6	5 a. 8	833 c. 3	6 3
1	7 14	5 25	5 b. 13	ib. f. 1	7 6
2	7 33	5 43	5 c. ant.	834 c. 4	8 9
3	8 9	6 15	6 b. 5	ib. f. 1	9 10
4	8 28	6 35	6 c. 11	835 c. 3	480 13
5	9 3	7 7	7 a. 15	ib. f. 1	1 15
6	9 22	7 26	7 c. 1	836 c. 1	2 18
7	9 39	7 43	8 a. 5	ib. e. 10	3 ult.
8	490 16	8 16	8 b. 11	837 c. 1	5 2
9	490 33	8 34	8 c. 15	ib. e. 7	6 3
'90	1 10	9 6	9 b. 1	838 b. 6	7 3
1	1 28	9 26	9 c. 6	ib. e. 1	8 5
2	2 4	9 pen.	500 a. 11	839 b. 3	9 8
3	2 22	10 17	1 b. 15	ib. d. 8	490 11
4	2 40	10 36	1 c. ult.	840 a. 10	1 13
5	3 15	1 9	1 b. 6	ib. d. 8	2 16
6	3 34	1 28	1 c. 12	841 a. 10	3 17
7	4 9	1 ult.	2 a. 16	ib. d. 8	4 18
8	4 26	2 19	2 c. 1	842 a. 6	5 pen.
9	5 2	2 37	3 a. 4	ib. d. 4	7 1
960	5 20	3 9	3 b. 9	844 1	8 2
1	5 ant.	4 4	3 c. 14	ib. e. 1	9 4
2	6 16	4 22	4 a. ant.	845 b. 3	500 14

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basilcens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 803	496 34	14 ant.	504 c. 2	845 d. 10	501 15
4	7 11	5 18	5 a. 8	846 b. 2	2 17
5	7 29	5 37	5 b. 12	ib. d. 10	3 ult.
6	8 5	6 9	5 e. 18	847 a. 10	5 3
7	8 23	6 29	6 b. 2	ib. d. 8	6 7
8	8 pen.	7 1	6 c. 5	888 a. 8	7 9
813	9 1	8 1	547 b. 15	895 1	
4	500 2	8 14	7 c. 13	ib. c. 4	
5	500 19	8 32	8 a. 16	ib. e. 10	
6	500 37	9 9	8 b. pen.	896 b. 9	
7	1 12	9 27	9 a. 2	ib. e. 4	
8	1 29	9 pen.	9 b. 7	897 b. 6	
9	2 7	20 17	9 c. 11	ib. e. 6	
320	2 25	20 35	550 a. 16	898 b. 5	
1	3 2	1 9	550 b. ult.	ib. e. 1	
2	3 20	1 27	1 a. 4	899 b. 1	
3	3 37	1 ult.	1 b. 9	ib. d. 8	
4	4 14	2 16	1 c. 12	900 a. 5	
5	4 30	2 35	2 a. 14	ib. c. 9	
6	5 5	3 7	2 b. 18	ib. pen.	
7	5 24	3 24	2 c. ult.	901 c. 4	
8	5 41	3 41	3 a. 24	ib. e. 10	
9	6 17	4 13	3 c. 6	902 b. 7	
830	6 34	4 31	4 a. 9	ib. e. 2	
1	7 22	5 3	4 b. 14	903 b. 2	
2	7 27	5 21	4 c. 17	ib. d. 6	
3	8 2	5 39	5 b. 1	904 a. 9	
4	8 21	6 12	5 c. 5	ib. d. 6	
5	8 40	6 30	6 a. 10	905 1	
6	9 4	7 4	6 b. ult.	ib. 5	
7	9 23	7 23	7 a. 5	906 a. 6	
8	510 12	7 ult.	7 b. 10	ib. d. 2	
9	510 32	8 19	7 c. 14	907 a. 3	
840	1 11	8 37	8 b. 3	ib. d. 2	
1	1 29	9 9	8 c. 8	908 a. 2	
2	2 5	9 26	9 a. 9	ib. c. 7	
3	2 23	9 ant.	9 b. 14	ib. f. 2	
4	3 1	30 9	560 a. 4	909 1	
5	3 14	30 23	560 b. 3	910 a. 6	
6	3 31	1 1	560 c. 7	ib. d. 3	
7	4 10	1 18	1 a. 10	901 a. 2	
8	4 28	1 37	1 b. 14	ib. c. 9	
9	5 4	2 9	1 c. pen.	ib. pen.	
850	5 22	2 27	2 b. 3	902 c. 6	
1	5 40	2 pen.	2 c. 8	ib. f. 2	
2	6 16	3 17	3 a. 11	903 c. 3	
3	6 35	3 36	3 b. 17	ib. ant.	
4	7 10	4 8	4 a. 1	904 c. 3	
5	7 28	4 26	4 b. 5	ib. c. 10	
6	8 3	4 ant.	4 c. 10	905 b. 9	
7	8 20	5 16	5 a. 14	ib. e. 8	
8	8 38	5 35	5 b. pen.	906 b. 8	
9	9 15	6 8	6 a. 4	ib. e. 7	
860	9 32	6 26	6 b. 9	907 b. 6	
1	520 10	6 pen.	6 c. 13	ib. e. 3	
2	520 28	7 16	7 a. 16	908 b. 3	
4	1 1	8 1	7 c. 18	909 1	
5	1 17	8 17	8 a. 19	ib. c. 5	
6	2 7	8 35	8 c. 3	920 b. 7	
7	2 27	9 12	9 a. 8	ib. e. 5	
8	3 3	9 31	9 b. 13	921 b. 7	
9	3 22	40 2	9 c. ant.	ib. e. 8	
870	3 40	40 21	570 b. 4	922 b. 5	

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 871	524 16	40 39	570 c. 8	922 c. 3
2	4 34	1 11	1 a. 13	923 b. 4
3	5 11	1 30	1 b. ant.	ib. e. 2
4	5 31	2 2	2 a. 3	924 b. 4
5	6 7	2 20	2 b. 7	ib. e. 3
6	6 1	3 1	2 c. 12	925 1
7	6 ult.	3 17	3 a. 14	ib. 25
8	7 18	3 33	3 b. ult.	926 c. 2
9	7 36	4 11	4 a. 3	ib. e. 7
880	8 12	4 29	4 b. 9	927 c. 1
2	9 1	5 1	5 a. 14	928 1
3	9 14	5 13	5 b. 24	ib. e. 5
4	9 32	5 33	5 c. 18	929 b. 9
5	530 13	6 9	6 b. 1	ib. e. 6
6	530 33	6 28	6 c. 6	930 b. 3
7	1 8	6 ult.	7 a. 9	ib. d. 10
8	1 27	7 28	7 b. 12	931 a. 9
9	2 4	7 37	7 c. ult.	ib. d. 7
890	2 21	8 9	8 b. 13	932 a. 7
2	3 1	9 1	9 b. 1	933 1
3	3 8	9 8	9 b. 9	ib. d. 6
4	3 ult.	9 26	9 c. 14	934 a. 8
5	4 18	50 1	580 a. 16	ib. d. 5
6	4 36	50 18	580 b. pen.	935 a. 3
7	5 13	50 36	1 a. 2	ib. d. 1
8	5 31	1 8	1 b. 7	936 a. 1
9	6 7	1 27	1 c. 13	ib. c. 9
900	6 25	1 pen.	2 a. 17	ib. ult.
1	7 1	2 17	2 b. ult.	937 c. 7
2	7 18	2 34	3 a. 7	ib. ult.
3	7 36	3 8	3 b. 10	938 c. 7
4	8 14	3 26	3 c. 15	ib. f. 3
7	9 1	4 1	5 a. 4	940 1
8	9 15	4 15	5 b. 3	ib. e. 5
9	540 4	4 34	5 c. 8	941 b. 9
910	540 22	5 13	6 a. 13	ib. e. 8
1	540 ult.	5 32	6 b. 21	942 b. 9
2	1 18	6 4	7 a. 1	ib. e. 8
3	1 37	6 23	7 b. 8	943 c. 1
4	2 14	6 ant.	7 c. 12	ib. e. 10
5	2 33	7 17	8 a. ant.	944 b. 8
6	3 8	7 33	8 b. ult.	ib. e. 4
7	3 26	8 7	9 a. 4	945 b. 4
8	4 2	8 25	9 b. 9	ib. e. 3
9	4 22	8 pen.	9 c. 14	946 b. 2
920	4 40	9 15	590 a. ant.	ib. d. 9
1	5 16	9 36	590 c. 1	947 a. 10
2	5 34	60 8	1 a. 5	ib. d. 8
3	6 1	1 1	1 c. 4	948 1
4	6 6	1 6	1 c. 11	ib. d. 6
5	7 2	1 25	2 a. 15	949 b. 1
6	7 19	1 ult.	2 b. ant.	ib. d. 9
7	7 37	2 18	3 a. 2	950 a. 7
8	8 13	2 37	3 b. 8	ib. d. 6
9	8 30	3 9	3 c. 11	951 a. 4
930	9 5	3 26	4 a. 15	ib. e. 10
1	9 23	3 pen.	4 b. ant.	ib. ult.
2	9 44	4 17	5 a. 5	952 c. 10
3	550 17	4 36	5 b. 11	ib. ult.
4	550 34	5 8	5 c. 15	953 c. 7
5	1 11	5 27	6 a. 18	ib. pen.
6	1 30	5 pen.	6 c. 4	954 c. 7
7	2 8	6 18	7 a. 8	ib. pen.

Reisk. p. 938	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
	552 26	66 37	597 b. 13	955 c. 7
9	3 2	7 9	7 c. 15	ib. ant.
940	5 19	7 27	8 b. 1	956 c. 3
1	3 37	7 pen.	8 c. 4	ib. e. 10
2	4 13	8 18	9 a. 9	957 c. 1
4	5 1	9 1	600 a. 8	958 1
5	5 10	9 10	600 b. 1	959 a. 10
6	5 27	9 27	600 c. 6	ib. d. 6
7	6 9	70 3	1 a. 10	960 a. 4
8	6 26	70 20	1 b. 13	ib. c. 8
9	7 3	70 38	1 c. 18	ib. pen.
950	7 21	1 11	2 b. 2	961 c. 7
1	7 40	1 30	2 c. 6	ib. f. 3
2	8 16	2 3	3 a. 10	962 c. 4
3	8 35	2 21	3 b. 14	ib. e. 11
4	9 11	2 40	3 c. ant.	963 c. 1
5	9 28	3 11	4 b. 2	ib. e. 7
6	560 4	3 29	4 c. 7	964 b. 7
7	560 21	4 1	5 a. 10	ib. e. 4
8	560 41	4 21	5 b. 18	965 b. 5
9	1 16	4 38	5 c. ult.	ib. e. 4
960	1 33	5 11	6 b. 8	966 b. 5
1	2 8	5 29	6 c. 13	ib. e. 3
2	2 28	6 2	7 a. ult.	967 b. 7
3	3 4	6 20	7 c. 4	ib. e. 5
6	4 1	7 1	624 a. 17	987 1
7	4 15	7 15	4 b. 16	ib. c. 5
8	4 33	7 34	4 c. pen.	988 b. 6
9	5 12	8 11	5 b. 5	ib. e. 4
970	5 30	8 29	5 c. 9	989 b. 4
1	6 6	9 2	6 a. 24	ib. e. 3
2	6 24	9 20	6 b. ant.	990 b. 4
3	7 1	9 39	7 a. 4	ib. d. 10
4	7 22	80 11	7 b. 11	991 b. 2
5	7 ult.	80 29	7 c. ult.	ib. e. 4
6	8 19	1 2	8 b. 7	992 b. 5
7	8 37	1 18	8 c. 13	ib. e. 4
8	9 13	1 34	9 a. 17	993 b. 4
9	9 30	2 4	9 c. 1	ib. e. 1
980	570 7	2 20	630 a. 6	994 b. 1
1	570 24	2 36	630 b. 9	ib. d. 6
2	1 1	3 8	630 c. 13	995 a. 6
3	1 19	3 25	1 a. ult.	ib. d. 6
5	2 1	4 4	2 a. 8	996 5
6	2 22	4 21	2 b. 16	997 b. 5
7	3 9	4 38	2 c. pen.	ib. e. 3
8	3 26	5 11	3 b. 3	998 b. 2
9	4 4	5 28	3 c. 10	ib. e. 1
990	4 22	5 pen.	4 a. 15	999 b. 2
1	4 40	6 16	4 b. ult.	ib. e. 1
2	5 15	6 33	5 a. 4	1000 b. 1
3	5 32	7 4	5 b. 11	ib. d. 9
5	6 3	7 3	6 a. 14	1001 4
6	6 22	7 22	6 b. 19	1002 a. 10
7	7 12	8 14	7 a. 3	ib. d. 7
8	7 30	8 32	7 b. 7	1003 a. 7
9	8 6	9 4	7 c. 11	ib. d. 4
1000	8 25	9 22	8 a. 17	1004 a. 6
1	9 1	9 41	8 c. 2	ib. d. 5
2	9 19	90 12	9 a. 6	1005 a. 4
3	9 36	90 30	9 b. 10	ib. d. 1
4	580 11	1 2	9 c. 15	1006 a. 1
5	580 28	1 20	640 a. pen.	ib. e. 9

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1006	581 4	91 36	640 c. 3	1006 ult.
7	1 22	2 10	1 a. 7	1007 c. 6
8	2 1	3 1	1 c. 2	1008 1
9	2 10	3 10	1 c. 14	ib. b. 5
1010	2 28	3 28	2 a. 18	ib. ant.
1	3 7	4 5	2 b. ult.	1009 c. 1
2	3 25	4 24	3 a. 3	ib. e. 9
3	4 1	4 43	3 b. 7	1010 b. 4
4	4 18	5 14	3 c. 11	ib. e. 1
5	4 36	5 33	4 a. 14	1011 b. 1
6	5 11	6 6	4 b. 18	ib. d. 7
7	5 29	6 24	4 c. ult.	1012 a. 5
8	6 6	6 ant.	5 b. 5	ib. d. 3
9	6 24	7 17	5 c. 11	1013 a. 1
1020	7 1	7 36	6 a. 15	ib. c. 9
1	7 19	8 8	6 b. pen.	ib. ult.
2	7 38	8 28	7 a. 5	1014 e. 7
3	8 13	8 ult.	7 b. 7	ib. e. 12
4	8 30	9 18	7 c. 7	1015 b. 10
5	9 6	9 36	8 a. 14	ib. e. 8
6	9 24	100 8	8 b. 17	1016 b. 5
8	590 1	1 1	9 b. 4	1017 1
9	590 18	1 17	9 c. 5	ib. c. 4
1030	1 8	1 35	650 a. 8	1018 b. 5
1	1 25	2 10	650 b. 12	ib. e. 3
2	2 2	2 28	650 c. 18	1019 b. 1
3	2 20	2 ult.	1 b. 1	ib. d. 9
4	2 38	3 19	1 c. 4	1020 a. 9
5	3 14	3 38	2 a. 10	ib. d. 6
6	3 32	4 10	2 b. 16	1021 a. 5
7	4 10	4 2E	2 c. pen.	ib. c. 12
8	4 1	5 1	3 b. pen.	1022 1
9	5 1	5 7	3 c. 6	ib. 9
1040	5 19	5 27	4 a. 11	1023 a. 9
1	5 36	6 3	4 b. 14	ib. d. 4
2	6 12	6 21	4 c. 17	1024 a. 1
3	6 30	6 39	5 b. 2	ib. c. 6
4	7 8	7 10	5 c. 7	ib. e. 11
5	7 26	7 28	6 a. 10	1025 b. 8
6	8 2	8 1	6 b. 25	ib. e. 6
7	8 21	8 21	6 c. ult.	1026 b. 4
8	8 ult.	8 41	7 b. 8	ib. e. 3
9	9 18	9 13	7 c. 12	1027 b. 3
1050	9 1	110 1	8 b. 4	1028 1
1	600 4	110 9	8 b. 15	ib. b. 7
2	600 22	110 28	8 c. ult.	ib. e. 5
3	600 39	1 5	9 b. 4	1029 b. 5
4	1 14	1 23	9 c. 8	ib. e. 3
5	1 32	1 43	660 a. 24	1030 b. 1
6	2 9	2 17	660 b. ult.	ib. d. 10
7	2 27	2 36	660 c. ant.	1031 a. 7
8	3 2	3 9	1 b. 7	ib. d. 4
9	3 20	3 27	1 c. 10	1032 a. 3
1060	3 38	3 pen.	2 a. 16	ib. d. 1
1	4 14	4 16	2 c. 1	ib. pen.
2	4 33	4 33	3 a. 9	1033 c. 10
3	5 9	5 5	3 b. 14	ib. pen.
4	5 32	5 26	4 a. 1	1034 c. 9
5	6 9	5 pen.	4 b. 9	ib. pen.
6	6 27	6 18	4 c. 15	1035 e. 6
7	7 4	6 36	5 a. ult.	ib. f. 2
8	7 22	7 10	5 c. 6	1036 e. 3
9	7 41	7 28	6 a. 10	ib. f. 1

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1070	608 16	117 pen.	666 b. 14	1037 b. 7
1	8 34	8 18	6 c. ant.	ib. e. 4
2	9 10	8 36	7 b. 2	1038 b. 2
3	9 27	9 7	7 c. 7	ib. d. 9
4	610 3	9 25	8 a. 10	1039 a. 6
5	610 23	9 ant.	8 b. 15	ib. d. 5
6	610 40	120 17	8 c. ant.	1040 a. 1
7	1 17	120 36	9 b. 4	ib. c. 10
8	1 35	1 8	9 e. 9	ib. pen.
9	2 11	1 28	670 a. 13	1041 c. 7
1081	2 pen.	2 5	670 c. 16	1042 6
2	3 17	2 23	1 b. 1	ib. ult.
3	3 35	2 pen.	1 c. 3	1043 c. 5
4	4 11	2 17	2 a. 7	ib. e. 12
5	4 28	3 35	2 b. 11	1044 b. 8
6	5 6	4 8	2 c. 15	ib. e. 3
7	5 24	4 26	3 a. 17	1045 a. 9
8	5 41	4 pen.	3 b. ant.	ib. d. 5
9	6 16	5 15	4 a. 2	1046 a. 2
1090	6 34	5 35	4 b. 7	ib. c. 10
1	7 11	6 7	4 c. 13	ib. ult.
2	7 29	6 25	5 a. 16	1047 c. 6
3	8 4	6 ant.	5 c. 1	ib. e. 12
4	8 23	7 17	6 a. 5	1048 c. 2
5	8 ult.	7 35	6 b. 10	ib. e. 10
6	9 18	8 8	6 c. 16	1049 b. 8
7	9 37	8 28	7 a. pen.	ib. e. 7
8	620 14	9 1	7 c. 6	1050 b. 7
9	620 32	9 21	8 a. 11	ib. e. 6
1100	1 8	9 40	8 b. 16	1051 b. 3
1	1 1	130 1	608 a. 12	968 1
2	2 1	130 9	8 b. 4	ib. d. 8
3	2 18	1 2	8 c. 8	969 b. 1
4	2 37	1 22	9 a. 14	ib. d. 8
5	3 13	1 40	9 b. pen.	970 a. 9
6	3 31	2 13	610 a. 3	ib. d. 6
7	4 8	2 31	610 b. 10	971 a. 7
8	4 25	3 5	610 c. 16	ib. d. 8
9	4 39	3 25	1 b. 1	972 a. 1
1110	5 21	3 42	1 c. 3	ib. d. 7
1	5 40	4 14	2 a. 9	973 a. 8
2	6 17	4 34	2 b. 14	ib. d. 8
3	6 35	5 7	2 c. ant.	974 a. 9
4	7 11	5 25	3 b. 2	ib. d. 6
5	7 30	5 43	3 c. 8	975 a. 5
6	8 5	6 14	4 a. 8	ib. c. 10
7	8 23	6 33	4 b. 13	976 a. 1
8	8 ult.	7 5	4 c. 18	ib. c. 9
9	9 18	7 23	5 a. ult.	ib. pen.
1120	9 39	7 ant.	5 c. 6	977 c. 7
1	630 14	8 16	6 a. 11	ib. ant.
2	630 32	8 34	6 b. 15	978 c. 3
3	1 8	9 6	6 c. pen.	ib. f. 1
4	1 25	9 24	7 b. 3	979 b. 10
5	2 1	9 43	7 c. 9	ib. e. 6
6	2 19	140 16	8 a. 13	980 b. 6
7	2 37	140 34	8 b. pen.	ib. e. 3
8	3 13	1 8	9 a. 5	981 b. 5
9	3 1	2 1	9 b. 9	ib. 1
1130	4 7	2 17	9 c. 14	982 b. 1
1	4 25	2 36	620 a. ant.	ib. d. 8
2	5 5	3 13	620 c. 5	983 b. 2
3	5 21	3 32	1 a. 12	ib. c. 3

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1134	635 40	144 5	621 b. pen.	984 b. 3
5	6 17	4 24	2 a. 4	ib. c. 2
6	6 36	4 43	2 b. 11	985 b. 2
7	7 14	5 15	2 c. 17	ib. d. 10
9	8 1	6 1	679 b. 1	1052 1
1140	8 15	6 16	9 b. ult.	ib. d. 9
1	8 33	6 33	680 a. 2	1053 a. 6
2	9 12	7 10	680 b. 8	ib. d. 3
3	9 31	7 29	680 c. 14	1054 a. 3
4	640 8	8 2	1 a. ant.	ib. d. 1
5	640 27	8 21	1 c. 4	ib. ult.
6	1 4	8 41	2 a. 10	1055 c. 8
7	1 22	9 13	2 b. 15	ib. ant.
8	1 41	9 32	2 c. ant.	1056 c. 6
9	2 19	150 4	3 b. 4	ib. ant.
1150	2 36	150 22	3 c. 9	1057 c. 5
1	3 11	150 42	4 a. 13	ib. e. 11
2	3 29	1 14	4 b. 16	1058 b. 10
3	4 6	1 31	5 a. 3	ib. e. 10
4	4 24	2 4	5 b. 9	1059 b. 9
5	5 1	2 24	5 c. 16	ib. c. 7
6	5 19	2 43	6 a. 18	1060 b. 4
7	5 37	3 15	6 c. 1	ib. d. 8
8	6 14	3 34	7 a. 6	1061 a. 8
9	6 32	4 6	7 b. 10	ib. d. 6
1160	7 8	4 25	7 c. 15	1062 a. 5
1	7 27	4 43	8 a. pen.	ib. d. 2
2	8 3	5 16	8 c. 3	1063 a. 2
3	8 22	5 35	9 a. 10	ib. c. 10
4	8 39	6 7	9 b. 15	ib. ult.
7	9 1	7 1	690 c. 1	1065 1
8	650 10	7 16	1 a. 3	ib. e. 5
9	650 29	7 36	1 b. 10	1066 b. 7
1170	1 6	8 13	1 c. 15	ib. e. 7
1	1 24	8 31	2 a. pen.	1067 b. 5
2	1 41	9 3	2 c. 3	ib. e. 2
3	2 17	9 22	3 a. 7	1068 a. 7
4	2 38	9 41	3 b. 12	ib. d. 9
5	3 10	160 13	3 c. 17	1069 a. 1
6	3 30	160 35	4 b. 4	ib. d. 3
7	4 5	1 6	4 c. 9	ib. pen.
8	4 24	1 26	5 a. 15	1070 c. 8
9	4 ult.	1 ant.	5 b. pen.	ib. pen.
1180	5 17	2 16	6 a. 3	1071 c. 7
1	5 36	2 34	6 b. 8	ib. ant.
2	6 13	3 7	6 c. 14	1072 c. 6
3	6 31	3 25	7 a. 19	ib. e. 12
5	7 4	4 1	8 a. 8	1073 ant.
6	7 22	4 23	8 b. 11	1074 c. 5
7	8 12	4 ult.	8 c. 17	ib. e. 11
8	8 32	5 18	9 a. pen.	1075 b. 9
9	9 7	5 36	9 c. 3	ib. e. 5
1190	9 24	6 9	700 a. 7	1076 b. 3
1	660 1	6 27	700 b. 12	ib. e. 1
2	660 18	6 pen.	700 c. 16	1077 a. 8
3	660 36	7 17	1 a. pen.	ib. d. 6
4	1 14	7 37	1 c. 5	1078 a. 6
5	1 33	8 9	2 a. 10	ib. d. 5
6	2 9	8 28	2 b. 14	1079 a. 3
7	2 28	9 1	2 c. ant.	ib. d. 3
8	3 3	9 19	3 b. 1	1080 a. 1
9	3 20	9 35	3 c. 4	ib. e. 6
1200	3 37	170 6	4 a. 7	ib. e. 12

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1201	664 13	170 34	704 b. 10	1081 b. 8
2	4 31	170 43	4 c. 15	ib. e. 5
3	5 8	1 16	6 a. ult.	1082 b. 4
4	5 26	1 35	5 c. 5	ib. e. 3
5	6 1	2 6	6 a. 9	1083 b. 2
6	6 1	2 1	6 b. 12	ib. 1
7	6 16	2 16	6 c. 16	1084 b. 6
8	7 11	3 9	7 a. ult.	ib. e. 6
9	7 29	3 27	7 c. 4	1085 b. 3
1210	8 5	4 1	8 a. 9	ib. d. 10
1	8 23	4 19	8 b. 13	1086 a. 10
2	8 pen.	4 37	8 a. 18	ib. d. 7
3	9 16	5 11	9 b. 1	1087 a. 5
4	9 34	5 29	9 c. 5	ib. d. 2
5	670 12	6 3	710 a. 9	1088 a. 2
6	670 30	6 22	710 b. 16	ib. d. 3
7	1 6	6 42	710 c. ult.	1089 a. 1
8	1 23	7 15	1 b. 4	ib. c. 8
9	1 41	7 35	1 c. 8	ib. ant.
1220	2 18	8 8	2 a. 12	1090 c. 3
1	2 36	8 27	2 b. 16	ib. e. 10
2	3 11	8 pen.	2 c. ult.	1091 b. 8
3	3 28	9 18	3 b. 6	ib. e. 5
4	4 5	9 38	3 c. 12	1092 b. 5
5	4 25	180 12	4 a. 16	ib. e. 5
6	5 1	180 31	4 c. 2	1093 b. 5
7	5 19	1 3	5 a. 6	ib. e. 2
8	6 1	1 1	5 b. pen.	1094 1
9	6 12	1 12	5 c. 14	ib. e. 4
1230	6 29	2 3	6 a. ult.	1095 b. 8
1	7 8	2 22	6 c. 5	ib. e. 6
2	7 25	2 39	7 a. 8	1096 b. 4
3	8 1	3 12	7 b. 14	ib. c. 3
4	8 19	3 31	7 c. pen.	1097 b. 5
6	9 4	4 4	8 c. 6	1098 5
7	9 22	4 22	9 a. 10	ib. e. 3
8	680 1	4 pen.	9 b. 15	1099 b. 2
9	680 20	5 19	9 c. pen.	ib. d. 10
1240	680 39	5 37	720 b. 5	1100 a. 7
1	1 16	6 9	720 c. 9	ib. d. 4
2	1 35	6 29	1 a. 15	1101 a. 4
3	2 12	7 2	1 c. 1	ib. d. 4
4	2 31	7 22	2 a. 7	1102 a. 5
5	3 6	7 40	2 b. 13	ib. d. 4
6	3 1	8 1	3 a. 5	1103 1
7	3 ult.	8 15	3 b. 1	ib. 20
8	4 18	8 33	3 c. 6	1104 c. 1
9	4 37	9 10	4 a. 3	ib. e. 9
1250	5 12	9 34	4 b. 16	1105 b. 8
1	5 30	190 6	4 c. pen.	ib. e. 6
2	6 6	190 24	5 b. 4	1106 b. 5
3	6 26	190 pen.	5 c. 11	ib. e. 4
4	7 3	1 15	6 a. 15	1107 b. 4
5	7 22	1 33	6 c. 1	ib. e. 2
6	8 1	2 1	7 a. 11	1108 1
7	8 14	2 14	7 b. 14	ib. 19
8	8 32	2 32	7 c. pen.	1109 b. 4
9	9 11	3 7	8 b. 7	ib. e. 1
1260	9 30	3 28	8 c. 13	1110 b. 2
1	690 4	3 ant.	9 a. ant.	ib. d. 8
2	690 23	4 17	9 c. 3	1111 a. 7
3	690 42	4 35	730 a. 8	ib. d. 4
4	1 17	5 7	730 b. 13	1112 a. 3

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 1265	691 36	195 25	730 c. ant.	1112 c. 10	
6	2 11	5 43	1 b. 3	ib. pen.	
7	2 29	6 16	1 c. 11	1113 c. 9	
8	3 5	6 34	2 a. 17	1114 a. 1	
9	3 23	7 6	2 c. 3	ib. c. 10	
1270	3 41	7 24	3 a. 6	ib. ult.	
2	4 1	8 1	4 a. 4	1116	1
3	5 9	8 17	4 b. 4	ib. d. 3	
4	5 26	8 36	4 c. 12	1117 a. 1	
5	6 2	9 14	5 a. 16	ib. c. 9	
6	6 21	9 32	5 b. ult.	ib. pen.	
7	6 38	200 4	6 a. 4	1118 c. 4	
8	7 15	200 24	6 b. 13	ib. antep.	
9	7 33	200 43	6 c. pen.	1119 c. 4	
1280	8 10	1 16	7 b. 5	ib. antep.	
1	8 28	1 35	7 c. 11	1120 c. 4	
3	9 3	2 1	8 b. pen.	1121	4
4	9 22	2 23	9 a. 3	1122 a. 4	
5	700 16	3 6	9 b. 7	ib. d. 1	
6	700 35	3 25	9 c. 13	ib. ult.	
7	1 11	3 ant.	740 a. 16	1123 c. 7	
8	1 29	4 16	740 b. pen.	ib. antep.	
9	2 5	4 34	1 a. 4	1124 c. 3	
1290	2 23	5 9	1 b. 8	ib. e. 10	
1	2 41	5 27	1 c. 11	1125 b. 8	
2	3 17	5 pen.	2 a. 13	ib. e. 5	
3	3 35	6 16	2 b. 17	1126 b. 4	
4	4 11	6 36	2 c. ult.	ib. e. 3	
5	4 29	7 10	3 b. 5	1127 b. 2	
6	5 4	7 27	3 c. 8	ib. d. 8	
7	5 22	7 ult.	4 a. 12	1128 a. 7	
9	6 1	9 1	536 a. 4	882	1
1300	6 16	9 16	6 b. 6	883 a. 2	626 1
1	7 3	9 33	6 c. 11	ib. c. 7	7 7
2	7 21	210 12	7 a. 15	ib. pen.	8 7
3	7 39	210 31	7 b. ult.	884 c. 4	9 9
4	8 15	1 4	8 a. 6	ib. f. 2	630 12
5	8 34	1 23	8 b. 11	885 c. 4	1 15
6	9 12	1 41	8 c. 18	ib. f. 2	2 17
7	9 30	2 14	9 b. 4	886 c. 5	3 pen.
8	710 7	2 32	9 c. 9	ib. f. 1	5 2
9	710 26	3 1	540 a. 11	887 c. 2	6 3
1310	1 1	3 18	540 b. 14	ib. e. 5	7 4
1	1 19	3 35	540 c. 18	888 b. 7	8 5
2	1 37	4 7	1 b. 1	ib. e. 5	9 6
3	2 14	4 25	1 c. 6	889 b. 3	640 7
4	2 33	4 ant.	2 a. 12	ib. d. 10	1 9
5	3 9	5 17	2 b. 18	890 b. 2	2 12
6	3 26	5 34	3 a. 1	ib. d. 7	3 15
7	4 1	6 6	3 b. 5	891 a. 8	4 17
8	4 20	6 23	3 c. 8	ib. d. 2	5 18
9	4 38	6 42	4 a. 11	892 a. 3	6 pen.
1320	5 16	7 15	4 b. 16	ib. c. 9	8 2
2	6 1	8 1	507 b. 11	849	9 4
3	6 18	8 19	507 c. 17	ib. d. 10	528 1
4	6 37	8 39	8 b. 2	850 a. 10	9 9
5	7 17	9 15	8 c. 9	ib. d. 10	530 13
6	7 34	9 34	9 a. 13	851 b. 1	1 12
7	8 12	220 8	9 b. ult.	ib. e. 1	2 14
8	8 30	220 26	510 a. 6	852 b. 2	3 16
9	9 8	220 ult.	510 b. 12	ib. e. 3	4 18
1330	9 26	1 20	510 c. 18	853 b. 2	6 1
1	720 1	1 38	1 b. 1	ib. d. 7	7 5
					8 7

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 1332	720 19	222 10	511 c. 3	854 a. 8	539 10
3	720 38	2 30	2 a. 11	ib. d. 7	540 12
4	1 16	3 4	2 b. 18	855 a. 8	1 13
5	1 35	3 23	3 a. 3	ib. d. 7	2 15
6	2 12	3 ant.	3 b. 9	856 a. 8	3 17
7	2 30	4 16	3 c. 15	ib. d. 7	4 18
8	3 7	4 35	4 b. 1	857 a. 8	5 ult.
9	3 28	5 10	4 c. 5	ib. d. 10	7 2
1340	4 4	5 29	5 a. 12	858 a. 10	8 3
1	4 22	6 4	5 b. ant.	ib. d. 9	9 3
2	4 40	6 23	6 a. 5	859 a. 9	550 5
3	5 17	6 43	6 b. 10	ib. d. 9	1 7
5	6 1	8 1	7 b. 1	860 1	562 1
6	6 16	8 16	7 c. 4	861 b. 3	3 7
7	7 3	8 33	8 a. 8	ib. e. 1	4 9
8	7 21	9 10	8 b. 15	862 b. 1	5 10
9	7 39	9 28	8 c. ant.	ib. e. 1	6 12
1350	8 17	230 2	9 b. 6	863 b. 3	7 16
1	8 36	230 20	9 c. 14	ib. e. 4	8 pen.
2	9 12	230 38	520 a. 18	864 b. 4	570 1
3	9 30	1 9	520 c. 2	ib. e. 2	1 4
4	730 5	1 26	1 a. 7	865 b. 2	2 7
5	730 24	1 pen.	1 b. 13	ib. e. 3	3 8
6	1 1	2 18	1 c. ant.	866 a. 2	4 10
7	1 19	2 56	2 b. 4	ib. e. 1	5 13
8	1 36	3 8	2 c. 7	867 a. 9	6 15
9	2 13	3 27	3 a. 13	ib. d. 7	7 17
1360	2 32	3 ult.	3 b. ant.	868 a. 9	8 ult.
1	3 8	4 18	4 a. 2	ib. d. 6	580 1
2	3 25	4 47	4 b. 9	869 a. 9	1 3
3	4 2	5 9	4 c. 14	ib. d. 8	2 6
4	4 21	5 28	5 a. pen.	870 a. 8	3 8
5	4 39	5 ult.	5 c. 2	ib. d. 6	4 10
6	5 17	6 20	6 a. 8	871 a. 7	5 12
7	5 36	6 38	6 b. 13	ib. d. 4	6 14
8	6 12	7 11	6 c. 17	872 a. 3	7 15
9	6 30	7 31	7 b. 1	ib. d. 1	8 17
1370	7 8	8 4	7 c. 9	873 a. 5	590 2
1	7 26	8 24	8 a. 14	ib. d. 4	1 4
2	8 4	8 ant.	8 b. ant.	874 a. 5	2 6
3	8 22	9 17	9 a. 4	ib. d. 1	3 8
4	8 40	9 36	9 b. 10	875 a. 1	4 10
5	9 16	240 9	9 c. 15	ib. c. 9	5 12
6	9 34	240 27	530 a. ult.	ib. ult.	6 14
7	740 9	240 ant.	530 c. 3	876 c. 3	7 14
8	740 27	1 17	1 a. 6	ib. e. 10	8 16
9	1 2	1 35	1 b. 10	877 c. 1	9 pen.
1380	1 20	2 7	1 c. 15	ib. e. 10	601 1
1	1 39	2 25	2 a. ult.	878 b. 9	2 3
2	2 15	2 42	2 c. 5	ib. e. 4	3 4
3	2 32	3 14	3 a. 10	879 b. 6	4 6
4	3 8	3 32	3 b. 14	ib. e. 2	5 7
5	3 27	4 6	3 c. pen.	880 b. 5	6 9
6	4 3	4 25	4 b. 6	ib. e. 2	7 12
7	4 22	4 ult.	4 c. 14	881 b. 5	8 15
8	4 40	5 18	5 a. ult.	ib. e. 3	610 1
9	5 4	6 4	152 b. 6	240 6	
1390	5 23	6 23	2 c. 14	241 c. 7	
1	6 12	6 pen.	3 a. ult.	ib. pen.	
2	6 30	7 17	3 c. 3	242 c. 1	
3	7 6	7 35	4 a. 9	ib. e. 8	
4	7 24	8 8	4 b. 16	243 b. 10	
5	7 41	8 25	4 c. pen.	ib. e. 6	

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1396	748 17	248 43	155 b. 3	244 b. 4
7	8 35	9 15	5 c. 9	ib. d. 9
8	9 11	9 33	6 a. 13	245 a. 10
9	9 28	250 4	6 b. 18	ib. d. 6
1400	750 4	250 22	7 a. 4	246 a. 7
1	750 1 N. o.	1 1	7 b. 10	ib. 1
2	750 17	1 17	7 c. 15	247 a. 7
3	1 16	1 36	8 a. pen.	ib. d. 5
4	1 34	2 11	8 c. 6	248 a. 6
5	2 10	2 30	9 a. 10	ib. d. 1
6	2 28	3 2	9 b. 15	249 a. 1
7	3 4	3 21	9 c. ult.	ib. e. 8
8	3 22	3 40	160 b. 4	ib. ant.
9	3 39	4 12	160 c. 8	250 c. 8
1410	4 15	4 30	1 a. 13	ib. e. 10
1	4 33	5 3	1 b. 19	251 b. 9
2	5 10	5 20	2 a. 2	ib. d. 15
3	5 27	5 38	2 b. 7	252 b. 6
4	6 3	*4 10	2 c. 13	ib. e. 2
5	6 21	*4 28	3 a. ant.	253 b. 3
6	6 39	*4 ult.	3 c. 5	ib. e. 1
7	7 15	*5 13	4 a. 12	254 b. 3
8	7 33	*5 37	4 b. 18	216 1
9	8 8	6 8	132 a. 1	217 a. 6
1420	8 25	6 26	2 b. 9	ib. d. 4
1	9 4	7 3	2 c. pen.	218 a. 10
2	9 22	7 21	3 b. 7	ib. d. 10
3	6 pen.	7 40	3 c. 12	219 b. 3
4	760 17	8 11	4 b. 2	ib. e. 3
5	760 34	8 28	4 c. 8	220 b. 5
6	1 13	8 ult.	5 a. 14	ib. e. 4
7	1 30	9 18	5 b. pen.	221 b. 7
8	2 7	9 37	6 a. 6	ib. a. 6
9	2 26	260 9	6 b. 14	222 c. 2
1430	3 1	260 25	6 c. pen.	ib. c. 9
1	3 18	260 42	7 b. 5	223 c. 2
2	3 35	1 14	7 c. 10	ib. f. 1
3	4 11	* Hic ma-	8 a. 16	224 c. 3
4	4 30	gna in Al-	8 c. 4	ib. pen.
5	5 6	dina con-	9 a. 9	225 c. 7
6	5 24	turbatio.	9 b. 14	ib. ult.
7	5 ult.		140 a. 2	226 c. 9
8	6 18		140 b. 8	227 a. 1
9	6 36		140 c. 15	ib. c. 10
1440	7 12		1 b. 1	228 a. 4
1	7 30		1 e. 8	ib. d. 2
2	8 5		2 a. 15	229 a. 6
3	8 23		2 b. pen.	ib. d. 3
4	8 pen.		3 a. 7	230 a. 7
5	9 17		3 b. 16	ib. d. 7
6	9 34		4 a. 3	231 b. 2
7	770 10		4 b. 12	ib. e. 2
8	770 27		4 c. ult.	232 b. 6
9	1 2		5 b. 5	ib. e. 3
1450	1 20		5 c. 12	233 b. 5
1	1 38		6 a. pen.	ib. e. 3
2	2 14		6 c. 5	234 b. 7
3	2 31		7 a. 9	ib. e. 4
4	3 9		7 b. 17	235 b. 9
5	3 27		8 a. 6	ib. e. 9
6	4 4		8 b. 15	236 c. 3
7	4 22		9 a. 2	ib. pen.
8	4 40		9 b. 8	237 c. 6

Reisk.	Paris.	Basileens.	Frankf.
p. 1459	775 16	149 c. ant.	238 a. 2
1460	5 34	150 b. 3	ib. c. 8
1	6 9	150 c. 11	239 a. 1
2	6 26	1 a. 17	ib. c. 10
3	7 4	107 c. 10	189 5
4	7 22	8 a. pen.	190 c. 9
5	8 6	8 c. 6	ib. ult.
6	8 23	9 a. 13	191 c. 7
7	9 1	9 c. 7	ib. ant.
8	9 14	110 a. 10	192 c. 9
9	9 32	110 b. ant.	193 a. 2
1470	780 14	1 a. 5	ib. d. 1
1	780 31	1 b. 11	194 a. 3
2	1 6	1 c. 17	ib. c. 10
3	1 24	2 b. 2	195 a. 1
4	2 1	3 a. 5	ib. c. 7
5	2 11	3 b. 3	196 a. 6
6	2 29	3 c. 11	ib. d. 4
7	3 11	4 a. 15	197 a. 7
8	3 29	4 b. ult.	ib. d. 6
9	4 5	5 a. 8	198 a. 8
1480	4 23	5 b. 15	ib. d. 7
1	4 pen.	6 a. 3	199 b. 3
2	5 17	6 b. 12	ib. e. 3
3	5 35	6 c. pen.	200 a. 10
4	6 10	7 b. 4	ib. d. 7
5	6 27	7 c. 7	201 a. 7
6	7 1	8 b. 4	ib. d. 4
7	7 12	8 c. 3	202 a. 10
8	7 29	9 a. 9	ib. d. 7
9	8 14	9 b. 16	203 a. 8
1490	8 3	120 a. 9	ib. e. 1
1	9 5	120 b. 17	204 b. 3
2	9 7	1 a. 1	1 ib. e.

FINIS.

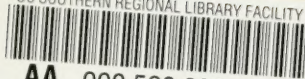

L 007 587 047 7

PA
3479
A1
1828
v.11

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 538 399 7

